

8. 11. 18

$\frac{7}{12}$
 $\frac{4}{4}$

794

Page 204

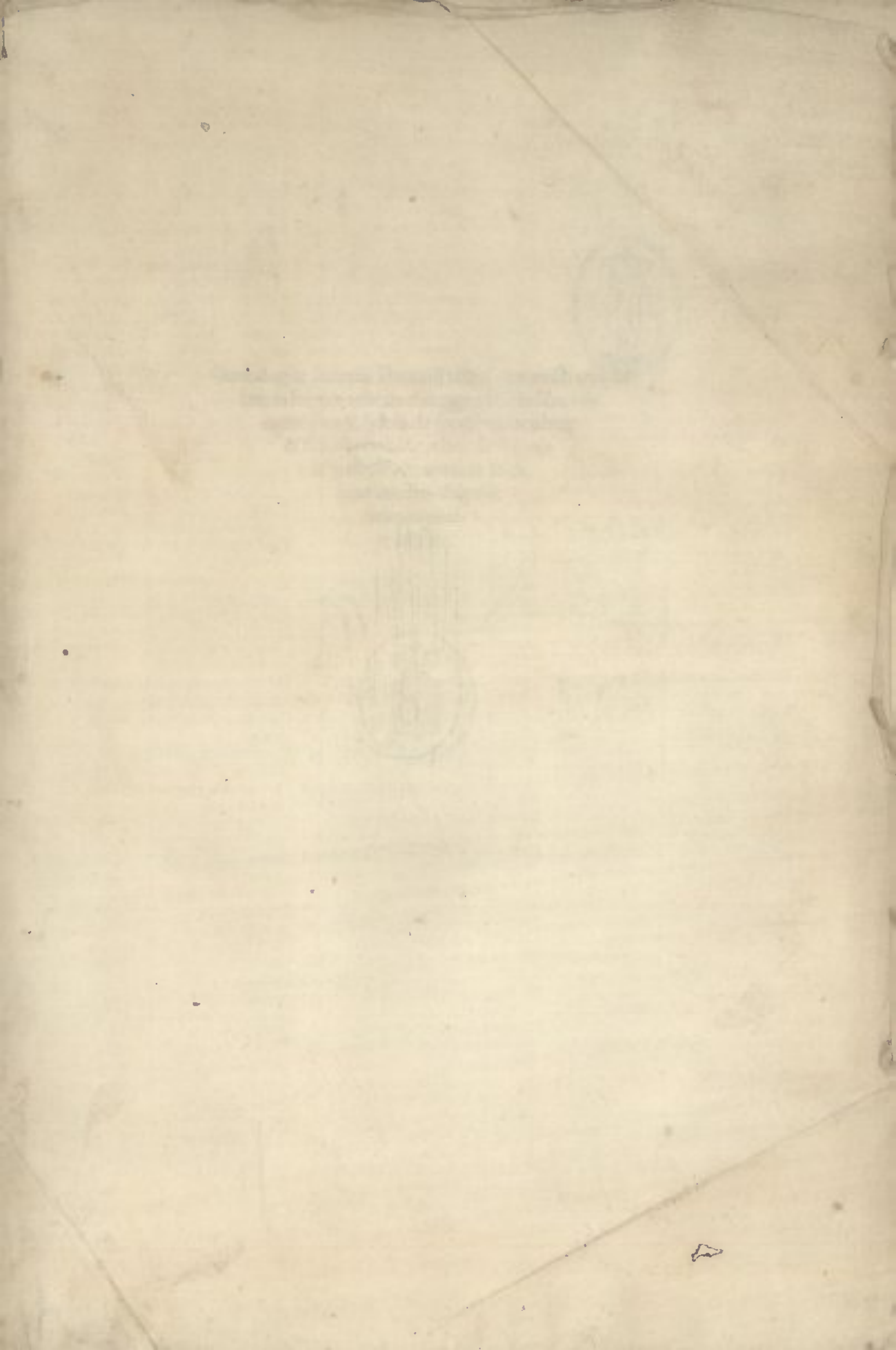
Inc 907

4, 4, 10

Compta annuaire de l'Etat

1818

2

**Genealogiæ Ioannis Boccatii: cum demonstrati-
bus in formis arborum designatis. Eiusdem de
montibus & syluis. de fontibus: lacubus:
& fluminibus. Ac etiam de stagnis
& paludibus: necnon & de
maribus: seu diuersis
maris nomi-
nibus.**

Handwritten signature or initials, possibly 'J. Boccatii'.

Tabula

Genealogia deorum gentiliū ad Vgonē inclitū Hierusalē & Cypri regē secundū Ioannē Boccatiū de certaldo Liber primus incipit fœli ter.

Prohœmiū. Vis primus apud gētiles deus habitus fit: in arbo/ te signata defup ponit in culmie Demogorgō uer/ fa in cælū radice: nec solū Ifra descriptæ pgeniei: sed deorum oīum gētiliū pater: & in ramis & i frōdibus ab eo descēdētibus descri bunt eius filii & nepotes: de qbus oībus hoc in primo libro: put sūt signati distincte scribit. Verū ex eis æther exepit solus: de quo & eius āplissima posteritate i libris sequē/ tibus describet. Fuerunt ergo De/ mogorgoni filii filiaq; noue: quo/ rū primus Litigiū, secūdu Pan. ter/ tia Cloto. q̄rta Lachesis. q̄nta Atro/ pos. sextus Polus seu pollus. septi/ mus Phytton: seu Phaneta. octaua Terra. nonus Herebus.

- De Aeternitate. Capitulū primū.
- De Chaos. ii.
- De Litigio ptimo Demogorgonis filio. iiii.
- De Pane. ii. dēogorgōis filio. iiii.
- De Cloto tertia Lachesi. iiii. & Atro/ pos. v. filiabus demogorgōis. v.
- De Polo sexto Demogorgonis fi/ lio. vi.
- De Phitone septimo Demogorgo/ nis filio. vii.
- De Terra ex filiis dēogorgōis octa/ ua: q̄ ex icognitis parētibus q̄nq; ge/ nuit filios: quoz prima Nox, secū/ dus Tartarus. tertia Phana. q̄rtus Taygetes. quintus Anteus. viii.
- De Nocte p̄ia terræ filia. ix.
- De Phama. ii. ex filiis terræ. x.
- De Tartaro. iiii. terræ filio. xi.
- De Taygete q̄rta terræ filia. xii.
- De Antheo q̄nto terræ filio. xiii.
- De Herebo nono Demogorgōis fi/ lio: cui fuerūt filii. xxi. quoz prim⁹ Amor. secūda Gr̄a. tertius Labor. q̄rta Inuidēria. q̄ntus Metus. sextus dolus. septimus Fraus. octaua Per/ tinacia. nona Egestas. decima Mife/ ria. xi. Fames. xii. Querela. xiii. Mor/ bus. xiiii. Senectus. xv. Pallor. xvi. Tenebra. xvii. Sōnus. xviii. Mors. xix. Charō. xx. Dies. xxi. æter. xliii.
- De Amote p̄io herebi fi. xv.
- De Gratia herebi & noctis secunda filia. xvi.
- De Labore. iiii. herebi filio. xvii.
- De Inuidētia seu inuidia quarta he/ rebi filia. xviii.
- De Metu. v. herebi filio. xix.

phama.

- De Dolo. vi. herebi filio. xx.
- De Fraude. vii. herebi filia. xxi.
- De ptinacia. viii. herebi filia. xxii.
- De Egestate. ix. herebi filia. xxiii.
- De Miseria. x. herebi filia. xxiiii.
- De fame. xi. herebi filia. xxv.
- De Querela. xii. herebi filia. xxvi.
- De Morbo. xiii. herebi filio. xxvii.
- De Senectute. xiiii. herebi fi. xxviii.
- De pallore. xv. herebi filio. xxix.
- De Tenebra. xvi. herebi filia. xxx.
- De Sōno. xvii. herebi filio. xxxi.
- De Morte. xviii. herebi filia. xxxii.
- De Charone. xix herebi fi. xxxiii.
- De die. xx. herebi filio. xxxiiii.
- Genealogia deorū gentiliū. Liber secūdu fœliciter incipit.

N arbore aut signata de/ super in cælū uersa radi/ ce ponit in culmie æther filii herebi & noctis: eius/ que in ramis & frōdibus cū ætheri duo tantū fuerit filii lup/ piter. & primus: & Cælius seu cælū Iouis primi solū profapia designaf/ ois. Celiū seu cæli prole in isequeri referuata uolumine: prohœmiū.

- De Aethere herebi & noctis. xxi. pri/ mo filio: qui genuit louē primū: & Cæliū seu cælū. Capitulū primū.
- De loue primo ætheris filio: q. xxi. i/ ter filios & filias genuit: quorū pri/ ma Minerua. sēda Apis. iiii. Sol. iiii. Diana. v. Mercurius. vi. Tritopatre/ us. vii. E buleus. viii. Dionysius. ix. Hercules. x. Proserpina. xi. Liber pa/ ter. duodecimus Epaphus. xii. Sci/ thia. ii.
- De Minerua prima primi Iouis pri/ ma filia. iiii.
- De Api argiuorrū rege primi Iouis secundo filio. iiii.
- De sole primo primi Iouis filio q̄t/ to. v.
- De Diana prima primi Iouis quarta filia. vi.
- De Mercurio primo prim⁹ Iouis q̄n/ to filio. vii.
- De Tritopatre. vi. & ebuleo. vii. & dionysio. viii Iouis primi filiis. viii.
- De Hercule primo primi Iouis no/ no filio. ix.
- De Proserpina prima primi Iouis decima filia. x.
- De Libero primo primi Iouis unde/ cimo filio: qui genuit Mercurium secundum. xi.
- De mercurio. ii. liberi & proserpinæ filio: qui genuit cupidinem & au/ stoliū. xii.
- De cupidine primo. ii. mercurii fi/ lio. xiii.
- De Auclio secūdi mercurii filio: q

- genuit Synonē primū. xliii.
- De Synone primo auclolii filio: q̄ ge/ nuit Sissimū & auclolā. xv.
- De Sissimo filio primi synonis & pa/ tre secundi. xvi.
- De Auclolia synonis primi filia: & Vlyssis matre. xvii.
- De secūdo synonē filio sissimi. xviii.
- De Epapho primi Iouis. xii. filio: qui genuit Libyam & belum. xix.
- De Lybia filia Epaphi. xx.
- De Belo p̄iseo epaphi filio: q̄ genuit danaū. & egistū: & agenorē. xxi.
- De danao beli p̄isci filio: q. i. genuit filias: ex q̄b hipmesta & amimon atq; bōa tātū noīe cognosēf. xxii.
- De i. filiabus danai i generati. xxiii.
- De Hipermestra una ex q̄nquagin/ ta filiabus danai. xxiiii.
- De amimone una ex q̄nquaginta fi/ liabus danai. xxv.
- De bōa una ex i. filiab⁹ danai. xxvi.
- De egisto beli p̄isci filio: qui genuit i. filios: ex quibus lynceus. xxvii.
- De lynceo ex i. filiis egisti uno: q̄ ge/ nuit abāre: acrisiū: & iasiū. xxviii.
- De abāte filio lyncei: qui genuit pri/ tum. xxix.
- De prito filio abāris: qui genuit me/ ram & sorores. xxx.
- De mera priti filia. xxxi.
- De achrisio abantis filio: qui genuit danem matrē persei. xxxii.
- De Dane filia chrisii. xxxiii.
- De iasio abantis filio: q̄ genuit athlā/ tē amphionē & thalaonē. xxxiiii.
- De arlante filia iasii & matre parthe/ nopei. xxxv.
- De amphione iasii filio: qui genuit clorim. xxxvi.
- De elori filio amphionis & neleī cō/ iuge. xxxvii.
- De thalaone iasii filio: q̄ genuit Euri/ dicē flegium & adrastum. xxxviii.
- De euridice thalaōis filia: & amphia/ rai coniuge. xxxix.
- De flegio thalaonis filio. xl.
- De adrasto rege filio thalaonis: qui genuit deiphilē & argiā. xli.
- De deiphile adraasti filia & thidei cō/ iuge. xlii.
- De argia adraasti filia. & cōiuge poli/ nicis. xliii.
- De agenore tertio beli p̄isci filio: q̄ genuit. vii. filios: quorū p̄ia Thay/ gera: secūdu Polydorus. iiii. Cylis. iiii. Phoenix. v. Europa. vi. Cadm⁹ vii. Labdaeus. xliiii.
- De thaigeta agenoris p̄ia fi. xlv.
- De polydoro. ii. agēoris filio. xlvi.
- De cylis. iiii. agenoris filio: q̄ genuit lampatium & pigmalionem & pi/ rodem. xlvi.

Tabula

De Iapacio cyclicis filio: xlviij.
 De Pygmalione primo cyclicis filio:
 & cyprorum rege: qui genuit pa-
 phum. xlix.
 De papho pygmalionis filio: qui ge-
 nuit cinaram. l.
 De cinara filio paphi: q genuit myr-
 ram: & rex myrra adonē. li.
 De Myrra filia cinaræ & matre ado-
 nis. lii.
 De Adone filio & nepote Cina-
 re. liii.
 De Pyrode cyclicis filio. liiij.
 De Phœnice. liiij. Agenoris filio: q ge-
 nuit Philisthenē & Belū. ly.
 De Philisthene filio Phœnicis: q ge-
 nuit Sicheum. lvi.
 De Sicheo Philisthenis filio: & Di-
 donis uiro. lvii.
 De Belo Phœnicis fi. q genuit Pigma-
 lionē: & Didonē & Annā. lviii.
 De Pigmalione filio Beli. lix.
 De Didone filia Beli: & coniuge
 Sichei. lx.
 De Anna Beli regis filia. lxi.
 De Europa Agēoris. v. filia. lxii.
 De Cadmo Agenoris sexto filio: q
 genuit Semelem: Agauem: Aucto-
 noem: & Inoem. lxiii.
 De Semele filia cadmi. lxiiii.
 De Agauē filia Cadmi. lxv.
 De Auctonoe filia Cadmi. lxvi.
 De Inoe Cadmi filia. lxvii.
 De Labdaco sexto Agenoris filio: q
 genuit Layum. lxviii.
 De Layo rege thebarū labdaci filio:
 qui genuit Edyppum. lxix.
 De Edyppo filio Lai: qui genuit An-
 trigonam: & Hyfmenem & Ethio-
 clem: & Polliuicem. lxx.
 De Antigona Edyppi filia. lxxi.
 De Hyfmene filia Edipi. lxxii.
 De Ethiocele Edyppē filio: & lo-
 castā. lxxiii.
 De Pollinice filio Edippi: qui genuit
 Thessandrum. lxxiiii.
 De Thessadro Pollinice filio. lxxv.
 De Scitha decimatertia. primi lo-
 us filia. lxxvi.
Genealogiæ deorum gentiliū Li-
 ber tertius incipit.

In arbore aut signata de-
 super ponit in radice cæ-
 lius ætheris filius: & diei:
 & in eius ramis & frōdi-
 bus pars suæ posteritatis
 ostēdit. Fuit. n. cælio filii. xii. quo-
 rū prima fuit opis. ii. Thethys ma-
 gna. iii. Ceres prima. iiii. Vulcanus
 primus. v. Mercurius tertius. vi. Ve-
 nus magna. vii. Venus secūda. viii.
 Toxius. ix. Titanus: Iuppiter secun-
 dus. x. Oceanus. xi. Saturnus. xii.

Existis. xii. reseruant quatuor: de quibus
 nulla in præsentī libro. iiii. me-
 tio fiet. s. Titanus: de quo scribet in
 quarto: & Iuppiter secūsus: de quo
 & eius ple scribet in quinto & in sex-
 to: & oceanus: de quo scribet in se-
 ptimo. & Saturnus: de quo & eiu-
 omni posteritate fiet mētio in oct-
 uo: & i reliquis huius libris: phœmiū
 De Cælo Aetheris & diei filio: q ge-
 nuit. xi. filios: dato q in præsentī ter-
 ti libello de octo rātū tractet: utpu-
 ta de Opi: de Tethide magna: de ce-
 rere prima: de Vulcano primo: de
 Mercurio tertio: de Venere magna
 & de Venere secūda: & de To-
 xio. Capitulum primum.
 De Opi prima Cæli filia: & Saturni
 coniuge. ii.
 De Thethi magna Cæli secūda filia:
 & oceani coniuge. iiii.
 De Cerere prima Cæli. iiii. filia: quæ
 peperit Acherontem. iiii.
 De Acherōte infernali fluuio cereris
 filio: qui genuit sex filios. s. Alecto
 Thesiphone: & Megerā: Victoriā:
 Ascalaphū: & Stigē. v.
 De Furiis filiabus Acherontis in ge-
 nerali. vi.
 De Alecto Acherōtis priā fi. vii.
 De Thesiphone furia Acherōtis se-
 cūda filia. viii.
 De Megera furia tertia Acherontis
 filia. ix.
 De Victoriā quarta Acherontis
 filia. x.
 De honore uictoriæ filio. xi.
 De maiestate honoris filia. xii.
 De Ascalapho quinto Acherontis fi-
 lio. xiii.
 De Styge Acherōtis sexta filia: quæ
 peperit Cocitum. xiiii.
 De Cocito infernali fluuio stygis fi-
 lio: qui genuit Flegētontē. xv.
 De Flegētonte fluuio infernali coci-
 ti filio: q genuit Lethē. xvi.
 De Lethe fluuio infernali flegēt on-
 tis filio. xvii.
 De uulcano primo cæli filio quarto
 qui genuit Apollinem. xviii.
 De Apollie primi uulcani fi. xix.
 De Mercurio. v. cæli filio. xx.
 De Hermosfrodito mercurii & ue-
 neris filio. xxi.
 De Venere magna. vi. cæli fi. xxii.
 De secūda Venere cæli septima fi-
 lia & matre cupidinis. xxiii.
 De cupidine Venēris filio. xxiiii.
 De Toxio cæli filio octauo. xxv.
Genealogiæ deorum gentiliū Liber qu-
 tus incipit foeliciter.

In arbore aut signata de-
 super ponit in radice Cæ-

lius: eo q nondū filii eius descripti
 sūt: sed in ea rām ramis q frōdibus
 oīs Titanis progenies demonstra-
 tur: prohœmiū.
 De Titano cæli filio octauo: qui ge-
 nuit filios multos. ex quibus hic. xiiii
 noiantur: quoz primus Hiperion.
 ii. Briareus. iii. Ceus. iiii. Thiphon
 uel thiphea. v. Encheladus. vi. Ege-
 on. vii. Aurora. viii. Iapetus. ix. astre-
 us. x. Alous. xi. Pallenes. xii. Rōcus
 xiii. Purpureus. xiiii. Lycaon. Genu-
 it præterea gygates: quorū noia nō
 habemus. Capitulū primū.
 De Hiperione primo titanis filio: q
 genuit solem & lunā. ii.
 De Sole hiperionis filio: qui genuit
 horas quas loco unius filie pono.
 & sic prima genuit Zonas: q s æque
 loco unius filie scribo. & sic secun-
 dam. tertiā phetufam. iiii. Salēpetiū
 v. dyrcē. vi. miletū. vii. Pasyphe. viii.
 Oerā. ix. Circē. x. Antigiam. iiii.
 De Horis filiabus solis & cro-
 nis. iiii.
 De Zonis filiabus solis. v.
 De Phetusa & salempetiū. iiii. & iiii.
 filiabus solis. vi.
 De dyrcē solis quinta filia: & lyci re-
 gis coniuge. vii.
 De Mileto solis sexto filio: qui genu-
 it Caunū & Bibliidem. viii.
 De cauno & biblide filiis mi-
 leti. ix.
 De Pasiphe septima solis filia: & mi-
 nois coniuge. x.
 De Oeta colchorum rege solis filio.
 viii. qui genuit medeā & absyrthiū
 & calciopem. xi.
 De Medea Oetæ regis filia: & Iaso-
 nis coniuge. xii.
 De Absyrthio & calciope filiis.
 Oetæ. xiii.
 De Circe solis. ix. filia. xiiii.
 De Angitia. x. solis filia. xv.
 De Luna hiperionis filia: quæ pepe-
 rit rorem. xvi.
 De Rore filio lunæ. xvii.
 De Briareo titanis filio. xviii.
 De Ceo titanis tertio filio: qui genu-
 it latonam & asteriem. xix.
 De Latona Cei filia: quæ pepit apo-
 linem & dianam. xx.
 De Asterie filia Cei: & matre hercu-
 lis. xxi.
 De Typhone seu typhēo. iiii. titanis
 filio: qui genuit Aeos & chime-
 ram. xxii.
 De Aeō typhonis filio. xxiii.
 De Chimera typhonis filia. xxiiii.
 De Enchelado titāis. v. filio. xxv.
 De Egeone titanis. vi. filio. xxvi.
 De Aurora. vi. titanis filia. xxvii.

Tabula

De Iapetho titanis. vii. filio qui genuit it hesperū & atlantem & epyme/ rheū & promothcū. xxviii	coniuge, De Zephyro uento & africo & coro collateralibus eius filiis astrei, lxi	ix.	nuit asclepium. xxv
De Hespero iapeti filio: qui genuit tres hesperidas. xxix.	De Aloo titanis decimo filio. lxi.	lxii.	De Psyche. xv. apollinis filia. xxvii.
De Egle archusa & hesperusa filia/ bus hesperi. xxx.	De Pallene. xi. titanis filio: q genuit mineruam. lxiii.	lxiiii.	De Arabe. xvi. apollinis filio. xxviii.
De Atlante. ix. titanis filio: qui genuit it hyā & vii. hyades: quarū hęc sūt nomia. Endora: Ambrosia: Pidile: Crom: Plyto: Polyxo: & Thyenes. & genuit isup Pleiades: quarū hęc funt noia. Electra: Maya: Streropes Cyleno: Taygeta. Alcinoe: Mero/ pes: & genuit calyponem ny m/ pham. xxxi.	De Minerua pallenis filia. lxiiii.	lxv.	De Thicio filio iouis tertio. xxviiii.
De Hyade atlantis filio. xxxii.	De erunco & purpureo. xii. & xiiii. fi liis titanis. lxv.	lxvi.	De Baccho scđi iouis filio. iiii. q ge/ nuit hymeneū thyoneum & tho/ antem. xxv.
De Hyadibus septem filiabusatlan/ tis. xxxiii.	De Lycaōe. xiiii. titanis filio: qui ge/ nuit calistonem. lxvi.	lxvii.	De Hym. eneo filio Bacchi. xxvi.
De Electra filia atlantis & matre dar/ dani. xxxiiii.	De Calistone filia lycaonis & matre archadis. lxvii.	lxviii.	De Thioneo bacchi filio. xxvii.
De Maya atlantis filia: & matre mer/ curii. xxxv.	De Gigantibus ex sanguine titano/ rum procreatis & terra. lxviii.	lxviiii.	De Thoante bacchi filio: qui genuit hypspilem. xxviiii.
De Sterope atlantis filia. xxxvi.	Genealogie deorū gen/ tiliū Liber qntus incipit.		De amphione rege thebarum. v. io/ uis secūdi filio: qui septē genuit fi/ lios & totidē filias. xxx.
De Cileno atlantis filia. xxxvii.	 N arbore signata desuper ponit i radice Caelius eo q pater fuerit iouis secū/ di: cuius proles & si non omnis: nā dardanus i li/ brum aliū hunc sequentē referuaf in hac arbore tam in ramis q in frō/ dibus describitur prohemiu.		De. xiiii. filiis amphyonis. xxxi.
De Taygeta atlantis filia. xxxviii.	De loue. ii. celi. ix. filio: qui genuit fi/ lios. xv. Quorū priā Diana secūda .ii. Apollo. iiii. Titius. iiii. Bacchus v. Amphyo. vi. Zerus. vii. Calath ^o viii. Palythea. ix. Egyales. x. euphro/ sine. xi. Lacedæmō. xii. Tatalus. xiii. Hercules. xiiii. Minerua. qntus deci/ mus archas. Capitulu: primū.		De Zeto secūdi iouis filio. vi. qui ge/ nuit ithilum & thym. xxvi.
De Alcinoe filia atlantis. xxix.	De Diana secunda iouis secūdi filia prima. ii.		De Ithylo & thyi filiis zeti. xxxviii.
De Merope filia atlantis. xl.	De Apolline secūdo iouis secūdi fi. q xvi. iter filios & filias genuit: quoq hęc sunt noia. priā Laphita: secūda Eurinome: tertius Mopsus. iiii. Li/ nus. v. Phylisthenes. vi. Garamas. vii. Branchus. viii. Phylemō. ix. Or/ pheus. x. Aristeus. xi. Nomius. xii. Auctous. xiii. Argeus. xiiii. Escula/ pius. xv. Psyche. xvi. Arabs. iiii.		De calato. ii. iouis filio. vii. xxxviiii.
De Calyphone atlantis filia. xli.	De Laphitā priā apollinis filia. iiii.		De Pasithea & egyale & euprosine gratis secūdi iouis filiabus. xxxv.
De Epymetheo iapeti filio: qui ge/ nuit pyrham. xlii.	De Eurinōe. ii. apollinis filia. v.		De Lacedæmone. xi. secūdi iouis fi/ lio: qui genuit amiclatē. xxxvi.
De Pyrrha epymethei filia: & deuca/ lionis coniuge. xliiii.	De Mopso. iiii. apollinis filio. vi.		De amiclate filio lacedæmonis: q ge/ nuit argulum. xxxvii.
De Prometheo iapeti filio: qui fecit pādorā & genuit ifidē & deucalio/ nem. xliiiii.	De Lino. iiii. apollinis filio. vii.		De Argulo filio amiclatis: qui genuit it oebalum. xxxviii.
De Pandora homine a prometheo facto. xlv.	De Phylisthene. v. apollinis fi. viii.		De Oebalo arguli filio: q genuit tyn/ darum & lecarum. xxxix.
De Iside promethei filia. xlvi.	De Garamate. vi. apollinis filio. ix.		De Tyndaro oebali filio. xl.
De Deucaliōe filio pme thei: qui ge/ nuit helanū & psytacū & dionysiu & pherantem. xlvii.	De Brācho. vii. apollinis filio. x.		De Icaro oebali filio: qui genuit eri/ gonem ipthimā & penelopē. xli.
De Helano deucalionis filio. xlviii.	De Phylemōe. viii. apollinis filio. xi.		De Erigone filia iccari. xlii.
De Psytaco deucalionis filio. xlix.	De Orpheo. ix. apollinis filio. xii.		De Iptuma filia iccari. xliiii.
De Dionysio deucaliōis filio. l.	De Aristeo. x. apollinis filio: qui ge/ nuit Astheonē & iolaum. xiii.		De Penelope filia iccari & ulyssis uxore. xliiiii.
De Pherantē deucalionis filio. li.	De Astheone filio aristhei. xiiii.		De tatalo. xli. iouis secūdi filio. xlv.
De Astreo titanis. viii. filio: qui genuit it astream & uentos. lii.	De Iolao aristei filio. xv.		De Hercule. xlii. secūdi iouis filio: qui genuit carthaginem. xlvii.
De Astrea filia astrei. liii.	De Nomio. xi. apollinis filio. xvi.		De Carthagine herculis filia. xlviii.
De uētis filiis astrei in generali. liiiii.	De auctoo. xii. apollinis filio. xvii.		De Minerua secūdi iouis filia qnt/ tadecima. xlviiii.
De Subsolano uento & oulturno & euro collateralibus suis. lv.	De Argeo. xiii. apollinis filio. xviii.		De Archade. xv. secūdi iouis filio: q genuit ionium. xlix.
De Noto uento & euro austro: atq; austro iastro collateralibus suis filiis astrei. lvi.	De Esculapio. xiiii. apollinis filio: q genuit machaonem. xix.		De Ionio filio archadis: qui genuit Nicostratam. l.
De Septētrione uēto & circio colla/ terali eius filiis astrei. lvii.	De machaone asculapii filio: qui ge/ nuit asclepium. xx.		De Nicostrata filia ionii: & matre Euandri. li.
De Aquilone seu borea uēto astrei fi/ lio & collateralibus septentrioniis: qui genuit zethum & calaym & arpha/ licem. lviii.			Genealogiæ deocum gentili/ um. Liber sextus incipit.
De Zetho & chalai filiis boreæ. lix.			 N arbore præcedenti: cu/ ius in radice ponit Dar/ danus. xvi. filius iouis se/ cūdi: ois eiusdē Darda/ ni proles describitur tā in ramis q in frondibus: prohemiu.
De Arphalice boreæ filia & phynei			De Dardano. xvi. iouis filio: qui ge/ nuit erictonium. Cap. primum.
			De Erictonio dardani filio: qui ge/ nuit troium. li.
			De troio erictonii filio: q genuit ga/

nimedē Ilionē & assaracū. iii.
 De Ganymede troi filio. iiii.
 De Ilione filio troi : qui genuit laomedontem. v.
 De Laomedonte ilionis filio: qui inter mares & scēminas. viii. genuit filios: quorū hęc sūt noia. Antigona: Hestiona: Lāpus: Citition: Icetaō: Titon: Buccolion: & priamus. vi.
 De Antigona laomedōtis filia. vii.
 De Hestiona laomedōtis filia: & teucti matre. viii.
 De Lampo clitione & icetaone filiis laomedontis. ix.
 De Titone laomedontis filio: qui genuit mēnonem. x.
 De mēnone titonis filio. xi.
 De Buccolione laomedontis filio: q genuit esypium & pidasum. xii.
 De Esypio & Pidasio filiis buccolionis. xiii.
 De Priamo laomedōtis filio : qui ex hecuba cōiuge. xix. genuit inter filios & filias : & ex aliis mulieribus inter mares & scēminas genuit triginta unū : ex quibus. Inoia tantū xxxviii. cognouimus: quę hęc sūt pria Creusa: secūda Cassandra. iiii. Iliona. iiii. Laodices. v. Lycastes. vi. Medeficastis. vii. Polyxena. viii. Paris. ix. Hector. x. Helenus. xi. Chao. xii. Troiulus. xiii. Deiphœbus. xiiii. Polydorus. xv. Polydorus alter. xvi. Lycaon. xvii. Esachus. xviii. Anchifus. xix. Ifus. xx. Teucer. xxi. dimochoontes. xxii. Echemō. xxiii. Cærenon. xxiiii. Gorgicion. xxv. Cæbrion. xxvi. Forbas. xxvii. Doridō. xxviii. Pāmū. xxix. Antiphon. xxx. Agatō. xxxi. Hippotous. xxxii. Agastor. xxxiii. Lachoontes. xxxiiii. Mistor. xxxv. Iphates. xxxvi. Testorius. xxxvii. Thimootes. trigesimo octa uus Polytes. xiiii.
 De Creusa pria filia priami & æneæ coniuge. xv.
 De Cassandra. ii. priami filia. xvi.
 De Iliona. iiii. priami filia & polinestoris regis thracię cōiuge. xvii.
 De Laodice quarta priami filia & heliconii coniuge. xviii.
 De Lycaste quinta priami filia & cōiuge polidamantis. xix.
 De Medeficasti sexta priami filia: & pollipi coniuge. xx.
 De Polyxena. vii. priami filia. xxi.
 De Paride octauo priami filio: q genuit daphnidē & ideū. xxii.
 De Daphnide & ideo filiis paris. xxiii.
 De Hectore priami filio nono: q genuit astianactem. xxiiii.
 De Astianacte hectoris filio. xxv.

De Heleno decimo priami regis filio. xxvi.
 De Chaone undecimo priami regis filio. xxvii.
 De Troiulo duodecimo priami regis filio. xxviii.
 De Deiphœbo tertiodecimo priami regis filio. xxix.
 De Polydoro quartodecimo priami regis filio. xxx.
 De alio polydoro xv. & lycaone. xvi. priami filiis. xxxi.
 De Esacho. xvii. priami filio. xxxii.
 De Anthiopho. xviii. & iso. xix. filiis priami. xxxiii.
 De Teucro. xx. priami filio. xxxiiii.
 De Dimochoōte pria. xxi. fi. xxxv.
 De Echemone. xxii. & cremenone xxiii. filiis priami. xxxvi.
 De Gorginōe. xxiiii. priāi fi. xxxvii.
 De Cebriōe. xxv. priami fi. xxxviii.
 De Phorbante. xxvi. priami filio: q genuit ilioneum. xxxix.
 De Ilione phorbātis filio. xl.
 De Doridone. xxvii. priami fi. xli.
 De Pāmone. xxviii. antiphone. xxix. agathone. xxx. hippothoo. xxxi. & aganone. xxxii. filiis priami. xlii.
 De Lachoōte. xxiii. priāi fi. xliii.
 De Mistore. xxxiiii. priami fi. xliiii.
 De Iphate. xxxv. thestore. xxxvi. filiis priami. xlv.
 De Thimōete. xxxvii. pri. filio. xlyi.
 De Polyte. xxxviii. priami filio: qui genuit priamum. xlyvii.
 De Priamo polytis filio. xlyviii.
 De Assaraco troi regis troię filio: q genuit capim. xlix.
 De Capi filio assaraci: qui genuit anchifem. l.
 De Anchise filio capis: q genuit hypodamiam & æneā. li.
 De Hyppodamia anchifis filia. lii.
 De Aenea anchifis filio. q genuit iuliū ascaniū: & filiiū posthumū. liii.
 De Ascanio æneæ filio: qui genuit iuliū syluiū & rhomā. liiii.
 De Iulio syluio ascanii filio. lv.
 De Rhoma ascanii filia. lvi.
 De Syluio posthumo æneæ filio: q genuit æneam syluiū. lvii.
 De ænea syluio syluii posthumi filio: q genuit latinū syluiū. lviii.
 De Latino syluio æneæ syluii filio: q genuit albam syluiam. lix.
 De alba syluio lanini syluii filio: q genuit athim syluiū. lx.
 De Athi syluio albæ syluii filio: q genuit capim syluium. lxi.
 De Capi syluio filio athis: qui genuit carpentū syluiū. lxii.
 De Carpento syluio filio capis: q genuit tyberim syluium. lxiii.

De Tyberis syluio carpenti filio: q genuit agrippam syluiū. lxiiii.
 De Agrippa syluio filio tyberini: q genuit romulū syluium. lxv.
 De Romulo syluio agrippæ filio: q genuit iulium syluiū & auētinum syluium. lxvi.
 De Iulio syluio tomuli filio. lxvii.
 De Auētino syluio romuli syluii filio: qui genuit proca syluiū. lxviii.
 De Proca syluio filio auentini: q genuit amuliū & numitorē. lxix.
 De amulio proca filio. lxx.
 De Numitote filio proca: qui genuit lausum & iliam rheā. lxxi.
 De Lauso numitoris filio. lxxii.
 De Ilia numitoris filia: quę peperit romulum & remū. lxxiii.

Genealogiæ deorū gentiliū Liber septimus incipit.

In præcedenti arbore: cuius in radice scribitur oceanus: oīs eiusdē oceani tā in ramis q̄ in frondibus posteritas ordinate apponitur: de qua in sequēti septimo libro dicetur. Prohœmiū.
 De Oceano cæli & uestæ filio: qui genuit. xxiiii. iter filios & filias: quorū hęc sunt noia. prima Eurinomi. ii. Perfa. iiii. Etra. iiii. Pleyon. v. Clime/ries. vi. Triton. vii. Doris. viiii. Protheus. ix. Coruphyces. x. Nereus. xi. Achelous. xii. Inachus. xiii. Peneus. xiiii. Nilus. xv. Alpheus. xvi. Acrinius. xvii. Tiberis. xviii. Asius. xix. Asopus. xx. Cephifus. xxi. Meæder. xxii. Phyllira. xxiii. Spchius. xxiiii. sol. Capitulū primū.
 De Eurinomi oceani fi. prima. ii.
 De Perfa oceani filia. ii. iii.
 De Ethra. iiii. oceani filia: & atlantis coniuge. iiii.
 De Pleyone quarta oceani filia: & atlantis coniuge. v.
 De Climene quinta oceani filia: & matre phaetonis. vi.
 De Tritone. vi. oceani filio. vii.
 De Dori septima filia oceani: & nereici coniuge. viii.
 De Protheo sene. viii. oceani filio: q genuit melanthonē & idotheā. ix.
 De Melāthone filia pthei. x.
 De idothea pthei filia. xi.
 De Coruphyce oceani filia. ix. xii.
 De Nereo. x. oceani filio: hic genuit nymphas: quę multæ sunt: uerū quonjā nisi de quattuor sit singularis mentio: earū tantū noia apporram: genuit ergo cymodocē. thethym miore. galatheā. arethufam. & alias. xiiii.
 De Nymphis in generali. xiiii.

Tabula

De Thetide infori nereï filia: & matre achillis. xvi.	De Asteropo pelagonii filio. liiii.	De Latino latrentū rege fauni filio: q̄ genuit lauiniā & p̄neſtē. xvii.
De Galathea nereï filia. xvii.	De Afopo fluuio oceani. xix. filio: q̄ genuit ipſeum & aeginā. lv.	De Lauinia filia latini: & æneæ coniuge. xviii.
De Arethufa nereï filia. xviii.	De Ipſeo aſopi fluminis filio. lvi.	De Præneſte latini regis filia. xix.
De Acheloo flumine oceani. xi. filio qui genuit ſyrenas. xix.	De ægiā ſiaſopi: q̄ pepit eacū. lvii.	Genealogiæ deorū genti/ liū Liber nonus incipit.
De ſyrenis filiabus acheloi. xx.	De Cephyſo flumine oceani. xx. filio: qui genuit narciffum. lviii.	I N præcedenti arbore: cuius in radice Iuno eſt: deſcribit̄ tā in ramis q̄ in frōdibus omnis eiufdē iunonis tātū poſteritas. Prohœmium.
De Inacho. xii. filio oceani: qui genuit iouē phoreneū & phegeū. xxi.	De Narciffio filio cephiſi. lix.	De Iunone octaua ſaturni filia: quæ abſq̄ uiro cōcepit: & peperit hebe & martem. Capitulū primū.
De Ione inachi filia & matre ephaſi. xxii.	De Meandro flumine oceani. xxi. filio: qui genuit cyanem. lx.	De Hebe iunonis filia: & iuuentutis dea: & herculis coniuge. ii.
De Phoroneo inachi filio: qui genuit egyptaleum & nyobem. xxiii.	De Cyane filia meandri. lxi.	De Marte lunōis filio: cuius. xv. ſue re filii: quorū noīa ſūt hæc. primus Cupido. ii. Enomaus. iii. Thereus. iiiii. Aſcalaphus. v. Ialmenus. vi. Parthaō. vii. Ceſius. viii. Flegias. ix. Briſthona. x. Euānes. xi. Erimōia. xii. Ipuius. xiii. Etholus. xiiii. Remus. xv. Romulus. iii.
De Egyptaleo phoronei filio. xxiiii.	De Phyllira. xxii. filia oceani. lxii.	De Cupidine primo martis filio: q̄ genuit uoluptatē. iiiii.
De Nyobe filia phoronei: quæ peperit apim. xxv.	De ſperchio fluuio. xxiii. oceani filio qui genuit mneſteum. lxiii.	De Voluptate filia cupidinis. v.
De Phlegeo inachi fluuii filio. xxvi.	De Mneſteo ſperchii filio. lxiiii.	De Enomao ſecundo martis filio: q̄ genuit hippodamiam. vi.
De Peneo flumine. xiiii. oceani filio. qui genuit cyrenē & dānē. xxvii.	De ſole. xxiiii. oceani filio. lxv.	De Ippodamia enomai filia: & pelopis coniuge. vii.
De Cyrene penei filia: quæ peperit ariſteum & fratres. xxviii.	Genealogiæ deorū genti/ liū Liber octauus incipit.	De Thereo tertio martis filio: q̄ genuit ithim. viii.
De dāne penei filio. xxix.	I Narbore autē præcedenti: cuius in radice Saturnus cæli filius ponit̄: deſcribit̄ tā in ramis q̄ in frondibus pars poſteritatis eiufdē Saturni: cui reliqua oīs in quinque ſequētibz deſcribat̄ libris ſub Iunone & neptūno atq̄ ioue filiis eius. Prohœmium.	De Ithi therei filio. ix.
De Nilo flumine. xiiii. oceani filio: p̄ genuit mineruā: herculē: dionyſiū: mercuriū: & uulcanū. xxx.	De Saturno. xi. cæli filio: qui. x. genuit filios. ſ. primū Cromim. ii. Veſtā. iii. Cererem. iiiii. Glaucū. v. Plutonē. vi. Chyronē. vii. Pycum. viii. Iunonem. ix. Neptūnū. x. Iouē tertiu. ſ. ne de Iunone. neptūno & ioue non in hoc libro: ſed in ſequētibz. v. libris ſcribetur. Capitulū primū.	De Aſcalapho. iiiii. & Ialmeno. v. filiiis martis. x.
De Minerua nili filia. xxxi.	De Veſta ſecūda ſaturni filia. iii.	De Parthaone ſexto martis filio: qui genuit agriū: & melā: & teſtium: & oeneum. xi.
De Hercule nili filio. xxxii.	De Cerere tertia ſaturni filia: & matre proſerpina. iiiii.	De Agrio & mella filiis parthaonis. xii.
De Dionyſio nili filio. xxxiii.	De Glauca q̄rta ſaturni filia. v.	De Teſtio parthaōis ſi. q̄ genuit thoſeū: & plexippū: & altheā. xiii.
De Mercurio. iiii. nili filio: q̄ genuit mercuriū. v. & daphnim. xxxiiii.	De Plutone quinto ſaturni filio: q̄ genuit uenerationem. vi.	De Thoſeo & plexippo teſtii ſi. xiiii.
De Daphni q̄rta mercurii ſi. xxxv.	De Veneratione plutonis filia: & honoris coniuge. vii.	De Althea filia teſtii: & matre meleagri. xv.
De Mercurio. v. mercurii. iiii. filio: q̄ genuit noracē. xxxvi.	De Chyrone ſexto ſaturni filio: qui genuit ochiroem. viii.	De Oeneo parthaonis filio: qui genuit deyanirā gorgē meleagrū thydeū: ac menalippū. xvi.
De Norace mercurii. v. filio. xxxvii.	De Ochiroe filia chironis. ix.	De Deianira oenei filia & herculis coniuge. xvii.
De Vulcāo nili filio: q̄ genuit æthiopem & ſolem. xxxviii.	De Pycō. vii. ſaturni filio: qui genuit faunū: & ſentā faunā. x.	De Gorge oenei filia. xviii.
De æthiope uulcani filio. xxxix.	De Fauno pyci filio: qui genuit faunos: ſatyros panes: & ſyluanos: aci: & eurimedontē: & latinū. & ſecū: dū quosdā ſentā faunā: quā uolunt fororē fuiſſe & cōiugem. xi.	De Meleagro oenei filio: qui genuit Parthoſopeum. xix.
De Sole uulcani filio: q̄ genuit phærontem: phætufam: lapetufam: & iapetiam. xl.	De Senta fauna pyci filia: & coniuge fauni ſeu filia. xii.	De Parthoſopeo meleagri ſi. xx.
De Phaetonte ſolis filio: qui genuit Iygun. xli.	De Faunis ſatyris: panibus. & ſyluanis filiis fauni. xiii.	De Thydeo oenei filio: q̄ genuit diomedem. xxi.
De Lygo phaetontis filio. xlii.	De Aci fauni filio. xiiii.	De Diomede thidei filio. xxii.
De phetufa: lampetufa: & iapetia filiabus ſolis. xliii.	De Eurimedonte fauni filio: qui genuit peruiam. xv.	De Menalippo oenei filio. xxxiii.
De Alpheo fluuio oceani filio. xv. q̄ genuit orſilocum. xliiii.	De Peruiā eurimedōtis filia: & nauſitheï matre. xvi.	De Ceſio. vii. martis filio. xxxiiii.
De Orſiloco filio alpei: qui genuit diocleum. xlv.		De Flegia. viii. martis filio: qui genuit
De Diocleo filio orſiloci: qui genuit clitonē & orſilocū. xlvi.		
De Clitone & orſiloco filiis dioclei. xlvii.		
De Criniſio fluuio. xvi. oceani filio: qui genuit aceſtem. xlviii.		
De Aceſte filio criniſii flumis. xlix.		
De Tyberi fluuio filio oceani. xvii. q̄ genuit cithoonum. l.		
De Cythoono tyberis filio. li.		
De Aſio fluuio. xviii. oceani filio: qui genuit pelagonium. lii.		
De Pelagonio aſii filio: qui genuit aſteropum. liii.		

it chorinim & ifsonem. xxv.
 De Chorinide nymp̄ha filia flegiæ:
 & matre æsculapii. xxvi.
 De Ifsione filio flegiæ: qui genuit cę/
 tauros: quorū hęc sunt noīa, Euri/
 tius, nelus: Astilus: Ophyonides:
 Gryneus: Rethus: omeus: Licidas:
 Medē: Pyfenor: Taumas: Merme/
 ros: Pholus: Menelas: Albas: Euri/
 nomus: Ireos: Imbrus: Ceneus: Al/
 phydas: Elops: Patreus: Lytus: Cro/
 mis: Distis: Phareus: Lyanor: Ne/
 dianus: Licetus: Ipson: Tereus: Ri/
 phus: Demolion: Plageon: Ilon:
 Ephynous: Damus: Dorylas: Cyl/
 larus: Ilonome scēmia: Pheo: Tho/
 mus: Theleboas: Pyretus: Erthe/
 dus: Ephydupus: Nefseus: Odytes:
 Styphelus: Bromus: Annimacus:
 Elimos: Pyramus: Latreus: Moni/
 cus: & aliōs: & pręter hos genuit
 Perithoum. xxvii.
 De Centauris ifsonis filiis in gene/
 rali. xxviii.
 De Euritio ifsonis filio. xxix.
 De Astilo cętauro uate ifsonis & nu/
 bis filio. xxx.
 De Nefo ifsonis & nubis filio. xxxi.
 De reliquis cętauris ifsōis fi. xxxii.
 De Perithoo ifsonis filio: qui genuit
 polypitem. xxxiii.
 De Polypite perithoi filio. xxxiiii.
 De Briçtona martis. ix. filia. xxxv.
 De Euāne decima martis filia: & ca/
 panei coniuge. xxxvi.
 De Hermiona. xi. martis filia: & cad/
 mi coniuge. xxxvii.
 De Ipuio. xii. martis filio. xxxviii.
 De Etholo. xiii. martis filio. xxxix.
 De Remo. xiiii. & Romulo. xv. mar/
 tis filiis. xl.
 De Romulo tantū quiatodécimo
 marns filio. xli.
 Genealogiæ deorū genti/
 iū Liber decimus incipit.

N pręcedenti arbore: cu/
 ius in radice consistit ne/
 ptūnus: describitur in ra/
 mis & frondibus omnis
 eiusdem neptūni succes/
 sio. Prohœmium.

De Neptunno. ix. Saturni filio: cui
 xxxv. fuisse filios legimus: quorū
 hęc sunt noīa. primus Dorus: secū/
 dus Amicis. iiii. Phorcus. iiii. Albiō.
 v. Berigion. vi. Thara. vii. Poliphe/
 mus. viii. Tylemus. ix. Brontes. x.
 Steropes. xi. Pyragmon. xii. Naufi/
 theus. xiii. Meliō. xiiii. Asteriō. xv.
 Aon. xvi. Mesappus. xvii. Busyris.
 xviii. Pegafus. xix. Nicteus. xx. Irce/
 us. xxi. Pelias. xxii. Neleus. xxiii. Cy/
 gnus. xxiiii. grifaor. xxv. oth. xxvi.

Ephyaltes. xxvii. Aegeus. xxviii.
 Onchestus. xxix. Pelagus. xxx. nau/
 pli. xxxi. celeno. xxxii. Aello. xxxiii.
 Occipite. xxxiiii. Sycanus. xxxv. Sy/
 culus. Capitulū primū.
 De Doro primo neptūni filio. ii.
 De Amici uel amico secūdj neptūni
 filio: qui genuit buthem. iii.
 De Būthe amyci filio: qui genuit eri/
 cem. iiii.
 De Erice buthis filio. v.
 De Phorco. iiii. neptūni filio: qui ge/
 nuit bathillū: thoofam: scyllā: steni/
 onem: & euriale. vi.
 De Batillo phorci filio. vii.
 De Thoofa phorci filia: & matre po/
 liphemi. viii.
 De Scylla filia phorci. ix.
 De Medusa stenione: & euriale gor/
 gonibus & filiabus phorci. x.
 De Medusa phorci filia in singu/
 lari. xi.
 De Albione. iiii. & bergione. v. filiis
 neptūni. xii.
 De Thara. vi. neptūni filio. xiii.
 De Poliphemo cyclope septimo ne/
 ptūni filio. xiiii.
 De Thyleno. viii. neptūni filio. xv.
 De Bronte nono sterope. x. & pyra/
 gmone undécimo clydopibus: &
 filiis neptūni. xvi.
 De Naufitheo. xii. neptūni filio: q ge/
 nuit rixinorē & acynoū. xvii.
 De Rixinore naufithei filio: qui ge/
 nuit arithim. xviii.
 De Arithi rixinoris filia: & alcinoi
 coniuge. xix.
 De Alcinoo filio naufithei: qui ge/
 nuit naufithoā: & laodomātē: & ali/
 oum & clitoniū. xx.
 De Naufithoa alcinoi regis fi. xxi.
 De Laudomante: & alioo: & clito/
 nio filiis alcinoi. xxii.
 De Mellione. xiiii. & aſtorione. xiiii.
 filiis neptūni. xxiii.
 De Aone. xv. neptūni filio. xxxiiii.
 De mesappo. xvi. neptūni filio: a quo
 ennius poeta. xxv.
 De Busyri. xvii. neptūni filio. xxvi.
 De Pegaso equo decimo octauo ne/
 ptūni filio. xxvii.
 De Nicteo: neptūni filio. xix. qui ge/
 nuit anthiopā & nicstiminē. xxviii.
 De Anthiopa nicteī filia: & matre
 amphyonis zethi. xxix.
 De Nicstimine filia nicteī. xxx.
 De Irceo. xx. neptūni filio. xxxi.
 De Pelia. xxi. neptūni filio: qui genu/
 it filias: & achastum. xxxii.
 De filiabus Pelia. xxxiii.
 De Achasto peliæ filio. xxxiiii.
 De Neleo. xxii. neptūni filio: qui ge/
 nuit nestorem: periclimenonē: cro

niū & pytopullā. xxxv.
 De Nestore nelī filio: qui genuit an/
 thylocū: pisystratū: trasimede: eche/
 phronē: stratū: perseum: arithū: &
 polychastim scēminā. xxxvi.
 De antiloco nestoris filio. xxxvii.
 De Pisystrato nestoris filio. xxxviii.
 De trasimede nestoris filio. xxxix.
 De Echephronē stratio: pseo: & ari/
 tho filiis nestoris. xl.
 De Polycaste nestoris filia. xli.
 De Periclimenone neleī filio. xlii.
 De Cromio neleī filio. xliii.
 De Pyrro neleī filia: & biantis coniu/
 ge. xliiiii.
 De Cygno. xx. neptūni filio. xlv.
 De Grifaore. xxiii. neptūni fi. xlvi.
 De Otho. xxv. & ephyalte. xxvi. ne/
 ptūni filiis. xlvii.
 De Egeo. xxvii. neptūni filio: qui ge/
 nuit theseū: & medū. xlviii.
 De Theseo æget filio: qui genuit hip/
 polytum: demophoontem: & anti/
 gonum. xlix.
 De Hippolyto theseī filio: qui genu/
 it uirbium. l.
 De Virbio hippolyti filio. li.
 De Demophoonte theseī filio. lii.
 De Annigone theseī filio. liii.
 De Medeo ægei regis filio. liiiii.
 De Onchesto. xxviii. neptūni filio: q
 genuit megareum. lv.
 De megareo filio onchesti: qui genu/
 it hippomenem. lvi.
 De Hippomene megareī filio. lvii.
 De Pelasgo. xxix. neptūni filio. lviii.
 De Nauplio. xxx. neptūni filio: q ge/
 nuit pallamedem. lix.
 De Pallamede nauplii filio. lx.
 De Celeno. xxxi. Aello. xxxii. & occi/
 pite. xxxiii. arpyis filiabus neptun/
 ni. lxi.
 De Sychano. xxxiiii. neptūni fi. lxii.
 De Syculo. xxxv. neptūni filio. lxiii.
 Genealogiæ deorū gentiliū
 Liber undécimus incipit.

N arbore pręcedenti: cu/
 ius in radice scribitur Iuppi/
 ter: ponit tam in ramis q̄
 in frondibus pars posteri/
 rans eiusdē iouis: cū in se/
 quētibz duobus libris residuum
 describatur. Prohœmium.

De Tertio loue. x. Saturni filio: qui
 xxxiiii. genuit filios: quoz hęc sūt
 nomia. prima Clio. ii. Euterpe. iiii.
 Melpomone. iiii. Thalia. v. Polimia
 vi. Eratho. vii. Terpsicore. viii. Vra/
 nia. ix. Caliope. x. Acheus. xi. Venus.
 xii. Amor. xiii. Proserpina. xiiii. Ca/
 stor. xv. Pollux. xvi. Helena. xvii.
 Clytēnestra. xviii. Paliscus. xix. Pal/
 scus. xx. Iarbas. xxi. Menia. xxii. Mis

Tabula

midon. xxiii. Xanthus. xxiiii. Lucifer. xxv. Orion. xxvi. Minos. xxvij. Sarpedō. xxviii. Rhadamātus. xxix. Archifius. de his. xxix. tractatur in presenti libro. xi. trigefimus Tātalus. xxxi. Dionysius. xxxii. Perseus. xxxiii. Aon. xxxiiii. æacus. xxxv. Pīlūnus. xxxvi. Mercuri⁹. xxxvii. Vulcanus. de his uero viii. scilicet. xxviii. citra in. xii. libro tractat. de reliquis duobus qui sequunt. scilicet. de hercule. xxxviii. & de æolo. xxxix. in lib. xiii. scribitur. Capitulum primum.	De orsiloco idumenei filio. xxxiii.	nuit thifamenem: corinthū & horestem. xx.
De vii. musis filiabus Iouis. ii.	De Sarpedone. xxvii. iouis filio: qui genuit antiphatem. xxxiii.	De Thifamene horestis filio. xxi.
De Acheo. x. iouis filio. iii.	De Antiphate sarpedonis fi. xxxv.	De Corintho horestis filio. xxii.
De Venere. xi. iouis filia. iiii.	De Rhadamanto uigefimo octauo iouis filio. xxxvi.	De Horcste horestis filio. xxiii.
De Amore. xii. iouis filio. v.	De Archifio. xxviii. iouis filio: qui genuit laertem. xxxvii.	De Dionysio xxxi. iouis filio. xxiiii.
De Proserpina. xiii. iouis filia: & plūtonis coniuge. vi.	De Laerte archifii filio: qui genuit echimenem & ulyssēm. xxxviii.	De Perseo. xxxii. iouis filio: qui genuit gorgophonē: stelenū: eritreū: bacheonē: & persem. xxxv.
De Castore. xiiii. & polluce. xv. filii iouis. vii.	De Echimene laertis filia. xxxix.	De Gorgophone persei filio: qui genuit electriōnē & alceum. xxxvi.
De Helena menelai coniuge. xvi. iouis filia. viii.	De Vlysse laertis filio: qui genuit thelemachū: telegonū: & auloniū. xl.	De Electriōne gorgonis filio: qui genuit almenam. xxxvii.
De Clitēnestra. xvii. iouis filia: & agamēnonis coniuge. ix.	De Thelemacho ulyssis filio. xli.	De Alcmena electriōnis filia: & amphitrionis coniuge. xxxviii.
De Palifcis. xviii. & xix. iouis filii. x.	De Thelegono ulyssis filio. xlii.	De Alceo filio gorgophonis: qui genuit amphitrionem. xxxix.
De Larba getulorum rege. xx. iouis filio. xi.	De Aulonio ulyssis filio. xliii.	De Amphitrione filio alcei: qui genuit iphicleum. xxx.
De Mena. xxi. iouis filio. xii.	Genealogiæ deorū gentium Liber. xiii. incipit.	De iphicleo amphitrionis filio: qui genuit iolaum. xxxi.
De Mirmidone. xxii. iouis filio. xiii.		De Iolao iphiclei filio. xxxii.
De Xātho fluuio uigefimo tertio iouis filio. xiiii.	¶ In arbore pcedēti cuius i radice positus est luppi- ter. iiii. describuntur in ramis & frondibus posteritates. viii. filiorū iouis pcedēti. f. Tantalus: Dionysius: Persei: Aonis: æaci: Pilunni: Mercurii: & Vulcāni. Prohœnium.	De Stelēno persei filio: qui genuit Euristēum. xxxiiii.
De Lucifero. xxiiii. iouis filio: qui genuit ceym & dedalionē. xv.	De Tantalo. xxx. iouis filio: qui genuit nyobē & pelopē. Cap. i.	De Euristēo stelēni filio. xxxv.
De Dedalione luciferi filio: qui genuit lychionem. xvi.	De Nyobe tantali filia & amphyonis coniuge. ii.	De Bachemone persei filio: qui genuit achimenidē. xxxvi.
De Lychione filia dedalionis & peonnis coniuge. xvii.	De Pelope tātali filio: qui genuit lysidicē: atreū: thyestē & phystenē. iii.	De Achimenide filio bachemonis: qui genuit orchamū. xxxvii.
De Ceo luciferi filio. xviii.	De Lysidice pelopis: filia & electriōnis cōiuge. iiii.	De Orchamo filio achimenidis: qui genuit leucothoen. xxxviii.
De Orione. xxv. iouis filio: qui genuit ippologum. xix.	De Atreō filio pelopis: qui genuit alceonē: melāpū: & euiolū. v.	De Leucothoe orchami fi. xxxviiii.
De Ippologo orionis filio: qui genuit drianthem. xx.	De Alceōe melampo & euiolo filiiis atrei. vi.	De Eristeo persei filio. xxxix.
De Dryante ippologi filio: qui genuit lycurgum. xxi.	De Thieste pelopis filio: qui genuit tantalū: phystenē: arpagigē: pelopiam & ægistū. vii.	De Perse persei filio. xl.
De Lycurgo dryantis filio: qui genuit angeū: arphalidē: & philicē. xxii.	De Tantalō phystene & arpagige filiiis thyestis. viii.	De Aone iouis. xxxiiii. filio: qui genuit it dymantē. xli.
De Angeo lycurgi filio. xxxiii.	De Pelopia thyestis filia. ix.	De Dymante aonis filio: qui genuit axium & alixircem. xlii.
De Arphalice lycurgi filia. xxiiii.	De Egistho thyestis filio. x.	De Axio dymantis filio. xliii.
De Philide lycurgi filia. xxv.	De Phystene pelopis filio: qui genuit agamenonē & menelaū. xi.	De Alixirce dymantis filia: & matre æaci. xliiiii.
De Minoe iouis. xxvi. filio: qui genuit androgeū: glaucū: ariadnā: phædrā & deucalionē. xxvi.	De Menelao physthenis filio: qui genuit hermionā: & megapēthi. xii.	De æaco. xxxiiii. iouis filio: qui genuit phocū: thelamonē: & peleū. xlv.
De Androgeo minois filio. xxvii.	De Hermiona menelai filia: & pyrri: & ide orestis cōiuge. xiii.	De phoco æaci filio. xlvi.
De Glauco minois filio. xxviii.	De Megapēthi menelai filio. xiiii.	De Thelamone æaci filio: qui genuit aiacem & teucrum. xlvii.
De Ariadna filia minois & coniuge bacchi. xxix.	De Agamēnone phystenis filio: qui genuit ephigeniā: crisothemim: laodice: ipianassam: electrā: alesum: & horestem. xv.	De Aiace thelamonis filio. xlviii.
De Phædra minois filia & thefei cōiuge. xxx.	De Ephygenia agamennonis filia. xvi.	De Teuctro thelamonis filio. xlix.
De Deucalione minois filio: qui genuit idumeneum. xxxi.	De Crisothemi laodice & iphianassa filiabus agamēnonis. xvii.	De peleō filio æaci: qui genuit polydorū & achillem. l.
De Idumeneo filio deucalionis: qui genuit orsilocum. xxxii.	De Electra agamēnonis filia. xviii.	De Polidori filia æaci: & coniuge borionis. li.
	De Aleso agamēnonis filio. xix.	De Achillessilio pelei: qui genuit pyr- rhum. lii.
	De Horestē agamēnonis filio: qui genuit thifamenem: corinthū & horestem. xx.	De Pyrro achillis filio: qui genuit peripeleū & molossū. liiii.
		De penpeleo filio pyrri. liiii.
		De Molosso pyrri filio: qui genuit polidectum. liii.
		De polidecto filio molossi. liii.
		De Pilūno iouis. xxxv. filio: qui genuit daunum. liiii.
		De dauno pilunni filio: & proauo

Tabula

turni.	lviii.	De Sophone dyodori filio.	x.	De Oycleo antiphatis filio: qui genuit amphiarum.	xlvi.
De dauno primi dauni nepote: qui genuit turnam: & iuturnam.	lix.	De Tlypolemo herculis filio.	xi.	De Amphiarao oyclei filio: qui genuit almeonem: amphilocum & canillum.	xlvi.
De Turno dauni filio.	lx.	De Theffalo herculis filio: qui genuit phydipum & antiphum.	xii.	De Almeone amphiarai filio.	xlvi.
De Iuturna dauni filia.	lxi.	De Phydippo & anthyptho filiis theffali.	xiii.	De Amphiloco amphiarai filio.	xlvi.
De Mercurio. xxxvi. iouis filio: qui genuit eudorum: mirtilum: lares: euandrum & pana.	lxii.	De Auentino herculis filio.	xiiii.	De Catillo amphiarai filio: qui genuit tyburtinum. catillum: & coracem.	xlvi.
De Eudoro mercurii filio.	lxiii.	De Thelepho herculis filio: qui genuit euryphilu & cypariffum.	xv.	De Detyburtino seu tiburto catilli filio.	xlvi.
De Mirtilo mercurii filio.	lxiiii.	De Euripto thelaphi filio.	xvi.	De Catillo catilli filio.	l.
De Laribus mercurii filiis.	lxv.	De Cypariffo thelaphi filio.	xvii.	De Corace primi catilli filio.	li.
De Euandro mercurii filio: qui genuit pallante & pallantia.	lxvi.	De Lydo & lamiro filiis herculis: qui genuit lydus genuit lanium.	xviii.	De Salmoneo aoli filio: qui genuit Tyto.	li.
De pallante euandri filio.	lxvii.	De Lanio lydi filio.	xix.	De Tyro filia Salmonei.	lii.
De pallantia euandri filia.	lxviii.	De Eolo. xxxix. iouis filio: qui genuit machareum: canacem: alcionem: missenum: criteum: salmoneum: iphidum: fysiphum: cephalum: & athamantem.	xx.	De Iphiclo aoli: qui genuit podarce.	lii.
De pane mercurii filio.	lxix.	De Machareo & canace filiis aeoli.	xxi.	De podarce filio iphidi.	lii.
De Vulcano. xxxvii. iouis filio: qui genuit erictonium: cacum: ceculu: & tullium feruiliu.	lxx.	De Altione filia aoli & coniuge ceys.	xxii.	De Sisypho aoli filio: qui genuit glaucum: & creontem.	lii.
De Erictonio uulcani filio: qui genuit pocrim: orithiam: & pandionem.	lxxi.	De Miffeno aoli filio.	xxiii.	De Glauco filio sisyphi: qui genuit bellorophontem.	lii.
De pocri erictonii filia & coniuge cephalu.	lxxii.	De Critheo aoli filio: qui genuit cionem: pheritam: amithaonem: & alcimedontem.	xxiiii.	De Bellorophonte glauci filio: qui genuit laodomiam: ifandrum: & ipologum.	lii.
De Orithia erictonii filia & coniuge borea.	lxxiii.	De Efone crithei filio: qui genuit ifonem: & polimilam.	xxv.	De Laodomia bellorophontis filia: & matre farpedonis.	lii.
De pandione erictonii filio: qui genuit progné & phylomena.	lxxiiii.	De lafone efonis filio: qui genuit thoantem: Euneum: & Philolum.	xxvi.	De Ifandro filio bellorophontis.	lii.
De progné & philomena filiabus pandionis.	lxxv.	De Thoante & euneo iafonis filiis.	xxvii.	De Ippologo bellorophontis filio: qui genuit glaucum.	lii.
De Caco filio uulcani.	lxxvi.	De Phylomelo iafonis filio: qui genuit plutum.	xxviii.	De Glauco hippologi filio.	lii.
De Ceculo uulcani filio.	lxxvii.	De Pluto filio phylomeli: qui genuit pareantem.	xxix.	De Creonte sisyphi filio: qui genuit creufam.	lii.
De Tullio feruilio uulcani filio: qui genuit tullias duas.	lxxviii.	De Pareante filio pluti.	xxx.	De Creufa creontis filia desponsata iafoni.	lii.
De duabus tullis filiabus tullii feruili.	lxxix.	De Polimila efonis filia.	xxxi.	De Cephalo aoli filio: qui genuit heferum.	lii.
Genealogia deorum gentiliu Liber. xiii. incipit.		De Alcimedonre crithei filio: qui genuit epitropum.	xxxii.	De Hefpero cephalu filio.	lii.
 Narbore praecedenti: cuius in ramis describitur Iuppiter tertius: ponuntur tam in ramis quam in frondibus posteritates herculis: & aoli filioru dicti iouis tertii.		De Epytropo alcymedontis filio.	xxxiii.	De Athamante aoli filio: qui genuit phrixum: hellem: learcu: & mellicertem.	lii.
Prohemium.		De Pherita crithei filio.	xxxiiii.	De Phrixo & helle filiis athamantis: qui phrixus genuit citheru.	lii.
De Hercule. xxxviii. iouis tertii filio qui genuit. xvii. filios: quorum nomina sunt haec: Oxeas: Creonniades: Tyriomachus: Dychoontes: Ito neus: Cronis: Agilis: Ilus: Sardus: Cynus: Dyodorus: Tlypolemus: Theffalus: Auentinus: Telephus: Lydus: Lamirus. Cap. primu.		De Amithaone crithei filio: qui genuit melampu & biante.	xxxv.	De Cithero phruxi filio.	lii.
De Oxea creontide tyriomacho & dycoonte filiis herculis.	ii.	De Melampo amithaonis filio: qui genuit theodamante.	xxxvi.	De Learco & mellicerte filiis athamantis.	lii.
De Ithoneo herculis filio.	iii.	De Theodamante filio melampii.	xxxvii.	Cur autem Alexandrum macedonem & Scipionem africanu inter iouis filios non apponat.	lii.
De Cromi herculis filio.	iiii.	De Biante seu bia amithaonis filio: qui genuit manthionem: & antiphatem.	xxxviii.	Genealogia deorum gentiliu secundum Ioanne Boccacium de cerialdo Liber. xiii. explicit.	
De Agile herculis filio.	v.	De Manthione biantis filio: qui genuit clytone & polyphide.	xxxix.	 Ncipit liber. xiiii. eiusdem in quo auctor obiurgatur omnibus respondens in hostes poetici nominis iuehit. Prohemium.	
De Ilo herculis filio.	vi.	De Clytone manthionis filio.	xl.	Alloquit auctor regem. Cap. i.	
De Sardo herculis filio.	vii.	De Polyphide manthionis filio: qui genuit theoclimenem.	xli.	Pauca aduersus ignaros.	ii.
De Cirno herculis filio.	viii.	De Theoclimene polyphidis filio.	xlii.	Aduersus qui cum non sint sapientes cupiunt apparere.	iii.
De Dyodore herculis filio: qui genuit Sophonem.	ix.	De Anthiphate biantis filio: qui genuit oycleum.	xliii.		

Tabula

<p>Quaedam in iuris peritos patris de pauprate laudibus imixtis. iiii. Qui sint: & q̄ multa quidam poetas apponant. v. Poetis eē utilē facultatē. vi. Quid sit poesis: unde dicta: & quod effectum eius. vii. Qua in parte orbis prius effluerit poesis. viii. Composuisse fabulas apparet utile potius q̄ dānosum. ix. Stultū credere poetas nil sensisse sub corrice fabularum. x. Ob meditationis cōmodū solitudi- nes incolere poetas. xi. Damnanda non est obscuritas poe- tarum. xii. Poetas non esse mendaces. xiii. Stulte damnatur: quod minus sane intelligitur. xiiii. Detestabile nimis de incognitis iu- dicare. xv. Quod in bonū poetas deducant se- legentes. xvi. Philosophorū simias minime poe-</p>	<p>tas esse. xvii. Non esse exitiale crimen libros lege- re poetarum. xviii. Minime poetas omnes iussu plato- nis pellendi sunt urbibus. xix. Musas insci non posse ob defectum lasciuientis cuiusq̄ ingenii. xx. Alloquitur auctor regem. xxi. Poetici noīs hostes orat auctor: ut se in melius uerrāt cōsiliū. xxii. Genealogiæ deotū genti- liū Liber. xv. incipit.</p> <p>Incipit quintusdecimus li- ber & ultimus: in quo au- ctor purgat seipsum obie- ctis in se. Prohæmion. Minus opporruna scio/ sa fore nōnunq̄. Capitulum primū. Perseuerare sæpe diutius: quæ minus duratura uidentur. ii. Nequisse membra huius aptius col- locari. iii. Non appositū est quod minime cō- pertum est. iiii. Nullas fabulas aut historias nisi ex</p>	<p>cōmentariis ueterum sumptas in- esse. v. Insignes uiros esse: quos ex nouis in- ducit in testes. vi. Carmina nōnullis agentibus causis huic imixta sunt operi. vii. Gentiles poetas mythicos esse theo- logos. viii. Non indecens esse quosdam christi- anos tractare gentilia. ix. Vt plurimū studia sequimur: in quæ prona uidentur ingenia. x. Damnose compatimur regibus & diis gentilium. xi. Breuiloquus: seu lōgiloquus ob cau- sam lacerandus nō est. xii. Vero non ficto regis mandato hoc opus compositū. xiii. Conclusio. xiiii. Genealogiæ deorum gentilium se- cundum Ioannem Boccatium de Ceraldo: ad illustrem principem Vgonē: Hierusalem & Cypri re- gem Liber. xv. & ultimus explicit.</p>
---	--	---

Genealogiæ deoꝝ gētiliū Ioānis Boccacii de Certaldo ad Hugonē iclytū Hiērusalē & Cypri regē. Prohœmiū

Satis ex relictis Donini Parmensis egregii militis tui uera precepta Rex iclyte summoque capite Genealogiæ deoꝝ gētiliū & herou ex eis iuxta scēdēs uerū & dōdētū atq; qū hęc qd sub fabulaz regnūc dōdētū quōdā scēdēt uiri & me a celsitudine tua qd si exptissimū atq; eruditissimū hoīes i talib⁹ scēctū tāto opī auctorē. Sāe ut omīseris desyderiū tui admirationē. (Nō.n. puū hoīes decet: qd regē moueat pscrutari) aduersus electionē mei qd scēctū: dicere ptermittā: nedū i sufficiētiā meā mōstrauero p subterfugia arbitreris: ipositi laboris on⁹ euitē: atq; ad sniam meā circa ipositi op⁹ deueniā: libet sermissime regū apponere: & si nō oīa: qdā saltē: q iter Doninū isigne militē tuū: dū iussa tuā celsitudis explicaret: & me iter uener uerba: ut eis p lectis satis iudiciū tuū de me uideas: & temeritatē meā dū i obediētiā tuā maiestatis deuēio. Cū igī ille facūdo ore: facta maiestatis tuā studia: & opa regalis officii admirāda: necnō & insignes atq; gloriosos quosdā tui noīs titulos lōga dicacitate explicuisset: eo deuēit: ut conatu plurio me i tuā sniam deducere cōares: nō unica

tātū rōne: sed multis: ex qb⁹ fateor ualidā uidebant qdā. Vex postq; tacuit: & mihi ridēdi copia facta ē: sic dixi. Arbitrat⁹ es forsā sarūde miles: seu rex tu⁹ de pxio nī futurus p̄stare deo: hāc isaniā uetēz. scupētū se hēri diuino pcreatos sāguie: āgulū terrā modicū occupasse: & tāq; ridiculū qdā: ut erat: puo tps pseuerasse tractu: & ueluti ēt recētissimū op⁹ facile colligi posse. Atq; hōa sp tua pace dicā: aliter lōge ē. Nā ut omittā cycladas & reliq; q; ægei maris isulas. Achaiā: Illyriā: atq; Thraciā: q; penes somēta huius stultitiāz emicuerē plurimū: & potissimū me dū græcoꝝ respu. floruit: Euxini maris: Hellepōtiaci: Meonii: Icarii: Pāphili: Cilicis: Phœnicis: & Syrii atq; ægyptiati littora sua cōtagiōe ifecit. Nec cyprus nī regis isigne decus ab hac labe fuit imūis. Sic & oēm Lybiæ atq; syrtiū & nūdiā orā labefactauit: & atlātiacos: occiduiq; maris sin⁹: & rēotissimos hespidū hortos. Nec mediterranei tātū maris fuit cōtēta littorib⁹: qnīmo & ad icognitas mari natiōes ēt penetratit. Decidere ēt i p̄nitē hāc cū littorib⁹ accolā oēs Nili sōte carētis: & hafnāz libyæ una cū suis pestib⁹: & ātiq; simaz thebaz solitudies. Necnō & supiores ægyptiati atq; garamātes feruidi & calētes nīmiū: hyrutiq; æthyopes: & odori arabes: Persæq; dītes atq; gāgarides populi: & nigredie isignes indi: Babilōes: & celsa caucasi cacūia: eiusq; tā i feruidū solē q i gelidas arctos scabrosa decliua. Caspiū mar: hircāiq; truces: & oīs Thanais ac niuosus sp Rhodopes & scythaz ēt i culta barbaries: & cū oriētalis ēt oceani fluctus: & rubri maris ifecisset isulas: postreō ad nos usq; italos decliuit adeo ut rōa rez dīa hui⁹ caligis obfufcata nube sit: & ne passim p regiōes oēs: i qb⁹ plurimū hęc insctitia potuie euagari: ut satis potes aduertere: portūcula sola fuit orbis iter triōes: & cadētē solē: q deitatis huiusmōi nō fuit nobilitata p̄geie: esto nefādāz crudelitatis: si rui & reliq; fuit ifecta: nec ista æuo nō fuere. Erat adhuc forsā adolefcēs Abraā dū apd Sicyōios cōepit ista p̄serpe: & isipiētū hoīum subitrare aīos. Herou tū tēpestare serbuit: & im maximū demū deuēit decus: & nomē: & i dies usq; supbi iliōis ruīā pseuerauit. nā i troiāo bello quosdā cecidit se deoꝝ filioꝝ: & Hecubā i canē: & Polydoꝝ i uirgulta cōuersos legisse mēinim⁹. qd qdē uetustissimū ē: & pluriūm sctuloꝝ tps. Nec dubitādū isup qn quocūq; hęc uiguerit stultitia: ibidē igētia scripta sint uolumiā: ut maior diuina nobilitas mōimēta isaz ueiret ad posteros. Et esto nūq; existiaueri taliū puū fuisse nūez: q; q̄maxiū fuerit Paulus pusin⁹: uir grauis: & raliū solertissim⁹ atq; curiosissim⁹ exq̄sitor nōnūq; asseruit me p̄sentē a Barlaā quodā calabro hoīe græcoꝝ isaz apprie erudito hūisse: nēnē isigne uig; p̄cipatu aut p̄minētia alia: tota i græcia: isulis: & littorib⁹ p̄mōstratis eo fuisse sctulo: quo hęc fatuitas uiguit: q ab aliquo deoꝝ huiusmōi duxisse originē nō mōstraret. qd igī dicā: qd tu si spectares tā lōge lateq; diffuse malū: tā uer⁹: tot pseueratū sctulis: tot explicatū uolumib⁹: & i tā grādū uiroꝝ numero āpliat⁹: Credis ne me regis optata posse p̄ficere? Egdē si p̄stēt mōtes faciles trāsīt: & solitudies iuiā aprū notūq; iter. Si fluūa uada: & maria trāq; llas undas: ac trāsītātī emitat ab ātro Acolus uētos tā ualidos: q scdos: & qd mai⁹ ē: sint Argiphōtis talaria aurea uolucris cuiūq; hoī alligata pedib⁹: & p uotis quorūq; libuerit euolet: uix tā longos terraz marisq; tract⁹: ēt si illi p̄stet p̄maxia sctuloꝝ ānositas: nedū aliq; agat solū poterit pagrassē. Cōcedā āpli⁹: dēt cui uelis hęc oīa posse cōtingē i momēto loca: & diuina isup fauēte gā caractēz: ac idiōtū uariāz nationū noticia: & corā accedēti itēgra p̄parēf uoluūa: q; ut me p̄termiseri mortaliū erit cui sint uires tā solidā: tā p̄spicax igeniū: tāq; tēax mēoria: ut oīa qat uider apposita: & i telliger uifa: & itellecta seruar: & demū calāo ēt exarā: & i opus collecta deducere. Addebas p̄terea: ut explicare: q sub ridiculo fabulaz cortice abscondisset prudētes uiri: qsi rex iclyt⁹ arbitraref stolidū credere hoīes sete oī dogmate eruditos simp̄r circa d̄scribēdas fablas: nulli ueritati cōfōs: nec p̄ter isalē scēctū hātes trāuisse isā: & isē dille factores. Nō iticiā. d̄sc̄tauit me ista regalis d̄cretio: & argumētū certissimū p̄buit. qm ut tu an dicebas: sit illi dīnū igēiū: meq; i uotū ipulit suū: dūmō uires sufficerēt. Sāe circa huiusmōi explicatiōes lōge plusq; putes d̄ficctatis & theologi hoīs labor ē. tā dato iuxta Var. sniā: ubi de diuis & hūanis reb⁹ m̄lta d̄scripsit: gēus hoc theologia sit: qd mystrū seu ut aliis placet: & forte meli⁹ physicū d̄f: & si plimū ridēdā falsitatis hcat: multū tñ ad illā eliciēdā artis exq̄rit. Et ob id miles elegāntissime p̄sēdā sē hoīm uires & exānāda isōia: & sic illis cōueniētia onera iponēda. Potuit athlas capite sufficē celū: itq; fello sub onere Alcides potuit p̄sēdā uicē dīni hoīs ābo: & isctū sē: robur fuit ābob⁹. At ego qd: breuis sū hominū m̄lta m̄ni uires: gēiū tā dū: iuxta mēoria: & tu meis hūeris nō dicā celū qd illi tulere: qnīmo & terrā supadde cupis: & maria: ac ēt cælicolas ipos: & cū eis sustēta tores egregios. Nil aliud hoc ē nisi uelle ut pōdere p̄mar. Vex si tānū regi hoc erat aīo: erat on⁹ apō: si fiter mortales un⁹ ē tāto labori sufficiētiā: uirib⁹ p̄clarissimū uiri. f. petrarha: cur tā dū ego auctor sū. hō q̄ppe ē cælesti isgēio p̄dit⁹: & p̄nī mēoria: at ēt facūdiā admirabili: rui fāiliarissime q̄ tūcūq; gētiū historia sē: sc̄sus fabulaz: notissimū: & breuē q̄qd phīæ sacro iacet i grēio māifestū ē. Tacuerā iā: cū sic ille uultu placido: & cōpto sermōe se: cur⁹ ē. Credo lōge meli⁹ q noueri ea uera ēē q narras: & d̄ficctates uido. Sed q̄so mi lo, an putas regē nīz cūcū

Prohœmium

spectioe carere: Oculatus quippe dñs ē: & mitis igēti: & regia sc̄elicitate laudabilis: & absit ut quēq̄ nedū te p̄mete
 uelit: quāmo uetus ē illi mos leuiare quoscūq̄: & iccirco sane itelligēda atq̄ assumēda ipsius iustā. Edepol facile
 credi p̄t inaccessibiles eē eas: q̄s p̄dixeras natiōes: & eorū codices: siq̄ sūt oīno latis icognitos. ueq̄ si q̄ ex gr̄cis q̄
 ad latios usq̄ deuenerit: seu ap̄d latios ip̄os: quoz̄ lris nō parū honoris & gloriæ maioz̄ attuler̄ studia. cōpianc̄
 & si nō oīa q̄ saltē tua cura h̄ri possint: ista d̄siderat. Eia ergo liberali aio bene de deo spans laborē subi: & qd̄ po
 tes facito: cū ad ip̄ossibile r̄grat̄ n̄co. Nō. n. mihi uix illū sublimē: & nedū ap̄d cyprios: sed phama sup̄ ætheta no
 rū. F. pettarchā dedit fortūa obuiū. Credo sic uolēre deo: & illi maxis occupato p̄cerē: & iuueruti tuæ hōestū la
 borē iserrē: ex quo nomē tuū nup̄ i auras exire icipiēs iclyte elucescat elarius ap̄d n̄ros. Tūc ego iā inq̄ satis uido
 strēnue miles q̄ p̄termis̄s barbaroz̄ r̄cotissimis libris existēs ex gr̄cis: latiq̄ opus hoc iteḡtū p̄fici posse. O
 bōe de. nōne ip̄se diū uides: q̄ hac ip̄a cōcessioe maximā p̄te opis dēas? Sed faciāus uti iā dudū n̄ri fecere p̄rici
 pes ro. ip̄iū didētes i oriētale & occidū: sint mōstro huic corpora duo: barbaricū unū: & gr̄cū atq̄ latinū r̄liquū
 & ad gr̄cū latinūq̄: quos ip̄scmet noīas libti: ncc ēt istā poterit: ut qd̄ postulas cōseqū. Antiq̄. n. h̄ac pestē mon
 strauit. tu nūc tecū uolue. q̄ labētib? s̄cūlis hostes hūere uoluia. Cōfiteberis eq̄dē: quū & icēdia: & aq̄rū dilu
 uia: ut de p̄ticularib? raceā: bibliothecas absūpserit plurias. Et si nō alia depisset q̄ Alexand̄tia: quā iādudū Philadel
 phus sūma cū diligētia fecerat: eēt libroz̄ maxia diminutio: cū i ea testionio atiquoz̄ poterat repite quæ uelles
 Præterea iualecēte gloriosissimo xpi noīe: eiusq̄ sinceræ ueritatis plucida latiferi erroris & potissime gētilici
 tenebras amouēte: ac ēt diu declināte gr̄coz̄ fulgore: clamātib? i iustā religionē xpi nūciis: ac eā i extermiū
 pellētib? nulli dubitādū ē: qn̄ secū multos diluerit libros: hui? materiæ tesc̄tissimos: dū nō multos eē deos: nec
 deoz̄ filios: sed unicū deū patrē: & filiū dei unicū: tā uera q̄ pia p̄dicatioe mōstrarēt. Iusup̄ auaritiā: cui nō puā s̄
 uires: cōcedes hūisse hostē. Facultatē. n. poeticā sciētib? nihil afferre lucri certissimū ē: & ap̄d eā nil p̄ciosū ē: p̄ter
 qd̄ afferat aux: ex quo cōsecutū: ut aux nō afferētia: nō solū neglecta: sed despecta atq̄ deiecta sint. Et cū oēs se
 re i ditias totis tēdāt pedibus: uoluia talia i defuetudinē abiēre: & ēt sic p̄ire facile fuit q̄ in eoz̄ detrimētū quo
 rūdā p̄cipū detestabile accessit odiū: nec aliter q̄ i hostes ab eis aduersus ea cōspiratū ē: & qd̄ hoc deleuerit odiū
 nō solū s̄bulaz̄: sed q̄ r̄cūq̄ facultatū uoluia nō leuiter exp̄riēre n̄erus. Ceterz̄ si cætera pepisset: nō eis r̄stau
 ratore carētib? pepisset labile t̄ps: cui & taciti & adamātini dētes s̄. nedū libros: sed saxa cottodētes durissima
 & ferrū ipsū domās cætera. Hoc hercle tā gr̄ca q̄ latia m̄tra tedegit i puluerē. Et si h̄ac & alia plura passā sint: &
 ea potissime q̄ n̄ro labori opportua eēt. negari tū nō p̄t qn̄ multa sup̄sint. Sed nullū tū qd̄ ego nouer̄ i hoc qd̄
 optas cōscriptū. Vagāc̄ itaq̄ tā deoz̄ q̄ p̄gētoz̄ natiōes & noīa huc illuc disp̄sa p̄ orbē. H̄c. n. liber hic ex his ali
 qd̄: & aliqd̄ liber alter. Quæ q̄s q̄lo. p̄ mūere: seu saltē parū fructuoso labore uelit exq̄tere: & tot uoluia uoluerē
 legere & h̄icidē excerpē pp̄auca. Credo latius desistēdū. Ast ille defixis lumibus inq̄t: Nō me latebat qn̄ aduersū
 moderatā petitionē meā h̄eres: qd̄ dicerēs: sed nō adeo me tepelles qn̄ locus r̄aneat aliq̄: i quē fugiā. Nō eq̄dē
 negabo qd̄ asseris. Vex̄ iā sc̄do dixisse uel: qd̄ potes facito. h̄ac portuiculā: quā h̄icidē excerp̄sisse poteris: Rex n̄
 exoptat. Poteris ne istā denegasse? sed heu t̄io ne has tibi torpor ignauus r̄ones p̄parēt: ut laborē effugias. Nihil
 t̄cpe turpi? occiso iuuenē & si laborādū ē: quū oēs ad laborē nascamur. Cui meli? q̄ regi optio potes laborē ip̄cē
 re? Surge iḡ & iertā h̄ac pelle: & ad opus igēti accigere aio: ut regi p̄iter p̄eas: & tuo noi ad iclytā famā uia facias
 Vēies p̄fecto si prudēs es: ultro eo quo ego te conor ip̄eller̄. Nōsti. n. quō labor ip̄rob? uicat oīa: audētēsq̄ fortūa
 iuuet: & m̄to magis deus ip̄e nūq̄ deserēs sp̄antes i se. Vade iḡ & bōis auibus uolue: & euolue & exētera libros:
 calamū arripe: & dū regi obseq̄tis: tuū nomē i lōgissimū deduc̄ auū. Tū ego uicor inq̄ magis fere lapiditate uer
 borū q̄ uirib? r̄onū. Vrges etenī me: ip̄ellis: trahis: & ut p̄reā: si noli ucl̄ ue: necesse est. Et sic clemētissime rex: ut
 ad te calamū aliq̄i flectā: aliq̄ diu altercati sumus Dōinus tuus & ego: & seu ualeā seu nō ualeā ad ultimū uictus
 i: tuā sn̄am ip̄ulsus uēio: q̄bus t̄i uiribus tu uides. Iusū iḡi tuo mōtanis Certaldi eccl̄eis: & sterili solo derelictis
 tenui licet cymba i uertigiosū m̄ar̄ etebrisq̄ ip̄licitū sc̄opulis nouus descēdā naua: icertus nūqd̄ op̄a p̄ciū factū
 rus sim. si oīa legero littora & mōstruosa ēt n̄cota: sc̄tōbes & antra si opus sit pagra uero pedibus: ad inferos usq̄
 descēdeto: & Dedalus alter factus: ad ætheta trāsuola uero: undiq̄ i tuū desiderū: nō aliter q̄ si p̄ uastū littus igē
 tis naufragū fragmēta colligerē: sp̄as p̄ ifinita pene uoluia deoz̄ gētiliū reliq̄as colligā: q̄s cōpetiā: & collectas
 æuo diminutas atq̄ semelas: & fere attritas in unū genealogiæ corpus: quo potero ordie: ut tuo fruaris uoto:
 redigā. Horresco t̄n gr̄ade opus assumere. & uix credā si refurgat & ueniat Promētheus alter: seu is idē q̄ poetarū
 rū asseritioe prisco t̄pe cōsueuerat hoīes ex luto cōponē: nedū ego huius opis sit artista sufficiēs. Sane ne rex icly
 te mitetis i posterū dixisse uel: nō expectes post multū t̄pis disp̄ediū: & longis uigiliis elucubratū opus corpus
 huiusmodi h̄re p̄fectū. Mutilū quippe & utinā nō mēbroz̄ plutiū: & fortasse distortū seu cōtractū: gibbosūq̄ ha
 bēdū ē. lā r̄onibus p̄mōstratis. Porro princeps eximie utiad cōponēda mēbra deueniā: sic s̄esus absēditos sub
 duro cortice enucleādo. p̄cedā: nō t̄i ad unguē iuxta it̄ctiōnē fingētū fecisse p̄mittā. Quis. n. t̄pestate n̄ra anti
 quoz̄ q̄at: terebare p̄ctora: & mētes excutere i uitā aliā iā diu a mortali segregatas: & quos hūere sensus elice
 re? Eēt ædepol dinū potius q̄ hūanū. Veteres quippe relic̄tis lris suis noībus isignitis i uia uniuersæ carnis abiēre:
 sensusq̄ ex eis iuxta iudiciū post se reliq̄re nascētū: quoz̄ quot sūt capita: fere iueniunt tot iudicia: nec mirabile:
 Videmus. n. diu i uolumis uerba ab ip̄sa lucida: certa ac imobili ueritate. plāta: ēt si aliq̄do t̄cta sint tenui figura
 tiōis uelo: i tot it̄p̄tatiōes distrahi: quot ad illa deuenete lectōtes: & ob id i hoc minus pauescēs accedā. Nā & si
 minus bene dixero: saltē ad melius dicēdū prudētiorē altēz̄ excitabo: & hoc faciēs p̄rio q̄ ab antiq̄s audisse pote
 ro: setibā: inde ubi defecerit: seu minus iudicio meo plene dixerint: meā apponā sentētiā: & hoc libētissimo faciā
 aio: ut quibusdā ignaris atq̄ fastidiose detestātib? poetas a se minime intellectos appareat eos: & si nō catholi
 cos: tāta fuisse prudētia p̄ditos: ut nihil artificiosius hūani igēni fictioe uallatū sit: nec uerbosū cultu pulchrius:
 exornatū. Ex qb? patet ligdo eos pluriā mūdāna sapia i butos fuisse: q̄ sapissime carēt stōachosi r̄phēlores eoz̄:
 ex qb? enucleatiōibus p̄ter artificiiū fingētū poetarū & futilū deoz̄ cōfanguitates & affinitates explicitas. n̄

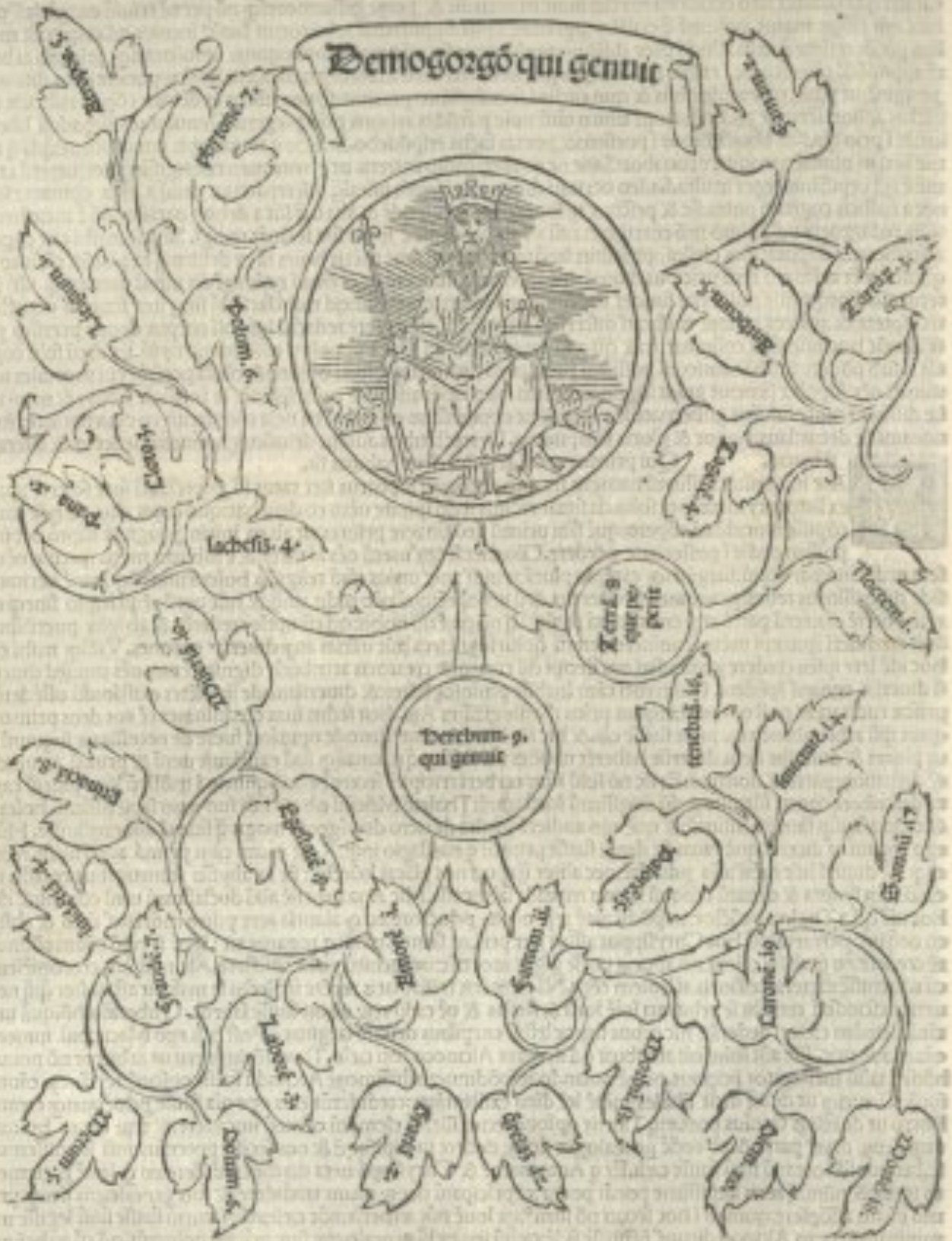
ruralia quædam uidebis tanto occultata mysterio: ut mireris: sic & pæce gesta: moresque non per oem triuui euagatia: Post hæc quoniam in longè maius uolunt quæ existis: pcedies opus: opportunè arbitror: ut facilius iuenies quæ exeres: & melius possis retinere quæ uelis: illud in pres distigere plures: eosque nuncupare libros: quorum uniuscuiusque principio arbor re apponenda cæleo: cuius in radice præ adsit ppagis: in ramis uero iuxta degradationis seriè apponere oem dilatarã ppaginè: ut per hæc uideas: de quibus & quo ordie in sequenti libro perquiras: Quos libros et debitis cõpies rubricis distictos apriori sermone pãdenibus: quæ unico tantum nomine per frondes arboris prior plegeris. Demum duos supaddã libellos: & in prioribus obiectiõibus in poesim: & poetarum factis respondere. In secundo quoque totius operis erit ultimus: quædam quæ in me forsitan obiciet: amouere conabor: Sanc ne omiserim (nolo mireris ut errore in eo contigisse putes) ueterum criminè quæ sapissime leges multa: fãdeo ueritati dissona: & in seipsa nonnquam discrepantia: ut nedum a phis opinata: sed nec a rusticis cogitata putes: sic & pessime temporibus congruentia: quæ quædam & alia si quæ sunt a debito uariãtia: non est meæ intentionis redarguere uel aliquo modo corrigere: nisi ad aliquem ordinem sponte sua se sinat redigi. Satis enim mihi erit cõpta rescribere: & disputatiões philosopharibus linquere. Postremo si sane mentis hostes tantum ex debito: quæ ex platonis cõsulto: in quibuscunque est miramur rerum principis diuinã opem in precari cõsueuerat: ac et eius in nomine agendis inuitum dare: eo quod illo permissio Torquati sicut nullum rite fundes exordiũ: satis aduertere possunt: quod mihi faciendum sit: quæ iter fragosa uetustatis aspreta: & aculeos odiorum mebrati discerpit attritum: & in ceteris fere redactum in gres oli corpus deorum: percursum gentiliũ: nunc huc: nunc illuc collecturus: & quasi æsculapius alter ad istar Hippolyti cõsolidaturus sum. Et id cum solum cogitatis tantum sub pãdere titubem nimio: eum piissimum patrem uerum deum: rerumque omnium opificem: & cuncta poterit: cui mortales uim uis omnes: supplex precor: ut gradum superborum cõceptum in meo fauere adsit. Sit mihi splendens & immobile sidus: & nauiculæ diffusum mare sulcatis gubernaculum regat: & ut opportunitas exigit: uentis uela concedat: ut eo deuehar: quo suo nomini sit decus: laus: honor & gloria sempiterna. Detrectatibus autem delusio: ignominia: dedecus: & æterna dãnatio.

Qui primus apud gentiles deus habitus sit.

Are magnũ: & dissuetum nauigiis intraturus: nonnquam superturus iter ratus sum pspiciendum fore solerti: quo ex litore cymbæ: pra soluenda sit: ut rectius secundo spirare uero eo deuehar: quo cupit animus. quæ quæ tunc cõpisse reor: dum eum cõpero: quæ sibi primũ deum finxere priores: ut ab eo initio ppaginis superto debito possim ordie in posteritate pcedere. Cõuenerunt igitur mecum omnes animi uires: & e sublimi mentis speculo oem fere ordis inuebar abitu: surgentesque extemplo pluriõs uidi: nec unius tantum religionis hoies: cuiuscunque tamẽ ueritatis fide dignissimos testes: grauitate asserentes sua deum unicũ esse: quæ nẽo uidit unquam: & huc uerum esse: principio sineque carere: poterit omnia: rerum patrem atque creatorẽ: tantum patrem quæ non patrem nobis: quod cum optime crederet: & ab ipsis puerilibus anis credideri sp: cõpente me reuoluere ueterum quæ pluriõrum circa huc uarias atque diuersas opiones. Visumque mihi est hoc idẽ fere ipsos credere gentiles: sed eos decipi dum creaturæ creatoris attribuunt dignitatẽ: nec omnes unum: sed diuersi diuersis conantur spẽdere. Cui errori cãm inuoluisse philosophates: & diuersimode sentientes existio: dum ostenderet prisca ruditati: & post eos poetarum: quos priores theologizates Agardicit secundum suas credulitates esse eos deos primos: quos ipsi arbitrabantur rege prias fuisse causas: & hic si plures & diuersimode opinantes fuere de necessitate sequutum est ut plures & diuersos deos diuersæ haberet nationes uel sectas: quæ unaquæque suum existiauit uerum & primum & unicũ esse deum: aliorum patrem & dominum. Et sic non solum istar cerberi tricipite fecere bellua: quoniam in omni longè pluriũ capi uel describere conati sunt: quorum dãm iniquissimũ inuestigare: Thales Milesiũ obuiũ huius suo æuo sapientissimũ hoiem & celo astrisque familiarissimũ: & quæ ego audieram multa de æro: genio magis quæ fide in diu exquissimẽ. Huc ego rogauit ut diceret quæ ratus sit deorum fuisse primũ: quæ inuestigio inquit: Respondeo: omnia cum primũ aqua fuisse reor: quæ in se diuina hinc mentis omnia pducere: nec aliter quæ apud nos plãtas huc eret: sic ex abyssu scaturigibus emissis in cælum usque sidera & ornatum reliquum manu madida fabricasse. Hic Anaximenes aliũ doctissimũ uirũ cõueni: & dum hoc idẽ quæ a Thalete pãctor: respondit aerẽ rege omnium pductore: eo quod aiantia aere pãdito moriantur ilico & absque eo neqant pcreari. Post hos Chrysippus affuit iter prisca famosus ho: quæ rogatus ait: Ignem se rerum omnium cõditorẽ credere: eo quod absque calore nil appeat posse gigni mortale: uel genitum posse cõsistere. Alcinoũ autem crotoniesem cum cõuenissem: ceteris celsioris animi hoiem cõpiti. Nam elemẽtis trãuolatis repete intellectu se miscuit astris iter quæ quæ nouerit nescio: sed rettulit se arbitrari solẽ lunã & stellas & oem cælum rege omnium fuisse fabros. O liberalis ho: quæ uni tantum elemẽto ceteri dederat: hic omnibus supcælestium corpibus deitate largitus est. Post hos ego Macrobiũ iuniorẽ omnium adorior. Ille autem solo soli attribuit quæ dederat Alcinoũs toti cælo. Theodotius uero ut arbitror non nouus ho: sed taliũ inuestigator pãcipuus: nẽinẽ nofando respondit: uetustissimorum Archadum fuisse opionem: terrã rege omnium fuisse cãm: eiq; ut de aqua dicit Thales: mentem esse diuã existimantes: crediderunt eius ope omnia fuisse pducta: atque creata. Porro ut de reliquis raceaus poetarum: quæ Thaletis opionem secuti sunt: aqua elemẽtum oceanũ uocauere: & rege omnium hoium atque deorum dixerunt patrem: & ab eodẽ genealogiã deorum dedere principium: quæ & nos fecisse poteramus: nisi iuenissemus secundum quosdam oceanũ filium fuisse cæli. Et quæ Anaximenes & Chrysippum uera dixisse credidere: eo quod louẽ p elemẽto ignis: & nonnquam aeris sapissime ponat poetarum: ei principatum deorum omnium tradidere: & suis genealogiis deorum primũ omnium assũpsere: quos idem in hoc secuti non sumus: quæ louẽ nunc ætheris: nunc cæli: nunc saturni fuisse filium legisse me minimus. quæ uero Alcinoũs dicunt pstitisse fidem: cæliũ seu cælum genealogiã suã principem uoluerunt: quæ cum æther genitum legissemus: ultro omisimus: sicut & Macrobiũ prioresque suos: quæ soli genealogiã cõcessere primatum: quæ multos huiusmodi partes ipsi testantur poetarum: nunc illi louẽ patrem: nunc hypionem: nunc uulcanũ attribuẽtes: qui autem terrã rerum omnium pductricem uoluerunt: ut Theodotius dicit: imixta illi diuinã mentem Demogorgonem nuncupauere: quæ pfecto ego deorum gentiliũ omnium patrem principiumque existio: cum nẽinẽ illi secundum poeticas fictiões partem fuisse cõperim: & cum ætheris non tantum patrem: sed auũ extitisse legeri: & deorum aliorum pluriũ: ex quibus hi orti sunt: de quibus supra mentio facta est. Sic igitur omnibus circũspectis & aliis absentibus tanquam supfluis capitibus: & in membra redactis adiuuente itineris principium rati facientes Demogorgonem non rerum patrem: sed deorum gentiliũ duce deo scabrosam intrabimus iter per taronam: aut ænam in terræ uiscera descendentes: & ante alia Stygiã paludis uada sulcantes.

Primus habet stirpem demogorgonis etbere dempto:

Vmma cū maiestate tenebrarū arbore descripta uetemosus ille deorū omniū gē-
tiliū proauus undiq; stipatus nebulis & caligine mediis in uisceribus terræ pam-
bulanti mihi apparuit Demogorgon: noie ipso horribilis: pallore quodā musco-
so: & neglecta humiditate amictus: terrestrē: terrū: foetidūq; euaporās odorē: seq;
miseri principatus patrē potius alieno sermone q̄ suo cōfessus uerbo me corā no-
ui laboris opifice constitit. Risi fateor dū illū intuerer: memōr stultitiæ ueterū: q̄
illū a nemine genitū æternū: & rerū omniū patrē: atq; in uisceribus terræ delite-
scētē rati sunt. Sane quoniā minus hoc spectat ad opus: eū sinamus in sua mise-
ria: pcedētes eo quo cupimus. Huius igit̄ ispidæ credulitatis causam dicit Theo-
dontius: nō a studiosis hoibus habuisse principiū: quāmo a uetustissimis archadū
rusticis. Qui cū mediterranei essent hoies: atq; mōtani & semisyluestres: & uide-
rent terrā sponte sua: syluas & arbuta quæq; pducere: flores: fructus: & semina
emittere: aialia alere cūcta: & demū in se moricētia quæq; suscipere: necnō & mōtes
flāmas euomere: & duris silicibus ignes excuti: ex cōcauis locis & uallibus exalare uentos: & illā sentirēt moue-
ri nōnunq; & etiā mugitus emittere: eiusq; e uisceribus fontes: lacus: & flumina fundi: quasi ex ea æthereus ignis
& lucidus aer exorni: ac egregie pota ingentē illū oceani pelagū emiserit: & ex collis incēdiis euolātes in altū fa-
uillæ solis lunæq; globos ediderint: sūmoq; iplicitæ cælo in stellas sese infixerint sempiternas stolidē crede-
re: qui autē post hos secuti sunt paulo altius sentiētes: nō terrā simpliciter rerū harū dixere auctorē: sed illi men-
tem iplicitā eē diuinā: intellectu & nutu cuius agerent̄ ista: eāq; mētē in subterraneis habere sedē arbitrati sunt.
Cui errori auxit fidē apud rusticos antra ac p̄fundissimos terrarū abditus intrasse nōnunq; cū in processu lan-
guescente luce silentiū augeri uideat̄: subintrare mōtes cū natiuo locoq; horrore religio cōsueuit: & ignaris præ-
sentia alicuius diuinitatis suspicio: quā a talibus suspicatā diuinitatem nō alterius q̄ Demogorgonis existima-
bant: eo q̄ eius māsiō iu terræ uisceribus crederet̄: ut dictū est. Hic igit̄ cū esset apud uetustissimos archades in
honore præcipuo rati taciturnitate sui nois diuinitatis eius augeri maiestātē: seu existimātes idēcēs esse: tā subli-
me nomē in buccas uenire mortaliū: uel sorte timētes ne noiatus irritaret̄ in eos: cōsensu publico uentū est: ne
ip̄one nominaret̄ a quoq; quod qdē testari uideat̄ Lucanus: ubi erictū manes inuocantē describit dicens. Paretis
an ille Cōpellādus erit: quo nunq; terra uocato Nō cōcussa tremit: q̄ gorgona cernit aptā. Verberibusq; suis tre-
pidā castigat erynnē. Sic & Statius ubi cæcū senē Tiresiā iussu Etheoclis belli Thebanorū exitū p̄scrutat̄ dicit.
Scimus enī: & quicqd̄ dici: uocisq; timetis: Et turbare hecatē ni te tymbree timerē: Et triplicis mūdi sumrnū
quē scire nephastū illū sed taceo &c. hūc de quo duo poete loquunt̄ noie nō capere sūt. Lactātius insignis hōno-
doctusq; sup̄ Scarnū scribens liquido dicit eē Demogorgonē: lūmūq; & primū deorū genitū. Et nos etiā satis
lumere possimus: si uerba carminū p̄derare uelimus. Dicit enī apud Lucanū femina malefica: & gētilis ad p̄-
eminētiā atq; subterraneā huius māsiōnē demōstrandā terrā tremere: eo uocato: quod nunq; alias facit nisi con-
cussa. Subsequitur hoc idē: q̄a uidergorgonē: idest terrā aptā: idest ad plenū: eo q̄ in uisceribus habitet terræ. nos
autē respectiue ad eū supiorē: si supiciē tantū uidemus: uel uidet̄ a pertā gorgonē: mōstrū illud uertēs aspicien-
tes in saxa: nec p̄pterea in saxū uertit̄: ut appareat p̄eminētiā eius signū aliud. Tertio potētiā eius ostēdit enā cir-
ca iserna: dū eū dicit: castigate uerberibus erynnē p̄ erynnas. isurias eas. s. potētiā sua: & reprimēdo & irritādo.
Hūc autē cognosci a supis: iō dicit Statius: ut illū & subterraneū: & cūctoz demōstret principē: & iuocatū posse
cogere manes in desideria mortaliū: quod ipsi nollēt. eū autē cognosci iō nephas dicit: q̄a scire secreta dei nō spe-
ctat ad oēs. nā si cognita sint: in uilipēsionē fere ueniet potētiā deitatis. Huic p̄trea ne tedio solitudinis angere-
liberalis & circūspecta uetustas: ut ait Theodōtius: dedit æternitatē atq; chaos: & ide filioz agmē egregiū. No-
uem enī illi iter mares & sœminas fuisse uoluerē: ut infra patebit distinctius. erat hic locus detegēdi: siqd̄ fuisset
poetica sictione reconditū: sed cū nudus sit huius deitatis erroneæ sensus: explicare quid nomē eius horridū so-
nare uideatur: tāūmodo supest. Sonat igit̄: ut reor Demogorgon græce terræ deus latine. nā demon deus: ut
ait lactātius. Gorgon autē terra iterpratat̄: seu potius sapiētiā terræ: cū sape demon sciēs: uel sapientia exponat.
Seu ut magis placet aliis: deus terribilis: quod de uero dco: qui in cælis habitat: legit̄. Sanctū & terribile nomen
eius. Verū iste aliā ob causam terribilis est. nā ille ob itegritatē iustitiæ male agētibz in iudicio est terribilis. Iste
uero stolidē existimantibus. Postremo anteq̄ de filiis aliquid: de foctis pauca uidenda sunt.

De Aeternitate.

Cap. .i.

SEquitur de æternitate: quā ideo ueteres Demogorgoni sociā dedere: ut is qui nullus erat uideretur
æternus: quæ qd̄ sit suo seipsa p̄dit noie. nulla. n. temporis quāritate mēsurati pōt: nullo t̄pis spacio
designari: cū oē contineat æuū: & cōtineat a nullo. Quid enī de illa scripserit Claudius Claudianus:
ubi in heroico carmine silicionis laudes extulit: libet inferere. dicit enī sic: Est ignota procul nostræ
que ip̄erua menti. Vix adēda diis annoz squalida mater imensa spelūca æui: quæ t̄pa uaste Suppe-
ditat reuocatq; sinu cōplectit̄ antrū. Oīa quæ placido cōsumit numine serpēs Perpetuū uicē squām is: caudāq;
reducto Ore uorat: tacito relegens exordia lapsu. Vestibuli custos uultu lōgeua decqro. ante fores natura sedet
cūctisq; uolātes Depēdet mēbris animæ: māsiura uerēdus Scribit iura senex: numeros qui diuidit astris. Et cur-
sus stabilesq; moras: qbus oīa uiuunt: Ac pereūt: fixis cū legibus ille recēset &c. Antro demū sic descripto subse-
quitur idē. Hic habitant uario facies distincta metallo Sæcula cerra locis: illic glomerant̄ ahena Hic ferrata ri-
gent illic argētea candēt: Eximia regione domus: &c. hæc ille. Ex quibus reor Serenissime regū possis aduerte-
re quā suauī stilo: quāq; accurata atq; explicata ofone: qd̄ æternitas: & quæ intra æternitatē contineantur poeta
describat. Qui ut eius ostēdat omniū tēporū excessum: dicit speluncā ipsius: idest gremii p̄funditatē incognitā

Liber

atq; procul stantē: & nedum mortalibus: sed uix adeundā diis: id est beatis creaturis: quæ in conspectu dei sunt. eamq; demū dicit tempora suppeditantē atq; reuocantē: ut appareat intra eam omne tempus initium sumptis se ac sumere & sumptatū eē: & ultimo in fine deuenire suū: & ut appareat quo ordine describit serpentē perpe tuo uiridem: id est q̄tum ad eā nunq̄ in senium tendentē eūq; dicit reuoluto in caudā ore eam deuorantē: ut ex hoc actu percipiamus tēporis circularis lapsus. Nam semper anni unius finis principiu est sequentis: & sic erit durante tempore. Quo exemplo usus est: eo q; per illud fuerit olim ægyptiis anteq̄ litteras suscepissent cōsue tudo describendi annū. Subsequēter autē hoc fieri tacite dicit: eo q; nō aduertētib; nobis paulatim labat tem pus. Naturā autē animarū circūuolantiū plenā: eo q; assidue multis animātibus animas ifundat. ideo ante fores æternitatis describit: ut intelligamus quod quicqd̄ intrat æternitatis gremiū: seu parū mansurū: seu multū na tura rerū augente intrat: & sic quasi ianitrix hic est. & intelligendū est de natura naturata. Nā quod natura natu rans imittit: nunq̄ egredietur. Senē autē: qui in antro numeros stellis diuidit: deum uerū credo: nō quia senex sit. Non enī in æternū cadit ætatis ulla descriptio: sed mortaliū loquitur more: qui longæuos etiam imortales senes dicimus. Hic numeros stellis diuidit: ut intelligamus: quia eo agente & ordinante per certū & constitutū ab eo syderum motū nobis tēpora distinguantur: ut per solis totius cæli circuitū habemus annū. Sic per eandē lunæ circūuolutionem mensem: & per integrā octauæ spheræ reuolutionem diem. De sæculis autē: quæ ibidē dicit esse: infra ubi de eonis satis clare scribetur.

De Chaos.

Cap. II.

Chaos: ut Otidius in principio maioris sui uoluminis asserit: fuit quædā omniū rerū creandarū im mixta & confusa materia. Dicit enim sic. Ante mare & terras: & quod tegit omnia cælū Vnus erat toto naturæ uultus in orbe: Quem dixere chaos: rudis indigestaq; moles: Nec quicq̄ nisi pondus in/ ers congestaq; eodem: Non bene iunctarū discordia semina rerum: & cætera. Hunc seu hanc tā spe ciosam forma certa carentem effigē uoluere nōnulli: alias insignes philosophi sociar: atq; iam æternam fuisse Demogorgoni: ut si quando in mentē illi uenisset creaturas producere non desset materia: quasi nō posset: qui poterat rebus uariis formā dare: materiam: ex qua daret producere: ridiculū est: sed iam neminem redargue re professus sum.

De Litigio primo Demogorgonis filio.

Cap. III.

Is præmissis ad inclytam ptolē primū dei gentiliū ueniendū est: Cuius primū filiū uoluere Litigiū: eo q; primū eū ex Chaos prægnantis utero. ex incerto tamen patre eductū uelint. De cuius educatione talis a Theodontio recitatur fabula. Dicit enī a Pronapide poeta in prothocosmo scribi: q; semel resi dente demogorgone: ut quiesceret in æternitatis antro: sensit in utero Chaos tumultuari. quāobre com motus extensa manu Chaos uentrem aperuit: & euulso Litigio tumultum facient: eo q; turpē & inhonē stam haberet faciem abiecit in auras: Qui confestim euolauit in altum. non enim poterat ad inferiora descēde re: cum omniū rerum inferior is eē uiderētur: qui illum ex utero matris exemerat. Ast inde Chaos acris sessa la bore: cum non haberet quā inuocarer Lucinam: madens tota in sudorem uidebatur resolu: debere ignita exha lans infinita suspiria: insistente sorti manu Demogorgone: ex quo factum est: ut iam diuulso Litigio: tres par cas & panem educeret una cum eis. Inde autem cum illi Pan rebus gerendis uideretur cæteris aptior: eum do mu præfecit suæ & sorores illi dedit pedissequas. Chaos autem liberata pondere: iussu panis Demogorgonis cessit in sedem. Litigium uero quod nos uulgariori uocabulo discordiam dicimus ab Homero in Iliade iis uo catur. & Iouis dicitur filia: quā ipse ait: eo q; a Iunone per eam læsus fuerit circa nauitatem Euristei & Hercu lis de cælo in terrā eiectum. Theodontius autem de litigio plura insuper recitat: quæ ubi decentius in processu ponenda uidebuntur: apponam: quæ hic ad præsens omittuntur. Habes rex inclite ridiculam fabulam: uerum eo uentum est: ut opportunum sit a ueritate amouere fictionis corticem: sed prius respondendum est persæ pe dicentibus: quid poetæ dei opera: uel naturæ uel hominum hoc sub fabularū uelamine tradidere? Non erat eis modus alter? Erat equidem sed uti nō æqua facies omnibus: sic nec animorum iudicia. Achilles arma præ posuit ocio. Aegisthus desidiā armis. Plato philosophiam omīssis cæteris securus est. Statuas celtæ sculpsere: Phidias appelles penniculo imagines pinxere. Sic & reliqua hominum studia finam. Poeta delectatus est tege re fabulis ueritatem: cuius delectationis Macrobius super somnio Scipionis scribens satis aperte causam uide tur ostendere dum dicit. De diis autem dixi cæteris: & de anima nō frustra: sed nec ut oblectent ad fabulosa cō uertunt: sed quia sciunt inimicam esse naturæ undiq; apertam expositionem sui: quæ sicut uulgaribus homi num sensibus intellectum sui uario rerum tegmine operimento subtraxit: ita a prudentibus archana sua uo luit per fabulosa tractari. Sic ipsa mysteria fabularum cuniculis operiuntur: ne uel hoc adeptis nudam rerum talium natura se præbeat: sed summatibus tantū uiris sapientia interprete ueri archani conscis contenti sunt reliqui. hæc Macrobius: Et si multo plura dici possunt sanis reponsum arbitror exquirentibus. Insuper rex præcipue sciendum est his fictionibus non esse tantum unicum intellectum: quinimmo dici potest potius poly senum: hoc est multiplicium sensum. Nam sensus primus habetur per corticem: & hic literalis uocatus est. Alii per significata per corticem: & hi allegorici nuncupantur. Et ut quid uelim facilius assumatur pone mus exemplum. Perseus Iouis filius figmento poetico occidit Gorgonem: & uictor euolauit in æthera: hoc dum legitur per litteram historialis sensus præstatur. Si moralis ex hac littera quæritur intellectus: uictoria ostenditur prudentis in uirium: & ad uirtutem accessio. Allegorice autem si uelimus assumere: piæ men tis spræris mundanis deliciis ad cælestia eleuatio designatur. Præterea posset & analogice dici per fabu lam Christi ascensum ad patrem mundi principe superato figurari. Qui tamen sensus: & si uariis nuncu

*nota qd
liber de cha
os & ven
ludo p̄m̄na
mysterior p̄ase*

pennit nominibus: possunt tamen omnes allegorici appellari: quod ut plurimum fit. Nam allegoria dicitur ab allon quod est alienum latine siue diuersum: & ideo quod diuersi ab historiali seu litteralifint sensu: allegorici possunt: ut dictum est: merito uocari. Verum non est animus mihi secundum omnes sensus enucleare fabulas: quae sequuntur: cum satis unum arbitrer ex pluribus explicasse. Esto aliquando apponentur fortasse plures: Nunc autem quid Pronapide sensisse putem explicabo paucis. Videat enim mihi Pronapide creationem mundi designare uoluisse secundum erroneam eorum opinionem: qui rari sunt deum ex materia preparata produxisse quae creata sunt. Nam sensisse Demogorgone tumultum fieri in utero chaos nil aliud reor quam diuinam sapientiam aliquam eam mouente causa: ut pura maturitate uentris id est tempus propositi horam aduenisse: & sic coepisse uelle creationem & quae imixta erant certo ordine segregare: & hinc extendisse manum: id est operam uoluntati dedisse: ut ex informi colluue formosum atque ordinatum produceret opus: & ante alia euulsis ex utero laboratis: id est laboris confusionis patiens litigium: quod toties auferret a rebus: quotiens a motis discordantiae causis illis debitus ipsonis ordo. Patet igitur hoc ante alia fecisse: disgregasse. scilicet quae inter se erant: erant. n. elementa confusa: calida enim frigida: sicca humidis: & leuia grauius repugnabant. Et rursus primus dei uideret actus a discordantibus ordinando subtraxisse litigium: Demogorgonis primus filius dicitur. Eum abiectum ob turpem faciem: quia turpe sit ut plurimum litigare. Euolasse ad sublimia potius uideat fabuloso ordini praestare decorem: quam aliud uelle significare. Praeterea eiectione quo se afferret in altum tendere non habebat: cum in inferioribus iam producti orbis partibus in luce constet eum fuisse productum: quod a superioribus in terram demum deiectionem sit scribit Homerus ob id factum: quod opere suo ante Hercule Euristheus natus sit: ut suo narrabit loco. Verum quantum ad intrinsecum sensum hoc ego sentio: quod a motu corporum superiorum apud mortales sapissime oriuntur litigia. Insuper dici potest illud in terras eiectionem a superioribus: cum apud superiores omnia certo & perpetuo iagantur ordine ubi apud mortales uix inuenitur aliquid esse concors. Deinde cum dicit sudore madefactam chaos: & ignita emittentem suspiria: nil aliud intelligat reor: quam elementorum segregationem primam: ut per sudorem sentiamus aquam: per ignita uero suspiria aerem atque ignem: & quae desursum sunt corpora: & per grossitiam molis huius terram: quae panis consilio coeest creatoris sui domus & sedes facta est. Eductum autem panem post litigium credo ratos ueteres ea in separatione elementorum naturam naturatam habuisse iniriū: & euestigio domui id est orbi demogorgonis praeposita: quasi eius opere sic uolente deo: omnia producatur mortalia. Parcas autem eodem parru productas: & praedissequas fratri datas ideo fictum existimo: ut intelligatur naturam his cum legibus productam ut procreet: seu gignat: nutriat: & in finem nata deducat: quae tria sunt parcarum officia: in quibus continuum naturam praestant obsequium: ut latius in sequentibus apparebit.

De Pane secundo Demogorgonis filio.

Caput III.

Pana Demogorgonis fuisse filium iam satis supra demonstratum est. De quo talem Theodontius recitat fabulam. Dicit. n. eum uerbis irritasse cupidinem: & inito rursus eo certamine superatum: & uictoris iussu Syringam nympham Archadem adamasse: quae cum Satyros ante iussisset: eius etiam spreuit coniuugium. Pan autem cum illa urgente amore fugiente seque retur: contigit ut ipsa a ladone fluuio impedita confisteret: & nymphae auxilium precibus imploraret: quare opere factum est: ut in palustres calamos uerteretur. Quos rursus Pan motu uentorum sensisset: dum inuicem colliderentur esse canoros: tam affectione puellae a se dilectae: quam delectatione soni permotus calamos libens assumpsit: & ex eis septem disparibus factis fistulas: ut aiunt: composuit: eaque primus cecinit: ut etiam testari uideretur Virgilius. Pan primus calamos cara coniungere plures instituit &c. Huius praeterea poetae & alii insignes uiri mirabile describere figuram. Nam ut Rabanus in libro de origine rerum ait. Is ante alia fronti habet infixam cornua in caelum tendentia barbam prolixam: & in pedibus pendulam: & loco palii pellem distinctam maculis: quae nebridem uocauerunt prisci: sic & manu uirgam atque septem calamos fistulam. Praeterea inferioribus membris hirsutum atque hispidum dicit: & pedes habere caereos: & ut addit Virgilius purpuream faciem: hunc unum & idem rursus Siluano arbitrabatur Rabanus: sed diuersos esse describit Virgilius dicens. Venit & agresti capitis siluanus honore Florentes ferulas & grandia lilia quasians. Et illico sequitur. Pan deus archadiae uenit. Et alibi. Panaque siluanumque senem nymphasque sorores &c. His igitur praemissis ad intrinsecam ueniendum est. Et quoniam supra Pana naturam naturatam esse dictum est: quid sibi uoluerunt fingentes eum a cupidine superatum: facile reor: uideri potest. Nam quod cito ab ipso creatore natura producta est: euestigio coepit operari: & suo delectata ope illud coepit amare. & sic a delectatione irritata amori succubuit. Syringam autem quam aiunt a Pane dilectam. ut dicebat Leonnius: dicitur a syrin graece: quod latine sonat deo cantans. & sic poterimus dicere syringam esse caelorum seu sphaerarum melodiam: quae ut Pythagorae placuit: ex uariis inter se motibus circolorum sphaerarum conficiebatur: seu conficitur: & per consequens tanquam deo & naturae gratissimum a natura conficiente diligitur. Seu uolumus potius Syringam esse circa nos agentibus supercaelestibus corporibus naturae opus tanto organizatione ordine: ut dum incertum & determinatum finem continuo deducitur tractu: non aliter quam faciant rite canentes armoniam facere: quod deo gratissimum fore credendum est. Cur autem hanc nympham Archadem fuisse dixerint: & in calamos uersam: ideo dictum puto: quia ut placet Theodontio: archades primi fuere: qui exco gitato cantu emittentes per calamos longos & breues spiritum: quartuor uorum inuenere discrimina: & de mum addicere tria: & ad postremum quod per multos faciebant calamos in unam contraxere fistulam: foraminibus ori flantibus proximis: & remotioribus excogitatis. Macrobius uero hoc repertum dicit Pythagorae ad ictus malleorum grauium & leuium. Iosephus uero in libro antiquitatis iudaicae dicit longe uetusius lugal inuentum fuisse ad tinnitum malleorum Tubalcain fratris sui: qui ferrarius faber fuit. Verum quoniam fingentibus uerius uisum est archades inuenisse: eo quod illo forsitan aetate caeteros excederet fistula

Archadem nympham fuisse uoluerit. Syringam autem luisse fatyros: & Pana fugientem atq; a ladone moratam: & nympharum suffragio in calamum uersam: circa nostros catus iudicio meo aliqd bonae considerationis abscondit. Haec enim spectis fatyris. i. ingeniis tudibus: fugit pana. i. hominem aprum natum ad musicalia nec eadem aprum fugit: sed extrinsece tu picntis: cui in delectatione uidetur cessari quod optat. Haec tunc a ladone sistitur donec instrumentum ad emittendam meditationem perficitur. Est enim ladon fluuius in tripa enutrens calamos: in quos uersam syringam aiunt: ex quibus postmodum confectam fistulam nouimus: ex quo sumere debemus uti calamorum radix terrae infixata est: sic & meditatio musicae artis & compertus exinde cantus tam diu later in pectore iuentoris: donec emittendi praestet organum: qd ex calamis suffragio humiditatis a radice emissis conficitur: quo confecto sonus praemeditatus emittitur suffragio humiditatis spiritus emittentis. Nam si sictus esset nulla sonoritatis dulcedo sed mugitus potius sequeretur: ut uideamus ex igne per fistulas emissio contingere: & sic in calamos uersa uidetur syringa: eo qd per calamos resonet. Possibile praeterea fuit a copertore fistulae calamos adhuc primo fuisse copertos ladone secus: & sic a ladone detectos. Restat uidere qd sensisse potuerint circa panis imaginem: i. qd ego arbitror ueteres uniuersale naturae corpus tam agentium qd patientium reuoluisse describere: ut puta sentientes per cornua in caelum tendentia supercaelestium corporum demonstratione: qua duplici modo precipinuis arte. s. qua discursus siderum inuestigantes cognoscimus: & sensu quo eorum in nos infusiones sentimus. Per ignitam autem eius faciem ignis elementum: cui annexum aerem uoluerit fumen dum reor: quos sic iunctos Iouem dixere nonnulli. Per barbam autem: per quam uiriliter demonstratur: uirtute actiuam horum duorum elementorum sic iunctorum intelligi uoluisse existimo: & eorum opus in terram & aquam dum demissam illam in pectus: & ad partes inferiores traxere. Eum autem maculosa pelle testum describere: ut per illam ostenderetur octauae sphaerae mirabilis pulchritudo crebro stellae fulgore depicta: a qua quidem sphaera sicut pallio tegitur homo: sic omnia ad naturam reuolunt spectantia conteguntur. Per uirgam autem naturae regimen intelligendum reor: quo omnia & potissime ratione carentia reguntur: & in determinatum finem in suis operibus etiam deduntur. Fistulam ad armoniam caelestem designatam illi apposuerit. Quod illi circa inferiora sit hispidum corpus & hispidum: terrae superficiem: montium: & scopulorum gibbosam: & siluarum uirgultorum & graminum testam intelligo. Alii uero sensere aliter: Solem. s. per hanc imaginem designari: quem rerum patrem dominumque credidere. Quos inter fuit Macrobius. Er sic per eius cornua uolunt lunae renascentis indicium: per purpuream faciem aeris mane seroq; rubescentis aspectum. per prolixam barbam ipsius solis in terram usque radios descendentes. Per maculosam pellem caeli ornatam a solis luce deriuantem. Per baculum seu uirgam rerum potentiam atq; moderamen. Per fistulam caeli armoniam a motu solis cognitam: prout supra. Credo Rex magnifice uideas qd summotenus exponendo transeam: quod duplici de causa facio. Primo quia confido: quoniam tibi nobile sit ingenium: quo possis quantumcumque paruis datis indicium: in quofitibus profundissimos sensus penetrare. Secundo quia sequentibus cedendum est. Nam si oia quae ad expositionem huius fabulae possent induci: describere uelle: inuidia forte posteritatis fecisse uiderer: & ipsa sola fere totum excogitatum uolumen occuparet: quod & de reliquis dictum uolo: & ut redeam ad omissa: hunc Pana: seu qd in processu eundem cum Demogorgone arbitrarentur Archades: ut Theodontio uisum est: seu qd illo neglecto in istum totos uertrent animos sacris etiam horredis: ut puta humano: immo natorum illi litantes sanguine praecipue coluere: eumque dixere Pana a pan: quod totum latine sonat. Volentes ob hoc qd omnia quae unquam sint in naturae genio concludantur: & sic ipsa totum sit. Iuniores inde: eo qd innouata placeant panam lyceum uocauerit. Alii dempto panis nomine lyceum tantum dixere: & nonnulli Iouem lyceum existimantes naturae seu Iouis opere lupos a gregibus amoueri: quibus ipsi fere uocabant omnes: & sic a lupis fugatis cognomen meruisse uidetur. Graece enim lupus dicitur lycos. Augustinus uero ubi de ci. dei scribit: dicit ne ob hoc contigisse panam lyceum uocari: quoniam immo propter crebram mutationem hominum in lupos: quae in archadia contingebat: quod nisi diuina operante uirtute fieri non posse arbitrabantur. Hinc praeterea uidetur Macrobius lumpsisse panam non Iouem sed solem esse: eo qd sol omnis mortalis uitae sit pater: & qd eo surgente consueuerit lupi dimissis insidiis aduersus greges in syluas abire: & sic ob istud beneficium eum dixere lyceum.

De Cloto: Lachesis: & Atropos Demogorgonis filibus.

Caput V.

 Loto Lachesis & Atropos: ut supra ubi de litigio: filiae fuere Demogorgonis. Cicero autem has parcas uocat: ubi de naturis deorum scribit: & filias Herebi noctisq; fuisse dicit. Verum ego idco Theodontio potius adhaereo: qui illas cum reuolunt natura creatas dicit, quod longe magis ueritati uidetur conforme: eas. s. naturae reuolunt esse coeuias. has easdem ubi supra uocat Tullius in singulari fatum: illudque Herebi noctisq; filium dicit: quod ego longe magisq; qd parcas habito respectu ad id quod de fato scribitur: ut post sequetur: Demogorgonis filium dicam. Seneca uero has in epistolis ad Lucillum fata uocat: dato cleatis dictum dicens. Durant uolentem fata: nolentem trahunt. Circa quod non solum eorum describit officium: eas. s. sorores oia ducere: sed etiam trahere: non aliter qd si de necessitate contingat oia: quod longe apertius sentire uidetur in tragicis Seneca poeta tragicus: & in ea potissime cui titulus est oedipus: ubi dicit. Fatis agimur creditis fati. Non sollicitae possunt durare mutare rati statim fusi. Quicquid patimur mortale genus Quicquid facimus uenit ex alto Seruatque sua decreta colus Lachesis dura reuolunt manu: Oia septo tramite uadunt. Primusque dies dedit extremum. Non illa deo uertisse licet: Quae nexa suis currunt causis. It cui ratur praec nonnulla Mobilis ordo multis ipsum rimuisse nocet. Multi ad fatum uenire sua fata trahunt. Haec illud. qd est Ouidius uisum uidetur dicit in maiori suo uolumine dicit in perfoa Iouis uenit. Tu sola imperabile fatum Nata mouere putas: sitis licet ipsa sorores Testa triam cernens illic molimine uasto Ex arte & solido reuolunt tabularia ferro. Quae neque concursum caeli neque fulminis iram. Nec metuunt ulla tuta atq; aeterna ruinas. Inuenies illic icia adamante perenni Fata tui generis &c. In quibus

Pana corporis
describit

Pana 2. s. h.

Pana, s. h. et
pater

p̄ter iam dānatā op̄inōnē sumi p̄t has tres sorores eē fatū: & fata quātūcūq; Tullius in parcas & fata distin-
 xerit: uolēs potius: ut reor diuerſitate nominū diuerſitate off: ciorē q̄ p̄ſonacū ostēdere. Nos autē de his tribus
 redigēdis postremo in unū: qd̄ nōnulli sentiāt uideamus. Has supra diximus seruitio panis dedicatas a patre
 & causam demōstrauimus. Fulgētius uero ubi de mythologiis: dicit eas attributas obſego Plutonis infero-
 rū dei. Credo ut sentiamus actiōes ista cū circa terrena tātū uersari: & pluro terra itēp̄tat. Et ait idē Fulgēti-
 us Cloto itēp̄tan euocationē: eo q̄ suū sit iactō cuiuscūq; rei semie: illud adeo i cremētū trahere: ut aptū sit i
 lucē emergere. Lachēsis autē: ut idē dicit: itēp̄tat p̄tractiō: eo q̄ q̄q̄da Cloto cōpositū ē: & i lucē euocari: a la-
 chēsi suscipiāt & p̄trahat in uitā. Atropos autē a b̄ a q̄ est sine & tropos q̄ est cōuersio: absq; cōuersione itēp̄-
 tat: eo q̄ oē nacū euestigio: q̄ in terminū sibi p̄ſignatū uenisse cognouerit: demergat in mortē: a qua nulla re-
 tro naturali ope cōuersio est. Apuleius uero medaurēsis nō mediocris auctoritatis phūs: de his in libro: quē
 cosmographiā cognōiat scribit sic. Sed tria fata sunt numero cū rōne tp̄is faciētia: si potestātē eacū ad eiūsdē
 similitudinē tp̄is referas. Nā q̄ ifuso p̄fectū ē: p̄teriti tp̄is hēt speciē: & q̄ torquet in digitis momēti p̄sentis i-
 dicat spacia: & qd̄ nōdū ex colo tractū ē: subactūq; curā digitōq; id fucuri & cōsequētis s̄culi posteriora ui-
 det ostēdere. Hęc illis cōditio: & nominū eiūsdē p̄prietatē cōtingit: ut sit atropos p̄teriti tp̄is fatū: qd̄ nō de-
 us qd̄ faciet insectū: & futuri tp̄is. Lachēsis autē a sine cognōiata: qd̄ ēt illis quā futura sūt: sine sui deus dede-
 rit. Cloto p̄sentis tp̄is hēt curā: ut ipsis actiōibus suadeat: nō cura solers rebus oibus desit. Hęc Apuleius. Sūt
 insup q̄ uolūt lachēsim eā eē: quā fortunā nūcupamus: & ab ea oīa mortalibus cōtingētia agitari. Nūc autē qd̄
 de fato sentiāt ueteres dato nō multū a p̄cedētibus differāt uiden dū est. Dicit ergo de fato sic Tullius in libro
 quē de diuinatiōe scripsit. Fatū id apello: qd̄ gr̄ci imarmenidē. i. ordinē: senēq; causacū: cū causa causam ex se
 gignat: ea est ex omni aeternitate fluēs ueritas sempiterna. Quod cū ita sit: nil est futurū: cuius non causas id-
 ipsum efficiētes natura cōtineat: ex quo i intelligit: ut fatū sit: nō id qd̄ sup̄stitiose: sed id qd̄ philosophice dicit:
 causa aeterna rerū: cur ea quā p̄terierūt facta sunt: & quā istāt sūt: & quā sequuntē futura sint. Hęc Cicero.
 Boetius autē torquatus uir dilectissimus atq; catholicus: ubi de philosophica cōsolatione scripsit: cū diffuse
 de hac materia cū phīa magistra rex alricer: dicit iter alia de fato sic. Oīum generatio regē cūctusq; mutabili
 um naturarū p̄gressus: & q̄q̄d aliquo mouet mō causas: ordinē: formas ex diuinā mētis stabilitate sortit:
 hęc in suā simplicitatis arce cōposita: multiplicē rebus gerēdis modū statuit. Qui mōdus cū ipsa diuinā in-
 telligētia puritate cōspicit: p̄uidētia noīat. Cū uero ad ea: quā mouet: atq; disponit refer. fatū a ueteribus
 appellatū est. Hęc ille. Poterā & apponere qd̄ Apuleius de fato in cosmographiā determinet: & aliōq; senten-
 tias. sed quoniā satis dictū reor: cur Demogorgonis aut Herebi noctisq; parca: seu fatū uel fata dicant filia:
 breuiter describā. Cū s̄ape eucturū sit in sequētibus: & iā in p̄cedētibus cōtingerit: q̄ causatus causantis dicat si-
 lius: possumus ad p̄sens dicere has tres sorores uariis nūcupatas noībus dei filias ianq; ab eo causatas: q̄ prima
 causarū est: ut satis p̄ uerba supra p̄xime Ciceronis atq; Torquati uideri p̄t: hūc deū: ut dictū est: Demogor-
 gonē ueteres dixerē. Quod autē ex Herebo & nocte: ut dicit Tullius natae sint: talis rō reddi p̄t. Est Hrebus
 ut apparebit latius in sequētibus terrā p̄fundissimus & absconditus locus: quē allegorice possumus accipe p̄
 p̄funditate diuinā mētis: in quā mortalis oculus penetrare non potest: & cum diuina mens uidens tanq; se-
 ipsam: intelligēs qd̄ actura esset: & idē has actu cū natura rerū p̄duceret satis ex herebo. i. ex archano & p̄fun-
 dissimo diuinā mētis penetrati natas dicere possumus. Noctis autē filia dici possunt q̄tū ad nos: q̄ oīa in q̄
 acies oculorū nostrorū penetrare nō p̄t: obscura dicimus: & noctis luce carētia similia: & sic dū ad intrinseca
 diuinā mētis intellectu trāfire nequeamus: mortali offuscati caligine: cū in seipsa splēdidissima sit: & uiuā atq;
 in deficiētē lucis corusca: uitiū illi nostrāe habitudinis nominādo attribuimus noctēperēnē diē nūcupātes: &
 sic noctis erāt iūta: seu uolumus dicere: q̄ nobis incognitae sunt dispositiōes carūtas obscuras: & noctis filii
 as uocamus. De noībus p̄p̄riis p̄dictū est: de appellatis dicendū. Vocat igitur has Tullius parcas: ut arbi-
 tror per antiphrasim: q̄a nemini parcat. Nulla enī apud eas est acceptio p̄ſonacū: solus deus pot p̄uere eanū
 uites & ordinē. Fatū autē aut fata a for̄ faris tractū nomē est: quasi uelint: qd̄ s̄posuere nomē: qd̄ ab eis agitur
 a deo quasi irreuocabile dictū sit: seu p̄uisum: ut p̄ uerba Boetii satis assumit: ut ēt sentire uidet Augustinus:
 ubi de ciuitate dei: sed abhorret ipse uocabulū admonēs: ut si quisq; uoluntatem dei seu potestātē nomine fa-
 ti appellet sententiā teneat linguam coerceat.

De Polo sexto Demogorgonis filio.

Cap. VI.

Icūt insup Polū Demogorgonis fuisse filiū: & hoc in p̄thocosmo asserere p̄napidē talē ex hoc fa-
 bulā recitantē. Quod dū secus undas in sede sua cōsisteret Demogorgon: & ex exili limo sperulā
 cōposuisset: eā nūcupauit Polū. Qui speris patris cauernis: & inertia euolauit in altū: & eo q̄ ad-
 huc mollis eēt in tā grāde corpus euolās cōflatus est: ut oīa q̄ a patre fuerāt ante cōposita circūda-
 ret. Verū nōdū sibi aliq; erat ornatus: cū fabricātū patri lucis globū assistēs: uideretq; ignitas plurimū ad iētū
 mallei fabrili: hinc de fauillis euolare: omnes sinū factō collegit: & in domū suā detulit: eāq; ex illis ornauit
 omnē. Habere rex in clyte: qd̄ n̄ derē uidens cōpositi orbis tā ineptū ordinē: sed ante testatus sum nullū uelle
 mordere. Sequit enī ut in cæteris p̄napides op̄inōnē uolētū ex terra a mēte diuina terris iclusa fuisse p̄du-
 cta: dū Polū: quē ego cælū intelligo: ex terra extrēsibili factū ait: & in maximū ac circūplectēs oīa corpus edu-
 ctum. Quod autē ex fauillis ex luce p̄deuntibus domū ornauerit suā: hoc ideo dictū reor: q̄a solis micātibus
 radiis: stellae in cælo cōpositae: natura sua luce carētes lucidā factae sint. Polus autē dicit: ut arbitror a q̄busdā
 potioribus suis partibus. Cōstat enī: ut uenerabilis Andalo p̄ceptor meus: & ueteres astrologiā auctores as-
 serunt cælū omne sup̄r duos polos circūflekti: quorū alterum nobis propinquiorem arcticum uocant. op̄-
 positum autem antarcticum. hunc tamen aliqui polucem uocant: causam ego non uideo.

fortuna.

fatum.

providentia

De Phythone septimo Dæmogorgonis filio.

Hython pronapidis testimonio Dæmogorgonis filius fuit & Terræ: ex natiuitate cuius ipse talē recitat fabulam. Dicit enim Dæmogorgonem continue caliginis affectum tedio acroceraunos conscendisse montes: & ex eis igentem nimium & ignitam euulsiſſe molem: eamq; primū rotū/ dalle forcipibus: deinde in caucaſo monte malleo ſolidaffe. Poſt hæc ultra taprobanem detuliſſe: & globum illum lucidum ſexies undis merſiſſe: totidēq; circumrotaffe per auras: & hæc ideo ne ulla unq; poſ ſet circūſione diminiūt: uai æui labefaſtari ruſſigine: & ut agilis ferretur undiq; qui cōſeſtū ſe tollens in al/ tum: doemū ſtrauit poliſpatrisq; ſedē omnē cōpleuit fulgore. Ex imerſionibus autem eius acææ ante dulces amarinaſine ſūplere ſalſedinis: & ær ad poſpēdos lucis radios: ex roeatiōibus æpūs factus ē. Orpheus uero: q; ſere poetarū omniū uerūſtiſſimus fuit: ut Lactan. in libro diuinarū iſtitu. ſcribit: opinatus eſt phythone hūc primū maximū & uerū deū eē: & ab ipſo cūcta fuiſſe pducta atq; creata: qd forſan hoc in ope locū illi primū qſiſſe: tanto aſſerere teſtem: ipſemet Orpheus minus aduerſens reor: ſeu q; neq;et aio concipe quēq; fuiſſe ingēniſ: ſcripſiſſet. Prothogonus phython pmetheos: ueros: & yos. Quod in latinū uerſum ſonat. Principio genitas phythoni: ſeo arte natus. Et ſic nō primus: ut dicitur: ſi ære genitus ē. Hūc præterea Lactantius ubi ſupra phaneta uocat. Sed iā ſūptus expetit ordo: ut uideamus qd cōregat fictio: qd explicato ſenſu nominū ſere apparebit liqdo. Vgucio in libro uocabulorū dicit Phythone ſolē eē: & hoc illi quæſitū nomē a Phythone ſerpente: ab eodem ſuperato. Sic & Paulus in libro: quem collectionū intitulat. dicit phanos ſeu phaneta idē eſſe qd apparitio. Sic enim phythone hūc Lactantius uocat: q; quidem nomen ſoli optime competit. ipſe enim eſt qui ſurgens apparet: eo enim ceſſante nulla erit cæterarum creaturarum mortalium apparitio: ſeu etiam ſyderum. Ergo ſolis creationem uult oſtendere Pronapides: circa quā ut eorum conſequatur opinio/ nem: qui ex terra omnia uolunt cōdita: iducit deum: ſeu terræ diuinam mentem ex acrocerauniis monti/ bus ſumpſiſſe materiam: ratus ignitam terram ad componēdum lucidum corpus aptiorem. Quod autem hanc molem forcipibus rotundaſſet: intelligo diuinam artē: qua a deo ſolis globus a deo ſpericus factus eſt: ut nulla ſuperfluitate eius ſuperficies gibboſa ſit. Aequo modo & malleus dici poteſt ſummi artificis inten/ tum: quo in caucaſo monte: id eſt in cæli ſummitate a deo corpus illud ſolidum formauit: ut nulla ex parte diſſolui: aut minui uideatur. Inde dicit eum delatum ultra taprobanem: ut oſtendat ubi creatum opinetur. Eſt enim raprobane orientalis inſula hoſtio gangis fluminis oppoſita: qua ex parte nobis in equinoctiis ſol oritur: & ſic in oriēte uideretur compoſitum uelle. Merſum enim ibi ſexies undis dicit imitatus fabriles actus: qui ad durandum ferrum ſeu uidum aq; ſurgunt: & in hoc arbitror pronapidem uoluiſſe perfectionem & æternitatem corporis huius designaſſe. Eſt equidem ſex perfectus numerus ſe ex ſuis partibus omnibus conſiciens: ex quo uult intelligamus: & artificis & artificiatū perfectionem. Quod autem ſexies rotatum ſit: puto per numerum perfectum rationis uoluerit eius circularem & indeficientem motum deſcribere: a quo nunq; exorbitaſſe: aut deſtituiſſe compertum eſt. Quod ob ingentis & igniti corporis demerſionē aquæ pri/ mo dulces amaræ factæ ſunt: non ob aliud dictum puto: niſi ut oſtendatur q; ob continuam radiorum ſo/ lis ſeruentium percuffionem aquarum maris aquæ ſuperficietenus ſalſæ factæ ſint: ut approbant phyſici.

De Terra ex filiis Dæmogorgonis octaua: quæ ex incognitis parentibus quinq; genuit filios: quorum pri/ mas Nox: ſecundus Tartarus: tertia Phama: quartus Taygetes: quintus Antheus. Cap. VIII.

Terra: ut ſupra patet Dæmogorgonis ſuit ſedes & filia: de qua Statius in thebaide ſcribit ſic. O ho/ minum diuumq; æterna creatrix. Quæ fluuios ſiluaſq; animarum ſemina mundi Cuncta: pro/ metheasq; manus pyrtheaq; ſaxa Gignis: & impaſtis: quæ prima elemēta dediſti: Mutatiq; uiros quæ pontum ambiſq; uehiſq;. Te penes & pecudum gens mitis: & ira ferarum. Et uolucrum re/ ges firmū atq; imobile mūdi Robur: & occidui te uelox machina cæli Aere pēdētē uacuo tecur/ rus uterq; Circuit. o rerū media idiuiſaq; magnis Fratibus. ergo ſimul tot gentibus alma: tot altis Urbibus ac populis ſubterq;: & deſup una Sufficis: aſtriferūq; domos atlata ſupnos Ferte laboratē nullo uehis ipſa la/ bore: &c. In qbus pfecto carminibus ſatis terræ opus & laudes oſtēdunt: de cuius generatiōe: quoniā ſupra ubi de litigio dictū ē reiterādū nō cēſeo. Eā tamē ueteres titanis dixere cōiugē eāq; ex patris cōcubitu: ut præ/ mōſtratū eſt: quodſā ſuſcepſiſſe filios: & ex oceano nepote: atq; ex Acherōte iſernali fluuiio: nec nō & aliis inco/ gnitis: ut decēti mōſtrabit loco. Vocauere eā prærea multis noibus: ut puta Terrā: tellurē: tellumenē: humū: aridā: bonā deā: matrē magnā: ſaunā: fatuā. Hēt & prærea hæc cū quibſdā deab⁹ coia noia. Dicit. n. cybeles be/ recynthia Rhca: opis: luno: Ceres: Proſerpia: Veſta: Iſis: maia: & medea. Sed qd circa p̄dicta theologi uoluerit ueteres uidēdū eſt. D: cūt eā titanis: q; ſol eſt cōiugē: eo q; i eā ſol agat tanq; in diſpoſitā materiā ad pducēdum aiantia q̄cūq; atq; metalla: & p̄cioſos lapides & huiuſmodi. nōnulli uolūt titanū hominē igētis potētia ſuiſ/ ſe: & terræ uirū dictū: eo q; multū terræ poſſideret: & filios ſuſcepſiſſe tāta p̄ſtates ſortitudine: & corpis mo/ ſe: ut nō ex muliere: ſed ex igētiori corpore: ut puta terræ ſuſcepti uiderent. Et ut ad noia ueniamus dicit ra/ banus: in libro de originibus rerū eo terrā nūcupari: eo q; teraſ: qd ad ſupficiē ſolā ſpectat. Tellus autē ut idē teſtaſ Rabanus dicta ē: q; fructus ex ea tollamus. Seruius autē dicit eā terrā eē: quæ teriſ: tellurē uero deā. Et alibi dicit tellurē deā eē: terrā autē elemētū: ſed q̄doq; tellurē p̄ terra poni: ſicut p̄ igne uulcanū: & cererē pro frumēto. Tellumenē uero: ut ego cōiectura poſſum p̄cipe eā terræ partē dixere: q; nec teriſ: nec gaminū radi/ cibus: aut arborū uſui eſt: eo q; longe ſit tellure inferior. Huius uero: ut aſſerit rabanus ea pars terræ dicit: quæ plurimū habet humiditatis: ut puta paluſtris & propinqua fluminibus. Aridam autem terrā uocauere: non quia ſic illā a creatione: creator nūcupauerit: ut eius ueram complexionē oſtenderet: ſed eo q; aretur. Bona autem dea: teſte Macrobio ſaturnaliorū ideo dicta eſt: q; nobis omnium bonorum ad uictum cauſa

fit: cum ipsa germinantia nutriat: fructus alat: escas auibus: & pabula brutis exhibeat: ex quibus & ipsi nutri-
mur. Matre autē magnā ut Paulus ait: uocari uoluerit: qui arbitrati sunt eā rege omniū creatricē. Ego equidē
arbitror: quia tanq̄ pia mater: & maxima sua ubertate nutriat cuncta mortalia: & suo gremio morientia cun-
cta suscipiat. Cur autē faunā dixerit: Macrobius saturnalioꝝ libro describit dicens: quod omni usui faueat ani-
mantiū: quod adeo manifestū est ut litteris explicari non egeat. Fatuā uero a fando dictā dicit idē Macrobius
ueteres uoluisse: eo q̄ infantes partu editi non prius uocem habeant uel emittant: q̄ ipsam contigerint. Quæ
uero ex nominibus cum aliis communia sunt: ubi de illis in sequentibus mentio fiet: intelligenda dicentur:
& ad explicandum de filiis quos ex incerto patre genuisse dixerunt ueteres ueniamus.

De nocte prima terræ filia.

Caput IX.

EX incerto patre dicit Paulus noctē terræ fuisse filiā: de qua Pronapides talē in protocolimo fabu-
lam scribit. eā. s. a Phanete pastore dilectam: cui petēti cū mater uellet copulare connubio: dixit se
ignotū habere hoīem: nec unq̄ uidisse. audiuisse tamen illū suis aduersum moribus: & ideo mori
malle: q̄ illi nubere: q̄ obrē indignās Phanetes ex amatore hostis factus: dū illā occisurus sequerē:
illa se copulauit herebo: non ausa ubi pbanetes esset apparere. Dicit isup Theodontius huic a loue concessam
quadrigam: eo q̄ illi fauatrix fuisse: dū ante lucē accederet ad Alcmenā: hāc insuper quātūcūq̄ fusca sit: picta
ueruauer. Nox quæ teratū cæliq̄ cōplexa labores Igne multostrare transmittis sydera lapsu. In thebaide reparata
re animū: dum proximus ægris Infundat tytan agiles animāibus ortus &c. Sed nūc quid fabulæ ueri regāt
uideamus. Dicunt igif ante alia eā absq̄ cognito patre terræ filiā: quod ob id arbitror dictū: quia terra densi-
tate sui corporis operat: ut radii solares nequeant in partē oppositā penetrare: & sic causam dāte terra umbra
tam grādis efficit: quātū spaciā dimidiō corporis terræ occupat: quæ quidē umbra nox dicitur: & sic tanq̄ a
terra & non ab alia re causata absq̄ cognito patre noctis tantum filia arbitratur. Quod autē Phanete pastore
dilecta sit hoc modo intelligendū reor. Phanetē ego Solē puro ideo pastore dictū: quia suo ope uiuentia cun-
cta pascitur: eū autē adamasse noctē fictū existimo: quia tanq̄ dilectā sibi uidere cupiēs rapido cursu sequitur:
& illi uidetur appetere copulari. Illa uero renuit nec minus uolucris passu fugit q̄ seq̄tur: eo q̄ sibi mores ad-
uersos habeat: cum illum innotet. ipsa autē obscuræ faciat: nec frustra se: si illi iungatur: moriturā dicit: cū sol lu-
ce sua omnē dissoluat obscuritatē: & sic eius hostis efficitur. Demū nox herebo iūgitur. i. inferno: in quē cum
nunq̄ solares penetret radii mox uiget atq̄ secura cōsistit. qd̄ autē loui fauerit: fabula manifestat: ut patet per
Plautū in amphitriōe. Nā cū accessisset in diluculo Iuppiter ad Alcmenā: nox ut illi p̄staret obsequiū tanquā
a crepusculo nocturno ichoasset: p̄seuerauit ī longū: ex quo quadrigā meruit: p̄ quā circuitionē terræ cōtinu-
am: quā facit intelligo. Per q̄rtuor autē rotas: ex quibus quadriga cōstat: q̄rtuor arbitror significari noctis tpa:
solū nocturnæ quieti seruiētia. Diuiditur autē nox a Macrobio in lib. Saturnalium in septem tpa: quoz̄ pri-
mū nocti in trāte quieti: & dicitur hoc mō nō deseruit q̄rti. Secūduū autē cū iam obscuræ sit fax prima dicit: eo q̄
tūc faces accendātur: nec hoc quieti accōmodū. Tertiuū uero cū iā nox densior sit nocte cōcubia nūcupatur: eo
q̄ quieturi uadamus concubitū. Quartū nox dicitur in tēpestas: eo q̄ nulli opi tēpus aptū sit. Quintū autē gal-
liciniū uocitat: eo q̄ a medio sui nocte ī diē tendēte galli cantēt. Sextū uero dicit cōriciniū iā auroræ p̄ximū:
& ideo sic dictū: eo q̄ tūc uideat ut plurimū grata quies: & ob id oīa cōticescūt: & hęc q̄rtuor quieti p̄stant.
Septimū appellat diluculū a diē iā lucente: in quo solertes assurgūt operi: qd̄ minime somno aptū ē. Et sic ro-
tidem rotæ sunt curru noctis: quot in ea sunt tēpora quieti tantūmodo seruiētia. Seu uolumus more naua-
rum & castrensiū uigiliū noctē in partes quattuor diuidere: in primā scilicet & secundā & tertiā atq̄ quartam
uigiliam: & sic quadrigæ rotas quattuor ex totidē uigiliis cōponemus. Quod autē picta palla amicta sit: sa-
cile uideri potest: illā cæli ornatū significare quo tegimur. Nox autem: ut ait Papias: ideo dicit: quia noceat
oculis. Aufert enim illis uidendi officiiū cū nil nocte cernamus. Nocet insup quia male agentibus apta est cū
legamus. Qui male agit: odit lucem: ex quo sequitur ut tenebras amet tanq̄ malo operi aptiores: & dicit etiā
luuena. Ut iugulent homines furgunt de nocte latrones. Homerus præterea ī Iliade eā Domitricem deoz̄
uocitat: ut sentiamus quoniā nocte magnanimes īgentia pectoribus uersant: tamē nox minime talibus apta
ebulientes opprimit spiritus: eosq̄ tanq̄ domitos in lucē usq̄ coerceat. Fuerunt insup huic tam ex uiro q̄ ex
aliis filii plures: ut in sequētibz̄ describet.

De Phama secunda Terræ filia.

Caput X.

Virgilio cælestis ingenii poetæ placet Phamam Terræ fuisse filiam dum dicit in æneide: Illam ter-
ra parens ira irritata deorum Extremā: ut perhibent cao encheladq̄ sororem Progeniuit &c. De
hac ut appareat originis suæ causa: talis a Paulō recitatur fabula: q̄ cum ob regni cupidinem bel-
lum inter Titanos gygantes Terræ filios & louem esset exortū: eo itum est: ut omnes Terræ filii q̄
leui aduersabant: occiderent: & a loue & diis aliis. Quo dolore terra irritata & uindictæ uindicta cū
sibi aduersas tā potentes hostes arma deessent: ut illis quibus poterat uinibus aliquid mali egret. cooclo ute-
ro Phamam emisit scelecum supecum relatricem. Huius autē incrementum & formā describens Virgil ait
sic. Phama malū quo non aliud uelocius ullū Mobilitate uiget uiresq̄ acquirit eundo Parua metu pri-
mo: mox sese tollit in auras: Ingrediturq̄ solo: & caput iter nubila condit. Et paulopost hæc ait. Et pedi-
bus celerem & p̄nicibus alis Monstrū horrendum ingens: cui quot sunt corpore plumæ Tot uigiles oculi
subter mirabile dictū Tot linguæ totidē ora sonant: tot subrigit aures: Nocte uolat medio cæli terræq̄ per
umbrā Stridens: nec dulci declinat lumina somno. Luce sedet custos aut sūmi culmine tecti: Turribus aut
altis: & magnas territat urbes: Tā ficti prauiq̄ tenax q̄ nuncia ueri. Sentis optime rex quāto uerboꝝ orna-

tu: quanto lepore: q̄ fuci pleno q̄q̄ idustriosa fictione Virgilius qd̄ eius opus conef ostendere: & ostēdat: fen
tis eqdē: sed ut q̄ te præter lecturi sunt ampliuscule uideat libet explicare paululū: præmissio tamē quid uelit
fabula Pauli. Dicit ergo primo irritatā terram ira deoz. Circa qd̄ p̄ iratis diis fiderū opus circa quādā intelli
go. Sidera eni seu sup̄caelestia corpora p̄culdubio in nos agunt: potētia eis a creatore concessa secundū dispo
sitiones suscipientū eoz influentias: & hinc fit q̄ puer uel adolescens auget eoz opere: cum diminuat senē
scens: & cū nunq̄ a rōne gubernatoris optimi separet: nōnunq̄ aliqua faciunt: quæ mortaliū repētino: falsoq̄
iudicio tanq̄ irata fecisse uident: ut puta dum iustū regē: dū sc̄licem ip̄ratorem: dum strenuū militem in fi
riē suam deducunt. Et ideo iratos dixit deos Paulus: q̄ occiderint illustres uiros: quos p̄petuandos rebantur
homines. Sed qd̄ ex hoc sequit: irritatur ab hoc opere: qd̄ deorū iram uocant: terra. i. animosus homo. nā ter
rei sumus omnes: & ad qd̄ irritat: ut pariat phamam ultricem futuræ mortis. i. ut id agat: p̄pter qd̄ phama
sui nominis oriat: ut dum deoz ira occiderit: illius nomē agēte meritoq̄ phama sit: sup̄stes etiam nōlētibus
his: q̄ hoiem occidendo cū oīno auferre conati sunt: ad qd̄ nos idē hortat Virgilius dum dicit. Stat sua cuiq̄
dies: breue & irreparabile tempus Omnibus ē uitæ: sed phamā extendere factis: Hoc uirtutis opus &c. Hanc
aut phamā ideo malū dicit Virgilius: q̄ non æquo passū ad eā p̄quirendā tēdimus oēs. Nā per fraudes ut plu
rimū sūma occupari sacerdotia cernimus: dolo uictorias obtineri: p̄cipatus possideri uioletia: & ea quæcun
q̄ per fas & nefas: quæ noia solent in lumē extollere. Nā si per uirtutē agat: tunc non malū uiuere dicit ph
ma: Veḡ ip̄proprie locutus est auctor: usus p̄ ifamia uocabulo phamæ: cū sic fictionē ip̄sciamus: seu potius phi
ctiois cām satis aduertamus: ex ea ifamia non famam securā. Hanc isuper dicit metu primo paruā & sic est.
Nā quātūcūq̄ grādia sint facinora: ex q̄bus orit: a quodā tamē audiētū metu uidet incipere: mouemur qd̄
auditu primo rei aliquid: & si placet: eam falsam esse timemus: si uero displicet æquo modo: ne uera sit exti
mescamus: mox sese attollit i auras. i. in ampliationē locutōis gentiū euolat: seu mediocribus misceat uiris: &
inde se solo infert: hoc est in uulgus & plebeios: & tunc caput inter nubila condit: cū se ad reges atq̄ maiores
effert. Pernix etiā est: idest uelox: nil enim ut ip̄semet dicit uelocius est. Monstrū autem ingens asserit: & hor
rendum ratione coptoris qd̄ illi describit: uolens i hoc qd̄ omnes eius plumæ: cum auē dicat propter eius ce
lerem motum habeant hominis effigie. ad hoc ut per hoc intelligat unūquēq̄ de aliqua re loquentem pen
nam unam addere phamæ: & sic ex multis cum multæ sint auium pēnæ: non ex paucis phama conficit. Seu
potius monstrū horrendū hanc uocat: quia fere nunq̄ superari potest. nam quanto magis quis illam conatur
opprimere: tanto magis exinde fit maior: qd̄ monstruosum est. Dicit insuper omnes oculos eius uigiles esse
eo q̄ non nisi a uigilantibus personet phama. nam si in somnū tendit locutio: phama uertitur in nihilū. No
cte eam e medio cæli uolitantem: ob id dicit o d̄ sæpissime cōtigisse compertum est: sero. s. factum aliquid: &
mane etiam in remotissimis partibus cognitū: non aliter: q̄ si nocte uolauerit. Seu id dicit ut ostendat uigilā
tiam garulorum. In die aut eam sedere dicit custodem: ut ostendat qd̄ ad eius relata custodes portis terrarū
urbium apponant: & in turribus ad excitandū uigiles: uel speculandū a longe. Et cum inter ueritatē & men
daciū non distinguat: contenta est pro ueris quæcunq̄ audita referre. Cuius præterea domum in maiori
suo uolumine sic describit Ouidius. Orbe locus medio est in ter terrasq̄ fretūq̄: Cælestesq̄ plagas triplicis cō
finia mundi: Vnde qd̄ est usquā: quāuis regionibus absit Inspicit: penetratq̄ cauas uox omnis ad auras. Pha
ma tenet summaq̄ locū sibi legit in arce: Innumerosq̄ aditus ac mille foramina tectis Addidit: & nullis iclu
sit limina portis. Nocte dieq̄ patet. tota est ex ore sonanti. Tota fremit: uocesq̄ refert: iteratq̄ qd̄ audit. Nulla
quies intus: nulla silētia parte. Nō tantū ē clamor: sed paruæ murmura uocis: Qualia de pelagi si q̄s procul
audiat undis Esse solent: q̄lē ue sonū cū Iuppiter aras Increpuit nubes extrema tonitrua reddūt. Attra turba
tenet: ueniūt læue uulgus euntq̄. Mixtaq̄ cū ueris pariter cōiūcta uaganē Milia rumotū cōfusaq̄ uerba uo
lutant: Ex quibus hi uacuas replēt sermonibus auras: Hi narrata ferūt aliis: mensuraq̄ ficti Crescit: & auditis
aliquid nouus adiicit auctor. Illic credulitas: illic temerarius error: Vanaq̄ læticia est: cōsternatq̄ timores. Se
ditioq̄ recens: dubioq̄ auctore susurri. Ipsa quid in cælo rez pelagoq̄ gerat: Et tellure uidet: totūq̄ inquirat
in orbē &c. Satis hæc etiā minus erudito patentia sunt: & ideo quid sibi uelit Paulus dum addidit fabulæ: fa
mam genitā: ut turpia deoz facta narraret: uidisse superest: qd̄ nil aliud autumo præter qd̄ cū minores i ma
iores nil uiribus possunt: illata uerbis maioribus infamia conant ulcisci. Terræ autē ideo filia uoluerē: q̄ nō
aliunde q̄ ex gestis in terris phama sit. quod autē p̄re careat non absurde dictū est: cū ut sæpissime rerū a pha
ma gestarum quæ ut plurimum falsissime sunt ignoret auctor: qui cōper tus loco p̄ris describi posset.

De Tartaro. iii. terræ filio.

Caput XI.

Tartare asserit Theodontius absq̄ p̄re terræ fuisse filiū: hunc Barlaam dicit inertē atq̄ torpētē ma
tris adhuc i utero iacere: eo q̄ iuocata lucina fauere partui noluisse: ob id qd̄ phamā i deoz igno
miniam peperisset. Figmentum hoc ab effectu causam sumpsit. Nō erat enim lucina non nascituro
ro: seu partui non futuro præstatura fauorē: Arbitrati sunt quidē ueteres circa terræ centrū locū
esse concauū: & in eodē sonitū animæ poenis affligi: ut satis in descēsu Aenæ ad inferos ostendit Virgilius.
Hūc tartare dici uolunt: & hoc secūdū Isidorū ubi de etymologiis a trem ore frigoris dictū. Nam ibi nec solis
unq̄ potuit penetrare radius: nec aeris motus ē aliq̄s: cōfricatōe cuius calefieri possit. Qd̄ aut i utero mris tor
peat satis apparet: nō. n. ad sup̄iora pōt ascēdere: & si ascēdat nō erit amplius tartatus. Terræ at filius ip̄proprie
dicit. Nā quātūcūq̄ concepit mulier: nisi i lucē cōceptus uenerit iure filius dici nō poterit. Dicit aut absq̄ pa
tre cōceptus: eo q̄ credamus terræ corpus cōcauitates habere: nō tamē satis cerni sumus: an a creatōe: an a se
cuto post creationem euctu habuerit. In testimoniū autem prædictoz dicit Virgilius. Tartarus ip̄se. Bis pa
tet i præceps tantum tenditq̄ sub umbras Quantus ad æthereum cæli suspectus olympum &c. Nec multo

post ait. Hic genus antiquum terræ titania pubes. Fulmine deiecti fundo uoluuntur in imo &c.

De Tagete. iiii. Terræ filio.

Caput XII.

Tages ut asseruere gētilis: & potissime thusci absq; cognito genitore terræ filius habitus ē. De quo refert Paulus perusinus: q; cū apud etruscos in agro tarquienſi aliquantulū tellus itumuiſſet: is uiculus cuius erat agellus nouitate rei p̄motus: auiduſq; uidere qd eſſet oſtēti monſtratura turgi ditas: aliquādiu expectauit: tādē impatiēs morā ligone ſumpto locum cœpit ſenſim effodere: nec multū effodit: & ecce ex glebis p̄ſiluit iſantulus. Quo mōſto perterritus rudis hō uocauit aſſines: nec diu & is q; modo iſans erat ætate p̄uectus uiſus ē & ide ſenex: & cū incolas auruſpicinā docuiſſet: repente nuſq; cōparuit: Auditores at arbitari numen: & terræ credidere filiū & noīaueſte tagetē: qd idē olim lingua ſonabat etruſca: qd latina deus: eūq; poſtea loco ſūmi numinis coluere. Iſidorus uero ab aratore gleba uomere ſubmota iſantē cōpetū dicit: nec amplius ab etruſcis uiſum: & i illa eos auruſpicinā docuiſſe: & ex ea libros ēt reliquiſſe: quos poſtea Romani i lingua ppriā trāſtulere. Cuius ſigmēti talē fuiſſe ſenſum exiſtimo. Quēdā. ſ. ēē poruiſſe: q; diu ſtudent circa auruſpicinā: & ob cōtemplatōis cōmodū cōfortio hoīum aſpernato: doctus repēte: unde minime credebat cōparuit. Et q; forſan ex antro aliquo exire uiſus ē: terræ puerperiu ſictū eſt: uel i oculos agæ colentis iopinatus aſſuit: q; ſi prodiſſet ex glebis: a rudi uulgo terræ filius dictus ē: & ideo absq; p̄ſe: q; in cognita eius fuerit origo. Cōſueuere præterea uereres exteros ignotos terreſtri itinere ad ſe ueniētes terræ ſuſlios uocitate: uti Neptūni q; adueherent nauigio. Infans at dictus q; nouus & cōſeſtim p̄uectus: & ſenex: eo q; eruditus & prudens: q; ſenem eſt: cōpertus ſit: q; in agro tarquienſi cōtigerit: ſeu quia aut ſic fuit ibidem. ſ. tagetem p̄tmo cognitum: ſeu quia etruſci auruſpicina clariffimi fuere. In breui autē termio moræ designat affectio grandis incolarum ad eum. Nam dilectæ rei mora etiam ſi longiſſima ſit diligenti uidet breuiſſima. Eum autem deū n̄ habitū ob id contigiſſe puto: ut doctriā quā ſumme colebant deo actore nobilitatē.

De Antheo. v. terræ filio.

Caput XIII.

Antheū oēs terræ dicunt filiū: & q; nemo illi p̄rem designat: iter genitos icerto p̄ſe eū apponere neceſſe fuit: de quo ſic ſcribit Luca. Nōdū poſt genitos tellus effoeta gigātes Terribilē libycis partu cōcepit i antris: Nec tam iuſta fuit tetrag; gloria typhon: Aut tyrios: briareuſq; ſetox: cæloq; pepcit. Qd non phlegreāis antheū ſuſtulit aruis. Hoc quoq; tā uauſtum ulauit munere uires Terra ſui ſœtus: q; cū tetigere parentē lā deſœta uigēt renouato robore mēbra. Hac illi ſpelūca domus: latuiſſe ſub alta Rupe ferūt: epulas raptos habuiſſe leōes. Ad ſomnos nō terga ſere p̄bere cubile Aſſuerūt: nō ſylua togæ: uireſq; reſumpſit In nuda tellute iacēs: periere colōi Aruog; libyæ: pereūt quos appulit æquor: Auxilioq; diu uir tus nō auſa cadēdi Terræ ſpnit opes iuictus robore ructis. Quāuis ſtaret erat &c. Apparet ergo p; Lucani carmē q; gradis ſq; fortis & ſerus fuerit Anthæus: ad quē ut idē teſtat; Lucanus: ut cū eo luſtō iniret acceſſit Hercules liboy uictor: & cū in agone cōtra eūq; ſæptus p̄ſtratiū robuſſiorē reſurgētem cœroeter: aduerſis q; a terra uires recuparet iā feſſum ulnis i altū exūlit: tāq; diu tenuit donec ſpirauit. Fabulæ huius ſenſus duplex ē: hystoricus & moralis. Videſ. n. Pōponio mellæ i libro cosmographiæ placere: hūc regē i extremis mauritanix fuiſſe: aſſerēs apud Ampelusiā p; mōtoriu i oceanū athlātū tendēs: eē ſpecū Herculi ſacrā: & ultra Tingē oppidū pueruſtū ab Antheo: ut ferūt: cōditū: & i teſtimoniū oſtēdit ab icolis p; ma igēs ex elephāte: & ob magnitudinē nulli nūc habilis: quā ab eo geſtarā aſſerūt: & ſūmēcolunt. Nec nō mōſtraſt ab eiſdē collis modicū reſurati hoīs iacētis habēs imaginē: quē eius tumulu fuiſſe cōfirmāt. Aduerſus hūc dicit Theodōrius Dionyſi ſi thebæū q; ob ſignē eius uirtutē: Hercules appellatus fuit: bellū hūiſſe: & q; cū aduerſiſſet eū ſæptus i mauritania p̄ſtratiū: & cunctig; exercitus reſtaurati: ſicta fuga eū ad ſe p̄ſequēdū i libyā uſq; traxit: ubi cū uero ſu perauit & occidit: Leōnis uero dicebat hūc Herculē fuiſſe Nili filiū: quē ego unū & idē rū ſupiori puto. Eusebius at i libro tēporū dicit hūc Anthrū paleſtricæ artis fuiſſe doctiſſimū: & quorūcūq; certaminū: q; exercerētur i terris: & ob id oſtēdit ſe arbitratū ſictū: q; terræ fuit filius: & q; uiribus reſtauraret ab ea. Fulgentius qdē moralē ſenſum ſictōi ſubēſſe demōſtrat: dicēs Antheū de terra natū libidinē eē: q; ſola ex carne naſciſ: q; tacta & ſi feſſa ſit in uires reſurgit. Verū ab hoīe uirtuoſo: carnis denegato tactu ſuperat: hunc fuiſſe dicit Auguſtinus regnante argis danao. Eusebius autē regnante athenis Aegeo. Leontius regnate apud atgiuos argo.

De Herebo. ix. Demogorgonis filio: rui fuerunt filii. xxi. quorum primus. Amor. ii. Gratia. iiii. Labor. iiii. Inuidētia. v. Metus. vi. Dolus. vii. Fraus. viii. Pertinacia. ix. Egeſtas. x. Miſeria. xi. Fames. xii. Quetela. xiii. Mors. bus. xiiii. Senectus. xv. Pallor. xvi. Tenebra. xvii. Sōnus. xviii. Mors. xix. Chaiō. xx. Dies. xxi. Aether. Ca. XIII.

Xpediris Terræ filiis ad Herebum ſtilus reuocandus eſt: qui ut Paulus ait a Criſyppo traditum: ſilius fuit Demogorgonis & terræ. Hunc ego arbitror unum & idem cum Tartaro: rum cum oēs ueteres exiſtimare uideantur in remotiſſimis terræ uiſceribus eſſe: & in eodem: uti de Tartaro diximus: ſuppliciiſ fontes puniri. De hoc tamen multa ſcribunt ab antiquis: & potiffime a Virgilio in. vi. Aneidæ libro: quæ ſub cōpendio p̄traſſibo: eo q; ſere de omnibus fiet in ſequentibus plixior mentio. Dicit ergo Virg. q; in faucibus huius ſunt terribiles uiſu hæ ſotmæ: uidelicet Luētus & ultrices curæ: morbi pallentes: & triſtis ſenectus: atq; metus & fames egeſtasq; terribilis: & horribiles uiſu: letū: labor q; ſopor: & mala mētis gaudia. Bellūq; lætiſſe: & eumenides: & diſcordia: & ulmus ſomniog; ſedes: Cetauri ſcillæ briateus: lernaūſq; ſerpēs: & flāmis armata chymera una cū gorgōibus harpyis: & tricorporeo geryone: & triſauce cerberō limina ſeruāte ditis. Præterea hūc herebū q; tuor rigari flumibus Acheronte. ſ. & phlegetonte: ſtigeq; atq; cocyto: & Acherontis nauā dicit eē Charonē morientū aias ad p̄fundiora Herebi trāſſentē. Inſup m̄inoē Rhadamātū æarūq; uerſantes utnis merita ſtrantiū ieſſe deſcribit: & p̄ſtratos fulminibus Titanos gigātes: & ſalmeonē ac Titon diſcerptū a uulture: liſiona p̄petua circūuolutū rota: nec nō & ſify

phū in altū īgentia pectore īpingentē faxa: ac tantalū inter undas & poma siti fameq; peuntē: & Theseū ppe/ tuo damnati ocio alioq; & hos oēs itra ditis ferrea mœnia sub ultrice thifiphone cruciari. Similiter & hunc idē pter herēbū multis uocauere noībus utputa Tartarū: Orcū: Dītē: Auernū: Barathrū: & ifernū. Sic & eun/ dē multoz filioz patrē faciunt. Cæteq; is præmissis ad detēctōnē absconditæ ueritatis uenīcndū est. Volunt igitur eū Demogorgonis & terræ filiū: eo q; Demogorgonē rez oīum creatorem arbitrati sunt. Terræ autē quia ut patet in eius utero conditus est. Vex eū locū esse pœnagz non solum gētiles: sed nōnulli illustres chri/ stiani existimauere: hac forte ducti ratione. Nā cū summa bonitas deus sit: & q; peccatū cōmittit: qd forte ma/ lū est: & sic malus effectus sit: ut a deo tanq; a suo contrario remotissimus sit: necesse est: nos deū in cælis habi/ tare credimus: & a cælo nulla remotior pars ē cētro terræ: & ob id tanq; in loco a deo remotissimo: ibidē pœ/ nas luant īpii: forsan nō inepte creditū ē. De hoc tamē Tullius ubi de quæstionibus tusculanis aperte truffat Ex quo satis existimari pōt: aliud eruditos ueteres sensisse: & iō cū uoluerūt duplicē eē mūdū: maiorē. s. & mi/ norem: maiorem eum quem generaliter mūdū dicimus: minorem autem hoīem asserctes omnia in mi/ nori esse quæ in maiori describuntur ab eis: credo eos hunc Herebum: & hos cruciatus itra minorem mun/ dum. i. hoīem esse: existimasse ac uoluisse illas horribiles formas quas ī uestibulo Herebi describit Virgilius esse causas exteriores p quas itrorsum illa supplicia causant: seu ea quæ ab intrinsicis creata apparent extror/ sum: quem longē meliorem sensum existimo. Deinceps qdem: ut p̄dictoz seriem exponēdo præuertā: neces/ se est. Fictū igitur puto in profundum huius Herebi ditem esse ferreā ciuitatem: ut per eam itelligamus pro/ fundam obstinati cordis partem: in qua uere pertinaces nōnunq; sumus & ferrei. Titanes. i. homines terrenis dediti: & gigantes. i. superbi prostrati: ideo uexari dicuntur: ut cognoscamus circa hoc anxiam terreos: & sup/ bos homines animo: qui dum semper extolli cupiunt cæco suo iudicio deprimi & uilipendi arbitrantur: & ab excelso deiiciunt aliq; do: qd illis ē acce tormētum. Per Titon autē discerptū a uultu mēs cuiuscūq; labo/ rantis: ut ea quæ ad eū spectat agnoscat: accipiēda est: seu illius: qui ī cumulādis thesauris cōtinua cogitatione agit. Ifion autē perpetua circūuolutus rota circūagitātōes op̄tatis regnū ostendit. Sic & sisyphus saxa reuol/ uens inefficacibus: ac laboriosis conatibus uirā ducētis declarat. Per Tantalū at inter undas: & poma fame pe/ untē: auaroz hoīum curas & agones circa ifamē parsimonīā itelligere debemus. Theseus aut ociofus teme/ rarioz friuolos conatus ostēdit: qbus misere cruciāt. Dicunt at hos sub infestatiōe uexari thifiphonis: qd sic reor accipiēdū. Interpretat at thifiphones iragz uox: & sic patet q; a talibus cruciant: i seipfos irasci: & iragz uo/ ces nōnunq; emittere. Per illos aut tres iudices: hoc itelligo: tres. n. personas male agēdo lædere possumus: de/ um: p̄ximū: & nosmetipfos: & sic a triplici cōscientiæ iudicio redarguimur & dānamur. Per ianitorē autē tricerberz canem: cuius officiū ē uolentes itro mittere: & exirum itrātibz phibere: tres cās itelligēdas puto: rodēres acri morfu deceptoz mētes lætales. assentatorū blandiciæ: falsa fœlicitatis opinio: & inanis gloriæ fulgor: q; quidē cōtinue nouis discipulis detrahētes ignaros miseras curas augēt: & minuere auctas nō pmit/ tunt. Circuir seu inundat herebus a q̄tuor fluminibus: ut per hoc sentiamus q; hi q; se rōne deiecta ab ince/ ptis concupiscētis trahi permittunt primo recti iudicii perturbata lætitia acherontē transeūt: qui carēs gau/ dio interpretat: & sic pulsa lætitia: ut eius occupet mœsticia locū necesse est: ex qua ob bonum læticiæ p̄ditū persæpe uehemēs nascit ira: a qua in furorē impellimur: q; phlegētō ē. i. ardēs. ex furore etiam in tristitiā labi/ mur: quæ stix est: & ex tristitia in luctū: & lachrymas: p quas cocytus accipiēdus est quartus fluiuius. Et sic mi/ feri mortales agimur: cæca cōcupiscibilis appetitus opinione seducti: itraq; gerimus: qd in uisceribus terræ a poetis stolidi arbitranī inclusum. Herebus autē dicit: ut ait Vgucio quia nimis hæreat illi quæ capit. Dis autē dī a dite rege suo: q; apud poetas diuitiæ dicit deus: & hoc iō q; diues sit. i. abundās lorus iste: eo q; ī eū descē/ dant: ut plurimū moriētes hodie: olim omnes. Tartarus autem dicitur a tortura: quia torqueat quos absor/ bet. Vex tartarus ē. p̄fundissimus ifernoz locus: ex quo ut opinari uidet Vgucio: xps neminē eduxit. Orcus aut dicit q; obscurus. Baratz uero a forma dicitur credi. Est autē baratrū uas ex uiminibus cōfectū a parte superiori p̄patulū: ab iferiori ar acutum: quo utunt̄ agrestes cāpani: dū ex uitibus arboribus ānexis uidemian/ tes uuas colligūt: & hoc iō dicitū ut itelligamus ifernū amplissimas fauces ad suscipiēdum dānos habere: ad eos uero seruādum artissimū lorū atq; p̄fundum. Infernus at dicit: q; oīum terræ partiū iferior sit. Auernus autē ab a qd est sine: & uernos qd est gaudium dicit: eo q; gaudio careat & tristitia luceat sempiterna.

De Amore primo herbi filio.

Ca. IX.

X filiis herbi primus occurrit amor quē ab eo ex nocte susceptū: ubi de naturis deoz Tullius as/ serit. Qd forsan regū serenissime uidet tibi mōstruosum: ni uex mōstraret rōne possibili. An/ tiquoz snia fuit amorē esse animi passiōē. Et iō qcq; uid optamus id amor est. Vex quoniā in di/ uersum nræ affectōes finē serunt: ut amor nō idē circa oīa sit necesse ē: & ob id ī paruū numez re/ dactis mortaliū desiderijs: triplicē illū maiores dixere. Er ante alios apuleio testē: eo in libro: quē de dogmate Platōis scripsit: asserit plato tres nō amplius amores fore. Quoz primū dixit eē diuinum: cū icorrupta mētē: & uirtutis rōne conueniētē. Altez degeneris animi corruptæq; uolūtatis passiōē. Tertiu ex utroz p̄mix/ tum. Post quē auditor eius Aristoteles mutatis sere potius uerbis q; snia: atq; triplicē uoluit. Primū dicens pp honestū. secundū pp delectabile. tertiu pp utile mouētē captos a se. Sane quoniā nec is de quo sermo: diuinus aut pp honestū est: nec ex duobus aliis p̄mixtus: aut pp delectabile: uex degeneris animi: & pp utile: merito eū iuxta sententiā Ciceronis: filiū herbi noctisq; dicemus. i. cæcæ mētis & obstinati pectoris. Ab hoc. n. ī exe/ crabile auri famē impellimur. ab hoc ī cupidinē impii inexplēbile. Ab hoc ī stolidū pituræ gloriæ desideriu. Ab hoc ī funestā amicoz cedē. Ab hoc ī periclitatōes urbiū: furra fraudes uolētias: & dolosa consilia miseri trahimur. Hac peste afficiunt̄ gnatonici: histriones assentatores: & huiusmodi p̄niciosa manus hoīum ridē/ rem insipientium sequentes fortunam: & eo utuntur ad denudandos blāditiis: & falsis laudibus milites glo

riosos. Eum igitur rite pensatis omnibus non amore: quin immo odium rectius uocaremus.

De gratia Herebi & Noctis filia.

Cap. XVI

Herebi & Noctis Gratia eē filia scribit Tullius: ubi de naturis deorū. Ego tamē alibi legisse memini grās seu Iouis & Auctonii: seu liberi p̄ris ac Veneris fuisse filias. Vex. ut hēamus qd in hoc senserit: q̄ sinxerūt est sciendū: grām eē quādam liberā mētis affectionē: maiorū potissime in minore: q̄ nullo p̄cedente merito indulgentiā beneficia: & obsequia: etiā nō petētibz impendunt. Hęc tamē multiplices eē spēs reor. Aliā qdē dei sunt immortalis: q̄bus amotis nulli sumus. Aliā uero hoīum iter se: & hęc in bonū possunt tēdere & in malū: q̄q̄ semp in bonū sonare uideat grā. Has oēs Herebi & Noctis filias: uarietas tamē parentiū sensibus possemus ostendere: sed ut ad hanc omīssis in suū tempus reliqs ueniamus: reor ergo hanc eā grām esse: quæ ob aliquod infandū facinus: uel turpes alicuius hominis mores in peruerso aliquo ac detestabili uiro causatur: & sic Herebi. i. obstinati pectoris: & Noctis. i. cecæ mentis erit filia gratia talis.

De Labore. iii. Herebi filio.

Cap. XVII.

Abor a Cicerone Noctis & Herebi scribit filius. cuius quiditas ab eodē huiusmodi designatur. Labor eē functio quādam: uel aiæ uel corporis grauioris opis uel muneris. Qua inspecta merito Noctis & Herebi filius dicitur seu dici potest. s. q̄ dānosus ē: & merito reprobāndus. Nā uti in Herebo & Nocte perpetua fontiu eē ingetudo: sic & in secretis cordiū penetrabilibus eorū q̄ cæca tracti cupidie: circa supflua & mīme opportūa cogitatōe agitant cōtinua & quoniā cogitatōes tales in obscuro causant pectore: merito labor talis filius dicit Noctis & Herebi.

De Inuidia seu Inuidia. iiii. Herebi filia. Cap. XVIII.

Inuidiam dicit Tullius Herebi & Noctis fuisse filia: q̄ ubi de questionibus tusculanis: hanc ab inuidia differētiā facit: dicens inuidiā ad inuidū tantūmodo p̄tinere: cū inuidia ad eū etiā cui fert p̄tinere uideat: & de ea cōcludēs dicit. Inuidiā eē ægritudine susceptā p̄ alterius res secūdas: q̄ nil nocēt inuidi. huius. n. hītatiōem & mores sic describit Oui. Protinus inuidiæ nigro s̄lētia rabo. Teta petit: domus est imis in uallibus: huius. A dita sole carens nōnulli puia ueto: Tristis & ignauī plenissima frigoris: & q̄ igne uacet semp: caligine semp abūdet. Et paulo post. Cōcussa patuere fores: uidet intus edentē Vipereas carnes uitioꝝ alimēta suoꝝ. Inuidiā: uisāq̄ oculis auertit. at illa Surgit humo pigres: sem efarūq̄ reliq̄t Corpora serpētū: passūq̄ icedit ierti. Vtq̄ deā uidit: formaq̄: armisq̄: decorā: Ingemuit: uulūq̄ deæ ad spiria duxit: Pallor in ore sedēs: macies in corpore roto. Nusq̄ recta acies: liuēt rubigine dētes: Pectora selle uirrent: lingua est suffusa ueneno. R. ifus abest: nisi quē uisi fecere dolores: Nec frui s̄ sono uigilantibus excita curis. Sed uidet ingratos: itabescitq̄ uidēdo Successus hoīum: carpitq̄ & carpit una. Suppliciuq̄ suū est &c. Hos uersus siq̄ plene cōsiderabit: & eā esse inuidiā: quā nos ampliori licētia inuidiā dicimus: & herebi noctisq̄ filiam absq̄ difficultate cognoscat &c.

De Meru. v. Herebi filio.

Ca. XIX.

Metus: ut sæpe dictus asserit Tullius filius Herebi: fuit & noctis. Est enim metus: ut idē ait Tullius: tōni aduersa eautio. Hūc ego hōꝝ parētū filiū dictū arbitror: q̄a ex remotis a cognitōe nostra notris in pectoribus oriat. Eū tamē duplētē reor: & q̄i dīseretū uirū iure cadere possit: ut meruisse onitrua: & q̄ nulla rōnabili cā spellere: nō aliter q̄ mulierculas nōnullos exanimat. Hic sub uocabulo pauoris unus ex ministris martis est: ut demonstrat a Statio dicēte. Inde unū dira comitū de plebe pauorē: Quadrupes atēre iuber: nō alter anhelos. In sinuare metus a iumq̄ auertere ueris: Actior in uere nōstro uocelq̄ manu s̄q̄. Et facies q̄cūq̄ libet bonos oīa creari: Auctor: & horrificis limphare incutis urbes. Si gemios soles nūq̄ suadeat astra: Aut mutare solū: aut ueteres descēdere syluas. Has misere uisidisse purat &c. Possem tex ut optiē multa uerba facere huius carminis explicādo partes: ut mores metus aperit: sed adeo tenuia sūt signēta: ut plura dicere supflua ratus sim. Huic p̄terea ascribit Tullius in tusculanis q̄stionibus nō aduertēter plures sub eē ministros: ut puta pigritiā: pudorē: terrorē: timorē: pauorē: exaiationē: cōrutbationē: & formidinē: de q̄bus oībus ibidē seriose legit.

De dolo. vi. Herebi filio.

Ca. XX.

St & Dolus: ut Tullio placet: filius noctis & herebi: de quo referre cōsueuerat Barlaā quū ad troianū bellū iuisset cū græcis: & cū minus armis iretur in uotū cōsultātibz q̄busdā ex primatibus de agēdis ab Vlyse: cui familiarissim⁹ erat: i cōsiliū fuisse deductū. Qui cū elatos aīos & iactātes: atq̄ cōsilia quorūdā audiuisset: atq̄ aliquādiu secū risisset: rogatus sentētiā dixit: q̄ si nō honesta: eo q̄ opportuna uidebat: assūpta est: & eidē cū epeo fabricādi eq̄: negociū euestigio cōmissū est: quo postmodū eo puētū: ut optato iā fessi potirent græci. Satis tenuæ fictiōis ē uelū. & iō cur herebi & noctis dicat filius uideamus. Qd̄ meo iudicio sacris ostēdit lris: q̄bus docemur ab herebo forma serpētis assūpta: humani generis hostē in terris uenisse: & parētū n̄orū mētes dolosis suggestiōibus offuscasse nocte tartarea: & idē tanq̄ in cultū agrū semē iniēcisse lætiferū: cuius fructus cū in legē egissent extēplo uenit in lucē: & sic dolus nōdū in terris cognitus ab initio manauit ex herebo: & in utero cæcæ mētis cōceptus n̄ra morte: & exilio regni cælestis palā factō: ostēdit liq̄do se filiū noctis & herebi. Sane q̄a qd̄ gētiles nō nouerūt: finxisse nō poterāt. arbitror eos p̄ herebo trimū cordis hūani recessū itellexisse. ubi. n. cogitationū oīum sedes ē: & iō stæger aīus uirtute neglecta: ut ad optatū deueniat: si desint uires illico dirigit ad artes igeniū. Et quoniā facilius dolo capiunt amātes: eo cogitariōibus pessimis fabricato: & quos capit & seipm lætifero alligat laqueo: & sic ex nocte. i. mētis cæcitate: p̄ quā ea uia: q̄ minime decet in desideriu suū tēdit: & ægri pectoris ignominiosa concupiscētia seruētis dolus creat: & nascit. & ut plurimū nō ante uisus in lucē: q̄ is in præcipitiū uenerit in quē

struitur. De fraude. vii. Herebi filia.

Ca. XXI.

Raus & merito Herebi & Noctis a Cicerōe: ubi de naturis deorū dicit filia: Lætales qdē & ifanda pestis: & iniquæ mentis execrabile uiriū. Inter hęc & doli hoc interest. s. doli quādoq̄ in bonū opari posse: fraus nunq̄ p̄ter in malū: sed potius aduersus hostes dolo agimus: amicos fraude decipit.

mus. Huius aut formā Datites allegari florētinus: eo in poemate: qđ florētio scripsit idiomate: non parui quidem inter alia poemata momenti: sic describit. Eam. i. iusti hoīs habere faciē: corpus reliquū serpētīnū: uariis distinctū maculis: atq; coloribus: & eius caudā termiari in scorpionis aculeū: eāq; cociti innare undis: adeo ut illis excepta faciē totū cōtegat horridū corpus: eāq; gerionē cognoiat. In placida igitur: & simili iusti hoīs faciē sentit auctor extrinsecū fraudulētū hominū uultum. sunt. n. uultu & eloquio mites: habitu modesti: incessu graues: moribus insignēs: & spectabiles pietate: operibus uero miserabili sub gelu iniquitatis tectis uersipelles sunt: astutia callidi: & maculis resperſi scelerū: adeo ut oīs eoz; operū conclusio pncioso sit plena ueneno. Et ideo Gerion dicta est: qā regnās apud baleares ifulas Gerion miti uulru blādīsq; uerbis: & oī comitatu cōsueuerit hospites suscipere: & demū sub hac benignitate sospites occidere. Cur autē Herebi noctīsq; dicta sit filia: eadē quā de dolo rō est. De ptnacia octaua Herebi filia. Ca. XXII.

Pertinacia inspicitū exitiale crimē secūdū Tullīū Herebi noctīsq; filia est: nec causam uidere difficile. Nā quotiēs idigestus mortaliū ignauīa rigor: rōnibus ualidis: & calori diuini seruo ris iterposita obscurata itellectus caligine moliri nō pōt: obstinationē: seu ptnaciā oriri necesse est: imo iā exortū est ignoratiā certissimū argumētū. Ergo bene ptnaciā Herebi: quē saepe gelidū diximus & noctis: quā saepe caliginem mentis monstrauius esse: filia est. Ca. XXIII.

Gestas Herebi Noctīsq; filia: nō ea ē quā plurimi arbitrant oportunitis. i. carere. hāc. n. uiri fortes toleratiā supauere: ut in arenis libycis cato: sed ea potius cui abūdātes falso iudicio tracti succumbunt: ut auricustos Midas Phrygū rex: qui dū oīa quā rangebat iuxta uonū uerterent in aurū: fame pibat. hāc est ergo uere herebi filia. i. gelidi cordis ac ignauīa: ac et noctis. i. caci cōsiliū: existimātis optimū diuitias augere: ut usu careamus earū. De Miseria. x. Herebi filia. Ca. XXIII.

Lacer isup Tullio Miseriā Herebi noctīsq; filiā fuisse. Hoc. n. adeo extremū isfortutiū ē: ut possitis pspēctates in misericordiā cōmouere. Qđ qđē nos ipsi nobis facimus: dū neglecto ueritatis lumine pituras res abeūtes quocūq; mō: nō aliter igemiscimus: qđ si ppetuas pderemus: & sic ab offuscatō mēnis iudicio cōcussū pectus: suspiriis lachrymisq; miseriā emittit in publicū: ut ideo filia noctis & herebi dici possit. De fame. xi. Herebi filia. Ca. XXV.

Amē dicit Paulus iuxta Chrysippū herebi noctīsq; fuisse filiā. Hāc aut aut publica ē: ut oī pmonstrata pharaoni: aut priuata: ut crisotonis. Publica ex uniuersali frugū penuria cōsueuit cōtingere. Cuius rei aut diuina ira cā ē: uel diuturnū bellū: seu aduersa supercælestiū corporū dispositio: seu uermes subterranei rodētes semina: seu locustæ iā sata nascētia deuorāres. Ex qbus cā priā a nemi ne mortaliū nosci pōt: & sic dici poterit herebi noctīsq; filia: sed nō herebi in uisceribus terræ latētis: aut in ægris hominū pectoribus residētis: qđ nō in p̄fundo diuīa mētis arcano factissime uigilātis: quē itellectus hoīum mortalitatis caligine offuscatus irueri nō pōt: nec et noctis diuinæ mētis: in q̄ nihil unq̄ fuit obscurū: uerū suo semp lumie cūcta clarificat: sed nræ ibecillitatis errores. Cæteras cāe huius spēs asserūt mathematici suis artibus et p̄uideri posse. Si aut sic ē talis fames nec herebi: nec noctis filia eē pōt. Si aut nō sic: tūc ut de eo diximus cū in arcano naturæ antro repositū uideri nō possit: liquef: ut talis fames filia sit noctis & herebi rōne iam dicta. Priuata autē fames: aut ex penuria ciborū cōtinget: ut plurimū: aut aliquādo ex fastidio stomachantiū. si ex penuria aut inertia: atq; desidīa patientis: aut ægestatis crimine cōtingit. Si ex inertia: uel desidīa: ut quodam uidemus quosdam lasciuīs potius & inertis atq; ocio uacare: qđ rei familiaris curam gerere. Hāc profecto Noctis & Herebi filia est eo pacto: quo superiores sunt cæteri. Si ægestatis crimine: dū modo nō ob intēperatiā sit egenus q̄ patit: nec hāc Herebi noctīsq; filiā puto: nisi ob id dixerim: qā ab itri feco stomachi esuriētis pcedit. Si uero ob ciborū fastidiū fames sit: ut nōnūq; quibsdā discolis: atq; praua cōsuetudine nauſcantibus cōtigisse nouimus: qbus nisi exq̄sita edulia: & pulmēta accurate cōposita: seu regū turce ra in p̄ciosa uina atq; forētia apponant: adeo uulgaria spernūt: & respuūt: ut prius se torqueri inedia pmittāt qđ comedāt: nulli dubiū qđ & hāc nata sit herebi atq; noctis. Huius aut mātionē & formā sic describit Ouid. Quæsitāq; samē lapidoso iuenit in agro Vnguibus & raris uellentē dentibus herbas. Hyrtus erat crinis: caua lumia: pallor i ore: Labra icana situ: scabræ rubigine sauces: Dura cutis p̄ quā spectari uiscera possent. Ossa sub icuruis extabāt arida lumbis. Vētris erat p̄ uentre locus: p̄edere putares Pectus & a spinæ tātūmō crate teneri. Auxerat articulos macies genuūq; rigebat Orbis: & i modico pdibant tubere tali: Hanc pcul ut uidit &c. De Querela. xii. Herebi filia. Cap. XXVI.

Querelā dicit Tullius filiā fuisse Noctis & Herebi: quod facile cōcedit: si qđ sit satæ mētis oculo p̄spectet. Est enim morbus quasi male cōuenientis secum animi: ob hoc insanū ueniēs pectus: qā aut subtrahi qđ sibi debet autumat incōsultus homo: aut ægre fert sibi nō dari qđ optat: uel non posse qđ cupiat. Et sic qđ suū crimen est: alienū lumine mentis priuatus existimat. Hinc querit lasciuus amās: hīc auri cupidus: hīc bonoz; auīdus: hīc sanguinis sitibūdus: & alii plures malū quod itroduxerunt ipsi: & prudētes eiecisse poterāt flentes. De Morbo. xiii. Herebi filio. Cap. XXVII.

St Herebi noctīsq; filius Morbus: ut placet Tullio & Crisippo: Hic autē mentis & corporis pōt esse defectus: & uti in corpore ab humorū discordantia: sic in mēte animoz; iconueniētia causat: & tunc merito huiusmodi parentū. i. cæcitatē intrinsecā filius nuncupat: & quoniā in mortē salutis tendere uideat: morbus ut placet pluribus appellat. De Senectute. xiiii. Herebi filia. Cap. XXVIII.

Senectus ætātūm ūltime: & mortī contermina: solo contingit corpori cum rationalis anima tenet uiriditate perpetua ita tertium. Hāc ut ait Tullius Herebi fuit noctīsq; filia: quod qđem faci

*Causa fames
pcedit a poma*

*morb a mōte
quiti qđ dicit
in mortem*

le concedi potest: cum illi sit in complexionem conformis: frigida scilicet & sicca: & filii similes consueverunt esse parentibus. Est insuper Herebus iners: & tremulus: a quibus non degener est senectus: cum ut cernimus tremula sit & tarda. Porro quia hebetes offuscatosque sensus habet corporeos: non incongrue illi noctem dixere matrem. Attamen hoc habet insigne: quia quantum illi subtrahitur uirium: tantum magis augetur consilii. ex quo fit ut ueneranda sit: & eius cani iuuenum præponant lacertis.

De Pallore decimaquinta Herebi filia.

Caput XXIX.

Allor faciei atque totius corporis ex sanguine est color exhausti sanguinis: seu ægri seu repentini timoris certissimus testis: hic noctis & Herebi filius est: teste Crisippo. Et hoc idem: quia quicquid a luce solis non cernitur: aut a minus bona uegetatione nutrit: pallore facile occupatur: & supra dictum est: quia neque solem uideat neque calore sentiat herebus: & ob id ubi ista contingunt frigidescere sanguine: & aduersa digestionem corrumpit: & per consequens citi pallor necesse est: ut satis uidemus in eis qui diu cæco carcere clausi in luce ueniunt. aut qui ab ægrotante corpore sanigati resurgunt uel subito correpti pallore pallescunt.

De Tenebra decima sexta Herebi filia.

Caput XXX.

Herebi noctisque filia esse tenebram nullo iterueniente teste credit. Sane ne idem mater & filia uideantur: in hoc differunt. Nocte aliqualis res luminosa cernitur ut luna: & sidera: seu ignis aliquando. In tenebra autem nil unquam apparet luminis: & si appareat usque desistet esse tenebra.

De somno decimo septimo Herebi filio.

Caput XXXI.

Somnus secundum quosdam est intimi ignis coertio: & per membra mollita: & labore relaxata diffusa quies. secundum uero alios est quies animalium uirtutum: cum intentione naturalium. De hoc sic scribit Ouid. Sone ges rerum placidissima somne deorum Pax animi: que cura fugit: que corpora duris Fessa misteris mulces reparatque labori. Sane longe plenius somni comoda describit Seneca poeta in tragœdia Herculis furæns dum dicit. Tu quoque domitor sone malorum reges animi. Pars humanæ melior uitæ Volucer matris genus astrea. Frater duræ languidæ mortis Veris misces falsa futuri: Cerrus & idem pessimus auctor Pater o rerum portus uitæ: Lucis reges noctisque comes Qui par regi famuloque uenis. Placidus seculum leuissimum sive Pauidum leti genus humanum Cogis longam discere mortem Preme deuidum &c. Huic præterea describit thalamum satis aptum dormiendi cupido dicens. Est prope cimerios lago spelunca recessus Mons caueus: ignaui domus: & penetralia somni: Quo nunquam radiis orientis mediusue cadésue Phœbus adire potest: nebula caligine mixta Exalant humo dubiaque crepuscula lucis Non uigil ales ibi cristati cantibus oris Euocat aurora: nec uoce silentia rumpunt. Sollicitæ uer canes: canibusue sagacior anser: Garrula nec progne stertentia pectora mulcet. Non fera: non pecudes: non moti flamme rami Humanaue sonum reddunt conuicia linguæ. Muta quies habitat saxo tam exit ab imo Riuus aquæ lentos: per quem cum murmure labens Inuitat sonos crepitantibus unda lapillis. Ante fores atrii foecunda papauera florēt: Innumeræque herbae: quarum de lacte sopore Nox legit: & spargit per opacas humida terras. Ianua ne uerso stridore cardine reddat: Nulla domo tota est custos in limine: nullus In medio torus est: ebano sublimis in antro Plumbeus unicolor pullo uelamine testus. Quo cubat ipse detus mebris languore solutus. Huc circa passim uarias imitatio formas Somnia uana iacet totidem quot messis aristas. Sylua gerit frondes. eiectas litus arenas: &c. Huc ram spectabili thalamo: ac cubicularis decoratum deum dicit Tullius Herebi & Noctis fuisse filium: cuius rei causa uideanda est: & inde uidere poterimus de ministris: rursus sentius appareat describit Thalamum. Filius ergo Herebi Noctisque dicit somnus: quia a uaporibus humidis et stomacho largientibus: & opulentiis arteriis: & cetera obscuritate causatur. Si autem de mortali somno uelimus intelligere: non difficilius parentum talium dabitur causa. Nam calore caritatis perditio: & omnia rationis uia: ut necessarium sit in letiferum ire somnum satis aptum est. Nunc autem de assistentibus uideamus: quæ somnia sunt multiplica cum specierum: ex quibus quicquid tantum somno Scipionis Macrobius ostendit. Harum prima uocat phantasma: quæ nunquam se mortalibus miscet nisi lente: dum se incipit somnus: immittere existimatis nobis adhuc uigilare. Affertque horribiles uisu formas: & ut plurimum a natura specie & magnitudine discrepantes. Certamen noxiu: aut mirabile gaudium tempestates ualidas uentorumque sonoros: & huiusmodi. Huius ignem dicit Macrobius esse etiam emactes seu ephialtes: uel ephialtes: quæ communis persuasio existimat gescetes iuadere: & suo potere pressos: sentiētesque grauare. Et huius causam opinantur multi stomachum nimio cibo uel potu grauatum: seu longo ieiunio uacuum: & nonnunquam aliquem ex humoribus ceteris prædominantem. Sunt qui supradat hæsitaciones: dicatque Virgiliu intellexisse Didonem uidisse phantasmata dum sorori conuestata est dicens. Quæ me suspensam infomnia terrent: & illud infomnia pro phantasmate licentia poetica improprie positum. Secunda infomniu nuncupatur a præmeditatione causatum: ut Tullius affirmare uidetur in libro reipublicæ dicens. Fit enim sæpe ut cogitationes sermonesque nostri pariatur aliquid in somnio: quale de Homero scribit Ennius: de quo uidelicet traxissimum uigilans solebat cogitare & loqui &c. In hac igitur specie somni amans dilectam sibi puellam in amplexu eius occurrentem aspiciet: aut sugientem miserimus exorabit. Nauta tranquillum mare nauemque passis uelis fulcantem: aut tempestate periclitantem aspiciet. Sic & agricola frustra lætabitur lætas aruis intuens segetes: depastatque plorabit. In gurginator pocula exhauriet: ieiunus cibos: aut optabit: aut faucibus uacuis deuorabit appositos. De præmeditatis autem a Didone uicta uisa quidam uolunt: eo quod uideantur a Virgilio ostensam præmeditationem: dum dicit. Multa uiri uirtus animo multumque recusat Gentis honos: hærent infixi pectore uultus: Verbaque &c. & sic tanquam præmeditatione proueniens uidetur esse infomniu. Verum quoniam ex affectione procedunt una cum somno in auras euanescent: ut ipse idem Virgilius dicit. Sed falsa ad cæli mittuntur infomnia manes. Somnium species tertia appellatur: per quod placet Macrobio certa somnari: sed sub uelamine ut teste Moyse in petateuco uidit Ioseph manipulos fratrum suum adorantes: & ut ait Vale. astiages uir & urinam

Somni thalamum

ex genitalibus filia prodeūtes. hoc autē fieri uolūt homie existēte sobrio ut plurimū sumus p̄pinq̄ate die. Quarta uero species uisio noīa: nullas prae se ferens ambages quāmo q̄ facturū est liquida patefactione demonstrat: ut uidit Arterius Rufus romanus eques dormiēs Syracusis: se. sedum gladiatorū munus īspiceret retiarī manu trāstodi: qđ die sequēti cū multis nunciasset secutū ē. Quinta & ultima sōnioꝝ species oraculum ueteres uocauerunt: qđ Mactobius eē uult dum sopiti parētes maioresq̄ nostrōs grauē hoīem ut pōtifficē seu ipsum deū aliqua dicentē seu p̄monentē nos cernimus: ut in sōniis Ioseph ab angelo p̄monitus est: ut acciperet puerū & matrē eius: & cum eis secederet in Aegyptū. Sane nōnulli ex priscis: ut ex uerbis Porphyrii philosophi satis p̄cipi pōt: oīa per quietē uisa uera esse arbitrati sunt. Sed ut plurimū minimē ītellecta: & ob hoc uidet Porphyrium lōge aliter q̄ multi faciant alii sentire: qđ per Homerū primo: deinde p̄ Virgiliū dictum est: & quoniā familiare magis Virgiliū q̄ Homeri carmen deducamus in mediū. Dicit etenim Virg. Sunt geminā sōni portae: quarū altera fert Cornea: q̄ ueris facilis dat exitus umbris. Altera cadēti p̄fecta nitēs elephāto. Sed falsa ad cælū mittūt īsōnia manes &c. Per hos uersus uult Porphyrius sōnia oīa uera eē: sentiēs q̄ aīa sopito corpore tanq̄ paululū solutiō: in suā diuinitatē nitat: & in latēs humanitatē uerū aciē omnē dirigit ītellectus: & nōnulla uideat: & discernat: & plura uideat q̄ discernat: seu lōgius abdita sint: seu dēsiori tegmine occulta: & hinc sit ut quod discernit: esto nō plene nebulo caliginis mortalitatis obsistēte: dictū sit p̄ corneā emittī ianuā: rū cornu huius naturae sit: ut extenuatū per uīū sit ītuitu: & tanq̄ diaphanū corpus in se recōdita uidere p̄mittat. Quod autē obsistēte carnis caligine uidere nō pōt: id elephanto cōtēctū dicimus: cuius quidē os a natura adeo cōdensatū est: ut in quācūq̄ renouitatē redigat uidere supposita nō p̄mittat: q̄ ideo falsa dicit Virg. quia minimē ītellecta sunt: ut ait Porphyrius. Nūc autē superest de ministris uidere: q̄ & si forte multū sint noīa triū tantū esse cognoscimus: quoz̄ primū morphea dictū uolūt: qđ interpretat formario seu simulachrū: cuius domini iussu officiū est quoz̄rūq̄ hominū uultus fingere: uerba: motes: uoces: & idiomata: ut scribit Ouidius dicens: At pater e populo naroz̄ mille suoz̄. Excitat artificē simulatorēq̄ figurā. Morphea nō ullo iussos solertior alter: Exprimit incessus uultūq̄ sonūq̄ loquēdi. Adicit & uestes: & cōsuetissima cuiq̄ Verba: sed hic solus hoīes imitat &c. Secundū autē itathona seu phabetora: quoz̄ ego nominū significatū ignoro. Huius tamē officiū hoc in carmine dicit Ouidius. Alter sit fera: sit uolucris: sit longo corpore serpens. Hūc itathon superi mortale phabetora uulgus Noīat &c. Tertiū uero dixere panthū: qđ totū: cuius officiū est īsensibilia fingere Ouidio teste: dū ait. Est enī diuersae tractus artis Panthos ille: in humū: saxūq̄: undaq̄: trabēq̄. Quaz̄q̄ uacant animo fallaciter oīa transit &c. Quasi ex his uelit quaz̄ cernimus dormientes ab exteriori potentia nobis ablata sint. Verum utrum sic sit uideant alii.

De Morte decima octaua Herebi filia.

Ca. XXXII.

Mors: ut uoluerit Tullius & Chrissyppus: filia fuit noctis & Herebi: quā ultimū esse terribiliū testat Aristoteles. ab hac enī oēs ab ea ipsa die: qua miseri mundū intamamus: sensim adeo: ut nō aduertamus cōtinue carpimur: & rū quottidie moriamur: tūc uulgato sermone mori dicimur: rū mori definimus. Hanc & si mille modis miseri rapiamur: aut uolentā: aut naturalē uoluerit priores. Violenta est quaz̄ ferro uel igni: uel casu aliquo fugienri: uel etiā postulatū inferi. Naturalis autē se cūdū Macrobiū sup sōnio Scipiōis ea est: q̄ nō corpus ab aīa: sed a corpore aīa detelicta ē. Vocauerit insup ueretes seniū mortē maturā seu meritā: iuuenū imatū: p̄uētorū autē acerbā dixerit. necnō & aliis multis nominibus appellata est: ut atropos: parca: letū: nex: & fatū. Huius enī dirū opus sic breuiter describit Statius. Stygiis emissa tenebris Mors fruit cælo bellatorēq̄ uolando Cāpum operit nigroq̄ uiros inuitat hiatu. Nil uulgare legēs: sed quaz̄ dignissima uita. Funera p̄cipuos annis animisq̄ cruēto Angue notat &c. Sed iā quaz̄ pauca ficta sunt detegamus. Herebi illā dicit filia: qui ab Herebro missa sit: ut in p̄scripto carmine Statius Stygiis emissa tenebris: seu q̄ colore careat: ut caret Herebus. Noctis autē ideo filia dicta est: q̄ a hottibilis & obscura uideatur. Mors autem dicta est ut dicit Vgucio q̄ mordeat. uel a morfu parentis primi per quē morimur. uel a Marte qui īrresctor est hominum: uel mors quasi amaror: quia amara sit. nihil enim hominibus creditur amarior morte: eis exceptis: de quibus dicit Ioannes in Apocalypsi. Beati qui in domino moriuntur. Hæc ut placere uideretur Seruio: ab atropu: de qua supra: differt. quia per hanc uolentam debemus intelligere mortem: ut satis etiam colligitur proximo supra ex carmine Statii. Per Atropon autem uult intelligi naturalem rerum dispositionem. Atropos autem dicta quia non conuertitur. Parcā uero eam per antiphrasim dixere: eo q̄ nenuini parcat. Sic & lætum eum sit mœstissima rerum. Necem autem illā proprie arbitror qua aqua uel laqueo seu modo alio spiritus intercluditur. Fatum autem dicta est: eo q̄ diuina prouidentia p̄monstratum sit: qui nascuntur omnes mori debere.

De Charone. xix. Herebi filio.

Caput XXXIII.

Charon Acherontis nauta Herebi & Noctis filius dicitur a Chrissyppo: de quo sic ait Virg. Portitor has horrendus aquas & flumina seruat Terribili squalore Charon: cui plurima mento Canities īculpta iacet: stant lumina flāma. Sordidus ex humeris nodo dependet amictus. Ipse ratem cōto subigit uel isq̄ ministat Vt ferruginea subuectat corpora cymba. lam senior sed cruda deo: uiridifq̄ senectus. Charon: quem Seruius deuoluit in ctonon: tempus est. Herebus autem hic pro ītrīnseco diuinæ mentis consilio intelligendus est: a quo tempus & cætera omnia creata sunt: & sic Herebus Charonis pater. Nox autem illi ob id mater dicta est: quia ante creatum tempus nulla fuit sensibilis lux: & ideo in tenebris factū est: & ex tenebris productū uideretur. Apud īferos uero ideo positus est Charon: q̄ sup̄i tempore non idigent: ut nos mortales: qui ab illis sumus inferi: indigemus. q̄ autē Charon corpora deferat ex una in alteram Acherontis ripam: ideo fictū est ut intelligamus: quoniam tempus confestim ut nascimur suo nos sūmit in

gremio: & in ripam desert oppositam. In mortē: quæ quidē est natiuitati contraria: cū illa deducat in eē: & hæc corporibus auferat esse. Vehimur præterea a Charone per Acherontē fluuiū: qui absq; gaudio iterpatur: ut aduertamus: quoniā a tēpore trahimur ad uitam labilē & miseris plenam. Eū præterea dicit Virg. senem: sed robusta uiridiq; fultū senecta: ut cognoscamus tempus annositate uires non perdere. hoc idem hodie potest quod potuit dum creatum est. Sordidus autē illi amictus est: ut appareat: quia circa terrena: quæ sordida sunt uersentur.

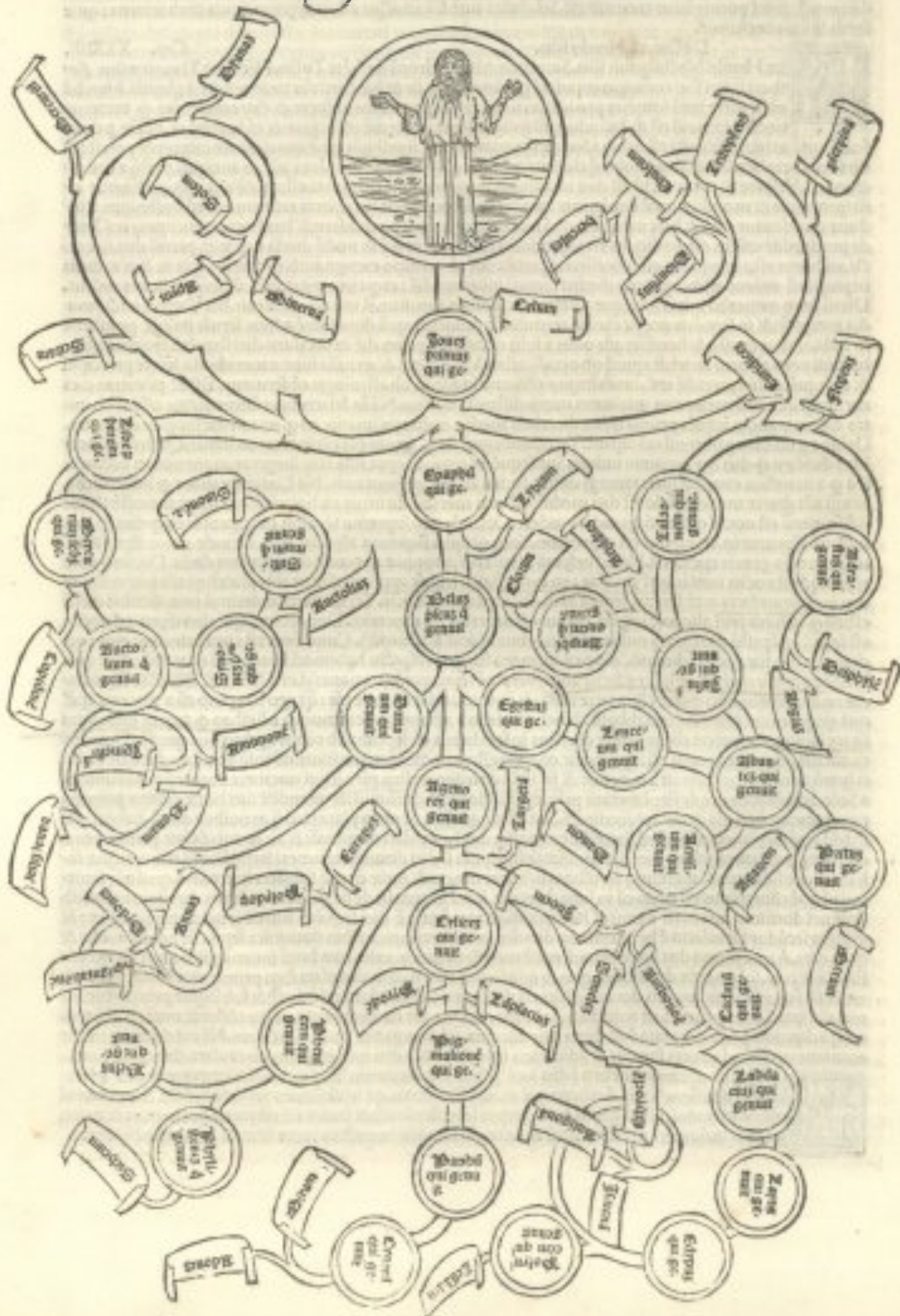
De Die. xx. Herebi filia.

Cap. XXXIII.

Heres Herebi Noctisq; fuit filia. Sic ubi de naturis deorū scribēte Tullio. Hæc dicit Theodontius Aetheri fratri suo coniugio copulatā q; Herebi filia sit & Noctis: talis ratio reddit a quibusdā. Herebū enī a parte totū sumētes pro uniuerso terræ corpore sumi uoluere ex extremo: cuius q; horizonta uocat græci. nō est dubiū aduentū solis cedente nocte diē cōsurgere: & eā herebū ex nocte pduxisse. Eā autē ætheri cōiunctā cōnubio ideo dicūt: quia ætherē inrelligūt ignē: qui claritate carere nō potest: & ob id nū dies clara sit: nil aliud uolūt q; claritudinē igni cōiunctā ostēdere. hæc autē ab antiquis postq; a deo dictum est. Vespere & mane factū est dies una: huius magnitudinis designata est: ut idē tēpus quod labitur adsurgente sole & mundū omnē circūeunte: atq; in eodē loco unde surrexerat redeunte: eā cū nocte: quæ icluditur dies dicatur una: & hæc naturalis: quā in. xxiii. æquas partes diuisere: & has horas nuncupauere. Deinde prout eisdē uisum est: artificialis est supinducta dies: quæ in diē & noctē diuisa unicuiq; partū diei. & nocti. xii. horas esto inæquales esse cōcessere. & artificialē ab artificio excogitantis eā dixere: qua in suis iudiciis ut plurimū utūtur astrologi. inde medici creticū inuenere diē: eaq; circa ægritudinū obseruationes urūtur. Diē uero naturaliu iniriū nō æque a nationibus oibus sumitur. Romani autē: ut ait. M. Varro a nocte media incepisse: & in sequētis noctis mediū terminasse uoluerūt: quā dimētionē adhuc seruāt itali: & possime in iudicialibus causis. Atheniēses autē olim a solis occalū incipiētes diē in occasum diē sequētis finiebant. Babylonii uero ab ortu faciebāt: quod ob occasu ætici. Vmbri qui & ætrusci sunt: a meridie illi fecere principiū & in sequētis diē meridiē terminabāt: quæ cōsuetudo adhuc ab astrologis obseruatur. Est & præterea dies naturalis secundū uarias eius qualitates uariis distincta noibus. Nā ut Macrobius saturnaliōz asserit ab iniriū diē romanorū incipiēs primū tēpus diē: dicit mediæ noctis inclinatio: eo q; nox in diē incipiat declinare. Deinde a galli cātu galficinū nūcupatū. Tertiū cōtincinū: eo q; sopita oīa cōticecere uideātur. Quartū diluculum dicit: eo q; diē lux apparere uideat. Subsequēter quintū tēpus sole iam surgente mane uocari uoluerūt: seu q; a manibus exordiū lucis emergi uisum sit: seu ab omīne boni nois. Nā Lanubini mane p bono dirūt. Sextū autē dixere meridiū: hoc est diē mediū: qd nos meridiē dicimus. ab hac autē hora tēpus in noctē tēdes: qd septimū est uocat occidū: q; cadere uideat. Octauū uero suprema tēpestas nūcupatū ē: eo q; diē sit nouissimū tēpus: ut in. xii. tabulis est expressum. Solis occasus suprema tēpestas esto. Deinde nouū tēpus dicit uespera: qd a græcis tractū est. Illi enī hesperā a stella hesperō: quæ in occasu solis apparet dicūt. Decimū autē tēpus: qd est noctis iniriū: dicit priā fax: eo q; tūc stellæ incipiāt apparere: seu ut alius placet: q; tūc luce cessante diē incipimus faces accēdere: ut tenebras noctis uincamus lumie. Tēpus uero undecimū nox cōcubia dictū est: eo q; ea hora post aliquale uigiliā cubitū cōsueuerint ire mortales. Duodecimū qdē diē tēpus qd noctis est ternū in tēpestū dicit: eo q; nullis gerēdis rebus uideat accōmodū. Cuius finis est circa principiū eius: qd diximus mediæ noctis iclinatio. In sup nū humana solertia respectu habito ad septēnariū numerū: quæ quibusdā ex causis ueteres uoluerē pfectū disposuerit oē tēpus per septimanas diēū efflur: & dies illas septimanæ noibus uariis nūcupate: cōsueuere non uili nominū raliū exgrere cās: q; ego has puto cū a planetis apd nos qnq; denominent. Sexta sabbatū ab hebreis dicta: a xpianis postea imutata nō est: eo q; regem dicāt significare latine: ut appareat cū creauisset oīa deus in sex diebus eū septima ab oibus opibus suis geuisse. Dominica autē dies: q; nobis xpianis est septima sic eo dicta est: q; ea die xpūs dei filius: nō solū ab oibus laboribus suis geuit uerū uictor surrexit a mortuis: & sic illā a domino nostro ptes iclyti uocauere dominicā. Alii uolunt a Sole denoiatā: eo q; ipse sit planerānū princeps: & idē dicat dominus: & q; eiusdē dei horæ primæ principatum habeat: ob id illā denoiarū dominicā. Sed cū longe alius sit ordo planetarū q; in noibus diēū habeat: est sciēdū serūdū planetarū ordinē successiue unicuiq; diē horæ dari dominicū: & ab eo cui cōrigit primæ horæ diē dominicū habere: ab eo dies illa denoiatā est: ut puta si diē dominicæ ueneri secūdā horā tribues: quæ solli imediate subiacet: & mercurio tertiā: qui subiacet ueneri: & lunæ quārtā q; subiacet mercurio. quārtā autē saturno: ad quē cōuertēdus est ordo cū in luna defecerit. Iextā iouis: & sic de singulis. xxiiii. horis diē dominicæ sub noie uel dominio mercurii iueniret hora. xxiiii. & xxv. q; priā ē diē sequēris sub noie uel dominio lunæ: & iō ab ea secūdus denoiatus ē hebdomadæ dies: seu potius primus: ut dies dominica septia sit hebdomadæ & quærit dies. A qua p̄ma diē lunæ hora: si eodē mō cōputaueris. xxiiii. eius horā inuenies sub iouis iperio cōstiturā: & xxv. sub martis dominio: a quo & ipsa secūda diē martis denoiata ē: q; primæ eius horæ mars iperet: & sic successiue de singulis donet ad ultimā deneneris sabbati: q; marti subest: & subsequitur priā diē dominici ascripta Soli: a quo dies ut ante diximus dicta est. Dies autē naturalis cum ex diē cōstet & nocte: a diē tota tanq; a digniori parte denoiata ē: & dies a diis uocitata, nā dios græce latine dicit deus. Nā uti dii mortalibus opinione ueterū adiutores sunt: sic & adiutrices sunt dies: & a diis ipsis etiā eam ob causam denoiatæ sunt.

Ostē e subterraneis latebris i diē lucē p̄stare deo deuenim: superat nobis ut æque de oib; Herebi filius dixisset? et de Aethere: quē eiusdē filiu uolūt. qd senserit ueteres descripsisse. Sane quoniā omne eius masculinū genus hoc excepto filio sterile est: & huius nō est parua posteritas: & in longū satis uolumen ptractū est: eū in secundū seruādū honestius ratus sum: & primo sinē iponere.

Etherem qui genuit

Genealogia deorum gentilium Liber Secundus incipit. Prohæmium.
 Cauernis herebi fere oëm plé eduximus gra dei nri oipotentis & ueri opitulante: & quo concessum est igenio amotis figmentis nudam & præcedenti uolumine corâ apposuimus lectoribus. Egdé nō absq; ingētil labore inter stygis fumos: & nebulas uacillātis hincinde nauiculæ, sane postq; in patentiorē orbē uentū est: forsā minus ambigue flexus uarios reciprocosq; superabimus euripos: quorū superbientes in cælum undas ni fallor aspicio. Nā inter alios arduus æther e uisceribus herebi i sublimē delatus primus ipetu occurrit suo: nō magna tamē pte fecundus: sed specabili quæ, ex q; si satis recte cōspicio primus iuppiter unus ē: tā cōspicui nois gloria q; lōga successide resurgēs: quā si describeret uell oēm i ægyptiū usq; littus & syriū: regnūq; tuū Cyprū ut euehar ipellēte fluctu necesse est. Quæ cū tāto sit celsitudini tuæ notior rex iclytæ: q̄to mihi lōgingor nauigatio q̄to per tui nois isigne decus: errores meos æquo aīo feras: & p̄i m ore principis emédari potius iubeas q; dennibus inuidorum lacerari pmittas. Ipse enim tenso uelo ex orci faucibus iter arripio: orans ut ille illud dirigat: q; naufragatibus in mare genefareth discipulis uentis imperauit & undis.

De Aethere Herebi & Noctis. xxi. filio qui genuit louem primum & cælum seu cælum. Caput I.

Ether ut placet Tul. in li. de natu. deoz: filius fuit Noctis & Herebi. q; qdem & si quādoq; p cælo sumatur: proprie tamen ignis elementū uidet existimari a multis. Sic enim testat Vgūtio. sic uelle uidet Ouidius ubi in principio maioris sui uoluminis dicit. Hæc super iposuit liq̄dum & grauitate carentē Aethera: nec quicq; terrenæ fecis habentē &c. Hunc regē oīum cām credidere qdam ut supra dictū est. & eum similiter Demogorgonis filiū fictione sua pronapides ostendit: dū dixit chaos ignita exhalasse suspiria. sed uisum ē Ciceroni credendū. Quē quātūcūq; sterile multi faciāt. ipse tamē eū scribit fuisse fecundū: & iouē genuisse primū & cæliū: ex qbus emanauit oīs numerosa deoz. p̄apia.

De ioue primo Aetheris filio. qui. xlii. inter filios & filias genuit: quorū prima Minerua: secundus Apis: tertius Sol: quarta Diana: quintus Mercurius: sextus Tritopatreus: septimus Ebuleus: octauus Dionysius: nonus Herrules: decima Proserpina: undecimus Liber pater: duodecimus Epaphus. xlii. Scytha. Ca. II.

Quē primū dicit Theodōtius fuisse filiū ætheris & diei: de quo quidē ioue quātūcūq; præclaro sit isignitus noie: legisse nihil: audiuisse tamē ppauca esto laudabilia memini. Referebat enī Leon tius græcus hō & taliū abūdantissimus. Hūc ante q̄sitū maius nomē Lyfaniā nūcupatū: hominē archadē & pfecto nobilē: & ex Archadia Athenas iuisse: & cū esset igentis igeni: uidissetq; rudi i saculo: rudi & fere bestiali ritu uiuētes atticos: ante oīa cōpositis legibus: illos publico istituto uere docuit: & qui fœminas fere cōes habebāt: primus matrimonia celebrare mōstrauit: & cū iam ad humana nos redegisset mores: monuit eos deos colere: & eis aras & tēpla atq; sacerdotes iſtituit: & multa illis isuper ostēdit utilia. quæ dū mirarent sylvestres attici: atq; cōmendarēt: eū rati deū iouē uocauere: regēq; suū fecere. Quē etiā Cicero antiquissimū dicit atheniēsiū fuisse regē. Hæc mihi de isto sunt. Nūc uero uiso cur ætheris & diei illū sinxerūt filiū: & quoniā celeberrimū fuit apud gētiles Iouis nomē: eius significatū uidebimus. & quæ potuerit eē ipositionis causa & deificationis p̄scrutabimur. Dicunt ergo eū Aetheris filiū: seu ut eum nobilitet patre generoso. Putabant enī primā rerū causam ignē: & sic illi nobiliorē patrē dare nō poterāt: seu q; eū cælestē putarēt hoīem: seu deū a cælo uenisse rōne p̄funditatis igenti: seu q; illi natutā igneā uiderent more ignis semp ad alta tendētē: ut de eo dici possit Virgilianū illud: Igneus est illis uigor: & cælestis origo. Diei uerō filiū ideo illū dictū puto: q; esto nascat q; aptus ad maxia: nō tamē e uestigio q; natus est: ea pōt ad q; natus est agere: oportet ut in dies augeant uires: & animus in feruorē agēdoz excreſcat: & demū ipse operet: cuius opa quoniā in die uisa & cognita sūt a die nouo uidet editus partu: ut de talibus dici possit qd' Valerius dicit de Demosthene. Itaq; alterū Demosthenē mater: alterū industria enixa est: sic & alterū pepit Lyfaniā mater: & alterū dies operū testis. Vocatus est isup Lyfaniā iste ab atheniēſibus iuppiter nomē eo usq; ne mini cōcessum mortaliū: nec ipsi etiā deo fuerat adhuc a gētilitate ipositū: nec unde sūptū sit ab iponētibz. satis scif. Arbitror ego tamē id nois huius causam dedisse: q; & de aliis etiā planetis multis contigisse cōperimus ad similitudinē. Sōpationū cōformiū huius hoīs ipsi ioui. Dicit enī Albumasar in suo maiori introduſtorio iouē planetā naturā calidū esse & humidū: aeriū tēperatū: modestū atq; honestū: laudabilē plurimū: & patientiæ obseruatorē: ac in piculis post patientiā: audacē: liberalē: misericordē: cautū: amatorē: uerū magistratū auidū: fidelē: multiloquū: bonoz amicu: maloz uero hostē: amatorē principū & maioz. Et alia plura de eo scribit: qbus annectit eū significare naturalē animā: uitā: pulchritudinē: sapiētes uiros: legū doctores: iustos iudices: diuinū cultū: religionē: uictoriā: regnū: diuitias: nobilitatē: gaudiū & huiusmodi. Quibus cōsideratis & demū huius hoīs pōderatis moribus: adeo eū cū ioue cōuenire discernemus: ut nō icōgrue iouē nūcupatū dicamus: & hāc cōuenientiā tanti nois illi causam fuisse credamus. Sane nomen hoc postq; ab antiquis planetæ & Lyfaniæ concessum est: nōnullis aliis a recentioribus etiā attributum legimus: ut puta ioui secundo cæli filio: qui & Archas homo fuit & atheniēſium rex. Nec nō & ioui tertio homini cretensi & Saturni filio. Sic æque & Pericli atheniensi principi: quem multi iouem olim pum uocauere. Præterea poetæ ignem elementum: & nōnunq; ignem & aerē sub iouis nomine suis fictionibus iseruere, adeozq; in sublime cōscēdit: ut a prudentioribus etiā summo & uero deo ascriberet. nec imerito: ipsi quippe soli tam egregium cōpetit nomē: quod nec abhorret xpianus: cōsiderato nois significato: nisi gentilium fuisset iuentum. uolunt. n. aliqui & graues uiri: q; idē iuppiter sonet qd' iuuans pater: qd' soli uero deo cōuenit. Ipse enī uere pater est: & ab æterno fuit: & erit in sempiternū: qd' de alio nemine dici potest. Similiter & iuuans est oibus;

& nulli nocens: & intantū iuuas est: ut si suū retrahat iuamē pichitē oīa cōfestim necesse sit. Insup hoc nomē iuppiter græce dicitur zephs: quod latine uita sonat: & q̄s alter rebus & creaturis oībus uita ē nisi deus? ipse enī de seipso dicēs testatur. Ego sum uia ueritas & uita. & p̄fecto sic est. illi enī: & p̄ eū: & in eo uiuūt oīa: extra eū p̄ter mortē & tenebras nihil. Hūc & si nō rite coluerit: ueteres romani iouē optimū maximū uocauerunt: conati per hęc pauca uerba ostendere: quoniā magnitudine & potentia cæteros excedat deos: & q̄ ipse solus summū sit bonū: & q̄ ab eo uita sit: & adiutoriū uniuersis. Multa p̄terea potcrām hīc apponere ioui a poetis attributa: urputa armigerā auē: quercū: bella: iunonē coniugē & alia. Sed quoniā ista uident recte spectare ad eā q̄ de ioue crerico ficta sūt illi cēsui referuāda. Porro Rex iclyte nō satis certū est utrū Atheniēses iouē hūc in drū habuerint aut fecerit. Si autē fecerūt: sciēdū est antiq̄s cōsuetū fuisse ad augendā originis nobilitatē: conditores ciuitatū suarū certis suis infaustis cerimonis numero deorū inferere: & sacris tēplisq̄ colere. Sic & parentes suoz: principū: sic & ipsos principes ob aliquod ab eis susceptū beneficiū: ut se gratos ostenderent: & alios ad bene agendū ob cupiditatē tam splēdidā gloriā animarēt. scribunt insup ueteres multos filios ioui filios: ex q̄bus arbitror uere nōnullos iouis fuisse filios: sed cuius iouis: primi: secundi: uel tertii: de aliis quibus nō satis cōstat. Sic & alios plures ob insignē uirtutis præeminētiā: & ad gloriā generis extollēdā a theologis gentiliū ioui similiter attributos: quos ego illi attribua ioui: cui magis uident contempotanei.

De Minerua prima: primi iouis prima filia.

Caput III.

Inerua uulgato fere poetarū omniū carmine iouis fuit filia: de ortu cuius talis fert fabula. q̄ cū uideret iuppiter iunonē cōiugē suā nō serētē filios: ne oīno absq̄ filiis eēt p̄cusio cerebro suo armata emisit Mineruā: quod Lucanus firmare uidef dicēs. Hanc & Pallas amat patrio quæ uertice nata est. Et ī natiuitate eius dicit Claudianus: Auratos radiis hymbres nascēte Mineruā Induxit se iouē p̄hibēt &c. Insup hęc nata dicit Seruius Luna quinta: sicuti reliqui: qui steriles fuere. Huius præterea cōpertū uolūt lanificiū ante eā incognitū: sic & texturā: & ob id placet Ouidio: huicrū aragne colophonā de textura fuisse certamen & uictoriā. Sic & cū Neptūno de ipositione noīs ciuitatis Athenarū. Eā p̄terea nōnulli armatā fingūt: & arcis athenarū præsidē. Illi insup Ti. Li. attribuit numeros: inuētionem: & eorundē figuras: cū ante loco numeri signis uterent antiqui. Recitat de hac & alia fabula: q̄ rū esset huic p̄petuæ uirginitatis seruādæ p̄positū: & Vulcanus in desiderii sui uenisset: ioui Patri suo petiit loco muneris factorū a se fulminū in gigomātia Mineruæ matrimonii. Cui iuppiter uoti nata cōscius si obtinere posset cōcessit. & Mineruæ si illū asp̄naret uersa uice cōcessum est: ut se uiribus tueret: & sic dū rotis conaribus iram iuisset Vulcanus: & ipsa in cōtrariū niteret: actū est ut emisso a Vulcano semine in terrā nasceretur puer & ipsa linqueret in pace. Triplici ēt illā indutā ueste dixerūt: eiq̄ pepulū pictū consecrauerunt: & eius in tutelā cornice pulsa noctuā posuere: ac pluribus eā nūcupauerunt noīs: ut Mineruā: Palladē: Athenā: & Tritoniā. His explicitis exrebat ordo sūprus: ut detegeret qd̄ sensisse sub figmētis potuissent antiqui. Verū hic ad ducendū est: quoniā nō oīa hic apposita figmēta ad hęc spectāt Mineruā. illa q̄ppe noīs idētitas non curātibz ex hoc poetis iplicuit. Nā nec arma ut leontius asserit ad hęc spectāt: nec Neptūni certamen: quāmo eius sunt Mineruæ: q̄ iouis secūdi fuit filia. & iō illis omissis detegemus cætera: & qd̄a historialia appōdemus. Volūt igitur Mineruā. i. sapiētiā: ex cerebro iouis. i. dei natā. Volūt. n. phisici oēm itellectiua uirtutē ī cerebro: tanq̄ ī arce corpis cōsistere. hīc Mineruā. i. sapiētiā ex cerebro natā fingūt. i. ex cerebro dei: ut itelligamus: quoniā ex p̄fundo diuinæ sapiētiæ archano: oēm itellectū: oēm sapiētiā itusam eē: quā iuno. i. terra quātū ad hoc sterilis dare non poterat: neq̄ potest. Nam teste sacra pagina. Omnis sapiētia a domino deo est: & ipsemct in eadem dicit: Ego enī ex ore altissimi prodiui. Et sic eā p̄fecto industiose: nō ut nos gignimur: sed ex iouis cerebro natā finxerunt: ut ostenderent eius singularē nobilitatē ab omni terrena spurcitic: fecerunt: semotā. Virginitas inde illi attribuitur perpetua: & inde sterilitas ut per hoc noscatur q̄ sapiētia nunq̄ labefacta aliqua contagione mortalium: quinimmo semper pura: semp lucida: semper integra & perfecta est. & quantū ad rē poralia est sterilis: cū sapiētiæ æterni sint fructus. Quid p̄ certamē illius senserint: & Vulcani: infra ubi de Eriethonio ex certamine hoc nato scribet. Triplici autē ueste ideo tegitur: ut itelligantur uerba sapientū & potissime fingentiū multiplicē habere sensum. illiq̄ ideo pepulū pictū sacrū est: ut itelligamus sermones sapientum ornatos: floridos: lepidos: & summa uenustate decoros. Noctua autē illi attributa ideo est pulsa cornice: ut ostendat sapiēte præmeditatione in obscuris seposita noscere: uti & noctua uidet in tenebris: & loquacitate: atq̄ garrulitate repulsa ut ope agat: loca tēpusq̄ respicere. Minerua enī dicit: ut ait Alberirus. a min qd̄ ē riō: & erua qd̄ est mortalis: ut resulet esse sapiētiā imortalē. Pallas & Athenæ ad alias spectant mineruas & ideo ubi de illis mentio fiet exponentur. Tritonia autē dicta est a loco seu a lacu: quē penes primo comparuit: qui triton in Africa cōputatus est. Fictionibus igit sic expositis ad historiā ueniēdū est. & sciēdū Mineruā fuisse uirginē quādā cuius incognita fuit origo: ipsa uero cū igentis eēt igentii: ut Eusebius ait: regnāte argitis phoroneo: primo apud tritonam paludē seu larū africa cōparuit ignorantibus cunctis q̄bus uenisset ab otis. Dicit tamē Pompon. mela in cosmographia: q̄ incolæ arbitrabant eā ibidem genitā: & fabulæ fidē faciūt: quia quā natalē illi putant diē ludicris uirginū inter se decertantiū celebrant. Hęc autē cū lanificiū & texturā & alia multa artificiosa cōperisset: celebris dea habita est. & quoniā omnia eius iuenta ex uirginitate atq̄ sapiētiæ p̄cedere uidebant: locus fabulæ adinuetus ē: ut ex cerebro iouis genita uideret. De hac enī dicit Augustinus in libro de ciuitate dei. qd̄ Ogigio in actica regnante: eam in uirginali habitu apparuisse apud lacū tritonis ut dictū est & cū multoz opeoz eēt iuentrix tanto p̄chuius dea credita est: quāto minus origo eius cognita. nec ab Eusebio differt Augustinus in tēpore. nā cōtempotaneos fuisse phoroneū & ogigiū idē ostēdit Eusebius. & ob hoc ego hęc ioui primo filiā ascripsi: eo q̄ illi magis q̄ cū reliq̄s uideat cōuenire tēpore.

p. Geor.

De Apī argiuorum rege primi Iouis secundo filio.

Ca. III.

Eusebius in libro temporum dicit Apim qui postea rex argiuorum filium fuisse Iouis & Niobes filiae Phoronei: cum idem Eusebius scribit locum primo quod alteri mortalium imixtum. & sic primus fuit Iuppiter cum tempore longe inferiores sint alii. Leontius autem dixit hunc Phoronei & Niobes fororis & coniugis suae fuisse filium: eique in regnum sycioniorum haereditatem successisse. Verum postea ab aegyptiis & deum & Iouis filium factum. De hoc Apī multa narratur. Nam ut referunt aliqui cum aliquandiu Argis post Phoronei mortem imperasset cupiditate gloriae & amplioris regni ad aegyptios transfretauit. & obtento regno cum rudes homines multa docuisset: & potissime vini usum: loco dei haberi coeptus est: iam Iside sibi copulata coniugio. Eusebius uero eum sycioniorum scribit fuisse regem. & ubi ab eodem traditum est de tempore eius uariae sensere scriptores annaliū. Nam quidam dicunt tempore Abrae ab eo gratiam apiam appellatā. Alii autē dicunt nato iam Iacob eū apud aegyptios deū habitum. Beda uero eo in libro quē de temporibus scripsit dicit tempore Iacob ab Apī in aegypto Memphim conditam. Eusebius praeterea dicit secundum alios eū regem fuisse argiuorum: & regnasse post centesimum annum Iacob. & ibidem dicit Apim cum Aegialeū fratrem Regem praefecisset Achaia: in aegyptū trāsiretasse: & Mēphin cōdidisse ciuitatem. Eū autē in aegyptū abisse: & Isidē habuisse coniugem satis ab omnibus credit. Verū uti de tempore eius ambigit: sic & de morte eius uaria etiam recitatur. Nam alii uolunt eū apud aegyptios mortuum & sepultū: de quo in libro de ciuitate dei sic dicit Augustinus. Rex argiuorum apīs nauibus trāsuectus in aegyptum cum ibidem mortuus fuisset factus est Serapis omnium maximus aegyptiorum deus. Nominis autem eius cur non apīs etiam post mortem: sed Serapis appellatus sit. facillimam rationem Varro reddit. Quia. n. archa in qua mortuus ponitur: quā omnes iam Sarcophagū uocant: Soron dicitur graecae: & ibi uenerari sepultū coeperant prius quā templū eius esset extructū. unde Soron & Apīs: Sorapis primo: deinde una littera cōmutata ut fieri solet Serapis dictus est. Alii autē dixerunt eum a Typhēo fratre occisum atque membratim discerptum: diu ab Iside cōiuge quaesitum & postremo compertum: & in uanno eius membra collecta: quod postmodum in religionem uersum est: in sacris. s. febris interuenire uannū. Isis autē ultra paludē Stygiam: quae in Africa est in Semotā insulā collecta detulit: & ibidem recondidit. Voluntque qui hoc uerū arbitrantur a longa Isidis exquisitōe exortā quā aegyptii fecere diu: non ante desistentes quā albū tanque hoc comperissent: cōpertoque applaudentes etiam uocabant Osirim. & quoniam singulis annis id fiebat: dixit Iuena. & nunquā satis quaesitus osiris. Caeterum quādoque in aegyptum iuerit: seu qualiterque occubuerit: aut quocumque sepultus sit Apīs: in tāta fuit apud aegyptios ueneratione ut eo iretur ab eis ad hoc ut nulla humanitatis infectōe posset illius labefactari diuinitas: ut cauerent instituto publico: ut si quis illū fuisse hominem diceret capite puniret: & ob id in quibusque templis eius simulacrum digito labiis impresso admonebat silentiū. Huius in super tauri: quē Serapin arbitrabantur aegyptii caput dicit Rabāus delirantes iudaeos in heremo loco dei coluisse. Hūc praeterea apim dicit Macrobius in libro saturnaliorum apud Alexandriā aegypti mirabili cultu uenerari: sequi soli uenerationē illā impedere affirmare: & sic Apim solē eē uidet arbitari.

De Sole primo primi Iouis filio tertio.

Ca. V.

Solem primū primi Iouis fuisse filium scribit Tul. ubi de naturis deorum. Nec tamen dicit ex qua matre susceptum. Sunt qui uolunt hunc apim fuisse: eo quod loco solis ab aegyptiis: ut paulo supra dictum est: cultus sit. Ego autem quis aliter fuerit comperisse non memini: hominem tamen fuisse certus sum: & sic alius fuit ab apī. Credendum est eum isigne atque splendidum fuisse hominē: & ingentis: atque regii animi praeditum: & eo modo quo supra de Ioue dictum est tam claro nomine decoratū.

De Diana prima primi Iouis quarta filia.

Ca. VI.

Diana prima filia fuit Iouis primi: & perperina: ut in libro quo supra Tul. idē asserit. Hāc ego reor uerā huius Iouis fuisse filiā & non ascripticiā. & cum satis sit nomē illud mulieribus usitatū possibile etiā est fuisse propriū non appositū: uerū qualiscumque fuerit: non ea est: quam poetae isignem uirginitate perpetua uoluerunt: cum legatur hāc ex mercurio liberi & perperinae filio pennatū cōcepisse Cupidinē.

De Mercurio primo primi Iouis. v. filio.

Cap. VII.

Mercurius primo primi Iouis & Cilenes nymphae Archadis asserit Leontius filium fuisse Mercuriū. Hunc deorum nuncium seu interpretem fore poetae describunt: eumque uariis ornamentis insigniunt: ut per illa intelligatur eiusdem officiorum uarietas. scribit. n. sic de eo Virg. Primū pedibus talaria nectit Aurea quae sublimē alis siue aequora supra: seu terram rapido pariter cum flamine portant. Tū uirgā rapit: hac animas ille euocat orco Pallētes: alias sub tristia tartara mittit. Dat somnos adimitque: & lumina morte resignat. Illa fretus agit uentos: & turbida tranat nubila &c. Insuper Hora. de eo sic scribit in odis Mercurii facunde nepos Athlatis. Qui feros uultus hominum recētū Voce formasti cantus & decore Mere palēstrae &c. Illi insuper Statius galeae addidit: dicēs. Obnubiq; comas: & tēperat astra galero. Sane quā legamus plures homines fuisse mercurios: his inspectis quae supra proximo de eo poetae describunt: dato possunt & ad hominē referri: de Mercurio planeta scripta potius psuemus: & potissime si inspexerimus qualiter cum his quae ab astrologis scripta sunt poetae dicta cōueniant. Albumasar autē maximae iter antiquos auctoritatis homo asserit mercuriū adeo flexibilis esse naturae ut euestigio ad naturā eius: cui adhæret: & ipse suā naturam cōuertat: & hoc propter temperamētū eius siccitatis & frigoris. Venerabilis autē Andalo praceptor meus: eū cōplexione dicit calidū & siccū: cumque significare concubinariū delectatiōes: claritatē & oracula uatū: eloquentiā & historiā memoriā: credulitatē: pulchritudinē: bonitatē disciplinā: & acumen ingenii: praescientiā futurorum arithmetica & geometriā atque astrologiā. Et hinc tam caelestium quā terrestrium regum omnium descriptionē Praeterea auguria: dulcedinē: plationis: uelocitatem: & principatus desiderium: & ob illum laudē atque Phamā &

in super comæ tonsuram: scriptores & libròs: mendacium: & testimonium falsum: speculationem semotatū rerum: paucitatem gaudii: & substantiæ desolationem: negociationes: & emporia: furta contentiones: caliditates: & consilii profunditatem: modulationes carminum & fistularum: colorationes multimodas: obedientiam: concordiam: pietatē: paupertatē: amicitia retentionē: artificia manuum: & multa alia: ut idē ipse asserit Andalo: cū masculis masculus: & cū foemineis foemineus est. Ex quibus facile cōprehēdere possumus: cū ram cōuertibilis sit naturæ: de eo in p̄scriptis carminibus intellexisse poetas: esto illud idē de hoibus mercurialibus dici possit & dicatur: ut in sequentibus apparebit. Sane liber intentum poetarum explicare latius: ut quantum cū astrologis conueniunt manifestetur apertius. Dicunt igitur ut a capite sumamus exordium: cum testum galero ut per hoc sentiamus. quia sicut qui galero tegitur imbres fugit & radios. sic & Mercurius solaribus rectus radiis: quibus fere semper iunctus fugit aspici a mortalibus: rarissime quidem uidetur: & paucis notus est: & mercurialis hō caliditate suum tegit consilium. Alata. n. habere ralaria uelocitatem tamen eius: non solum in motu q̄ illi circa epicyclū uelocissimus est. Sed ob Celere alioq̄ corpore sup̄caelestiū pp̄rietatū assumptionem atq̄ traditionē ex qua mercurialiū etiā hoium uelox: uertipellisq̄ circūflexio denotat. Virga autē illi ascripta est p̄pter dimensiones corpore se sibi iungentiū: secundū quas & ipse ilico suos disponit effectus: etiā mercurialis homo circa quodcūq̄ opus suū metitur obsequiū. Qd ab orco aias reuocet uirga. i. potētia sua est hic acutius attendendū. Fuere quidem q̄ arbitrari sunt oēs hoium aias a principio simul fuisse creatas: & demū cōceptis hoibus i missas eas mo nentibus nobis ad iferos descēdere: ibiq̄ cruciari donec in uita cōmissa purgarent: & inde transitū facere ad elysios cāpos: ac idē post mille annos a Mercurio deduci ad Lethem fluuiū: ut eo potato obliuiscerent p̄sentis uitæ labores: & sic desiderarent itez redire ad corpora: ad quæ Mercurius reuocabat. quā ridiculā opinionē optie tangit Virg. dum dicit: Quisq̄ suos patimur manes exinde per amplū Mittimur elysiū: & pauci læta arua tenemus. Donec longa dies p̄fecto tēporis orbe Concretā eximit labē: purūq̄ relinqt Aethereū sensum atq̄ aurai simplicis ignē. Has omnes ubi mille rotā uoluere p̄ānos Lethēū & fluuiū deus euocat agmine magno: Scilicet imemores sup̄a ut cōuexa reuisant. Rursus & ici p̄iant i corpora uelle reuerti. Hoc autē officiū reuocādi aias ad corpora: iō Mercurio attributū uolūt: q̄a dicunt eū p̄æsse foetui in utero matris existenti i mense sexto: in quo opinantur multi rationē infundi cōcepto & hoc mercurii p̄ædominantis opere. & sic ab orco. i. ab inferiori loco reuocatur aia in corpus nascituri a mercurio. qd autē ad tartara mittat: physicū ē: q̄a deficere per frigidū & siccū: quæ est Mercurii cōplexio uera: calido & humido radicali aia separat a corpore. & iuxta uetēz opinionē tendit ad iferos. Sōnos adimere & dare idē est cū eo qd dictū est in uita educere nascentes: q̄a somnū est adimere & i mortē soluere: qd est somnū dare. Vctos agere Mercurii ē. ipse. n. frigore suo nōnunq̄ fuscitat illos: quibus suscitatis eis ipellētibus ferūt huc illuc nubes. Volūt p̄terea eū deum eloquētiæ: deū mercatorū: deū fuz: & alia q̄dā esse: de quibus oibus infra p̄tensius: ubi de mercurii hoibus dicet. Eū autē Iouis fuisse filiū: ideo fictū est. q̄a dei creatura ē. Cyllenis autē ad colorandā s̄tationē dictus ē: seu eo q̄ apud Cyllenem monrem Archadiæ primo cultus est.

De Tritopatreo. vi. & Ebuleo. vii. & Dionysio. viii. Iouis primi filii. Ca. VIII.
Tritopatreu Ebuliū Dionysium dicit Cicero ubi de naturis deoz antiquissimi Iouis. i. primi Atheniēstium regis & Proserpinæ fuisse filios: & athenis Ariarches appellatos eē. quos & si nihil de ip̄is cōperiā arbitror isignes fuisse uiros: cū Ariarches sonet armoz p̄iceps. nam aris græcæ mars latine sonat & archos princeps. ergo belloz seu armoz p̄iceps fuere qd ca tēp̄tate & etiā hodierna p̄maximū est. Leontius uero dicit q̄ cū ebuleus ad famā tractus Anthei terræ filii ad ineundū cū eo luctā accessisset: eo sup̄ato Herculis meruit cognomen: qd ante cū nemo meruerat. Ego autē credo longe antiquiorē Ebuleū Antheo. Similiter & Dionysiu dicit ad idos coactis i militiā mulienbus itulisse bellū. & obtēra uictoria Nysam urbē ibidē cōdidisse. & cū uictoriosus reuertere: primū pōpā excogitasse triūphi: ac ēt uini usum atheniēses docuisse: eumq̄ ab eisdē Libez appellatū & patrē: eo q̄ sese liberos eo uiuēte arbitrarent quasi sub obrimi p̄ris tutela seruatos: quæ qdē sic esse potuisset: nō nego. sed tamē longe post fuisse extimo.

De Hercule primo. ix. primi Iouis filio. Ca. IX.
Heracletus in sup̄ Tullio primi Iouis ex Lissica primū & antiquissimū Hercule fuisse filiū: & huic asserit cū Apollie de Tripode fuisse certamē: i quo quoniā obtinuerit dicit Paulus cū Dionysius uocaret hercules meruit appellari: qd qdē & Leonius affirmat. sed cām nō ostēdit. & ideo qd credā: non habeo. Certamē at Tripodis credo de diuinationē fuit. nā phœbi Tripodas dicit Paulus sp̄m esse lauri: cui tantum tres sunt radices: & has ob id in libris pontificū tripodas dictas: & Apolloni ob id sacras. q̄a cū ipse diuinationis deus sit: huiusmodi lauri eandem uideantur habere uirtutem: cum legatur. Si frondes huius speciei Lauri dormientis capiti supponantur: eum proculdubio uera uisurum somnia.

De Proserpina prima. x. primi Iouis filia. Cap. X.
Proserpina Iouē nōnullos suscepisse filios ostēdit Tullius: & idē illius ēt fuisse filiā: qd qdē possibi le ē honestate seruata: & Proserpinā habuisse cōiugē. & ex hac eadē uel ex alia muliere p̄serpinā habuisse filiā: quā Liberi frarris sui fuisse cōiugē. idē uideēt testari Tullius: cū de ea nil aliā legisse minerim. De libero primo. xi. primi Iouis filio: q̄ genuit Mercuriū secundū. Ca. XI.

Liberi primū primi Iouis fuisse filiū Cicero ubi de naturis deoz testat ligdo. Hūc unū & idē cum Dionysio sup̄iori Leōtius arbitrat: eūq̄ p̄æ ceteris fratribus isignē fuisse uiz conat ostēdere. Tq̄ mē Eusebi. seu de hoc seu de alio: qd ego magis arbitror: lōge post hæc tpa fuisse describit. Huius autē Proserpinā & sororē & coniugē nōnulli uolūt: eūq̄ ex ea Mercuriū secundū suscepisse filiū. De Mercurio secūdo Liberi & Proserpinæ filio q̄ genuit Cupidinē & Aucloliū. Ca. XII.

Mercurius alter a superiore Liberi & Proserpinae fuit filius: ut Theodotius dicit & Coruilius: de quo talis a Theodotio recitatur fabula: quod cum uidente nemine propter Bathum quendam Apollinis uaccas fuerat ratus fuisset: Batho ut haec nemini reuelaret: unam concessit ex uaccis: demum in facie alteram transformatum experturus Bathi fide ad eum rediit: promisitque tunc si sublatas sibi uaccas ostenderet. Bathus autem omnia quae uiderat reuelauit. Quomodo turbatus Mercurius: eum mutauit in saxum quod indicem uocauerunt priores. nos autem paragonem uulgo dicimus. Tande cum diuinitate sua frater hoc cognouisset Apollo: sumptu arduo uoluit Mercurium sagittis occidere. Sed Mercurius praestigio uisibilis factus laedi non potuit. Postremo inter eos in tanta concordia: cithara a se comperit Mercurius concessit Apollini. Apollo autem uirgam concessit eidem. Dicebat in super Paulus se alibi legisse: quod Mercurius iram praecogitans Apollinis ne laedi posset ab eo clam illi pharetram euacuauerat: quod cum aduertisset iratus Apollo: miratus eius astutiam risit & in concordiam secum uenit ut supra. Leotius circa hanc fabulam dicebat hunc Mercurium filium fuisse Dionysii: quod proxime supra Liber uocatur: & eum a natiuitate uocatum Nysum: eo quod apud Nysam Indiae paulo ante a praefate conditam natus sit: & rursus adoleuisset tanta pedum uelocitate ualuit: ut coeuos suos caeteros cursu superaret. quomodo omisso nomine primo Stilbon appellatus est: quod uelox latine sonat. Demum cum illusiones magicas didicisset: & latrocinii delectaret summe: armata rapuit phoronidis sacerdotis apollinis delphici: quae ea tempestate mirandae auctoritatis habebat: & ea post lapideum rumulum quendam cui Bathos nomen erat: seduxerat. Verum cum taurus unus ex iprouiso se regere a reliquis sociis uagus repereret: forte concessit tumulum illum mugitus: mugitus cuius respondentibus aliis ab excurrentibus armata comperita sunt: & tumulus ex Batho dictus est index. Stilbon autem cum suis artibus Phoronidis irati impetum effugisset: amicus eius tandem factus est. Verum cum in talibus perseveraret: non ob auaricia: sed natura ut aiebat impulsus: cum alias esset & formosus homo & eloquentissimus: & circa omnia manualia opera celeberrimi ingenii: Mercurius nuncupatus est: & fugit deus: quod ut idem assererat Leotius: & si a ioco habuerit initium: conualuit tamen apud Atticos & Archades inceptum: ut post mortem illi templa dedicarent & sacra: quibus sibi propitiu conabant facere hi quibus furto aliquid erat subtractum: asserentes numine suo: & seruata multa ac et recuperata: eumque aiebat sicuti & caeteros insignitum: de quibus insignibus quonia infra: ubi de tertio Mercurio late dicturus sum: hic aliquid scribere non curauit.

De Cupidine primo secundi Mercurii filio.

Cap. XIII.

Cupido primus: ut ait cum Tullio Theodotius: secundum Mercurii & Dianae primae fuit filius: quem aiunt fuisse pennatum circa quod duo potuerunt sensisse fingentes. Primum circa nomen: eo quod speciosissimus fuerit puer: istam Cupidinis filium Veneris: quem puerum & pulcherrimum semper pinxere pictores: quasi alter Cupido dictus est. Pennatum autem ob id cognominatum reor: quia uelocissimus cursu fuerit adoleseens.

De Auctolio secundi Mercurii filio qui genuit Synonem primum.

Cap. XIII.

Auctolius: ut Ouidio placet Mercurii & Lychionis fuit filius: quod Ouidius de origine eiusdem tale recitat fabulam. Dicit enim Lychionem Dedalionis speciosissimam fuisse filiam: adeo ut Apollini & Mercurio placeret: quibus postea tribus una & eadem die: uno rami de altero ignorante eius in sequenti nocte concubitu cum permisisset a Mercurio non expectata nocte uirga racta est: & in somnum soluta: & sic cum ea concubuit. Apollo autem nocte accessit ad eam: ex quibus cum geminos concepisset peperit Mercurio Auctolium: Apollini uero Philemonem. Verum auctolius inter fures cuasit clarissimus: adeo ut non uideret degenerare a patre. Philemon autem citharista factus se Apollinis filium demonstrauit. Huic ego fictioni causam dedisse uarium geminum fratrum exitum: & sic uterque eorum illi deo attributus est filius: cuius imitatus est mores: & forsitan Auctolii nascentis fuit significator Mercurius: & sic eius dictus est filius. & Apollo eadem ob causam Philemonem lucratus est.

De Synone primo Auctolii filio: qui genuit Sissimum & Auctoliam.

Cap. XV.

Synon Auctolii fuit filius: ut placet Paulo. & hunc idem dicit Seruius fuisse furem: seque ad exercenda latrocinia in diuersas species a deo transformantem. ut facile quos uellet falleret: Genuit autem Sissimum & Auctoliam matrem Vlyssis: & habuit dominium penes Parnasum: ut per Homerum patet in Odyssaea ubi recitat qualiter Vlysses apud Parnasum ab Apro in Tibia uulneratus sit.

De Sissimo filio primi Synonis: & patre secundi.

Cap. XVI.

Sissimus ut dicit Seruius: filius fuit primi Synonis: nec de eo aliud legisse memini nisi quia pater fuit secundi Synonis: qui fraude sua Troianos in extremam deduxit perniciem.

De Auctolia Synonis primi filia & Vlyssis matre.

Cap. XVII.

Auctolia ut Seruio placet Synonis primi fuit filia. Haec cum nupsisset Laerti Ithacae regi: ut quibusdam placet: a Sisypho latrone ad uirgum uadens intercepta est atque oppressa: & ex eo concubitu sunt quae dicuntur eam concepisse Vlysses: & sic praegnantem iussit in uenas Laertis & quae ex Sisypho concepit Laertis filium esse dixit. quod Ajax Thelamonius apud Ouidium in quodone de armis Achillis illi obicit: dicens. Qui sanguine cretus Sisyphio furtis: & fraude simillimus illi &c. Haec autem ut fertur cum audisset falso nuntio apud Troiam Vlysses occisum: doloris impatiens laqueo uitam abiecit: quam postea apud Iberos: ut in Odyssaea scribit Homerus: Vlysses comperit & agnouit: & de multis perquisiuit ab ea & praedoctus est.

De secundo Synone filio Sissimi.

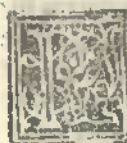
Cap. XVIII.

Secundus Synon restimonto Seruii filius fuit Sissimi: & a Synone primo auo suo denotatus. Hic cum graecis ut per Virg. patet ad excidium Troianum excessit: & iam minus succedentibus rebus a graecis fingentibus reditu subornatus: uolens a Troianis captus: & ad Priamum regem deductus est: apud quem miris fauore primo se extulit: & demum fallacibus uerbis in perniciosam credulitatem de recessu graecorum regem Troianorumque reliquos ad suscipiendum equum frauentia ciuitatis impulit. Quid ex illo deinde secutus sit nescio. Scribit tamen Plinius in libro de historia naturali huius inuentam fuisse significationem speculariam.

ex quo satis patet eum non minimi momenti fuisse hominem.

De Epapho primi Iouis, xii. filio: q̄ genuit Libyam & Belum.

Cap. XIX.

Ost̄q̄ primi Liberi patris Iouis primi filii prole oem̄ expediuimus retro trahēdus ē sermo ad Epaphū aegyptiū eiusq̄ amplissimā p̄genic. q̄ dē epaphus ut testat̄ Ouid. ex Ione filia Inachi Iouis fuisse filiu dicit. sed ex Iside p̄methei filia ut ubi ifra dū de Iside latius patebit. Euseb. at̄ lib. tempore dicit eū filiu fuisse Thelegōi: cui post mortē Apis nupsit Isis. Gecuasius q̄ dē telliberiēsis i libro oct̄o cū iperaliū scribit Epaphū Helcni & isidis fuisse filiu: & Babyloniā aegyptiā cōdidisse: q̄ opus fuisse cābisis p̄fage Regis certiores auctores affirmāt. Et sic de p̄se & m̄re eius iter se discrepāt auctores. Ego aut̄ uulgatioꝝ rē secutus famam: Iouis & Ionis filium dicā: ex cuius cōceptōe fabula ifra ubi de Ione scribit itegre referetur Huius dicit Lactantius Cassiopiā fuisse coniugē: nō eā quæ socrus fuit p̄sei: sed longe antiquorē & ex ea quosdam suscepisse filios: ut postea apparebit. De tempore eius nō minus q̄ de patre & matre discordes sunt ueteres. nam Eusebio ubi de tēporibus referente. Aliq̄ dicit̄ Iouē Ioni Inachi filia mixtū regnāte athenis Cecrope: q̄ regnauit circa ānos mūdi. iiii. M. dclviii. cū constet inachū regnasse usq̄ ad annū mūdi. iiii. M. ccc. lxxxvii. & secundū hos oportuit aliā esse Ionē q̄ inachi filia. Idē aut̄ Eusebius paulo post p̄dictā dicit Ionē in aegyptū p̄fectā anno. xliiii. regni Cecropis: q̄ mundi fuit annus. iiii. M. dccc. & ibidē isidē nuncupatā: & Thelegono cuidā nupsisse: & ex eo Epaphum concepisse. Ego autem discordantiis omissis Iouis primi Epaphum filium dixi: eo q̄ eius tempus uideatur conuenire magis cum: Ione Inachi filia & iside Promethei: ex quibus quis potest quam malit̄ illi matrem ascribere.

De Libya filia Epaphi.

Cap. XX.

Libya Epaphi & Cassiopiæ coniugis suæ ut Lactantio placet: fuit filia: quæ cum i Neptūni uenisset concubitu. i. alieni hois ab aegypto: & ex eo concepit & pepit Busridē imane postea tyrannū. Hæc ut dicit Isidorus: ubi de ethimologiis: eius p̄tis africæ regina fuit: q̄ ex suo noīe Libya dicta ē.

De Belo Prisco Epaphi filio q̄ genuit Danaū: Aegistū: & Agenorem.

Cap. XXI.

Elus quem Priscū cognominant ueteres Epaphi secundū Paulū fuit filius: & post eū in superiori aegypto regnauit: ubi ut aiunt cælestis disciplinæ iuētōr̄ doctorq̄ factus: meruit ab aegyptiis ut idē Paulus asserit: templū quod illi i Babylonia fuit cōstructū: & Ioui belo cōsecratū. Theodōtius uero dicit tēplū hoc post belū factum cretenis Iouis asturia: q̄ captatis cum principibus amicitias q̄ si ad eas cōseruādas templa i regnis eorū ædificari: & suo amici titulo isigniri plura fecit: qua asturia summe nomē eius & deitas ampliata ē. Alii sunt q̄ dicant templū hoc nō Belo prisco ædificatū nec i Babylonia aegyptia: sed Belo p̄ri Nini regis assyrioḡ i Babylonia Chaldaoḡ: eūq̄ diu sub noīe Saturni sacris & cultu uario honoratū. Fuere præterea belo prisco filii q̄dam: sed ex quibus mulieribus non constat.

De Danao Beli Prisci filio: qui. l. genuit filias: ex quibus Hypermestra & Amimon atq̄ Bona tantum nomine cognoscuntur.

Cap. XXII.

Anaus Beli Prisci fuit filius: ut asserit Paulus. & illud idē affirmat Lactantius: qui etiā & ante Paulū Orosiū dicit Danaum Beli filiu ex pluribus cōiugibus. l. filias habuisse. q̄s cū Aegistus frater eius cui tonde erant melioris sexus filii: postulasset in nucus: Danaus oraculi responso cōperto se manibus generi morituz: uolens euitare piculum: cōsensus nauibus i argos uenit. Asseritq̄ Plinius i libro naturalis historiarū: eū primū nauibus seu nauī trāstrata ssecum antea ratibus inuētis ab eritra rege i mari rubro nauigare. esto sint ut idē scribit Plinius: qui credant misos & troianos i Helleponto priores excogitasse dum aduersus tracas trāsiret. Aegistus autē q̄ spretus esset indignans: ut illum sequerent̄ filiis imperat̄: uit: lege data ut nunq̄ domū repeterent ni prius danaum occidissent. Qui cū apud argos oppugnarēt patrum: ab eo diffidente fraude capti sunt. Spondit. n. se illis iuxta Aegisti uotum filias datuz in coniuges: nec defuit p̄misso fides. Subornatæ. n. a patre uiorum in trauere thalamos singulis cultris clam armatæ oēs: & cum uino laticiaq̄ calentes iu uenes faciliē in soporē iuissent: obediētes p̄ri uirgines: captato tēpore iugulauerunt uiros: unaquæq̄ suū: Hypmestra excepta: q̄ lino seu linceo uiro suo misera pepercit. Hunc Danaū dicit Eusebius: cui & armis nomē fuit: anno mūdi. iiii. M. dcc. xvi. apud aegypnos regnare cōpisse. Ast̄ idē aegypto pulsus argos ueniens prius Stelenū argiuoḡ regē cū annis regnasset. xi. regno expulit & idē Gelanorē successorē eius argiui ab ip̄erio expulere & Danaū suscepe: q̄ aqs eos abūdare fecit. Nā ut ait Plinius i libro de naturali histo. Puteos primus ex aegypto i græcia fodiēdos ostēdit. Et eisdē fere t̄pibus asserit eius ope a filiabus. l. Danai filios. l. Aegisti fratris sui p̄ter Linū: seu Linceū occisos. Tādē ip̄e cū. l.annis regnasset: a linceo occisus ē.

De quinquaginta filiabus Danaï in generali.

Cap. XXIII.

Filias Danaï fratricidæ p̄priis fere nominibus icognitæ sunt: cū nomina triū tantū ad nos usq̄ p̄ uenerint: & sicuti noīa perdidimus: sic & fortunas post scelez̄ facinus p̄petratū. Finxere tamen poetæ has apud inferos esse dānatas: & hoc assiduo agitari supplicio ut haurientes aquas urnas absq̄ fundis conent̄ iplere: ut dicit Oui. Moliriq̄ suis letū patuelibus aufæ Assidue repetunt q̄ sperdāt belides undas &c. Et Seneca tragicus i Hercule furcē: Vnasq̄ frustra danaides plenas fecit. Hoc ego illis in iuctū suppliciu reor: ut mulierū singularis cura describat̄: q̄ dū suā formositatē Lauticia nimia augere conāt̄: labore p̄dunt: & minuit̄ q̄ intendūt inani solerna augere. Vel potius mōstrat̄ q̄lis sit fluxoḡ atq̄ effœminatoḡ hoīum labor: q̄ dū sape repetito coitu credunt adimplere q̄ cupiunt nō obtēto uoto seipsos euacuasse comperiunt.

De Hypermestra una ex. l. filiabus danaï.

Cap. XXIII.

Hypermestra ut in epistolis ostendit Ouidius filia fuit Danaï & sola ex. l. sororibus neglecto patris imperio Linceo uiro suo pepercit: & ob id ut idē dicit Oui. carceri tradita ē. Hanc ut dicit Eusebius

in libro tēporū: nōnulli putatūt isidē esse. Attamē Danao patrē argis regnāte sacerdotio functa est.

De Amimone una ex .l. filiabus Danai.

Cap. XXV.

Mimona: ut ait Lactātius: filia fuit Danai ex .l. sororibus una. Hęc cū studiosē in sylua iaculo uena-
ref: iaduertēter satyrū pcutit: q̄ rū illi uim uellet iferre: Amimō Neptūni auxiliū īplorauit. Neptū-
nus autē fugato Satyro: quod ab illo uirgo pari noluerat: a maiori deo passa cōcepit: & pepit Nau-
pliū. Quid autē de fictione senriēdū s̄: infra ubi de ortu Nauplii apponetur.

De Bona una ex .l. filiabus Danai.

Cap. XXVI.

b Ona ut dicit Ditis Cretēsis: ubi de expeditione græcorū cōtra troianos scribit: filia fuit Danai: quæ ut
ipse asserit Atlanti nupsit: & ex eo Electra peperit: quæ postea ex loue Dardanū edidit.

De ægisto Beli Prisci filio: qui genuit .l. filios: ex qbus Lynceus

Cap. XXVII.

Ægistus Beli prisci fuit filius: & Danai frater: ut supra satis mōstratū est. Huic .l. fuere filii: quibus
cum quæsser Danai fratris sui filias in cōiuges: ab eisdē Danai iussu occisi sunt omnes nuptiarū
nocte præter Lynceum: ut prædictum est.

De Lynceo ex .l. filiis ægisti uno: q̄ genuit Abatē & Iasiū & Acrisiū.

Cap. XXVIII.

Lynceus quē Lynū appellat Ouid. filius fuit ægisti: & solus ex .l. fratribus misericordia Hypmestæ
cōiugis euasit a morte: hic ut placet aliquibus: Danao patruo pulso pro eo regnauit apud argos. Alii
uero dicūt eo occiso: sed qualitercūq̄ fuerit: ut Eusebius ostēdit in libro tēporū: postq̄ Danaus res-
gnasset annis .l. Lynceus eidē successit in regno: cūq̄ regnasset annis .xli. Abante & Iasio & Achry-
sio filiis derelictis: diem clausit.

De Abante filio Lyncei: qui genuit Pritum.

Cap. XXIX.

Bas: ut asserit Barlaam filius fuit Lyncei ex Hypermestra cōiuge: esto Paulus dicat eū Beli Prisci
fuisse filiū. Hic autē bellicosus homo & acerrimi īgenii fuit: Lynceoque patri successit in regno: an-
nisq̄ .xxviii. ut dicit Eusebius: imperauit argiuis: & mortuus est.

De Prito filio Abantis: qui genuit Merā & sorores.

Cap. XXX.

Pritus seu Proetus: ut Lactantio placet: & Seruio: filius fuit abantis argiuorū regis. Huic ut fere oēs
asserūt cōiunx fuit Sthenoboe. Hometus autē dicit Antiope: ex qua tres sustulit filias: quæ iā adul-
tæ: eo q̄ formosissimæ essent: elata tēplū Iunonis intrātes se p̄tulerē Iunoni. q̄ obrē turbata Iu-
no: illis furorē inmisit talē: ut se uaccas arbitrarent: & aratra timētes syluas optaret: ut ait Virg. Præ-
rides īplerūt falsis mugitibus agros. Ouidius aliā refert insaniz causam dicens has in cea insula se-
uaccas creditas: eo q̄ furto facta ex armētis Herculis p̄stitissent cōsensum. Sed quarūq̄ causa factū sit: ægre
tulit infortunū Prætus: proposuitq̄ regni partē: & quā ex eis mallet in cōiugē: ei qui illas in pristina mentē
reuocasset. Cuius præmiū cupiditate tractus Melāpus Amithaonis filius curādas assumpsit: & ut ait Vitru-
uius in libro architecturæ: eas apud clitorē archadiæ ciuitatē duxit. Ibidē enī spelūca est ex qua p̄fuit aqua
ex q̄ siqs biberit fit abstemius: & ob id apud eā lapide epigrāma græcis carmibus scriptū ē: restificās aquā nō
regni partē: & coniugiū unius consecutus est. Prætus autē secūdū Eusebiū annis .xvii. regnauit: eiq̄ successit
Achrysius frater. Huic ego filias. si medelā Melampodis intueor: uino fuisse ultra q̄ deceat mulieres audias:
arbitror: & potatæ nōnunq̄ se patri regi præferre ausas. Quā obrē Iunonis irā: id est regnantis patris mecuere
& castitate in partē alerā instigante uino muliebriter in furia uersæ se uaccas & seruas: & iugo subditas cla-
mitabant: quod cū forsā sapius cōrigisset uexatus infortunio Prætus eas tradidit Melampodē curādas: qui
cum eas aqua prædicta potasset hostes uini fecit: & furor abiit consuetus.

De Merane Præti filia.

Cap. XXXI.

Mera dicit Leontius filia fuit Præti & Anthiæ filiz Amphianaste: quæ cū uenationibus dedita dia-
nam per nemora sequerē a loue uisa atq̄ dilecta est: & ab eo dianæ sumpta imagine uiciata: quæ
tandē cū ob pudorē patrati sceleris: & timēs ne iterū deciperē: uocanti cā Dianæ obsequi noluit:
& ob id Diana cōmora illā sagittis occidit. Hanc dicit Paulus Stenoboe fuisse filiā sicut & reliquæ
& post susceptā sanitatē obsecuratā Dianæ uenisse: qua fictione dicit idē Leontius monemur hypocritas sæ-
pe credulos dolis in eā: quā dissuadent deduxisse perniciē: a qua dū uerax homo aliquādo lapsos releuare co-
nat decepti semel: & oīa timētes icreduli facti oblatā respūctes salutē in mortē perpetuā dilabuntur.

De Achrysis Abantis filio: qui genuit Danē matrē Persei.

Cap. XXXII.

Achrysius Abantis fuit filius: ut dicit Lactantius: & ut Eusebius in libro tēporū scribit: Præto fratri
successit in regno. hic ut idē Lactātius asserit: nec ab hoc discrepat Setuius: unicā habēs filiā Danē
in respōsis habuit se manu eius: qui ex filia nascere: moriturū: qui ad effugiendā p̄nūciatā mortē:
filiā in q̄dā turri seposuit: seruariq̄ iussit ne q̄s hō posset ad eā accedere. Cōtigit igit ut audita for-
mositatis eius phama: illā cōcupisceret Iuppiter: q̄ cū ad eā accessum aliū nō uideret: uersus in auri guttā ex te-
gulis in gremiū eius se cadere pmisit: & sic p̄gnās effecta est. qd ægre ferēs Achrysius eā capi iussit: & in archā
poni atq̄ in mari p̄ici: qd cū ministri fecissent in littus usq̄ Apulū archa delata ē: & casu a piscatore capta: in
qua cū cōperisset Danē: & paruū filiū: quē enixa fuerat: eū ad Pilūnū regē detulit: q̄ cū genus eius cognouit:
set: & patriā: illā libētē sibi cōiugio copulauit. Filius autē eius cui perseus nomē fuit: cū excreuisset: & gorgoni
caput abstulisset: in argos ueniēs Achrysiū trāsmutauit in saxū: q̄ qdē trāsmutatio secūdū Eusebiū sonat: q̄ cū
regnasset Achrysius apud argos ānis .xxx. a Perseo nepote suo: nō spōte tamē occisus est: & in lapidē. i. in frigi-
ditatē perpetuā uersus: quod autē fictionis superest infra: ubi de Dane declarabitur.

De Dane filia Achrysi.

Cap. XXXIII.

Danes Achrysi filia: ut supra pximo dictū est: i mare pgnās a patre dimissa: cū in Apuliā impulsā uenisset pilūno regi apulo nupsit: & inde ad cutulos abiit: & cōstituta ibidē Ardea ciuitate Dauū Pilūno peperit. Sane qd' omissum ē supra: loue aurū fluxisse p regulas: itelligēdū ē auro pudicitia uirginis uiciatā: & cū nō esset adultero iter pmissū p ianuā: clā tectū cōscēdiste: & ide se in thalamū uirginis demisisse. Dicit tamē Theodōtius q' cū Danes amaret a loue: & se ob timorē patris sciret pperuo dā natā carceri: ut posset euadere: & fugā arripere: occulte cū loue auro cōcubitū mercata ē: & parata nauis: & cū his quas potuit deferre diuitiis fugam arripuit pręgnans ex loue.

De Iasio Abanis filio: q' genuit Athalantē: Amphionē: & Thalaonē. Cap. XXXIII.

f Vit: ut theodontio placet: Iasius iste Abannis filius: de quo nisi q' sēpissime inter argiuos reges numeratus est: & q' quosdam habuit filios nil legi.

De Athalanta filia Iasii: & matre Parthenopei. Cap. XXXV.

Athalanta: ut dicit Lactā. & Theodōtius: iunior fuit filioz Iasii. Quæ cū speciosa uirgo ex sociis eēt Dianæ ad Aprū calidoniū p̄mēndū una cū cætera Achaia nobilitate iuuenū a Meleagro uocata uenit: & i uenatiōe pria aprū sagitta percussit: & ut ob suā formositatē a Meleagro dilecta: occisa be/ luit: ab ea eiusdē honorari capite meruit: ex quo eius in amicitia uenit: & amplexus ipsius passa ci parthenopeū pepit.

De Amphione Iasii filio: qui genuit Clorim. Cap. XXXVI.

a Mphion alter ab illo: qui thebas clausit muro: filius fuit Iasii: & regnauit: ut dicit Leōnius in orcome no minio & in pilo uocatus alias argus: cui unica fuit filia nomine Cloris.

De Clori filia Amphionis & Nelei coniuge. Cap. XXXVII.

c Loris: ut supra dictum est: filia fuit Amphionis: ut in odyssæa testatur Homerus: Neleo nupsit: ei q' peperit Nestorem: & alios plures filios.

De Thalaone Iasii filio: qui genuit Euridicē: Flegeū: & Adrastum. Cap. XXXVIII.

Thalaon dicit Paulus: filius fuit Iasii: & apud argos regnauit: qd' qdē iudicio meo sane irelligēdū ē: dū huiusmodi hoies reges appellāt ueteres: nā cū in cathalogo regū non repiant: existimandū est eos de stirpe regia fuisse: & aliquā regni particulā tenuisse: & appellatos reges magis ob decus stirpis q' ob possessum a talibus regnū: ex qbus Thalaonē hunc & amphionē & iasium puto.

De Euridice Thalaonis filia & amphiarai coniuge. Cap. XXXIX.

Euridices: ut asserit Theodontius fuit filia Thalaonis & amphiarai uati iuncta cōiugio: cui peperit Amphilocū & Almeonē. Cūq' adrastus Polynicis generi sui causam aduersus Etheocle & Thebanos sūpsisset bellū: bellūq' pararet: uidissetq' amphiarai oraculi responso se nō reditū si iret in bellū: latibulū perit: uxoriq' suæ rātū suas patefecit latebras: qui cū ab adraisto aliisq' quereret: nec cōperiret usq': contigit ut uideret Euridices argiæ cōiugis Polynicis monile quondā a Vulcano donatū Hermioni cōiugi cadmi: illudq' desiderare diceretq' argiæ si monile illud illi cōcederet se ostēs urā amphiarai: & sic factum est: quāobrē in bellū uadens amphiarai a terra absorptus est: Euridices autē postea ab almeone filio: cui uadens amphiarai uindictā suæ mortis iniunxerat: occisa est.

De Flegio filio Thalaonis. Cap. XL.

f Legeus: ut dicit Theodontius filius fuit Thalaonis: & iuuenis motiēs: nil memoratu dignū reliquit.

De Adraisto rege filio Thalaonis: qui genuit Deiphilē & argiā. Cap. XLI.

Adrastus argiuocū rex: ut ait Lactā. filius fuit thalaonis & Eurinomes: cui cū duæ eēt filia: Deiphilē & argia: audissetq' ab oraculo se nuptiū daturū alterā apro: alterā leoni: Circa futurū infortuniū siliatū affligebat: & ecce casu factū est: ut pollinyces Thebanus ex cōposito exul itēpesta nocte argos appellaret: hymbresq' fugiēs: regiā subtraret porticū. Nec mora & Thydeus ob homicidiū Calidoniā fugiēs ibidē deueniret: & in certamē post iurgiū hospitii causa cōsurgerēt: quāobrē paratus rex senex Adrastus ad eos descēdit: & uerbis & auctoritate sua iuuenū iras cōposuit: eosq' deduxit in regiā. Et cū uidisset alterū pelle leonis tectū Pollinycē. s. qui regius iuuenis isigne illud in testimoniū uirtutis Thebani Herculis ferebat. Et alterū cute apri: q' ob occisum a meleagro patruo aprū in decus plis ea tectus i/ cedebat: respōsi ambiguitate itellecta: cognouit hos sibi generos esse trāsmisso. Quos postq' nouit affinitate. cōtētus: Thideo deiphilē & pollinyci argiā dedit uxores: & cū iuxta pmissū regnū ab Etheocle Pollinyci non restituere: cōtractis uiribus aduersus Thebanos bellū mouit: & cū rā duces oēs sui morte occubissent: ceci/ dissētq' mutuis uulneribus pollinyces & etheocles: ipse in furiā uersus repetiit argos: nec q' illi fuerit finis in/ ueni.

De Deiphyle Adraisti filia: & Tydei coniuge. Cap. XLII.

d Eiphyles: ut dicit Statius: filia fuit Adraisti regis: & cōiūx Thidei Calidoni: cui pepit Diomedē.

De Argia Adraisti filia: & coniuge pollynicis. Cap. XLIII.

a Rgia secūdū Statiū adraisti regis fuit filia: & pollynicis cōiūx q' cū illi pepisset Thestandū: audissetq' eū a frē occisū: ab argo thebas ueniēs: ut extremas lachrias: & officiū funerale cadaueri uiri ipenderet: eo q' id faceret aduersus iperū Creontis: una cū Antigona pollynicis sorore capta: & iussu Creōnis occisa est.

De Agenore ternio Beli prisici filio q' genuit septē filios: quoz prima Taygeta. secūdus Polydocus. tertius

Cylix. qrtus Phœnix. qnta Europa. vi. Cadmus. vii. Labdacus. Cap. XLIII.

Beli prisici filii: ut Theodontus dicit & Paulus: stilus reuocandus est. Et esto a prædictis dicatur q' hic Agenor fuerit Beli filius. Sunt tamen qui dicant eum Beli fuisse filium: sed non

ægyptii: quoniam phœnicis: auumque huius Agenoris Agenorē etiā nūcupatū: eūmq; Agenorē primū: nīnīa apud assyrios regnāte cum īgenti multitudine: peste coactum: patrias sedes quas circa extremā meridionalē ægyptū habuerat: liq̄sse: & duce peregrinationis Nylo ī littus syriacū deuenisse nauibus: & illud pulsus ueteribus icolis occupasse: ibiq; regnasse: sibiq; Belū filium successorē liq̄sse: quē huius agenoris patrē uolunt. Alii uero nepotē ex Phœnicie filio: ex q̄bus cōprehendi potest a similitudine noīs: & forsā tēporis exortum erro: rē: ut q̄ Beli syriaci filius fuerit creditus Beli ægyptiaci. Sed ex quocūq; Belo natus sit: mens mihi ē hic Theodontii & pauli opinione sequi: cū de superiori nō satis certus appareat auctor. Hūc igit dicunt ex ægypto in lit: tus syriū abiisse: & phœnicibus īperasse: & amplissima atq; generosa prole claruisse.

De Thaygeta prima Agenoris filia.

Cap. XLV.

Haygetam dicit Ditis cretensis Agenoris fuisse filiam: eamq; loui placuisse: & in eius uenisse concubitum: & cum concepisset lacedæmonē peperisse: dato sint q̄ cū ex Semele natum dicant.

De Polydoro. ii. agenoris filio.

Cap. XLVI.

Olydorus ut testatur Lactantius: filius fuit agenoris: de quo præter nudū nomē nil puto. Esto Theodontius de isto leuem faciat mentionem. sed longe antiquiorem isto Agenote illum dicit.

De Cylice tertio Agenoris filio: q̄ genuit Lampfaciū: & Pygmalionē: & Pyrodē. Cap. XLVII.

Melix secundum Lactantiū filius fuit agenoris. Hūc dicit Theodotius hominem acris ingenii & robusti corporis fuisse: & cū superiores sibi fratres sperneret & de successione regni et desperaret: uilipenso superiore iugo: parte copiarū sumpta: sedes haud lōge a suis occupauit sibi: & regionē a suo noīe cylicia nūcupauit: ibiq; duos filios supstitēs dereliquit: Lampfaciū. i. & Pigmalionē. Sūt q̄ dicāt puincia hāc a Cadmo occupatā anteq̄ q̄siturus Europā mitteret a præ: cāq; postea a Cylice possessam cadmo nō redeunte.

De Lampfacio Cylicis filio.

Cap. XLVIII.

Ampfacius: ut dicit Theodotius & post eum Paulus filius fuit Cylicis: eiq; successit in regno: nec ex eo aliud ulterius inuenitur.

De Pigmalione. i. Cylicis filio & Cypriorum rege qui genuit Paphum.

Cap. XLIX.

Pigmalion ut dicit Theodotius filius fuit Cylicis: de quo refert q̄ cū iuuenis esset: & gloria maiorem suorum quos ad occiduum usq; penetrasse: & aphricū littus et occupasse audierat īfestaret: Collecta Cylicū manu: & conuocatis ex phœnicibus: classēq; parata in cyprū tuā serenissime regū trāsluexit exercitū: & ide ueteres syrios qui ibidē agenoris uetustissimi uiribus: ex antiq̄s pulsi sedibus confugerāt: expulit: & occupauit omne atq; tenuit insulā & regnauit in ea. Sane: qd̄ et testat Ouidius ī maiori uolumine: cū ibi scelestissimas cōperisset mulieres oīno libidini obsequentes uitio offensus: uita cælibe duce re disposuerat. Attamē q̄ ualebat īgenio: & artificiosus habere manus: suarūq; poetæ cū sibi ex cōdidissimā ebore scemineā sculpsisset imaginē: eiq; uisita desideria suāq; lineamētis atq; decore oris contraxisset p̄ oīa: In q̄ cū īgeniosus homo: & arte miraret suā: & uenustatē imaginis cōmendarēt ī dilectionē eius icidit: & serore maximo cupiebat eā esse scemina: orauitq; Venerē eā tēpestate celeberrimā insulā deā: ut aiaret eandē & suorum faceret amoz: sensibile: nec effectu caruere p̄ces: scemina uera facta ē. Quod aduertēs Pigmalio gaudio plenus: quoniā uoti cōpos esset: eius usus ē cōcubitu: & e uestigio grauida facta ē: eiq; peperit filiū: quē paphū īpe postea noīauit: eūq; sibi moriētī reliq; haredē. Nūc qd̄ sibi eburnea uelir imago: īgenio potius poetico q̄ uiri artificio fabrefacta uidentū ē. Arbitror enim cum pigmalioni suspecta prouectarum ætate uirginum pudicitia esset: eū sibi uirgunculam elegisse: ætate suspitione carentem: candore atq; mollitie ebori simile: quā cū suis aptam fecisset moribus: excreuit ante ætatē puellæ concupiscētia eius: cœpitq; desiderare atq; exposcere precibus: ut cito efficeretur matura uiro: qua tandem facta in uotum deuenit suum.

De Papho Pigmalionis filio qui genuit Cynaram.

Cap. L.

Aphus ut dicit Theodotius filius fuit Pigmalionis ex eburnea matre: q̄ cū Pigmalioni successisset in regno: Cyprū insulam Paphum ex suo noīe nūcupauit. Paulus autē dicit Paphū oppidū ab eo tantum constructum: & de suo nomine nominatum: qd̄ quidem Veneri sacrum esse uoluit constructo in eodem illi templo & ara: cui thure solo diu sacrificatum est.

De Cynara filio Paphi qui genuit Myrrham: & ex Myrrha Adonem.

Cap. LI.

Cynara filius fuit Paphi: p̄tout ostēdit Ouid. dum dicit. Editus hac ille ē q̄ sine ple fuisset. Inter scelices cynaras potuisset haberi. Est autē hic alter ab illo Cynara: q̄ assyrioz rex dicit: in lapidē uersus flendo īfortunia filioz. Ex hoc autē Cynara cyprio præter scelus unū nō habemus. Nā ut ipse recitat Ouid. huic ex cōiuge filia fuit noīe Myrrha: quæ cū formosa esset: ac etiā matura uito: præter debitū patrē amauit: & nutricis suæ opera: dum marer eius sacra cereris celebraret: in q̄bus oportebat p̄ nouē dies a contactu uiri abstinere: eius concubitu potita est: in quo prægnās effecta Adon filius natus est.

De Myrrha filia Cynaræ & matre Adonis.

Cap. LII.

Myrrha: ut supra patet Cynaræ regis filia dicit fuisse Ouidius: & cū eū nephasto adamasset amore: opera nutricis suæ eius cognita habuisse concubonum. Fulgentius tamen dicit eā cū cynara postquam ebriam effecisset habuisse concubinū: quæ ex nephario concubitu prægnans facta: cū illam uellet noscete cynara: nouissetq; filiam: dolore percitus eam secutus occidere uoluit. Quidā dicūt eam in sabæos fugisse: ad quos usq; secutus cynara: cū illam gladio percussisset: ex uulnere conceptū filiū erupisse. Ouid. tamen dicit eam miseratōe deorū apud sabæos in arborem sui noīs uersam: & calore solis aperto cortice filiū emississe: quē nymphæ liquoribus unxere maternis. Fignēto huic arbitror cām dedisse nomen arboris: quæ apud sabæos uocat myrrha: guttas emittens solis p̄cussa radis: ex q̄bus pigmentū cōficitur qd̄

adon uocatur qd latine fame sonat. est eni suauissimi odoris: ut uidetur uelle Petronius arbiter plurimum libidinis conferens: adeo ut asserat se ad libidinis incrementum myrrham potasse poculum. Vnde Fulgentius ut in pluribus longe altius sentiens circa hoc dicit. Myrrham arborem in India esse: & solis caloribus cremari: & quia solem patre omnium regum dicebant: ideo patre myrrham amasse dictum: & cum sol feruētius illam calefaceret ea reges ex imis corticis emittere: & sic a patre uulnerata: adonem. i. suauitate odoris emisisse.

De Adone Myrrhæ filio & nepote Cynaræ.

Cap. LIII.

Adon Cynaræ regis aui sui: & Myrrhæ sororis fuit filius: ut lōgo carmine i maiori uoluntate testatur Ouid. de quo talē ipse idē recitat fabulā. Dicit enim qd cū formosissimus euafisset iuuenis: a Venere casu percussa a filio summe dilectus est: quæ dū illū maxima delectatione sua p filias sequeretur & nemora: eiusq; uteret amplexibus sæpius cū monuit ut sibi ab armatis beluis caueret: & sequeretur inermes. Vnde die quādam male uerborum Veneris memor: in aptū irruens ab eo occisus est. Quē Venus fleuit amare: & in florē cōuertit purpureū. Hoc figmētū Macro. in lib. saturnaliōrum conat enodare mirabili rōne. Dicit enī Adonē solē eē: quo nil pulchrius: & eā terræ partē: quā inhabitamus supius. s. hemisperiū Venerē eē: cūq; in inferiori ē hemisperio: a phisicis pserpina appellata sit. Et sic apud assyrios & phœnices: quos penes & Veneris & Adonis fuit religio igēs: tūc Venus cū Adone a se dilecto delectaret cū circa supius hemisperiū sol ampliori circūflectitur ambitu & inde ornatior: quia flores frondes & fructus eo tēpore terra pducit. Dū uero breuiorē circuitū ducit circulos: de necessitate maiores apud inferiori hemisperiū agit: & sic autumnus & hiems ibribus assiduis terrā decore suo priuatā lutosā faciūt: quo aper qd hispidū aial ē delectat: & sic ab apro. i. ab eapris qd lirate qd delectat ap. adō. i. sol. terræ. i. ueneri sublati ut: & inde uenus luctuosa efficit. Quā at sit adō trāsformatus i florē: ob id hētū puto: ut nri decoris breuitas ostēdat mane qdē purpureus ē: sero lāguēs pallēsq; marcidus efficit. sic & nra hūanitas mæ. i. iuuetutis tpe florēs & splēdidā ē. sero at. i. senectutis æuo pallemus & i tenebras mortis tuimus. Sane qd assyrii sentiāt uel Macro. historia ramē uidetur sentire & Tullius testatur ubi de naturis deorum: uenerē fuisse syria cyproq; cōceprā. i. ex syrio hoie & cypria muliere: quā astarcō uocauerē syri: eāq; adoni nupuisse: ut dicit Lactan. in libro diuinārum institutionū. In sacra historia cōtinēt hāc meretriciā instituisse artē & stupræ mulieribus suasisse: & ut uulgato corpore quæstū faceret: & hoc ideo dicit iperasse: ne sola pter alias mulieres ipu dica: & uiroꝝ appetens uideretur. Ex quo cōsecutū est & longis pfeueratū tēporibus: ut phœnices de pstitutōe filiarū donaret anteq; eas iungeretur uiris: ut i libro de ciui. dei testatur Augu. & Iulianus i epithoma pōphei trogi: ubi Didonē. xx. uirgines i littore cyprio qd in quæstū uenerant rapuisse demonstrat. Fuit igit Adon rex cypru & Veneris maritus: quē ego ēt seu ab apro: seu alia nece Veneri subtractū reor: eo qd ad imitationē lachrymatu m eius ueteres anniueriario plangore consueuerint adonis interitum flere: quos i suis uisōibus increpat Isaias.

De Pirode Cylicis filio.

Cap. LIII.

Irodes ut Plinius asserit in libro naturalis historiae filius fuit cylicis: ex quo & si nil aliud habeamus eodem Plinio teste: saltem habemus eundem primo ignem ex silice excussisse.

De phœnicie. iiii. Agenoris filio qui genuit Philisthenum & Belum.

Cap. LV.

Hoenix ut dicit Lactantius filius fuit Agenoris. hūc dicit Euseb. i libro tēporū: regnante argiuis dano una cū Cadmo fratre a thebis ægyptiis uenisse in syriā: & apud tyꝝ & sydonē iperasse qd qdē fuisse potuit circa annū mūdi. iiii. M. dcc. xli. post paulū at dirit eū āno primo lyncei regis bithiniā cōdidisse: qd prius Mariādina uocabat: qd fuit āno mūdi. iiii. M. dclxxix. huius tamē aduētū i syriā nō cōuenit cū dictis supra: ubi de Agōre a Theodōtio & etiam ab Ouidio discrepat qd uidetur uelle

Agenorē uenisse nō phœnicē cū cadmū missam ad pergrēndā Europā ab Agenore: nō a Phœnicē describat. Sed has ego uarietates ulro cōcordare uolēbus linguā: de phœnicē qd cōpereri pōt. hūc at artificiosū fuisse hoīem ostēdit Eusebius: eo qd primus qsdā lras seu lratū characteres phœnicibus dederit: deinde ad scribēdū eas instituisse uermiculū: undē & color ille phœnicēus dictus ē: credo ab iuētore: qd postea mutata lra est puniceus appellatus.

De Philisthene filio phœnicis qui genuit Sichæū.

Cap. LVI.

Philisthenē dicit Theodōtius filiū fuisse Phœnicis: Qui cū eēt Herculis sacerdos qd persanctissime a phœnicibus colebat: uideretur phœnicē patre mortuo Belū fratrem natū maiore regnare: relicto Sichæo filio sacerdotio: & copiarū parte sumpt. naues cōscēdit: & post multos casus tū Herculis colūnas cursu supasset ibidē i littore oceāi sedes assumpsit pperuas: cōdita ciuitate quā Gades uocauerē sui: & ne sacerdotiū abdicasse uideretur oīno: tēplū ibidē cōstituit herculi: & sacra oīa ritu tyrio inouauit.

De Sichæo Philisthenis filio & Didonis uiro.

Cap. LVII.

Sichæus secūdū Theodontium fuit filius Philisthenis: cui abeūte parte sacerdotium derelictū ē: ut supra dicitur. quod a rege proximus erat honor. hunc dicit Seruius sicarbam uocantū: esto eū Virgilius semp uocet Sichæū. Et Iustius semp illū uocet acerbā: hic at seu relicto seu aliūde qd nris thesauris: ut Theodōtio placet: & reliq; copiosus factus plurimū: Belo mortuo Elisam filiā eius accepit uxore: quæ postea Dido uocata est: quā præcipue dilexit. Vnde cum Pigmalion Beli filius patri successisset i regno: auri auidus: eius desideratis diuitiis: clā illi tetēdit iſidias & icautū iterem it.

De Belo Phœnicis filio: qui genuit Pigmalionem & Didonem & Annam.

Cap. LVIII.

Belus qd & metres secūdū Seruiū appellatus est: ut ait Theodōtius filius fuit phœnicis: uir bello & armis insignis: adeo ut cyprios littus phœnitū pyratice iſestantes subigeret: quod Virgilius i persona Didonis pſunctorie tangit dicens. Genitor tum Belus opimā: Vastabat cyprū & uictor ditione tenebat.

De Pigmaliōne filio Beli.

Cap. LIX.

Pigmaliō: ut Theodōtio placet filius fuit Beli regis Tyri: & patre moriēte ut ait Iustius: una cū sororibus tyriis derelictus ē. Cui adhuc puero populus paternū tradidit regnū: hic uero auarissimū cū

o
q. Sanguine
Rose qui pri
mo candido
erant facte
purpurei
Ruel. h. p.
c. 132. Diase.

anum ad diuitias Sichæi patruelis sui iniecerat: illum dolo interemit hoc solū scelus ex regē isto nobis reliquit

antiquitas. De Didone filia belii & coniuge Sichæi. Cap. LX.
 Ido præcipuū matronalis pudicitia decus: ut Virgilio placet: Belii regis fuit filia. Hanc insignis formæ uirginē tyri Belo mortuo acerba seu sicarba uel sicarba Herculis sacerdoti dedere in coniugem qui ob auaritiā a Pigmalione occisus est. Hæc autē post longa fratris mendacia in somnis a uiro præmonita: sumpto uirili aīo: pluribus ex his quibus sciebat Pigmalionē exofum: clam in suā sniam tractis: sumptis nauibus fugā cœpit thesauris secū delatis. Et cū in littus deuenisset africū: ut placet etiā Tito li uio: mercato ab icolis suadentibus: ut ibidem sedem sumeret: tantū littoris quātū posset bouino corio occupare: illudq; in cartā redactū: & in frustra cōcisum occupauit plurimū: & ostensis sociis thesauris suis: eisq; aīa ris ciuitatē composuit: quā postea uocauit Carthaginē. Arcem uero eius a bouino corio: quā sic uocitāt: byrsam nuncupauit. Ad hanc accessisse Aeneam p̄fugum uel tempestatis ipulsum: & hospitio thoroq; susceptū ab ea: Virgilio placet: eamq; discedente a se Aenea: ob amoris impatientiam occisam. Vex; Iustinus & historiographi ueteres aliter sentiunt. Dicit enī Iustinus a musitanorū rege sub belli denūciatione a principibus Carthaginensibus postulatā in coniugem: quā cum ipsa rescisset: & sua se ante snia ad oēm casum p̄ salute patriæ damnasset: agre tulit: sed terminū impetrauit: infra quē se ad uirū pmisit iturā. Qui cū uenisset constructo figenti rogo: in eminentiori ciuitatis pte: quasi Sichæi placatura manes illū cōscendit. Et a statibus ciuibus atq; expectantibus qdnā facta eēt: ipsa educto quē clā gesserat cultro dixit. Optimi ciues ut uultis ad uirū uado. Seq; hoc dicto interemit: mortem potius eligens: q̄ pudicitia maculate. Qd' etiā longe est a descriptione Maronis.

De Anna Belii regis filia. Cap. LXI.

Anna filia fuit Belii: ut uidetur placere Virgilio: qui illam sæpissime Didonis fotorem appellat: hæc Didonis fugæ comes fuit: quam postq̄ mortuam uidit: & Carthaginē a larba rege occuparam: ut Ouidius dicit ubi de fastis: ad Bathum regē corisæ insulæ aufugit uctusti hospitii cōfisa iure. Tandem sentiens: q̄a Pigmalion arma aduersus eam moueret hæc ob causam a Batho licentiata intrauit mate: & tempestatē passa ubi camerē petere intēdebat: in laurētū littus delata eēt: per quā dum Aeneas iam supato Turmo: cū Achate spaciando deambulare: eo uiso fugā cœpit: tandem præstira ab Aenea fide substitit: & ab eo in regiā deducta est: cuius ob aduētū suspicata Lauinia ei tctēdit insidias. Verum anna a Didone per quietē monita nocte regiā exiuit: & si satis potest ex Ouidii uerbis cōcipi: in numicum flumē se se præcipitē dedit. Sane si Hector Ouidius ad ulteriora pcedens dicit: q̄ cum postea exquireret: & a pergentibus pueniret ad numicum flumen: uisum est illis c̄ fluuio uocē audiuisse dicentē. Placidi sum nympha numici Anne perēne latens anna perēna uocor. Post ipsum autē Ouidiū dicit Macrobius in saturnaliōz libro: aprili mense publice & priuatim sacrificatum iri: ut annare & perennare cōmodi liceat.

De Europa Agenoris. vi. filia.

Cap. LXII.

Europa filia fuit Agenoris: ut p̄ Ouidiū patet: ex qua talis natrat fabula: q̄ cum ob formositatē suam summæ diligere a ioue: ab eodē Mercurius missus est: eiq; iperatu: ut quæ cerneret armenta in mōtanis phœnicū in littus spelleret: quo cū puellis ludere cōsueuerat Europa. Quod cū Mercurius fecisset iuppiter in candidū taurū transformatus: se armētis imiscuit. Hūc cū cerneret uirū pulchritudinis & māsuetudinis eius delectata: illū primo tractare manibus cœpit: at inde eius cōscendit dorsum: qui paulatim se in undas deducēs: dū illā territā: & cornibus atq; dorso initentē sensit nātans in cretā transiit: ubi in uerā redactus formā: eam oppressit: & oppressu prægnantem fecit: quæ illi postea peperit: ut nōnullis placet: Minos Rhadamātū & Sarpedonē. Ipse uero in eius sempiternā memoriā tertiā orbis partē Europā ex eius noīe nuncupauit. Huius fabulæ figmentū adeo tenui regis cōtice: ut facile possit apparere quid uelit. Nā Mercuriū armenta depellentē in littus: ego eloquentiā & sagacitatē alicuius lenonis uirginē e ciuitate in littus deducentem intelligo: seu mercatorē fictum se iocalia ostensurum: si nauem conscenderet pollicentem. Iouem in taurum transformatum uirginis delatōtē iam apud deliras aniculas uulgatum est: nauem fuisse cui erat insigne albus taurus: qua quacunq; fraude conscēsa: a uirgine illico remigantiū opere factū est: ut deferretur in cretam ubi ioui coniugio iuncta est: seu secundū Eusebium in libro temporū Asterio regi: ex quo ipse supra dictos filios asserit procreatos. Augustino tamen placet hunc nō Asteriū: sed sanctum appellatum fuisse. Discrepāt in super de tempore: huius rapinæ plurimū auctores. Cū sint: ut Eusebius refert: qui dicāt iouem anno Danai regis argiuorū. xl. europæ mixtum: eāq; postea Asteriū cretensium regē in coniugem assumpsisse: qui annus est mundi. iiii. M. dccc. xviii. Alii uero dicunt eā a cretensibus rapram: regnante argis acrisio circa annū mundi. iiii. M. dccc. lxxviii. Quidam autem uolunt eam raptā Pandione athenis regnante. anno. s. mūdi. iiii. M. dccc. lxxviii. Quod quidē tempus magis conuenit eis: quæ de Minos eiisdem Europæ filio leguntur. Huius imaginem egregiam ex æte a Pithagora tatenti positā dicit Varro ubi de origine linguæ latinæ.

De Cadmo Agenoris. vi. filio: qui genuit Semelem Agauem: Auctonoē & inoem.

Cap. LXIII.

Admus antiquorū omnium uulgata fama fuit filius agenoris: quem una cū Phœnice fratre a thebis ægyptiorum uenisse anno Danai argiuotum regis. xvii. & apud tyrum & sydonem regnasse scribit Eusebius in libro temporum: cum ut supra patet longe ante ibidem uenit. Agenor postea pulsus: a quo Agenorē patrem horum nōnulli uolunt duxisse otiginem. Qui Eusebius post hæc scribit: anno regni lyncei. xvi. Cadmū at menia occupasse: quod a Cylice factū supra memorauimus. Hic tamē ut scribit Ouidius cū rapuisset iuppiter Europā: ad ipsius petq̄sitionē ab Agenore patre missus est hæc ei indicta lege ne absq; ea reuertere in patriā. Qui sup̄tis sociis cū quorsum q̄reret ignoraret: nouas sibi

exquirete sedes statuit. Et cū haud longe a parnaſo applicuiſſet: oraculū conſuluit: & habito reſpōſo: ut bo-
uem ſequeretur indomitam: & ibidē ubi conſiſteret ſedes aſſumeret: qui ī deſtinatū ſibi locū ductus acq̄-
uit: & regione a boue uocata boeria ciuitatis fundamēta iecit: eāq; ab antiquis thebyſ aegyptiis: ex quibus p̄-
deceſſores eius aduenerāt thebas appellauit. Sane ut dicit Ouidius: dum uellet factum conficere: & ex ſociis
quodſam miſiſſet: ut aquā afferrent: nec reuertentē: eos ſecutus competit a ſerpente ingenti deuoratos: quē
cū ſpectaret audiuit: quia & ipſe ſerpens inſpiceret. Eo tandem occiſo monitu ſumpto dentes illi euulſit: ac
ſeuit: & repente hoīes in armis exorti ſunt: & p̄celiū inuicē habuere ſpectante Cadmo: nec ante ceſſauit p̄-
lium: q̄ gnq; tantū ſupſtites remanerēt: qui in ita pace ſeſe iūxere cadmo: & c̄cepto operi adiutoriū p̄aſtite-
re. Paleſactus in ſuper ſcribit eum Spingam habuiſſe coniugem: eandemq; propter zelum Hermione ab eo
diſceſſiſſe: & aduerſus cadmeios bellum iniſſe: Sunt p̄terea qui uelint eum ſecus hypocrenem fontē ſedē-
rem atq; meditantē. xvi. lit̄eratū caracteres adinueniſſe: q̄bus poſtea omnis gr̄acia uſa eſt. Sic & Plinius in li-
bro naturalis h̄iſtoria: dicit eū apud thebas lapidicinas inueniſſe: & auri metallorūq; cōſtaturā: dato theſa-
ſtus eū dicat h̄ac apud phœnices feciſſe. Verū longe poſt deſignatū tēpus. Nā qđ ſupra de eo ſcribit fuit circa
annū mūdi. iiii. M. dccc. v. h̄ac autē circa annos. iiii. M. dccc. xxviii. Inde dicit Ouidius fuiſſe ſibi cōiugē Her-
mionē Martis & Vencris filiā: ex qua conſtat. iiii. genuiſſe filias: eidēq; Hermioni a uulcano uictorico exitiale
monile cōceſſum. Poſt h̄ac autē cū plurima ex nepotibus & filiabus eueniſſent inſorrunia: ipſe iam ſenex ab
Amphione & Zeto pulſus in illyrios abiit: ubi miſeratiōe deorū in ſerpētes ipſe & Hermiona uerſi ſunt. Hu-
ius h̄iſtoria fabuloſa aliqua habet im̄ixta: quorū uidere ſenſum ſupereſt. Serpentē igitur marti ſacrum: Ego
ſenē hominē atq; prudentē olim armigerū: & bellicoſum intelligo uerbis ſuis: & percōtationibus Cadmi ſo-
cios detinentē: cuius cōſilio: q; ego per dentes aſſumo: inter incolas ſeminata diſcordia eſt: qui aduerſus eum
Spingæ impulſu ſurrexerant. Ex qua repente ſumptis aduerſum ſe armis in pugnā deuenere: quorum prin-
cipes attritis cede popularibus cū cadmo in cōcordiā deuenere: & ex incolis atq; forēſibus unū fecere popu-
lū: qđ autē ipſe exul cum cōiuge ſerpens effectus ſit: eos deſignat factos eſſe lōgæuos, prudentes enī more
ſerpentū curuo incedunt pectore. De tēpore autē huius regni etiā diſcordes fuere ueteres. Dicit enī Eufebius
in libro tēporū anno regni Abantis regis argiuor. viii. q̄ fuit mundi annis. iiii. M. dccc. xxvii. Cadmū ab Am-
phione & Zeto regno pulſum. Nec multū poſt dicit regnante argis acriſio cadmū regnaſſe thebis: cū acriſi-
us abāt̄i ſucceſſerit: qđ tamē eē potuit circa annū mūdi. iiii. M. dccc. lxxv. cui tēpori cōgruit qđ poſtmodū idē
ſcribit Eufebius. i. Acriſio argis regnante ea fuiſſe: quæ de ſpartis memorant. Quos dicit paleſatus q; cū p̄xi-
marum eſſent regionū aduerſus Cadmū ſubito conſtituiſſe: & propter repentinos cōtractus: quaſi de terra na-
tos: & quia ex omni cōfluxiſſent parte ſpartos uocatos. Sed tamē male conuenit tempori: quo ſupra raptam
diximus europā. hi ueritarē cōperiāt: q̄bus magis eſt curæ: ego autē nil amplius reperire potui.

De Semele filia Cadmi.

Cap. LXIII.

Semeles Cadmi fuit filia & Hermionis: ut ſatis per Ouidium patet in maiori uolumine. Hanc ex
Ioue p̄gnantem cum ægre ferret Iuno ei in uetulam beroē epidauream transformata ſuaſit: ut
experiret nunquid amaret a Ioue: ut ab eo poſtular̄et: ut ſecum prout cum Iunone concūberet.
Quæ cum Iouem per ſtygias undas iurare cōpulſiſſet: ut ſibi poſtulata cōcederet: petiit ut ſecum
prout cum Iunone iaceret. Iuppiter autem dolēs: quia iuraſſet: ſumpto minore ſulmine eam per-
cuſſit: & mortua eſt: ſq; ex utero nōdum perfectus infans educus eſt: qui Bacchus poſtea fuit. Figmenti hu-
ius ego ueritatem puto: hanc ſceminam p̄gnantem: ut ipſa ſonat fabula ſulmine percuffam: nō enim ignis
i. Iuppiter Aeri: id eſt Iunoni miſcetur: niſi per ſulmen ad inferiora descendens.

De Agaue filia cadmi.

Cap. LXV.

Agaues: ut ſatis notū eſt: Cadmi & Hermionis fuit filia: quam Cadmus Echioni uni. ſex ſociis: qui
illum iuuere Thebas ponere: matrimonio coniunxit: ex quo ipſa cōcepit & peperit filium quē uo-
cauere Pentheū elati animi iuuenē: qui cū ſacra bacchi ſperneret celebrātibus matre & ſororibus
& aliis: ab oibus infuriā uerſis occiſus eſt. Dicebat Leontius Pentheū hūc abſtemium fuiſſe: & ob
id a temulenta matre & aliis occiſum quia ſæpius ebrietatem & temulentiam dānaſſet eatum.

De Auſtonoe filia Cadmi.

Cap. LXVI.

Auſtonoe Cadmi & Hermionis fuit filia ut ait Oui. Hæc Ariſtei fuit cōiunx & ex eo pepit Atheonē.

De Inoe Cadmi filia.

Cap. LXVII.

Ino æque Cadmi & Hermionis: ut ait Ouidius: fuit filia: quæ cū nupſiſſet Athamati Eoli filio: ei-
q; Learcū & Melicertem peperit: cū ab ifano patre Learcū uidiſſet occiſum: ſibi timens & reli-
quo: ex prærupto ſaxo ſe precipitē dedit ī mare: ex quo aiunt eā marinā deā leucotoem factā: & me-
licertē palemonem miſeratione Neptuni. Credo ego loca illa fuiſſe: ad quæ necata cadauera mare
detulerit: & delatis ad ſolariū ſupuiuetiū ipſira deitatis noiā. Seu potius: ut ifra legiſ de Learco & Melicerte

De Labdacio ſeptimo Agenoris filio qui genuit Laium.

Cap. LXVIII.

Labdacius: ut dicit Theodontius: iunior fuit filioſū oīum Agenoris. Qui cū audiſſet ſugatū fratrem
& amphionē propria manu peremptū: & Lycum occiſum ab Hercule: ab amicis ſollicitatus pre-
cibus: ut ſyria relicta ueniret in gr̄aciā: cū eſſet ob ſeniū nimis inhabilis ad laborē Laiū ex filiis iu-
niorem tranſmiſit. Qui cōſeſtim occupato regno rex dictus eſt. Paulus autē dicit Labdacū Phœni-
cis fuiſſe filiū: ſenemq; thebas ueniſſe uocatū: & ibidē regnaſſe aliquādiu: & Laium filium genuiſſe.

De Laio rege thebarum Labdacii filio qui genuit Oedipum.

Cap. LXIX.

Laius thebarū rex fuit: & ut satis demonstratū est Labdaci filius: qui seu ex Phoenice missus uenerit Thebas: seu ibidē natus sit: regnās locasta Creontis thebani filiā sūpsit uxore. Quā cū audisset conepisse: cōsultit de futura ple oraculū: & in respōsis habuit se nascituri manu picurū. Qui uolens cōsilio obstare piculo: iussit locastā: ut quicquid nāsceret exponeret. Quā cū mōesta infantē fecisset expōi: alitus ab extero dū adolescēs patrē exgreret: & ab oraculo se audiuisset illū apud phocim iuēturū: cū uenisset ibidē patrē cognitū seditionē ciuiū: & exteroq; separātē occidit: & sic Laius occubuit.

De Oedipo filio Laii: qui genuit Antigonā: & Ismenā: & Etheocle: & Pollynicē. Cap. LXX.

Oedipus rex thebarū fuit: & Laii filius & locastā: ut in thebaide testat Staius. Hūc iussu patris: ut supra dictū est: a matris utero in syluas abiiciendū feris delatū dicunt. Quē cū deserrent serui eius aetati innocuā cōpatiētes: nō abiecerūt iuxta mandatū: qn̄mo pforatis ei pedibus arbori uimine alligacūt. Ad uagitū cuius tractus pastor qdā polibii corynthioq; regis: eū ab arbore abstulit: & ad polybiū detulit. Qui cū filiis careret patria affectione suscepit: & filii loco educauit. Is tamē cū adleuisset: audiissetq; se nō polybii filiū: pquirere patrē disposuit: & cū apollinē cōsuluisset: accepit se phocis patrē repturū: & matrē sūpturū in cōiugē: qui phocim ueniēs orta iter ciues: forēsēq; seditione dū saueret forensibus Laiū conantē sedare tumultū icognitū iteremit. Tādē tanq̄ ab oraculo lusus thebas petēs Spingē inuenit quā solutis pblematibus cū occidisset: thebas itrauit: ubi filius Polybi creditus: illi locasta mater cōiugio iūcta est: quā libēs sumpsit: meroes olim Polybi cōiugis: quā matrē suspicabā: timēs coniugiū: & rex thebarū factus: &.iiii. filioq; ex locasta pater: orta letali peste thebis habitū est ab oraculo: nō descurā ciuitati pestē: nō regnātis exilio: incestuosum locastā cōiugiū purgare. Sane dū hāsitaret iā infelix uenit corinthius unus eū polybo mortuo in regnū uocās: qui dū se matris nuprias timere diceret: quonā mō corinthū deuenisset audiuit a sene: qd̄ cū audiuisset locasta memor: quā a seruis audiuisset: qui illū detulerāt īpectis eius pedibus eū extēplo recognouit in filiū: qd̄ ille audiēs: & a se Laiū patrē occisum cognoscēs: dolore pctus sibi manus iniecit in oculos: eisq; eiectis se ppetuis dānauit tenebris. *Filiū uero discedēs eius sprete humilitate ueniētes in bellū: & idē in mutuis morte locasta iā gladio perēpta incestus: dolēq; altera imarū oucete exul Creontis iperio in Cyteronē mōtē abiit. quo aut inde abierit mihi incognitū est. Sibi tamē ab Atheniensibus: nescio quo merito templum & sacra tanq̄ deo: Valerio referente constituta sunt.*

De Antigona Oedipi filia. Cap. LXXI.

Antigona Statio teste Oedipi ex locasta fuit filia: Hāc patri cæco: & in exiliū a Creonte pulso ductatū miserāda præstint: idē cū ad exhibēdas uulnimas lachrymas fratribus: & officiū funebre nocte aduersus Creontis iperū uenisset: ibiq; argiā pollynicis cōiugē cōperisset. Cremarētq; ambā cadauera fratū: cū argia capta est: & iussu creontis occisa.

De Ismene filia Oedipi. Cap. LXXII.

Ismenes Oedipi fuit filia: ut asserit Staius: de qua nil habet: nisi q; cuidā Athy iuueni Cyrreo despoīata fuerat: qui ante nuptias a Tydeo occisus est.

De Etheocle Oedipi filio & locastā. Cap. LXXIII.

Etheocles Oedipi filius sprete p̄tis humilitate: habita cū pollynice fratre de regimine regni sub hāc lege cōcordia: ut uicissim singulis annis altero interim exule regnarēt: repetito a pollynice p Tydeū amicū regno: nō solū seruare legē noluit: sed insidias Tydeo legato posuit: quā obrē septē regū obsidionē passus est: & demū in duellū cū fratre ueniēs: ab eo iam uictus illū cultro trālegit: & sic mutuis cecidere uulneribus: nec eocundem ignes cremantes cadauera fuere concordēs.

De Pollynice filio Oedipi: qui genuit Theffandrum. Cap. LXXIII.

Pollynicē Oedipi fuisse filiū & locastā nouissimū est: hic cū fratre: ut pximo supra inita de regimine pactione: primus in exiliū tendēs agētibus hymbribus: & uento nocte argos intrauit: & cū sub regia porticu qesceret adueniēte Tydeo: q; exul patriā fugiebat: itrans e sub porticū: aduersus eū surrexit in rixā: & ut supra dictū ē ab Adrasto rege pacati: & in regiā deducti sūt: & eius etiā generi facti. Tractu autē tēporis: cū Tydeus sub legationis noīe pro Pollynice etheocli regnū postulasset scustra: eisq; cōtra ius gentiū in mortē isidias ab Etheocle sibi positas cōperisset: eo itū est: nato iā ex argia Pollynici paruo filio: ut Adrastus cōgregatis argiuis principibus aduersus Etheocle & Thebanos iret in bellū: ubi hiatu terrā absorto Amphiarao: & Tydeo sagitta letali uulnere ictō: reliq; perēptis uariis mortibus pugnādo regibus actū est: ut in singulare certamē deuenirēt fratres. In quo cū iam uictor uideret Pollynices ciā a fratre iacēte trāsfixus est: & sicambo mutuis uulneribus periere. Quoz tā efficax atq; inflexibile odiū fuit: ut et eis mortuis itet cadauera pseueraret. Nā eis i eodē rogo ab Argia Pollynicis cōiuge: & Antigona sorore positis: nō prio ignis accēsus ē q; diuisā sint flāmā: adeo ut ligdo apperet cadauera recusare uno eodēq; igne cōburi.

De Theffandro Pollynicis filio. Cap. LXXV.

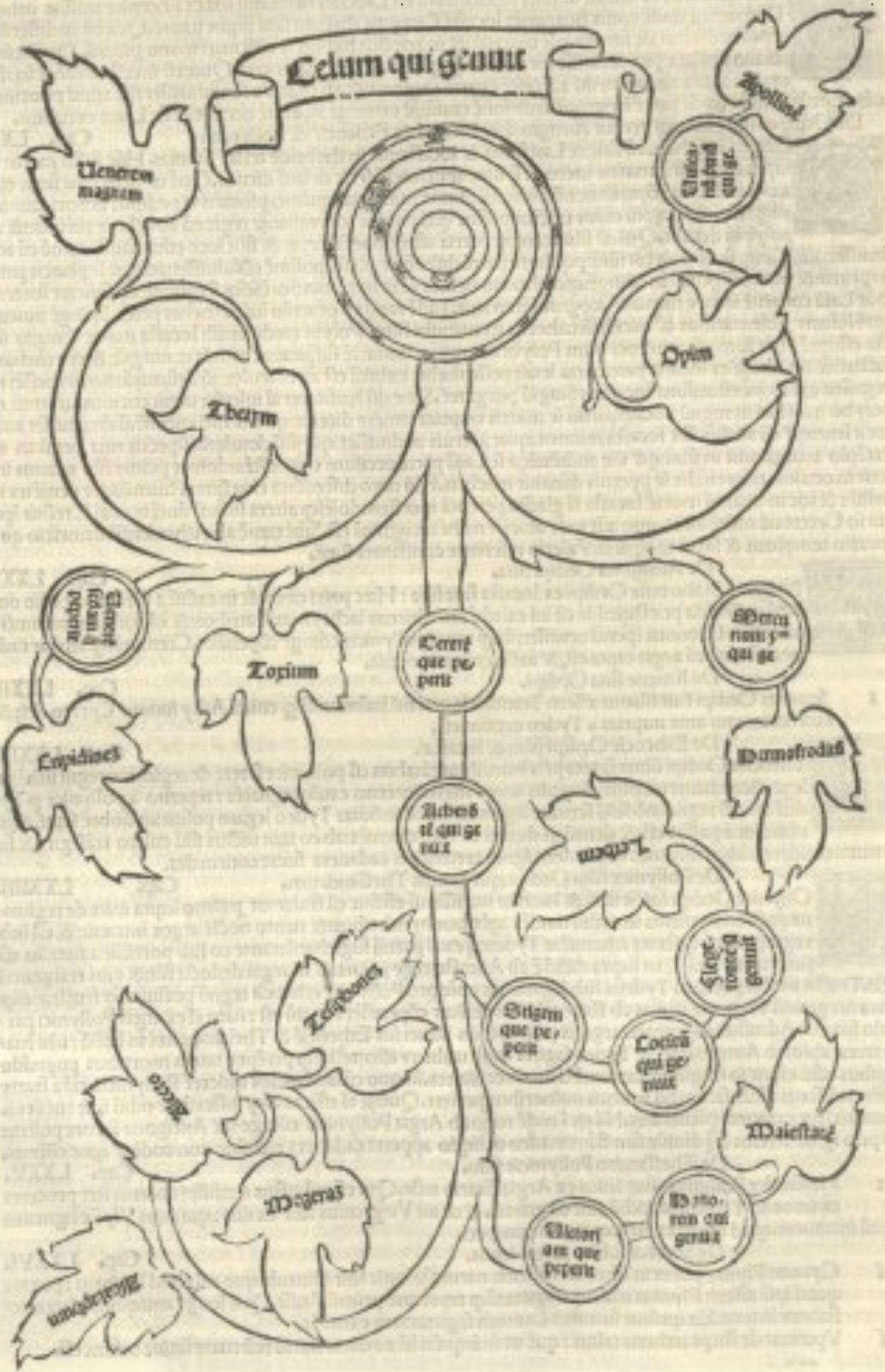
Theffander Pollynicis fuit filius ex Argia: Statio teste. Qui cū robustus euasisset: iuuenis iter proceres cæteros ad Troianū excidiū iuit cū grācis: & ut ait Virg. unus fuit ex illis: qui cum Vlysse ligneum equū intrauere. quid tandē ex eo fuerit: non comperi.

De Scyta. xiiii. filio primi Iouis. Cap. LXXVI.

Scyta: ut Plynio placet in libro de historia naturali: Iouis fuit filius: de quo nil aliud legimus: præter quod ipse asserit Plynius eū. sacri sagittarūq; repertorē primū fuisse. Quē longe antiquiorē sacre testantur litteræ. Ex quibus sumitur Lamech sagittarium extitisse.

Vpererat de stirpe ætheris celius: quē ut in sequēti libro daret initiū referuare satius uisum est.

Celium in termo generis pars ponitur eius,

Vicanti mihi exiguo cortice errotum uetustatis salum. Et ecce inter aspreta scopulorum & frequentia freta grandæuus senex Numenius philosophus uir quidem suo sæculo auctoritatis inclytæ se obtulit obuuium: & placida satis uoce fermoneq; composito inquit, Quid labore tuo numina ledis: ubi quiete illis poteris placuisse: fuit olim mihi quæ tibi nunc cura est: theologizantium: scilicet poetarum claustra uulgo etiam referare. Et dum Eleusiorum sacrorû archanum totis uiribus in propatulum trahere conarer: Ecce sopito mihi in quiete profunda, uisæ sunt Eleusinæ deæ meretricali ornatu uesteq; deturpatæ ipsis fornicum in faucibus: se quibuscunq; adeuntibus prostrantes ultro. Quod cum uideretur dignitati iddecens nimium: mirarerq; tam pudicas deas in tam prophanum meretricium corruisse: rcpete quæsiuit: tam inepte ignominia causam. Ast illæ toruis oculis & rugosa fronte: in me uersæ irato uultu uerbisq; cœpere. Quid lino scelesti poscis: tu tam obsceni facinoris causa

es. Excessu quidem nostræ integritatis atq; pudicitia renitentes in criminibus captas abstrahis: & in publicum lupanar tu ipse castissimas olim passim subiicis. Ego autem & si somno plurimo marcerem: non aliter q; uigilans intellexi: indignantes ilico & cognoui dormiens: quod uigilando non uideram: sacra: scilicet mysteria paucor; esse debere: & extemplo a cœptis destiti: ne indignatione actorè incurerè. Tu aut lōge plus cupiens: q; tibi cauens uertiginosum itrastru gurgitè: & qd omisi præsumis ipse: sino nunquid credâ tantu tibi luminis præstet igeni: quatu opi tā sublimi: opportunū sit: & hoc tacuisse nolim. Caue qd feceris iam pmonitus Critones ob læsam cererè piclritatus è. Pètheus bacchi sacra despiciens: capite mulctatus a mæ pœnas dedit. Nio bes ob uilipēsam latonā perditis filiis & uiro in silicem riguit: & ne plures enumerem: tu forsā credis deorum aulas impune referate uulgō: deciperis & ni desistas eorum iram: non anteq; expcriaris agnosces: Tum ego & si æstuantis maris obsisteret impetus: paululum tamen substiti: dixiq;. Quibus te ab oris: quæso nimium hos inter scopulos euehis? Ab inferis arbitror. Odore enim sulphureo cuncta replet: & os inferna caligine fuscū: & hæc ueteris infausti plutonis mandata sint: credo quasi christiano homini uti iadudum gentilibus consueuerat: talibus timorem putet icutere. Ille quidem ueteres cecidere cathenæ: & arma hostis antiqui contrita sunt: uicimus preciofo redempti sanguine: & in eo renati lotiq; suas decipulas non curamus. Attamen ego dearum ruarum non refero thalamos: nec deorum tuorum secessus aperio: quasi uelim illecebras eorum magis ex propinquo conspicerè: sed ut appareat poetas: si bene de deo sensissent homines fuisse præclaros: & ob mirabile artificium uenerandos: & ut uideas quati pendam hos ruos fabulosos deos simile Stratonico sibi iram alabandi imprecanti: & Hercules imolestum exoranti precem faciam. Ipsi ergo omnes quorum tu me hortaris iram fugere mihi irati sint quæso. Tibi autem illiq;: & tam incepta credentes christus lesus his dominus euehigo curauit ille. Ast ego arctus nauigio in ægeum euehar mare: cæli prolem perquisiturus amplissimam. Ille autem iter præstet placidum q; ex Sabæis magos ad se orandū atq; munerebus honorandum stella duce deduxit in Syriam.

De Cælo Aeteris & diei filio: qui genuit. xi. filios. Dato q; in præsentī tertio libro de. viii. tantum tractetur: utputa de Opi: de Theide magna: de cerere prima: de uulcano primo: de Mercurio tertio: de uenere magna: & de uenere secunda: & de Toxio.

Cap. i.

Aelum non illud quidem prægrandæ corpus ornatum syderibus: quod dicebat Orpheus a phanete compositum: in domicilium suum atq; aliorum deorum: & q; nos semper ambire circuitu cernimus. Verum homo quidam sic uocatus: ut ait Tullius: ubi de naturis deorum filius fuit Aetheris & diei: idest ignitæ uirtutis: & claritatis eximia: a quibus eius nomen processit in lucem: & q; homo fuerit: satis in libro diuinarum institutionum per lactantium patet. dicit enim sic in sacra historia. reperi Uranium potentem uirum Vestam habuisse coniugem: & ex ea Saturnum atq; Opim & alios suscepisse: qui saturnus cum regno potens efficeretur: patrem uranium cælum appellauit: & matrè terram: ut hac mutatione nominum: fulgorem suæ originis ampliaret: & cætera. Huic præterea ut in sacra historia dirit Ennius Iuppiter nepos eius primo in panæo monte aram statuit: atq; sacrificium adoleuit: & ab eo cælum ipsum uetum denominauit. Euemerus uero dicit hunc cælum seu cælum in oceano mortuum: & in oppido aulatia sepultum.

De Opi prima Cæli filia: & Saturni coniuge.

Cap. ii.

Ps seu opis: ut placet Lactantio libro diuinarum institutionū: filia fuit cæli & Vestæ: & Saturni fratris coniunx: & Iouis aliorūq; plurium deorum mater: q; obrem apud orbos orbis plurimum: ueneratiōis obtinuit. Sane seu antiqui theologizantes ad suos palliados errores fecerint: seu ad occultandam uulgo fictionibus magnatum rerum ueritatem: ut præactum est: seu ut potius Iouē adularentur maximo regi: historia omissa: Hanc miris fictionibus ornauere: atq; illam ex cis exulere: adeo ut loco maximi numinis coleretur a multis: eiq; templa & sacra sacerdoteq; uariis constituerentur in locis: de quibus ut distinctius uideamus apponenda sunt aliqua. Primo eam deorum dixere matrem: eiq; constituere quadrigam a leonibus tractam: eiusq; capiti turritam describere coronam & sceptrum manibus addidere. Veste præterea ramorum circuituibus: & herbarum conspicua ornauere: illamq; incedentem sacerdotes: quos eo q; Eunuchi ex instituto essent gallos uocauere: tympana tangentes: & æra præ-

cedere demonstrant. eiusque in circuitu sedes uacuas posuere: & chorybantes armatos illam ambire uoluerunt. Quid ex his tot senserit uideamus. Deorum enim mater ideo habita est: quia terrei sunt homines: qui ab hoibus dei facti sunt. Turrata uero corona: qua insignita est satis pro terra sumenda ostendit: quoniam fit terræ circuitus: ciuitatum & oppidorum ad instar coronæ insignitur. Vestis autem ramis herbisque distincta monstrabit siluas: & fructeta: & herbarum species infinitas: quibus terræ superficies tecta est. Sceptrum autem quod manibus defert regna diuitias: & potentiam imperantium super terra monstrabit: quod quadriga uehatur cum sit immobilis: Intellexere ordinem in operibus terræ per quattuor anni tempora: circulari quodam incessu seruari continue. Cur autem a leonibus trahatur: ratio hæc reddi potest. Voluere quidem agricolarum in tradendis terræ seminibus consuetudinē demonstrare. Consueuere quidem leones: ut Solinus in libro mirabilium dicit: si per puluereum solum iter faciant: cauda pedum suorum uerrentes turbare uestigia: ne uenatoribus sui itineris præstent indicium. Quod & agricolæ seminibus iniectis fulcis euestigio faciunt reregentes: ne semē surripiatur ab auibus. Præterea cum sint ossa leonis ossibus cæterorum animalium duriora: intelligi uoluerunt: uertentium terram mēbra esse oportere solidiora: quæ cæteris. Vel potius ut ostendatur per leones: quos quadripedum reges dicimus: iugo opis subditos: orbis principes terræ legibus esse suppositos. Sedes autem uacua illi circumposita existimo: nil aliud uelint quæ ostendere: quia non solū domus: sed ciuitates: quæ incolentium sunt: sedes uacuentur: per sæpe peste agente uel bello: seu quia in superficie terræ uacua sint sedes plurimæ: id est loca inhabitata. Seu quia ipsa terra semper sedes seruet uarias nascituris. Seu ad demonstrandum quod hi ad quos pertinet terræ cultus: non dico de agricultoribus tantum: sed etiā de principibus: qui ciuitatibus & regnis præsumunt: non debent se ocio & ineptè quieti concedere: quinimo stare continue & uigilare: cum de nouo semper emergant: quæ exercitio talium indigeant. Chorybantes autem has armatos ambire designauerunt uolunt unum quæ mortaliū pro patria se debere bellis exponere: & arma pro salute patriæ sumere. Gallos autem sacerdotes habere: ob id contigisse dicunt: quod cum deum mater: athym decorum adamasset puerum: rumpens cum pellice comperisset: zelo percita illi abscidisse uirilia: & ob id similis sacerdotes appetere: quos gallos a contrario sensu dixere. Sane per dilectum athym uult Macrobius saturualiorum libro solem intelligi: qui anno quolibet iuuenescere uidetur: & adeo a terra diligitur: ut in se eius suscepta influentia: quas cernimus herbas: flores: & fructus pariat: quod cum castrauit: hoc ideo fictum credo: quia certo anni tempore: solis radii uideantur steriles esse: & potissime circa autumnum & hyemem: in quibus temporibus nihil gigni uiderur ab eis. Vel ut dicit Porphyrius: athys flos est a terra dilectus rang ornamentum suum: qui runc a terra castrat cum ueniente fructu flos decidit: uel si cadat ante fructum non fit ulterius ad fructum aptus: quod hi sacerdotes tympana ferant: & æra uolunt pro tympanis: quæ uasa sunt semisperica: & semper bina feruntur: duo intelligi hemispecies terræ: in quibus ambobus ut nonnulli opinati sunt: terræ opus ostenditur. Per æra uero intelligi uoluerunt instrumenta ad agriculturam accommodata: quæ quondam antequam ferri usus inueniretur ex ære confici consueuerant. Hanc præterea multis nuncupauere nominibus: de quibus nonnulla significata exposita supra sunt: ubi de terra: & cetera hic sunt: rum aliquibus deabus communia: de quibus in sequentibus dicitur: & ob id quæ sua sunt propria censui apponenda. Vocant igitur eam Opim: Berecynthiam: Rheam: Cybelem: Almam: & magnam Palem. Opim autem ideo uocitatum uolunt: quod ut ait Rabanus. Opem ferat frugibus: & opere melior fiat: Berecynthiam autem dicit Fulgentius uocitatum quasi montium dominam: eo quod deorum fit mater: quod pro montibus intelliguntur: id est elatis hominibus: uel ut placet aliis & mihi a berecynthio monte seu oppido phrygiæ: in quo per sancte colebatur ab incolis. Rhea autem eo quod idem græce sonat quod ops latine. Cybelem uero uoluerunt nonnulli eam a cybalo quodam denominatam: quem primum illi sacerdotio functum aiunt. alii uero a cybalo oppido: in quo dicunt sacra eius fuisse comperta. Quidam uero dicitam uolunt a Cybel: quod capitis motum sonat: qui plurimus in sacris eius fiebat. Almam autem ab alendo nonnulli credidere dicitam eo quod suis fructibus omnes alit. Palem autem eam uocauere pastores: & pabulorum dixere deam: eo quod gregibus & armatis pabula præstet.

De Tethy magna Cæli secunda filia & oceani coniuge.

Cap. III.

Tethyn magnam dicit Paulus a Crysippo traditum filiam fuisse Cæli atque Vestæ & Oceani coniugem: quod quidem Lactarius asserit eam matrem dicit fuisse nymphæ. Veg. Seruius eam uocat Doris: quod arbitror a Virgilio superius dicit. Sic ubi rumpens fluctus subret labere sicanos Doris amara sua non intermiscet undam &c. In his igitur rumpens fluctus subret labere sicanos Doris amara sua non intermiscet undam &c. Tethys proculdubio aqua est: quæ dicit Crysippus uel seruatoris cælestis uel uiscibus educatam terræ: & sic ex cælo non homine: Vestæque in terra nata. Docis autem amaritudo interpretatur: quæ quidem solis agere seruore aquæ marinæ ut physici testantur addita est: quod experientia notum uidetur. Nam ut aiunt nautæ. Salsedo illa superficie aquæ maris tantum imixta est: rumpens infra decem passus dulcis inueniatur. Sed quid quod eam Oceano coniugem iungit: cum Oceanus aqua sit: & sic idem uideatur uir & uxor. Credo hoc fingentes sensisse: Oceanum accipi debere pro elemento aquæ simplici: quod quidem agens creditur ubi aquæ actio requiratur. Tethym uero pro aqua elemetata seu mixturam aliorum elementorum habente. Cuius mixtionis opera potest concipere & nutrire. Seu cum utrunque sexum diis esse describant: ut Valerius ferrani carmine patet dicentis. Iuppiter omnipotens regum rex atque repertor. Progenitor genitrixque deum. deus unus & idem &c. Volunt cum agat aliquid aquam eam uocari Oceanum: cum uero patiarur tethym. Seneca autem ubi de questionibus naturalibus scribit aliter uidetur sentire: dicit enim: aquam uicilem uocant Maro: muliebre omnem aliam. Vocauere autem eam tethym maiorem: ad differentiam tethys matris Achillis: quam nympham uoluerunt ueteres: non maximam deam nisi & nymphas ut quandoque sit dixerimus deas. Hæc autem magna tethys multos ex Oceano peperit filios: de quibus postea.

De Cerere prima Caelii secunda filia quae peperit Acherontem.

Cap. III.

Eres ut placet Lactantio in libro diuinarum institutionum: filia fuit Caelii & Vestae. Hanc dicit Theodorus Sicani uerulissimam scilicet regis iulii coniugem. Siculorum primū frumētū docuisse usum: & Sicano plures peperisse filios: nullū tamē nominat. Hic praeter testimonio Pronapidis dicit Acherontem fluiū peperisse: & ob hoc ex ea talem recitat fabulā. Eam scilicet concepisse & rubore excrescentis uteri: in abdita cretae specū secessisse: & ibidē Acherontē peperisse: qui nō ausus lucē aspicerē defluxit ad inferos: & ibidē infernalis effectus est fluius. Cuius fictionis ipsemet Theodotus talē explicat rōnē. dicit enim pro constanti habitū Cererē suasisse Saturno fratri ne Titano regnū aliquo pacto restitueret: & aduersus conditionē inter Titanū & Saturnū iuram: quos Saturnus filios masculos procreauit: iam masculos fuerit ipuisset: una cū Vesta matre atq; educasse: qd cū detectū esset: & audisset Saturnū operemq; a Titano detineri capnuos: sibi timens: in cretam abiens latebras petiit: nec ausa est comparere: donec certior facta est: Ionē uictoria liberasse parētes. Ex quo Cererē concepisse uoluit Pronapides dolorem ex captiuitate fratrum: eumq; in specu. i. in latebris peperisse: id est emisisse seu reliquisse: dum uictoria Iouis laeta uenit in publicum. Eū autē Acherontem dictū ab a qd est sine. & Cheron gaudium: nam absq; gaudio est qui dolet: & ideo lucem uiderē noluisse dicit. quia dolentes ut plurimum deiectis in terram oculis recessus appetunt: & obscura loca. Ibi enim infernalis fluius factus est: quia apud inferos nulla unq; sit lēticia. nec illi ideo pater ascribitur: quia nostra tantum existimatione procreatur.

De Acheronte infernali fluiō Cereris filio: Qui genuit sex filios: scilicet Alecto: Thisiphonem: Megeram

Cap. V.

Victoriam. Aschalpū & Stygem. Cheron infernalis fluius absq; patre Cereris fuit filius. ut praemonstratum ē. Hūc Paulus Titanis & terrae filiū dicebat & ob id a Ioue deiectū ad inferos: qd sicutibus titāis limpida pstitisset aq̄s. Sane noster Dantes in priā sui poematis parte: q̄ ifemus dicit: aliter de origine huius sentire uidet. Dicit enim in sūmitate idae mōris cretēsis statuā eē ingentē cuiusdā senis: cuius aurū caput est: pectus uero & brachia argentea: corpus & rēnes ex aere cōfectos: tybias atq; crura & sinistrum pedem ex electissimo ferro factum: dextrum autem pedem ex terra cōcta consistere: & in eum fere corporea moles: omnis in rotam uersa inniti. Et has omnes partes praeter aurū caput rimulas habere: ex quibus effluunt guttae aquae seu lachrymae: quae collectae: & per caernas ad inferos descendentes flumen faciunt acherontis. Sed quid sibi ram uariae uelint fictiones uidendū est: Cur cereris dictus sit filius praemonstratū est: qd titanis & terrae fuerit etiam concedi potest: ubi titanum solem in telligere uelimus: ut etiam ueteres uoluerit: & sic nonnulli opinati sunt: agente calore solis aquas maris trahi in uiscera terrae: & ex eis a frigore terrae dulcoratas effluere: & sic cum sol causam dederit eius filius dici potest: ac illius cuius uideretur uterū exire. Quod inferorū sit fluius: hoc modo potest accipi. sunt enim fluii duo: quibus acheron nomen est. Vnus quidem apud molossos defluit: ut dicit Titus liuius & in stagna: quae inferna uocantur effluit: & ex eis in helespōtium sinū mergitur. Alter uero apud lucanos fluens morte Alexandri epirotae insignis in infernū cadit: & sic horum ad inferos unusquisq; descendit. Nam qui apud molossos est in regno quondā Plutonis: qui deus inferni dictus est: eo qd ab oriente sole factum esset inferior uagatur. Et sic in regno Plutonis est. in inferno est. Attamen de secundo sic sensere quidā. Asserunt quippe praeteritū tempore graecis fuisse consuetudinē: dānatos exilio in italiā mittere: seu ipsi exules sua sponte uenire: quā eo qd apud inferos mare dicebāt: seu quia inferior graecia ab ortu sit solis: ideo & flumē: & dānatos esse apud inferos testabātur: ex quo uolūt locum fabulā adinueniunt: cum etiam ethimologia nominis fluii faueat fictioni: cum sonet sine gaudio uel salute: quasi exules patria perditā absq; gaudio uel salute essent. Qui uero aliter senserūt: ut seruius: & post eum Albericus dicit Acherontem fluium non esse: sed solum italiā: uerum de hoc alias. Dantes autē noster de uero acheronte infernali intelligit: & dicens: quia in creta insula senex sit statua ex uariis metallis a damiata syriae ciuitate in romā uersa: intendit loci congruentiā origini designare: & tempora causasq;. Sed primo de loco uideamus. Dicit ergo statuā senis: seu senē stare erectū: ut per hunc intelligamus humanū genus: quod adhuc stat esto antiquū sit: & stat in mōre Ida. Ida enim idem est quod formositas: per quā sentire uult formositatē temporalium rerū: quā ut pericula designet dicit. olim montē illū lacum: hodie uero tristem atq; desertū. In monte autem cretēsis dicit: eo qd creta insula tripartiti orbis mediā uideatur. nam illi ab arctoo aequum est mare: & ab occiduo Ionium: seu myrthaeum: quae europae sunt maria. A solis ortu est illi ichareum mare: atq; carpatium seu aegyptiū: quae asyatica maria sunt. A meridie uero & occiduo afro alitur ponto: & sic tribus orbis partibus terminus est: ut intelligamus: non solum unam hacum partium: sed omnes operam dare: ut acheron cōcreetur. Ipse autem ex guttis cadentibus: id est ex criminibus & operibus prauis fluxisq; antiquarum aetatum: & praesentis confectus est olim: & conficitur hodie: ut sentiamus ex criminibus mortalium amitti gaudium sempiternum. Verum ut appareat: quia non omnis aetas in hoc conueniat: autem caput solidum esse dicit: ut per illud intelligatur innocentiae primi parentis tempus: & nostrū dum renati baptisate in infantia simplices perseueremus. Demū uenit argentea: quae & si corporeis uiribus uideat ualidior uitiis tamē efficitur uilior: & sic argentea scissa rimis: id est criminibus. Tandem tertia sequitur prioris sonerior: & opeū longe deterior: & haec aequo modo scissa est: & in augmentū agit miseriae. Inde sequitur ferrea somior reliquarum etiam peior & obstinatio. Ultimo sequitur testea: in quam omnis moles corporea inclinat: & per quam mortalium fragilitas: & senium designatur. & haec scissa est. Ex quibus quidem scissuris sit ut lachrymae effluant facientes acherontem: id est gaudii perditionem: ex qua acquisitio tristitiae sequatur necesse est: ut fugis habeatur origo: & ex tristitia: doloris incendium: qui phlegeton est. Et

ex hoc luctus miseræ: frigiditas sempiterna: quam cocitus significat. Quod autem a damiata in Romam uersus sit describit humanum genus: quod in campo damasceno principium habuit: Romam regnorum mundi ultimam: id est finem suum prospiciat.

De furiis filiabus Acherontis in generali.

Ca. VI.

Furias tres esse omnes uidentur uelle poetæ: de quibus in generali libet pauca præfari: ut de particularibus sumatur facilius intellectus. Primo igitur eas dicunt Acherontis fuisse filias atque noctis: quod Acheron illi pater fuerit testatur Theodontius: quod autem ex nocte matre natae sint carmine patet Virgilii dicentis. Dicuntur geminae pestes cognomine duræ: quas & tartaream nox intempesta megeram Vno eodemque tulit partu: & cætera. His insuper plura esse nomina uoluere. Nam apud inferos eas uocari dixere canes: ut uidetur uelle Lucanus dum dicit. Jam uos ego nomine uero Eliciam stigasque canes in luce superna Destituam: & cætera. Apud mortales furias. ut ab effectu patet per Virgilii carmen. Cæruleis unum de crinibus anguem Cœcicit. inque sinu præcordia ad intima subdit Quo furibunda domum monstro permisceat omnem. Eumenides etiam apud nos appellari diruntur: ut per Ouidium patet dicentem: Eumenides tenere faces de funere raptas: & cætera. Et hoc apud nos factum in infortunato coniugio satis constat. Diræ etiam appellatur & hoc apud superos: ut ait Virgilius. At procul ut diræ stridorem agnouit & alas: Infelix crines scindit iurturna solutos: & cætera. Nam Iurturna dea stridorem diræ in aere: non in terris agnouit. Vocatur. & uolucres ut idem dicit Virgilius. Jam iam linquo acies ne me terrete rimentem Obscena uolucres alarum uerbera nosco. Dicit præterea Theodontius apud littorales harpyas appellari. Post hæc illas ait Iouis atque Plutonis obsequio deputatas: ut Virgilius testatur scribens de eis. Hæ Iouis ad solium sæuicæ in limine regis Apparent acruuntque metum mortalibus ægris. Si quando lætium horrificum morbosque deum rex Molis meritis: aut bello territat urbes: & cætera. Sed iam quid ista uelint uidendum. Dicunt igitur eas Acherontis & noctis filias: & ratio uidetur talis. Non succedentibus pro uotis rebus & ratione cedente: ut perturbatio mentis oriat: de necessitate uideatur: quæ non absque mentis cæcitate iudicii perseverat: & perseveratione fit maior: donec erumpat in actum: qui absque ratione factus furiosus appareat necesse est. Et sic ex Acheronte furia nascitur & nocte. Dicuntur præterea apud inferos canes: scilicet apud homines conditionis infimæ: qui dum in perturbatione ueniunt non existentibus furori uiribus: clamoribus omnia cõplent: canum more latrantes. Apud medios autem furia: uel eumenides dictæ sunt: eo quod maiori ledant incendio furiosum. mediocris enim homo perturbatus: ut in se agat: seque intus rodatur atque cõsumatur: quædam faciunt. nam ne in minores agat lex publica prohibet in maiores potentia: & more uulgi inferioris clamores emittere indignatio uocat: secum igitur urit: & si eruperit uix desistet quin in maximum tendat incendiū multis opitulantibus furori. Eumenides dicuntur ab heu: quod est interiectio dolentis: & men quod est defectus: eo quod ipse qui patitur sibi ipse pœna sit: seu per antiphrasim dicuntur ab eu & mane: quod utrumque sonat bonum: & ipsæ omni bono carent. Apud supos uero appellantur diræ a sæuitia maiore in minores: ad quam cõfestim euolat maiorum furor. Volucres autem appellantur a uolocitate furoris: cum repente a mansuetudine in furorē erumpant homines. Harpye autem apud littorales a rapacitate dicuntur. Tanto enim feruore littorales efferunt in prædã: ut in nullo discrepet a furore. Plutoni autem ideo obsequiosas uocant: quia diuitiarum dicitur deus: ut aduertamus crebro perturbationes: irasque: & rixas: ob immoderatam auri cupidinem suscitari. Quod autem ioui assistant: non est mirandum: esto illum piū mitemque dixerimus. pio enim iudici opportunum est ultores scelerum habere ministros: quibus si careat: aut non utatur: legum auctoritas facile dissoluetur. Est insuper aliquando ob populorum crimina diuina permissio: ut in elementis misceatur furor: & eis discordantibus ificiatur aer: & pestes lætiferae oriantur: quibus miseri absorbemur. Sic ex eorundem superbia bella nascantur: ex quibus incendia: populationes: & excidia consequuntur.

De Aleto filia prima Acherontis.

Cap. VII.

Aleto furiarum prima est Acherontis: & Noctis filia: quæ sic describit Virgilius. Luctificam aleto dirarum a sede sororum Infernisque ciet tenebris cui tristia bella: Iræque insidiæque & crimina noxia cordi. Odit & ipse pater Pluton: odere sorores Tartareæ: monstrum tot sese uertit in ora. Tarsæ uæ facies: tot pullulat atra colubris. Et paulo infra. Tu potes unanimes armare in proelia fratres. Atque odiis uersare domos: tu uerbera tectis. Funereasque inferre faces: tibi numina mille. Mille nocendi artes & cæ. Satis hoc carmine huius furiae officia apparent: satis potentia: satis & truculentia: cum etiam plutoni & sororibus odiosa sit. Sonat enim aleto iuxta Fulgentium impauisabilis: ut intelligat omnem furiam ab animi inquietudine initiari: quæ quidem inquietudo totiens intrat mentes: quotiens desistimus nos ipsos & deum cognoscere.

De Thisiphone furia Acherontis. ii. filia.

Cap. VIII.

Thisiphones furiatum secunda est Acherontis & Noctis filia: quæ sic designat Ouidius. Nec mora Thisiphone madefactam sanguine sumit. Importuna facem: fluuidoque cruore rubentem. Induitur palam: tortoque icingitur angue. Egrediturque domo: luctus comitantur eunte. Et pavor & terror trepidoque infania uultu & cæ. Quibus Claudianus addit. Centum illi stantes uibrabat ora cæra. Turba minor diri capitis sedet itus abactis. Ferrea lux orulis: qualis per nubila phœbes. A tracia rubet arte color suffusa ueneno. Et his superaddit Statius dicens. Suffusa ueneno Tenditur: ac sanie gliscit cutis igneus atro Ore uapor: quo longa sitis morbiq; fameque. Et populis mors una uenit & cæ. Sic igitur uti per Virgilium aleto qualitas: sic per hos tres uates Thisiphonis demonstrata est. Fulgentius præterea dicit. Thisiphones idem quod Tritoniphones. i. irarum uox in quam postquam peccatus turgidum fecit inquietudo facile deuenitur: & ideo progressum talem facem sanguine madentem dicit Ouidius: eo quod ignea ira nunquam egreditur nisi in sanguine: & ideo fluuido cruore rubentem dicit ob colorem faciei hominis irati. & ad dispositio-

nem animi demonstrandam. Nec ante confurgit iratus q̄ illum amicorum comitantur lachrymæ illi mi-
nus sano timētes: qui ideo a terrore comitatur: quia iratus omnis terribilis uideatur. Serpentes nunc eidem
appositi habent iræ seuitiam denotare. Hinc deueniens iratus i uocem emittit uapores: idest uerba per quæ
sape desolationes oriuntur locorum & populorū mortes atq; egestates.

De megæra furia. iiii. Acherontis filia.

Cap. IX.

Megæra furiarum. iiii. Acherontis & noctis filia: sic a Claudiano ubi de laudibus Stilliconis effigia/
tur. Improba mox surgit tristi de sede megæra: Quam penes isani fremitus animiq; prophanis.
Error. & undantes spumis furialibus iræ. Non nisi quæsitum cognata cede cruorem. Illicitumq;
bibit primum quem suderat ensis. Quem dederint fratres: hæc terruit herculis hora: Hæc defen-
sorū terrarum polluit artus. Hæc Athomanteæ direxit spicula dextræ. Hæc agamēnonias in-
te baccata penates Alternis lusit iugulis: hac auspice tedæ Oedipodē matri natæ & iunxere thiestem &c. Et
quoniam megæra magna sonat contentio seu lis: satis cognoscere possumus per superiores uersus facta no-
mini conuenire: & sic fit ut ex inquietudine animi deueniamus in clamorem: & ex clamore in odium & ri-
xam: ex quibus furiosi in exitium sæpissime ruimus.

De Victoria quarta Acherontis filia.

Cap. X.

Victoriam dicit Paulus Acherontis fuisse filiam: ex Styge filia sua susceptam cui adeo Iouem fuisse
gratum aiunt: ut cum ei sauisset in pugna gigantum sibi loco muneris exhibuisse: ut dii per Sty-
gem matrem eius iurarent: & si qui aduersus iuramentum agerent per certum tempus a nectare
abstinerent. Hanc Claudianus ubi de laudibus Stilliconis sic describit. Ipsa duci sacras uictoria pan-
deret alas. Et palma uiridi gaudēs: & amicta tropheis Custos iperii: uirgo quæ sola mederis Vul-
neribus: nullumque doces sentire laborem &c. Theodotius uero sepe concors Claudiano in descriptione
eam insuper ornat triumphalibus ornamentis. Verum paulus discrepat: eamq; dicit lætam: sed rubigine at-
que puluerento squalore obfitam: armis indutam & cruentis manibus: nunc captiuos: nunc spolia recen-
sentem: & ornamenta quæ Theodotius huic apponebat filio eius: quem honorem dicunt exhibent omnia
Sed quid senserint exquiramus. Victoriā Acherontis filiam ideo uoluisse ueteres credo: quia non ex inru-
ria & ocio acquiratur: sed ex cogitationibus continuis: quæ dum ex ingenio exprimuntur utiliora consilia:
agunt profecto cogitantem: & ab eo gaudium omne amouent: & sic iam adest Acheron. Præterea nec in co-
rnessationibus atq; ioculationibus inucnitur: quinimo ex uigiliis circuitōibus & laboribus assiduis constan-
ti animo & forti pectore: dolore uulnerum & rolerantia incurfionum excerpitur: quæ absq; tristitia patien-
tis euenire aut tolerari non possunt. Vex ut differat hæc tristitia a tristitia furiarum: illa ab ægritudine men-
tis: hæc a corporea ut plurimum oritur. Et sic cui pater Acheron uenerat: stix accedit euestigio mater. Econ-
tra autem festantes nec aliqua præmeditantes facile deueniunt in ruinam. Troia anxia capi non potuit. læta
confestim capta est. Alatam uictoriam dicit Claudianus: quia facile etiam una opportuna obmissa uigilia non-
nunquā in partem euolat alteram: Palma ornatur: quia nunquā lignum palmæ corrumpitur: frondesq; uiri-
ditatem conseruant ut uictoris auctum robur & nomen i longum uirere itelligamus Tropheis autem ami-
cta est ut secūda honoris species ipensū uictori monstretur. minor. n. erat triumphus. & quia i eo sacrificaret
ouem uictor: ouatio uocabatur. Seu uocabant ueteres tropheum truncum ad instar superati hois factum: &
armis eiusdē indutū habitū uictoriæ a Paulo designatus aptior uidetur: q̄ is qui a Theodotio scribit: Non
enim extemplo uictor ornamentis ornatur: non uictoriæ: sed ob uictoriam ei postea exhibetur.

De honore Victoriæ filio.

Cap. XI.

Honorem Theodonius & Paulus filium dicunt fuisse Victoriæ: ex quo patre non dicunt. Hunc ta-
men arbitror ideo Victoriæ dictum filium: quia ex uictoria quæsitā consequatur honor: qui qui/
dem in præsentia suscipientis & exhibebatur: cum laudes in absentia præstaretur. Huic a Roma-
nis olim templum constructum fuit templo uirtutis iunctum: ad quod nisi per templum uirtu-
tis non erat introitus: ut appareret neminem nisi per uirtutem honorem consequi posse: & si ob
aliam causam cuiquam fiat: non honor sed ridiculæ atq; lætales blanditiæ sunt: huic coniugem fuisse reue-
rentiam uolunt: & ex ea illi maiestatem exortam. Sunt tamen qui idem dicant reuerentiam & honorem cū
differant. Est honor publicus & priuatus: publicus cum alicui laurea uel triumphus decernitur. priuatus is
est qui a priuatis impeditur. ut dum alirui priuato assurgimus: eum præmittimus: primum locum in tem-
plo uel mensa præstamus. Reuerentia uero est quam maioribus non ex decreto sed sponte uel cōsuetudine
exhibemus: cum flexis genibus & adaperto capite uenerabiles uiros alloquimur. Quæ solius dei sunt: esto si
bi ambitiosi principes occuparint.

De Maiestate Honoris filia.

Cap. XII.

Maiestatem honoris atq; reuerentiæ filiam dicit Ouidius: de qua ubi de fastis sic ait. Donec honor
placidusq; decens reuerentiæ uultu Corpora legitimis iposueret toris. Hinc sacra maiestas quæ mū/
dum temperat omnem. Quæ die partu est edita magna fuit. Nec mora cōsedit medio sublimis
olympo. Aurea purpureo conspicienda sinu &c. Hanc honoris & reuerentiæ filiam uoluisse reor:
quia ex honore impenso & exhibita reuerentia sit quidam maioritatis status in suscipiēte: ex quo
maiestas est dicta deo soli competens.

De Aschalapho quinto Acherontis filio.

Cap. XIII.

Aschalaphus Acherōtis & Ornæ nymphæ fuit filius: ut ait Ouidius. Aschalaphus audit quæ quon-
dam dicitur ornæ Inter auernales non ignotissima nymphas: Ex acheronte suo fuluis pepetisse

sub undis &c. Hunc aiunt rapta Proserpina a Plutone: cū quæreretur nunquā aliquid apud iseros gustasset: eā accusasse atq; dixisse tria grana mali punici ex uiridario ditris gustasse: ex quo factum est ut non restitueret ex toto Proserpina: & ipse uerteret a Cerere in bubonē. Circa qd̄ figmētū nil credo aliud uoluisse poteras: q̄ ostendere odiosissimū esse accusatoris officium: & iccirco aiunt in bubonem uersum Aschalaphum: eo q̄ sicut bubo funesta est auis: & sinistri semper augurii reputata: sic & accusator semp laboris: & anxietatis prænunciator est accusato. Præterea bubo stidula auis est: ut ostendat clamorosos esse accusatores: sic & uti bubo sub multitudine uariarū pennarū modicum habet corporis: & æque accusatoris sub longa uerbofinitate ut plurimū reperitur modicum ueritatis. Igit̄ non incongrue filius dicit̄ Acherontis: ad similitudinem saltē officii: quia sicuti Acheron gaudio priuat quos transfuehit: sic & accusator hos replet tristitia in quos inuchitur. Quod aut̄ Orne mater eius dicatur: a consuetudine bubonis sumptum est: qui sapissime: ut aiunt: qui de proprietatibus rerum scripsere: die mortuorum sepulchris inhabitat: quæ ut ait Papias Ornæ uocantur: & Lucanus ait, Cælo regitur qui non habet urnam. Spectantia ad Cererem & p̄serpinam ubi de eis in sequētibus apponetur.

De Styge Acherontis sexta filia.

Cap. XIII.

Tyx iserna dicit̄ palus & Acherontis & terræ filia existimat̄ a cunctis: & secundum Albericum deū nutritrix & hospita: per quam etiam ut supra dictum est dii iurant: neq; timore pœnæ audent deierare: ut ait Virgilius. Stygiamq; paludē dii cuius iurare timent & fallere numen &c. priuabatur. n. ad tempus qui deierasset nectareo poculo. Et hoc ideo illi uolunt concessum: quia uictoria eius filia: diis aduersus Titanos pugnantibus fauisset. Styx enim iterpræatur tristitia: ideo Acherontis: qui sine gaudio est dicta filia: eo q̄ ut ait Albericus: q̄ gaudio caret in tristitiā labi facile: imo ut labi necesse est. Terra aut̄ illi attribuit̄ mater: quia cū oīs aqua a fonte illoaquarū uno Oceano pcedat: trahi p uiscera terræ usq; ad illum locū, unde prorumpit in publicū necesse est: & sic terra Stygis dicit̄ mater: seu secundū aliū sensum. Inter humores ab elemētis impressos mortalibus: a terra imprimitur melancolia: quæ proculdubio tristitiæ mater & alitrix est. Deoꝝ autem nutritrix & hospita non absq; ministerio Stygē uolūere. Circa qd̄ aduertendū est duplicē esse tristitiā. Aut tristamur quia detestanda nostra desideria: quacūq; ex causa sit cōsequi nequeamus. Aut tristamur cognoscentes quia aliquid seu multa minus iuste pegimus. Tristitia prima nunquā deorum fuit nutritrix aut hospita. Secunda uero fuit & est: nā ex minus bene cōmissis dolere & tristari nil aliud est: q̄ alimenta præbere uirtuti p quam in deitates suas gētiles ruere: & nos christiani i beatitudinem imus eternā in qua dii nō inanes aut peturi sumus. Has tristitiæ species optime sensisse i. vi. æneidos ostēdit Virgilius: ubi perfidos & obstinatos i malū homines mittit i tartara: ubi nulla ē redemptio. Alios uero post exactas ob culpam pœnas elysios ducit in cāpos. Seu uolumus dicere: qd̄ magis forsan sensere poctæ. deos. i. sol & sydera ad ægyptios aliquando abiisse: qd̄ hyemali tempore contingit: quando sol semotus a nobis tenet solstitiū antarcticum: qd̄ ultra meridionales ægyptios. Cernith capitis habitantiū ibidē facit: & tūc a palude stygia pascunt fidera secundū opinionē eoz: qui existimabant superiorū corporū ignes ex humiditate uapocum ex aqua surgenū pasci: & apud eā hospitantur donec uersus æthiā polium gradū non flexerint. Stygem autem esse sub australi plaga demonstrat Seneca eo libro quē scripsit de sacris ægyptioꝝ dicens. Stygē paludem apud superos esse. i. apud eos qui in superiori sunt hemispherio: ostendens inde q̄ circa syrenē extremā ægypti partē uersus austrum locū esse: quē phyalas hoc est amicas incolæ uocitent: & apud eas paludem esse ingetem: quæ cū transitu difficillima sit: limosa nimis & papyris iplicita: styx appellata ē: quasi tristitiā & laborē nimium transeuntibus inferens. Iurare autē deos per stygem potest esse rō talis. Cōsueuimus. n. per eas res: quas timemus aut operamus iurare. Sane q̄ summus gaudet nō uult habere qd̄ cupiat: nō desit qd̄ timeat: & ex his dii sunt quos scilicet faciunt. quōd obrem restat ut iurent per tristitiā: quā sibi noscunt aduersam. Quod deierantes ne cæreo præsentur poculo: eo dictum puto: quia qui ex scilicet i in miseriam deuenere: deierasse: id est minus bene egisse dicebant: & sic a nectareo poculo ad amaritudinē infortunii deuenisse.

De Cocyto isernali fluuio Stygis filio q̄ genuit Flegetonem.

Cap. XV.

Cocytus isernalis est fluuius: quem ex Styge palude natum dicit Albericus: quod ob id arbitror dictum: quia luctus quem per Cocytum intelligunt ex tristitia quæ styx est oriatur.

De Flegetonte fluuio isernali Cocyti filio qui genuit Lethem.

Cap. XVI.

Flegeton & hic iserni fluuius ē: & secundū Theodotiū Cocyti fluuius: ob id ut extimo dictū: quia ex diuturno luctu q̄ facile ueniat i furorē: quod qd̄ ut nōnullis placet natura cōtingit. Nā exhausto lachrymis humiditate cerebro: secuētes cordis impetus frenari nō possunt: & sic q̄ in furiā labit. Flegeton. n. ardor iterpræatur: ut comprehendat̄ ex seruore cordis nimio: hoīum excitari furores.

De Lethe fluuio isernali Flegetontis filio.

Cap. XVII.

Lethem iserni dicunt fluuium & Flegetontis filium quod ideo dictum puto: eo q̄ ex furore nascitur obliuio. Cernimus enim furiosos suæ suorumq; dignitaris oblitos: & lethes iterpræatur obliuio. Hūc fluuium ponit Virgilius apud Elysios campos & eo illos potari quos Mercurius uult reuerti ad corpora: de q̄bus supra dictū ē: ubi de Mercurio primo. Dantes uero noster illum describit i summitate montis purgatorii: & ex illo dicit animas mundas & cælo dignas potare: ut obliuiscant præteritorū maloz: quoz memoria scilicet i perpetuæ præstaret impedimentum.

De Vulcāo primo cæli filio quarto: q̄ genuit Apollinē.

Cap. XVIII.

Vlcanus primus teste Tullio ubi de naturis deorum: cælo natus est: de quo nil aliud reperitur nisi quia ex minerua secundi iouis filia: ut dicit Theodontius: Apollinem genuerit primū. Credo ego hunc igneum & inexhausti uigoris hominem fuisse & Saturni fratrem.

De Apolline primi Vulcani filio.

Cap. XIX.

Pollo: ut Ciceroni placet & Theodontio: filius fuit primi Vulcani atq; Mineruæ & ut ipsemet Tullius asserit ubi de naturis deorum hic omnium Apollinū fuit antigor. hunc dicit Theodontius fuisse medicæ artis reptonē: & primū uiriū herbarū cognitorē: quātūrūq; Plinius in libro hystoriae naturalis asserat chironē Saturni & Phylare filiiū primū fuisse herbarū uiriū atq; medicamētōz reptonē.

De Mercurio quinto Cæli filio.

Cap. XX.

Mercurius q; tertius est: ut ait Tullius de naturis deorum: cælo patre & die matre natus est: obsecne tamen excitata natura eo q; aspectu proserpinæ motus sit. huic ornata quæ cæteris apponuntur. Dicit tamen Theodontius ægyptios uirgæ huius circūuoluisse serpentē: quod testatur Valerius martialis æpigramatū libro septimo dicens: Cylene cæliq; decus facunde ministrat: Aurea cui torto uirga dracone uiret. Aiunt insuper eum ex Venere sorore sua Hemaphroditū filium suscepisse. His præmissis quid sensisse ueteres fictiōibus uoluerit exquiramus: & primo quid eū a cælo obscœne genitū dicant. hoc circa multa dicebat Leontius: ut prospectū cæli in terrā: & rarā planetæ Mercurii apparitionē: & alia huiusmodi: quæ quoniā friuola uisa sunt: eis omissis barlaam relatū apponere libuit. Dicebat. n. huius Mercurii a natiuitate nomē hermes fuisse: seu hermas: eumq; ex Ægypto Phylonis archadis & proserpinæ eiusdē filia: in quā se balneatē impudicos iniecerat oculos: procreatū: & sic satis patet quia obscœne excitata natura sit inspecta proserpia: Hermetem autē eū nominatū dicit: eo q; eo nato: cum de futuris etus successu Phylon consulisset mathematicū habuit pro responso eū diuinum futurū. hominē & maximum diuinarū rerum interpretē: quāobrē Phylon qui illū exponi proposuerat: seruari fecit: atq; cum diligētia nutrirī: eūq; uocauit hermetē: eo q; hermēna græce latine sonet interpretes. Post hæc cū adoleuisset: ob ruborem scelestæ originis in ægyptū secessit: ubi mirabiliter profecit in multris: & potissime in arismetria geometria & astrologia: adeo ut ægyptiis cæteris præferretur: & cū ob excellētā prædictōz iam Mercurii nomē meruisset: medicinalibus operā dedit: tamque in his sublimis effectus eū nō omissō Mercurii nomine crederetur. Apollō: & longe p̄silius in sacris ægyptiōz instructus: cunctis factus est homo mirabilis: ubique seu ad eius nobilitatē originē: seu potius ad ignominiam originis contēsdam: Cæli dictus est filius & diis quasi a cælo missus: & in diei luce hæc conspicuus. De hoc præterea Hermes trimegistus: q; se testatur eius fuisse nepotem: mentionē facit: eo in libro quem de idolo scribit ad Asclepium dicens: q; esto mortuus ueniēs ad eius sepulchrum adiuuet & conseruet. Sed qd in hæc uelint insignia aduertendū: rū aliud in planeta: aliud in medico: aliud in rhetore & aliud in mercatore: uel fure mercurio habeant demonstrare. Dirunt ergo eū ut præmonstratū est ubi de mercurio primo: galero testū: ut per illum cælum intelligamus: a quo & si tegamur omnes: a medico potissime cognosci debet: circa planetarum motus uarios & eorum dispositōes & siderum speculando: ut per ea tanquā in humana corpora agentia: & causantia plurima: & ægritudinum causas: successus & opportuna remedia possit agnoscere: atq; ea quæ ad salutē ægrotantis necessaria monstrantur disponere. Talaria uero illi apponuntur p̄nata: ut per ea noscamus oportere mediriū promptū & ad remedia contingentiu habere scientiam: neante ægritudinem laborans deficiat: q̄ accesserit tardi medici argumentum. Præterea ut ipsi cognoscant cum naturā ministri sint omni alia seposita cura se debere ad necessitates uocantium euolare. Est illi insuper uirga quā supra diximus illi ab Apolline fuisse concessam: ut intelligatur primo: quia concessa est ab Apolline medicinæ auctore: idest a medico experto & doctore auctoritas approbantis: absq; qua nemo hercle deberet tale officium exercere. Insuper dicūt. eum hac uirga ab orco pallentes euocare animas: ut appareat multos iam dudum iudicio & arte multorum medentium in mortē ituros scientis medici adiutorio in uitam retentos: seu a morte: idest ab orco potius reuocatos. Sic uersa uice dum minus morborū noscuntur causæ: hac eadē uirga. i. auctoritate uel artificio minus congruē operato: aiæ quæ stetitissent emittunt ad tartara. i. in mortē. Somnos etiā hac uirga. i. arte dat medicus persæpe in somnū declinare nequeuntibus: & aufert in suam perniciem dormientibus nimium. Ventos insuper hac uirga medicus amouet: dum stultas ægrotantium opiniones suasionibus & rationibus ueris amouet: auferendo timorem. Seu etiam dū uentositates uiscera in grauissimū patientis dolore agitantes suis aut potionibus: aut remediis aliis resoluūt in nihilum. Sic & nubila tranant dū humiditates supfluas educant quasi tranantes. i. ad se trahentes a corpore languido. Serpēs autē ideo circūuoluitur uirgæ: ut intelligamus medicinale exercitiū absq; naturali & debita discretione tendere nō forte minus in perniciē q̄ salutē. Pendent. n. nō minus ex aiāduerentia medentis q̄ ex arte quandoq; remedia. Iubet. n. ars ru barbaro a corporibus expelli supflua: qd si debilitato nimium dabitur: facile uita cū superfluis emittet. & idē circa talia & alia oia medētis plurimū opportuna discretio: quæ per serpentē prudentissimū alias designatur uirgæ ideo circūuolutū ut nunq; absq; discretione exerceatur auctoritas. Qd Hermaphroditū genuerit dicit Pau. uerū nō esse. sed ideo fictū atq; appositū: q; quia primus ægyptiis qui monstruosum arbitrabantur Hermaphroditos nasci atq; tanq; rē præter naturā abiciebant si quādo aliq; nasci cōtigisset: ostēdit q; naturali gigni rōne poterāt: & q; in pte matricis suscipere a foemina.

De Hermaphrodito Mercurii & Veneris filio.

Cap. XXI.

Hermaphroditum dicit Theodontius ex Venere filium fuisse Mercurii: qd etiam testatur Ouidius dicens. Mercurio puetum & diua cithereide natum Naiades ideis enutriuere sub antris: Cuius erat species: in qua materq; paterq; Cognosci possent: nomē quoq; traxit ab illis &c. Ex quo insuper Ouidius fabulam recitat talem. Quod cum ida monte phrygiæ: in quo fuerat nutritus: derelictus: uagans in cariam usq; deuenisset: fontem lympidum uidit: quem Salmacis nympa incolebat: quæ cū eum formosissimū uidisset: uestigio amauit: & blandis uerbis in suam sniam trahere conata est. Tandem cū ue-

recundaretur adoleſcētulus: aſpernareturq; uerba nymphæ pariter & amplexus: illa ſimulato reſeſſu poſt ue-
 pretum latuit. Iuuenis autem putans abiſſe nympham nudus fontem intrauit: qđ Salmacis uidens abiectis
 ueſtibus conſeſtim & ipſa in fontem ſe nudam dedit: renitentēq; tenuit. Verum cum eum inflexibilem cerne-
 ret: orauit ut ex ambobus efficeretur unus. Et factū eſt: & ſic qui maſculus intrauerat fontē: maſculus illum
 exiuit & ſcēmina: & deprecatus eſt ut q in ea balnerentur in poſteq; hanc eandem ignominiam reportarent:
 quod obſeptum eſt: fauente precibus utroq; parente. Hermaphroditū ex Mercurio & Venere genitum
 uulr Albericus laſciuientē præter opportunitatem eſſe ſermonem: qui cū uirilis eſſe debeat: nimia uerborū
 mollitie uidetur effcēminatus. Ego uero Hermaphroditū habere utrūq; ſexū ad naturam Mercurii refero:
 quē uenerabilis Andalo aiebat: eo qđ rū maſculinis planetis maſculus eſſet: cū ſcēminis aut ſcēmina: iſſe in-
 ter cætera his quoq; natiuitatibus perat: ni planetæq; alius obſiſteret: uel cæli locus: ut utriuſq; ſexus cōcupi-
 ſcētia teneret. Sed uolunt nōnulli altiſ ſcēminis poētā: dicētes in matricibus mulierū ſeptē cōceptū aptas
 cellulas eſſe: quæ tres in dextera uteri ſunt: & rotidē i ſiniſtra & una media. Ex his unaquæq; duos poſſe cō-
 cipere: quantūcūq; dicat Albericus in libro de naturis animalium: ſe ab ortu cuiuſdam mulieris aduertſiſſe eā
 celi filios inuicem concepſſe. Ex his enim quæ in dextera ſunt cum ſemen cōcipiunt: maſculos pariunt. quæ
 autem in ſiniſtra: ſcēminas. cum uero in ea quæ media eſt concipitur: naſcunt utrūq; ſexum habētes: quos
 Hermaphroditas dicimus: & ſic in cellula tanquam in fonte utriuſq; ſexus luſta eſt. & dum uincere conatur
 uterq; ne alter ſuccumbat: efficitur: ut utriuſq; uictoriæ ueſtigia uideant. Sic rata manet oratio: ut ſi qſ fon-
 tem illum intrauerit: ſemiuir exeat illum. Sane longe aliter ſenſiſſe poētantes exiſtimo. Eſt enim Salmacis ca-
 riæ ſons celeberrimus: q ne hac labe pollutus appareat: & purgare fontē: & qcqđ dederit fictiōi cām: libet ap-
 ponere. Eſt igit ut Vitruuio eo i uolumie: qđ de architectonica ſcripſit: placet: ſons cui ſalmacis nomē ē i cariæ:
 haud iōge ab alicarnaſo claritate p̄cipuus: & ſapore egregius: circū quē barbari oli: carii: ſ. & lelegæ habitāt: q
 a Nyda & a Reuania archadibus: a qbus ibi Troezē cōis deducta Colonia: pulſi ad mōtana fugere: & latroci-
 niis atq; diſcurſionibus omnia iſeſtare cœpe. Sed cū de colonis archas unus lucri tractus auuiditate prope fon-
 tem tabernā meritōriā edidiſſet: quaſi aquæ bonitas cōceptis ſuis eſſet præſtarura ſauorem. factū eſt ut tam
 aquæ delectatione q̄ cibi opportunitate nōnunquā barbari immanes deſcēderent in tabernā. & conſuetudi-
 ne paulatim barbariē ponere: & græcorum mollioribus moribus atq; humanioribus adhærere inciperēt:
 donec ex ferociſſimis mites uiderentur effecti. Et quum maſuetudo reſpectu ferocitatis uideatur ſcēmina:
 dictum eſt ut qui illo uterentur fonte effcēminarentur.

De Venere magna. vi. Cæli filia.

Cap. XXII.

Enus magna: ut ubi de naturis deoz ſcribit Cic. Cæli fuit filia & Diei. cum præter hanc tres alias
 fuiſſe demonſtret. hanc primā omniū aſſerit extitiſſe. Atramen cū ſigmēta plurima circa ueneres
 indiſtincte comperiantur: his ſumptis quæ ad hanc ſpectare uidebūtur: reliqua reliquis relinque-
 mus. nō q̄ huic adaptari nō poſſint omnia. ſed poſtq̄ aliis attributa ſunt: illis dum de eis ſermo
 fiet appoſuiſſe decētius eſt. Huius igitur ante alia filiū fuiſſe amorem geminū uoluere: ut teſtatur
 Ouid. dū dicit. Alma faue dixi geminorum mater amor &c. De patre autē diſſentiunt: rū dicāt alii ex loue
 genirum. alii ex Libero patre: ſic & gratias: quas huius etiā dicunt filias. dicunt inſup huic Cingulū eſſe quod
 Ceſton nominant: quo cinctā cām aſſerunt legitimis interuēire nuptiis. Alii uero coniunctionibus maris &
 ſcēminæ dicunt abſq; cingulo intereſſe. & iſup dicūt ſumme Solis p̄geniē habere odio: propter adulterium
 eius cū marte ab eo Vulcano parefactum. Addunt præterea in tutelam eius eſſe colūbas. & cum eidē currum
 tribuant: illum a cignis trahi uolunt: myrtumq; arborem illi ſacram faciunt: & ex floribus roſam. Poſt hæc
 etiā dicit Theodotius eam in domo martis furias hoſpitiſo ſuſcepſiſſe: ſeq; eis familiaritate iunxiſſe. Et ut
 plurimū de reliquis diis faciunt: eam multis appellār nominibus: utputa Venerem Cytheream: Acidaliā:
 Heſperē: Luciferum: & Veſperuginem. Et ut ſi qua alia ſunt omiſerim ad ſenſum præcedentium ueniamus.
 Sane quoniā uel omnia uel fere omnia prædicta a ſingentibus: a proprietatibus Veneris planetæ ſumpta ſor-
 te ſunt: quid de eiſdem astrologi ſentiant: ante alia apponendū cenſui: ut facilius ſumatur ex dictis poētantiū
 intellectus. Et quoniā alias Albumaſar ſecurus ſum & uenerabilē Andalo: iuxta eorū ſenſentiam eius ſere
 mores & potentiam: ſeu circa quæ uerſetur deſcribā. Volunt igitur Venerē eſſe ſcēminā complexione ſleg-
 maticā atq; nocturnā: acutæ meditationis in compositionibus carminū: periuria ridentē: mendacē: cre-
 dulā: liberalem: patientē: & leuitatis plurimā. honeſti ramen moris & aſpectus: hilarē: uoluptuoſam: dul-
 ciloquā maxime: atq; aſpernariſſe corporeæ fortitudinis: & animi debilitatis. Eſt huius iſuper ſignificare pul-
 chritudinem faciei: & corporis uenūſtatē: recumq; omniū decorē. ſic & uſum precioſoz unguentorū: aro-
 matū fragrantū: aleaz ludos: & calculoz ſeu latronum: ebrietates præterea: & comēſſationes: uina mella &
 quæcūq; ad dulcedinē & calefactionē pertinere uidentur. æque omnis generis fornicationes atq; laſciuias:
 & coitus multitudinē: magiſteria circa ſtatuas & picturas: ſertorum compositiones: & ueſtiū indumenta: au-
 ro argentoz conrexta: delectationē plurimā circa cantum & riſum: ſaltationes fidicinas: & fiſtulas: nuptias
 & alia multa. ſed eis omiſſis ad auferendam fictionis corticem ueniamus. Filiam eam dicunt Cæli & Diei. &
 cum de planeta intelligant: nō incongrue. Nam quia Cælo uidetur inſixa: & cum eo moueri: ab eo uide-
 tur producta. Diei uero dicitur filia a claritate ſua: qua cæteris aſtris ſulgidior eſt. Eam geminum amorē pe-
 perſſe nō caret myſterio. Ad euidentiā cuius exiſtimandū eſt: ut aliquando conſueuit dicere uenerabilis
 Andalo: deum patrē omnipotentem dum omnis mundi machina ab eo fabricata eſt: nil ſeciſſe ſuperfluum
 aut cōmodo carens animalium futurorū. Sic & ſupercæleſtia corpora tam grandia: tam lucida: tam ordina-
 te ſuo ſe & aliēo motu mouētia nō ſolū ad ornatum quē nos fere ob crebram iſpectionem flocci facimus:

condidisse credendum est. Sed circa inferiora illis plurimum potestatis dedisse: ad hoc scilicet ut eorum motu atque influentia anni uoluentis uariarentur tempora: gignerentur mortalia: genita nascerentur: & alerentur nata: atque in temporore deducerentur in finem. Nec hanc mixtim atque confuse corporibus iniunctam debemus arbitrari potentiam: quinimmo unicuique proprium constituisse officium: & circa quæ eius uersaretur auctoritas distinxisse: uoluisseque omnia seinuicem secundum plus & minus coniunctio-num atque reliquarum uirium pro uarietate locorum ad opus in finem deducendum intentum mutuis uicissitudinibus iuuare: & inter alia concessa pluribus ut testantur effectus: Veneri planetæ asserebat idem Andalo fuisse concessum quicquid ad amorem: amicitiam: dilectionem: coniunctionem: societatem & unionem inter animalia spectare uideretur: & potissime ad procreationem proles spectantia: ut esset qui segnem sorte naturam in sui continuationem atque ampliationem urgeret. & iccirco causari ab ista hominum uoluptates concedi potest, quo concessio egregie finere poetæ: qui eius amorem seu cupidinem filium fuisse dixere. Sed quid illum geminum dicit Ouidius aduertendum. Credo ego amorem tantum uirum esse. sed hunc tonens & mutare mores: & nouum cognomē patremque acquirere: quotiens in diuersos sese trahi permittit effectus. Et hinc Aristotelē reor triplicē designasse propter delectabile: & propter utile. & ne discordes Aristoteles & Ouidius uideantur: forsan ex duobus ultimis unum tantum faciebat Ouidius: cum etiam delectare minus honeste uideatur utilitas. Verum quoniam tractatus talis potius spectat ubi de amore uel cupidine mentio fiet: ad reliqua ad Venerem pertinentia ueniendum est. Dicunt igitur eam gratias peperisse: nec mirabile: quis unquam amor absque gratia fuit? Quæ quare tres & alia ad ea spectantia commodius infra ubi de cis ratio apponetur. Cingulum Veneri quod uocauerunt Ceston: insuper esse dixere: quod illi minime datum a natura fuerat: nec a poetis fuisse: nisi sanctissima atque ueneranda legum auctoritate illi fuisse appositum: ut aliquali coercionē uaga nimis lasciuia frenarentur. Quid enim ipsum sit ceston in iliade describit Homerus dicens *Ἡ κοῖτις ὀπίσθην ἔσθ' ἔφιν ἔλυσε τὸ κέσον ἰσχυρὰ τὰ ποικιλῶν ἐπιπέδιε βέλῃ τῆρι καὶ ζῶντι Τετυκτοῖ.* Intellectus est iste. Et a pectoribus soluit Ceston cingulum uanum ubi sibi uoluntaria omnia ordinata erant, ubi certe amicitia atque cupido atque facundia: blanditiæque suturæque licet studiosæ sciētium: circa quod si rite considerentur in eo descripta satis circa coniugium contingētia uidebimus. Dicit enim ubi cupidinē esse ut intelligatur sponsi sponsæque ante nuptias desiderium. inde amicitiam: quæ quidem ex commixtione & morum conuenientia oritur atque in longum trahitur. Si uero dissonent mores: inimicitia: iurgium despectio & huiusmodi nasci uidimus aliquando. Facundia autem quæ opportuna sit patet liquido. nam per eam affectiones panduntur cordis: amantiū mulcentur aures: sedantur litigia: quæ sapissime inter coniuges oriuntur: & ad tolerantiam emergentium etiam animantur. Sunt & in eo blanditiæ quæ habent animos attrahere & ligare: itas comprimere: & alienatum amorem etiam reuocare: quarum sunt tam grandes profecto uires: ut non solum ab eis capiantur ignari: sed etiam ut ipsemet dicit Homerus hæc furatæ sunt sapissime sapiētiibus intellectum. Hoc cingulum dicit Lactantius uti nos ante diximus Venerem non ferre nisi ad honestas nuptias: & ob id omnem alium concubitum: eo quod ad eum ceston delatum non sit: incestum uocari. Quod Furias in domo Martis hospitata sit & eis familiaris effecta: hanc ob causam dictum reor. Sunt enim inter signa cælestia ut dicebat uenerabilis Andalo: duo: quæ marti ab astrologis domiciliū loco attributa sunt. Aries scilicet & Scorpio. in quam harum domorum illas Venus duxerit non habemus. sed si in arietem duxerint initium ueris per arietem designari credo: cum tunc uer incipiat quando sol arietem intrat. Circa quod tempus animalia cuncta in concupiscentiam inclinantur: ut dicit Virgilius. In furias ignesque ruunt. Nec solum bruta: sed etiam mulieres: quarum complexio ut plurimum frigida & humida est: agente ueris temperie in calorem & Venerem acrius excitantur. Quæ quidem excitatio nisi frēna rubor iniiceret uerti in furiam uiderentur. Sino feruores iuuenum: qui nisi legum auctoritate sopirentur: seu potius coercerentur: in pestiferos profecto furores excederent. Et sic bene in domum Martis a Venere deductæ sunt furia: eisque familiaris effecta est: in quantum immoderata efficitur & effrenis. Si in Scorpione duxisse uolumus: quoniam ueneniferū atque fraudulentum est animal: intelligo nonnunquam amantium amaritudines anxias modicæ mixtas dulcedini: ob quas sapissime misceri adeo uexantur ardentes: ut in seipsos gladio: laqueo: præcipitioque furentes uertantur: seu ob susceptas iniurias: lusis amoribus uel mutatis: ob iuramenta frustrata: ob fraudes compertas: ob mendacia: ex quibus aut desperatione torquentur: aut in rixas & homicidia furiosi præcipitantur. & sic a Venere in Scorpionem susceptæ sunt furia. Venerem exosam Solis prolem habere: a consequentibus ex amore illecebræ sumptum puto. Nam ut inferius legetur: ubi de Sole Hyperionis filio: producit sol formosissimos homines & mulieres: quorum pulchritudo proruldubio trahit insipientium mentes in concupiscentiam sui: & qui tracti sunt uariis artibus persæpe trahentes trahunt: quod quidē Veneris opus esse creditur. Hi quippe innumeris subiiciuntur periculis. nam dum in libidinem suā pacibus deueniunt uotis. alii occiduntur. alii lætali persequuntur odio. alii ex diuinissimis in extremam efferuntur inopiam: & nonnulla splendidi in pudicitia: decus turpi atque perpetua denigrauerunt infamia. Et ut alia plura sinam: ignominiose occubere postremo. & sic patet liquido Venerē Solis prolem uetusto odio infestare: & mellitis uenenis suis opprimere. Columbas insuper eius in rustodiam posuere: quod taliter contigisse legis Lasciuientibus in campis Venere & Cupidine in contentionem deuenere: quosnam. scilicet. ex eis plures sibi colligeret flores: uidebaturque alarum suffragio: plures Cupidinem collecturum: quamobrem uidit cupido Peristeram nympham in adiutorium Veneris surrexisse: qua indignatus causa eam in columbam transformauit illico. Venus autem transformatam in tutelam confestim assumpsit: & inde subsecutum est columbas

semper Veneri attributas. Huic autem fabulæ sensus talis præstari videtur. Dicit enim Theodotius Peristeram apud corinthios origine insignem fuisse puellam: & longe magis nonissimam meretricem. & ideo hic Venus agens dici potest in Peristeram patientem: agentis autem impressio in patiente amor est: cuius agitata stimulis uirgo adhæsit Veneri: id est coitui: qui fere agentis est finalis intentio: si forsan ob id uinci posset infestans cupido: uerum cum talis appetitus actu potius accendatur quàm extingatur eo deuenit ut non esset unius amantis contenta solatio: sed more columbæ: cuius moris est sæpissime novos experiri amores: in plurimum deuenit amplexus: quam ob causam ab ipso cupidine: id est luxuriæ stimulo in columbam uersam uoluerunt poetæ. Peristera uero græce latine columba sonat. Quæ quidem columbæ eo Veneri in tutelam datæ sunt: quia aues sunt coitus plurimi & fere fœtationis continuæ: ut per eas crebro coeuntes Veneri obsequentes intelligantur. Nam hi ueniunt in tutelam alicuius qui nondum opportuna sibi facere cognouere: & tutore habito agenda eius mandato conficiunt. Sic & libidinosi sub tutela Veneris esse dituntur: quia semper in lasciuias merguntur Venere imperante. Currus autem ideo Veneri designatur: quia firuti cæteri planetæ per suos circulos circumagitur motu continuo. quia a cygnis eius trahatur currus duplex potest esse ratio: aut quia per albedinem significant lauitiam muliebrem: aut quia dulcissime canant & maxime morti propinqui ut demonstratur amantum animos cantu trahi: & quia cantu amantes fere desiderio nimio morientes passionibus explicent suas. myrthus autem Veneri dedicata est: quia ut ait Rabanus a mari dicta est: quia nascitur in littoribus. & Venus in mari dicitur genita: seu quia odorifera sit arbor & Venus odoribus delectatur: seu quia huius arboris odor credatur a nonnullis uenerea suadere. seu ut physici dicunt: eo quia ex ea multa mulierum commoda fiant: seu quia ex baccis eius aliquod compositum fiat per quod excitatur libido: ac etiam roboratur: quod uidetur testari futurus poeta comædus: dum Digenem meretricem inducit dicentem. Myrthinum mihi affers quod Veneri armis occursem fortiuntula &c. Rosa uero ob id illius flos dicitur: quia sua uis sit odoris. Nominum eius plurimum hæc possunt rationes ostendi. Dicitur primo Venus: quam stoici uanam rem interpretantur quasi uoluptatem abominantes. & hoc intelligendum est eam uanam rem a stoicis dici i quantum ad illerebrem partem illam libidinum & lasciuatum declinet. Epiruri uero Venerem bonam rem exponunt uti uoluptatum professores. nam circa uoluptatem summum existimant bonum consistere. Cicero autem dicit Venerem dici quod ad oia ueniat: quod quidem non incongrue dictum est cum amicitia: omnium a quibusdam dicatur causam præstare. Cithæra autem ab insula Cithæra seu a Cithæreo monte: in quibus potissime coli consueuerat denotata. Acidalia autem dicta est: seu ab acidalio fonte qui in orcomeno boetiæ ciuitate est Veneri atque gratias facit: & in quo arbitrabantur olim ispidi gratias Veneris pesside quas lauari. seu quia ruras inicit. Nouimus. n. quod curis amantes repleat: & græci acidas curas uocant. Hesperus autem proprium planetæ nomen est apud græcos: & maxime dum post Solem occidit: & inde etiam uesper dictus: ut per Virgilium patet. Ante diem clauso componet uesper olympo. Varro autem uult ubi de origine lingue latine eam ab hora in qua apparet: uesperuginem appellari. nam Plautus sic etiam illam uocat dicens. Neque togala neque uesperugo neque uergiliae occidunt. & cetera. Lucifer autem latine dicitur cum apud græcos ut alicuius Tullius ubi de naturis deorum phosphoros appellatur quasi lucem afferens. & hoc quando ante solem aut auroram in oriente cernitur tanto splendore coruscata: ut etiam de se merito Lucifer appelletur. Hanc & nauaræ & idiotæ Dianam per sæpe uocant: quia diei uidetur prænuncia.

De serunda Venere Cæli septima filia & matre Cupidinis.

Cap. XXIII.

Venerem secundam plures Cæli uolunt fuisse filiam: non tamen titu genitam quo gignuntur omnes: ex qua recitatur. Saturnum scilicet in Cælum seuisse patrem: & falce sumpta ei abscidisse uirilia: & in mare abiecisse. quorsum autem ceciderint: non habetur. Falcem uero haud longe a promontorio libei siculi deiectam aiunt: nomenque dedisse loco drepanum: eo quia sic græce falx dicta sit. Testiculi uero deiecti quarumque in parte maris deciderint: sanguinem emisere: ex quo & maris spuma hanc procreatam Venerem uoluerunt: ac etiam a maris spuma denominatam quæ græce aphrodos dicitur: quoniam sic & hæc dicta est. Macrobius autem in libro saturnaliorum: Venerem ex sanguine testiculorum Cæli natam dicit: sed maris spuma nutritam. Dicunt insuper ut Pomponius Melja refert accolæ palepaphos Cyprici oppidi tui serenissime rex penes eos Venerem sic natam in terras primo emeruisse: & quod ob nudam & per sæpe natantem eam fingant: quod & nostri etiam quandoque testantur poetæ. dicit enim eius in persona Ouidius: Et diis adde tuis aliqua est mihi gratia ponto. si tamen in medio quondam concreta profundo spuma fui: gratumque manet mihi nomen ab illa. &c. Et Virgilius. Neptunum ei dicere scribit. Fas omne est cythæra meis te fidere regnis. Unde genus ducis &c. Huic præterea dicunt rosas esse dicatas: & quod marinam gestet manibus concham. Sic & ex ea & Mercurio hermophroditum natum uolunt & ex ea sola Cupidinem. Multæ quidem fictiones sunt. sed ex eis talis potest exprimi sensus. Nam pro Venere hac: ego uitam uoluptuosam intelligo: & in omnibus ad uoluptatem & libidinem pertinentibus cum superiori unam & eandem esse & fictam uidetur uelle Fulgentius. ex sanguine autem testiculorum a Saturno defectorum ideo natam: quia ut ex Macrobio sumi potest: tum chaos esset tempora non erant. Nam tempus est certa dimensio quæ ex cæli circuitu colligitur: & sic a cæli circumscriptione natum tempus: & inde ab ipso carones natos: qui & cronos est: quem nos Saturnum dicimus: eumque semina rerum omnium post cælum gignendarum de cælo fluere: & elementa uniuersa quæ mundo plenitudinem facerent ex illis seminibus fundarentur: ubi mundus omnibus suis partibus atque membris perfectus est: certo iam tempore finis est procedendi de cælo semina: & sic genitalia a Saturno. tempora

decisa uidentur: & in mari deiecta: ut apparet gignendi atq; propagandi facultatem: quæ per uenerem as-
sumenda est in humorem translatam coitu maris & femine mediante: qui per spumam intelligitur. Nam
uti spuma ex aquæ motu confurgit: sic & ex coactione uenit in coitum: & ut illa facile soluitur: sic &
libido breui delectatione finit. Seu ut placet Fulgentio q; coactione ipsa feminis spumosa sit: & ideo mari
nâ dicimus spumâ ob falsedine sudoris emuncti circa coitum: seu q; ipsum spuma falsum sit. Sic ex humiditi-
tate nata Venus: hæc & a spuma maris: idest falsedine humiditatis nutrita: idest aueta: donec in fine cepti ope-
ris deducta sit. Sane uidentur quæ hæc sit humiditas: ut clarius origo huius Veneris enoderur. Fulgentius
igitur uult ubi ab aliis dicitur Saturnû cælo Iouem Saturno genitalia abscidisset: & sic suam exponit opinio-
nem. Dicit enim Saturnû græce Cronos nunnupari: quod tēpus latinæ: ru i ui res abscidisse falce: idest fructus q;
in humoribus uiscerū uelut in mare proficiuntur: ex quibus dicit necesse sic procreari libidine. Nec dubium
ea ex humiditate procedit Venus: quæ ex cibo potuq; procedit: cum raro ruant in libidine ieiunantes: & tūc
procedit maxime quando cibi potuq; calor uires mouet: & suscitatur naturales. Et uere in mari nascitur: scili-
cet in gurgite salso sanguinis calefacti: & eiusdem ebullientis spuma: idest pruritu nutritur: cum eo repescen-
te libido deficiat. Falcem autem nonnulli uolunt apud Drepanum fuisse deiectam: ut ostendatur sicuri falx
aliquid operata est circa ueneris originem: sic & abundanna frugū: ex quibus demū cibaria componuntur:
plurimum etiam operetur: quæ quidem habundantia est: & alia incitatoria multa apud insulam Siciliæ: in
qua & Drepanum ciuitas est. Ego autē reor huius particulæ & nomē oppidi: & littoris formam: quæ falci si-
milis est: fabulæ causam tribuisse. Quod autē ciues Paphos apud se e mari emeruisse Venerē uolunt: bona cū
pace maiestatis tuæ rex optime dicturus sum: quod nisi te æquū enām maximis rebus noscerem: non aude-
rem. est autem Cyprus insula uulgata phama: seu cælo agente: seu alio incolarum uitio: adeo in uenerē pro-
na ut hospitium officina: solum entūq; lasciuarum atq; uoluptatum omnium habeatur: quâ ob causam paphis
concedendum est. primo apud eos ex undis Venerem emeruisse. Verum hoc potius ad historiā q; ad aliū fen-
sum pertinere ex Cornelio Tacito sumi potest: qui uelle uiderur. Venerem auspicio doctam: armata manu
conscendisse insulam: bellūq; Cynaræ regi mouisse: qui tandē cum iuissent cōcordiam cum Venere: ut ipse
rex Veneri templum constitueret: in quo eidem ueneri sacra ministrarent: qui ex familia regia & sua succede-
rent. Confecto autē templo sola animalia masculini generis in holocaustum parabantur. araria uero sangui-
ne maculari piaculū cū solis precibus: igneq; puro illa adolerent. Simulachrū uero deæ nullam humanā ha-
bere dicit effigiem: quinimo esse ibidem continuum orbem latiore in initio: & tenuem in ambitu ad instar
metæ exurgentem: & quare hoc nullam haberi rationem. Nuda autem ideo pingitur: ut ad quid semper pa-
rata sit ostendatur: seu quia nudos qui illam imitantur persæpe faciat: aut quia luxuriæ crimen: & in lōgū
perseueret occultum. tandem dum minus arbitrantur obscœni procedit in publicum omni palliatione re-
mota. Vel potius: quia absq; unditate cōmittit non possit. Natantē autē ideo Venerē pingunt: ut infœlicium
amārium amaritudinibus immixtam uitam procellis agitatum uariis: & eorum naufragia crebra demon-
strent. Vnde & Porphyrus in epigramate dicit: Nudus egens Veneris naufragus in pelago. Sed lōge melius
in cistellaria Plautus dicit enim. Credo ego amorē primū apud homines carnificinam cōmentum. Hæc ego
de me coniecturam domi facio: nē foras quæram: qui omnes homines supero atq; anteo cruciabilitibus
animi. Iactor crucior: agitator: uxor ui amoris totus miser. Exanimor: seror: differor: distrahor: diripior: ita
nullam mentē animi habeo: ubi sum ibi non sum: ubi non sum ibi est animus: ita mihi omnia ingenia sunt
quod iubet non iubet iam id continuo. Iam amor lassum animi ludificat fugat agit: appetit: raptat retinet: ia-
ctat largitur: quod dat non dat deludit modo: quod suasit dissuadet: quod dissuasit id affectat maritimis mo-
dis mecum experitur: ita meum. Irangit amantem animum: & cætera. Equidem bene fluctuabat in falso Ve-
neris homo iste. Sed nos ad reliqua: illi rosas in tutelam datas aiunt: eo q; rubeant atq; pungant: quod quidē
libidinis proprium esse uidetur. nâ turpitudine sceleris erubescimus: & conscienciæ peccati uexamur aculeo:
& sicut per tempusculum rosa delectat: paruūq; temporis lapsu marcescit: sic & libido paruæ breuisq; delecta-
tionis: & longæ poenitentia causa est: rum in breui decidat: qd' delectat: & qd' officit uexet in longum meti-
nam concam maribus gestat: ut per eam Veneris ostendantur illecebra. toto enim adaperto corpore refert
iuba conca miscetur in coitum.

De cupidine Veneris filio.

Cap. XXIII.

Cupidō: ut Simonidi poetæ placet Seruio teste: ex Venere sola natus est: de quo cum alibi plura dicē-
da ueniant: satis erit mentionem fecisse tantūmodo.

De Toxio, ix. Cæli filio.

Cap. XXV.

Toxius: ut ait Plinius in libro naturalis historiæ: Cælio affirmante: filius fuit Cæli: eūq; dicit Leu-
rei ædifici: exemplo ab hyrundinibus sumpto inuentorem, nondum enim cōstruxerat archite-
cti palatia: ex quo patet eum industriosum & antiquum fuisse hominem: & merito cæli: idest cla-
ritatis filium.

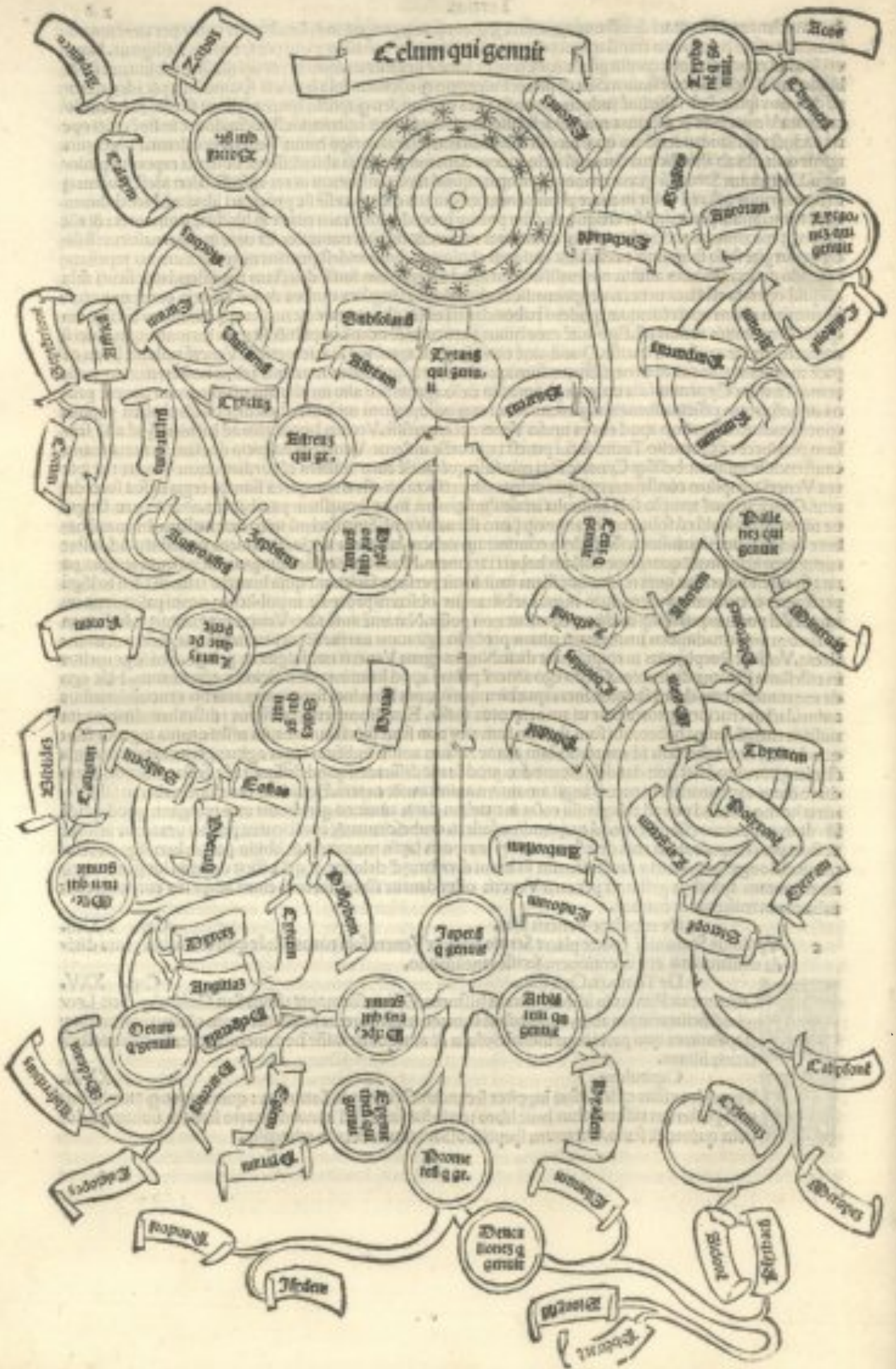
Capitalum.

XXVI.

Spererāt ex filiis cæli Titus Iuppiter secundus Oceanus & Saturnus: quorum eo q; amplissima
esset posteritas usum est: ut huic libro tertio fiat finis: & Titanum quarto seruare uolumini. Io-
uem quinto & sexto, Oceanum septimo: Sarurum octauo reliquisq;.

In quarto Tyban datur et tybania proles.

Genealogiæ deorum gentiliū liber quartus.

Proœmium.

Luctuabar adhuc splendide principes circa Paphū oppidū tuum Veneris in fau-
stæ describens illecebras: cum ecce quasi æoli carcere fracto omnes i pelagos p-
deuntes sæuire uenti cœperūt: & in cælum surgere fluctus impetu impulsi ma-
ximo: eoq; repellente in profundum usq; demergi herebunt. Qui dum ascen-
derent & mergentur: iterum flatusq; illos ualido spiritu ex transuerso cōstrin-
gerent: stupidus ego & semiuictus nouitatis horrore: quid nam tam repenti-
næ tempestati causam præstitisset: excogitans fere absorptus sum. Tãdem eius
crebro inuocans suffragium: qui ex nauicula piscatoria ad se uenientem pericli-
tantem Petrum manu sustulit: nunc dextrorsum: nunc sinistrorsum deiectum
lembum: quibus poteram uiribus regēs eo usq; fere naufragus deductus sum:
ut ex alto cemerem non aliter q̄ si diruptus ferreis ditis muris disiectus uincu-
lis Titanis antiqui immanem aduētare prolem: stilo cœpti operis exigente scri-
bendam: nouiq; antiqui maris eiusdem memor eam in tumultum tam gran-

dem hostes suos suscitasse deos. Quas in superbiam suam in medio periculi excitauit iras. Quotiens Iouis
fulmina non solum laudauit sed etiam implorauit. O quoniens cathenas atq; supplicia augeri deprecatus sum.
Sed quid tandem? postq̄ aliquãdiu non aliter q̄ si in olympum rediuiui insultassent, unde mugitu maximo
sonuere omnes: quæ uehementes uenti suscitauere procellas: ut arbutor iubente deo: cui soli omnia p̄sent
aquarum reledete mōtes: & si æqua rranquillitas facta non sit: tamen nauigabile deuenit mare: quãobrem
Cypro separatus in ægeum ueniens: a longe corpi ingentia mirabundus prospectare corpora: adhuc fulmini-
bus exusta: & inferno pallore atq; caligine turpia & longo cathenarum circuitu pressa: adeo ut nō absq; diffi-
cultate nomina ex semelisis elicere in descripturus: ea tamen quæ nouisse potui huic apponentur cum succes-
soribus suis uolumini. Attamen ne deficiam is faciat qui populo Israel Iordanem aperuir transeunti.

De Titano cæli filio. viii. qui genuit filios multos: ex quibus hic. xiiii. nominantur: quorum primus Hype-
rion, secundus Briareus, tertius Ceus, quartus Typhon uel Typhæus, quintus Encheladus: sextus Aegæon, se-
ptimus Aurora, octauus Iapetus nonus Astreus, decimus Alous, undecimus Palenes, duodecimus Rūchus,
decimus tertius Purpureus, xiiii. Lycaon. Genuit præterea gygates: quos nomina nō habemus. Cap. I.

T E cælo ætheris & diei filio satis in p̄cedenti uolumine dictū est: ueq; cum eius explicetur p̄les aiūt
Titanū eius & Vestæ fuisse filium theologi ueteres: ut in libro diuinag; institutionū testatur Lactā-
tius: cuius fuisse coniugē Terrā Demogorgonis filiā Theodontius asserit: ex q̄ plures suscepisse fili-
os in sequētib; apparebit: quos omnes quinta luna natos uidet Virgilius: dū dicit: Tū luna, sign-
ra: partu terra nephando Oetum iapetūq; creat seuumq; typhœa. Et cōiuratos cælum rescindere
fratres: & cætera. De hoc n. Titanum multa referuntur fabulosa: inter quæ q̄ potissimum est aiūt eum cū si-
litis aduersus Iouem deosq; reliquos bellū habuisse: eisq; cælum conātes eripe montes mōtib; sup̄imposuif
se sibi stementes iter ad illud: eos demum a diis cæfos & fulminibus interēptos: atq; apud iferos cathenis rel-
gatos & morti damnatos perpetue: ut in. vi. æneidos satis conuenienter ostendit Virgilius: Latētia sub hac fi-
ctiōe & historiā continēt: & moralem sensum naturali mixtum: quod ad hystoriam p̄tinet uerba de ea quæ
in sacra legūtur historiā apponentur ad literā. dicit. n. sic. Exin Saturnus uxorem duxit Opim: titan qui natu-
maior erat postulat ut ipse regnaret: ubi Vesta mater eoz; & sorores Ceres atq; Ops suadent Saturno ut de
regno nō cedat fratri. Ibi Titan qui facie deterior esset q̄ Saturnus: iccirco & quod uidebat matrem atq; soro-
res suas opam dare ut Saturnus regnaret: cōcessit eis ut is regnaret. Itaq; pactus est cū Saturno uti si quis libe-
torum uirilī sexus ei natus esset ne quē educaret. Id eius rei causa fecit ut ad suos natos regnū rediret. Tū Sa-
turno filius qui primus natus est eum necauerunt. Deinde postetius nati sunt gemini iuppiter atq; Iuno. Tū Sa-
turno Saturno in cōspectū dedere: atq; Iouem clam abscondūt: dantq; eum Vestæ educandū celantes Sa-
turno. Item Neptūnum clam Saturno Opis parit: eūq; clanculo abscondit. Ad eundē modū tertio partu Opis
parit geminos Plutonē & Glauca. Pluto latine dicitur Dispiter: alii Orchū uocant. Ibi filiā Glauca Satur-
no ostendūt: plutonem cælant atq; abscondūt. Deinde Clauca pacua emoritur. Nec multū post hæc sequitur
in eadē historiā. Deinde Titā postq̄ rescit Saturno filios p̄creatos atq; educatos esse: clam se seducit secū fili-
os suos qui Tirani uocātur: fratresq; suū Saturnū atq; Opem comprehendūt: eosq; muro circūegit & custodiā
his apposuit. Post hæc paucis interpositis sequit. Iouē ad ultimū cum audisset patrem atq; matrem custodiis
circūspectos atq; i uinculo cōiectos uenisse cū magna cretensū multitudie: Titanūq; atq; filios eius expugna-
se: parentes uinculis exemisse: patri regnū reddidisse atq; ita in cretam remeasse. Hæc Lactātius ex historiā fa-
cra: quæ q̄ uera sint quasi eadem referēs edocet Sybilla Erithrea. Viso sensu historiali circa reliquos pauca di-
cenda sunt: & primo quid sibi uelint hūc cæli dicentes filium atq; Vestæ: quod præter historiæ ueritatem de
quocūq; mortali arbutor dici posse. Nā terrenū corpus & cælestē habemus aiām ex qbus cōstat hoīem esse.
Sed hic aliori uerboq; uolumie extollit ab uniuerso mortaliū grege: & nūcupatur Titan: quod ut placet La-
ctantio: idē quod ultio sonat. Supra. n. ostensum est Vestam terrā cē: & terram irritatā ira deoz; in ultione suā
pepisse Titanes. Er quoniā ubi de fama demōstratū est: quæ sit ira deoz; ob quā terra irritata ē: & qualiter ter-
ra filii in ultione matris cōfurgat. Satis est hic dicere terra hūc tantū ex ægregiis illis uiris fuisse q̄ opibus co-
natus extendere phamā: & mortē supare suam. q̄ aut illi Terra coniunx fuerit: p̄ hoc intellige huius hoīs &
cuiuscūq; alterius huic similis ingentem animū quo sibi terram subigit uti uir uxorem: eiq; dominat̄ saltem

animo si possessio desit. Ex hac enim uolunt eū multos genuisse filios: quod quidem etiā ostendit historia: & si etiā possibile sit nonnullos ob cōuenientiā mox sibi ut reliqs attributos esse secundū absconditū sensum nulli dubiū esse debet: quoniam multi fuerit olim: & hodie sint insignes uiri: quod eius eo quod primus describitur filii dici possunt. Insuper dicunt hos claros fuisse hoies: & aduersum deos habuisse bellū: ut aduertamus quoniam ex magnanimitate ad superbiam facilis fit transitus. & ob id plurimū dū minus cōsiderate magnates agūt ex gloriosissima uirtute indetestabile uitium cadunt. & tūc steriles efficiuntur. i. absq̄ fructu uirtutis: & ut intelligamus titanis filios fuisse tales quanta luna natos dicunt. Veterin. superstitione creditū est: quod quanta luna nasceretur sterile atq̄ dāno sum fore: nec dubiū elatos esse dānosos: eo quod belloꝝ sint semen: per quā euacuantur agri colonis & ciuitates & desolantur regna. Dicunt p̄terea eos habuisse cū diis bellū: quod & magnanimes habent & superbi. Magnanimes t. bonis opibus similes diis effici cōnantur. Superbi autē se quod mīme sūt extimātes uerbo: & si possent opere ipsū ueꝝ deū calcare satagūt. ex quo fit ut deiciantur & redigantur in nihilū. Est tamē aduertendū duplex ab hominibus bellū cū superbis habitū: quoz unū fuit istud quo Iuppiter liberauit parentes occisis Titanis filiis. Aliud uero fuit cū gygantes quod Titanis dicuntur filii uoluerunt ioui cælum eripere: & tūc montes montibus imposuere: quod postea ubi de gygantibus exponetur.

De Hyperione primo Titanis filio qui genuit solem & lunam.

Cap. II.

Hyperionē Titanis & Terræ fuisse filium Theodontius & Paulus uoluerunt: de quo nihil aliud credo legitur nisi quia Solem genuerit & lunam. Arbitror tamē eum magnā præminētiam hominem fuisse: & hoc tam a significatō nominis quod super omnia sonat quā a nominibus filioꝝ tam claris.

De Sole Hypionis filio qui genuit horas quas locus unius filia pōno: & sic prima genuit Eonās: quas æque loco filia unius scribo: & sic secunda. iiii. Phetufam. iiii. Salempeti. quintam Dircen. Sextam Mileum. Septimā

Pasiphem. octauam Oetam. nonam Cyrcem. decimam Atiginam.

Cap. III.

Solem Hypionis fuisse filium uulgarissima phama est: ex qua tamen matre: non constat. Hūc dicunt non solum patri & fratribus aduersum iouē non fauisse: sed Iouis partes secutum: quod ob eam post uictoriā circum coronā & aulā: & alia multa insignia a ioue obtinuisse: quæ oīa in sequētibz plene explicabūt. Hūc ego credo suis temporibus clarissimū fuisse hominem: & uere magnanimē. & ob id dictū non fauisse fratribus: sed ioui: quia non superbus: quā ob rē adeo illi fuit phama propitia ut in eū a poetis omne decus delatū sit: quod uero soli deferendū est. Nec aliter de eo quod de uero Sole ut plurimū locuti sūt. Sane quoniam hic fere nulla ad hominem spectantia appōni uidet: de Sole planeta loquemur. Finxerūt igitur eū ante alia regē: & forte fuit: eiq̄ regiam designauere aulam: de qua Oui. in maiori uolumine libro. ii. Regia solis erat sublimibus alta colūnis. & infra p̄xviii. uersus. Descripta uero aula Oui. maiestate regiam p̄ceresq̄ describit dicens: Purpurea uelatus ueste se debat: infra p̄ septem uersus designata regia maiestate circum eius describit dicens: Aureus axis erat themo aureus aurea summa: Curuatura rotæ: radiorū argenteus ordo: Per iuga chrisoliti positæ: & ex ordine gemæ. Clara repercusso reddebāt lumina phæbo: &c. Nec post multū idem scribit equos. Interea uoluerunt Pyreus Eous & Ethon Solis equi quartusq̄ phlegon humilibus auras: Flāmigeris implēt pedibusq̄ repagula pulsant: &c. Hūc in super regi coronā insignem. cxxxi. lapidibus preciosis: ut Albericus ostēdit: imposuit. Eiq̄ dicunt aurorā ueniente ab horis circum parari & egs adnecti. Hūc præterea multoz filioꝝ patrem uolūt: ex quibus aliquos ueros fuisse possibile est: dū eū hominem fuisse dicamus: & nonnullos etiā ratiōe cōuenientiā mox a tributos: si solem planetam dixerimus. Præterea ut aiūt philosophi in rebus p̄creandis tantæ potētia est: ut pater omnis mortalis uitæ habeat. Inter alia ex quādam singulari potētia dū in natiuitate alicuius hominis cæteris sup̄cælestibus corporibus præualet eū formosissimū: amabile: facie alacrem: atq̄ splendidū: moribus insignē & generositate p̄ducit conspicuū. Eum similiter multis uocant nominibus: per quod satis apparet de Sole planeta non de homine intellexisse poetas. Nūc quod dicta uelint explicandū est. Dicunt eū primo Hyperionis natū: quod concedendū est. Diximus enim supra hyperionem idem sonare quod super omnia: & sic hic pro uero deo accipiet: quod cū omnia ex nihilo creauerit: solus pater dici potest Solis: cū ipse solus sit super oīa. Post hæc regia huic tam splendida ideo designata est: ut intelligamus per apposita in eadem opere huius ex potētia attributa cū ista consistere: eūq̄ omnīū curam gerere. cui inter alia propinquiora circumposita sūt tempora: & tempoz qualitates ut intelligatur eū motu suo describere omnia: esto aliquos fuisse dies ante eū in principio Pentateuci scribat Moyses: Quos arte sua illa fecit: quod cūcta creauit. Nō dū isto creato: nec eidē potestate aliq̄ attributa. Postq̄ uero creatus est uolente creatore: suo motu tempora describit: & describit omnia & horas: & diē & mensē & annū & sæcula: ut in sequētibz latius appēbit. Sic & motu suo qualitates tempoz facit esse diuersas: cuiusdam dans frōdes & flores: alteri segetes: tertiæ maturas p̄bet stuctus: & frōdes incipit auferre: ultimæ rigore frigoris & truius carniciē. Currus autē illi tū lucidus apparatus indefessam eius atq̄ p̄petuā cū indeficiēte lumine circa orbem terraz uolubilitatē ostendit: quod rotaz quattuor est ut descripta iā quattuor tpa sua fieri circuitōe designet: sic & illi quattuor eq̄ ut per eos qualitates diurnæ circuitōis ostendat. nā Pyreus quod primus est pingit & in tpe rubeus: eo quod primo mane agētibus uaporibus a terra surgētibus sol oriēs rubeat. Eous quod secundus est cū albus effigietur dicitur splendidus: eo quod exhalatus sol iā dissolutis uaporibus splendēs sit. Ethon autē tertius rubēs: sed in croceū tendens ardens expōitur. nā sol iam cæli mediū tenente lux eius coculca ē: & cūctis uidetur secuidior. Phægon autē quartus ex croceo colore tendit in nigū & in tpe terrā amans ostendens aduersus pascente diē solē terram petere. i. occasum. Hos tamē equos Fulgē. Esto cū eidē significatiōibus alter noiat: uidelicet Erithreum Aetheona: Lapos: & Philegeū. Per coronā autē. xii. lapidū ostendit Alberi. longa dicacitate. xii. cæli signa intelligi debet per quod mortaliū ingenia eū āno quoslibet discurref iuener. His p̄dictis supest de nominibus soluef globū: ex quibus eo quod nonnulla cū quibusdā aliis diis heat cōia: illis referuatis ubi de diis talibz de his quod ad eū solū spectare uidet: quod

breuius fieri poterit exponet. Vocat ergo primo sol: eo quod iquantu planeta solus est ut testari uideat Macro. dicens. Na & latinus eum quanta claritudine solus obtinuit Sole uocauit: Et in rhimæo dicit Plato ubi de speris. ut aut per ipsos: octo circuitus celeritatis & tarditatis certa mensura & sit & noscat deus in ambitu supra terram siderum lumē accedit: que nunc solē uocamus. Insup huc Tul. ubi de repu. uocat principē atque ducē dicens. Deinde subitus mediā terræ regionē Sol obtinet dux & princeps & moderator luminū reliquorum: mēs mūdi & tempario tāta magnitudine ut cuncta sua luce lustret & cōpleat. Sup qbus uerbis sic ait Macro. sup somnio Scipionis. Dux ergo quia oēs luminis maiestate pcedit. Princeps. quia ita eminet ut ppter ea quod talis appareat sol uocet. Et post pauca sequitur. Mēs mūdi appellat ita ut physici eum cor cæli uocauerūt. Inde nimis quod oia quæ statuta rōne p cælū fieri uidemus diē noctēque & migrātes iter utraq; plixitatis breuitatisque uices & cernis tēporibus æquā utriusque mēsurā. Deinde ueris clementē tēperiē. Torridū cancri & leonis æstū: mollitiē autūnalis auræ: uel frigoris iter utraq; tēperiē. Oia hæc solis cursus & rō dispensat. Iure ergo cor cæli dicitur p quē fiunt oia quæ diuina rōne fieri uidentur. Est & hæc cā p quā iure cor cæli uocet quod natura ignis semp i motu ppetuo agitata ē. Solē at ignis ætherei forē eē dictū rettulimus. Sol ergo i æthere quod i aiali cor: cuius ista natura ē: ne unquam cesset a motu: aut breuis eius quocūque casu ab agitarōe cessatio mox aial iterimat. hæc Macro. Ex qbus satis picipi potest: eum existi/ masse: Solē regē oīum cām. Losias isup eum appellat: ut ait Macro. cenopides quod ab occasu ad orientē rēdēs circū lū facit obliquū. Phœbus est nūcupat & potissime a poetis quod a spē atque nitore dictū ē. Alii dicunt phœbus quia nouus eo quod mane quolibet nouus uideat ab orizōte cōsurgere. Lycus est nuncupat: & ut alii dicunt a Licio tēplo deli. Macro. ostendit Cleantē aliā rōnē reddere dicens. Cleantes lyciū Apollinē noiatū scribit: quod ueluti lupi pecora rapiat: ita ipse quoque humorē rapiat radiis. Soconias ut idē dicit Macro. a Syriis etiā Sol appellat a fulgore. hæc dicitur: quod uocat comas aureas solis. sic & argirostus quod nascens p sūmū orbis ambitū ueluti arcus quādam figurat alba & argentea specie: ex quo arcu radii in modū emicant sagittarū. Imbricator quod lumē eius exortens amabile amicitissima ueneratione uocatur. Sol dictus est: quia sic a physicis estimatur. Dicitur & horus quasi magnus uel gygas maximus quidē est: ut ipsi uidere possumus: & hoc illi nomē est apud ægypti/ os. Vocatur insuper aliis noibus pluribus: ut per Macro. patet in saturnaliocum li.

De horis filiabus Solis & Cronis.

Cap. III.

Oras Solis & Cronis dicit Theophrastus fuisse filias: & ab eo denotatas: eo quod horus ipse ab ægyptiis appellat. has Homerus dicit equos & currū in tpe parare soli: & diei uenire uolētī cæli portas apere. Filias ego ideo Solis dici puto: & Cronis: quod est tēpus: eo quod solis pgressu ex certa tēpis dimensione sistant. Equos aut & currū soli parari ab eis iō fictū est: quia eis sibi uicissim succedētibus nox labit: & dies accedit: in quē sol tanquam in pparatū sibi uehiculū a successione horarū pgreddit: in cuius pgressu fionis initio horæ diei adueniētī cæli portas. i. lucis ortū aperire uidentur.

De Eonis filiabus Solis.

Cap. V.

Onas dicit Theodotius plures eē sorores Solis & cronis filias corpibus igētes: & sub Iouis collocatas pedibus. De his ego nunquam alibi legisse memini: nisi forsan has uelit itelligi sæcula cū Eon græce latine sæculū itēptet: si de sæculis dixisse uelit hæc pfecto certa & lōga tēpis dimēsiōe a solis motu cōficiunt: hæc supra mōstrauimus a Claudii. in antro æternitatis fuisse descripta. de q̄titate uero sæculi plurimū iter se discrepauere ueteres. Dicebāt enī aliqui: ut Celsorius in li. quē de natali die scripsit ad Cerellū: ab his potissime: quod rituales ætruscorum sequebant: hoc modo descripta sæcula: ut aliquo supētū. ostēto in ināref sæculū: eo usque p̄tēderet: donec aliud supueniret ostētū: quod finis eēt p̄teriti & sequētis initiū: & sic nō certo: aut determinato annorū numero cōstare uidebat sæculū: quoniam aliquādo longū: & nōnunquam breue contigere. Post hæc ostēdit alios aliter arbitrari dicētes id spaciū tēpis esse quod efflueret iter unā celebrationē ludog; sæculariū & alterā subsequētē: ex quo est tēporis inæqualitas sequētē p̄maxima. Postremo multis recitans opiniōibus dicit. & ciuile romanorum sæculū centū annis solaribus terminari. Quod ego memini sæpissimē a uenerabili Andralio eodē modo finiri spacio. Erāt isup qui uellēt idē esse sæculū & ætatē: quod nō est uerū: descripto litteræ: ac enā poerarū multa in se cōtinēt sæcula. Quod uero sub iouis pedibus sæcula designent: puto fieri: ut itelligamus solius ueti dei iperio tēpa labi: eiq; soli diuturnitatē cognitā eocūdem: & quæ in eis futura sint: nec ab hoc discrepat Claudiani descriptio: qui illa dixit in antro æternitatis manere: cū in ipsa trinitate psonarum: & unica deitate tantū cōsistat æternitas: & sic quicquid in æternitate cōsistit in deo sit necesse est.

De Phætusa & Salepetii tertia & quarta filiabus solis.

Cap. VI.

Phætusa & Salepetii nymphae siculae filiae fuere Solis & Nereæ: ut in odysea scribit Home. dicens has in Sicilia solis seruare greges: a qbus Vlysses a Cyrcē phibitus ē. Circa quā phibitionē talis ab Home. fabula recitat: quod cū uenisset ab iseris rediturus in patriam Vlysses a cyrcē p̄monitus est: quod postquam cū sociis ultra Scyllā & caribdim in siciliā deuenisset & coperisset greges solis secuari a Phætusa & Salepetii filiabus suis: ab eis oīno cū sociis abstineret. nā si quis ex eis comederet occideret: Ad quos cū postergatis aliis piculis sessus cū sociis deuenisset Vlysses: factū est ut ibidē euriloci cōsilio p̄notarent: sed mane mutatis uētis abite nequiuerunt: & cū ibidē longius credito detinerent ipellente ciborum penuria dormiētē Vlyssē: & Euriloco suadētē: a sociis Vlyssis in greges itū est: & ex eis sedata fames. Vetus eis discēditibus graui agitati tēpestare: ad ultimū a Ioue fulminati p̄iere oēs: Vlyssē excepto quod gregibus nō gustauit. Huic fabulæ talis potest sensus exhiberi. Calor & humiditas. i. sol & nereæ: quæ nympha est: syluas & pascua gignūt: quæ duæ sūt nymphae Solis & Nereæ filiae. hacū altera p̄stat umbras: altera uero gregibus uictū: & sic seruantes sūt greges solis: quod ex oī uiuētē cōficiunt: aia uegetatiua. i. & sensitiua. ope. n. suo nascunt: & tegmine:

atq; uictu prædictarū custodū seruant, eē tamē hos greges in Sicilia dicit Home. nō tamē q; alibi nō sint: sed ididē ob ingentē rerū abundantiā: & cæli tēperie plus uigoris uideant habere delitiā q; ob corruptos loci mores enā magis q; alibi sunt pestifera. Ab his oīs rōnalis aīa phibet. Sane tamen ne eis imoderate fruatur: ne ī mortē deueniat: aut uitā quæ sit morte deterior: qd̄ tonēs cōtingit: quotiēs habenis appetitui datis in lasciuia mergimur: qd̄ iā apud siculos fecere plurimi: qui enerues facti post gustatis delitiis nō suffecere laboribus. Verū Eurilocus. i. blāda sensualitatis psuasio: dormiēte Vlysse. i. rōnis robore: auidos sensus in greges. i. in delitias emittit: ex quo libidinibus soluti maris fluctuantis. i. mundi huius labores ferre nequiere: & sic iouis fulmie. i. iusto dei iudicio: in mare deieci pieri. i. in amaritudines & miscrias mortalis uitæ anxiati & icogniti defecere. Vel q; forsū cōtigisse potuit: in Sicilia deuenisset Vlysses: & ibidē ab aduerso detineret tēpore: eo nō curāte ad eo locū eius cibo potuq; & multentibus soluti sunt: ut reintrātes mare opportuna negligenter & sic naufragiū facerēt: qd̄ nō solū Vlyssi cōtigisse legimus: quāmo & Hānibali pœno strenuissimō bellorū duci: cuius milites cum nulli longi atq; difficillimi itineris ex Hispania in Italiam transcendentis labores sūperasse nequissent: capuanæ delitiæ attriuere.

De Dirce Solis. v. filia: & Lyci regis coniuge.

Cap. VII.

Dirces solis fuit filia Lyci regis Thebarū cōiunx: in quā sicuti cæteras Solis filias Venerē fuisse dicit Fulg. de qua talis fert historia. Stuprata p uim Anthiopa Nictēi regis filia ab Epapho: ut placet Lanctan. seu a ioue: ut plures uident arbitaria: Lyco rege Thebarū marito suo abdicata est: & in super iducta Dyrces: quæ ilico suspicata: ne forte Lycus Anthiopā in suā reuocaret gratiā: & sic ea reassumpta dimittere: ipsa ipetrauit a uiro ut posset illā in uinculis detinere. Quæ cū ex ioue p lem geminā suscepisset partus adueniente tpe ab eo uinculis liberata est: & cū in Cythronē montē asfugit ibiq; peperit Amphionē & Zenū: quos expositos pastor qdā pro suis aluit: Qui cū adoleuissent a matre cogniti: & sui generis certiores facti facile in Dyrcē irritati sunt: & in matris uisionē surgētes Lycū occiderant regē: & dyrcē tauro idomito alligauerūt: q dū eā traheret: miseratiōe deorū auxiliū implorauit: quoq; subsidio ī fontē sui noīs haud lōge a Thebis mutataē: & sic Veneris fatiauit irā. Qd̄ aut in hac historia fabulosum est explicabit facile. Anthiopā a ioue tpe partus liberatā a carcere dicit Theop. iō fictū: qā cū uideret dyrci ob tumidū Anthiopæ uterū satis sui adulterii testimoniū apparere: & ob id eā uiro arbitraret odiosa: merito ultro eā reliq;. Dyrcē aut mutata in fontē satis cōprehendi pōt tā ob perditū regnū q; ob supplicii illati pœnā eā in multas solurā lachrymas. Fuisse autem solis filiā ideo dictam: qā aut sic de facto fuit eam alicuius insignis uiri sic nominati fuisse filiā: aut ob isignein eius pulchritudinē Solis filiam uocitatum.

De Mileto Solis. vi. filio: qui genuit Caunū & Biblidem.

Cap. VIII.

Miletus ut testat Ouid. Solis fuit filius. Theo autē dicit istū Solis Rhodii filiū: & Pasiphes fuisse fratrem. Hunc ramē in Minoē senē uolētē isurgere bello perterruit iuppiter: quā ob causam ī Lesbō abijt: & ibi ciuitatē: quā Militenē ex suo nomine dixit: construxit. Verū postea imutatis litteris ex militenē mirilena dicta est. Post hæc cū Cyane nympha Menādri fluminis filia se imiscuit: & ex ea suscepit filios duos: Caunum: scilicet & Biblidem.

De Cauno & Biblide filiis Mileti.

Cap. IX.

Canus & Biblis filii fuerūt Mileti ex Cyane nympha suscepti: ut testat Ouid. di. Hic tibi dū sequitur patriæ curuamina ripæ filia menādri totiens redeuntis eadē. Cognita Cyane pstanti corpore nympha Biblida cū Cauno plē ē enixa gemellā &c. Et qā nil præter cōe am bobus de his legi: de ambobus scribere inuicē uisum est. Legit ergo Caunū speciosissimū fuisse iuuenē: & a Biblide sorore isauisto amore dilectū: uenere in prolē Solis irata agēte. Sane cū Biblis fratri flāmas excredae libidinis detexisset: ipse asp̄natus detestadā sororis cōcupiscētiā fugā sumpsit. Inq; pegrina ponit noua mœnia terra. Infœlix aut Biblis cōfesti secuta ē eū. & postq; Cariā Lyciāq; & Lelegas pagrauit labore atq; dolore uicta cōsedit: & sp̄reta sese dedit ī lachrymas: ex quo factū ē ut ī fontem Nayadū beneficio misera uerteret: ut dicit Ouid. Sic lachrymis cōsumpta suis phœbeia Biblis Vertit ī fontē: q nūc quoq; uallibus illis Nomē hēt domi næ: nigraq; sub ilice manat &c. Figmētū aut satis pater: qā a fletu cōtinuo sons lachrymis manās uisā ē.

De Pasiphe. viii. Solis filia & Minois coniuge.

Cap. X.

Pasiphes Solis fuit filia: ut Senecæ poetæ tragœdia p̄cipitur carnīe aientis in Tragœdia Hippolyti. Quid ille rebus lumē isundēs suū mris parēs &c. Verba qdē nutricis sunt loq̄ntis ad isanā amore Hippolyti Phœdrā Pasiphes filiā. Theo autē dicit: nō fuisse filiā Solis Hypionis: sed Rhodii. Fuit hæc Minois Cretēsis cōiunx: & uacate Minoe bello aduersus Megarēses & atheniēses ob occisum Androgeū filiū ab irata Venere ī Sobolē Solis isauisti amoris flāmas suscepit: amauitq; speciosissimū taurū in cuius cōcubitū Dædali artificio uenisse dī: & ex eo suscepit quē mediū hoīum mediūq; rauē pepit. Alii uero aliā amoris huius cām describūt aiētes: q; cū orasset Minos ī bellū pgressurus p̄sem ut dignū se sacrificatu ro sibi p̄pararet hostiam: euestigio illi p̄paratus ē taurus: formositate cuius captus Minos illū armētis suis p̄fecit ducē: alio cōsecrato: ex quo iratus iuppiter egit: ut illo absente referuatus diligeret a cōiuge. & hic uolūt Minoē ob cōmissū facinus nō ausū ī cōiugē s̄uire. Qd̄ aut Pasiphes filia Solis ex tauro cōcepit: uult Ser. raurū hūc scribā Minois fuisse sic noiātū: eūq; ī domo Dædali cū Pasiphe coisse: & filiū ex ea suscepisse. & tadē geminos peperisse: quoq; alteq; ex Minoe cōceptū notis apparebat. alteq; uero ex tauro æque idicātibus signis. & cū de secūdo nō eēt certa fides: noiē ad utrūq; spectāte parētē Minotaurō. si p̄posito enurritus ē. Ego aut lōge altiorē sensum sub hac fabula regi reor. Existimo qdēm uoluisse ueteres ostendere qualiter uitriū bestialitatis cāret in nobis hac ratione. Pasiphē speciosissimā tœminā & Solis filiā: credo aiām nostrā ueri solis. i. Dei

omnipotentis a quo creata est filia: omni pulchritudine innocentiae splendida. Haec coniunx efficit Minois regis legulatoris, i. rōni humanae iungit: quae suis legibus eā hēt regere atq; in rectū iter dirigere. Huic inimicatur Venus, i. appetitus concupiscibilis q; sensualitati adherēs semp rōnis est hostis: cui si adhererit aīa a rōne superetur necesse est: qua semota: facile a blanditiis & suasionibus camis se trahi permittit: & sic precipitē se fert i concupiscentiā tauri a Ioue dari: ut sibi ex eo Minos sacrū conficiat: quē ego thaurū sentio mundi huius delicias prima facie pulchras & delectabiles a deo rōni concessas: ut ex ea moderamine certo uitae nostrae opporuna ministraret. Nam dum his debite utimur rite ex eis deo sacre conficiamus. Sane dum eis iudicium sensuualitatis sequentes abutimur: aut abuti desideramus in bestialem concupiscentiam deuenimus: & thaurō tunc obscene aīa iungit in lignea uacca: dum artificio ingenii nostri naturalibus praeter naturae leges innitimur. Et sic ex appetitu illecebrē & adoptione nephariae uoluntatis catur & nascit minotaurus, i. bestialitatis uitiū. Huius aut minotauri hoīs & tauri formam esse sinxere: eo q; tali uitio laborantes intuiru primo uident homines: si opera aut pspicemus: & abscondita itrorsum desideria tales eē bestias cognoscemus. Claudis autē hūc labyrintho carceri circuitionū pluriū iplicito. & hoc iō: q; fortissimū atq; ferocissimū & furiosum esset aīa. In quo ostenditur eum humano pectori isandis desideriis intricato: & q; eo impellente sortem atq; immanem praestemus animum dum infaustum aliquid audemus: quod nisi pro uoto perficiamus confestim in furiam declinamus. Hic insuper a Theseo ab Ariadna praedocto occiditur, i. a prudenti uiro: cui uiriditas: quam per Ariadnam accipio: eo q; Andres graece uir sonet latine. ostēdit detestabile tam scelesto uitio subiacere: & quibus armis etiā conficiendum sit.

De Oeta Colchorum rege Solis filio octauo: qui genuit Medeam & Absyrthium & Calciopē. Cap. XI.

Eta Colchorum rex ut Homei i. odyssaea testat: Solis fuit filius & Perse filiae Oceani. Tullius aut ubi de natura deorum ex Asterie sorore Larcae susceptū dicit: quā Asterie uidet idē Tul. dicere ab eo occisā. Dicit enī sic. Quid Medea respōdebis: q; duobus auis sole & oceano: & patre matricida puocata est. Sic clarū ea rēpstatē fuisse regē testat antiqitas cū per maximū illi regnū fuisse. describit Seneca tragœdus in tragœdia Medea ad hūc nouercales insidias fugiēs deuenit frigus Athamatis filius cū aureo uellere: q; sibi fatale ab oraculo sentiens Oeta diligentissime seruabat: ne eo pdito priuaretur regno. Qui tamen a Iasone spoliatus est & regno pulsus. Verū iam senex ab eadem in regnū reductus est. Dicit Theo. hūc Oeta non fuisse filiū Solis Hyperionis: sed eius qui apud colchos maximus fuit & regnauit ibidē.

De Medea Oetae regis filia: & Iasonis coniuge. Cap. XII.

Edea Oetae regis fuit filia ex Ipea coniuge: ut satis patet per Ouidii carmē dicentis: Nō erat Oetes ad quē despecta rediret: Nō ipse parēs & c. Huius Medeaē gradis recitat historia quādoq; fabulis mixta. Aut enī ante alia: q; ex Apollonio sumptū est: qui de argonautis librū scripsit Iasonē a Pelia patruo missum Colchos uenisse: & comiter ab Oeta susceptū Medeaē uirgini placuisse. in quā uenus irata uti in ceterā Solis prole: oēs a filio amatorias iniici flāmas fecit: quae amās cum picula nosceret dilecti iuuenis euntis ad uellus aureū assūmēdū miserta eius: habita sui cōiugii spōsione: eū docuit: quo pacto illud absq; piculo possit surripere: eoq; subrepto una secū fugā arripuit: traxitq; fugā comitem absyrthiū: seu Egyalcū paruulū fratrem: quos cū sequerē Oeta: ut eis spaciū fugā p̄staret: in isula: quae i faucibus Phasis a scelerē ab ea perpetrato thomizantia: abho Ouidii Iasonis postea nobilitate: per quā oportebat Oeta sequentē trāsitu facere puerū Absyrthiū obtruncit: articulatimq; diuisum passim p̄ agros diuisit: ut patrē si sciret ad colligēda filii mēbra. Nec p̄meditatio sceleris infausta: sic factū est: dōq; orbanus pater flens membra collegit nati: & funeralia peregit: abiit illa cū raptore. Et post lōgas secūdū quōsdā circuitiones in Thessalia deuenit: ubi p̄cibus Iasonis Esonē patrē ānositate decrepitū in robustiorē retraxit aetate. Et cū Iasoni duos filios peperisset in Pelia morte suas filias arripuit. Tandē quādoq; ex causa factū sit a Iasone abdicata est: & Creusa Creontis regis Corinthiorū filia despectata: q; cū argenteis seriet: excogitata malitia filios suos: q; ad placadā sibi nouerca cū Iasonis in serineolo clausis misit: q; a Creusa nō ante ap̄nū est q; per omne regū flāma euolauerit igens: a qua cū ipsa Creusa regia oīs exusta est: cū iā pueri p̄moniti euasissent. Verū cū in eā iratus Iason irruisset sumpturus ex tā ipio facinore poenas: eo uidēte Trux scēmina filios trucidauit inocuos: & maleficiis suis sublata Athenas abiit: ubi Aegeo iam senescenti cōiugio iuncta est. Peperitq; ei filiū: quē ex se Medū uocauit. Sane cū Theseo redeunti ex lōginq; atq; diutina expeditione ab Aegeo icognito p̄ eiusdē manus ueniatū parasset poculū: & illud idē ab Aegeo filio iam cognito sublatū uidisset: fuga Thesei euitauit irā: & tandem nescio quo pacto Iasoni recōciliata una secū in Colchos rediit: patrēq; senē & exulē Iasonis uiribus in regnū restituit. Esto grauis Caelius: ut i de mirabilibus mūdi refert Soli. dicat eā a Iasone bitrote sepulā: & medum eū filiū impasit Maris populis iralis: hūc ergo ornata facinoribus Medea locū apud graecos primo: q; melius eā cognouisse debuerit. Deinde apud romanos cōperitur pro dea suscipere: atq; sacris honoraretur ab eis: ut liquido testat Macro. quae autē huius in historia fictiones cōtextae sunt ubi de Esonē: & Pelia: & Iasone scribet: quoniā ad eos spectare uident: passim ubi opportunū uidebitur: aperietur.

De Absyrthio & Calciopē filiis Oetae. Cap. XIII.

Absyrthius & calciopes frater & soror filii fuerūt Oetae regis colchorū. nam de Absyrthio testatur Tul. ubi de naturis deorū dicens. Quid huius. i. medeaē Absyrthio fratri: qui est apud Pacuuium: Egyaleus. & c. De Calciopē autē dicit Ouid. in epistolis. Nō erat Oetes ad quē despecta rediret. Nō ipse parēs Calciopesq; soror. & c. De hac Calciopē nil repperi aliud legi nisi q; cōiūx fuerit Phryxi: eiq; peperit Cycorū filiū. De Absyrthio autē seu Egyaleo iam supra dictū qualiter a sorore sit exesus: a quo sunt qui dicant flumē illud colchorū Absyrthiū de pueri troie truncupari.

De Cyrce filia Solis:

Cyrce malefica mulier: ut Homerus testat in Odyſſea: filia fuit Solis & Perſæ, quo autem pacto Colchos reliquerit: & in Italiâ uenerit: nuſq̄ legi, coſtat ramẽ eã habitãſſe haud lōge a Caieta cãpã: niã ciuirate: in quodã monte olim inſula: q̄ cyrceus ab ea in hodiernũ uſq̄ diem dictus eſt: Circa: quẽ adhuc aiunt incolæ rugire leones: ſeraſq̄ alias: quas ex hoĩbus cantato carmine fecit. De hac autẽ ſic ſcribit Vitg. Diues in acceſſos ubi ſolis filia lucos Affiduo reſonat cantu tectiſq̄ ſup̄bis Vrit adorata: nocturna in lumina cedrũ Arguto tenues percurrẽs peſtine telas Hic exaudiri gemitus iræq̄ leonũ Vincla: recufantũ: & ſera ſub nocte rudentũ Setigeriq̄ ſues atq̄ in præſepibus urſi Sæuire: ac formæ magnoz̄ ulula: re lupotũ. Quos hominũ ex facie dea potẽtibz herbis Induerat cyrce in uultus ac terga ſerarũ &c. Home: rus autẽ in odyſſea dicit Vlyſſem errantẽ cũ ſociis ad hãc deueniſſe: ut cũ ſocios eius oẽs mutãſſet in ſeras: eũ a Mercurio p̄doctũ mutare nõ potuiſſe: q̄nĩmo ab eo exterrita ſocios eius oẽs in hoĩes reformãſſe: eũq̄ p̄ an: num ibidẽ tenuiſſe: ac peperiſſe ei Thelegonũ filiũ: & nõnulli ſuperaddũt Latinũ Laurẽtũ poſtea regẽ & de: mũ eũ prædoctũ multis dimiſiſſe. Refert præterea de hac q̄ amauerit Glaucũ marinũ deũ: & quoniã ipſe Scyllam nymphã amaret zelo percitã fontẽ: in quo nymphã lauari cõſueuerat iſeciſſe uenenis: quã obrẽ dũ illũ iſtraſſet nymphã repẽte a marinis canibus uſq̄ ad inguina abſorpta in marinũ monſtrũ uerſa eſt. In ſuper: dicit q̄ a Pico rege ſpreta eo q̄ Pomonã amaret: eũ in auẽ ſui noĩs tranſſormãſſe. nũc autẽ qd̄ ſub his fictioni: bus ſentiẽdũ ſit uideamus. Theo. harũ rerũ ſolertiſſimus indagator dicit hãc Solis Hyperionis filiã nõ fuiſſe: ſed eius qui apud Colchos regnaſſe creditur. ſed ideo huius credita: quia ut dicit Seruius: formoſiſſima fuit: mulier & meretrix famoſa: quod contigiſſe fingunt ob ueneris odium in prole Solis: de quo odio infra pate: bit: ubi de Venere: Auditi ſeras mugietes in circuitu mõtis eſt: quia dũ inter ingentia atq̄ prærupta ſaxa ru: pes & cauernas: quotũ mons circũdatus eſt: maris undæ uentoz̄ impetu eſſerunt: & demũ retrahunt: & ſu: pueniẽtibz illidunt: & hinc idẽ frãgunt: ſit de neceſſitate rumor diſſonũ: & nũc mugitus nũc rugitus ſimi: lis: & hinc ſe fingũt audire leones a proſq̄. Quod autẽ herbis aut cãrato carmine in beluas hoĩes tranſſorma: ret: hoc uideretur a multis concedi poſſibile magicis illuſionibus: dum pharaonis magos ſuis artibus ſeciſſe credimus: quæ faciebat Moyſes uirtute diuina. dũ hoĩes i Arcadia lupos fieri: dũ apuleũ in aſinũ permutatũ. Sed ego potius credo hãc formoſitate ſua multos in dilectionẽ ſui traxiſſe mortales: qui ſeſe ut eius mereren: tur gratiã: quæ meretrĩũ abſq̄ pecunia cõſequi nõ p̄teſt: illecebris uariis: ut dona portarent: miſcuiſſe: & ſic eas iduiſſe formas: quæ officiis cõgruebãt: quas Vlyſſes. i. prudẽs hõ nõ induit. Hanc poſt hãc amaſſe Glau: cum ideo dictũ puto: q̄a ſecundũ qd̄ aliquibus placet: & potiffime Leontio: Glaucus idẽ ſonat qd̄ terror. & quoniã terribile ſit audire mugitus aquatũ circa cyrceũ: ut ſupra dictũ eſt: & ipſe terror ibidem conſiſtat affidue uidetur a Cyrce: idẽſt a loco illo cyrce amari. q̄ autem Glaucus amauerit Scyllam ob eandẽ cau: ſam dictũ eſt: eo q̄ apud Scyllam idẽm a magico maris ſit terror affiduus: & ſic cum ibi moreretur affidue uidetur Scyllam diligere. q̄ Scylla infectis aquis a marinis canibus uſq̄ ad inguina rapta ſit: ab eſſeã ſum: pſit fictio cauſam. Eſt enim Scylla ſcopulus ſecus fretũ Siculum aquis ſupereminens: adeo ut medius aquas: exire uideatur: & ab aquis medius occupari: & cum totus ſit præruptus & cauemoſus ubi cõtinue maximo: cum impetu mare fluat & refluat: dum cauernas illas intrat: & demũ ſe retrahit: ad inſtar canum latrantũ ſonum emittit: & ſic ſcopulus a marinis canibus rapi dicitur: quæ autem ad Picum ſpectant: in ſequentibus ſcribetur: ubi de Pico. Ego autem cyrcem hanc Oeræ fuiſſe ſororem non credo: cum diu ante troianum bel: lum Colchida fuerit Cyrce. Hæc autem contemporanea: ſed conuenientia nominum: & forſan artium ex: duabus unam ſeciſſe potuerunt.

De Angitia Solis filia.

Cap. XV.

Angitiã ſeu Ageoniã Theodontius dicit Cyrcis fuiſſe ſororem & Solis filiam: & haud longe ab ea in agto campaniæ moratã: ſed melioribus artibus operatã. de qua non in oĩbus rũ eo concordans: grauis Cælius aſſerit eam Cyrcis fuiſſe ſororem & uicinia Fucini lacus occupãſſe: & ibidem ſalu: bri ſcientia aduerſus morbos icolis deſeruiſſe. q̄ obrẽ diem claudẽs dea ab eiſdẽ habita eſt. Macro: autẽ in lib. ſaturnaliõz̄ libro: hanc Angeroniam deam uocat: dicitq̄ illi apud Romanos. xii. calen: Ianuariã ſerias celebrari: eiq̄ a pontificibus in ſacello uolupię factũ fieri. Verius autẽ Flaccus ideo dicit eam Angeroniam appellari: q̄ angores & ſollicitudines animarum propiciata depellat. Addit iſuper Maſurius ſi: mulachrum huius deæ ore obligato atq̄ ſignato in ara uolupię collocatum: & ob id quod quis ſuos dolo: res anxietateſq̄ diſſimulat beneficio patientiæ in maximam oblectationem deueniat. Sane Iulius Modeſtus huic ſacrum fieri dicit: eo q̄ populus Romanus morbi qui anginia dicitur: uoro præmiſſo liberatus ſit. Cur autem Solis ſit credita aut dicta filia medendi ars cauſam dediſſe potuit.

De Luna Hyperionis filia.

Cap. XVI.

Lunam: ut ad Hyperionis prolem redeam: eiũdem Hyperionis fuiſſe filiam & Solis ſororem uul: gatiffimum eſt. de hac ueteres multa ſenſerunt. illi quippe ante alia Bigam dixere cõceſſam: eo q̄ aduerſus pattuos cum Ioue ſenſiſſet: eaq̄ ru rru uti teſtarur Accius poeta in baccis dicens. Almaq̄ curru noctiuago phœbe &c. Et Vir. iamq̄ dies cælo cõceſſerat almaq̄ curru Noctiuago phœbe mediũ pulſabat olympũ &c. Hanc Bigã dicit Hiſidorus ubi de ethimologiis a duobus equis trahi: quorũ alter albus: alter uero niger ẽ. Eam præterea a Pane Archadiæ deo dilectã dicit Nicãder poeta: & lanæ can: didæ munere in ſuos deduxiſſe concubitus: quod & Virg. in georgicis aſſerit dicens. Munere ſic niueo lanæ ſi credere dignum eſt Pan deus Archadiæ captã te luna ſefellit. In nemora alta uocans: nec tu aſpernata uo: cantem &c. In ſuper & eam dilectã aiunt ab Endymione paſtore: quẽ dicunt primo ab ea repulſum: demũ

postquam aliquandiu albos suos pauisset greges in sua gratiam susceptum. Dicit tamen Tullius eum in Lamio seu Latinio Ioniae monte obdormiuisse: & in somnis a Luna deosculatum. Sunt & qui illi filios tribuant. Nam Alcyna lyricus poeta dicit rorem ab ea & aere genitum. Similiter eam multis uocant noibus: ut puta Lunam Hechaem Lucinam Dianam Proserpinam Triuiam Argenteam Phoebem Cererem Arctem Menam & alii. sed quid ex his tot intellexerint aduertendum. Cur Hyperionis dicta sit filia dici potest: id quod de Sole dictum est: pu- ro ego illam claritate insignem fuisse mulierem: & ob eius singularem praeminentiam. & quia Solis esset so- ror: Lunam denominatam fuisse: ad quam sequentia non spectant: quinimo ad ueram Lunam: & ideo quod aduersus Ti- tanos Ioui sauerit. i. aduersus supbos: ob eius complexione frigidam & humidam dictum est: qua multum fumositates hominum repelluntur. Biga autem uti dicitur ad designandum cursum suum diurnum & noctur- num: quem longe clarius equorum colores ostendunt. Praeterea & humiditate sua germinantia solet desu- per: & desubter adiuumentum radicibus inserit. Quod autem ab Arcade deo dilecta sit poterit forsitan hic talis praestari sensus ut pro Archade deo sumat quicumque pastor. Erant enim Archades ut plurimum pastores. omnes pastores autem lunam amant: ideo eius lumen: eo quod ex illo commodum suscipiant: & ob id eam in syluis uotis uocare consueuerunt ut suos greges per noctem ab insidiis serarum facilius cauerent. & ob id dum sul- gida ueniebat ei in sacris agnam mastabant candidam. & sic albo uellere captam dicebant. Quod autem ab Endymione dilecta sit dicit Fulgentius hoc posse contingere quod Endymion pastor fuerit: qui uti pastores faciunt: noctis humorem amauit: quem uaporia siderum et ipsius lunae in animadis herbae succis insudant. & in- de in pastorum comoda uertitur. Vel aliter ait idem Fulgentius: quod is Endymion primus rationem cursus lunae in- uenerit: & obdormisse. xxx. annis dicitur: quia stultorum iudicio meditationi uacantes dormiunt: ideo tempus perdunt: seu qui meditationibus deditus est profecto non aliter quam si dormiret immiscetur actiuis opibus. Quod de Endymione dictum est: quia nil aliud eo uiuente: nisi huic meditationi operam dare pegit: uti Minastus in eo li- bro: quem de Europa scripsit: testatur: quod ego uerum puto: nec sit qui longum temporis mires spaciū: cum circa lunae cur- sum plurima ueniat consideranda: ut ostendit uenerabilis Andalo in sua theorica planctarum. Sed quod albos ante greges pauerit: ideo appositum credo: ut loci suae meditationis qualitas ostendat: qui in culmine montis illius su- it quod sibi elegit: ut posset libere eleuationes assumere tanquam expedito loco: & montium culmina: & potissime celsa: ut plurimum consueuerunt esse niuosa: quas niues: quia diu obseruauit: pastor niuei pecoris dictus est. quod autem a Luna deoscularis sit ideo sicut reor: quia sicut amantes puellam amoris munus osculū arbitrantur: sic & longe me- ditationis fuisse Lunam cooperisse cursum: & sic sui amoris uideat osculū suscepisse. Superest de noibus uidere: Lunam a lucendo dictam uolunt: & maxime dum luget in serotum: cum mane luceat uelint appellari Dianam. Hecates autem dicta est: quia cerni interpretatur: in quo numero quasi finitum pro infinito positum sit uolunt multum praestare eius potentiam denotare. Triam nonnulli uelut Seneca poeta triformem dicit in tragedia Hippolitidis uole principalem dictam uolunt. Vocatur enim Luna Diana & Proserpina. Dicunt eam etiam uocari lucinam: ut in odis Horatii. Te lucina probas uocari &c. quam parturientium deam uocant: & cur sic dicta sit: paulo post dicitur: Argenteam autem ob id di- cunt: quia suum sit argentum procreare: seu quia solis respectu qui aurum est uideat argenteam. Phoebeam autem ideo uocauerunt: quia saepe noua sit. Arthemia seu arnothemis attica lingua idem est quod luna: ideo sic dicta ut refert Macrobius: quia arthemis quasi arnothemis. i. aere secas. Luna a parturientibus uocatur: quia proprium eius est di- scindere rimas corporis & membris uiam dare: quod est ad accelerandos partus salutare: ut poeta Thimotheus eleganter expressit. Mena autem dicta est: quia nonnunquam defectus patitur: ut puta in eclipsibus: & inde mena quod defe- ctus latine sonat: seu quia naturaliter luce careat: & quos habet in uelut a sole: uti caetera faciunt sidera. Reli- qua autem nomina: quoniam ad alias pertinent deas: de quibus singularis in hoc opere mentio sit: ex consulto donec de illis tractetur omisi.

De Rore filio Lunae.

Cap. XVII.

Rorem Alcyna lyricus poeta lunae atque Aeris fuisse filium dicit: teste Macrobio: quod quidem figmentum a natura sumptum est. agente quidem Luna uapores terrae humidos neque uites absente sole con- surgere altius frigiditate aeris & lunae alternari uertuntur in tenuem aquam: quae decidens ros aesti- uo tempore appellatur. Hyeme uero condensati gelu pruina dicitur.

De Briareo Titanis filio.

Cap. XVIII.

Briareus ab omnibus creditus est Titanis & Tertae filius: quem omnes fere latini poetae hostem Iouis & infestissimum contemptoremque deorum asserunt: & ob id apud inferos detrusum uolunt: eum quod inter monstruosos in uestibulo inferni excubia agere scribit Virgilius dicens: Et centum geminus Briareus & Belua Lerna. & caetera. Sane Homerus eum amicum fuisse Iouis ostendit in Iliade dicens: *ὄχ' ἔχ' το γγ' & caetera.* Cito centimanum uocasti in magnum olympum: quem Briareum uocant dii hominesque omnes. Tertigenu eius patrem meliorem in quibus carminibus Homerus praefert tangit fabulam: quam Theopontus paulo latius refert dicens. quod comotum diu aduersus Iouem Iano: scilicet & Neptunus una cum pal- lade: & aliquibus aliis in domo Nerei patris Thetidis deliberauerunt cathedram facere: & dormienti Ioui inuicere: & inuicem trahentes omnes eum e caelo eicere: quod Thetis Ioui rettulit: & ob id ipse in fauorem suum in caelum Briareum euocauit. Quae cum uidissent conuerti: eo quod sortissimus estimaret: confestim a coeptis destitit: & sic iratus est iuppiter. Ex quibus patet Briareum amicum fuisse Iouis. Cuius autem fabulae uolens leontius aperire sensum aiebat ante resolutionem Chaos inferiora elementa cum superis discot dare: & humoris opera iniisse concordiam. Et alia quaedam plura ridenda potius quam scribenda. Theodontus autem dicit sub hac fabula tenui uelut historia te- gi. Dicit enim Iouem post uictoriam ex Titanis atque gygantibus habitam a deo elatum: ut importabilis effu- ceretur amicis: quam ob causam Iuno coniunx eius: & Neptunus frater clam apud insulam Nerithos conuo-

Etis quibusdam ex amicis inuere consilium: ut eum nil tale timentem e regno pellerent: q̄ cum illi reuelatum eēt a naua conscio: Briareum ex Titanis superstitē unū & potentissimū adhuc hominē: seu potius Briareū Titanis filiū eodē nomine nuncupatum euocauit: & cum eo inuito societatis foedere cōiuratos exterruit: adeo ut in eū nil penitus auderēt. Dicitur enī Briareus centūgeminus: quia multis p̄ssēt hominibus: & ponitur finitum pro infinito. apud inferos autē non in ciuitate diris detrusus est: ut reliqui sunt: qui adhuc in adiutoriū seruaretur superū: ut intelligamus non esse aliquos quantūrunq̄ peruersos: q̄n ad meliorem uitā seruentur a deo: rum ab eodem eorum futura conuersio cognoscatur.

De Ceo Titanis. iiii. filio: qui genuit Latonam & Asteriem.

Cap. XIX.

Eum inter alios Titanis filios enumerat Paulus: & eius matrem terram fuisse ostendit Virgilius rum dicit: Extremā ut perhibēt Ceo encheladōq̄ sororē & c. Leontius dicit hunc Ceā insulā fuisse potentissimū regē: & extremā ferocitatis hominē: atq̄ superbā ob quā cū antiquior fuerit titano iter eius numerat filios. Fuit enī Latonā & Asteriā spectabilium pulchritudine uirginum pater. Dicebatq̄ Paulus pro eo q̄ Iuppiter Latonā uitiasset Titanonū bellū aduersus iouē motū: sed falsum est: ut supra demonstrauimus ex his: quæ in sacra leguntur historia.

De Latona Ceifilia: quæ peperit Apollinem & Dianam.

Cap. XX.

Atonam filiā fuisse Ceī: ex Ouidii carmine sumis. Dicit enī. Nescio quo audetis genitam titanida ceo Latonā præferre mihi & c. Hanc autē ueteres a ioue dilectā pariter & oppressam uolūt: eamq̄ ex eo geminā suscepisse p̄lem. Apollinem. s. & Dianā: q̄ aiunt adeo ægre tulisse iunonē: ut nō solum omnē terrā ad onus uteri deponēdū interdiceret illi: uerū & imitteret Phytoneū fgētis magnitudinis serpentē ad eam fugandā atq̄ ipediēdam. Quæ rum pauescens fugeret: neq̄ lorū aliquē se retinentē inueniret: propinquans Ortygiæ insulæ ab ea suscepta est: & in eadem peperit primo Dianā: quæ euestigio obstetricatus officium in nascituro fratre matri præstitit: & Apollinē nascētē suscepit: qui mox sagittis Phytoneū interemit: & dare cœpit resposā petentibus. Parere ob hunc partū dicunt nomē imutatū insulæ. nā rum primo diceret Ortygia: Delos postea dicta est. Dirunt insuper deserentē Latonā paruulos adhuc filios per Lyciā dum ob æstū siti laboraret accessisse ad larū quēdā ut biberet: quā rū uidissent cōstātes rustici: cōfestim larū pedibus intrasse: & omnē turbasse aquā: ex quo cōmotā Latonā orasse: ut exterminarent: quā obrem rustici repēte in ranas mutati larū semp̄ icoluere. Circa has fictions dicebat Barlaam cessante diluuiō: q̄ Oigigiū regis fuit tēpore: ex humiditate terræ nimia: cui calor erat imixtus tam densas exhalasse nebulas: ut apud plura loca ægei maris: & achaiæ nullo modo solares radii die: nec nocte lunares uiderent ab incolis: tādē eis rarescētibus: & potissime apud insulas: apud quas rōne maris minus poterat exhalatio terræ: contigit: ut nocte quādam circa horam diei proximam a circumstantibus in insula Ortygiæ primo uiderentur lunares radii: & subsequenter mane solares: quam obrem maximo omnium gaudio quasi reacquisissent quos perditos iam arbitrabantur: dictum est apud Ortygiam Dianam & Apollinem natos: & ob id insulæ mutatum nomen: & ex Ortygia delos: quod idem sonat q̄ manifestatio: appellata est. eo q̄ ibi primo manifestatio solis & lunæ facta sit. Latonam autem eā ipsam insulam uoluere fingentes: in qua manifestatio facta: eāq̄ foeminam præcipue assumpsere ad signētum conficiendum: quia contigerat eam geminos peperisse: quorum masculū Apollinem: foeminam autem nuncupauerat Dianam. Phytoneū autem Latonam insequentem ne posset parere: nebulas densas surgentium uaporum uoluere: quæ quidem obstabant: ne possent solares atq̄ lunares radii a mortalibus inuiri: nec incōgrue has uocauere serpentē. Nā dū leues huc illuc a quocunq̄ spiritū impellerentur more serpentis serpere uidebantur. Et hunc a Iunone ideo missum dixere: eo q̄ nonnunq̄ pro terra & mari intelligatur luno: a quibus euaporationes illæ emittebantur. Diana autem ideo ante natam dicunt: quia nocte extenuatis iam uaporibus primo lunares apparuere radii. q̄ autem obstetricatus in natiuitate fratris officio functa sit: ideo dictum est: quia sicut obstetrices consueuere nascentes suscipere: sic & luna dum paulo ante solem surrexisset solem oriētē suscipere panis cornibus uisa est. Occisum autem Phytoneū telis ab Apolline ideo factum: quia solaribus radiis agentibus omnis illa terræ euaporatio dissoluta est: q̄ autem cœperit Apollo dare resposā sumptum est ab eo q̄ postmodum contigit. s. ut ea in insula nescio cuius maleficio dæmon sub Apollinis titulo cœpit & diu dedit de quæstis resposā. Mutatos autem in ranas rusticos ideo dictum ē: quia ut scribit Philochorus bellū fuit Rhodiis. olim aduersus Lycios Rhodiis auxiliares uenere delones: qui cum aq̄atum ad lacum quēdam Lyciorum iuissent: rustici loci scilicet aquas prohibere: in quos delones irruentes omnes interemere: & in lacum corpora occisorum eiecere. Tractu tandem temporis cum montani Lycii uenissent ad larum: nec occisorum agrestium corpora comperissent: & ranas in circuitu coaxantes sensissent rudes & ignari arbitrati sunt eas ranas animas esse cesorum: & dum sic referunt aliis fabulæ causam adinuenere.

De Asterie filia Ceī & matre Herculis.

Cap. XXI.

Asteris filia fuit Ceī Titanis: ut Theodontio placet. Hæc autē ut ait Fulgētius: post uitiatā Latonā a Ioue dilecta est: a quo uerso in aquilam & oppressa fuit. eiq̄ eo ex conrubitu Herculeū pepit. Quæ tandem ut quibusdam placet: aduersus Iouem sentiens: & eius fugies iras miseratione deorum in coturnicē uersa est: quæ græce uocat ortygia: nomenq̄ dedit insulæ: in quam aufugerat: ubi a Ioue in lapidē mutata est: undiq̄q̄ dimerisa: & ab eisdem huc illuc agitata: quæ tandem ob susceptā Latonam firmata est. Huius fabulæ talis potest esse ratio. dicit Theodontius superato atq̄ occiso a Ioue Ceo qui ob uitiatam Latonam aduersus eum arma mouerat: eum in ceam uenisse insulam: & ibidem Asteriem uirginem Ceī filiam oppressisse: tandem ea aduersus eum sentiente. primo uolucris fuga in ortygiam abiisse:

inde uero i colchos transfretasse: sed ibi regnanti nuptisse: etq; peperisse Oceanum: a quo postmodum occisa est. Seu ut Barlaam dicit: i partu oetæ defecit. Ex quibus fictum est Iouē aquilam fecit concubuisse: cuius aquila Iouis erat signū: dum esset i armis: & q̄a bello ceam cepisset fictū est eum in aquilā uersum eū Asterie concubuisse. Quod autē in coturnicē asterie uersa sit: aut ob eius uolucré sugā: cum coturnicū sit uolare p̄niciter: aut propter longā eius transfretationē: quod ēt est coturnicum certo anni tēpore transfretare. Quod autē in lapidē uersa sit nō spectat ad eam: quinimo ad insulam i quā primo aufugit: quæ ortygia dicta est: latine uero coturnix: quæ ideo in lapidem uersam dicitur: ut eius noua stabilitas designetur. Ferūt autem ortygiam solitam una cum undis fluctuare: quod fictum est: quia nimia & crebra terræ motuum cōcussione agitari consueuerit: quā tandē firmatam uolunt: id est a concussione liberatam: eo q̄ Apolline respōsum sit: ne i ea mortuum corpus sepeliretur: & quædā illi isup celebraretur facta: quibus rite celebratis cessauit terræ motuū iste statio: & sic facta lapis. i. stabilis. Puto ego repletis cauernis: i quibus aer iclusus terræ motus causabat: hoc cōtigisse: eosq; illo diaboli responso deceptos. Superaddūt quidā eidē ortygiæ micones atq; gyaros ifulas adhæsisse atq; firmasse: quod nō sic simpliciter itelligendum est: quinimo ex insulis illis: quæ illi proximæ sunt: ortygia iam firmata accessere incolæ & inuicem quā reliquerant habitauere.

De Typhone seu Typhæo quarto Titanis filio: qui genuit Aeos & Chymæram. Cap. XXII.

Yphon seu Typhæus Theodotus asserēte Titani fuit filius ex terra: esto dicat Lactantius eū ex tartaro genitū & terra. Hunc insup eidē idē Lactantius Iouē in certamē puocasse de regno. quam ob causam iratus Iuppiter fulmie eū prostrauit: & ad eius opprimēdam supbiā corpori eius superimposuisse trinacriā: quod ēt sic testat Quidius. Vasta gyganteis iniecta ē insula mēbris: & infra p̄x. uersus. Virgilius at nō Ethnā sed inarinem illi dicit supiniectū: q̄ quidē mons ē ifulæ uicinæ baiis: quæ hodie ifcla uocat haud lōge a Prochita insula. & dicit sic. Tu in sonitu prochita alta tremis ducumq; cubile Inarine Iouis imperiis iposta typhæo &c. Quod etiam uidetur tenuisse Lucanus dum dicit. Vndat apex cāpana fremēs cui saxa uaporat Conditus inarines ætæma mole typhæus &c. Hinc insup insigne antrū fuisse in cilicia haud longe a Coryco oppido dicit Pomponius mella in suo Cosmographiæ libro: & post eum Solinus de mirabilibus. Nā aiunt i monte profundissimā specum p̄ duo milia & quingētos passus nemoq; umbræ: & riuulorū fluentum tinnitu amœnā plurimū. Deinde post tam longū descēsum panditur specus altera: quæ i p̄cessu iam obscura habet sacrum Ioui phanū. Inde in eius extremo recessū Typhonis cubile positum incolæ asseruere. Hæc de Typhæo. Nūc abscondita corricibus euiscerada sunt. Typhæu igit istū titanis ob elatū eius spiritū filiū dixere & terræ ob potētiā: cū dicat Theodotus eū antiquissimū Ciliciæ fuisse regē: & Osirim fratrē superasse bello: atq; discerpisse mēbratim: & bellū aduersus primum Iouē mouisse: sed ab eo superatū atq; occisum. Vege: fictionibus quibus hæc historia dedisse causam satis apparet: erit explicatio ista. Videtur. nā his naturā & causam terremotū satis conueniēter: latēter tamē ostendere qui finxere. Dicit. n. Papias Typhonē seu typhæum idem sonare quod flāmas eiicientem: ut p̄ hoc satis uidere possimus eos primo exhalantē in uisceribus terræ clausum ignem ostendere uoluisse: inquantū illi supimpositos montes a Ioue. i. a natura regū aiunt. Inquantū autē Typhæu se erigere conantē dicitur: terræ motuū causam ostēdūt. Est autē terra ut plurimū cauernosa: in quibus cauernis ut aer iterclusus sit aliquādo necesse ē: & ibidē nōnunq; cōtingit per subterraneos meatus aqua ēt penetrare: cuius qualicūq; motu oportet: ut aer ēt moueaf: qui motu suo: & ab obiectis hic inde p̄cussus: & in uehemētiore motum excitatus calescit. Eo autem calefacto tātā potētiā efficit motus eius: ut circūadiacētia cuncta cōcutiat & moueri faciat: & si bituminosa atq; sulphurea terra loco tali pp̄inq; sit ut accēdat cōfestim necesse ē: nec extinguit unq; tali materia pdurante: & cū nequeat ignis tenerrē clausus: & eo ardēte multū augeaf aeris: nec tanti sit capax locus: sit nō solū cōcussio grandis terræ adiacentis sed etiam aperiri cogitur: & exitum præstare accensō igni: qui euaporans Typhonē. i. eticientē flāmas locum facit. Et cū Sicilia & inarines huiusmodi naturæ sint: ideo Typhoni superimpositas finxere prudētes.

De Aeō Typhonis filio. Cap. XXIII.

Eos Isidorus ubi de ethimologiis scribit filiū fuisse Typhonis: eūq; tuam Paphos Rex in clyte Cy pri uetustissimam ciuitatem condidisse: quam supra Paphi filiū Pigmaliotis opus fuisse dixeram: & de sui nomine nūcupatam: quod an uerum sit incertum habeo.

De Chymæra Typhonis filia. Cap. XXIII.

Hymætam Typhonis filiā fuisse Papias dicit & Chedriæ: quā ob eam hoc dictū sit non uideo: nisi quia & hæc ignes euomat. Hanc tamē qdam monstruosissimā describunt. Dicit enim de ea Ouis: sic: Quiq; chymæra iugo mediis in partibus ignē Pectus & ora leæ: caudā serpentis habebat. Vir. autē de ea sic ait. Horrendū stridens flāmisq; armata chymæra &c. Alii autē dicunt illam igneū habuisse caput: pectus leoninum: caprinum uetrem & cœura serpentis: & plurimum Lyciis insectam

sed tandem a Bellerofonte superatam atq; occisam. Cuius causa absconditum sensum quærit enucleare Fulgentius: amplissimam: & meo iudicio minime opportunam uerbotum effundens copiā: cū potius historiale significatum: q̄ aliud sub tenui satis cortice lateat. Est. n. Chymæra Lyciæ mons in summitate ardēs sicut & Aethna olim: postmodū ad ista tiora declinās leones dūdū nutre confecerat: subsequēter abundat cœpreis: & in radicibus seracillimus erat serpens. Qui a Bellerophonte ligni uitro purgatus noxas hincibus fa-

chus est. De Encheladō Titanis uulio. Cap. XXV.

Encheladum Titanis & terræ filium fuisse dicit Paulus: cum ex terra tantum natum dicat Virgil. ibi. illā terra parēs ira irritata deorū Extremā ut phibēt Ceo Encheladōq; sororē &c. Fuit hic hō i gentis potētiæ: & imanis ut Theodotus asserit. Hūc fulmie iclū Aethnæq; suppositū dicit Vir. sic

Fama est encheladi semiustum fulmine corpus Vrgeri mole hac: ingentēq; insuper æthnā Inpositā ruptis
flamā expirare cauernis: Er fessum quotiens mutat latus itremere oēm Murrure trinacriā: & cælū subtex-
re fumo &c. Quem ego idē dicerē cū typhoe: ni illos eē diuerfos ostēderet in Odis Hora. dum dicit. Sed qd
Typhoeus & ualidus minas. Aut qd minaci Porphirion statu. qd rhetus: cuulsifq; truncis Encheladus iacula
tor audax &c. Quid ergo cū diuersi sint: uti physica rōne Typhoeū subterreaneū ignē ab igne elemento p inie-
ctū a ioue fulmē designare & a motū subterranei aeris causatū atq; euaporatū ad exteriora diximus: sic mo-
rali demonstratōe hunc supbū hoīem designare dicemus: cuius mos est ritu ignis stolidā elatione semp ad-
excelsa cōtendere: uerba ignita emittē: & cuncta furore suo consumere: q; totiens Aethna premis: quotiēs
a potētia diuinæ iustitiæ ipellitur: & supatur: & humiliūm calcari pedibus submittit. Præterea si nō alio pō-
dete icruent tales: sua tantū honuisti rabie deprimunt: dū minus sic uolēte deo ab eis in uorū itur.

De Aegeone Titanis sexto filio.

Cap. XXVI.

AEgeon: si anquitati credimus: terræ fuit filius & Titanis. ea rōne qua cæteri. Hūc Seruius unū esse
cū Briateo uelle uidet: eo q; & centūgeminus cognominet. Sed huic opinioni Paulus aduersat.
dicēs: ægeonē sc̄uissimū & imanē fuisse Pyrhatā: & ægeona noiatū ab isula deserta: q; æge in ægeō
mari uocat. In q; isidebat more pyrhatā: q; bus fas nō ē ob latrocinū suū urbes icolere. Supaddēs
Theodōrius ab hoc nō: ab æge isula ægeū denomiātū mare: eo q; æuo suo nemo in eo mari nisi quantū huic
placuisse: aliquid audebat. Dicunt præterea fabulæ ueteres hunc cētū a loue religatū cathenis. Quid. isuper
dicit de eo. Balenarūq; p̄mētē Aegeō a suis imania terga lacertis &c. Ut possit p hoc cōphēdi cū potētissimū
fuisse: dū tot cathenis eius astrigunt uires: & assiduā eius maris fuisse curā: & nauigioz q; bus isidebat. Is. n. iō
centūgeminus dictus ē: eo q; is centū hoies remigio deseruiētēs hēret in nauibus: ut in lōgis opportunos cer-
nimus.

De Aurora. vii. Titanis filia.

Cap. XXVII.

Auroram dicit Paulus filiā fuisse Titanis & terræ: quā si mulierē uolumus arbitrari: eo q; eam Tita-
nis fratris Laumedontis dicat Ouidius fuisse coniugē: possumus eam existimare aliquā ingentis
potentiæ & admirandi decoris fuisse sc̄minā. Verū ego reor de ea itellexisse poetas: quā omnes di-
cimus aurorā: eū. s. matutinū splendorem quo cernimus ante solē eleuatū cælū albescere: quā ideo
Titanis dicunt filiā: non q; ex Titano natā credant: sed ex sole: quē sc̄pissime ex noie aui titanū uocant. Nā ex
sole procedit: ut dictū est: illa claritas cæli: quā aurorā dicimus. Terræ autē ideo dicitur filia: quia Orizontem
orientalē superans uidetur intuentibus ex terra exire.

De Iapeto. viii. Titanis filio q genuit hesperz & Athlātē & Epymetheū & Promotheū. Cap. XXVIII.

Iapethi parentes Titanū & terrā fuisse Theodontius asserit: qui eū dicit suo tempore grandē potē-
tēq; fuisse apud Thesfalos hominē: sed proterui igni: cognitus magis nobis filiorū claritate: q; sua
uirtute. Huius dicit Varro de origine linguæ latinæ coniugē fuisse Asiam nymphā. a qua Asia de-
nominata est. Equidē huius non parua magnitudinis argumentū: ex qua suscepisse nonnulli uo-
lunt Hesperz Athlantē Epimetheum & Promotheum.

De Hespero Iapeti filio qui genuit tres Hesperidas.

Cap. XXIX.

Hesperz dicit Theodontius fuisse filiū Asiæ & Iapeti primo Phylotē a parētibus appellatū. Verū cū
iuuenis una cū Athlante fratre i extremos Mauros secessisset atq; æthiopibus qui ultra Ampelu-
siā promontoriū littus Oceani icolunt: ac isulis eo littori adiacētibus iperasse. A græcis Hesperus
appellatus est: eo q; ex nomine occidentis hespeti omnē occiduam regionē uocent Hesperiam: &
sic ab ea regione ad quam transmigrauerat a suis perpetuo denominatus est. De hoc tamen nil habetur ulre-
rius: nisi q; illi tres fuerunt filia rapina Herculis claræ.

De Aegle Heretusa & hesperetusa filiabus hesperi.

Cap. XXX.

Hesperides ut ipsum sonat patronymicū Hesperii fuerunt filia. Esto sit qui Athlātis dicat. Hæ tres
numero fuere: aegle. s. & heretusa: ac et Hesperetusa. De quibus fertur q; eēt illis uiridarium i quo
aurea mala nascabantur: cui custodē præfecerāt serpentē peruigilē. Cuius uiridarii fama cū ad Eur-
ipistē puenisset: & ipse pomoz desiderio tractus misit Hercule ut illa mala surriperet. Qui ueni-
ens soporato seu occiso serpente uiridarium intrauit: & mala sustulit: atq; Euristeo detulit. Cuius
fictiōnis archadū aperuisse non erit difficile. Fuere quippe ut placet Pōponio insulæ i Oceano occidentali ha-
bentes ex opposito desertū littus in cōtinenti inter hesperos æthiopes & Athlanres populos: quæ quidē in-
sulæ a puellis hesperidibus possessæ fuerunt: erātq; abundantissimæ ouium: lana quarum preciosissima erat
ad istar aurū: & sic insulæ hesperia quæ taliū ouium erant pascua uiridariū fuere hesperidum: oues aut aurea
mala. Nam oues a græcis malæ seu mala dicuntur teste Varrone i libro de agricultura. Peruigil aut serpens
Euripi erant: qui iter insulas æstuante oceano die noctuq; absq; intermissione insulas mira cum tempestate
circuibant & ad insulas tranlitum prohibebant: quas Hercules captato tempore transiēs malis aureis: idest
pecudibus eductis remeauit in grāciam. Fulgētius aut more suo ex abyssō conatur in æthera educere intel-
lectum: quē eo q; non putē fuisse de mēte fingērium: omittēdum cēsi. Sunt tamen qui uelint hunc Herculē
fuisse Perseum & Hesperidas fuisse Gorgones: ipsi uideant.

De Athlātē. ix. Titanis filio q genuit Hyā & vii. hyades: quaz hæc sunt noia. Endora: Ambrosia: Piridile:
Croni: Phito: Polyxo: & Thyenes: & genuit isup Pleiades: quaz hæc sunt noia: Eletta: Maia: Steropes: Celéo:
Taygeta: Alcione: Meropes. & genuit Calipsonē nympham.

Cap. XXXI.

Athlas: ut dicit Laetia filius fuit Iapeti & Climenes: Theodō. uero Iapeti & Asiæ filiū fuisse dicit. Pli-
nius aut ubi de historia naturali matrē huius dicit libyā fuisse. Verū hi nō uident unū & idē: cum

tres fuisse dicitur. Quorum primus creditur ex Arcadia: alter autem a primo Thessalus inde mauros fuit: tertius ille. qui cum Hespero fratre ad Mauros transfretauit. Est praeterea & athlas Italus: qui ut uulgo fertur anri-
 gissimus apud Fessulas impauit: cuius quonia parentes non comperi: non appofui. De quo istorum circa ea quae
 de eis scripta repiuntur: intellexerint auctores: non satis certum est dato quod aliquando possit per coniecturas inrelli-
 gi. Scriba igitur tanquam unius tantum acta sint omnia. Fuit ergo athlas: ut dictum est: Iapeti seu ex Climene: seu ex Asia
 filius: uel ex Libya: ex quo talis narratur fabula. Quod cum Perseus Iouis filius iussu polydori regis: ut dicit La-
 stantius ad occidendam iussisset Gorgonem: eaque superasset: illique caput abscidisset uictorque rediret: contingit ut
 hospitium pateret atlanti. Atlas autem oraculo promotus: ut sibi caueret a Iouis filiis: quia ab aliquo eorum regno priuaretur:
 audito eum Iouis esse filium suscipere noluit: quare turbatus Perseus detecto Gorgonis capite illum in sui no-
 minis mortem mutauit: danauitque eum ut in perpetuum caelum sustentaret humeris: quod & factum est. Sub hac fictio-
 ne uoluerit priores historiam occultari cum dicat Fulgentius quod supata Medusa ditissima regina Perseus regnum in
 uasisset Atlantis fultus coptis atque substantiis medusae eum in montes compulit aufugere: & sic nui ex regia mor-
 tanus factus est fuga quam dedit fabulae: ut in mortem dicere esse conuersus ope eius: cuius diuitiis in mortem fue-
 rat compulsus. Quod caelum humeris sustentauerit: alia causa fuit. Afirmat autem Augustinus in libro de ci. dei: hunc ma-
 ximum fuisse astrologum: & Rabanus dicit eum primum astrologiae artem excogitasse: quod a Plinio sumptum pu-
 to. Ipse autem in libro de naturali historia dicit hunc astrologiam inuenisse: & hinc ob sudores ex arte susce-
 ptos caelum humeris tolerasse dictum est. Verum ignauum uulgi hoc credidit: eum scilicet humeris sustinere: quia
 cereret mortis uernicem adeo extolli: ut in eum uideatur inclinari caelum. Huic praeterea multas fuisse filias dixere
 ueteres: quos ex uariis Atlantibus natus arbitror: & huic soli attriburas: ut in particulari earum descriptione clari-

os apparebit. **De Hyade Atlantis filio.** Cap. XXXII.
 Yasur ab unico meliori: sexus initium faciamus: fuit Atlantis & Aethrae filius: ut placet Ouidio: ubi
 de fastis ait. Nondum stabat Atlas humeros oneratus olympo: Cum satus est forma conspiciendus
 hyas. Hunc stirps oceani maturis nixibus aethra. Edidit & nymphas: sed prior ortus hyas. Hic iuue-
 nis uenator fuit: & in uenationibus a Leena occisus est: ut ipse ubi supra testatur Ouidius. Dum non
 ua lanugo pauidos formidine ceruos: & infra per octos uersus.

De Hyadibus. vii. filiabus Atlantis. Cap. XXXIII.
 Yades septem fuisse sorores: & filias atlantis ex aethra: quare haec fuerunt nomina: Endora: Ambrosia: Prody-
 le: Croni: Phito: Polixo: & Thienes. De quibus inuicem scribere necesse fuit: cum de eis in particulari nil legat.
 De his autem scribit Ouidius. At simul inducet obscura crepuscula nocte. ps hyadum toto & grege nulla la-
 tet. Ora micat tauri septem radians flammis. Nauita quae hyadas grauis ab urbe uocat. Pars Bacchum nu-
 trisse putat: credidit quae Tethys has neptes oceaniq; senis. Per hos uersus possumus cognoscere eas ut supra
 dixerat idem Ouidius. ob pietatem mortui fratris in caelum assumptas: & in fronte tauri locatas. Videtur tamen Ouidius in fi-
 ne carminum credere partem harum Hyadis fuisse filias. Verum Theodorus totas atlantis fuisse confirmat. Has autem suc-
 culas appellari dicit Anselmus in libro de imagine mundi. Sed quod ista uelint: uideamus. Et primo ego harum af-
 sumptione in caelum sic contigisse arbitror: quia eo quod numero conuenirent cum stellis in fronte tauri positae caput sit ab
 his eum numero norat filiarum atlantis. Iocose illas stellas a nominibus puellarum appellare: & cum peruenirent adeo stel-
 lis annexum est: ut in hodiernum usque perduret. Seu quod uerisimilius est: filias atlantis ob conuenientiam numeri no-
 mine stellarum nuncupatas: & huic tabulae praestitisse materiam. Nam stellas illas hyadas uocatas credo ab effectu ea-
 rum longa animaduersione percepto. Hyas enim graecae: pluuia sonat latine: quod eis nomine impositum est: eo quod
 incipientibus eis apparere autumnales incipiunt pluuiae. Succolae uero dictae: quasi succo plenae. id est humiditate
 & pluuiae. Quod autem Bacchum nutriuerint ideo dictum reor: quod humiditate sua seu signi in quo sunt sole
 existente in uirgine plurimum uinetis nocte conferant diurno feruore exhaustis.

De Eletra filia Atlantis & matre Dardani. Cap. XXXIII.
 Letra filia fuit Atlantis & Peleonis: & ut ego arbitror Atlantis Tusci: eo quod uelint aliqui eam coniugem
 fuisse Corinthi regis: quem Tuscum fuisse existimant plurimi: & si Thuscum non fuit: Archadis tamen
 fuit: non enim ad eius concubitum Iuppiter iussisset in Mauros. Hac a Ioue oppressam pepisse illi Dar-
 danum Troiae auctorem uolunt: & uiro Iasium. Hac praeterea cum sex sororibus a Pleione matre Plya-
 des appellatae sunt: & quia Iouem seu Iubae patrem nutriuerunt caelum meuerunt: & stellae in genu tauri locatae sunt
 & a latinis uergiliae appellatae. De quibus omnibus sic scribit Ouidius. Plyades incipiunt humeros referare pater-
 nos. Quae septem dici sex tamen esse solent. Seu quod in amplexu sex hinc uenere deorum. Nam steropem Marti
 concubuisse ferunt. Neptuno alcinoe: & te forma celeno. Mayam & Eletram Taygetamque Ioui. Septima in or-
 tali meopes tibi sisyphae nupsit. Peniret & facti sola pudore latet. Siue quod Eletra Troiae spectate ruina. Non
 tulit ante oculos opposuitque manum: &c. Astrologi autem dicunt hatum unam esse nebulosam: nec posse uideri.
 Sane ut figmenta paucis expediamus de his quantum ad nomen & ad summptionem in caelum dici potest quod
 de hyadibus dictum est. Esto uelit Anselmus has plyades non a matre: sed a pluralitate denominatas: cum di-
 cat Plyon graecae pluralitatem sonare latine. Vergiliae autem dicuntur: quoniam oriuntur una cum sole scilicet
 cet eo exeunte in tauro: quia tunc uirgulta augeantur. Iouem autem nutrissse ideo dicuntur: quia opinati sunt
 nonnulli aetherum ignem ex humiditate terrestri nutriti: quae humiditatem pluuiae causant. De libero autem

ut supra ubi de hyadibus. **De Maia Atlantis filia & matre Mercurii.** Cap. XXXV.
 Aya Atlantis fuit filia: ut dicit Virgilius. At Maia au ditissima quae credimus Atlas. Idem atlas generat caeli: quae
 sidera tollit &c. Ego credo atlantis archadis fuisse filiam: eaque dicit Cinigius Vulcano nupsisse: & argu-
 mento utitur dicit Macrobius saturnaliorum: quod flammam uulcanalis aledis maus huic deae re diuinam facit.

Sed Pifolaxorē Vulcani maiestam: nō Mayā uocari dicit. Hoc tamē asserūt oēs eā Ioui concubuisse: atq; ex eo pepisse Mercuriū. Hāc insup lunonē aiunt ex pellicipus Iouis unā sūme dilexisse: eiusq; filiū Mercuriū lactas se affirmat Martianus. Et huius amoris causam reddūt: qā ea surgēte uer & aestas ueniūt: qbus aer pulchrior factus laetari uidet. Sed qd nō sic Celerā & Eletrā & alias. quae aequo mō surgūt cū Maya: Rō pōt esse hāc: qā p Mayā ueteres terrā intelligere: in qua dicunt & regna sunt: qbus fest ipsa Iuno. Hāc aut Maya apud Romanos in maxima fuit reuerētia. Et qdē ait Macrobius: mēse maio eo q ab ea denotāū putāret: ut ubi de fastis scribit Ouid. exhibebāt mercatores una: & mercurio filio sacrū. Et qā ut Cornelius labeo assentite uide tur: terrā eā putāt: & Maye nomē a magnitudine sūpsisse: ei pgnantē suē maclabāt: quā hostiā terrae ppiciam dicebāt: & hoc ob focūditatē arbitror. Præterea dicit idē. Labeo huic Mayae. i. terrae eadē calen. maiis dedica tam sub noie bonae deae: & eandē eē bonā deā: & terrā sit: & Bonā: & Fauā: & Opē: & Fatuā: pōrificū libtis dicit ostendī. Rōnes autē supā ubi de terra scripsimus appositae sunt.

De Stetope Atlantis filia.

Cap. XXXVI.

f Teropes: & hāc filia fuit Atlannis: & Pleionis: quā dicit Ouidius: a Marte dilectā: & ex eo peperisse parthaonē: qui rex fuit Calidoniae: Archadiae fete oppositae.

De Cylleno Atlantis filia.

Cap. XXXVII.

e Ylleno aequae Atlantis & Pleionis fuit filia. Hāc a Ioue uitata Mercuriū pepit: aliū a supiori: qui cognominatus est Cyllenus a matre seu a monte Archadiae: in quo forte natus est.

De Taygeta Atlannis filia.

Cap. XXXVIII.

t Aygetae patrē fuisse Atlantē uolūt: & Pleionē matrē: eāq; dicūt placuisse Ioui: & in eius amplexu uenisse: atq; ex eo cōcepisse Lacedaemonē: quē filiū Taygetae Agenoris filiae dixecūt alii: & nōnulli eum ex Semele natū uolere. De Alcinoe filia Atlantis.

Cap. XXXIX.

a Leinoes ex Atlante & Pleione nata est: placuitq; Neptūno: ex quo peperisse uolunt Alcionem coniugem Cei regis Trachinae.

De Merope filia Atlantis.

Cap. XL.

m Eropes: ut reliquae Pliades Atlantis & Plyonis filia fuit: Sisyphoq; Corinthiocū regi nupsit. Ouidio teste: & credit eā Sisypho pepisse Laertē Vlyssis patrē: & Glaucum: & Creontem.

De Calypsone Atlantis filia.

Cap. XLI.

Alypso nympha: ut dicit Priscianus in maiori uolumine: filia fuit Atlantis: ex qua tamē matre nō dicit. Quod etiā ante Priscianū testat Homerus in odysea dicēs. Vbi certe Atlantis filia dolosa calypso. Cuius aut atlantis ignorat. Ad hāc: ut Homerus testat peruenit Vlysses naufragus: & septē annis apud eā detētus est. Fuit enī hāc domina cuiusdā insulae Ogygia nuncupatae: seu a se Calypso denotata. De Epimetheo Iapeti filio: qui genuit Pyrrham.

Cap. XLII.

Pimetheus filius fuit Iapeti ex Asia coniuge: ut ait Leonnius. Hic ingenio ualens hoīs statuā primus ex luto finxit: quā ob rē dicit Theodotius indignatū Iouē: & eū uertisse in simiā: atq; religasse apud insulas Pitagufas. Cuius signum n referatio talis est. Sūt simiae aialia inter alia hoc a natura infixum habetia: ut quicquid uiderit quēq; agentē: & ipse facere uelint: & aliquādo faciāt. Sic uisum est Epimetheū ad istat naturae uoluisse hominē facere: & sic simiae imitatus naturā simia dicitus est. apud Piragufas insulas idē simiā religatam dixere: eo q olim abundauerint simiis insulae illae: seu forsā ingenio fitis hominibus: & in suis operibus naturam imitantibus.

De Pyrrha Epimethei filia: & Deucalionis coniuge.

Cap. XLIII.

Pyrtha Epimethei fuit filia: ut dicit Ouid: & Deucalionis coniū: de q idē Ouid. dicit sic: Deucalion lachrymis ita Pyrrha affat ab oreis. O soror: idē cōiunxio foemina sola supstes. Quā cōe mihi genus & patruelis origo. Deinde torus iunxit: nūc ipsa picula iungunt. Hāc autē cū esset pūssima mulierum una cū Deucalione uito diluuiū passā est: eiq; quattuor peperit filios.

De Prometheo Iapeti filio: qui fecit Pandorā & genuit Iphidē & deucalionē.

Cap. LXIII.

Prometheus Iapeti fuit filius ex Asya nympha coniuge eius: ut Var. testat: ubi de origine linguae latinae: & alii plures. Hūc aut ante alios oēs formasse hoēm ex terra dicit Ouid. Siue recēs tellus deductaq; nup ab alto aethere: cognati retinebat semina caeli. Quā fartus Iapeto mixtā fluminibus undis. Finxit in effigiē moderatū cura deoz. Horatius aut aliqd supaddēs dicit in odis. Ferē Prometheus addete principi. Limo coactus particulā undiq; defectā infani leonis uim stomacho apposuisse nostro: &c. Verū Claudianus in panagerico q̄rto: cōsularatus fabricā istā lōge plenius oium lōga uerborū serie describit dicēs. Disce orbis qd qsq; sibi cū cōderet artus: & ista p. xxvi. uerfus. Sane his a Secuio & Fulgētio supaddit fabula. Dicit enī cū Prometheus ex luto sinaxisset hoēm inartatū: miratā eius eximiu opus Minerae: q̄ ipopodisse quod ex caelestibus bonis uellet in pfectionē op̄ sui. Qui cū respōdisset se nescire nisi uideret: quae apud supos sibi essent utilia: ab ea eleuatus in caelū est: ubi cū cerneret caelestia oīa flāmis aiata. ut suo ēt op̄i flāma imitteret: clā seculā roris phoebi applicuit: & ea accēsa ignē furatus reportauit in terras: & pectusculo ficti hominis adplicuit: & sic animatū reddidit: eūq; padora uocauit. Quā ob rem irati dī eū per Mercuriū Caucaſo alligari fecerunt: & uulturi: seu aqlae iecur eius uel cor dilantādū ppetuo dedecūt. Cuius cōquestionē in cupe satis longo carmine Eschilus Pythagoreus poeta describit: asserens illi cor ab aqlae rostro discerpi: & mox itecum restaurari: ac itecum ab aue lanari: & sic indefinenter uexari. Hominibus autem: ut Saphos & Esiodus dicunt: dī ob hoc morbos & maciem: ac mulieres immisere: Horatius autem dicit tantum maciem & febrem: ut in Odis. Audax Iapeti genus ignem miala fraude gentibus intulit. Post ignem

ætherea domo subductum macies & nota febrium terris intrubuit cohors &c. Hacum fictionum inuolu-
 tum Serenissime Rex non erit leue corticem aperire. multa enim insunt longa exquirentia uerba: quæ si
 non apponant: erit paucis plurimum ingenii opportunum. Faciam igitur refecans quantum potero: ut præstabit
 deus. Et ante omnia uideendum puto quis fuerit Prometheus iste. Qui quidem duplex est: sicut duplex est ho-
 mo: qui producit. Primus autem deus uetus & omnipotens est: qui primus hominem ex limo terræ cõpo-
 suit: ut Prometheus fecisse fingunt: seu natura rerum: quæ ad istarum primi reliquos etiam ex terra producit: sed
 alia arte quæ deus. Secundus est ipse Prometheus: de quo antequam aliam scribamus allegoriam: secundum simplicem sen-
 sum quis fuerit uideendum est. Dicit ergo Theodontius de Prometheus isto legisse. quod cum illi Iapeti patris:
 eo quod natu maior esset: successio deberetur: iuuenis & dulcedie studiorum tractus ultro illam Epimetheo fra-
 tri duobus paruis filiis Deucalione & Iside de relictis: in Assyriam abiit: & inde postquam aliquandiu insignes co-
 æuo audiisset Chaldaeos: in uerticem caucasi secessit: ex quo longa meditatione & experientia percepto astro-
 rum cursu: procuratimque naturis fulminum: & regum plurium causis: ad Assyrios rediit: eosque astrologiam docuit.
 & procurationes fulminum: & quod omnino ignorabant civilium mores hominum: egitque adeo: ut quos rudes
 & omnino syluestres: & ritu feræ uiuèntes inuenerat: quasi de nouo compositos civiles reliquerit homines.
 Quibus sic præmissis uideendum est quis sit productus homo: quæ supra dixi duplicem esse. Est enim homo na-
 turalis: & est homo civilis: ambo tamè anima rationali uiuèntes. naturalis autè homo primus a deo ex limo ter-
 ræ creatus è: de quo & Ouidius & Claudianus intelligunt: esto non adeo religiose: ut christiani faciunt: & cum
 ex luto illi Prometheus: iste primus formasset: insufflauit in eum animam uiuentem: quæ ego rationalem intelli-
 go. & cum hac sensitiuam & uegetatiuam potentias: seu secundum quosdam animas. Væ hæc naturam habuere corpoream: &
 nisi peccasset homo fuisset æterne sicuti & rationalis: cui diuina natura est. Hunc perfectum fuisse hominem circa
 quoscumque actus terreos credendum est. nec opinari debet quisque opportunum illi fuisse ad eruditionem temporalium
 rerum Prometheus aliquem mortalem. Væ qui a natura producti sunt rudes & ignari ueniunt: immo ni in-
 struantur lutei agrestes & beluæ. Circa quos secundus Prometheus insurgit: id est doctus homo: & eos tanquam
 lapideos suscipiens quasi de nouo creat: docet & instruit & demonstrationibus suis ex naturalibus homini-
 bus civiles facit moribus: scientia & uirtutibus insignes: adeo ut liquido pateat alios produxisse naturam: & alios
 reformasse doctrinam. Insuper dicunt Mineruam opus huius miratam eum in cælum traxisse: daturam siquid
 ad opus suum perficiendum cerneret opportunum. Quod ego sic intelligendum reor: pro Minerua. Sapientem
 uicium: qui naturæ opus admiratur: hominem. Sæx luto productum: & cum eum uideat imperfectum
 quantum ad doctrinam & mores cupiens eum animare: id est perficere sapientia duce per speculationem ascen-
 dit in cælum: & omnia ibi igne animata uidet: ut intelligamus quod in celo: id est in loco perfectionis sunt omnia
 animata igne: id est claritate ueritatis: sic & perfectus homo nulla ignorantie nebula offuscatur: & meditatio-
 ne continua uersatur in cælis: Deinde a rota solis furatur hic ignem: & defert in terras: & pectori insert luteo
 homini: & uiuus efficitur. Equidem non incongrue dictum est. Non enim in theatris uel in plateis uel in pro-
 patulo ueritatis claritatem adipiscimur: quinimo in solitudinibus remoti: & exquisita taciturnitate specula-
 mur: & crebra meditatione reum naturas exquirimus: & quæ ista talia clam fiunt: quasi furari uidemur: & ut
 appareat unde sapientia ueniat in mortales dicit: quod a rota solis: id est in gremio dei: a quo omnis sapientia est:
 ipse uetus deus est sol qui illuminat omnem hominem uenientem in hunc mundum: cuius æternitatem
 per rotam non habentem principium neque finem designare uoluerit: & hoc apposuerit ut de ipso uero deo &
 non de sole creato acciperemus dictum. Hanc demum flammam: id est doctrinæ claritatem imminit pec-
 tori lutei hominis: id est ignari. Nam si omnibus largitor ille munecum deus animam bonam & perfectam in-
 fundat: corporea moles caligine infecta terrestri a deo uires retrundit animæ: ut plurimum nisi doctrina iuuen-
 tur: & excitentur adeo obtorpescunt: ut potius bruta quam rationalia animalia uideantur. Doctrina igitur sapi-
 entie a deo susceptæ prudens homo animat: id est sopitam animam excitat lutei. id est ignari hominis: quæ tunc uiuere di-
 citur: dum ex bruto rationalis efficit: seu effectus est. Explicito autè homine iratos deos dicitur quædam fecisse: ut re-
 ligasse Prometheus in rupe: imisisse febrem: maciem: & foeminam hominibus. Circa quæ quantum ad primum ad-
 uertendum est hic poetas more uulgi improprie fuisse locutos. Existimat quidem uulgus iners iratum deum aduer-
 sus quemque laborantem uidet: quæ tuncque circa laudabile opus fatiget: quasi nil propter ocium detur a pacato deo:
 & ideo iratum putauere deum Prometheus: eo quod assiduo studio noscendæ regem laboraret. Seu ideo iratos dix-
 re: quia laboriosa hominibus imisere. De ista fra qualis sit: supra ubi de Phama dictum est. Quod autem duci &
 alligari Caucaaso Prometheus a Mercurio fecerint: peruertit ordo. nam prius in Caucaaso fuit Prometheus: quæ
 hominem rapto igne animaret. Ductus est igitur futurus: & iam desiderio ipso prociens homo a Mercurio iter præ-
 te deorum: ab eruditione alicuius enucleantis secreta naturæ impulsus in Caucaasum. id est in solitudinem quæ tuncque
 secundum historiam in Caucaasum secesserit: & ibi religatus in cupe. id est propria uoluntate detentus. Ibi illi præcor-
 dia aiunt ab aqua lacerari. id est meditationibus sublimibus anxari: quæ longo exhausta meditationis labore tunc
 restaurantur quando per ambages uarias exquisita alicuius rei ueritas reperit. Et hæc quantum ad ficta de Pro-
 metheo: quæ profecto maiores nostri asserunt eximium sapientie doctorem fuisse. Nam Augustinus in libro de ciuitate
 dei: & post eum Rabanus: & Luon Carnotensis æquo fatentur confertum eum scientiam ignem fuisse uigilantem. Eusebius
 præterea in libro tempocum dicit Argo regnante Argiuis fuit Prometheus: a quo homines factos esse com-
 memorant: & reuera cum sapiens esset seruitatem eorum & nimiam imperitiam ad humanitatem & scientiam
 transfigurabat. Post hunc Secuius etiam de eo testatur quia prudentissimus uir fuit: & a prouidentia deno-
 minatus: & quod primus astrologiam Assyrios docuerit: quam in altissimo residens Caucaasi uertice maxima
 cura didicerat. Hunc insuper dicit Lactantius in libro diuinarum institutionum: primum simulachra ex

luto componere inuenisse: quod forsitan de compositione hominis ex luto fabulae dedit initium. Sic & Plinius ubi de naturali historia dicit: eum primo docuisse ignem esilice puocatum serula seruare. Voluere in super iratos deos imisisse hominibus maciem: febrem: & mulieres. Pro macie ego ostello labores corporeos: quibus extenuamur: & ad quos nascimur illius crimine cui dictum est. Cum sudore uultus tui uelceris pane tuo. Hinc aut maciei uiam dedit intranti. Per febres uero ardores concupiscetiae: quibus angimur: & uexamur assidue: uoluisse reor. Mulier autem ad solatium creata est: sed inobidientia sua factus est stimulus. nec equidem paruus: si rite intueri uelimus: quod ut potius alienis uerbis quam meis ostenda: quid praclarissimus praceptor meus Franciscus Petrarcha eo in libro: quem de uita solitaria scripsit: de eis sentiat libet apponere. Dicit enim sic. Nullum uirus adeo pestiferum: uitam hanc sectantibus ut muliebri consortio. Foemineus enim decor eo formidolosior funestiorque: quo blandior ut sileat mores quibus oino: nil instabilius: nihil studio quietis infestius. Quisquam quiete quaeris: foeminam caue perpetua officina litiu ac laboru. Raro sub eodem tecto habitat quies & mulier. Satyricum uerbum est. Semper habet lites alternaque iurgia lectus. In quo nupta iacet minimum dormit in illo. nisi forte tranquillior est concubinae accubitus. Cuius & fides minor & maior infamia & litigium par. Scitum est & illud clari oratoris dictum. Qui non litigat: celebs est. Post haec paulo infra sequitur idem. Quisquam ergo lite fugis: & foeminam fuge. uix altera sine altera effugies. Foeminae & si quod rarum est mitissimi mores sint ipsa praesentia: utque ita dixerim: umbra nocens est. Cuius siquid fidei mereor uultus atque uerba cunctis quae solitaria pacem quaerunt: non aliter uitandi sunt: non dico quam coluber: sed quam basilisci conspectus ac sibilus. nam nec aliter oculis quam basiliscus inspicitur: & ante contactum insicit. haec ille. Quae etsi multa sint & uera habere quae dicere rem longe plura. sed quonia non exit intentum praesens. haec de stimulo humani generis dixisse sufficiant.

De Pandora homine a Prometheo facta.

Cap. XLV.

Pandora dicit Fulgentius nominatum cum: quem Prometheus primum ex luto confecit, quod a Fulgentio ob id dictum puto. quia Pandora significatum sit in latino omnium minus: eo quod non ex noticia unius tantum rei componatur sapiens: sed ex multis & uerius ex omnibus. sed talis solus est deus. Posset praeterea dici Pandora a pan quod est torum: & doris quod est amaritudo: quasi Pandora omni amaritudine plenus. Nil. nisi praesenti uita potest homo absque amaritudine possidere: quod utrum uex sit se unusquisque excutiat: & uidebit. Iob autem uir sanctus & patientiae signum specimen uolens hoc improbare humano generi: dixit: Homo natus de muliere breui uiuens tempore multis repletus miseriis &c.

De Iside Promethei filia.

Cap. XLVI.

Isis ut ait Theodotius: filia fuit Promethei & paruula a patre Epimetheo patuo derelicta: de qua idem Theodontius talem recitat historiam. Dicit ergo quod cum uirgo excreuisset: & praestantissimi decoris iam matura uiro Ioui placuisset: & ab eo actum seu potentia seu suasionibus: ut in eius iret concubitus: ex quo Isidem dicit Ioui Epaphum peperisse. Tandem seu tanto fidens Amasio puella: seu quia natura ardens esset animi: in regni cupidine incidit: & auxiliariis a Ioue habitis & aliunde contractis uiribus: quasi in effectum uiribus regem animum iniciens Argum Argiuorum regem annositate decrepitum: sed alias occasum hominem traxit in bellum: aduersus quem cum descendisset in aciem factum est: ut fractis Isidis uiribus ipsa caperet Isis: & ab argo seruarietur captiua. Verum iussu Iouis patris sui Stilbon: qui postea Mercurius appellatus est: homo eloquentissimus: & audacia atque industria plenus: decipulis suis egit: ut occiso a se Argo Iene a captiuitate liberaretur Isis. Cui cum non bene cederent res in patria sua confusa solertia confensa nauis: cui uacca erat lignis: ad aegyptios transfretauit: & cum ex Stilbon ob perpetratum facinus pulsus ex grecia: & cum ibi iam apud potentissimum esset eide nupsit: & diuis Aegyptus caracteribus litterarum: atque ostensa terrae cultu in tam grandem deuenit aegyptiorum existimationem ut non mortalis foemina: sed dea potius haberetur: diuinique illi adhuc uiuenti impenderentur honores. Leontius uero dicebat se a Barlaam habuisse hanc Isidem ante transfretationem Apis in aegyptum: eidem Apinupsisse: & postmodum cum Ioue concubuisse: & ob id cum rescisset indignatus Apis regno argiuorum relicto in aegyptum abiisse: eam postmodum ad se accedente ultro suscepisse. In quibus tot sunt ab utraque parte operum & temporum inconuenientia: ut non solum auferatur historiae fides: sed nec etiam aliqua possit uerisimilitudo rerum adaptari: & potissime adueniente Iouis obstaculo: cuius cum Api conuenientia tempora huic historiae plurimum auferunt fidei. Sane solertibus huius ueritatis inquisitio relinquatur.

De Deucalione filio Promethei: qui genuit Ellanum Psytachum & Dionysium & Phentrate. Cap. XLVII.

Deucalion omnium ueterum testimonio: Promethei filius fuit: cui adulto Epimetheus patruus. Pyrrham filiam iunxit coniugio. mitis enim ingenii homo fuit: & Pyrrha piissima foemina: de quibus Ouidius. Non illo melior quisquam: nec amantior aequi. Vir fuit: aut illa reuerentior ulla deorum & ca. Huius enim tempore apud Thessalos ingens fuit diluuium: de quo fere omnes scriptores ueteres mentionem faciunt: finguntque plurima ex crescentibus aquis Deucalionem solum cum Pyrrha coniuge in nauicula euasisse: & in Parnasum deuenisse montem: & cum iam aquae cessarent Themis adisse oraculum consulturi de humani generis restauratione: eiusque iussu tecto capite solutisque uestibus prostergasse saxa: tanquam magnae parentis ossa: & ea in homines foeminasque conuersa. Hoc signum a Barlaam sic explicatum referebat Paulus. Dicebat enim se legisse in graecorum antiquissimis annalibus ob hoc diluuium territos homines: & ad suprema usque montium effugisse atque intrasse cauernas & antra una cum mulieribus suis expectaturos sinem: & ad hos Deucalionem & Pyrrham cessantibus aquis in mcesto atque supplex cum habitu accessisse: & Deucalionem hominibus & Pyrrham mulieribus non absque labore maximo suasisse aquas cessasse: nec amplius fore timendum: & sic eos e uerticibus montium atque ex saxeis antris eis. s. am

bobus præcedentibus in habitabiles & recta reduxisse. Porro Theodontius non sic. Dicit enim delatū Deucalionem cum coniuge & aliis plucibus in nauī ad Parnasum. & cum cessassent aquæ ibi regni sui sedē statuisse: cum primo Theſſalis imperaret: & ex communi consilio tanquam bono publico factum: ut reuocatis hominibus & mulieribus e cauernis: quarum quantitas maxima longē hominum numerum excedebat: eo quod ueniētibz aquis pauidiores longē anteq̄ homines in montana confugerent: & sic ex eis nulla periit: cum ex hominibus multi absorpti sint: posita uerecundia quam per rectum caput intelligit. Non enim uerecundamur nisi uidentes: indistincte homines quibuscunq; mulieribus miscerentur: quod per solutas uestes dicit intelligi. Nam ut ubi de Venere dictum est: Veneris cingulum est dictum Ceston: quod ipsa fert ad legitimos coitus. Cum uero in illicitos tendit: cingulum deponit. & sic illi solutis uestibus in illicitos ire coitus ostendebant: & hoc augendæ prolis causa: cum ex multitudine mulierum uirotū paucitas possit amplissimā prolem suscipere. Quod autem illos uocat ossa parēns nō ob aliud dictum puto: nisi quia sicuti saxa terræ molem ne effluat continent. sic & ossa corpora hominum seruant in robore: sic & labores agricultorum agunt: ut ea producantur ex terra ex quibus nutrimur atque consistimus: quasi uideantur ex agris assumpti qui incolue re postea ciuitates. Ego autem reor illos parentis ossa dictos: quia ex cauernis & anticis montium uti lapides facimus: educti sint: & ob duriciam suam faxei dicti.

De Ellano Deucalionis filio.

Cap. XLVIII.

Ellanum dicit Theodontius filium fuisse deucalionis & Pyrrhæ: quem ait Barlaam patre mortuo adeo nomen suum & imperiū ampliassse: ut fere omnis Græcia quæ i egeum mare uersa est a nomine suo Ellada nominata sit: & Ellades græci.

De Psytaco Deucalionis filio.

Cap. XLIX.

Sytacus Deucalionis & Pyrrhæ filius: ut ait Theodontius: Promethei aui sui doctrinis imbutus ad æthiopas abiit: ubi in maxima ueneratione habitus cum in longissimum euasisset æuum: orauit ut rebus subtraheretur humanis. cuius precibus dii faciles eum in auem sui nominis mutauerunt. Huius ego fictionis causam credo sui nominis & uirtutis phamam: quæ eo cano mortuo uiriditate durauit perpetua: uti sunt uirides aues illæ. Fuere quod crederent hunc Psytacum eum fuisse: quod unus ex septē sapientibus dictus est. sed Theodontius dicit eū longē antiquiorem.

De Dionysio Deucalionis filio.

Cap. L.

Dionysius ut testatur Eusebius i libro temporū: Deucalionis fuit filius: eiusque facta claruisse dicit circa initiū ducatus Moysis. Quæ tamē fuerit nusquā legisse memini: præterquod cum in Aethiā uenisset: a Semacho quodā susceptus hospitio: silicæ eius Caprææ pellē largitus est.

De Phentrate Deucalionis filio.

Cap. LI.

Phentratem Deucalionis fuisse filium Paulus & nonnulli alii arbitrantur: eo quod de eo sic referat Tullius in libro tusculanarum quæstionum: Dicearchus autem illo sermone: quem Cocinthis habitantibus libris exponit: doctorum hominum disputantium in primo libro multos loquentes facit: duobus Phentratem: quendam Phiotam senem quem ait a Deucalione ortum differentem adducit &c. Ex quibus præter originem apparet eum fuisse philosophum.

De Astreo Titanis filio. ix. genuit Astream & Ventos.

Cap. LII.

Astreus filius fuit Titanis & terræ ut asserit Paulus. Hunc dicunt Seruius & Lactantius cum Aurora concubuisse & ex ea genuisse astream uirginē: necnon & uentos omnes. Quos dicit Paulus cum senex esset: dum fratres aduersus Iouē bellum mouissent: omnes armauit & emisit i superos: Esto Lactantius dicat eos ab Athlāte armatos. Astream potentē aliquē atque superbū fuisse hominem existimo. ideo uentorum patrem dictum: quia alicui uentosa religioni præfuecit: quod illos armauit in superos: a uentorum discursione sumptū est: quod si a terræ concauitatibus ueniant: ut i altum erumpant necesse est.

De Astrea filia Astrei.

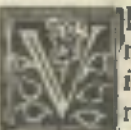
Cap. LIII.

Astream Astrei Titanis fuisse filiam sanis uulgatum est: quæ quoniā diis fauit aduersus patrem & patros i cælum assumpta est: & in zodaico locata ea i parte quæ ab ea Virgo denotata est. Nunc autē quod sibi uelit fictio uideamus. Astream Astreæ patrem ego hic non hominem: sed cælum astrigege intelligo: quod ex se iusticiam gignit: dum perpetuo ordine sibi diuino munere dato i fenocibus corporibus unicuique iuxta sui qualitatem iudicineret opportuna concedit. Et huius exemplum legum latrores pro ut humano ingenio possibile est nostram ordinare iusticiam. Ex aurora ideo nata dicitur. quia sicut auroræ claritas solem præcedit: sic ex noticia certa rerum gestarum debet oculi seu oculi iusticia: seu iudicium. Diis fauisse dicitur: quia bonis semper fauet iusticia & eicit reprobos. Ea enī in cæli parte ideo posita est: quia contigua est equinoctio ut ostendatur ex iusticia rerum æquitatem consequi. & sicut sole ibidem existente æqua temporis pars nocti atque diei ab eodem sole conceditur: sic a iusticia æquius redditur depressæ conditionis hominibus atque claris.

De Ventis filiis Astrei in generali.

Cap. LIII.

Venti ut perhibet Seruius & Lactantius Astrei Titanis & Auroræ fuere filios dicit Lactantius a Iunone ob natum Epaphum icitatos in Iouem: quam ob causam a Ioue cauernis clausi sunt: & sub imperio Eoli religati. Sed aliam causam dicit Theodontius a Pronapide monstraci in Protocosmo quæ talis est. Dicit enim Pronapides litigium ægre plurimum tulisse a Ioue de cælo fuisse deicctum: & ob id ad inferos descendisse: & conuentis fuciis orasse: siquid unquam eorum uotis suis labor posset in posterum uoluptatis asserere: irent: & sua uenena quiescentibus uentis inuicerent ut furis in se

stati Iouis regnum infestarent atque quietem. Quae euestigio tendentes: cum eos pacifice sedentes in domo patria inuenissent: non solum furias: sed odia immisere: adeo ut in regiones suas abeuntes confestim unus in alterum discursum facere: & omne caelum terramque concutere coepere: Quibus perteritus primo Iuppiter: deinde commotus eis non absque labore captis: & cauernis Eoli inclusis eos sub eius esse iussit imperio. De quibus Aeneidos primo scribit Virgilius. Nymborum in patriam loca foeta furentibus austris. Et infra per duodecim uersus. Harum uero fictionum: si uolumus habere sensum ante alia: necesse est ut Astreum horum patrem caelum credamus astrigerum: ita tamen ut unum sit caelum quicquid inter lunae cauum & octauae sperae conuexum continetur. Nam motu caeli & planetarum tanquam a remotiori tantum paululu causa causari arbitror. Si autem Astreum hominem uetorum patrem uoluerimus: iam supra dictum est eum imperasse locis: ex quibus multi orientur uenti: & hinc dictus sit uentorum pater. Aurorae autem dicuntur filii: quia ut plurimum appropinquante aurora consueuerunt uenti oriri. Quod nauarum approbar auctoritas & consuetudo. Illa enim hora eos surgere dicunt & ob id eadem hora ut plurimum suas nauigationes incipiunt. & hinc Aurorae filii nuncupati sunt. Eos autem a Iouone in Iouem armatos fuisse ideo fictum est. quia a terra emitti creduntur: quae Iuno est: & quadam terrae respiratione ipelli: & cum alibi nequeant praeter in aerem impingi: cum aer Iuppiter sit: in Iouem armatos: id est impetuosos fictum est. Quod autem litigium opere furiarum eos & inquietare regnum Iouis: & inter se hostes fecerit: a motu eorum & opere sumptum est. Nam si ab oriente uentus surrexerit: & itidem ab occidente: ut & per aerem & in se concurrant necesse est: ex quo uidentur hostes: & regnum inquietare Iouis. Eos autem sub imperio Eoli religatos in cauernis ideo dictum est: quia Eolides ilulae quibus olim praesuit Eolus. & ab eo denotatae sunt. plenae sunt cauernarum: cauernae autem plenae sunt aeris & aquae: ruius motu causatur calor: & ob calorem surgunt ex aqua uapores: quos calor ipse reuoluit in aerem: quod cum in loco non capaci consistere nequeat egreditur. & si arctus sit egressus de necessitate impetuosior & sonosior & diuturnior exit. & sic rui generati uenti & cauernis eolidarum insularum exeant fictum est eos in cauernis Eoli religatos: atque suo sub imperio positos. Sed Virgilius sub hac fide longe aliud sentit: quod quoniam non spectat ad propositum non appono. Est praeter fictiones horum praegrandis potentia. Sunt distinctae regiones & nomina. Sunt insuper secundum quosdam pauciores: setudum uero alios plures. nec eisdem nominibus ab omnibus nuncupati sunt: de quibus in sequam ad singulorum sermonem ueniamus: pauca dixisse non erit incongruum. De eorum potentia nominibus & regionibus: in maiori succincte scribit Ouidius. Et rum flaminibus facientes frigora uentos. His quoque non passim mundi fabricator habendum Aera permisit: uix nunc obsistitur illis. Cum sua quicque regat diuerso flamina tractu. Quin lanient mundum: tanta est discordia fratrum. Euris ad auroram nabatheae quae regna recessit Persidaeque & radiis iuga subdita matutinis. Vespe & occiduo quo littora sole tepescunt Proxima sunt Zephyro: scythiam septemque triones. Horrifera inuasit boreas: contraria tellus Nubibus affiduis pluuioque madescit ab austro. & caetera. hos duodecim esse dicit Isidorus ethimologiarum lib. eosque sic disponit & nominat: Qui ab oriente uerno in occiduum rendit: ideo dicitur subsolanus. quia sub ortu solis nascitur. Huic duos collaterales annectit: eorum scilicet a sinistris: quae sic ait uocari: eo quod ab Eoo spiret: id est ab oriente aestiuo. A dextris uero dicit esse Vulturum: sic dictus quod alte tonet. Austrum inde a meridie flantem sic dicit dici: quod aquas hauriat: eumque graece appellari nothum. A dextris eius dicitur esse Euroaustrium inde dictum quod inter eorum sit & austrum. Sic & qui a sinistris est austroaphrum. quia iter austrum sit & aphrum. Sic & idem lybonotus uocatur: eo quod inde libis & hinc sit illi nothus. Zephyrum autem subsequenter ab occiduo flantem dicit eo sic appellatum quod flores & gramina eius uiuificentur spiritu: atque eundem uocari fauonium latine: quod his faueat quae nascuntur: cuius a dextra Aphricum seu Lybia a regione unde spirat denominatum a leua uero chorum: eo quod uentorum circulum claudat. & quasi chorum faciat. Antea tamen dicit chaurum nominatum: & a nonnullis argelton. Septentrionem inde dicit dictum: eo quod a cirulo septem stellarum confurgat: rui ponit a dextera circium: a uicinitate chori sic denominatum. A sinistra uero Aquilonem cuius nominis causam dicit quod aquas extinguat & dissipet nubes: eumque dicit & Boream nominari: quod ab hyperboreis montibus egredi uideatur. Scribit praeterea Isidorus his. xii. designatis. alios etiam esse uentos: quos ego eosdem puto: sed aliis nominibus appellatos: ut puta Erhesias: quas ait statuto anni tempore a borea in aegyptum efflare. Sic & auram & altanum. auram uero ab aere dictam: quod lenis sit quasi agitur leniter aer. altanum in pelago fieri: & ab alto denominatum. Turbonem insuper a terra dictum dicit. est enim uentorum circuiolutio quaedam perniciose per saepe. Fragorem a tractarum rerum sonitu denominari dictum uentum ait. Sic & procellam dictam: eo quod cum pluuia flans euellar. Vitruuius autem ubi de architectonica scribit. xxiiii. esse uentos ostendit. Dicit enim austri collaterales leuconothum & altanum. Aphrici libonothum & subuesperum fauonii ergastes & ethesias: cauricircium & chorum. Septentrionis Thraciam & Gallirum. Aquilonis supernas & cecias. Solano curbas & orinthias. Euro circias & uulturum. Alibi autem dicit ipse Vitruuius eos. viii. tantum esse scribens. Andronichum Cyrestem ad demonstrationem opinionis huius Athenis turrim octogonam construxisse. & singulis lateribus sculptam eius uenti imaginem rui illa facies muri esset aduersa: posuisse. & tandem metha marmorea super turrim imposita aereum trionem super imposuit illi dextra uirgam porrigentem. Quicum cirruageretur a uentis uirga designabat: qui esset: qui flaret. & sic dicit compertum inter solanum & austrum eorum. Inter austrum & fauonium africanum. Inter fauonium & septentrionem chaurum seu eorum. Inter septentrionem & Solanum & aquilonem. quam descriptionem tamquam optimam atque ueram mediterranei maris nauatae omnes seruant & potissime lanueses: qui profecto caeteros nauticae artis excedunt ingenio.

fabulae deula
 rati.

Ethesias.

Iulius in 3. pl
 as. 104. in
 as. 104. in
 Iulius

De subfolano uento & uulturno & euro collateralibus suis filiis Astrei.

Cap. LV.

Expedito de uentis in generali de unoquoque secundum Isidori descriptionem: in particulari pauca dicenda sunt & primo de subfolano orientali uento. Hic (ut Beda dicit) calidus est & siccus, sed temperate & ideo calidus: quia diu sub sole moretur. Siccus autem quia cum Oceanus orientalis multum distet a nobis ex quo humiditatem sumere creditur eam omnem ueniendo dimittit. Sed absit ut credam ridiculum istud omnem uentum qui ad nos ab orientis plaga uenit: oriri in oriente extremo: cum certissimum habeatur multos apud æolidas oriri ut prædictum est: ex quibus non nulli in nos effiant: quos nos orientales & merito dicimus, quam ob causam salua semper reuerentia Bedæ: frustra dictum puto eos ob longinquitatem originis suæ ad nos mutata complexione uenire: huic eiusdem complexionis sunt a dextris uulturnus omnia desiccans a sinistris uero Eurus nubes aggregans seu generans.

De Notho uento & Euroaustro atque Austroaustro collateralibus eius filiis Astrei.

Cap. LVI.

Nothus australis est uentus naturaliter frigidus & siccus uetum dum per tortidam zonam ad nos ueniens transit: calorem assumit: & ab aquarum multitudine in meridie existente sumit humiditatem. & sic mutata natura ad nos uenit calidus & humidus: & calore suo poros terræ aperit & humorem ut plurimum multiplicare: & nubes & pluias inducere consuevit. Huius formam sic describit Ouidius: Madidis nothus euolat alis Terribilem picea testus caligine uultum. Barba grauis nymbis: canis fluit unda capillis. Fronte sedent nebulae: orant pennæque sinusque & cæ. Huic eiusdem complexionis a dextris est euroauster: qui tempestates in mari generat: eo quoque (ut dicit Beda) ab imo sufflet: a sinistris autem austroauster: quem aliqui dicunt calidum & temperatum.

De septentrione uento & circio collateralibus eius: & filiis Astrei.

Cap. LVII.

Septentrio uentus est a plaga in qua oritur nuncupatus. nascitur enim in locis aquosis: & congelatis & excelsis montibus: ex quibus ad nos usque purus flat, eo quoque in locis: per quæ transitus facit nullus ob intensum frigus resoluitur uapor. Hic aerem serenum facit: & quas excitauerat auster pestes repellit & purgat. Complexione autem cum collateralibus frigidus est & siccus. Qui enim a dextris est: circius appellatur in uentum grandinumque productor. A sinistris autem aquilo est: seu boreas: de quo latior sermo sequitur.

De aquilone seu borea uento Astrei filio: & collateralibus septentrionis: qui genuit Zethum Calaim & Arphalitem.

Cap. LVIII.

Areas seu aquilo uentus collateralis est septentrionis: & natura sua habet nubes dissipare: & aquas colligere gelu: cuius uires & opera in persona sui loquens describit Ouidius dicens: Apta mihi uis est: qua tristia nubila pello: Et freta concutio nodosaque robora uerto: Induroque niues: & terras grandine pulso. Idem ego cum fratres celo sum natus aperto. Nam mihi campus is est tanto molimine luctor: Ut medius nostris concursibus insonet æther. Exiliatque cauis elisi nubibus ignes: Idem ego cum subit conuexa foramina terræ: Suppositaque sero imis mea terga cauernis: Sollicito manes totumque tremoribus orbem. & c. Ex hoc plures dicunt fabulæ. Nam Seruius dicit eum amasse hiacynthum puecū: qui etiam ab Apolline amabatur: & quoniam cereret amorem pueri in amorem Apollinis magis quam in se flecti: iratus disto ludente interemit. Præterea dicit Ouidius eum amasse Orythiam Eriethonii regis athenarum filiam: ac eam in conjugem postulasse: quæ cum non daretur indignans se disposuit ad rapinam: rapuitque: & ex ea Zethum & Calaim filios suscepit. Insuper dicit Homerus in Iliade inducens æneam achilli loquentem in pugna boream pulcherrimas Dardani adamasse equas: & ex eis equos, xii. uelocissimos suscepisse. A quibus si corticem fabularum amouerimus aduertemus primo boream hiacynthum: qui flos est: & ideo puer: quia nullus diu uiuit flos: amare, hac in forma: quæ forte flabat sæpissime per prata plena hiacynthis: quasi uisucus quos diligebat: uti & nos crebro uisuri uadimus quos amamus. Qui hiacynthus & ab Apolline. a sole amabat. Nam & ipse productor talium & spectator amator etiam dicitur: & quæ taliu fotor est: & ideo a hiacinto amari dicitur: quæ unaquæque res adamare uideat per quæ ad eum deducit: & pleuerat in eam flores & alia sole agere nascuntur & uiuunt quæ diu uiuunt. A borea autem ideo occisus dicitur: quia boreas horriditate sui flatus cuncta humore priuat atque desiccatur. Amasse eum Orythiam historia est. Dicit enim Theodontius boream iuuenem fuisse Thracem nobilem & animosum: qui tractus fama matrimonii contracti a Thereo: qui Pandionis filiam habuerat in conjugem: cum audisset Orythiam Eriethonii Atheniensium regis formosissimam puellam esse cupidine captus eius penit coniugium: quod cum illi negaretur ob incestum commissum a Thereo in Philomenam: quasi similis illi Boreas factus esset: iratus captato tempore: illam rapuit. anno regni Eriethoni. ix. & filios ex ea suscepit: & sic fabulæ locum & nomen iuuenis: & regno adinuenit. Equos autem Dardani a Borea genitos: ideo dici arbitror: quia possibile fuit Dardanum fama bonitatis equorum eius regionis tractum misisse ibidem: & proletarios assumpsisse: quibus iunctis æquebus suis optimos atque ueloces suscepit equos: quorum successores eius plerumque semper post modum seruariere. & hinc sumptum eos boreæ filios extitisse.

De Zeto & Calai filiis Boreæ

Cap. LIX.

Ethus & Calais filii fuere Boreæ & Orithiæ: quos testatur Ouidius cum Iasone & aliis augonautis ad Colchos iuisse. Verum ut dicit Seruius: cum a Phineo rege archadiæ: quæ eo quoque suasionem nouæ coniugis filios cæcauerat: a diis cæcatus & ipse fuerat: eis ut effugas fœderent atque surriperent arpyiæ obscenæ aues fuerat appositæ: suscepti hospitio remuneratiōis gratia ad expellendas aues Zetus & Chalays: quoniam alati erant missi sunt. Qui cum illas strictis gladiis persequerentur ex archadia pulsas usque ad insulas: quæ Ploræ appellantur persequuti sunt. Ibi uero morutu Iris ut desisterent Iouis canes ulterius persequi ad socios redierunt. Quæ iu-

uenum conuersio nomen inmutauit ifulis: & ubi plotæ dicebantur Strophades dictæ sunt. nã Strophæ græce latine conuersio dicitur. Hæc ego de istis legisse memini: quid autem habeat sub uelamine fictiones detegendum est. Dicit ergo Ouidius hos post pueritiã pœnas habuisse: pro quibus ego intelligo barbã & uelocitatẽ: quæ in adolefcẽtia hoĩbus ueniũt. Circa autem allegoriã pulsarũ ab his arpyiacũ dico quod diuino munere oēs boni nasci mur: & prima mortaliũ cõiunx bonitas: seu inocẽtia est: sed tandẽ grãdiores effecti: ut plurimũ abiecta inocẽtia deprauamur: & tũc secunda supinducit uxor: cũ quis cõcupiscibilis appetitus iudicio se trahi permittit. quod in quãpniciosos deducat saltus: Phineus testis est: qui auri cupidie ocrupatus: dũ auaritiæ credit: quæ secunda uxor illi fuit: filios priuat luminibus. Filii autem nostri laudabiles actus sunt: quos tũc priuamus lumie cũ illos obscœnis operibus deturpamus. Quid enĩ turpius agere possumus: quã bonã mentẽ abiicere: ut diuitias acgramus? Quid teste Seneca philosopho facere Demetrius peteti cuidam libernino dixit: Facile sibi ad diuitias uiam: quo die pœnituiisset bonæ mētis. Sic & nos cæci effici mur: quãdo ob census desiderũ nimium in rapinas & turpia lucra delabimur. Apponunt enĩ talibus arpyiæ: fœdæ uolucres atque rapaces: quas ego mordaces auarorũ curas & sollicitudines intelligo: a quibus ideo auaris surripi diruntur dapes: quia dum talibus deridentur cogitationibus in tam grandẽ sui obliuionẽ auari ueniũt: ut etiam aliquãdo cibum sumere efficiantur. in memores: seu dum auri cumuluũ augeri fatagunt: sibiipsis cibos extenuant: & sua miseria fœdos faciunt. Aragonautæ qui apud hunc hospitant: quoniã illustres omnes iuuenes fuere: & uirtute conspicui loco salubriũ consiliorũ sumendi sunt: quæ etsi ægre suscipiantur a talibus: suscipiuntur tamẽ aliquãdo & suscepta loco muneris retribuit boni inquisitionẽ: quæ secundũ fulgentiũ pro Zeto & Calai intelligit. Hæc autem boni: idest ueritatis inquisitione agit: ut canes louis: idest mordaces curæ: & alienis bonis cõtinue inhiãtes pellunt usque ad Strophadas: idest usque ad cõuersionẽ animi perquirẽtis bonũ: quæ cõuersio eẽ nõ potest: nisi dimissis uitiis & cõcupiscẽtiis in uirtutes quis gressus dirigat suos: & tunc remanet a sordibus desideriorũ turpium imunis mensa Phineus. Sane Leontius lōge breuius huius sensum expedit. Dicit enĩ historiã hanc sui se talẽ Phineũ dixissimũ fuisse regem Archadiæ: & auarũ: & mortua Steneboe cõiuge: ex qua Palemonẽ: & Phineũ suscepẽrat filios: supinduxit Arpalicẽ boreæ filiã: & sororẽ Zeti & Calai: cuius precibus ipse filios excæcauit: quod sciẽtes Pyratæ: quod Plotas ifulas icolebãt: quasi in destitutũ auxiliis & odiosum suis ob scelus cõmissum in filios uenere & obsederũt eũ: & machinis erectis usque in regiã putrida sordescere iaciebãt. Tandẽ uenientibus Zeto & Calai uocatis cũ longis nauibus: eũ liberauerũt obsidione: pyratasque usque ad Strophadas repulere.

Cap. LX.

De Arpalice Boreæ filiã & Phineĩ coniuge.

Rpalices ut dicit Leõnus: filia fuit Boreæ: ex qua matre nõ dicit. Hæc Phineo regi Archadiæ nupta fuit: ut supra proximo patet: & infesta præuignis.

De Zephyro uento & Aphryco & coro collateralibus eius filiis Astrei.

Cap. LXI.

Ephyrus uentus est occiduus: qui a latinis uocatur Fauonius complexionẽ frigidus & humidus: temperate tamen. Hyemes autem resoluit: & germina floresque producit: & dicitur zephyrus a zeph quod latine uita sonat: Fauonius autem: eo quod foueat germinantia: uel faueat germinibus. Flat enim suauiter & placide: & a meridie usque in noctem a principio ueris usque ad æstatis finem. A dextris eius Aphricus ponitur: qui tempestuosus fulmina & tonitrua generat. A sinistris autem eius corus: qui ut Beda dicit: in oriente nubilosum aerem facit: rũ serenuũ faciat in occiduo. De Zephyro recitat talis fabula. Nymphã. s. fuisse nomine Corinã a Zephyro dilectã: & in coniugẽ acceptã: eiq; ab eo in munus amoris atque uiolariæ pudicitiaẽ omne ius in flores cõcessum. Eãque ex Clora florã uocauit. Præterea refert Homerus in iliadẽ hũc Tyellã cõpressisse Arpyiam: & ex ea Xanthũ: & Baliũ Achillis equos suscepisse. Harũ fabularũ itẽtio talis eẽ potest. Dicit Lactantius in libro diuinarũ institutionũ Florã fœminã magnas ex meretricio quãssisse opes: quã tũ moriẽs romanũ populũ scripsit hæredẽ: parte seruata: quæ sub annuo scœnore præstaretur: ex quo scilicet scœnore uoluit ut suus natalis dies singulis annis æditiõne ludorum celebraretur: qui ludi Florales: & sacra floralia: a Flora nuncupata sunt: quod quia senatui tractu temporis flagitiosum uisum est: cum timore plebis retrahere non posset: ab ipso meretricis nomine argumentum sumi placuit: ut rei pudendæ dignitas adderetur & inde finerunt floram floribus præesse: eamque oportere ludis placare: ut fruges cum arboribus: aut uitibus bene prospereque florent. Quem colorem secutus Ouidius Nymphã non ignobilem Zephyro nuptã ait: & dotalicio munere ut floribus præesset accepisse a sponso. Qui ludi ut dicit Lactantius: memoriæ meretricis conueniunt. Nam omni lasciuiã & uerbocum licentiã: quibus omnis obscœnitas effunditur: positis flagitante populo a meretricibus uestimentis: quæ ludis in illis mimorum fungebantur officio: celebrantur. Ex Tyella autem Arpyia equos suscepisse: nescio quid uelit Homecus. nisi id forte quod apud Elisbenem extremum Hispaniæ in occiduum oppidum equas facere consueuisse apud Plinium secundum legimus. Quas dicit Plinius in concupiscentiam prolis suscipiendæ uenientes hyulcogutturẽ consueuisse flantes zephyros suscipere: & ex eis concipere: & parere uelocissimos equos: breui tamẽ æuo ualentes: & sic forsã ex equa cui nomen erat Thyella: quæ impetus seu procella interpretatur: factum eẽ: uel ut supra de equis Dardani ex borea conceptis diximus.

De Aloo Titanis. x. filio.

Cap. LXII.

Lous ut ait Theodontius: filius fuit Titanis & Terræ: cui cõiunx fuit: ut et Secuius asserit. Hyphimedia: quã cũ uiolasset Neptunus: duos ex eo peperit filios: Othum & Ephyaltem: quos Aloys educauit ut suos: & cum. ix. digitis: ut dicit Seruius: singulis mensibus crescerent parantibus Gygantibus bellum aduersus superos: nec ob senium Aloys ad illud posset accedere: hos misit geminos adiuutores: de quibus ubi de filiis Neptuni dicemus.

De Pallene. xi. Titanis filio: qui genuit Mineruam.

Cap. LXIII.

Allēhē seu Pallantem unū fuisse ex filiis Titanis dicit Paulus: isulāq; in Aegēo mari tenuisse: & a se denominasse Pallēnem: hōsem imanē: & superis aduersum plurimū: cuius Lucanus meminit dicens: Pallēnea Ioui mutauit fulmina Cyclops. Hunc dicit idē Paulus a Minerua in bello aduersus Iouē factō occisum: & ob id eam Palladē denotatam. Et alibi dicit idē Paulus: eū ob eius seuitiam ante bellū a Ioue fulminatū. Sane Theodōtius ei dicit fuisse filiā noīe Minētūā: a q; tū illi conaref uirginitatē surripē: occisus est. De Minerua Pallantis filia. Cap. LXIII.

Minerua ut supra proximo patet iuxta Theodontium: filia fuit Pallantis: a se ob uirginitatem tuendam occisi. Hęc ut Tullius dicit ubi de naturis deorum inter plures alias Mineruas. y. fuit: eique ait ab antiquis pinnata apponi talaria: seu qā occiso patre uelox fuerit ad fugam seu ob aliam causam factum sit. De Runco & purpureo. xii. & xiii. filiis Titanis. Cap. LXV.

Runcus & Purpureus: ut asserit Priscianus in maiori uolumine: filii fuerunt Titanis & Terræ: quorum ait Neuium poetam meminisse aientem. Inerant signa expressa quomodo Titani bicorporum magniq; Arhlantes Runtus atq; Purpureus filii terras pro terræ &c. Et Horatius in Odis: ait. Aut qui minaci Porphyriō statu. De his autem aliud legisse non memini.

De Lycaone. xiiii. Titanis filio qui genuit Calisthōnem. Cap. LXVI.

Lycāonem Archadiæ regem dicit Thodontius: quod nusq; alibi legi: filium fuisse Titanis & Terræ seu ob splendorem regium: seu ob isigne aliquod facinus. seu quod potius credo: quia nequam fuit homo & deorum spretor atq; uilipensōr: sicut plurimum legimus fuisse Titanes. Ex eo autem talem refert Ouidius fabulam. Cum ascendisset in cælum mortalium clamor quoniam oīa male agerētur in terris: uoluit Iuppiter experiri præsentia: & forma hominis sumpta deuenit in regiā

Lycaonis: egitq; ut aduerterent populi: qā deus esset in terris: q cū sacris operam darēt: a Lycaone risi sunt oēs. Qui tamē ut experiret: nunqd ut dicebat: hospes suus Iuppiter esset: cōspirassetq; in nocturnā eius necē: nec peregrisse potuisset: ad aliud facinus repēte intēdit animum: & occiso ex obsidibus molossorū uno: undis partim: partimq; prunis excoqui iussit: & illū comedēdū Ioui apposuit. Qui cū cognouisset scelus: spreuissetq; cibum: ignē in regiā Lycaonis iniecit: & abiit. Lycaon autē territus: abiit in syluas & in lupū uersus morē rapinæ pristinū seruare cōcepit: in greges sæuiēs sanguinis auditate. Sub hęc fabula historiā esse talē dicebat Leontius Fuit olim iter Epiros: ex qbus aliqui postea a Molosso Pyrrhi filio Molossi dicti sunt: & Pelasgos: qui postea Archades: controuerſia: de qua tū in concordiam itum esset: petiit Lycaon: qui tunc præerat Pelasgis: ut sibi in robur inita concordia daref saltem obses unus ab Epyris: eo q; ab eis fuisſet primitus exorta discordia. Cui a Molossis usq; ad certum tēpus iuuenis unus ex nobilioribus concessus est. Qui cū nō remitteretur in termino a Lycaone per legatos gēris suæ requisitus est. Lycaon autem: seu qā superbe requisitus uideretur: seu ob aliam causam turbatus: eo q; pessimus eēt homo: & inflati animi: respondit legatis se in sequenti die obsidem redditurum: iussitq; in mane sequēti secum in conuiuio essent: & clam obside occiso atq; decocto legatis aliisq; cōiuiantibus iussit apponi. Erat forte iter eos epulans iuuenis adhuc Lyſania: is qui postea Iuppiter dictus est: homo ea tempeſtare apud Archades exiltimationis permaximæ: qui cum mēbra humana nouisſet: eiectis mensis turbatus atrocitate facinoris proſiliuit in publicū: & in Lycaonem sibi fauētibus popularibus omnibus euestigio conspirauit: & congregans uiribus eum traxit in pugnā: superatūq; regno priuauit. Lycaon autē deiectus exul & inops tū paucis fugit in syluas: & cōcepit itineribus isidiari & raptu uiuere: qd fabulæ locum dedit: q; in lupum uersus sit. nam si rite uelimus ispicere: nulli dubium esse debet: quin q̄cito ad auaritiā & rapinā mentem apponimus humanitate exuti: lupum euestigio iduamus: atq; tādū pſeueramus in lupum: qd iū talis appetitus perseuerat in nobis: humana tantū reſeruata effigie. Dicebat insup idē Leontius: alios affirmare Lycaonem in uerum lupum fuisse conuersum: asserentibus talibus in Archadia lacum fore: quem si quis transnataſſet: ilico transformabatur in lupum: & si a carnibus abstinuisset humanis: & anno. ix. transacto lacū eundem iterum transnataſſet: ei forma pristina reddebatur. Quod sciens Lycaon: & plurimū iram Iouis timens atq; suorū: & ob suam perfidiā ignorans: quo satis tutā posset habere latebrā ad expectandū absq; suspitione uitæ rei exitū: lacum transnatauit: & uerus lupus effectus inter alia eiusdem speciei animalia habitauit in syluis: relicta filia unica uirgine Calisthōne. Præterea scribit Plinius in lib. naturalis historiæ: bellorū inducias huius Lycaonis inuentū fuisse: ludorūq; gymnicorū in Archadia.

De Calisthōne filia Lycaonis: & matre Archadis.

Cap. LXVII.

Calisthō filia fuit Lycaonis: ut satis per Ouidiū patet. Hęc ut scribit Paulus iam patre fugato inter rerum tumultum adhuc uirgo regiam exiuit: & aufugit ad nemora: ubi se uirginibus Dianæ dicatis sociam iunxit: apud quas a Ioue in habitu transformato Dianæ oppressa est: & tū turgescēte utero appareret crimē: pūsa peperit Archadē. De qbus ambobus plene isra ubi de Archade dicitur: & ea potissime: quæ a Leontio de fictione relata sunt. Sane hęc pluribus est appellata nomīnibus. nā græce arctos dicit: qd latine sonat uersa. Præterea & elyce dicit a gyri circuitione: nā græce elyci dicuntur gyri. Nuncupat etiā Cynofura: qd nomē ante fuerunt duo noīa. Cynos. qd sonat latine canis. Nam Imago cælestis: quæ postea uersa dicta est canis dicebat: & forte adhuc apud quosdam dicit: & uros: qd latine bos syluestris sonat. nām & eodē nomīne dicta est propter eleuatam caudam ad semicirculi formā: qd magis ad syluestrem bouem spectat: qd ad canem faciat: aut uersam. Nā sicut dicitur: fert syluestris bos caudā eleuatam: ut semicirculū facere uideat. Appellat & phoenix: sic uolēte Thalete inuētore: qui phoenix & ipse fuit: seu qā phoenixes: qui instructissimi fuere nautæ: ea in nauigatione primi sunt usi. Dicit & septētrio: q; etiā Archadi: seu majori uersæ nomen est: eo q; a septē denotet stellis. nā trion seu teron stella interpretatur.

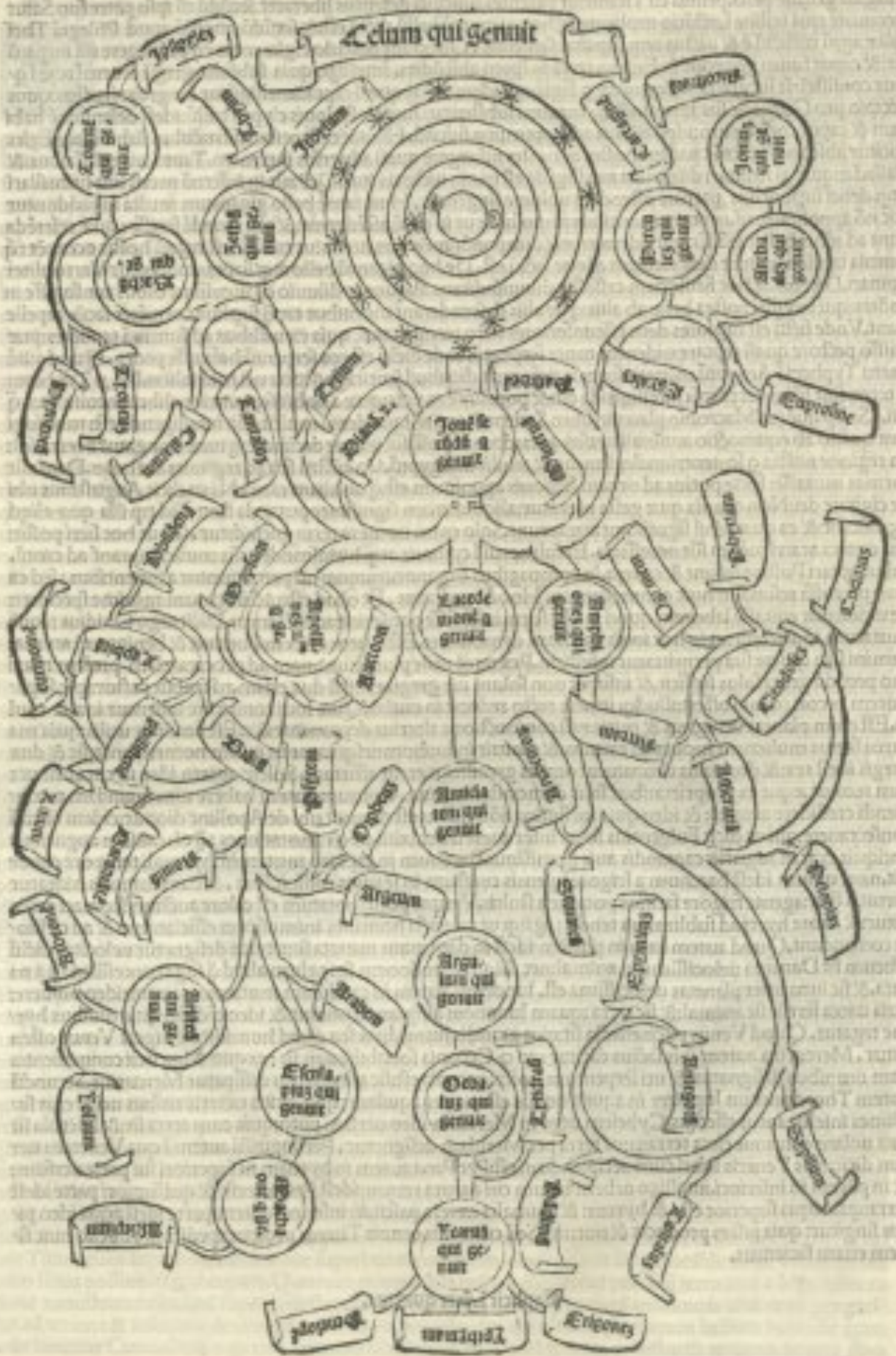
gigantes: ut Paulus & Theodontius testant: nati sunt ex sanguine Titanorum & terra: quod etiam testari videtur Ovidius in maiori volumine: ubi dicit, O bruta mole sua cum corpora dira iaceret. Et infra per sex versus: hos Theodontius dicit pedes anguini habuisse: & bellum mouisse Ioui: ut patres fecerant. Verum nil ausos: donec Egla speciosissima mulierum: & coniunx panis a terra matre eorum celaretur in specu: qua occultata extemplo in deos fecere in petum: atque eos adeo terruere: ut in aegyptum usque formis mutatis expellerent: de quibus sic dicit Ovidius: Emissumq; ima de sede typhaea terrae caelitis fecisse metu: cunctosq; dedisse Terga fugae donec fessos aegyptia tellus Ceperat: & septem discretus in hostia Nilus. Huc quoque terrigenam uenisse Typhaea narrat. Et se metum superos celasse figuris. Duxq; gregis dixit sit Iuppiter de recuruis. Nunc quoque formatus libycis cum cornibus ammon. Delius in coruo plerumque semel dea capro. Phoebe soror Phoebae Nivea fatum in uacca Pisce uenus latuit: Cyllenius ibidis ales &c. Verum in aliquibus Theodontius & Ovidius dissentire uident: cum Theodontius dicat a gigantibus hoc factum: & Ovidius dicat Typhaeam ex imo terrae uenisse atque fecisse. Praeterea & in formis deorum. Nam dicit Theodontius Iouem in aeglam uersum: Cybelem in merulam: Venerem in anguillam. Pana autem se in fluuium fere totum deiecit. Superiorem uero partem quam remansit in ripa in hyrcum mutatam dicit: quae intrauit fluuium in piscem: ex qua figura postea Iouem capricornum signum fecisse dicit. Tandem Iouem asserit oraculo habuisse: si uictoriam uellet clypeum ex Egla panis coniuge tegeter: & caput suum gorgone. Quo facto praesente Palla de fugari fuit: atque obruti gigantes: & apud inferos a Ioue detulsi. Multa his dictis superdicenda ueniunt: si fictionum uelimus ambares resolvere. Sed ante omnia non omnino fictum est fuisse gigantes: id est homines forma: seu statura ultra modum caeteros excedentes: imo constat esse uerissimum: & liquido his diebus apud Drepanum Siciliae oppidum fortuitus demonstrauit euentus. Nam cum in radicibus montis: qui supereminet Drepano haud longe ab oppido: nonnulli agricolae ad constituendam pastorem domum fundamenta foderet: apparuit caernae cuiusdam introitus. quem cum uisuri quidnam intus esset faculis incensis fossiles intrassent auidi: antrum summam altitudinis atque amplitudinis inuenere: per quod incedentes in oppositum introitus ingentis magnitudinis sedentem uiderunt hominem: ex quo terrefacti repente fugam arripientes exiuerunt antrum: nec ante tenuere cursum: quam in oppidum deuenissent occurrentibus quid uiderant nunciantes. Mirabundi autem ciues uisuri quidnam mali hoc esset: incensis funalibus armisque sumptis: quasi in hostem unanimes exiuerunt ciuitatem: & ultra trecentos intrauere specum. Videruntque non minus quam primi stupidi quem retulerant uillicum: tandem proximiores facti: postquam non uiuum esse hominem norunt: uidetunt sedentem quendam in sede: & sinistra manu innixum baculo tantae altitudinis atque grossitiei: ut excederet quicumque praegrantis nauis malum: sic & hominem inuisam atque inauditam amplitudinis: nulla ex parte corrosum aut diminutum. Et cum ex eis unus porrecta manu tetigisset stantem malum euestigio malus solutus in cinerem corruit: remansitque ueste nudatus baculus alter plubeus ad manum usque tenentis ascendens: & ut satis aduerterunt: plumbum erat ad augendum grauedinem malo infusum: quod postea ponderantes asserunt: qui uidetunt fuisse ponderis xv. catariorum drepanensium: quorum unusquisque ponderis est librarum communium centum. Demum hominis statura tacta aequae corruit: & in puluere omnes fere uersa est. Quae quum nonnulli tractaret manibus: tres dentes adhuc solidi coperti sunt moistruosa gradice. ponderis autem erat trium rotulorum. ceterum ceterum unciarum. Quos Drepanensium in testibus onium coperti gigantes: & sempiterna posteritati memoria filo alligauere ferreo: & suspendere in quadam ciuitatis ecclesia in honorem annuntiata uirginis edita: & eiusdem titulo insignita. Praeterea & partem cranei anteriorem inuenere firmissimam adhuc: & plurius frumenti modiorum capace. Sic & os alterius cruris: cuius etsi ob annositate nimiam in putredine pars deuenisset: preceptum tamen in reliquo est ab his quae tota hominis altitudine ad mensuram cuiusque minimi ossis nouere eum fuisse magnitudinis ducetorum cubitorum uel amplius. Suspicaturque est a quibusdam ex prudentioribus hunc fuisse Ericem loci potentissimum regem Butis & Veneris filium ab Hercule occisum: & in eodem monte conditum. Quosdam autem arbitrantur Ericem: qui olim in Hebraeis ludis ab Aenea per Anchise patre editis pugna tantum occiderat. Alii uero uisum ex Cyclopiibus: & potissime Polyphemum de quo multa Homerus: & post eum Virg. ut patet circa finem tertii libri Aeneidos. Fuit igitur ingentis staturae gigas: quod & sacra testatur pagina: ex quibus etsi non huius tam mirandae magnitudinis fuerint: duo saltem in eadem nuncupant. Nemroth. scilicet turrim in deum excogitauit: & Goliath Philisteus a David funda & lapidibus superatus. Hos tales Iosephus uir aliogenus circumspectus & eruditus existimauit: ut ipse in libro antiquitatis iudaicae scribit ab angelis dei mulieribus mortalibus coeuntibus procreari: quod aedepol ridiculum est: cum ingentium corporum causa sint sidera caelique reuolutio certa qua etiam aeuo nostro factum est quod aliqui fere caput omne: uel amplius proceritate excederet etiam magistros corpore uiros. Sane de his ego poetas nunc puto locutos si mites fuerunt homines & humane uiuentes. Sed de his de quibus uidetur intelligere in Saturnaliorum libro Macrobius ubi dicit. Gigantes autem quod aliud credendum est fuisse: quam hominum quandam impiam gentem: deos negantem: & ideo existimatam deum pellere de caelesti sede uoluisse. Horum pedes in draconum uolumina desinebant: quod significat nihil eos rectum: nil superum cogitasse: totius uitae eorum gressu atque processu in infima mergentes &c. Huiusmodi ergo homines ex sanguine titanorum & terra pro ductos fuisse. Non debet extraneum apparere homini erudito cum persaepe similis oriatur ex simili: & ob hoc Titanorum superboque hominum rite superbos omnes homines si non ex sanguine: saltem ex moribus seu uitio filios possumus nuncupare. Quorum etiam nulla rectius dici mater potest quam terra: iam a Macrobio ratione monstrata: tales scilicet nil superum: id est caeleste: nil sanctum: nil iustum cogitant. omnis uitae eorum progressus ad terrena & inferiora demergitur. Attamen hos tales: seu quos tales appellamus bellum habuisse cum Ioue homine Cretensium rege non omnino fabulosum est. Constat enim ex historiis antiquis: Iouem duo.

Membra tri
cis:

Enthe
um

insignia gessisse bella. primū cū Titanis: ut parentes uinculis detentos liberaret. secūdū cū ipso patre suo Satur
 no: morē eius testāte Lactātio moliente. & hoc giganteū bellū dictū est. & secūdū quosdā apud Phlegrā Thef
 salia agrū cōfictū ē & uictus atq; supatus satūmus. Quod autē oraculo Eglæ corio clypeū regere illi imparū
 sit: & caput suum gorgone & Egles a terra in specu abscondita. Intellico quia subsidio gregū & armētoꝝ ī q
 bus consistebāt substātiā ueterē: quæ p Eglā: qd' idem sonat quod caprā: intelligūtur & agroꝝ fructus: quos
 accipio pro Gorgone sumptus belloꝝ maximi sustentati sunt. & sic Iouis clypeū testū: id est defensionē habi
 ram & caput coopertum: id est cōsilis ad oppurtuna fulcitū. His autē cēstantibus. s. fructibus substātiā Egles
 dicitur abscondita. & tūc audent hostes in hostes insurgere quasi aduersus inermem. Tantū his existētib; &
 Palladæ: quæ p militari disciplina intelligēda est hic: in uictoria itur. Qd' autē in infernū mersi sint humiliari
 atq; deiici supborum pteruā ostendere uoluere fingentes. Huic tamē bello gigantum multa supadduntur
 hic nō apposita: eos. s. montes montibus imposuisse ut in cælū ascēderent: & alia quædā fecisse: quæ referēda
 sunt ad actus bellantiū. Erigūt qdem arces & imponūt mōtib; turres: ut cælū: id est regnū hostis occupēt: q
 omnia tandē a uictore deiiciūtur: ut a Ioue factū est. De hoc gigantū bello atq; supēꝝ uidebatūr Varrō aliter
 opinari. Dicebat. n. hoc fuisse cum cessasset diluuiū: dicens aliquos in diluuiō cū uentibus oib; confugisse in
 mōtes: qui lacefiti postea bello ab aliis: q de aliis descenderant montibus tanq; supiores ueniētes facile repelle
 bant. Vnde fictū est supiores deos esse: inferiores uero terrigenas. & quia ex uallibus ad summā tendētes: præ
 misso pectore quasi reptare uidentur more serpentū. Inde dictū est eos serpentū habuisse pedes. Quod autē
 metu Typhœi i Aegyptū mutatis formis aufugerit dii: aliud sentit: q̄ historia uel mortalitas. Nā p Typhœo:
 q̄ terræ fuit filius: terra ipsa intelligenda est: & potissime ea pars: quæ a nobis septentrionalibus incolitur: a q̄
 dii. i. Sol: p quē (ut Macrobio placet in libro Saturnaliōꝝ) reliqua deoꝝ multitudo intelligenda est: tunc fugi
 unt quādo ab equinoctio autūnali uersus arcticū polū sol incipit declinare: q̄ tunc elongatur a terra: sol:
 fa regione nostra q̄ septentrionales sumus: & tendit in ægyptū. i. in austrū seu ad regiones australes. Deos autē
 formas mutasse: forte potius ad ornatū fictionis appositum est: q̄ ob aliam cām. Nā ut dicit Augustinus ubi
 de ciuitate dei: Non omnia quæ gesta narrātur: aliquid etiam significare puranda sunt: sed pp̄ illa quæ aliqd
 significant: & ea quæ nihil significant atrexerunt. Solo enim uomere terra p̄scinditur. sed ut hoc fieri possit:
 etiā cætera aratri mēbra sūt necessaria. Et soli netui ī cytharis atq; huiusmodi uasis musicis aptant ad cantū.
 sed ut aptari possint insunt & cætera. In compagibus organorum: quæ nō percipiuntur a canentibus: sed ea
 quæ percussa resonant: huic connectuntur. Hoc Augustinus. Et ob id esto ad intentum minime spectaret:
 ne uideamur euitasse laborem quod in illis formis sensisse potuerint: annectamus. Dicit ergo Ouidius: Iouē
 mutatum in arietem: ut in hoc Iouis naturam demonstrer. Est autem aries māsuētum & benignum animal
 nemini si in quiete sua permittatur infestum. Præterea utile plurimum. nam ad procreandā prolem maxi
 mo pecudū gregi solus sufficit. & insuper non solum uir gregis est: sed etiam. nā si absit pastor: ipse se pa
 storem pecori p̄uēiū offert: illudq; itinere recto reducit in caulas. Quæ Ioui conuenire uidentur in alia mul
 ta. Est enim planeta benignus & mitis: nisi coniunctione alterius deprauetur: &c. Est similiter utilis: quia ma
 tuos foetus mulierum mouet ad exitum: & emittit in lucē: omnesq; iuuat ut ipsū nomen sonat: sic & dux
 gregis id est rex: & dominus deorum: ut omnis gentilitius error affirmat. Solem autem ideo in cotu uir
 sum reor: ut æque ex p̄prietatibus solis demonstretur una. Coruum autem habere uim quādam præsa
 giendi credidere ueteres: & ideo quia sol diuinationis dictus est deus: ut ubi de Apolline dicitur: eidem cotuū
 consecrauerit: qui ut dicit Fulgentius solus inter aues habet. lxiii. uocis mutationes: q̄ ob causam auguribus
 antiquis erat in auguriis captandis auis gratissima. Bacchum in capram mutatum: hyemali tempore conue
 nit. nam uinum id est bacchum a frigore hyemis coactum in se uires colligit suas. & cum minoris uideatur
 uirtutis q̄ sit: agente frigore facilius potatur a stultis. Vetum postq̄ potatum est calore auctum stomachi exten
 ditur: & more hyrci ad sublimiora tendit: agitq; ut calefacti homines animosiores efficiantur: & ad cælsio
 ra contendant. Quod autem luna in phelēm id est in dammam mutata sit: ut eius designetur uelocitas dictū
 est: cum sit Damma uelocissimum animal: nec illi ad defensionem sui cælum aliud q̄ fuga concessum sit a na
 tura. & sic luna inter planetas uelocissima est. Lunonem autem in candidam mutatam uaccam: ideo uoluerit:
 quia uacca fertile sit animal: & sic terra: quam lunonem aliquando uolunt: & ideo cādida: quia niuib; hye
 me tegatur. Quod Venus piscis effecta sit: eius grandis humiditas seu quod humiditate uigeat Venus osten
 ditur. Mercurius autem ibis factus dicitur: eo q̄ Cyconia sociabilis auis sit: ex quo Mercurii conuenientia
 cum omnibus designatur: & uti serpentum hostis cyconia est: sic astutiārum dissipatur Mercurius. Secundū
 autem Theodontum Iuppiter in aquila uersus est: ut per aquilam: quæ altius cæteris auibus uolat eius su
 blimes intelligantur effectus. Cybelem uero in Merulam ideo uersam puto: quia cum terra sit: & Merula sit
 auis uolans continue circa terram: ut terra per Merulam designetur. Per anguillā autem ī qua Venerem uer
 sam dicit: eius Veneris lubri cum accipiendum est. Per Pana autem in hyrcum in superiori sui parte uersum:
 & in piscem in inferiori. Intellico orbem totum cui natura rerum: id est Pan præest: & qui superiori parte id est
 terra: quæ aqua superior est: & hyrcos: & animalia cætera pascit. in inferiori autem parte id est aqua ideo pi
 scis fingitur: quia pisces producat & nutriat. Sed cum iam omnis Titania proles: expedita sit: libello huic fi
 nem etiam faciemus.

Explicit Liber quartus.

Undum plene finieram! Superbam Titanis prole in medium trahere: & ecce quod adeo circa principium impetuose ab imo usque conuenerant æquora: quasi in atrium Eoli reuocati impio abiissent uenti genere omnes: & turgidum hactenus uelum languidum exhaustum: adhæsit malo. Quod ego prospectans aduertit ilico: quia esset paululum quiescendum, nec mirum: si fulminando Iuppiter fatigatus est de me scribendo scelesti generis elatos mores poterit arbitrari discretus. Progreddior igitur in littus: concedo tumultum uisurus quo nam me libes ligasset spiritus: dumque in circum oculos uoluo: atticum sub pedibus habere solum cognoui: auidumque in circuitu cuncta passim uidere: non ordine certo intuebar quinimo ut memoria repræsentabat præterita. Sic nunc huc nunc illuc oculos impellebam. & summos primo aliquodiu Archadum montium consideravi uertices: & nemorosa delicia mecum dices. Hos incoluit Mercurius puer: per illa ducebat Diana choros:

discurrebat Athlas & paruos adhuc Parthenopeus consuevit agitare ceruos: in illis Calistho latuit uirgo. Inde repere reuolurus in littus: aspexi. non dicam Athenas: sed eam dum fere consumptum paruusque uestigium inuener. Rursus nostræ mortalitatis ista iudicia: quibus decepta uetustas: dum illas futuras perenes arbitraret primo deos in litere nominis sponendi traxit. Inde eas uocauit eorum nomina imortales: nunc paucis elapsis saculis: cuius suum uenisse testantur. In morte profecto nos & nostra corruunt omnia celeri passu. Attamen quicquid exinanita ciuitas: imo potius ciuitatis bustum esset: memorari coepi quanta philosophorum: atque poetarum luce: quanto studiorum omnium decore: quanta regum ducumque gloria: quanta insignis potentia: quanto uictoriarum fulgore splendida iam dudum fuerit: & ex hoc uident omnia sub turpi cuinarum tam templo quam ædium tumulto deiecta iacere. Ab hac tandem me consideratione retorsit biceps fere in conspectu positus Parnassus plurimo celebris carmine: & uatum redolens laureis: atque uetustissimum & suaue musarum hospitium: quem dum quadam mentis ueneratione conspicerem: & deserto fonti castalio copaterer: uidi antiqui hostis decipulam ueterem: antum. scilicet Apollinis Delphici: ex quo procedentes ambages: & perplexa responsa in se: tanquam in charibdim cuncta sorbentem: & in baratrum perditionis perpetuæ dimittentem: tandiu gentiliu iscelices aias contraxere: tamen mutum & elingue non aureis ornatu statuis: non preciosis coruscis lapidibus: sed uaria fere totum serpentium radicum circumplexione contextum: sic sacro uolente lumine: quod non implicitis uocibus: sed sanctocum: qui a seculo sunt prophetarum: eius futuris sacra mysteria expectatæ salutis eleganti patefecit elogo. Ab hac in Thebas Boetias haud longinquas loco se flexit intentio: quas apud dum inter ruinacum tumulos: & ingentia ueterum ædificia turpi lapsu squalentia Bacchi & Herculis oculo mentis exquiri cunabula: tetris odor tabis illis in saxum learci truncati Penthei: discerpti Acteonis: & germanocum uulnerum me in parte impulit altera. Et in Lacedæmoniam usque protendens acie ne dum Agamemnonias atces: & execrabilem decorum Helenæ sacrasque Lycurgi leges cemetem: & impietatis prægradis insignia: sed uix locus ubi consederit oculus alter gratiæ cognoscere potui: & ob id in excedentem fere sidera Corinthiam arcem oculos dedi: Lacedæmonis memor: & Sisyphi. Sed quid multa? Dum sic distahor clementissime princeps: sensi restaurari uires: quas prius dianus labor obtuderat: & me ad coeptum reuocari iter ab aura tenui: quã obrem omisso tumulto: quasi futuri itineris præmonitus: paruam reintraui nauiculam: & eius inuocato nomine: qui iadudum in suaue uinum inspidas uertit aquas in Chana: secundum louis insignem scripturus prolem: statibus uelum dedi.

De Ioue secundo Cæli nono filio: qui genuit filios quoddecim: quocumque prima Diana. secundus Apollo. tertius Titius. quartus Bacchus. quintus Amphion. sextus Zethus. septimus Calathus: octaua Pasythea. nona Egiale. decima Euphrosyne. undecimus Lacedæmon. duodecimus Tantalus. tertiusdecimus Hercules. quaterdecima Minerua. quintusdecimus Archas.

Cap. I.

Supra de cælo libro tertio dictum est: cuius fuisse filium Iouem secundum testatur Tullius in libro de naturis deorum: eumque dicit in Archadia natum: ex qua tamen matre non dicit. Huius & si credam grandia fuisse facinora: absque quibus non potuisset tam insigne meruisse cognomen: pauca tamen ad nos usque perphama: seu ueterum monimenta duxere: & si qua forsitan puenent: non satis certum est an sua: an potius primi: uel tertii fuerint Iouis. Uerum quæ pauca huius fuisse Theodontius asserit: explicabo. Vult igitur Theodontius hunc insignem fuisse hominem primo apud suos: & ibidem ob apposita a Lycaone Archadum rege in conuiuio humana membra: Lycaone uicisse proelio: regnumque priuasse: & tunc primo coepisse uocari Iouem ob iustam de ini quo rege ultionem sumptam. Hunc tamen Leontius Lysania supra: ubi de Lycaone uocat: quem primum fuisse Iouem: & Atheniensium regem diximus. Et ob id quod dicam non habeo: nisi ut istas adeo iter se discrepantes opiniones prudentior me: si queat in concordiam redigat. Post hæc dicit Theodontius hunc se Athenas trãstulisse: & ibidem in culmine fuisse præmaximo. Et ob stupratam Latonam: aduersus Cæum igens habuisse bellum: eoque supato maxima cum gloria Athenas rediisse: Iouemque primo bouem imolasse: & multa ad laudabilem ciuitatem spectantia apud Athenienses instituisse: quibus agentibus causis Iuppiter communi hominum consensu uocatus est. de tempore non constat. Sunt tamen qui credant eum Cecropem Atheniensium regem primum fuisse: sed ab hoc uulgata discordat opinio: cum Cecrops fuerit Aegyptius: & Iuppiter archas. Alii uero antiquiores dicunt: nec tamen ullus præfixum tempus apponit: & ideo omittam.

De Diana prima Iouis secundi filia.

Cap. II.

Liana omnium fete testimonio poetarum: Iouis & Latonæ fuit filia: & eodem partu cum Apolline edita: ut supra ubi de Latona monstratum est. Hæc ueteres insignem uirginitate perpetua uoluerunt: & quoniam spreto hominum consortio syluas inhabitaret: uenationibusque uacaret: eam arcu pharetraque accinctam

describere: & nemorū mōtiūq; dixere deā: cur ruq; uti uoluerē: a cernis albis tracto: & nympharū societate: atq; officiis & obsequio uti. Qd̄ Claudianus ubi de laudibus Styliconis ostēdit amplissimē: ubi. Dixit: & ex tēplo frōdosa fert̄ ab alpe: & itra p̄ multos uersus. Præterea hāc uiarū uoluerē præsidē: & una cū luna multis uocauerē nosbus. His igit̄ p̄missis aduertendū est: q̄ p̄ ea sentiēda sunt. Fuit hæc p̄fecto scēmina Iouis hominis & Latonæ filia. & possibile est eā uirginē quādā fuisse: ut nōnullæ sunt oīno hominū abhorrētes consortiū: & sic uirginitate p̄petua claruisse: & uenationibus dedisse operā. Et cū hæc lunæ cōuenire uideant̄: q̄ suo frigore habet uenereas frenare concupiscētiās: & nemora: mōtelq; nocte suo lustrare lumie: ei ad lunam spectantia tanq̄ si ipsa luna esset: iniūxere: seu ipsam potius insipidi credidere: eo modo: quo supra sapius de quibusdam aliis dictum est. Et quoniā de his ubi de luna nil fere dictum fuit: paululū latius prosequemur. Accingit̄ igit̄ Diana arcu & pharetra: ut per hoc itelligat̄ luna: & ipsa radiog; iaculatrix: qui loco sagittarū itelligēdi sunt: & id̄ sagittæ: q̄ nōnunq; nociui atq; pestiferi. Nemorū mōtiūq; ideo dea dicta est: q̄ lunæ uideat̄ esse: plātas herbasq; suis humiditatibus fœcundare: & in uigore seruare: ac etiā incrementa p̄stare. Currus autē ideo illi addit̄: nō solū ut ex hoc cæli circuitio assumat̄: qd̄ etiā uelocius cæteris planetis pagit: q̄nimo ut mōtiū atq; nemorū circuitiones uenatiū designent̄. Qui a ceruis ideo trahi dicit̄: eo q̄ a syluestribus aiilibus uenatiū desiderū trahi uideat̄. Candidi autē ideo apponunt̄: quia albedo iter colores Lunæ a physicis tribuat̄. Quod nymphas habet socias: accipi debet pro humiditate cōtinua: qua abundat: cū nil aliud nympha sit q̄ aqua: aut cōplexio humida: ut itra ubi de nymphis clarius apparebit. Qd̄ nymphis sint officia attribura: ad decorē fictionis appositū est: seu uelimus dicere humiditates obsequi p̄stare influentiis lunæ. Viarū ergo p̄sides ideo uoluerē: q̄ lumine suo nocturnas uincēs tenebras illas reddit uiatoribus expeditas: seu quæ sint Dianæ uirginit̄ sterilitatē similes. Dianā uero uocari uoluerent dicit̄ Rabanus in libro de origine rerū: quasi diuina: in q̄ nocte & die appareat: & sic deseruire uideat̄ ambobus. Sed Theodotius aliter: ut alia dictū est. Luna enī planeta iste uocat̄: quādo de fero lucet. Diana aut̄ dum luce sua tēdit in diē: & tūc est uenatibus aptior: & uiatoribus: & Virgo illo tūc dicit̄: q̄ post excursū mediū cæli circulū: plātis nec affert nutrimentū ualidū: nec de nouo plantis præstat utile incrementū: ut facit dum in oppositum fertur discedens a Sole. Cynthia autē dicta a Cynthio mōte: in quo præcipue colebat̄. De reliq; alibi dictū est.

De Apolline secundo Iouis secundi filio: qui. xvi. iter filias & filios genuit: quorū hæc sunt nomia. prima Laphita. secūda Eurimones. iiii. Mopsus. iiii. Linus. v. Philesthenes. vi. Garamas. vii. Branchus. viii. Philemō. ix. Orpheus. x. Aristheus. xi. Nomius. xii. Actous. xiii. Argeus. xiiii. Aesculapius. xv. Psice. xvi. Arabs. Cap. III.

Pollo æque Iouis & Latonæ fuit filius: & eodē enixus cū Diana partu: ut p̄habitur est: ubi de Latona. De hoc multa narrant̄: quæ forsā nō minus aliena suere q̄ sua: cum præter eū tres alios fuisse Apollines scribat̄ Cicero. Verū quoniā oēs in hūc sese iclinat̄ poetæ: quasi solus ipse fuerit Apollo & ob id̄ quæ aliorū fuerint: nō satis apparet: in hūc oīa deserre necesse est. Dixere igit̄ post natiuitatis suæ fabulā: hūc diuinitatis & sapiētiae deū: & medicinæ artis reprotē. Præterea dicūt Cyclopes iteremisse: & ob id̄ aliquādiu priuatū diuinitate: armenta Admeti regis Thessaliæ pauisse. Voluerē isup cum illi cytharam donasset Mercurius: eum eliconicis præesse musis: ut eo scilicet lyram tangente musæ canerent. Similiter & imberbem dixere: atq; laurum arborem: & hyperboreas gryphes: & coruū & buccoli cum carmē illi sacrum fecere. Multifq; illū uocauerē nosbus: & plures illi filios ascripsere. Longa fictionum series hæc est: quarum si uelimus sensum excerpere: ante alia aduertendum est: quoniam aliquando eum hominem: ut fuit: aliquando solem intelligamus necesse est. Fuit ergo hic homo: & secundi Iouis filius ex Latona: ut sapius dictū est. Verū Tullius ubi de naturis deorū: dicit eū Iouis Cretēsis fuisse filiū: & ab hypboreis montibus uenisse Delphos. & si sic eēt multa frustrarentur ex dictis supra. Verū: salua semp̄ Ciceronis reuerentia. ego istud non credo: cū dicat̄ Eusebius in libro tempore Apollinem & Dianam ex Latona natos regnante Argis Sthelēno: regniq; eius anno. iiii. qui fuit annus mūdī. m. dcc. xi. cū longe post p̄ eiusdē Eusebii scripta compræhendatur Iouem cretensem fuisse. Theodotius uero dicit̄ istū Iouis secūdi fuisse filiū: & apud Archades regnasse: eisq; nouas adinuenisse leges: & Nomīū fuisse uocatum & ob seueritatem nimiam legum a subditis regno fuisse pulsū: & ad Admetum regem rhesaliæ confugisse: atq; ex cōcessione Admeti quibusdam secus Amphrysum flumen populis imperasse: ex quibus nata fabula est q̄ ob occisos Cyclopes diuinitate priuatus admeti pauerit armenta. Sane dicit̄ idem Eusebius Apollinem ex latona natum: nō eum fuisse a quo consueuerunt antiqui responsa suscipere: sed eū qui seruiuit Admeto: & sic ille ut dicit Tullius: qui Delphos ex hyperboreis uenit: filius potuit esse Iouis cretensis. De natiuitate autem huius & continētib; circa eum: in præcedentibus ubi de Latona multa dicta sunt. & lōge plura legi possent per Macro. in libro Saturnaliog; scripta: quæ p̄fecto utilia sunt. nec tamen multum a scriptis desuper discrepantia. & ideo non apposui. Fuit insuper hic ut theodotius asserit: primus: qui uires herbarum nouerit: & ad oportunitates hominum earum uirtutes adaptauerit. & ob id̄ non solū medicinæ reprotor habitus est: sed deus: cum ægrotantes plurimi ex suis remediis sanitatem consequerentur. Et quoniam ipse pulsorum hominū concordantias reperisset: illi a Mercurio numerorum atq; mensurarum principe cytharam concessam dicunt: uolentes intelligere uti p̄ diuersas uoces ex diuerso sidium tactu surgētes una sit melodia: si rite tangantur: sic ex diuersis pulsuum motibus si rite ordinati sunt: qd̄ ad medicum spectat: fiat sanitas bene dispositi corporis concordantia. Et quoniam uisis ægritudinum signis multis mortem: & multis etiā sospitatē prædiceret: diuinationis illi deitas attributa est. Et sic illi laurus & coruus dicati sunt: cum ut alias dictū est: si lauri frondes dormiētis capiti alligentur: somnia eū uisurū uerā prædicēt: quæ diuinitatis est species. Sic & coruum: ut etiā dictū est: habere. l. xiiii. uocū mutatōes: ex quibus optime augures futura se cōprehēdere asserbat̄:

quod etiā ad diuinationē designandā opponit. albericus isuper dicebat ob id fictū eum occidisse Phytone: quia phyton fidē auferens interpretet: quæ ablatio fidei tūc de medio tollit, rū ueritatis claritas referat: qđ per solis lūmen efficit. sed tūc planeta est: non homo: per quē ēt ut mathematici asserunt multa futura mortali- bus demonstrant. Sapientiæ at̄ ideo deus est habitus propter consilia: q̄ salubria circa morbos dabat poscen- tibus. Præterea quia ubi de sole itelligat: lumine suo uita da demōstrat ac ēt imitanda: qđ sapiētis est. Imberbē aut̄ solē planetā dirunt: quia semper iuuenis tanq̄ omni die nouus exoriens Lyra canere: & musis præesserū iā uolueret: quia putauerūt eū cælestis melodiæ modulatorē & p̄cipē. & iter. ix. sperax̄ circuitōes uarias tanq̄ in- ter. ix. musas noticia & demōstratōe eorundē modulos exhibentē. Nunc de nominibus. d̄ Apollo: qđ ut ait Fulgētius pdens interpretat: & ideo æthiopū quidā sunt populi q̄ eū surgere totis affectibus execrant: eo q̄ ser uore suo nimio apud eos rūcta disperdat. & hīc est ut dicit Seruius qđ Porphyr̄ius in eo libro quē solē appel lat: dicit triplicē esse Apollinis potestātē: eū. s. apud superos esse solē. Lyber̄ patrē ī terris: & Apollinē apud in- fetos: & idē tria isignia simulacro eius ab antiq̄s apposita: lyram. s. p̄ qua cælestis armoniæ imaginē uolueret Clypeū: quo eū Terræ numen itelligi sensere. & sagittas: q̄bus iternoz̄ deus & noxius iudicari est. Et ob id Homēz̄ dixisse uidet̄ eundē tam pestilētia: q̄ salutis auctore. Quod ēt sensisse uidet̄ Horatius ī carmine sæ- culari: dū dicit: Cōdito minis placidusq̄ tælo supplices audi pueros apollo &c. Vocat̄ ēt insup Nomius qđ la- tine pastor sonat inde sumpit̄ q̄ pastor fingat̄ Admeti. & ideo tanq̄ pastori buccolirū illi carnē consecratū ē quia pastorale carnē est. Cynthius aut̄ dicit̄ a cynthio monte: ī quo diligētissime colebat̄.

De Laphita. i. Apollinis filia.

Cap. III.

Laphita ut Isidoro placet in libro ethimologiarum filia fuit Apollinis. Esto Papias uixisse testa- rur. Ab hac autem ut Rabanus asserit Laphitæ populi Thesaliæ denominati sunt. Indicium qui dem est non parui momēti: hanc. s. insignem fuisse mulierem: postquā egregii ab ea denomīnati sunt populi. Quod autem Apollinis fuerit filia: uerum esse potest tanq̄ hominis. si autem tanquā solis: ob formositatem: uel sapientiam: uel augurandi peritiam fictum arbitrari potest.

De Eurygone Apollinis. ii. filia.

Cap. V.

Eurygonem Paulus perusinus asserit apollinis fuisse filiam: eamq̄ Theladōi nuptam: ac eidem Adra- stum argiuorum regem: & Euridicem amphiarai: postea coniugem peperisse

De Mopso. iii. Apollinis filio.

Cap. VI.

Mopsus ut dicit Theodōtius: filius fuit apollinis & Hymantis: laconi summa atq̄ fida amicitia iun- ctus: ut testat̄ Statius: Sæpius ī dubiis auditus Iasone Mopsus. Hic ut placet Lactātio: diuinādi pe- ritissimus fuit: & grineo nemori ubi apollinis oraculū erat: præfectus ut ait Seruius: Fuit autē ho- mo æuo suo uenerabilis adeo: ut illi post mortē tēpla dicata sint & ex eoz̄ abditis a petētibus acce- pta respōsa Paulus at̄ dicit nō Hymantis fuisse filiū sed Manthonis filia Tyresia Thebāi: Hūc præterea dicit Pōponius Mela: Phaselim ciuitatē ī sinibus Pāphiliæ condidisse nec multo post asserit idē Pōponius Mátho nem fugientē Thebaz̄ uictores: Clari fanū apud libedos Ionas statuissē: Caystro fluuio proximū: nec longe ab eo Mopsum eiusdē filiū Celophonē cōdidisse. Eusebius at̄ dicit Mopsum apud Cylices regnasse: regnate Agamēnone Mycenis. & eo Mopsicrone & Mopsiciae dicti: dicēbus Máthonē huius fuisse matrē: aduersan- tur dicētes: Manthonē post Thebanū bellū ī Italiā transmigrasse & in Cysalpinam galliā deuenisse.

De Lino. iiii. Apollinis filio.

Cap. VII.

Linus ut scribit Lactātius: ex Pſamate filius fuit apollinis: ex quo talē recitat fabulam. Quod cū in- terfecisset Apollo Phytone serpētē & pergreret cædis actæ piacula: a Crotopo rege argiuoz̄ in domum susceptus est ubi clam rum Pſamata uirgine & eiusdē Crotopi filia conubuit: quæ cū cōcepisset: & tempore debito secus Nemeū flumē occulte peperisset: filium illū Linū appellauit: eūq̄ ut placet aliq̄bus: exposuit. & sic repertus a canibus deuoratus est. Alii uero dicunt: quia illū pastori cui- dam alendū tradidit: tamen dum quadam die incuria pastoris paruulus iaceret in herba. a canibus deuora- tus est: qđ Statius testari uidetur dicens. Irradiant medio linus ītextus acanto Leniferiq̄ canes &c. Apollo au- tem miratus filium fuisse a canibus deuorātū: regiōni monstrū imisit: runcta deuaſtans: quod postmodum Corebus occidit. Arbitror fictioni huic causam dedisse aliquod pestiferū animal: quod forte eo tempore ap- paruit: quo puer iste a canibus discerptus est: qđ cū impium uisum sit: eo dictū monstrum imissum. Fuit in- super & alter Linus: qui & Apollinis filius fuit: & in musica mirabilis habitus est: de quo Virgilius. Non me carminibus uincet nec thracius orpheus. Nec Linus &c.

De Philistine. v. Apollinis filio.

Cap. VIII.

Philisthenes ut Seruio placet: Apollinis ex Catilena filius fuit: quē ait Oaxem oppidū in Creta insu- la condidisse: & ex suo nuncupasse nomine. Vnde Varro. Quos magnos Cantilena partu adducta dolore. Et gemitus cupiens dolorem Oaxida palmis Scindere &cæteta. Si ergo Oaxidem suo no- mine appellauit: binomius de necessitate fuit. Ego existimo eum cantu ualuisse. & inde tam Canti- lenæ q̄ Apollinis filium a poetis fictum.

De Garamante. vi. Apollinis filio.

Cap. IX.

Garamantes ut Rabanus ait in libro de originibus rerum filius fuit Apollinis & ab eo ut idem ait Ga- ramantes æthiopiæ populi nuncupati sunt. & Garama oppidū apud æthiopas constructū. Hunc ego ideo Apollinis fictū reor: quia ibidem iperauit ubi p̄fecto nimio æstu sol omnia fere petimat. quas quia sedes elegit tanq̄ sterilitate & æstu delectatus: filius Apollinis habitus est.

De Brancho. vii. Apollinis filio.

Cap. X.

Ranchus ut ait Lactantius: Apollinis filius fuit ex filia Ioucis: & Suctonis coniuge susceptus: cuius talis est fabula secundum Varronem in lib. reg. diui. Cyus quidam decimus ab Apolline genus ducens: cum peregrinando prandere in littore: ac deinde sorte minus sobrius perficeret oblitus Suctonem filium pueri dereliquit. Qui Suctonem patre perditum errans peruenit in saltum cuiusdam Ioucis: receptusque cepit cum pueris illius capras in pascua ducere: contigit autem eos cignum capere: quae cum ueste texisset: pueri pugnant inter se quoniam illi patrono muneri loco deberet offerre. Tandem fatigati certamine reiecta ueste loco cigni contempserunt mulierem: quo euentu territi coepere fugam. Verum reuocati ab ea moniti sunt ut Iouci patrono suo dicerent ut Suctonem puerum coleret. Illi uero ea quae contigerat: & quae audierant patrono recitant. Tunc Ioucis miratus Suctonem habere loco filii coepit: eius filiam suam locauit uxorem. Quae cum praegnas esset uidit per gratiam solis per fauces suas intrasse & exisse ex ventre. Post haec editus est filius: quae Branchu uocauerunt: quae cum Apollinis malis deosculatus esset ab eo captus coronam accepit & uirgā: coepitque uaticinari: & subito nusquam comparuit. Post hoc illi templum ignis constructum. quod Branchiaden noiaur: & apollini Phyletio ob hanc rem consecrata sunt templa: quae ab osculo Branchidis: siue a certamine puerorum Phyletia nuncupant. Alibi uero scribit Lactantius Branchu fuisse Thessalum adolescentem ab apolline dilectum: quae interfertum acriter dolens sepulchro sacrauit: & templo: & ibidem Branchiades apollo dicitur. In praecedenti fabula pueri. ignari cignum capiunt: id est futuri uatis augurium. nam cignus auis soli dicitur: eo quod propinquam sibi mortem praecognoscat: & suauissimo cantu praedicet. Ex augurio autem sumpto in loquacitate itur: & ideo in muliere uersus fingitur. ex hac loquacitate fit: ut Suctonem carior efficiat patrono: eiusque deueniat gener: uideatque in somnis coniunx praegnans solem per guttur eius intrantem: id est caelestem influentiam ad producendum procreatum aptum uariationi: quod per solem intelligitur: qui demum ventre egreditur dum nascitur: qui apollinis tunc malis deosculantur: dum delectatione absque qua nil perficitur adhaerere studio uaticinandi: & tunc coronam & uirgam ab Apolline suscipit: dum eruditus insignia doctoratus assumit. nam per coronam. quae capitis ornamentum est: praeminentia designat: quae quae per uirgam studii scientiam consequitur. Per uirgam autem potestas intelligitur exercendi quae studio quaesita sunt. Eum autem nusquam comparuisse eo factum est: quia morte de medio sublatus est.

De Phylemone. viii. Apollinis filio.

Cap. XI.

Phylemon apollinis & Lychionis ut testatur Ouidius: filius fuit. Nam ut ipse refert: Dædalion Luciferi filius habuit speciosissimam filiam: quam cum Apollo & Mercurius eo tempore dilexissent: & in eius iuissent concubitum: ex ambobus coepit: & apollini peperit Phylemonem: quae carmine clarus fuit & cythara. Quod autem fictum est ab euentu sumptum puto. nam Lychion uno partu duos enixa est: quorum alter fuit insignis fuit: quae dixcrunt genuisse Mercurium: eo quod circa talia uideat astrologis operari Mercurius. Alter uero cytarista fuit egregius: circa quod arbitrantur sole opera dare. & ideo apollinis filium uocare.

De Orpheo apollinis filio. ix

Cap. XII.

Orpheus Calliopis musae & apollinis fuit filius ut dicit Lactantius. Huic dicit Rabanus Mercurius lyram nuptiam se copertam tradidit: qua tantum ualuit: ut ea mouere syluas & flumina sistere: & feras mites facere posset. De hoc Virgilius taliter recitat fabulam: Eum. Samasse Eurydice nympham: quam cum suo cantu in suam traxisset gratiam: eam sibi iunxit uxorem. hanc coepit amare aristaeus pastor: & die quadam dum secus ripas hebrae cum dryadibus spatiaretur: eam capere uoluit: quae fugiens pede serpente iter herbas latitante perstravit. Qui reuolutus in carnem uenenato mortu iterem. Quam ob causam gemebundus Orpheus descendit ad inferos & lyra adeo dulciter canere coepit: orans ut sibi restitueret Eurydicem: quae non solum ministros inferni in sui pietate traheret: sed & umbras in oblivione poenae suae deduceret. Ex quo factum est ut illi a Proserpina Eurydice restitueret: hac lege ne illam (nisi perdere uellet) respiceret. donec peruenisset ad superos. Qui cum iam proximus esset: nimio uidentis Eurydicem suam desiderio tractus: oculos in postergantem flexit. ex quo factum est ut euestigio dilectam iterum perderet. Quam ob causam diu fleuit & celibem deducere uitam disposuit. & ob id ut ait Ouidius: cum multas suas nuptias postulantes reieisset aliisque hominibus celibem uitam ducere suaderet: mulierum icidit odium & a celebrantibus matronis orgia Bacchi secus hebrae rastro atque lignibus caesus atque disceptus est: & eius caput in hebrae piectum cum cythara: in Lesbon usque deiecta sunt: ubi cum serpens quidam caput deuorare uellet ab apolline in saxum uersus est. Lyra autem ut dicit Rabanus in caelum assumpta: & iter alias caelestes imagines locata est. Pulchrae eadem & artificiosae fictiones sunt ut incipiamus a prima: cur apollinis & Calliopes dicat filius: uideamus. Dicit autem Orpheus: quasi aurea phoenice. i. bona eloquentia uox: quae quae Apollinis. i. sapientia: & Calliopes. i. bonus interpretat sonus: filia est. Lyra autem illi a Mercurio data est: quae per lyra diuersa uocum habent discrimina debemus intelligere oratoriam facultatem: quae non una uoce. i. demonstratione consistit: sed ex multis: & composita non omnibus conuenit: sed sapientia atque eloquentia: & bona uoce ualenti. Quae rursus omnia in orpheum conueniunt: a Mercurio mensuratore tempore eidem concessa dicunt. Hac Orpheus mouere syluas radices habentes firmissimas & fixas solo: id est obstinatae opinionis homines: quae nisi per eloquentiam uires queunt a sua pertinacia remoueri. Sicut flumina. i. fluxus & lasciuos homines: quae nisi ualidis eloquentiam demonstrationibus in uirile robur firment: in mare usque defluunt. i. perpetuam amaritudinem. feras mites facit. i. homines sanguinum rapacesque: quos sapientissime eloquentia sapientis reuocat in mansuetudinem & humanitatem. Hic insuper Eurydicem habet in coniugem. i. naturalem concupiscentiam: quae nemo mortalium caret. Hac per prata uagantem. i. temporalia desideria: amat Aristaeus. i. uirtus quae eam in laudabilia desideria trahere cupit. Verum ipsa fugit: quae naturalis concupiscentia uirtuti contradicit. & dum fugit uirtutem a serpente occidit. i. a fraude iter temporalia latente. nam apparet minus tecte inuentibus temporalia uiuere. i. posse beatitudinem praestare: cuius apparitione si quis credat: se in perpetuam duci mortem contempnet. Sed quod tandem? Cum naturalis concupiscentia ad inferos. i. circa terrena omnino lapsa est: uir prudens eloquentiam: id est demonstrationibus uicinis eam conatur ad superiora: id est ad uirtuosa reducere. Quae tandem aliquando restituitur. & hoc

dū appetitus ad laudabiliora dirigis: sed reddis pacto ne retro succipiens respiciat donec ad supos usq; deuenit. i. ne iteg; i concupiscētia talium relabaf: donec cognitiōe ueritatis & super; bonoz intelligētia roboratus ad dānandā scelestoz opoz spurcitiem: oculos possit in concupiscētia flectere. Quod aut ob id Orpheus ad inferos descenderit: debemus accipere prudentes uiros nōnūq; ratiōe contēplatiōis i pituras res: & hoium ignauas oculos meditatiōis deflectere: ut dum q dānare debeant uiderint: q appetēda sunt seruētiori desiderio concupiscāt. Fulgentius aut longe aliter sentit. Dicit. n. dilectā ac pditā & dcmū reassumptā Eurydicis esse musicā designationē: cū Orpheus dicatur: qsi oreaphogni: qd interpretatur uox optima. Eurydices aut pfūda diuinitas. & ideo: cū i musicis aliud sit armonia phōgog; & aliud effectus tonoz: uirtusq; uetboz & c. ut ubi de ethimologiis: Sed ut ad ea ueniamus q ad Orphei uidentē spectare moriē: est sciendū ut dicit Theodōtius: Orpheiū primo Bacchi sacra compisse: & ea iussit apud Thraces choris Menadum. i. muliez; patientiū menstruū ut illa illo tpe auferret a cōmixtione uiroz: cum nō solū abhominabile sit: sed etiā pnitiosum uiris. Qd cū mulieres post tempus aduernissent & extrinaxissent: hoc adinuentū ad turpitudinem eaz; uiris detegendā i Orphæū cōiurauerunt: illūq; nihil tale suspicantem interficere ligonibus: & i hebrum fluuium deiecere. Lactantius aut in libro diuinaz; institutionū dicit de eo sic. Sacra liberi patris primus Orphæus induxit in græciam primūsq; cecidit in mōte Thebā. ubi i. liber natus est. primoz; q cū frequenter cythara canu p̄cōuaret: Cytheron appellatus est. Ea sacra etiā nūc orphica nōmīduntur: in quibus ipse postea dilaceratus & carptus est: & c. Quod caput eius & cythara les bos dilata sit: dicebat Leōtius fabulā nō eē. qa sic phama ferebat Les bium quēdam ex auditoribus suis ea secū deuotiōis causā Les bos usq; portasse. quod serps q caput Orphei deuorare uolebat in lapidē uersus sit: intelligo pro serpente annoz; reuolutiones: quā caput. i. nomen Orphæi: seu ea quā ingenio Orphei cōposita sunt: cū in capite uigēant uires ingenii cōsumere: ut reliqua faciūt: conata sint. Sed in saxū ideo uersus dicitur serpens: ut ostēdatur nil illi posse tempus oblistere. Qd qdem hucusq; nō potuit egisse: qn adhuc famosus existat cum cythara sua cum poetis fere anriquior reputetur. Præterea sūt qui uelint inter hos Plinius in libro hystoria naturalis: huius inuentū fuisse auguria ex cæteris aialibus sumi: quā primo tantū ex auib; sumebant: a quo modo opinant sunt qdam eum primū cytharā excogitasse quā tūcunq; Amphioni aut Lino attribuāt alii. fuit. n. ex gente ciconā Thraciæ natus: q ut Solinus de mirabilib; mūdi affirmat: in æuū usq; suū in maximū sui decus sumebat. De tempore eius nō uidetur ambigi. Muln. n. testatur quod inter argonautas Colchos cū lasone accesserit: ut Staius. De hoc tamen scribit Lactantius in libro diuinaz; institutionū. Et fuit per eadem tpa quibus faunus: sed quis ætate præcesserit potest dubitari. Si qdem p eodē annos Latinus Priamusq; regnarūt. Item patres eoz; Faunus & Laumedō: quo regnate Orphæus cum argonautis ad iliensium littus accessit. Hæc Lactantius. Eusebius autem i libro tempoz; dicit: eū fuisse regnante Athenis Aegeo: quā quidem satis cōuenire uidentur. Leontius aut dicebat: hunc nō eum fuisse qui orgica adinuenit: cum illum asserit longe antiquiorem esse.

De Aristhæo Apollinis. x. filio: qui genuit Actæonem & Iolaum.

Cap. XIII.

Aristhæus filius fuit Apollinis & Cyrenis filiaz; Pæneis flumis: ut testat Virgilius in psona Aristhæi in georgicis dicens: Mater cyrenes mater quem gurginis huius Ima tenes: quid me præclara stirpe deoz;. Si modo quē phibes pater ē tymbreus Apollo: Inuisum fatis genuisti & c. Quod et Iustinus in epythomate Pompei trogi cōfirmat talē hystoriā recitans. Quod Cyrus. s. rex Coramīs insulæ si

liū habuit: cui nomē Bathos pp linguæ obligacionem. Veg; cum Cyrus ad oraculū Delphos ppter dederis adolescentis filii deprecaturus uenisset: habuit in responsis Bathos Aphricam petere: Cyrenem urbem cōdere: & ibidem linguæ usum accepit. Quod ob solitudinem Cotamis insulæ omissum est: quasi nō haberēt unde colonos in Aphrycam deducerent. Tādē tractu temporis peste compulsi: adeo paucos miserat: ut uix nauis compleret una. Hi Aphrycā uenientes: mōtem Cyz; loci amœnitate & ubertate fontiu capti occupauerunt. Ibi Bathos solutis linguæ nodis: dux eoz; primo loqui cepit. Quāobrem otaculi pmissis certū urbem cōdidere Cyrenem. Porro sic a posteris fictū est: Cyrenem eximiaz; pulchritudinis uirginem a Pelio mōte Thessaliæ ab Apolline raptā: perlatamq; in eius montis iuga: cuius collem occupauerant q filium secuti sunt: & ab eo repletā. iiii. pepisset filios: Aristhæū. Nomiū. Auctou; & Argeū. In hac nil fete fictionis ē: nisi ubi Pæneid dicit spei regis Thessaliæ filia fuit: a quo missi sunt q pquirerent: quoniam abiisset. Qui ea competia & loci amœnitate detenti: in eisdē terris aiūt cū Cyrene temānisse. Ex his tantum pueris tres aiūt adulti in Thessaliā rediisse. & auita regna receperisse. Inter quos dicunt Aristhæū in atchadia late regnasse: eūq; primū apis & mellis usū & lactis coagulū tradidisse atq; etæpetis oleas pressisse oleum educere: & eius usum ostendisse: ut refert Plinius de naturali hystoria. Præterea sciens factus sideris solstitialis ortus primū inuenisse. qbus consideratis nō absurde Virgilius fabulam Aristhæi de recuperacione apium in sine georgicorum descripsit. Hūc insupet uolunt auctonoem Cadmi filiam in coniugem accepisse: & ex ea suscepisse actæonem. Sane ut Salustio placet: matris consilio relicta Thebis Cæam insulam illosq; ab hominibus inhabitatam abiit: illamq; tenuit isto reliquerit postea: & cum Dædalo in Sardiniam abiit: in qua ut dicit Solinus de mirabilibus mundi: urbem condidit. quid inde ex eo contigerit: legisse non memini.

De Actæone filio Aristhæi. Cap. XIII.

Actæon filius fuit aristhæi ex auctonoe cōiuge: ut Staius testatur & Ouidius qui eū etiā scribit lanthium appellatum: ubi dicit Cum iuuenis placido cōpellat lanthus ore. Et sunt qui dicant hoc illi nomen a puella sepulta eo in loco in quo natus est. Hic ut ostendit idem Ouidius: uenator fuit: & cum die quadam uenatione fessus in ualle gargaphiæ descendisset: eo q; in ea fons esset recens & lymphidus: & ad eum forte putaturus accederet: uidit in eo Dianam nudā se lauāntem. Quod cum ægre Diana culisset: sumpta manibus aqua: in faciem eius proiecit dicens: Vade: & dic si potes. Is autē repente in ceruū conuersus est: quē cum canes eius uidissent cōfestim irruerūt in eum: illūq; i montē coactum

atq; dentibus lacerant: comederunt. Circa quod figmentum sic scribit Fulgentius. Anaximenes: q; de picturis antiquis differuit: ait in libro. i. uenatione actæonem dilexisse: q; cum ad maturam puenisset ætatem cõsideratis uenationum piculis: id est quasi nudam artis suæ rationem uident: timidus factus est. Et paulo post: Sed cum uenandi piculum fugeret: affectum tamen canum non dimisit: quos inaniter pascendo: pene omnem substantiam perdidit. Ob hanc rem a canibus suis deuoratus est.

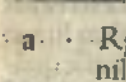
De Iolao Aristhæi filio. Cap. XV.
Olaum dicit Solinus de mirabilibus mundi: filium fuisse Aristhæi: & post eum in Sardinia dominum tenuisse. Supra autem dicit in suo uolumine Iolau filium fuisse Iphiclei filii Amphitriõis: & æque in Sardinia impasse, nescio an idem sit: uel alius.

De Nomio. xi. Apollinis filio. Cap. XVI.
Omius ut scribit Iustinus in epitoma: filius fuit Apollinis & Cyrenis. Huc dicit Leontius Apollinẽ noiarum (quod quid supra dixerit Theodotius) eumq; archadibus impasse: eisq; leges dedisse: quæ quoniam quosdam ex optimatibus uidebatur offendere: orta seditione inter archades: Aristhæo fauente pulsus est. & loco eius regnauit Aristhæus. Is autem ad Admetum Thesaliæ regem confugit & eius armata septem annis pauit. Tandem uiribus reassumptus: Aristhæum fugauit & archadum iterum obtinuit principatum cum abiisset Aristhæus in Cæam insulam: & quoniam armata pauisset Nomius appellatus est: quod apud archades pastor sonat. & hic dicit fictionem traxisse locum Apollinẽ. s. ob occisos Cyclopes diuinitate spoliatum Admeti regis armenta pauisse. ego autem nescio quid credam potius: cum & ueritate & ignauia librariorū adeo perire codices ut subtrahtum sit: posse de plurimis ueritate cernere: & hic amplissimus uagandi locus mendacio relictus est: cum scribat de antiquis unusquisque quodlibet.

De Auctoo. xii. Apollinis filio. Cap. XVII.
Vetous filius fuit Apollinis & Cyrenis: ut supra monstratum est. Hunc sunt qui dicant descendentes fratribus ex Aphryca & in Græciam uenientibus: Cyrene remansisse & his imperasse: qui una secum ibidem remansere.

De Argeo. xiii. Apollinis filio. Cap. XVIII.
Argeus ut supra a Iustino monstratum est: Apollinis fuit filius & Cyrenis. Hic de se quod ego nouerim nil præter nudum nomen posteritati reliquit.

De Aesculapio. xiiii. Apollinis filio: qui genuit Machaonem. Cap. XIX.
Aesculapius ut præci sere testatur omnes: Apollinis & Coronidis nymphæ fuit filius. Dicit enim Ouidius: hæc ex Larissa fuisse: & Phlegiæ filia: quæ cum summo Apollo diligeret: & in eius iuisset concubitum prægnans effecta est. Porro coruum Apollinis auis ad Apollinẽ detulit: quæ cõperisset eam iuueni cuidam Aemonio commiserit: quæ ob eam turbatus Apollo eam sagittis occidit: & facti tandem poenitus cum remedio suis illam neq;re ac inferis reuocare festo eius utero: conceptum ex se eduxit infantem: eumq; Aesculapium appellauit. & ut fertur: Chironi cætauro tradidit educandum: quæ cum uideret archiroe Chironis filia uaticiniam doctam: uaticinata est quæ mortuum hominem ab inferis reuocaret in uitam. & ipse fulmiatus dei cecit ad inferos: quod effectu non caruit. Ait enim. huc arte suam cum eximius euasisset medicus: Dianæ precibus Hyppolitum mæbris collectis undiq; in uitam reuocasse: & pristina restituisse sanitati. Quæ ob eam turbatus Iuppiter: eum fulmine iterem: ut ligido testat Virg. dicens: Pæonis reuocatum herbis & amore Dianæ: Tu pater omnipotens aliquem indignatus ab umbris Mortalium infernis ad lumem surgere uitæ. Ipse reptomem medicinæ talis & artis Fulmine phœbigenam stigas detrusit in undas: & c. Quæ hucusque dicta sunt: ut sanis pater: historia mixta poeticis est: Alit ut pura consistat historia: executione sunt fictiones. Et ideo coruum accusasse Coronidẽ: sic accipiendum arbitror Apollinẽ. saugurandi pitia fornicationem nouisse Coronidis & iratum interfecisse prægnantem. Quod autem Hyppolitum: seu ut placet Plinio Castorem Tyndari filium ob raptas Lynceæ & idæ sponsas a Lynceæ seu Ida occisum in uitam herbis & arte reuocauerit. aliter contigisse puto: hos seu horum alterum non mortuos: quæ a morte in uitam aliquem reuocare: solius dei est. Sed uulnere immanitate & ob perditum sanguinem mortuos existimatos: quos cum arte & sollicitudine sua in sanitatem reuocasset pristina dictum est: eum illos ab inferis in uitam retraxisset. Quod autem ob id a Ioue fulmiatus sit: non est credibile. sed id fictum credo: quæ possibile est ob eam curam eum laborasse plurimum in exquisitione herbarum & aliarum opportunitatum: & sic propter uires fatigatus in febre incidisset: quod profecto lætale fulmen & ignitum est: & ex ea febre defecerit: seu forte casu fulmiatus est & opinatum ab ignariis hoc illi contigisse ob reuocatos ab inferis mortuos: & hinc fabulæ datum principium. Sane Theodotus negat Apollinẽ dilexisse Coronidẽ: & ex eo Aesculapium fuisse conceptum: asseritq; cum ex Aemonio iuuenis & Corõide nati. sed Apollinis filius dictus est: altera ex duabus causis: seu quæ mortua matre ante partum: & eius festo utero eductus est: quod non absque medici ope fit: per quæ fingit Apollo: quæ medicinæ reptomem. & sic Apollinis filius: quæ Apollinis ope natus sit. Seu quæ sic nascuntur Apollini sacros fore uoluerunt ueteres: eo quod ut dictum est Apollinis ope lucem sortiti uident. & ob id autem Cæsarum familiam sacra Apollinis obseruasse: quæ primus eorum quæ ex familia Iulia Cæsar dictus est: ob eam eam cognomen adeptus est: & factus Apollini sacer: quæ e festo matris utero in lucem uenerit. Præterea potuit Apollinis haberi filius: quæ clarissimus euasisset medicus. Theodotus autem opinio aliquoties dictis roborat Lactantius: quæ de Aesculapio in libro diuinarum institutionum dicit sic. Huc Tarquius de illustribus uiris differens ait: Incertis parentibus ortum expositum: & a uenatoribus in uentum canino lacto nutritum: Chironi traditum didicisse medicinam. Fuisse autem Messenium sed Epidauræ innotatum: & c. Post hæc dicit Lactantius: hunc eum fuisse quæ Hyppolitum curauit. Cæterum ne ob diuersitatem relatorum ubi minime opportunum est mendaces credant scriprores: est aduertendum: ut placet Tullio de naturis deorum: quæ tres fuerunt Aesculapii. Quorum primum dicit idem filium fuisse Apollinis: eumq; speculum inuenisse: & primum obligasse uulnus: & hunc ab archadibus asserit summe coli. Secundum uero dicit fratrem fuisse secundi Mercurii ex Valente patre atq; Coronide matre natum: eumq; percussum fulmine interisse: & cynosuris humatum. Tertium uero dicit filium fuisse Asippi & Carliniæ: eumq; primum alui purgationem & dentis euulsionem comperisse: eiusq; sepulchrum esse in archadia: non longe a Iasio flumine: circa quod & lucus ostenditur eius. Et sic erit possibile ex his aliquem ex matris

utero cæsum aliquæ ex incerto patre nati atq; expositi. nec obstat omnia partes a Tullio narrari. Vidi ego in patria nonnulli ex principibus patriæ holentis: qui infans fuit expositus: & demum a nutritore tanq; a patre cognominatus. Sed quid multa: qualiscumq; seu quocumq; fuerit ex illis tanta veneratione apud Epidaurios habitus est ut etiã Romani iam fere omni Italia occupata: pestilentia a gritudine agitati: quasi pro singulari & certo subsidio legatos ad Epidaurios mitteret oratores: ut illis de opportuno remedio subueniret: permitteretq; æsculapium tanquam salutarem subsidium Romã deferrent: concessumq; ut in forma serpentis diabolo operante: Romam in nauí deueherent: illiq; templum in insula Tyberis constueret: & loco salutaris dei diu coleretur. Dato illi impune Dionysius syracusanus nouaculam auream abstulerit barbã. Aesculapius at dure agens interpretatur: quod forsã nomen labori suo circa curam Hippolyti confor me fuit.

De Machaone Aesculapii filio: qui genuit Asclepium.

Cap. XX.

Achaon dicit Papias: filius fuit æsculapii: a uo suo insignis medicus: quod ego utcũ credã: nescio: eũ saltẽ fuisse medicũ: cum scribat Isidorus post fulminatũ æsculapiũ iterdictũ fuisse mededi officium: ut ait Plinius ubi de historia naturali. Cũ clacuisset opa æsculapii tẽporibus Troiãis: sequẽtia eius i nocte densissima latuere ad Pelopõnesiacũ bellũ: & tunc eã reuocauit i lucẽ Hippocrates &c.

Qd tẽpus ut dicit Isidorus fuit annoz sere qngentoz. Hic ego sumptũ puto qd sicutũ e solem ob fulminatũ æsculapiũ noluisse aliqdiu lucis curz ducere: ut ostenderet solis iuentũ. s. medicinã eclipsim passum p sæcula plura: & tandẽ i lucẽ reuocatũ. Ego hũc Machaonẽ auctoritate Papiã nõ apposuisse: cũ eũ i multis circa talia minus curiosum sæpissime iuenerim scripsisse dissona ueritati. Sed ut ponerẽ me traxit solertia Pauli: qui non solũ Machaonem æsculapii filiũ scribit: sed & Asclepiũ quẽdã Machaonis filiũ fuisse cõfirmat.

De Asclepio Machaonis filio.

Cap. XXI.

Asclepius (ut dicit Paulus) fuit filius Machaonis: credo Augustinũ secutus: q hunc æsculapii nẽpotẽ uidef dicere scribens: ubi de ciuitate dei Hermetẽ Trismegistũ asclepio loquentẽ sic. Auus. n. tuus o Asclepi medicã primus iuentor: cui templũ cõsecratũ est i mõte Libyã circa littus Cocodrillo rã: i quo eius iacet mũdanus homo. i. corpus. Reliquus uero uel potius totus in sensu uitã melior remeauit i cælum: omnia etiã nũc hominibus adiũmãta præstans: i firmis numine nũc suo: quã solet medicinã arte præbere. Et paulo isra idẽ sequit Augustinus. Ecce duos deos dicunt hoies fuisse: æsculapiũ & Mercurium &c. Vecum ego libcum hũc Hermetis Trimegisti: quẽ de Idolo ititulat uidi. nec tamẽ qualiter æsculapius fuerit Asclepiadis auus p uerba Hermetis pcedẽtia atq; sequẽtia dictis ab Augu. pcipere queo. certus tamen: quoniam potius i genium deficiat meũ q; accusari possit animaduersio augustini.

De Psyche. xv. apollinis filia.

Cap. XXII.

Sycheus ut dicit Martialis Capella in libro quẽ de nuptiis Mercurii & Philologiã scripsit: filia fuit apollinis & Endelichiã: ex q; Lucius apuleus in libro methamorphoseon: q; uulgariori uocabulo alinus aureus appellat: longiusculã recitat fabulã talẽ. Regẽ. s. fuisse & reginã: qbus tres fuere filia: quãz duã maiores natũ & si forma spectabiles eẽnt: iunior cui Psyche nomẽ erat: i tantũ pulchritudine ceteras excedebat mortales ut nõ solũ admiratõe tenebat spectantes: sed ifigeret aĩs ignaris rei miraculo credulitatẽ ut Venus eõz defõderet i terris: & phama lãge lateq; uulgata fuisse formositatĩs egit: ut non solũ ciues sed ueni ad uisendã Venerẽ: & facris honorãdã accederet: tẽplis uerã Veneris neglectis. Qd ãgre Venus serẽs i Psyhen accẽsa Cupidini filio suo iussit ut eã amore seruẽtissimo hoĩs extremã sortis icenderet. Interim pẽ de nuptiis Virginis Milestũ apollinẽ cõsuluit. Qui respõdit ut illã i uertice mõtis deduceret: ibiq; diuina stirpe creatum esto pessimum & uipereum nancisceretur uirgo maritũm. Quo responso parentes affecti cũ lachrymis & mœrore totius ciuitatis uirginẽ i pdestinatũ deduxere culmẽ: ibiq; solã liqre. Quã & si solitudinẽ & incerto timore futuri cõiugis anxietatẽ: non tamẽ diu pstitit: & uenit zephyrus mitis & suauis spiritu eã assumẽs: i floridã detulit uallẽ: i q; cũ aliqli sõno lenisset arũnã: surgẽs uidit gratũ oculis nemus & argẽteis undis manantẽ fontẽ: atq; palatiũ nõ solũ regũ: sed diuinũ miris ornatũ diuitiis. Qd cũ intrasset: & igẽtes inuenisset thesauros absq; custode: & miraret plurimũ obsequentiũ uocibus absq; corporibus auditis intrauit lauacũ: inuisis sibi assistentibus obsequiosis. Inde cœna diuinis cõserta dapibus sumpta: cubiculũ itrans: conscendit genialẽ thoz & soporata maritus affuit. q; cũ eã sibi fecisset coniugẽ ueniente luce iuisus abiit: & sic sæpius magnã Psychis cõsolatõe cõtinuã factũ est: ut sorores eiusdẽ audito Psychis isfortunio e domibus maritoz ad lugrubres parẽtes accederet: & una cũ eis sororis infœlices nuptias defleret. At Cupido p̃sensiens quid inuidia soroz pararet Psychi: eã præmonuit: ut eaz oĩno floccifaceret lachrymas: nec in suã perniciem pia atq; credula esset. Qd cũ spondidisset Psyches: se cœpit deplorare captiuã: & qd sorores uideret & alloq nõ posset: & uenientẽ atq; redarguentẽ Cupidinẽ precibus in eã sniam traxit ut cũ eis loq posset Zephyroz iuberet ut eas ad se leni deferret flatu. Qui cũ fecisset: cõcessit etiã ut ex thesauris: quos liberet asportare pmitteret: sed eaz suasionibus nullo modo crederet: nec suã uidere formã alicuius consilio exoptaret. Tandẽ cõplorata domi Psyche a sororibus scopulũ cõscendere & ululatu foemineo reditegrato a Psyche auditã sunt atq; paucis cõsolatã uerbis: & postremo illas Zephycus Psychis impio in uallẽ detulit amœnam. Ibi a Psyche festiua cõgratulatiõe susceptã sunt: eisq; omnes ostensã delitiã: ex qbus iuidã factã sorores ei totis suasere nisibus ut uiri formã conaret uidere: quã credula eis cum donis remissis nouaculã paruuit: & lucernã abscondit sub modio: nocte sequenti uisura: quĩsnã esset is cuius uteret concubitu: occisura eũ si esset illi forma uerbis soroz cõformis. Intrat igit more solito lectũ Cupido: & in somnũ soluit. Psyche uero aperto lumine uidit illũ mira formositate conspicuũ iuuenẽ: alis pernicipibus insignitũ: & ad eius pedes arcum & pharetram sagittis confertam: ex qbus cum unam mirabunda eduxisset expertura aciem adeo di-

giro ipressit suo ut aliqualis scaturiret e uulnere sanguis. quo facto miro dormientis adhuc amore flagrauit. Dumq̄ illū stupescens ispiceret: fauillula ex lucerna p̄siluit in dexterū dormientis humerū. Quāob̄re exper gefactus Cupido repente fugā arripuit. Vex̄ Psyche rū illū cōpisset crure atq̄ fortiter teneret: tandiū ab eo per aerem delata est donec fessa: eo dimissio caderet. Cupido aut̄ in uicinam cupressum euolans longa quere/ la eam redarguit: seipsum dānans q̄ a matre missus: ut illam extremi hoīs amore uolenderet. & ipse seipsum ob eius pulchritudinē uulnerasset: & inde euolauit. Psyche anxia p̄diti mori uoluit: fraude tandē sorores ambas: quaz̄ consiliis in ærumnā uenerat: in præcipitiū deduxit. Inde a Venere obiurgata acriter: & pedif sequis eius lacesita uerberibus: in labores mortali inexplicabiles iussu Veneris iplicita: opere uiri adiuta p̄feciuit inuicta: cuius postremo ad Iouē precibus actū est ut in Veneris deueniret gratiā: & in cælis assumpta Cupidinis p̄petuo frueretur coniugio: cui pepit Voluptatē. Serenissime rex si huius tam grādīs fabulæ ad unguē sensum enucleare uoluerimus: in igēs profecto uolumē euaderet. & ideo cur Apollinis & endelichæ filia dicat Psyche: quæ eius sorores: & cur Cupidinis dicatur coniunx: rū paucis ex cōtingentibus dixisse satis sit. Psyche ergo anima interpretatur. Hæc aut̄ Apollinis. i. solis filia dicit̄: eius. i. q̄ mūdi uera lux ē deus: cū nullius alterius potentia sit rōnalem creare aiā nisi dei. Endelichia aut̄ ut dicit Cælidius sup̄ Thimeo Platonis: perfecta ætas interpretatur: cuius oīno rōnalis aiā dicit̄ filia. quia etsi in utero matris illā a patre luminū suscipiamus: nō tamē eius apparēt opera: nisi in ætate p̄fecta: cū potius naturali quodā instinctu usq̄ ad ætate p̄fectā formamur: q̄ iudicio rōnis. Aetate uero p̄fecta agere icipimus rōne. Ergo bene Apollinis & Endelichæ filia dicit̄. Sūt huic duæ sorores maiores natu: nō q̄a primo natæ sint: sed quoniam primo potentia utun/ rur sua: quaz̄ una uegetatiua dicit̄: altera uero sensitua: quæ non aiā sunt: ut quidā uoluerūt. sed huius aiæ sunt potentia: quaz̄ ideo Psyche dicitur iunior: quia longe ante eam uegetatiua potentia conceditur sc̄tū & inde tractū temporis sensitua. Postremo aut̄ huic Psyche cōceditur rō. & quia primo in actu sunt: iō primæ dicunt iunctæ cōiugio qd̄ huic rōnali diuinæ stirpiferuaf. i. amoris honesti. seu ipi deo: cuius iter delitias a zephyro. i. a uitali spiritu: qui sanctus est defertur & matrimonio iungitur. Hic cōiugi prohibet ne eū uidere cupiat ni perire uelit: hoc est nolit de æternitate sua: de p̄cipiis rerum de omnipotētia uidere per causas: sibi quæ soli nota sunt. nā quotiens talia mortales p̄quirimus: illum: immo nosmetipsos deuidendo perdimus. Sorores autē nonnunq̄ ad methas usq̄ primas delitiæ Psychis deueniunt: & ex thesauris eius reportāt in quātū m̄ penes rationem uiuēt melius opus suū uegetatio peragit: & sensitua uirtutes clariores sunt: & longius perseuerant. Sane iudent forori: quod minime nouum est: sensualitatē cum ratiōe discordem: & dum illi blandis uerbis suadere nō possunt u tuitum uideat: id est uelit naturali ratiōe uidere qd̄ amat: & nō per fidem cognoscere: eam terroribus conātur inducere: asserētēs rū immanē esse serpentem: seq̄ eam deuoraturum. Quod quidē totiens sit: quotiens sensualitas conat̄ ratiōe sopire & ostendere animæ contemplationem: & cognitarum rerū per causam: non solum delectationes sensituias auferre: sed labores maximos: & angores minime opportunos ingerere: & nil demum placidæ retributionis auferre. Anima autem dum minus prudens talibus demonstratiōibus fidem adhibet & quod negatur uidere desiderat occisura. si uoto nō correspondeat forma. Videt effigiē uiri pulcherrimā: id est extrinseca dei opera. Formam: id est diuinitatē uidere non potest. quia deū nemo uidit unq̄. & rū fauillula lædit & uulnerat: id est superbo desiderio: per quod inobediens facta: & sensualitati credula bonū contēplationis amittit: & sic a diuino separaf cōiugio. Tandem pœnitens & amans perniciē fororum curata stuitia: easq̄ adeo opprimit ut aduersus rationem nullæ sint illis uires & ærumnis & miseriis purgata p̄sumptuosa superbia atq̄ inobediētia: bonū diuinæ dilectōis atq̄ cōtemplationis iterū reassumit: eiq̄ se iniūgit perpetuo: dum perituris dimissis rebus in æternam defertur gloriam. & ibi ex amore parturit uoluptatem. i. delectationem & læticiam sempiternam.

De Arabe Apollinis filio.

Cap. XXIII.

Rabs ut placet Plinio in libro naturalis historiar: Apollinis & Babyloniar fuit filius: quē medicinar̄ artis dicit etiā repertorem. Puto ego hunc seu Babylonē fuisse hoīem: & ibidē medicinā ostendisse prius seu apud Babylonios didicisse: & ad arabes primū detulisse. & hinc Apollinis filius dicitur: q̄a medicus & Babylonius: q̄a in Babylonia natus uel eruditus sit.

De Tytio filio Iouis. iiii.

Cap. XXIII.

Ostq̄ Apollinis lōga posteritas expedita ē ut ad Iouis filios reuertamur ordo postulat: ex q̄bus sese ante alios Titius offert: quē dicit Leōtius filium fuisse Iouis ex Hellaro Orcomeni filia: quā p̄gnantem Iuppiter irā Iunonis timēs occultauit ī terrā: ex quo factū est ut nascens puer ex terra natus uideret: ut Seruius assererat. Quæ qdē terra postmodū eum nutriuit: & sic nō mater: sed nutrix. Is tamē cū ad integrā uenisset ætatē Latonā Apollinis matrē amauit: eamq̄ de stupro iterpellauit. Quamobrem turbatus Apollo eū sagittis occidit: & apud iferos religauit: atq̄ eius iecur uulturibus laniādū apposuit hac lege: ut consumptū restauraret ilico. & sic nunq̄ uultures a discerpēdo cessarent: nec ipse a patiēdo. Restat nunc huic fictioni uelū eripe: ut qd̄ cōtegat uideamus. Dicit. n. primo Iouē p̄gnantē abscondisse ī terris. Nil. n. ocrultius tegitur: q̄ quod ifodit. Et ideo debemus itelligere hāc secretissime fuisse seruata & hoc timore Iunonis. i. maioris potētiæ: cū dea regnoz̄ sit Iuno. Terrā aut̄ aluisse Titium nō ē nouū cum oēs alamur terra. Qd̄ Latonam Apollinis matrē amauerit: igentē eius demonstrat animū. Cæssitudinē. n. appetit: quæ claritatis mater ē. sed ab apolline. i. a regio splendore deiectus ē apud iferos. i. apud plebeios: quos penes semp̄ ru raz̄ plenus: qualiter posset ī gradū: ex quo deciderat reascēdere. Recitat ex isto Ticio Leōtius breuē historiam: & dicit hunc apud Boetios magnū fuisse hoīem: & uiribus tētasē ex Delpho Apollinē eticere: a quo ipse eiectus ē: & fere ad priuatam uitā redactus. De pœna aut̄ illi apposita dicit: ubi de somnio Scipionis Macrobius sic: Viturē iecur im

mortale tondentē : nihil aliud intelligi uolentes: q̄ tormenta cōscientiæ obnoxia flagitio uiscera iteriora rimāris: & ipsa uiralia idēfessa admissi sceleris admonitōe laniantis: semp̄q; curas: si q̄scere forte temptauerit ex citantis: tanq̄ febris renascentis inhærendo: nec ulla sibi miseratōe parcentis lege hac qua se iudice nemo nocens absoluitur: nec de se suā potest uitare sententiā. Hoc Macrobius.

De Baccho secūdi Iouis filio. iiii. q̄ genuit Hymenæū Thyonæū & Thoantē.

Cap. XXV.

 Acchus Iouis filius & Semeles ab Ouidio: & reliq; poetis dicitur ex cuius origie talis recitat fabula. Cū amaret Iuppiter Semelē Cadmi filiā: & ipsa concepisset ex eo: accessit ad eā Iuno formā gerens Beroæ epidauriæ anus: & inuito cum ea colloq; perquisiuit nunq; diligere a Ioue: cui dixit Semeles arbitrari se diligi. Tunc Iuno. nō pores filia nisi uno modo cognoscere. si stygis interposito iuramento p̄mittat terū eo pacto cōiungi: quo iunoni iungit. Semeles expetiētiae auida uenicti iuramentum: & idē munus poposcit. Iuppiter autē dolens eā: ne aduersus iuramentū ageret: fulminauit: & mortuæ filiū traxit ex utero: iuoq; apposuit foemori: donec tempus pficeret: quod eū esse i uētre matris opportunitas exigebat. Hūc primo clā nutriuit Iuno matertera eius: postmodū nymphis tradidit: quæ ēt ei alimēta de denit: ut ait Ouidius: eūq; ne a pergrēte Iunone iueniret: aederis occultauere. Huic isuper alumnū dicitur fuisse Silenū q̄ captus a rusticis a Mida Baccho restitutus ē. Hūc præterea curru & sociis honorant. de q̄bus sic refert Starius. Promouet effrenæ dextra leuāq; sequit Lynces: & uida mero lābunt retiacula tygres. Post exultantes spolia armētia portat: Semineresq; lupos scissasq; mimalones urfas. Nec comitatus iers: sunt illic irasuroq; Er merus: & uictus: & nunq; sobrius ardor: Succiduiq; gradus: & castra simillima regni &c. Dicunt isuper cum primū uitē plantasse: ut ait Accius in Bacchis. O Dionyse pater optime uiti sator Semela genitrix eūchiam: & hūc uini deū asserū. aederā ei sacra & Vānū & Marfā in tu telā eius ascribūt: eiq; Ariadnā Minois filiā cōiugē copulāt. Baculū ab eo reptū: atq; denominatū affirmat Rabāus: ut eo homines uino graues uerēt. Multis ēt illū nominibus uocāt: de q̄bus Quid. Thura dabāt Bacchūq; uocāt bromiūq; hūc ignigēnūq; sūnūq; itaq; solūq; bimatrē. Addit hūc Nysus itonūq; Thioneus: Et cū læneo genialis cōsitor uis: Neliūq; eleusq; parēs: & iacus & euhan: Et q̄ præterea p̄ graiās plurima gētes Noīa liber habes: tibi. n. in cōsūpta iuuenta ē. Tu puer æternus: ru formosissimus alto Cōspicere celo tūc cū sine cornibus extas &c. Addit & alia noīa Albericus: uocatūq; dicit Euchiū: Briseū & Bassareū. Lactan. ēt eū uocari dicit dytyrābū. Dicit isup Seruius Orpheū dicere hūc a gygātibus mēbram discerptum: q̄ Albericus affirmat addēs q̄ ab eis ebrius sit iuētus: eūq; dicit sepultū: & postea surrexisse itegrū. Pigebat ēt eū antiq; i habitu muliebri & nudū atq; puerulū: ei nocturno tpc tibiis & cymbalis & clamore sacru: qd̄ orgia uocabāt celebrātes. Præter hæc alia ēt recitantur: sed quoniā nō cōperta sunt oīa: quæ q̄rūt: q̄ uideri possunt de appositis uideamus. Primo igit & ante oīa p̄ cōstān uidēt tenere historiographi Dionysii hūc ex Ioue & Semele natū adeo ut de tpe iter antiquos plurima fuerit uarietas: ex q̄bus alii Dionysii. alii Libeꝝ patrē uocāt: & quoniā nō cōstat cuius Iouis fuerit filius: ego secūdo ascripsi Ioui: eo q̄ eius æuū melius uideat cōuenire nū serūdo q̄ nū aliquo alioq;. Dicit. n. Eusebius i libro tēpōꝝ: a q̄busdā arbitrari Danao Argis regnāte Dionysii i india Nysam cōdidisse: & suo noīe nuncupasse: & eodē tpe cū i india militasse: & eius in exercitu fuisse mulieres bacchas cognōiatas: ob furorē ponisq; ob uirtutē. Qd̄ qd̄ fuit circa ānos mūdi. 111. Mil. dccxxix. Paulo post idē Eusebius dicit: regnāte Danao argis Cadmus regnauit Thebis: ex cuius filia Semele natus ē Dionysius. i. Liber patrē: qd̄ serundū eius annoꝝ descriptionē cōprehendit: fuisse circa annos mundi. 111. Mil. dcc. lxxvi. nec multo post dicit anno. xxxv. Lincei regis argiuoꝝ Dionysius: qui latine dicitur Liber pater: nascit ex Semele: quod contigisse uidetur anno mundi. 111. Mil. dccc. xiiii. inde subsequit. Acrisio regnāte argiuis Dionysius: qui & Liber pater: aduersus indos dimicās Nysam urbem iuxta indum flumē cōdidit: quod factū colligit anno mundi. 111. Mil. dccc. lxx. Quāta sit hæc tempōꝝ diuersitas ab Eusebio ex cōmentariis uetēꝝ collecta facile cōprehendi potest. nostrū autē est per cōiecturas arbitrari: qd̄ uerius potuerit ex dictis tēpus attribui æuo Bacchi. Ego autē omissis causis me mouentibus arbitror Bacchi dies fuisse circa antiquis hoꝝ tempus: seu saltē qd̄ de pximo sequit: eūq; ea tēpestate natum ægisse quæ ab eo gesta narrant. Sed his curiosioribus derelictis ad figmēta tēdamus. Fulminatā Semelem a casu sumptū credo: eam. s. a fulmine: seu ab ignita febre in mortē deductā: quæ utraq; a Ioue. i. ab elemento ignis emissam non mirabit̄ eru dītus. Euulsam ab utero mortuæ matris fortū: & Iouis foemoris applicitū non simū obstetricibus officiū designat. necesse enim est: ut caloribus extrinsecis: q̄ per Iouē debent intelligi: foueat qui ante tēpus itrisecis auferit. Sed cū sit hæc expositio physica. historiā recitat Pōponius Mel-la in Cosmographya dicens. Urbū quas incolūt Indi: sunt aut plurimæ: Nysa ē clarissima & maxima: monniū meros Ioui sacer: samā hinc præcipuā habent: in illa genitū in huius specu libeꝝ arbitrant̄ esse nutritū. Vnde Græcis auctoribus: ut foemoti Iouis insitū dicerēt: aut materia gessit aut error. Hæc ille. Albericus autē addit dicens a Remigio affirmati apud Nysam Liberi patris haberi cēpūdia in testimoniū qd̄ ibidē altus sit: qd̄ si sic est existimo potius de altero itelligendū sit: q̄ de eo: q̄ ex Semele natus ē: ex quo etiā sequi possēt temporū diuersitates a diuersis Dionysiis exortas esse. De hoc enim: si is fuit: dicit Orosius sic. Subactā Indiā Liber pater sanguine madefecit: cædibus oppleuit: libidinibus polluit: gentē unq; nulli hoīum unq; obnoxia uernacula tantū quiete contentā. Cæterū: ut ad sensus physicos tectos sub fabula iterū redeamus: dico q̄ nonnulli uolunt per Bacchū uinū itelligi: & sic semeles pro uite sumes: quæ ex Ioue. i. ex calore in altū humorē terræ immixtū p̄ uitis poros trahente se prægnantē. i. turgidā facit: & i palmites botrosq; succos: tanq̄ in cōceptū scētū emittit. tunc autem fulminat̄ cum adueniente aurumnali calore nō in ampliorē maturitatem: sed potius in corruptionem & putredinē fructū conceptum deduceret: ut auferatur necesse est: & foemori Iouis. i. calor altero applicetur. Quod qd̄ sit: dum pressum ex uis uinū: aut igni aut ipsimet pressis buliendū cōdidi-

mus iterū donec defecātū tali bullitione reddat potui aptū. Deinde Ino. uas illud seruat occultū. i. contectū
 ne a Iunone iueniatur. i. ne ab aere corrumpat. Seu p̄gnantem tunc semelem dicimus ex ioue: cū uitem agen
 te calore rurgidā cernimus uere primo. Verū tūc fulminat: dū aestiuo calore præter consuetū exurit. Tūc
 aut̄ apertis porris conceptū emitit in botros: qđ fœmeri Iouis. i. diuino calori applicat: ut quā ex marrenob
 habuerat: a patre maturitatē accipiat: & tunc ino illud seruat occulte: dū a pampinis tegit ne ab aere nimis ca
 lido offēdat: & illud tūc nutriunt nymphæ: dum nocturnis humiditatibus restaurat: qđ calore diurno sue
 rat exhaustū. Silenus senex eius alumnus dicit: eo qđ senes sere poru magis qđ cibo sustententur. Qui illi a Mi
 da auarissimo hoie restituitur: qđ auarus potationibus non delectatur. Currū & Iouis uti ideo a poetis dictū
 est: ut nōnulli ex suis demonstrent effectus. nā p̄ currū ebrioz uolubilitas assumēda est. Lynces aut̄ illi attri
 buunt: ut intelligatur uinū moderate sumptū uires: audaciā & perspicaciā augere. Tygres aut̄ idco currū tra
 hunt: ut ebrioz ostendatur sæuitia. nemini. n. parcior onustus uino. Sūnt præterea temulenti temerarii adeo:
 ut in quodcūq; periculū i considerate irruāt: qđ per seminēces lupos: & scissas ursas: quæ in præda Bacchi de
 portantur itelligo: qđ irascantur facile: & inde ueniant in furorē: fati ligdo patet: & sic nō sobrio comitantur
 ardore. Menulosi etiā sūnt uinolēti: quia perditō recto rōnis iudicio sapissime non nīmēda pauescunt. Vir
 tus aut̄ cur currū Bacchi iungat prætactū ē: ubi de lyncibus diximus. Succidui gradus ideo inter Bacchi nu
 merantur comites: ut ebriorum titubantia designetur: quia adeo titubando incedunt: ut cadere credant cō
 tinue. Superadditur Baccho castra esse simillima regum: nec immerito. nam si cernamus tabernas meritori
 as ibidem: tabernacula frondium: cupedinariorum Iurcones: adulia & potatiōes hinc inde ac tumultuarios ri
 xantesque uidebimus: quæ castris regum simillima sūnt. Bacchum autem apud græcos primum plantasse
 uitem seu uineam: & uinum fecisse possibile est: cum longe apud hebræos id fecisse. Noc certissimum habeā
 mus. Dicunt tamē aliqui Bacchum uitem non plantasse: sed incognitum thebanis uini usum introduxisse:
 atq; illud uariis liquoribus immiscuisse: ut amabilius foret: quod quoniā mirabile uisum est: deus uini apud
 rudes primo creditus est. Hæderam præterea Baccho sacram dicunt: credo quia uires hædere tramites luxu
 riantes plurimum: & botros uuarum imitentur corimbi: necnon quia uirear uiriditate perpetua: per quam
 ostenditur uini iuuentus continua: nunquā enim quantum ad uires senescit uinum. Hac etiā poetæ cord
 nari cōsueere: eo qđ Baccho ob faciūdiam sacri sint: & ad perpetuitatem carminum demōstrandam. Vānus
 autem illi sacer est mystica ratione. Ait autem Seruius Liberi patris sacra ad purgationem animæ pertinere:
 & sic homines eius mysteriis purgantur: sicut uāno frumenta purgant. Fuere tamen qui uoluerit hæc purgā
 mina uiuentibus hominibus fieri per extremam ebrietatem quæ sacrum Bacchi est: afferentes siquis in tan
 tam ebrietatem procederet: ut in uonitum usq; ueniret: post præteritum cerebri stuporem animum exuis
 curis tediosis: atq; eiectis remanere tranquillum. Cui opinioni Seneca philosophus in libro: quem de tranqui
 litate animi scripsit adhæsisse uidetur. Marsiam i suam tutelam ideo positum uoluisse reor: quia audax im
 mo temerarius in Apollinem fuit: per quam temeritatem uinolētorum loquacitatē in quoscūq; tendentem
 itelligo: quam in cōspectu rudium sæpe prudentes ab ignaris confundi uident: non aduertētium: quia nul
 lo talium oratio incedat ordine: sed more satyri: uti Marsias fuit: huc illuc saltitādo procedat. tandē in con
 spectu eruditorum nudatus Marsia. i. patēfacta calefactorum præsumptōe in flumen uertit. i. in lapsum: qua
 si nil dixerint talium sermo soluat. Quod ad Ariadnam coniugem spectat in sequentibus ubi de ea scribe
 tur. Hunc autē a gygantibus fuisse discerptum: & inde sepultum ideo dictum reor: quia ab Eusebio in libro
 temporū scribit qđ regnante Athenis Pandione anno. s. mundi. m. Mil. dcccxcvi. Marco Varrone poeta teste:
 hic Liber pater aduersus Perseum pugnās i proelio occisus sit: eiusq; uideri sepulchrum apud Delphos iuxta
 Apollinē aureū: & hoc quantū ad historiā dictum sit. Sed fictioni supaddit a quibusdā eū. s. quantū qđ discer
 ptum sepelierit: integritū surrexisse. Quod ego arbitror debere itelligi: quod ex pluribus ingurgitationibus
 ab elatis calore uini bibonibus factis una consurgat ebrietas: per quam Bacchum uiuere: & aliquid agere fa
 tis patet. Dicebat tamen circa hoc Albericus Bacchum animam mundi itelligendum: quauis membra
 tim per mundi corpora diuidatur: tamen se redintegrare uidetur de corporibus emergens: & se reformās: &
 semper una eadēq; perseverās nullas simplicitatis suæ patiens sectiones. Hac ille. Ast ego puto hunc Bacchū
 Alberici solem itelligendum. Macrobius ipse Macrobius transfert deorum omnium deitates. Pictus autem
 i habitu muliebri est: quia in expeditōe aduersus Indos secum habuit mulieres: ut prædictum est: uel qđ coh
 tinuatē potatiōes eneruent uires: debilesq; reddat ad ultimū potatores. Nudus uero ideo pingit: quia ebrius
 omnia pandat secreta: uel quia mulros iam ad inopiā & nuditatem deduxerit: uel qđ calores potationes inge
 rant. Puer quidem dicitur: quia non aliter sint lasciui ebrii qđ pueri: quibus nondum iteger est intellectus. Re
 stat nunc de nominibus uidere. Dicitur igitur primo Bacchus: quod idem sonat quod furor: eo qđ uinum &
 potissime nouum tam seruentis furoris est ut nullo queat claustro contineri: & imoderate sumētes ut præ
 dictum est: facit etiā furiosos. Dicitur etiā Bromius a bromin: quod est cōsumere. Modesta quidem boni
 uini potatio cōsumit superfluitates ciborum: & digestionem adiuuat. ut physicis placet. sed imoderate sum
 prum humiditatem bonam desiccāt: & neruorum hebetat uires: adeo ut plurimū ingurgitatores tremulos
 effetosq; reddat. Vocat̄ isuper & Iyeus a Iyen: quod est tractus: tractim enim bibitur: uel dicitur Iyeus a Iigo
 gas. modeste aut̄ sumptū dispersas uires colligit augetq; imoderate sensus ligat & rationē. Vel secūdū Fulgen
 tium Iyeus dicitur: qđ lenitatem præstat. sumus. n. post aliquale potationē magis exorabiles. Nūcupat̄ & ignigē
 na: seu qđ ex igne genitus sit: seu qđ ignē. i. calorem generat. uidemus. n. capita potantiū fumāna: eosq; ob calorem
 uestimenta quandoq; deponere. Appellat̄ etiā Iatus itegz: & ob id cū uocari dytyrambum: qđ idem sonet: di
 cit̄ Lactantius: qđ autē iterum natus sit: supra monstratum ē. & inde merito bimater. Nyseus præterea a Nyfa

ciuitate in qua colit: uel a Nyfa uno ex uerticibus Parnasi eidem consecrato uocatus est Thioneus qđ in ton-
sus sonat ideo dicitur: quia uires ex quibus orit̄ lōgos hēnt palmites: uel qđ melius puto: ad suā pueritiā ostē-
dendā: qđ in tonfi sint pueri. Consitor uua dicit̄ a uite a se primo plantata. Nictileus uero uocira: qđ nocte i.
tenebras sensibus ingerat. Elleus ab Ellea ciuitate: in qua potissime colebat. Hiacus aut̄ ea de cōsua noiatus ē
qđ hoies hiare facit. Euhān iteriectio est laudantis Bacchū: & sonat bonus puer. Briseus ideo dicit̄: ut ait Al-
bericus: quia primus umū ex uua pressit: uel briseus: qđ si hyrsutus. i. superbus. hinc aut̄ eū apud ueterē grāciā
duas habuisse statuas: unā hirsutā briseim uocata: alterā uero lenē leneam uocitatā. Bassareus aut̄ appellatus
est a specie uestiū: qbus ministræ eius utebant̄ in sacris: & ab eisdē ministræ Bassarides nūcupata. Libet autē
pater dicit̄: qđ hoibus libertatem uideatur isserre: nā potati serui etiā ebrietate durate arbitran̄ se fregisse uin-
cula seruitutis. Liberat̄ præterea a curis: & in agēdis securiores facit: pauperes ab opportunitatibus reddit̄ in-
munes, deiectose tollit etiā in sublime. Et dicit Albericus: qđ cū inter initia condendæ ciuitatū diis cæteris
p̄ auspiciis coeptoz fierēt sacra: Libero parri sicbant ut libertatē futuræ patriæ cōseruaret. Præterea ciuita-
tes imperantibus orbi Romanis aut stipendiariæ erant: aut foederatæ: aut liberæ. in libertis aut̄ ciuitatibus in
signū libertatis simulactum Marsiæ habebant: quē supra diximus in tutelā esse liberi patris. Insuper mos fu-
it Romanis liberā togam adolescentibus in festis liberalibus exhibere ad significationem liberioris uitæ in
posterum concessæ. Cuius quidē sacra dicit̄ Seruius a Iulio Cæsare Romam primo translata: in quibus hyr-
cus imolabat̄: & hoc ideo: quia aliquando capellæ palmites uitiū crescētes uastassent. Dicit enim. M. Teren-
Varro: ubi de agricultura: eidē tanq̄ repertori uitis hyrcos imolari: ut pœnas capite pēdant. Ego aut̄ huius sa-
cra nō puto a Iulio primū Romā trāsata sed eius Liberi pris: de quo itellexisse uidef̄ Tullius dū ubi de natu-
ris deoz scripsit. Hūc dico libez Semele natum: nō eū: quē nostri maiores auguste sancteq; cēsēt libez: & c.
Quē ego arbitror iuxta sententiā Macrobii solē: quē arbitrati sunt rerū oīum patrē: & hinc liberū patrē dictū.
& sic etiā itellexisse Virgiliū puto. Lumina labentē cælo quæ ducitis annū Liber & alma ceres. & c. Nō enim
Bacchus labentē annū cælo ducit: sed sol. Et hæc quidē ea duo fuerūt num̄ia: quæ Etrusci potissime colue-
runt. Sed quoniam hic fuerit liber: ostēdit Augustinus in libro de ciuitate dei: ei a prisicis obscœna celebrata sa-
cra: & iter alia dicit̄: qđ eius in honorē pudenda uirilia colebant̄ in publico: adeo ut in festis diebus liberi mē-
brū uirile eleuatū ex cōpitis deferret̄ in urbē uerbis flagitiosissimis omni cōcessa licētia. itide per forū trāsue-
ctum: & in locū eidē deputatū depositū: oportebat ut honestissima omniū materfamilias illi cotonā ipone-
ret. Insupet & Dionysius appellat̄ Bacchus: de quo ubi de Dionysio.

De Hymenæo filio Bacchi.

Cap. XXVI.

Hymenæū dicit Albericus filiū fuisse Bacchi & Veneris: & sequit̄ auctoritate Remigii: ob id habi-
tum: qđ ex nimia petulantia libido soleat excitari. Hymē autē græce dicit̄ mēbrana: quæ est pro-
prie muliebris sexus: in qua puerpia fieri dicunt̄: inde Hymenæus nuptiatū deus dicit̄ est. Sane
Lactārius ab historia tractū dicit̄ scribēs: qđ Hymenæus puer fuerit atheniensis mediocri genere
natus: qđ cū annos puerilis ætatis excederet nec dū uirū posset implere: ea pulchritudine fuisse p̄ditū dicit̄: ut fœ-
minā mētiret̄. Istū cū una ex ciuibus suis uirgo nobilis adamasset: is qđ nuptias desperabat: puellā tamē uersa
uice diligebat extreme: & nō salte aspectu satisfaciebat suo. Cūq; nobiles fœminæ cū uirginibus sacra Cereræ
eleuinae celebraret̄: subter aduētū pyrriathan̄ raptæ sunt: ite quas etiā Hymenæus: qđ illo a se dilectū secutus
fuerat. Cū igit̄ per longinq; maria prædā pyrriathan̄ raptæ uexissent: ad quādā tamē regionē deuoluti: & ibi fœ-
pressi: ab issequētibus iterēpti sunt oēs. Hymenæus aut̄ relictis uirginibus euolauit Athenas pactus a cōsan-
guineis dilectæ suæ nuptias: si illis filias nup raptas restitueret: q̄s ubi p̄ uoto restituit: exoptatā accepit uxore.
Qđ cōiugiū qđ scelix fuerat: placuit Atheniēsis nomē hymenæi misceri nuptiis. Sūt tamē: qđ dicat̄ eū die
quādā nuptiarū ruina opp̄ssū: & piatiōis eā id adinuētū: ut nomē eius celebrarerut in nuptiis qđ oīno Seruius
dānat. Ego autem eū ob id Bacchi & Veneris filiū dictū reor: qđ ppter duo siat̄ nuptiæ: seu dō iteueniūt in
nuptiis: festū & carnalis copula. Per festū Bacchus itelligēdus est: ut p̄ Virg. patet: dū dicit̄. Sūt latitrix bac-
chus datōr. & c. p̄ uenerē autē carnalis copula: cū ad eā spectare uideat̄ ad p̄crendā plē matē & scēminā co-
pulare: & ex his duobus cōficiunt̄ nuptiæ: seu Hymenæus: qđ p̄ nuptiis itelli-
dus est.

De Thyoneo Bacchi filio.

Cap. XXVII.

Thyoneū Bacchi filiū dicit Ouid. & de eo breuē recitat fabulā. Dicit enī: qđ cū bouē fuisset furatus:
& ob id opprimet̄ a rusticis: iuocato forte patris auxilio: factū est: ut a Baccho Thyonæus in ue-
natorē cōuerteret̄: & bos p̄mutaret̄ in cetuū. Arbitror ego hūc fuisse furē: & potatis optime rusti-
cis bouē suū repetētibus facile ostēdisse eis: & se uenatorem: & bouē ceruū fuisse.

De Thoante Bacchi filio: qui genuit Hypsipilem.

Cap. XXVIII.

Thoatē Bacchi filiū fuisse carnē Ouidii demōstrat dicit̄. Tū primū sese trepidus sub nocte thyo-
neus Detexit nato potatis extrēa thoati subsidia. & c. Paulus autē cū ex arctadna Micois filia sustrepit̄
restat̄. Sed miror qđ iter hoc fieri potuerit: cū Thoas: ut ista monstrabit̄: genuerit hypsipilē: qđ ipe
thebani belli nutrix Opheltis licurgo nemæo seruabatur: & ariadna anteq; Baccho nupserit a Tho-
leo raptā est post hippolytū suscepta: qui paulo ante initū suscepti belli thebani in Italia abuit: &
sic lōge antiquor Thoas fuit: qđ ariadna. Is quidē: ut restat̄ Statius: iam senex cū lemiades: apud quos rex fuit
a scēminis suis cōi cōsilio occisi sunt: a filia Hypsipilē: factō rogo saluanus ē: & in Chaī illū nocte trāsmisus.

De Hypsipile Thoantis filia.

Cap. XXIX.

Hypsipilē filia fuit Thoantis: teste Statio: dū dicit. Cui regnū genitor qđ thoas & lucidus euan Stirpis
auus. & c. Hæc autē: ut idē refert Statius: cū adhibuisset cōsensum publico mulctum leniendum.

consilio de occidēdis masculis suis & suis legibus uiuere: ea nocte qua scelus a ceteris feminis perpetrātū est Thoantē patrē nauis ipso: edq; bacho patri cōmēdauit: & in insulā Chū testāuit: & constructio in regū rogo: se patrē iterum ille monstrauit: cuius loco homicidii mulieribus sperauit: qua regnāte: ut ostēdit Stātiū: factū est: ut tēdētibus cū Iasone argonantis in colcos ad Lemni litus appellerēt: & seu qā non reciperent: seu qā ultores et insinū accessissent: in insulā cepe: & sic suscepti inter alios Iason ab Hyphyle receptus est: & eius amicitia usus: focus orātib; & exigēte tpe: reditu patrio nauē cōscēdēs: itā pręgnātē reliquit: quā postea geminos pepit: Thoantē. s. & Euneū: & cū minime reuertētes Iason: & casu cognitū foret a lēniadibus: eā Thoantē pepisse patri: regno pulsa est: & a pyrthatis capta in litore in seruitiū regis Nemeę deducta est. Qui ei dem Opheltē paruū filiū alendū exhibuit: quā dū operi uacaret: uenientibus argiuis in Thebanos in nemea sylua siti peūribus: ab his qā aquę exploratores uenerāt: seu ab ipso Adrasto rege cōpertā & iterrogata ē. Quā euestigio langiā fluuiū ostēdit: ubi sitim posuere reges: & qui illos sequebantur populi: & quā nā eēt explorāsent: & ea casus recitasset suos: cōtiguit ut medio ex agmine Thoas & Euneus iuuenes filii eius p̄siliēt matre cognita: eiusq; solarent dolores. Sed dū ipsa fortunas suas recitat alūnū oblita: quē iter herbas floresq; ludenrem liqrat: infelici euentu cōtiguit: ut is a serpēte caudę repulsione occideret. Quāobrē turbatus exercitus ē. Verū Licurgus ægre filii necē ferēs: dū in eā ipetu agerēt: ab Adrasto reliq; regibus: & a filiis suis seruata ē. Quid tandē ex ea cōtigerit nūq; legisse memini.

De amphione rege Thebarū qnto Iouis secūdi filio: q; vii genuit filios: & totidē filias. Cap. XXX.

Mphion sicut fabula recitat. Dicit tamen Ouidius q; ibidē nō scribit a Ioue in taurū uerso oppressam Anthiopā: & grauidā factā. Et alibi dicit. Addidit & satyri celatus imagine pulchrā lupiter implet gemino nocteida sortu. &c. Homerus p̄terea ubi supra dicit. Iouē tres ex anthiopa suscepisse filios: Amphionē. s. & Zerū atq; Calaim. Hos p̄terea uolūt expositos a matre pulsa a Lynceo rege Thebarū ob stuprū cū epapho: seu Ioue cōmissum: & grādes randē a pastore quodā nutriti insurrexisse in Lynceū: & eū occidisse: atq; Dyrceū cōiugē eius: & demū pulso Cadmo sene apud Thebas regnasse. Ex istis autē secūdu Seruū Amphionē musicę artis adeo peritus fuit: ut iuxta Lactantiū a mercurio cytharā meruerit: cū q; Thebanos muros cōstruxit: ut Seneca poeta in tragœdia Herculis furētis dicit. Cuiusq; muros natus Amphion Ioue Struxit canoro saxa modulatu trahēs. &c. Eūq; lydios modulos inuenisse scribit plinius. Huic isup cōiunx fuit Niobes Tātali filia: ex qua secūdu Homerū in Iliade. xiii. suscepit filios: secūdu uero larinos poetas: & Ouidiū potissime suscepit. xiiii. quos cū ob superbiam Niobis ab Apolline & Diana uisisset occisos: seipsum gladio iterem. Nūc autē declarādę fictiones ueniūt. Dirūt igit hūc a tauro Ioue: seu satyro genitū: sic p̄tuo ad seruitū libidinis appetitū demonstrat: dū scribit alibi anthiopā uisisset oppressam. Theodōnus tamē dicit amphionē & fratres nō Iouis sed Epaphi fuisse filios ex anthiopa: & ob hoc a Lynceo Thebarū ægyptiorū rege anthiopā repudiatā: in quē Lynceū iam adulti iuuenes inturgentes eū interfecere: & aufugerūt in Græciā: & a Cadmo suscepti eū senē regno priuauerūt: & se Iouis dixere filios. Floruit enim: ut dicit Eusebius in libro tēporū: in musicis Lynceo regnāte argis. Eū autē cythara mouisse saxa in muros Thebanos cōstruēdos dicit albericus. nil aliud fuisse: q; melliflua oratione suā fuisse ignaris: atq; rudibus & duris hoibus & sparsim degētib;: ut in unū cōuenirent: & ciuilitate uiuerēt: & sin defensionē publicam ciuitatē mœnibus circundaret: qd' & factū est. q; aut a Mercurio cytharā suscepit: est q; eloquentiā ab influētia Mercurii habuerit: ut mathematici asserunt.

De xiiii. filiis amphionis.

Cap. XXXI.

Mphioni ex Niobe septem fuere filii: & filię totidem: quorū hæc fuere nomina: Archemorus: Antegorus: & Tantalus: necnon & Phadimos: Sipolos: & Xenarchus: atq; Epinitos: Demū filię sic dictę sunt: Asticratia: Pelopia: & Cheloris: & post has Cleodoxe: ac Ogune & Phyrria: atq; Neorea. Hęc ludentes masculi dicit Ouid. ob superbiam Niobis in Latonā obloquētis ab Apolline occisi sunt: scēminę autē a Diana Niobe matre uidentes. Sane Ouid. discrepat in aliq; noibus a Lactantio. Nā pro Archemoro Anthegoro Xenarcho atq; Epinito ponit Ouid. Ilmenē Alphenorē: & Damaficonē & Ilioneū. Ex his autē nescio quē Homerus uocabat Amaleā. Qui hos dicit sic occisos nouē ānis sepulchro caruisse: tandē cōuersis a Ioue populis in lapides eos cōtexisse. Esto alibi dicat eos in Siphylō monte cōditos extitisse. Quod autē isti tā repente perierint peste factū credo: cū sit exterminator Apollo: & hinc cōtigisse deficientibus hoibus defecisse q; illos sepelirent: q; mortui hoies & in lapidē. i. puluerē conuersi eos etiā reolutos texere: aut texisse creditū. Vel: qd' melius dictū puto: populos lapideos factos. i. malis duratos illos: adinuētis urnis: ut ait Home. apud Siphylū sepelisse: nō enī aliquādo ob pietatē nemiā possumus qd' debemus. Seu aliter potuit cōtigisse: hos imminēte peste populari riru sepultos: & nouē annis neglectos demū regio morte lapideis urnis imissos.

De Zeto secūdi Iouis filio. vii. q; genuit ithilū & Thyin. Cap. XXXII.

z Erus filius fuit Iouis & Anthiopes: ut ubi de Amphione tantū dictū est. Hunc dicit Lactantius sup achilleide: & Seruus similiter rusticū fuisse hoīem: esto cū fratre regnauerit.

De ithilo & Thyi filiis Zeti.

Cap. XXXIII.

Ithilus & Thyis: ut testatur Homerus in Odyssea: filii fuerūt Zeti regis ex Aidona cōiuge. Ithilū autē per errorem nocte Aidona mater interfecit putans eum Amalea Amphionis filium. Inuidebat quidem uxori amphionis: eo q; sibi sex essent filii masculi. Quæ ut ait Leontius: crimē suū cōgnoscens optauit mori: miseratione tamen deorum in carduelem uersa ithilum desiet. de Thyi autem nudum superest nomen.

De Calato secundi Iouis filio. vii.

Cap. XXXIII.

C Alatus filius fuit Iouis & Anthiopæ: ut Homecus in Odissea describit: de quo nil præter nomen legisse memini. De Pasythea & Egiæle & Euphrosyne gratiis secundi Iouis filiabus. Cap. XXXV. Pasythea & Egiæles & Euphrosyne: quæ græcè seu Charites appellantur: ut placet Lactantio: Iouis & Anthonio suere filie. Has dirit Veneris esse pedissequas: affirmatque quæ se lauet in acydalio fonte: quæ in Orchomeno Boetiæ ciuitate est: & inde nudas scedere: & inuicè uinctas: ac ex eis duas facie ad nos esse conuersas: cum tergum tertia uertat. Quid autem in hoc senserint ueteres excutiendum est. Cum enim gratia semper in bonum sonet: merito Iouis dicuntur filie: cuius effectus semper in bonum tendunt. Et cum coniunctio non omnium ex attributa potentia causatrix uenus sit: ut supra dictum est: illi merito obsequuntur cum semper uideant aliquam gratiam præcedere quæ in unionem: seu amicitiam ire alterius: ut puta ratione beneficii impensio: uel complexionis & motu conformitate: seu studiorum similitudine: & huiusmodi. Et ideo: ut placet Fulgentio: Pasythea quæ gratiarum prima est: interpretatur attrahens: eo quod ante aliam quæcumque moueamur causa ad aliam rem desiderandam attrahimur. Secunda autem Egiæles interpretatur demulcens: & hoc ideo: quia nisi delectaretur in processu: quod apperiuimus ante non iretur in persequerantiam amicitie: imo dissolueret illico: & ideo ut demulceat & delectet necesse est: quod attraxerat ante. Tertia autem Euphrosyne appellatur quæ retinens sonat: ut per hoc intelligatur in uacuum quæ in delectationem alicuius rei attrahitur: atque se attractum delectari nisi quæ opere suo teneat quod attraxerat & delectat. Et hinc potes aduertere duas in te gratias ueniētes. Tertiam uero a te in illas ineuntē: & sic duas in nos facit: tertia tergum uertit. Vel aliter: siquid enim in hominem gratiam miseris: ab eo in te duplicem: seu maius redire uidebitur: & ob id dicit Ilioneus Didoni apud Virgillum. Ne te certasse priorē pœniteat: quæsi uelit intelligi: si nobis boni aliquid feceris: & uiuat a neas duplicatum ab eo recipies. In acyde autem fonte ideo balneari dicuntur: quia acyda græcè latine cura est: & hoc ideo factum: ut sentiamus quia dum trahimur: dum mulcemur: dum retinere conamur: uariis curis angimur. Nudas autem eas scedere non ob aliud uoluerit: nisi ut uideremus in captandis amicitis nil fictum: nil fucatum: nil palliarum iteruenire debeat: quoniam simpliciter & pura mente: atque aperta in hoc debemus incedere: nam qui aliter exquirunt amicitiarum mercatores potius quam factores dici possunt.

Lacedæmon: ut scribit dicitis cretensis eo in libro: quæ de expositione græcorum in Troianos composuit: filius fuit Iouis ex Taigeta filia Agenoris Phœnicum regis. Esto Eusebius in libro temporum dicat eum filium fuisse Semeles patre non nominato: eumque Crotopo argiuis regnante Lacedæmonem condidisse ciuitatem. Cap. XXXVI.

Amielate filio Lacedæmonis: qui genuit Argulum. Cap. XXXVII. Miclas: ut prædictus dicitis asserit: filius fuit Lacedæmonis. Esto sint libri: in quibus legatur: Lacedæmonem foeminam fuisse: & ex ea Amielatem natum: ego tamen hominem fuisse puto.

Argulo filio Amielatis: qui genuit Oebalum. Cap. XXXVIII. Argulus: ut idem dicitis dicit: filius fuit Amielatis: quem Theodotius dicit primum iunxisse apud Acheos quæ drigam: sed timeo ne similitudine sere nominis deceptus sit. Is enim qui primus quadrigam iunxit in Græcia Argillus dicitur: & id adinuenit regnante Arge Phorbante: qui diu ante Argulum fuit.

Oebalus: ut dicit dicitis & Theodotius filius fuit Arguli: quem regnasse dicit Paulus apud Laconas: quos a se Oebalos nominauit. Huic duos fuisse filios comperimus: Tyndacum & Icarum. Cap. XXXIX.

Tyndaro Oebali filio. Cap. XL. Indarus: ut Dicitis scribit & Theodotius: filius fuit Oebali: illique successit in regno: ex quo & si nihil aliud habeamus: hoc saltem legimus: eum Lada habuisse coniugem: quæ si non ex eo: ex Ioue tamen eius in regia Castore & Polluce: & Helena & Clitenestra peperit: dato sint: qui Castore: & Clitenestram non Iouis: sed Tyandri filios dicant. Ego omnes quattuor Tyandri fuisse arbitror: sed absit ut auferam tantum pudicissimo deo liberos: quos illi liberalis dicauit antiquitas.

Icaro Oebali filio: qui genuit Origonem Iptimam: & Penelopem. Cap. XLI. Icarus: ut dicit Leontius: Oebali fuit filius. Hunc Lactantius dicit comitem fuisse Liberi patris: & ab eo accepisse: uti uinum exhiberet mortalibus. Qui cum pastoribus: seu secundum alios messoribus suis exhibuisset: & hi: seu quia ultra debitum: seu quia insueti potassent ebrii facti: & inde existimantes sibi uenum exhibuissent: Icarum apud Marathone uenationi uacantem iteremerunt. Quem dicit Seruius a cane suo diu seruatum: tandem ut dicit Theodotius: cum canis fame impulsus domum redisset ei: Erigones uirgo Icarum filia panem dedisset: & ipse illico ad cadaver reuertere domini: Erigones eum seruata patre occisum comperit: cuius tandem scelus Icarus in caelis assumptus est: & in Boetia conuersus: & cum eo canis: quæ asyrius nuncupatur. Possibile est: cum in octaua sphaera in antiquis astrologis multæ sint imagines quæ stellarum designantur figuratae: ex his aliquis in consolatione remanentium post Icarum nomine Icarum & canis sui denotatas: Verum ego non credo hunc eum Icarum fuisse: qui Oebali filius fuit: aut Penelopis pater. De Erigone filia Icarum. Cap. XLII.

Erigones filia fuit Icarum: ut Lactantius affirmat: & Seruius: quæ cum Baco paruisset: ab eo in spe uuae: ut ait Ouidius: decepta est atque oppressa. Hæc tamen: ut dicit Seruius: rursus ductu canis in Marathonia syluam patrem a rusticis occisum comperisset: fleuissetque diu: tandem doloris impatiens in arbore laqueo se suspexit: sed seu corporis pondere nimio: seu laquei uel rami debilitate factum sit: in terram cecidit. Cuius tamen miserti dii eam iter sidera transtulerunt: feceruntque ex ea in Zodiaco signum illud: quod adhuc uirginem appellamus: tractu tamen temporis: cum secundum Lactantium umbra eius regionem illam infestaret: ad eius iram mitiganda comperit esse ex cæra humanam formare speciem: & in eadem arbore appedere: & a pastoribus canibusque diem illam celebrare facere: ex quo

Virg. Tibique oscilla ex alta suspēdūt mollia pinu. Sane Seruius aliter. Dicit. n. q. cū post aliquātū tps Atheniē sibus eēt morbus imissus talis: ut etiā uirgines furore quodā cōpellerent ad laqueū: essetq; ab oraculo respō sum sedari posse pestē illā: si regrerent Erigōnis & Icarī cadaueta. Qui illa quæsiuere diu: & cū repiri nō possent: ad ostēdendā deuditionē suā atheniēses: q̄si in elemēto alieno ēt q̄rere uiderent: suspēdebāt in arboribus funes: ad quas se tenētes hōies hacatq; illac agitabant: ut quasi p̄ aerē illorū cadauera petere uiderent: Sed q̄a plurimi cadebant: iuenerē formas ad sui oris similitudinē: & eas pro se suspēdas mouebāt. Unde oscilla dicta sunt ab eo: q̄ in his cilarent. i. mouerent ora: & eo modo pestis purgata est. A Bacho autē eā in specie uuæ de regram: ideo dictū credo. quia possibile fuit insuetā: dum uuas comederet: ebrietatē incidere.

De Hiptima filia Icarī.

Cap. XLIII.

h Iptima filia fuit Icarī: ut in Odyssea testat̄ Homerus dicens. Hiptimæ puellæ magnanimi Icarī: quæ Eumilo nupsit: domum fratris habitanti.

De Penelope filia Icarī: & uxore Vlyssis.

Cap. XLIII.

Enelopes filia fuit Icarī: ut in Odyssea testat̄ Homerus: dū dicit: Filia Icarī ualde sapiēs Penelope. Hæc q̄dē: ut satis uulgatū est nupsit Vlyssi: & ex eo Thelemachū filiū pepit. Postea cū iuisset Troiā Vlysses: & idē diu post Troiā delatā errasset: multa passa est: tam ob pudicitia suā tutandā: quā p̄ catores plurimi sollicitabāt: q̄ ob timorē insidiarū aduersus Thelemacū a p̄catoribus positarum: & dolorē nō redeuntis Vlyssis. Tādē eis seruatis: uirū reuoluit: in quē tandē finē iuerit: nō satis certū habeo. Dicit tamē Leontius Lycophonē græcū poetā dicere: Penelopē cōcubitū omniū p̄cantiū passam: & ex uno eorū gnuisse quēdā filiū: cui Pana nomē fuit: qd cū in reditu cognouisset Vlysses: statim abiit ad isulā Gortī nam: & ibidē obiit. Qd̄ absit: ut credā pudicitia penelopsis a tot: tamq; egregiis celebratā auctoribus: ab ali quo fuisse maculatam: quicquid Lycophon loquatur malo loquus.

De Tantalo duodecimo Iouis secundi filio.

Cap. XLV.

Acedæmonis expedita p̄sapia: ad reliquos Iouis secūdi filios redeundū est: ex q̄bus duodecimū Tantalū dicit Theodōtius Iouis fuisse filiū: Fuit enī is antiq̄ssimus Corinthiorū rex: & pius homo: atq; que deorum mēsis sæpe accubuit. Quod ideo fictū puro: quia cælestissima sit arx Corinthiorū: adeo: ut si quis eam ascendat in cælum uideatur cōscendere: & esse cum superis.

De Hercule. xiiii. secundi Iouis filio: qui genuit Carthaginem.

Cap. LVI.

h Hercules hic a Cicerone in libro de naturis deorū cognoscit̄. iiii. & ab eodē dicit̄ Iouis filius ex Asterie sorore Latone susceptus. Hūc p̄terea sūmā a Tyriis coli dicit̄: & ex eo Carthaginē filiā genitā.

De Carthagine. iiii. Herculis filia.

Cap. XLVII.

Arthago: ut proximo supra mōstratū est: Herculis quarti fuit filia: quā nos Carthaginē nūcupamus: quæ ideo Herculis filia dicta est: quia a Phœnicibus: qui Herculem summe colebant posita est Herculis dei sui auspicio.

De Minerua secundi Iouis filia. xiiii.

Cap. XLVIII.

Inerua nō ea cui cognomē tritonīa fuit: Iouis secūdi fuit filia: ut scribit Tullius de naturis deorū: quā idē Tullius iuētricē asserit fuisse belloꝝ atq; principē: & ob id a nōnullis Bellona appellata est: & soror Martis: & auriga: ut testari Statius uidet̄ dicēs. Regit atra iugales Sāguinea Bellona manu: lōgāq; fatigat Cuspide & c. Nec ea fuit hæc: quā ueteres uirginē & sterilē asseruerunt: q̄nimo: ut idē dicit Tullius: ex Vulcano Cæli filio antiq̄ssimo Apollinē primū pepit. Præterea ut dicit Leōtius:

hæc ē: quā armis isignē finxere: oculis toruā: Hastāq; gerentē lōgissimā cū chrystallino clypeo: & hoc magis ad ostērationem inuenti a se belli: q̄ ob aliquod aliud significatū: qd̄ ego non credo: quinimo insignia illa ad aliquod mysteriū ostendendum apposita oīa puto. Nā cum oēs assiduis infestemur bellis: armatā fingi puto: ut doceamur prouidos uiros semper in armis consistere id est cōsiliis: q̄bus ad emergentia possint obistere. Quod oculos habeat toruos: ostēdit sapientē de facili capi nō posse: cū ut plurimū exterioribus actibus longē aliud se ostendat agere q̄ gerat afo: uti toruus alibi respicit q̄ intuentes eius faciē arbitrent̄. hasta autē illi dicat̄ longissima: ut noscamus prudentē uirū etiā longinqua cognoscere: & ex lōginquo istus isigere: atq; a se isidiantes repellere. Crystallinū autē ideo illi clypeū attributū est ut appareat in transparēti crystallo atq; solido corpore sapientē uitū æque simul & hostis uidere opa: & seipm̄ remediis opportunis p̄tegere. Huic isup dicit idē Lactātius cū Neptuno de ipositione noīs ciuitati Athenæ fuisse certamiē: illudq; præsentibus diis in ariopago agitatū: actūq; eorū snia: ut qs eorū terra p̄cussa laudabiliorē p̄duxisset effectū: is ciuitati nomen ipo neret: ob quā rē Neptunus p̄cusso tridente solo equū p̄duxit. Minerua autē hasta p̄iecta p̄duxit oliuā. Quæ quoniam utilior uisā sit equo: Minerua deorū iudicio ciuitatē e suo noīe nūcupauit Athenas: nam Minerua a græcis Athena noiata ē. Quid hic sigmēti est: sic Albericus exponit. Dicit enī Cecropi cōditori q̄ & huic Mineruæ contēporaneus fuit. & iuxta Theodontiū pater fuisset aliquādiu ambiguū: an illa a cōmoditate maris: quo etiā plurimū ualebat: an cōmoditate terræ: qua etiā plurimū abundabat: denoiaretur: quā maris cōmoditatem per equū designare uoluere: q̄a & mare uehat: ut equus: & equus ut mare uelox sit: & nonnūq; impetuofus: & furore nimio plētis: ut mare: terrā uero oliuam: seu q̄a locus oliuæ abundans sit: seu q̄a pingue sit solū & fertile. Tandē cū cerneret circūspectus homo maris cōmoda uariis ex causis posse subtrahi: & terrestria q̄licunq; esse continua: a terrestribus perpetuis denominādā censuit: atq; uocauit athenas: quod latine imortales sonat. Ego autem puto: cum Maritima ciuitas sit Athenæ dissensionem hanc inter nautas & mecanichos homines ostendentibus nautis rem plurimū augeri nauigiis: quæ per equū intelligenda sunt. Mechanici autem contra artibus & agricultura ciuitates sustentari & augmentari quæ per oliuam demon.

nos Acconica

velut Arist. 2. economi cor. c. p.

stantur: cū eius sit liquor mitis & ampliatius: q̄ob̄rē a diuisiua iudicibus in hoc datis pro mechanicis sententia lata est: & hic optime Neprinus iudicatus est. p̄ mechanicis autē Minerua: quæ artiū omniū fere reatrix fuit. Posset q̄s hic obicere Iouē primū regē Athenacū dictū Iōge antigorē Cecrope: & hic Cecropē cōditorē dicitur mus Athenarū hāc obiectionē paucis absoluit Leontius. Dicit enī nō de nouo ædificatas Athenas a Cecrope: sed mari p̄pinquiores factas: & hac tempestate sponte sua oliuam in arcem natam.

De Archade. xv. filio secūdi Iouis: qui genuit Ionium.

Cap. XLIX.

Archas Iouis fuit filius & Calistoni nympha: ut clare testat Ouid. Huius enī matris post Lycaonē patrē e regno pulsū a Ioue: ut refert Paulus: se choris Dianæ sociavit: & in uenationibus uitā agēs: cū ætate ualeret & forma a Ioue dilecta est: ut dicit Ouid. ab eodē sub specie Dianæ inter umbras nemorū decepta & opp̄ssa est. Quæ cū cōcepisset: & iā excrecere t̄ uterū: a puellis locis ad lauacrū euocata ē: se lauare Diana. Hæc autē timēs ne crimē appareret suū: si uestimēta deponeret: lauari renuebat: tādē a uirginibus nudata: cū turgidū uētrē Diana uidisset cōfestim eā a cōsortio suo repulit: q̄ postea Archadē pepit. Qd̄ facinus cū cognouisset Iuno irata in eā: illā diu traxit crinibus: & tādē trāformauit i uřsam. Archas autē cū gradis eēt: eā sibi icognitā & ad se uenientē uoluit occidere. at̄ ipsa pauida: ut ait Theodōrius in Iouis tēplū: cuius semp̄ erat aptæ ianuæ: nec p̄pterea aut fera: aut auis intrabat ulla aufugit: in qd̄ & Archas secutus est: quos cū uellēt icolæ occidere: a Ioue p̄hibiti sūt: & mutato æque in uřsū Archadē ambos in cælū trāstulit: & circa polū arcticū locauit. Calisto autē uřsa minor dicta ē: ubi maior uocatus ē Archas. Iuno autē ex hoc turbata: qd̄ pellex in cælū suscepta eēt una cū filio: accessit ad Tethydē magnā nutricē suā: orauitq̄ ne has uřsas more aliorū syderū suis undis lauari pateret: qd̄ Tethys ultro se factū cū p̄misit & seruat usq̄ in hodiernū. Sub hac fictiōe: ut plurimū latet historia. Nā sup̄ato a Ioue Lycaone: Calisto filia aufugit ad uirgines Parnyliceo sacras: & cū his emissio p̄ptue uirginitatis uoto cōtigit: ut audito a Ioue: sua formositate caperet: & icideret i desiderii potiūdi: & cū se i habitū sociacū trāformasset: clā nocte accessit ad illā: & cū uariis suasionibus in suū desiderii traxisset: eā uitiauit atq̄ p̄gnātē fecit. Postremo cū partu crimē appareret Calistoni: eueřtigio cū maximo dedecore suo: nil ulterius timore Iouis audientibus uirginibus sacris: una cū filio claustris exclusa est. Quæ ob ruborē clā secessit in syluas: & in eis latuit diu icognita. Sane cū adoleuisset filius: essetq̄ igētis animi: nec posset p̄peti matris iperitū: eā uoluit occidere. Quæ timore p̄cita syluas liquēs cōfugit ad Iouē: qui eā in gratiā filii recōciliauit: p̄misitq̄ ut in patriū posset redire regnū: uisitq̄. Quāob̄rē cū Archas seroxiuuenis Pelasgos in ditionē redigisset suā: Archades illos ex suo noie appellauit: Archades autē Calistionē: quā mortuā putabāt ob diuturnā latebrā uřsam appellauere: cū uřsus: ut aiūt phisiologi: certā anni partē in caueris moref dormiēs: & a noie matris uřsum eēt filium uocauere: quos ambos postea in gratiā Archadis poetæ in cælū trāstatis dixeret: & ex canibus eius in locis in q̄bus hos locauerūt: diu ante ab ægyptiis figuratis fecere uřsos. qd̄ autē a Tethyde Iunonis alūna lauari in oceano nō p̄mirat: sup̄rū est ab eleuatione poli: q̄ in regione nostra adeo eleuatus est: & hæc sydera adeo illi p̄pinq̄: ut circuitiōe cæli: sicuti reliquæ quæ occidēdo mergi uident Oceano: mergi nō possunt: imo earū circa polū itegrū circuitiōe uidemus. Hūc Archadē scribit Eusebius subegisse Pelasgos anno mundi. iiii. mil. idccviii.

De Ionio filio Archadis: qui genuit Nicostratam.

Cap. L.

Ionius fuit: ut ait Theodōrius: & post eū Paulus Archadis filius ex Selēne nympha susceptus: hō auro suo bellica arte: & potissime nauali pitissimus adeo: ut litora fere oīa peloponēsia: & usq̄ ad mare siculū suæ ditioni subigeret: & a suo noie Ionas & Ionū cognouit mare: q̄ in tā gradē uenire præminētia: ut sibi totius græciæ quartā partē subesse diceret: & Ionicis litteris atq̄ grāmaticauit cogeret. Sane Leontius negat hoc cognomē gēti marisq̄ iditū a Ionio rege: affirmās diu ante illis fuisse ab Ione Inaci filia: cui maximū in partibus illis fuit iperitū appositū: quod ēt alibi ipsemet testat Theodōrius. Fuit ergo Ionii: ut Theodōrius dicit & Leontius: filia unica nomine Nicostrata.

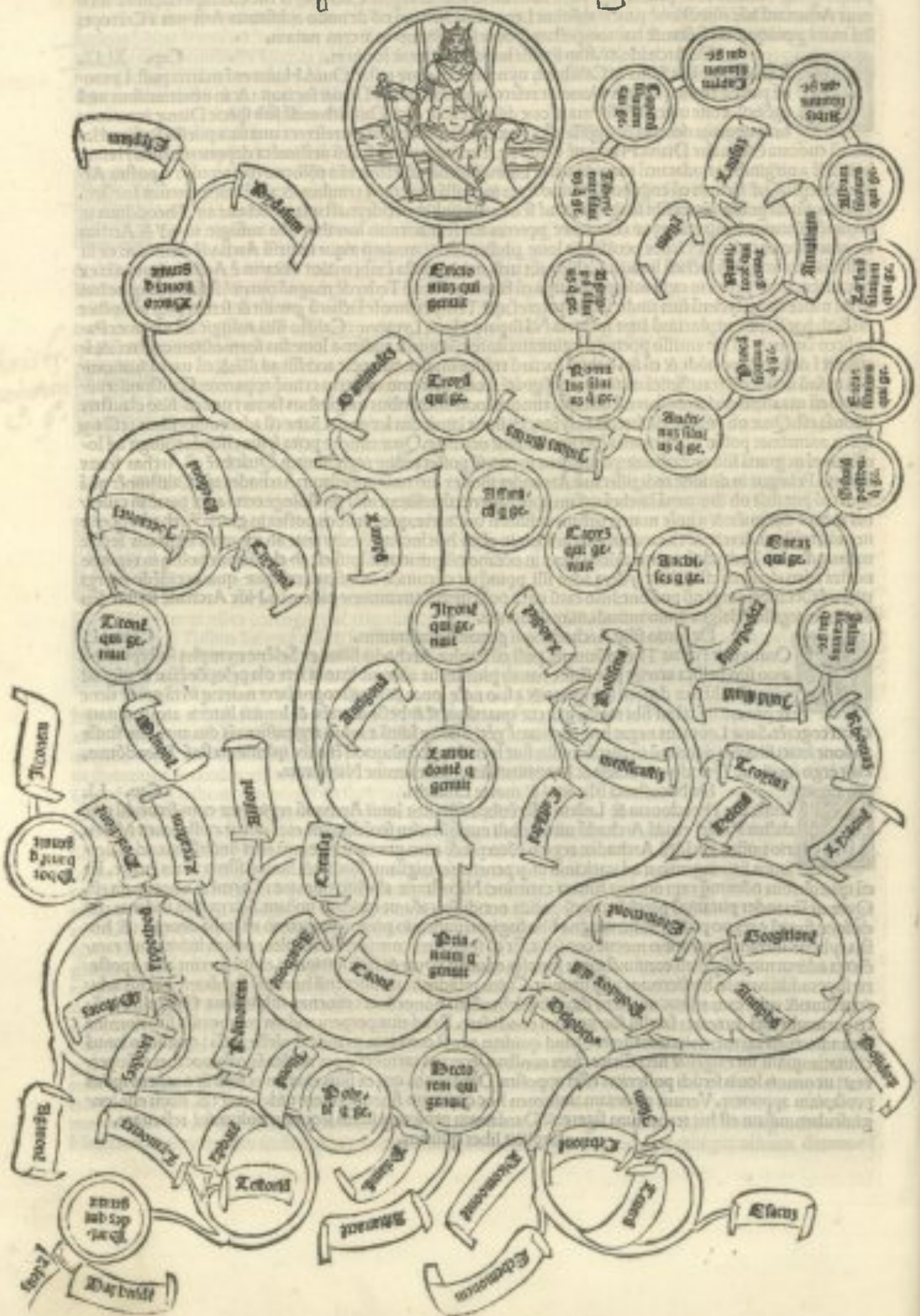
De Nicostrata filia Ioni & matre Euandri.

Cap. LI.

Nicostrata: Theodontio & Leōrio asserētibus: filia fuit Ioni Archadū regis: quæ cum secūdū prædictos Pallati cuidā Archadū uiro nobili nupsisset: seu secūdū alios eius nucus existeret: ex Mercurio postea Euandri Archadiæ regem cōcepit: & cum græcarū litteracū esset doctissima: adeo uersatilis fuit ingenii: ut ad uaticiniū usq̄ penetraret uigilanti studio: & famosissima uates euāsit. Et cū quærētibus nōnunq̄ expromeret futura carmine: Nicostratae abolito nomine: Carmēta nuncupata est. Quæ cū Euander putariū patrē: seu uecū potius occidisset casu: ut quidam uolunt. Seu ut aliis uidetur: seditione suorū e regno pulsus auito magna filio fugienti uaticinio promittens: cū eo ad Italiā deuenit: & hostia tyberis intrans in palatino monte confedit. Et cū syluestres comperisset incolas: nouos litterarum characteres adinuenit: eosq̄ eacū coniunctiones sonosq̄ edocuit. Quæ & si ab initio. xvi. tantū fuerint aliis a posteris supera additis: eis in hodiernum usq̄ utimur. Cuius rei admirati cudes: nō hominē sed deam potius arbitriati sunt: & cum eam adhuc uiuētē diuinis celebrassent honoribus: mortuæ sub infima Capitolini montis parte: ubi uitā duxerat: sacellū suo nomini condidit. Et ad eius perpetuandam memoriā a suo nomine loca adiacentis carmentalia uocauere: Quod quidem nec Roma iam grandi abolese passa: quinimo ianuā ciuitatis: quam ibi exigente necessitate ciues construi fecerant carmentale per multa sæcula uocauere. Supererat: ut omnis Iouis secūdi posteritas esset apposta: Dardanum qui ex filiis eius unus fuit: & omnem ipsius profapiam apponere. Vecum quoniam uolumen hoc quintum finem p̄scere uidebarur: & illam esse Iongiūsculam: uisum est hic terminum figere: & Dardanum prolemq̄ suam sequenti uolumini referuare.

Explicit liber quintus.

Dardanum qui genuit.

Prohæmium.

Efecerat in faucibus Tyberis leuis cymbulæ ipeus ubi dū ociosus: & nouas uires: & nouos expectare pariter flatus: quadā loci ueneratione tractus cœpi adiacentia cuncta cōspicere. Erat ibi uidere Laurenti ueteris: lauiniq; minas: & prisorum latinorū cunabula. Inde longam albam a sœta sue denominatam: siluis oblitā atq; uepreis: nullū fere de se præter nomē præstare uestigiū. Ast ulterius paululū aurea olim Roma fulgebat ueteri potius splendore: q̄ lumie nouo. Quā dū toto iruerer aīo: in mētē prisici uenere reges: uenere & p̄ceres: sublimēs q; duces isignes uirtute plurima: & militari disciplina: atq; sanctissima paup̄tate spectabiles. Venere triūphi conspicui: subactaq; undiq; natōes: & gloria singularis iperit: qua sola mortales cæteros supauit: & ob quā orbis totius & frena regere & uocari meruit caput. Dūq; mecū mirabundus p̄quirerē: quis nā tantæ molis genitor: quis dici primus potuerit parēs: Terra an Titanus uel neptunus potius educere igētia corpora cōsueti: tuscus Dardanus subintrauit memoriā: eūq; ui-

storiosi populi uetustissimū auū memini. Nec ex lōginquo uidebat litrus: ex quo nauē soluerat irurus ī Asiā usq; tā iclytæ posteritatis in femia p̄iecturus. q̄obrē ne omīssa uideat p̄les tāta claritate cōspicua: tusci fluminis relictis hostiis ueterē secutus aquæ sulcū. ut occulta fide maiorū monumēta cognoscerē: Zephyro fauente ī litrus usq; Meoniū cōtēdi: ut ab idē eo p̄stare q̄ aq̄s seiūxit ab Arida: tā grandis: tāq; admirabilis iperit p̄ct. suas successiones: auos uetustissimos recēserē & in ultimū usq; iclytæ posteritatis deducere successores.

De Dardano. xvi. iouis secundū filio: qui genuit Eriethonium.

Cap. I.

Stēsum ē in p̄cedētibus iouē secundū Cæli fuisse filiū: cuius posteritatis: quoniā series ī p̄cedēti uolumie fere oīs designata ē: solo referuato Dardano: ī hoc libello eius sobolē describemus: eo passū p̄to: quē ueteres iouis testant filium ex Electra Athlātis filia: & Corithi regis coniuge susceptū: ex quo de factis ait Ouid. Dardaniū electra q̄s nescit Athlātide natū. Scilicet Electrā cōcubuisse ioui.

Hūc aiūt prisici iter cæteros filios iouē p̄cipue dilixisse. Sed qd uelit fictio paucis aduertam? Cōstat ar snia Pauli Dardanū Corithi regis fuisse ex Electra cōiuge filiū: sed ad nobilitadā posteritatē ioui attributū: cui ēt moribus erat cōformis. Nā narura mitis hō fuit & religiofus: ut idē ait Paulus. Huic lasius fuit fr̄. Esto sint q̄ addāt Italū: & Sicanū atq; Cādauia sororē: & cū Coritho sola ciuitas Corithus ēēt de suo nōie dicta: & ea erat q̄ hodie opinioē Pauli aliq̄bus additis lris uulgo Cometo uocat. Venerūt eo mortuo de successione in discordiā fr̄es natu maiores: Dardanus: & lasius: q̄ cōmotus Dardanus: q̄ tpe posterior erat: lasiū iteremit. Quā ob eam cū turbatos ciues cerneret: cū pte populi nauē cōfēdit: & lōga actus nauigatiōe: p̄rio in Samo thracia: q̄ nūc famos erat: sedes habuit ut testat Virg. dicēs: Arīcos ira ferre senex: his ortus ī agris Dardanus idē p̄tū ḡiz penetrauit ad urbes: Troiciq; lōmū: q̄ nūc Samo thracia fert. Hic illū corithi tyrrhena a sede p̄fēti. &c. A Samo autē ea in Asiā partē abilit: q̄ Helioporo cōiugua est mari: & ea quā occupauit hora de suo nōie Dardaniā nūcupasse: quā apud regnauit: oppido eiusdē nōis cōstruō: q̄ cōtigisse uisum est Eusebio circa xxxv. Moysis annū regnate argiuis Steleno: qui mundi fuit annus. iiii. M. dcccxxvi. Ibidem autē: cū annis regnasset quinquaginta: uti idē dicit Eusebius in libro temporū. Eriethonio filio relicto superstitē diē clausit.

De Eriethonio Dardani filio: q̄ genuit Troium.

Cap. II.

Eriethonius filius fuit Dardani. Hūc Paulus arbitrat ex Cādauia Dardani coniuge & sorore narū. Hic aut Dardano patri successit: & cū regnasset annis. xlvii. Troio filio derelicto: defunctus est.

De Troio Eriethonii filio: q̄ genuit Ganymedē: Ilionē & Assariū.

Cap. III.

Tros seu troius filius fuit Eriethonii: ut carmine patet Ouidii. Huius Eriethonius. tros est generatus ab illo. Hic patri succedēs: cū uir ēēt armorū ampliatio regno ex suo nōie regionē: q̄ usq; tūc dardania dicebat: appellauit Troiā. Huic bellū fuit aduersus Tantalū Phrygiæ regē ob raptū sibi ab eo Ganymedē filiū: quē præter Ilionē & Assariū genuit: quibus superstitibus diē obiit.

De Ganymede Troi filio.

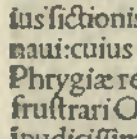
Cap. IIII.

Ganymedes Troi regis fuit filius speciosissimus adolescēs: de quo sic Virg. Intextusq; puer frōdosa regibus ida Veloces iaculo cecuos cursuq; fatigat. Acer anhelati similis: quē p̄pes ab ida Sublimē pedibus rapuit iouis armiger uncis. Lōgæ uī palmas ne quicq; ad sydera tendūt Custodes: sauitq; canū latratus ad auras &c. Hūc in cælū raptū dicit Ouid. & p̄ncemā iouis factū: & aq̄rii signū. Cuius fictionis intērū paucis iudicio suo Fulgētius explicat dicēs. Iouis pugnātis nauali certamine: existētisq; ī nauī: cuius aq̄la erat isigne: bellicā p̄dā fuisse ganymedē. Eusebius autē ī lib. t̄porū nō a ioue raptū: sed a Tatalo Phrygiæ rege dicit: qd scriptū asserit a Phād̄ro poeta: & ob hoc ortū bellū iter Troiū & Tatalū: & hīc uidet frustrari Ouidii dictū. Sane secundū Leōtiū nō frustra. Dicit enī Tatalū ad iouis cretēsis gratiā p̄merēdā: quē ipudicissimū cognoscebat: sub signis aq̄læ uenanrē: adolescētulū rapuisse: eūq; ioui dono dedisse. Qd̄ autem deoz p̄ncerna factus sit: id fictū est: q̄a iter cæli imagies figuratas forsan ad suoz solariū eā ēē dicūt: quā uocamus aq̄riū: in quo existēte sole: terra maximis hymbribus irrigat: quarū humidis uaporibus sydera pasci: nōnulli uoluerē: & sic deoz p̄ncerna factus est: fuit autem regnante argiuis Prito.

De Ilione filio Trois: qui genuit Laomedontem.

Cap. V.

Ilion: ut Homerus in iliade: ubi omnis genealogia Troianorū usq; ad Hectorem & Aeneam explicauit: ait: filius Trois regis Troianorū. Hic: ut dicit Eusebius in libro temporū: regnate athenis Cæcropē: Ilionem ciuitatē illam inclytā Homeri carmine cōdidit: & ex suo nōie nūcupauit. Hæc

enim est: quæ decennalē græcorū obsidiōnē passa est: & ab eis delata: Cōdita autē est circa annū mundi, iii. M. dccc. xcv. Ilioni autem unicū legimus fuisse filium Laomedontē: quē supstīte moriens dereliquit.

De laomedonte Ilionis filio: qui iter mares & foeminas octo genuit filios: quotū hæc sunt nomina. Antigonā, Hefiona, Lampus, Clinon, loetaon, Titon, Bucolyon & Priamus. Cap. VI.

L Laomedon rex Troiæ filius fuit Ilionis: ut scribit in iliade ab homero. Hūc dicūt ueteres uoluisse ilionē muris circūdate: & cū Apolline & Neptūno cōuenisse: ut ipsi muros facerēt mercede promissa: & obseruādi iuramēto præstito. Qui cū fecissent: nec sibi pmissum seruari cernerēt: omnis Troia a Neptūno aquis repleta ē: & Apollo isup misit pestem. Quāobré anxius Laomedon de remedio oraculū cōsuluit: cui respōsum oportere quot annis uirginē Troianā ceto marino. s. monstro exponere. Quod sorte apud troianos siebat. Tandē Hefioni Laomedōtis filiz sors cōrigit. Quæ cum in scopulo religata mōstrū expēctaret: aduenit Hercules: q cū Laomedonte pactiōnē fecit: uidelicet si liberaret a mōstro filia: sibi equos diuino semine pcreatos: quos cōstabat Laomedontē habere: largitē: Attamē cum Hercules uirginē liberasset noluit Laomedon seruare pmissum. Quāobré: seu ut aliis placet: qā dū illā puerum pditū q̄reret: a Laomedōte portu troiano phibitus est: & ideo cū amplionibus copiis ueniēs Ilionē expugnauit: & Laomedontē occidit: & oīa eius uertit in prædā. Is appositis qd sibi uelit fictio uideamus. Volūt. n. apud Troianos pecuniā fuisse in sacra Neprūni: atq; Apollinis reseruata: quā Laomedon iure iurādo præstito: se nō solū eandē restitutorū: sed isup ex ppria largiturū in pdictis sacris in ædificatiōe murorū ciuitatis expēdit: nec tandē petētibus pecuniā restituere uoluit. Sane adueniēte postea aquarū inundatione: & post eā nō satis a sole digesta: ut fit aer isectus aquarū putredine pestē itulit: quæ duo quoniā ad Apollinē & Neptūnū priore uident: adinuentū est ea obperiuriū a decepnis diis imissa. Quod uirgines mōstro appositæ sint responso oraculi: cū sic illos deciperet p̄æpe diabolus: possibile puto: & hinc historiā habere cætera arbitror. Fuere hūc filii filiazq; plures: q̄q; solus Priamus esset ei in regno successor.

De Antigona Laomedontis filia.

Cap. VII.

Antigonā filia fuisse Laomedontis testat Seruius: quā dicit: eo q; fortissima esset: aufam se pulchritudine p̄ferre Iunoni: ob quā causam irata Iuno eā uertit in ciconiā: cuius figmenti talis pōt reddi ratio. Dicit Leontius q; capto ab Hercule Ilione: & occiso Laomedonte: omnes Laomedontis filii: exceptis Hefiona & Priamo: qui capti fuerūt: clam aufugerūt: quo illos fortuna detulit. Antigona autē inter arūdineta Camādri latuit pluribus diebus: & hinc ego fabulæ locū datū puto: qā quæ superbia sua se regnāte patre præferabat pulchritudine cæteris: a fortuna regnorū domina uices uertente eo deducta sit: quo cōsueuere ciconiæ uictū quærere: & sic ipsa donec ibidem fuit: quasi in ciconiā uersa uisa est.

De Hefiona Laomedontis filia: & Teucris matre.

Cap. VIII.

Hefiona filia fuit Laomedontis: quæ cū primo: ut supra dictū est: fuisset a mōstro marino ab Hercule liberata: postmodū ab eodē Hercule: deiecto Ilione & occiso Laomedonte: capta est: & Thelamoni: quoniā primus muros cōscēdisset ciuitatis in partē pdæ cōcessa est. Qui eā salaminā detulit: & cū frustra sæpius a Priamo repenta esset: Thelamoni Teucrū peperit.

De Lampo Clitione: & loetaone filius Laomedontis.

Cap. IX.

Lampus: Clinon: & loetaon filii fuere Laomedōtis: ut in iliade dicit Homerus sic aiens. Laomedon uere Titonon genuit. Priamūq; Lāpūq; Clitionē: loetaonēq; ramum maris: ex his tantū tribus nil p̄ter nudum nomen habemus.

De Titone Laomedontis filio: qui genuit Mēnonem.

Cap. X.

Titonius: ut supra pximo Homeri carmīe mōstratū ē filius fuit Laomedontis: q cū esset forma decorus iuuenis: ut dicit Seruius: ab aurora dilectus: & raptus ē: ex q; filiū aiūt Mēnonē suscepisse: & cū longissimā optasset uitam: & obtinuisset: postremo in cicadā uersus ē. Hunc autē ab aurora raptū: nil aliud puto. nisi qā desiderio captus: auditis forsitan p q; spabat iperū: posse nancisci: pria dimissa: ad orientales migravit populos: a qbus nobis aurora cōsurgit: & ex eis subegit plurimos eisq; imperauit. Qd autem in cicadam uersus sit: cur singatur nōnullæ possunt rōnes ostendi. Prima quæ est: quia uti rore matutino: qui in aurora cadit: cicadæ alunt: sic & iste sumptibus orientaliū: q sub aurora sunt: alebat. Præterea qā cicadæ nigrae sunt cū uirides nascant: sic & iste q albus natus est: agente seruore solis: eius regionis: ad quā transitū secerat: colage ritu niger effectus est. Postremo quia senex audita morte Mēnonis filii: & suog; desolationem in querulam senectutem lapsus sit: & inde mortuus: uti cicadæ faciūt: quæ potius conqueri: q cantare uidentur: & demum post longam querelam crepantes obeunt.

De Memnone Titonis filio.

Cap. XI.

Memnon Ouidio teste: filius fuit Titonis ex aurora susceptus. hūc dicūt cū maxima onētaliū populorū copia subsidio uenisse Priamo: & in pugna ab Achille occisus est. De quo fabulose dicit Ouidius: dum rogo ipositus ureret: orone auroræ matris a loue in auē mutatus ē: & cū eo multæ aues ex sauis pyrae p̄disse: quæ cum ter pyram cū igenti clamore circuissent: sese diuisere: & tā diu inter se decertauere: donec mortuæ occubere. Quas aues Mēnonias appellatas dicit Ouidius. Hæc fictio a cōsuetudine quadā circa pyram Mēnonis seruata a suis: & a quadā conngentia mirabili sumpsit originē. Vetustissimus mos orientaliū fuit: cariores amicos regis mortuo uelle cū cadauere regis comburi: & ad hoc: seu aduersum cōcurrentes: ut circa Mēnonis corpus factū puto: seu aliter in mortē uadūt: & regio iponunē rogo. Præterea dicit Solinus de mirabilibus mūdi sic. At iuxta Iliū Mēnonis stat sepulchrū: ad quod ex sempiterno ex æthiopia cateruatim congregatæ aues aduolant: q̄s Ilienses Mēnonias uocant. Cremutius auctor est: has eas dē anno. v. in æthiopia cateruatim cōgregari & undiq; uersum quo usq; qua sint ad regiā Mēnonis cōuenire

Hæc ille. Possimus ergo ex dictis assumere formam contigisse aces illas eo tunc uenisse ubi regni Mænonis fuerat ager: & circumse uolatu locis: & ide a simplicibus creditum eos q se morti dederit i honore regi fuerit i famula: & ex famula i aces esse mutatos. Mænonē autē in auē uersum nil aliud designare reor: q̄ uiri celebrē samā: q̄ post eius mortē euolauit: lōge lateq̄ agētibus oratōibus: & p̄conis populoz suoz. hūc Mænotē aiunt qdā Susim isigne oppidū Persiæ: qd Sure fluuiū imminet: construxisse.

De Bucolione Laomedōtis filio q̄ genuit Esipiū & Pidasum.

Cap. XII.

Bucolion filius fuit Laomedontis: ut i Iliade testat̄ Homerus dū dicit: Bucolicon at̄ filius generosi Laomedōtis &c. De hoc at̄ nil habemus ulterius: nisi q̄ genuerit filios duos: Esipiū & Pidasum.

De Esipio & Pidaso filiis Bucolionis.

Cap. XIII.

Esipius & Pidasus filii fuerūt Bucolionis: ut i Iliade scribit̄ Hom. sic dicēs. Fuit at̄ ad Esipiū & Pidasum. quos quondā nympha his a Varuarea genuit laudabili Bucolionē. hi qdē strēni iuuenes i pugna aduersus græcos fuere: sed tādē ab Eurialo quodā græco pugnātes occisi sunt ab eo: ut idē testat̄ Home.

De Priamo Laomedōtis filio: q̄ ex Heccuba cōiuge. xix. genuit iter filios & filias & ex aliis mulieribus iter mares & foeminas genuit. xxxi. ex qbus. i. noia tantū. xxxviii. cognouimus: q̄ hæc sūt. Prima Creusa. ii. Cassandra. iii. Iliona. iiii. Laodices. v. Lycastes. vi. Medicaestis. vii. Polyxena. viii. Paris. ix. Hector. x. Helenus. xi. Caor. xii. Troilus. xiii. Deyphœbus. xiiii. Polydorus. xv. Polydorus. xvi. Lycas. xvii. Esacus. xviii. Anthyus. xix. Iesus. xx. Teucer. xxi. Dimocothes. xxii. Echemō. xxiii. Cremenō. xxiiii. Gorgitō. xxv. Cebriō. xxvi. Phorbas. xxvii. Doricō. xxviii. Pámon. xxix. Aliphō. xxx. Agatō. xxxi. Hippothous. xxxii. Aganō. xxxiii. Lacothes. xxxiiii. Mistor. xxxv. Iphates. xxxvi. Testorius. xxxvii. Tymoetes. xxxviii. Polites.

Cap. XIII.

Priamus Laomedōtis regis fuit filius adeo notus inter mortales ut uix usq̄ notior alter sit. Eo qdē adhuc puero existēte ab Hercule Iliion ciuitas deleta ē & occisus Laomedon: & ipse cū multis aliis captus: quē Hercules uicinis p̄ciū p̄ eo dātibus: illis restituit: & a redēptōe Priamus appellatus: ut Seruio placet. hūc tamē semidirutā patriā restaurasse cōstat: uolūtq̄ scriptores multis eā aduersus hostiles ipetus uallasse. Nā dicit̄ Ser. eū sic egisse: ut p̄ rato habere serūdū Plautū: tribus stātibus rebus: eā capi nō posse. uita. i. Troia: Palladii cōseruatiōe: & Laomedōtis sepulchro itegro: qd i porta sceæ fuit. Secūdū at̄ alios lōge plura ad eā capiendā opportūa græcis fuere: ut. i. de Eaci genere aliq̄ itereffet: & ide Pyrrhus admodū puer i bellū uocatus ē. Ut Rhesi regis eq̄ tollerēt: anteq̄ Xanti aquā gustassent: & ut Herculis itereffent sagittæ: q̄s misit Philotes: cū ipse nō posset asferre morte p̄uetus. Prius ergo Laomedōte mortuo regnauit: cui cū cūcta p̄ uotis succederēt: capta Heccuba filia Cipsei regis Thraciæ i cōiugē: & ex ea multis suscepris filiis: & ex aliis mulieribus ē q̄ pluribus: i tā gradē regnū suū apliauit splendorē: ut nō solū Troiæ rex: sed totius asiæ uideret̄. Sane dū paris filius eius p̄ capta Hestōa sorore priami ab hercule Helenā Menelai cōiugē rapuit: & deduxisset i Troiā: nulliq̄ posset iduci suasiōibus: ut illā repetētibus græcis restitueret: Eos cū mille nauibus i litus Troianū descēdētes uidit & Iliion ēt obsidētes & cirrū igne ferroq̄ cuncta uastantes: & psæpe filios suos & naturales & legitimos: & auxiliaries reges occidētes: & postremo casum uidit hestorem: & curru Achillis trahi: ad cuius redimēdū cadauer dicit̄ Home. i Iliade circa finē: nocte Mercurio duce iuisse: & flexis genibus Achillē orasse. Esto dicat̄ Seruius lōge aliter fuisse: eū. i. nocte ad tentoriū Achillis accessisse: eūq̄ dormientē iuenisse: adeo: ut eū occidere potuisset: sed excitasse potius uoluisse: atq̄ orasse & obtinuisse petitū: & ab Achille usq̄ Troiā postmodū p̄secutū: sed hæc ab Homero oppressa: ne q̄ laudū Achillis erat p̄co: uidere dēdecorū suoz recitator. Præterea uidit priamus palladiū subtrahēt: equos Rhesi eductos: Troiā casum & paridē: & ultimo Iliō capi: & filias captiuas deduci: & igne cūcta cremari: & i regiā usq̄ suā: post polytē filiū suigētē Neopholemū penetrātē: & i sinu suo iscolicē filiū occidētē: seq̄ obiurgātē trās fodi gladio. Sæ dicit̄ Ser. de morte priami uarie op̄ari: cū dicāt alii eū a pyrrho i domo regia captū: & ad tumulū usq̄ achillis tractū: ubiq̄ cōfossū & busto caput abscissū: atq̄ pilo ipositū & circulatū. Alii dirūt ad hercei Iouis arā: ut diximus: qd op̄ari uidet̄ Vir. fuerūt. n. huic ut ipsemet Achilli narrat i ultio Iliadis lib. siliit qnq̄ gita iter mares & foeminas ex qbus dicit̄ se. xix. ex cōiuge suscepisse: reliquos uero ex mulieribus aliis in atris suis cōmorantibus.

De Creusa prima filia Priami & Aeneæ coniuge.

Cap. XV.

Creusa filia fuit Priami & Heccubæ ut testat̄ Seruius: fuitq̄ Aeneæ cōiūx ut sæpe p̄ Vir. patet: eiq̄ filiū peperit Ascaniū. Hæc in excidio Iliionis ab aenea cū p̄re & filio fugiētē pditā dicit̄ Virg. sed nō nulli eā ab ipso ex pactiōe rū græcis facta occisam uolunt: ne q̄s in sua libertate ex femine Priami su p̄sset. Qd̄ satis caute tetigisse uidet̄ Virg. ubi Aeneā exgrentē eā describit: & illius umbrā loquētem Aeneæ inducit atq̄ dicentē. Nō ego mir midonū sedes delopūue supbas Aspiciā. aut grais seruitū matribus ibo. Dardanis & diuæ ueneris nurus. Sed me magna deū genitrix his detinet horis &c. Et sic patet postq̄ a nemine captā se dicit̄: sed detineri a matre deū: quæ terra ē: ibidē mortuā derelictā atq̄ ifossam.

De Cassandra. ii. Priami filia.

Cap. XVI.

Cassandra filia fuit priami & Heccubæ formosa uirgo. Quam cū amaret Apollo: eiusq̄ concubitū peteret: petiit Cassandra murus: quod illi apollo se darurum iuramēto firmauit. Petiit ergo ut uates fieret & facta est. Volens autē apollo quod petierat: ipsa negauit. Quamobrem rurbatus apollo: cum auferre neqret qd̄ dederat: egit ut nulla præstaretur fides uaticiniis suis: & sic factum est. Nā cū ex raptu Helenæ qd̄ futurum ēt Troianis prædiceret: non solū non credita: sed a patre & fratribus sapissimē uerberibus castigata est: hæc autē Corebo Migdonio iuueni desponsata fuerat: Virg. asserente. Tandem cū nondū nuptias celebrasset capto Ilio: & ipa iscolix a græcis capta est: ut idē dicit̄ Virg. Verum Ilio diruto: & præda iter p̄cipies diuisa: misella in fortē cōrigit Agamēnoni: & quæ illi fata setuarent a coniuge prædixit: ut Seneca poeta testatur in Tragœdia Agamēnonis. Sed more solito nil sibi creditum est. Ex quo

Liber

ut in Odyſſea teſtat Homerus: factū ē: ut in cōuiuio ab Egisto & Clitēneſtra & Agamēnon occideret: & ipſa iubente et Clitēneſtra pimeret. Qd̄ aut̄ de Apolline fictū ē ab euetu ſumptū uidet. Studuit. n. uirgo ut uaticinio iſtueret: & eo q̄ optime pſiceret ab apolline diuinatōis deo diligi uiſum eſt: dictūq; illi ab eo conſeſſum qd̄ labore quæſiuerat: & quoniā fides dictis eiſdē nō præſtabat qd̄ ſigmen̄ ſuper eſt additum eſt.

De Iliona. iiii. Priami filia & Polymneſtoris regis Thraciæ coniuge. Cap. XVII.

I Liona: ut Seruio placet: filia fuit Priami: & ut aſſerit Paulus ex Heccuba. Hæc ratiōe ueteris hoſpitiū & inſignis amicitia: ut dicit Setuius: Polymneſtoni regi Thraciæ matrimonio iuncta eſt.

De Laodice. iiii. Priami filia: & Helicaonii coniuge. Cap. XVIII.

L Aodices Priami fuit filia: & Helicaonio filio Anthenoris regis Thraciæ nupta: quā uocabat Troiani Laodicē galoo. hæc aut̄ teſtat Home. i. Iliade dicēs. Quā Anthenonides hēbat rex Helicaon, Laodicē priami filiarum ſpecie optimam. Hanc Heccubæ ego filiam fuiſſe puto.

De Lycaste. v. Priami filia: & coniuge Polydamantis. Cap. XIX.

L Ycaſtes: ut aſſerit Paulus: filia fuit Priami pulchritudine iſignis adeo ut captus ex ea Polydamas Anthenoris & Theano ſororis Heccubæ filius: illam ex concubina ſuſceptam ſumeret in uxorem.

De Medicaſti. vi. Priami filia & Polippi coniuge. Cap. XX.

M Edicaſtis filia fuit Priami naturalis: nec habet ex qua matre. Quæ qd̄ nupſit Polippo Mentoris filio: ut i. Iliade teſtat Homerus. Habitabat quā ipideon anteq̄ uenirēt filii Achiuorū. Filia aut̄ priami nothā hēbat Medicaſtin. Huius Medicaſtis uitū. ſ. Polyppū in certamiē a Teucro Thelamonis filio occiſum dicit Home. De Polyxena. vii. Priami filia. Cap. XXI.

P Olyxena uirgo filia fuit Priami & heccubæ: ut perſepe teſtat̄ Euripides in tragœdiā: cui titulus Polydorus. Hæc inter cæteras Troianas formoſior ſer̄: ob quā formoſitate iſortunio ſuo ab Achille dilectā ē: quo amore i. morte fortiffimi iuuenis heccuba p̄dione uſa ē: nō exiſtimās p̄ Achillis uulnera ſanguinē inocuæ uirginis ſe ſuſurā. Hæc qd̄ poſt Ilionē euerſum: ut Sene. tragicus teſtat̄ i. troade: pyrhus achillis filius ad placados priami manes popoſcit: atq; poſt lōgū iurgiu: ſic ſuadete Calcate uate cōceſſa ē. Quā ornata ritu uirginum nuptias celebratiū ad Achillis tumulū truculētus deduxit iuuenis: & quoniā ab imaginē Achillis petita dicebant: ut dicit Euripides i. præallegata tragœdiā: ibidem intermit.

De Paride octauo Priami filio: q̄ genuit Daphnidē & Idæū. Cap. XXII.

P Aris: q̄ alio noſe Alexander dictus ē: filius fuit Priami & Heccubæ: ex quo talis atē alia recitat̄ hiftoria. Dicit. n. Tullius ubi de diuinatōe ſcribit: Heccubæ p̄gnanti: ea. ſ. p̄gnatōe: ex q̄ poſtea natus ē paris: p̄ q̄tē uiſum facē parere Troiā oēm cōburerēt atq; diſſipatē. Ob qd̄ ſomniū anxius priamū apollinē cōſuluit: q̄ reſpōdit naſciturū filii opa Troiā oēm piturā. Quāobrē priamū Heccubæ naſciturū iuſſit exponi. Heccuba at̄ cū ſpecioſiſſimū filiū p̄ſpexiſſet: miſerta tradidit eū q̄buſdā: q̄ illū paſtoribus regis alēdū traderēt & ſic ſub Ida paſtoribus educatus ē: & cū adoleuiſſet Oenōis nymphæ Ideæ cōtubernio uſus: duos ex ea ſuſcepit filios: p̄terea cū iter quoſcūq; litigantes eēt egſſimus: i. maximā iuſticiæ ſaniā euſiſſet: adeo ut litigantibus de formoſitate pallade lunone & uenere: p̄ aureū pomū a diſcordia eis i. conuiuiū p̄ceſſit: in quo: deſ digniori: erat ſcriptū a Ioue ad cū p̄ ſniā remiſſæ ſunt. Quæ: ut aiūt illi: ſub opacis nemoz̄ umbris loco: cui Meſaulō dicebat: remoris ueſtibus ſeſe paridi mōſtrauere. Eiq; dixit pallas: ſi eā cæteris pulchriorē diceret ei tege oium cognitionē daturā. Sic & Iuno regnoz̄ & diuitiaz̄ dominiū. Venus at̄ pulchriorē orbis mulierē ſpopōdit. Quæ tractus cōcupiſcēria ſiluius Iudex Veneri deberi pomū iudicauit. Tādē: ut dicit Secui. hic paris ſecudū troica Neronis fortiffimus fuit: adeo ut i. agonali certamiē: qd̄ agebat̄ Troiæ: ſuparet oēs: & ipm̄ Hectore. Qui cū iſtius: q̄ uideret̄ eū ſuſciteret̄ gladiū paſtorē punis: dixit ſe eē germanū: qd̄ ablatis crepidibus p̄bauit eū ad huc ſub hanc lateret̄ paſtorali. Et ſic uidet̄ q̄ cognitus receptus fuerit in domū patriā. Inde cōpoſitis. xx. nauibus a priamo ſub ſpē legatōis ad repetēdā Helenā i. graciā miſſus ē: ubi aliq̄ uolūt̄ & hos iter Quidam i. epiſtolis eius patet: a Menelao hoſpitiū ſuſceptus & honoratus ē. Alii uero arbitrat̄ in graciā ueniſſe: abſente Menelao: & ad ſaniā pulchritudinis Helenæ tractus Ipanien peſiſſe ciuitatē: & eū expugnari: ano regni agamēnonis p̄lo nō exiſtētibus ſibi caſtore & polluce: q̄ ad agamēnonē preſerāt: & ſecū hermonā Helenæ & Menelai filiā duxerāt. Et ſic ciuitate capta Helenā renitētē rapuiſſe: & oēs theſauros regis abſtuliſſe: qd̄ ſatis elegāter rāgit Virg. dū dicit. Me duce dardāius ſpartā expugnauit adulter &c. Et ob hoc uolūt̄ q̄ hanc opinionē tenet Helenā poſt captū Ilionē meruiſſe a uiro recipi. Ex q̄ rapia bellū decēnale græcoz̄ aduerſus Troiāos ſuſceptū eſt: i. qd̄ reſert Home. paridē ab Hectore ſre i. crepitū deſcēdiſſe ſemel: & ſingulare certamē aduerſus Menelaū ſumpſiſſe: i. quo cū apriſſime uinceret: a Venere eū p̄lio ſubtractū dicit: adiciēs i. pulſu Mineruæ p̄daz̄ i. Menelaū ſagitaſſe atq; eū uulneraſſe: & ſic qd̄ erat ſingulare i. uniuerſale certamē deuēit. Poſtremo iā Hectore & Troilo perēptis ab achille: cū ipſe arcu & ſagittis: q̄bus plurimū ualebat: achillē fraude Heccubæ ad deſponſandā Polyxenā i. tēplū Tymbrei Apollinis nocte: & ſolū euocatū occidiſſet: & ipſe a Pyrro achillis filio occiſus ē. Paucis q̄ppe fictōibus hæc hiftoria i. terlita ē: q̄s enucleare uolētes priō iudiciū Paridis uideamus i. quo ſniā Fulgēni meo iudicio ſequēda ē. Dicit. n. tripartitā mortaliū uirāeē. Quæz̄ prima theoria dī. ſecūda practica. tertia philargica: q̄s nos uulgarioribus uocabulis cōtēplatiuā: actiuā: & uoluptuoſā nūcupamus. de q̄bus Ariſtoteles un̄ de cæteris optime facit: diſſerit i. primo ethicoz̄. Has Iuppiter. i. deus: ne uideat̄ aliquā reprobādō arbitriū libez̄ cuiq; ſurriperet̄ ad iudiciū Paridis. i. cuiuſcunq; hois remittit ut ei liceat quā maluerit approbare: & ſibi ſumere. qd̄ autē ſumenn̄ uoluptuoſam ſequat̄ exitu Paridis demnſtraſt. q̄ autē a Venere ſubtractus fit: ad eum declarandam ignauitā dictū eſt: ut appareat q̄ iners tantū uacaret Venereis. Pandarum autem a Miſecua impulſum ideo dictum eſt ut offēderetur aſtutia Troianorum: qui uideſtes deficere Paridem: ut eum morti ſubtraherent: non ſeruatis p̄actionibus in Menelaum fecerūt i. ſultum.

De Daphnide & Idæo filiis Paridis.

Cap. XXIII.

d Aphnis & Idæus ut paulus affirmat: filii fuere paridis ex Oenone nympa idæa seu p e gæfa: cuius amicitia usus dū pastor eēt suscept: de quibus nil memoratu dignum competisse memini.

De Hectore Priami filio. x. genuit Astianactem.

Cap. XXIII.

Hector præ cæteris corporea uirtute insignis: uarū oīum carminibus celebris: iuuenis phama iclyta i nouissimū usq; diē forre uicturus: filius fuit priami regis & Heccubæ. hūc i cōiugē sumpsisse Andromachā filiā lectiōis Thebæ: Ciliciæ domini testat Hom. ex q̄ iā orto græcorū bello filiū suscepit noīe Astianactē: esto ipse Camadrū appellaret. Huic igē & si militaris disciplinæ plurimū inēct:

tam grādis erat anīmi audacia & corpus robur ut post occisum p̄chilū primū i lītus troiæ ex græcis e nauibus p̄siliētē: troianorū aciē p̄sepe p̄sentia sua nō solū aduersus græcos ad subsistēdū patientē faceret: sed ad isiliēdū redderet audacē. Et qd mirabilius erat: ipse solus s̄pissimē græcorū thurmas aggredi ausus est. & ui disgregare phalāges: adeoq; omne agmē cogere: ut solus esset terror achiuis oībus. Hic aduersus aiacē Thelamonū ut ait Home. singulari pugnaui certamē. nox tamē superueniēs nō minus aiaci grata q̄ sibi diremit duellū a quo more p̄isco cū discederet: gladiū illi dono dedit: quo se Ajax postmodū ireremir: & ab eo suscepit baltheū: quo ornatus ab achille occisus ē: & post curæ tractus ut ait Serui. Tādē cū multos ēt græcorū p̄cipies morti dedisset: patroelū Achillis amicū & suis insignē armis occidit: achillē existimās supasse: & armis nudatū insignibus p̄p̄a iclytus igēti troiā itrauit: suæ necis irritamēto gloriosus. nec multo post cū Achille cōgressus seu fessus hector: seu multū p̄ualeret achilles: ab achille supatus occubuit: & non solū armis ornatus reliquo a Victore supatus ē: ueq; & curru cū baltheo ab aiace cōcesso tractus circa ilionē priamo ēt p̄spectate ē: & ad naues usq; græcorū deuectus. Quas penes sauerus iuuenis nondū posito amici occisi dolore: nudū cadauer p̄ dies. xii. in sepulcū seruauit donec nocte tedēpturus miserabilis p̄ priamus ueniret: ut scribit Home. Veq; eodē homero teste iussū iouis apollie cadauer isigne ne corrupet: ante funus sacris liquoribus plitū ē. priamo at restitutū Iliadū lachrymis & mœrore publico: & solēni cerimōiæ ueq; p̄p̄a tumulatū ē: eiufq; cieres aurea i urna seruati. In hac historia nil fictū ē p̄ter qd apollie sit cadauer curatū: qd factū ē a medico iulī su achillis. Dicebat Leonius & hoc nō honorificētiæ cā: sed expectatōe pecuniæ: q̄ spabat cadauer redimi: si in tegrū seruaret uti factū ē. multis. n. susceptis muneribus poscēri priāo reddidit. Huic unū rātū legisse filiū me mini: astianactē. Veq; iudicio aliorū plures fuere: cū dicar Euse. & Beda: unusq; eorū i libro quē tēpore scripserat: hectoris filios post lapsum t̄pis Iliū recepisse: helēo eis subsidiū p̄stare ac posteros anthēoris ex ilioe pulfos regnate Latinis Ascāio æneæ filio. Insup Vincērius gallicus historiographus uelle uidet: Frācorū reges hodiernos a filiis Hectoris antiquissimā originē hūisse: aiēs a Frācone quod a Hectoris filio cū i extremā germāniā aufugisset: Sycābria ciuitatē cōditā: & tractu t̄pis huius Frāconis successores ripas obseruātes Danubii i occiduū descēdisse: ac Marco manno priūi filio & Samiōe ex posteris Anthēoris ducibus: Gratūi Cæsaris Augusti t̄pe: trāsudaro Rheno eas i partes uenisse: q̄s semp postea tenuere: sibiq; ex eis ducibusq; reges cōstituere: & i posteritatē longā atq; fulgidā deuenere. Qd & si multū nō credā: absit ut oīno negē: cū oīa sint possibilia apud deum.

De Astyanactē Hectoris filio.

Cap. XXV.

Astyanactes ut s̄pissimē in iliade testat Homerus & Seneca poeta in troade tragœdia: unicus fuit Hectoris filius ex Andromacha natus eidē post ichoarū bellū ire troiās & græcos: ut satis p̄ Virgilū sumi p̄t ubi describit Andromachā Astianū alloquēre: qd ēt ex tragœdia Senecæ p̄allegata colligit: ubi dū ab Vlyse q̄rere i mortē (ur paruuloꝝ moris ē) cōfugit ad matrē. Sed tādē ui agēte græcis exposcēribus redditur ante q̄ naues a Sygeo soluerē: ut qdā uolūre turri deiectus ē: ur alit saxo illifus: & sic mortuus: ne ulla priamū generis libera supesser posteritas. hūc Homero teste hector ut plurimū uocabat Camadrū.

De Heleno. x. priami regis filio.

Cap. XXVI.

Helenus priami fuit filius: & Heccubæ uaticinio isignis ut de eo loquēs testat Virg. dicēs. Troiugēa iterpres diuū q̄ numina phœbi. Qui tripodas clari lauros: q̄ sidera sentis. Et uolucrū linguas: & p̄peris oīa pēnæ Fare age &c. Huic sunt q̄ dicar a græcis idulrū: q̄a captus eis opportuna ad Troiā cāp̄endā reuelasset. Ipse tamē Iliōne deiecto pyrrho Achillis filio nauigationē phibuit: p̄dixitq; futurā pestē nauigātibus. Quāob̄tē non solū a pyrrho seruatus ē: sed ab eo in Epyrū deductus: & ibidē illi parte regni concessa cū Hermionā rapuisset Horesti Andromachā olim Hectoris cōiugē quā loco uxoris tenuerat: illi cōiunxit cōiugio. & tandē cū pyrrius ab horestē occisus fuisset i tēplo apollinis ut dicit Seruius. Molossum pyrrii filiū: quē illi andromacha peperat & eius regnū seruauit. Qui qdē Helenus cū regnū suū Chaoniā de noīe frat̄is appellasset: ibidē ad istar Troiæ ciuitatē ædificauit: in q̄ Aneā profugum suscepit: & honorauit: & donatis muneribus intercep̄rū dimisit. Quis tamen illi fuerit finis non legi.

De Chaone priami filio. xi.

Cap. XXVII.

c Haon ut dicit Serui. filius fuit priamū ex q̄ m̄te nō dicit. hunc isup ait ab Helēo i uenatōe iaduertērer occisum: & ob id q̄si i p̄diti fr̄is solatiū regni portione. q̄ helēo fuerat a pyrrho concessa: ab eodē heleno Chaoniā noiātā.

De Troiulo. xii. priami filio.

Cap. XXVIII.

Roiulus fuit priami regis filius & Heccubæ: ut satis absq; testimonio notū ē. hic aūr adhuc adolescētulus ausus aduersus Achillē pugnā arripere ab eo occisus ut patet liquido per Virg. ubi parte alia fugiens amissis troiulus armis.

De Deiphœbo. xiii. regis priami filio.

Cap. XXIX.

Deiphœbus filius fuit priami ex Heccuba: qui cū multa i hostes egisset dū se rutum arbitraret occubuit. nā inter tumultū capti Iliōnis dormiēs isidiis Helenæ quā post mortē paridis coniugē duxerat occisus: & turpiter laceratus fuit: ut apud Virg. refert Aeneas: q̄ illū isignia uulnerū seruante

apud inferos describit ibi: Atq; hinc priamidē laniatum corpore toto, & infra per plures uersus.

De Polydoro. xiiii. priami filio.

Cap. XXX.

Polydorus ego duos fuisse Priami filios cōperio. nā unū ex hecuba suscepisse ī tragœdia: q̄ Polydorus ī titulā: plēissime asserit Eurypides: Alter; uero ex Laothi filia Althai suscepisse dicit Home. ī Iliade: eūq; ī pugna occisū ab Achille. Nos at de priō p̄seq̄mur. Fuit ergo iste Priami filius & Hecubæ: quē ut dicit Eurypides: priamus filiis ad futuros euētus rū maxio auri pōdere misit ī thraciam ad polymnestorem regem antiquū hospite: & amicū atq; genēz suū: ut eū aleret: & eū auro seruaret: Sane cū iā ī græcos lætiori uultu p̄spicere uideret fortū: cū illa polymnestor aīum uertit: & auri cupidus polydorz ī littore spatiāte telis aggredit & frustra fidē īplorātē occidit: cadētiq; tumulū supiniecit: rui supcreuere mirti uirgulta. Hæc aut a Virg. scribunt ibi. Hūc polydorz auri quondā cū pōdere magno: & ista p̄ plures uersus: ī qbus ēt refert qliter uirgulta ex his qdā fori uiru ab ænea discripta emisere sanguinē: & demū uerba qbus ut fugā arriperet æneā p̄monuit. Huius extremæ ptis nil aliud tegit figmentū q̄ q̄ mirteta qbus amica sūt littora ad istar iaruloz emittūt uirgulta. Sāguis uero emissus mortis uiolētā speciē designat. Sic & uerba hoīum cōscioz relata: per quæ cōprehendit iniquitas occisoris & monet quis apud tales morā non eē trahendam.

De Polydoro. xv. & Lycaone. xvi. filiis priami.

Cap. XXXI.

Polydorus hic alter a supiori & Lycaon filii fuerūt priami & Laothi: ut satis apud Homez Lycaon ostēdit Achilli dicēs: Te precor achille miserere mei: iturus enī tuus seruus sum quo miseris: te penes ī cōuiuiō sui: dū me ī uiridario cœpisti & ī Lēnon trāsmisisti: duodecima dies abiit postq̄ ad Iliōnē rediit: & ī tuas māus itēz rediit me deus: me iuuenē uidēs: quē genuit Laothi filia Althai senis: q̄ bellefessi dominabāz. Huius aut filia priamus hēbat: & alias. ex ista aut duo nati sumus: tu aut ambos iugulabis. Certe primū ī ter pedestres domuisti polydorz deo similit & percussisti lancea. Nunc aut mihi īfortuniū paras: tuas effugere manus non possum. sed hoc in animo ponas quæso ne me interficias. non enim ex uno uētre cū Hectore sum: q̄ tibi sociū īterfecit &c. Vegz achilles nil iuuatibus p̄cibus: eū ignominiosus obiuergis uerbis: ī camādrū flumē īpulit: & ī eodē misere perit. Patet ergo ex uerbis huius Polydorz hūc alii a priō fuisse: q̄ ut testat Home. plurimū diligebat a priōco q̄ iunior filioz eēt. & ob id non p̄mittebat illū ī pugna deicēdere. uncebat. n. hic celeritate pedū quolrūq; cœtæos: & mirabilē de sep̄bebat idolē. Vegz qdā die nesciēte priō armatus descēdēs ī hostes icidit ī achillē: q̄ lancea eū prussit: & fractis obstaculis armoz īscelicē euisctauit. Sed ip̄e uisceribus māu collectis dū abiret debilitatus occubuit: nec potuit hector ī eius salutē ueniēs eū e māibus mortis subtrahere.

De Esaco. xvii. Priami regis Troiæ filio.

Cap. XXXII.

Esacus fuit filius priāi & Alyfiræ dimantis filia: ut dicit Oui. Quāuis ē illū p̄les enixa dimātis Esacon umbrosa furtim pepisse sub ida. Ferē alyfiræ &c. Hic atē bellū troianū diu natus ē: & mortuus pauloante initiū: ex quo talē recitat Oui. fabulā. Erat huic ciuitas exosa: & libēs nemora colebat & rura. cōtigit una die ut uideret hesperīe uirginē capillos pectēz suos atq; fittāz: & eius caperez formositate. quē cū uidisset Hespies ad se accēdētē: cōfestim fugā arripuit. hic uero dū illā seruēter seq̄ret: & cōtigiſset ut uirgo fugiēs ab angue īter herbas laēte morderez & morerez ex morſuacri dolore cōcussus ī desiderū mortis icidit: & ex scopulo pximo se ī mare p̄cipitē dedit: cuius miserta Thetis eū mutauit ī mergū nōdū sic uocitatū. Ipse tamē uitā spernēs dum sæpe metgetez moriturus ī undas: mergi nomē sortitus ē. hūc priamus & filii facti illi tumulo fleuere diu: eo q̄ si uita mansisset: Hectore nō uidebat īferior uiribus. Eū at ī mergū iō uersum dicit Theodōtius: q̄ uiuus descēdit ad ima & ab aqs mortuus ī altū reductus est. Ego at puto iō ī mergū uersum creditū seu dictū: eo q̄ q̄ nate nō norūt si ī aquas cadūt ante q̄ moriant & mergunt: & ī altū sæpe redeūt more mergi. Seu forte sic cōtigit ut dū ī aqs cecidisset Esacus: & remāſisset ī fundo: mergus q̄ ante aqs ītrauetat: tūc eas exiēs euolauit. & hic sumptū Esacū ī mergū uersum.

De Antipho xviii. & Iso. xix. filiis Priami.

Cap. XXXIII.

Antiphus & Isus priāi suere filii. ueg; antiphus ex Hecuba susceptus ē: cū naturalis Isus existeret ut auctoritate cōstat Homeri: q̄ ī Iliade de ābobus sic ait. Ille at iuit isonq; & antiphō īterſecturus filios duos priāi Nothū & legitimū: ābobus ī uno rutru existētibus. sed nothus frēa regebat: Antiphus at trāsibat &c. Restat igr qd Isus erat nothus: q̄ frēa tegebat. Hi tamē ābo: ut erat ab Agamēone ī pugna una hora occisi sūt: & ob id iūctos apposui.

De Teucro. xx. priāi filio.

Cap. XXXIII.

Teucer ut affirmat Barlaā: filius fuit priami ex nympha susceptus Anthiodona. nec est hic is a quo Teucri appellant troiani. nā ille longe fuit antiqor: & filius scamandri Cretensis: qui ob penuriam frugū relicta Creta uenit ī phrygiā: & rū Dardano & Eriktionio regnauit. Hūc tamen dicit Barlaā bello nō īterfuisse: cū paulo ante dū ī Bebritiis syluis uenaret ab īgēti urſo laceratus fuisset.

De Dicomonte priami. xxi. filio.

Cap. XXXV.

Dicomotes filius fuit priāi: ex q̄ tamē m̄re non habet sed natūtalē satis p̄ Homez apparet ī Iliade dicentē de eo sic. Sed filiū priami Nothū p̄cussit Dicomōtem. Hic ab Vlyſſe occisus est ī pugna ut ī textu sequit Homeri: & hoc ī uictā Leuci socii Vlyſſis occisi ab Antiphōe filio priami.

De Echemone. xxii. & Cromenone. xxiii. filiis priami.

Cap. XXXVI.

Chemō & Cromenō priami suere filii naturales: de qbus ī Iliade sic dicit Home. ubi filios priāi duos cœpit Dardāidis ī uno curru existētes Echemōa & cromenonē. hos. n. duos ut satis p̄ sequētia homeri uerba patet: Diomedes pemit ī pugna.

De Gorgitione. xxiii. Priāi filio.

Cap. XXXVII.

Gorgition ex Castiamira priami fuit filius: ut ī his testat Home. & hunc certe sefellit. hic at irrepheſibile Gorgitiona filiū amplū priami p̄ pectus p̄cussit telo. Hūc ut postea sequit ī textu: Priamus ex

Castiamfra í Eufina ciuitate ppinqua Troiã suscepit: q postea í certamine apud Troiã a Teucro Thelamonis filio cõfossus occubuit. De Cebrione. xxy. Priami filio. Cap. XXXVIII.

Ebrion filius fuit priami ut p Home. apparet í iliade dicẽtẽ. Cebrionẽ nothũ filium gloriosi Priami.

c Iste cebrion ut idẽ Home. í iliade dicit: í pugna penes Troiã a Patroclo saxo ictus sterit.

De Phorbãte. xxvi. Priami filio q genuit Ilioneũ.

Cap. XXXIX.

Phorbas filius fuit priami & Ephithesiã filia Srasypyi Migdõii ut dicit Paulus: quẽ a deo senẽ tpe belli fuisse scribit: ut potius frater q̃ filius priami uideret: & ob ísitã armozũ uirtutẽ nõ obstaribus anis et phibete priamo í certamẽ sapius descẽdit: & tandẽ a Menelao gladio obrũcatus ẽ. esto dicat Ser. & í testẽ iducat Home. hũc Phorbãtẽ nõ pugnasse qn sibi fauisset Mercurius: qd ego minor í iliade nõ iuenisse: dato credibile sit: nõ oẽs q í certaminibus illis pugnauerẽ ab Home. positos. q̃s at huic fuerit finis legisse nõ memini.

Dellioneo Phorbãtis filio.

Cap. XL.

Liõeus Phorbãtis fuit filius ut asserit Paulus qd ẽr testat Seru. Quãtus uel qlis hic í armis fuerit apud Troiã nõ legi. Veg. ut p Virg. patet: eloquẽria ualuit plurimũ. Nã ipse fuit q̃ secutus aeneã post Iliõis excidiũ Didonẽ. p salute sua atq̃ sociozũ orauit: & eloqo placauit: & cũ íã in italiã uenisset aeneas: ad Latini nõ regẽ príceps legatõis fuit.

De Doridone Priami filio. xxvii.

Cap. XLI.

d Oridon teste Home. naturalis Priami fuit filius. dicit enim in iliade sic. Ajax Troianis insultans accipit: idest occidit Doridone Priami Nothum filium.

De Pãmonẽ. xxviii. Anthiphõẽ. xxix. Agathõẽ. xxx. Hypothoũ. xxxi. & Aganõẽ. xxxii. filiis priã. Cap. XLII.

Ammone: Antiphonẽ: Agathonem: Hypothoũ & Aganone filios fuisse Priami his carminibus í iliade demõstrat Home. Irato sene hic ar filios. pprios clamabat iniuriã Helenũ Parimq̃ agathonẽq̃ gloriosum. Pãmonẽ antiphonẽq̃ & uoce bonũ Politõ. Deiphobũq̃ & Hypothoũ: & diuũ Aganone. hos qdẽ omnes í hac parte dicit Home. iturus nocte Priamus ad achillẽ redẽpturus cauer Hectoris iratus clamabat ad præparãdos sibi currus & alia opporrũa: ex qbus concepti matribus seu quid ex eis postmodũ contigerit. nec dicit Homerus: nec alibi memoratos inuenio.

De Lacoonte. xxxiii. Priami regis Troiã filio.

Cap. XLIII.

Lacoonte Priã fuisse filiũ: & apollinis sacerdotẽ: undecũq̃ hũerit papias affirmat. Ex quo qdẽ mentionẽ facit Virg. dicẽs: Prius ibi atẽ ocs magna comitẽ caterua Lacoon atdẽs sũma decurrit ab arce. &c. Dicit qdẽ Virg. q̃ hic pcussit hasta equũ paratũ a grãcis: & ob id a duobus dracõibus duos filios suos puulos deuoratos: & ipse demũ ab eis dẽ caprus & cirrũflexus. tamẽ utq̃ fuerit occisus. nõ satis appet: nec aliud ide dicit.

De Mifstore. xxxiiii. Priami filio.

Cap. XLIII.

m Istor filius fuit Priami: ut in iliade ostendit Homerus ubi cõqueritur Priamus: q̃ omnes filii sui qui optimi etant in armis occisi sunt: & inter alios nominat istum Mifstorem.

De Iphate. xxxv. & Testorio. xxxvi. filiis priã.

Cap. XLV.

Iphates & Testorius ut dicit Paulus filii fuerũt Priã: quos illi uno ptu Peruia Idea nympa enixa ẽ: quã ipse furrim iuueis í uenatõẽ cõpresserat. Cuius qdẽ rei testimõio utif Homeri. esto quo í libro nõ scripserit. Addit ísup eos incutes una acriter pugna apud Ilionẽ ab anthiloco Nestoris filio trucidatos.

De Thimõete. xxxvii. Priami filio.

Cap. XLVI.

Thimõetẽ dicit Seruius priã & Arys bæ fuisse filiũ: ubi aduertẽdũ Thimõetẽ: ut testat Ephoriõ: uarẽ fuisse: q̃ rũ dixisset die qdã nasci pueẽ p quẽ Troia posset eueri conrigit: ut ea die q̃ a Thimõetẽ p̃dicta fuerat parerẽt æq̃ thimõetis cõiũx & Heccuba. Quãobrẽ ad euitãdũ p̃sagiũ priãus Thimõetis natũ filiũ uxoreq̃ iussit occidi. Et hic tractu tps factũ ẽ. ut thimõetes iniuriã memor aduersus patrẽ sentiret í p̃ditionẽ ciuitatis: qd̃ satis uidef ex uerbis Virgillii cõcipi dicẽtis. Pars stupet inuptã donũ exitiale Mineruã: Er molẽ mirãt equi: primusq̃ Thymõetes Duci ítra muros hortat & arce locari. Siue dolo: seu iam Troiã sic fata ferebat &c. Aliũ uero uolũt Thymõetem filium nõ fuisse Priã: sed Arys bæ utrum ex qua Priamus filiũ suscepit: quẽ mox cũ matre fecit occidi: ut supra dictum ẽ. & Thymõetes postea tam ob mortem coniugis q̃ ob perpetrãram in ea a Priamo aduiterium aduersus patriã cum grãcis sensisse.

De Polite. xxxviii. Priami filio: qui genuit Priamũ.

Cap. XLVII.

Polites filius fuit Priami: ut carmie Virg. sumit: ubi dicit. Ecce aut Elapsus Pyrri de cãde Polites Vnus natozũ priami &c. Nec multo post si q̃s leget aduertet facile Heccubã et fuisse filiũ. Hic autẽ polytes cũ multa egisset in bello. p priã defensione: tãdẽ ciuitatẽ capta a Pyrrho Achilles filio in sinu Priami pr̃is spectãte Heccuba ísoelix occisus ẽ.

De Priamo Politis filio.

Cap. XLVIII.

p Priamus filius fuit Politis serũdũ Virg. in aeneide dicẽtẽ. Vna iuuenũ ducit quã paruus ouãtẽ Nomẽ aut referẽs Priamus tua clara polyte Progenies. auctura italos &c. Hũc aeneas paruulũ ex excidio secũ deduxerat ascanii filii sociũ.

De Assaraco Troiuli regis Troiã filio: q̃ genuit Capin.

Cap. XLIX.

Troici Laomedõtis Troiuli regis filii prole in finẽ usq̃ deducta: ut ad Assaracũ eiusdẽ Troiuli regis filium retro trahamus calamum necesse ẽ ut uetustissimos Romani nominis proauos: & Dardani ptolem integram designemus. Fuit igitur Assararus troiuli regis troiã filius: ut ubi de fastis testatur Ouid. dicens. Huius Erictonius: tros est generatus ab illo. Assararũ creat hic &c. Gestozũ huius Assaraci nulla extant monimẽta: sic omnia uetustas absorpsit: sed propagatã sobolis claritas non minus illum redit illustrem q̃ infortunatũ ingens deiecit ilionis reddiderit. Nã uti ex audacia nimia ilionadum generis desolatio subsecuta est. sic ex humanitate prolis Assaraci Roma rerum domina constructa: & Cãsarum familia propagata: fulgentis apud mortales gloriã testimonio sempiterna.

De Capi filio Assaraci qui genuit Anchisen. Cap. L.
 Apin Assaraci fuisse filium etiam ubi supra testatur Ouidius. Tros est generatus ab illo. Assaracū creat hic: assaracusq; capin &c. Et huius Capis sicut & assaraci faciora æque aboleuit antiquitas: in lucem tamen modo reseruatō q; Anchisen genuerit generosæ successiois gentis Iulix parentem inclytum: & inclytæ pietatis filū testimonium sempiternum.

De Anchise filio Capis: qui genuit Hyppodamiam & Aeneam. Cap. LI.
 Anchises filius fuit Capis ut idē Ouid. ubi supra genealogiā æneæ cōtinuās dicit sic. Assaracū creat hic: assaracusq; capim. Proximus anchises &c. Hūc sūt q; dicāt ate Troianū bellū ciuitate relicta ne mora & solitudines coluisse at mētis intentū & gregibus: circa q; ut plurimū suere diuitiæ antiquorū. Qui cū apud symoentē uacatet fluuiū: a Venere dilectus ē: & eius ē amicitia atq; cōcubitu usus adeo ut ex illa suscepit æneā filiū. Cōstat tamē & cōiugē habuisse: cū ex ea dicat Homecus filias suscepisse. Eū cæcū fuisse dicit Seruius: & ob id troianorū cōsiliis nō iterfuisse. Cæcitatē rām nōnulli dicūt fuisse q; se cū Venere cōcubuisse iactasset: & idē ab eadē luminibus fuisse priuatū. Capto at Iliōe & icēso uolēte eū secū trahere æneā: ut testat Virgilius: potius q; abire uellet cōstat mori dispositū. Vex dū flāmulā absq; lesione capiti Ascanii isidentē uidisset: capto omine sausto filio obtēperasse legif. Male tamē cōueniūt opinionēs Virgillii & Seruii: quorū alter cæcū dicit: alter flāmulā uidisse asserit. Abiit at cū fugiente filio ab ipso æneā humeris p ignes & mille uolantia tela subtractus: & nauibus usq; Drepanū Siciliae oppidū deuectus ē: & ibidē senio mortuus: & in monte ericis sepultus: & hoc secundū Virgiliū. Alii tamē aliter sentiunt. nā Cato in Italia usq; uenisse cōfirmat. Sed Secuius dicit Varronē dicere ossā anchisæ iubente oraculo a diomede directā & asportatā. demū cū multa mala pferret ab eodē Diomede cū Palladio restituta. q; d' qdē Virgilius ipse tangit dum iratā Didonē aduersus æneā loquentē describit atq; dicentē. Anchisæ cineres manesue reuelli &c. quasi uelit dicere: nō ego hoc feci sicut Diomedes: Præterea uidet uelle Seruius hāc ob causam a Virgilio in psona æneā dictū. Ite rū saluere recepti Neq; cineres aīæq; umbræq; parentis &c. Quasi semel ex Troiā suscepti sint: & a Diomede iteq;. Vbi tamē p hāc mortuus sit cōpræhēdi non potest: sed uidet uerba Seruii eo pēdere: ut apud Troiā ante captā urbē obierit. Suscepisse autē anchisem ex Venere filiū qualiter itelligā ifra ubi de æneā seruandū duxi. Q; aut ob iactationē ab ea cæcatus sit: sic itelligēdū existimo. Cōsueuere nōnulli iuuenes inter picipuas foelicitates suas frequētes enūerare coitus: & pluriū mulierū amicitias q; si ex hoc uelint q; eorū formositas ueniat cōmēdāda: eo q; a multis aut desiderēt: aut suscipiāt sceminis: sic & robur extollat q; i coitū ualētes pferat: & appareāt: ex quo qdē crebro coitu psape ægritudines oriūt. & plurimū uirtutes debilitat corporeæ & uisua potissime. Nā certissimū ē nōnullos nō solū i breuē usum: sed i cæcitatē itegrā ob coitū deuicisse. & p̄cognito ob iactatōes defectu dicūt: & merito a Venere obcæcati. Sic & anchisæ cōtigisse potuit: q; ueniēs in defectū uisus ob iactatos coitus euenisse dictū sit. Sane ne uideat feruū a Virgilio discrepare: potuit i anchise eē uisua uirtutē debilitatā adeo ut aut nō discerneret q; i cōspectu eēt: aut nō nisi ex pxio uidere posset. quos tales ueteri qdā cōsuetudie loquēdi cæcos dicimus: Esto & solis radios & ignis uideat flāmas: & sic potuit anchises cæcus eē: ut dicit Seruius & flāmulā uidere nepotis ut dicit Virg. Huic p̄ter æneā suere ex cōiuge filia: ex q; bus sola Hyppodamia noīat. Cap. LII.

De Hyppodamia anchisæ filia. Cap. LII.
 Hyppodamia ut i Iliade placet Homero: filia fuit anchisæ: & antiqorū siliæ ut appateat eū alias habuisse filias. Hæc formosa plurimū: fuit parētibus dilectissima: q; tamē fuerit mater: nō habens. Eam tamen i cōiugē tradidere Alchataoni Troiā q; postea ab Idomeneo Cretensi i pugna apud Troiā occisus ē. Dereliquit at filiabus nec Homerus ipse nec alter: quē ego legerim aliqd refert.

De Aeneā anchisæ filio: q; genuit Iuliū ascaniū & Siluū posthumiū. Cap. LIII.
 Aeneā filiū fuisse Anchisæ & Veneris & poetæ ueteres prædicant & moderni. Hic tamen & si plurimū extollat Homeri carmine tanta tamen carminis Virgillii ueneratōe armis & pierate cantat: isignis: ut non solū barbaris: sed latinis cæteris præponat a græcis. Sic fert fortuna recum. Habuit Achilles Homeq; & Aeneas Virg. ranta potētes eloquēria ut respectiue illaudati cæteri uideantur mortales. esto æuo nostro tertius exurgat Scipio afri. nō minori gloria: maiori tamen iusticia delatus iæthera uersu uiri celeberrimi Francisci Petrarchæ nuper Romæ laurea isigniti. Tāta. n. sacūdia & lepiditate sermonis in mediū trahit: ut se re ex renebris lōgi silentii in amplissimā lucē deductus uideat. Aeneas igitur ut pauloante scriptū est: ex anchise & Venere apud Symoentē fluuiū natus ē & iam ætate puectus Creusam Priami: & Hecubæ filia uxore habuit ex q; filiū suscepit Ascaniū. Et ut qdam scribūt: Paridi eunti in græciā: & in raptu Helenæ socius fuit. Tādē cū iā græci obsidiōe ilionē cinxissent & illū crebris certamibus expugnare conarent: sape in pugna descēdit: sed inter alias uices semel aduersus Achillē cōgressus: cū eēt in discrimine maxio ut in iliade dicit Home. allocutus ē Neptūnus deos: & deprecatus ut Aeneā morti subtraherēt: ne oīs Dardania ples occumberet. Q; a Iunone: quæ plurimū erat Troianis aduersa: ut ipse faceret cōcessum est. & sic Neptūno tūc agente Aeneas e manibus Achillis subtractus ē: ut ibidē tangit Homecus. Italiae reseruat. q; etsi multa clara facinora apud troiā egerit. secundū tamen quosdā p̄ditionis patriæ macula notatus est: & iter alia trahitur in argumentū: q; incolumis cū filio & nauigiis & parte copiarū abire pmissus sit cū se re in cæteros sit sauitū. Alii tamen dicūt hoc illi pmissum loco muneris: q; legatorū græcorū ad priamū uenientū hospes fuerit assiduus. & q; semp in consiliis troianorū danosum dixerit helenā detineri: suaserit q; restitui. Sed q; literatū factū sit Virg. dicit: q; d' capta Troiā cū ipse scustra in defensionē priæ laborasset: sumptis diis penatibus sibi ab Hectore per getē cōmēdat. & patre sene & filio pacuulo: matre dea mōstrāte uia deuenit ad littus. & ibi. xx. nauibus sumptis: cū q; bus iam dudū Paris in græciā iuerat: intrauit mare. & in Thraciā

tralecit: ubi a Polydoro cuius in littore tumulū inuenit mōitus: ut auāz littus effugeret: cōdidit ciuitatē quā de suo noīe nūcupauit aeneam: de q̄ Titus Liusus libro. xl. ab urbe cōdita dicit aeneā ciuitatem p̄pinquā Theſſalonicā ab aenea troiano olim cōdita: de q̄ ipse idem Titus Lius. sic. Proficiſcūtur a Theſſalonica aeneā ad ſtatutum ſacrificiū: q̄ aeneā cōditori cum magna cerimonia quot annis faciūt: &c. Et inde cū nauibus itez̄ re/ intraſſet oraculo uetuſtiſſimas auoz̄ ſedes petiturus in Cretam abiit: & ibidē pulſo iam Ildameno rege a creteſibus q̄ ſi ad ſedes ueniſſet auoz̄: eo q̄ inde Teucer Scamādri filius fuerit: q̄ una cū Dardano impauerat: dar daniis cōſtitit. Veze & inde peſte pulſus factus certior: q̄ Dardanus fuiſſet italus: Italiā petere diſpoſuit. & in/ de in Chaoniā uenit: & ab Heleno uate de futuris cdoctus Siciliā petiit: & apud Drepanū ut Virg. placet: An/ chifeſem pdidit: & reſcendiſſis nauibus tēpeſtate in Aphricā delatus eſt: ut ait Virgilius: cū alii negent ubi a Dido ne regina ſuſceptus cū ſeptem iā erraſſet anis: cū q̄ aliquādiu fuit eius amicitia uſus & lecto: ſi hoc Virgilio cre dendū eſt. Inde aut̄ ſupeze monitu diſcedens itez̄ uenit in Siciliā ad Acāſtem: & ludis Anchifeā āniuerſarium celebrauit magnifico ſumptu: & acāſta ciuitate cōdita & pte ſuoz̄ ibidem derelieta dum italiā peteret: Pal/ nuz̄ magnificū clāſſis pdidit. Inde uenit in Baijnā ſtrama: & dicitur Sybillā deſcendit ad inferos: & ad Elyſios uſq̄ clāſſe penetrari. & compto patre achife: eōm ſuā poſteritatem eo mōſtrante cognouit. Inde ad ſopoz̄ rediēs p̄ſolutis Meſeno tu bicini funeralibus Caietā nauigauit: ubi Caieta nutrice deſūcta ciuitatē poſuit: eāq̄ nutricis noīe appellauit. Porro i italiā. i. ad hoſtia Tyberis apullit: uſq̄ quo dicit Seruius illi nō deſuiſſe Vene ris uifionē: quā cū amplius non uidiſſet: arbitratus eſt ſc ad prādeſtinatū locū ueniſſe: & debere cōſistere. Vbi primo Euandri regis amicitiam habuit: & inde latini regis laurentū: q̄ illi Lauiniam ſiliā Turno Rutuloz̄ re gi ante p̄miſſam iuxta reſpōſum oraculi dedit in cōiugem. quā ob cām a Turno grādū bello laceſſitus eſt: ſul/ tus tamen auxiliis Euandri archadis & tuſcoz̄ in odium Mezentii regis agelliā regnū obtinuit coniugis. De morte autē eius diuerſimode opinati ſunt antiqui: cū dicat Seruius Catonē dicere iuxta Lauze lauiniū: cū aeneā ſocii prādas agerent proeliū cōmiſſum in quo latinus occiſus eſt ab aenea. q̄ tamē aeneas in ipſo prālio nō cō/ paruit. Aſcanius poſtea Mezentii interemit. Alii dicūt qd̄ uictor aeneas cū ſacrificaret ſup Numicū fluium: lapſus eſt: nec eius cadauer inuentū eſt. qd̄ Virgilius eleganter tāgit: ubi Diſionē moriturā eū execrantē indu/ cit: atq̄ dicētē. At bello audacis populi uexatus & armis: Finibus ex terris: cōplexu auulſus iuli Auxiliū implo/ ret: uideat i digna ſoroꝝ Fūera: nec cū ſe ſub leges pacis iniquā Tradiderit: regno aut optata luce fruaf. Sed ca/ dat ante diē: mediāq̄ inhumatus arenā. Hoc prācor: &c. Prāterea ſunt q̄ dicāt cū occiſū a turno: uolūtq̄ a Vir/ gilio ſub artificioſa fictiōe deſcribi: ubi medio i ardore certamīs oſtendit lunonē mortē Turni timere: & inde ut illum e pugna ſubtrahat: effigiem dicit aeneā ſumpſiſſe: in quem conſeſtim dicit Turnum conuerſum: & Aeneam fugientem dicit in naues: quā in Numico erant flumine: & in eas uſq̄ ſecutum a Turno: quod uo/ lunt ſecundum hitoriae ueritatem non lunonem fuiſſe in Aeneam mutatam: ſed ipſum Aeneam qui arma Turni fugiens ab eodem apud Numicum occiſus eſt: quod & i ſuperioribus carminibus pro parte patet. nec alibi potuit tacuiſſe Virgilius dum in eodem libro Veneris inducit orantem Iouem atq̄ dicentem: incolumē Aſcanium licet ſuper eſſe nepotem. Aeneas ſane ignotis iſtetur i undis. Et quocunq̄ uiam dederit fortuna/ ſequatur. &c. Vbi ſi inſpiciamus cum iam non ſit amplius Aeneas: Venus quāz huc uſq̄ fuerit ſollicita de eo: orat tunc pro nepote Aſcanio. Et Quidius in maiorū uoluntate iſtud idem tenere uidetur: dum dicit: Littus adit laureus ſibi teſtus arundine ſerpit: In freta flumineis uicina numicius undis. Hunc iubet aeneā quācūq̄ obnoxia morti Abluere: & tacito deſerre ſub æquora curſu. Corniger exeqtur Veneris mandata ſuiſq̄. Quic/ quid i aenea fuerat mortale repugnat: &c. Et hoc idem arbitrari uidetur Iuuenalis: dū dicit: Alter aq̄ alter ſā/ mis ad ſidera miſſus: &c. Intelligit enim de Aenea & Romulo: q̄ aeneas in aquis periit: ut prādictum eſt. Ro/ mulus aut̄ apud capream paludem ſulminibus & turbine ſubtractus eſt. Qui ambo apud Romanos prāci/ pua deitate honorati ſunt. Nā & ipſe aeneas quocunq̄ modo ſubtractus ſit ab indigenis deus habitus: & Iup/ piter indigetes appellatus eſt. Huius qdem hitoria aliquibus figmentis immixta eſt: quoz̄ uidere rationem ordo exigit. Aeneā igitur Veneris fuiſſe filium nō æquo modo ab oibus acceptū eſt. Quidā. n. uolunt in nati/ uitate Aeneā Venerem cæli dominam fuiſſe: & ad eam demōſtrationē futuroz̄ ſucceſſuū p̄tinuiſſe: & huius dominii ope multa Aeneā cōtingiſſe: quāz ex industria a Virgilio ſub figmentis abſcōdita ſunt quāz ad prā/ ſens elucidare non eſt incepti huius intentio. Alii uero eum natum uolunt ea hora qua Venus in eūre matu/ rino tempore ſurgit: & ideo eius filium dictum uolunt: quaſi uideatur eum i lucem dum ſurgeret eduxiſſe. Alii uero adeo formam fuiſſe: matrē eius exiſtimant: ut perſo ſuo proprio nomine Veneris nomē adepta ſit: ex quo dixiſſe Virgilium putant: Cōiugio Anchife Veneris dignante ſupbo. Alii autem intra priorē decli/ nantes opinionē arbitrat̄ur: ideo eum Veneris dictum ſiliū: q̄ nō ex cōiugio ſed ex cōcupiſcibili cōiunctione natus ſit ſumentes incōgruū uideri: tanti hominis incognitā matrē fore: ſi Anchifeſ extitiſſet cōiunx. Sed ad illecebrē celebris uiri notā contegendā deam illi ueteres ſinxerunt matrē. Ego qdem ueze puto matrē eius ſob aliquod meritum Venerem cognomiſſam: ut quosdam arbitrari prādixi. Nec obſtat eius uerum nomē ore icognitum: nā nec Priami: q̄ tantus fuit rex: nec etiā Agamēnonis: nec multoz̄ alioz̄ inſignū regū atq̄ ui/ roꝝ: Et abſit ut credam q̄ ſpurio paſtoris Priamus tā grandis rex ſiliā Creuſam dediſſet in coniugē. Qd̄ autē Neptūni p̄cibus ex Achillis pugna ſubtractus ſit: nō qd̄ aiebat Leontius uecum credo. ſ. quod agente cōſtella tiōe contigerit: q̄ nimmo potius puto: q̄ circa nauallia: quāz ad Neptūnum ſpectare uidentur in quantum de/ us dicitur mān's potuerit aliquid contigiſſe: propter quod exigēte oportunitate reuocatus Achilles Aeneā certamen omiſit: quod autem a Iunone hoc permiſſum ſit neptūno: arbitror ad futura p̄ſpexiſſe ſingentem: eo q̄ italico regno reſeruaretur aeneas: & ob id regnocum dea ſalutem futuri regni curari p̄miſit. A Polidoro autē in littore ſepulcō ideo monitus dicit: q̄ eius iſfortunio iſpecto cognouit: ſi cōſtiteret thraces illi futuros

hostes: & id inde fugiendū fore, qđ autē Venus usq; in agrū laurentū se lumine suo ducē illi exhibuerit: & eo ibidē e: s̄tēte nō cōparuisse ulterius cōstellationi agenri incōcupiscibile appetitū attribui pōt. Nā rādiu nauigando pcessit: qđiu distulit iuenire qđ placuit: quo iuento cessauit impellentis ducatus, q; ad inferos iuerit: intelligendū puto eū egisse qđ olim sere familiare suit maximis genriliū regibus uelle. Sab imūdis spiritibus per scelestū illud nigromātiā sacrū de futuris certificari: qđ quidē in sinu baiarū apud larū auernū: q; talibus erat locus aptissimus: facturus accessit: & occiso Misenno suo sanguine litasse inferis & cerimoniis aliis detestādis egisse: ut aliq; ex s̄tētib; spiritibus ut cōtaminū puocatus ad sup̄os ueniens: & s̄tēto fantastico corpe corā cōparuerit: & ad interrogata respōdiderit: & forte illi nōnulla defauore; successu p̄dixerit. Dedicatio autē sua nil aliud ē q; impietū rideda fatuitas. Credo enī eū in Numico flumine nectū: & in mare deuolutū: & tuicis p̄ scribis efcā fuisse laurentibus. De Ascanio Aeneae filio: qui genuit Iuliu; Siluium & Romā. Cap. LIII.

Ascanius: ut Virg. placet: nō solū aeneae filius ex Creusa susceptus fuit: sed & fuge & laborū in regnū quārēdo socius: ut ipse p omnē aeneidā diffuse testat. Sane Titus Lilius: cui ad ueritatē historiae cura fuit ip̄erior nō plene affirmat creusae: an lauiniā fuerit filius: cū dicat. Nōdū maturus ip̄erio ascanius aeneae filius erat: tamē id ip̄eritū ad puberē aetate ei icolumē māsit: tātis per pet tutela muliebri: tāta idoles ī Lauinia erat: res latina & regnū auitū paternūq; puero stetit: haud ambigua: q; enī rē tā ueterē p certo affirmet? Hicine fuerit Ascanius: an maior q; hic Creusa matre llio incolumi natus: comesq; ide p̄nā fugae: quē Iuliu eundē Iulia gens autorē nois sui nūcupat. Is Ascanius ubicūq; & quacūq; matre genitus certe narū aeneae cōstat: & c. hāc Titus. Eusebius uero in libro tēporū: Ascaniū Creusae filiū arbitrat: & aliū ex Lauinia natū Syluiū posthumū appellat. Ascanius autē apud troiā matrē pdidit: Et cū patre aduersus hostes: ut per Virg. late patet strēnue se gessit: eiq; plura suere noia: ut Seruius asserit, nā p̄ter Iulū & Iulum: q;bus uocatus est: ut dicit Virg. At puer Ascanius: cui nūc cognomē Iulo addit: Illus erat: dū res stetit illa regno: & c. Hic etiā Dardanus & Leodamas appellatus est ad extinctoz; fratrū solatiū. Et sic patet aeneā alios ex creusa p̄ter Ascaniū suscepisse filios. De noibus tamē huius dicit Serui. Sciēdū hoc primū Ascaniū ab Ascanio phrygiae flumine dictū: ut trāsq; sonantē Ascaniū. Deinde illū dictū a rege llo: unde & lliū. Postea Iulū occiso Mezentio a prima barbā lanuginā: quā in tpe uictoriae nascebat. hic tamē Ascanius: ut paululū Virg. seq̄mur: adhuc paruulus futuri ip̄erii portētū suscepit. nā disceptātibus patre & auo de futura fuga: flāmula quaedā nullā s̄ferēs lesionē eidē in uertice capitis cōstitit: cōstitit etiā parētibus illā extinguere conantibus demū: ut dictū est: Fuge comes multos cū patre labores tulit. Et cū aeneas rebus esset absolutus mortalibus: & ipse successor regnū s̄p̄sisset: bellū a patre inchoatū uictoria terminauit. Nā alii illū occidisse Turnū: alii Mezentii dicūt. Verū dicit Seruius ferūdū catonē historiae hoc habet s̄ides: Aeneā cū patre ad Italiā uenisse: & p̄pter inuasos agros cōtra Latinū Turnūq; pugnassee: in quo plio perit Latinus. Turnū postea ad Mezentiiū cōfugisse: eiusq; fretū auxilio bella renouasse: q;bus aeneas Turnusq; pariter rapti sunt. Migrasse postea in Ascaniū & Mezentiiū bella. sed eos singulari certamine dimicasse: & occiso Mezentio ascaniū Iuliu cōceptū uocari: ut pauloante dictū est. Hic autē: ut ait Eusebius: cū. xxx. anis regnasset apud Lauiniā albā cōdidit: & Syluiū posthumū fratrē suū s̄ma pietate educauit. Alii amplius hoc recitat a s̄ferētes eū ab amicis redargutū: q; Lauiniā nouerca: quā ob timorē eius cōfugerat in syluas: ī exiliū detinere uideret: quā ipse reuocauit: eiq; paternū restituit regnū: cū ipse iā ad albā trāsitū facere disposuisset. ipse tamē p̄creauit filiū: quē eo q; casu in syluis natus sit Iuliu Syluiū appellauit: a quo familiā Iuliā ortā nōnulli uolūt. Tandē cū s̄ter Lauiniū & albā quā cōdidit xxxviii. regnasset annis ī mortē ueniēs: q; filiū p̄pter aetate paruulū regēdis ciuib; nō cerneret aptū: Syluiū posthumū fratrē suū regni reliq; hāredē. De Iulio Syluiō Ascanii filio. Cap. LV.

Iulius Syluius secūdū Titū Liliū: filius fuit Ascanii: & q; in syluis casu natus sit: Syluius cognomatus est: & ab eo Iulia gens p̄cessit cū patri Ascanio in regno successerit. Eusebius tamē in libro tēporū eum Ascanii fuisse filiū dicit: sed quoniā eo m oriente paruus esset: nec regno uideret idoneus: Syluiō posthumo fratri suo regni successionem reliquit.

De Rhoma Ascanii filia.

Cap. LVI.

Rhoma filia fuit Ascanii: ut scribit Solinus de mirabilibus mūdi: dicēs: Agathocle scribere nomen urbis Romae ab hac Rhoma Ascanii filia: & aeneae neptae iniriū habuisse cū scriberet Eraclides q; cū capta troia qdā achiui ubi nūc Roma est deuenissent: & ibidē captiuae cui Rhoma nomē erat: cōsilio sedes sumpsisse: & ab eadem locum denominasse.

De Syluiō posthumo aeneae filio: qui genuit Aeneā Syluiū.

Cap. LVII.

Syluius posthumus secūdū Virg. aeneae ex Lauinia fuit filius. Hic post mortē aeneae natus ē: & ideo posthumus qđ ē generale nomē nascētū post hūatū patrē. Syluius autē ut placet multis: dictus ē: eo q; Lauinia morruo p̄e Latino: atq; aenea uiro: & occupato ab Ascanio regno: eius metuēs ip̄iū in syluas p̄gnās secessit: & ibidē latuit atq; pepit: & id natū in syluis syluiū appellauit. Sae ut supra dictū ē. Ascanius renouata nouerca in patriū regnū fratrē Syluiū s̄na educauit affectiōe: & cū moreret existēte Iulio syluiō paruulo adhuc eūdē syluiū fratrē suū regni reliq; hāredē: q; aeneā syluiū genuit. Porro Britōes eoz; puto barbariae nobilitate cupiētes: huic filiū unū addūt dicētes eū brutū quēdā ēt genuisse ex nepte Lauiniā matris suae: cuius ī natiuitate aiūt mathematicū dixisse: q; occideret utrūq; parētē: ex quo factū est: ut partu suo moreret mater: & ipse tadē cū adoleuisset ī uenatiōe patrē iaduertēter occidit. Quā ob causam pulsus Italia aiunt eū in Leogrāciā insulā grāciae abiisse: & respōso accepit sibi deberi extremi occidui isulam. Qui Pandrasi regis grāci filia in cōiugē s̄pta cū sociis p̄ trieniū nauigās una cū Corniueo troiano superato: Gopherio æquitanoz; rege Albionā insulā: quā incolebāt gygates supasse eāq; ex suo noie Britaniā nūcupasse: & a Corniueo Cornubiā: & inde aiūt eū Brutū aliū genuisse cognomēto uiridē scutū: & hic aliū isulā re/

gē genitū: & ide aliū: & innumerabilē pcedunt plē. quæ quoniā mihi nec uera nec uerifimilia uifa sūt: omittenda censui. Posthumus autē cū annis. xxxviii. regnasset: Aenea Syluius superstitē filio derelicto diem obiit.

A De Aenea Syluius Syluii posthumi filio q̄ genuit Latinum Syluium. Cap. LVIII.
Eneas Syluius Syluii posthumi tertii Laninorum regis filius patri successit: de quo quidem Virg. meminit. Et tē nomine reddet Syluius aeneas pariter pierate uel armis Egregius: &c. Hic Latinum Syluium genuit: & cum annis. xxxi. regnasset expirauit.

De Latino Syluius Aeneæ Syluii filio qui genuit Albam Syluium. Cap. LIX.

A Atinus Syluius ut dicit Titus Lilius: Aeneæ syluii fuit filius: & mortuo patre Albanis impauit: & ab eo coloniæ deductæ sunt eocum: q̄ prisca Latini nūcupati sunt. cūq; ānis. l. regnasset: genuissetq; Albā syluiū: quem liquit supstitem diem obiit. Eusebius uero in libro tēporū dicit se apud aliā hystoriā inuenire Latiniū Syluiū quintrū apud Albam regnasseq; eūq; filiū fuisse Lauiniæ & Melāpodis & Vterinum fratrem Syluii posthumi: qui Latinus in ordine regum hic ponitur quartus.

De Alba Syluius Latini syluii filio: qui genuit Athin Syluium. Cap. LX.

a Lba Syluius Latini syluii fuit filius: & patri successit in regno: cū regnasset annis. xxxix. Athi suo relicto suo filio rebus humanis subtractus est.

De Athi syluius filio Albæ: qui genuit Capin syluium. Cap. LXI.

a This syluius Albæ fuit filius: quem Eusebius aliquando ægyptium syluium uocat. hic cum annis xxix. regnasset Capi filio derelicto diem clausit.

De Capi syluius filio Athis: qui genuit Capetum syluium. Cap. LXII.

c Apis syluius Arhis fuit filius. Sunt qui uolunt ob hoc Capuam olim insigniem campaniæ ciuitatem conditam: qui cum annis. xxviii. regnasset Capeto filio moriens regnum reliquit.

De Capeto syluius filio Capis: qui genuit Tyberinum syluium. Cap. LXIII.

c Apetus syluius filius Capis: & cum annis. xviii. regnasset: Tyberino filio derelicto decessit.

De Tyberino syluius Capeti filio: qui genuit Agryppam syluium. Cap. LXIII.

t Yberinus syluius Capeti fuit filius & Agryppam syluium genuit: cūq; annis octo impasset albanis: amnē quē ante albulā uocitabant incolæ terminū inter latinos & etruscos traiciens in eū cecidit: & mortuus ē. Quāobrē in hodiernū usq; ueteri abolito noīe a diuerso rege Tyberis nūcupatus est fluuius.

De Agryppa syluius filio Tyberini: q̄ genuit Romulum syluium. Cap. LXV.

a Gryppa syluius a Tyberino genitus submerito patre successit in regno: & cum. xl. regnasset annis moriens Romulum filium regni reliquit hæredem.

De Romulo syluius Agryppæ filio: q̄ genuit Iuliu syluiū & Auentinū syluiū. Cap. LXVI.

R Omulus seu Aremulus syluius Agryppæ fuit filius. Hic autem præsidia albanorum inter montes posuit ubi Roma postea cōdita est: quod ea tempestate impie factum existimatum est: & ob id existimauere illius aui homines eum iuste fulmine ictum atq; examinatum cum iam. xix. regnasset annis: & ex eo Iulius & Auentinus filii fuere superstites.

De Iulio syluius Romuli filio. Cap. LXVII.

i Vlius Syluius: ut scribit Eusebius minor natus fuit Romuli filius & pauus Iulii Proculi: qui cum Remulo Romam transmigravit: & ibidem fundauit familiam Iuliam ex qua Cæsares effluxere.

De Auentino syluius filio Romuli syluii: qui genuit Procam Syluium. Cap. LXVIII.

A uentinus syluius Romuli syluii filius fuit: eiq; fulminato successit in regno & cum. xxxvii. ānis regnasset: Proca relicto filio mortuus est: & eo in monte Romæ: qui postea de suo nomine semper auentinus uocitatus est sepulto.

De Proca syluius filio Auentini qui genuit Amulium & Numitorem. Cap. LXIX.

p Rocas secundum Titum Lilius Auentini filius fuit: & loco patris regnauit annis. xxiii. Numitori q̄ filio moriens regnum reliquit.

De Amulio Procæ filio. Cap. LXX.

A mulius teste Tito Lilius minor natus fuit ex filiis Procæ. hic per uim & nephas Numitori: q̄ tēporior erat regnū surripuit. Dicit Plinius de uiris illustribus: Procā patrē eorū ligisse ut ambo ānis uicibus regnaret: & cū ad amuliu puenisset regnū fratri trāfacto āno restituere noluit: quinimo cū Numitori peccisset Lausum filiu eius interemit: & Rheā eiusdem filia ad subtrahendā spem plis sub specie honoris Vestæ ppetuā eius uirginitatē dedicauit. Sed cū il. vii. regnasset ānis: Rheā geminos peperit quos Tyberis deici iussit: & Rheā uia infodi. Vege nequiritibus mittis ad aueū fluminis: eo q̄ prædians hymbribus tumisset deuēire: illos ī ripas posuere: q̄ Faustulo pastore cōp ti & nutriti cū adoleuissent Amuliu īterfecer: & Nūitori auo regnū reddider. De Nūitore filio Procæ: q̄ genuit Lausū & Ilia & Rheā. Ca. LXXI.

n Vmitor filius fuit Procæ: & ut iā dictū ē: a frē piectus e regno q̄ dū ture priuatus scensceret a nepotibus: Romulo & Remulo occiso in regnum restitutus est. quid inde ex eo successerit: nō habemus.

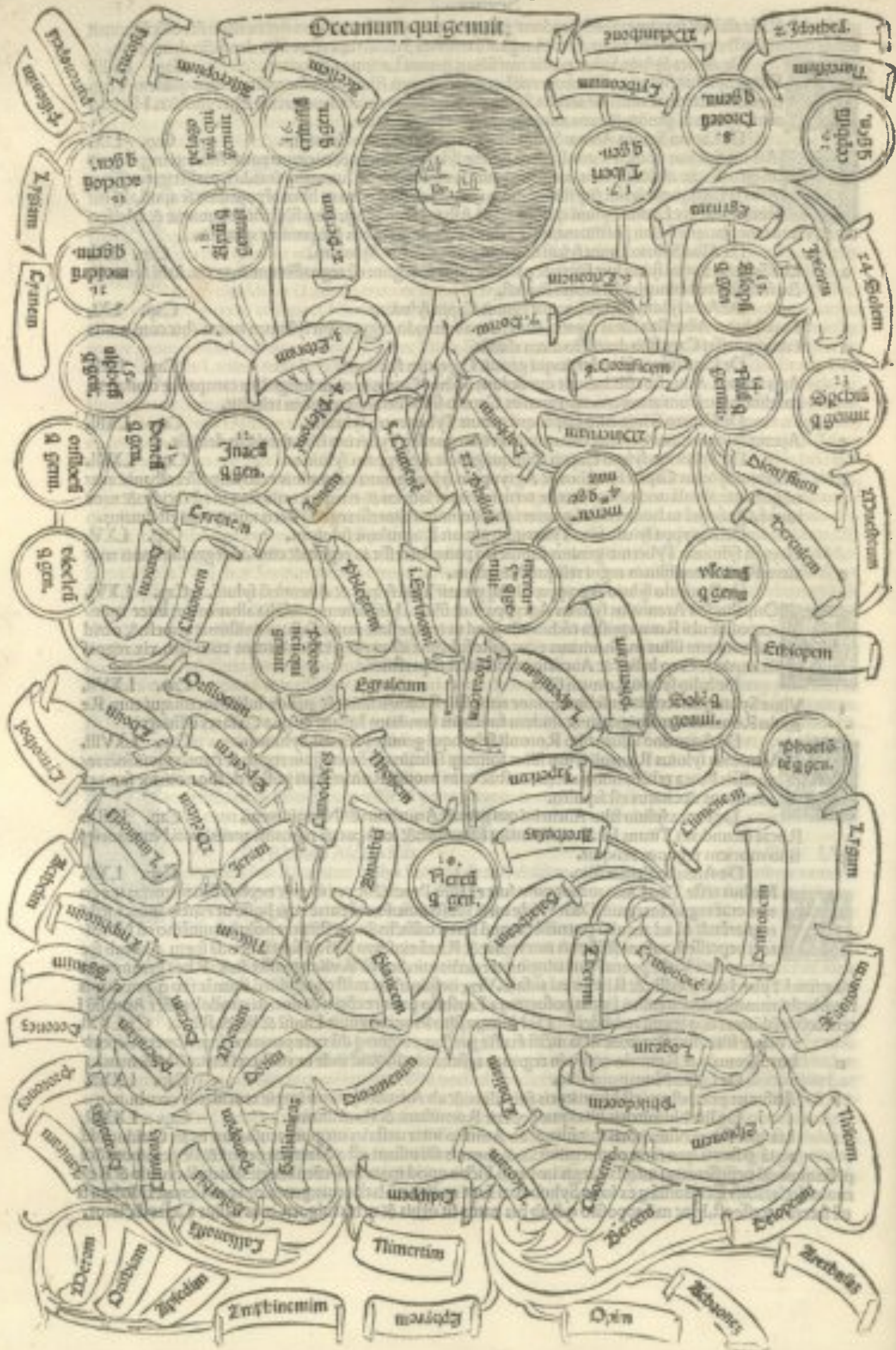
De Lauso Numitoris filio. Cap. LXXII.

i Ausus ut prædictum est Numitoris fuit filius: & ab Amulio patuo impie tucidatus occubuit.

De Ilia Numitoris filia: quæ peperit Romulum & Remulum. Cap. LXXIII.

i Lia quæ Rheā Numitoris fuit filia: & ab Amulio inter uestales uirgines tucsa. quæ ut ait Ouidius: dū aquā p sacris quæreret obdormiuit: & in somnis illi uisum est a Marte opprimi: & sic geminos cōcepisse: quos dū pepisset: uiua infossa ē regis imperio. Fictio quod mars secū cōcubuerit: ubi de Romulo & Remulo declarabit. Et quoniā q̄ ex Iulio Syluius nati sunt ordine nō habemus: genealogiæ posterorū Dardani filie facere necesse est. Hoc mō apposito qd' ab his natus sit orbis & urbis fulgor: Caius Iulius Cæsar dictator.

Oceanum sobolemque suam dat septimus omnium:

Vi ab Elsa Certaldensi fluuio & arno tusco eminetissime Rex : pauloante uela concesseram in altū: & per cæca impulsus syrtiū uada aq̄lone stridēte sæuo: & in de p̄ late parētia scabraq; Asiæ p̄ montoria: & crebros euripos ægei magis ipel lente libyco: necnon & uertiginosum siculum fretū: atq; inter sonantia tam Illyrici q̄ tyrrheni maris littora spirante noto non minori persæpe timore: q̄ admiratione circūactus sum: te gentibus poetar; attis nubibus: hinc phœbi splendidū iubar: inde Arctoi sidus immobile dum minus credere a Vulturno raptus: postergatis Lyguri Gallotūq; & Hispanorū littoribus: & calpe abyloq; p̄ montoriis omisis ad limen usq; oceani delatus sum: & dum circa eius igr̄ssum cōstitisset cortex: quasi deliberandi præstare spacium in conterminum polis pelagum oculos dedi: dumq; intuerer p̄ grande corpus: & incomprehensibile monstrum præruptos aquarum in cælum montes earumq; atra opacitate speluncas horrendas metirer animo: & indomitas uites: quibus terras concutit: ac in

cognitos populos & immanes eiusdem beluas cogitaremq; eum fluuiorum oīum hospitem: hortui fateor & steterere crines: & timore quodam isolito occupare uix labantia membra continui: nec multum quin me met ultro in litus potius q̄ ad ulteriora progrederer: naufragum dederim: ludum iocumq; existimans p̄ te spectum iras sote mediterranei maris. Sed is q̄ profecto certa spes & infallibile suffragiū rite i se credentiū atq; sperantiū est: uocatus affuit ilico: & igne suæ charitatis noxio frigore pulso prostratū suscitauit aiū: & in uires ampliores solitis te uocauit adeo: ut paruo cortice: ingenti tamē pectore auderem imensum intrare guttitem: & insueta fulcare maria. Et expedita in præcedentibus fere omni cæli prole: calamum ad longā oceanī posteritatem scribendam arripui gubernarulo tenuissimæ cymbæ illi commissio: qui arcam Noe ab aq; uniuersalis diluuii seruaui incolumem.

De Oceano Cæli & Vestæ filio: qui genuit. xxiiii. iter filios & filias: quorum hæc sunt nomina. Prima Eurinomi. ii. Persa. iii. Aetra. iiii. Pleyon. v. Clymenes. vi. Triton. vii. Doris. viii. Protheus. ix. Corufices. x. Nereus. xi. Achelous. xii. Inachus. xiii. Peneus. xiiii. Nilus. xv. Alpheus. xvi. Crinifius. xvii. Tyberis. xviii. Axius. xix. Afopus. xx. Cephyfus. xxi. Meander. xxii. Pillira. xxiii. Spetchius. xxiiii. Sol. Cap. I.

Oceanum cæli & Vestæ fuisse filium uoluere theologi: qui arbitrati sunt ex cælo: seu ex terra: seu ex ambobus omnia a primæuo producta: q̄ nec credidit: nec tacuit ionicorum philosophorum princeps Millefius Thales apud prisca auctoritatis non minimæ: quinimo eidem oceano nō minus insipide q̄ reliqui fecerint diuinam mentē esse insitam: & ab eo cuncta producta: seu eum causam dārem existimauit eo forte motus: quia in omnibus cessante humiditate cerneret: & uitā de necessitate cessare: & æquo modo absq; humore nil penitus gigni uel nasci posse: & sic non genitum oceanū sed patrem deorum rerūq; omnium assererat: cui aliquando adhæsisse uidetur Homerus: & potissime ubi in Iliade introducit Iunonem dicentē: Oceanum deorum nationem & matrem Thethym. Et sic etiam nō nunq; hos secutus Virgili. ait: Oceanūq; patrem rerum. Plinius autem ubi de historia naturali elemētū istud aquarum extollens dicit: Quippe hoc elementum cæteris omnibus imperat terras deuorant aquæ flāmas necant. scandunt in sublime: & cælum quoq; sibi uendicant: ac nubiu obtentu uitalem spiritum strangulant quæ causa fulmina elidit ipso secum discordante mundo. Quid esse mirabilius potest aquis in cælo stantibus: at ille ceu parum sit in tantam peruenire altitudinem rapiunt fluuios cum piscium examine: sæpe etiā lapides subuehunt portantes aliena pondera. Eadem cadentes omni terra nascentium causa fiunt. Prorsus mirabili natura si quis uelit reputare: ut fruges gignantur arbores fruticesq; uiuāt: & in cælū migrare aquas: animāq; etiam uitalem inferre in ita confessione: omnes quoq; terræ uires aquarum esse beneficii. & cætera. hæc Plinius a quo Vitruuius ubi de architectura non discrepat aiens. Ex eo etiam qui sacerdotia gerūt moribus ægyptiorum ostendunt: omnes res e liquoribus potestate consistere. Ridiculum quippe est aquas rerum credidisse principium. Sed quid ego succensam talibus si circa inuisa rerum initia errauerint: cum aduersus ea: quæ in oculis sunt stolidè credant? Viderunt ægyptii Isidem morientem: & conati sunt animis suis insigere eam. & si non omnipotentem potentissimam fuisse: & esse deam: non mortalem scœminam. Crentenses ipsum quem sepeliuerant ipsi libidinofissimum hominem louem non erubete cæli & terræ prædicere deum. Sic igitur cæcitate mentis obducti credidere hos esse maiores: qui aliquando facti fuerunt: q̄ qui illos fecerat aliquando: sed de hoc alias. Qui autem oceanum rerum putauere patrem ab eo genealogiā cæpere deorū: quæ cum constet secundum alios habuisse patrem iuxta cœpti operis ordinem locauimus eum. Cui ne inter prægrandes deos inhonoratus incederet: cuttum: ut dicit Theodontius: statuere cūq; a balenis trahi per ingentia maria sinxere. Sic & illi tritones tribuere tibicines atq; præcursores. Et maximos illi phœcarum secete greges sub custode protheo: eiq; maximas nymphas cohortes socias obsequiosasq; fecere: & designauere prolem amplissimam siliorū: & eum nominibus pluribus uocauere: sed exenterandæ fictiones sūt: Curru quidem trahi oceanum eius circa tertæ rotunditatem describit ambitum: qui ideo a balenis duci dicit: quia a balenis undiq; discurratur. Tritones autē eius ob causam tibicines præcursoresq; diruntur: quia sui nominis significatum incessabiliter opetur. Nā triton secūdū quosdā idē sonat: q̄ terrā terēs: quod assidue peragit mare: dū sese continue ipellens in littora motu tetras terit: & quoniā istud absq; sono non fiat tanq; sonans tibicina nuncupatus est: & ideo dictus præcursor: quia uehementiori impulsus motu sonus

In lictus prænūcius est futuræ tempestatis certissimus. Eum habere phocarum greges ideo dictum est: quia phocæ ex anteriori parte speciem habeant uitulorum: & armentorum more pascuntur in terris turmatim. Pastorem autem Protheum dixere: eo quod harum phocarum abundantissimū sit mare carpaticum: quod olim fuit sub dirione prothei. Nympharū autem illi iuncta & obsequens corus nil aliud est (ut arbitror) quam multi plices aquarum proprietates: seu accidentia continue aquis iuncta: eisque agentibus: seu in eas impressio alia una sese cum eis quasi obsequiosa imitantia. Vocatur insuper præter oceanū nereus Neptūnus & mare. Quæ nomina: quoniā nominibus aliorum numinū conueniunt: ubi de illis sermo fiet: conuenientius exponemus. Oceanus autem quod illi proprium est: ut dicit Rabanus a græcis: & latinis ideo dicitur: eo quod in modū circuli orbem ambiat. Item quia ut cælum purpureo colore nitet. Ego autē a ciancis: quod latine nigrū sonat denominatum puto: tantæ enim profunditatis est: ut nulla possint in eo transparentia apparere.

De Eurynomi Oceani filia.

Cap. II.

Eurynomi Oceani fuit filia: ut asserit Homerus in Idiade dicens: Eurynomi filia retro fluentis oceanī interpretatur fluctuationis: seu uentorum pastor. nam aquas maris semper fluctuat: ut qui demus: & ideo ab exercitio aquarū denominata: & oceanī dicta filia est: seu secundum alios: qui ex aquis oriri uentos uolunt: aqua uentos pascit: id est materiam præbet ex aqua: & creantur & uigent: & sic hæc rite dicitur filia oceanī. Præterea ubi de hac Homerus loquitur inducit uulcanū loquentem Terhydi pro Achille arma poscenti: & ut se paratum ostendat: dicit quod cum a matre de cælo puereretur: quia claudus ab ipsa Eurynomi & Tethyde susceptus atque nutritus est: ubi uult intelligamus ignē per humidum & spiritum alii: qui si deficiant ut extinguantur necesse est.

De Persa Oceani filia.

Cap. III.

Persa filia fuit Oceani: ut in Odyssæa placet Homero: ubi dicit eam a Sole dilectam: eūque ex eius concubitu Oetam Colchorum regem atque Cyrcem suscepisse aiens. Soror sagacis oetæ. Ambo autē orti fuerunt a lucete mortalibus sole matremque a persa: quæ oceanus genuit filiam. Hanc autē Persam dicit Leontius ab Hesiodo Hecatē appellatam: quæ cum apud nos luna sonet: fatris possimus Oetam apud suos clarissimū regem illud idem fecisse quod Saturnus egerat: qui Uranium patrem cælum nuncupari iussit: & Vestam matrem terram: ut nominibus egregiis originem ampliaret suam. Sic & Oetam patrem Solem & matrem Lunam: quæ ideo oceanī filia dicta est: quod a littoralibus oceanī fluctibus oriri uideatur: seu forsan ipsa Persa ab Oceano patri Oetæ uenerat: & ideo oceanī filia dicta: uel imperium habuit penes oceanum.

De Aethra. iiii. oceanī filia & coniuge Athlantis.

Cap. IIII.

Aethra filia fuit Oceani: ut carmine confirmatur Ouidii asserentis eam ex Athlante Hyadem atque sorores peperisse: dum ubi de fastis legitur. Hunc stirps oceanī maturis nixibus æthra Edidit & nymphis. & cætera.

De Pleyone. iiii. Oceanī filia & Athlantis coniuge.

Cap. V.

Pleyone filia fuit Oceani & coniunx Athlantis secundū paulum: quod etiam firmat Ouidius in lib. pastorum dum dicit. Hinc fata est pleyone cum stellifero Athlante iungitur ut fama est pleyades que parit. &c. Pleyas enim idem est quod pluuia: quæ eo quod ex uaporibus humidis ex oceano in altum confurgentibus cause tur: ideo filia oceanī dicta est. Vxor autem athlantis: eo quod huiusmodi uapores ex aquis confurgentibus: ut plurimum circa culmen Athlantis: & aliorum montium uoluantur & insidant incolis pluias prænotantes.

De Climene. v. oceanī filia & matre Phaetonis.

Cap. VI.

Climene ut Theodotio placet filia fuit oceanī & tethios: quæ cum forma ualeret: soli placuisse uoluit: in cuius concubitu ueniens ex ea phaetontē suscepit & sorores. Paulus autē eā dicit fuisse Meropis ægyptii coniugē: & apud extremos ægyptios æthiopibus imperasse cum uiro: & ex eo Aeridanū: quod & phaeton dictus ē: & sorores concēpisse. Leontius autē dicit eā filiā fuisse Minii & Eurinassæ: & ex Merope uiro peperisse Iphyclū & Phylacē & Phaetonē cum sororibus. Circa quas uarietates aduertendum est quod in quātum oceanī dicitur filia & a sole dilecta: potest intelligi humiditas. nam Climenes interpretatur humiditas. & sic oceanī tanquā omnium humiditatum fontis merito dicitur filia quæ a sole diligit. eo quod ut Tullius recitat ubi de naturis deorum: sol & astra reliqua de humiditate pascuntur: seu & melius eo quod iolis calor in humiditate agens suscitatur nebulas: quæ Phytone conficiunt: ut ubi de Latona dictum ē: & arbores etiam quasdam ex locis palustribus elicit: de quibus infra ubi de phaetonte & sororibus latius. Eam autem fuisse sceminam & Meropis coniugem si uelimus runc eam nobilem aliquā in littore oceanī dominam fuisse dicemus: & exinde filiationem huiusmodi consecutam: nec aufertur ob hoc quin Minii & Eurinassæ in partibus sortam illis imperantibus fuerit filia. sed a loco tanquā a nobiliori parte denominata.

De Tritone. vi. Oceanī filio.

Cap. VII.

Tritonem Oceanī & Theridis filium dicit Theodontius Seruius autem eum Neptunni filium dicit & Salatiæ coniugis eiusdem. Paulus autem eū tritonā uocat: & sceminā asserit. Tandē seu masculus seu scemina sit. omnes in hoc conueniunt: eum. esse seu Oceanī seu Neptunni tibycinem. sed cum magis in Neptunum uideantur declinari: credo Neptunum & Oceanū unū & idem existimantes in testi. Ouid. trahunt dicentem: Nec maris ira manet: positoque tricuspide telo. & infra. Cerulcum tritona uocat: cōcæque sonant. Inspirare iuber: fluctusque & flumina signo iam reuocare dato &c. Et sic apparet tritonis officium: & quod masculus sit: ut dicit theodon. Quod autem oceanī seu Neptunī sit filius.

ſatis in hoc oſtenditur q̄ ab eorū ſonoro motu cauſetur. intellexerunt autem theologi pro tritone ipſum æſtuantis maris & in littora ferientis clamorem: cum Triton ſonus ſecundum quosdam interpretetur. Alii uero bene uoluerunt tritonis maris ſonum: ſed non eum quem dum ſe ipſum in ſe frangit: ſed illum tantū quem facit littora percutiens: & ideo dixere Tritonem: quaſi terram rerens: & inde tam ſecundum primos q̄ ſecūdam ſequentes uoluere ex illo ſono compræhendi futurum maris maiorem ſolito æſtum: ut ſono illo aduentante maiori cum impetu dominum ſuum oſtēdat triton: uti & titycines imperatorum de proximo aduenire deſignat tibi arum canru. Sane Pli. ubi de naturali hiftoria uidet arbitrari tritones non ſolum ficto noīe poetis deſeruire: ſed etiā ueros Oceani piſces exiſtere dicens de eis ſic. Tyberio principi nunciauit oliſiponenſium legatio ob id miſſa uiſum auditumq̄ in quodam ſpecu conca canentem tritonem qua nāſcitur ſoma. De hoc etiam Lucanus ait. Torrentem tritonis adit illeſa paludem. Hanc ut ſama deus quem toto litto- re pontus Audit uentofa perflantem murmura conca &c.

De Doride. vii. Oceani filia & Nerei coniuge.

Cap. VIII.

Doris ſecundum Pau. & Theodon. filia fuit Oceani & thetidis & Nerei fratris ſui cōiunx: atq̄ nym- pharum mater: ut dicit Seruius. Huius Virgilius in buccolico carmine meminit dicens. Si tibi cū fluctus ſubter labere ſicanos Doris amara ſuam non intermiſceat undam. Hanc aliqui uolūt mu- nus interpretari: eo q̄ aqua opportuniffima mortalibus loco muneris a deo exhibitā ſit. Alii uero dicunt amaritudinem intelligi: & iccirco nereio marino deo nupram: quia amarum ſit mare ut ap- pareat uñ uiro perpetuo iuncta coniunx eſt: ſic & aquæ marinæ amaritudo cōiugio ſtabili iuncta ſit. Oceani autem ideo filia dicta. quia ex aqua Oceani ſole agente amaritudo nāſcatur: quæ poſtea mari miſcetur medi- terraneo in quo Nereus dictus eſt.

De Protheo ſene. viii. Oceani filio qui genuit Melanthen & Idotheā.

Cap. IX.

Protheus marinus deus & ignis ut aiunt uates ut Theodont. placet filius fuit Oceani & tethidis. q̄ autem uates fuerit poſt Homerum in Odyſſea teſtatur Virgilius in georgi. dicens. Eſt in carpa- tio neptūni gurgite uates Ceruleus p̄theus: magnū q̄ piſcibus æquor: Et iuncto bipedū curru me- tit equosq̄. & paulo iſra. Nouit nāq̄ oīa uates. Quæ ſint quæ fuerint: q̄ mox uētura trahant. Quip- pe ita neptūno uiſum eſt: imania cuius Armenta & turpes paſcit ſub gurgite phocas &c. Hunc ait Homerus a Menelao ab excidio Troiæ redeūte & percontante: quidnā de focis perditis contigiffet: ui coactū ad uaticini- um reddendum. Sic & Virgilius dicit ab Ariſteo de reſtauratione apum exquirente. Verum Menelao do- cuit Idothea filia prothei: ubi a Climene matre inſtructus fuit de agendis Ariſteus. Er ut Homerus dicit eū ante reſponſum uarias dum cogitur ſumere formas: ut dimittatur. ſic & Virgilius. Fit enim ſubito ſus horri- dus: atq̄ tygris. Squamosuſq̄ draco & ſulua ceruice læna. Aut acré flāmæ ſonitū dabit: atq̄ ita uincis Ex- cider: aut in aquas tenues dimiſſus abibit. Hunc Theodontius origine ex pallene inſula ſeu monte fuiſſe di- cit: & apud ægyptios regnaſſe: eiq̄ Helenā adhuc uirginem a Theſeo raptam & cōmendatā: atq̄ ad eum re- peſtate impulſum poſt excidium Troianorū Menelao cū eadem Helena diuertiffet. Senem atq̄ circūſpe- ctum uirum & rerum experientia doctiſſimū: & eo q̄ animaduerſione ſua nedū præſentia noſceret: & inte- gram præteritorū haberet memoriā: ſed per coniecturas etiam tranſactorū nōnunq̄: ut ſæpe faciunt ſapiē- tes: de futuris prædicebat euentū: & hinc fabulæ locū datum: q̄ uates fuerit protheus arbitratur. Formas ue- ro: quas eū ſumere conſuetum aiunt: & abiicere eas exiſtimo paſſiones: quibus anguntur homines eius rei ſi- militudinem gerentes: cui poſſunt merito ſimilari. Quæ paſſiones ut amoueantur ab eo: cui conſiliū po- ſcimus: ſi recte uelit præſtare conſiliū: neceſſe eſt ut tranquilluſ remaneat animuſ ad interrogata. Poſt inſu- per hæc fictio aliter aperiri: protheū ſcilicet accipi loco diuinationis hydromanticæ: & tunc qd̄ oceani Theti- diſq̄ ſit filiuſ: poterit non incōuenienter exponi: cum talis diuinatione fiat in aqua: ut ipſum ſonat nomen hy- dro mātia: ab hidros qd̄ eſt aqua & mantia diuinatione: & omniſ aqua ex oceano & Thetide eſt. Quod aut u- rias ſumat formas eo poſteſt dici: quia ſit ſacrilegium iſtud circa flumina: quæ ſui curſuſ murmure plurimas imitantur formas. Seu forſan in hac operatione ad habēdū quod quaeritur eſt de neceſſitate aquas moueri: quo in motu & murmur aliquod aditur & uariæ uidentur formæ: quibus in quietem poſitis uaticiniū ſu- mitur. Quod autē paſtorem Neptūni ſeu oceani dicunt: cauſa ſupra dicta eſt ubi de oceano. Curruſ illi at- tribuunt ad deſignandas aquarum illiuſ maris circūuolutiones. Quod autē ab equis bipedibus trahatur: iō dictum eſt: quia mare illud abundat phocis: quibus & pedes & caput & totum ſere corpus ab umbelico ſu- pra eſt inſtar uituli. deorſum uero piſces ſunt: & ſic cum tantū duo ſint illi pedes bipedes equos uorant.

De Melanthe filia Prothei.

Cap. X.

Melanthe ut Theodontius aſſerit: filia fuit prothei ſenis: cui cōſuetudo fuit poſitis ueſtibibus delphi- nes inequitans uagari per maria patris. Quæ cum formoſa eſſet: in gratiam uenit Neptūni: qui in delphinē mutatus illi applaudens eā in conſenſum ſui traxit: & transportatam etiam uiolauit. Aſſerit Barlaam rei huius ueritatem fuiſſe puellā hanc in gratiam ſuā allexiſſe delphinē: & eā ſolitam nōnunq̄ dorſo eiſ inſidere: atq̄ ab eo per mare deſerri: & demum ad locum ubi conſe- deret referri: ad ultimū tamen quacunq̄ ex cauſa factū ſit: eam in mari necatam. Miraberis forſan ſereniſſi- me rex ſœminā a Delphine illeſam ferri: quod ne fabuloſum putes: de quibſdā libet apponere. Legimus enī- plinio grauiffimo uiro ſcribente in aphrico littore apud hypponem diarituſ delphinem fuiſſe ex hominū manu cibum ſumentem ſeq̄ tractandum manibus p̄bentem & nantibus alludentē: atq̄ conſcendentem por- tantem: & a flauiano proconſule Aphrycæ unctum unguētis: odore quorū nouitate ſopitū aliquādiu more exatimis fluctuatū: ac deinde expergefactū quaſi iniuriā paſſum per meſes aliquos ſeceſſiſſe: qui cū demū

rediisset: & fere omnis prouincia ad hoc miraculū spectura concurreret ab Hypponensibus uenientiū am-
 corum sumptibus grauatis occisus est. Præterea & Alexandri macedonis æuo fuit in littore Asiæ puer adeo
 a delphine uno dilectus: ut eo discedente eū sequeretur in littus: & in arenam usq; inuectus expirauit. Similiter
 ut scribit Iaso egesidemus: puerū hermē noīe Delphinē super maria equitante: quē rū repentina pcella flu-
 ctibus exanimasset: a Delphine mortuus in litus reductus est: qui cū liquido se mortis pueri causam fuisse
 fateret: nō in maria retrocessit: sed in litore expirauit. Quid multa dicam: nō est nouū neq; inusitatū delphi-
 nos: cū hoibus amicitias habuisse. Sed redeuntes unde diuerrimus. Sunt qui dicat q̄ Melanrho albedo irerp-
 tetur: quæ ex assidua maris fluctuatione oritur: & supra delphines piscesq; alios fert: & a Neptūno. i. a mari
 uiolaf quod igurgitur: & denuo restauratur. Ego autē unde hoc ab his sumptū sit nescio: cum sciam me-
 lan græce nigrum sonare latine.

De Idothea Prothei filia. Cap. XI.
 Idothea Prothei senis fuit filia: ut in Odyssea testat Homerus dicens Prothei fortis filia marini se-
 nis idothea. Huic enī maxime animū pmouit. & paulo infra ubi eā de ptheo patre suo loquentē
 Menelao regi itroducit atq; dicentē. Immortalis ptheus ægyptius: qui maris rotius pfunditates
 seir Neptūni famulus. Hūc autē meū santur patrē eē: atq; genuisse me. Hāc dicit Homerus obui-
 asse Menelao in insula Pharos: quæ in cōspectu ægyptiæ Alexandriæ est: in qua uentorū cōtrarietate inuitus
 detinebat: & ei consiliū primo dedisse: ut ad Protheū accederet: & quid agere deberet ostēdisse. demū eum
 sub choris phocarum in antro Prothei cū tribus sociis abscondisse. Idothea: ut quidam uolunt: formosa in-
 terpretatur dea: per quā maris tranquillitatem intelligi uolunt. ea enim trāquillitate factū est ut posset Me-
 nelaus accedere ad Protheum.

De Corufice Oceani filia. ix. Cap. XII.
 Corufice: ut Ciceroni placet fuit filia Oceani: quā ipse asserit ab Archadibus Chorion noīari: Af-
 firmās præterea eā placuisse Ioui: & Iouē ex ipsā suscepisse mineruā: eam. s. quæ quadrigarū fuit i-
 uentrix. Cur autē oceani dicat filia q̄ nōnunq; de aliis dictū est responderi pōt: nobilē. s. fuisse mu-
 lierē natā circa littora oceani. Seu uelimus: q̄ etiā possibile est: Oceanū hominem insignem fuisse
 ob aliquā Oceani similitudinem sic nuneuparum.

De Nereo. x. Oceani filio. hic genuit nymphas: quæ multæ sunt: uerum quoniam nisi de quattuor sit sin-
 gularis mentio. earum tantum nomina apponam. genuit ergo Cymodoce: Thetim minorem: Galarheā
 & Arethusam & alias. Cap. XIII.

Ereū marinū deū Oceani & maioris Thethyos filiū prisci gentiliū uoluere theologi: eiq; Dorim
 sororem suam iunxere cōiugio: ex qua uolūt nympharū agmē suscepisse. Is enim aqua est: uulgo
 enim græce Neros aqua dicitur. Oceani & Thetidī filius: eo q̄ omnis aqua p̄grediat ex illo. Qd
 autē alio noīe uocet: ab illo pōt esse causa: q̄ sinus sit maris: & sic est: nō eo æuo factus: quo Occa-
 nus factus est. Refert enim Pōponius mella Herculis opus fuisse ab ilā mauritanix promōroriū a Calpe Hi-
 spaniæ monte olim separatū cū perpetuo essent iugo cōiuncti: & tunc medias in retras oceanū intrasse: & sic
 oceanus mediterraneus factus noua potuit quæsisse noīa. Introductus autē Nereus cū Doride cōiuge: idest
 aquarū amaritudine multas apud nos genuit nymphas: idest humiditates: quæ forsan ante non erant.

De Nymphis in generali. Cap. XIII.

Nympha generale nomen est quatūcunq; humiditatū: quod ideo dico: quia humiditates secū dū
 diuersitate rerum: quibus deseruiunt nomina diuersa accipiunt: ut in sequētibus apparebit. Hæc
 ut dictū est: Nerei & Doridis filix dictæ sunt: eo q̄ a mari omnis deriuetur humiditas. harū qui-
 dem aliæ sunt marinæ: & appellantur nereides a Nereo patre. Ex his Homerus in iliade nominat
 xxxiii. quas ad cōcussam Thetidē ob mortem Achillis filii sui cōuenisse dicit: quarū hæc sunt noīa: Glaucis
 Thalia: Cymodoci: Nifea: Spio: Thoi: Cymothoi: Aethei: Liminoria: Meliti: lera: Amphitoi: Agauī: Doto:
 Proto: Pherusa: Dinamēni: Doxa: Meni: Amphinomi: Gallianira: Doris: Panopi: Galathia: Nimertis: Apfedis
 Callianassa: Climeni: lanira: Dyanassa: Mera: Orithia: & Amathia. Præterea & alias superesse dicit. Hæc si q̄s
 haberet significata nomina: credo aduerteret facile eas proprietates a quæq; maris: & accidentia circa eas de-
 monstrari. Sunt & aliæ quæ dicunt fluminū & hæc uocantur nayades: eo q̄ nays interpretetur fluctus uel cō-
 monio. & ideo nayades dictæ quia fluant flumina & in motu continuo sint. Ex his Virg. in Geor. xviii. noīat
 uidelicet Climes: Drimo: Xanto: Logea: Philedoce: Nifea: Espio: Thalia: Cymodoce: Cydippe: Licoras: Clio:
 Berce: Ephyre: Opis: Deiopea: Arethusa: & Achao. Quas ego existimo fluuioꝝ uarias designare pprietates.
 Nec obstat his imixtas esse: uel aliis aliquas ex noīatis inter nereidas: cū debeamus credere nonnullis proprie-
 tatibus mare & flumina conuenire. Sunt & aliæ quæ dirūtur fontium: & eæ appellant napeæ: quasi napeæ
 .i. aquæq; fomites. Nam napa apud persas fomes est. & si non sit aquarū transumptiue aliquando uocabula
 apponuntur. Sunt enim fontes fluuioꝝ continuū nutrimentū. Ex his enim numerantur nouem: qbus Ca-
 stalius fons dicitur. quæq; nomina non apponam: quoniā musæ uocant. & de eis alibi sit sermo proluxior
 Sunt & aliæ quas nemorū dicunt: & hæc driades uocantur: eo q̄ dryas arbor sit seu quercus. Ex his Claudia-
 nus ubi de laudibus Sulliconis septē nominat: has. s. Leontadome. Neuopenē: Thero: Bitomarthi: Lycaste
 Agaperte: Opis. Quas ego non dabitē: q̄ arborū proprietates in generali interpretate describant. Sunt &
 aliæ quas arborū dicunt: easq; Amadryades uocant: quas in speciali arborē: non in generali nemora aman-
 tes. Aliæ uero sunt montium: quas dixere Oreades. nam Oron græce latine mons dicit. Sic enī & aliæ hym-
 nides appellantur: ut placet theodontio: quas dixit pratorum atq; florū nymphas existere. Has autē omnes.

aliquando mori & deficere dicit Aristoteles. Sicut panes faciunt fauiscas. Sane ply in lib. naturalis hystoriae. nereydas nō simpliciter aquas seu aquarum proprietates esse consentit dicens. Et nereydam fallā opinio nō est: quāuis modo hispide corpore erant in quo humanam effigiem habent. Nāq; hæc in eodem littore. Olisiponēsiū spectata est: cuius morientis etiam cantum tristem Accolæ audiuerē longe. & Diuo augusto legatus Gallia: complures in littore apparentes nereydas scripsit. Hæc ply. Ad quam opinionem fortius roborandam subdit & ipse ply. Auctores habeo in equestri ordie splendentes uisum ab eis i Gaditano Oceano: Marinum hominem toto corpore absoluta ascendere similitudine nauigia nocturnis temporibus: statimq; degrauari: quas isederit partes & si diutius permaneat etiam mergi. Tyberio principe cōtra littus insularum lugdonensis prouinciæ trecentas amplius beluas reciprocans destituit Oceanus miræ uarietatis & magnitudinis: nec pauciores in sanctonum littore: iterq; reliquas elephantos & arietes candore tantum cornibus assimilatis: nereydas uero multas. Hæc Ply. Quod & si claro homini atq; erudito plurimū credi possit: non sic propterea deliris mulierculis & agrestibus ignaris asserentibus absq; rubore uultus se ex fontibus formosissimas mulieres: quas ipsæ lamias uocāt prodeūtes uidisse. Sunt præcrea: ne nos nimis arctemur a significato uocabuli: & aliæ nymphæ: ut sæpissime uocauere poeta: utputa Cyrces: Calisto: Climenes: & aliæ huiusmodi multæ: quæ ueræ fuere mulieres: pro quibus nulla superior fictio intelligenda est: quinimmo tales seu pro talibus accipiendæ & intelligendæ sunt puellæ uirgines atq; nobiles: & thalamorum colentes umbras: ideo nymphæ dictæ: quia ex fleumatica complexionē: qua uigent: tanquam humentes molles & delicatæ sunt: & tenclæ & in eas tanquam in res aqueas facile omnis potest impressio. Agrestes autem ferminæ ut plurimum exhausto laboribus: atq; seruore solis humido hispide sunt: & duræ cutis: & ideo nympharum nomen merito perdidere. Et hoc in generali de nymphis dictum est.

De Cymodoce filia Nerei.

Cap. XV.

c Ymodoce nympha ex filiabus Nerei una est: quā dicit Secuius cursus fluctuū interpretari.

De Tethyde minore Nerei filia & matre Achillis.

Cap. XVI.

TEthis minor nympharū una fuit: de qua dicit Ouidius: q̄ cū cōsuluisset Protheū de successibus suis: sic illi fuisse respōsum. protheus dea dixerit unde Cōcipe. mater eris iuuenis: qui fortibus armis Acta patris uincet: maiorq; uocabit illo: Tandē cū esset speciosissima uirgo a loue dilecta est: qui tamē a respōso territus: nē forsā ex eo ipsa cōcipet filiū: qui illū regno pelleret abstinuit. Ipsa autē pelleo filio Aeaci regis nupsit: & ex eo cōcepit & peperit Achillem filiū: quē Chironi centauro nutriendū tradidit: eiq; existētī in troiano bello cū arma pdidisset in morte Patrocli amici sui a Vulcano noua ipetrauit. Cuius fabulæ & potissime responsi Prothei euidēs fortitudo Achillis causam dedit: cū post factū uaticiniū adiuuentū sit. Hanc dicit Leontius Chironis fuisse filiā: & Tethyos in sulā cultricem: nec tātū ob habitatā in sulā maris filiā habitā: & Tethyde appellatā: quātū a moribus filii: eo q̄ furiosus & impius more maris fuerit: & ideo Tethis. i. furētis dictus est filius: & ideo nomē ipsa sortita est post filiū furia: cū aliud haberet ante.

De Galathea Nerei filia.

Cap. XVII.

Galathea ex nymphis una Nerei filia fuit: ut paucis carminibus ostendit Ouidius in psona eius dicens. At mihi cui pater Nereus: quā cerula doris Enixa est &c. Ex qua talis extat fabula. Acis pulcherrimus adolescens siculus a Galathea dilectus ē: cū illā sūmē diligeret Polyphemus cyclops: q̄ cū nō diligeret: & Acī die una Galatheæ iūctū cerneret: iratus illū saxo illisit: atq; occidit: quē Galathea in fluuiū siculū trāformauit. Cuius fabulæ allegoria talis esse pōt. Galathea dea albedinis est: per quā albedinē undarū sese frangētū itelligo. Acim autē amat. i. fluuiū suscipit: quia flumina oia in mare uoluunt. Theodontius autē dicit sub hac fictione historiā latitare asserēs Polyphemū imānē fuisse Sicilia tyrānū: & cū Galatheā singularis pulchritudinis puellā amaret: eaq; per uim ostuprasset: cōtiguit ut aduerteret hanc cū Acī siculo adolescente misceri: quā ob causam indignatus iuuenē iussit occidi: & in fluuiū deici: cuius nomē fluuii postea datum ab incolis est. Galatheæ autē amore nō permittente nil egit.

De Arethusa Nerei filia.

Cap. XVIII.

Arethusa fuisse duas cōperi: quarū altera Nerei & Doris fuit filia: de qua talis fert fabula. Dicunt enī hanc elidis fuisse nymphā: & Dianæ comitē: quā cū sessam & uestimētis nudā: ac se in alpeis undis lauante Alpheus elidis fluuius uidisset cōsēstim desiderio sui captus illā tenere uoluit: uecū ipsa territa coepit fugā: & cū sequeret eā fluuius: nec iam sibi uidere posse euadere: orauit Dianā dominā suā: ut illi opē ferret: quæ illā nube texit: quā cū circuiret fluuius: Arethusa timore sudans in fontē uersa est. Cuius undis cū suas miscere conaret Alpheus: ipsa a terra aborta est: & in orthigiā usq; in sulā delata: & inde in Sicilia: usq; quo etiā Alpheū eā secutū dicūt. In qua fabula monstrū designat apprens. Nā certū est alpheum elidis fluuiū eē: & apud syracusas Sicilia habere exitū: qd̄ probare uidet Seneca philosophus ubi de quæstionibus naturalibus sic dicit. Quidā fontes certo tpe purgamēta eieciāt: ut arethusa in Sicilia quinta quoq; æstate per olympia: inde opinio est alpheon ex achaia eousq; penetrare: & agere sub mare cursum: nec anteq̄ in syracusano littore emergere: ideoq; his diebus qbus olympia sunt uictimarū stercus secūdo traditū flumini illic redū dare. hæc Seneca. Ab hoc igit̄ euctu fabulæ locus adiuētus est. Ouidius tamen agit carmine suo: ut maius uideat miraculū: dum dicit in eodem arethusa. Pars ego nympharū: quæ sunt in achaide dixit. Vna fui. &c. Verū hanc: & si absorptā a terra ostēdar: nō in Sicilia uenisse dicit: sed in orthigiā in sulam ecupisse. qualiter aut̄ postea in Sicilia uenerit nō habet: sed qualitercūq; fuerit: uel uenerit hæc eadem uidetur eē: quæ se fateat in elide ab alpheo dilectā. Et sic per subterraneos meatus in Sicilia deuenisse: ut etiā testari uidetur Virgilius illi dicens. Sic tibi cum fluctus subterlabere sicanos, Doris amara suam nō iterat.

scat undā. Et sic fons & inde fluuius ex elide in Sicilia uenit: & ob ifecutionē fluminis amor fluminis in fontem psumptus est. Altera uero arethusa in Ithaca insula fons est: de qua sic dicit Homerus. Penes coraci petra ac fontē arethusam: Leontius uero ex hac arethusa refert: quēdā fuisse in Ithaca uenatorē: cui corax nomen: qui furore impulsus ex petra quadā præcipitē se dedit in mare: & ob id petra illa ab eo corax denotata est: mater autē eius: cui arethusa nomē: hoc uidēs dolore percita in uicinū petre fontē se piciens enecta est: & sic de se nomē fonti dedit: & sic sunt duo fontes arethusa uocati. Solinus autē ubi de mirabilibus mundi terrū addit asserēs apud thebas fontē esse: cui etiā arethusa nomē: sed apud quas Thebas nō dicit.

De Acheloo flumine. Oceani. xi. filio: qui genuit Syrenas.

Cap. XIX.

Achelous fluuius: ut dicit Paulus: filius fuit Oceani & terræ. Seruius dicit eius matrē esse Thetydē Teodontius eū solis & terræ filiū uocat. Homerus in Iliade non tantū Acheloum: sed oēs fluuios dicit Oceani filios sic aiens. Neq; p̄fundissimi magna potētia oceani: a quo oēs fluuii & totū mare: & oēs putei longe fluūt. Terrā autē fluuiorū matrē esse per Virgilio carmē in geor. cōprehendī pōt: dū dicit. Iāq; demū mirās genitricis & humida regna Spelūcisq; lacus clausos lucosq; sonātes lbat: & in genti: motu stupefactus aquarum. Oia sub magna labentia flumina terra Spectabat &c. Cū ergo in uētre terræ ante ortū cōsistant flumina: & eius ex uentre effluāt bene terra mater dicit fluuiorū. Quod autē dicebat Theodōrius rōne nō caret. Volūt enī physici a tractu solis nōnullas aquas ī terræ cauernas deduci per humiditātē uaporū solis calorē sequētū: qui in frigidis terræ uisceribus euaporātes in aquā uertunt: quæ p̄ oculū ros meatus in superficie ueniēs crūpit in fontē: & quādōq; fluuiū cōficit. Quod autē de origine huius dictū ē: de reliq; etiā intelligatur necesse est: ne oporteat replicare quotiēs de flumine aliquo sermo fieret. Is autē fluuius: ut ait Ouidius: gemino cornu olim erat insignis tandē ob petītā Deianirā Cœnei regis calidoniæ filiā in cōiugiū Herculi despōsatā: cū eo in certamē deuenit: & cū sese in uarias transformasset figuras ad ultimū uictus & spe cōiugii: & uno cornu priuatus est. Primūq; præcrea Lactātius & Seruius dicūt hunc fuisse: qui uinū poculis miscuerit: qd̄ etiā testat Virgilius. Poculaq; inuētis acheloiā miscuit uuis. Eūq; syrenarū patrē esse uoluerūt. Quid per hōc sentiēdū sit exquirētes sciēdū acheloum fluuiū e pyndo monte fluere: ut scribit Plinius: & ut Vibius sequester de flum. inibus asserit: primus fuit: qui terrā erupit: & ut idem plinius ait: acar naniā ab ætholia diuidit: & per fines p̄ebiorū effluēs in maliacū sinū effundit hostio obiectas habens insulas rhynnidas: ex qbus assiduo terræ in uēstu cōtinēti quasdā iunxit. Certamē tamen eius & Herculis cessit: ubi eiūsdē labores in sequētibus scribemus: ut dabit exponemus. Vinū autē poculis miscuisse: nil aliud itellexisse ueteres puto: nisi qā primo penes eū in græcia uinea plantatæ sunt: quæ in usu ante non erant: & sic ex eo loco primo uinū propinatū est. de syrenis autē dicet in pximo.

De Syrenis filiabus Acheloi.

Cap. XX.

SYRENAS tres fuisse Seruius & Fulgentius asserūt: & acheloi atq; caliope musæ filias: cantatesq; dicunt alterā uoce: alterā cithara: & tibiis tertiā. Leontius uero illas dicit fuisse quattuor sic nūcupatas. Aglaosi: Telcipo: Pifno: & Iligi: easq; filias acheloi & Terpsicores musæ: quartā tympano canere supaddēs. Has dicit Ouidius socias fuisse proserpinæ: easq; raptā diu quæsisse: quā cū non reperissent in marina mōstra fuisse cōuersas: ora uirginū habētia: & corpus ad umbelicū usq; foemincū: abinde infra pisces existētia: quos alatos Albericus dicit: & eis galinaceos pedes addit: & retēta modulationis doctrina: qua ante mutationē utebant: dulcissimā canūt melodiā. Eas præterea dicit Seruius iuxta pelorū Siciliae p̄mōtorū primo: deinde ad caprēā insulā secessisse. Plinius uero dicit Neapolim calchidiensium: & ipsā Parthenopē a tumulo syrenis appellatā: & sic iam quæ syrenas habemus. Deinde paulo post dicit idē Plinius nucera Surenū cū p̄mōtorio Mineruæ syrenū quendā. &c. Aristoteles autē ubi de mirabilū auditu dicit. In extremo Italiæ uti pelorus scissus ab apenino iter tyrrheno mari ī adriacū præbet. syrenicas autē insulas residere eisde ibidē factū cōsistere tēplū: in quo plurimū ab idigenis sacrificiis honorant: quæ cū tres sint nō absurdū est nomīnū meminisse. Vna ex eis igit Parthenopeia appellat: secūda leucosia: tertia ligia nūcupat. Hæc ille. Has autē isup aiūt sui cātus dulcedine nautas in sonū trahere: sopitos mergere: merfos ultimo deuo rare: q̄obrem in pratis iter occisoz ossa illas pingebant ueteres: & nōnulli mortuas dicūt dolore: q̄ a se Vlysem prætereuntē trahere nequiuērunt: ut in Odyssæa describit Homerus. hæc de illis legisse meminī: in quibus qd̄ fingentes senserint aduertendū est. Palefactus ante alios in libro incredibiliū scribit has meretrices sui se solitas decipere nauigātes. Et Leontius asserit uetustissima haberi fama apud Etholos prima græcorū fuisse meretricia: & tantum Lenocinio facūde ualuisse: ut sere omnem Achaiam in suam uertissent prædam: & ex hoc arbitrari fabulæ originis syrenaz locū fuisse concessum: & sic ille Etholiæ fluuius pater ē dictus: eo q̄ eū penes prima sua scælesta cepere seruitia: & ut itelligamus per labentē fluuiū patrē lasciuā effluentē concupiscentiā meretricū: qbus ob blandā sere oīum facundiā caliope. i. bona sonoritas mater ascribitur. Demū prima uocatur Parthenopeia a partheno: quod est uirgo: cōsueuere quidem meretrices doctæ uolētes exteros irretire uirginum seu pudicarū matronatum mores fingere: oculos. sin terram deicere: uerba pauca facere: erubescere: tactum fugere: petulcis etiam gestulationibus ludere: & huiusmodi: ut ex his arbitrentur isipidi hostem honestatē hospitiē esse: & incognitū appetant: qd̄ erat cognitū fugiendū. Secūda dicitur leucosia a leuco: qd̄ est album. Ex quo sumendū rōr ortū formalitatē: & corporis decoriā atq; uelbū: & ornamentoꝝ splendidam apparentiā: qbus comptæ incedunt illecebres. Nam si desint illa: oīa ab ignariis per exteriora iudicentur intrinseca: non facile deueniet ad intentū: cū de sui natura turpes uilipendant & pauperes. Tertia dicitur ligia ab iligi: qd̄ est circulus: seu gyrum: ex quo isipientis capriuitas assumenda: quæ adeo irretitos tenet restrictos: ut etiam si nouerint scælestissimas esse: quas amant nequeant uolentes uincla dissoluere. Harū

autem cantus uoce: fidibus: & tibiis quid aliud putandi sunt: nisi melliflua uerba: gemitus: blanditiæ: nifusq; lasciu: & petulantia: quibus carcerati nauarum. i. exterriri trahuntur in somnum a talibus. i. in sui obliuionem seiplos spe stolidi decipientes donec his liguriensibus mercimonia omnia: facultates & nauigia dederint: & sic demersi non in mare: sed in sterquilinio obscenæ libidinis deuorentur ab his marinis: immo infemalibus monstris: quæ eis nudatis atq; repulsis, in pratis: idest in deliciis ossibus miserorū. i. exinanitis memoriis nudatorum insident: seu eosdem infami seruitute premunt. Ab umbilico aurem infra ideo pisces esse dixere: ut cognoscamus ad decorem eo usq; uirginē corpus. i. pulchrum atq; decens mulieribus esse concessum: ut appareat homo, in umbilico autē omnē libidinosa mulieris concupiscentiā esse credunt: cui soli quod corpori deorsum restat deseruit: ex quo non absurde piscibus simulantur: qui animalia sunt lubrica & facile in aquis huc illuc discurrētia: sic & meretrices cemimus in coitum discurrere uariorū: quod per alas etiam designatur. Eas autem habere gallinaceos pedes ideo uoluerunt: quia prodige & inconsiderate credentium eis dispergant substantias. Socias autem has fuisse proserpinæ ideo fictum puto: quia Proserpina sicula abundantia rerum sumenda sit: ex qua ut plurimū libidinis pruritus subsequitur & ciborum ociorumque diuinæ ministrantur. Hæc autem dum subtrahitur: ut sit remanente ob cōsuetudinem appetitu: dum perquiritur nec inuenitur: & ob penuriam appetitus acuitur sit ura multis in lupanar usq; quæratu r. Dicunt insuper has incolere insulas & littoralia loca: quod ideo dictū est: quia sic sit. Nequeunt enim huiusmodi fœminæ ubi cognitæ sunt au cupiū facere: & iō hæc ex pposito scolunt loca: ad q̄ crebro forēses adueniāt: ut illos possint icognitæ laqueare. De his quæ syrenis deo plenus Isaias dicit. Syrenæ & demonia saltabāt in Babylonia: quæ sorfanæuo nō in noua Babylonia cōstitisse uisimus. Sunt autē syrenæ dictæ a syron: quod est tractus: trahūt. nauat p̄sonitratū est.

De Inacho fluuio. xii. filio oceani qui genuit Ionem. Phoroneum: & Phlegeum.

Cap. XXI.

Inachus achate grandis est fluuius irrigans, ut ait Pomponius: argolicos campos. Hic ut ceteri oceani & terræ dicitur filius: pro quo sentiat uolunt ueteres de Inacho rege sycioniorum: a quo denominatus est: qui ut Eusebius ait: regnauit: regnate apud assyrios Balameo seu Xerxe circa annos mundi. iiii. Mil. ccc. xlyii. qua tempestate Jacob natus est.

De Ione Inachi filia & matre Epaphi.

Cap. XXII.

Quod ut dicit Ouidius: filia fuit Inachi: ex qua talem recitat fabulam. q̄ cum esset formosissima uirgo a Ioue dilecta ē: qui illā a paternis undis redeuntē atq; iam fugientē: orantemq; tenebris superinductis detinuit: & oppressit: & cū iuno ex alto uidisset tenebras suspicata descēdit in terras: & tenebras soluit: q̄ Iuppiter uidens: ne pateret crimē: puellā transformauit in uaccā: eamq; laudari atq; desposcēti iunoni ægre dono concessit: quæ illico Argo filio Aristidis: cui centū erant oculi bini & bini dormiētes uicissim: seruandā tradidit: cui cōpatiens Iuppiter misit Mercuriū ut illā custodia liberaret: q̄ pastoris sumpta forma argo iūctus ē: cui dum reddere fistulæ rationē: eum tenigit caduceo & in profundissimū somnum omnes uia oculos eius astrinxit: & ide dormiēre gladio iteremittit: q̄ uidens iuno Argi oculos sumēs illos caudæ pauonis auis suæ apposuit: & uaccæ imisit oestrū: quo infestata cursum rapuit: & peragratis locis plurimis nō ante destitit: q̄ ad ægyptios pueniret: ubi quirit: & p̄ce iouis a iunone eidē forma pristina restituta ē: & ut uolūt plurimū: ioui peperit Epaphū: misitq; Apin nepoti suo: & ex ione ab ægyptiis isis dicta ē. Cuius fabulæ duplicē esse sensum puto: naturalem scilicet & historiographum: quorum talem naturalem existimo: ut hic iuxta Macrobiū sententiā p̄ sole Iuppiter accipiēdus sit: q̄ sol inachi fluuii filiā amat. i. humani seminis uitalem humiditatem ut in eam agat: fiatq; quod ait Aristoteles. homo hominem generat & sol: quam quidē humiditatem inachi iuxta fictionē filiam: tunc tenebris circundat: cum in utero matris suo ope conceptum foētū auget: & conseruat: quas quidem tenebras tunc iuno. i. luna: ad quā spectat meatus ampliare corporum resoluit: cum inuocata more ueteri: eo q̄ dea parturientium haberetur illum iam maturum deducit in lucem: quem iam sol in uaccam transformauerat: idest ex humiditate humani seminis cōcreta animal fecerat: & ideo in uaccam transformatus dicitur homo: quia uti uacca laboriosum & fructuosum sit animal sic & homo: qui quidem uti ad uolatum auis: sic & ipse nascitur ad laborem: quorum autem fructuosus sit labor deus ipse cognouit. Demū hic iam natus argo seruandus committitur: idest rationi: cui profecto multa sunt lumina semper & in salutem nostram uigilantia. Sane Mercurius: idest blande carnis astutia. caduceo idest suasionibus pessimis: in somnum rationem deducit: atq; iteremittit: eaq; superata atq; deiecta luno: idest regnorum præminentiarum: atq; diuinarum concupiscentia. uaccæ: idest humano appetitui summiris oestrū: idest sollicitudinis acquirendi stimulum. Hinc miseri cursum rapimus: uagamur & circumagimur fluctuantes quietem eis in rebus quærentes: in quibus ne dum sit quies: sed cōtinuus labor inest ralis ut anxios nos ad ultimū deducat in ægyptum: idest in tenebras exteriores ubi fletus & stridor dentium. & ni nobis diuino munere suffragium præstetur: Isis efficiamur: idest terra. sic enim Isis interpretatur & a cunctis tanquam res uilis atq; deiecta calcamur. Et hæc quantum ad naturalem & mysticum sensum dicta sint. Ad hystoriale autem uidentur sufficere quæ supra de Iside Promethei filiæ dicta sunt: si hanc potius q̄ illam ægyptiam isidem esse uelimus. Theodotius uero & Leontius apertissime negant Ionem hanc in Aegyptum transfretasse: aut unquam Isis habuisse nomen: quinimmo dicit alter eorum eam apud Ionas regnasse: eosque de suo nomine nuncupasse. Quibus & si multum Ouidiū obstat auctoritas: multum tamen fidei affert inconuenientia temporum. Eusebio enim teste in libro temporum Inachus apud argos regnauit circa annos mundi. iiii. M. ccc. xlvii. eumque annis quinquaginta regnasse dicit Eusebius idem: infra quod tempus Ionem natā necesse ē. Potu it hac tēpestate iouē æthetis filiū esse: ex quo & Nyobe Phoronei filiæ natū Apin nō Epaphum. Reliqui uero ioues diu fuere post istum: ex quibus secūdus isidi Promethei filiæ cōtemporaneus est.

Nam regnante argiuus Phorbante Isis ipsa Promethei filia floruit ætate: & eadē tempestate cōstat Argū fuisse cuncta cernentē. Inde idem Eusebius in eodē libro anno mūdi. iiii. M. dc. xlvii. regnante Cecrope athenis dicit Ionē Inachi fuisse filiā: eidēq; Iouē imixtū: & eā āno Cecropis. xlvii. i ægyptū trāsiretasse. Subseq̄nter adhuc Eusebius in eodē libro dicit āno mūdi. iiii. M. dc. xxix. Danaū argiuog. regē fuisse: & eius filiā Hypmestā eandem Isidem seu Ionē esse. Postremo in eodē uolumine asserit anno mūdi. iiii. M. dcc. lxxxiii. regnante Lynceo argis: & athenis Pandione Hypermestā: quā Isidē uocauerē: fuisse. Qd̄ qdē tempus satis competit Ioui cretē si: qui Iuppiter fuit. Quibus rā diuersis historiographorū opinionibus sere stupefactus: quid teneā de hac Iside nescio. Hoc tamē scio: quia temporis cōformitas Isidis Promethei cū Ione: & historia: quæ si nō uera est: uero tamē similis est: me magis q̄ ad aliquā aliarū trahit. Sane: ut ad aliqua circa allegoriā huius Ionis per alios dictā reuertar: aliis omiſſis dicunt hanc Ioui in uaccā fingi mutarā: quia in nauī cuius erat isigne uaccae: in ægyptū trāsiretasset. Quæ postmodū diu: ut dicit Fulgentius: ab ægyptiis in summa reuerētia habita est: & ibi Isas ægyptiis tradidisse: q̄ primo signis loco Isarū utebantur: eosq; terræ docuisse culturā: & ut placet Martiano: lini usum sementēq; primā ibidē adinuenisse: atq; seri scuisse: & multa eis etiā cōmoda demonstrasse. Esto Augustinus in libro de ciuitate dei. dicat quosdā scribere eā de æthiopia in ægyptū uenisse reginam. Præterea eam Apī nepoti suo: qui post eam: & aliqui ante eam dicunt: in ægyptū etiā trāsfrerunt: nupsisse. Eusebius uero eam cuidam nupsisse Telegono scribit: & ex quocūq; habuerit seu ex Ioue seu ex Apī uel Telegono Epaphū filium peperisse uolunt. hæc insuper propter concessa commoda doctrinis suis ægyptiis ab omnibus habita est: & dum uiueret omni diuino cultu honorata: & post mortē ut ait Augustinus ubi supra: adeo fuit illis grata: ut capitali crimine reus fieret: si quis eam fuisse hominē diceret.

De Phoronco Inachi filio: qui genuit Egyaleū & Niobē.

Cap. XXIII.

Phoroneus: ut Eusebius in libro temporum scribit: filius fuit Inachi: & secūsus apud argos renuit regnum: Belocho regnante assyriis & sicioniis Leucippo: Fuit quippe homo insignis industria: & sapientia conspicuus: Cuius tempore primo legum & iudiciorum argos clarior facta est. Nam ob hoc iuris ciuiliſ periti dicunt eum locum quem forum dicimus: in quo s. iura petentibus redduntur denominari. Cuius præterea filios Egyaleum atq; Niobem fuisse dicit Eusebius. Asserit insuper Lactantius hunc primum Iunoni sacrificasse.

De Egyaleo Phoronei filio.

Cap. XXIII.

Egyaleus: ut testatur Eusebius: Phoronei fuit filius. Huic Apis quem Phoronei filium quidam dicunt. quod etiam idem uelle uidetur Eusebius: dāro dicat eum ex Niobe filia Phoronei Iouis filiū primum: ex mortali sœmina susceptum fore: postquā argis regnasset: in ægyptum trāsitus Achaia regnum liquit: sed cui imperauerit regioni non dicit. Eusebium autem in se discordantem de Apī: quem a Iouis & phoronei dicit filium: ut uerum scripsisse uideatur: est possibile. duos fuisse quibus nomen idem: quorum alter Iouis: alter phoronei fuit filius: & sic identitas nominis ueritatem historiae intrincauit. Quod autē duo fuerit per Eusebium apparet: quorum unus: ut ipse ait: sycioniorum rex fuit: circa annos mundi. iiii. mil. cc. xxix. Alter uero apud ægyptios deificatus est anno mundi. iiii. mil. cccc. lvii. & hunc idē dicit Eusebius regem argiuorum fuisse anno mundi. iiii. mil. cccc. lvii. & cum Egyaleum fratrem suum regem fecisset achaiæ ad ægyptum nauigasse. præterea idem Eusebius scribit anno mundi. iiii. mil. cccc. xliii. Iouem niobi filia Phoronei immixtum & ex eo concubitu natum Apim: quem postea serapim ægypti uocauerē. Deus rei huius uideat ueritatem: ego quidē has intricaciones non intelligo: ne dum explicare queā.

De Niobe filia Phoronei: quæ peperit Apim.

Cap. XXV.

Niobe: ut Eusebio placet: fuit filia Phoronei: esto Geruasius Tileberiensis in libro ociorum imperalium asserat: hanc matrem Phoronei non filiā: quod quidem non est impossibile idem nomē matri & filia fuisse. Cum hac autē dicit Eusebius & post eum Lactantius: immixtum Iouem: cum ante mortalium nulli fuisset immixtus: & ex ea suscepisse Apim qui post Phoroneum regnauit argiuus: & ab ægyptiis postmodum Serapis dictus est.

De Phægeo Inachi fluminis filio.

Cap. XXVI.

Phægeus: si Augustino credimus: Inachi fuit filius: qui dum adhuc iuuenulus moriretur: ad eius rumulum templū constructū est & sacra ordinata: ut & tāquā deus etiam coleretur. Primus quidem facella diis instituerat: & honores diuinos impenderat: docueratq; regni sui rudes homines tempora per menses & annos distinguere. Quibus meritis a suis deus habitus est.

De Peneo flumine. xii. Oceani filio q̄ genuit Cyrenē & Danē.

Cap. XXVII.

Peneus Thessaliæ fluuius est æque oceani: sicuti & reliqui: filius: celebris quidem poetarum carminibus: & historiographorum litteris: cui duæ fuere filia: Cirene & Dane.

De Cyrene Penei filia: quæ peperit Aristeum & fratres.

Cap. XXVIII.

Cyrene teste Virgilio filia fuit Penei fluminis: dicit enim. Cyrene soror ipse tibi tua maxima cura Tristis Aristeus Penei genitoris ad undam &c. Hanc dicit Iustinus ab apolline raptam: & ei Aristeum & fratres peperisse. Huius autem quæ secundum ueritatē Penei regis apud peneum regnantis fuit filia: & fabula & historia plene habetur in præcedentibus ubi de Aristeo dictum est.

De Dane Penei filia.

Cap. XXIX.

Danem Penei fluminis fuisse filiam uulgatissima fama est: & sere deliræ iam aniculæ eā & speciosissimam uirginem: & a Phœbo dilectam nouere: eāq; dum fugeret miseratione deorum in lauz fuisse cōuersam: & inde ab apollie ad suas citharas & pharetas ornadas assumpta: q̄ fabula ni sal

lor: non naturalis. Pro Dane quidem humiditas: quæ circa Penei ripam ex ipso Peneo procedit sumenda est: quam ideo Apollinem dixere diligere: eo quod illam feruore radiorum suorum in sublimem trahat: eamque nonnunquam resoluat in aerem. & ob id humiditas ut natura sit: quia unaquæque res fugit & renuit id: per quod de esse ad non esse trahitur: sese ad intrinseca terræ trahit: ibi autem eam in altum trahere nequeat Apollo: agit in eam: & cum abunder regio illa semine laurorum elicit lauros: & sic danes: id est humiditas Penei filia in laurum uersa uidetur. Sed ratio uidenda est cur huius frondes suis citharis & pharetris dicarit Apollo: quæ potest esse talis. mos græcorum uetustissimus fuit: secundum qualitates agonum: quos uarios in suis solennitatibus peragebant: inter alia munera ferris frondium honorare uictores: & cum inter cæteros tanquam dignior phitius celebraretur agon: qui in memoriâ superati phitonis ab Apolline rura solentiori fieret: uictori eiusdem laureum decernebatur ferrum. Aeque modo poetis his potissime: qui heroico carmine gesta maiorum perpetuam commendabant memoriæ: uidebatur enim hos non posse sine apollinis farundia tam sublimes uersus componere: & sicuti per pharetram apollinis pugiles & athletas designari uolebant: sic per citharam demonstrari poetarum: & hinc tractum Apollinis citharas & pharetras ornari lauro. Qui mos postmodum cum uniuersali retum gloria ad Romanos delatus est: tunc apud eos fuit existimationis: ut nisi quibus decerneretur triumphus: decerneretur & laurea: poens exceptis: qui superato laudabili labore meriti uiderentur. Quod uir inclitus Franciscus Petrarcha: cui iam pridem fuit honor iste delatus in epistolis testatur dicens. Florea uirginibus sunt laurea serua poetis. Casaribusque simul: parsque est ea gloria utrisque. Nec erat decernere cuiquam lauream uulgatæ auctoritatis: senatus solius fuit ista potestas: quâ sibi postea ut reliqua subripere principes. Quæ autem ratio tam exquisiti moris inuentores mouerit: non laet. Dicunt enim Isidorus & Rabanus: quod laurus a uerbo laudis dictus sit: cum prisco tempore laudus uocaretur: & inde quia uictores: per quos & seruabatur & agebatur res publica: & poetarum: per quos hominum merita miris extollebantur laudibus: frondium laudis significantium ornabantur. Viret præterea arbor hæc perpetuo: ut ostendatur per eius uiriditatem benemeritorum perpetuo uirere famam: & quoniam sola non fulminetur: sic talium gloriæ uiriditatem ab inuidiæ fulmine ledi non posse. Sacra insuper hæc arbor Apollini ideo est: eo quod occultam quandam diuinationis uideatur habere uirtutem. Nam aiunt si quis huius frondes capiti dormientis supponat: eum uera uisurum fortuna: & ideo Apollini diuinationis deo dicata est.

De Nilo flumine. xiiii. Oceani filio: qui genuit Mineruam Herculem Dionysium Mercurium & Vulcanum. Cap. XXX.

Nilus fluius est meridionalis ægyptum ab æthiopia separans Oceani & terræ filius. Huic secundum quosdam latine nomen est melo: eumque nostri theologii sacris libris appellari geon dicunt: de hoc multa & mirabilia referunt. Composuit enim ex eo libellum Aristoteles: & Seneca prius ubi de quaestionibus naturalibus multa dixit: & post eum Luca. sic & ego ubi de motibus & fluminibus: de quo quoniam hic propter similitudinem non ponitur: si quis amplius uidere desiderat: pallegata uolumina querat: Nos autem de filiis eius attributis persequamur. De Minerua nili filia. Cap. XXXI.

Inetua alia a superioribus: ut dicit Tullius de naturis deorum: filia fuit Nili: eamque ut ipse idem testatur: ægyptii saletæ colunt. credo ego hanc prudentiam & artificium insignem fuisse mulierem. ideo nili filiam dictam: quia penes eum forte gessit imperium.

De Hercule Nili filio.

Cap. XXXII.

Hercules a superioribus aliis: ut placet Tullio: Nili fuit filius. Huic autem litteras phrygiis conscripsisse: cumque dicit Theodotius: qui cum Antheo luctam egit: quem arbitror illustrem aliquem fuisse uirum nili accolam: & inde ideo illi filium attributum.

De Dionysio Nili filio.

Cap. XXXIII.

Dionysius: ut dicit Cicero Nili filius fuit: non tamen idem cum reliquis: cum dicat eum Nyliam interemisse: sequæ autem hæc fuerit Nyliæ: ego non reperit: tamen qui uelint huic eum esse Dionysium: qui aduersus Indos habuit bellum: & a Perseo superatus & occisus est. Hanc præterea nonnulli putant eum esse: qui cum Antheo pugnavit: & ob uictoriam habitum Herculis meruisse cognomen.

De Mercurio quinto Nili filio: qui genuit Mercurium quartum & Daphnim. Cap. XXXIII.

Mercurius a superioribus quartus Nili fuit filius: ut legitur apud Tullium de naturis deorum. Hanc dicit Theodotius Hermetem trismegistum fuisse: primum quidem hominem & plurimis imbutum doctrinis: & ante gentis homo de uero deo mirabiliter bene sensit eo in libro: quem de idolo ad Asclepium scripsit hic apud ægyptios in maxima ueneratione fuit: adeo: ut apud eos nephas fuerit ipsum proprio nomine nuncupare. Credo ob reuerentiam numinis: ne forte internominando de eius humanitate & mortalitate fermo contingeret: & sic uideretur deitati eiusdem in aliquo derogari. Nili autem filius dictus est ad extollendam fluminis & eius gloriam. Volentes eum insuper quosdam seu genitos seu attributos habuisse filios.

De Daphni Mercurii quarto filio.

Cap. XXXV.

Daphnis: ut Seruius asserit: filius fuit Mercurii: utrum huius: an potius alterius ignoto. Ego autem quoniam sub hoc appositum comperi: sic apposui. Fuit quidem iuuenis forma speciosissimus: & ut aiunt: primus in siluis pastor.

De Mercurio quinto filio Mercurii quarti: qui genuit Notacem. Cap. XXXVI.

Mercurius quæ primo quintus est: ut dicit Theodotius: Mercurii filii Nili fuit filius & cum a præce Cath fuerit notatus ob insignem eius: & artificiosam scientiam meruit cognominati Mercurius atque colli. Huic enim cæterorum mercuriorum ascribuntur insignia: ac insuper a Theo. gallus illius apponitur sigillo. Qui dicit eum: cum

illi uideret a fama patris atq; patris locū praeiipi i extremū occiduū abisse: & ibi in maxima occidentaliū existima
 tiōe fuisse: & cū illos multa docuisset ad mercimonia spectantia: & mēsuras & pondera mercatorū deū ab eis
 nūcupatum fuisse: cuius nominis interpretatio a praelato uiro Francisco Pettarcha facta optime conuenit
 cum titulo deitatis. Dicit enim in libro inuestiuarū in medicū sic. Vnde & Mercuriū: quē sermonis deū uo/
 cant: inde dictū uolunt: q; mercatorū Kyrius hoc est dominus eē uideatur. Hāc ille. Gallū autē illi addidisse:
 ut omitterem reliqua: ut nocturnā mercatorū solertiā designaret: qua eo tēpore potissimē utunt in cōponē
 dis mercimoniis: & in reuidendis rōnibus: & in itinētibus peragēdis & huiusmodi. Hūc eundē triphonū. i.
 conuersibile appellat: qd̄ apertissime mercatorū est: se. s. ad mores quarūcūq; nationū: ad quas uadūt uertere:
 & negocia sua oīa quadā astutia sermonis circūuoluntione pagete: & ingenio & sagacitate tractare. Et quoniā
 ad occiduos abierit: ab aegyptiis & grācis eū abisse sub terras fictū ē. De hoc Iulius Caelius in libro belli gal/
 lici a Caesare cōfecti dicit sic. Hūc galli maxie colunt: & multarū inuētore artiuū uolunt: & uiatū atq; itinerum
 ducē dicūt: & ad quāstū pecuniae & mercaturās hētē uim maximā arbitrant. Cicero autē ubi de naturis deo/
 rū hunc Mercuriū qui triphon appellatus est: filiū dicit fuisse Valēris & coronidis. Leontius autē addit dicēs
 eū uterinū fratrem fuisse aesculapii medici sulminari: & ob dolorē fraternae mortis ad occiduos secessisse. Euse/
 bius uero in libro tēpocū cū Theodontio concordat dicēs: eū fuisse filiū Trismegisti: & regnante argis Stele/
 no floruisse. De Norace Mercurii quinti filio. Cap. XXXVII.

Norax: ut dicit Theodotius: filius fuit Mercurii quinti ex Oschyra nympha Pyrrhenei filia. Quod
 etiā testari uideretur Solinus ubi de mirabilibus mundi qui aq; cū Theodontio dicit hunc Noracē
 a Tharsalo Hispaniae oppido uenisse Sardinia: ubi cū sardus Hercules filius uniuersam insulam ex
 suo nomine dixisset Sardinia: ipse oppido constructo de suo nomine nūcupauit.

De Vulcano Nili filio: qui genuit aethiopem & solem. Cap. XXXVIII.
Vlcāus: nō is qui p̄fuit Lēno: sed alter: ut Cicero de naturis deoz; scribit: filius fuit Nili. Hūc opim
 aegyptiū appellant eūq; esse custodē aegypti uolunt & cū nil aliud de eo legerim: credo eū aliquē ist
 gnē fuisse uig; circa sabrefactōes: & architectonicā: & secus nilū iperiu habuisse: & ob id nilo i. filiū
 attributū. De Aethiope Vulcani filio. Cap. XXXIX.

Ethiops: ut Plinio placet in libro de historia naturali: filius fuit uulcani: & ut idem ipse ait: cū oīs gens
 eius regionis: q; postea aethiopia dicta est: appellaret aetheria: & deinde athlātia: postremo ab isto aethio
 pe aethiopia nūcupata est: nō parum equidē argumentum eū potentissimum fuisse hominem.

De sole Vulcani filio: q; genuit Phaetontem: Phaetulam: Lampethusam & Iapetiam. Cap. XL.

Ol: ut scribit Tullius: Vulcani aegyptii fuit filius: & ut idem dicit Cicero: aegyptii uolunt eius urbē
 fuisse Heliopolim: nā grāca elios sol dicitur. Theodontius autē dicit cū in ea ciuitate regnasse:
 & splendidissimū fuisse regem: & meropem uero nomine nūcupatū: & in cōiugem Climenem
 habuisse: & ex ea heridanum: quem Phaetontē uocauere: & alios filios suscepisse Leōtius uero pu/
 tabat eū idem cū aethiope fuisse & ob splendorē occupatā aethiopiae solē ab amicis & subditis nūcupatū.

De Phaetonte solis filio qui genuit Lygum. Cap. XLI.

Phaeton filius fuit Solis aegyptii: & Climenis: ut carmine patet Ouidiū in persona Climenis dicen/
 tis. Per iubar hoc inquit radiis insigne coruscis Nate tibi iuro: quod nos auditque uidetq;. Hoc te
 quem spectas: hoc te qui temperat orbem Sole satum &c. De hoc talem recitat Ouidius fabulam.
 contigisse. s. quod non cedēte Phaetonte Epapho Iouis & Isis filio: ab illo illi dictum sit: eū solis
 non esse filium: quā ob causam Phaeton matri conuersus ab ea i tēgiā usq; solis deductus ē: ubi a patre beni
 gne susceptus petiit: quod iam se daturum iurauerat donū. s. ut lucis currum illi ducere permitteret: qd̄ cū
 illi Sol diu frustra dissuasisset: instanti concessit. Ipse uero non sufficientibus uitibus ad regendū equos terri/
 tus uisione scorpionis dimisit habenas: quam ob causam equi omisso consueto itinere nunc in caelum ascen
 dentes: nunc uersus terrā etiam declinantes omnem illā celi regionem exusserunt: & fere terrā omnem mul
 tis deficcatis fontibus & fluminibus icenderūt. quo incendio terra cōmota orauit Iouem ut auxiliaretur ei:
 qbus precibus motus Iuppiter fulminauit Phaetontem: qui in Padum cecidit: ibiq; a sororibus desererat
 que sepultus est & sepulchro appositū epitaphium tale. Hic situs est phaeton currus auriga paterni: Quem si
 nō tenuit: magnis tamen excidit ausis. Fictio hāc iudicio meo: sub spisso cotrice historia & naturalis ratio/
 nem tegit. Creditū. n. ab antiquis est: ut in libro tempoz; asserit Eusebius: & post eum Orosius praef byter in
 chronicis suis: incendium quoddā per maximū in partibus grāciae & orientis fuisse: regnante cecropo primo
 atheniensiu rege: nec hoc humano opere factum: sed corpoze supercaelestiū infusione emissum: & id omnes
 uocauere incendiū Phaetontis. Huius. n. longe lateq; uagantis opere factum est ut deficcarentur fontes: & flu
 mina multa: fata omnia redigerentur in cineres & atrescerent syluae: & arbusta quaecūq; relinquerebantur ab
 incolis urbes: & a populis regiones: & fere mare secuescere uideret omne: & cū mensibus perseverasset pluri
 bus: contigit ut circa mediū autumnu cadentibus im mensis himbribus extingueret. Quae sub figmento ta/
 litatione ponunt. Phaeton ante alia: ut ait Leontius thessalus: latine sonat incendium. Hic ideo solis dicit si/
 lius: quia sol caloris fons & origo sit: & sic cum a sole causari uideatur calor omnis: nō incongrue incendiu pa/
 ter fictus est. Climehe autem grāce latine sonat humiditas: quae ideo Phaetotis mater dicta est: quia nō pos/
 sit perseverare calor: nisi cōgrua subsistat humiditas: & sic ab humiditate tanq; a matre filius ali uidet: & i eē
 perseverare. Quod autem Phaeton petat a patre: ut curz; lucis ducat: nil aliud sentire debemus q; innatū qd̄/
 dam etiam insensibilibus uegetatiuis creaturis permanendi & augendi desiderium: ut de insensibilibus tanq;
 de rōnalibus loquar: qd̄ etiā de terta orante dicere possumus. Quod at inserit eū uiso scorpione timuisse: atq;

habenas equorum liquisse: & eos ultra solitum ascēdisse: & cæli partem illam exussisse: & terram æquo modo descendentes incendisse: ab ordine naturæ continuo sumptum est. Est enim in zodiaco spacium .xx. graduum a .xx. gradu libræ usq; ad .x. scorpionis: quod philosophi uiam uocauerunt cōbustam: eo q; singulis annis gradiente sole per spacium illud: omnia in terris uideantur exuri. Nam ardescunt herbæ: & frondes albescunt & decidunt: aquæ ad iteriora terræ trahuntur: nec aliqd penitus ea tempestate gignit: & sic ab effectu cæli pars illa denoiatur. Præterea phaetontem circa medium autūni fulminatū fingunt: q; eo tēpore ex oppposito scorpionis occidēte sole surgunt in oriente cum signo tauri pleiades orion & erydanus astra. habētia prouocare pluuias: & exundationes aquarum: a quibus exinguuntur incendia. Quas pluuias uidemus ut plurimū cadētes circa medium autūni: uel ante & diu perseverare: & sic earū opere omnis terræ superficialis calor extinguitur: Eum autem in erydanum cecidisse sic sentiendū puto. Dicit enim Iginus in libro de astrologia poetarum: erydanum a nonnullis nūcupari nilum: & ab aliis oceanū: pro quibus ingentem aquarū copiam debemus accipere: & sic intelligere incendia ingenti aquarū copia cadere. i. extingui: & sic non in padum simpliciter: ut nonnulli minus auertenter arbitrantur. Quod autē a Ioue fulminatus sit sic intelligendum reor. Intelligunt enim poetæ nō nunq; pro Ioue ignem: & aliquando aerem: qui hic pro aere accipiendus est: in quo ascēdentes uapores humidi glomerantur in nubes quæ si impulsu alicuius uenti extollantur usq; ad frigidam regionē aeris confestim uertuntur in aquas: quas cadentes pluuias dicimus: & sic fulminatus est. i. extinctus a Ioue. i. ab aere causante pluuias. Possumus insuper dicere ommissa historia ueteri: æstiuum calorem a tēperie superuenientis autūni extingui: & in nubes deiici. Afferit tamen Paulus perusinus secundum nescio quem Eustachiū: q; regnante Spateto apud Assyrios: erydanus qui & phaeton solis ægyptii filius cum copia suorum duce Nilō nauigiis deuenit in mare: & uentis adiutus in sinum quē Iugustinum dicimus: uenit. Ibi cum suis lōga fatigatus nauigatione descendit: & cum suasionibus suorum in mediterranea pergeret genuinum unū ex sociis suis nauis maris debilitatum cum parte suarū nauium custodem liquit in littore. Qui iunctus accolis loci siluestribus hominibus oppidū condidit: & Genuā de suo nomine nūcupauit. Erydanus autem superatis montibus: cum in amplissimam atq; fertilem deuenisset planiciem: hominesq; rudes & agrestes: feroces tamen comperisset: ratus se ingenio eorum superaturū: serociam: secus padum cōsedit: & ut idem refert Paulus: uidetur Eustachium uelle Taurinū oppidū suum fuisse opus: sed Erydanū nūcupatum. Ibi autem cū aliquādiu regnasset: relicto Lygure filio in pado petiit: a quo padus Erydanus appellatus est. Quem ueteres ægyptii in memoriam cōpatriotæ sui inter cæli imagines locauerunt: & sic aliqui uident arbitrarī hoc fabulæ dedisse causam: & potissime qd fulminatus sit phaeton: & in Padum deiectus. Addebat huic Leōtius fratres duos: Iphidum. i. & Phylacem: eosq; natu maiores Phaetonte: de quibus quoniā nil aliud inueni illos apponere nō curauit.

De Lygo Phaetontis filio.

Cap. XLII.

I Ygus ut ex prædictis patet filius fuit Phaetontis: eiq; mortuo successit: qui quos habuit in ditione populos lygures de suo nomine nūcupauit.

De Phætusa, Lampetusa: & Iaphetia filiabus Solis.

Cap. XLIII.

 Hætusa, Lampetusa: & Iaphetia: ut ait Ouid. filia suere solis: & secus padū mortē Phaetontis flentes in arbores uersas electrum lachrymantes sunt. Cuius figmenti si causam exquirimus: non arbitrari has fuisse scēminas: quinimo diuersas arborū species circa padi palustra agente sole sponte sua nascentium: & circa æstatis extremum: dum incipit solis feruor decrescere: sudatium humorem croceum in modum lachrymarum: qui si colligatur arte solidat in electrum: & q; ut dictū est sole agente nascuntur in locis humidis: Solis & Climenēs: id est humiditatis filia dictæ sunt: & a sole elyades nūcupatæ.

De Alpheo fluuio oceani filio. xv. qui genuit Orsilocum.

Cap. XLIII.

 Lpheus Oceani & terræ fuit filius: quē Seruius fluuiū elidis eē dicit: & q; apud Pisam elidis ciuitatem effluat. Hunc autē amasse Arethusam nymphā quæ in fontē uersa est: eaq; in Sicilia usq; fecutū: supra ubi de Arethusa satis dictum est. Verū Seruius amoris huius flāmas his aperit uerbis. Elis & Pifa ciuitates sunt Archadiæ: in q; est fons ingēs: q; ex se duos alueos creat. alpheū & arethusam: unde fit ut fingat coniungi in exitu quos origo nō cōiunxit. Huius autē filiū dicūt fuisse Orsilocum.

De Orsiloco filio alpei fluuii qui genuit Diocleū.

Cap. XLV.

 Rsilocus filius fuit Alpei fluminis: ut ligdo testatur Homerus in Iliade dicens. Diues in uita uel in pecuniis. Generatio autē erat a fluuio alpheo: qui ample fluit per terrā Pylon: q; genuit Orsilocū multorum uirorum regē. Orsilocus autē genuit Dioclea magnanimū. A Diocleo gemelli filii nati sunt Crito Orsilocusq; omnis pugnae bene scientes. Hunc Orsilocum dicit Homerus in Phyrī ciuitate quæ secus Alpheū est habitasse: ex quo patet quæ sit huius filiationis causa.

De Diocleo filio Orsiloci: qui genuit Critonem & Orsilocū.

Cap. XLVI.

 Diocleus ut satis per Homerū ostensum est: filius fuit Orsiloci: ex quo præter nomē & genus: & qd Critonem & Orsilocū filios genuerit non habeo.

De Critone & Orsiloco filiis Dioclei.

Cap. XLVII.

 Rito & Orsilocus: ut ostensum est: fuerunt filii Dioclei. Hi quidē insurgentibus græcis aduersus Troianos: una cū reliquis græcorū principibus coniurantes Venete ex Phyrī ciuitate ad exterminium Iliionis. Ibi autē cū ingentis essent animi: & plurimum incorporeis uiribus considerent: die quadā inito certamine ausi sunt aduersus Aeneā armis insurgere: a quo ambo occisi sunt: & maximo Menelai & antiloci nestoris filii labore e manibus hostiū eorum cadueta subtrahita sunt: & concessa sepulchro.

De Crinisio fluuio. xvi. Oceani filio qui genuit Acestem.

Cap. XLVIII.

Crinisus fluius Oceani & terræ fuit filius. Is quidem per siciliam fluit: & ex eo talē refert Seruius fabulam. Nam tū Laumedon promissam Neptuno & Apollini mercedē pro ædificatiōe muroꝝ Ilionis non persolueret: & Neptunus iratus Troiæ Cæte immisisset: ut eam uastarent: consultus Apollo etiam indignatus dirunt contraria respondisse: scilicet obiciendas esse puellas nobiles beluæ: quod cū fieret: Hypotes troianus nobilis: rum cerneret Helionam Laumedontis filiam non absq; seditione religatam: timens ne sic Egestæ filia suæ cōtingeret: clam illam nauī iposuit: fortunæq; commisit: uolens potius: ut se non uidente a fluctibus forberetur: q̄ se coram deuoraretur a belua. Hæc autē uentorū ui in Siciliam delata est: ubi Crinisus fluius eius forte formositate captus: in canē seu uersum uersus eā cepit atq; oppressit: & ex ea Acestem filium suscepit. Cuius fabulæ mediū historia est. quod autē circa principium fictū legitur: ubi de Laomedonte exponitur: quod autem in fine est: dicit Theodonius per cōiecturas oportere sumi: cū nil traditū iueniat ab antiq;. Et iccirco dicit possibile fuisse hanc uirginē minis alicuius potētis circa Crinisū ubi deuenerat pauefactā eius in amplexus uenisse. Nā minantiū boatus latratibus canū s̄ millimi sunt: seu audaci alicuius cōplexu: qd̄ ad uersum spectare uidetur: uirginē captā atq; oppressam fuisse.

De Aceste filio Crinisii fluminis.

Cap. XLIX.

Acestes filius fuit Crinisii fluminis ex Egesta troiana: ut in aeneide testat Virgilius dicens. Ocurrat Acestes Horridus in iarulis & pelle libitidis ursæ. Troia Crinisio conceptū flumē mater. Quē genuit ueterū non imemor ille parentū &c. Hic iā senex primo Anchisem & aeneā Italiā petentes suscepit hospitio: & mortuū Anchisē una rū Aenea ī erice mōte Siciliæ sepeliuit: demū itegē a carthagine defecēte aeneā: quo illū uenti ipulerant suscepit: ubi Aeneas cōdita iualidis sociis ciuitate eā a mīre Acestis uocauit Egestam: quæ postea segesta uocata est: & sub dominio reliquit Acestis: quem ram ab Aenea relati: q̄ indigenæ regem suum uocauere.

De Tyberis fluius. xvii. Oceani filio qui genuit Citheonum.

Cap. L.

Tyberis seu nbris Oceani & terræ filius: hic ex appennini latere dextro affluens thufcos ab umbris atq; campanis: urbē etiam Romanam diuidēs separat. Cui ego q; contigerit regē dominium itueri circa se toto orbi & carminibus poetarū celeberrimus factus est: adeo ut Xantū atq; Simoentem græcorum memoria illustres superauerit. cui multa fuere nomina: quæ si quis appetit: uideat ubi de montibus: & fluminibus scripsi. Placuit præterea priscis hunc tyberinum filium genuisse.

De Citheono Tyberis filio.

Cap. LI.

Citheonus filius fuit Tyberis fluii & Mantonis filia: olim Tyresia thebani uatis: ut ī aeneida testatur Virgilius dicens. Ille ēt patriis agmen citheonus ab oris Fatidicæ mantus & rusci filius amnis: Qui muros matrisq; dedit tibi Mārua nomē &c. Hūc Seruius dicit ī Bucō. Bianorē uocari a Virgilio. Sane Pōpōius ī cosmographia de hac Manto seu aliter mantone sentire uidef dicēs Asiaticū littus describēs: ibi libedos clariq; Apollinis phanū: quod Māto Tyresia filia fugiens uictores thebarū ephigetos & colophon: quā Mopsus eiusdē Mantonis filius &c. Ex quibus patet non occiduum sed in orientem solem hanc fugientem sumpsisse iter. Est tamen possibile eam tractu tēporis in Italiā uenisse: quod & si minime probetur: quis tam claro uati fidem denegat circa suæ ciuitatis originem?

De Axo fluius. xviii. filio Oceani qui genuit Pelagonium.

Cap. LII.

Axus fluius oceāi & terræ fuit filius de quo Home. in Iliade: procul ab amidona ab axio ampli fluitus axio: cuius pulcherrima aqua spargit p̄ terram paphlagonū &c. hunc dicit Homerus amasse perhibiam antiquiorē ex filiabus Achæstomenii: & eā oppressisse: & ex ea pelagoniū suscepisse.

De pelagonio Axii filio: qui genuit Asteropium.

Cap. LIII.

Pelagonius filius fuit Axii fluminis & perhibia: ut Homerus in Iliade testatur ex quo nil aliud legisse meminī nisi q̄ Asteropium filium genuit.

De Asteropio Pelagonii filio.

Cap. LIIII.

Asteropius ut testat Home. filius fuit pelagonii. Qui audax iuuenis atq; robustus cū pœnis auxilio uēit troiāis: & dū nimis ex uiribus suis cōsideret in. xi. die postq̄ ad troiā uenerat Achilli irato ob occisum patroclū occurrere ausus ē: & priō uerbis eū laceffer & īde armis cōtēdere a quo misere cæsus iteriit.

De Afopo fluius Oceani. xix. filio: qui genuit Ipseū & Aeginam.

Cap. LV.

Asopus fluius: ut aiūt: Oceani & terræ fuit filius. Hic p̄ Boetiā fluit: ut ait Lactātius: & ī epydamō effluit: ut ibi de fluminibus asserit Vibius. Hūc præterea patrē asserūt fuisse Ipsei & aeginæ & cū restisset aeginā a loue uinā: adeo argre tulisse: ut furorē cōmotus undis ī astra bellū mouerent ait Stacius. Nāq; seruent rapē patrē aeginā ab undis Amplexu latuisse iouis: sicut amnis & astra. In fensus bellare parat nōdū ista licebat. Nec superis stetit audaces effusus ī iras. Conferuitq; manū: nec quē iplo raret habebat &c. louē at cōmotum eū fulminasse aiunt. Quod idē testat Stacius dū dicit. Donec uī tonitru sumotus & igne trifulco Cessit adhuc ripis aiosus gurgēs anhelis Fulmineū cinerē magnæq; insignia pœnæ Gaudēt: & ætneus ī cælū efflare uapores &c. Fictio fabulæ huius talē cōtegit ueritatē. Dicit Leōnius Afopū regē fuisse Boetiæ & ab eo flumē denominatū: rui cū Iuppiter arcas aeginā subripuisset filiā: cōuocatis uiribus bellū aduersus eū mouit: & ab eo uictus atq; fugatus ē. Qd̄ at fulminatus fuerit: nō spectat ad regē: sed ad flumē: qd̄ cū p̄ sulphureos cāpos trāsītū faciat: & undis suis ex illis fumū suscitet: apd̄ ueteres irā fulminis cāuit.

De Ipseo Afopi fluminis filio.

Cap. LVI.

Ipseus filius fuit afopi fluminis: ut carmiē pbat Statii dū dicit. Ipseā q̄ dñi uigōs clypei septem plice tauro &c. & ifra afopos gēuisse dat &c. Hic at ut idē ostēdit Sta. auxiliū tulit ætheocli aduersus poliniceō

De Aegina filia Alope: quæ peperit Eacum.

Cap. LVII.

Aegina filia fuit Alope fluminis: ut supra dictum est: quæ iuppiter amauit: dicit Ouidius: Aureus ut danè alopeida luserit ignis: &c. Nā ī ignē uersus eā cœpit & oppressit: & ex ea suscepisse æarū uolūt: qui postea ut idē ait Ouid. in sulā enopiā: in qua regnauit: de noie matris uocauit æginā: quæ in hodiernū usq; nomē seruat. Quod in ignē uersus sit: dum cū ægina concubuit: arbitror potius a uirtute subsecutæ posteritatis: q̄ altunde sumptū. ignei enī uigoris homines fuerunt æacides: ut in Achille: Pirrho: & aliis descendentibus satis uidere possumus.

De Cephiso flumine Oceani. xx filio: qui genuit Narcissum.

Cap. LVIII.

Cephiso filius oceani fuit & terræ: & p Boetiā labit: ut ostēdit Lucanus. Boetii coiere duces: quos impiger ambit Fatidica cephisos aqua cadmeiaq; dirce: &c. Huius dirūt filiū fuisse narcissum: & q̄ cum esset eadē zephiri prostratus: Apollinis miseratione sanatus est. dicit Laëtantius: Circa q̄ primo aquas Cephisi ideo uocari fatidicas credo: quia penes eū fuerit olim templū themis: ad qd̄ tum nōdum essent oracula phœbi: Deucalion & pyrtha cōsulturi deā iuerunt: & quia ibi darentur responsa & quid fato futurū esset demonstraret: sumpsit aqua cognomē: & quod deæ templi erat: aque etiā appropriatum est. Et forsan præcedentia sacra responsa instituto ueteri absq; aqua fluminis fieri nō poterant: & sic aliq̄ uidēbat aqua illius falsæ diuinitatis habere. Quod nece zephiri prostratus sit posset eē intētio hæc. Dicit Augustinus ī libro de ciui. dei. Melappū regē lycioniorū nouū fuisse: qui & Cephisus appellatus est: cuius forte regia in parte erat: in qua æstiuo tpe flante zephito sanitas erat incolis: eo uerō cessante: ut sit: & aliis su peruenientibus uentis corrūpebat aer: & sic factū est. ut nece zephiri Cephisus infirmitatē incideret: a qua beneficium Apollinis. i. medicinæ: quia medicinæ deus appellatus est Apollo: releuatus sit Cephisus: & sanitati restitutus. Et si hæc regi attribuire uolumus: possumus regionē: per quā labitur Cephisus.

De Narcisso filio Cephisi.

Cap. LIX.

Narcissus filius fuit Cephisi & Lyricopis nympha: ut satis ostendit Ouid. Ceryla lyriope qui quondam flumine caruo impleuit. caula q; suis cephisus in undis: &c. Ex hoc satis noei fabulā Ouidius refert. Dicit enī q̄ nato Narcisso ad cyressi uagē delatus est: ut de successu uite ipsius haberetur responsum. Qui respondit percontantibus puerū uicturū quādiu se uidere differret: Quod quidē uaticiniū primū ab audientibus risum est: sed tandē effectu nō caruit: nā cū in formosissima adolescētia excreuisset: uenator factus a nymphis pluribus amarus est: sed ab echo parnasi nympha potissimē. Sed cū eēt inexorabilis: & floccifaceret oēs diligētes se: orationibus nympharū ipetratū est: quod infra modicū tps contigit. Nā die quadā cū tam labore uenationis q̄ æstu tps fessus in recentē uallē secēssisset: sitiens se in limpīdū reclinauit fontē: & uiso idolo: quod ante nō uiderat: exstimās fontis nymphā repente pulchritudinē probauit: & captus est. & cū nōn posset quod ar bitrabat posse cōtingere: cū seipsum stulta cōcupiscētia ligasset. post longā querelā sui oblitus ibidem inediā periit: & in florē sui nois miseratione nympharū uersus est. Hac ex fictione moralis excerptē sensus: Nā per echo: quæ nil dicit nisi post dictū: ego intelligo famā: quæ unūquēq; mortaliū diligit tanq; se: per quā consistit. Hanc multi fugiunt & patuipendūt: & in aquis. in mūdānis delictis: nō aliter q̄ aqua labilis seipsum. i. suā gloriā intuent: & adeo a suis uoluptatibus capiuntur: ut spreta fama post paululū tanq; non fuissent: moriunt: & si forsan aliquid nois supest in florē uertit: qui manē purpureus & splēdēs est. sero autē languidus factus marcescit: & in nihilū soluitur. Sic & huiusmodi ad sepulchrū usq; aliquid uident habere fulgoris. sepulchro autē clauso euāescit: & in obliuionē pditur una cū nomine.

De Meandro flumine oceani. xxi. filio: qui genuit Cyanem.

Cap. LX.

Meander fluius oceani & terræ fuit filius. & genuit cyanē nymphā. Hunc dicit Liuius in summa cylenarum arce nasci: & mediam per urbē effluere: idē per carias & ionas in sinū maris deferri: qui iter Pyrenem & miletum est.

De Cyane filia Meandri.

Cap. LXI.

Cyane Meandri filia a Mileto solis filio: & dilecta & oppressa ei peperit caunū & biblidē: ut Ouidius ait: Biblida cum caunō prolē est enixa gemellam.

De Phyllira. xxii. filia Oceani.

Cap. LXII.

Phylliram Oceani fuisse filiā dicit Paulus: & a Saturno dilectā ei Chironē centaurū peperisse.

De Sperchio. xxiii. Oceani filio: qui genuit Mnestē.

Cap. LXIII.

Sperchius fluius Oceani & terræ fuit filius. Hic ut ait Homerus ex Polydori filia Pelei: & Borionis coniuge genuit Mnestē: & ut ait Pōponius in sinu pegafo effluit: eiq; deuouerat Achilles comas: ut ait Lactātius: si sospes ab expeditione troiana remeasset in patriam.

De Mnesteo filio Sperchi.

Cap. LXIII.

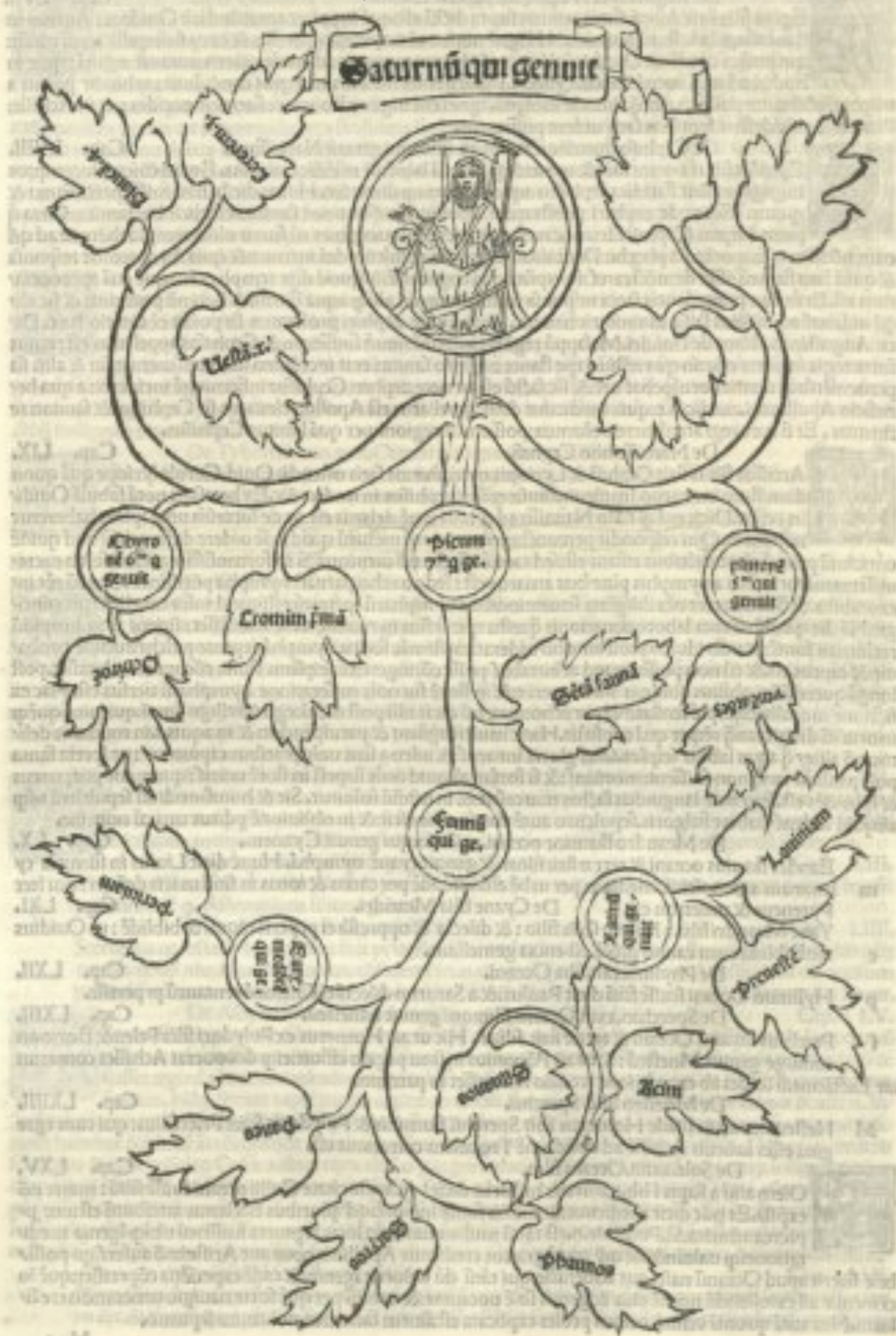
Mnesteus: ut ait in Iliade Homerus fuit Sperchii fluminis & Polydoris filia Pelei filius: qui cum egregius esset iuueuis Achillē ad obsidionē Troianam comitatus est.

De Sole. xxiiii. Oceani filio.

Cap. LXV.

Solem autē a supis ī lib. naturalis historie dicit Pli. a uocitate Gellii oceani fuisse filiū: matre nō expōsa. Et hūc dicit medicinæ: & melior fuisse iūiorē: qd̄ pluribus hæctenus attribuit: nec p̄p̄teret admiradū. Possibile n. est talū multos uariis in locis repositos fuisse: cū ubiq; igenia meditatione q; ualeat: & sic qd̄ apud græcos credimus Apollinis opus aut Aristei: nō aufert qn possibile fuerit apud Oceanū nasci aut aduenisse: qui ratū dū ualuerit ingenio: & eadē experientia cōperisset: quē loci incolæ ad extollendū nomē eius & genus solē uocauerunt: & oceani per quē forte nauigio uenerat: dixere filium. Nos autē quoniā omnis oceani proles explicata est: sinem faciemus uolumini septimo.

Octauum saturnus habet cum parte suorum.

Genealogiæ deorum gentilium Liber octauus.

Prohemium.

Flusari nebulis cælū : & solis præclarum deficere iubar: turbari uentis aera: crebras cortu scationes aperiri: audiri syluas: mugire solū : & quodāmodo in cauernis tu muluari: in sūmū cete maris: & monstra reliqua efferri: terrisq; misce/ri undas: querulis uolucris taciturnitate iponi: & umbras impelli nemorū: & in latebras syluestres abire seras: ac omnia repente tristari coeptū est. Ego autem mirari primo demū tā grandi rerū pmutatione exterritus: in mediis Sp/chi i faucibus solis adhuc inuenta prospiciens: quod in oceano minime timueram timere coepi: ne in antiquū chaos omnia uerterent. Nec quid agerē stabat consiliū. Tandem dū sic in pendulo essem: & ecce ex orientali oceano quasi sese ab inferis in altū efferēs: tardū atq; nubilū sidus uisum est. Stygia uelutū caligine: quod dū nebulis imixtū intuerer: memor præceptorū uenerabilis Andalo: odiosum atq; nociuū Saturni astrū fore cognoui. Cuius dū perniciosos mores in mentē reducerē: cessit ilico repentinæ mutationis pauor: & admiratio. Et quasi eo appatente suarū miseriarū: a noua rerū imutatione pmonitus. Cū ex cæli filiis secundū coepti operis ordinē esset extremus: ad explicandā eius splendidā plē: nō uno qdē uolumine: pgrandis qdē est. Sed ex istis sequētib; proximo euocatū me noui. Sane cū labyrinthos quattuor fuisse historiæ testent ueterū: Aetruscū. s. & ægyptiacū: Cretensem atq; Lēniacū: ex his qui errorū & circūuolutionū plenior fuit: nō dubitem qn facilius intranti atq; progredienri præstiterit exitum q̄ præstaturæ sint infelices grandæui senis: cuius sermonē intraturi sumus ambages. nā cū in eū fere oīs uetusti erroris inclinēt: & gentilitatis infania: non erit leue ad exitū deduxisse diuersitates opinantiū: ac dissonāas errantiū: & antiquorū relationes ambiguas & in propositū pulsum: ac deuiū exulē: atq; agricolā reuocasse regē. Non ergo absq; horrore quodā oceani litora: proleq; relinquo inter asperos scopulos & profundos ad iseros usq; hiatus: aquarū uertigines plurimas directurus fragilis nauigiū pram: & potissime cū mundū fatis: etiā si per fuscū aerē oculos ipingā: quorsum suafurus sim: aduertere possim. Spero tamē is qui luridas ditis domos & terribiles æterna fuligine peruias factas uictor euacuauit in opatū exitum aperiet æquor imensum.

De Saturno. xi. Cæli filio: qui. x. genuit filios. s. primū Cromim. ii. Vestā. iiii. Cererē. iiii. Claucam. v. Plutonem. vi. Chironē. vii. Pycum. viii. Iunonē. ix. Neprunū. x. Iouē tertiu. & sane de Ioue Neptūno & Iunone nō in hoc libro: sed in sequentibus. v. libris scribetur. Cap. I.

Saturnus cæli & Vestæ fuit filius: ut in libro diuinarū institutionū scribit Lactātius. Cui ante alia ueteres Optim sororē suā sacro iunxere cōnubio. eiq; ex ea susceptos plures ascripserunt filios: quos aliqui serūt deuorasse oēs: & euestigio euomuisse. Nōnulli seruātū Iouem opis fraude: & illi loco eius addūt lapidē pferatū: quasi illū pepisserit opis. Volūt præterea illū cælo patri uirilia abscondisse falce. Quod illi factū a Ioue dicūt alii. Inde qdā eū regno pulsum scribūt a Ioue. Alii uero apud inferos relegatū. Sūt insup qui illū senē: mcestū: sordidū: capite obuolutū: inertē: segnēq; & armatū falce describāt. Cur cæli terræq; dictus sit filius rationē ostēdit Lactātius: ubi in lib. diu. institutionū in testē minutiorum foelicē inducēs ait. Saturnū cū sugatus eēt a filio: in Italiāq; uenisset cæli filiū dictū: quod solem us hos: quorū uirtutē miremur: aut eos qui repētime aduenerint de cælo cecidisse dicere. terræ autē quod ignotis parentibus natos terræ filios nominemus. Sūt hæc quidē similia ueri: nō tamē uera: qā cōstat etiā cū regnaret ita esse habitū: potuit sic argumērari Saturnū cū potētissimus rex esset ad retinēdā parentū suorū memoriā: nomina eorū cæli terræq; indidisse: cum ii aliis uocabulis appellent: qua rōne & mōtib; & fluminibus nomina scimus iposita. Hæc Lactātius: Qui alibi dicit. Ennius quidē in Eumero nō primū dicit regnasse saturnū: sed Vranū patrē: & alibi idē. Apparet ergo nō ex cælo natū esse: quod fieri nō pōt: sed ex eo homine cui Vrano nomē fuit: quod eē uerū Trismegistus auctor est: qui cū diceret admodū paucos extitisse: in qbus esset pfecta doctrina: in his Vranū: Saturnū: & mercuriū noiauit cognatos suos: &c. Quē Vranū cælum a Saturno uocitatū idē testat Lactātius dicēs. Legi in sacra historia Vranū: potētē uirū Vestā habuisse cōiugē: & ex ea Saturnū atq; Opē: & alios suscepisse: qui Saturnus cū regno potens efficeret: patrē Vranū cælū appellauit: & matrē terrā: u t hac mutatione nominū fulgorē suæ originis ampliaret: &c. De Opi autē cōiuge multa supra dicta sunt. Eū deuorasse filios & euomisse demū duplicē tangit sensum: historialē. s. & naturalē. Nā in sacra legē historia: ut alias dictū est: qā saturnus ut retineret regnū cū Titano fratre pactionē habuit occidendi omne masculinā prolē: quæ a se gigneret. Verū qui nascebatur masculi clā ab eo a cōiuge seruabant: eiq; pferabant scēminā: & sic absumpti uident filii: q̄rū ad Saturnū: & tunc emissi cū in ultionē suā aduersus Titanū cōparuere. Circa autē naturalē rōnē dicit sic Cicero. Saturnus autē est appellatus q̄ saturatur annis. Edere enī natos singit: qā cōsumit ætas tps spatia: annisque præteritis isatiabiliter explet: &c. & hoc q̄tum ad deuorationē filiorū dictū. De emissionē autē dicit de fructibus annis e terra susceptis. Nā pductæ in tēpore fruges ex terra esto deuorent: oēs in tēpore ab eodē tpe agēte deo anno sequēti reddunt. Ob hæc fictiōnē ab ignaris minime itellectā a nōnullis creditū est detestabilē illū sacrorū ritū apud q̄sdā barbaras nationes exorū: quo Saturno quiddā: ne diū alios: sed natos imolabat proprios: quasi ad instar illius actari. Macrobius autē dicit in libro saturnationū q̄ Hercules geryone superato sacru hoc apud Italos imitauit. Iussitq; loco humanorū capitū: quibus cōficiēbat: oscilla ad humanā effigiem ex cæra composita Saturni aris accensis luminibus imponerent: quod postea diu obseruatum est. Dicunt insuper nato Ioue loco eius Saturno a coniuage lapidē ostensum: de quo dicit Theodōtius cū ipsum lapidē fuisse Iouē. Sed mōstratū saturno Iouē non

suum: sed alterius hominis fuisse filium & lapidem nuncupatum: quod forsitan sic est. Dicit enim Eusebius Danao argis regnante lapidē quēdam cretensibus imperasse: quo tpe iam cretensis iuppiter secundū quosdam poterat regnare cōepisse. De abfessione genitaliū: quā quidā a Ioue Saturno factā uolūt satis supra ubi de secunda Venere dictum est. Saturnū a Ioue regno pulsū certissimū historiographi arbitrant facinoris causam sacra declarat historia in qua legit: q̄ cum iuppiter Saturnū & Opim a titanibus captos liberasset cōperit sorte Saturnus q̄ regno pelleret a Ioue: & ideo ad euitendā sortē Ioui insidias tetendisse: ut illū occideret. Quod cū iuppiter cōperisset contractis sortibus arma in eū sumpsit. Qui cū nequisset resistere: & ut uolūt q̄dam in phlegra uictus aufugit: q̄ autē apud inferos relegatus fuerit a Ioue falsum eē sacra demonstrat historia. in qua sic scriptū est. deinde titan postq̄ reseiuit Saturno filios procreatos: atq̄ educatos esse clam se: sed uicit secū filios suos: qui titani uocant: fratresq̄ suū saturnū atq̄ opē cōprehēdit: atq̄ muro circūegit: & custodiam his apposuit. Et post hęc paululū subdit. Iouē ad ultimū cū audiuisset patre atq̄ matrē custodiis circūseptos: atq̄ in uincula cōiectos uenisse cū magna multitudine cretensiu titanūq̄ atq̄ filios eius expugnasse parentes uinculis exemisse: patri regnū reddidisse: atq̄ in cretā rediisse. Hęc ibi. pro quibus dicit Lactantius Liberatur iuppiter sumi sceleris crimine: q̄ patre uinxisset cōpedibus phibetur. Si uero eiusdē Lactantii uelimus opinionē sequi: qui super thebaide statii dicit. Saturnū relegatū a filio apud inferos: tunc dicemus q̄ cū Saturnus a Ioue pulsus: ut dicit in Italiā abierit: quæ grātia inferior est. i. ocalui p̄pinquior: apud inferos descendisse uidef: & ibidē ideo relegatus: quia in regnū redire nequiebat: sic & exules etiā nō unq̄ dicimus relegatos. Quod autē mœstus senex obuolutus capite: tardusq̄ & sordidus sit: atq̄ ornatus falce: & planeta: & homini cōueniūt oīa. Albumasar autē in suo maiori introductorio dicit Saturnū cōplexione frigidū esse & siccum: melancolicū: & fœtidi oris: quæ ad mœstū hominē spectare uident. Dicit præterea eū comestorē prægrandē: auarū: pauperē ad inopiā usq̄: maliciosum: inuidū: ingenio ualentē: seductorē: & in periculis audacē: & cōuersationis pauca: superbū: simulatorē: iactatorē: & cogitationis q̄ plurimæ atq̄ p̄fundi cōsilū: tardū ad irā: sed irreuocabilē fere: bonū nemini cupientē: populatorēq̄ locorū. Est præterea significator opis ad agriculturā spectantis mensurationū terrarū: atq̄ diuisionū: peregrinationū longatū atq̄ laboriosarū: caretū atque tristitiarū mœrorū: fraudū: & afflictionū: destructionū: amissionū: mortuorū & eorū reliquiarū uitupationū ac latrociniorū: effosiorū: etiā sepulchrorū: & uisilonū magorū & uisū hominū: & spadonū. Quæ oīa q̄ conformia sint: saturno homini attributis: quoniā facie uidebit oculatus hō: & pro parte in sequētibz etiā tangentur: non appono. Sed uidere superest quātū Saturno: de quo sermo cōformia sint. Mœstus autē fingitur: ut melancolica compressio: & exilii tristitia ostendat. Senex etiā: quia tunc erat dum pulsus est: & q̄a turpis faciei sint senes: & ut plurimū fœtidioris: & quia consilio & astutia: qua summe ualent annosi ualuit ipse. Obuolutum autem capite ideo uoluere: ut fuscum syderis Saturni aspectū: & fugientis habitū: & occultā saturniorū sagaciā: cogitationes: atq̄ simulationes designaret. Tardū autem dixere: quia ob grauitatem membrorum tardi sunt senes: & ineesum: tardi ad irā: tardum & ipsū planetæ corpus motu. nam fere in. xxx. annis cursu suo orbē Zodiaci perficit: qd' i longe minori spacio temporis alii faciunt. Sordidū uero ideo fictum puto: quia impuros habet saturnus præstare mores: seu quia more ueteri regno pulsus: & in miseria constitutus ad lanū susceptorē suū sordidatus accessit. i. uestibus miseriā prætedētibz indutus: seu ut ostendatur agriculturam exercētes laute uiuere nō posse: falce autem ideo insignitus est: ut intelligamus: q̄a per ipsum omnis agrorū cultus primo Italis traditus sit: erat enim apud nos ante aduentū eius incognitus: hīs igitur explicatis libet apponere: quid illi pulso contigerit: quid uiuens egerit: quid etiā mortuo a superstitionibus impensum sit. Cū ergo superatus atq̄ fugatus ubiq̄ p̄sequeretur a filio: ad ultimū in Italiā fugit: ut testatur Virgilius dicens: Primus ab æthereo uenit Saturnus olimpo Arma Iouis fugiens: & regnis exul ademptis. In Italiā autē: ut dicit Macrobius a Iano susceptus est. Et genus idocle: ac dispersum mōtibz altis cōposuit: legeq̄ dedit latiumq̄ uocari Maluit: his quoniā latuisset tutus in oris. Aurea quæ perhibent illo sub rege fuere sæcula: sic placida populos in pace regēbat. Apud Italos enī receptus multā ostendit ante nō cōgnita: & inter alia cum eo usq̄ ex pellibus pecudum duratis igne pecunia conficeretur: ipse primus æra signauit: & nomen signatis apposuit nummo infigens ex parte una Iani susceptoris sui caput bifrons: ex altera uero nauim: eo q̄ uenisset in nauī fugiens: & hoc fecit ut eius aduentus memoria perseveraret in posteros. Hoc tamen a posteris factum uelle uideretur Ouidius ubi de fastis scribit: Causa raris superest tuscum rate uenit in annē: & infra. Aiunt insuper cum concors una cum Iano regnaret & uicina cōmuni opera constructa haberent oppida saturnia: scilicet & ianiculum aurea fuisse sæcula: eo q̄ libera tunc esset omnibus uita: nemo seruus: nemo alteri obnoxius: nullum enim fertur in eis finibus furtū factum: nec sub illo fuit aliquid alicuius priuarum. Nec signare solum aut partiri limite campum fas erat: in medium querebant. Quāobrem respectu secutorum sæculorum illa aurea dicta sunt. Et Romani apud ædem Saturni ærarium publicū esse uoluerunt: ut apud eum locaretur pecunia cōmunis: sub quo fuissent cunctis uniuersa cōmunia. Insuper ignaros docuit arua colere: semina terris dare: matura colligere: & suo tempore stercoreibus agros fecundare: ex quo cum ex reliquis officitiis: nullū esset consecutus cognomen: stercolius appellatus est deo tanto atq̄ tali p̄fecto splendidum & insigne nomen. Demum cum in multis hominum uitam in melius redegisset cōtingit ut repente nusquā compareret. Quam ob causam excogitauit Ianus: ut Macrobius asserit: honorum eius augmentum: ac primo terram omnem ditioni suæ parentem saturniam nominauit. Aram deinde cum sacris tanq̄ deo condidit: quæ saturnalia appellauit: iussitq̄ eum obseruari manifestate religionis: quasi uitæ melioris auctorem: cuius rei simulacrum indicio est: cui falceem insigne messis adiecit. Huic deo insertiones sarculorum: pomorumq̄ educationes: & omnem huiuscemodi fertiliū tribuunt disciplinas. Et ut ideim

dicit Macrobius hunc una cum coniuge nonnullis persuasum cælum & terram esse. Saturnumq; a fati dictum cuius causa de cælo est: & terram opem cuius opere humanæ uitæ alimenta quærunt uel ab opere per quod fructus frugesq; nascuntur. Huic deæ sedentes uota concipiunt terramq; de industria rangunt demones strantes ipsam terram matrem esse mortalibus appetendam. Et sic non deum esse Saturnum sed etiam cælum una cum coniuge agentem uolunt. Philochorus insuper ut appareat non solum Italicorum hanc fuisse in saniam dicit Saturno & opi primo in aethica statuisset aram. Cecropem eosq; deos pro Ioue terraque coluisse: statuissetq; ut patres familiarum: & frugibus & fructibus inchoatis passim cum seruis uescerentur. Sic & apollophanes comicus dicit in Epico carmine Saturnum quasi sacrum num; nus enim græce aut Satorem num quasi diuinum sensum createm omnia & cætera. Romani autē quibus plurimum curæ fuit nil abq; significato componere cum huic deo templum cõtruxissent eius in fastigio tritonas sculpsere: cum uicinis & terris: earum caudas immergere uolentes per hoc intelligi q; ab eius commemoratione in nostrum usq; æuum historia clara sit: atq; uocalis quæ ante eum muta: & obscura atq; incognita est: quod per infixionem caudarū intelligunt. Et hæc de Saturno dicta sint.

De Croni prima Saturni filia.

Cap. II.

Cronis secundum Barlaam filia fuit Saturni: Lactantius uero non foeminam sed marem dicit: & latine serpentarium appellari: & ab ægyptiis inter sydera collocatum. Sed cum soner latine tempus: ne uideatur q; tempus nascatur ex tempore pro certa temporis dimensione accipiendam puto: & quoniam græci a Croni Cronicas uocant libros gestorum: quos nos uocamus annales: hanc dimensionem Cronim ueteres annum intellexisse puto: quod etiam anni uetus ægyptiorum descriptio: serpentarius scilicet satis uidetur ostendere. Est enim serpentarius homo serpentem manibus tenens in se in mediū circuli adeo reuolutum ut deuorare ore caudam uideatur. Hoc enim signo pro anno utantur ægyptii: anteq; eis litterarum characteres traderentur ab Iside uel Mercurio. & sic Cronis erit illa tēporis dimensio: quam annum uocamus ad hunc annum designandum. Cæforinus in libro: quem de natali die scripsit ad Cærellum: longam describit historiam: intercallationes annorum: atq; mensium: & dierum apponens: & diuersorum insuper philosophorum opiniones: quas ego curiosis exquirendas omittam: ut breui tati obsequar: opportuna sumens tantūmodo. Est igitur annus duplex: uertens scilicet atq; magnus. uertentem olim ægyptii habuere Bimestrem: trimestrem archades: decem mensium sæqualium ueteres habuere Romani sub Romulo rege primo: Cui Numa pompilius duos addidit: ut. xii. esset mensium: dierum uero cccliiii: qui antiquissimus hebreorum fuit annus: & ab israelitis in hodiernū usq; seruat. Sane cū multas intercalationes annus talis exquireret ne feriae messiuū hyemales esse contingeret: aut sacra hyemalia efficerent æstiuā. Caius iulius cæsar consulatu suo. iiii. annum ad solis cursum æquauit: eūq; dierum. cccxv. cum quadrante constituit: eo q; compendisset hoc in spacio solem ferme Zodiacum omnē circuisse: & quoniam quadrantem illum singulis apponere annis uidebarur difficile: instituit ut quarto anno annus esset semper dierum. cccxvi. diē illam februario mensi addens hac in forma ne auctus uideretur: ut. vi. kal. martii bis dicere: tur scilicet & duobus continuis diebus in quibus uenire contingeret: & hic bisextus est. Hunc autem annū Romani a mense martio icēpere ob martis reuerentiam: a quo mense ille denominatus est. Alii uero aliter. Magnus autem annus is est secundum Aristotelem: quē sol & luna cæteri q; planetæ in eundem punctum unde iuncti omnes discesserint inuicem redeuntēs cōficiunt: ut si omnes sint in principio arietis: & inde cursum cōeperint quodcumq; contingat eosdem in principio arietis inuicem reperiri: annus tunc magnus erit perfectus. Hoc fieri diuersimode putauerunt antiqui: ut idem Cæforinus ostendit. Dicit enim Aristarchum putasse hunc annum confici ex annis uertentibus. ii. Mcccc. lxxxiiii. Arethem uero diracinum ex. v. M. d. lvi. Heraclitum & Linum ex. x. M. dccc. Clionem ex. x. M. dcccc. lxxxiiii. Orpheum ex. cxx. M. Cassandrum ex tricis sexies centum millibus. hæc ille. Tullius quidem arbitrari uidetur ex. xv. M. annis cōfici. Sed Seruius ex xii. M. dcccc. lvi. Senex autem uenerabilis Andalo & Paulus geometra florentinus astrologi ambo insignes ex. xxxvi. M. expleri dicebant. Ex his quippe apud quosdam exortus est error asserentibus eis si contingat surper cælestia corpora in eundem locum: unde alias cursum cōperc reuerti & reassumere cursum eosdem de necessitate productura effectus: quos alias produxere: & sic nos iterum: & iterum: & infinitum usq; hanc in uiram redituros. quod quidem credere ridiculum est.

De Vesta Saturni filia secunda.

Cap. III.

Vestam Saturni & Opis Ouidius fuisse filiam dicit ex Ope Iunonem memorant: Cererēq; creatā semine Saturni. tertia Vesta fuerit. & cætera: & sic duæ fuere Vestæ Saturni mater & filia. De his confuse loquuntur auctores nōnunq; unam ponentes pro altera: & ideo dicētes Vestam terram eē: quia floribus & herbis uestita est de matre Saturni dictum sumendum est. Quando autem eam dicunt uirginem Saturni filia designatur: quam ignem eē uoluerit: ut ait Ouidius. Nec aliud Vestam q; purā uiuam intellige flammā Nataq; de flamma corpora nulla uidet. Iure igitur uirgo est quæ semina nulla remittit: nec rapit. & cætera. Hanc dicit Albericus nutricem fuisse Iouis: exponēsq; ex igne inferiori cælestis alatur ignis. Ego autem contrarium credo: elementum scilicet ab elemento qd̄ sublimius est nutriri. Iouem autē a Vesta nutritum ad historiam pertinere reor: cum ut supra dictum est Iouem natum Saturni aspectui subtractum: & Vestæ uitæ suæ cōmēdatum: & ab ea clam nutritum. Dicunt & hanc a Priapo hortatū deo fuisse dilectam: q; credibile est: cum dicat Ouidius: Nitimur in uetitum semper cupimusq; negatum. Vestam enim uirginem uolunt: & uirgines obsequio suo deputauere romani: quas semper eo q; cautiore seruantur custodia libidinosi appetuere: seu quia absq; igne: id est calore iaceat priapus. Huius præterea nunq;

Liber

uisam dicunt effigiem: qđ dicunt: eo qđ incognita sit, nam si flammam uideamus: quā illi dicemus esse effigiē. Dicit isuper Augustinus ueteres nōnunq̄ & Vestam dixisse Venerē, qđ & si inhonestum uideatur uirginem deturpare meretricis nomine potuit hęc fictio rationis aliquid habuisse. Dicimus enim in uenerem: seu libidinem ueniētes in ignem icurrere: ut Virgilius. In furias ignēq; ruūt: idest luxuriam, ergo & hic calor a similitudine Vesta uocari potuerit. Nec omnino erit a toto sensu fictionis huius externū cum Vestam dicamus Saturni filiam: idest saturitatis: ex qua saturitate non minus oritur ueneris ignis q̄ uirginis pudor hoc Romani summe coluerunt: & eius in templo obsequētibus uirginibus perpetuum seruabant ignē: quē semper summa celebritate die prima Martii innouabant: & sacrum istud inter alia a troianis habuerunt.

De Cerere tertia Saturni filia & matre Proserpinæ.

Cap. III.

Ceres altera a superiori: & notissima dea frugum est: & Saturni filia atq; opis: ut ab Ouidio supra monstratum est. Hanc aiunt Ioui fratri suo placuisse: & ex eo concepissee Proserpinā: quā cum rapuisset Pluto nec reperiretur a Cerere: dicitur eam accensis facibus & maximo cum ululatu per uniuersum orbem exquisitam. Demū apud paludē Cyanis irata: cum rastris & aratra & cætera ruralia instrumenta: quæ ad culturā terræ iuenerat: fregisset filia cingulum comperit: & ab Arethusa nymphæ certior facta est: quoniā illā apud inferos uidisset. Quæ cū Ioui Plutonis accusasset audaciam ab eo eidē primo suatum est: ut papauera comederet: quæ cū fessā fecisset in soporem soluta est: & cū expergefacta astitisset Ioui ab eo habuit se filiam retrahere posse: si nil apud inferos comedisset: sed accusante Aschalapho cōpertum est: eam tria grana mali punici ex uiridario Plutonis gustasse. Quapropter Iuppiter ad mitigandam tristitiam Cereris sanciuit: ut sex mensibus anni proserpina cum uiro esset: & totidem apud superos rē matre. Narrant insuper: & inter alios Lanctantius, qđ cum perquirens Ceres filiam ad Eleusium regem peruenisset: ruius uxorerat Hyona: & ea peperisset paruulū nomine Triptoleum: quæreretq; illi nutricē: ultro se Cererem altricem infantulo obtulisse: & cum suscepta esset uolens alūnum facere immortalem: iterdum lacte diuino nutrebat: noctu clam igne obruebat: atq; præter q̄ soliti erant mortales crescebat puer: qđ cum miraretur pater: clam nocturno tempore obseruauit quid in puerum nutrix ageret: & cum uidisset eum igne obrui: exclamauit: ex quo irata Ceres Eleusium exanimauit: ac Triptolemo ternum contulit beneficium, nam fruges eius propagandas: & currum draconibus iunctum dedit. Quibus ille uictor orbem terrarū frugibus obseuit. Postq̄ autem domum rediit: Cepheus rex eum tanq̄ æmulum occidere conatus est: sed recognita iussu Cereris Triptolemo regnum tradidit: qui ibidem oppidum constituit: qđ ex patris sui nomine appellauit Eleusium & Cereri sacra primus instituit: quæ thesmophoria græci nuncupauerunt. Ouidius uero dicit Triptoleum infirmum fuisse puerum: & cuiusdam pauperis mulieris filium: quem Ceres in retributionem beneficii illum curauit: & demū illi currum tradidit: & cum frumēto misit: postremo in Scythia a Lynceo rege fere occisus est. Quem Ceres in animal sui nominis transformauit. Sunt insuper qui dicant: & Homerus potissime in odyssea: Cererem Iasionem quendam amasse: & sese illi amicitia & lecto iunxisse: & Leontius addebat Cererem ex Iasionem Plutonem filium peperisse: & tandē Iasionē a Ioue inuidia fulminatū. Recitantur præterea & alia, nos autē sensum eliciamus ex dictis. Est igitur Ceres aliquando luna: aliquando terra: & nōnunq̄ terræ fructus: & pæsepe fœmina: & ideo quando Saturni & Opis dicitur filia fœmina est, & Sycani Syciliæ regis coniunx: ut Theodontius asserit: quando autem ex Ioue Proserpinam parit: tūc terra est: ex qua prima Proserpina idest luna nascitur secundum opinionem eorum: qui ex terra omnia creata arbitrari sunt. Seu potius ideo credita est luna terræ filia: quia dum ab inferiori hemispherio ad superius ascendit usum est prisca eā ex terra exire: & sic illam terræ dixere filiā. Hanc rapit Pluto qui & terra est, sed inferioris hemispherii quando post diē. xv. incipit sole cadente nō apparere: & hinc fit ut appareat eā tantū dē esse apud hemispherium inferioris quātū apud superius: ex quo sūprū est fabulosum illud: Iouē sanxisse ut anni mediū apud inferos cum uiro esset & tantum apud superos cum matre. Seu aliter. Est quidem proserpina loco frugis habenda: quæ ex iacto sulcis semine nisi cæli temperies agat: incrementum habere non potest, & nisi eiusdem iuuetur calore in maturitatem uenire non possit. Iuppiter autē & cæli temperies est & calor: cuius opere suis temporibus & crescunt segetes & maturitatem suscipiunt: & sic ex Ioue & Cerere proserpina nascitur: quæ tunc a Plutone, idest terra rapitur: quando semen sulcis iniectum non redditur: quod aliquando contingit ob nimium frequentatam saturationem: ex qua adeo bona terra humore emungitur ut exhausta nequeat dare iniectis seminibus nutrimentū. Hinc turbata Ceres: idest agricultores: qui terrei dici possunt homines: instrumenta frangit ruralia: idest frustra operata cognoscit & negligit, & ululatu fœmineo: idest agricultorū querela: incensis facibus: idest exustione agrorū: per quam humores aduersi: qui sunt circa terræ superficiem exalant: & utiles ab inferiori terra euocantur in altū: & suadetur a Ioue Cereri ut papauera comedat: idest ut in quietem uadat. Habent enim papauera somni quietē præstare: per quam quietē intermissio culturæ intelligenda est: ut possit terra ob intermissionem emunctos humores reassumere. Redire autem ad superos raptā proserpinā: idest abundantia frugum non potest in continenti: quia grana mali punici gustauerat: per quæ intelligenda sunt uegetariæ uitæ principia: quæ tunc iniectantur: quando ex humore terræ humedantur: & calēt: semē iniectum & inde putrefactum profilit in radices: quarum opere segetes uegetantur. Quæ principia ideo per grana mali punici designantur: ut intelligatur quia sanguini similia sint: sicut sanguis nutrimentū ē animalis sensitui: sic & illa principia uegetatiui, & ut placet Empedocli sunt in sanguine uita cōsistit animalium sensitiuotum sic & segetum in humore terrestri. Sed Iouis sententia: idest cæli dispositione agitur ut post sextum mensem: qui anni dimidium designat: ad superos redeat proserpina: idest segetum abundantia: eo qđ a die saturationis seu a mense in mēse septimo incipiant spicæ segetum apparere & grana suscipere & in

maturitatem etiã deuenire: quæ grana usq; ad saturationis nouæ tempus apud superos commoratur. Theodorus ex cerere istam uetustissimam refert hystoriam: ex qua uidetur multum causæ fictionis superioris assumptum: & dicit Cererem Saturni filiam Sicani regis fuisse coniugem: & Siciliæ reginam: ingenio clarissimo præditam: quæ cum per insulam cerneret homines uagos glandes & mala siluestria comedentes: nec ullis bonis legibus: prima in Sicilia terræ agriculturam excogitauit: & adiuuentis instrumentis ruralibus boues iunxit: & terris semina dedit: ex quo homines cœpere inter se campos diuidere & in unum conuenire & humano ritu uiuere: ex quo a Virgilio dictum est: Prima ceres unco terram dimouit aratro. Prima dedit frugis alimenta mitia terris. Prima dedit leges: cereris sunt omnia munus & cætera. Proserpinam uero dicit speciosissimam fuisse uirginem Cereris reginæ filiam. & ob insignem eius pulchritudinis famam ab Orcho molossorum rege raptam & in coniugem sumptam. Quod etiam restatur in libro temporum Eusebii. uerum de hoc infra prolixior fiet sermo. De Triptolemo autem scribit Philochorus uetustissimum fuisse regem apud Atticam regionem: qui cum tempore ingentis penuriæ occiso a concursu populi patre eleusio: quia percunte fame plebe filium aluisset abunde: aufugit: & longa nauis: cuius serpens erat insigne: abiit ad exteras regiones. & quæ sita frumeti copia in patriam rediit: ex qua pulso Celco: qui terram occupauerat: seu secundum alios Lynceo thrace: in regnum paternum restitutus est. & non solum restitutus alimeta tribuit subditis: sed illos docuit facto aratro terram colere: ex quo Cereris alumnus est dictus. Sunt tamen qui uelint non Triptolemum sed Buzyem quendam Atheniensem Atticis bouem & aratrum comperisse. Dicit tamen Philochorus Triptolemum multis sæculis ante fuisse quæ fuerit Ceres regina syculorum. Quod autem Ceres amauerit lationem dicit Leontius etiam hystoriam fuisse talem. Cum tempore diluuii ogigii lation quidam Cretensis multum frumenti congregasset illud patientibus penuriam ob diluuium pro libito uendit: & sic ex frumento maxima conflauit pecuniam. Et hinc locus fabulæ datus: quæ ex Cerere: id est ex frumento Plutoni diuitiarum deum: id est diuitias suscepit. lation autem a loue inuidia fulminatus dicitur quia ab amicis quibus opportunus erat uisum est: quæ ante tempus subtractus sit.

De Glauca. iii. Saturni filia.

Cap. V.

Glauca Saturni & Opis fuit filia: & ut sacra narrat historia uno partu cum Plutone ædita: & Saturno sola præsentata clam Plutone seruato atq; nutrito: quæ adhuc paruula diem clausit.

De Plutone. v. Saturni filio qui genuit uenerationem.

Cap. VI.

Pluto qui latine dis pater dicitur Saturni filius & Opis uno eodemq; partu: ut supra dicitur cum Glauca æditus est: & clam a Saturno seruatus. Hunc ueteres infernorum finxere regem: eius ciuitate dedere ditem: de qua Virgilius. Respicit æneas subito sub rupe sinistra: Mœnia lata uidet. Et infra per plures uersus: in quibus illam describit. Eius inde aulam atq; maiestatem sic describit Statius dicens: Forte sedens media regni isœlicis in arce. Dux herebi populos poscebat crimina uitæ. Nil hominum mirans: natusq; omnibus umbris. Stant furia circum: uariæq; ex ordine mortes. Sæuaq; multifonans exercet pœna cæthenas. Fata ferunt animas: & eorum pollice dant. Vincit opus iusta minos cum fratre uerendo iura bonus meliora monet regemq; cruentum Temperat: assistunt lachrymis atq; igne timetes Coccyton flegetonq; & stix pericaria diu Arguit. & cætera. Currum illi insuper trium rotarum statuere: qui tria dicitur trahit: illud a tribus eque uoluerit: Amatheo scilicet & abastro & Nouio. Qui ne cælebs uiueret sic uxorem sibi quæsiit dicit Ouidius. Nam cum die quadam ingentibus uiribus retasset Typhæus superimposita sibi triniacriam abiit cere: uisum est Plutoni si hoc contingeret possibile ad eum usq; lucem dici penetrare: quæ obrem consensu curru exploraturus qualia essent triniacriæ fundamenta exiit infernum: & dum insulam circuit haud longe a Syracusis uidit proserpinam cum uirginibus sociis legentem flores. Quæ cum ueneris sperneret ignes: tactum ut repente Pluto sua pulchritudine caperetur: & ob id flexo curru uirginem nil tale timentem rapuit & ad inferos derulit: & sibi coniugio copulauit. huic insuper ueneratione: seu reuerentiã filiam fuisse dicunt. Et tricipitem Cerberum canem regni custodem attribuunt: quem aiunt tricipitem fuisse: & inaudita serocitatis: & cuncta uorantem. De quo tragædus Seneca in tragædia Herculis furentis. Post hæc auari ditis apparatus domus. Hic sæuus umbras territat stygius canis: qui rerna uasto capita concutiens sono regnum tuæ sortidum. tabo caput labunt colubra: uiperis horrent iuba: longiusq; torta sybilat cauda draco Par ira formæ. &c. Hæc ego sic intelligenda existimo: cum iuxta Fulgētium pluto latine sonet diuitias: & idco dis pater quasi diuitiarum pater a latinis appelleretur: & diuitias perituras in terris consistere: aut ex terris effodi clarum sit: & terra uocetur opis: ut supra sæpius dictum est merito pluto opis dicitur filius. Verum quoniam diuitiæ primæ pro parte ex cultura terræ patuere: nondum auro comperto: & saturnus terram colere docuerit: Plutonis dictus est pater. Diuitiis ferrea ciuitas & custos Thesiphon ideo datur ut ferreas auarorum mentes & truculentias eorundem circa custodiam & tenacitatem earum cognoscamus. Hanc ciuitatem intrare neminem iustum dicit Virgilius: Nulli fas casto sceleratum insistere limen: ut appareat aut quærere aut seruare diuitias absq; iniusticia non posse. In hac ciuitate scribit Dantes noster obstinatis inferri supplicia: quibus nulla proximi charitas: nullusq; fuit amor in deum. Per aulam autem atq; circumstantes multiplicium curarum anxietates: & augere rei labores execrabiles: atq; perdendi formidines: quibus aguntur in diuitias hiulco tendentes gutture intelligendi sunt. Currus autem circuitiones optantium ditari designat triplici uetus rota: ut labor circueuntium periculum & futurorum incertitudo monstretur. Sic & equi trahentes tres esse dicuntur. Quorum primus Amatheus dicitur: qui interpretatur obscurus: ut per eum intelligatur insana deliberatio acquirendi quod minime opportunum est: qua trahitur seu impellitur cupidus. Secundus Abaster dictus est: qui idem quod niger sonat: ut appareat discurrentis mœror: & tristitia circa incumbentia fere semper pericula & pauores.

Tertius Nouius nutritu patur: quem intellexere sonare tepentem: ut per eum aduertamus: quonia ob timo-
rem periculorum ardor feruentissimus acquirendi tepescat aliquando. Coniugiu uero proserpinæ qua su-
pra abundantia diximus nulli dubium est cum diuinibus fieri: & porissimæ iudicio prospicientis uulgi: cu-
ius sæpe falsa est extimatio. Arbitrat quide ut plurimum dum diuitis intuentur horrea plena ibi abundan-
tiam fore ubi fames est & penuria auaritia pcurate. Ex hoc quippe coniugio nil gignitur: laudabile scilicet
aut memoratu dignum. Cerberus: ut nonnulli arbitrantur uerus fuit canis triceps dictus: eo qd eēt latratu so-
norus mordax nimiu: & in tenendo fortissimus. Senserunt tamen ueteres: ut reor sensus alios hac sub ueri-
tate repostos: eo qd custos singat ditis. Et ideo cū pro dite diuitia intelligendæ sint: ut præmōstratū est. nul-
lum earū rite dicemus custodem præter auarum: & sic pro cerbero auarus intelligendus est. Cui ideo tria de-
scribere capita: ut triplicem auarorū denotent specie. Sunt enim qui aurū cupiūt: & in omne lucrū etiā in-
honestū uolentes irruunt: ut quæstū dissipent & expendāt: qui diuitiarū custodes dici non possint: pernitio-
si tamen: & damnosi sunt hofes. Sunt qui maximo labore & piculo suo cōgregant undiq; & quomodocūq;
ut teneat seruēt atq; custodiāt: nec ex quæstis sibi profint uel aliis: & hi hominū genus inutile. Sunt qui nul-
lo suo ope: sed maiorum quæstis sudoribus tam studiosa uolentia seruent: ut nō aliter q̄ alienū depositum:
contingere audeant: & hi segnes atq; tristissimi sunt: & ditis custodes certissimi. Serpētes uero cerbero addi-
ti tacite atq; mordaces auaritiæ curæ sunt. Plutonē hunc insuper uocauere orcum: ut in uerrinis Cicero dū
dicit: ut alter orcus uenisse æthnam & nō proserpinā sed ipsam Cererem rapuisse uidebatur. &c. quem ideo
sic uocari dicit Rabanus: quasi receptorē mortiu: quæ recipiat quacūq; morte moriētes. Februū præteea
dictū uolūt nō a febre: ut multi stolidè arbitrant: sed a lustrō quodā sacro a ueteribus ei cōstituto p qd ma-
nus purgari credebant: & in hoc mense februarii fiebat: & inde mēsis ille nomen sortitus est: q̄ a Mactobio
in libro saturniorū dicit sic. Secundū dicitur februo deo: qui lustrationū potens credit. Lustrari eni eo mē-
se ciuitatē necesse erat: quo statuit ut iusta diis manibus soluerent. &c. His plibatis quid hæc fictio historię
tegat apponēdū est. Refert ergo Lactantius de plutone in libro diuinarū institutionū sic. Ergo illud in uero est
q̄ regnū orbis ita partiti sortitiq; sunt: ut oriētis imperium Ioui cederet: Plutoni: cui cognomē fuit Agēsila
pars occidētis obtingeret: eo qd plaga oriētis: ex qua lux mortalibus datur superior. occidētis autē inferior ui-
deat. &c. Theodontius autē paululū de hoc plenius inqt: saturno. s. Iouē neptūnū & plutonē fuisse filios: qui
eo mortuo cū eis partiret imperiū cōtigit plutoni iuniori in occiduā regni partē regnare: apud ea loca: in q/
bus postea māserc m olosi fecus inferū mare: & is a cirtū adiacētibus regno suo populis orcus appellatus est:
eo qd seus & receptor scelestorū esset hominū: & qd ingēti cani suo quē cerberū appellabat cōsuetus eēt ui-
uos hofes trucidandos apponere. Hinc proserpinā uirginē siculā tū interceptisset in regnū deportauit suum:
eāq; sibi coniugē copulauit. hæc ille. Eusebius autē in libro tempoz hunc appellatū aydoneū ait. & tempore
Lyncei regis Argiuorum atq; ærithei atheniensium regnasse.

De ueneratione plutonis filia & Honoris coniuge.

Cap. VII.

enerationem filiam fuisse plutonis Seruius affirmat. Theodontius autem hanc reuerentiam uo-
cat dicens uenerari deos oportere: maiores autem homines reuereri. Et quoniam ea quæ homi-
nibus exhibetur & non diis plutonis fuit filia: ideo reuerentia: nō ueneratio appellari: ex qua au-
tem cōcepta sit matre: non habetur: cum proserpinam sterilem fuisse omnes affirmant. Hæc Ho-
noti nuptam Paulus & Theodontius dicunt: & ex eo peperisse maiestatem: ut supra monstratum est. Ego
ex hoc signēto id sentio quod intueor. diximus supra plutonem diuitiarum deum: ex quibus diuitiis oriri
reuerentiā satis cernimus: cum reuerentiā solis exhibear diuitibus: etiam si inertes degeneres inscii priuatiq;
sint homines. tantæ sunt apud mortales existimationis diuitiæ.

De Chirone. vi. Saturni filio qui genuit Ochiroem.

Cap. VIII.

Hironem centaurum Saturni & Phyllaræ filium uoluere. Lactantius tamē dicit eum ex Pelopea
conceptum: tu ius originis talis extat fabula Saturnum scilicet uenustate Phyllaræ captum eam i-
tercepisse. & dum eius: ut ait Seruius: uterē contubitu interueniēte Opi coniuge confestim se uer-
tit in equum ne cognosceretur in culpa. Phyllara autem ex eo concubitu Chironem concepit: pe-
peritq; animal ab umbelico supra hominem ab inde uero infra equum. Qui cum excreuisset in
fyluas abiit: eaq; coluit. huic autem a Tethide Achillē puetum commendatum: quem ipse nutriuit & docu-
it: & similiter Aesculapium. Postremo cum eum uisitasset Hercules casu factum est ut una sagittarum eius
Ierneuo ueneno perlita super pedem eius caderet. attamen cū a patētibus fuisset genitus immortalis: ut Ochi-
roes uaticinium impleretur: quo prædixerat eum optatum eē mortalem: graui uexatus morbo mori cu-
piens orauit superos ut illi mori concederent. Quo concessio: ab eisdem in cælum translatus est: & in zodia-
co locatus & sagittarius appellatus: & quoniam ualuerit auspicio eo coram cælestis ara apposita est. Ex his fi-
ctionibus Theodontius & Barlaam sensum exprimebant huiusmodi Chironem ideo Saturni filium dictū
quia circa agriculturam plurimum ualuerit. & quia hortorum adaquationem inuenit: Phyllaræ dictus ē
filius: quia Phyladros: id est aquæ custos uel amator: eo qd ad irrigationē hortorū plurima uteretur. Quod
autem in conceptione eius Saturnus a coniuge repertus uerteretur in equum dictum est: eo qd causam su-
am apud turbatam coniugem iustificauerit dicens: qd ob id aliatum mulierum concubitum quæreret si
forte filios masculos suscipere posset: cum sibi prolem melioris sexus ex ea conceptā ob promissum Tira-
no factum seruare non posset: & sic ob hoc æque agere uisum est: & inde æquus id est iustus. Alii uero uo-
lunt fabulam a præcedentibus causam habuisse. Nam cum uidissent illum mortales: ut dicit Isidorus ho-
minū pariter & iumentorum medicinam iuenisse hominis & equi filius dictus est: & Chyron denotatus

ut intelligeretur quia chyrogiam non physicam repperisset: quæ leui doctâq; manu operatur. nam Chyros græce manus est. Quod a sagitta Mercuris uulneratus sit: historiographum dicitur: & cum lætalem morbû arre sua aliquandiu curasset uisum est amicis eum immortalem creatum: quem ueneni uis non occideret Tandem cum uenisset in mortem ob meritum uirtutis suæ: quia iustissimus fuerit homo: ut in iliade dicit Homerus: ad perpetuam sui nominis memoriam ab antiquis inter astra locatus est.

De Ochyroe filia Chyronis.

Cap. IX.

Ochyroe filia fuit Chyronis ex quadam nympa Chayci fluminis suscepta: ut ait Ouidius. Ecce uenit Rutulis humeros prorecta capillis Filia centauri: quam quodam nympa Cayci Fluminis in rapidis ripis enixa uocauit Ochyroes: non hæc artes contenta paternas Edidicisse fuit: satorum arthana canebar & cætera. Hæc Aesculapium orbi toto profuturum prædixit: & patrem optaturum mortem: & se equam futuram: quæ omnia euenere. Rei huius significatum potest esse rum dicit Theodotus eam Thetim Achillis matrem fuisse. ideo in equam uersam dici: quia genuerit equum. i. hominem bellicosum: uti Achilles fuit: & furore cuius & ipsa Thetis: ut dicit Leontius: aquarum dea nuncupata est. Equi autem ubiq; apud antiquos bellorum erant præfagiū ut Virgilius dicit. Quattuor hic primū omen equos in gramine uidit: Tondentes late campum candore niuali. Et pater anchises. bellū o terra hospita porras. Bellio armantur equi. bellum hæc armenta minantur.

De Pico septimo Saturni filio qui genuit Faunū & Sentam & Faunam.

Cap. X.

Picus Ausoniae rex saturni filius fuit: ut asserere uidetur Ouid. dū dicit: Pico in ausoniis proles saturnia tertis. & Virgilius. Accepimus fauno picus pater: isq; parente Te Saturne refert. & cætera. Hinc dicit Seruius a pomona pomorum dea dilectum: ac eius fortitum coniugiū. Demum: ut ait Ouidius: cum die quada uenaretur a Cyrce folis filia uisus & amatus est: quæ rum ipse paruipendit: ab ea irata in auem sui nominis uersus est. Sane Ouidius a Seruio discrepat picum uirum fuisse cyrcis dicens eumq; dilexisse Pomonam: & ob id Cyrce zelo commota aurea illum tenigit uirga: & in pirum auem mutauit. Huius autem fictionis effectus talis a seruio arbitrari uidetur: pitum scilicet regem eo in pirum auem mutatum dici: quia augur fuerit: & domi pitum habuerit: per quem futura prænosceret: & sic in pontificalibus libris haberi. nō nulli dicunt hunc picum cum ob singulare studium domandotū equorū alias rudis esset homo: a Cyrce doctus eloquentissimus factus est: qua eloquentia in commodum suum multos traxit agrestes: eosq; sibi fecit obsequiosos. Et ob id fictum eum in auem sui nominis fuisse conuersum. Est enim pico auis inter alias proprietates hæc: ut rum habeat longissimam linguam æstiuo tempore exquirat loca formicarum plena: & emissa inter eas lingua patitur eas illam conscendere & morsu præhendere. tandem cum illam formicarum plenam sentit: retrahit adherentes una secum formicas. Ex quibus sic passus euolat. Sic picus rex eloquentia id est lingua trahebat agrestes: qui formicis similes sunt: & in somnum: ut dictum est: uentabat commodum. Augustinus autem de ciuitate dei: dato quæ ad historiam spectat quasi poetica fictionem floccifaciat incipit. Exortū est Laurentū regiū: ubi Saturni filius picus regnū primus accepit. & paulo post fecit r: Sed hæc poetica opinio esse signata: & pici patre stercon potius fuisse asseuerent a quo peritissimo agricolam inuentum ferunt: ut simo animalium agri seculi darentur: qd ab eius nomine stercon dictum est. Hunc quidam stercutium uocatum ferunt: qua autem ex causa eum saturnum appellare uoluerunt. Certe tamen hunc Stercon seu stercutium merito agriculturæ fecerunt deum pirum quoq; similiter eius filium. & cætera. Et sic uidetur: per Augustinum ostendi pirum filium non fuisse saturni. Sane cum pici plures esse potuerunt: & Augustino credimus picum quendam Stercon fuisse filium: & alium picum filium fuisse Saturni. Huius insuper inuentum lusoriam pilam in libro naturalium historiarū Plinius asserit fuisse.

De Fauno Pici filio qui genuit Faunos satyros panes & Syluanos Acum & Euredontem & Latinum & secundum quosdam Sentā Faunā quam alii uolunt forem fuisse & coniugem.

Cap. XI.

Fanus Pici fuit filius: ut Virgiliti testimonio patet dicentis. Accepimus fauno picus pater. & cætera. hic etiam patri successit in regno: de quo dicit Lactantius in libro diuinarum institutionum primo. qd ut Pompilius apud romanos institutor ineptarum religionum fuit: sic ante Pompiliū Faunus in latio: qui & saturno auo nepharia sacra constituit: & sororem suam Sentā faunā eadē coniugē consecrauit: quā ut Chryspus Clodius in eo libro: quem græce scripsit: dicit: eo qd cōtra mores: decusq; regium clam uini ollam ebiberet: & ebria facta erat: uirgis myrteis ad mortem usq; cecidit poëta facti poenitens cum desiderium eius ferre non posset: illi sacros detulisse honores. De Fauno uero hoc & fauna qd dii facti sunt uidetur testari seruius sic. Quidam dictus est fatuellus huius uxor est fatua idem faunus & eadem fauna a uaticinando: id est a fando: unde & faunos dicimus inconsiderate loquentes. ergo faune & fatue nomen quasi aspetum. & hæc ille.

De Senta Fauna pici filia & coniuge Fauni seu filia.

Cap. XII.

Senta Fauna: ut proximo supra dictum est filia fuit pici regis & coniunx Fauni fratris sui Lactantio teste: & quicquid Chryspus Clodius minus honestum de eo scribit: Gabius Bassus dicit eam fatuam nominatam: qd mulieribus fata canere consuecerit: ut faunus uiris. Eandem Varro scribit tātæ pudicitiae fuisse: ut nemo illam dum uixerit præter suum uirum in os uiderit: nec nomē eius audierit. & ideo mulieres illi in operto sacrificare consueuerant: & bonam appellare deā. Sed de hac Macrobius Saturnaliorum libro auctoritate Comelii Labeonis hanc Mayam dici dicit: eiq; sub nomine Bonæ Deæ eadem Kalendas Maias dedicatam: eandemq; terram esse: & id oculo iore ritu sacrotum doceri. Demum eam opem bonam Faunam & fatuam pontificum libris appellari. Bonam, quia bonorum omnium

ad uictum causa sit. Faunam: quia omnibus animantibus faueat. opem: quia eius auxilio uita constet. Fatu-
am a fando: eo quod non ante infantes partu editi uocem edant quam terram attigerint. Et quia cum regali sceptro
figureretur sunt qui dicant eam lunonis habere potentiam. Et alii eam arbitrari Proserpinam: eo quod illi phorca
ob depastas segetes sacrum faciat. Præterea eam non sororem & coniugem fauni: ut quidam dicunt: sed si-
liam: cumque in amorem eius lapsam: & ob id quod etiam oppressa uino noluisse creditum: & ob id in templo eius haberi
myrteis cæsam. Tandem eo in serpentem uerso cum ea cubuisse creditum: & ob id in templo eius haberi
uirgam myrteam nephas esset: & extantam supra caput eius uitam uideri: eo quod pater uino illam decipere tæ-
tasset. Quod in templo eius suo nomine non consueuit inferri: sed uas in quo uinum esset indurum mellariū no-
minari: & uinum nuncupari lac. Et serpentes in templo eius innouos & impuidos apparere: & alia plura
quasi uelint hanc Faunam terram esse. Quas quidem ego ambages & circuitiones detestor & omitto liberis.

De Faunis Satyris panibus & syluanis filiis Fauni.

Cap. XIII.

FAUNOS Satyros & Panes atque Syluanos dicit Theodotius Fauni fuisse filios. Leontius uero dice-
bat Saturni: de quibus eo quod nullius nomen sciarur proprium: seu opus: inuicem tractare de omni-
bus necesse est. Faunos ergo & satyros nemorum dicebant deos: & ut ait Rabanus uoce non signo
ostendebant futura paganis exigentibus. Panes uero agrorum deos: & syluanos syluarum: sed im-
proprie a poetis per sepe unus pro altero assumpti sunt: ut Virgilius facit. Et uos agrestum præsentia numi-
na fauni. Hos etiam semones: seu semideos uocari ueteres uoluerunt: ut scribit Ouidius. Sunt mihi semidei: sunt
rustica numina nymphæ Et fauni satyrique: & monticolæ syluani. Quos quoniam cæli nondum dignamur ho-
nore: Quas dedimus certe terras habitare sinamus, & cætera. Hos ego nec fauni: nec saturni filios credam: rursus
homines isti: illi uero quodammodo animalia bruta sint. Sed possibile est forsitan circa saturni tempora uel fau-
ni ex eis ortus est error: & de eis primo recitationes iter mulierculas haberi coepit. de quibus tamen ab infi-
gmibus auctoribus quædam miranda narrantur. Nam pomponius Mella: ultra athlantem mauritanum
montem dicit noctu lumina uisa: & strepitus cymbalorum atque fistularum auditus per sepe: nec die reper-
tus quisquam: atque pro constanti habitum: hos faunos esse atque satyros: & huiusce generis animalia. Præterea di-
cit Rabanus satyros hominum esse & habere uncas nares & cornua frontibus: pedesque caprarum similes:
& ex his unum a beato Antonio per solitudines Thebaidæ Paulum sanctissimum uirum heremiticam
agentem uitam exquirente uisum atque ab eodem interrogatum respondisse se mortalem: & ex acolis here-
mi unum ex his: quos stolido errore lusa gentilitas faunos satyrosque colit. Alii syluestres homines putant:
appellantque incubones seu ficarios: Ex quibus sic scribit Martianus: ubi de nuptiis Mercurii: & Philogiae:
Ipsamque terram: quæ hominibus inuia est referuntur longæ uox: chori: qui habitant syluas: nemora: lucos: la-
cus: fontes atque fluuios: appellaturque panes: fauni: fones: satyri: uel fantyri: uel etiam sanæ: a quibus sana di-
cta: eo quod soleant diuinare. Hic omnes post prolixum æuum moriuntur: ut homines: sed tamen & præscien-
di: & incurfandi: & nocendi habent præoptissimam potestatem. hæc Martianus. Hos autem dicit Aristoteles
post annorum milia & nymphas: & satyros perire. Nonnulli autem gentilium inter alias stultitias suas in
hanc deuenere: ut se horum mallent filios quam hominum dici: arbitrantes: dum matrum meretricia accusarent
suarum nobilitari plurimum splendoris iungere: ex quibus pauci apponuntur.

De Aci Fauni filio.

Cap. XIII.

ACIS filius fuit Fauni & Nymphæ symetridis ut clare scribit Ouidius dicens: Acis erat fauno nym-
phaque symetrideque cretus & cætera. Ex his talis ab Ouidio fertur fabula: quod scilicet Galathea nym-
pham siculam amauerit: & ab ea amatus sit & cætera, ut supra de Galathea. Verum quoniam al-
ter sensus hic ex fictione sumitur quam supra factum sit: illum apponere uisum est. Dicit ergo Theo-
dotius Cyclopem tyrannum apud siculos fuisse cui maximum erat pecus: lacte cuius plurimum
eius augebantur substantiæ & ideo Galatheam: id est lactis deam amasse dicit quia ex humiditate lac procrea-
tur. sed cum aquæ Acis fluminis hanc habeant proprietatem: ut desiccant ubera potantium per uelud non
solum Cyclops ob id a flumine illo certo anni tempore amoueri greges iubebat. sed nonnunquam per ri-
uulos illud exinanire atque desiccare conatus sit. frustra tamen. Ego autem non credo hunc Fauni regis fuisse
filium: sed forsitan alicuius alterius nobilis uiri sic uocati: seu unum ex his fuisse: qui Faunorum filios dici ma-
luere quam hominum.

De Eurymedonte Fauni filio qui genuit Peruiam.

Cap. XV.

EURYMEDON filius fuit Fauni: ut placet Statio in Thebaide ubi dicit. Proximus Eurymedon cui pa-
storalia Fauni Arma patris & cætera. Hic ego ut de Aci dixi non arbitror Fauni Laurentum regis
fuisse filium. sed quoniam in syluis conuersaretur ad extollendam progeniem suam se Fauni fin-
xit filium. fuit enim hic ut idem Statio ostendit in bello Thebano partibus fauens ætheoclis.

De Peruiâ Eurymedontis filia & Nausithei matre.

Cap. XVI.

PERUIA filia fuit Eurymedontis: ut in Odyssæa scribit Homerus dicens Nausitheim quidem pri-
us neptunus terram mouens genuit & Peruiam foeminarum specie optima iunior filia magnani-
mi Eurymedontis. Dicit autem Leontius: Eurymedontem Gygantem fuisse dominum: & rursus eis
perisse. Hæc ex Nepruno peperit Nausitheim: ut per Homerum monstratum est.

De Latino Laurenti rege Fauni filio: qui genuit Lauinam & Præneste.

Cap. XVII.

LAUTINUS Laurenti rex Fauni regis & Maricæ nymphæ Laurentis filius fuit: ut carmine patet Vir-
gili dicentis: Rex arua latinus & urbes iam senior longa placida in pace regebat: Hunc fauno &
nymphæ genitum laurente marica Accepimus, & cætera. Iustinus autem non fauni filium: sed

nepotem dicit ex filia. Scribit enim redeunte Hercule ex Hispania Geryone superato fauni filiam uitiasse: & ex eo concubitu suscepisse Latinum. Seruius autem refert secundum Esiodum in libro quem aspidopiam uocat: Latinum Vlyssis & Cyrcis fuisse filium: quã nonnulli Maricã uocant. & inde eo dicit dixisse Virg. Solis autem specimen: eo quod Solis Cyrces fuerit filia. Verum dicit Seruius quia temporum ratio non procedit: & ideo illud accipiendum esse Hygini: qui ait Latinos plures fuisse: ut intelligamus poetã abuti ut solet nominũ similitudine. sed quicquid dicant alii cum uniuersalis fama Virgilio faueat: Latinum. scilicet fauni fuisse filium carmini eius obtemperandum est: credendumque Latinum Fauni fuisse filiũ. Est insuper & de matre Marica opinio uaria. Seruius autem de ea dicit: Est autem Marica dea litoris Miturnensium iuxta Lyrim fluuium. Hora. & innantem Maricæ littoribus tenuisse Lyrim. quod si uoluerimus accipere uxorem Fauni Maricam non procedit. Dii enim topici. locales ad alias regiones non transeunt: sed potest dictum esse per poeticam licentiã. Laurente Marica: cum sit Minturnensium. Dicunt alii per Maricam Venerem intelligi debere: cuius fuit sacellum iuxta Maricam in quo erat scriptum hæc Seruius: Hoc tamen dubium paucis potest absolui. plures enim potuerunt esse Maricæ ut supra de Latino etiam dictum est. Hic autem Latinus rex fuit eo tempore quo Troia deleta est: habuitque Amatã Dauni regis Ardeæ sororem in coniugem: ut per Virg. patet. Varro autem eo in libro quem de origine linguæ latinæ scripsit: dicit Pallantiam Euandri filiam eius fuisse uxorem: eumque uolunt profugum suscepisse Aeneam: & uti responso susceperat Lauiniam filiam iam Turno filio Dauni promissam dedisse uxorem. quam obrem bellum ingens inter Aeneam & Turnum exortum est: quo Latinum cecidisse dicit Seruius.

De Lauinia filia Latini & Aeneæ coniuge.

Cap. XVIII.

Lauinia filia fuit Latini regis & Amatæ secundum Virg. quã cum Turno regi promissam Latinus pater daret in coniugem Aeneæ Troiano: ingens exortum est bellum. & ut ait Seruius: in primo fere concursu Latinus occisus est. & sic patris dotata sanguine aduenæ coniugio iuncta est. & cum iurum in eodem conflictu apud Numicum fluuium perdidisset timens uictoris priuigni insolentiam ex Aenea prægnans aufugit in syluas: & ut dicit Seruius: apud Tyrum pastorem diuertit: ibique peperit filium: quem Iulium Syluium posthumum appellauit: eo quod post patris funus in syluis natus esset. Hanc Ascanius postea reuocauit in regnum patrium: cum ipse secessisset in Albam a se conditam: quod quidem cum regia indoles generoso mulieris in pectore ob aduersas res in nullo fracta esset: adeo integre conseruauit: ut adulto filio auctum quod diminutum potius regnaret. Euseb. autem in lib. temp. dicit hanc post Aeneæ mortem Melampedi cuidam nupsisse & ex eo cõcepisse filium: quem Latinum Syluium nominauit: qui etiam Latino Iulio Syluio mortuo imperauit.

De Præneste Latini regis filio.

Cap. XIX.

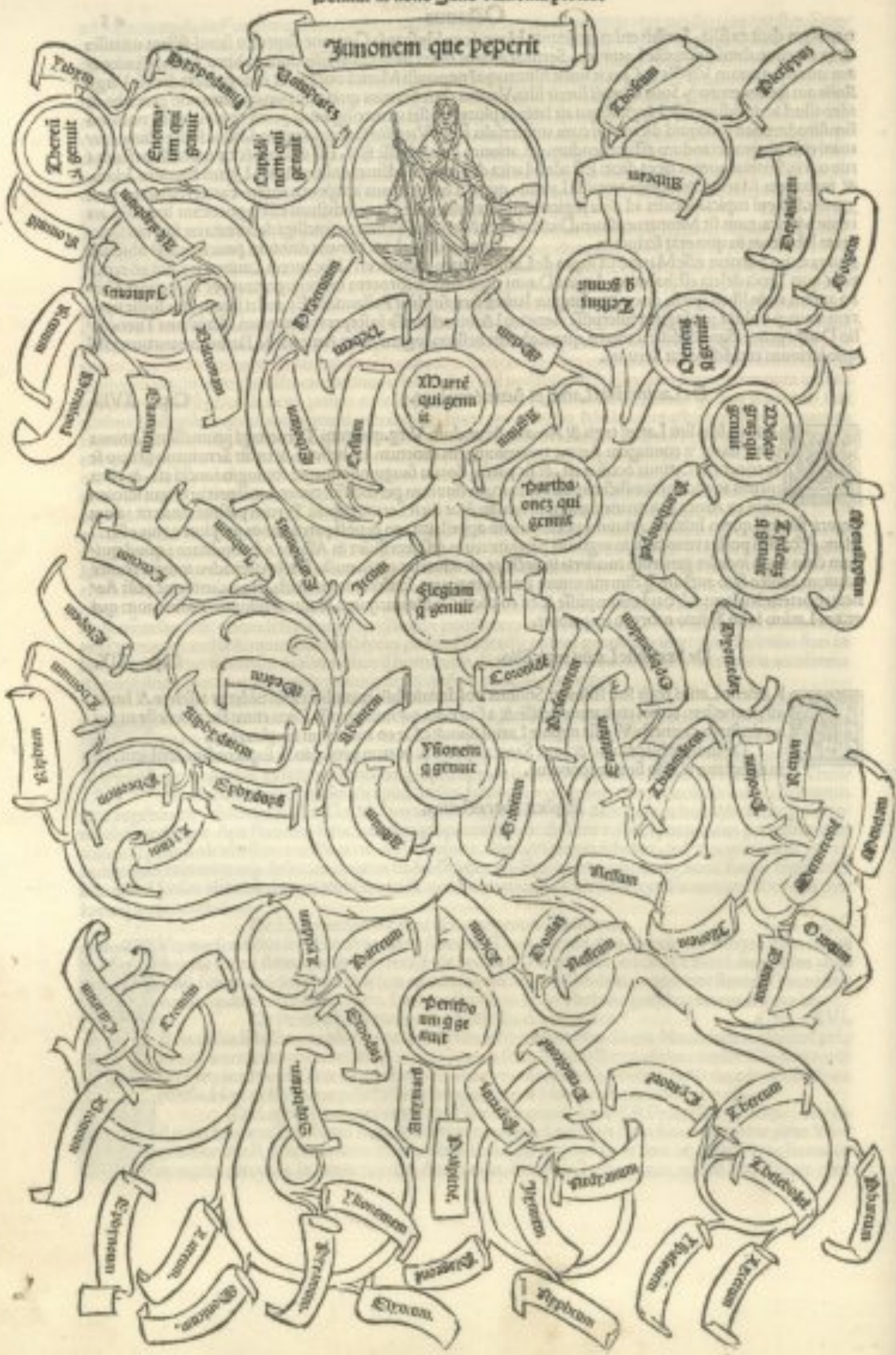
Præneste Latini regis fuit filius: ut Solinus ubi de mirabili mundi scribit: uidetur asserere. & hunc ait prænestem etiam ciuitatem fecisse: & a suo nomine nuncupasse. Dicit enim sic: præneste ut zenodotus a prænesti Vlyssis nepote Latini filio: &c. De eo autem nil amplius legi.

De Iunone Neptunno & Ioue Saturni filijs: & eorum profapijs in sequentibus scribitur: ut huic octauo libello finis imponatur.

Explicit liber octauus.

Denitur in nono Juno r lunenta poles:

Junonem que peperit

ITORI iam cælo partē posteritatis Saturni q̄ cœpissēm ī Laurentū littus pere/
gerā: & ecce seu maris æstu factū sit: seu occiduo īpellēte flatu: repente in ægeū
usq; mare delatus sum: & ī cōspectu famos iam dudū splēdidæ iulæ quasi in/
iectis anchoris serenissime rex firmatū me cōperi. Ibi dū partim ī cælū usq; de/
lata uetustissimi tēpli semefa fastigia cemerē: & parrim disiectasin frustra colū/
nas mirabiles: euulsas e sedibus bases: dirutas restudies: æqtas fere solo parietū
longissimas alas: humo infixas tholos: & omnē ingentis: imo mōstruosi ædifi/
cii solutā compaginē atq; ruinaz demersam rumulis: uepribus atq; syluestri/
bus arboribus sua spōte nascētibus: muscoq; occupatis turpi: mirabū dus itue/
rer: mecūq; perquirerē: cuius ob obsequiū tam grandis potuerit æuo suo mo/
les extolli: sumptusq; uetēz magnificos laudarē: uenit ī mentē Samiā fuisse lu/
nonē: & a famiis præ cæteris deitatibus honoratā: & euestigio compræhendi tēplum illud olim īter cætera
urbis mirabile & uetustissima fama celebre eidē iunoni ab incolis fuisse constructū: O q̄ grādes diuturniq; la/
bore exhausti, quot architectoz emūctā īgenia, quot pontificū instituta sacra, quot īgentiū uirōz matro/
nanūq; ornatus appositi: ut diabolo prestaret obsequiū perire: Ex hinc ī cogitationē longiusculā perseverā
emūcto e p̄fundissimo pectoris archano suspirio merū inq; Erubescāt miseri christiani: qbus hac rēpestate fa/
cillimū est ut rē domesticā augcāt: mōriū terebrare uiscera: maris & fluminū alueos uncis piscatoriis radere:
arhoas trāsire niues: æthiopū expiri soles: hyperboreas fallere gryphes: libyos sopire serpētes: Marmaricos
leones excludere, Oceanū sulcare ratibus: & si dare ī cælū usq; transcēdere. Heu miser qd desseo? Aliq; for/
te rū honestate possunt hi sudores assumi, sed qd dicam cemens pirrhatia īfestare maria: itinera obsidere: ia/
nuas īfringere: falsas signare tabellas: uenena porrigere: bella iniusta mouere: iustū sanguinē fundere: fidē frā/
gere: & ī cunctis dūmodo suppetit uires tyrānidē: & uiolentiū exercere: ut ampliusculā possimus facere sub/
stantū peritura? In gemiscendū eodē est cecitari nra. Quid quæso si des cumalasse qd cupimus: rebert galla/
tia erigere: thalamos ornare: equos ministrosq; pare: cōiuiua festosq; dies ducere: auro gēmis & purpura illu/
stres apparere: alea ludere: possessiōes amplissimas facere: uiridaria lacusq; cōponere. Si noster honor: nostrū
decus: nra gloria ab īdignioribus occupat? Seruit iclyta Hierusalē ciuitas Agarēis, loca sacra & memoratu dī/
gnissima barbarica fœdant spurcicia: & ī dedecus christiāi noīs deturpant. Hostes blasphemant: floccificiūt
atq; ridēt: quo uerbū caro factū est: quo natus christus & alirus: qbus se deū & hominē demonstrauit: & præ/
dicans dogma tradidit salutare: quo ut nos solueret a laqueo seruitutis: innocēs passūs: mortuus: & sepultus
ē. Quo cū surrexisset a mortuis: uirtute ppria euolauit ī celos. O scelestū facius: O dedecus iexpiabile: potue/
re iulæ unius & paruæ incolæe mōtibus colūnas excidere: īgentia euellere saxa: & ī amplissimū opus dedu/
cere. Et ī sumptus auri īgentia pondera erogare: ut tēplū admirabile nephariæ construerēt mulieri. Europa
uero oīs negligit: classēm ī mare trahere: arma sumere: naues conscendere: & bellū hostibus īferre: & uiribus
regionē sanctissimā a tam ignauis hostibus emundare: & a nris frontibus ruborem detestabilē amouere, ut
his lapidibus nō ī terris periturz templū: sed ī cælis ciuitarē ædificemus æternā. Sed qd uerbis forte supfluis
aures uerbero: segnes puniet deus: & auaros diuites dimittet inanes. Nos at ī ppositū reuertamur. dū īgī rui/
nas inspicio nequeunt auferre adhuc loci ueterē maiestatem satis aduertia delatrice fortuna moneri. Quo/
niam Iouis atq; Neptūni esset sermo paululū differēdus: ut iunonis fabulosam progeniē ī mediū traherē: ī
qua & belligeri Martis omnis profusa continetur profapia: cuius īter strepitus atq; furores quæso mitis de/
us: qui Dauid docuit manus ad bellum: sua pietate deducat ī pacem.

De Iunone, viii. Saturni filia quæ absq; uiro concepit & peperit Hebe & Martē.

Cap. I.

Vno errore gentiliū regina deoz Saturni & opis fuit filia ante louē nata: eodem tamen parru. fuit
præterea & Iouis coniūx ut dicit Ouid. Si genus aspiciē saturnū prima parētē Feci saturni fors ego
prima fui & c. Educatā aut illā a Tethide dicit Seruius. Eaq; Neprunnū educasse asserit Albericus.
Sic Martianus illā nutritisē dicit Mercuriū Mayæ filiū. Eā p̄terea regnoz atq; diuitiaz faciūt deā.
Sic & cōiugii ut scribit Virg. Iunoni aut oīs cui uincla iugalia curæ. Præterea & parturētibus præ/
tē uolūt: ut p̄ Plautū patet ī aulularia dicētē. Perii mea nutritrix obsecro te: ut teq; doleo: iuno lucina tuā fidē & c.
Illi īsuper īsignē currū & arma attribuunt: ut ī iliade demonstrat Homerus. & ne deoz regina sola pcedat:
& pedisse quas illi. xiiii. nymphas ascribūt: ut ī p̄sona eius ait Virg. Sunt mihi bis septē pstanti corpore nym/
phæ & c. Inrer quas illi Iris præcipue famulat. Auē enā pauonē ī turēlā eius dixere: caudæ cuius eam argi pa/
storis occisi a Mercurio oculos apposuisse dicit Ouid. Vocant etiā illā præter iunonē & reginā noibus multris
ut pura lucinā m̄sonā: curinim: dēū matrē: fluoniā: februa: iter ducā: domi ducā: unxiā: cynthiā: focigenā. popu/
loniā & p̄serpinā. Eam dicūt comestis lactucis syluestribus Hebe filiam cōcepisse. Sic & p̄cussio flore martē.
Ex ioue uero uiro suo pepisse Vulcanū. & alia de ea referunt plurima. Circa prædicta licinū multa lunt: sic &
multa dixere diuerſi. Dicit aut Barlaam. Iunonē Saturni ac Opis filiā arbitratos: qui Saturnū opificē rege esse
& opim materiā & Iunonē terrā credidere uel aquā. Sic & Macro. ubi de somnio Scipionis illā Iouis dicit eē
foronē: q̄ ex eisdē semibus qbus Iuppiter p̄ducta s̄rxiā iouē celi asserat & aerē dicat eē Iunonē. Quā iō ante
Iouē nata dicit: q̄ cū Iuppiter ignis sit & hæc aeris uidet apud nos q̄ absq; sp̄rituq; aer ē ignis deduci pot/
sit ī flammam. nec sublato ulq; uiuere & Ideo opportunū aerem eē si ignē uelis uel qd ignis motu aeris acco/
datur: ut ī syluis lociq; palustribus sæpe uidimus cōgisse. & sic aer natus anteq; ignis. Eā aut educatā a the

rū fluxu: q̄ a lutra cauſari a nonnullis credit: dictam puto fluoniā: ſic & a purgatiōibus februiā q̄ foeminas poſt partū ſecūdinis excūtibus purget. & idē in mēſtruis. Nam februo idē eſt qd' purgo. Dicta ſunt ea q̄ ſub aliquo ſigmēto poetico q̄tū ad naturalē ſenſum abſcōdi poſſe uſum ē: reſtat dicere qd' ſub ſictionū parte ſecundū hiſtoriā fictum ſit. In hiſtoria qdē ſacra legiſ iunonē a Saturno rege & homie geniti: & ab Ope Saturni cōiuge uno & eodē partu cū ioue prius tamē edita: eaq̄ ut ſcribit Varro: apud iſulā Samū prius partheniā appellatā educatāq̄. & cū ibi adoleuiſſet ioui nuptā. & ob id ſami nobiliſſimū & antiq̄ſſimū fuiſſe templū. & i eo ſimū lacrū iunonis i habitu nubētis puellā figuratū: eiūſq̄ ſacra āniuerſaria nuptiāq̄ ritū celebrari cōſueta.

De Hebe Iunonis filia & iuuetutis dea & Herculis coniuge.

Cap. II.

HEbes ut ait Theodon, filia fuit iunonis: cuius rei idē Theodon, recitat fabulā. Apollinē, ſ. iunoni no uercae i domo Iouis p̄ris ſui paſſe cōiuiū: eiq̄ iter alia appoſuiſſe lactucas agrēſtes: q̄s cū comediſſet cū deſiderio iuno: ilico uſq̄ tūc ſterilis p̄gnāns effecta ē: & eo ex cōceptu pepit Heben. Quae q̄ ſormoſa eēt a iouē ad officiū p̄incernatus aſſumpta ē: & dea iuuetutis effecta. Tandē cū ipſe una cū ceteris diis apud æthyopes comēſaturus iuiſſet: cōrigit q̄ miniſtrante eis Hebe pocula perq̄ lubricū minus caute ſcedēte caderet & ueſtimētis amotis oībus i caſu obſcœna ſupis mōſtraret: quā ob cauſam factū ē ut illā ab officio p̄incernatus Iuppiter remoueret: & loco eius Ganymedē Laumedontis regis Troiæ fratrē ſubſtitueret. Poſtremo Herculi oetes iā i numeꝝ deoꝝ aſſumpto illā iūxere cōiugē. Home. at in odiffea eā ex ioue cōceptā dicit. Sane quoniā a latinis poetis eā tantū iunonis abſq̄ p̄re filiā habitā iuenio: ioui nō aſcripſi. Quid aut ex fictiōe hac ſumendū ſit hoc arbitror. Dicebat uenerabilis Andalo ioui: quē patrē Apollinis aiunt: iter ſigna zodiaci duo attributa: q̄ eius aſtologi dixerē domicilia: ſagittariū. ſatq̄ piſces. Veꝝ ſole. i. apollie i ſagitta rio exiſtēte iouis domo iſtate iam hyeme iunōi. i. terræ lactuce apponūt ſylueſtres. i. frigus itē ſum. Nā lactuce ſylueſtres: ut aiunt phyſici: frigidiffimæ ſunt. frigus at circa terræ ſupficiē agit: ut cōdenſatis terræ poris ca lor terræ imixtus agat circa it̄rileca terræ: & terræ humiditate calefacta radices graminū atq̄ plātāꝝ apire ſa ciat: & hūore repleat: ex quo turgeſcūt: & p̄gnātes efficiūt. & ſic ſole it̄rate ſagittariū ob frigus itē ſum terra ef ficiē p̄gnās q̄ i autūno ſterilis uidebat. Tādē adueniēte tpe partus. i. uere nouo: Heben parit. i. iuuetutē & rerū oīum renouationē frōdes flores & germina oīa ea emittūt tēpeſtate. Sic primo adueniēte uere qd' calidū eſt & humidū diis. i. ſupcæleſtibus corporibus. q̄ ut alias dictū ē ſecundū quocundā opinionē ex hūiditate uapo rū a terra ſurgētū p̄ſcunt: pocula. i. humectatiōes porrigere d̄t. Tandē adueniēte autūno i quo Sol icipit uer ſus ſolſticiū hyemale tēdere. i. ad æthyopes q̄ uerſus antarcticū ſū: uirētia oīa ceſſare & frōdes arborē cadere icipiūt. & ſic Hebes dū detegunt q̄ occultauerāt frondes nudari d̄t: & obſcœna mōſtrare & a p̄incernatu etiā remouet: & Ganymedes ſubſtituit: q̄ aq̄rii: ſignū dicit: eo q̄ eo tpe pluuioſa ſit hyems & abūdāter humidos p̄pinct uapores ſideribus. Quod aut Herculi iungat cōiugio ideo fictū credo: q̄ iuuentus. i. uiriditas p̄petua ſemp iuncta ſit clarōꝝ uiroꝝ opibus nec illa nedū in mortē ſed nec in ſenium cadere permittat.

De Marte Iunonis filio cuius. xv. fuere filii: quōꝝ nomina ſunt hæc. Primus cupido. ii. Enomaus. iii. The reus. iiii. Aſchalaphus. v. Ialmenus. vi. Parthaon. vii. Zeſius. viii. Flegias. ix. Briſtona. x. Euannes. xi. Hermio na. xii. Hippius. xiii. Etholus. xiiii. Remus. xv. Romulus.

Cap. III.

Artē ſunt q̄ uelint Iouis & iunonis filiū. ſed Ouid. ubi de faſtis eū Iunonis abſq̄ patrē filiū tantū eē demonſtrat dicens: q̄ Iuno turbata: eo q̄ Iuppiter ex ſciſpo tantū nullo mulieris adhibito obſeq̄o Mineruā procreaſſet occatū quærebat ſumptura cōſiliū qualiter & ipſa abſq̄ uiri cōmixtiōe poſ ſet filiū concipere atq̄ parere. & cū ſeſſa ſecus fores floræ deæ coniugis Zephyri quieuiſſet a flora quorſum p̄geret interrogata narrauit: Cui ſlota ſi ioui eſſet occultū p̄miſit auxiliū ſalutare eamq̄ cū iutaſſet per undas ſtygiās ſe nemini dicturā: docuit in cāpis oleneis florē eſſe. quo tacto conſeſtim abſq̄ uiro concipe ret. Quod experta iuno ilico abſq̄ uiro concepit & peperit filiū: quem Martem appellauit. Alii uero dicunt q̄ Iuno p̄cuſſa uulua Martē concepit. hūc oēs ferociſſimū deū & armigeꝝ dicūt: & ob id bello armiq̄ p̄ſe uolūt. deſcribit illi Statius in Thebaide regione domū atq̄ miſtros ſic dicēs. At thracū cylenius arua ſubibat Atq̄ illū hybernæ labentē cardine pottæ Tēpeſtas æterna plagæ p̄tentaq̄ cælo Agmīa nymboꝝ primiq̄ aq̄ lonis hiatus. In diuerſa ferūt crepat autea gradine multa Palla: nec archadii bene p̄tegit umbra galeri. Hic ſte riles delubra notat mauortia ſyluas Horreſcitq̄ tuēs &c. Et designata nō abſq̄ miſterio regiōe: domū deſcri bit atq̄ familiā dicēs. Vbi nullæ furorib' illi Cigif' aduerſo domus imāſueta ſub hemo Ferrea cōpago lateꝝ ferro arta terunt Limiā: ſet tatis icūbūt teſta colūnis. Ledif' aduerſum phœbi iubar lipāq̄ ſedē Lux timet & dirus cōſiſtat ſidera fulgoꝝ. Digna loco ſtano primis ſiſt' ſpetus amēs E floribus cecōq̄ nefas ireq̄ rubētes. Exiꝝq̄ ſq̄ metas occultiq̄ enībus iſtat. Inſidiā: geminūq̄ tēē: diſcordia ferrū. Innumeriſtrepit aula mi nis: triſtiſſima uirtus Stat medio lætuſq̄ furor: uultuq̄ cruento. Mors armata ſedet belloꝝ ſolus in aris San guis & icēſis q̄ captus ab urbibus ignis: Terræ exuuīæ circū & ſaſtigia tēpli. Captæ iſignibāt gentes celaraq̄ ferro fragmina portaq̄: bellatricēq̄ carinæ. Et uacui curcus p̄tritaq̄ curribus ora: Pone ēt gemitus adeo uis oīs & oē Vulnus ubiq̄ ipſum. ſed nō uſq̄ ore remiſſo Cernere erat talem diuina mulciber arte Ediderat &c. Præterea eius dicūt Bellonā fuiſſe ſorore: quā curtu i eius attribuit aurigā ut idē Sta. teſtaſ: q̄ euſdē martis i ceſſum ſic deſcribit. Comūt furor iraq̄ criſtas: Frena miſtrareq̄s pauor armiger at uigil oī fama ſono uarias reꝝ ſuccicſta tu multus Ante uolat curcū ſtatūq̄ ipulſa gemētū Alipedū trepidas denſo cū murmure plumas Excutit: urget enī ſtimulis auriga cucētis Facta iſicta loꝝ curtu q̄ iſeſtus ab alto. Terga comāſq̄ deæ ſcithica p̄ icrepat haſta &c. Hūc iſup tā ditū tāq̄ cruetū deū amatē fuiſſe uolūt: & iter alias ab eo dilectā Venerē Vul cani p̄cipue. dicūt & eius uſum cōcubiti: ex quo talē fabulā Home. viiii. recitat Odyſ. Dicit enī Martē ſupme Venerē dilexiſſe: & cū ea aliq̄do imiſceret a ſole uſus: Vulcāo Veneris cōiugi accuſatus ē: q̄ clā catheras iuiſi

biles circa lectū suū apposuit: finxitq; se lemnū ire: qđ arbitratus mars accessit ad Venerē: & cū nudi lectū intrassent & se fallacis Vulcani iam captos aduerterēt: rediit Vulcanus ex cōposito. Qui cū ob illatā iniuriā clamaret: aduenere dii: & iter alios Neptūnus Mercurius & Apollo. Dcæ uero ob uerecundiā nō uenerūt: & cū oēs riderēt captos nudosq; uidentes solus Neptūnus p captiuis iterpellauit: ac tā diu orauit donec Vulcanū ī suas pces fleteret & captos liberari faceret. Huic isup rā acri deo lupū attribuū ī tutelā: & ex auibus picū. Sic ēr ex herbis gramē. Multa ēr de hoc recitant: q̄ suis seruata locis nūc omittēre celsi: ut qđ cōtegant q̄ dicta sūt deducamus ī mediū. Veteres louē martis patrē iō noluer: ne a deo filius degener uiderēt a p̄e. mitē q̄ppe atq; benignū louē s̄ape diximus: ubi mars crudelis atq; imit̄is ē. Iunonē at oceanū petere: & florā cōsiliū sumere ad colorādā originis rōnē q̄ ob aliud positū reor. & iō florē oleneū seu in cāpis oleneis natū mēstruū existimor: qđ solū fœmiæ patiūtur: eiusq; fœditatē ip̄æ uocabuli pulchritudine conant̄ regere: florē uocātes suū: quē ex oleneis aruis iō dicit Oui. Seu qđ olidus sit: seu qđ ex olido manet loco: de quo sic scribit Isid. Mulier solū aial mēstruale ē: cuius cruoris ractu fruges nō germināt: acescūt musta: moriunt̄ herbæ: amittūt arbores fœtus: ferrū corrūpit̄ rubigine: nigrescunt̄ arā: si canes ederint in rabiem efferant̄: glutinum aspalti quod neq; serro: neq; aqua dissoluit̄ cruore ipso pollutum resoluūt̄ &c. ruius igit̄ si sanc̄ considerent̄ effectus ex alia nūlla materia ram s̄auū aial: tam ī mane creati poterat: ut cum genitore genitū conueniret. Marte. i. bello furente nedum nō germient fruges sed nec scrunt̄: ubi bellicus personet furor: uineta negligunt̄: & sic in acetum uersa uidentur: moriunt̄ herbæ pressæ distu r̄ibus: fructus aruorum pereunt omnes: agentibus uiolentiis & rapinis: ferrum iniquo attritum usu consumit̄: arā decolorant̄ & arua sanguine occisorū: castra si sequentes in nimiam occupandi rabiem efferant̄ dissoluunt̄: aut s̄æua pugna: aut longis obsidionibus mœnia ciuitatum: oppida: & arces excelsæ: & quicquid hominum seu etiam naturæ arte munitum est. bene ergo conuenit rum semine fructus: seu alia rarione Iunonis dicitur filius: quam s̄ape terram diximus: & regnorum atq; diuitiarū dominā: cū ambitione hoīum insatiabili circa talia lingia: iurgia: dissensiones oriāt̄ & bella. Si ar̄ ad prouisionē genitū Iunonis itueri uoluerimus: dicemus tūc illa pcuti qđo appetitus ad sup̄flua excitatur: ex quo q̄stio s̄apissime orit̄: p̄ quā & ī bellū nōnunq; itur: & sic mars nascit̄. Is igit̄ sic genitus qđ apud bifstonas tracet̄q; habitet: ut describit Statius: euidēt̄ rōne cognoscit̄. Sub arctoo qđē cardine: eo qđ frigidissima sit regio: q̄ ibidē nascunt̄ sunt hoīes sanguie pleni, nec hoc a natura discretissima frustra factū. exangues. n. frigori nō possent obsistere. Sūt hi sanguie abundātes obrūcatores ciborū: uini igurgitatores imoderati: cōsilio segnes: fraudibus copiosi: ī præcipitia faciles: clamorosi: furiosi. nil nisi p̄ certamē optātes sanguinis: & ridetes uulnera: quæ omnia marti competunt. q̄obrē apte apud tales eius regia descripta ē. tēpestatū agminūq; nymborū & stridentū aqlonū & grādū circūdāta: ut sentiamus ipetus furores rabiē atq; rumores: & tumultu uocantiū bellis. Præterea ferrea descriptiū domus ut locorū munitiōes circa q̄ bellū gerit̄ sentiamus: q̄ ferreæ sunt. i. armatorū hoīum plenæ & gladio atq; telorū: q̄ qđē: eo qđ ī malū ut plurimū agāt̄ solis cōtristat̄ iubar: qđ in bonū lux creata sit. Insup radiorū solis ab armis reflexorū aliquātulū liuescit splendor: ex q̄ liuedine aurea solis lux tristari & obfuscarī paululū uidef. Seu dicere uelimus mentes hoīum in qbus tam dirus amor ardescit ferreas ē. i. inexorabiles obstinatas. & ī oē malū pronas: & semp̄ s̄auis cogitatōibus aduersus claritatē diuinæ charitatis agētes. Demū ex mīstris Martis primus ex regia p̄siliēs ipetus ē: quo ipatiēs res miseri postq̄ uerbis semina belli uidēt̄ iniecta ad arma discurrimus: & hunc cæcū sequit̄ nephas: eo qđ dū furioso agimur ipertu aufert̄ oīs aia aduersio rōnis. q̄ sublata facile itur ī homicidiū: ī incendiū: ī dispersionē bonorū: & ruinas urbiū: & sicuti rotatus ignis ī ampliorē deducit̄ flāmā: sic & ichoatū facinus iras acuit & accēdit̄ male agentū aios: quos iō rubētes describit: qđ facies irati hoīs ignea uideat̄: seu qđ ex icenso sanguine oriant̄. Sūt præterea hac in domo martis: q̄ ubi r̄ūq; bellū geritur intelligenda ē: exangues merus: quos ideo exangues dixit: quia consueuerunt pallere meruentes: eo qđ sanguis totus reuocatus ad cor metuētis liquerit partes exteriores exangues. Qui qđē metus rū dubius sit euetus belli: nō solū segnes occupat. sed aliquādo strenuos pugiles atq; duces uariis agētibus causis. Sūt & ibidē isidiæ: iō tectos gerētēs gladios: ut intelligat̄ isidiātis fraus. Circa has plurimū artis oportet h̄e duces: cū nil palā nisi maximo suo cōmodo isidiātis faciāt. Dicit & iter ministros Martis eē discordiā duplici gladio accinctā ut sentiamus rū ī hoc ueniūt hoīes ut nō æq; sentiāt: sed ī diuersas tēdāt sententias ab hac aiorū diuersitate uniuersū parti arma suaderi & bellū ī reliq; sunt & ibi innumerabiles minæ q̄ ī flatorū hoīum tela sunt: adeo ut nōnunq; his tātū cōficiant̄ bella cū s̄ape minus faciāt hoīes q̄ magna minātur. Sic & ibidē tristissima uirrus est: qđ ideo dicit: qđ esto homo bellog; sit oculatus plurimū: sit robustus & ualens: sit audax & aduersus irum bētia fortis: & cōstans: quoniā hæ uirtutes ī effusione sanguinis: ī dirutōes urbiū: in prædā tēdunt: tristes eē uident̄: eo qđ ī aliorū tristitiā operant̄. Est rū aliis & lætus furor & hoc ideo: qđ bellis s̄apissime iteruēiat quē letū dicit: eo qđ iter plenos cibo & potu: & hīc lætus oriri cōsueuerit. Raro. n. ieiuno stomacho furētēs cernimus. Mors ēr iter hos armata ē: & cruēto uultu: uolēs p̄ hoc ostēdere crebras occisiōes quæ ī bellis fiūt & sanguinis amplā effusione dū illā armatā & cruento uultu describit. Seu armatū dicit ad d̄riam morientū ī pace: q̄ sermes moriunt̄. Supest & ornatus tēpli: qui oīs tēdit ad ostēdendā uictoriā miserā & triūphantū gloriā qui quoniā satis pater omittēdus ē: sic & bellona de q̄ satis supra dictū ē ubi de Minerua armigera. Supest de icesu Martis pauca dicere: cuius initiū a furore & ira: q̄ eius comūt̄ cristas: esse uidef: q̄ his urgētibus absq; ipetu esse nō pōt: & hoc supra descriptū ē. Hos iō Martis amore comere. i. ornatas reddere cristas. i. arma dicit: ut intelligamus q̄ cū arma ad iserendā & pagendā pugnā facta sint: tunc spleridida uident̄ cū ipetuose operent̄. nā ī segni & miti milite flere dirūt̄. Pauore aut̄ dicit equos Marti parere: & eius eē armigeg;: eo qđ seu adueniētū seu circa strepintū: timore equos sumamus & arma. Fama autē equos martis. i. aduenientis belli p̄cedit fere semp̄ facta: & isecta referēs: q̄ oīa a timidis expectātibus credūt̄ facile &

augentur. Martem aut Venerem amasse: alii historiam uolunt texere asserentes Venerem ob deformitatem parui pendisse Vulcanum: & adhaesisse eiusdem armigero: quod uir prudens & amicus Vulcano aduertens crimine coniugis Vulcanum detexit: qui diu questus & in toto lapsus fere in coniugem irruit: sed ab eodem modesto mitique uiro eius furor sedatus est. Alii uero per hoc dirunt intellexisse fingentes: & ostendere uoluisse multos olim bellicosissimi uiros & ignes duces hac illecebra fuisse notatos. Nonnulli arutius sentiētes arbitrantur intelligi posse per Venerem concupiscibilis appetitus Vulcani ignis deo: i. calori naturali: matrimonio: i. dissolubili uinculo alligatus: hic more ignis dum in maius incendium nititur: tantum feruentissimum amare dicitur: & ab eo tantum sibi simile amatur: & in idem desiderium iunguntur lasciuientes: quod a sole: i. a sapiente uiro dum cernitur redarguitur: & excedens iusto calori accusatur. Verum dum in contrarium feruor inordinatae concupiscentiae fertur: fit ut oculis uinculis: i. cogitationibus atque delectationibus lasciuia artius alligetur: ut quibus efforminatus solui non possit: & iam palam factis obscenis commixtionibus a sapientibus rideatur. Neptunus autem qui solus per captiuum iterponitur: lasciuio feruori contrarius effectus est: quo uti ab aqua ignis sic ignominiosus amor extinguitur: & dum uelit quod patitur catharta ratione relaxatur. Huic ideo attribuitur currus: quia more ueteri pugnantes curribus uterentur. Lupus uero ob id illi dicatus est: quia rapax & igniuosus sit animam ad insatiabilem uoracitatem sequentium castra monstranda. Cui ideo picus attribuitur auis: quia ut plurimum bellos homines auguriis & auspiciis intenti sint: & quia ex quibuscumque contingentiis celestium omnia sumat. Seu quia uti rostro pirus assidua petruissione etiam robora penetrat: sic & armigero continua demolitione aur certaminum continuatōe moenia penetrat ciuitatum. Gramen autem ideo illi saepe dicitur Albericus: quia haec herba secundum Plinium ex humano sanguine procreatur: & ideo ut idem dicit Romani rem bellicam agentes Marti sacrum facturi aram constructuam gramineam: quod ego ridiculum reor ut gramen ex sanguine humano oriat: sed aliunde illud Marti dicatum habuisse originem puto: nam cum consueuerit belligeri homines in expeditis locis libentius castra locare: & od id ut plurimum in locis gramineis quae ex consilio ab agricolis non coluntur: eo quod in se gramen omnem terrae humorē attrahat: & satis nullum uel modicum linquat: a romanis & forsitan a praecipuis iuentum est ad ostentationem uirtutis benemeriti pugnatōis: eos herba graminea coronare: qui armis uel castra primi intrassent hostium.

De Cupidine primo Martis filio: qui genuit Voluptatem.

Cap. III.

 Cupido ut ait Tullius in libro de naturis deorum: Martis & Veneris fuit filius: quem insipidi ueteres modernique ingentis potentiae deum uolunt: quod satis patet carmine Senecae tragicae: quod de eo in tragodia hippolyti. Et iubet caelo suppositos relicto Vultibus falsis habitare terras Thessali phoebus pecoris magister Egit armentum: positoque plestro impari tauros calamo uocauit: Induit formas quotiens minores: Ipse qui caelum nebulasque ducit: Candidas ales modo mouit alas. In quibus quae gradis sit potentia designatur. Nec minus ostendit in ea fabula quae de eo refert Ouidius dum illum dicit ob Danis pulchritudinem Apollinem phitonis uictorem aurea uulnerasse sagitta: & Danem plumbea: ut amaret ille hanc illa autem hunc haberet odio: eius formam sic describit Seneca tragicae in octauia. Volucrum esse amorem fingit imitem deum mortalis errot armat & telis manus. Arcusque factos instruit sua face. Genitumque credit Venere &c. Seruius autem dicit eum a tate pueri: & Fraciscus de barbarino non postponendus homo in quibusdam suis poematibus uulgaribus huic oculolos fascea uelat & grypibus pedes attribuit: atque cingulo cordium pleno circumdat. Apuleius autem ubi de asino aureo eum describit formosissimum dormientem sic: Cum uidelicet capris aurei geniale caesariē: Ambrosiam temulentiam: Ceruicis lacteas genasque purpureas: perrantes crinium globos decoriter impositos alios antepedulos alios retro pendulos: quorum splendore nimio fulgurante & ipsum lumen lucernae uacillabat pro humeros uolatilium dei pennae Roscide micanti flore candicant: & quauis alis quiescentibus eximia plumulae tenellae ac delicatae tremulae resurgentes inquietae lasciuunt. Caeterum corpus glabellum atque luculentum: & qualem peperisse Venerem non poeniteret &c. Refert praeterea Ausonius ex hoc fabulam satis longo carmine scriptam: quam praestam ait treueris in triclinio zoihi. Cupidinem. sicut mirreta hercibi casu euolasse: quem cum cognouissent Heroides mulieres eius ob causam dira supplicia & inhonesta desideria atque mortes passae facto agmine in eum confestim surrexere: & frustra conantem exercere uires: cum cepere atque in excessam ibidem mirram cruci affixere suas inde pendenti ignominias iniicientes: quas iter dicit & aduenisse Venere increpantem eum: eique Vulcani catenas improbantem: & supplicia sua minitatem: quibus commotis aliis remissis suis iniuriis a Venere ueniam illi impetrare: eumque sustulere de cruce: & ipse euolauit ad suppositos. Rescrunt & insuper plura: quibus omissis dictorum perscrutandus est sensus. Fuisse eum Cupidinem Martis & Veneris filium & insignem pulchritudine lasciuiaque moris satis possibile reor. Verum de hoc minime sensere fingentes: & iccirco quod talis ex his oriri potuerit iter opinionum maiorem inuestigandum est. Est igitur hic: quem cupidinem dicimus: mentis quaedam passio ab exterioribus illata & per sensus corporeos introducta & intrinsecarum uirtutum approbata praestantibus ad hoc supercaelestibus corporibus aptitudine. Volunt namque astrologi ut meus assererat uenerabilis Andalo quod quando contingat Martem in natiuitate alicuius in domo Veneris in tauro. s. uel in libra reperiri & significatorem natiuitatis esse: praetendere hunc: qui tunc nascitur futurum luxuriosum: fornicatorem: & uenereorum omnium abusus & sceleratum circa talia hominem. & ob id a philosopho quodam rui nomen fuit alii: in comento quod tripartiti dictum est: quod quoad oculum in natiuitate alicuius Venus una cum Marte participat: habet nascendi concedere dispositionem philocationibus fornicationibus atque luxuriis aptam: quae aptitudo agit: ut quanto talis uidet mulierem aliquam quae a sensibus exterioribus commendat celestium ad uirtutes sensitiuas interiores dicitur quod plauit: & id primo deuenit ad fantasiam: ab hac autem ad cogitationem transmittit. Ab istis autem sensitiuis ad eam uirtutis speciem transportat quae iter uirtutes apprehensiuas nobilior est: ad intellectum possibilem. Hic autem receptaculum est specierum: ut in libro de anima testatur Aristoteles. ibi autem cognita & intellecta si per uoluntatem patientis sit: in qua libertas eiciendi & retinendi est ut tantum approbata retineatur: tunc firmata memoria haec rei approbatae passio: quae iam amor seu cupido dicitur: in appetitu sensitiuo ponitur sedem

*Crucifixum
et mox
et Cupidinis.*

memoria

& ibidē uariis agentibus causis aliq̄do adeo grandis & potens efficitur ut Iouē olympū linguere. & tauri formā sumere cogat. Aliquando aut minus pbata seu firmata labit & annihilat ira: & sic ex Marte & uenere nō generat passio: sed secū dū q̄ supra dictū est hoies apti ad passionē suscipiendā secūdū corporeā dispositionē pducunt. q̄bus non existentibus: passio non generaret. & sic large sumēdo a Marte & uenere tanq̄a remotio ri paululū cā Cupido generat. Seneca aut tragœdus in octauia ampliori paululū licētia: esto paucioribus uerbis huius describit originē dicens. Vis magna mētis blādus atq; animi calor Amor ē iuenta gignit luxu: ocio nutrit: iter læta fortunæ bona. Sane in excusationē suæ ibecillitatis hanc pestē mortales miseri pressi passio: ne hac potentissimū finxere deū: quos i Hyppolito Seneca tragœdus detestat dicens. Deū eē amorē curpi feruitio fauens finxit libido: quoq; liberior foret: Titulū furori numinis falsi addit &c. Sed iā eo ueniē dū ē ut excussis fictionibus qd sub eis sit absconditū uideamus. Hūc puerū fingūt ut ætatē suscipientiū passionē hanc & mores designēt. iuuenes enī plurimū sunt & more puerorū lasciuiūt: nec satis sui cōpotes quo passionis ipel lit ipetus: potius q̄ quo rō iusserit effecunt. Alatus præterea dē ut passio nati instabilitas demonstrēt. Facile. n. credētes cupiētēq; de passione in passionē euolat. Arcū atq; sagittas iō ferre fingit ut isipiētū repētina capri uitas ostēdat. nā in iētū fere oculi capiunt. Has aureas eē dicūt & plūbeas: ut p aureas dilectionē sumamus: q̄ uti aurū lucidū atq; p̄ciosum ē: sic & ipsa. Per plūbeas aut odiū uolūt: qd uti graue metallū iners & uile sit. sic & maliuolētia reddit quos corripit. Fax aut illi supaddita ostēdit aiorū icēndia: exustiōe cōtinua captiuos infestātia. Oculos aut illi fascia tegūt ut aduertamus amātes ignorare quo tēdāt: nulla eorū eē idicia: nulla rerū distinctōes sed sola passioe duci. Pedes aut gryphis illi iō apponunt ut declaret quoniā tenacissima sit passio: nec facile inerti impressa ocio soluit. Eū cruci affixū si sapimus documētū ē: qd qdē seqmur quoniā aio i uires reuocato laudabili exercitio molliē supamus nram & aptis oculis p̄spectamus quō trahebamur igna/

uia. De Voluptate filia Cupidinis. Cap. V.
Oluptas ut dicit Apuleius cupidinis atq; P̄ficis filia fuit. cuius generatōis fabula supra ubi de P̄fice latissime dicta ē. Cuius figmētī ratio aperiet facile: Cū enī contingit nos aliqd optare & optato potiri procul dubio obtinuisse delectamur. hanc delectationē prisci uoluptatē uocauerē.

De Enomao secundo Martis filio qui genuit Hippodamiam. Cap. VI.
Enomaus rex fuit Elidis atq; Pisæ: & ut Seruio placet atq; Lactatio Martis fuit filius. Sāc ego belliosum fuisse hoīem arbitror: & ob id fictū Martis filiū. Cōstat. n. eū a duersus Pelopē bellū habuisse & a Pelope supatū & cū secū uenisset i pacē eidē Hippodamiā filiā suā cōcessit i cōiugē.

De Hippodamia Enomai filia & Pelopis coniuge. Cap. VII.
Hippodamiā dicit Seruius filiam fuisse Enomai regis. & cū formosissima petetē a multis: essentq; Enomao uelocissimi eq̄ ut q̄ ex uentorū flatu creati fuerāt: ab enomao petētibus talis apposita cōditio ē: ut. si currule deberēt inire certamē: & supati necarent: uictor autē potiret optato: & cū iam multos i mortē dedisset aduenit Pelops tātali regis filius: clara floridus iuuetute: petiitq; coniugiū uirginis dispositus subire certamē. Hippodamia at cū uidisset Pelopē formositate eius capta Myrtilū aurigā prius pactioe primi coitus corruptit. Alii uero dicūt clam a Pelope fuisse hac eadē pactioe corruptū. Myrtilus at axem currus fecit ex cera: & sic dū eēt i stadio fracto axe curcus enomai: pelops uictor euasit: & sic cōiugio Hippodamiæ potitus ē. Dicit Barlaā in annalibus græcorū legisse Pelopē ob negatā sibi Hippodamiā aduersum Enomau inisse bellū & Enomau fraude Myrtili p̄fecti sui superatū. Qui Myrtilus cū precia fraudis postularer a Pelope ab eodē i mare deiectus perit. Hæc Pelopi uiro suo pepit Atridē & Thyestē: Phystenē & alios.

De Thereo tertio Martis filio qui genuit Ithim. Cap. VIII.
Thereus rex Thracū fuit: & ut ait Theodotius filius fuit martis ex nymp̄ha Bisconide p̄ uim ab eo oppressa: qd in parte scribit Quid. dicens. Quem sibi pandion opibusq; uirisq; potentē. Et genus a magno ducentē forte graduo. Cōnubio progne iunxit &c. Ex hoc talis hystoria cū fabuloso fine narrat. Cum fatigasset Tereus bello pandionē athenarū regē: & i pacem tandē uenisset: ut firmior eēt: Prognē natu maiorē sumpsit in coniugē: q̄ cū iam illi Ithim filiū peperisset: uenissetq; i desiderium uidendi Philomenā sororem suā orauit ut aut mitteret athenas: aut ab athenis accersiret Philomenā. Thereus aut Athenas uadēs a Pandione impetrauit: ut Philomenam ad Prognē duceret: quam speciosissimā uirginē cum adamasset Thereus eam i pastoralī domo uiolēter oppressit. & minitanti se eū accusatū Progni: liguā abscondit: & i domo illa clausam secūauit: & ueniēs sordidatus ad Prognē: Philomenam maris nauis mortuā dixit. Philomena uero carceris affesta tedio in tela quæ sibi contigissent oīa acu scripsit & p̄ ancū lulā sorori misit. Quæ cū ficta lætitia dolorē occultasset suū instantibus orgiis Bacchi noctu: nā eo tpe a bisconiis mulieribus celebrabāt: tyrsis & pellibus ornata intrauit siluas & philomenā æque ornata eduxit i regiā: & accēsa furore: cū multa excogitasset i uigē i Ithim paruulū filiū illi applaudētē eum it iras: eūq; secto iugulo iteremit & coctū uiro mane de more epulati apposuit: q̄ cū sapius rei iscius illū uocasset eiq; respōdisset cōtinue Prognē adest. nec itelligeret ille anteq̄ a mēsa surgeret Philomēa excōclauē exiēs illi i hoc seruatū caput apposuit. Qui repēte hinc i de cōmotus dū illā isequeret gladio: factū ē miseratōe deorū ut Prognē i irūdinē uerteret: & pullo i habitu ppria tecta seruaret. Altera uero i auē sui nois mutata siluas petiit q̄s nocte reliquerat. Thereus at upupa factus ē: & sic oīs regiā trāformata. Sensus at fictionū secūdū Barlaæ finiam talis ē. Fuit Thereus hō ipius & ferax nil nisi p̄ bellū cupiēs aut sumēs: & ob id Martē meruit i patrē eū filius fuerit Astogyrī bisconidū p̄cipis: qd ob suū factus nil auderet i cōiugē: & ipsa ob ruborē p̄prietate seuitiæ nūq; i regiā descēderet: sed nigra tecta ueste i sublimiori domus parte suū differet scelus: & sororis infortunū huius mutatōis cām dedit: sicut i Philomēa tā noie q̄ reditu i siluas. Thereū aut iō in upupā uersum dixere: q̄a crī

stata sit auis: & ululare catus eius sit: & stercorea cibus: ut p. cristā isigne regii capitis designet: & p. ululātū filii
perditi lamentationes: & per foetidū cibum aspernanda atq; fastidiosa memoria comesti nati.

De Ithi Terei filio.

Cap. IX.

This Terei & Progenes fuit filius: cuius aetas & isortuntū satis supra scriptū ē. Aiant. q. d. in auroculam
quam cardacem uocant nauatam: & hoc potius ab habitu infantiae suae sumptum credo: q̄ aliter
de picta quidem auis est carduelis: ut & pictas acu uestes ferre uidemus infantes nobilium.

fasiann:

De Ascalapho. iiii. & Ialmeno. v. filiis martis.

Cap. X.

Ascalaphus & Ialmenus fratres & filii fuerunt Martis ex Astochia: ut i. Iliade placet Home. dicenti sic.
illis dominabat Ascalaphus & Ialmenus Marti filii quos genuit Astochia in domo actoris Azi/
dao uirgo uenerabilis palaniū cū ascendit Mars sortis. hic aut cū ipsa iacuit clam. Hos aut dicit Ho/
merus ubi supra domos fuisse Asplidonis & Orcomeni ac Minionis ciuitatibus: & cū graecis Tro/
ia uenisse nū. xxx. nauibus. Ego aut ut de reliq; dictū ē pugnaces fuisse hoies arbitror: & iō filios hitos ab anti/
quis.

De Parthaone. vi. Martis filio q̄ genuit Agriū & Melā & Thestiu & Oeneū.

Cap. XI.

Arthon ut ait Theodon. filius fuit Martis ex Meroe: patrēq; eius alio noie Meleagrū appellatū &
Calydoniae regē. Paulus aut dicit hūc Martis fuisse filiū ex Sterope filia Athlantis. Lactatius aut di/
cit hūc nō Martis fuisse filiū: sed Meleagri martis filii. Tandē Theodon. dicit ueq; eē Parthaonē fi/
liū fuisse Meleagri ex Merope Ethola uirgine. Sed quoniā Meleager primus armis sibi occupauer/
rit Calydoniā atq; tenuerit: cū Iouis Archadis filius fuerit: mars a nudibus icolis creditus & appel/
latus ē: & ide Parthaon martis filius dictus. Huius qdē genealogiā Home. i. Iliade itroducēs Diomedē loquē/
tē designat ostenditq; Parthaonem tres filios habuisse. Agrium Melam & Oencum: sed Theodontius his
superaddit quartum Thestium. Sab Homero minime nominatum.

De Agrio & Mela filii Parthaonis.

Cap. XII.

Agrius & Mela: ut supra dictū est Homero teste filii fuerunt parthaonis: de qbus nil praeter nudū no/
men ad nos usq; peruenit.

De Thestio Parthaonis filio: qui genuit Thoxiū & Plexippū & Altheā.

Cap. XIII.

Thestius dicit Theodōnius filius fuit parthaonis ex Calidone nympha. Paulus uero dicit ex althea
& althea filiā sic dictā: q̄ dū nasceret ipsa labore partus mortua mater sit: nec de eo p̄ter hoc habe/
tur ulterius nisi q̄ althea genuerit & Thoseum & Plexippum.

De Thoseo & Plexippo Testii filii.

Cap. XIII.

Thoseus & Plexippus Testii fuerunt filii: ut p̄dictū est. Qui qdē cū iuuenes essent robusti aetate ualē/
tes: & aīo una cū reliq; nobilibus iuuenibus graeciae in uenatiōe apri calidonii: ructa: ut refert Oui/
dius uastatis uenere: ibiq; cū post lōgū labore beluā iteremissent cernētes: q̄ Meleager Oenei re/
gis filius eorū nepos & uenatiōis princeps caput apri athlāti uirginis: q̄ priā uulnerasset illū dedis/
set: ut tanq; prima ferēs ritu uenatiū p̄cipuo uenatiōis decoraret honore. Illud illi idignātes q̄ rā/
ti laboris inter tot nobiles iuuenes scēmīna primo isigniret honore: eripuerunt. Quā ob causam rufbarus me/
leager in illos irruens subtracto capite illos interemit renitentes: & uirgini sublatū honorem restituit.

De Althea filia Thestii & matre Meleagri.

Cap. XV.

Althea Thestii fuit filia: & de matris noie peuntis: dū eā pareret nūcupata ē: ut satis p̄dictū est. Hāc
Oeneo regi Calidoniae nupsit: cui cū iter alios filios Meleagrū pepisset: eo nato uidit audiuitq; sa/
ta circa ignē dicētia: tā diu natū uicturū q̄ diu stipēs unius: q̄ tūc ardebat in igne p̄maneret icōsum/
ptus ab igne. Quo dicto decedētibus satis: Althea e lecto surgēs cōfestim subtraxit ab igne atq; ser/
uauit. porro cū sacrificās ob honorē Meleagro ex uenatiōe cōsecutū: & iterim audisset ab eodē fratres occisos
furore peita in uindictā se dedit praecipitē: & arrepto fatali stipite: quē caute illo usq; seruauerat igni cōburen/
dum exhibuit: quo cōsumpto filius meleager occubuit. Quod cū audisset isfelix facti p̄nitens in gladiū ir/
ruit: & uitā miserime terminauit. Stipitē hūc ego radicale humidū arbitror naturae lege factū: ut eo durante
uita nascētū p̄sueret: q̄ a matre. i. a rerū natura igni. i. siccitati ipositus: ut peat natus necesse est.

De Oeneo parthaonis filio qui genuit Deianirā: gorgē: & meleagrū: & thydeū: ac menalippū.

Cap. XVI.

Oeneus Calidoniae rex: ut supra dictū est Parthaonis filius fuit lōge magis apud nos filionū ope q̄ suo
cognitus. Huic cōiunx fuit althea: & plures illi fuere nati: sed utrum ex althea omnes non satis mi/
hi notū est: cum de alio q̄ de meleagro legisse non recolam.

De Deianira Oenei filia & herculis coniuge.

Cap. XVII.

Deianira Oenei regis fuit filia: ut i. morte Meleagri testat Oui. dicēs. Quas postq; Oenie radē Latoi/
da clade Exitiata dom̄ p̄ter gorgēq; nurūq; Nobilis alcmenae & c. Hāc uirgo p̄stātissimae formae
fuit: adeo ut muli illā in cōiugē exoprarēt: atq; peterēt. radē nū acheloo flumini p̄missa fuisse: &
postremo herculi poscētī despōsata ortū ob ipsius nuptias certamē ē: & supato acheloo herculi re/
cessit. Hāc p̄terea a Nesso cetauro sūme adamata: & i. trāsitu fluminis rapta: ut clarius ubi de Nesso: q̄ cū sagit/
ta ab isequete hercule laetaliter uulneratū se sciret: i. amoris p̄miū uestē Deianirae uenenato sanguine resp̄sa
dilectae dedit: asserēs uestimēto uim eē reuocadi herculē a q̄buscūq; amoribus: q̄ cū credula clā seruasset ca/
pto amore Yolis herculi trāsmissit iduēdū: ut illū ad se reuocaret: attamē cū illud hercules iduisset: & sudore
siccū cruorē resoluisset porisq; hausisset apertis: ui urgētē ueneni in rabiē uersus sese dimisit i. ignē: & m. ortu
us est. Et sic Deianyre uxoris munere iteriit. Theodōnius dicit bellū habitū cū Acheloo huiusmodi fuisse: q̄
cū desideraret hercules Deianirā: & Achelous fluuius Calidonia duobus alueis fere omnē aliquādo irrigaret

Liber

& fata oīa secū traheret ab Oeneo Herculi petēti hac sub cōdione cōcessa: si Acheloū in unū cogēret aluerū: & illū sepiret aggeribus: q̄ cū nō absq̄ maximo labore fecisset Hercules Acheloo superato Deianirā obtinuit.

De Gorge Oenei filia.

Cap. XVIII.

g Orgē Oenei fuisse filiā: testimonio Ouidii prēmōstratū est. Theodōtius uero dicit Gorgem nō fēminam: sed hominē fuisse: & in bello Thebano occubuisse.

De Meleagro Oenei filio: qui genuit Parthenopeum.

Cap. XIX.

Meleager filius fuit Oenei regis Calidoniæ & Altheæ: in natiuitate cuius refert Ouidius parcas tres ab Althea iā labore partus soluta uisas circa ignē stamīa nentes: & cū flāmis ignis stipitē posuisset dixere. O nūc nate erit æqua tibi cū stipite uita. Q̄ cū audisset althea eis discedētibz surgēs stipitē igni subtraxit: illūq̄ ne cōburere cū diligētia seruauit. Fuit hic meleager iuuenis insignis: & æuo suo fama clarissimus: & eodē Ouidio referēte cōtigit: q̄ Oeneus pater ex susceptis frugibus cūctis superis sacro istituto honores ipēderet Diana rānū: seu indignatiōe: seu obliuioe omīssa. Quæ aduersus eū turbata aprū imanē agris ealidōiis imisit cūcta uastatē. Ad quē cōficiēdū cū uocatu Meleagri cōuenissent oēs adiacentiū ciuitatū ilignes iuuenes: cōtigit: ut athlas uirgo Oenei filia: seu secūdū alios lasii regis: forma & ætate cōspirua: & uenationū expta ēt aduocata ueniret. Quā cū extēplo Meleager amasset factū ē ut inita uenatiōe: cū oēs in aprū irruerēt: hac ante alios oēs illū iaculo uulneraret. Qui postq̄ captus & occisus ē: Meleager uenatiōis p̄iceps: seu amore ductus: seu q̄asic expetebat usus: Athlātis: q̄ p̄rio illū uulnerat aprī caput trāsmisit. Lactā. ad dicit & pellē: q̄ p̄cipuus apud uenatores habebat honor. Qd̄ ægre ferētes Plexippus & Thofeus: seu ut dicit Lactantius Agenor: fratres altheæ eidē athlanti caput oblatū abstulcrūt: seu auferre conati sunt. quāob̄rē iratant Meleager i eos irruit: & illos occidit. Cæterū cū calidōes ob mortē aprī festū igēs celebrarēt: & dona portarent tēplis: & iter eos althea rā ob mortē hostis q̄ ob gloriā filii lætabūda icederet: audita fratrū cæde repente turbata est: & in uindictā potius q̄ in lachrymas irruēs fatali sūpto stipite eū in flāmas iniecit: quo cōsūpto & Meleager cōsūptus occubuit. Homerus in Iliade ea in orōne: in qua phœnix conat̄ psuadere achilli: ut arma capiat aduersus troianos: lōgū de Meleagro Oenei filio sermonē facit: & dicit q̄ cū ob homicidiū auūculorū suorū plurimū ab Althea matre execraret̄ idignatus: cū uenirēt hostes usq̄ i uallū calidoniæ ciuitatis nollet arma sumere: sed cū Cleopatra marsippe ldei uinei filia: quā ēt altionē uocat: eo q̄ altionē auīa suā p̄sæpe ploraret delectabat̄ iclusus thalamo: q̄ post mortē fieri nō poterat. Attamē ex his q̄ eū ob cædē auūculorū mortuū purat: sunt q̄ credant eū nō stipite cōsumpto: sed matris cōspiratiōe occisum. Barlaam ab ea fuisse dū dormiret occisum dicit. Paulus uero casu eū post gloriā iterēpti aprī mortuū putat: & inde fabulæ locum adinuētū fatalis stipitis: quē dicit radicale humidū arbitrari: quo deficiēte: deficit & uita. Quacunq̄ rāmen morte: uel quādo cūq̄ assumptus sit ab hoībus: arbitrari uidet̄ eū athlantis amicitia usum: & ex ea Parthenopum filium suscepisse. Fuit enim Meleager & Venatio hac famosa: ut testatur Eusebius in libro tēporum Atreo & Thieste regnantibus Mitenis. añno mundi. iiii. mil. c.

De Parthenopeo Meleagri filio.

Cap. XX.

Parthenopeus filius fuit Meleagri & Athlātis: quā dicit Theodon. filiā fuisse lasii regis Archadiæ & cū eēt acris p̄positi uirgo: cōiugiūq̄ renueret: Dianā in uenatiōibus secuta est: tadē p̄bitate uicta Meleagri eius usā cōtubemio illi Parthenopeū pepit: quē eo q̄ diu celauerit sic appellatus ē a m̄ris putata uirginitate. Nā græce parthenias uirgo seu uirginitas sonat. de pulchritudie huius: & m̄ris euetu re cognita elegāter scribit Statius ibi. Pulchrior̄ haud ulli triste discrimē ituro: & ifra p̄ octo uersus. Huic at̄ cū plus eēt aī q̄ uiriū adolecētulus nōdū pubes: plurio belli succensus amore audiēs argiuos duces in thebas ituros: ignara matre conuocatis populis rū Adrasto rege reliquisset in obsidionē thebarū uenit & ibidē i pugna uulneratus occubuit. Cæterū de isto lōge aliter sentit Seruius. Dicit. n. eū Menalippe & maris siue Melamonis fuisse filiū & Archadiæ regē: & puæ admōdū thebana bella securū ut dictū est.

De Tydeo Oenei filio qui genuit Dyomedem.

Cap. XXI.

Tydeum Oenei regis fuisse filiū Statius clare cōfirmat dicens. Sanguis habet luctu magni de stirpe creatū Oeneos: & Marti non degenerare patemo. Accipies & c. Hoc etiā cæteri uident̄ asserere: sed de matre qdā dissentiūt. Nā Lactānius eū filiū fuisse dicit Altheæ. Seruius aut̄ Euriboæ. De hoc i super clara recitat̄ hystoria. Dicit ante alia Lactantius eū e Calydonia discessisse q̄a Menalippū fratrem suū in uenatiōe minus aduertēter occiderat: & hinc sequit̄ Sta. q̄ multa iā nocte ibribus atq̄ p̄cellis fatigatus in argos ciuitatē uenit. ubi cū neminē nosceret & refugiū quæreret quo p̄noctare posset ad regiā porticū uenit in quā paulo ante Polynices thebanus pactiōe cū Etheocle fratre facta de annuo imperio successiue etiā madens deuenerat: & equum suū locauerat: & cū non satis capax duoz̄ locus uideretur ob mansio nem non cedente Polynice in iurgium deuenere & inde in certamen. Quod rū audisset Adrastus descēdens eos pacificatos deduxit in regiam. Et cum uidisset Polynicem Leonis pelle tectum: & Tydeū aprī: confestim ambiguum oraculum responsum quod consuluerat de nuptiis filiatum intellexit. Acceperat autē se illas daturum: alteram Leoni: alterā uero apro: & ideo rum iam eos cognouisset quasi sibi missos generos: Thydeo Deiphilena iunxit. Polynici autem argiam. Ipsi quidē paulo ante hostes non solum amicitia sed amicitia integra exestigio iuncti sunt: ideo ut ueniente tempore: quo secundum pactiōem Polynices regnum a fratre debebat assumere. neminem ire legatam præter se ad repetendum pro Polynice regnum passus est. Cui cum denegatum fuisset præter ius & fas redeunti: ut ait Homerus: & post eum fere ad lēam Statius: insidiæ iussu Etheoclis appositæ sunt: & rū nocte in incautū gnquaginta milites irruissent: nulla ex parte territus expedito gladio in eos conuersus est & post longā atq̄ cruentā pugnā multis faucibus uulneribus: uno exceptor

oēs occidit. Tādē cū Adraſto & Polynice iā uno ex Deiphile ſuſcepto filio Dyomede ad obſidionē uenit thiebaꝝ cōuocatis amicis. Ibi autē cū tanq̄ rem ſuā ageret acriter ſæpe pugnans die una a quodā Menalippo ſagitta in mortē uulneratus eſt. Qd̄ cū ipatienteſſerret: ſeq̄ acerbitate uulneris in mortē trahi cemeret: ſere in raſbiē uerſus ſociis eius q̄ eū uulnerauerat poſtulauit caput. Qui poſtq̄ illud multo ſanguine ſuſo obtinuerunt: eiꝝ detulerūt: ipſe nō aliter q̄ canis iā deficiens ceruici dentes infixit: & illā dū beſtiali ritu deuoraret: occubuit. hūc prærea ut Laſtantiuſ refert ſuerūt: q̄ ex marte genitū dicerēt: ſumpta ſacie oenei: nil aliud ſentiētes q̄ mar tē i natiuitate tydei adeo potētiffimū ſignificatorē fuiſſe: ut ei in geſtibus ſuis ſimillimus appareret.

De Dyomede Tydei filio.

Cap. XXII.

DYOMEDES ut ſatis uulgarū eſt filius fuit Tydei ex Deiphile. Hic Ethologꝝ dux cū cæteris græcis ad obſidionē Troianam acceſſit: apud quā adeo ſtrenue ſegeſſit ut poſt Achillem & aiacem græcorū omnium ſorrior habereſ & audacior. Nam præter occiſos reges a ſe: & ſingulares pugnas aduerſus Heſtorē & Acneā: alioſq̄ inſignes Troianozꝝ pꝛicipes: & captos rheſi equos atq̄ palladiū Troianis ſubtractum eo in bello Martē uulnerauit: ut teſtaſ Homerus in Iliade: ſic & Venerē Aeneam protegentē: ut Homerus primo: deinde dicit Virgiliuſ. Tandem cum obſenta uictoria in pſiam remearet: dicit Leontiuſ q̄ ab Egiale coniuge: quæ ſuaſione naupli patris Palamedis alteri ad hæſerat homini: minime receptuſ eſt. Seruiuſ quidem dicit q̄ cū ipſe cognouiſſet Egialem cum Cyllabaro Stiheleni filio concubiſſe uerecundia ductuſ domum noluiſſe reuertī. Dicit inſuper Leontiuſ: hoc illi imprecatum a dione fuiſſe: cum ſiliam uulnerauit. Is tamē indiſto ſibi exilio ad partes apulix ſeſe contrulit: & occupato Gargano monte: ut uolunt aliqui: eius in radicibus ſyponum cōdidit ciuitatem. Alii arpum dicunt: & ibi cum multa paſſuſ fuiſſet: ut dicit Virg. ſotioſ in aues mutatos pdidit: & eo q̄ oſſa atichifiſ oraculo ſecū tuletit: dicit Seruiuſ: eū ipſa ppeſſum: & ob hanc cauſam illa reſtituit. Ariſtoſteles autē: ubi ſcribit de mirabiliū auditu dicit: Dyomedem ab Aenea per doli occiſum: & loca q̄bus iperauerat occupata: eo tamē mortuo: ut aſſerit Auguſtiniſ: ab icolis deſicatus eſt: eiꝝ tēplū cōſtructū in inſula: cui diomedea ab eo nomē eſt: & poſt eius mortē ſocios ob dorem necis eius in uolucres uerſos: eoſq̄ tēplū ſcolere atq̄ circūuolare. Quod etiam aſſerit Seruiuſ dicēs: haſ aues a latinis uocari diomedias: a græcis uero Erodyos: dicens inſup eas græcis ad Italiā ueniētibus applaudere atq̄ lætas occurrere: cū latinuſ fugiāt uehemēter: eo q̄ ſua originis memores ſint: & q̄ a latinis dux eorū ſit occiſuſ. Theodōtiuſ uero dicit eaſ græcis applaudere & cæteris nationibus eē iſeſtas: & ſingulis ānis aquā roſtris portateſ tēplū Dyomedis pſunderē. Sed qd̄ ſub ſiſtionibus lateat uideđū eſt: Diomedē Martem uulneraſſe ideo dictū puto: q̄a ſorſan cū Heſtore pugnāſ qui ob iſignē militareſ eius uirtuteſ merito Mars dicit poterat: illū uulnerauit: Sic & Venerē: quia aeneā ueneris ſiliū uulneraſſet: ſocios autē in aues mutatoſ dicit Theodōtiuſ ideo ſiſtū: q̄a pirrhatae effecti ſunt: adeo ueloci curſu remozꝝ ſuffragio diſcurrētes maria: ut uolare uiderentur: eoſq̄ græcis ſeruatis reliquiſ nationibus fuiſſe iſeſtoſ.

De Menalippo Oenei filio.

Cap. XXIII.

MENALIPPUS: ut Laſtantiuſ placet Oenei regis fuit filiuſ: hic in ſiluis dum una cū Tydeo fratre uenareſ: ab eodē iaduertēter occiſuſ eſt. De Zeſio. vii. Martiſ filio.

Cap. XXIII.

ZESIUS: ut ait Theodontiuſ Martiſ fuit filiuſ ex Hebe iuueturis dea ſuſceptuſ: mihi tamē oīno icognitūſ. De Phlegia. viii. Martiſ filio: qui genuit Coronim & Iſionem.

Cap. XXV.

PHLEGIAS: ut dicit Laſtantiuſ filiuſ fuit Martiſ: homo neq̄: elatuſ & in ſuperos. hic autē ut ait Seruiuſ: filioſ habuit Iſionē & Coronidē nymphā. Quā cū ſenſiſſet ab Apolline uiriata: cōſeſtim ira pꝛiſtus tēplū eius delphiſ in cēdit. Quā ob rē iratuſ Apollo eū ſagittis iteremit: eiꝝq̄ animā apud iſeros religauit: hac ſub poena: ut ſub igenti ſedeat ſaxo ruina minante: & ſemp illud caſurū ſuſpicetur & timeat: de quo ſic Virg. Phlegiaſq̄ miſerrimuſ oēs Admonet: & magna teſtaſ uoce p umbras: Diſcite iuſtitiā moniti: & nō tēnere diuōſ. &c. Phlegiā combuſſiſſe tēplū Apolliniſ: ut dicit Eufebiuſ in libro tēporū: contigit Dauni regis argiuorū anno. xxii. anno uero mūdi. ii. mil. dcc. li. Nūc qd̄ ueteres de ipenſa Phlegia poena ſenſerint uideamus. Phlegiaſ autē dictuſ eſt a phlegon qd̄ eſt flāma: & ideo martiſ rēcte dicit filiuſ: q̄a caliduſ ſit & ſiccus: & ardoreſ & icendia cōpetūt. Quod autē apud iſeros dānatus ſit: ea quæ dicta eſt poena: putat Lucretiuſ: q̄ arbitrati ſint ueteres anteq̄ ad corpora ueniāt apud ſuperos eſſe animas: & ueniētēſ in corpora: quoniā iſeri ſumꝝ reſpectiue ad ſupꝛæceſtia corporū: eaſ deſcendere ad iſeros: & ibidē uarias habere poenaſ. ſecū dū uarias affectioneſ uel exercitiā: & ſic Phlegiaſ in hac uita iter mortaleſ uiuēſ ad hanc poenā dānatus eſt: quā talē itelligit Macrobiuſ: ubi de ſomnio Scipionis ſic dicent. artam ſilicē lapſurā: & cadēti ſimilē illoꝝ capitibus iminere: q̄arduas præteſ: & iſauſtā ambiūt tyrānidē nunq̄ ſine timore uicturi & cogēteſ ſubiectū uulguſ odiſſe: dū metuāt ſemp ſibi uideſ exitiū excipe qd̄ merentur.

De Coronide nymphā filia phlegia & marte aſculapii.

Cap. XXVI.

CORONIS nymphā: ut ait Seruiuſ: filia fuit phlegia: quæ cum forma præclata eſſet placuit Apollini: & ab eo uiriata eſt: atq̄ ex eiꝝ cōcubitu ſiliū cōcepit: qui poſtmodū Aſculapiuſ appellatuſ eſt.

De Iſione filio phlegia: qui genuit cētauroſ. Quoꝝ hæc ſunt noīa. Euritiuſ: Neſiuſ: Aſtiluſ: Ophiottideſ: Grineuſ: Rhetuſ: Orneuſ: Lycidaſ: Medem: Pyſeriuſ: Taumaſ: Mermeruſ: Pholuſ: Menelaſ: Abaſ: Eurinoſ: rnuſ: Hyreuſ: Hymbruſ: Ceneuſ: Alphidaſ: Elopeſ: Paereuſ: Lycuſ: Cromiſ: Diſtiſ: Pharcuſ: Bianor: Hediaſ: Licetuſ: Hypaſon: Thereuſ: Ripheuſ: Demoleon: Plageon: Hylon: Ephynouſ: Damuſ: Doryilaſ: Cyllaruſ: Hyllon dē ſcēmā: Pheo: Tomuſ: Theboſ: Pyretuſ: Ethoduſ: Ephydupuſ: Neſſeuſ: Oditeſ: Stripheluſ: Bromuſ: Antimacuſ: Elim: Pyram: Latreuſ: & Monicuſ & alioſ & hoſ pꝛter genuit pithou. Cap. XXVII.

Sion phlegiae filius phibeet a cunctis. Huc aliqui uolunt Iouis miseratiōe in caelum assumptū: & eius secretariū atq; Iunonis effectū: ubi elatus officio ausus est Iunonē de stupro iterpellare: quae Ioui cōqueſta eius iussu nubē in sui similitudinē exornauit. Iſioniq; loco sui apposuit. Qui cū ea iacēs ex illa cetauros genuit: & cū a Ioue de caelo fuisset deiectus i terras: ausus est apud mortales gloria/ri se Iunonis pontū concubitu: quā obrem ictus fulmine apud inferos rotā uolubili: & plenae ser/ pentum alligatus continuae reuolutioni dānatus est. Vnde dicit Ouidius, Voluitur Iſion: & se sequiturq; fu/ gitq; & caetera. Huius autem sigmēti ratio potest esse talis Iſion theſſalus fuit: & Laphitarū dominus: regnū/ p̄ter modum audis adeo: ut per tyrānidem occupare conatus sit. Iunonē autem nunc aerem: nunc ter/ ram diximus: & reginam regnorum atq; diuitiatum: quae inq̄tum terra & regnum in terris: & aliquid stabi/ litatis uidetur p̄tendere: & inq̄tum aer q̄ lucidus est splendoris aliquid uidetur addere regnis: qui tamē fugi/ tiuus est: & in tenebras uertitur facile. Nubes autē solis opere ex uaporibus aqueis seu humidis terrae surgen/ tribus: & in aere cōdēfatis cōficiē natura sua caliginosa uisui sensibilibis, manu autē icōprehensibilibis: & nullis fir/ mata radicibus a uēris huc illuc ipellit: & demū aut in aere a calore resoluit: aut in pluuiā a frigore uertitur. Quid ergo ex dictis? Pro nube nō regnū itelligemus: sed quoniā in Iunonis effigiē apponit id dicemus: qd' in terris uiolētia possidemus: rui regni similitudo nōnulla est: inq̄tū uti rex suis subditis dominaat: sic & is: qui uiolēter possidet: dū uires suppetūt suis iperare uidet. Sed uti iter limpīdū aerē: & cōdensatā nubē grādis est differētia: sic iter regē atq; tyrānū, aer fulgidus est: sic & regiū nomē. Nubes obscura est: sic & caliginosa ty/ rānides. Regis amabile nomē. Tyranni tetrū & odibile. Rex ttonū cōscēdit suū regis isignitus notis. Tyrā/ nus occupat dominiū armis horridis circūseptus. Rex per quietē & lētitiā subditōz. Tyrānus per sanguinē & miserā subiacētū. Rex pacē augmētūq; fidelīū totis exgrit uiribus. Tyrānus rē suā curat per exterminīū alioz. Rex in sinu amīcoz q̄scit. Tyrānus amīcis fratribusq; semoris in satellitū scelerōzq; hominū ani/ mā suā ponit. Quā obrem cū in se: ut patet: diuersissima ista sint: rex splendidus aer merito singi pōt: & ei est ali/ quid stabilitatis annexū: siquid dici pōt stabile in caducis: ubi tyrānus respēctiue turbulēta nubes est nulli sta/ bilitati annexa: & quae facile resoluatur: seu a furore subiacentū: seu ob desidīā amīcoz. His p̄missis arbitror qd' sibi uelit fictio atq; difficultate uidebimus. Assumit ergo tūc i caelum Iſion: cū celsa aio cōtēplamur: utpu/ ra regnū: purpuras: splendores egregios: eximiā gloriā: potētiā inexhaustā: & quae stultoꝝ iudicio regū infinita sunt cōmoda: nec i merito Iouis atq; Iunonis uidemur secretariū facti: dū qd' ad eos attinet: quasi ex specula/ deitatis p̄sumptuoso speculamur aio. Et tūc in Iunonis desidēriū trahimur: dūm hos regios fastus aliud q̄ sint: stolido iudicio arbitramur. Tūc autē Iunonē iterpellat de stupro Iſion: quando nulla p̄auiā rōne: nullo iusto suadēte titulo in id priuatus hō conatus exponit: ut regno uiolēter p̄aſit. Sed qd' sit: si forsītā aliqd p̄ inde q̄ritur? Illi nubes Iunonis effigiē habēs apponit: ex quo cōcubitu: occupātis. s. & occupati iperit ilico na/ scunt cetauri: fuete qdē cetauri hoies armigeri elati animi: & imoderati: ac in oē nefas p̄oniu uti satellites cer/ nimus: & stipēdiarios: & ministros scelerū: ad quoꝝ uires fidēq; cōseſtim recurrit tyrānus. Qui iō ex nube riasci dicunt: quia ex substātiis umbratilis regni. id est subditōz eorum emungunt stipēdiā: ex quibus in eo/ rum exterminium imp̄i nutriuntur. Demum Iſion a Ioue in terras e caelo pellitur: id est a natura rerū. Postq̄ enim cupidus intrauit dominium omīssis cogitationibus splendidorum: quibus spe blanda: & fallaci existi/ manone oblectabatur: in anxias certasq; trahitur curas: dum scilicet nocere incipit: quibus laboribus quan/ tumcunq; continuis & amaris plenum sit imperium. Hic insuper quoniam se cum Iunone concubuisse ia/ ctasset id est se regem dicere ausus est: fulminatur a Ioue: eo scilicet fulmine quo exuruntur inspidi: qui dū se somniantes alis in caelum euehi arbitrantur: somno excussi repente se reperiunt p̄cipitatos in terris. Nā dū turgido spiritu elati quantūcūq; uiolētia populōz iperitū teneāt: in se redeūtes stolide ambitōis som/ nū ab orulis pellūt: aduertunt quos angores itrauerint q̄s ambages: quos timores: quasq; icognitas ante per/ plexiones: quā aſaduertētia nō aliter q̄ ab ignito fulmine cruciant. Qui cruciatus si peccato aliquo eo tenere tyrānidē finitē: non apud iferos supplicio rotā uolubilis dānaret: sed quoniā i pectore talis absq; q̄te aliq; circulari motu assidue circūuoluit & ueteres inouant & nouae supaddunt: dum hic huius ifidias: inde uires illius: illinc dei iudiciū timidus expauescit. Rotā ifixus uolubili dicit. Quae iō plena serpentū singit: q̄a curis riō solū assiduis: sed et mordacibus agitat. Seu aliter & breuius. Nubē regni dicemus fore spem sumptā: quā uōnulli sibi male suis uiribus mēfutatis certissimā faciūt. Quae ideo similis Iunoni singit: q̄a sperāti iam spe/ ratū possidere uidet: nec aliter serū q̄ si possideret: de re sperata disponit: & hinc fit: ut ex hac tam certa spe: ut effectū cōsequat: sperans sibi uires p̄aſparat: & sic agente spe. i. nube: cetauri oriunt. i. p̄aſparant & cū ad con/ sequendū opere qd' iā spe tenet inspidus: itrat labores adeo ut omittat cogitationes splēdidas & i turbulen/ tias deueniat necesse est: & sic a Ioue. i. a luce & splendore cogitationū cadit: seu deicit in terras & fulminatus uexetur in rotā ut dictū ē. De hac autē rota aliter sensisse uidet Macro. illos. s. radiis rotaz pendere districtos: qui nihil consilio p̄uidentes: nihil rōne moderantes: nihil uirtutibus explicātes: seq; & omnes actus suos for/ tunae cōmittentes casibus fortuitis semp rotant. Alii uero ubi Iſion Iouis & Iunonis secretariū dicebat sen/ serunt Iſionem augurē fuisse: eo q̄ in aere caprentur auguria per quae secreta. i. ea quae futura sunt solum a talibus cognosci credebantur. Quod autem ex nube genuerit centauros uolunt nil aliud itelligi: q̄ q̄ p̄e/ cio satellitum fidem aucupent: quae sic facile dissoluitur alio supetueniente munere ut nubes sit. Dicit p̄e/ terea Fulgentius dromocridem in teogonia scribere Iſionem in gracia primum regni gloriā affectasse: & sibi centū equites primum omnium cōquisisse: ex quo centauri. i. centū armati. Sed ego miror Iſionē primū apud grācos regnū optasse: rū constet ante tēpora Iſionis multos fuisse sycionis & argiuis reges: q̄ & grāci sunt. Fuit. n. Iſion danao iperate argiuis: posset tamē hic respōderi alios reges: q̄ eū p̄cesserūt sponte populōz

rū qbus iperauerat extitisse. Iffion aut primus fuit q pet uim & tyrānidem regnū occupare conatus est.

De Centauris Iffionis filijs in generali.

Cap. XXVIII.

Centauri Iffionis & Nubis filii fuere: ut p̄mōstratū ē. Hos uolū qdā apud thessaliā equos ante alios domuisse & insignes euasisse eqtes: & quoniā centū cōuenere iuicē cētauri dicti quasi centū armati uel cētū martes: nā græce arios mars ē. seu potius cētū auræ: nā sicut uentus uelociter euolat: sic & hi centū uelociter currere uidebant. Verūtamē hęc latina ætīmologia est: quā græce dictiones mī nime partiūf. Ex eis talē refert Seruius fabulā: q̄ cū qdā Thessalus rex bobus Oestro exagitatis satellites suos ad eos reuocandos ire iussisset: & illi cū cursu pedestri nō sufficerēt ascenderūt equos: & eorū uelocitate boues cōsecuti: eos stimulis ad testā reuocarūt. Sic hi uisi aut cū irent uelociter: aut cū eorū eq̄ circa flumen peneon potarent capitibus iclinatis locū fabulæ stulta credulitas adinuenit: q̄ arbitratū ē unū eē aīal ex equo & hoīe cōpositū: & sic postea semper pictū ē. Hi tandē elati hoīes in nuptiis perithoi cibo pleni uinoq̄ madētes spon sam perithoo auferte conati sunt: sed resistēte Theseo supati. Vitg. aut dicit illos fuisse laphitas. Eos aut supe rari atq̄ deleri Mars passus ē: eo q̄ illi sacrū nō exhibuissent cū diis cæteris adoleissent. Quasi ex hoc uelint: q̄a obmissa Martis seueritate: epulis & potationibus uacantes effœminati sint: & sic superati. Si quid præter hoc ex eis hic fictionis haberetur: satis supra ubi de Iffione declaratum est.

De Euryto Iffionis filio.

Cap. XXIX.

Eurytus ex Centauris unus: ut refert Lactātius: in domū Oenei regis calydoniæ ueniens Deyanirā quā paulo ante Hercules petierat: & fidem præstauerat se illam in uxorem ducturum: postulauit i cōiugē. Oeneus uī timēs spopōdit: & cōstituto die dū nuptias Eurytus celebraret: supuenit Her cules: & inito cū cētauris ibidē existētibus certamine eos occidit. & Deyanirā sibi matrimonio co pulauit. Ouidius uero nō sic: gnīmo dicit: q̄ cū pithous duxisset Hippodamiā cōiugē & posuisset in antro mēsas cētauris: & ipsi epulātes uino pluri mo caluissent: i lasciuā uenere & audaciā nimīā: & capiēre Euryto Hi ppodamiā atq̄ trahēte eā: surrexit pithous atq̄ theseus: & turban casu aduersus eū & socios inie re pugna: & cū abstulisset Theseus Hippodamiā Euryto eū conantē manibus cratere sumpto interfecit.

De Astilo ex cētauris uno uate: Iffionis & Nubis filio.

Cap. XXX.

Stilus ex cētauris fuit unus: & quoniā augurio ualebat futura p̄noscens fratres monerat ne bellū aduersus Laphitas assumerēt. Tandē cū se una cū eis in nuptiis repiret: uideretq̄ Driantē acriter inisistēte cedentēq̄ misere quos cōtigere poterat: & ex suis etiā plures fugiētes timēs illius uirtutē & ipse sugā cæpit nessoq̄ cētaurō fugiēti dixit: ut dicit Ouidius: Astillus ille etiā metuēti uulnera nesso. Ne fuge ad herculeos inquit secuaberis arcus. &c.

De Nesso Iffionis & Nubis filio.

Cap. XXXI.

Nessus ex cētauris famosissimus fuit: hic cū uersutus hō plurimū esset: & fuga manus euasisset la phitarū: in calidoniā abiit: & secus Hebenū eiusdē regionis fluuiū morā trahēs: Deyanirā filiā Oe nei regis amauit: tractu uero t̄pis cōtigat q̄ eunte Hercule a Calidonia uersus patriā una cū Deia nira cōiuge ab Hebeno fluuiō pluuiis turgido detētus est. Cui nesus quasi obsequiū præstatu cus obtulit se. si natās uellet transuadare fluuiū: Deianirā in ripā alterā delaturū. Quod Hercules annuit. Vecum cū trāsuadasset uelociter nesus: hercule adhuc narāte: ratus suo ardori cōcessum rēpus: aut ocior cū Deiani ra sugā arripuit. Hercules aut sup̄to arcu: sagitta eū cōsecutus est. Qui dū se sauciū cerneret: & pitucū agno sceret: ne iultus occuberet: nouā cōmētus fraudē: cōfestim uestimētū sanguine suo plitū exuit: & quasi mu nus amoris deianiræ dono dedit: hęc illi asserēs eē uirtutē: ut si illorū seruaref: posset ab omni amore forēsi in suū reuocare herculē: dūmodo id ageret ut illo idueret hercules. Quod credula Deianira seruauit: & post tēpus: dū herculē amote Iolis captū in suū reuocare uellet: illū: ut latius in sequētibus exprimef: occidit. Nes sus aut uestimēto dato expirauit: ut uaticiniū ipleret astili. Staius hūc hebenū fluuiū ob mortē nelli cētau reū cognōiat. Et Lucanus de eo dicit. Et meleagreā maculatus sanguine nelli Hebetos calidona fecat. &c.

De reliqs centauris Iffionis filijs.

Cap. XXXII.

Phyonides: Gtineus: Rethus: Omeus: Lytidas: Medon: Pisenor: Taumas: Metmeros: Pholus: Menelas: Abas: Eutinomus: Yreos: Ymbcus: Oeneus: Aphidas: Elos: Patreus: Licus: Cromis: di stis: Phareus: Bianor: Gedatus: Liceus: Hypafon: Tereus: Ripheus: Demolcon: Phlageon: Iion: Ephinous: Damus: Dorylas: Cyllarus: Ilionome scemina: Thomus: Theleboas: Pyretus: Etho dus: Phidupus: Nesses: Odites: Stiphelus: Bromus: Antimachus: Elimus: Pyramus: Latreus & Monicus: oēs fuere cētauri Iffionis & Nubis filii: & in nuptiis p̄i hoī: aut cæsi: aut sugati a laphitis: ut late in suo maio ri uolumine testat Quidius. De Perithoo Iffionis filio: q̄ genuit Polipitē.

Cap. XXXIII.

Erithous nō ex nube apposita: sed ex cōiuge fuit Iffionis filius: ut dicit Ouid. duxerat hippodamē audaci Iffione natus &c. Hic ut serf: amicitia itegra Theseo atheniēsi iunctus fuit: & cū hippocatiā secūdū Lactātiū. Secūdū aut Ouidiū Hippodamiā duxisset uxore: ut ait Secuius: circūuicinōs po pulos cōuocauit ad festū: ex quo securū est: cū in nuptialibus sacris cæteri honorarentur dii: solus Mars omisus est: quā ob causam indignatus centauris indignantibus immisit furorem: qui sur gentes aduersus Laphitas in pugnam: ut supra dictum est: plures ex cētauris cæsi occubere. Lactantius uero dicit hoc in certamine laphitas fuisse deietos: quod inelligendum est de his laphitis qui cētauri erant. Perithoom isuper uolant Hippodamiā mortua seu ea uiuente: & forte repudiata: cum Theseo amico suo con uenisse: qui tunc forte celebs erat: se nisi ex Iouis genitis sumpturos uxores: & cum iam Theseus Helenam rapuisset: quæ Iouis & Ledæ filia habebatur: nec altera nosceretur in terris ea tēpestate a loue genite præter

Liber

proserpinā Plutōnis cōiugē: cū in cælū nequirēt ascēdere: ad inferos eā rapturi declinauerunt. Verū cerberus aduersus Perithoum isurgēs: illū primo interfecit ipetu: quē dū iuuare conaret Theseus: in magno uitā fuit discrimine: & ultimo a Plutone detētus est. Tādē redeunte Hercule ab hispania Gerione supato: & p̄da īgen triduite: audito pithoi īfortunio: & captiuitate Thesei a trenaro specu descendit ad inferos: ut tragœdus testatur Seneca in tragœdia Herculis furentis. Cui obuius cerberus factus: ut in eadē tragœdia plenius dicitur: ab Hercule uictus atq; triplici ligatus cathena Theseo cōcessus est. Aliqui uolūt cerbero ab Hercule barbam decerptā: quē liberato Theseo. p̄ trenarō ad superos triplici traxit cathena etiā renitētē. Pōponius autē in cosmographia scribit circa Euxini sinus itroitu haud longe ab heraclea urbe acherusiā sperū esse: ad manes usque: ut fama fert: peruiū: & ex eo ad superos aiunt incolæ cerberū tractū. Sūt p̄terea nōnulli: q̄ ad augendā fabulæ fidē: cum uenenosis herbis locus abūdet: dicāt eas primo ex spuma tracti cerberi natas: nec in p̄cessu a quoquā euelli potuisse. Quod hac historia fictum est: & que ad historiā ptinet. Nā cū clam latronū more nō tanq̄ strēnu iuuenes rapturi p̄serpinā iuissent Perithous & Theseus: nocte a cerberō cane pithous: ut legif̄ occisus est: & ab icursantibus detētus Theseus: pro cuius liberatione Hercules ad iseros descendens. i. in regna molossorū primo claua occurrētē: & oīa audentē canē domuit: atq; ligauit: & Theseū sub īterminatione belli plutoni reperit: qui illi cōcessus est: & sic cū cane in aticā seu boetiā rediere. Per barbā cerbero euulsam audaciam atq; robur debemus itelligere: q̄bus canis priuatus est. Nā exp̄cus Hercules clauā: & uisā uiri cōstātia timidus atq; mutus effectus se uictū cōfessus est. Est enī hoibus barba a natura cōcessa in tēstimoniu uirilitalis: ut in moralibus placet Gregorio. Hāc enī quotiēs tāgimus aut uidemus nos esse uiros meminisse debemus: & nobis ab his: quæ minime uirum deceant cauce monemur. de reliquis alibi dictum est.

De Polypite Perithoi filio.

Cap. XXXIII.

Olypites perithoi fuit filius: & Hippodamia: ut Homerus in Iliade: dum dicit. Illos autē ducebat fortis bello polypites filius perithoi: quē īmortalis genuit Iuppiter. Hunc polypitē pithoo genuit gloriosa Hippodamia. Hic ut p̄ eundē Homerū patet in catalogo græcotū: cū eis in Troianā expeditionē iuit. De Britona Martis. ix. filia.

Cap. XXXV.

Ritona seu Briton nympha fuit cretensis: & ut Lactantius asserit: martis filia: quæ cū uirgo adhæsisset Dianæ: & p̄petuæ factō uirginitatis uoto uenatiōibus uacaret: eo q̄ formosa eēt: Minoi regi cretēsi placuit. Qui cū ei renitētī uolētīa uellet īferre: nec aliunde uirgini appareret effugiu: se in mare dedit p̄cipitē: & sic ab undis absorta est: contigit postea ut piscatorū reibus traheret eius cadauer in litus: porro: seu Dianæ: seu Martis turbatione factū sit: pestis ingens īsulæ īmissa est: quā uidebant cessare nō posse incolæ: nisi Dianæ īstituisent tēplū: & eā dīcthynā appellaret: eo q̄ piscatorū reia: quibus in terram deductum est britonæ cadauer dithia nominentur.

De Euannæ. x. Martis filia & Capanei coniuge.

Cap. XXXVI.

Vannes: ut Theodōtio placet Martis fuit filia: ex Thebe asopi fluminis cōiuge suscepta. Quæ qdē Euānes cōiunx fuit Capanei insolētissimi hois. & ex eo filiū pepit: quē Sthenelū uocauerit. Credo ego hāc ferocissimā fuisse fœminā: & ideo Martis dīctā filiā: Quā ferūt a deo Capaneū uirū suū dīlexisse: ut dū fulminatus apud Thebas eius funeralia exercerentur: ponereturq; Capanei cadauer femiustū in rogū: ferre nō potēs tā ingentē animi dolorē: sese iniēcisse flammis illud urentibus: & sic una cū uiro exustam & imixtis cineribus in urnam depositam.

De Hermiona. xi. Martis filia: & Cadmi coniuge.

Cap. XXXVII.

Hermionā poetæ dicūt Martis & Veneris fuisse filiā: eāq; relicta spinge: a Cadmo thebacū rege in cōiugē ductā. huic Vulcanū aiūt monile fecisse pulchritudinis īsigne sed īfausti ominis portanti: & hoc ob odiū in eā susceptū: qd̄ ex adulate rio coniugis nata sit. Ex hac īsup Cadmus. iiii. suscepit filias: & postremo: ut aiunt in serpētes uersæ: in mortē usq; mansere. Cuius fictōis absconditū hoc esse potest. Primo Veneris filia fuit Hermiona. quātū ad Cadmū: q̄ pulchritudinis seu facietia sua potēs fuit in Cadmū ueneras īmitere flammæ libidinofam flagrantis: qd̄ Veneris ē: & hoc īquātū ob īp̄ius desiderū Spinge pristinā cōiugē abdicauit. Martis uero filia ideo dici pot̄: q̄ eidē cadmo cū fuit bellū. Nā ut dicit Euseb. palest. hū idem in trise Spingos: p̄ter zelū Hermionæ a Cadmo: cuius erat uxor discessit: & cōfestim in eū bella cōmouit: & sic Martis filia. i. belli cām Cadmus assumpsit uxorē. Monile autē īfaustū a Vulcano conditū accipi pot̄ p̄pter īfaustū huiusce matrimonii exitū: eo q̄ ab amphione & zeto regno priuati: & in exilio passi sunt. Qd̄ aut in serpentē uersa sit: p̄d̄ itelligit: seu q̄ exul circa īfima un serpentes locunt: se cū uiro exercuit: ubi dū regnaret uocabat excellis: seu: q̄ p̄ diuersa post exiliū: nunc huc: nūc illuc errauerit ut serpentes. seu quia affecti senio pectus in terram uersum uti serpentes faciunt: q̄ pectore gradiunt̄ incessere.

De Hyperuio. xii. Martis filio.

Cap. XXXVIII.

Ypecuiū Martis fuisse filiū asserit in libro naturalis hystoriæ Ply. de quo nil aliud reperisse memini: nisi q̄ idem Plynus dicit eum. s. primum fuisse: qui occidit animal: & ob id puto cum opus fœuum uisum sit: Martis filium dictum.

De Etholo. xiii. Martis filio.

Cap. XXXIX.

Tholus Martis fuit filius: ut Ply. in libro naturalis hystoriæ testatur: eiusq; fuisse compertum iaculum dicit. Credo ego hunc Etholum regem fuisse Etholiæ: & ab eo forsan denominatam fore regionem illam: in qua cum bellicosi plurimum populi sint: & ipse Etholus: ut in euentū eius ostendit cum bellicosus homo esset: ab ipsis Etholis Martis filius dictus est.

De Remo. xiiii. & Romulo. xv. Martis filii.

Cap. XL.

Remus & Romulus seu romus: ut ueteres asseruere Romani: Martis suere filii: ex Iliā uestali uirgi-
ne suscepti. Ex qbus ubi de fastis refert Ouidius: q̄ cū Iliā urna sumpta iret aquā latura pro sacris
sub salice fessa cōsedir: & canentibus auibus i sōno soluta: a Marte nisa & opp̄ssa est: ei uero dormiē
ti uisū ē: se i cōspectu igniū uestaliū stare: & in focos uictas laneas: qbus obumbratū caput habebat
cecidisse: & eis duas consurgere palmas: quaz̄ altera maior ramis totū occupauerat orbē. Quas cū
molites patruus excider: a pyco martia aue: & lupo tutatae sunt. Quaz̄ cū ex eo compressu: quē dormiēs passa
fuerat: gemios pepisset: iussu Amulii regis albanoz̄ patrui sui: ut piicerent i tyberim delati: cū itum uislet pri-
diani hymbris cā flumē: nequeūtes delatores deuenire ad aluē: illos i ripā deposuere: ibi aliquādiu a pyco nu-
triti: aduēit lupa q̄ catulos pdiderat & admotis labellis eoz̄ uberib⁹ eos educauit. Figmēti huius rō sanis sumiē
ex Romāoz̄ analibus. Hētur. n. p̄ cōpto Iliā ex incognito p̄re uno partu Remū & romulū pepisse: sic uittā uir-
ginitatis testimoniū ferētes i ignē cecidere: duo nati duaz̄ fuerunt palmaz̄: q̄a uictoriosi suere iuuenes: sed alter
magis. s. Romulus q̄ romanū sūdauit impiū: p̄ qd' ois orbis suis & suoz̄. uictoriis subactus ē. In hoc s̄auit uo-
luit patruus dū abiici iussit. A pyco aut̄ educatos iō dixere: q̄a pycus formicis alaf: p̄ quas agricolaz̄ intelligūc:
sic: & ipsi a fausto pastore regio: q̄ & agricultor erat collecti: & seruati sūt: & a lupo nutriti ēt sūt: quoniā ab ac-
cha laurētia faustuli cōiuge lactati & materna solertia gubernati suere: quā lupā uocauer: eo q̄ nobile scortū
fuit: & tales nūcupātur lupaz̄: ob auaritiā: cā cuius pudicitia p̄strauere: & inde in hodiernū usq̄ cellaz̄ raliū lu-
panaria appellātur. Qd' aut̄ ex Marte geniti sint ad cōtegedā cōditoz̄ tā inclyta gētis ifamē originē adinuen-
rū ē: cōuictib⁹ ēc moribus iuuenū figmēto: nā rapaces & p̄dones & elati ai atq̄ bellicosi suere: de qbus dicit
Titus Li. qd' cū Amulius Numitorē fratrē regno expoliasset: Lausū eius occidit filiū: & iliā ad auferendā spem
plis uestalē dicauit uirginē: ex q̄ cū nati gemini: & iussu Amulii cōnt̄ expositi: a Faustulo regē cōscio & ducati:
& ad aetate usq̄ puberē deducti cū rapinis & latrocinii uacarēt: stirpis eoz̄ facti cōscii & fraudis Amulii ex cō-
posito cū captiuis a sociis ducere alter: & alter q̄si accusator cū cōsociis ad Amuliū uenissent: cōsurgentib⁹ hic
accusatore inde accusato i regē: cū occiderūt: & genus p̄fessi suū: auo eoz̄ Numitori seni regnū restituer. Ipsi
uero: ubi nūc Roma ē sibi cōdider urbē. Et dū de se uterq̄ nouaz̄ urbi nomē uellet iponere: in hāc cōcordiā ex
cōposito deuenere: ut siqs faustius sūp̄isset auguriū ex diuersis mōtib⁹: is nomē iponeret ciuitati. Ex quo se-
cutū ē: ut sex uultures uideret Remus. xii. Romul⁹ q̄obrē quoniā plures uidisset: Romā a se nūcupauit urbē:
Remus aut̄ postea: q̄a uulcū loco muri signatū cōtra edictū Romuli sup̄asset: seu aliā ob cām: a Romulo uisū
sira Fabio Romuli duce remus cultro pastorali occisus ē. Et sūt q̄ arbitrent̄ eū ibidē sepultū ubi futuri muri
uestigiū trāsgressus ē: ostēduntq̄ hodierni pyramidē i muro faxis in altū egestā cadaueri eius sup̄edificatā.

De Romulo tantum. xv. Martis filio.

Cap. Ll.

Romulus Iliā & Martis fuit filius: ut supra pxio mōstratū ē. Esto dicat Seruius hūc Romū appella-
tū fuisse. Vege p̄ Romo Romulus blādimetri cā dictū. Nā gaudēt diminutiōe blāditiā. Hic qdem
primus fuit Romāoz̄ rex bellicosissimus hō adeo: ut merito Martis filius crederet. Nulla. n. ei qes
unq̄ fuit. Hic multos ex adiacētibus urbi populos armoz̄ ui suaz̄ ditioni subegit. Et quoniā uir bel-
loz̄ fuit pauca sacra apud nouū populū: quē ex fugitiuis & latrōibus asylo facto cōgregauerat: & sabinas mu-
lieres fraude captas cōgregatis cōcesserat: instituerat. Sed iter alia laurētia intulit: hāc ob cām: ut dicit Macro-
bius: q̄a ut Macer i historiāz̄ libro refert: Faustuli cōiuge accā laurētiā Romuli & Remi in utricē: regnāte Ro-
mulo Carutio cuidā tusco diuiti nuptā auctāq̄ prēmortui Carutii hāreditate: Romulū quē nutruerat hā-
redē liq̄sset. & sic ob id pietatis cā festū laurētaliū institutū. Nonnulli aliter opinātū dicētes. nō a Romulo sed ab
ipsa Acca laurētia hoc introductū sacru: & a Romulo cōtinuatū. Quaz̄ opinio roborari uidef auctoritate Ful-
gēti: q̄ in libro antiquoz̄q̄ sermōnū dicit sic. Acca laurentia romuli nutrix cōsueuit p̄ agris semel iāno sacrifici-
care cū. xii. filiis suis sacrificiū p̄cedētib⁹: unde dū utius mortuus ēet: p̄ nutriticis gratiā Romulus i uicē defū-
sti succedere pollicetur: unde & ritus p̄cessit cū. xii. & hi. xii. q̄ sacrificarent deinceps Aruales diēti sūt fratres:
sicut Rutilius geminus in libris pōtiscalibus memorat. Hic insup̄ annū: primus Romāis ex. x. mēsi bus ordi-
nauit. Quoz̄ primū a Marte patre martiū appellauit: p̄terea centū fore patres instituit: quos Senatores nūcu-
pauit: & q̄ ex his nascebātur patricii dicebant. Inde sedato sabinaz̄ ob raptū mulierē: bello diuisit in curias: &
egrum tres cēturias descriptit: & alia multa fecit bellica: potiusq̄ pacis tpa p̄spectātia. Inde multaz̄ insignis ui-
ctoriāz̄: dū apud capreas paludes: ad recensendū exercitū contionē haberet coorta subito répestite maxima
cū fragore cæli & ronitruoz̄ strepitu ingenti: atq̄ dēso nymbo contectus ē. adeo ut eius cōspectus auferretur
a plebe: nec ulterius i terris postea uisus ē. Creditūq̄ ē a patrib⁹: eo q̄ plebi uideret fauere nimis: trucidatū &
in paludē cadauer eius deiectū. Sed postq̄ plebs nobilitatis metu aliquādiu tacuit a nonnullis initio facto: deū
deo natum regē parentēq̄ urbis Romanaz̄ salutare cōpere: & uota exhibere. Quā stolidā opinionē unius no-
bilis uiri cōsilio roboratā aiunt. Nā Iulius p̄culus q̄ ex stirpe Aeneaz̄ creditus cū Remo Romuloq̄ alba reli-
cta Romā deuenerat: & in ciuitate sollicita desiderio pditi regis in cōcionem prodiit. Romulus quirites pa-
rens urbis huius prima hodierna luce cælo repēte delapsus se mihi obuiū dedit: cū p̄susus horrore uenerabū
dus astitisset. petēs cōtra: ut intueri fas esset. Abi nūcia inq̄ Romāis cælestes ita uelle: ut mea Roma caput or-
bis terraz̄ sit: pinde rem militare sciāt: & ita posteris tradāt nullas opes humanas armis romāis resistere pos-
se. Hoc inquit locutus sublimis abiit. Ex quo factū ut sub nomē quirini: sic enim q̄a hastatus incederet: & ha-
sta quitis sabinā ligua diceretur appellatus: & deus habitus sit: Plinius tamē ubi de uiris illustrib⁹ dicit: Ro-
mulū a curibus Sabinoz̄ oppido Romanos appellasse quirites: decessit qdem postq̄ annis. vii. & .xxx. regnā-
set: & regnare cōepit anno mūdi. iiii. M. cccc. xly. natus ānoz̄. xv. ut scribit in libro répoz̄ Eusebius. Et quotiā
ultimus ex compertis ex prole Martis est. libello tiono secum libet finem impotiere.

EDiterraneum mare aphrico & asiatico atq; euripo littore terminatum mis-
le conspicuum insulis opere Herculis regum inclyte inter Abilam & Calpem
occidentalia promontoria: quæ Pomponius columnas Herculis uocat: ad ter-
ras demissum nostras ex oceano uetustissimi homines credidere. Ex quo sic
deo sua liberalitate nostris opportunitatibus prouidente ingens mortalibus
commodum consecutum est. Quid enim spectare diuino præstante lumine
rates humano excogitatas ingenio: & artificio sabrefactas: nunc remigio sul-
cantes undas: nunc uelo tenso uentorum impulsas spiritu: quibus omne gran-
de defertur onus. Quid eorum excogitare audaciam: Qui se primo undis in-
cognitis: & inexpertis flatibus credidere: horror equidem est horum tamen:
& si non semper ut plurimum tanta fuit fides aut audentium fortuna: ut trans-
fretantes peregrinatione longinqua: non dicam cursu solum: sed uolatu cele-
ri delati aut metallis: cætera cois: uestes purpureas: & aromata: lapides præ-
ciosos: & eborâ occiduis: peregrinas aues: & balsama: ligna nostris syluis incognita: gummas: & sudores arbo-
rum reliquos: radiceq; non omni solo familiares: ex quibus ram sanis q̄ agris corporibus medicamina: atq;
oblectationes sequuntur innumera. Et quod non minimum humani generis. r. p. bonum est. His agentibus
nauigationibus maris huius factum est: ut cymbræ: & celta altero orbis angulo nonnunquam sentiant: qui
sint Arabes: quid mare rubrum: quid & saba nemora sudent: hyrcanus: & tanais incola atlanticos noscant
hesperidas: & eorum etiam gustent aurea mala. seruicte ethiopes: & Nilum & libycas postes: gelidus Hyper-
boreus lustret & sarmata. sic & Hispanus Mauca: uisitatus uisitet: persas & indos & caucasum: & ryles ulti-
ma calcet taprobanis littora: & cum sua inuicem permutant bona non solum mores legesq; & habitus mi-
rentur sit: quin imo qui se dum altercum intuetur ex altero q̄ sit mundo: nec uno eodem secum illo ambiri-
oceanis arbitratu ritus miscet fidem mercimoniis cõmunicet: amicitias iungat: & dum sua docent ydioma-
ta: distant & aliena: & sic sit ut quos fecerat distantia locorum extraneos nauigatio iungat: faciatque concor-
des. Sunt præterea & alia multa: quæ si tanta non sint admiratione conspicua: sunt forsan utilitate continua-
cariora: præbet hoc mare lembis infinita piscationum cõmoda: quibus sit: ut opipares diuitum mensæ ma-
gnis: atque sapidis piscibus onerentur: & pauperes minoribus nutriantur. Hoc insuper præstante tran-
quillo ex insulis fertilibus pecora iumenta atq; frumenta: & opportuna quæcunq; uictui & continentem etiam alte-
rutrum deferantur: dat ualidis infirmisq; lauacra: & sale suo ualere facit insipida: humectat adiacentes undiq;
tetras eiusque meatu subterraneo fistulas implet: ex quibus fontes habemus & flumina: quocum nisi susce-
ptor adisset: in conuallibus maxima hominum peste marceret. Quid multa referam: hoc tam singulare bo-
num cunctis: ut ptisci finere poetæ in diuisione regni trium filiorum Saturni Neptuno contigit: & eius di-
ctus est deus: cuius quoniam prolem explicaturus sum: libuit me ipsum per eius beneficia circumagere pau-
sulum. Ut si dum aliorum nauigans posteritates exquirens: si absque periculo eim bulæ meæ sulcare permi-
sit: nunc exquirenti suam tranquillum se præbeat. Quod oro: ut ille faciat: qui illud in cathaclismo infra lit-
tora reuocauit.

De Neptuno nono saturni filio. Cui. xxxv. fuisse filios legimus: quocum hæc sunt nomia. Primus Dorus. ii.
Amicus. iii. Phorcus. iiii. Albion. v. Borgion. vi. Tara. vii. Polyphemus. viii. Tilemus. ix. Brôtes. x. Steropes. xi.
Pyragmon. xii. Nasicheus. xiii. Melion. xiiii. Asterion. xv. Aon. xvi. Mesappus. xvii. Busitis. xviii. Pegafus. xix.
Nistheus. xx. Irceus. xxi. Pelius. xxii. Neleus. xxiii. Cignus. xxiiii. Chrisaor. xxv. Othus. xxvi. Ephialtes. xxvii.
Aegeus. xxviii. Onchestus. xxix. Pelasgus. xxx. Nauphlius. xxxi. Celeno. xxxii. Aello. xxxiii. Occipite. xxxiiii. Si-
canus. xxxv. Siculus.

NEptunus Saturni & Opis fuit filius: & dū natus ē a matre: fuit absconditus: ne a Saturno occidere-
tur: ut in Sacra hystoria legitur. Hūc ueteres maris dixere deum quod ex catmine Maronis patet
dum dicit: Maturate fugam regiq; hæc dicite uestro. Non illi imperium pelagi seuumq; tridentē:
sed mihi sorte datū. Neptuno supra. Quod forsan ab Homero sumptum est: dum in persona Ne-
ptuni lic in Iliade dicit. Tres enī a Saturno sumus fratres: quos genuit Rhea. Iuppiter & ego. Ter-
tius autem dices mortuis dōminans. Ttipliciter autem omnia diuisa sunt: cuiuslibet autem contigit hono-
r: certe mihi contigit antiquum fretum habitare semper &c. Huic præterea dicit Albericus uxorem fuisse no-
mine Amphitritem: & amplissimam: sed ex pluribus mulieribus prolem. Et cum illi currum comitesq; de-
derint: qualiter per regnum incedat suum: pulchræ describit Virgilius dicens. Iungit equos curcum genitor
spumatiq; addit. Frena feris manibusq; omnes effundit habenas. Ceruleo per summa leuis uolat æquo-
ra curcu. Subsidunt undæ tumidumq; sub axe sonanti. Sternitur æquor aquis fugiunt uasto ætherc nim-
bi. Tum uariæ comitum facies imania cæthe. Et senior glauci chocus sonousq; Palemon. Tritonesq; ci-
ti phorcisq; exercitus ois. Leua tenet thetis & melite panopeaq; uirgo. Nisæq; eploq; talia cymodoceq; &c.
Sed Statius aliter eius describit excursum dum dicit. Qualis ubi æolio demissos carcere uentos: Dux præ se
neptunus ait magnoq; ualantes. Inicit ægeo tristis comitatus eunti. Citcum lora fremūt nimbiq; hyemes-
que profundæ Nubilaq; euulso terrarum sordida fundo Tempestas &c. Huic isuper de impositione nomi-
nis: cum Minecua litigium fuit: quod quoniam ubi supra de eadem dictum est: satis plene describitur: reite-
rasse superuacaneum duxi. Sic & de muris Troiæ ab eo & Apolline constructis, ubi de Laomedonte legirur:

inuentur. Volunt eum insuper Iunonis fuisse alumnus & loco sceptri gestare tridentem: & rerum illi fundamenta sacrata. Ex quibus quid senserit decepta uictus uidendum est. Neptunus maris deus a fingentibus dictus est: eo quod sic in sacra legitur historia: Iuppiter Nepruno imperium dat maris: ut insulis omnibus: & quæ secus mare loca essent omnibus regnaret &c. Hinc poetæ postmodum ubi regem dixisset historiographus: deum fingendo dixere: quæ fictio adeo adoleuit: ut etiam qui se prudentes arbitrabantur: insanda credulitate caperentur. Amphitritem autem illius ideo dixere coniugem: quia semper mari iunctus sit sonus: qui ubique in litus fit: in circuitu orbis proiicientibus sese undis in terrâ. dicitur enim amphitrites ab amphi: quod est circum: & triton maris sonus: & sic circumsonans. Currus autem habet designare motum eius in superficie: qui cum reuolutione & rumore sit ut currus faciunt rotæ. De eius incessu & comitiua: quod a Virgilio scribitur redeuntis in tranquillitatem maris mos seu natura ponitur. A Statio uero contrarium designatur: qualiter. scilicet ex tranquillitate mare efficitur procellosum. Mare autem Iunonis fuisse alumnus ideo dictum est: quia aë ex aquis suscipit incrementum: ut ubi de Iunone dictum est. Tridens autem sceptrum illi concessum triplicem aquæ proprietatem ostendit. Est enim labilis: nabilis: & potabilis. fundamenta uero illi consecrata sunt quia eius opere terra mouetur: & ob id ab Homero uocatur sapissime Ennosigeos: quod id est quod terra mouens: & propter hoc uoluerunt insipidi id quod sibi factum esset ab eo debere seruari. Quod male legerant dauidicum illud. Nisi dominus ædificauerit domum. in uanum laborant qui ædificant eam. & hi potissime qui Neptuno fundamenta commovent: cum nil stabile: nisi fundetur in petra: petra autem Christus est. Vocant eum Neptunum: ut ait Rabanus & Isidorus: quod nubatur: id est mare terram tegat: uel ut dicit Albericus: eum a nando dictum quasi ob id mouatur quod in eo res natent. Ridiculum est ob id inopinato regis nomine uel le regni qualitates expromere.

De Doro primo Neptuni filio.

Cap. II.

Docus ut dicit Seruius Neptuni fuit filius: quem alii in parte græciæ regnasse uolunt: ibique tantæ fuisse auctoritatis: ut omnes apud quos gessit imperium: ab eius nomine dori nuncupari sint. Isidorus uero ubi de æthimologiis: & Rabanus in libro de origine rerum dicunt. Dorus Neptuni & Elopis filius fuit: unde Dori nomē & originē ducunt: sunt autem græciæ pars: ex quibus est cognominata tertia lingua græcorum: quæ dorica appellatur. Cur autem hic neptuni dicatur filius: ratio uideatur. primo enim possibile est eum neptuni regis fuisse filium & tam uirtute sua: quæ auctoritate patris in magnum deuenisse nomē: ut fit: & de hoc satis dictum sit. Consueuerunt præterea ueteres: & potissime qui generosi erant animi a propriis sedibus ad alias transire: nonnunquam motu proprio ob cupiditatem gloriæ & aliquando seditionibus pulsati: uel alia necessitate coacti. qui eo quod nondum ubique peruii essent in montes & tenebrosa uetustate nemora completerent omnia: quia littora colerentur: tantum mediterraneis serè neglectis locis nauigio scirebantur: & ubi applicabantur: seu in littore occupato: seu sponte incolarum suscepti: si uidentium opinione erant uel efficiebantur insignes: dum nationis eorum alia non haberetur ab incolis uerbis notitia: quod per mare uenissent: & ut etiam eius originis gloriam ampliarent: consertim neptuno attribuebant: eumque neptuni filium nuncupabant. Si forsitan huiusmodi homo terrestri aduenisset itinere: terræ illum filium esse dicebant: quod multis contigisse indocta testatur antiquitas. Et ne sæpius reiterandus sit sermo sic de reliquis Neptuni filiis: nisi alia ratio demonstraret: intelligendum sit.

De Amyci uel Amyco Neptuni filio qui genuit Buthem.

Cap. III.

Amycis uel amyco filius fuit Neptuni & Melites nymphæ secundum Secuium: qui eum dicit a polluce certamine superatum. Quod Lactantius aperius explicans dicit: quod cum pollux cum argonautis ad bebritium nemus appulisset: & eum Amycus bebritiocum rex ad cestuum prouocasset certamen: haberetque semper hanc consuetudinem ut insidiaretur intrantibus bebritium nemus: & sub titulo euocationis in certamen illud aduenas deduceret & occideret: contigit quod cum in illud perduxisset Pollucem: & superatus illi uellet uim inferre: conuocatis a Polluce foris ibidem occisus est: ubi alios occidere consueuerat. Theodorius uero dicit hunc ex Melanthe Prothei sœnis filia Neptuni fuisse filium. Verum ego magis Seruio credam: cum dicat Leonius eum ex melita insula haud longe a sicilia ibidem deuenisse & bebritiæ regnum uiribus occupasse. Est enim bebritia regio quæ postea bithynia nuncupata est proxima troadi.

De Buthe Amyci filio qui genuit Ericem.

Cap. IIII.

Buthes: ut asserit Theodontius: filius fuit Amyci regis bebritiocum. Quem dicit Leonius ob patris sœuitiam eo ab argonautis cæso regno pulsum & cum melita autum regnum repeteret: post aliquales errores paruo nauigio drepanum in sicilia deuenisset: ibidem a lycaste nobili atque pulcherrima ea tempestate meretricis hospitio susceptus est: qui cum forma ualeret & moribus & ætate: a lycaste facile adamatus est: cuius cum esset usus contubernio: ex eo filium suscepit: quem Ericem nuncupauit. Et quia Lycastes ob eximiam pulchritudinem & meretricium ab incolis Venus uocaretur: fabulæ datus est locus Buthem. scilicet Ericem ex uenere susceptum.

De Eryce Buthis filio.

Cap. V.

Eryx: ut Theodontio placet: filius fuit Buthis & Veneris. Seruius autem dicit Neptuni & Veneris: & ex numero argonautarum fuisse: & ait quod cum Venus spatiaretur in littore siculo a Nepruno oppressa Ericem concepit. Quod prædictis male consonum est. Est o dici posse Buthem hominem extecum & a mari uectum Neptunum dici. Hic Eryx regnans in sicilia & uiribus potens hospitibus legem posuerat: ut secum cestibus decertarent: qui tandem ab Hercule ex hispania redeunte

uictas occubuit. Sane Theodontius historiam continuas generationis eiusdem dicit: quod cum tam iure parentum quam maximarum diuitiarum meretricio quaesitarum licastis amplissimum in eo siciliae angulo dominium possideret: & uiribus Butis etiam ampliatum: ea moriente Eryx tam thesauro quam egregio matris titulo: licet falso elatus se loci regem dixit: & in culmine propinqui drepano montis: templum ingens construi fecit: quod matri dicauit: & uocari iussit templum Veneris erycinae. Tandem insolens nimium ab Hercule occisus est: & in monte sepultus ubi matri condiderat templum.

De Phorco terro Neptuni filio: qui genuit Bathillum: Thoosam: Scyllam: Medusam: Stennionem: & Euralem.

Hercus: ut dicit Seruius: Neptuni & Thoosae filius fuit. hunc dicit Varro regem fuisse corsicae & Sardiniae: & ab Athlante rege nauali certamine superatum: & cum magna exercitus sui parte obrutum: quod obrem focum qui fuerunt superstites in sua consolatione eum in marinum deum fuisse conuersum dixere: & sic maris dictus est deus: saeuiteribus poericis fictionibus desiderio attestantium: & sic uidetur ea demerfione phorcum sibi deum patrem & deitatem quaesisse.

De Bathillo Phorci filio.

Cap. VII.

b Athillus: ut dicit Theodontius: filius fuit Phorci: & marini monstri: de quo & si quaedam alia referat litteris a lituris deletis legisse non potui: nec aliud usquam alibi uidisse memini.

De Thoosa Phorci filia: & matre Polyphemi.

Cap. VIII.

Hoosam dicit Seruius Phorci fuisse matrem: Verum Homerus in odyssea eiusdem Phorci dicit fuisse filiam. Sic Anthicheum Polyphemum: cuius potentia est magna omnibus in cyclopiis. Thoosa autem ipsum genuit nympha phorcina filia mari sine fece praedominantis. Et sic apparet hanc phorci matrem fuisse: & ex Neptuno peperisse Polyphemum cyclopem. Nec aduersatur quod dicit Seruius eam phorci matrem: cum duae potuerint esse eodem nuncupatae nomine: quarum altera fuit mater: altera uero filia.

De Scylla filia Phorci.

Cap. IX.

Scylla: ut ait Seruius Phorci & crotheidos nymphae filia fuit: quam ut ait Ouid. Glaucus ex Anthidone ciuitate marinus deus amauit: & quoniam illam cyrcis filiae solis: quam illum diligebat praeponebat. irata Cyrces fontem: in quo consueuerat scylla lauare uenenis infecit: adeo ut dum descendisset scylla in eum more soliro pubetenus repente in uarias est mutata formas. Attamen cum sua deformitate horre-

ret: sese in propinquum praecipitauit mare: & Glauci amatis sui opere dea marina facta est. Alii marinum monstrum effectum dicunt: cuius formam sic describit Maro. At scyllam caecis cohibet spelunca latebris Ora exertantem & naues in saxa trahentem. Prima hominis facies: & pulchro pectore uirgo Puberenus postrema imani corpore pistrinx. Delphinum caudas utero commissa luporum Praestat trinacrii metas lustrare pachini: &c. Homerus autem longa carminum serie aliter in odyssea describit fere in hac sententia. Dicit enim eam latrantem: & catuli uocem habere nuper geniti: aspectu horribile: & pedes habere. xii. cum sex capitibus: & in omne caput os ingens cum trinis ordinibus dentium plenis nigra morte: eaque in spelunca medio morantem capita extra mittere in profundissimum mare: piscarique ut delphines capiat uel balenas. Leontius autem aliam superiorum de scylla recitat fabulam. dicit enim: quod cum scylla miseretur Neptuno amphitrites eius coniunx comota zelo sparsis in aquis farmacis: in quibus lauare consueuerat: eam uertit in caninam feram: quam Hercules cum praeda Gerione hispano superato rediens: eo quod sibi boues abstulisset occidit. Verum illam pater eius reuocauit in uitam. His praemissis quid contemnerent enucleandum est. Sunt ergo qui extiment olim in littore calabro freto tenui a siculo separato aduenisse mulierem summa pulchritudine: & astu plurimo ualentem: & cum seruenti uerere prudenter modestia morum & honestate oris: quibus uirginem seu pudicissimam fingebat matronam: illectos hospites in concupiscentiam suam nudabat substans: & hinc datam fabulae locum. Fulgentius autem de ea aliter sensit in moralem sensum aequae fictionem trahens: & dicens sic. Scylla enim graece quasi exquina dicta est: quod nos latine confusionem dicimus: & quid confusio: nisi libido est? quam libidinem Glaucus amat. Glaucus enim graece luscitius dicitur. unde & glaphcomata dicimus caecitatem: ergo omnes qui luxuriam amat caecus est. Nam Anthedonis filius dictus est. Anthedon enim graece quasi anthudon: quod nos latine contrarium uidentem dicimus. ergo lippitudo ex contraria uisione nascitur. i. ex re contraria uisus. Scylla uero in modum ponitur meretricis: quia omnis libidinosa canibus lupisque immundis atque spurcis: & hiulcis hominibus inguina sua necesse est misceat. Iuste ergo lupis & canibus mixta. Quam circes odisse dicitur. Cyrces manus diuidiatio uel operatio nuncupatur: quasi cyronere. Labor enim manuum & operationem libidinosa mulier non diligit. Haec ille. Glaucus autem supra ubi de cyrcis pro maris spuma sumptus est: qua abundat cyrcis mos in radicibus suis ratione scopulorum: circa quos mare impulsus frangit: & sic scyllae scopulus. tamen de hoc satis ubi de cyrcis. Salustius autem dicit saxum esse simile rerebratae formae procul uidentibus. Canes uero & lupi ob hoc ex ea nati finguntur: quia loca plena sunt monstris marinis: & saxorum asperitas illuc imitatur latratus canum. sed nos paululum figmentis explicati adaptemus. Certissimum est ex parte Italiae in conspectu littoris tauromentani saxa esse ingentia atque cauernosa: & acuta: & cultrotum ritu secantia: & se in fretum siculum protendentia: in quo eo motu: quo oceanus assidue agitur: fluxu. s. & refluxu adeo cursu uelox: & impetuofum fert mare: ut nil celerius uideatur aut potestius. Praeterea flantibus ab arthoo in austrum uentis: & ab austro in arthoum tanto impetu eo in freto in se undas impellunt: ut percussionebus suis in caelum usque uideatur effertur: ex quo tam impetuoso motu fit: ut intransibus undis cauernas scyllae: rumor causetur ingens: qui hinc inde fractus latratus canum: ululatusque luporum imitatur: & quoniam in uacuum semper declinant aquae: fit ut eis descendentes in cauernas scyllae secum potentius impetus si sint nauigia trahat: & sic ex ueritate contingentium constat Virgilii fictio: quod illi multa sint capita: ut dicit Homerus: nihil aliud est quam pluralitas scopulorum ibidem dum

se retrahunt unum caput in altum extollentium: quibus iuxta numerum: ut pedes sint: id est fundamentum eorum oppotunum est. Ora autem plura & dentium ordines: nil aliud quam crebras eurypos interfecantia saxa discurrentes ostendunt: qui quidem nigra morte: id est mortis periculo illos intantibus pleni sunt: quod delphinis piscetur aut balenis: ideo dictum est: quia locus ille semper magnorum & monstruorum piscium abundans sit. Quod autem dicebat Leontius scyllam misceri Neptuno evidens est: nam ut patet in mare prorexitur saxum: & quoniam ibi sit tempestas & sonoras assidua: ideo fictum est ab amphitrite pharmaca fuisse iniecta. Quod autem illam occiderit Hercules dicit Theodontius ob id fictum: quia unius cyclopi filius inter saxa scyllae perierit: quare obrem in ultionem suam cyclops maximis molibus loco iniectis ora scyllae claudit: & in uium fretum fecit: & ob id mortua scylla dicta est: tractu tamen temporis omnia iniecta in se retrahens mare locum redegit in formam pristinam: & sic a phorco suscitata est filia. Scyllam autem phorci fuisse filiam dicit Theodontius a philocoro testari: eamque cum sardinia steleno Corinthio nobilissimo iuueni mitteretur in coniugem: ibidem perisse: & loco reliquisse nomen.

De Medusa Stenionis: & Euriale gorgonibus & filiabus phorci.

Cap. X.

Medusa Stenionis & Euriale phorci filiae: & ex monstro marino susceptae fuere. ut dicit Theodontius. Hae quidem gorgones appellatae fuere: & uetere testantur fama inter omnes tres unum tantum oculum habuere: quo utebantur uicissim: & ut scribit Pöponius mella in cosmographia insulas dorcadas tenuere: quas esse constat in oceano aethiopico ex oppisito aethiopiae hesperidum. Quod & a Lucano testari uidetur: ubi dicit: Finibus extremis libyes ubi feruida tellus Accipit oceanum denisso fore calentem Squalebant late phorcinosos arua medusae: &c. His insuper hanc fuisse proprietatem aiunt: ut quoscunque eas intuentes in saxa conuerterent. Has duas tantum fuisse dicit Ouidius: Cuius introitu geminas habitasse sorores Phorcidas unius sortitas luminis usum: &c. & hoc quod ad omnes tres dictum sit. Nunc autem fictionum sensum liber inferere: & ante alia has ego phorci regis sardiniae: de quo supra filias fuisse non puto: sed alicuius alterius phorci apud insulas dorcadas ea tempestate regnantis. Monstri autem marini ideo filias dictas puto a similitudine. monstrum enim marinum balena est: cuius inter proprietates dicunt. hi qui animalium exquisuere naturas hanc esse: ut dum os aperit tanto odore cuncta circumpleri: ut omnes ad eam propinqui conueniant pisces: ipsa autem quos uult capit donec eius expleatur fames. Et quae equo modo phorcides mirabili pulchritudine sua ad se uidentas omnes attrahebant homines: monstri filiae dictae sunt. Eis unum tantum fuisse oculum ob id fictum uidentur credere Sorenus & deonigdus antiquitatum historiographus: eo quod unius & aquae pulchritudinis essent. Ego autem reor: eo quod ex eis intuentium omnium unum & idem esset iudicium. Quod autem prospectantes in saxa conuerterent: ob id fictum existimo: quia tam grandis esset earum pulchritudo: quae uisa stupeficerent intuentes: & non uti atque immobiles non aliter quam si essent saxa deuenirent. Gorgones autem dictae sunt: quia ut dicit Theodontius: cum moriente patre ditissima remansissent adeo rem curauere suam: ut auctis diuitiis plurimum a suis hoc cognomine uocarentur: quod sonat terrae cultrices: nam graece georgi agricultores dicuntur. Fulgentius quidem longe aliter sentit. Dicit enim tria esse terroris genera: quae per nomina harum demonstrantur. Stenionis namque debilitas interpretatur: id est timoris initium: quod tantum mentem debilitat. Euryale uero idem est quod lata profunditas: id est stupor uel amenia: quae profundo quodam terrore mentem debilitatam spargit. Medusa autem obliuionem significat: quae non tantum mentis turbat intuitum: uerum etiam caliginem ingerit uisus hic terror in omnibus operatur: sed salua semper Fulgentii reuerentia: ista non uidentur de mente fingentium: cum hae non terrorem: sed admirationem inferant.

De Medusa Phorci filia in singulari.

Cap. XI.

Medusa filia phorci: ut dictum est: cum speciosissima mulierum esset: habuit inter alia sui decoris spectabilia: ut Theodontius asserit: crines non solum flauos sed aureos: quorum splendore captus Neptunus cum ea concubuit in templo Mineruae: ex quo concubitu Pegasus equus natus est: quare turbata Minerua: ne ignominia templo iniecta remaneret in uita crines Medusae mutauit in angues: & sic ex pulchra monstruosa facta est. Cuius monstri cum fama uolaret undique factum est: ut ad illud superandum ueniret Perseus scuto Palladis armatus: qui ei caput abscidit: & cum uolans remearet in patriam: caputque secum deferret gorgonis: contigit quod cadentibus guttis sanguinis per solitudines libycas ex eis createntur serpentes: quorum plenissima est Libya: Medusam crines habuisse aureos: id fictum reor: ut intelligamus eam fuisse ditissimam: cum per crines sumantur substantiae temporales. Propter has autem substantias Neptunus: id est exterus homo: ut fuit Perseus: in concupiscentiam eius trahitur: & eam in templo Mineruae opprimat: id est intra terminos prudentis consilii illam superat. Quod etiam per scutum palladis demonstratur quod crystallinum erat: ut per eum sumatur prudentis circumspectio. Habet enim hoc crystallum ut reddat oculis intuentis quicquid extra se geritur. Sic & dux discretus consilio quicquid possent hostes agere intuetur: & sic se tutum facit dum illorum a se prauiua frustra consilia. Ex compressu autem prudentis & caeteri ducis oris Pegasus equus. i. fama: ut in sequentibus ubi de eo patebit latius: crines autem in serpentes uertunt: quoties quis ratione substantiarum suarum opprimat: nam quae consueuerat splendore esse causa possidentes

in mordentes sollicitudines curasque uertuntur. Caput enim tunc Medusæ abscinditur cum substantiis spoliatur: per quas uiuere & multum posse uidebatur. q̄ serpentes in Libya ex sanguine capitis Medusæ nati sunt ad robotandam figmenti speciem potius q̄ ad aliquid significati tegendum dictum est. Testatur autem Eusebius in libro temporum hanc medusam a perseo præda diuitiarum tracto superatam atq; regno diuitiisq; priuatam Cecopre Athenis regnante: dicitq; a Didimo scriptū in historia peregrina.

De Albione. iiii. & Borgine. y. filijs Neprunni.

Cap. XII.

Albion & Borgion ut Pomponius mella in libro Cosmographiæ testatur: filij suere Neprunni: ex quibus ipse idem talem recitat fabulam. Transiente Hercule inter hostia rhodani & loca quæ postea mariana fossa dicta sunt: ei Albion & Borgion obuui facti sunt: eius impediētes transitum. Quamobrem cum Hercules aduersus eos inisset certamen: deficerentque ei tela ab inuocato patre eius loue illi subsidium datum est: hymbes scilicet lapidum quorum adeo locus ille abundans est ut facile pluuisse existimes. Arbitror ego hos probos fuisse uiros & aduenas: cumq; sibi ibidem sedes sumplissent timētes ne forte pellerentur obuuiasse Herculi uel alteri uenienti a quo superati sunt: & iacētes passim lapides locum fabulosæ pluuiæ inuenisse.

De Thata. vi. Neprunni filio.

Cap. XIII.

Thatam filium fuisse Neprunni Seruius asserit: dicitque eum circa Salentinorum confinia Tarentum olim inclytam ciuitatem condidisse & a suo nomine nuncupasse. Esto Iustinus uelle uideatur a Spurijs spartanorum conditam uerum idem Seruius ab eisdem duce Pallanto non conditam sed restauratam confirmat.

De Polyphemo Cyclope. vii. Neprunni filio.

Cap. XIII.

Polyphemus Cyclops uti & reliqui Cyclopes omnes: filius fuit Nepruni ex thoosa Phorci filio ut supra per Homerū patet: ubi de Thoosa. Constat enim hunc inter cyclopes notissimum & potentissimum fuisse: & Galatheam siculam nympham amasse: ut pater supra ubi de Galathea. Præterea cum unicū habuisset oculum uolunt: & ingentis stature fuisse hominem: atq; amplissimos in syluis Siculis seruasse greges: & postremo ab Vlyssē priuatū oculo. de quo Homerus in odyssæa talem refert fabulam. Dixit enim q̄ cum Vlyssēs uagus post ilionis excidium lothophagis relictis uenisset in Siciliam: uidit ibi hominem uillosū & hispidū greges mungentem: & ab antro suo solum amouentem lapidem: quem mouere nequissent iuga bouum uiginti. tandem cum antrum intrasset eius eum. xii. ex naualibus focis polyphemoque percontanti narraisset qui essent & unde uenirent: orassetque eius in suis opportunitatibus fauorem: a cyclope superbe responsum est: cum diceret se louem non timere: eoque se meliorem. & cum rogasset quonam nauim liquissent Vlyssēs perfidiam cyclopi sentiens respondit se cum sociis naufragium fecisse. postque Cyclops uidentibus cæteris captis duobus ex eis: illos ritu beluæ discerpit atque deuorauit. quare commotus Vlyssēs cogitauerat eum occidere. sed aduertens: quia tam ingentem molem ab hostio antri amouere nequisset destitit. Cyclops autem mane facto duos alios comedit: & Vlyssēs cum reliquis in specu relicto cum gregibus abiit. Vlyssēs autem clausus ingentem baculum: acuit: texitque fimo. & cum sero Cyclops rediens duos insuper ex focis occidisset Vlyssēs: obtulit ei Vlyssēs optum uini Cadum misericordiam orans. Cyclops potato uino promisit misereri: si uinum iterum propinaret: quod postquam factum est cum tertio potasset: nomen petiit Vlyssēs: Qui illi se utim uocari respondit: quod latine sonat nullus. Cui Cyclops. loco muneris exhibiti poculi te ultimum comedam. Tandem cum ob bibitum uinum: Cyclops insuetus facile se soluisset in somnum Vlyssēs sumpto stipite quem sepe liuēt in fimum: eoque igne præusto animatis in facinus sociis incensum in oculum Cyclopi acri nixu impingere. Cyclops autem expectans ingenti clamore socios antri propinquos inuocauit adiutores: qui citum antrum quærentes quisnam illum infestaret cum Cyclopi utim respondentem audissent: arbitrati quia naturali egritudine grauaretur abeuntes dixere ut neptunum patrem pro sospitate precaretur. Cyclops autem tristis cum amouisset ab hostio antri molem prætendissetque brachia ne quis hostium exiret antrum cum gregibus perscrutatis singulis pecudibus emittebat. Vlyssēs autem cum sociis cum se occisotum arietum pellibus contegissent exiure antrum quadrupes: & a Cyclope seogniti: qui deductis ex peccoribus Cyclopi festiui ad naues abiere: quos cum sensisset Cyclops eiecta mole ingenti fere nauim attigit. Vlyssēs autem ex tuto nomen illi aperuit suum: quod cum audisset Cyclops. Heu dixit in uaticinum Tyleni Eurymedis Cyclopi tandem deueni. Vlyssēs abiit. Virgilius autem eius tam formam q̄ domum narrante Achimenide: uno ex sociis Vlyssēs longe breuiori carmine designat dicēs. Im memores socii uasto cyclopi in antro Deseruere domus sanie dapibusq; cruentis. Intus opaca ignis ipse arduus atq; pulsar Sidera dii talem terrens auertite pestem. Nec uisu facilis: nec dictu affabilis ulli Visceribus miserorum: & sanguine uescitur atro & cæ. His ex Polyphemo præmissis ad intellectum intrinsecum ueniendū est: & primo uidendū q̄ Neprunni & Thoosæ filius dictus sit. Circa quod ego arbitror præstante causam matre regis Sardinia filia eū incognitū Sicilia aduenisse. Cuius cū occupasset patrem seu forte totam incognitus Nepruni dictus sit filius & tyrannus insulae factus. alia ob causam patrem meruisse Neprunnum. nā uti inexorabilis est Neprunus tepestate cōmotus: sic & inexorabiles sunt tyrāni ira aut cupiditate cōmoti. Et q̄ hic ingentis formæ: idest magnæ potentia dux gregum: idest populorum tyrannus fuerit. q̄ oculus unus illi tantum fuerit ostendit. solam enim suam rem tyranni curant: nil in deum: nil in proximum: nil in subactam plebem respiciunt. Homines suos euiscerant atq; corrodunt: dum substantiis euacuant subditos: dum exiliis damnant: dum in uocuos cruciant. Hi tamē uno: idest blanditijs astutorum hominum sopiuntur: & oculo obcaecantur dum nudantur

Liber

substantiis: & dominio. Albericus autem de Polyphemo isto aliter sentire videtur dicens: hunc Polyphemum uocari quasi multae lucis hominem ut cum Seruio conueniat: qui dicit multos dixisse Polyphemum unum habuisse oculum: alios duos: alios tres. sed totum fabulosum esse: quasi ipse uelit unum tantum habuisse. & ideo asserit hunc prudentissimum fuisse uirum: & hunc in fronte oculum habuisse: id est iuxta cerebrum. sed ab Ulyssae prudentia superatum: quod in Ulyssae particularem laudem concedi potest: ut superato donis sensu tyrannico per Polyphemum eloquium & dolosas demonstrationes ocalati hominis atque uiolentiam parantis manus effugerit. Ego in super quidem de magnitudine corporea huius poetas hyperbolice locutos iam dudum arbitratus sum. Postquam de cinerea statua hominis apud Drepanum his temporibus comperta audiui pendulus factus. nec utrum uerum simpliciter scripserint aut fictum negare audeo nec affirmare.

De Tilemo. x. Neptunni filio.

Cap. XV.

Nilemus Eurymedes ex Cyclopius unus: ut in Odyssea ostendit Homerus & ut caeteri dicuntur sic & hic neptunni fuit filius: ex qua tamen matre nisi ea fuerit ex qua Eurymedes noiatur non habetur. Vates fuisse dicitur. atque praedixisse Polyphemo quia ab Ulyssae orulo priuaretur.

De Bronte nono Sterope. x. & Pyragmone. xi. Neptunni filii.

Cap. XVI.

Rontes: Steropes: & Pyragmon Cyclopes insignes fuere. & ut dicit Theodontius ex Amphitrite coniuge neptunni filii fuere. Hos artificiosos fuisse homines constat & acri labore duratos: quos Vulcano ignis deo attributos: ut sub eo apud Lyparam insulam Iouis conficiant fulmina uolunt: ut Virgilius in aeneide plurimo describit carmine: quorum si rite uolumus causam originis eorum & officii demonstrare: pauca de necessitate praemittenda ueniunt. Cum igitur Cyclopi duae

saltem uideantur esse species: ne de una quod de altera expositum est intelligatur: ueniunt distinguendae. Prima est de qua supra ubi de Polyphemo: & illa ut satis apparet pessima. Secunda uero artificiosorum hominum est ut apparebit in sequentibus. Et quoniam inter se discordes sunt ut discordet interpretatio nominis gentilicium: quod commune habent: necesse est. Dicuntur igitur hi Cyclopes: qui artificiosi sunt homines: a cyclops quod est circulus: & copis quod est oculus: id est oculo circumlatus. Seu ut breuius sententiam sequentes uocabulorum circumspectus. quod quidem artificem hominem esse oportet. nam si non sit: nequeunt congrue primis ultima respondere. & ideo consueuere circumspecti artifices antequam manum operi apponerent mente principium & medium & ultimum intueri: ut fini debita possint praestari initia. & sic opus est inchoare. Papias autem dicit Cyclides artes a graecis nuncupari: eo quia origo illarum sicuti circuli initium latens sit: ex quo uocabulo dici Cyclopes tanquam ab arte artifex congrue dicere possumus. His praemissis cur neptuni dicti sint filii uideamus. Existimo quidem: eo quod ex mari seu aquis fere exemplaria rerum omnium artificiarum sumpta uideantur. A piscibus quippe sumptum uolunt quo ordine in pugnam acies deducantur. ab eisdem quo pacto homines equique ferro tegantur: squamis eorum inspectis. A spina excarnificati piscis in litore ad construendas longas naues doctrina sumpta est: Abiuuare eonstruendae domus & solaria artificium demonstratum: a testudine consumptis carnibus cytharae compositio ostensa est: eontractum etiam documentum A conchis & spondilibus hostiorum atque ualuarum flexuositates traditae: nec non & qualiter per circumflexos gradus in excelsas possumus rures ascendere. Sic & quo pacto buccinas edere. In aquis praeterea herbarum contestiones & productiones filiorum exortae & interferere fila: telasque texere demonstratum: aquae uarietates telarum colore facienda piscium sanguine praebere prima: motus earum primus musicam: & tempora eius atque conceptum meditantibus dedisse compertum est. Quid multa dicam: innumerabilia sunt quae mare producit instruentia artificum ingenia: ex quibus fit ut merito artificiosos homines Neptunni filios nuncupemus Cyclopesque uocemus. Et quantumque Hesiodo placeat Plinio teste in libro naturalis historiae dactyli uocati sunt in cretam fabricam fetariam inuenisse. dicit ibidem Plinius a cyclopius atque calibis ferrum fuisse compertum. Cur autem ex amphitrite dicantur suscepti puto a circuitione sonorum eum undique perstreperant artificum sonus. Vulcani ideo traduntur obsequio: quia igne molliuntur dura ad usum artificis: & molliora solidantur ut Ianus ostendetur ubi de Vulcano tractabitur. quod autem apud Lyparam fabrilium operentur dictum est ad ostendendum quoniam ab artificibus loca artificio eonuenientia sumenda sint. Quid quae so faciet faber ferrarius in palude? quid piscator in monte? quid agriculator in saxo? quid in solitudine medicus? Nil eodem. & ideo in Lypara officinam fabrorum descripsit Virgilius. quia igneus locus sit quo fabri molliunt aera. Sed superest de nominibus rationem exquirere. Brontes enim ut dicit Albericus dictus est a tonitruo quod fit tam suspiratibus foliisque etiam incudem uerberantibus malleis. Sic & Steropes dicitur a fulgore qui ex incendio nascitur. Pyragmonem autem dicit ab incude calenti nomen sumpsisse: eo quod pyr ignis: agmon autem intrus interpretetur. & haec ideo his attributa sunt nomina: quia circa armorum artificium exercentur. non enim talia darentur nauim uel templum uel palatium construenti. Volunt postremo: eo quod telum Ioui fecissent: quo Esculapius ictus est: hos ab Apolline interfectos: quod ego intelligo cum apollo interpretetur ex terminans & humoris expulso sit. quod ignis etiam facit: opifices tales si opus tale continuent cito deficere: eo quod tam labore assiduo quam igne continuo ante tempus deficeretur humor & deficient.

De Naufithoo. xii. Neptunni filio qui genuit Rixinore & Alcinoum.

Cap. XVII.

Naufithous Pheacum rex ut in Odyssea placet Homero: Neptunni fuit filius & Periuia nymphae: de quo & eius prolem sic ipse idem describit. Naufithoum qui primo Neptunus terram mouens genuit: & periuia foeminarum specie optima iunior filia magnanimi Eurymedontis &c. De hoc autem nil aliud reperitur nisi quod Rixinorem & Alcinoum filios habuerit.

De Rixinore Naufithoi filio qui genuit Arithim.

Cap. XVIII.

Rixinor filius fuit Naufithoi ut in odyſſea ſic ait Homerus. Naufithous autem genuit Rixinorem Alcinoi: quae hic Rixinor ut idem dicit Homerus coniugē ſumpſit & ſuſcepta ex ea filia unica: quae Arithin nominauit: ab apolline percuffus occubuit: quato febet exterminatus fuerit.

De Arithi Rixinoris filia & Alcinoi coniuge.

Cap. XIX.

Arithis ut in odyſſea ſcribit Homerus: filia unica fuit Rixinoris: quae Alrinous Rixinoris frater & Phearum rex ſumpſit in coniugem & ex ea Naufitheā filiam & tres filios ſuſcepit: ad hāc Vlyſſes ductu & conſilio Palladis transformata in effigiem Calpis uirginis a Califtone nympha ueniēs naufragus acceſſit & multa illi interrogatus expoſuit: & tandem honorifice ab ea ſuſceptus eſt.

De Alcinoo filio Naufithoi: qui genuit Naufitheā & Laodamantē & Aliou & Clytoniū Cap. XX.

Alcinous rex Pheacū ut in odyſſea teſtatur Homerus: filius fuit nauſithoi regis: & uir arithis: ad hunc autē in conuiuium ſedētem uenit Vlyſſes naufragium paſſus: & ab eo honorifice ſuſceptus eſt: eiꝫ conuiuium Naufitheae oblatum: Demum data ingentia munera: & nauis quae illum in patriam reportaret parata: ſociique nauales praefiti.

De Naufitheae Alcionis regis filia.

Cap. XXI.

Naufitheae filia fuit alcinoi & Arithis: ut teſtatur Homerus: quae cum exiſſet ciuitatem cum pediſſequis ſuis: iuiſſetque ad flumen lotura ueſtes: factum eſt ut uideret Vlyſſem naufragum nudū in litore & frondibus arborum circumteſtum & ab eo ſuppliciter exorata: ut illi cibum daret & ueſtes poſtulata conſeſſit: & inde illi ſuaſit ut ad patriam ſuam: & ad regiam domum poſt ſe accederet: uti poſtea factum eſt: prout plene in odyſſea narrat Homerus.

De Laodamante & Alioo & Clitonio filiis Alcinoi regis.

Cap. XXII.

Laodamas alios & Clytonis filii ſuere Alrinoi regis & arithis Homero teſte in odyſſea: de quibus nil praeter generales laudes inſcrae iuuentutis eorum reperitur: & quod Vlyſſem una cum patre alcinoo & matre eorum honorauerint: eiꝫ munera dederint.

De Melione, xiiii. Actorione, xiiii. neptunni filiis.

Cap. XXIII.

Melion & actorion neptunni ſuerunt filii ut in iliade ſcribit Homerus. Inducit enim neſtorem ſenem patroclo dicentē: ſe adhuc iuuenē bellum habuiſſe aduerſus archades: & multos ireremiſſe, & ni neptunus melionē & actorionem filios ſuos caligine occuſaſſet: eos aꝫ cū aliis occidiſſet.

De Aone, xv. neptunni filio.

Cap. XXIII.

Aon ut dicit Lactantius filius fuit Neptunni & ab eo dictam affirmat aoniam: quae quidē pars eſt Boetiae. Theodontius uero hoc idē aſſerit: Aonemꝫ dicit ex apulea factione ſuorum pulſum nauigio ueniſſe euboeam: & inde ſe in Boetiam detuliſſe: ſibiꝫ rudibus adhuc populis in montanis imperaſſe: & illos aonas una cum montibus ex ſuo nomine nuncupaſſe: a quibus neptunni filius habitus eſt: cum oncheſti cuiuſdam ditiffimi hominis Apuli fuiſſet filius ex parichia coniuge.

De Meſappo, xvi. neptunni filio: a quo Ennius poeta.

Cap. XXV.

Meſappus filius neptūni ut dicit Virgilius. At Meſappus equum domitor neptunnia proles: Quē nec ſas igni cuiquam nec ſternere ferro & ca. Hic enim ut idem teſtatur Virgilius: Tumo aduerſus aeneam auxilia duxit: Quē ſecuti ſunt ſeſennini: aꝫ falifri: & qui ſoractis habitabāt montē: & Cimini ſyluas & lacus & in ſuper capeni. hunc tamē dicit Seruius per mare ad Italiam ueniſſe: & inde neptūni filium dictum. eum etiam eſſe in uulnerabile ferro dictum eſt: eo qꝫ nunqꝫ in bello perierit: ab igne uero immunē: eo qꝫ neptūni filius: quē deum conſtat eſſe aquarum: ab iſto dicunt Ennium poetam dicere ſe originē ducere: eumꝫ equoꝫ domitorē dictum: quia animalia ſint a neptūno pducta.

De Buſiride, xvii. Neptunni filio.

Cap. XXVI.

Buſiris neptunni fuit filius ex Libya Epaphi filia ſuſceptus: ut in libro tempocum ait Euſebius. hic autem: ut ait Auguſtinus in libro de ciuitate dei: regnante Danao Argiuis: uel rex uel ponus tyrānus ſuis diis hospites immolabat: quem Seruius ab Hercule ocriſum dicit: eo qꝫ cum apud illum diuertiret: ut alios ſic & eum uoluiffet occidere: & idem Seruius aſſerit huius Buſiridis laudes ab Iſocrate deſcriptas.

De Pægaſo equo, xviii. Neptunni filio.

Cap. XXVII.

Pægaſus equus alatus: ut teſtatur Seruius & Lactantius: filius fuit Neptūni & Medufae in templo Palladis conceptus ut ſupra ubi de Meduſa. Oui. autem dicit eum natum ex ſanguine cadente ab exciſo Meduſae capite ut ubi de ſaſtis dicit: Creditur hic caefae grauido ceruice meduſae Sanguine reſperſi proſiluiſſe comiſ. Quae Ouidii opinionem Fulgentius ſequitur & Albericus. Hunc praeterea non ſolum uelociffimum: ſed uolucrum fuiſſe aiunt: eodem Ouidio teſte. Hūc ſupra nubes & ſubter ſidera lapſo Caelam pro terra: pro pede penna fuit. Eumꝫ dicunt pede caſtalium malis eſſe ſodulſe fontem: ut idem ſert Ouidius: Fama noai fontis noſtras peruenit ad aures: Dum meduſei quem praepetis ungula rupit. Et paulo infra. Vera tamen fama eſt & pægaſus huius origo Fontis: & ad laticeſ deduxit palſada ſacros & caetera. Hunc in ſuper dicunt Bellerophonem aduerſus Chymæram monſtrum euntem tuſiſſe. Sic & Perſeum dum ad gorgones iuit. Anſelmus uero ubi de imagine mundi: huic equo quaedam ad dicit: quae ab alio nemine dicta comperi. Dicit enim illi cornua eſſe: eumꝫ igneum habere anhelitum & ferreos pedes: ut totus monſtro ſit ſimilis. illum poſtremo inter ſidera locauere Ouidio teſte: lamque indignanti noua ſrena receperat ore: Cum leuis aonias ungula fecit aquas. Nunc fruitur caelo quod penis ante petebat: Et nitidis ſtellis quinque decemque micat. Nunc hiſ appoſitis quid ſenſiſſe potuerint

ueteres exquirendum est. ego hunc equum famam rerum gestarum arbitror cuius uelocitas per cursum & uolatum equi huius designatur: qui ideo neptuni & gorgonis dicitur filius: quia ex gestis in mari & terra fama oriatur. Quod in templo palladis conceptus ideo fictum puto: quia ex discreto & consulte gestis recte fama oriatur. Ex fortuitis autem nemini iure fama debetur: ex temerarie autem factis potius debetur infamia. Quod huic equo pedes sint ferrei dictum puto ut demonstreretur quonia in circuendo nunquam fame deficiant uires. Cornua autem apponuntur ei ut famosorum comprehendatur elatio. Sic & anhelitus igneus ut garuloni feruens dicendi desiderium cognoscatur. Eum castaliu effodisse fonte satis manifeste declarat: quia cupidine fame atque gloriae temporalis a nonnullis affectio ponitur omnis. ex qua quotiens optatum consequitur totiens fons castalius: id est abundans dicendi materia oritur: quae quonia poetarum est: musis igitur dicitur consecratus hic fons. Eum autem Bellorophonem & Perseum gessisse assumptas expeditiones eo dictu dici potest: quia cupidine gloriae: id est ad id delati sunt quod egerunt. seu ut quidam uolunt ad id delati sunt nauibus quiibus alatus equus erat insigne. Alberici peregrinam de hoc equo scribit opinionem: ex Fulgentii fonte sumptam. Dicit enim eum dictum pegasum a pege graecum quod latine fontem sonat: eumque esse fluuiorum omnium commune nomen: & hic uult flumen: id est pege equu esse neptunni: id est ex Neptuno genitum cum ex mari omnia nascantur flumina. & per alas uelocitatem fluminum designari: & a pege uult pagos dici: quos ueteres iuxta flumina semper ponere consueuerat & inde pagani quasi ex uno pege: id est fonte uel flumine potantes. & sic fontem quem dicimus a pegaso pede factum a Neptunno procedere sentimus. Sed quid circa hunc equum & fontem sentiat Fulgentius qui latissime scripsit paucis apponendum est. Dicit ergo pegasum ex medusae sanguine nasci: eo quod in figura fame constitutus sit. nam cum uirtus terrorem decidit fame generat: quem ideo uolucrum dicit quia ut dictum est fama uolucris sit. Fontem autem musis ungula aperuisse ideo fingitur: quia musae ad scribendam heroum fame aut antiquorum gesta: aut priorum dicta sequatur. Praeterea dicit idem Fulgentius pegasum interpretari aeternum fonte: quod arbitror. quia fama egregiorum hominum indeficiens est.

De Nictio neptuni. xix. filio: qui genuit Antiopam & Nictimenem.

Cap. XXVIII.

Nictius ut ait Lactantius filius Neptuni fuit. & ut Theodontius asserit ex Cyleno filia Athlantis susceptus. hunc dicit Lactantius Ethiopiae fuisse regem & Anthiopiam & Nictimene filias habuisse: eumque secundum quosdam a nictimene illecebram amore dilectum: cum qua cum opere nutricis concubisset ignarus scelere cognito eam uoluit: nisi aufugisset: occidere. Alii uero contrarium dicunt eum scilicet infauisse nictimene dilexisse: eamque cum illi uim uellet inferre aufugisse: quod is neptunni filius fuerit possibile est: cum fere contemporaneus aetate neptunni hominis uideatur. Si autem non sit ea ratione neptunni filius dici potest qua dicuntur caeteri.

De Anthiopia nicti filia & matre Amphionis & Zethi.

Cap. XXIX.

Anthiopiam dicit Lactantius nicti regis fuisse filiam: cui Theodontius addit ex Amalthea cretensi nympham. Hanc ut dicit Theodontius nictius lyceo thebarum aegyptiaru dedit uxorem. Lactantius autem dicit eam uel ab Epapho louis filio stupratam. alii dicunt a ioue. quod eum sensisset Lyceus ea abdicata superinduxit dirce: quae ab eo impetrauit ut illam in carcerem poneret. Verum eum tempus partus aduenisset: miseratione deorum fractis uinculis aufugit in cytherone: & amphionem zetumque peperit & exposuit & caetera. ut supra ubi de Amphione.

De Nictimene filia nicti.

Cap. XXX.

Nictimene nicti regis & Amaltheae fuit filia. hanc autem seu patrem amauerit seu ab eo amata sit dum illius arma fugeret miseratione Mineruae in auem sui nominis uersam: & in eius tutelam susceptam. Cuius figmenti talis potest esse ratio. Nictimene prudenti usam consilio seu sui criminis seu paterni uerecundia nunquam post scelus in lucem comparuit. & inde noctua dicta est. quod in tutelam Mineruae uenerit ubi de Minerua explicata ratio est.

De Hirceo. xx. Neptunni filio.

Cap. XXXI.

Hirceus ut Theodontius dicit & Paulus filius fuit Neptunni ex Alchinoe filia Atlantis susceptus: ex quo nil aliud memini me legisse.

De Pelya. xxi. Neptunni filio qui genuit filias & Acastu.

Cap. XXXII.

Pelyas filius fuit neptunni & Tyro nymphae filiae Salmonei regis Salaminae ut in odyssaea satis extense describit Homerus. Dicit enim hanc consueuisse circa ripas Eniphei fluminis delectari: quae ob rem Neptunus Eniphei sumpta forma Virginem cepit: & cum ea concubuit. Et ex eo concubitu geminos genuit Pelyam scilicet & Noleam. Tyro autem postea nupsit Eruthio. Pelya autem apud Thessaliam regnauit ut dicit Lactantius ab oraculo responsum est: hunc illi propinquam mortem fore cum eidem Neptunno patri sacrificanti aliquis pede nudo superueniret in sacris. Cui annua sacra peragenti superuenit iason nepos altero pede nudus. Celeranti enim ad sacrum in limo fluminis calciamentum retentum est. quod cum uidisset Pelyas oraculi memor confestim non tantu sibi sed filius timens propter egriam iasonis uirtutem: eidem iasoni suasisit ut expeditionem in colchos ad gloriae sui nominis consequendam assumeret: existimans ut fama ferebatur: arduu nimis & difficile aureu uellere posse surripere: & sic cum facile periturus: qui cum assumpsisset & praeter spem pelyae cum aureo uellere & Medea coniuge redisset: eo itum est ut opere Medae Pelyas a filiabus occideretur filio Acasto superstiti. Circa id quod fictum est: dicebat Leonius pelyam Neptunni hominis fuisse filiu: eumque secus Enypheum specie iuuenis incolae a Tyro dilecti ea non resistentem atque similitudine formae deceptam oppressisse: & ex ea filios suscepisse duos.

De filiabus Peliae.

Cap. XXXIII.

Ilias Pelyæ regi fuisse satis constat Ouidio inter alios recitante: quæ tamen illis fuerint nomina a nemine dictum comperio. Hæ quidem ut moris est filiarum senectuti Pelyæ patris cõpatientes ei astabant continue: quas aiunt Medæam fraude decepisse: adeo ut earum pietas in patrem in scælestum uerteretur facinus. nam cum cerneret Medæa senectutem Pelyæ ut dicebat Leontius Iasonis obstare imperio: ficto cum Iasone iurgio secessit ad illas: & diu de iniquitate Iasonis quæsta in detrimentum eius dixit se iuuentutem Pelyæ herbis restituere uelle: ut paulo ante æsoni restituerat: & sic credulis filiabus Pelyæ suasit: ut omnem sanguinem frigidum atq; ueterem ex tremulo Pelyæ senis corpore cultris exhaurirent: ut nouum atq; floridum uenis posset immittere. quod cum fecissent puellæ expirassetq; Pelya ad Iasonem rediit Medæa. Dicit Theodontius inter Pelyam & filias a Medæa seminatam zizaniam & ob eam puellas ferro in senẽ patrẽ infurrexisse & illum occidisse.

De Acasto Pelyæ filio.

Cap. XXXIII.

Acastus teste Seneca poeta in tragœdia Medæe Pelyæ fuit filius. dicit enĩ sic, Terrore pauidũ quip/pe te poenæ expetit actõq; Acastus regna thessalica obtinens. Senio tremẽtẽ debili atq; æuo gra/uem patrem peremptum queritur. & cæsi senis decisa membra rũ dolo captæ tuo piæ sorores tm/ptiũ auderent nephas & cætera. Verba sunt Creontis ad Medæam.

De Neleo. xxi. Neptũni filio qui genuit nestorẽ periclimenonẽ Cromiũ & pyro puellã. Cap. XXXV.

Neleus Neptunni fuit filius ex Tyro ut supra ubi de Pelya monstratũ est qui ut scribit Homerus a Pelya fratre pulsus a Thessalia Pylon condidit: & ibidem habitauit deorum cultor. Huic fuit con/iunx Cloris Amphionis Orcomeni regis filia: ex qua ut idẽm dicit Homerus suscepit Nestorẽ & periclemenonem Cromiũ & Pyro foeminam: & alios usq; in duodecim sed eorum nomina non habemus.

De Nestore Nelei filio: qui genuit Antilocum: Pylistratũ: Traimedem Echephoronem Stratum: Perseũ: Aratum: & Policastin foeminam. Cap. XXXVI.

Nestor filius fuit Nelei & Cloris ut dictum est. Cui. xii. fratres fuere: ut testatur Ouidius: dicẽs: Bis sex neleides fuimus conspecta iuuentus. & c. Fuit enim homo htc ætate lõgæuus: ut ipsemet tem/pore troiani bellẽ fatef apud Ouidiũ: dicens. Spectatorũ operũ multorũ reddere uixi. Annos bis centum. nunc tertia uiuitur ætas. & c. Bellicosus præterea fuit. Nam inter alia uiuente adhuc patre eo existente iuuculo bellum aduersus Epyos gessit: & multos in pugna peremit: Homero teste in Iliade. postea uero cum Theseo in nuptiis Perithoi fuit in certamine aduersus centauros. Et ut de reliquis taceã cũ græcis apud troiã arma senex gessit: & sæpe troianis obuius fuit in pugna. Fuit isup facundia celebris adeo: ut sæpe principũ mitigaret iras: & in concordiam discordes reduceret. Huic Eurydices filia Climenii ut dicit Homerus coniunx fuit: ex qua seprẽ filios & filiam unam suscepisse. idẽm testatur Homerus: quo ta men sine subtractus sit: legisse non memini.

De Anthiloco Nestoris filio.

Cap. XXXVII.

Anthilocus fuit filius Nestoris & Eurydices: ut apparet per Homerũ in odyssæa: qui scribit Pylistra tum Nestoris filium in domo Menecai apud Lacedæmoniam mortem etus flentem. Nam secus/ tus patrẽ ad troianũ bellũ ibidẽ in pugna dum uiriliter ageret a Menone auroræ filio occisus est.

De Pylistrato Nestoris filio.

Cap. XXXVIII.

Pylistratus filius fuit Nestoris & Eurydices. hunc autem Nestor dedit in socium Thelemacho Vlyssis filio uolenti ire Lacedæmonia iterrogaturus Menelaũ nunqã aliquid de Vlyssẽ præferebat.

De Trasimede Nestoris filio.

Cap. XXXIX.

Trasimedes Nestoris fuit filius & eurydices: quẽ serũ Nestor: ut testat Home. duxit in troianũ bellũ.

De Echefrone: Stratio: Perseo: & Anro filiis Nestoris.

Cap. XL.

Echefon: Stratios: Perseus: & Anthos: filii fuere Nestoris & Eurydices: quos ideo in unum iunxi: quã nil particulare de aliquo eorum legeram.

De Polycaste Nestoris filia.

Cap. XLI.

Policastis fuit filia Nestoris & Eurydices: iunior ex filiabus Nestoris Homero teste: & sic apparet eũ alias habuisse: quatum ego nomina non cognoui: nec de ea aliud audiui.

De Periclimenone Nelei filio.

Cap. XLII.

Periclimenon Nelei filius fuit: & Cloris: ut Ouidius testatur affirmans huic a Neptũno auo cõces/ sum: ut posset se in quas uellet transformare figuras. Ex quo factum est qd cũ Hercules in ultio/ nem epyorum aduersus messanos atq; pilios: & elĩpios acẽ dimicaret pugna hic forte occisorum fratrum dolore cõmotus in auem uersus Herculẽ uncis pedibus isestaret plurimum: ut Hercu/ les illum nolitantem sagitta interimeret. hunc uertibilem in quã uellet formam: nil aliud intelli/ go qd etus membrorum agilitatem: qua tanq; ceruus saltabat: currebatq; uti uolasset auis & huiusmodi facie/ bat. Eum autem uolitantem occisum credo uolucti cursu fugientem.

De Cromio Nelei filio.

Cap. XLIII.

Cromius Nelei fuit filius & Cloris: ut etiã affirmat Homerus: qui quidẽ ea in pugna: quã pilii & mes/ seni aduersum herculẽ gesserunt: cum decem fratribus suis occisus est: ut satis etiã demonstrat Quidius in maiori uolumine.

De Pyro Nelei filia & Biantis coniuge.

Cap. XLIII

Pyro uirgo nelei & cloris filia fuit: ut in Odyſſea ſcribit homerus: hæc ut idem aſſerit adeo forma ſa fuit: ut illius fere omnes græcorū nobiles optarent coniugium: eāq; neleo poſtularent. Qui nulli illam iungere uoluit: ni ſponderet ab Iphiclo matris nelei patruo boues auferre: quos detinebat & dare negabat. Et cum nemo ſponſionem hanc facere auderet Melampus uates ea tempeſta te clarus Bias fratri ſuo oſtendit poſt tempus fieri poſſe: ut ab Iphiclo deducerentur boues: quos poſtebat neleus: ſuaſitq; illi ſponſionem: ut tam ſpectabilis uirginis coniugium conſequeretur. Bias autem fratri credēs ſpondit neleo: qd' petebat: & dum circa recuperationē bouū conaretur Iphicli iuſſu captus: & carceratus eſt. Poſt tempus autem dimiſſus boues: reduxit: & Pyro habuit in uxorem. hæc fere in textu Homeri continentur: ultra quem dicebat Leontius qd' cum Bias per annum in carcere ſeruarietur: ſenſit trabes domus uermes feciſſe: quos uulgo dicimus tralōs: concepitq; ob uitiatas trabes ſecuturam ruina: quam cum prænuſſer Iphiclo meruit libertatem. Tandem cum interrogaiſſet iphicus filios non procreans: quid ad procreandum eſſet agendum ſuaſit illi: ut ſerpentis potaret uenenum. Quo factō concepit uxor iphici: & filium in tempore peperit: quo beneficio ab Iphiclo illi reſtituti ſunt boues: quibus deductis: ut dictum eſt: Pyro dedit uxorem: quæ illi peperit Anniphatim & Mantionem.

De Cygno. xxiii. neptūni filio.

Cap. XLV.

Cygnum filium ſuit neptūni: ut aſſerit Ouidius. lam leto proles neptūnia cygnus Mille uiros dedit rat. & cætera. Hic ut idem dicit Ouidius habuerat a patre ut ferro inuulnerabilis eſſet: qua cōmoditate audax factus troianis auxiliator multis ex græcis caſis aduerſus Achillem iniuit certamen. Qui cum illum gloriantem ſe cerneret: qd' ferro uulnerari non poſſet: ſumpto ingenti lapide in eum ſeſſum atq; iam crebris ictibus attonitum iecit. Cygnus autem graui impuſſus ictu cecidit: quem cōfeſſim Achilles occupauit: & genu pectus eius premens: & manibus guttur in mortem ire coegit: qui eueſſigio a patre in auem ſui nominis mutatus arma reliquit achilli. Horum figmentorum talis expoſitio poteſt eſſe. Neptūni filius dictus eſt cygnus forſitan ob candorem cutis & membrorum agilitatem: cum hi qui humidum ſunt complexionem: quæ a neptūno humiditatis patre procedit: colore ſint candidi: & ut pluma molles cute: cui humiditati ſi proportione debita immixtus ſit calor: hi tales optima membrorum agilitate fruuntur. Ex quo fit ut docti in euitandis ictibus: ut quosdam uidimus ferro feriri nequeant: & ut laſſitudine uincantur neceſſe eſt ſi ſit qui tales ſuperare uelit. Quod autem auis factus ſit ſui nominis intelligendum qd' eo mortuo nil de eo apud mortales ſuperſuerit præter uolatile nomen.

De Griſſaore. xxiiii. neptūni filio.

Cap. XLVI.

Griſſaor: ut in libro de originalibus rerū aſſerit Rabanus neptūni filius fuit: nec de eo amplius.

De Otho. xxv. & Ephialte neptūni. xxvi. filio.

Cap. XLVII.

Thus & Ephialtes: ut aſſerit Seruius filii fuere neptūni: ex Iphimedia aloi nitanis coniuge: quæ idē neptūnus oppreſſit: ut in odyſſea teſtatur Homerus. hanc tamen Iphimediā Paulus uocat Eleſtrionem. Theodontius autem Ephimeidam. hi autem quoniam ex uxore Aloī nati ſunt ut plurimum aloīdæ appellantur: ſicut & ſæpe Herculem a uictrico amphitroniadem appellamus. Hi quidem nouem digitis ſingulis menſibus creſcere uidebantur: quā obrem paruo in tempore mole ingentis corporis mirabiles facti ſunt. Dicit enim Homerus hiſ ideo tā grande ſcramēru fuiſſe: eo qd' a terra nutrent: eoſq; non amplius nouē annis uixiſſe: & eorū designās magnitudinē dicit. ix. brachioꝝ aplitudinē habuiſſe: longitudinē uero. ix. paſſuū. hiſ inſuper dicit Home. in Iliade: bellū fuiſſe aduerſus martē: eūq; ab eis captū atq; catenis uinctū: & in carceribus. xiii. mēſibus detentū: & ni luno Mercurio iniunxiſſet: ut pro liberatione eius ageret i carceribus deſceſſet. Qui Mercurius clā eū rapuit: & liberatus eſt: qd' Claudianus tāgit: ubi de laudibus Stiliconis dū dicit: Cū gemini fratres genuit: quos aſp' alous Martē ſubdiderit uicliſ. &c. Hi præterea ab aloo uictrico in gigomanniam cum ipſe grauatus ſenio ire non poſſet miſſi ſunt: qui ibidem: ut quibuſdam placet cum reliquis a ioue fulminati periere: & ephialti æthna mons ſuperimpoſitus: Otho autem mons quidam cretenſis. Alii uero dicunt: inter quos Homerus: eos ob magnitudinem corporis auſos montes montibus imponere: cælūq; affectare. Sed ut in Odyſſea dicit Homerus imberbes adhuc ab Apolline ſagittis occiſos: quos Virgilius dicit apud inferos detruſos aiens. Hic & aloīdas geminos imania uidi Corpora qui manibus magnum reſcindere cælum Aggreſſi ſuperiſq; iouem detrudere regnis & cæte. Hiſ prædictis fictionum ſenſus aperiendus eſt. Dicebat autem Barlaam hos duos fuiſſe fratres ingentis potentie aloī filios. ſed ideo Neptunni dictos: quia præter meſuram omnem humanorum corporum excreuerant: quod ad neptunnum ſpectare uolunt ingentia producere corpora: eoſq; tantū nouem annis regnaſſe. & ideo a terra nutritos dicunt: quia maximos prouentus ex hiſ quæ poſſidebant aſſumerent: & aduerſus iouem in olympo monte habitantem bellum ſecundum hystorias habuiſſe: & in eo bello iuuenes deſeciſſe egritudine peſtifera ambos: & hinc ſumptum eos ab Apolline ſagittis occiſos. Alii uero dicunt hos cū Saturno aduerſus iouem fuiſſe: & nonnullas arces extuliſſe: & ultimo uiribus iouis quando in ſiegra pugnatum eſt cū aliis multis caſos. De captiuo Marte nil reperi. Arbitror ego ſic explicari poſſe martem inſignem aliquem fuiſſe uirum militari diſciplina inſtructum & bellicoſum atq; robuſtum: horum hoſtem: qui & ſi potens eſſet: tamen ut ſæpe contingit maiores ſuccūbere & obtinere minores: ab eis captus & carceratus eſt: & cū liberatione eius nullus adinueniret modus: Mercurius. i. fraus: quæ ſurū deus: qui clā & fraude furatur: iunone iniungente: deſt pecunia: quæ forte corrupti cuſtodes aſtutia Mercurii Mars liberatus eſt.

De Aegeo. xxvii. neptūni filio qui genuit Theſeum & Medum.

Cap. XLVIII.

Aegeus athenarum rex filius fuit neptūni: Theodontio aſſerente & Marinus deus. Huic dicit Pau

Ius due fuerat coniuges: quarum prima dicta est Erhra filia Pithei regis Troezen: ex qua Theseum suscepit. Secunda ut testatur Ouidius fuit Medæa profuga: quam a Iasone repudiatam atque fugientem non solum suscepit hospitio: sed illam etiam sibi matrimonio copulauit: & ex ea ut placet Iustino: Medum filium suscepit. Successit quidem in regno Pandionis regi: quem Theodontius secundum ueritatem dicit eius fuisse patrem. & eo regnante multa incommoda Atheniensibus euenere, nam inter alia bellum Minois regis certensium: quod in uindictam Androgei filii sui indignè occisi mouerat: diu tulere. Ultimo cum succubuissent in has a Minoe ducti sunt leges: ut siannis singulis septem nobiles iuuenes ad Minorum in cretam mitterentur, qui tribus annis forte missi sunt, quarta autem fors cecidit in Theseum, qui maximo ægei patris dolore nauem conscendit iturus & cum omnia nauis ornamenta nigra essent & nauis uelum habuit: in mandatis a patre: ut si cōtingeret in agendis eum felicem obtinere exitum: rediens nauis album poneret uelum amoto nigro ut a longe infortunium suum nosceret. Theseus autem Ariadnæ consilio uictor mandatorum immemor non amoto nigro uelo redibat. Aegeus excelsa turri prospectans nigrum uidens uelum Theseum mortuum arbitratu ex turri se deiecit in mare: & mortuus ab Atheniensibus liberatis & Neptunni filius & marinus deus in solatium Thesei consecratus est.

De Theseo Aegei filio: qui genuit Hippolytum Demophoonem & Anthigonum. Cap. XLIX.

Theseus scelytus Athenarum rex fuit Aegei regis filius & Aethræ ingens atque generosi animi iuuenis plura memoratu digna peregit: adeo: ut inter Hercules plurimos nominetur unus. Hic quidem ante alia cum Hercule ab auristeo misso aduersus amazones expeditionem suscepit: ut dicit Iustinus: & cum multas occidissent atque cepissent. Coepit inter alias Menalippem atque Hippolytem Anthiopæ reginæ sorores. Sed Hercules pro armis reginæ Menalippem sorori restituit, Theseus uero Hippolytem quæ sibi in sorte prædæ cōtigerat sumpsit uxorem: ex qua Hippolytum filium suscepit. Præterea in ætate uirtute: ut refert Statius: Creontis thebane regis superbè retulit imperium: egitque: quæ prohibebat officia funeralia possent occisis in bello regibus exhiberi. Et taurum ab Euristheo atticæ terræ immissum cuncta uastantem apud marathonem interfecit. Sic Scironem latronem hospites suos dum resideret in scopulo: aut lauare sibi pedes: aut se adorare cogentem: eosque in cauos sceleris in mare. Et prociisse æque latione super cephalo flumine habitantem: & orci suos hospites trucidantem superauit atque occidit. Helenam in scopulo Castoris atque Pollucis sororem uirginem celestis pulchritudinis insignem in palestra ludentem rapuit: minotaurum iteremittit: & athenas a turpi seruitio liberauit. Ariadnam atque Phædræ Minois filias patri surripuit: & Ariadnam relicta Phædræ sibi coniugio copulauit: ex qua quosdam filios suscepit. Athenienses per diuersa passim uagantes in patriam reuocauit: & in formam ciuium sparsos agrestesque reduxit. Et ut placet Plinio in libro naturalis historiarum: primus fœdera adinuenit. Aduersus centauros in nuptiis perithoi amici sui egregie pugnauit: eosque superauit: illique comes ad inferos usque ad rapiendam proserpinam iuit: sed minus feliciter ex hoc illi successit, nam perithoo a rricerbero orci cane trucidato in mortis ipse periculo fuit: nisi forte superuenisset Hercules: qui illum a discrimine liberauit & reduxit ad superos. Et athenas rediens coniugem querulam accusantemque falso de stupri interpellatione Hippolytum cōperit: quem fugauit: & quantum in eo fuit occidit. Postremo iam senex a ciuibus suis pulsus exul apud schyrum minorem insulam die clausit: cum annis. xix. i. perasset atheniensibus: his eius laudes fere omnes Ouidius paucis testatur carminibus ubi dicit, Ingenium faciem te canunt te maxime theseu: & infra per undecim uersus.

De Hippolyto Thesei filio: qui genuit Virbium.

Cap. L.

Hippolytus Thesei & Hippolytes Amazonis fuit: filius. hic cum uenationibus cælibe uitam ducens uacaret: & oino constanti animo mulieres sperneret: a Phædra nouerca absente Theseo amatus est: desiderio cuius cum obtinere noluisset: Theseo redeunti ab ea accusatus est. Qui in furorē uersus filii necē optauit. Vex: Hippolytus timens cōsenso curru fugam coepit: quo fugiente fortuito phocæ quæ in littus exierat audientes equorum strepitum: dum sese in mare fugientes præcipitant æquos exterruere Hippolyti. Qui per scopulos aduersus eius imperium uiresque currum trahentes: atque uictus cōpages dissoluentes omnem inselicem iuuenem loris implicatum adeo per abrupta traxerunt: ut pro mortuo a circūuicinis collectus sit. Esto poetæ oēs & signatè tragœdus Seneca in tragœdia eiusdem hippolyti laceratum atque disceptum omnem asserant & occisum. Qui tandem opere atque subsidio Aesculapii quasi ab iteris in sanitatem pristinam non absque loto labore reuocatus est: ex quo euentu uidetur fabulæ locum dari: qua legimus Theseum habuisse a patre: ut ter posset optare quod uellet: & quæ nunc filium oprasset occidi: phocæ a patre emissas in littus. Hippolytus autem ne tertiam patris expiratur iram: qui ante Hippolytem matrem eius occiderat: & nunc eo inaudito cum quærebat in poenâ: atticam terram ligit: & in Italiam uenit: haud longe a loco: ubi postea condita Roma: & mutato nomine se Virbium appellari iussit: quæ bis uir fuisset: semel autem euentum: & iterum postquam beneficio Aesculapii in uitam uidebatur reuocatus. Ibi autem dicit Theodotus oppidum construxit: quod ex nomine sumptæ coniugis Aricia appellauit. Dicit præterea idem Theodotus falsum esse hippolytum Cælibe uitam ægisse: & imo secreto amore Aricia nobilem atticæ regionis formidabilem admauit: quæ Dianam: eo quod uenationis uacaret: uocabat: & se Dianam colere asserbat: & opere huius Ariciae factum dicit: ut ab aesculapio sanaretur: cum mortuum illum arbitraretur Theseus.

De Virbio Hippolyti filio.

Cap. LI.

Virbius filius fuit Hippolyti & Ariciae post hippolyti fugam ex attica susceptus. Qui cum adoleuisset aeneâ ilione delecto in Italiam uenientem a patre missus est in subsidium Turni: prout describit Virgilius. Ibat & hippolyti proles pulcherrima bello Virbius insignem: quem mater Aricia misit Edoctus egeria lucis. &c. De eo autem nil aliud habemus.

De Demophoonem Thesei filio.

Cap. LII.

Demophoon: ut Theodotius asserit filius fuit Thesei ex Phedra. Hic quidē cū ceteris græcis i bel- lum troianū iuit. Iliōe autē deiecto dū rediret in patriā tēpestate in Traciā delatus a Phyllide Lygur- gi regis filia hospitio: & lecto susceptus est. Et cū aliquādiu secū fuisset audito q̄ Mnestheus athena- rum rex agitatus pcellis & Næsea uexatus maris appulisset insulā melos: & ibidē clausit diē: regni- cupidine trachus ipetrata per tēpūsculū licentia a Phyllide refarcitis nauibus athenas rediit: & post- xxiiii. annū p̄nemi exiit: ut dicit Iustinus: Athenarū regnū assumptis: neq; de reditu curauit ad phylidem. Et cū annis. xxiii. regnasset mortuus est. Cū successit Olintes: patrū hic eius fuerit filius: incertum habeo.

De Antigone Thesei filio.

Cap. LIII.

Antigonē: ut dicit Theodotius: filius fuit Thesei & Phedra: ut dicit Barlaam natu maior demo- phoote: & post fugatū ab atheniēsisibus patrē sere adhuc pubes ab atheniensibus assumptus: & rex factus Mnestheusq; uocatus. Qui troiā uadēs non satis de ingenio demophoontis fidens eū secum traxit. Hic rediens tempestate actus nimia apud insulā melos expirauit.

De Medo Aegei filio.

Cap. LIIII.

Edus: ut Iustinus tradit: aegēi regis Athenarū: & Medæ fuit filius. Quā idē Iustinus dicit. cū priui- gnū uidisset adultū: ab Aegeo p̄ diuortiū discessisse: & colchos cū Medo filio abiisse. Ouidius autē dicit ob paratū Theseo uenenū: ut ubi supra de ea: eā aufugisse. Aut insup aliqui eā Iasonis in gra- triā rediisse: & hunc Medū inde iuisse in asiā: atq; uiribus plura sibi subegisse regna: sed eā tenuisse partē: quā mediam appellamus: & de suo seu matris nomine nuncupasse.

De Onchesto. xxviii. Neptūni filio: qui genuit Megareum.

Cap. LV.

Onchestus secūdū Lactātiū filius fuit Neptūni: quē Seruius & Lactāti. dicūt Onchestē ciuitatē pp̄in- quā pmōtorio micalesio cōstituisse: & suo noīe appellasse: nec de eo aliqd̄ p̄terq̄ q̄ Megareū filiū ge- nuerit legi. De Megareo filio Onchesti: qui genuit Hippomenem.

Cap. LVI.

Megareus filius fuit Onchesti: ut Iiqdo testatur Ouidius loquente sic Hippomene. Nāq; mihi genitor Megareus: Onchestius illi. Est Neptūnus auus: pronepos ego regis aquarū. &c.

De Hippomene Megarei filio.

Cap. LVII.

Hippomenē Megarei fuisse filiū Iaris ostēsum est: de hoc Ouid. talē recitat fabulā. Erat in scyro ciui- tate athlas Oenei filia seu Iasii uirgo isignis pulchritudinis: & p̄nicissimæ uelocitatis: q̄ ut plurimū: deorū monitu habitabat in syluis. Hæc eū a multis in cōiugē petere legem apposuit: ut. si cursus certamē petere: & siq; suparent ab ea morte multarent: uictor autē eius potiret cōnubio: & cū iā plures magis audaces q̄ scēlices supari tā seuera lege dānati eēt: Hippomenes ea nondū uisa taliū: ridebat stultitiā. Tādē cū casu cōtigeret: ut illā uideret: miratus roseā faciē: sidereos oculos: os cinamcū: aureā cesariē: pectus p̄tē: corpūq; glabellū: & gestus placidos: cōfesti eius ī ardorē icidit: qui ante dānauerat alios: nec dubitauit eius postulare cōnubiū: & seueræ legis subire discrimē. Virgo autē Hippomenes Veneris in- plorauit auxiliū: q̄ illi tulit ex uiridario hespidū tria mala aurea: eūq; docuit malorū usū: porro cū cursū expe- diti trasset: anteiretq; uirgo: iuuenis p̄doctus euestigio uidēte uirgine unū ex malis p̄iecit: fulgore cuius capra puella gradū collectura p̄uertit. Et eū euolasset iteri iuuenis illa p̄stātor facile anteiuit: ille secūdū eie- cit: qd̄ dū illa collectura moratus ille stadiū arripit uolucer. Sane illa p̄nici uelocitate malo collecto p̄ua mo- ra currētē p̄ierit. Ast ille cū iā meta cursus eēt p̄pinq;: tertiū p̄iecit: quo detēta uirgo anteq; uolucris euolasse potuisset tenebat Hippomenes terminū: quā ob causā supata uirgo eius in cōiugiū uenit. cū q̄ dū Iatus in pa- triā abiret: Hippomenes seruoris ipatiēs & suscepti muneris a Venere īmemor ī lucū cybelis illā deduxit: & ibi cū ea cōcubuit: ex quo seu Veneris seu matris deū ī indignatione factum sit: amantes in leones uersi sunt: & currui Cybelis additi. Qua sub fictione talis potest sensus abscondi. Primo mulierū si qua est obstinata duri- ties & auro: & muneribus frangi posse: cū natura auri oēs & cupidæ & tenacissimæ sint: in leones autē ideo cō- uersi dicuntur: quia in nemus cybelis eoiuerunt: idest in delitiis humanis abundauerūt: & ob id elati sunt: & sic in leones uersi: quoniam leones superba sint animalia: & ideo uersa uice currui Cybelis applicati sunt. ī. in p̄- cessu a rerum natura edocti quoniam terrenis legibus omnes sumus obnoxii: quia terrei uiuimus: & quan- tuncq; superbientes. postremo in terram reducimur.

De Pelasgo. xxix. Neptunni filio.

Cap. LVIII.

Pelasgus: ut dicit Theodotius: filius fuit Neptunni: Isidorus uero ubi de aetymologiis eū Iouis & Lariisæ filiū dicit. Sane quoniam ex compertis apparet Theodontiū taliū solertissimū indagatorem fuisse: plus illi in talibus p̄standū fidei ratus sum & ideo Neptūni: nō Iouis posui filiū. Hic autē in parte græciæ regnauit: quæ postea ab Archade ealifstonis filio Archadia dicta ē: & ab eo denoia- ta Pelasgia. dicebat Leontius & in Asia eē Pelasgos: eosq; aduersus græcos fauissē troianis ut in Iliā de testat̄ Homerus. Verū hi Pelasgi a Palasga muliere græca nomen sortiti sunt: quā aiunt in Pelasgiis cū eo- piis in Asiā transmeasse & ciuitatē condidisse: & de suo noīe Pelasgiā nuncupasse: & inde Pelasgi: qui secus Iy- ciam sunt appellati: alii contrariū tenent Pelasgū regem fuisse in Asia & ab eo Pelasgos & inde mulierē Pelas- gā ubi postea fuere Pelasgi in græciā ex Asia trāsferasse & ibidē occupata regione nomē iposuisse Pelasgis.

De Nauplio. xxx. Neptunni filio: qui genuit Palamedem.

Cap. LIX.

Nauplius Neptūni & Ammimonis filia Danae regis filius fuit: ut testat̄ Lactātius: qui de eius ori- gine fabulā recitat talē. Ammimone danai filia dū studiosē in syluis iaculo exercitare minus ad- uertēs pcussit Satyrū: quā cū uellet Satyrus uiolare illa Neptūni iplorauit auxiliū. Neptūnus autē fugato Satyro ipse eā cōpressit: ex quo cōpressu Naupliū suscepit. Hūc Naupliū apud Euboam

regnaſſe cōſtat: & eius aiūt fuiſſe filiū Palamedē græcorū factione occiſum apud troiā. Quod cū egerrime ferret Nauplius: nec adulationē ſuppeterēt uires ad ingeniū uerſus ſtāribus apud troiā græcis: ut erat ſenes cœpit oīm græciā circuire: & regias intrare græcorū principū: & ibi qbus poterat ſuaſiōibus cōiuges eorū in adulteriū: cū qbuscūq; poterat trahere arbitratus: ex hoc in reditu græcorū ſeditiones exorturas plures: eiſq; agentibus græcos in ſuū ſanguinē ruituros: & ſic dū ſe inuicē trucidarēt imerito trucidati Palamedis mortē ſuis occiſionibus expiarēt. Creditū eſt: ut Leontius aſſerebat ope ſuo Clytēneſtrā in amplexus Egeſti ueniſſe: ex quo Agamēnon poſtea interēptus: & ide Egiftus: & Clytēneſtra. Sic Egialē Diomedis cōiugē i cyllibari Stheni filii cōcubitus: & ut de reliqs taceā conat Lycophron inclyrā Penelopiſ ſamā nauplii cōſiliis maculare uolens eā: cū uno e procatoribus ſuis nōnullas iſomnes noctes egiſſe. Præterea i placabilē ſenē aiūt tā ſeruētū aio uindictā optaſſe: ut redeūtib; græcis ilione cōſupto in patriā: & acri atq; turpi tēpeſtate agitatis caphareū cōſe diſſe mōtē: & nocte accēſa face: quaſi in portū ſalubrē piclitātēs acciret in letiferos ſcopulos ſalutis auidos euocaſſe: & multis hoc facinore exitii extitiſſe cauſam. Vnde Virg. Sidus & euboicæ cautes: ultorq; caphareus: &c. Ammoti autē ſatyri & oppreſſe Amminonis a Neptūno aſſignat Barlaam paucis uerbis tōnē dicēs: ſatyriū uirginis fuiſſe pedagogū. Neptūnū autē lerneū quēdam ægyptiū inſignē: cuius prima amminone pelex fuit q̄ coniunx: & ab eo lerneum fontem denominatum atq; prouinciā.

De Palamede Nauplii filio.

Cap. LX.

Palamedes Nauplii fuiſſe filius: q̄ cū eēt una cū græcis circa troiā: & hi aduerſus Agamēnon iperū iſurrexiſſent ſeditiōe dolofa Agamēnoni p̄tate ſubtracta eius dux belli factus eſt. Huic enī cū ulyſſe ſimultates erāt: ut dicit Seruius: eo q̄ Ulyſſes in iſania ficta conatus eēt in bellū troianū nō ire: & ad eā ſimuladā uinctus aratro diſſimilibus aialibus ſalē ſerebat. Cui ante aratrū ad experientiam ſumendū iſaniæ Palamedes appoſuit Thelemachū puerū: quē cū uidiſſet Ulyſſes illico ſuſpēdit aratrū. Præterea cū in traciā frumētatū iuiſſet: & nil portarēt: ſeq; nō cōpeririſſe diceret. Palamedes uadēs reſportauit aſſatim. Quibus iſignatus Ulyſſes ægre patiebat̄ illius gloriā: q̄ obrē dolo eius factū ē: ut a ſcruis Palamedis fatiſ grāde pōdus auri iſodereſ ſub tabernaculo eius: & ide nūciis ſubornatis habitis cōſictiſ litteris i cōſilio græcorū Palamedē accuſauit: q̄ cū Priāo de deditiōe haberet tractatū: eūq; auro eē corruptū: & ad euidētā p̄ditiōis iſceptæ iuſſit eius in tabernaculo fodi: q̄ ſi ſi ibidē cōperireſ aurū: litteris eēt exhibēda ſides & nunciis: q̄ obrem auro cōperto: qd̄ ipſemet iſodi fecerat: Ulyſſis accuſatio uera credita eſt: & Palamedes tanq; noxiuſ lapidibus eſt obrutus.

De Celeno. xxxi. Ahello. xxxii. & Occipite. xxxiii. Arpys filiabus Neptūni. Cap. LXI.

Eleno Ahello & Occipite Arpyetes fuere ſecundū Seruiū & Neptūni & terræ filia. Alio uero dicit̄ Thaumatis & electæ. Harū formā deſcribit Virg. dicēs. Trifſtius haud illis mōſtrū: nec ſeuior ulla peſtis: & ira deū ſtygiis ſeſe extulit undis. Virgini uolucrū uulſus ſcēdiſſima uētris Proliues unca q; manus & pallida ſemp: Ora fame: &c. Hic eēt deſcribit in qbus habitēt locis: & unde uenerint: dū dicit. Accipiūt ſtrophades graio ſtāt noiē dictæ iſulæ Ionio i magno: q̄s dira celeno arpiæ: quæ colūt aliæ phineia. Poſtq̄ clauſa domus mēſaſq; metu liquere priores. Ex his a Seruio fabula recitatur: quæ ſupra ubi de Zeto & caſai piene ſcripta eſt. & qd̄ p̄ illā etiā ſemōdū ſit. & ſimiliter de his dicta ſunt qd̄ ubi de allethos: & aliis ſuriſ ſupra ſcripſimus: & ob id pauca hic dicēda ſupſant. Vult igit̄ Seruius eas iō Neptūni & terræ filias: q̄ in iſulis habitēt: quæ terræ ſūt: & tamē mare circūdant. Ego uero eas Neptūni filias p̄toro: q̄ mōſtraſte ſint: ut p̄ Virgili carmē pater. Arpiæ autē Iccūdū Fulgētū iō uocāt: q̄ arpiæ græce: latine rape dicit̄: & iō earū prima eſt dicta Ahello: q̄ ſi Ahelonalon: qd̄ eſt alienū cōcupiſcere. Secūda occipite: qd̄ ſignificat celeriter auferre. Tertia celeno: quæ nigū ſonat: p̄ qd̄ rapina: occultatio ſumēda eſt: & ſic primo cōcupiſcit̄. Secūdo auferit̄. Tertio occultat̄. Virgineos autē uultus iō hīc dicunt̄: ſeu q̄ ut dicit Fulgētus: ſterilis ſit rapina. Cui ego addā q̄rū ad eū cui rapit̄. & eſto aliter putē ſures q̄ppe more ſuo placidos miteſq; ſe in comſpectu hominū exhibēt: ut hac poſſint arte ignaros fallere. Vncas autē raptores habere manus expoſitiōe nō indiget. Quod ora illis ſint palida: nil aliud uult prætere: q̄ ſames aſſidua: iſatiabilis appetitus habēdi: qua miſeri & in rapinā proni angunt̄ cōtinue: ſcēdiſſima uentris pluuias raptōnū eſt: inq̄tū ut plurimū rapinarū turpis eſt exitus. Itur enī ex rapinis in ludū ſubſtātiā cōſumptōrē oiūm: & miſeriarū patrē. Itur in luxuriā laxiuarū & ocionū marcētiū matrē. Itur in gulā crapularū & ægritudinē cloacā turpiſſimā & dānoſam. Arbitror qd̄ has ad pyrrhatas: & auariſſimos atq; imanes hoīes ſpectare: eo q̄ littora inhabitēt. Addebat inſuper dictis arpiis Homerus arpyā unā: quā Thielā uocitat zephirū dicebat equos achillis genuiſſe. Hanc dicebat Leontius uēti ipetū: ſeu procellā interpretari: per quā etiā pirrhatarū demōſtraſ uelocitas ad rapinā.

De Sycano. xxxiiii. Neptūni filio.

Cap. LXII.

Sicanus: ut dicit Theodontius: antiquiſſimus rex fuit Siciliæ: & neptūni filius: & ab eo iſula q̄ antiquiori noiē dicebat Trinacria Sicania nūcupata eſt: de qua Solinus ubi de mirabilibus mūdi dicit. Sicania diu ante troiana bella Sicanus rex nomen dedit: eductus cū ampliffima liberorū manu: &c. Ex his nec nomē alicuius ad me puenit. Dicit tamē Theodontius huius Cererē fuiſſe coniugem: & proſerpinā filiā quā iouis dixere poetæ.

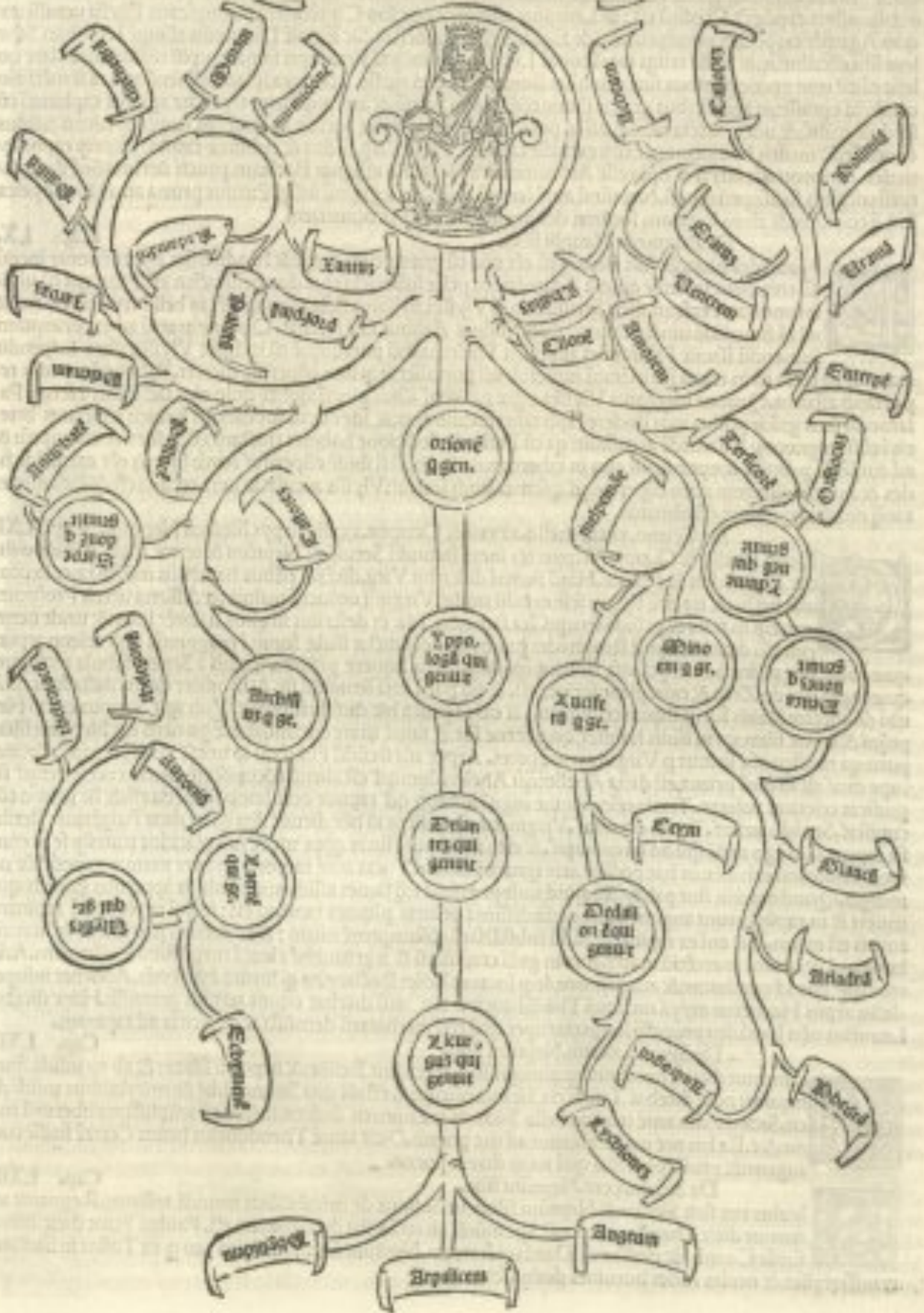
De Siculo. xxxv. Neptūni filio.

Cap. LXIII.

Siculus rex fuit Siciliæ: & Neptūni filius: ut Solinus de mirabilibus mundi teſtatur. Regnauit autem: ut dicit Theodontius poſt Sycanū: & ab eo Sicilia denominata eſt. Paulus hunc dicit filium fuiſſe Corithi & electæ: & Dardani fratrem. Neptūni filium dictum: eo q̄ ex Tuſcia in Siciliam tranſſerāſſet: & multa rudes homines docuiſſet.

Jupiter undecimo generis cum parte notatur.

Joué tertiu qui genuit

X Achaia iter pachinum trinacriæ promontorium & ueteres Syracusas leni factis spiritu me detulerat subfolanus, lbi dum iam in finē sere deducta omni Neptunni prole uetustissimorum regum potius aduentum in insulam q̄ gesta narraſsem: & mecum omnia circūſpectans excogitarem: ad quā cæli plagā uertēda eſſet nauiculæ prora: uenit in menrē tantū nūc uelo: nunc remis, nunc pedibus itū fore: ut ex filiis Saturni ſenis inſauſti nullus ſupereſſet: cuius non eſſet deſcripta ſoboles: præter Iouem quē patrem dominumq; regēq; deorum & hominū uoluere. Obſtupui fateor ſereniſſime rex, Et animi cecidere uires: & quaſi itinēri meo obſtaculum inſuperabile eſſet obiectum deſperans aiebam. O miſer potui ampliffimum oceani gurgitē intrare: & fluctus in ſydera uſq; ſurgentes modo dico conſcendere lembo. Potui uafum litrus omne mediterranei maris inter mille ſcopulos: & ſonantia ſaxa ambire. Montes ſcabroſos aſcendere: lubricas calcare ualles: tenebroſa antra ſubire: perſcrutari luſtra ferarum: & ſyluarum at-

q; nemoꝝ ſepoſitas umbras luſtrare: urbes: & oppida, & q̄d longe terribilius: ad manes uſq; deſcēdere, & diſtis oppacas intrare domos. Et terræ uiſcera oculis terebrare: & ſic alioꝝ deoꝝ plem etiā renitētē calamo tanq̄ cognitā ī mediū trahere. Nūc at ſi Iouē nō uidero quo pacto eius: q̄ apliffima ē: poſteritatē ſcripſiſſe poterō? Si at Iouē uidiffē uelī ī cælū ire neceſſe ē: quo ſcœlix ex ſublīmi ſaltu quo ex mōre cælſo ī illā memet deiciā? Quis me eo uetōꝝ extollet ipetus? Quæ deſeret cōdēſa nubes? aut ipſius armiger ales? O utinā ab inferis remearet Dædalus: q̄ ſolus hōī pēnas īduere nouit. Et mortalibus īſuetas cæli uias oſtēdere. Ipſe forſan oportunitari huic poſſet p̄ſtare ſuffragiū. Quod niſi undecūq; uenerit deſ poſt tot exhānelatos labores: tot uictos timores: tot et obices ſupatos: iſte itinere ichoato nō abſq; ignominia temeritatis meæ ſubſiſtēdū ē. Obſta- bī ſœrea cæleſtiū uidere patriā: & quo ordine ſanctiſſimi illi gentiliū theologi templa: palatia: atria: domoſq; diſpoſuiſſent cælitum. Præterea & rū ipſo Iouē ipſius ſublīme uidere ſoliū. Quo iure ſacrum illud deorū cō- ciſtorium conueniret in unum. Quod in illos ipſius iperium. Quis ordo ſedendi: quæ præſidētis maietas. Quæ leges darctur. Qui & quo ritu largirentur imperia: ut in ſinem debitū mundi gubernaretur mortalitas: & alia etiā tam prægrandis dei magnalia. Cæterū dum hinc uidēdi deſiderio cælū ac p̄ſiriēdi itinēris an- gerer ide deſperatione p̄merer. Et ecce ex littore ſirulo me etiā gubernarulū nō regente repentino impetu in- cērā uſq; delatus ſum: quā cum circūſpicerē non anre ydeon montē aſpexi q̄ reſoluta mentis caligine: & ue- ri dei illuſtratus lumine proletarii Iouis cognoui cunabula atq; fornices in circuitu: & qua in parte eius cine- res & oſſa iacerent memini. Et ſic eum nō deū cæli tronū tenentem fore perpendi: ſed hominē: cuius acta & mores: & reliqua non maiori labore q̄ aliorū deorum gentiliū poterant ex terrenis ſperulis intueri. Reuo- catis igitur uiribus: ut eius numeroſiſſimā prolē deſcribā: iter quod præpeditū rebar intrabo: orans in opta- tum me terminum dirigat: qui futurum ſibi diſertiffimum populū per rubrum mare eduxit ſicco ueſti- gio ex ægypto.

De tertio Iouē decimo. Saturni filio: q. xxxix. genuit filios: quoz hæc ſunt noīa. Prima Clio. ii. Euterpe. iiii. Melpomene. iiii. Talia. v. Polymia. vi. Erarho. vii. Terſichore. viii. Vrania. ix. Caliope. x. Acheus. xi. Venus. xii. Amor. xiii. Proſerpina. xiiii. Caſtor. xv. Pollux. xvi. Helena. xvii. Clitēneſtra. xviii. Paliffus. xix. Paliffus. xx. Lar- bas. xxi. Mena. xxii. Myrmidon. xxiii. Xantus. xxiiii. Lucifer. xxv. Orion. xxvi. Minos. xxvii. Sarpedon. xxviii. Rhadamātus. xxix. Archiſſus: de his. xxix. tractatur in præſenti libro undecimo. xxx. Tatalus. xxxi. Dioniffus. xxxii. Perſeus. xxxiii. Adon. xxxiiii. Eacus. xxxv. Pylumnus. xxxvi. Mercurius. xxxvii. Vulcanus. de his uero octo. ſa. xxix. cirra duodecimo in libro tractat. de reliquis duobus: qui ſequūtur: ſcilicet de Herrule. xxxviii. & Eolo. xxxix. in libro tertio decimo ſcribitur.

Cap. I.

Quē cretēſem: qui tertius in hoc ope eſt: Saturni & Opis fuiſſe filiū oīs teſtaſ antiq̄tas. Hic eodē partu cū Iunone editus: ne a Saturno occideret ob pactiōē cū Titano fratre factam: q̄ cito natus eſt: clam in ydam cretenſem montē alendus ab Opī tranſmiſſus eſt: & ut quidā uolūt: ru renis po- pulis cōmendatus: ſeu ut alii dicūt Ideis dactilis. Eufebius uero in libro temporū dicit Creti regi cretēſiū: & hūc illū in hoſon ciuitate in qua matris eius eſt tēplū ſeruafſe atq; nutriſſe. Qui a cure- tis dixere addunt eū ab eiſdē in antrū mōtis idæ delatū: ibiq; dū: ut paruuli faciūt: ſeret ne audiret Cymba- la & tympana: & clypeos: & arma pulſabant. Ad ſonitū: quoz more cōueniētes apes mellā in oſeius in- ferebāt: ob q̄d beneficiū poſtea deus factus dedit eis: ut abſq; coitu generarent. Aliis uero placet eū nymphis alendū datū: iter quas: ut didimus ī libro narrandiſ pyndaricæ aſſerit Mellifeo cretēſiū regi duas fuiſſe filias Amaltheā & Meliffam. quæ caprino lacte atq; melle Iouē nutrierūt. unde dicit Lanctantius in libro diuina- rum inſtitutionū. Capellā Amaltheæ nymphæ Iouē infantē uberibus ſuis aluiſſe: & ob id dicit germanicus caſar in aratheo carmine. Illa putatur Nutrix eſſe Iouis: ſi uere Iuppiter ifans Vbera cretæ mulſit ſidiſſima capræ. Sydere quæ claro granū ceſſantur alūnum. Quod etiā teſtari uidetur poeta celeberris Franciſcus petrar- cha in bucolicis et in egloga cui titulus argas eſt: ſic dicit: Tereſis ſignata labellis Vbera te moecāt niſi for- te obſcūta lactis. Illius aſtringere nectar tibi ſuggerit uulſe. De grege nepe ſuit matris tua. &c. Seneca autē dicit nō ī idā: ſed in diſtēū mōtē a matre tranſmiſſum: & ibidē nutritū. Junius autē columella de agricultura ſcribēs lib. ix. ſic de educatiōe Iouis ifannis ait. Nec ſane ruſtico dignū ē ſcitari fuerit ne mulier pulcherrima ſpē me- liſſa: quā Iuppiter ī apē cōuertit: an ut & Home. poeta dicit crabrōibus & ſole generatas apes: q̄s nymphæ frī-

Liber

xonides educauerunt. Mox dicit eo in specu Iouis extitisse nutrices: eaque pabula munere dei sortitas: quibus ipse parum educauerant alumnū. Hæc ille. Ex quibus sumit Iouē melle rārū educatū hic tandē cū adoleuisset ob captos patentes bellū hūit cū Titanis: liberauitque illos: inde patrē regno expulit: eo quod cōperisset eū uitæ suæ infidari: quæ supra ubi de Saturno latius dicta sunt. Et hinc illi bellū dicunt cum gigantibus consecutū: quos superatos: supposuit montibus: ut præmōstratum est. Deinde orbe subacto cum fratribus imperiū partitus est. Dato Plutoni infernorū dominio. Neptūno autē maris: sibi olympo reseruato. Et cū iam diu ante lunonem sororem suam sumpsisset in contugē: & rex potens factus: gloriæ auidus: coepit ambire: & non minus astutia quā uiribus nō solū humanas laudes: sed diuinos etiā sibi honores quæsiuit: templa quidem: ut in sacra legitur historia: in multis locis construxit: & suo dicitur nomini: & in quacūq; regionē uenerat Reges principesque populorū hospitio sibi comitate sua: & amicitia copulabat: & cum ab eis digrederetur imperabat sibi ædificari phanum: & suo hospitiique sui nomine insigniri: quasi ut ex hoc posset amicitia ac fœderis memoria conseruari. Et hac astutia factum ut constituta sint templa ioui ataburio: ioui labriando cum ataburius & labriandus auxiliares eius fuerint in bello. Sic & ioui Iaprio: & ioui molioni: & ioui Cassio: & quæ huiusmodi sunt: quæ ille astutissime excogitauit: ut sibi diuinū honorem: & hospitibus suis perpetuū nomen acquireret cum religione connexū. Gaudebāt autem illi & eius libenter obsequabantur imperio: & nominis sui gratia ritus annuos: & festa celebrabāt: & hoc modo religionē cultus sui per orbē terræ iuppiter seminauit: & exemplum cæteris: ad imitandū dedit. is isup in olympo mōte habitauit: ut eadē sacra testatur historia. ubi legit. Ea tempestate iuppiter in monte olympo maximā partem uitæ colebat: & eo ad eū in ius ueniebāt: si quæ res in controuersia erāt. Item si quis quid noui iuenerat quod ad uitam humanā utile esset: eo ueniebat: atque ioui ostendebat. &c. præterea quātūcūq; homo hic circa honores occupādos ambitiosus esset: & libidini desereret: multa tamen bona & utilia humanæ uitæ adiuuenit: & itroduxit: & nonnulla mala sustulit: & iter alia admoit a moribus hominū consuetudinē comedendi carnes humanas: quibus Saturni tempore uescebatur. Qui tandem dispositis rebus suis diem clausit. de exitu cuius testis est Ennius ipse quidem in sacra historia descriptis omnibus: quæ in uita sua gesserat iuppiter ad ultimū sic ait. Deinde iuppiter postquam quies terram: circuit: omnibusque amicis atque cognatis suis imperia diuisit: liquitque omnibus: leges: mores: frumētaque parauit: multaque alia bona fecit: immortalē gloriā memoriāque adeptus sempiternā monumēta suis reliquit: ætatem pessime actam in creta uitā cōmutauit: & ad deos abiit: eūque cures filii sui curauerūt: decorauerūtque eum: & sepulchrū ei in creta in oppido Aulatia: & dicitur Vestam hanc urbem creauisse: inque sepulchro eius scriptum antiquis litteris græcis iuppiter Saturni. Euemerus autem dicit eum in Oceania mortuū: sed bene in aulatia oppidō sepultū: forsitan & hoc nomē oceanicæ cretæ fuit anteq̃ a creta nymp̃ha Hesperidis filia: ut Plinius ait: ubi de historia naturali: dicta fuerit. Vides ne celeberrime rex quāto ingenio: quāto fortunæ fauore: quot antiqui hostis fallaciis longæuū nomē ianem gloriā & diuinos honores sibi quæsiuerit homo iste? Miror equidē illius quātūcūq; rudis æui insaniā: ut quæ ex homine natum passibilem atque mortale uiderant: deum: & summū deum tam inconsculte crederent. Scio possint esse qui dicant multo recentiores in hac eandē inscitia nō minus fuisse p̃cliuēs: cū legerimus a luca medico scriptū apud Iystris Iycaonia Barnabā & Paulū uiros sanctissimos: & diuini dogmatis prædicatores: eo quod contortū a natiuitate hominē in noie iesu christi rectū ambulanteque fecissent: a Iystris deos euestigio creditos: Barnabā Iouē & Mercuriū Paulū: eis que reuuentibus ferra & holocausta tanquam diis a pontificibus & populo præparata: de quibus ego minus miror. diuinū enim opus fecerant ignoratibus Iystris: quoniā nō suo: ut ipsi testabantur: sed xpi opere. iuppiter autem quid unquam supra hominem facere uisus est: nil equidē. uictoriosus fuit homo: & ne satis hoc cū astutiæ humanæ & nonnunquam fortunæ opus sit: ut ob id deus & cæli rex debeat a quoquā credi. profecto uertibiles nimium in credulitatem erāt illius æui mortales. Nos autem ueteres in sua fatuitate sinamus: & ad omnia uertamus calamū. Postquam quæ ad hystoriam spectant de Ioue dicta sunt: quid de eo fingentes dixerunt prosequamur. Primo quidem eū patrē dominumque deorū: & cæli regē dicunt: ei que loco sepe in trifulcum fulmen tribuunt. Eius præterea arborē dixere quercū. Sic & in eius tutelā aquilā posuere. Nūc quod per hæc sensisse potuerint uideamus. deorum autem pater & dominus ideo hic dictus est: quia eo regnante heroum tempora seu coepere seu florere: in quibus & poetarum seu theologorum gentilium coepit & floruit studium apud græcos. Qui cum istum tanquam ea tempestate mortalibus cæteris præualem cernerēt: eumque iam sibi ne dum apud suos: sed & apud exteras nationes adhuc uiuenti diuinos honores quæsiisse: & eorum patrem esse aut maiorem: quod iam eius intuitu fictionibus ad diuinitatem extollebantur: & quod ei nomen etiam faueret iuppiter: quod iam diu erat celebre & uero deo attributum: faueretque illi locus habitationis olympus: quo nomine cælum etiam appellamus: eū deorum finxere patrem: & cæli regem. Nec sufficit attribuisse illi quod fecerit: quinimo multa ex his quæ ante eum per plura sæcula facta fuerant: & potissime eorum duorum temporibus: quos supra Ioues nuncupatos diximus per nominum abusionem in hūc reuocata sunt. nec aliter quam suo æuo facta eidem attributa: & quod longe perniciosius fuit: multa ad uerum deum uerū deorum dominum spectantia sub huiusmodi fictionis uelo recondita & demum enucleata ad potentiam & deitatem fictam huius hominis spectare ab ignaris credita sunt: tantūque inoleuit hæc inscitia ut notū solū Iouis esse quæ dei: sed dei ueri esse quæ Iouis erant crederent: utputa adulteria prodiones & bella: & huiusmodi. Sane quotiens pro isto Ioue illustres uiri deū sensere uerū: quod minus honestum de Ioue scribitur pro aliquo naturali actu opere naturæ naturatæ producto: quæ dei opus est intelligi uoluere: quod ego nō laudo per illecebras fictiones diuinam designari potentiam. Deorum insuper numerositatē non adiuuenerē: ut tot crediderint deos esse: quin imo prudentes uoluere deitates illas multis ascriptas: diis potentia unius ueri dei officia esse

existimantes: sic p ministros deum agere uti mortales agimus quod clarissime in libro de dogmate Platonis ostēdit apuleus. Nos autē & bene secundū Psalmistā credimus de deo: quia dixit & facta sunt. Nec tamē negamus deo ministros ēē alios iustitiā ut dā mones: alios gratiā ut angelos: alios opportunitatū & uictus: ut sup/ cælestia corpora: sed de his alias. Per fulmē uero rrisulcū loco sceptri ioui additū: eo q̄ igneū sit ostendere uolere lingentes nōnunq̄ eū pro elemēto ignis & aeris assumēdū ut asserit Seruius: & tunc iunonē eius coniu/ gem terrā & aquā eē uolūt: eo q̄ ex eis omnia quorundā iudicio procreantur: & sic serundū Varronē de agri cultura duo dicuntur parētes magni: iuppiter pater & iuno mater. Puto ego hac fictionē originē habuisse ab his qui arbitratū sunt ignē rege omnium causam: ac eo agente cuncta generari atq̄ nutriri: & sic dum ignis & aer iuppiter eius opus est coruscationē & tonitrua: nubes congregare: atq̄ dissoluere: uictos excitare: atq̄ cō/ primere: fulmina emittere: & huiusmodi: eo q̄ hæc in regione aeris igne agēte cōficiant. Trifulcū autē dixere fulmē ut triplex fulminis designetur proprietas: ē. n. coruscū: & scindit & urit: de quibus si q̄s plene uideret cu/ pit Senecā philosophū uidcat ubi de quæstionibus naturalibus. Quercū arborē ideo attributā illi uolunt: quia eius fructu primæui homines pascerentur: & ideo uisum est eam arborē tite dici illius ad quē spectat educa/ re homines: quos ipse produxit: seu quoq̄ gerit imperium. Hæc Isidorus ubi de ethi. nucē uidetur arbitrari: eam q̄ dicit a laninis iuglandem uocari: quasi iouis glandem: eo q̄ ioui olim cōsecrata fuerit: & sequitur eius fructus tantū habere uiriū ut si mittatur inter suspectos herbarum uel fungorū cibos: quicquid in eos uirulē tum sit exudet: rapiant & extinguant. Aquilam eius i tutclam esse asserunt: eiusq̄ rei causam Lactātius ex alie/ no describit dicēs. Cæsar quoq̄ in aratho refert aglaostē dicere iouē cum ex insula naxo aduersus titanos pro/ ficisceretur & sacrificiū faceret in litore: aquilā ei in auspiciū euolasse: quam uictor bono omine acceptā rute/ læ quæ subiugarit. Sacra uero historia ē ante concedisse aquilā illi in capite: atq̄ ei regnū portēdisse testatur. Cur isans a saturno absconditus sit. Cur cū titanis bellum. Cur Saturnum fugauerit saris plene ubi de Satur/ no monstratū est. De cōiugio uero lunonis ēt ubi de iunone est explicatū: sic & de noie saris plene: ubi de ioue primo. Et ex his quæ ibidē & hic scribūtur: siq̄s uellet saris posset aduertere quantū homo iste cum propria/ tibus iouis planetæ conuenerit: & quoniam ob id merito sit iuppiter nuncupatus.

De nouem musis filiabus iouis.

Cap. II.

Musarū numero nouē sunt iouis & Memoriarū filiarū ut ubi de Ethymologiis placet Isidoro. Theodon/ tius at mēnonis dicebat: & thespia: eo forsā q̄ thespia: illas appellet Oui. Hæc nota sunt hæc: Clio: Euterpe: Melpomene: Thalia: Polimnia: Eratho: Terpsichore: Vrania & ultima Caliope. His dicunt cū filiabus Pierii numero totidē bellū inatū fuisse. Et quoniā uictæ sint a musis Pierides in/ picas mutatæ sunt: & ob uictoriā musæ earū consecutæ sunt cognomē. Has præterea dicunt a quodā pyrthe/ neo claustris clausas: easq̄ ex claustris in detētoris perniciē euolasse. Insuper aiunt eis fontē castaliū & nemus helicone cōsecratū: easq̄ ad lyrā Apolline pulsante canētes. Nos at his præmissis ad auferendū uelut sictōibus ueniamus. placet Isidoro christiāo atq̄ sanctissimo homini has musas appellatas a quærēdo: eo q̄ p eas: sicuti antiq̄ uoluerūt: ius carminū & uocis modulatio q̄reret: & ob id p deriuationē ab eis musica: quæ ē modera/ tionis pitia denominata ē. Et ut idē dicit Isidorus: quoniā ipsarū musarū sonus sensibilis res ē: & q̄ in præteri/ tū fluit ip̄mititur: ius memoriarū: iō eas a poetis iouis & memoriarū nūcupatas. Ego autē puto cū a deo ois sit sciē/ tia: nec solū ad eā cōcipiendā itellexisse sufficiat: nisi q̄ itellecta memoriarū cōmēdauerit: & sic memoriarū confer/ uata expresserit: ut te q̄ scire nouerit: ut ait Persius. Scire tuū nihil ē nisi te scire hoc sciat alter: qd̄ musarū offi/ ciū ē: & hic illas ioue genitas & memoria factas. Necnō arbitror musas a moys qd̄ aqua dictas causa i seque/ tibus ostēdes. Cur autē nouē sint i cōmētatio secūdo sup somnio Sripionis plurimū Macrobius conat ostēdere eas equarās octo sperarū cæli cantibus: nonā uolēs cælogē modulationē esse cōcētū: supaddēs post lōgā uerbo/ rū seriē musas esse mūdi cantū a rusticis ēt sciri: quia eas camenas q̄si canenas a canendo dixerūt. Attamē ex his reddit Fulgētius aliā rationē dicēs uocē fieri q̄truor ex detibus: quos lingua dū loquit̄ pcutit: ex quibus si de/ fecerit unus potius q̄ uox sibilus emittatur necesse est. Insuper ex duobus labiis uelut uerborū cymbalis com/ moda modulātibus. Sic & lingua quæ curuamine a circūflexione quadā tanq̄ plectrū uocalē format sp̄m. i/ de & palato concauitate cuius sonus pfertur. Ultimo ut nouē sint additur gurturis fistula quæ reret̄ meatu/ spiritalē præbet excursum. Et isuper quoniā his a mulis cōcinens Apollo additur nō aliter q̄ seruator con/ cētus p̄dictis ab eodē Fulgentio iungitur pulmo: q̄ uelut erarius follis cōcepta reddit atq̄ reuocat. Et ne sibi in tā sepositū naturæ opus tantūmodo fidē uelle præstari uideatur: tam exquisitæ rōnis testes iducit Anaxi/ mandrū Lampascenū & Zenophanē Heracleopolitem: quos suis in cōmētariis: quæ dicta sunt scripsisse cō/ firmat. Asseritq̄ hæc & ab aliis æque illustribus philosophis affirmari: ut a Pysandro Physico & Euximene eo in libro quē telegumenon nūcupauit. Porto idē Fulgentius q̄si minus plene diluridauerit: quod de musis itendit: ut nominū & opationū singularū rationē deducat in mediū: dicit sic. Nos uero nouē musas doctrinæ atq̄ sciētiæ dicimus modos: hæc est prima Clio quasi prima cogitatio discēdi. Clio. n. græce fama dicitur: & quoniā nullus scientiā quærīt nisi in qua famæ suæ p̄tellet dignitatē: ob hanc tē prima Clio appellata est: idest cogitatio quærēdæ scientiæ. Secunda Euterpe græce: qd̄ nos bene delectans dicimus: qd̄ primū sit sci/ entia quærete: secundū sit delectari qd̄ quæras. Tertia Melpomene quasi melempio comene. i. meditationē faciens pmanere: ut sit primū uelle: secundū delectare quod uelis: tertiu istare meditandō ad id qd̄ desideras. Quarta Thalia. i. capacitas quasi si dicatur tythoalia. i. ponēs germina. Quinta Polymnia quasi polim. i. mul/ tam memoriā faciens dicimus: quia post capacitatem est memoria necessāria. Sexta Eratho: idest euticumē non: quod nos latine inueniens similem dicimus: quia post scientiam & memoriā iustum est ut aliquid si/ mile & de suo inueniat. Septima Terpsichore. i. delectans instructionem. ergo post iuentionē oportet te iam

discernere ac iudicare quod inuenies. Vrania octaua est. i. caelestis. post. n. diiudicatione eligis quid dicas qd despicias. Eligere enim utile & caduca despemere caeleste geniu est. Nona Calyope. i. optime uocis. Ergo hic erit ordo. primu est uelle doctrina. secundu est delectare qd uelis. tertiu est instare ad id quod delectat. quartu est capere ad qd instes. qntu est memorari qd capis. sextu est iuenire de tuo simile ad qd memineris. septimu iudicare qd iuenias. octauu eligere de quo iudices. nonu bene proferre qd elegeris. hac Ful. Vellein ego hos conuenire si possem: q erectis signis aciebusq; compositis in musas ipetu facere & eas ab eis sumptis armis exterminare si possint conant ispidi: & du male intellectis uerbis Boeti se armatos existimat in certame inermes descendunt: & quae succincte de musis dicta sunt ituentes dicant: nunqd has ta sublimes mulieres in lupanari uiderint: nunqd eis abusi sint. nunqd credent Psalmista Isaiam Job: aliosq; sanctissimos dei uiros illas e meretricio manu duxisse ut iter sacra uolumina collocaret. Scio negaret hos unq; has quas idifferenter scenicas meretriculas dicunt usos: ni testis mihi facer diuinax. Iharu iterpres Hiero. esset: cuius ne ab eoru isicia refringi possim libet ut iacent in prohemio libri a se ex graeco in latinu translati Eusebii caesariensis uerba de scribere. Dicit eni post multa Hierony. sic. Quid psalterio canorius: qd in more nostri flacci & graeci pyndari nuc iambo currit: nuc achaico psonat: nuc saphico tu met: nuc semipede igreditur? Quid Deuteronomil & Isaiæ cantico pulchrius? qd Salomone grauius? qd perfectius Job? quae oia hexametris & pthametris uersibus ut Iosephus & Origenes scribunt: apud suos coposita decurrut &c. Nesciebant puto tales musaru officium esse uocu tpa ordinare. nesciebant circa scientia musas agenda disponere. nesciebant diuinis uiris ad maiestate Isay suaru augenda sua officia praestitisse. Taceant igit & seipos rabidi mordeant: q du non intelligunt alios mordere conant: & nos omissum reinteramus iter. Musis cum piens fuisse de cantu certamen hoc arbitror sensum sumendum. Sunt nonnulli tam ineptae audaciae: ut cum nullam nouerint disciplinam suo tamen innitentes ingenio audeant se disciplinatis praeserre: nec dubitent disputationis inire certamen: quod dum in conspectu doctorum faciunt: non scientifici doctis apparent: sed potius stolidi & quadam praesumptione loquaces: & cum multa dicere ignaris uideantur: nec aliquid tamen dicat rationi consonum: nec sese loquetes intelligat: nisi a prudentibus picae existimant. quae qdem uoces potius humanas: q intellectu garrido imitant: & ob hoc rales a scientificis transformari i picas rite a poetis confictu est. has aut uoluisse pyrreneu icludere nil aliud puto q quosda ad ostentatione sui iperuofos & auidos q neglectis studiog laboribus postq scripta libris copleuerint: & eog; fere tegmina uiderint tanq oia quae in eis continent cognouerint sese audet extimare poetas aut a circospicentibus arbitrari. Veg; cum euolauerint musae quas putauerat claustris clausisse: si eas i publicu sequi uelint. i. ostedere se scire qd nesciunt in precipitu confestum ruunt: ex quibus nonnullos ego cognoui qui librog; congerie cumalata se credidere magistros: & in conspectu scientium corruere. Est & musis consecratus fons castalius: & alii in super plures: & hoc qa habeat lympidus fons non solu delectare inruentis oculos: sed eius etia ingeniu quadam uirtute abscondita in meditatione trahere & coponendi desiderio urgere. Nemus aut ideo illis sacru est ut per hoc intelligamus solitudinem qua uti debet pota quoq; est poemata meditari: qd quide nunq bene fit inter strepitus ciuitatu aut copita etia ruralia. qnimo ut Quintilia placet ubi de oratoria institutio: in loco obscuro & quieto utputa nocturno tpe: qd per nemora demonstrat satis congrue. sunt. n. opaca desitate ramog; & quietas: eo q; semota ut plurimu sint ab habitatibus hoium.

De Acheo. x. Iouis filio.

Cap. III.

Acheus ut placet Isidoro ubi de ethimologia. iouis fuit filius: & ab eo uult appellatos Achcos seu achiuos. His paucis uerbis egregii hominis negocium pertransisse conctus. Attame Theodoriu postq eum iouis filium dixit addit eu antiquissimum Messeniog; fuisse princip: eiq; filioru amplissima fuisse manum: quoq; opere: & quia pie apud Messenios uixerit: factum e ut iotius prouicia qua hodie usq; Achaia nunciamus: aut societate aut ipcrio potiret: & ab eius noie dicere Achaa: asseritq; ab hoc oem graeciae nobilitate habuisse pricipiu: sed ex filioq; numerositate nullu nec noie exprimit.

De Venere Iouis. xi. filia quae peperit Amorem.

Cap. IIII.

Venus Homero teste Iouis fuit filia & Dionis: & est hac quam Tullius ubi de naturis deog; tertiu uocat & coniugem fuisse Vulcani. hac aiunt Marte amasse: de quoq; adulterio & captiuitate supra ubi de Marte dictum est. Sic & Aencae matre dicunt. de qua etiam ubi de aenea scriptu est. sic & ubi de Diomede de uulnere ab eodem suscepto: & aequae ubi de Adone narratum e: qualiter a filio casu uulnerata Adone dilexerit. nec desunt q credant de hac dici qd legit i historia sacra: uenerc. s. instituisse meretriciu qstu: qd Augustinus ubi de ciui. dei uidef asserere du dicit. Huic oblata a phoenicibus ee dona de prostitutionibus filiaz; anteq uiris illas coningeret. Huic praeterea Claudianus ubi de laudibus Stilliconis apud tuam Cypru rex optime delitiosissimu describit uiridariu: i quo omnia facile possint enumerari spectatia ad suadedam lasciuam. incipit enim sic. Mons latus Ionium Cypreae rupis obumbrat: & persue rat ifra per. xlyi. uersus: quos quia prolixum nimis erat: no scripsi. Et hic ide uiridario descripto q grandis sit Veneri cura circa cultum & ornatum apponit dicens: Caesariem tum forte Venus subnixa coruico. & infra per. x. uersus. Quoniam supra ubi de ueneribus multa circa fictiones de Venere dicta sunt: esset hic replicare superfluu. Superest qd ambigitur ponere. hac enim Venerc quidam putat eandem esse cu Cypria. Ego duas fuisse arbitror: & hanc uere iouis filia fuisse & Vulcani coniugem. Aliam Syri & Cypriae seu Dionis filiam & Adonis coniuge. Qui una & eandem putant: dicunt eam Iouis & Dionis filia primo Vulcano nupta & ide Adoni. & ob nimia formositate caelestem Venerc a cypriis arbitrata: & dea dicta est: & taqua dea sacris honorata: eiq; apud Paphos templu & ara fuit eamq; aram solo thure & floribus redolentem faciebant: eo q; Venus ex uariis causis odoribus delectetur. Aiuntq; cum hac uito fuisset superstes tanto serbuisse pruritu ut fere i pur

blicum declinaret Iupinar: & ad suum palliandum scelus: dicunt eam Cypris mulieribus suasisse meretricium: & instituisse ut facerent uulgato corpore quaestum: ex quo subsecutum ut uirgines etiam ad littora mitterent Veneri uirginitatis & futurae pudicitiae libamenta daturae atque ex coitu aduenae sibi exquirere dores. Theodotius. etiam supradidit dicens tam scelestum facinus non solum in Cypro diu seruatum: sed in Italiam usque ductum: quod auctoritate Iustini firmatur: qui dicit apud locros ex uoto aliquando contigisse.

De Amore. xii. Iouis filio.

Cap. V.

AMorem Iouis & Veneris fuisse filium omnes uolunt: quod ego non hominum credam: sed planetarum. sunt enim ambo complexione similes calidi & humidi. Sunt praeterea beniuoli ambo & a qua luce splendidi. & ideo ex his amore gigni: & eum potissime quo coniuimus quo amicitias iungimus: fictum est: ut intelligamus quoniam ex convenientia complexionum & morum iter mortales amor & amicitia generat. quae quidem uera praeter inter uirtuosos esse non potest: ut clare demonstrat Tullius ubi de amicitia: & hinc arbitror potius ex his quia ambo beniuoli natus dicitur: eo quod beniuolus esse non possit quis: nisi sit uirtuosus. De concupiscibili autem amore satis supra dictum est.

De Proserpina. xiii. Iouis filia & Plutonis coniuge.

Cap. VI.

Roserpina Iouis & Cereris fuit filia: quae quoniam Veneris despiceret ignes a Plutone amata est: que rapta & ad inferos delata & ibidem eius coniunx facta: quae cum diu quaesisset Cererem: & indicio Aethusa apud inferos conperisset: eo quod tria grana malipunci comedisset ea re habere non potuit. sententia tamen Iouis factum est: ut sex menses cum uiro: sex autem cum matre moraretur apud superos. De hac Proserpina in praecedentibus ubi de Cerere quicquid sub sigmento tegitur explicasse memini. Et iccirco praeter quod ad historiam attinet replicare non curabo. Arbitror igitur hanc Sirani regis Siciliae & Cereris fuisse filiam: eaque ab Oreo molosso rege seu cudonio uel agefilao secundum Philocorum anno. xxviii. Eriethei regis athenae rapta: eique coniugio copulata. haec tamen historia plinius habet ubi de Plutone.

De Castore. xiiii. & Polluce. xv. filiis Iouis.

Cap. VII.

Astor & Pollux & Helena secundum Ful. filii fuerunt Iouis & Leda: ex quorum conceptio talis fertur fabula: Cum Leda Tindari regis coniunx Ioui placuisset ipse in cygnum uersus coepit canere: quo cantu illam ad se non solum audiendum sed capiendum traxit. quod dum caperet ab ea: eam ipse coepit atque oppressit & eo coitu Leda concepisse fertur: & ouum peperisse unum ex quo Castor & Pollux & Helena nati sunt. Alii uero uolunt Pollucem & Helenam tantum: & castorem fuisse mortalem Tyndari filium. Nonnulli dicunt: inter quos Paulus: ex compressu illo duo nara esse oua: ex uno quorum Castor & Pollux nati sunt: ex altero uero Helena & Clitenestra postea. Castorem ergo & Pollucem iuuenes fuisse insignes: omnis tebratior antiquas: & ante alia legitur eos ex argonautis fuisse. eisque redeuntibus a Colcho Pollucem Amicum bebritionis regem ei uolentem uim inferre iterum misse. Demum cum recuperassent Helenam sororem a Theseo raptam: cum eandem a Paride asportaram cum caeteris graecis nauibus irent illam repetituri. Sunt qui dicant eos nec ad troiam deuenisse nec in lacedaemoniam rediisse: sed in caelum raptos signum geminorum fecisse. Tullius tamen scribit ab Homero dici eos lacedaemone fuisse sepultos. Et Ouidi. ubi de fastis dicit: quod cum ipsi Phoebeum & sororem eius Leucipii filias rapuissent: Lynceo & Idae fratribus desponsatas: a sponsis bello repetitas: & in eo Castorem a Lynceo occisum: in quem cum curreret Pollux: eum interemit: occidissetque Idas Pollucem nihil a Ioue actum esset ut eum nequiret ledere. Laetantius etiam in libro diuinae institutionum dicit castor & Pollux dum alienas sponas rapiunt esse gemini deserunt. nam liuore iniuriae concitatus Idas: alterum gladio transuerberauit &c. Aiunt insuper Castorem equo ualuisse plurimum & Pollucem pugna. & cum esset pollux aeternus: cerneretque fratrem mortuum: Ioui patri petiit ut sibi cum fratre aeternitate pariteri fas esset. quod cum concessisset Iuppiter: ambo in caelum assumpti sunt: & geminorum fecere signum. horum in tutelam equos esse uoluerunt gentiles. Nunc quid ex fictionibus interpositis sentiendum sit: uideamus. Placet quidem Tullio ubi supra Castorem & Pollucem filios fuisse Iouis tertii & Leda: huius quidem: non cygni: neque dei: eosque esse ex his quos dios choros appellat uere graeci. Iouem autem in cygnum uersum: ideo forsitan sinxit antiquitas quae dulce canat cygnus: quod possibile est & Iouem fuisse & sui cantus dulcedine: ut saepe contigisse uidimus: in sui dilectionem atque concupiscentiam ledam raptam. Est enim cantus ex uncis Veneris unus. Seu forsitan erat iam senex Iuppiter & ob senium canus: quando Ledam amauit. & quae ob feruens desiderium querulus factus sit sicuti fore eum in cygnum uersum qui canus est & morti propinquus canorus. Quod autem ex eius concubitu oua peperit non ob aliud dictum credo nisi ne in fictione factus uideretur a genitore dissimilis. aues autem oua gignere consueuerunt. Seu quia pellicula quadam circumuoluti ambo eodem parcu nati sint: ut uidemus nonnunquam oua nasci paniculo nondum in nucleum solidato. Idam prohibita a Ioue ne Pollucem lederet: uim constellationis arbitrabatur Leontius. Quod alterna morte Pollux redimeret fratrem uidentur Alberico cum assumpti in caelo geminorum signum fecissent: & in eo ira se habeant stellae ut dum oritur una: altera adhuc latet. Eademque quae latuerat post prioris occasum adhuc aliquantisper appareat: & sic dum descendit ad inferos unus occidens. s. primo tanquam mortalis: alter tanquam diuinus apud superos adhuc consistit. & econuerso dum ascendit unus ad superos: diuinus esse uidetur stante adhuc altero aliquantisper apud inferos tanquam mortali. Pollucem solum imortalem fuisse a fulgore sideris existentis in capite Polluris sumptum creditur: quod longe maior est: quam is qui ex sidere Castoris cecidit: qui aliquando ob uaporis grossitiam non uidetur cum Pollucis uideatur continere. Paulus uero dicit Castorem Pollucis opere a lacedaemonibus numero deorum additum: & sic imortalem factum. Pollux autem postea ob pietatem erga fratrem habitam. & quia insignis esset homo etiam deificatus est & fratri coniunctus: & sic alterna morte se inuicem redemerunt. Nam primo Castor ne pollux occideretur occisus est. Secundo pollux ut frater esset aeternus eum deum fieri fecit: & ipse remansit mortalis data

Si fratrem

Pollux alterna

morte redemit.

*Itaque reditque uicem
toties: Virg. 6.
an.*

Liber

fratri deitate sua. Posuiffem Fulgentii expositione. sed quonia p̄ sublimia uadit: omiffi. Equos eoz̄ i rutela po-
fuere ad ostendenda iuuenū delectatione & cura dū uixerūt potius q̄ ob re alia: qcqd̄ Ser. dicat existimo.

De Helena Menelai coniuge & xvi. filia Iouis.

Cap. VIII.

Helenam Iouis & Ledaē fuisse filiam uulgarissimū est & pximo supra monstratū. Hanc aiunt inter
mortales ceteras formosissimam fuisse: ut Tul. testatur in arte ueteri: cuius q̄dem formositas græ-
cis atq; asiaticis populis eo æuo plurimū dānosa fuit & potissimū exitiosa Troianis. uolunt igitur
hanc adhuc uirgunculā & inter scēnas in palestra ludētem a Theseo Atheniensium rege raptam
Demū eo petegre profecto ab eiusdem matre Castori & Polluci repetentibus restitūrā. Inde uero
Menelao regi Lacedæmonū coniugio iunctam: tādē a Paride: ut placet aliquibus: sub specie legationis He-
sionam reposcēte & Menelai hospite: eo etiā absente pulchritudine & sacris eius capto hospitalitatis iure ne-
glecto cum oī supellectili regia raptā ea uolēte. Lactantius uero dicit eum classe spartam quæfisse: & cū postu-
lata Hesionā nō redderet: ut habuerat a Priamo: regionē bello isestasse: & spartā uicēpisse: & inde Helenā ad-
duxisse Troiam. Quā postea græcorū principes oēs coniuratione facta cum illā frustra sapius reperissent sub
ducatu Agamēnonis cum ingēti exercitu secuti sunt. & pluribus petactis certaminibus post decēniū Ilio-
ne capto illam Menelao restituranā non absq; labe proditionis: cum sint qui dicant: occiso Paride a Pyrrho
eam Deiphœbo nupsisse: & quærentibus græcis proditione perficere quod armis non uidebatur posse con-
tingere: cum discessum ex composito simulassent: eam ex arce dormiente Deiphœbo signum accēsa face ad
occupandam sopitam ciuitatem græcos renocasse: ob quod meritum asserunt eam in Menelai gratiam re-
diisse. Alii ramen dicunt a Menelao ultro susceptam: eo q̄ uī non sponte sua rapta fuerit. Sane per Home-
ri carmen patet eam apud Troianos fuisse annis uiginti: cum longe minus arbitrentur plurimi: quod quidē
in Iliade circa finem ostendit Homerus: dum eam cum Heccuba: & reliquis matronis Troianis Hectore oc-
cisum flentem introducit atq; dicentē. Jam certe nunc mihi hic. xx. annus. Ex quo ab illic ueni: & a mea recessi
patria. Eusebius uero dicit in libro tempoz̄ eam anno primo regni Agamēnonis ab Alexandro raptam: &
eiusdē agamēnonis anno. xv. Iliōnem captam atq; delerum: & sic discordes sunt. Seruius autē facit quæstio-
nem de ætate Helenæ. Nam cum argonautæ fuerint fratres: illam q; a theseo raptam susceperint qui cōtem-
poraneus eorum fuerat: & inde a filiis argonautarum bellū Thebanū confectū fuisse: quoz̄ filii in troianam
demum uenere expeditionē ob Helenæ raptum. uidetur ei ualde mirabile quasi existimet eam iam senē: mi-
hi autē non sic. Nam ut ex dictis Eusebii patet: Helena a Theseo rapta est anno regni eius. xvi. qui mundi fuit
ānus. iiii. M. dcccc. lxxxix. & tūc erat Helena paruula puella: postmodū a Paride rapta est āno primo regni Aga-
mēnonis qui mundi fuit annus. iiii. M. vii. & sic inter primā capturam & secundam non amplius. xviii. anno
rum fuit spaciū: & sic Helena esse potuit. xxx. ānoz̄ uel circa: quando a Paride rapta est: qua ætate mulieres
nobiles & ingenio ualentes speciosiorē formositatē suam faciunt arte addentes: siq; sorte p̄uictior ætas sub-
traxerit. experiētia quippe reoz̄ doctiores factæ sciunt mores componere: quibus non solum augetur pulchri-
tudo: sed etiam nō nunq; ad capiendū uires deformitati præstatut. hæc tamen ilione capto Menelao suo resti-
tura tempestate maris circūacta primo in ægyptum delata est. Tuori rege ibidem regnante: quem Homerus
in odyssæa Polybū uocat. inde in Lacedæmoniam cū Menelao reuersa est.

De Clitemnestra. xvii. Iouis filia & cōiuge Agamēnonis.

Cap. IX.

Clitemnestra secundum quosdam: ut supra dictum ē Iouis & Ledaē fuit filia: ex uno ouo cum He-
lena nata. hæc autem Agamēnoni nupsit: & ex eo plures filios peperit. Tandem cum ad troianum
bellum imperator iussisset: occiso iam Palamede a græcis: ut Leontio placet: Naupliensis suasionē
in amplexus ægisti sacerdotis olim Thyestis filii uenit: & cum iam illō deiecto uictor agamēnon
repereret patriam: & secum: ut Seneca poeta i tragœdiis ait: traheret Cassandra Priami filiam: quæ illi ex præ-
da cōtigerat seu suasionē adulterii: seu conscia patrati sceleris: seu ira supinductæ pelicis mota: eo suscepto: ut
quibusdam placet illum in cōuiuio factoz̄ trucidari fecit. Seneca autem dicit ibidem: q̄ cum suassisset illi ue-
stes bellicas ponere: eiq; indumentum parassēt: cui nullus erat capiti exitus: eum exquirētem & implicitū adul-
tero tradidit occidēdū: & Cassandrā æque trucidari fecit. Quo cæso regiam occupauit: & cum. vii. annis una
cum ægisto regnasset ab horeste filio cum sacerdote scelesto occisa est.

De Paliscis. xviii. & xix. Iouis filiis.

Cap. X.

Palisci fratres fuere duo ut Macrobius i faturnaliorum libro asserit: Iouis filii & Thaliæ nymphæ:
de qbus talem recitat fabulam. In Sicilia Simetus ē fluuius iuxta hūc nymp̄ha Thalia cōpressu io-
uis grauida metu Iunonis optauit ut sibi terra dehisceret: quod factū est. sed ubi uenit tempus ma-
turitatis infantū: quos aluo illa gestauerat: reclusa terra ē: & duo infantes de aluo Thaliæ progres-
si emerferunt: appellatiq; sunt paliscotum: quonia primo i terram mersi denuo ide reuersi sunt: neq; longe inde la-
cus sunt. sed i imēsum pfundi aquaz̄ scaturigine semp ebuliētes: quos icolæ crateras uocāt: & noie Delios
appellant: fratresq; eos paliscotum existimant & habētur in cultu maximo præcipueq; circa exigendum. hæc
Macro. His quidē ut satis p̄ Macrobiū potest itelligi ara fuit atq; sacerdos: eo q̄ miranda ibidē cernerent. Nā
Aristot. in libro quē scripsit de mirabilium auditu dicit: In paliseo siciliæ. x. cubitorum aqua ē: quæ sese dua-
bus uulnis in altum efferēs a uidētibus campus adiacēs submergi putatur. Verum decidēs in statum pristinū
conquiescit: & apparet ibidem sacrum quoddam. nam si quis in tabella quot retum uoluerit iuramentū de-
scribat: & descripto super aquam deponat si iustum sit: tabella natat: si inustum demergitur. periturus autem
inflatur: adeo ut sacerdos loci nullam ab eo pro purgatione satisfactionem accipiat. Macrobius autem asserit
q̄ si furti uel alterius alicuius rei cōtrouersia esset iter aliquos: & accusatus diceret se apud crateras iuramēto

uelle purgare: sumptis uadibus accedebant: si is qui iurabat rite iurasset essetq; innocens illesus abibat, falsus at iurator mox uita priuabatur in lacu. Miranda quidem sunt & grandis erat in tales hostis antiqui potestas. Cur autem Iouis dicti sint filii: & absorpta mater sit: reddit talē Theo. rōem. dicit autē haud lōge a panhormo nō ignobilē fuisse Scrobē loco ubi dicebatur thalia in quā omnis aqua quae a plaga illa montis Ethnae ob himbrem cadebat mergebatur. & quicquid ruc fuisset in cauernā deiectū non multo post in lacus seu fontes paliscoe ebullientes uidebatur emergi: per quod apparebat himbrem quā iouis. i. aeris opere natam uolunt: eo in loco sub terras condi: & demum apud lacus paliscorum iterum nasci: & sic ex ioue nati palisci.

De larba Getulorum rege. xx. iouis filio.

Cap. XI.

Arba Getuloꝝ rex filius fuit iouis & Garamantidis nymphæ teste Virg. q. dicit. Hic amone satus rapta garamantide nymphæ. & c. Paulus uero dicit eū fuisse filium ex filia Bisalphis regis: quā dicit iouē i forma arietis oppressisse. Sed huius rei fabulā sic narrabat uenerabilis Andalo. Iuppiter a cōuiuio æthiopū rediens cum uidisset in ripa bragadæ fluminis Garamantidē nymphā speciosissimā lauante pedes suos: ut erat in libidine pronus euestigio cōcubitū eius optauit: quem in se eunte cū uirgo uidisset territa uoluit cape fugā. Veꝝ cancer qdam pedi nymphæ ppinguus in minimo pedis digito ore capto nympham dolore captauit: quæ dū remouere eū conaretur a superueniente ioue capta & oppressa ē: & ex eo cōcubitū cōcepit & pepit larbā. Iuppiter autē ob impesum seruitiū cancrū in cælo locauit: signūq; zodiaci fecit. Leōtius dicit credi larbā iouis uere fuisse filiū: cum ipse mundum circueꝝ loca oīa libidine sua fedauerit: & Garamantidē filiam fuisse Garamantis regis Garamantū: eamq; ab eo in ripa nili captam atq; uiolatam. Qd' ego arbitror factum tempore solstitiū æstualis: & ob id fictum uirginē penes fluuiū calore detentā a cæcro moratā. Theodontius dicit larbā Garamantis regis fuisse filiū & iouis dictū: qā getulos ab extremis æthyopiæ solitudinibus & arenis arentibus in aphricū litus eduxit: & eos in multis ad humanitatē ptinentibus instruxit. Præterea iam dictus Paulus longe aliter de hoc larba alibi scribit. Dicit enim se legisse Garamantidē speciosissimā atq; nobilē regionis illius fuisse uirginē: & cū ab æstua æstiuo penes fluuiū quendā detineret Amezetulo rege captam atq; oppressam: & ei pepisse larbam: ideo uerusto more ab incolis: quibus post patris mortem impauit Iouis filiū dictum seu crediū: eo q; optimis institutis efferatos mores eoz; i mitiores redegerit. Hic ut Virgilio placet: Didonem optauit in cōiugem. De Mena. xxi. iouis filia. Cap. XII.

Enam Iouis fuisse filiam: sed ignobilem testatur Augustinus ubi de ciuitate dei dicens. Sed ibi est Mena: quæ mēstruis floribus præest: quāuis Iouis filia tamē ignobilis: & c. Hæc Papias dicit lunam esse. Esto Varro hoc officium iunoni attribuat ut ibidem Augustinus affirmat. Hanc Iouis filiam: attributam ideo reor: qā a iouē causatur. men. n. græce latine defectus sonat: qui hac in parte mulieris est: quæ i utero natura puida in nutrimentū foetus purissimū seruat sanguinē: q; infra mēsem non cōcipientē muliere a calore naturali per quē sumitur iuppiter corrumpitur & corruptus emittitur.

De Myrmidone. xxii. iouis filio.

Cap. XIII.

Mymidon ut asserit Hysidorus ubi de ethimo. & post eum Rabanus: fuit Iouis filius & Corymofæ nymphæ: & ab eo uolūt myrmidones nominatos: eo q; eoz; dux fuerit. quem etiā Rabanus dicit post Cecrope m regem atheniensium fuisse. Sane Seruius aliud sensit de nomine myrmidonū: dicit autē in Attica regione fuisse puellam cui nomen Myrmix erat. quæ cum ob castimoniam: & solertiā gratissima esset Mineruæ: contigit ut aratrum in odiū Cereris a Minerua conditū omnibus ostēderet. quā obrem turbata Minerua eam uertit in formicam: dānauitq; ut nūq; a congregādis granis desisteret. quæ cum multitudinem procreasset euenit: q; morientibus Thessalis Eaco Iouis filio subditis ex formicis illis in homines transformatis restaurarentur ex quo myrmidones dicti: eo q; formicæ myrmices diceꝝtur a Myrmice puella in formicam uersa. Myrmidonem autē puto aliquē insignē fuisse uirg: cuius agentibus meritis Iouis dixere filium. De Xantho fluuiio. xxiii. iouis filio. Cap. XIII.

Anthus fluuius filius fuit Iouis: ut in Iliade restatur Home. dicens: Xanthi reuolueris quem imortalis genuit Iuppiter. Hic quidem fluuius sub Iliōe effluit: & Symoi prope mare misce tur: & cū eo effluit. Est autem longe maior fama q; undis: eumq; magna fecisse fingit Homerus aduersus græcos: Sed mirandum est Homē: alibi dixisse omnes fluuios Oceani filios esse. & hic dicit Xanthū Iouis esse filiū: quod pfecto nō inaduertēter factū est: serunt autē nōnulli Xanthū potius torrentē eē q; fluuiū inter quos Lucanus dicens. Inscius i sicco serpentē puluere riuū Transierat: q; xanthus erat: & c. & ideo cū ex hymbribus potius q; ex fōte tu mesceret nō Oceani sed Iouis ē filius: cū i aere q; iuppiter causent pluuia: ex qbus torrētes effluūt. De Lucifero. xxiiii. Iouis filio: q; genuit ceym & Dedalionē. Cap. XV.

Lucifer dicit Barlaā Iouis & Auroræ fuisse filiū & Trachinnā amasse nymphā: & ex ea uiolata plēgeminā suscepisse Ceym. & Dedalionē. Hunc ego speciosissimū & mitē fuisse hoīem arbitror: & ob id Iouis dictū filiū. qd' autē eius mater Aurora dicta sit: ob id puto qā Venus q; dū mane solē pcedens & aurorā lucifer dī ex sinu auroræ oriri uideat. & iō a cōueniētia noīum tractū reor. & sicuti cælestis lucifer: sic & iste auroræ dictus est filius. & qā trachinæ puicicæ impauit: fictū ē eū eam oppsisse: & ex ea geminā suscepisse plēg. De Dedalione Luciferi filio: q; genuit Lychionem. Cap. XVI.

Dedalion Luciferi fuit filius: ut testatur Ouidi. dicens. Acer erat belloq; ferox ad uimq; paratus: Nōmine dedalion illo genitore creatus: Qui uocat aurorā cæloq; nouissimus exit: & c. De hoc Ouidi refert fabulā: q; cū huic filia esset noīe lychiōe: & hæc ob eius formositatē Phæbo & Mercurio placuisset: elata in Dianā ausa eēt obloq; securū est ut ab ea cū sagittis cōfossa occūberet. Cui dū funera lia agerent uoluit sapius se ob dolorem i ignē in quo corpus filiaē comburebatur iniicere. qd' cū tex detērus

nequisset: quarta uice dū obstinatus ad ignē curreret: anteq̄ eo deueniret in accipitrē uersus euolauit: & quos mores habuerat homo & auis etiā obseruauit: Theod. huic fictioni uelū amouēs historiā refert dicēs: Lychionem Peonio Epidaurensi nupsisse: & Dedalionē patrē eius rapacissimū hoīem & ob id a fratre Ceo pulsum a peonio susceptū: & sūmo honore habitū, ueḡ cū mortua esset filia de affinitate desperans in ueterem rediens morē: in accipitrē uersum dixere. De Lychione filia Dedalionis & Peonis cōiuge. Cap. XVII.

Lychion filia fuit Dedalionis: quē cum .xiii. attegiſſe annum formoſſima a multis in cōiuge poſtulatā: ut ait Theo. peonio epidaurensi nupsit. inde redeūte Mercurio a cylleno mōte & phœbo a delphis & ea uisa eius pulchritudine capti ſepatī eius petiſſent concubitū. Apollo ſpem optati coitus traxit in noctē. Mercurius feruēnus optans nō expectatata nocte uirginē caduceo retigit: & in ſopore alriſſimū aligauit dormientēq; uitāuit atq; diſceſſit. phœbus autē ueniente nocte anus formā aſſumpſit: & intrauit ad illā atq; oppſit. & ſic factū eſt ut ex utroq; cōcipet: peretq; Mercurio antilocū q; tractu rpiſ a patre nō degenerās artiſicioſiſſimus fur eſt effectus. phœbo uero pepit philemonē q; grādīs carmine & cithara ualuit. Sane cū hęc ob tam generoſam plem & q; tā ſplēdidis diis placuiſſet in ſupbia extolleret: auſa eſt pulchritudinē ſuam pulchritudini dianaē p̄ferre. quā ob cām cōm ora Diana ſagittis tumidā iterem̄. ſub cuius fabulæ cortice qd abſcōditū ſit ubi de unoquoq; corz ſcribitur: ſupra adaptū eſt: lychionē autē a diana ocſifam: nil aliud arbitror niſi agentibus humoribus frigidis eam diem clauſiſſe.

De Ceo Luciferi filio.

Cap. XVIII.

Ceo trachinnæ Telluris rex fuit filius Luciferi. Vnde ſic Ouid. Hic regnū ſine ui ſine cede regebat: Lucifero genitore latus patriūq; nitorem Ore ferēs ceis: &c. Erat igitur ut idē ſcribit Ouid. i. formoſo atq; pio homini uxor Altyones quā ipſe diligebat ſūme & plurimū diligebatur ab ea: quæ cum is uellet ire cōſulturus Apollinem clariū: nec poſſet terreſtre iter agere impediēte phorbātis bello in quācū poterat obſiſſebat de mare ingrederet. Vege Ceo ſuo deſiderio magis q; cōſilio ut beneplacito coniugis erodens: conſenſa nauī iter arripuit. Nec diū & tempeſtas ingens exorta eſt q; minimum ſanguinū nauigū peritū citatū ē: & ipſe iſocles ab undis abſortus interit. Altyōes autē domi die noctaq; p̄ ſalute uiri p̄obus atq; ſacris lanonem honorabat. Quæ cū ſtrigolā deuote mulieris p̄ces diū pati nō poſſet: domū adiuu ſomniēgit: ut morpheæ ex miniſtris ſuis unus cui erant uires diuerſa hōiam inducere formas mitteret. q; qd contigerat in ſomnis Altyoni nūciaret. qd cū m̄ceſta uidiſſet p̄ quietem abeunte ſomno cucurrit ad littus: ad quod fortuitu maris æſtu Ceis cadauer impulerat. Quo uiſo dū doloris impatiēs ſe undis dare præcipitrē conaret: deoz & luciferi miſeratione ambo tam mortuū corpus q; p̄cepit Altyone in aue uerſæ ſunt nomenq; amātis mulieris tenent: & adhuc littora ac maria ſeruant: de quibus dicit Ambroſius in hexametron id temporis habēt deputatū a partibus: quando maxime inſurgit mare litronibusq; uehemētior fluctus illiditū. & quod m̄tibile eſt: dicit q; poſitis ouis in littore conſeſtim m̄teſcit mare: & oēs cadunt uentoz; procellæ: donec ſeptem diebus oua foueat Altyones ſua & naſcuntur pulli: & poſt hęc aliis ſeptem diebus natos educat: & ſic. xiiii. diebus mare quieſcit auius his obſequioſum iubente deo: quos qdem nauæ Altyones dies appellant: ſic Ambroſius ſi dixiſſet poeta fabuloſum putaiſſem. Hanc Theo. historiā affirmat: & quod circa ſinem figmenti eſt: aſſerit a caſu & mulieris nomē fictum. Nam ea forte tempeſtate dū undis ipulſum examine corpus Ceis deueniſſet in littus & Altyone dolore urgente aues ille qbus nomen erat Altyonis aſtantibus appatuere: ex quo ab omnibus dictum eſt mortuos in Altyonas aues fuiſſe mutatos.

De Orione. xxv. Iouis filio: qui genuit Hyppologum.

Cap. XIX.

Oriō Iouis & Neptūni & Mercurii fuit ſecundū Ouidium filius. Sane q̄a cōmunia a digniori denominari cōſueere: placet Theodontio ut Iouis tantum filius appelletur. Attamen & ſi de origine concordēs ſint: ueteres de p̄ceſſu uitæ & exitu diſcrepant. Nam ex eo ante alios Ouidius talem recitar fabulā. ſ. quod terram peragrātibus loue Neptūno & Mercurio factū eſt: ut nocte ſupueniēte nec aliud eſſet illis diuerſorium Hyrei ſenis parui cultoris agelli Gurguſtiolo; intrarent. Qui cum illos ſcognitos comiter ſuſcipiſſet q̄cito aduēnit deos eſſe: occiſo boue eis ſacrificiū obtulit. qua deuotiōe motus iupiter dixit ei ut peteret quod optaret: qui dixit ſe non habere coniugem: & præmortuæ promiſiſſe aliam nō ſumpturum: optare tamen filium iupiter autē cum reliquis duobus diis bouis occiſi ſumpſere corium: & cū in eo mixiſſent iuſſerunt ſeni ut decem menſibus terra ſuperiniecta eſſe permittere: qui cum feciſſet menſe decimo proſiliuit puer: qui Orion appellatus eſt. qui grandis factus & in uenatiōe Dianaē focius ſui ſidens dicere auſus eſt nullam eſſe ſeram quam non ſuperaret. Ex quo cōm̄otis diis factum eſt ut terra breue emitteat animal ei obuium: ſcorpionem ſcilicet a quo ſuperatus occubuit. Larona autem Satelliti filia miſerta eum in cælum tranſtulit: & cæleſte ſignum ſecus taurum conſtituit: & cum eo canem ſuum quem Syriū uocabat appoſuit. Hoc Ouidius. Seruius autem hęc Enopioni regi contigiſſe dicit: cumq; grandem Dianaē cōcubitū exoptaſſe: a qua Horatio teſte ſagittis confoſſus eſt. Cui & Homerus aſſentit i. odifſea dum dicit: quod deoz inuidia a Diana apud Ortygiam ſagittis occiſus eſt. Locanus autem dicit a Diana Scorpione immiſſo eum occiſum: & deorum miſeratione in cælum aſſumpſum: atq; in ſigne tempeſtati ſignam effectum. Sane Seruius alibi longe aliter deo ſentit dicens: quod Enopionis habitus filius cum ingētis eſſet ſtaturæ & uenator p̄ maximus factus: Enopionis filiam uiriare uoluit. quam ob cauſam ab Enopione orulis priuatus eſt: qui cū ab oraculo habuiſſet ſi per pelagus ita aduerſus Orientem pergeret: ut oculorum concauitates: Solaris rādiis ſemper haberet oppoſitas: recuperare lumina poſſet. Quod ille facere conatus eſt: & audito ſtrepitu Cyclopum fabricantium ſono duce ad eos deuenit: & ex eis unum humeris ſuis impoſuit: & eius ductu in ſolem uadens lumina reaſumpſit. Hęc autem tam uarie recitata fabula: & phyſicam rationem contegit: &

Syrus

historia. Credo igitur poetas circa generationem Orionis initium nostrae generationis ostendere per Iouem & Neptunum intelligentes calidum & humidum humano semini amicum. Per horum coram mulieris utraque in quae postea de scordat hominis semine nati quaedam naturalis frigiditas superueniat: quae & os uteri stringat & claudat: & semine in unum cogant non stabit in matrice semine: quam frigiditatem per mercurium intelligi uoluerit: qui complexionem frigidus est. Ex corio autem terra tecto. i. corporea circumdato mole post decem menses puer exit. q. autem Diana nam de stupro interpellauerit potest intelligi. quia cum Orion caeleste signum sit: & eo incipiente apparere: quod circa mensem octobris fit: oriuntur pluuiae: & uentorum impetus & tempestates: ex quibus inundationes sunt & maris motus. & sic uideretur uelle in hoc Luna. i. Dianam: quae causa motuum aquarum est: superare. Verum eius deficientem potentiam & Luna perseverante ab ea superatus apparet: seu agente lunae motu fit praesens: ut Orionis frenetur impetus & coerceatur tempestas: & sic telis feriat Diana. q. a scorpione emisso a terra uictus sit: ratio talis est. Imago orionis ab antiquis astrologis secus signum tauri locata est: & de mense octobris surgit in oriente: & tunc incipiunt tempestates: ut dictum est: quasi ipse secum afferat. Imago autem scorpionis ex opposita caeli parte situata est nec ante incipit in oriente ascendere: q. Orion occidat in occidentem. & quoniam circa eius ortum cessant hymbres & procellae & serenum tempus & aer primum apparet: dictum est orionem a scorpione superatum: qui ideo a terra emissus dicitur: quia ex terra oriatur: seu quia surgens ab oriente terram exire uidetur. q. luminibus ab Enopione priuatus sit: & reliqua fabulosa ad historiam pertinet: quam tale recitat Theodotus. Dicit. n. Enopionem regem fuisse Siciliae: & Orionem eius fuisse filium robustissimum iuuenem & uenatoribus deditum: eumque die quadam uenationibus festum antequam subiret atque obdormiuisse. eique per getem uisum sibi suadere a Venere ut primo sibi surgenti occurrentis uirginis uteretur concubitu. qui expectus cum exisset antequam obuiam habuit Candiope sororem suam aequae uenationibus uacantem: quam cum reudentem traxisset in antro oppressit: & ex ea filium suscepit quem uocauit Hippolagum: quod cum rescisset Enopion indignans eum in exilium abire iussit. Orion autem regni spe priuatus consuluit oraculum: a quo illi responsum est: si in orientem tenderet decus regium recuperaturus: qui sumptis nauibus & Candiope cum paruo filio docti nauis ope in Thraciam delatus est. ibi autem cum uirtute sua fauente caelo incolas subegisset in magno fuit habitus precio: & Neptuni filius appellatus. Hac uisa credo satis apparet fictionum intentio.

De Hippolago Orionis filio: qui genuit Dryantem.

Cap. XX.

Hippolagus ut supra pater: Orionis fuit filius ex Candiope: ex quo nil penitus legisse memini: nisi quod Dryantem genuerit.

De Dryante Hippolagi filio: qui genuit Lycurgum.

Cap. XXI.

Ryas fuit filius Hippolagi ut testatur Staius dicens: Horredumque dryanta mouet cui sanguinis autor Turbidus Orion. &c. Dicit Theodotus mediante Hippolago: cuius fuit filius: hic in bello Thebano fuit: & tribus fauit Etheoclis. q. cum in pugna Parthenopeum laetali ictu uulnerasset: ut Lactantio placet: a Diana sagittis occisus est. Fuit illi Clustimena Colchida coniunx: ex qua Lycurgum filium suscepit.

De Lycurgo Dryantis filio qui genuit Angeum: Arpalicem: & Phyllidem.

Cap. XXII.

Lycurgus ut placet Home. i. iliade: filius fuit Dryantis. ait enim sic. Neque enim neque Dryantis filius fortis Lycurgus. De hoc autem multa narrat. Dicit. n. Hom. ubi supra. q. cum hic praesens Bacchi nutrices in Nyssa latitantes: & ipse Bacchus timens fugisset in mare: lycurgus odiosus factus supinis: oculis priuatus est. Seruius autem dicit. q. cum is Bacchum conteneret: & uites eius se amputare crederet: sua sibi succidit cura. Lactantius autem eum Thracum dicit regem: & in mare precipitatum: eo quod primus aquam uino miscuisset: & rem haustu sinceram plurimis infecisset uenenis. Quae tam diuersa sic in unum reuocari possunt. Dicit. n. Secuius hunc Abstemiium fuisse: & hunc uini contemptorem: & ob id a diis orbatum: quod tam iclytri liquoris moderare sumpti comoda ignorasset. quem dum aspneret & uites icideret: sibi id cura icidisse finxerunt: eo quod uini haustus ad omnia faciat homines promptiores. q. autem in mare deiectus sit nil aliud est nisi eum sua simplicitate ad perpetuum aequum potum fuisse damnatum a natura regis: cum uinum oino respueret. Seu aliter. hunc id Bacchi contemptorem uoluit quia in gurgitator maximus Bacchi uidebatur contemere uires: & ob nimiam uini ingurgitationem oculos perdidisse: quod pluribus contingit. q. autem illius se arbitratetur uites icidere: non uult aliud nisi quia potando multum credebat se uini penuriam immittere. Verum sibi cura contemebat. i. curam uires auferebat: ut contingere ebriis saepe uidemus: dum onusti uino titubantes incedunt. q. autem in mare proiectus sit dictum est. quia cum mare salsum sit & falsedo habeat sitim afferre: & potatores huiusmodi quod quanto magis potant: magis sitiunt in mare proiecti. in perpetuum sitim esse uidentur.

De Angeo Lycurgi filio.

Cap. XXIII.

Angeus secundum Lactantium. Lycurgi fuit filius. & ut dicit Staius. Cernimus eacidas muris imane mirantem angeum &c. Vide ergo ex argonautis fuisse: quod non huius fuisse filium arbitror cum legimus Dryantem Lycurgi patrem in Thebano bello occubuisse: quod diu post fuit. Hunc praeterea dicit Isidorus ubi de ethimo. Samum condidisse ex quo constat eum antiquiorum Lycurgo.

De Harpalice Lycurgi filia

Cap. XXIII.

Arpalice dicit Papias Thracum fuisse & Lycurgi filiam: ac uenationibus dedita: de qua Virg. uel qualis equo Threissa fatigat Harpalice: uolucrumque fuga praeruitur Hebeum &c. Theodotus dicit hanc patriam reliquisse: & ad amazones abiisse: & ibidem imperasse. Secuius autem scribit de hac: q. cum patrem senem a Getis captum sensisset collecta confestim multitudine: & celerius quam de semina sperati potuerit: illum armis & robore liberauerit.

De Phyllide Lycurgi filia.

Cap. XXV.

Hyllis ut ait Ouis. i. epistolis: filia fuit Lycurgi regis thraciae: ad quam cum deiecto ilione tempestate actus uenisset Demophon: ab ea hospitio & lecto susceptus est: & cum ob mortem Mnestei regis Athenarum uellet in patriam redire: refarcitis nauibus: & obtenta ad tempora licetia: illam dimisit: quod cum angere eo in terra

*Sole occidente
in mense. abls*

minū nō redeūte: ut nōnulli uolūt: laqueo uitā finiuit. Alii dicūt dū ī mare se precipitē dare uellet: miseratione deorū ī amygdalū uersa ē. Redeūte tādē Demophoonte eius in aduētū flocuisse. Cuius figmēti talis pōt eē rō. Amygdalus græce philla uocaf in q̄ morietis phyllidis remāsit nomē. Hæc flāte Zephyro: q̄ occidētalis ē uētus: & in thracas uadens p̄ atticam regionē transitū facit: floret: cū uētus hic hēat plantis & graminibus adeo fauere ut floreat: & hinc fabulæ locus datus ē: Phyllidam. s. lætari & florere redeūte ab Athenis amasio.

De Minoe louis xxi. filio q̄ genuit Androgeū: Glaucū: Ariadnā: Phœdrā & Deucalionē. Cap. XXVI.

Minos louis & Europæ dictus est filius: quam ipse ex littore phœnicum rapuit: ut supra ubi de ea dictum est. Hic autem ætate p̄uocatus Pasiphē Solis filiam sumpsit uxorem & ex ea filios filiasq̄ progenuit. inter quos Androgeus præclaræ indolis fuit. hic ab Atheniensibus & Megarensibus ī uidiā occisus est: eo q̄ ceteros in palestra superaret: in ultionem cuius Minos aduersus eos arripuit bellum: cuius circa initium & in processū quædam contigerunt: de quibus habetur ubi de Pasiphē & Theseo. uerum ante alia scelere Scyllæ Nisi regis filia megarcnes subegit: & inde superatos Athenienses sibi uectigales fecit. postremo Dædalum: eo q̄ operā dedisset ad uictio pasiphis una cum Icaro filio Labyrintho clausit: ex quo cum euolasset: sumptis armis eos in Siciliam usq̄ secutus ē: ubi ut in politicis Aristot. placet: apud Camarinum oppidum a filiabus Crotali occisus est: cuius post mortem eum apud inferos iudicem dixere poetæ: ut Virgilii patet carmine. Quæ sitorq̄ minos umam mouet ille silētum Concilium uocat uitasq̄ & crimina discit & cetera. Quæ tam multa cum hystoriis & fictionibus mixta sint: de eis seriosius aduertendum est. q̄ autem louis filius Minos habitus sit: iunt qui uelint uerum: & tunc Iouem hominem fuisse & Cretensium Regem: & Europam internuncio præcaptam atque monitam & ex phœnicum littore raptam: & non tauri dorso: sed nauī: cuius esset uel nomen uel insigne taurus: in cretam delatam & ibidem Ioui iunctam regi: & Minoeni alioque peperisse filios. Sunt qui uelint eam raptam & uitiatam a Ioue: & demū Asterio regi Cretensium nuptam: & ex eo quos diximus filios peperisse: ut ī libro tempore scribit Eusebius. & si sic sit: tunc fictū est eū Iouis fuisse filiū seu ad eius gloriā ampliandā: seu q̄ ex suis opibus se Ioui planetæ similit̄ exhibuerit. fuit. n. inter alia homo oībus subditis æquus & seuecus ī iusticia: legesq̄ cretensibus dedit: quas nondum habuerant: & ut a rudi populo acceptiores haberentur: solus secedebat ī antrum. & cum quod uidebat̄ opportuna: coposuisset: exiens illud se a Ioue patre reportare mōstrabat: qua asturia & id forte cōsecutum ē eum arbitrari Iouis filiū: & leges a se conditæ in maximo precio habitæ sunt. Eum autē Asterii filiū fuisse nullo modo cōcedi uidef a tempore: cum constet Asteriū in Creta regnasse Danao teganate argis: circa annos mundi. iiii. M. dcc. lii. cum bellum ab eo habitū aduersus Athenienses fuerit ægeo regnante q̄ regnauit circa annos mundi. iiii. M. dcccc. lx. Dædalum autē euolasse ideo dictū est: quia longis habitis nauibus: quæ remigio maxime ualēt: clam tanquā euolaret abiit. Iudex idco apud inferos dictus est: eo q̄ apud mortales: qui respectu habito ad supercaelestia corpora: inferi sumus: componendo leges & ius exhibēdo p̄sentibus iudicis officiiū egit. Porro omittendū nō est q̄ uarie de tempore huius scriptores senserint. Legitur igitur apud Eusebiū Minoem anno. xvii. Hitcei regis argiuorū apud Cretam regnasse: q̄ annus mūdi fuit. iiii. Mil. dcc. lxxxvi. Nec multum postea regnate Acrisio argis a cretensibus Europam raptā anno mūdi. iiii. M. dccc. xix. qui quantū a superiori distet apparet. Subsequēter scribitur ibidem. Pandione athenis regnate Europam raptā: quod fuisse potuit circa annos mūdi fere. iiii. M. dcccc. xvi. & id cōuenit longe melius q̄ supiora tēpora cū his quæ de Minoe leguntur. Nā ut idem Eusebius dicit: a paradiso memoratū regnate ægeo athenis Minos mare obtinuit: & leges cretensibus dedit: q̄d fuisse percipitur anno mūdi. iiii. M. dcccc. liii. Et esto ibidem legal̄ Platonē hoc esse falsum cōuincere: cōueniūt tamē cū his quæ a Philochoro in atticis libro de Minotauro recitant̄: dato aliquātulum discrepēt ab his q̄ postmodū ab Eusebio dicunt̄: quæ asserit anno regni atrei. xi. minoē in Sicilia aduersus Dædalū arma corripuisse: q̄d secundū supputationē annoz mūdi fuit anno. iii. M. ii. q̄ unus plurimū distat a ceteris: dato possibile sit eū tam diu uixisse: nisi obstarēt tēpora successorum ut ī sequētibz patebit. quæ ad tauz & pasiphēm spectāt supra ubi de pasiphē explicata sunt.

De Androgeo Minois filio.

Cap. XXVII.

Androgeus filius fuit Minois & Pasiphis: iuuenis quidem egregiæ uirtutis: qui cum athenis in palestra superaret omnes ab atheniensibus & megarensibus inuidia occisus est. in cuius ultionē pater insurgēs occiso Niso megarensi rege: atheniēses acri bello superauit: sibiq̄ uectigales fecit.

De Glauco Minois filio.

Cap. XXVIII.

Glauco ut ait Seruius: filius fuit minois: ex qua matre non ponit. hic: ut idem Seruius dicit: ad Italiam ueniens sibi poscebat imperium. quod ideo illi minime concessum est: eo q̄ nil præstaret incolis: sicut pater fecerat: qui Zonam eis incinctis euntibus transmiserat. quam obrem is eis ostēdit scutum: a quo & ipse labicus dictus est: & populi labici. & sic uidetur Minoem apud italos aliquādo regnasse: q̄d ego miror: & suspicor: ne corrupta uocabula historiā etiā faciant esse corruptā

De Ariadna filia Minois & coniuge Bacchi.

Cap. XXIX.

Ariadna filia fuit Minois ex pasiphē: ut sæpe testatur Ouidius. Hæc Theseum ab Atheniensibus cretam missum amauit: & eius clam usa contubetnio sumpta fide: q̄ eam in coniugem & phædrā sororem suam pro Hippolyto asportaret eum docuit: quo pacto labyrinthum posset intrare & minotaurum superare: & filio duce labyrinthum exire. qui cum perfecisset omnia noctu Ariadna & phædra nauī positis clam discessit: & ī Chium isulam: ut dicit Ouidius: seu naxum: ut ait Lactantius: nocte discedens dimisit Ariadnam ibidem dormientem: quæ expergefata cum detelictam se cereret: clamoribus & ululatu fœmineo cœpit omnia complere littora. Verum bacchus forte fecus nauī

Scyllæ & Nisi
fabula. bi. Sex
vium. & glo. vi.
a fol. 28. a
6. en.

gans cum eam uidisset: amassetq; in confugem sibi iunxit: & ex ea ut placet aliquibus thoantem leni regem suscepit. Sane cum superasset Bacchus idorum regem: & eius amasset filiã: & Ariadna diu ob hoc quæstã eēt a Baccho amplexibus & blãditis lenita coronam eius quam ante Vulcanus fecerat: & Venere dederat: & Venus Ariadnã concesserat: in cælum sustulit: & nouem stellis ornauit: & inde a suo nomine Ariadnam uocatã liberam æque secum in cælum traxit: & cælestem fecit imaginem. Naxo seu Chios insulã sunt optimo abũdantes uino: quo captam Ariadnam puto: & ob id a Theseo themulentam relictã: & quoniam potationibus uacasset: postea Bacchi dicta est coniunx: inde quoniam a uino mulieris honestas omnis dissoluitur: ei a Venere corona: & libidinis insigne donatur: quod in cælum usq; idest in noticiam omnium fertur: & nõ solũ de restabile infamiã dedecus per ora uicium fertur: uerum agente uino mulier in amplexus quocumq; dilabitur.

De Phœdra Minois filia & Thesei coniuge.

Cap. XXX.

Phœdra filia fuit Minois & Pasiphis: ut satis ueteri fama uulgatum est. Hæc cū Ariadna sorore superato miotauro cū Theseo abiit: & Ariadna: ut supra dictũ est: relicta eius facta est cõiunx: & ex eo peperit Demophoontẽ & Antiochũ. Tandẽ cū Theseus cū Perithoo raptucus pserpinã descendisset ad inferos: Hippolytũ priuignũ amauit: cuius libidini cū cõsentire nollet Hippolytus: furore incensa illũ redeunti Theseo accusauit: q; illi uim uoluisset inferre. quãobrem Hippolytus irã patris effugiens fere: ut supra dictũ est ubi de Hippolyto: ab egs distractus occisus est: tamẽ cū cõoccisum fama ferret: pœnituit eã falsã accusatõis. & Theseo scelus cõfessa suũ cū ense Hippolyti seipsam transodit. Ser. autẽ dicit eã laqueo finisse uitam.

De Deucalione Minois filio: q genuit Hydumæneũ.

Cap. XXXI.

Deucalion: ut in Iliade placet Homero: Minois fuit filius: ex qua matre nõ habetur: eius tamen successor præsumi potest: cum Hydumæneus eius filius rex Cretensium fuerit.

De Hydumæneo filio Deucalionis: qui genuit Orsilochum.

Cap. XXXII.

Hydumæneus Deucalionis fuit filius: Homero teste. hic cum græcis aduersus Troianos bellũ gessit. Sane ut dicit Secuius dum ilione deleto patriã nauibus repeteret: tempestatem passus pro salute sua superis uouit: si eum in regnũ suum sospitẽ redire concederent: se illis sacrificiũ exhibitũ cū ex ea te: quã illi primo occurreret: qui cū cretense litus teneret: contigit ut ante alios filius desiderio uidendi patrẽ illi fieret obuius: quẽ cū ut aliqui dicunt: imolasset: seu ut aliis placet imolare uoluisse ob eius imanitatẽ a ciuibus pulsus est: quã ob causam cū nauem reascendisset: Salentinũ usq; p mōtorium Calabriae uectus: statuissetq; ibidem exilium agere: haud longe a littore sibi suisq; Petiliã cõdidit ciuitatem.

De Orsiloco Hydumænei filio.

Cap. XXXIII.

Rsiloco Hydumænei fuit filius: ut in odyssea scribit Homerus. ubi genealogiã eius a loue in eũ usq; describit. hic patrem Hydumæneũ in troianam expeditionem sequutus: cum per omne bellum sibi successisset ad uotum: in exitu rei ob eius insolentiã: dum obstaret totis uiribus: ne ex p̄da capti Iliõis fors debita daretur Vlyssi: ab eo occisus est.

De Sarpedone. xxvii. Iouis filio qui genuit Antiphatem.

Cap. XXXIII.

Sarpedonẽ Homerus dicit filiũ fuisse Iouis & Laodomie filie bellorophontis: cuius etiã Secuius uestigia sequit. Augustinus autẽ aliter sentire uidet: dicẽs p eos annos. s. regnãte Danao argiuis a rege Xantho cretensium: cuius apud alios aliud nomẽ iuenimus rapta perhibet Europa: & inde geniti Rhadamanthus Sarpedon & Minos: qd magis ex eadẽ muliere filios Iouis esse uulgatũ. & cetera. Alii dicunt hos Asterii fuisse filios: & ob id ego istum nõ illũ reor Sarpedonẽ esse: cū ille longe superior fuerit tempore. Sed quoniam de illo nil legitur: satis sit apposuisse nomen: & de isto quã legimus prosequamur. Hic igitur rex Lyciã fuit: & aduersus Agamẽnonem & græcos partes troianocũ sequutus insignis uir armotũ fuit: & multa memoratu digna pugnans fecit: ut per Homerũ scribitur in Iliade. Tandẽ a Patroclo occisus est: & iussu Iouis ab Apolline de medio pugnantium sublatum est corpus eius: & flumine lotum atq; Ambrosio respersum liquore: & regia idutum ueste: suisq; ad exequendum funus restitutum. Quod autẽ hic figmenti modicũ est: nil aliud uult: nisi q; medici opere cadauer curatũ sit: & unguentis ad conseruationem eius unctũ atq; respersum.

De Antiphate Sarpedonis filio.

Cap. XXXV.

Antiphates filius fuit Sarpedonis: Virgilio teste dum dicit. Et primum Anthiphatẽ is enim se primus agebat Thebana de matre nothũ Sarpedonis alti. & cetera. Hic ilione subuerso in Italiã æneam sequutus est: & ibi aduersus turnum bellum gerens ab eodem occisus est.

De Rhadamanto. xxviii. Iouis filio.

Cap. XXXVI.

Rhadamantus Iouis fuit filius: & ut oēs uolunt: ex Europa: & regnante Danao Argis. secundũ Eusebium rex fuit Lyciã. Hic cum seuerus iusticiã executor esset: eum apud inferos sinxere poete culpas explorare nocetũ de quo Virg. Gnosius hæc rhadamãthus hẽt durissima regna. Castigat: auditq; dolos: subigitq; fateri. &c. De huius origine & fictione sentiendũ est: qd de minoe dictũ est.

De Achrisio. xxix. Iouis filio qui genuit Laertem.

Cap. XXXVII.

Achrisius: ut testat Ouid. Iouis fuit filius. De eo. n. Ouid. Vlysem loquẽtẽ atq; suã nobilitatẽ explicãtem aduersus Aiacẽ paucis his uerbis scribit. Nam mihi Laertes p̄ est Achrisius illi. Iuppiter huius.

Achrisio.

De Laerte Achrisii filio: qui genuit Echimenẽ & Vlysem.

Cap. XXXVIII.

Laertes ut ostensum est: filias fuit Achrisii. hic Anticliã Autolici filia sumpsit uxore: & ex ea suscepit Vlysem & sorores eius: uiditq; Vlysem non sua sponte aduersus troianos euntẽ: tam qã diuinitã seclã laboribus traxit: donec post longos errores redeuntẽ cereret: & iniurias ulciscerent.

Chimenes filia fuit Laertis: ut in Odissea scribit Homerus: dicens: Simul cum echimene longi peli filia uenerabili: quā iuniorē genuit filiorū: scilicet Laertes, hanc ut in eodem patet libro: parentes tradidere in coniugem cuidam qui Saminidis dictus est.

De Vlysse Laertis filio: qui genuit Thelemachū: Telegonū: & Auxoniū. Cap. XL.

Vlyssis incliti hominis apud ueteres dubiū genus est. Nā alij eum Siphii latronis fuisse filiū dicūt. Seruius enim dicit Anticliam eius marrem ante nuptias cum Siphio Aeoli filio concubuisse: & Vlyssē concepisse: qđ illi apud Ouidium aiā Thelamonius concionans obiicit dicens: Et sanguine cretus Siphio: qđ etiam Theodontius asserit dicens: Anticliam primo nupsisse Siphio: & iam pręgnans eo relicto ad Laertem uenisse: & ex cōceptu Siphii Vlyssē peperisse. Leoncius uero dicit qđ cum nupsisset Anticlia Laerti: & ad oraculum consultum iret a Siphio latrone: qui postea a theseo occisus est: capta & oppressa est: & pręgnans effecta ex eo concubitu Vlyssē peperisse. Alii autem eū Laertis filium dicūt: inter quos Homerus & Virgilius & inueterata sæculorū pluriū fama testatur: quorū ego auctoritatem sequutus Vlyssē laertis fuisse filium dico. hic fuit homo sublimis consilii & pręgrandis ingenii: fraude an uirtute plus ualens incertum. Hūc multimodū persępe uocauit Homerus: quasi ad omnia habentem modū. Multa quidem perpessus omnia mira fortitudine superauit. Hic Penelopem Icarī filiam iuuenis sumpsit in coniugem uirtute & corpore speciosissimam uirginem: & ex eo ilico telemachum suscepit filium. Tandem rapta Helena a Paride dum delectum gręcorum faceret Palamedes: ut dicit Seruius ire ad troiam fugere conatus est: se insanum simulans: & ueniente ad ithaciam palamede animalia diuersi generis iugo iunxit ad aratrū: & salē seminare cōpertus est. Verū palamedes astutiā uiri suspicatus capto paruulo telemacho ad explorandam ingenii sui fraudem: eum aratrū opponit. Vlysses autem uiso telemacho confestim dimouit aratrū: & sic cognitus in expeditionem ire coactus est: in qua Diomedis Etholi amicitiam summe perseuerante obsidione seruauit. Et cum Iphigeniam pro captandis uentis sub specie nuptiarum dixisset in sacrum: cum reliquis uenit troiam: ubi maxima cum solertia ad obrinendam cępti uictoriam: opportuna plurima operatus est. Nam ut dicit Theodontius: suo opere factum est: ut Achilles a matre apud filias Lycomedis in habitu uirginali absconditus inueniretur: & in obsidionem etiam duceretur. Suo opere sagittę Herculis: absq; quibus troiam capi non posse dicebāt: oraculo compertę sunt: & a Philoctere etiam obtinere & ad troiam delata. Suo opere Laomedontheus cinis qđ sup Scęa porta ilionis seruabat caute sublatus est. Post hæc ipse una cum Diomede fatale palladium ex troia rapuit. Sic & Dolonem perempto: & que cū Diomede explorator factus Rhethiam Thracię regem obtincauit nocte: & albos eius equos anteq̃ Xanthum gustassent: eduxit in castra gręcorum. Et nōnunquam dicit Seruius: habita teclus mendici hominis uerbera uolens passus est: ut troiam explorator intraret: & comperta cū fide rettulit: semel cognitus ab Helena. Pręterea cum florida plurimum ualeret eloquentia: inter gręcos & priamum regem pro concordia legationis officium gessit aliquando. Nec non in medijs aciebus quantum ualeret in armis ostendit sępissime. Sic & in concionibus persępe consilio gręcos iuuit. simulatas habuit cum palamede: eo qđ iurum traxisset in bellū: & frumentū portasset ex thracia: qđ ipse missus facere noluerat: qđ obrem mortem eius machinatus est fraude: ut supra ubi de palamede dictum est. Ad ultimum creditur hūc proditionem composuisse: qua arte Synonis: seu alia uia ilion captus & dirurus est. Capta deinde Troia pro armis Achillis in iurgium cum Aiace Thelamonio uenit: & tandem illa aduersus eum eloquētia sua obtinuit: & Orfilocho regis cretensium filio caeso: eo qđ obstaret: ne sibi prędę troianę pars daret: ut reliq; dabatur principibus: & Polyxena occisa: atq; Astyanacte saxo illiso naues in patriā rediturus ascendit. Sed lōge illi a uoto contigit: multis quippe agratus procellis in longissimos errores atq; peregrinationē decennē euectus est. primo aut procellę impulsu: ut ipsemet in Odissea Alcioni Pheacum regi refert: ad Cicones delatus est: quos cum expugnasset: & Hismarum ciuitatem omnem uertisset in prędam: paucis ex fociis perditis ad lothophagos tempestate impulsus est: exploratorēsq; quos miserat: cum Lotho gustato reditum nō curarent: retraxit. in Siciliam inde delatus ubi antrum Polyphemi Cyclopis cum duodecim ex fociis intrauit: ex quibus cum sex deuorasset Cyclops: obruto ei oculo pręusto fuste arietum pellibus inuolutus cum superstitibus fociis antrum exiuit Cyclopis. inde delatus æoliā ab æolo uentos in utrem cōactos obtinuit. & cum iam Itachię proximus esset soluto utre a sociis thesaurum credentibus flante aduerso uento in æoliā repulsus est: ex qua ab Eolo pulsus nauigans die sexto deuenit ad Iestrigonas. quos cum haberet aduersos perditis nauibus sociisq; cum sola naue sua fugiens deuenit ad cyrcę: quę cum exploratores suos mutasset in beluā: ipse a Mercurio suscepto pharmaco ad illā accessit impavidus: & expedito gladio mortem illi minatus ēni cū fugio sociis primas redderet formaq; cum fecisset eius amicitia usus anno iam trisactio: & Thelegono ex ea suscepto filio: cū rennuisset immortalitatem ab ea eruditus de agendis: Alpenore ob uiolentiam casu mortuo derelicto: nauem conscendit: & secundo uento impulsus nocte una ad oceanum usq; deuenit. quo peractis sacris a Cyrcę monstratis ad iferos habuit aditum: ubi & Anticliam matrem & Alpenorem nuper præcipitatum inter alios inuenit. & de multis futuris a Thyresia uate certificatus est. inde reuersus ad nauem ad cyrcem rediit & sepulto Alpenore & prædoctus de futuris a Cyrcę discedens: deuenit ad insulā Syrenarum: ad quas ne posset diuertere: sociorum aures cęra obstruxit: & se malo nauis alligari iussit. & sic eis canentibus loca earum præterit. ide scyllam transiit atq; charybdim non absq; ingenti periculo & pari omnium labore: & cum ad ea loca uenisset: quibus a nymphis solis greges seruabantur: iussit ne quis eos uiolaret. Quod cum eo dormiente famelcentibus sociis suassisset Eurylocus: & ex gregibus animalia plura sumpsissent ei tempestatem intollerabilem impetrare:

in qua cum fracta naue omnes deperissent socii: ipse solus & nudus capto nauis malo. ix. diebus ab undis & uentro agiratus est: & tandem ad Ogiigiam depulsus in insulam: a Calypfone nympha susceptus est: & ab ea. vii. annis detentus. Tandem cum ab ea aegre discessum impetrasset: & nauem cum locis obtinisset. Neptunus insensitose q̄ Cygnū filium eius occidisset in pugna: & troiam quā ipse construxerat & demoliri fecisset: Cyclo- pem filium orbasset: ab impetu maris fatigatum plurimo coegit: ut nauis demersa nudum se præcipitem da- ret in undas: cuius narantis miserta Leucorhoe uelum illi præstitit suum: cuius subsidiū cum die tertia uenit set ad littus: & hostia fluminis Phœicum irasset: reiecto uelo in mare inter frondes nemorū se nudū compo- fuit: ubi a Nausithea fila Alcinoi compertus uestes accepit: & inde Palladis operē usq; ad Arethim Alcinoi regis cōiugē deductus est: ubi meruit dona suscipere: & nauim & socios: qui eum usq; Ithaciam reduxere: in qua dormientē cum donis deposuere. excitatus autem a Pallade præmonitus de agendis in mendicū senicu- lum transformatus: ad subulcos deuenit suos: apud quos Telemachum uidit: & allocutus est. Tandem a Sy- bouthe porcario in patriam deducitur incognitus: ubi in propria domo a procatoribus Penelopis ignominio- sa quædam perpeffus est: & tandem ab Euryclia nutrice recognitus: inde ex cōposito arma rum filio & duobus subulcis confestum Vlyfsem aduersus procatores assumpsit: eosq; graui pugna omnes peremit. Esto Theodontius dicat eum illos oculis priuasse: & in tantam deduxisse miseriam: ut in triuis starent stipe que- rentes ob uictum: hinc uisa Penelope: Laertem senem uisurus accessit in uillam. Postremo dicit rheodontius eum uariis exterritum somniis: quorū cum interpretatiōne quesisset: habuit in responsis ut sibi cauere a filio: qui recedens in loca abdita quārū potuit somniorū portenta uitauit. Tandem Thelegonus: qui ei nacus fuerat ex Cyrce rum eam querens uenisset Ithaciam: a domo eius fuit prohibitus. Qui ut erat robusti uigo- ris iuuenis multos ex prohibentibus occidit in finem: Vlyfses in eum lætiferum imisit telum. quod cū eui- tasset Thelegonus eo reassumpto transfudit in patrem. Ex quo scū cum se moriturum cognoscere Vlyfses quinquam ceteri interrogauit: & cum eius nomen audisset: & patriam & filium cognouisset: cum præmōstra- ta nequisset effugere: diem clausit. Lætius uero dicit eum casu a Thelegono eum quærete spina piscis uene- nosa tractū: & inde moctuum Longa equidem huius historie est: & succinctæ narrata nōnullis imixta fictio- nibus: ex quibus pars maxima in præcedentibus ostensa est. Et ideo uideamus paucis quæ supersunt & pri- mo quid uelint per uentos utre argentea cathena ligatos & solutos a sociis. Vulrquidem Homerus in odyf- sea componere bonum uictū: & inter alia uolens ostendere quid nobis nascētibus a diuina bonitate dono da- tum sit: dicit ab æolo. i. a deo uentos: idest concupiscibiles appetus datus bouino in corio: idest in arbitrio uirilī aetatis: quæ sortis & constans esse debet: utri corium bouis est: & hi sunt argentea cathena ligati: idest famōla clara uirtutis sonōritate: qua profecto nōnulli longe magis firmatum corium seruant: q̄ diuini amo- ris intuitu. Hæc tamen cathenam socii Vlyfssis: idest sensus humani corporis ignauia nostra rationi imperan- tes soluunt prædam existimantes: idest arbitantes longe meliorem & dulciorem uitā in uoluptatibus nul- la coactis regula q̄ eis ligatis in ratione solida. his tamen solutis dum in hæc & in illā labimur lasciuia: insurgūt tempestates animo: idest rubores: reprehensiones: consciennæ redargutiones: fluctuationes animi: mæro- res: inopia: egritudines: & mille malocum species: quæ nos a prima: idest a quiete ammouent. Iuisse autem ad oceanum: & ibidem illi ad inferos iter apertum sit sacris arbitror Vlyfsem ad lacum auemum in sinu ba- iano nocte una nauigasse: & ibidem occiso Alpenore obsecnum illud peregrisse saccum: quo manes euocan- tur ad superos: & de quæstis habuisse ab imundis spiribus responsum. Velum autē Vlyfssi naufragio a Leu- cothoe præstitū: nil aliud fuisse arbitror q̄ spem imoram: quā euadēdi forti secuabat pectore: hæc egit ne de- sperando periclitaretur: quā quidem spem dum speratum obtinisset retro reiecit. eum autē sæpissime adiu- tum a Pallade est: quia ab ea cum aduertentia sua instructus multa euitauit pericula: & multa egit sibi eriam opportuna.

De Telemacho Vlyfssis filio.

Cap. XLI.

Telemachus Vlyfssis fuit filius paruulus Penelopē matris a patre relictus: qui multa a procatoribus matris perpeffus tandem una cum patre sumpsit ex omnibus ultionem.

De Telegono Vlyfssis filio.

Cap. LXII.

Telegonus Vlyfssis & Cyrcis fuit filius: qui dum grandis uidere patrem quereret: eum incognitū occidit: in Italiam rediens Tyberim condidit ut ait Ouidius. Et iam telegoni iam moenia tyberis uidi: Stabant agricolæ quæ posuere manus. Papias autem dicit eum ædificasse Tusculum.

De Aufonio Vlyfssis filio.

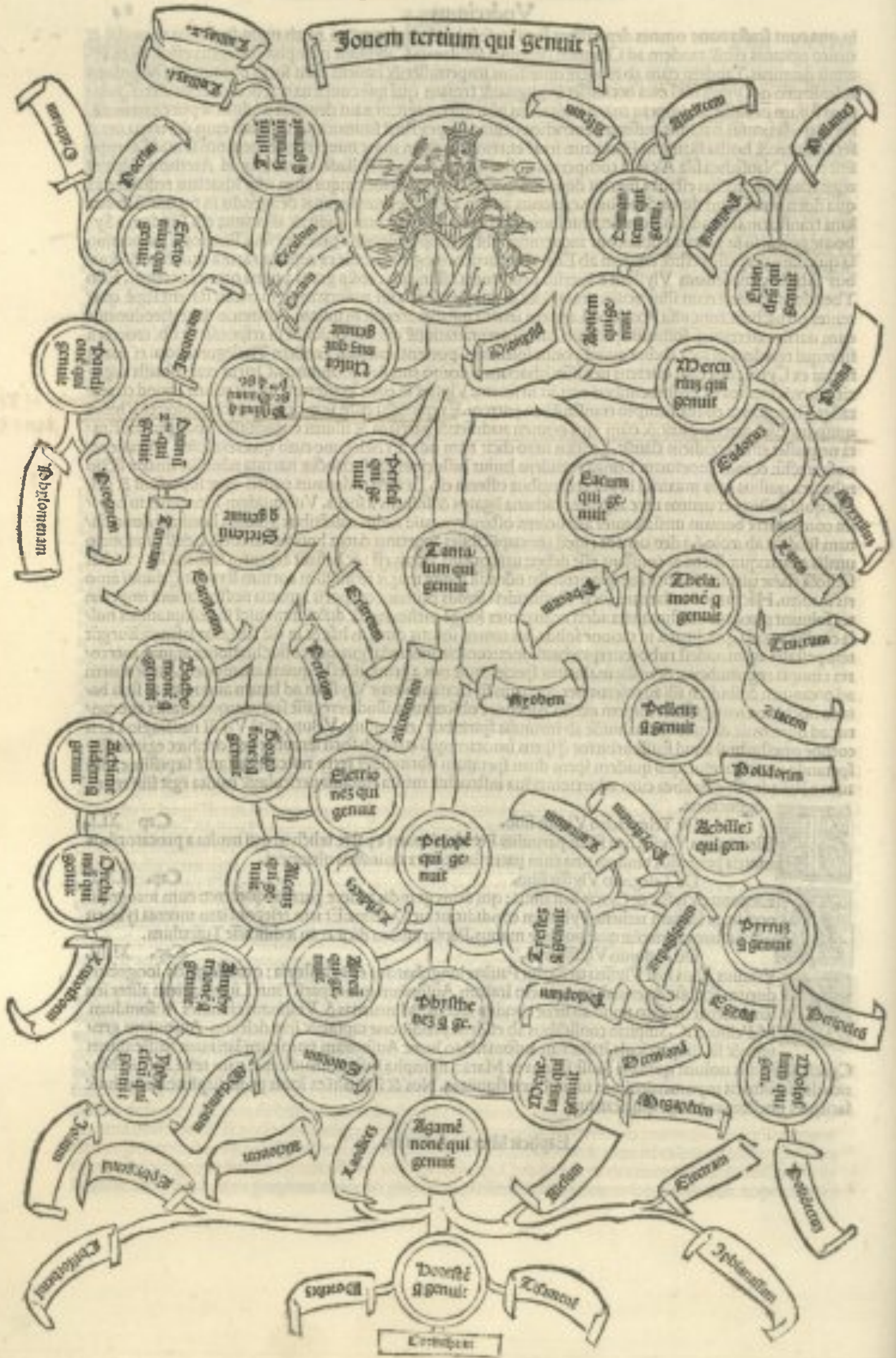
Cap. XLIII.

Aufonius filius fuit Vlyfssis: ut scribit Paulus longobardus ea in historia: quæ de gestis longobar- dorum scripsit: dicens: ab eo omnem Italiam Aufoniam nuncupari. Titus Liuius autem aliter sen- tire uidetur in libro nono ab urbe condita dicens: Mintumas & Vestinam ciuitates Aufonidum M. Pellio: & C. Sulpino consulibus ab eisdem prodicione captas: & sere deletam Aufoniam gen- tem: & sic illa paricula Italiæ fuit aufonia. Ego hunc Aufonium puto eum latinum fuisse: quem

Cyrcis & Vlyfssis uolunt quidam fuisse filium ex Marica nympha susceptum: dicens: cum teste Seruio: Ma- rica dea sit littoris myntumensium iuxta Lyris fluuium, Nos & si multi ex Iouis prole supsint: finem huic facientes libello: paululum quiescamus.

Explicit liber undecimus.

Bis senus Jouis octo notat cum semine natos.

I post longū prædestinati agri discursum rex illustris: & si iter in finē nō uenerit: concedit aurigæ discreto anhelos equos curru dimouere & illos aliq̄tis per uagos exonerare uesicā p̄mittere: & recēti fluuio: atq; florido recreari prato: dū ipse apud mercennariū hospite potu sibi met parcat & somno: & aratori istructo q̄q; ois ager uomere scissus nō sit: p̄te adhuc diei sup̄stite iugo boues solueret: & in quietē & pascua ire p̄mittere: dū ipse leni blandiente aura fusca sub nēmoz: umbra: iā satur cantu rudi: duos conat obliuisci labores. Necnō & egte gio belloz: duci posito in finē certaminis itum nō sit: fessos & sanguine graues dato signo reuocare milites: ut & a piculo cladis retrahat & restauratis ocio uiribus: eos alias in hostes aciores imittat. Quis mihi non eē fas dicet: esto in finem num crosæ prolis cretenis Iouis nō uenerim: parte tamē maxima recitata: subsistere paululū: & q̄si ad certā ueneri metā respiscere? Nemo arbitrari iuste: morē igr̄ alioz: secutus nō aliter q̄ i certū & isignē terminū deuenissim. La-

bore attritus in Aufoniā littus quis ip̄ortuosum: sub stiti arbitratus isuper qd̄ breuioribus distinguif signis: itellectu facilius capitur & tenacius memoriæ cōmendatur. ibidē dū non fessos oculos in circuitu ducere, cōpi uetoz: p̄spectare uestigia reza. Hic n. ueteres cum zæ calchidicū opus: dædali tēplū: Miseni ramulus atq; Iuliz aq; admiratōe tentat aiūm. & ex opposito iatime uerus simiagz hospitū: & ex inaniē excussa p̄chata distrahēbāt. Sic sonātes reuolutōibus æthiāz fluminū Vulturū fauces atq; Iyris fufini nebulae & literni paludes exilio & morte aplissima uiti primi africani nobilitatē: & i cōspectu fere. M. Scauri uillula suo adhuc isignis noie atq; formiatū fere deleta uestigia: & lōgiuscule in radicibus mōtiū calcnus: stelenates: atq; cāpanus agri mltā sententiā ostēdit: & sup̄māntia agri oppida surca. Theanū: Sidicinū: Castellū: Thelesin: & alia plura tā Romanoz: q; Carthaginēsiū monimēta necnō & multa: quoz: lōga magis q; utilis huic op̄i eēt hitoria. O q̄ lætabar aiō Italiā meā uidere claris opibus nō tātū æquasse: sed loquacē sup̄asse gr̄aciā. Vegz cū tū breui quiete recreatus aiūs uires i laborē p̄mitteret reinterauu nolēs mare ueliuolū: & in phrygiā usq; deuectus sumpsi mentē Tātali: aliorūq; quorūdā ex filiis Iouis plē exgrere atq; describere. Qd̄ ut pagā ille faciat p̄cor: qd̄ ad iētum uirgæ seruitoris sui Moysi sitienti populo aquas affluētet emisit ex tupe.

De Tantalō. xxx. iouis filio: qui genuit Nyobem & Pelopē.

Cap. I.

Tantalus ut dicit Lactānius filius fuit Iouis ex Plote nympha susceptus. Hūc dicit Eusebius Phrygum fuisse regē tēgnatē Erithreo athenis. Et huic ob raptū Ganymedē bellū fuit aduersus troiū Dardaniæ regē: & Ganymedis patrē. uolūt p̄terea hūc deos in cōuiuio habuisse: eisq; ut exp̄ientiā deitatis eozz assumeret occiso filio illū mēbratim discerptū coctūq; apposuisse comedēdū: qui cū abhorruissent cibū nō solū abstinuere: sed collectis in unū mēbris puerum in formā pristinā reduxere: & reuocata per Mercuriū ab iseris anima: eā illi restituere. Sane cū aduerterēt humerū deesse puero: quē deuorauerat Cercs: loco cōsumpti eburneū refecere. Tantalū autē deiecere ad isetos: taliq; dānauere supplicio ut fluuio ad os usq; demersus: siti uexaret assidua: & dū os forte declinaret in potū a quæ fluminis etiā declinarent: in tanrū ne illas posset attingere. Desup autē arbores pomis onustas addidere: quæ ad oseius usq; descenderēt Ipse tamē igenti & cōtinua percitus fame dū illa carperet conarct se tādū extollerēt q̄diu ipse ut cōtingeret laboraret. Et sic factū est ut inter poma & aquas positus fame sitiq; uiuēs depear infœlix hō. Nūc qd̄ sentiendū sit ex his aduertēdū: & cōcesso eū Iouis fuisse filiū: seu uerū: seu ob aliquā similitudinē attributum. Et quæ ad Ganymedē spectāt ubi de Ganymede posita sint. Dico eū ob id diis filiū apposuisse dictū: qā cū auarissimus homo fuerit: & rem domesticā plurimū augere curauerit: frumēta: ex qbus popularē exhauriebat pecuni: nō aliter q̄ filiū diligebat: quæ tunc diis apposuit dū cultis agris iniecit: & iniecta qdē fulcis in cōspectu surorum sunt: quæ eis dē agētibus sup̄is in frugē ueniētia pristina reassumūt formā. Verū humerus. i. semē deuoratus a cerere. i. terra cōsumptus eburneus restaurat: dū increfcēte segete nutrimēti robur imittit. Suppliciū autē huius ostēdit liquido auari hois detestabōē uitā. Dicit enī Fulgēnius Tantalū interfecari uisionē uolentē qd̄ optime cōpetit unicuiq; auaro: non enī auarū & amplā sup̄ellectiū congregat: ut eis utat: q̄nimo ut illā inuacat: & cū pati nō possit sibi quid boni ex cōp̄stis diuinis facere eis imitatus lanse piclatur & siti.

De Nyobe Tantalī filia & Amphionis coniuge.

Cap. II.

Nyobes filia fuit Tantalī & Taygete: ut apud Ouidiū ipsa testatur dicens: Mihi Tātalus auctor: Cui licuit soli superum contingere mensas. Pleiadum soror est genitrix mea. & cætera. Sed salua reuertentia Ouidii. pater huius non fuit ille Tantalus qui amicus deorum fuit. Nam ille fuit homo pius & corinthiorum rex & tempore prior. Lactānius autem dicit hanc filiā fuisse Tantalī & Penelopis. Hæc ut placet Theodontio nupsit Amphioni regi thebanū: ut sciret Amphion partibus Pelopis bellū gerentis aduersus Enomasm eadē regē & p̄te. Ex quo Amphione ipsa peperit septē filios: totidēq; filias. esto Homerus in Iliade tātū duodecim fuisse filios dicat. hæc etiā spiritus mulier sacrificiū thebanis iussu Manthonis filiaē tythesiæ latonæ cōp̄it eos acriter inceptare uerbis: & se Latonæ p̄ferre: quā ob causam indignata Latona & filiis quæta factum est: ut ludentibus filiis atq; filiabus in campis apollo filios & Diana filias occideret: qui apud Siphylonem montem fuere sepulti. Nyobes autē orbata uiro & filiis apud urnas eorū in lapidem uersa obriguit. De filiis & Amphione supra dictum est. Eam autem in lapidē uersam Tul. ubi de q̄stionibus tusculanis fictū arbitrat: p̄pter eius æternū in luctu silentiū. Verū huic fictio-

ni Theodorus addit dicens eius adhuc statuam in Siphyllo apparere lapideam: & adeo triste: ut lachrymis existimetur deficere: quod praeter naturam non est. Potuere quippe ueteres ad memoriam ingentis infortunii superba mulieris in Siphyllo lapideam apposuisse flentis mulieris statuam: & ror frigidam complexionis sit lapis infurgentibus in eum uaporibus ex terra humidis lapidis frigiditate soluitur in guttas aqueas ad instar lachrymarum: & hinc forsitan arbitrantur ignari Nyobem adhuc flendo deficere.

De Pelope Tatali filio: qui genuit Lyfidice Atreum Thiestem & Physthenem.

Cap. III.

Pelops filius fuit Tatali & Taygetae: & ut ait Barlaam homo bellorum fuit: & insignis plurimum. Qui cum apud Phrygas regnaret bellum habuit aduersus Enomau regem Helidis atque Pyrae: quod quidem memorabile fuit: & praecipuum: ut scribit Thucydides. Belli causam dicit Paulus fuisse Hippodamiam Enomai filiam a Pelope dilectam: atque in coniugium postulatam & denegatam. Dicit enim Seruius huius Hippodamiae multos fuisse petitores ob insignem eius pulchritudinem: quibus ab Enomao ea lex indicta est: & idem de sequuto quod supra scribit ubi de Hippodamia. Sed Barlaam dicit non sic se habuisse negocium: quoniam cum Pelopi uideret inhumana conditio: aduersus Enomau arma mouit: & magnis hinc inde conuocatis subsidiis fraude Myrtili praefecti armorum Enomai astutia Pelopis corrupti eum superauit. & sic Hippodamia & regno potitus Myrtilum postulante perditionis praemium deiecit in mare. Hunc dicit Eusebius in libro temporum Hippodamiam uxorem duxisse regni Priti arguorum regis. anno. xiiii. qui mundi fuit annus. m. mil. dccc. lvi. & paulo ante dicit regnare. Lynceo argis Pelope apud argos regnasse annis. lvi. & eos a suo nomine peloponenses denotasse. Dicit etiam Acrysius regnare Argiuis Pelopem olympiis iterfuisse: & postea aduersum Ilion arma mouisse eumque a Dardano expugnatum anno mundi. m. mil. dccc. lxxxi. cum legatur diu ante fuisse Dardanum. Ego autem tam discordantium opinionum ueritatem ignoro. huic ex Hippodamia plures fuere filii.

De Lyfidice Pelopis filia & Electrionis coniuge.

Cap. IIII.

I Lyfidicen dicit Lactantius ex Hippodamia filiam fuisse pelopis & Electrioni nuptam: ac ex eo Alcmenam peperit Herculis matrem.

De Atreo filio Pelopis: qui genuit Alceonum: Melampum: & Euolium.

Cap. V.

Atreus Pelopis & Hippodamiae fuit filius: qui ut ex uerbis Senecae poetae in tragoedia Thiestis percipi potest: una cum Thyeste fratre apud peloponensem regnauit. alternis tamen uicibus: sed tandem inter eos nata discordia est: cuius tale dicit Lactantius fuisse causam. Constat enim ut supra dictum est a pelope Myrtilum Mercurii filium in mare deiecit atque necatum: quod aegre ferens Mercurius inter atreum & Thyestem tantum iniecit zinzania: ut hostes efficerent. Insuper erat apud atreum aries: de quo sic Seneca tragicus. Est pelopis altis nobile in stabulis pecus Archanus aries ductor opulenti gregis: Huius per omne corpus insula coma dependet auro: Cuius e tergo noui aurata reges scepra tatalia gerunt. Possessor huius regnat: hunc tantae domus fortuna sequitur tuta seposita sacer. In parte carpit prata quae claudit lapis: Fatale sacro pascuum muro tegens & caetera. Hunc habere cupiens Thiestes arbitratus est posse per concubitum Meropis Atrei coniugis obtinere: nec defuit sceleri locus. nam ex ea & filios concepit: & illam eripuit uiro: ex quo in bellum uenere fratres & pulsus regno Thyestes est. Sed Atreus non contentus fratris exilio illi ficta gratia reuocauit: & credulo tres filios decoctos in coniugio apposuit: & eorum sanguinem poculis mixtum illi dedit in potum: repletosque tanta scelerato cibo capita manusque natos infelici prius iussit apponi: atque quod comedisset detegi: Quod cum fieret autem sol surgente in ortum retrocessisset: scelus uidere fugientem. Hunc tamen Atreum: ut dicit Lactantius Egistus Thyestis filius iterem. Aureum uellus in hac historia fictum sic intelligendum arbitror: ut intellexisse uideatur Varro: ubi de agricultura dum dicit pecudes propter caritatem aureas habuisse pelles: ut argis atreus: quam sibi Thyestem subtraxisse queritur. &c. Vel potius pro ariete isto auri uelleris thesaurus intelligendus: quo reges plurimum ualent: & absque quo opportuni sumptus ad bella & ad splendorem regum sustentandum fieri non possunt. Sol autem in ortus suos reuolurus eclipsim ea tempestate fuisse demonstrat: quae cum esset hominibus incognita monstruosa uisa est. Dicit tamen Lactantius hanc ab Atreo Mecoenis praedictam & primitus adinuictam: cuius cum cerneret approbari dicta Thyestes inuides ex urbe discessit.

De Alceone Melampo & Euolo filiis Atrei.

Cap. VI.

Alceon Melampus & Euolus fuere fratres: & ut asserit Cicero ubi de naturis deorum: Atrei fuere filii: quos dicit apud graecos inter dioscortes numeratos. Quobrem celebres fuisse uiros credendum est cum ex his fuerint castor & pollux: de eis autem nihil amplius reperitur.

De Thyeste Pelopis filio qui genuit Tantalum Physthenem Arpagigem Pelopiam & Egistum.

Cap. VII.

Thyestes Pelopis & Hippodamiae fuit filius. cui aduersum fratrem Atreum quae dicta sunt supra fuerunt odia: qui cum iam dicta passus esset a fratre: uindictae audis oraculum consuluira: quo responsum habuit ex se & pelopia filia sua nasci posse qui filiorum ulcisceretur mortem. Quod cum audisset: ut qui erat in scelera: & potissime in libidine pronus: concessit in amplexus filiae uenit: & ex ea filium suscepit Egistum: qui postea interfecit atreum: stuprauit clitenestram etiam Agamemnonem iterem.

De Tantalum Physthenem & Arpagige filium Thyestis.

Cap. VIII.

Tantalus Physthenes & Arpagiges filii fuerunt Thyestis ex coniuge Atrei suscepti ut per uerba Senecae poetae in tragoedia Thyestis comprehenditur: esto duos tantum nominet Tantalum scilicet dum dicit. primus locus ne deesse pietatem putes auo dicatur Tantalus prima hostia est: dein de nominat physthenem dicens. Tunc ille ad horas Physthenem saeuus trahit. Adicitque fratri &c. Tertium puerum uocat dum dicit ferrumque gemina caede profusum tenes. Oblitus in quem rueret infesta manu. Exegit ultra corpus ac puer statim pectore receptus ensis a tergo extitit. Cadit ille &c. Tertium hunc puerum Theo

dontius dicit Arpagigem nuncupatū: & sic ex eis præter patris crimen & patris escā nil legitur.

De Pelopia Thyestis filia.

Cap. IX.

Elopiā dicit Lactantius filia fuit Thyestis. ex qua matre nō dicit. hanc ut ipsem et Lactantius asserit: Thyestes responso desuper dicto habito oppressit: & ex ea filius natus est: quē ipsa rubore sceleris cōfestim feris exposuit. Et sic apparet ob luxuriā Thyestis non ob respōsum oraculi a Thyeste in concubitū filiaē itum: responsum autē oraculi ad palliandā Thyestis ignominiā post eadē suogē ab Egisto factā cōpertū est.

De Egisto Thyestis filio.

Cap. X.

Egistus filius fuit Thyestis ex Pelopia eiusdē Thyestis filia ut ipsem restat in tragœdia Senecæ dicens. Coacta fati nata fert uterū graue. Me patre dignū uersa natura ē retro &c. Hic quācito natus fuit a matre ob pudorē ignominiosi criminis in syluas deiectus est: ut delaceratus a beluis turpitu-
dinis aui parentisq; atq; matris pariter & sororis uiuens: restimoniū nō præstaret. Sed aliter factū est. Nam seu beneficio pastorū: seu sic permittente deo caprarū sponte contigerit a capris ubera præstātibus in siluis nutritus est: & inde dictus Egistus ab ege. sc. capra nutrice. Is tandē a suis cognitus & ī regiā deductus dum creuisset essetq; in paruo precio rerum præteritarum iam cōsciū seu patre impellere: quod magis creditur. ut Lactantio placet: Atreum occidit: cui Thyestes occupata regia successit: tādē iam Thyeste mortuo cum regnarent Agamennon & Menelaus & ob raptam Helenam in Troianū iuisset excidiū. Egistus: ut Læontio placet: suasionibus Nauplii in amplexus optantis Clitemnestræ deuenit: & postremo redeuntem Agamennonem a desolatione ilionis immane ausus facinus illum fauente Clitemnestra trucidauit & regiā Pelopis septem tenuit annis. Ad ultimum ab Horestē Agamennonis filio una cum adultera Clitemnestra nullo remanente ex eo superflite obruncatus est.

De phystene Pelopis filio qui genuit Agamennonem & Menelaum.

Cap. XI.

Hysthenes: ut ait Theodontius filius fuit Pelopis & Hippodamiæ: qui cum iuuenis moreretur Agamennonē & Menelaū filios suos paruulos cōmēdauit Atreo fratri suo: qui illos suscepit: & ī filios educauit: & ob id abolita tractu temporis physthenis memoria Atrei filii habiti sunt: & Atreides ab omnibus appellati.

De Menelao Physthenis filio qui genuit Hermionā & megapentim.

Cap. XII.

Menelaus Lacedæmonū rex: ut Theodōtio placet: filius fuit Physthenis & fr̄ Agamennonis. In Senecæ in tragœdia Thyestis uidet oīno tenere filios fuisse atrei: in cuius p̄sona sic ait. Cōsiliū Agamennō mei sciens minister fiat: & patris cliens. Menelaus assit prolis incertæ fides. Ex hoc petat scelere si bella annuūt: & gerere uolūt odia: si patruū uocant pater est. &c. Et sic atrei ex Merope uidentur filii: teneat qđ mauult lector. Menelaus autē: ut eusebius ostendit in libro temporū: Atreo & Thyeste uiuētib; Lacedæmonū rex dictus est: anno mūdi. iiii. mil. dccc. xcv. Cum Agamennon qui Thyesti successit secundū Homerū regnare cœperit Mecœnis anno mūdi. iiii. mil. vii. fuit huic Helena Iouis filia cōiunx: quā anno primo regni Agamennonis: & secūdū Eusebiū. x. Menelai: ut ait Dares phrygius: absente Menelao: qui ad Nestorē pylon iuerat: Paris legatus missus ad Castorē & pollucē rapuit ex isula Cytherea sub oppido heleno: ea etiā cōsentiente: existētibus fratrib; & Hermiona apud Agamennonē. Dites uero dicit illo tūc Menelaū cū Agamennone eretā iuisse diuisuros thesauros: quos ibi deposuerat Atreus. Hinc factum est ut fratris cōsilio Menelaus cōquereretur græcis principibus. Verū cū frustra legationibus obsidione demū repetita est Helena: & post deceniū fraude magis q̄ uiribus capta Troia reassumpta est & restituta Menelao: qui cū ut cæteri nauim intrasset patriā petiturus tēpestate actus: ut scribit Eusebius: ad Tuorim regē ægypti quē pollybiū appellat Homerus cū ea deuectus est: & a protheo uate: ut per Homerū patet in odysea: confilio sumpto postq; vii. annis errasset in Lacedæmonia rediit Agamennone diu ante cæso: & illis forte diebus Egisto. Qui tandē illi successerit: quo uel qua morte diem clauerit non inueni.

De Hermiona Menelai filia & Pyrrhi & ide Horestis cōiuge.

Cap. XIII.

Hermiona: ut Ouid. restat in epistolis Menelai fuit filia ex Helena. Hæc ait horestis filio agamennonis desponsata fuit. Porro Pyrrus cum occiso agamennone regiā occupasset Egistus: & fugisset horestes: andromacha oīem Hæstoris cōiuge: quā a Troia duxerat: heleno cōcētia: hanc horestis subripuit & sibi cōiugio copulauit: attamē eo postea ab horestē occiso in eiusdē horestis cōiugiū rediit ei; pepit Horestē filiū.

De Megapēthi Menelai filio.

Cap. XIII.

Megapēthis dicit Theodōtius filius fuit Menelai ex Lydia captiua susceptus post raptā helenā: qđ homerus testari uidet ī odysea dū dicit. Filio autē a sparte alectoris accepit filiā. Qui ipsi unigenitus fuit fortis Megapēthis a serua. helenæ autē dii filiū nō dederāt: postq; primo genuit hermionā filiā desideratiuā: quæ formā habebat aureæ ueneris. Et sic per hos patet etiā menelaū megapēthi cōiugē dedisse filiā Alectoris spartani: cui nuptias celebratē telemachus ulyssis fili; ueniēs ex Ithaca cōpit.

De Agamennone Physthenis filio: qui genuit Iphigeniā Chrysothemim Laodicē Hiphianassam Electrā Alefum & horestem.

Cap. XV.

Agamennon Physthenis fuit filius: ut supra: & atreo paruulus derelictus: fuit hic Mecœnarū rex & Thyestis successor: ut ī ilyade ēt sentire uidet homerus ubi de sceptro agamennōis: multos describit uersus fere hoc dicēs. apud Troianā in cōcione græcorū p̄sicens agamennon sceptrū tenebat: quod uulcanus artifex fecerat: illudq; dedit ioui Saturnio. Postea iuppiter cōcessit Diactoro argiphonti. Hermias autē rex dedit pelopi phisipo: postea pelops dedit atreo: q; moriēs Thyesti bellioso reliq;: q; thyestes reliq; agamennoni multis isulis & argo iperati. &c. In qbus uerbis non seruat genealo-

gia descriptus ordo: que latinocū auctoritatem describens sequutus sum. Cœpit autē regnare Agamēnon secundū Eusebiū anno mūdi. m. Mil. vii. quo anno helena rapta ē. & grācia oīs in Troianos excitata pari oīum cōsensu cōgregatis in aulide nauibus: & exercitui īperator factus in bellū perrexit. Clitēnestra cōiuge relicta: ex q̄ iā plures suscepit filios: & apud troiā labores multos passus. quocūdā etiā principū similitates prulit: qbus agētibus īperio depositus est: & illi Palamedes suffectus: q̄ crimie Vlyssis occisus Agamēnon maiori sua gloria in īperiu reassūptus ē q̄ ignominia depositus. Sustinuit p̄terea idignatiōes achillis ob bryseidā illi a se sublatā. Tandē capto Ilione atq; dicupto: cū illi cessisset ī sorte cū prāda plurima Cassandra Priami filia naues in patriā rediturus ascendit. Vetū tempestate actus fere per annū errauit: ut scribit Homerus: anteq̄ ueniret in patriā. Interim autē: ut idē testat Home. Egistus Thyestis filius cū tacite oīa occupasset: positus p̄ littus speculatoribus: & audito ab eis Agamēnonis reditu uiginti ex amicis suis in insidiis posuit: & ipse cū comitatu relicto sicca amicitia illi obuius factus est: & īgēs ei parauit cōiuiū. In quo Clitēnestrā cōsensu illū cū sociis epulātē occidit. Seneca autē poeta aliter de morte eius sentit euidē: ea in tragœdia: cuius titulus est agamēnon. dicit. n. Clitēnestrā acri dolore agitātā: q̄ Cassandrā Agamēnon secū traheret. Ego autem credo cōmissi sceleris timore: & cū Egisto adultero esto primo discordes: sed in cōcordiā: ut p̄cipit reuocato ea die: q̄ in patriā itrauit domū parato Clitēnestra cōiuiuo: & ipse Agamēnon dū picta ueste sublimis iaceret Priami supbi as corpore exuuias gerēs ei detrahere cultus hostiles uxor iubet: & īduere potius cōiugis fidelis manu textos amictus. Vecum induta uestis exitū manibus negat: caputq; laxi & inuisi claudūt sinus: & tūc aurit tremētī semiuir dextra latus Agamēnonis: eūq; īterfecit ueste inuia inuolutum.

De Hiphigenia Agamēnonis filia.

Cap. XVI.

Hiphigenia Agamēnois filia fuit ut ī agamēnois tragœdia testat idē Seneca. Hāc tamē alii Hiphianassam uocāt: ut Lucre. dicit: Aulide quo pacto trina uirginis arā Hiphianassai turparēt sanguine foedi. Hāc īsignis pulchritudine uirgo fuit: de qua Seruius talē refert historiā. Græci troiā ituri cū ad aulidē deuenissent: agamēnon Dianā ceruū occidit ignarus: q̄ obrē irata dea flatus uentoz. remouit: & iō cū nauigare nō possent: & pestē īsup sustineret: oracula cōsulta dixerunt Agamēnonio sanguine Dianā eē placandā. ergo cū ab Vlyssē p̄ simulationē nuptiarū adducta Hiphigenia: & iā ut imolaret eēt altari bus admota numinis miseratiōe sublata ē: & cerua supposita. Vnde Oui. Victa dea ē: nubēq; oculis obicit: & īter Officiū turbāq; sacri: uocēq; p̄cātū Supposita ferē mutasse micœnida cerua. & c. Virgo autē: ut Seruius asserit: ad tauricā regionē trāslata ē: & Thoāti regi tradita: & idē dicitur dianā sacerdos effecta: & cōsecudū Statu tā cōsuetudā ē hūano sanguine namē placare: agnouit fratē Horestē: quē diā nō uiderat: q̄ accepto oraculo carēdi furoris cū cū amico pilade colchos petierat: & cū his occiso thoate simulachre sustulit absconditū sacre li gnoze: & sic ad laconas Dianā trāslata ē. Hiphigenia reportate. Quid deide de hiphigenia sequutū sit: nusq; cōperisse memini. Quod supra dictū est Dianā loco hiphigeniæ posuisse ceruā humanū fuisse artificium credē dum est: q̄ ut populus oīs Agamēnoni esset obediēs adinuerū est eū. filiā imolasse: quā medio in tumultu sublata: ne fraus aperiri posset in longinquā regionē trāsmīssa: & sub umbra sacerdotii fetuata est.

De Chrysothemis Laodice & Hiphianassa filiabus Agamēnonis.

Cap. XVII.

Chrysothemis Laodices & Hiphianassa agamēnonis fuere filia & Clitēnestrā (ut arbitrōr) cū ex eis unā: quā mallet agamēnon apud Homecū Achilli offert dicit. Gener mihi erit: honorabo autē eū simīle horesti Qui mihi unigenitus nutrit abūdātia in multa. Tres mihi sūt filia: in atrio bene facta Chrysothemis & Laodices & hiphianassa. Leontius tamē dicit hāc hiphianassam hiphigeni am eē: qd̄ ego nō credo. Quō enī dixisset agamēnon hiphigeniā domi eē: quā sciebat in sacris p̄ uētis q̄ren dis: aut occisā: aut alibi clā delatā. De Electra agamēnonis filia.

Cap. XVIII.

Electra agamēnonis & Clitēnestrā fuit filia: ut liq̄do patet p̄ Senecā in tragœdia agamēnonis: in q̄ p̄cipit: q̄ ab agamēnone troiā eunti pacua relicta sit domi. Hāc cū patrē occisum cerneret Strophilo phocēsi agamēnonis amico clā cōmēdauit horestē: & idē matrē ob p̄petratū scelus increpauit aspe: quā ob causam Clitēnestra iubēte in carcerē deducta est. Quid tandē ex ea sequutū sit legisse nō memini. De Aleso agamēnonis filio.

Cap. XIX.

Alesus filius fuit agamēnonis: ut satis clare dicit Vir. Hic agamēnonius troiani noīs hostis Curru iungit alesus equos. & c. Ex qua tamē matre susceptus sit in dubiū uertit. Nā alii dicunt eū ex bryseida natū: alii ex Cassandra: qd̄ ego nō credo. nō enī ex Cassandra natus potuisset aduersus aeneam fauisse tumo atate nō patiēte. Hūc Theodōtius arbitrari uidet: cū Clitēnestra sensisse aduersus patrē: & ob id & Clitēnestrā filiū: & patriā pulsū: qui quacūq; ex causa patriā liq̄rit in Italiā uenisse Vir. asserit & apud Massicū cāpaniæ montē confedit: ac inde tanq̄ troiani noīs hostis uenit fauitq; ad uersus Aeneā partibus Tumi. Ouidius uero ubi de fastis uidet existimare eū saliscos condidisse: & ob id dicit Venerat atridæ fatis agitatus alesus. A quo se dictā terra salisica putat & c. Posteritatis autē eius nulla extat memoria.

De Horestē Agamēnonis filio q̄ genuit Chisamenē Corinthū & Horestē.

Cap. XX.

Horestes Agamēnonis & Clitēnestrā fuit filius: ut satis in p̄cedētibus ostēsum ē: huius dicit Theodotius Hermiona Menelai & Helenæ sila pacuula adhuc desponsata est: cū & ipse paruulus esset. Hic tandē occiso ab Egisto Agamēnone studio Electræ sororis suæ a Strophilo phocēsi clā Micœnis subtrahitur & asportatus atq; seruatus ē quærētibus eū ī mortē m̄ se atq; Egisto. Qui cū tractu t̄pis excreuisset captato cōmodo Hermiona sibi iā a Pyrrho subtrahit in ultionē p̄næ cædis fur̄ rexit: & Egistū adulterū: cū. vii. iā regnasset anis cū Clitēnestra m̄re occidit. Quo facto aiunt cōfestim in furtū deuenisse cū sibi uidere īminere: occisā m̄ris imaginē facibus & ferpētibus armatā: & ei continuū m̄

h. p.

nitatem exitium: ut dicit Stanius: Armatā facibus matrem & serpentibus atris. Cum fugit: ultricesq; sedent in limine diræ &c. Cui Pylades Strophili filius: qui tēpore paternæ cædis transfugauerat iunctus promissa illi salute cum eo ad aram dictynæ Dianæ i colchos cōfugit & ibi resipuit Horestes: submouitq; ab inestatoe tali matrē: & sorore cognita Hiphigenia quæ ibidē deæ sacerdos erat: occiso Thoante rege: & simulacro deæ rapto atq; i fasce lignoꝝ delato serundū quosdā in regnū rediit: & fraude Machari sacerdotis pyrrhū Achilhis filium i templo Apollinis iterem it: & sibi Hermionem conjugem reassumpsit. Alii uero uolunt eū anteq̄ in regnum rediisset i Italiā deuenisse: & haud longe a Roma apud Aritiā Dianæ simulacrum collocasse: & impia statuisse sacra. Sed quādocūq; hoc factum sit eum post occisum Egistū regnasse annis. xv. affirmat Eusebius i libro temporum: & anno. xxi. regni Demophoontis regis athenæꝝ occidisse Pyrrhū. Solinus uero i libro quē de mirabilibus scripsit: dicit eū post occisam matrē profugū Hermionam in omnes casus habuisse sociā. quo autē diem clauerit etiam in dubium uertitur. Cum dicat Seruius ossa eius iam Roma condita ab Aritia Romā translata & sepulta ante tēplum Saturni quod est cliuum capitolinū iuxta Concordiæ templū. Solinus autem ubi supra dicit q̄ olympiade. lviij. ossa eius a spartanis oraculo monitis Tegei iuenta & tantæ magnitudinis fuisse ut iplerent longitudinem cubitorum. viij.

De Thyfamne Horestis filio.

Cap. XXI.

Hyfamenis: ut scribit Eusebius: filius fuit Horestis & ei successit in regno.

De Coryntho Horestis filio.

Cap. XXII.

Orynthus filius fuit Horestis ut dicit Anselmus eo i libro quē scripsit de imagine mūdi: i quo asserit eū corynthū achaicæ ciuitatē fecisse & suo noie nuncupasse: & hoc idē affirmat Geruasius tilli berieſis. Qui esto noui sint auctores: nō tamen parū sunt grauitatis. Præterea & Isidorus i libro Ethic. dicit. Corynthū i achaia cōdidit corynthus Horestis filius. Ego at conditā nō credo: sed forte restauratā: cū scribat Eusebius i libro temporū eā diu ante a Syspho cōditā & Ephyrā appellatā.

De Horeste Horestis filio.

Cap. XXIII.

Orestes: ut Solinus de mirabilibus mundi testatur: filius fuit Horestis ex Hermione: & ab eo affirmat populos qui horestides appellant denominatos dicēs sic. Micænis profugus matricida cum abscessus lōgius destinasset natū sibi i Emathia paruulū de hermiona: quā i omnes casus sociā adſciuerat: hic mandauerat occulendū. Adoleuit & i spiritū regii sanguinis nomē patris sui referens occupatō q̄cquid est: qd̄ procedit i macedonirū sinū & adriaticū salum: quā cui iſperitauerat Horeſtiā dixerat. De hoc ego nil ulterius legi: i longā tamen posteritate deuenisse suos creditum ē a deo: ut affirmer trogus Pompeius Pausaniam Philippi regis macedonum occiforem ab horeſte originem duxisse: sed quibus medijs uetustate agente non reperitur.

De Dionysio. xxi. Iouis filio.

Cap. XXIII.

Dionysius: ut i libro de naturis deoꝝ scribit Cicero: Iouis & Lūæ fuit filius: quē ego idem cum Baccho dicerē: si nō essent i matre dissimiles: rū ipe idē Tullius fieri ei orgia arbitret. Possibile tamen ē ut sic sit fictōe mutata: dū modo utrūq; pro uino nō pro hoie assumamus. Nā iuppiter. i. calor diei: & luna rore & humectatiōe nocte uites souēt: & ad iſcremētū atq; maturitatē uuas dedurūt. Et sic hic erit q̄ in culmine colis nysæ altero ex Parnasi mōtibus uerticibus Baccho: eo q̄ uinetis abundet consecrato: & diceret Dionysius quasi nysæ deus: nam dios græce latie sonat deus.

De Perſeo. xxi. Iouis filio q̄ genuit Gorgophonē: Stelenū: Erithreū & Bacchemonē.

Cap. XXV.

Perſeus quem ueteres totius nobilitatis græciæ patrem opinati sunt: Iouis & Danis Achryſii fuit filius: unde Oui. Nō putet eē deū: nec n. Iouis eē putabat Perſea: quē danes pluuio cōcepit auro &c. Qualiter autē ex loſte & Dane natus ubi de Dane i præcedētib; uideri pōt. Is autē iā grādis: ut dicit Lactantius: Polydeſti regis impio in Gorgonē expeditiōne aſſumpſit: hūitq; pegasum alarū equū & Palladis ægidē & talaria enſemq; Mercurii: uolatūq; coepit ex apheſante: mō: ut referr Stati. ibi: Mons erat audaci ſeducſtus in æthetha dorſo: & iſtra per. v. uerſus: Quā qdē gorgonē prætenſa ægide pallantea uidit ipune atq; cōſiderauit: & uicit: eiq; caput abſtulit: & Athlantē regē sibi denegantē hospitiū oſtenſo Gorgonis capite mutauit in ſaxū: inde remeans in patriā cū excelfo uidisset i ſyrio littore circa regna cephoi Andromedē uirginē alligatā matris crimie & ammonis ſnia ſcopulo: & sic mōſtro marino expoſitā: ſtentēq; parentes in littore: euolauit illuc: & cognita cauſa cū parentibus pactus eſt coniugium uirginis: ſi illam a belua liberaret: quod factum eſt. nam uenientem interem it. Inde celebrāte eo nuptias cum Phineus cephoi frater: cui ante ſententiam puella deſpōſata fuerat: eam repeteret: & ui conaretur tanq̄ ſuam auferre: bellum aduerſus eum iniuit: & cū multos ex hoſtibus occidiſſet reliquos capite Gorgonis oſtēſo cōuertit in lapides: poſt hæc Prirum aui ſui fratrem qui Achryſium regno pepulerat transformauit in ſaxum: & regnū auo reſtituit. In perſas præterea bellum intuliſſe ferunt & in eodem liberū patrem aduerſum ſe conſiſtentē in proelio occidiſſe. ſubactāq; nationē a ſe denominari: biq; Perſepolim regiam ciuitatem ædificari: quam poſtea ut ſcribit Quintus Curtius de geſtis Alexandri. Alexander Macedo uino calens & epulis demoliri fecit: attamen Achryſium auum: ut dicit Lactantius: in lapidem cōmutauit. Et inde dicūt eum una cum cephoē & Caſſiopia atq; Andromedā coniuge in cælum fuiſſe aſſumptum: & inter cæli ſidera collocatum: ut de imagine mūdi teſtatur Anſelmus dicens: huic cōiungitur Cephoëus rex & Caſſiopia uxor eius: cui aſſociat Perſeus filius Iouis & Danis habens iuxta ſe ſidus Andromedæ &c. His appoſitis ad ſenſum fictiōnis ueniendū eſt. Perſeū equo pegaso ueſtū ſamæ cupidine tractum demonſtrat. Alii tamen uolunt eum ad trāſſretandum habuiſſe nauim: cui inſigne uel nomen fuerit Pegasus. Scurū palladis accipiendū reor pro prudētia qua & hoſtiū acta

consideramus & nos ipsos ab eorundem insidiis telisque protegimus. Mercurii talia uelocitatem & uigilantiam in agendis significare reor. Sic & ensis recuruus & a patre exteriori arutus oscendit: quoniam bellorum tempore & praedas hostium ad nos trahere debet: eosque a nostris amouere caedibus. De Gorgone autem & Athlante satis in praecedentibus: ubi de eis dictum est libera esse autem Andromedem a baelua hystoriam reor: cum & in cosmographia dicat Pomponius. Est Ioppen ante diluuium conditum utserunt: ubi eephoea regnasse eo signo accoiae affirmant: quod titulum eius fratrisque phinei ueteres clamare cum religione plurima retinent: quinetiam rei celebratae carminibus atque fabulis seruataeque a Perseo Andromedae clarum uestigium mariae baeluae ossa imania ostendat: haec ille. praeterea & Hierony. praebiter in libro quem de distantis locorum composuit dicit. Ioppe oppidum palestinae maritimum in tribu dan ubi hodie quoque saxa monstrantur in littore in quibus Andromeda religata Persei quondam uiri sui fertur liberata subsidio. haec Hieronymus. Plynius uero inter scriptores celeberrimus homo scribit. Baeluae: cui dicebatur expositam fuisse Andromedam: ossa Romae apporata ex oppido Iudaeae Ioppe. ostendit inter reliqua miracula in aedilitate. M. Scaurus longitudine pedum XL. altitudine costarum Indicos Elephantes excedente. spinae grossitudine sexquipedali & cae. Perseum autem hostes & primum in saxa uertisse capite Gorgonis ostenso: nil aliud puto nisi quia uictos diuitiis Gorgonis tanto illos reddidit & ibelles. Achrysum autem auum constat per Eusebium in libro temporum aliter saxum effecisse: nam ab eo non sponte occisus est: & sic frigiditate perpetua lapidi similis factus est. quod in caelis a septentrionali plaga stellificatus luceat sententiam Tullii ubi de quaestionibus tusculanis sequendam puto: qui de eo & reliquis ait. Nec stellatus cepheus cum uxore genero filia traderetur. nisi caelestium diuina cognitio nomen eorum ad errorem fabula traduxisset. haec Tullius. Caeterum de tempore eius ambigitur cum scribat Eusebius eum occidisse Gorgonem anno mundi. M. DCCXXIX. Tamen hoc eodem anno secundum alios dicit cum coniuge in caelum raptum. Paulo post dicit anno. II. regis Cecropis qui mundi fuit. M. DCCC. LVII. eum Gorgone occisa aduersus Persas dimicasse. Nec multo post scribit anno. XXXV. regni Cecropis Achrysum ab eo mortuum: & argiuorum regnum in Micenas translatum: quod ego uerum puto cum magis tepus conueniat rebus gestis.

De Gorgophone Persei filio qui genuit Electrionem & Alceum.

Cap. XXVI.

Gorgophones: teste Lactantio: filius fuit Persei ex Andromade coniuge: de quo nil aliud habemus nisi quia genuit Electrionem & Alceum.

De Electrione Gorgophonis filio: qui genuit Alcmenam.

Cap. XXVII.

Electrion ut Lactantio placet: Gorgophonis fuit filius: ex quo nisi Alcmenam filiam haberemus nudum nomen nobis liquisset antiquitas.

De Alcmena Electrionis filia & amphitriionis coniuge.

Cap. XXVIII.

Alcmena: ut dicit Lactantius: filia fuit Electrionis: quae & Plautus in amphitriione testatur dicens. Qui cum Alcmena est nupta Electrionis filia & c. Haec quidem ut idem & ibidem dicit Plautus: nupsit amphitriioni Thebano: & a Ioue dilecta est: & in specie amphitriionis uiri sui ab eo oppressa Herculem peperit: ut in sequentibus ubi de Hercule dicetur latius.

De Alceo filio Gorgophonis qui genuit amphitriionem.

Cap. XXIX.

Alceus: ut ait Paulus: filius fuit Gorgophonis magis filii fama cognitus apud nos quam splendore suo. Nam ut aiunt pater fuit amphitriionis.

De Amphitriione filio Alcei qui genuit Hiphicleum.

Cap. XXX.

Amphitriion: ut Paulus ait: filius fuit Alcei homo armorum insignis: ut Plautus in comedia eiusdem amphitriionis ostendit. huic coniunx fuit Alcmena: cum qua Thebis morabatur: ubi dum ipse pro Thebanis aduersus thebaeos bellum gesseret: Iuppiter eius in specie Alcmenae oppressit & ex ea suscepit Herculem. amphitriion autem eodem partu ex ea suscepit Hiphicleum: placet praeterea Plinio in libro naturalis historiae huius fuisse inuentum ostentorum atque somniorum interpretationes.

De Hiphicleo amphitriionis filio qui genuit Iolauum.

Cap. XXXI.

Iphicleus: ut scribit Plautus in amphitriione: fuit filius amphitriionis & Alcmenae: eumque uno partu cum Hercule editum dicit. Verum Hiphicleus post nonum conceptionis mensem natus est. Hercules autem una secum natus septimo non perfecto: quod Augustinus. II. de ciuita. dei concedere non uult: quod mulier possit in diuersis temporibus diuersos concipere.

De Iolao Hiphiclei filio.

Cap. XXXII.

Iolauus: ut Solinus de mirabilibus mundi asserit: filius fuit Hiphiclei: Hic ut idem ait Solinus: sardiniam ingressus pallantes incolarum animos ad concordiam euadendum Olbiam atque alia graeca oppida extruxit. iolenses ab eo dicti sepulchro eius templum addiderunt: quod imitatus uirtutes patris malis plurius Sardiniam liberasset: haec ille. fuisse tamen & alii Hiphiclei.

De Stelene Persei filio qui genuit Eurysteum.

Cap. XXXIII.

Stelenus: ut placet homero: Persei fuit filius & Andromadae. Nam in Iliade homerus describit Agamemnonem concionantem & Eurystei genealogia designantem asserentemque Stelenum fuisse Persei filium & Eurystei patrem. Is quidem: ut dicit Eusebius in libro temporum: translato argiuorum regno a Perseo micenis post Perseum regnauit: quando non reperitur. Nam mortuo Acrisio. qui. XXXI. annis regnauit immediate sequitur initium regni Eurystei: quod tamen interpositis annis: eoque scilicet Eurystheo regnate scriptum comperio Stelenum. XL. annis micenis regnasse: ubi hi perditum sint inuenire non possum.

De Eurysteo Steleni filio.

Cap. XXXIII.

Vrysteus Steleni filius fuit ut p̄monstratū est. de natiuitate eius talē refert Home. fabulam. Cum die quadā iuppiter apud supos dixisset die illa nasciturū hoīem qui oībus cirrūuicinis dominaretur. Iuno id fecit iuramēto firmari: & confestim ascendit ī terras & renouit lithiā: quā nos Lucinā dicimus: deā parturiēnū apud uxorē Steleni p̄gnantē iam. vii. mēsiu. & ex utero eius eduxit filiū. vii. mensiū q̄ uocatus ē Eurysteus. Erat qdē ea die nasciturus Hercules: sed alcmēa ob rerentā parturiētū deā peperisse nō potuit: & sic factū est: q̄ de Hercule iuppiter intelligebat uertere in eurysteū: q̄ postmodū aliis & herculi ēt imperauit: regnauitq; Micōenis ānis. xlv. & successorē moriēs reliq̄ atreū. Fabula at̄ hęc ab euerū sibi lorū uendicauit: rū uiderent hoīes Eurysteū herculi fortissimo uirog; imperantē.

De Bacchemone Persei filio q̄ genuit Achemenidem. Cap. XXXV.

Acchemon: Lactantio teste: Persei fuit filius & andromedæ. & ut ip̄e idem dicit: apud quosdā oric̄ tales populos ip̄etauit: qui ab Achemēide eiusdē Bacchemonis filio: ut dicit Theodontius: Achemenides postea nuncupati sunt. Qui apollini sacrorum ritus inuenisse se asserūt: est aut̄ apud eos is in speleo persico in habitu cum tiara & utrisq; manibus comprimens cornua bouis. puto q̄ ad immensam eius potentiam ostendendam.

De Achemenide filio Bacchemonis q̄ genuit Orcamum. Cap. XXXVI.

Achemenides: ut dicit Theodontius: filius fuit Bacchemonis: esto sint qui uelint eum filium fuisse Persei: hic autem Achemenidis populis imperauit: eosque a suo nomine nuncupauit: & moriens successorem Orcamum filium reliquit.

De Orcamo filio Achemenidis q̄ genuit Leucothoem. Cap. XXXVII.

Orcamus: ut supra a Theodontio dictū est: filius fuit Achemenidis: cui cōiunx fuit eurimene speciosissima mulier: ex qua filiā unicā Leucothoem suscepit: quā quia soli se diligēti patuerat uiuā infodit.

De Leucothoe Orcami filia. Cap. XXXVIII.

Leucothoe filiam fuisse Orcami & Eurtmēis testat̄ Ouidius in maiori uolumine ubi dicit q̄ eam summe dilexit Phoebus: & in formā uersus eurimēis matris eius noctu accessit ad eam & licentis mulieribus suis tanq̄ secreta secū locutura ī formā ppriā rediit & patientē cōpressit. Qd̄ cū Clitiæ q̄ ante diligebat a Phoebō ad aures deuenisset zelo p̄cita cōfestim Orcamo accusauit: q̄ itatus atq; seuerus nimīū uiuā sepeliri iussit. Phoebus aut̄ cū illi uitā restituere neqret: eā in uirgā thuream uertit. Huius fictōis ratio talis a q̄busdā redditur. puellā ob adulterium rui splendido iuene perpetratum iure Sabeo uiuā defossam: & cum eo ī loco forte uirga thurea nasceretur: quare abundāntissima regio est solis uirtute e sinu terræ in altum deducta lorum fabulæ adinuenit. Ego autem apud achemenidas locum puto: cui sit nomē uel fuerit Leucothoe: qui quoniā thure abundet ab icolis a sole diligēti dicitur: qui ī matris formam transformatus: idest in complexionem ad enutriēdas thureas uirgas opportunam ibi descendit: & humiditati terræ iungitur: adeo ut qui uiuas plantas ibidem apponat cōfestim in altum educat.

De Erithreo Persei filio. Cap. XXXIX.

Erithreus seu erithra: ut placet Solino de mirabilibus mūdi: filius fuit Persei & Andromedæ: & in cōfinio rubri maris regnū habuit. esto sint q̄ dicūt rū ægypti fuisse regē: de quo idē Solinus scribit sic. Ultra pelusiacū. n. hostium arabia ē ad rubrū pertinens mare: qd̄ erithreū ab erithra rege Persei & andromedæ filio nō solū a calore appellatū Varro dicit: hęc ille. Hic erithreus apud arabes maxime fuit auctoritatis adeo ut moriēti in quadā rubri maris isula cæteris famosiore isigne plurimum sepulchrum construerent: eum loco dei colerent: & ab eo rubrum mare denominarent erithreū: quo noīe adhuc græci uocant. Erithratalasson. Nam talasson latine sonat mare: de posteritate huius nil habemus.

De Perse Persei filio. Cap. XL.

Persen filium fuisse Persei in lib. naturalis hystoriæ testatur Plynius de quo nil aliud comperi præter q̄ idem Plynius asserit eum scilicet primum sagittarum repertorem fuisse: quod forsan apud suos uetum est: cum apud alias nationes illas longe antiquiores legerimus.

De Aone Iouis. xxxii. filio qui genuit Dimantem. Cap. XLI.

On ut Paulus ait: Iouis fuit filius ex nympha Mopsyde: a quo dicit Boetiam Aoniam nuncupatā: quia ibi regnasset: nos autem supra Lactantii auctoritatem secuti Neptunni filiū scripsimus. Quē Theodontius factione suorum ex Apulia pulsū & Onchesti fuisse filium: & in Boetiā uenisse dicebat: & ibidem Neptunnum patrem quæsisse & prouinciam de suo nomine nūcupasse: nullum tamen illi filium designabant: ubi Paulus filium suum Dimantem asserit.

De Dimante Aonis filio qui genuit Asium & Alixiroem. Cap. XLII.

Almas: ut dicit Paulus: filius fuit Aonis & Asii atq; Alixiroe pater. Nec aliud de eo legi.

De Asio Dimantis filio. Cap. XLIII.

Asyus filius fuit Dimantis: ut in Iliade scribit Homerus dicens. Asyo qui auunculus erat Hectoris bellicosi frater Heccubæ filius Dimantis: hunc quantunrūq; Homerus dicat fratrem fuisse Heccubæ & auunculum hectoris: dicebat Leōtius ex parte matris fuisse: quia ex eadem matre Asyus & heccuba nati fuerunt: sed ex diuersis patribus. Hic aut̄ aduersus græcos priamo fauit.

De Alixiroe Dimantis filia & matre Eaci. Cap. XLIII.

Lixitoe filia fuit Dimantis: ut testari uideēt Ouid. dicēs. Quāuis ē illū ples en ixa dimātis Exacō umbrosa furti pepisse sub ida Ferē Alixitoe &c. Hęc iḡ ex priamo pepit Exacū q̄ postea ī mergū uersus ē.

De Eaco. xxiii. Iouis filio q̄ genuit Phocū Thelamonē & Peleū. Cap. XLV.

Acus Iouis fuit filius & æginæ: ut in Iliade dicit Home. Pelius Eacides. ille autem Eacus erat a Ioue patre. Qualiter autem Iuppiter æginam oppresserit supra dictum est ubi de ægina. hunc insuper dicit Ovidius regnasse apud Enopiam: quæ ipse ex nomine matris uocauit æginam. in qua cum postea defecissent homines: & ipse in somnis uidisset quercum plenam formicis nunc sursum nunc deorsum deambulantes: sibi dormienti uisum est orasse Iouem: ut omnes formicæ quas uidebat homines efficerentur: quod & factum est. & sic eius est restaurata ciuitas: & ciues Myrmidones appellati: nam Myrmix græce latine formica est. Hunc præterea dixerunt ueteres apud Iberos cum Minoe & Rhadamanto culpas hominum excutere: & pro meritis culpas inferre. Sub his autem signentis laret hoc: primo ciuitas eius euacuata ciuibus peste: ex agricultoribus restaurata est: quæ more formicarum æstate messes ex agris & alia opportuna colligunt ut hyeme fame non pereant. Hos autem ipse legibus instruxit & uiuere coegit: & hinc Iouis dictus est filius: & apud Iberos iudex. Nam per respectum ad supælestia corpora mortales Iferi sunt.

De Phoco Eaci filio.

Cap. XLVI.

Phocus Eaci fuit filius: ut per Ouidium scribitur: dum legitur. Expetit occurrunt illi Thelamonque minorque Quam Thelamon Peleus & ples tertia Phocus &c. Hic a Peleo occisus est.

De Thelamone Eaci filio: qui genuit Aiace & Theucrum.

Cap. XLVII.

Thelamon Eaci fuit filius fratrum maior natus: quem Seruius ex Argonautis fuisse dicit & Herculis socium: & cum a Colcho reuerteretur: quaereretque Hercules illam puerum perditum apud Mysios: & ad troianum deuenisset littus: prohibitus a Laomedonte: idcirco illi bello congregatis uiribus aduersus eum rediret: tanquam susceptæ iniuriæ particeps Thelamon: una secum uenit: & ilione expugnato: atque Laomedonte occiso: eo quod primus muros ciuitatis ascendisset: illi ex præda capta Hestiona Laomedontis filia data est: ex qua cum iam ex alia suscepisset Aiace: Theucrum suscepit. Hic enim seu pulsus seu non susceptus in patria in Cyprum abiit & Salaminam ibi condidit ciuitatem.

De Aiace Thelamonis filio.

Cap. XLVIII.

Ajax bellicosissimus homo Thelamonis fuit filius: hic cum aliis græcis ad delendam Troiam arma sumpsit: & ut reliqua quæ in certaminibus miranda fecit: omittam: singulare certamen aduersus Hectorem arripe ausus est: & si homero fides ulla præstanda est: ni illud nimis festina nox diremisset uictor Ajax redisset ad suos: ea tamen superueniente cum illi uetusto more Hector donasset gladium & ab eo Baltheum suscepisset recens Ajax & animosus discedens: fessum Hectorem Troiam ire permisit. Hæc dona secundum Seruium nephasta fuere: cum eo se gladiopostea inremerit Ajax: & cum Baltheo ab Achille occisus est Hector. Ajax autem ilione capto atque diruto de armis Achillis præmortui aduersus Vlysses in gens litigium habuit: tandem cum cerneret uirritem bellicæ eloquentiæ cedere in furorem uersus eo se: quæ ab Hectore suscepta: gladio interemit: & ut ait Ouidius in floribus sui nominis uersus est. In quo nos docet antiquitas nostras uires caduci floris more in nihilum facile solui.

De Theucro Thelamonis filio.

Cap. XLIX.

Theucro filius fuit Thelamonis ex Hestiona Laomedontis filia quæ non uidetur Thelamonis fuisse coniunx cum Homero aliquando in Ilyade dicitur Theucrum fuisse nothum. Hic tamen insignis homo fuit & armorum ualens: & una cum fratre Aiace iuit in Troianum bellum. Eo tandem peracto cum absque fratre redisset in patriam non susceptus secessit in Cyprum: & ibidem Salaminam ciuitatem construxit & uitæ residuum habitauit. Quod ego uerius puto quam quod de Thelamone supra scriptum est.

De Peleo filio Aiaci qui genuit Polydorum & Achillem.

Cap. L.

Peleus Aiaci fuit filius & magnis uiuens interfuit rebus: nam cum Meleagro iuentione apri Calydonii accessit. Sic & cum Perithoo aduersus centauros pugnauit. huic ut refert Ouidius coniunx fuit Thetis aquarum dea quæ Iuppiter amauit: sed ideo concubitum eius neglexit: quia oraculo nouerat ex ea filium nasciturum qui maior esset patre. Ad hanc tamen obtinendam audaciam uiresque fuere opportunæ. Nam cum Peleus consilio prothei senis eam die quadam coepisset ipsa in uarias mutatas formas adeo eum exterruit ut dimitteretur ab eo. Qui ad Protheum rediens ab eodem sibi suatum est ne mutationes illas timeret: quinimo in tenendo eam perseveraret: quia si fecisset ipsa desiderio suo cederet. Peleus die sequenti cum dormierem eam in antro comperisset cepit illam. Ipsa uero more suo in uarias uersa formas cum eum tenentem sentiret in propriam rediens in coniugium eius consensit. Porro Iuppiter ad eorum nuptias omnes comuocauit deos præter Discordiam. Quæ indignans cum cerneret Iunonem Palladem & Venerem iuicem ex parte una sedentes sumpto aureo malo illud inter eas piccit: dixitque digniori detur. ex quo contestim inter eas seditio orta est cum una quæque se digniorem diceret. Et cum de hoc Iuppiter inter eas nollet forte sententiam ad Paridem: qui in sylua Ida morabatur: misit eas. Is uero ob promissam sibi a Venere speciosissimam mulierem: spretis aliarum oblatiõibus Veneri tanquam digniori tradidit. Quæ illi raptum Helenam concessit: ex quo subsecutum est troianum bellum & occisus Achilles: qui ex nuptiis illis: ad quas uocata non fuerat discordia: natus est: & sic expiata iniuria. Peleus igitur ex Thetide suscepit Achillem & Polydorum puellam. Demum cum fratrem Phocum occidisset: in exilium abiit seuera patris iubente iustitia. Et primo ad Ceim regem thrachinæ aufugit a quo amabilius susceptus est. Inde postea discedens ad Magnetam abiit ubi ab Achaïsto fraterna cæde purgatus est. Quid inde subsecutum sit nescio. Nunc quid sentiendum si ex fictionibus aduertendum est. Thetis nobilis fuit mulier: cuius in natiuitate uisum est ex ea nasciturum hominem qui patrem uirtute superaret. & ob id Chiron pater eius uaria secum & plurima uoluit consilia: cui nam illam concederet: & his agentibus petens eam Peleus primo repulsus est: & sic consilium uariationes mutationes formatum Thetidis fuere. Tandem

cum iterum Peleus peteret post multa patris consilia illi concessa est. Et eius in nuptiis. i. procreatione Achil-
lis omnes conuocantur dii. omnia supercaelestia corpora: ad quae spectant secundum diuersas potentias suas
in corpus iam creatum diuersos effectus infundere: ut perfectum sit. discordia autem non uocat ne disgreget coe-
ptum opus & pereat. Ipsa autem postea sese miscet dum homo incipit cogitare: quae trium sit splendor uita
aut contemplatiua: quae per Palladem designatur: aut actiua: quae per Iunonem intelligitur: aut uoluptuosa: quae per
uenerem demonstrat. Ex quibus noluit Iuppiter. i. deus dare iudicium: ne uiderent reliqua sua donata sententia:
& homini iniecta necessitas. de his tamen tribus supra latius ubi de Paride.

De Polydoni filia Pelei & coniuge borionis.

Cap. Lj.

Polydoris: ut in Ithade dicit Homerus filia fuit Pelei: & a Sperchio flumine dilecta atque oppressa: &
sic Mnesteum peperit: qui Achillem in troianum bellum securus est. haec autem cuidam Borioni
perirei regi nupsit.

De Achille filio Pelei: qui genuit Pyrrhum.

Cap. Lll.

Achilles graecorum fortissimus: ut praemonstratum est: Pelei & Thetidis fuit filius: quem cum peperisset
mater continuo ad inferos detulit: & ut laborum patientem redderet totum stygiis undis immergit:
excepto calcaneo: quo illum tenebat. Demum Chironi centauro alendum tradidit: qui illum educauit:
non eo ritu: quo caeteri educantur: sed ex medullis tantum bestiarum ab eo captarum cibum confici faciebat:
& hoc ut assiduo duraretur exercitio. Et hic dicit Leon. eum Achillem nuncupatum ab aquo est si-
ne & chilos cibis quasi sine cibo nutritus. Hunc Chiron Astrologia docuit & medicina: ac etiam lyram tangere.
Tandem cum Thetis rapta a Paride Helena praefugio cerneret bellum futurum: & in eum Achillem filium periturum: ad
eius si posset euitandam mortem consilio: clam illum adhuc ipse ex antro Chironis dormientem rapuit: & in Ichy-
ron insulam in domum Lycomedis regis detulit: & uestimentis puellaribus tectum atque praedocum: ne se malcu-
lum cupiam demonstraret: quia uirginem inter filias seruandum tradidit Lycomedis. Verum Deidamia uirgini
Lycomedis filiae diu eum masculinum tunc occultum esse non potuit: cum qua tempore captato concubuit: & p-
pter amoris commodum ipsa etiam iuuenis sexum occultuit: ex eo tamen concepit & peperit filium: quem Pyrrhum
postea uocauerunt. Caeterum cum iurassent in troianos graeci: & responsum accepissent absque Achille capi troiam
non posse: ad eum exquirendum Vlysses missus est. Quem cum audisset in muliebri habitu apud filias Iyco-
medis clam teneri: ne loco iuuenis uirginem auferrent: nouam commentus est fraudem: dum se in mercatorem
inxisset: & iocalia: quibus se delectari uirgines consueuerunt: filiabus Lycomedis apposuisset: inter ea circumpo-
suit & pharetram: arbutus Achillem: si illis imixtus esset: arcum sumpturum: nec desuit cogitationi successus.
Quem postquam arcum trahentem cognouit facile suasionibus induxit: ut se sequeretur in bellum: in quo dum iret
habitu foemineoposito plures ciuitates hostium cepit: atque praedam ingentem: & inter alia uirginem sacer-
dotis Apollinis filiam: quam Agamemnoni concessit: & Bryseidam: quam aequae ceperat sibi referuauit. Sane cum
iam iussu deorum oportuisset Agamemnonem sacerdoti natam restituere: Bryseidam illi surripuit. Quobrem in-
dignatus Achilles diu stetit: nec arma aduersus Troianos capere uoluit ullius suasionem uel precibus. Tandem cum
die una acriter a Troianis urgerentur graeci a Nestore Patroclus deductus est ad eum: ut oraret si nollet arma
sumere saltem permitteret: ut ipse loco sui sua indueret: & currum suum ascenderet: & myrmidones ociosos
in pugnam deduceret. Quod & si aegre pateretur Achilles: Patroclo tamen nil negaturus concessit. Qui cum
processisset in proelium: Achilles ab omnibus creditus multa mala troianis intulit. Postremo Hector qui pu-
gnam aduersus Achillem diu optauerat eum putans aduenit: & Patroclum labore modico superauit: armis
que superatum nudauit: & quasi Achillem superasset armis eius indutus ingenti cum pompa patriam rein-
trauit. Hoc casu summe turbatus Achilles amicum aliquandiu fleuit: eique officium funebre magnis sumpti-
bus & mirabili honorificentia peregit. Inde a Thetide matre: quae ad eius leniendas lachrymas uenerat no-
uis reassumptis armis: quae ipsa a Vulcano susceperat: armatus in ultionem amici perempti processit in bel-
lum: & cum multos ex Troianis occidisset: Hectorem etiam interemit. nec ad satandas iras eum occidisse sa-
tis usum est: quinimo cum eius corpus currui alligasset suo: dedecorose Ilionem circuiuit: Priamo etiam p-
spectante: ac inde apud tumulum Patrocli. xii. diebus nudum tenuit cadaver: illudque tandem Priamo seni ad
eum uenienti nocte: orantique: & maxima munera exhibenti concessit. Post haec alia in pugna Troium inter-
fecit. Quo dolore commota Hecuba superstitibus timens & patriae: si longum uiuat Achilles: astu foemineo
insidias in uitam eius tetendit. Nouerat autem eum Polyxenam diligere: eo que illi induciarum tempore ui-
sa placuisset: & ideo per intermedium spondit illi nuptias suas si a proeliis abstineret. Cui cum assensisset
Achilles in talem compositionem itum est: ut clam solus nocte ueniret in templum Tymbrei Apollinis: quod
fere secus muros Ilionis erat: & ibidem eam cum filia inueniret. caque desponsaret. Quod amans: & cupiens
Achilles credens iuxta compositum inermis & solus nocte templum intrauit. In quem euestigio Panis ex insi-
diis profiliens: cum esset arcu doctissimus sagitta eius calcaneum petiit atque uulnerauit: eumque frustra gladio in ho-
stes discursantem interemit: & tandem in sigeo troiano promontorio a suis sepultus est. In tam longa histo-
ria: paucis tamen recitata uerbis tunc fictum est praeter Achillem stygiis uersum undis excepto calcaneo. & quod
eo uulnerato mortuus sit. Circa quod placet Fulgentio hominem stygiis undis unumqueque laboribus duratum
cum styges interpretetur tristitia: ut intelligatur neminem in laetis durari: sed laxari potius: si alias duratus
est. Quod autem thalys immersus non sit physikum tegit mysterium. Volunt enim physici quod uicna: quae in thalo sunt
ad renem & foemorum: atque uirilium rationem pertineant: & ideo per thalum nonmersum in stige inuisum in
Achille libidinem uoluerunt: quae per durationes alias sublata non est: ut satis apparet: cum libidine in ma-
nus iuerit hostium: & ab eis occisus est.

Acius Iouis fuit filius & æginæ: ut in Iliade dicit Home. Pelius Eacides. ille autē Eacus erat a Ioue patre. Qualiter autē Iuppiter æginam oppresserit supra dictū est ubi de ægina. hunc insuper dicit Ouidius regnasse apud enopiam: quā ipse ex nomine maris uocauit æginam. in qua r̄ū postea descisissent homines: & ipse in somnis uidisset querrū plenam formicis nunc sursum nunc deorsum deambulantibus: sibi dormienti uisum est orasse Iouem: ut omnes formicæ quas uidebat homines efficerentur: quod & factum est. & sic eius est restaurata ciuitas: & ciues Myrmidones appellati: nā Myrmix græce latine formica est. Hunc præterea dixerunt ueteres apud Iferos cum Minoe & Rhadamanto culpas hominū excutere: & pro meritis culpas Iferre. Sub his aurem sigmentis latet hoc: primo ciuitas eius euacuata ciuibus peste: ex agricultoribus restaurata est: quod more formicarum æstate messēs ex agris & alia opportuna colligunt ut hyeme fame non pereant. Hos autē ipse legibus instruxit & uiuere coegit: & hinc Iouis dictus est filius: & apud Iferos iudex. Nam per respectū ad sup̄cælestia corpora mortales Iferi sunt.

De Phoco Eaci filio.

Cap. XLVI.

Phocus Eaci fuit filius: ut per Ouidiū scribit: dū legi. Expetit occurrunt illi thelamonq; minorq;
Quam thelamon Peleus & ples tertia Phorus &c. Hic a Peleo occisus est.

De Thelamone Eaci filio: quod genuit Aiace & Theucrū.

Cap. XLVII.

Thelamon Eaci fuit filius fratrū maior natu: quem Seruius ex Argonautis fuisse dicit & Herculis sociū: & r̄ū a Colcho reuertetur: quæreretq; Hercules Iliā puerū perditū apud Mysios: & ad troianū deuenisset litus: prohibitus a Laomedonte: idcirco illi bello congregatis uiribus aduersus eum rediret: tanq̄ susceptæ iniuriæ particeps Thelamō: una serū uenit: & ilione expugnato: atq; Laomedonte occiso: eo quod primus muros ciuitatis ascendisset: illi ex præda capta Hefiona Laomedontis filia dara est: ex qua cum iam ex alia suscepisset Aiace: Theuocrum suscepit. Hic enim seu pulsus seu non susceptus in patria in Cyprum abiit & Salaminam ibi condidit ciuitatem.

De Aiace Thelamonis filio.

Cap. XLVIII.

Ajax bellicosissimus homo Thelamonis fuit filius: hic cū aliis græcis ad delēdam Troiā arma sumpsit: & ut reliqua quæ in certaminibus miranda fecit: omittam: singulare certamē aduersus Hectorē arripe ausus ē: & si homero fides ulla p̄standa est: ni illud nimis festina nox diremisset uictor aiā redisset ad suos: ea tamē superueniēte cum illi uetusto more Hector donasset gladium & ab eo baltheū suscepisset recens aiā & animosus discedēs: fessum Hectorē Troiam ite permisit. Hæc dona secundum Seruium nephasta fuere: cum eo se gladiopostea interemerit aiā: & cum Baltheo ab Achille occisus est Hector. Ajax aurem ilione capto atq; diruto de armis Achillis præmortui aduersus Vlyssēm in gens litigium habuit: tandē cum cerneret uirtutem bellicā eloquentiæ cedere i furorem uersus eo se: quē ab Hectore susceperat: gladio interemit: & ut ait Ouidius in florē sui nominis uersus est. In quo nos docet antiq̄uitas nostras uires caduci floris more in nihilum facile solui.

De Theucro Thelamonis filio.

Cap. XLIX.

Theucer filius fuit Thelamonis ex hefiona Laomedontis filia quæ non uidetur Thelamonis fuisse coniunx cum Homerus aliquando in Iliade dicat Theuocrum fuisse nothum. Hic tamen insignis homo fuit & armorum uales: & una cum fratre aiace iuit in Troianum bellum. Eo tandem peracto cum absq; fratre redisset in patriā nō susceptus secessit in Cyprū: & ibidem Salaminā ciuitatē construxit & uitæ residuū habitauit. Quod ego uerius puto quā quod de Thelamōe supra scriptū est.

De Peleo filio Aiaci quod genuit Polydorim & Achillem.

Cap. L.

Peleus Aiaci fuit filius & magnis uiuēs interfuit rebus: nam cum Meleagro i uenationē apri Calidonii accessit. Sic & cū Perithoo aduersus centauros pugnauit. huic ut refert Ouidius cōiunx fuit Thetis aquarum dea quā Iuppiter amauit: sed ideo concubitū eius neglexit: quia oraculo nouerat ex ea filium nasciturum qui maior esset patre. Ad hanc tamen obtinendā audaciam uiresq; fuere opportunæ. Nam r̄ū Peleus consilio prothei senis eam die quadam cœpisset ipsa in uarias inutata formas adeo eū exterruit ut dimitteretur ab eo. Qui ad Protheū rediens ab eodem sibi suatum ē ne mutationes illas timeret: quinimo in tenēdo eam perseueraret: quia si fecisset ipsa desiderio suo cederet. Peleus die sequenti cum dormiētem eam in antro comperisset cepit illā. Ipsa uero more suo in uarias uersa formas eum tenentē sentiret in propriā rediens in cōiugium eius cōsensit. Porro Iuppiter ad eorū nuptias omnes cōuocauit deos præter Discordiam. Quæ indignans cum cerneret Iunonem Palladem & Venerem iuicem ex parte una sedentes sumpto aureo malo illud inter eas p̄icit: dixitq; digniori detur. ex quo cōfestim inter eas seditio orta est cum unaquæq; se digniorē diceret. Et cum de hoc Iuppiter inter eas nōllet ferre sententiā ad Paridem: qui in sylua ida morabatur: misit eas. Is uero ob promissam sibi a Venere speciosissimam mulierē: spretis aliarum oblatiōibus Veneri tanquā digniori tradidit. Quæ illi raptū Helenæ concessit: ex quo subsecutus est troianum bellū & occisus Achilles: qui ex nuptiis illis: ad quas uocata nō fuerat discordia: natus ē: & sic expiata iniuria. Peleus igitur ex Thetide suscepit achillem & polydorim puellā. Demum cum fratrem phocū occidisset: in exilium abiit seuera patris iubente iustitia. Et primo ad Ceim regem thrachinæ aufugit a quo amabili ter susceptus est. Inde postea discedens ad Magnetā abiit ubi ab Achasto fraterna cæde purgatus est. Quid inde subsecutus sit nescio. Nunc quid sentiendum sit ex fictionibus aduertendū est. Thetis nobilis fuit mulier: cuius in natiuitate uisum est ex ea nasciturum hominē qui patrē uirtute superaret. & ob id Chiron pater eius uaria secum & plurima uoluit consilia: cui nam illam concederet: & his agentibus petens eam Peleus primo repulsus est: & sic consiliorum uariationes mutationes formarū Thetidis fuere. Tandem

cum iterum Peleus peteret post multa patris consilia illi concessa est. Et eius in nuptiis. i. procreatione Achil-
lis omnes conuocantur dii. i. omnia supercælestia corpora: ad quæ spectant secundum diuersas potentias suas
in corpus iam creatum diuersos effectus infundere: ut perfectum sit. discordia autem nõ uocat ne disgreget cœ-
ptum opus & pereat. Ipsa autem postea sese miscet dũ homo incipit cogitare: quæ trium sit splendidior uita
aut contẽplatiua: quæ per Palladẽ designatur: aut actiua: quæ per iunonẽ intelligit: aut uoluptuosa: quæ per
uenerẽ demonstrat. Ex quibus noluit Iuppiter. i. deus dare iudiciũ: ne uiderent reliquæ sua dãnata sententiã:
& homini iniecta necessitas. de his tamen tribus supra latius ubi de Paride.

De Polydori filia Pelei & coniuge borionis.

Cap. LI.

Polydoris: ut in iliade dicit Homerus filia fuit Pelei: & a Sperchio flumine dilecta atq; oppressa: &
sic Mnestem peperit: qui Achillem in troianũ bellum securus est. hæc autem curdam Borioni
perirei regi nupsit.

De Achile filio Pelei: qui genuit Pyrrhum.

Cap. LII.

Achilles græcorũ fortissimus: ut præmõstratum est: Pelei & Thetidis fuit filius: quem cũ peperis-
set mater cõtinuo ad inferos detulit: & ut laborum patientẽ redderet totũ stygijs undis imersit:
excepto calcaneo: quo illum tenebat. Demũ Chironi centauro alendũ tradidit: qui illũ educauit:
nõ eo ritu: quo cæteri educant: sed ex medullis tantũ bestiarũ ab eo captarũ cibũ confici faciebat:
& hoc ut assiduo duraretur exercitio. Et hic dicit Leon. eũ Achillem nuncupatũ ab a, quod est si-
ne & chilos cibus quasi sine cibo nutritus. Hunc Chiron Astrologiã docuit & medicinã: acetiã lyrà tangere
Tandẽ cum thetis rapta a Paride Helena præfugio cerneret bellũ futurũ: & in eũ Achillẽ filium periturũ: ad
eius si posset euitandã mortẽ consilio: clam illũ adhuc ipubẽ ex antro Chironis dormientẽ tapuit: & in schy-
ron insulam in domũ Lycomedis regis derulit: & uestimẽtis puellaribus tectum atq; prædoctũ: ne se masculu-
lum cuiuspiam demonstraret: quia uirginẽ inter filias seruandũ tradidit Lycomedi. Verum Deidamiã uirgini
Lycomedis filiaẽ diu eũ masculum fore occultum esse non potuit: cum qua tempore captato cõcubuit: & p-
pter amoris cõmodũ ipsa etiam iuuenis sexum occuluit: ex eo ramentum concepit & peperit filiũ: quẽ Pyrrhũ
postea uocauerunt. Cæterũ cũ cõiurassent in troianos græci: & respõsum accepissent absq; Achille capi troiam
nõ posse: ad eum exquirendum Vlysses missus est. Quem cum audisset in muliebri habitu apud filias lyco-
medis clam teneri: ne loco iuuenis uirginẽ auferrent: nouam cõmentus est fraudem: dũq; se in mercatorem
finxisset: & iocalia: quibus se delectari uirgines consueuerunt: filiabus Lycomedis apposuisset: inter ea circũpo-
fuit: & pharetrã arbutatus Achillem: si illis imixtus esset: arcum sumpturũ: nec defuit cogitationi successus.
Quem postq; arcum trahentẽ cognouit facile suasionibus induxit: ut se sequeret in bellum: in quo dum irret
habitu fœmineoposito plures ciuitates hostium cœpit: ægĩq; prædam ingentẽ: & inter alia uirginẽ sacer-
dotis Apollinis filiam: quã Agamẽnoni concessit: & Bryseidam: quã æque ceperat sibi referuauit. Sane cum
iam iussu deorũ oportuisset Agamẽnonẽ sacerdoti natam restituere: Bryseidam illi surripuit. Quã obrẽ in-
dignatus Achilles diu sterit: nec arma aduersus Troianos capere uoluit ullius suasionẽ uel p̄cibus. Tandẽ cũ
die una acriter a Troianis urgerentur græci a Nestore Patroclus deductus est ad cũ: ut oraret si nollet arma
sumere saltem permitteret: ut ipse loco sui sua indueret: & currũ suum ascenderet: & myrmidones ociosos
in pugnam deduceret. Quod & si ægre pateretur Achilles: Patroclo tamen nil negaturus concessit. Qui cũ
processisset in proclium: Achilles ab omnibus creditus multa mala troianis intulit. Postremo Hector qui pu-
gnam aduersus Achillem diu optauerat eum putans aduenit: & Patroclum labore modico superauit: armis
que superatum nudauit: & quasi Achillem superasset armis eius indutus ingenti cum pompa patriam rein-
trauit. Hoc casu summe turbatus Achilles amicum aliquãdiu fleuit: eiq; officium funebre magnis sumpti-
bus & mirabilib; honorificentia peregit. Inde a Thetide matre: quæ ad eius leniendas lachrymas uenerat no-
uis reassumptis armis: quæ ipsa a Vulcano susceperat: armatus in ultionem amici perempti processit in bel-
lum: & cum multos ex Troianis occidisset: Hectorem etiam interemit. nec ad satiandas iras eum occidisse sa-
tis uisum est: quinimo cum eius corpus curru alligasset suo: dedecorose Ilionem circuiuit: Priamo etiam p-
spectante: ac inde apud tumulum. Patrocli. xii. diebus nudum tenuit cadauer: illudq; tandem priamo seni ad
eum uenienti nocte: orantiq; & maxima munera exhibenti concessit. Post hæc alia in pugna Troilum inter-
fecit. Quo dolore commota Hecuba superstitionibus timens & patriã: si lōgum uiuat Achilles: a stu fœmineo
insidias in uitam eius terendit. Nouerat autem eum Polyxenam diligere: eo q; illi induciarum tempore ui-
sa placuisset: & iccirco per intermedium sponndit illi nuptias suas si a proeliis abstineret. Cui cum assensisset
Achilles in talem compositionem itum est: ut clam solus nocte ueniret in templum Tymbrei Apollinis: qd̄
fere secus muros Ilionis erat: & ibidem eam cum filia inueniret. eãq; despondaret. Quod amans: & cupiens
Achilles credens iuxta compositum inermis & solus nocte templum intrauit. In quẽ euestigio Paris ex insi-
diis profiliens: cũ esset atq; doctissimus sagitta eius calcaneũ perit atq; uulnerauit: eũq; frustra gladio in ho-
stes discursantem interemit: & tandem in sigeo troiano promontorio a suis sepultus est. In tam longa histo-
ria: paucis tamen recitata uerbis nil fictum est præter Achillẽ stygijs undis excepto calcaneo. & qd̄
eo uulnerato mortuus sit. Circa quod placet Fulgentio hominẽ stygijs undis unũquẽq; laboribus duratum
cum styges interpreteretur tristitia: ut intelligatur neminem in lætis durari: sed laxari potius: si alias duratus
eet. Quod aut thalus imersus nõ sit physicũ tegit mysteriũ. Volunt enim physici q; uenã: quæ in thalo sunt
ad renum & sœmorum: atq; uirilium rationem pertineãt: & ideo per thalum nõ imersum in stige inuictã in
Achille libidinem uoluerunt: quæ per durationes alias sublata non est: ut satis apparet: cum libidine in ma-
nus iuetit hostium: & ab eis occisus est.

De Pyrrho Achillis filio: qui genuit Peripeleum: & Molossum.

Cap. LIII

Pyrhus: ut præmonstratum est: achillis & Deidamiae fuit filius: sic uocatus: ut dicit Seruius: a capillorum qualitate: cum Neoptolemus alio nomine uocaretur, hic achille mortuo uix pubes in troianum bellum ductus est animosus ad instar patris: & acris ingenii iuuenis. Qui & si circa finem belli uenisset: non tamen occisus fuit. Inter alios quidam iuuenes strenuos & audaces equum ligneum: quem graeci dolose construi fecerant intrauit: & in ilione tractus: dum nocte exisset aliis uenientibus a tenedo stragem maximam troianorum peregit: & usque in abditissimum penetralis regiae domus Politem filium priami sequutus intrauit: eumque patris in gremio interemit: & inde Priamum obiurgantem: & in seuitiam eius obloquentem: ut sanguine suo sedaret: quas ipse sacrauerat aras irruit. Inde ilione delcto Polyxenam eximia formositate uirginem ad manes placandos patrios apud Achillis sepulchrum occidit. Et cum ex troiana praeda illi Andromacha olim coniunx Hectoris contigisset: eam sibi iunxit uxorem. Quae illi secundum quosdam duos peperit filios Peripeleum & molossum. Inde captus pulchritudine Hermionis filiae Menelai tradita Andromacha Heleno filio Priami cum parte regni: eo quod uates illum praemonuisset ne intraret mare si cum caeteri fecerant: Hermionam Horesti rapuit: & sibi coniugem fecit. Deinde seu paupertate coactus: seu ad praedam animi feruore impulsus: ut nonnullis placet: mare nauibus infestauit. Quae quidem nauigatio infesta aliis ab eo pyrrhanica denominata est: & exercentes pyrrhatae: eo quod ipse primus exercuerit: ut dicit Paulus: Postremo cum horestes ex Taurica regione posita furia rediisset in regnum: corrupto Machareo sacerdote templi Apollinis Delphici Pyrrhum trucidauit in templo: & hic finis fuit illius.

De Peripeleo Pyrrhi filio.

Cap. LIII.

Peripeleus: ut dicit Paulus: filius fuit Pyrrhi ex Andromacha. Theodotus autem dicit ex Hermiona nec ex eo aliud ad nos usque peruenit.

De Molosso Pyrrhi filio: qui genuit Polydectam.

Cap. LV.

Molossus filius fuit Pyrrhi & andromachae. Hic patri mortuo succedens partem Epyrrhi tenuit populosque ex suo nomine nuncupauit molossos. Verum donec ad puberem deueniret aetate apud matrem & uirricum fuit & moriens Polydectum filium dereliquit.

De Polydecta filio molossi.

Cap. LVI.

Polydecta seu masculus fuerit seu foemina: non satis mihi notum est. eum tamen filium uel filiam fuisse Molossi Paulus affirmat. Post quem successiue ex Aecidibus neminem: nisi post plura saecula comperio: cum apud graecos diu nulla sit habita progenies nobilior. Ex aecidibus fuit Pyrrhus rex Epyrotarum: qui aduersus romanos bellum gessit Tarentinorum opere. Sic & Alexander Epyrota a Lucano Satellite occisus: & Olympias clarissima macedonum regina Alexandri mater. Et alii plures uirtutibus & titulis insignes.

De Pylumno louis. xxxv. filio: qui genuit Daunum.

Cap. LVII.

Pylumnus: ut dicit Paulus: filius fuit louis: cui Seruius fratrem fuisse Pyturam dicit: & eos ambos fuisse deos: horumque Pylumnum usum stercorandorum agrorum inuenisse: & inde Sterculinum dictum. Esto Macrobius in libro Saturnaliorum Saturnum fuisse dicit. Pylumnum uero pisendi frumenti: & ob id a piscatoribus coli: & pilum ab eo denominatum. Adhuc Theodontius dicit Danam Achrysi filiam patris iram fugientem delatam a pastore una cum paruulo Perseo: quam ipse genere cognito sumpsit uxorem: & una cum ea apulea: in qua grandis erat derelicta: eo quod opposita uideretur Achrysi ad rutulos uenit: & ibidem cum Dane construxit ardeam: ac ex ea suscepit Daunum.

De Dauo Pylumni filio: & proauo Turni.

Cap. LVIII.

Danus filius fuit Pylumni: & ut Theodontius asserit: ex Dana Achrysi filia susceptus. Huic regnum in apulea fuit: & ab eo Daunia nuncupata: & hunc dicit idem Theodontius auum fuisse patris Turni: qui & Daunus dictus est. De filio huius & patre secundi Dauni nil me legisse memini.

De Dauo primi Dauni nepote: qui genuit Turnum & Iuturnam.

Cap. LIX.

Danus praecedentis Dauni secundum Theodontium ex filio nepos fuit. Huius coniunx fuit Venilia soror Amatae coniugis Latini regis: ex qua constat plures suscepisse filios. Inter quos ea fuit: quam Diomedes profugo ferunt iunxisse coniugio. Paulus tamen dicebat Daunum patrem Turni filium fuisse Pylumni: eo quod dicit Virgilius. Cui Pylumnus auus: cui diua uenilia mater: de turno loquens. Verum ego magis credo Theodonio: cum dicat idem Virgilius alibi in persona Iunonis. Ille tamen nostrum ducit origine nomen. Pylumnusque illi quartus pater: &c. Quod esse non posset secundum Paulum ubi secundum Theodontium aequae responderet numero.

De Turno Dauni filio.

Cap. LX.

Turnus rex rutulorum filius fuit Dauni ex Venilia coniuge: & tum armorum disciplina insignis fuerit a uo suo iuuenis tantae fuit corporeae fortitudinis: ut nulla in hac fides praestanda antiquis uideretur: nisi recentiori testimonio firmaret. Et inter alia eius roboris stantia argumenta de eo aduersus Aeneam in singulari certamine pugnantem sic scribit Virg. Saxum circumspicit iugens. Saxum antiquum capro quod forte iacebat: Limes agro positum litum: ut discerneret aruis: uix illud lecti bis sex ceruice subirent. Qualia nunc hominum producit corpore tellus. Ille manu raptum trepida torquebat in hostem: &c. Quod Augustinus in libro ciuitatis aeternae. xy. ratum hinc uidetur. Praeterea & Pallantes seu pallas Euadri filius ab eo in pugna occisus multum fidei affert. Legimus. n. Henrico caesare. iii. imperatore eius corpus haud longe Romam a fodiente uulcano compertum intergrum uti nuper sepulchrum:eductumque sepulchro altitudine seu proceritate Romana moenia superasse: & in eo adhuc impressi uulneris a lancea Turni apparere hiatum longitudine quattuor pedum excedentem. Ex quibus quatuor

debuerit esse Turnus q̄ fortis qui iuuenē tam grandē supauit: qui telū pugnans tam p̄ grande rulerit: q̄ d' a deo grāde uulnus ipresserit satis arbitrari possumus. Huic carmine cælestri ostendit in æneida Virgilius bellū in- gēs fuisse aduersus æneā: eo q̄ Latius Lauiniā filiā suā: quā Turno pmiserat: æneā dedisset i cōiugē: & ut idē ostēdit Virgilius: post multa cum hic pallantē Euandri filium occidisset: nudassetq̄ Baltheo: illudq̄ ob insi- gnē gloriā supati iuuenis ipse gestaret: cū ea die quæ illi ultima fuit i terris aduersus æneā ex composito sin- gulari certamine pugnaret: & ab ænea supatus uitam oraret impetraturus crat ni uisus Balteus æneā in pie- ratem reuocasset amici: & sic ab eo occisus ē. Hoc secundum Virgī. in laudibus æneā totis tendentē uiribus: dictum est. secundum autē alios aliter. Dicunt quidam nō paruā auctoritatis homines æneam a Turno su- peratum. & penes Numicū fluuium fugiētem occisum: nec ulterius etiam corpus eius uisum: & turnū post hæc ab Ascanio interēprum: de quibus latius supra ubi de ænea scriptum est.

De Iuturna Dauni filia.

Cap. LXI.

Iuturna Dauni fuit filia: cui ut dicit Virgilius: Iuppiter uirginitatē abstulit & in munus ablati de- coris illi immortalitatē exhibuit: & Numici fluminis nymp̄ha facta ē. Hæc multa in subsidiū fra- tris egit: quæ & si fictionibus uariantur in hoc unum egisse arbitror: ut interpositione numici flu- minis actum sit: ut ab hostibus Turni i agrum ardeæ & iplum Tuumum libere & expedite iri nō ponerit. Verum dum Turnum deficere uidisset mœsta sese condidit undis. Sunt qui dicant hanc clam cum Latino rege amicitiam habuisse: quod cum palam fieret erubescens in Numicum se sponte sua necauit: & sic a loue: id est a rege oppressa est facta nymp̄ha Numici.

De Mercurio. xxxvi. Iouis filio q̄ genuit Eudorū & Myrtilum: Lares: Euandru: & Pana.

Cap. LXII.

Mercurius Iouis fuit filius & Maiaæ athlantis filia: ut satis uulgatum ē. Fuere. n. ut in p̄cedētibus pa- tet Mercurii plures: & esto fere omnes ab antiquis eisdē ornāmētis insigniti sint. non tamē omni- bus eadē est deitas attributa. Nam alius medicinae deus: alius mercator: alius uero surum: & elo- quentiæ alius: quē Theodontius hūc Maiaæ filiū esse uoluit: quid tamen illū moueat nō describit: nec ego postq̄ compertū nō habeo intēdo inuestigare subtilius. Credo tantū quēcunq̄ Mercuriū eloquētiæ deum ueteres uoluisse: eo q̄ ad Mercuriū planetā mathematici asserunt spectare omne sonans organum seu fistulā in corporibus nostris disponere: & hīc credāt nōnulli eum deoz dictū nuncium & irer- pretē: quia p̄ organa ab eo disposita cordis nostri pandātur intrinseca: quæ deoz secreta dici possunt in quānū nisi exprimant nuru uel uerbis nemo p̄ter deū cognoscit: & in hoc itēpres secretoz talis ē: quia uerba quæ organizata sunt p̄ organa ab eodē disposita interpretantur & aperiūt: quæ ex nuru solo percipi non poterāt. Deorum ergo nuncius & itēpres ē: & hīc eloquētiæ deus. Quod clarius & p̄ officia attributa & p̄ insignia illi apposita demonstrantur. Galero quippe tegitur Mercurius: ut ostendatur q̄ aduersus inuidiæ fulmina eloquentia ualido tegumento seruetur: quod nil aliud est q̄ gratia quam eloquens a beniuolis mererur audi- toribus. Hoc in longum scripta ueterum seruat aduersus mordaces & inuidos: quod præuidisse sibi uiderur Ouidius dum dicit. lam q̄ opus exegi quod nec Iouis ira nec ignis: Nec poterit ferrum nec edax abolere uetu- stas & cæ. Alata autē fert Mercurius talaria ut fermonis describat uelocitas qui eodē i momento ex ore loquē- tis egredit: & in aures suscipit audientis. Designant p̄terea opportunā nunciis p̄fæpe uelocitatē. Virgā de- fert ut nunciū officiū denotet. cōsueuerē idē nūcti: quasi insigne quoddam uirgas ferre: qua uirga dicunt Mer- curiū aias ab orco cuocare: & nonnullam in illū dimittere: & sic p̄ illā eloquētis uires itelligere possumus: quibus iam plurimi e mortis faucibus subtracti sunt & nōnulli in eadem impulsī. Quis orco Mylonem sur- ripuit? Quis Pomiliū lenatem? ut de reliquis taceam: nisi eloquentia Ciceronis: qui in illum impēgit Len- nilum: Cethegum: Statiliū: aliosq̄ eiusdem factionis homines nisi Catonis eloquiū uis acerrima: hac præ- terea uirga dicunt Mercuriū incitare uentos: ut aduertamus eloquentem posse furores immittere ut in Cæsarem apud Ariminum Curionis oratio: sic & tranare nubila: id est & turbariones auferre: ut pro Deio- tario Tullius dum Iulii Cæsaris in eum turgidum pectus placida oratione sedauit. Quod autē somnos hæc eadem uirga adimat & immittat satis clarum est. Eloquentia inertes sopitosq̄ ad exercitium excitari: & in su- um decus animosos nimium retrahere cōponere sopire. Serpentem autē uirga cingitur: ut a serpentis pru- dentia assumatur oportere eloquentē esse discretū circa electiones dicēdorū temporū locorū: ac etiā persona- rum: ut eo quo cupit auditores deducat orator.

De Eudoro Mercurii filio.

Cap. LXIII.

Eudorus ut ait Homerus in Iliade filius fuit Mercurii & Polimix filia Philantis: de quo sic. Atq̄ se- dem Eudorus Martialis principabatur Parthenius. Quem genuit in chorea bona Polymili Phi- lantis filia hæc foris argiphontes: id est Mercurius & cætera. Huius Homerus p̄sequitur p̄v- lioxorem fabulam dicens: quod Mercurius uidens Polymilem elegāter in chorea saltantem cum cantantibus in choro Dianæ dilexit eā: & clam eius ascendens palatium cū ea concubuit & genuit Eudorū uelocissimū hominē: atq̄ bellicosum: qui cū Achille in troianā expeditionē accessit.

De Myrtilo Mercurii filio.

Cap. LXIII.

Myrtilus ut ait Lactātius filius fuit Mercurii & Auriga oenomai regis: cuius filiam Hippodamiam cum postulare Pelops in coniugem dispositus cursus subire certamē: corrupit sponione primi coitus Myrtilum: qui facto currui cereo axe: eoq̄ in medio cursus fracto: obtinuit Pelops uictoriā & uirginem. Myrtilum autem promissā poscentē deiecit in mare: in quo necarus mari nomen de- dit: ut ab eo Myrtilum uocaretur. Huius autē Myrtili fraude qui præpositus erat armorum oeno- mai superatus bello oenomaus est: ut supra de Pelope scribitur.

Lares fuere duo Mercurii & Laris nymphæ filii: ut dicit Ouidius. Lactantius autem in libro diuinarum institutionum eam dicit uocari Larundam seu Laram. De origine tantum horum talem recitat Ouidius fabulam, quod cum Iuppiter diligeret Iuturnam Tyberinam Nympham & Turni regis sororem: reliquis loci Nymphis imposuit: ut eam fugientem retardarent, ne eo sequente ipsa mergeretur in undas. Lara uero filia Almonis: ut dicit Paulus una Naya dum iussa Iouis Iuturnæ rettulit & Iunoni. Quãobrem Iuppiter indignatus Laram lingua priuauit: iussitque Mercurio ut illam ad inferos traheret: & ibi esset stygia Nympha, qui cum illam ducens aspiceret: in eius concupiscentiam incidit: & in itinere oppressit: quæ cum concepisset peperit illi geminos: quos ipse de nomine matris lares appellauit. Huius fabulæ fictio satis absconditum tener sensum. Iuppiter enim calor est. Iuturnam Nympham. i. humiditatem in quã agat appetes. Vex Lara quæ hic mulieris nimius est calor: opus agætis ignis disgregat: sed mercurius. i. frigiditas naturæ opere excitata superfluo calore muliebri exinanito semẽ coegit in unũ: & sic Lara lingua priuata est. i. nocedi potetia. De hac tantũ calcata caliditate mercurius. i. naturæ moderata prudentia secundũ genitiles elicit lares: non quidẽ recte ex ea: sed ea amota sit ut secundũ opinionẽ quorundã lares cũ creato foetu nascantur seu creentur: quod ea stante creari non poterant. De quibus laribus non omnes æque sensere ueteres. Existimauere autẽ antiqui cũ anima rationalis a mercurio in corpus nouum deducta esset ut alias dixi. ideo a mercurio deduci opinari: quia in sexto mense: qui mercurio attribuitur: foetus animã credatur suscipere: seu uitalẽ potetiam in anima deũ seu deos nouæ aia: uenire custodes: quos aliqui geniuũ uel genios uocauerunt: nonnulli dixerunt lares: ut paulo ante dictũ est. Et ut Censorinus asserit in libro de natali die: ubi uult eũ dici geniuũ: seu quia ut gignamur eurat: seu quia una nobiscum gignatur: seu quod genitos semper tueat: & eundem eẽ genium & larem dicit a multis ueteribus affirmatum & potissime a Caio flacco: eo in libro quẽ Cæsari de idigitamentis scriptũ reliquit. Et testis quod unum tantũ dicat geniuũ seu larẽ in subsequẽtibus adiecit opinionẽ Euclidis Socratici duplicẽ oibus appositum geniuũ: & sic duo sunt unicuique lares opinione ueterũ. Quod satis firmari uidet auctoritate Anni florii scribẽtis in. iiii. Epythomatis sui sic. Ipsiq; bruto p noctem cũ illato lumine ex more alio quo secũ agitaret arra quædã imago se obtulit: & quæ eẽt interrogata: tuus inquit malus genius. hoc & sub oculis mirantis euanuit &c. Qui quidẽ nõ adieciisset malus nisi & bonus alter esset: & sic duo. Christiana ueritas angelos uocat: non cũ nascẽte genitos: sed natu sociatos. Quorũ alter bonus in bonum semper urget quẽ seruat: alter autẽ malus in contrariũ nititur: & quasi bonorũ malorũq; nostrorũ obseruatores & testes in mortẽ usq; assistunt cõtinui. Hos præterea lares eẽt priuatoꝝ domibus iesse credidere: ut in principio aululariæ ostendit Plautus: eosq; familiares seu domesticos uocauerunt deos: & uti custodia corporis appositos diximus: sic & hos eustodiarũ domus: eisq; in domibus locũ cõmunẽ domesticos oibus: ubi. signis area quã in medio aulae ueteres faceiebant dedere. Ibiq; eos uenerabant sacris ritu ueteri. Quod quidẽ nondũ apud nos oblitũ est. Nã & si error ille insipidus abierit: stant adhuc noia: & quædã uetorũ sacrorum uestigiũ sapientia. Habemus autẽ florẽtini & sic forsã nonnullæ aliæ natões ut plurimum in aulis domesticis: ubi sit cõmunis ignis rotæ familiaris domus se rea quædã instrumẽta ad lignorũ igni appositorũ sustentationẽ apposita quæ lares uocamus: & in sero præcedẽte calendarũ Ianuariarũ die a patrefamilias ois conuocatur familia: & repleto lignis igne stipes magnus apponitur: cuius caput unũ igne crematur in reliquo insidet ipse paterfamilias cæteris circumstantibus: & uino sumpto bibit ipse pater primo: & ideo capiti stipitis incẽsi superfundit: quod uini superfuerat in calice: & deinde cũ in circuitu potauerit cæteri quasi pfecta solenitate ad officia consurgunt sua. hæc sæpe puer in domo patria celebrari uidi a patre meo catholico profecto hoie. Nec dubitẽ quin a multis adhuc celebretur ratione potius consuetudinis a maioribus sumptæ quã aliqua idolatriæ superstitione deceptis.

De Euandro Mercurii filio: quod genuit Pallantẽ & Pallantiã.

Cap. LXVI.

Evander Archadũ rex: ut ait Paulus: filius fuit Mercurii ex Nicostrata: homo fortitudine & ingenio insignis. Dicit. n. Seruius eũ icerillium quẽdã imane hominẽ occidisse ut Hercules Gerionẽ: eũq; ob eius singularem pbitatẽ unũ inter multos hercules numeratũ. Et idẽ Seruius dicit: hunc pallantis regis Archadiæ fuisse nepotẽ: & cũ patrẽ suũ occidisset uix. s. Nicostratæ suadente ipsa Nicostrata: quæ uates erat: dimissa Archadia in Italiã uenit: & pulsus ab originibus tenuit illa loca: quæ postea Roma condita est: & oppidũ modicũ in monte palatio fundauit: ibiq; Hercule ex Hispania redeuntẽ cum pãpa supati Gerionis suscepit. Qui illũ ab insultibus caci latronis liberauit. Inde post euerfionem Troiæ Aeneam nouas sedes quẽrentẽ recepit & aduersus Turnũ iuuit: misso in bellũ cũ eo Pallante filio: quẽ senex Turno occisum misere fleuit. Mercurii autẽ ideo filius dictus est: quia esset inter cæteros eloquẽtissimus homo: ut asserit Theodotus.

De Pallante Euandri filio.

Cap. LXVII.

Pallantes Euandri fuit filius: ut sæpissime in æneide testatur Virgilius: hic iuuenis celebris uirtutis spectabilis Aenæe amicitia iunctus congregatis auxiliis illum aduersus Turnum secutus a quo in acie uulneratus occubuit & ab infelici patre sepultus est. Huius autem corpus ut refert Martinus eo in libro qui martiniana uocatur: imperante Romanis Henrico. iiii. imperatore haud longe ab urbe a quodã agricola altius solito fodiente agellum compertum est: adhuc adeo in integrum ut nuperrime uideretur infossũ & statura adeo ingens ut murorum altitudinẽ longitudine superaret: & quod longe magis mirandum refert: sic in illo hiatus illati a Turno uulneris apparebat per maximus ut longitudinẽ quattuor pedum excederet: addens supra caput eius lucernam perperuo igne ardentem compertam nec ullo poterat extinguere uel spiritu uel liquore tandem facto in fundo foramine extincta est. Insuper dicit sepulchro tale fuisse epytaphium scriptum. Filius Euandri Pallas: quem lancea Turni Militis occidit more suo iacet hic.

De Pallantia Euandri filia.

Cap. LXVIII.

Pallantia ut dicit Seruius filia fuit Euandri. Qui asserit hoc a Vatrone narrari quam ait Herculem uisitasse: & ex ea genuisse Latinum regem laurentum. Hanc tandem cum moreretur dicit sepultam in monte qui de suo nomine Pallatinus appellatus est.

De Pane Mercurii filio.

Cap. LXIX.

An: non is qui Archadiae dictus est deus: sed alius Mercurii fuit filius & Penelopis: ut in libro de naturis deorum scribit Cicero. Er dato dicat Licophron Penelopem Ulyssis coniugem cum proctoribus omnibus concubuisse: Ulysses non redeunte: & ex uno Pana filium suscepit: sunt qui uelint huic fictioni locum datum: & intelligere contigisse alicuius eloquentia Penelopem in concubitu eius uenisse: & ex eo filium peperisse: qui eo quoque eloquentia exquisitus uidebatur. Mercurii filius dictus est. Ego autem alias dixi arbitrari non possum pudicitiam tam celebrem uti Penelopis fuit: alicuius eloquio uel opere alio foedari aut flecti potuisse: suere quidem & aliae mulieres noie feru: sed forte non pudicitia coaequales: & sic ex aliarum una nasci potuit Mercurio Pan filius.

De Vulcano. xxxvii. Iouis filio: qui genuit Erichoniū Acū Cechulū & Tulliu Seruiliū. Cap. LXX.

Vlcanus Iouis & Iunonis fuit filius: ut omnes sere poetae restantur. Hic eo quoque Claudus & deformis erat quacito natus est a parentibus in Ienum insulam est deiectus: de hoc in bucolico carmine dicit Virgilius. Cui non risere parentes. Nec deus hunc misit: dea nec dignata cubili est &c. Huic uxor rem fuisse affirmant omnes: sed quae ea fuerit non aequae demonstratur a cunctis. Cingius enim ut Macro, in lib. Saturnaliorum refert: dicit Mayam uxorē fuisse Vulcani. Piso autem dicit fuisse maiestam. Homerus primo & idē Virg. & poetae latini reliqui Venerē fuisse scribunt. Sane cum certum sit plures fuisse Vulcanos: possibile est hos omnes uel dicere: cuius Vulcani fuerit coniuges Maya seu maiesta non dicant. Quod autem Vulcani Ienensis Venus fuerit coniunx satis comperto tenent uideat. Hunc insuper Iouis fabrum dicunt: & apud Iyparas & Vulcanum insulas ad faciendam fulmina: & deorum arma Cyclopes obsequiosos & officinas habere restantur. Et ab eo quicquid artificiose compositum est factum uolunt: ut Achillis & Aeneae arma: monile Hermionis & corona Ariadnae & huiusmodi. Hunc praeterea dicunt offenso illi a sole adulterio Veneris coniugis suae & martis: ambos inuisibilibus catenis alligasse. Vocant etiam illum mulciberum & filiorum plurium faciunt patrem. Volentes igitur ex dictis sensum elicere. Sciendum est primo Vulcanum hunc Iouis & Iunonis fuisse filium: & apud Ienum regnasse: & Venerem habuisse coniugem: eaque cum armigero comperisse iacentem: ut supra dictum est. ubi de Marte: & hoc quantum ad hystoriam. Quantum autem ad alium sensum est ante alia aduertendum apud nos duplicem ignem esse. primus est elementum ipsum ignis: quod non uidemus: & hoc persaepe poetae Iouem uocant. Secundus autem elementatus est ignis causatus a primo & hic duplex est. Primus enim est qui in aere ob uelocissimum motum in nubibus accenditur: & hic dum illas exeundo frangitur coruscationes: & tonitrua facit: & maximo cum impetu in terras impellitur. Secundus autem is ignis est quo urimur ex lignis aliisque combustibilibus a nobis ex silicibus duris educatus: & sementis educatus atque seruatus: de his tribus hac in fictione fit mentio. Nam primus Iuppiter est: ex quo & rebus aereis & terreis: quae pro Iunone intelligenda sunt: duo reliqui oriuntur: Ex his uterque claudus est. nam si fractionem nubis inspexerimus non recte gradientem ignem: sed nunc in partem istam: nunc in illam declinantem uidebimus: & sic claudicantem dicemus. Ex quo modo & nostri ignis flamas nunquam aequali sese in altum extollentes gradu uidebimus: sed more claudi nunc altius nunc depressius appetunt altiora. Ex his primus de caelo in terram: ut praemonstratum est: deicit: nec illi parentes arrident: quia quicquid creatus est: eicit: & sic nec in mensa dignatus est. In Ienum autem ideo deiectum uolunt: quia persaepe in insulam illam cadunt fulmina. Quod autem dea non illi cubili dignata sit: paulo post ubi de Erithreo dicitur causam: simias autem nutritus est: is qui penes nos est. Est enim simia animal hoc habens a natura: ut quicquid uideat hominem facientem: & ipsa conetur facere: & quoniam homines arte & ingenio suo in multis naturam imitari conantur. & circa actus tales plurimum opportunus est ignis: factum est simias: id est homines nutriti Vulcanum. id est ignem souisse: de quo ut eius opportunitas cognoscat: sic in libro Ethycorum scribit Isidorus. Absque igne nullum metalli genus fundi extendique potest. Nihil enim pene quod non igne efficiatur: alibi enim uitrum: alibi aurum: alibi argentum: alibi plumbum: & alibi mineum: alibi pigmenta: & alibi medicamenta efficit: igne lapides in aere soluantur: igne ferrum gignitur & domatur: igne aurum perficitur: igne cremato lapide cemenra & parietes ligantur: ignis lapides nigros coquendo candificat: ligna candida uredo effuscat carbones ex proua fulgida nigros facit: de lignis duris fragilia: de putribilibus impuribilia reddit. striceta soluit: soluta restringit: dura mollit: mollia dura reddit. haec Isidorus. Volunt insuper hunc Iouis esse fabrum: & aliarum rerum omnium artificiosarum compositorem: ut intelligatur quicquid artificiosum sit ignis suffragio fieri: qui inquam artificiosus dicitur Vulcanus ab aliquo insigni artifice sic dicto denominatur. Officinae autem eius cur apud Iyparam & Vulcanum insulas esse dicantur liquido patet. Insulae enim igne euometes sunt & earum nomen fictioni fauet. Vulcaniae quippe nuncupant: sed non a Vulcano Iouis filio dictae sunt: quinimo a Vulcano quodam: qui in Emalio natus illas tenuit. Nec solum eum fabrum armorum aut localium ignem: seu uulcanum esse uoluerunt: sed & hominum conuentionibus: & sermonis initio causam praestitisse uolunt: ut in libro de architectura Vitruuius uidetur asserere dicens: homines ueteri more in syluis & speluncis & nemoribus nascebant: ciboque agresti nascendo uitam agebant. Interea quodam in loco a rempstantibus & uentis densae crepitantibus arbores agitare: & iter se teretes ramos igne excitauerunt: & eo flama uehementi perterriti: qui circa eum locum fuerunt sunt fugati: postea re quae data propius accedentes cum aiadu erant sent comodatate esse magnam corporibus: ad ignis tepore ligna aduicentes: & id conseruantes alios adducebant:

& nutu monstrantes ostendebant: quas ex eo haberent utilitates. In eo hominum gressu cum profunde batur aliter e spiritu uoces quotidiana consuetudine uocabula: ut obtingerent consisterant. Deinde segregando res sapius in usu ex euetu fari forruitu coeperunt: & ita sermones intra se procreauerunt. Ergo cum propter ignis inuentionem initio apud homines & consilium & conuictus esset natus: & in unum locum plures conuenirent: habentes a natura primū prater reliqua animalia: ut nō proni sed erecti ambularent: mūdīq; & astrarum magnificentiam aspicerēt in manibus & articulis: quā uellent rem faciliter tractarent: coeperūt in eo coetu: alii de frondibus facere tecta: alii speluncas fodere sub montibus: nōnulli hyrūdinum nidos: & adificationes earum imitantes de luto & uirgultis facere loca quæ subirent: hæc Vitruuius. Nō autem insignis homo iste penthateu cum legerat: circa cuius initium longe aliū sermonis auctore Adam omnia nominantem legisset, & alibi Caim: non domos tantū sed ciuitatē etiam cōstruere nouisset. Sed de hoc alias. Cur autē Vulcano Cyclopes obsequiosi dari sint: supra ubi de Cyclopiibus explicatū est. Vulcanus autē faber iste ideo dictus est: ut ait Seruius quasi uolcanus: q; per aerem uoler. Rabanus autem dicit Vulcanus uolans candor. Mulciber autem dicitur: ut ait Albericus: quasi mulcens hymbrem: eo q; cum nubes altiora petierint calore in pluuias resoluūtur. Ego autem mulciberum dici puto: ideo quia molliat æra.

De Eriktionio Vulcani filio: qui genuit Pocrim: Orithiam: & Pandionem.

Cap. LXXI.

Eriktionius quē Eritheum appellat Homerus: filius fuit Vulcani & Mineruæ: ex creatione cuius talis fertur fabula ab antiquis. Quod cum Vulcanus fulmina Ioui aduersus gigantes pugnantē fecisset: petiit eidem loco præmii: ut liceret sibi cum Minerua contrubere: quod ipse concessit: data Mineruæ licentia: ut suam uirginitatem: si posset uiribus tueretur. Dum ergo Mineruæ cubiculum intrasset Vulcanus: & Mineruæ acriter se defendēti uim inferre conaretur: actum est: ut uolūtate nimia percitus Vulcanus in pauimentū semen effunderet: ex quo aiunt Eriktioniū natum: eiq; serperinos dicunt fuisse pedes: ad quos contegēdos ætate prouederet: currum primus excogitauit: ut dicit Virgilius: Primus Eriktionius currus & quattuor ausus lungere equos. &c. Huius autē fictionis intentum Augustinus in libro de ciuitate dei sic detegit. Dicit enim apud Athenienses templū fuisse Vulcano & Mineruæ commune. In quo compertus est infans dracone circūuolutus: qui cum eū magnū uirū futurum iudicio atheniēsiū porrenderet eum seruauerunt: & eo q; parentes essent incogniti iis quibus dicatum erat templum: in quo compertus erat: Vulcano scilicet & Mineruæ dederunt in filium. Hic præterea: ut dicit Anselmus in libro de imagine mundi in cælum inter alias cælestes imagines assumptus serpentarius dictus est.

De Pocris Eriktionii filia & coniuge Cephalis.

Cap. LXXII.

Pocris filia fuit Eriktionii: seu Eriktēi & coniunx Cephalis: Ouidio teste q; dicit. Quattuor ille quidē iuuenes totidēq; crearet Fœminæ sortis: sed erat par forma duarū: Ex quibus Eolides Cephalus te cōiuge scelix Pocris fuit, &c. quæ huius fuerit fortuna: q; mors post hæc ubi de Cephalo scribit.

De Orithia Eriktionii filia & coniuge Boreæ.

Cap. LXXIII.

Orithia Eriktēi: seu Eriktionii fuit filia: ut Eusebius in libro temporū testatur. Hanc trax boreas astris filius rapuit: & sibi matrimonio copulauit: quæ illi Zethum & Calaym filios peperit.

De Pádione Eriktionii filio: qui genuit Prognē & Philomenā.

Cap. LXXIII.

Pádionem ut Laetantio placet: filius fuit Eriktionii athenarum regis: sibiq; successit in regno, ex quo præter regni tempus: quod uixit apud Eusebium annis. xl. fuit: nil est nisi quia duos habuerit filios & totidem filias: ex quibus bello fessus: qd' diu aduersus thracas gesserat: cū in pacem uenisset unam prognem. s. thereo thracum regi dedit in coniugem, alterius autem Philomenæ. s. infortunium fleuisse potuit: de quibus supra latius.

De Progne & Philomena filiabus Pandionis.

Cap. LXXV.

Progne & Philomena ut satis late dicit Ouidius filia fuere Pandionis Athenarum regis. Harum Prognem Pandion Thereo regi Thraciæ dedit in cōiugem: & ipsa ex eo peperit Ithim filium. Philomena autem serundam Pandionis filiam dum ad Prognem Thereus deduceret stuprauit: eiq; linguam abstulit. Ex quo secutum est ut Ithi a matre occideretur: & patri daretur in cibum: & inde Prognem mutaretur in hyrundinem: Philomena in auem sui nominis: Thereus in upupā: ut de omnibus planius supra ubi de Thereo.

De Caco Vulcani filio.

Cap. LXXVI.

Cacus filius fuit Vulcani: ut dicit Virgilius: Hic spelūca fuit uasto summota recessu Semihominis Caci facies quam dira tegebat Solis in accessum radiis semperq; recenti Cæde tepebat humus foribus affixa superbis Ora uirum tristi pendebant pallida tabo. Huic monstro Vulcanus erat pater illius atros Ore uomens ignes magna se mole ferebat &cætera. Ex hoc fertur q; Hercules ex Hispania redeuntis & cum Euandro hospitantis boues noctu cauda traxit in antrum suum: quos cum diminutos mane cerneret Hercules: nec quorsum errassent posset aduertere. Videbat enim uestigia perspondentes mugiri qui clausi tenebantur cognita est Caci fraus: in quem dum uerteretur Hercules. u; ex antro illum eduxit: & claua interemit: & boues reassumpsit. Alii uero uolunt a Caca sorore Caci fratris furum Herculi reuelatum & ob id meruisse ibidem diu ara sacrisq; uenerati. Hunc ideo Vulcani filium dictū dicit Seruius: quia adiacentia omnia crebra combustionē consumeret: quem Albericus dicebat nequissimū Euandri filium fuisse seu seruum: quod nomen ipsum sonat. Nam Cacos græce latine malum sonat. Sub fictione autem fabulæ uidetur Solino ubi de mirabilibus hystoriam eē, dicit enim habitasse Cacam eo in lo

co cui Salynæ nomē est: ubi postea trigemina urbis porta facta. Deinde dicit Cælium dicere q̄ cum a Mar-
sia rege Tarconi tyrrheno legatus iuisset: & ab eo Megali phrigio seruandus esset traditus ab eodem cū am-
plioribus subsidis: unde uenerat reductus regnum circa Vulturum & campaniam occupauerant. Et dum
rentarent aduersum Euandrum & Archades duce Hercule: qui tunc forte aderat Cacus oppressus est. Me-
galis autem ad Sabinos secessit: quos augurandi disciplinam docuit.

De Ceculo Vulcani filio.

Cap. LXXVII.

Ceculus (si Maroni fides præstāda est) filius fuit Vulcani. Dicit enim de eo sic. Nec prænestinæ fun-
dator defuit urbis Vulcano genitum pecora inter agrestia regem: Inuentūq; focis omnis quæ cre-
didit ætas Ceculus: &c. Ex hoc talis fertur fabula. Duo fuere fratres: quibus unica fuit soror: quæ-
dam secus ignem sedet fauilla casu eius in gremium ex torrente seruido euolauit: ex qua mulie-
rem concepit aiunt: & peperisse puerum quem Vulcani dixere filium: eūq; ob lippitudinē ocu-
lorum dixere Ceculum. Qui die quadā forsan infestus improperatione: quia non Vulcani filius esset: ora-
uit Vulcanum: ut si eius esset filius demonstraret: nec mora uulcano agente aiunt missum fulmen: a quo oēs
qui non credebant exusti atq; perempti sunt: ex quo uere uulcani filius a superstitionibus habitus est. Ego exi-
tūmo fictionis huius rationem esse talem: Ceculum. s. prænestem proprio nomine nuncupatum: & ab ægri-
tudine oculorum Ceculū: & idem esse cum præneste Latini regis filio: de quo supra: & ob euolatam fauillulā
in gremiū prægnantis matris adoptatū Vulcano: eūq; hostes suos igne & incendio castigasse: & Prænestē co-
didisse ciuitatem: & uiribus Turnum aduersum æneam iuuisse.

De Tullio Seruilio Vulcani filio: qui genuit Tullias duas.

Cap. LXXVIII.

Tullius Secuilius Vulcani fuit filius ex Cresia corniculana: ut in libro fastocū testatur Ouid. dicens:
Nāq; pater Tulli Vulcanus: Cresia mater Persignis facie corniculana fuit. Et paulopost. Iussa foco
capriua sedet cōceptus ab illa Seruius a cælo semina gentis habet. Hūc præterea dicit Ouid. a for-
tuna dilectū: eāq; solitam ad eū ire per fenestrā palatii & secū esse: ubi postea facta est porta: quæ a
fenestra illa fenestrale nomen accepit. Huius fabulæ intentū ex historia per Titum Liuiū stilo egregio narra-
ta sumetur: quā ut paucis cōplectar uerbis: dico: q̄ capio Corniculano a Tarquinio præscio romanorū rege in-
ter alias captiuas iuuenula quædā: ex eo q̄ nobilis uideret a Tarquinio in domū regiā deducta est: quæ præ-
gnans peperit Tulliu Seruiliū: quo adhuc infantulo & in cunis dormiente descendit ab alto igniculus: & capi-
ti suo insedit nullā inferens lesionē: quæ cum uidisset Tanaquil regina auguriorū perita suavit uero suo puerū
cū diligentia seruandū. magnū enī futurū familiæ iuæ comodū. hinc seruatus cū strenuus euallisset Tarqui-
ni filiam sumpsit in coniuge: & uulnerato Tarquino a filiis Anci marci: & a regina ex uulnere mortuo clā set
uato: ea iubente paruulis adhuc existentibus filiis Tarquinii: Seruius illi occupauit regiam: qua occupata: &
morte patefacta Tarquinii. Seruius illi suffectus est rex: cui cū duæ essent ex cōiuge filia: illas filiis Tarquinii
prisci dedit uxores. Ipse autem cū multa bona fecisset romanis a Tarqno superbo genero suo filia impulsu
occisus est: cū regnasset annis. xliiii. Illa igit flāmula de qua supra locū dedit fabulæ: ut filius fingeret Vulcani
quod ostēdit Ouid. Signa dedit genitor: tūc cū caput igne corruiseo Cōrigit: hincq; oīs flāmeus egit apex: &c.
quod autē a fortuna dilectus fuerit mōstrauere successus. Hunc plinius in libro uirocū illustriū filium dicit
fuisse Publū Corniculani: & Ocreariæ captiuā.

De duabus Tullii filiabus Tullū Seruiliū.

Cap. LXXIX.

Tullia duæ Tito Liuiū auctore filia fuere Tullii Secuiliū & cōiuges Arunci & Lucii prisci Tarqui-
nii filiorum. Maior quippe tullia seueri atq; ipatiētis animi: & ad quacūq; facinora proclui Arū-
ci mitissimo iuueni contigit. Iunior uero: quæ piissima mulier erat lucio acris & ambinosi cordis
iuueni data est. Ardebat Tullia maior desiderio regni: segnēq; uitū cōtumeliis infestabat: & suam
dānabat fortunam: q̄ non Lucio data esset. Tandē actum est ut moreretur Arūcus & iunior Tullia: quā obrē
euestigio maior conuenit cū lucio: & patiente potius q̄ approbante Seruio matrimonio iuncti sunt: coepitq;
ilico improba mulier uiri animū irritare uerbis: & ad regnū stimulis ipellere. Ex quo factum est ur die qua-
dam curiam intraret Lucius: & pro rege federet: & uenientē Tullium pelli faceret: & inde sequi atq; trucidar-
i. quod cum audiisset tullia conscēso uehiculo lætabunda ad salutandum uicum regem cucurrit. Rediens
aurem dum cum Seruii cadauer media in uia prostratum uideret auriga: atq; substaret: ne illud transiēs
uehiculo premeret. obiurgatus a Tullia: eo presso trāsiuit. Hæc peperit Lucio filios inter quos sextū Tarqui-
num: ob cuius illatum in Lucretiam collatini coniugem per uiolentiā stuprū Lucius filiq; secum in exilium
acti sunt: & ipsa cum eis: quæ apud gabios trucidatum Sextum au disse potuit: & uidisse uirum apud cumas
campaniæ tabida in fenestrate marcentem: quis autem mulieri finis fuerit: non legi.

Explicit liber duodecimus.

Tullio. C.
Plutarco
Tanaquil

Vrgitis uasti ac nimium æstuosi portio lōge maior cursuq; difficilior uero præstante deo post puppim relicta cū iam cani montū uertices oppositi littoris se tenui quadā ostentatione in remotis ostenderēt: cœperat uideri mihi mare placidū & nullis fere îpeditū obicibus: & undas solito laxiores præstare & spe atq; auiditate cōtingendi littoris: in quo quies pmittebat futura: & ob superaros labores uectrici meæ Laureæ ultro remis ferebam & uelo. Sed & ecce dū a tyberis hostio dum lenis aura me detulisset in eu boirum salum: stetitq; coram Cadmeiæ thcæ: & quas præterieram non aduertens eoliæ insulæ in mentem uenissent sensi mecum quid superesset agendum: eum. s. describendum monstruosarum rerum domitorem egregium cæteros mortales uiribus excedentem. Nec non & furentis populi regem: cuius per sæpe opere fere naufragus factus sum: & eorū inde numerosas satis posteritates anectere. Ex quo tepuir paululū feruor ille q me auidū deserebar in litus: & substiti. & dū merū uoluerē fa-

cile non esse eos labores describere: quibus præter Hercule nemo suffecisset mortalium: eumq; regem cuius famuli orbem uidebantur posse concutere: existimaui quiescendum fore: & aliquali ocio languidas iam uires in neruum reuocare: ne inter egregios Alcidis sudores deficerem. At ubi minime uellem debilis deferrer ab æolo: & sic nondum Iouis tertii enum erata itegre prole: itecum rex îclyre steti tanq̄ incertum dēuenissem terminū: a quo iam factus robustior surgens in residuū itineris nauiculæ uela cōcedo. Orans more solito ut is faueat: meq; laboris deducat in finem: cui facillimum fuit ex nihilo cuncta componere.

De Hercule. xxxviii. Iouis filio: qui genuit. xvii. filios: quorum hæc sunt nomina: Oxias: Creontiades: Tyriomachus: Dyicohontes: Ithoneus: Cromis: Agilis: Ilus: Sardus: Cimus: Diodocus: Tlipolemus: Theffalus: Auentinus: Telephus: Lydus: & Lamicus. Cap. 1.

Hercules: ut scribit in amphitrione Plautus: filius fuit Iouis & Alcmenæ: quæ: ut quidā uolunt: hac lege nupsit Amphitrioni: ut mortē fratris sui a Thelebois occisi ulcisceret: in qua expeditione: ut ubi supra ait Plautus cū uersaretur amphitriō: Iuppiter in Alcmenā ardēs amphitriōnis militantis forma sumpta ante lucē: quasi ab expeditione rediens accessit ad eā: quæ cū eum uirū suū crederet cū eo cōcubuit: ex quo cōcubitu esto ex amphitriōne prægnans eēt: cōcepit: ad quā cōceptionē uolunt noctē unam nō suffecisse: quoniam aiunt tribus in unā iunctis lasciuiedī spaciū adultero Ioui cōcessum: qd̄ a Lucano scribitur. Thebas Alcmenæ: qua dum frueretur olympi Rector luciferū ter iusserat hesperū eē. & cætera. Et sic in tēpore geminos peperit: ex amphitriōne uiro Iphicleum: ex Ioue autē Hercule. Præterea & aliā fabulam ad huius natiuitatem spectantē recitat Homerus: quā quia supra ubi de Eurystheo filio Steleu scripsimus: hic iterare superfluum esset. hunc ueteres maximis excolunt laudibus: & eum tū ad corporis staturam maximū ferunt: adeo ut noluit eius altitudinem superasse: quēq; & eā sepe fuisse pedū: qd̄ Solinus probare uidetur: ubi dicit. Licet ergo pleriq; diffiniant nullū posse excedere longitudinē pedū septē: qd̄ intra hūc modū Hercules fuit. & cætera. Et cum Iunonis nouerçæ inimicitias eum passum uelint: & Eurystheo regi famulatū præstitisset robore corporeo: & ingenio cæteros anteisse confirmat: Cuius labores præcipuos fere omnes duodecim tantum fuisse confirmant: cū. xxxi. esto non omnes æquos fuisse conperiam.

Primo quidem dum adhuc esset infantulus: & in cunis cū fratre iaceret: a Iunone odiis insequitus dormientibus parentibus ad eū deuorandū serpētes duo missi sunt: quibus uisis terræfactus Iphicleus: ex cunis decidit: & eiulacu suo parentes excitauit: qui surgētes Hercule inuenere cœpisse manibus serpētes & eos occidisse: de quibus in tragœdia Herculis furentis sic ait Seneca poeta. Infantis ætas monstra superauit prius Quā nosce posset gemina. cristati caput angues ferebant ora: quos contra obuius Reprauit infans igneos serpentum orulos Remisso pectore ac placido iuens Arctos serenis uultibus nodos tulit Et tumida renera guttura elidēs manu. &c. Secundo apud lærnā paludē cum hydra imani monstro certamen habuit: cui cū eēt. capita septē: & uno exciso septē illi renascerētur ilico: exquisita uitalium origine illam consumpsit: de qua sic Seneca tragœdus ubi supra. Quid sæua lærnæ monstra numerosum malum: Non igne demū uicit & docuit mori. &c. Tertio rum Nemeus leo eēt roti regioni terribilis susceptus a Molorco pastore: qui loco pximus erat ubi leo aduersus eū animosus accessit: & captū atq; enectū excoriauit: & ob uirtutis isigne loco palatii corio eius postea usus est: unde Ouidius: Iis elisa iacet moles nemea lacertis. Quarto aduersus Theumesium leonē nulla ex parte minus horribilē Nemeo: audaci processit pectore: pstracūq; iugulauit: cuius facti in Thebaide meminit Staius: dicens. Illius speciē: quē per Theumesia tempe. amphitriōniades fractum iuuenilibus armis Ante Clionei uestitur prælia mōstri. & cætera. Quinto autem aprum menalū cuncta ualentē cœpit: ex quo Seneca ubi supra: Solitūq; densis hispidum erimanri iugis archadia quarer nemea menalium suem. & cætera. & ut dicit Lactantius: hunc aprū uiuū deculit Eurystheo. Sexto ceruam æneos habentem pedes: & aurea cornua menali nemoris hospitam: quā nemo poterat cursu cōtingere: ipse cursu superauit atq; cepit: de qua sic Seneca ubi supra: Menali pernix fera Multo decoro præferens auro caput Deprensā cursu est. Septimo arcu Stymphalides occidit aues arpiyas scilicet: de quibus sic idem Seneca: Solitāq; pennis condere obductis diem petiit ab ipsis nubibus Stymphalidas. & cætera. Octauo taurum quē uictor Theseus a creta deculerat q ob insolentiā aethicam regionem uastabat deprehendit: de quo tauro iupra ubi de Pasiphe: cuius mentionem ubi supra Seneca faciens dicit: Taurumq; centum non leuem populis

10
11. xij. c34

labores Herculis

Liber

merum. &c. Nono Acheloum superauit: cuius facti fabula ubi supra de Acheloo: de quo Ouidius: Vos ne manus ualidi pressistis cornua tauri. &c. Decimo Diomedem regem Thraciae: cui mos erat hospites suos occidere: & iumentis suis in cibū apponere: ipse supauit & occidit: & eisdē iumentis māducandū apposuit: unde idē Seneca: Quid stabula memorē diti Bystoni regis. &c. Undecimo cū Busiris rex Neptūni & Lybiae filius oras oēs nilo adiacētes p̄dator igens iēstaret: & forēses hospites suis māctaret diis: accedēs Hercules eo supato illā regionē pacatā rēddidit. unde Ouid. Ergo ego scēdātē pegrino tēpla cruore Busirim domui. &c.

Duodecimo Libyā petiit: & Antheū terrae siliū lucta supauit apud Sūmiētū aphricae ciuitatē: ut dicit Latātius: de quo Ouid. idē dicit: Scāuoq; alimēta parētis Antheo eripui. &c. huius fabulam scripsisse memini ubi de Antheo ipso. Terriodecimo colūnas in occidēte posuit: de quibus Pōponius Mella in cosmographia ait. Deide est mōs peraltus: quē ex aduerso hispania attollit obiectus. Hūc ab illā illū calpē uocat colūnas Herculis utrūq; addit fama noīs fabulā herculē ipsum multos olim ppetuo iugo diremisisse colles: atq; ita exclusum antea mole mōtium oceanū: ad quā nūc inundat admissum. &c. Nec hoc etiā Seneca: tacuit ubi supra dicit. Vtrinq; mōtes soluit abrupto obice. Etiā ruētī fecit Oceano uia. &c. Quatodecimo aurca mala stulit puellis hesperis dracone puigili iterēpto: ex quo sic ait Seneca. Post hac ad ortus nemoris opulētī domos Aurifera uigilis spolia serpentis tuli. &c. Quindecimo aduersus Geryonē trianimē bellū habuit: eoq; supato atq; iterēpto hispanū atq; egtegiū pecus in Graciā usq; maxima cū pōpa deduxit. unde Seneca. Inter remotos gētis hesperiae gteges. Pastor triformis littoris carthesii petēptus acta est p̄da ab occasu ultimo. Norhū cytheron pauit oceano pecus. &c. Sextodecimo Baltheū reginae Amazonū Eurystheo regi reportauit ea supata: de quo idē Seneca. Nō uicit illū cēlibis sc̄mp tori Regia gētis uidua Thermodontiae. &c. Septimodecimo Caci auētini furem etiā iteremit. unde Boetius ubi de cōsolatione. Cacus Euandri fatiauit iras.

Decimo octauo cētauros isolētes: uolētēsq; Hyppodamiā nuptiarū die surripi Perithoo Hercules acri bel lo supauit: ex quo Ouid. Nec mihi cētauri potuerē resistere. &c. Nonodecimo Nessū cētaurū sibi sub spē obsequii Deiantrā cōiugē surripi conātē occidit: ut patet latius supra ubi de nesso. Vigesimo Albionē & Begionē iter ipediētēs suū haud longe ab hostio Rhodani a loue lapideo adiutus hymbre supauit: ut i cosmographia testat Pōponius. Vigesimo primo Hesionā Laomedōtis filiā liberauit a mōstro marino: ut supra patet ubi de Laomedōte. Vigesimo secūdo Troiā delcuit: ut ubi de Laomedonte plenius. Vigesimo tertio Lacinīū latronē extremā Italiae orā latrociniis isestātē occidit: lunoniq; tēplū cōstituit: qd' lunonis laciniae appellauit. Vigesimo quarto: ut Homerus testat in Iliade: lunonē in papilla relo trifulco uulnerauit: qd' fecisse dicit Leontius: eo q; ab Eurystheo rege audisset eā sibi laborū omniū causam fore. Vigesimo quinto cælū humeris tolerauit: cuius causam fuisse dicit Anselmus ubi de imagine mūdi: q; cū gygates deos ipugnarēt. dii quoq; oēs in unā cæli partē cōuenissent tātū pōderis igesserūt: ut cælū uiderēt minari ruinā: qd' ne caderet Hercules una cū Athlante supposuit humeros. Vulgatiōr tamē fabula est: fesso Athlanti atq; optātū humerū mutare. Herculē interim humerū supposuisse suū. unde Ouid. eū qucritantē describēs dicit. Hac cælū ceruice tuli. &c. Vigesimo sexto Hercules descēdit ad iseros: & ibi: ut in Iliade dicit Homerus: ditē uulnerauit. Vigesimo septimo Thesēū pauitantē Perithoo mortuo liberauit ab iseris & eduxit ad supos. Vigesimo octauo Alcestā Admeti regis Thessaliae cōiugē retraxit ad uirū. dicit. n. q; cū isfirmarēt admetus impiorassetq; Apollinis auxiliū: sibi ab Apolline dictū mortē euadere nō posse: nisi illā aliqs ex affinisbus atq; necessariis subiret. Quod cū audisset Alcesta coniunx non dubitauit suā pro salute uiri cōcedere: & sic ea mortua admetus liberatus est: q; plurimū uxori cōpatiēs Herculē orauit: ut ad iseros uadēs illius animā reuocaret ad supos: qd' & factū est. Vigesimo nono cerberū tricipitē itroītū illi negatē barba cepit atq; deiecit: eūq; triplici cathena ligauit: & in lucē traxit: ut patet supra: ubi de eo scriptū est. Trigesimo ab iseris rediēs Lycum thebatū regē: eo q; Megerae cōiugi uim uoluisset iserre: iteremit: ut i tragœdia herculis furētis dicit Seneca. Sic & in furiā uersus filios occidit & coniugē. Olympiaca isuper certamina ipse constituit in honorē Pelopis. Postremo ut in finē eius aliquando ueniamus. Trigesimo primū laborē supasse non potuit. nā cū cætera supasset monstra amorī muliebri succubuit. Dicit enī Seruius: q; cū Eutitus rex Aetholiae ei sponduisset in coniugē Iolem filiā dissuasiōe filii: eo q; Megeram occidisset: petenti denegauit. q; obrē capta ciuitate & Euzito occiso: Iolem obtinuit. Huius. n. amore ardens ea iubēte leonis spoliū & clauam deposuit: fertis & unguentis & purpura anuliscq; usus est & quod turpius: inter pedissē quas amatā iuuenis sedens penso suscepto uenit. Vnde in thebaide dicit Staius. Sic Lydia coniunx Amphitrioniadē exutū horrentia terga pendere sydonios humeris ridebat amictus Et turbare colos & tympana rumpere dextra &c. Vex tamē Ouid. in maiori uolumine: & hic Sta. Nō lolē Aetholam sed omphalē lydiā fuisse quā illū colo nere iusserit. Sane possibi le ē utrūq; uex: cum multi fuerint Hercules: & sic uariis apud uarias mulieres uarie potuit cōtigisse. Dum aut tam illecebre teneretur amore: memor deyanira muneris sibi a Nesso centauro olim concessi. Verū credens quod ille firmauerat moriens: Herculem in sui concupiscentiā reuocate uolens: misit illi clam centauri uestē: quā cū non aduertēs iduisset: & circa uenationē laboraret: sudore resolutus sanguis uenenatus p poros ampliatus calore in p̄cordia lapsus ē: eūq; in dolore adeo itolerabilē accēdit ut mori deliberaret: & cōstructo in oeta mōte rogo sagittis & pharetra cōcessis Philocteti Philyantis filio in eū cōscendit. icēdiq; iussit: & sic fessam aiām exalauit. Hūc Sene. in tragœdia herculis oetei in cælū a loue susceptū dicit: eiq; lunoni nouercae cōciliato desponsatā Hebe iuuentutis deā & lunonis filiā asserit. Home. uero in Odys. dicit eū ab Vlyssē apud iseros cōuentū & multa locutū. dicit tamē non eū quem uidebat Vlysses herculē uexē esse sed eius idolum. hic insuper quantū uiuens mortales sortitudine sua fecit attonitos: tantū uel amplius mortuus decepit insanos. Nā tanta uenētōe sui mētēs iuasit: ut p excellētissimo numine haberetur. Nec sola hoc errore Graciā dece

Alcesta

+

pta est: sed romæ & orbi toto uenerabilis factus: & factis illi cōstitutis sanctissime imo stultissimi me diuino cultu honoratus ē. Sed iā qd sibi fictōes uelit aduertēdū est: & ante alia qd sonet Hercules nomen Dicebat aut Leon. Hercule dici ab hera qd est terra: & cleos qd est gloria: & sit Hercules idē qd gloriosus in terra: uel heracles ab heros & cleos: & sic gloriosus heros. Paulus aut dicebat Hercule dici ab erix qd est lis & cleos gloria: & sic gloriosus lis. Rabanus aut in libro de origine reg: dicit qd cū crederent Hercule deū uirtutis eū dici qsi herūcleos: qd latine uiroꝝ fortū famā dicimus. Et scribit idē Rabanus a Sexto Pompeio scribi Hercule fuisse agricolā. Hunc tamē græci hiraclim uocant: ppter qd nos Heracles nō Hercules dicere debemus. Sed cū sic dicatur antiquata consuetudine a latinis uidef uitiū excusari. Hoc tamē nomē Hercules unius tantū hominis propriū fuisse reor: eius. s. q thebis ex Alcmena natus est: cū multoꝝ appellatiū fuisse credat. nam Var. cū. xliii. homines hercules cognominatos cōnumerasse: dicit omnes q secerūt fortiter hercules uocabant. hinc igit est q legitimus hercule: thyrinthiū argiuū: thebanū: lybin & huiusmodi. Ex quo sume nō oēs pscriptos labores unius hoīs fuisse tantū: sed pluriū: quos quoniā ab usio nominū miscuit: cui ap propriari debeant de oibus nō habet: nec ēr quæ prius seu quæ postea facta fuerint: & hinc uni tantū & mixtim danf herculi. nec ex tot ipossibile secūdū Pomp. unū fuisse agricolā. Nō. n. solis nobilibus liberalis natura est q̄q nobiliū corpora fortūa faciat clariora. fuisse aut priō Iphicleū genitū: & idē alio coitu hercule: moꝝ & opeꝝ diuersitas adinuenit. Nā cū remissus hō ēēt Iphicleus amphitroni datus ē. & iō priō genitus dictus: quā uidef astrologis constellatio illa quæ tūc erat dū arbitrati sunt eū gigni potuisse: conueniens moribus suis: & subsequens herculi: & hinc secundo genitus: & quæ esset iniuriarum ultor & religionū atq̄ legū itroductor Ioui datus est filius. Ego aut credo filii fuisse Amphitronis: & eodē cōcubitu cū Iphicleo genitū esto marhe maticoz pspicacitas nequeat rōnē aliācernere cur gemini fuerint moribus dispares pter cōstellationū diuersitates. Sic Esau & iacob: sic & alij plures etiā æuo nostro fuere gemini: nō diuersis t̄pibus: sed uno & eodem coitu cōcepti: ut arbitraf Augu. ubi de ciui. dei. & ipsam diuersoz operū rōnē nōdū fatis nota est: nisi deo: dato multa possint dici: quæ forsītā uiderent cōueniētia ueritati. Triplicē autē noctē cōceptioni huius attributam puto ab opibus humanis sūptū. nō enī adeo in breui tpe ædificia magna perficimus: sicuti pauperū domūculas faceremus: & iō quasi sic natura circa pductionē magnoz uiroꝝ: & plurimū ponat t̄pis & laboris ubi in pductiōe aliorū hominū nox una suffecisse uidef: Herculi: q cæteros debebat excedere: tres datæ sūt. Eū autē lunonē habuisse aduersam: iō fictū credo: quæ Eurysteus rex: q illi dominabat: quē p lunone regnoz dea possumus hic assumere: eū forsītā ob eius inclitā uirtutē suspectū habēs: ne aliqd noui moliret in regno cōtinuus in expeditōibus semp amotū tenuit: & sic illi p̄tā regni aduersata est. Labores herculi a scriptos iam pluriū fuisse diximus: & sic fictiones q̄ rūdā supra enucleatæ sūt: ubi his contigere: q ex numero taliū crediti sunt. Et nōnulli etiā simplicē historiā referūt: & ob id ex multis pauci supsūt poetico uelamine tecti: ad qd auferēdū ueniētes dicit Theodotius in quibusdā græcoꝝ codicibus legisse Hercule amphitronis fuisse filium: & nō Iouis: & noctu ad cunas eius: atq̄ fratris geminos accessisse serpētes: ut existimatū est domesticos: & laetis odore tractos: cuius auidi sunt: inuētrūq̄ a parētibus hercule uigilantē & ipaidū illos: ut poterat manibus amouētē: qd pmaximū fuit existimatū: & tāta ex hoc ifantis idoles asūpta est: ut nō solū crederet cū futurū mirabilē hoīem: sed ēt illū dei filiiū arbitrari ipidū cōperit: ex quo sibi locū fecit fabula: eū. s. ex loue cōceptū: quē ex uiro mulier honesta cōcepat. Secūda Herculis gloria ē hydrā septicipitē occidisse: cuius figmētū rōnē talē recitat Albericus. Dicit enī hydrā locū fuisse aquā e diuersis locis euōmētē: a qua ciuitas & circūuicina loca oīa uastabant: cuius uno clauso meatu erūpebant multi. qd cū uideret hercules loca multa in circuitu exussit: & sic aque clausit meatus. Ego aut arbitror aliquē strēnuū fuisse uirū: q auerterit aqs ex diuersis scatu riginibus loca palustria atq̄ sœctida faciētes: hoc pacto ut exq̄sito earū p̄cipio: illud in partē aliā uersum paludē Lærneā sicā liquerit: quā uocauerit Hydrā: quæ more hydræ cirrūfleteret & serpet: ac ēr hydros græce aqua est: & quæ locus ubi ante palus siccus relictus ē: iō hydrā finxere exustā. Eusebius autē in lib. t̄pōꝝ de hac hydrā aliter sentire Platonē dicit: quē ait asserere hydrā callidissimū fuisse sophistā. nā sophistarū mos est: nisi q̄ auertat adeo ppōnes suas tradere: ut uno soluto dubio multa cōfurgāt. Sed astutus phūs dimissis accessoris ad iternitionē principalis conat: quo remoto cætera remouētur. Eū achelou supasse supra ubi de Acheloo scriptū ē: & declaratio fictiōis apposita. Similiter & Anthei fabula ubi de Antheo: & de malis hespidā: ubi de eisidē. Circa Geryōis figmētū dicit Seruius: Geryonē regē fuisse hispaniæ tricipitē seu trimēbrē: sic iō existiatū: quæ tribus isulis p̄suerit hispaniæ adiacētibus balearibus. s. maiori & mīori & ebuso. Bicipitē etiā canē hūisse dicit uolēs ob hoc itelligi: quæ & terrestri: & nauali certamiē plurimū potuerit: ad quē ait hercule olla ferrea delatū eūq̄ supasse: p ferrea ollā itelligēs fortē nauē & ære munitā: q̄ uel hercules accessit ad eū. Alii at eū dixere trianimē: qd Rabanus itelligit eū duos hūisse fratres adeo serū cōcordes: ut i unoquoꝝ eorū sua & reliquoꝝ aiā iesse uiderent. Iustinus aut de eo sic ait in alia parte hispaniæ: q̄ & isulis cōstat regnū penes Geryonē fuit. In hac tāta pabuli læticia est: ut nisi abstinētia iterpolata sagina fuerit: pecora corrūpantur. Inde dicta armenta Geryonis: quæ illis temporibus solæ opes habebantur: tantæ famæ fuere: ut hercule ex Asia prædæ magnitudine allegerit. porro Gerionē ipsum nō triplicis naturæ. ut fabulæ fuisse fetū: sed tres tantæ concordia extitisse: ut uno animo omnes regi uiderentur: nec bellum Herculi sua sponte intrussisse: sed eūm armenta sua rapi uidisset amissa bello repetisse. hæc Iustinus. De Caco Auētini sure supra ubi de eodem dictum est. De leonibus duobus & Menalio apro: quoniam historiographa credimus nil dicendum superest. & de stymphalidis auibus: ubi de arpis habet. sic & de tauro ubi de Minoe rege: & de Diomedē & Busyride: & colūnis historiæ sunt: nec mitius de Baltheo reginæ amazonidum: & de superatis cœntauris: etiā ubi de eis dictū est: & de Nesso cœtauro & superatis Albione & Bergione: & de Hesperia: de quibus oī

bus supra de eis singularis est sermo: deesse eū troiā notissima historia est: nec occidisse Laciniū sonat aliud q̄ latronis iteritū. cælū tolerasse humeris iproprie dictū est. ab Athlāte q̄dē ea tempestate isigni astrologo doctus: eo seu uolēte q̄scere: seu moriēte ipse locū eius tenuit. & laborē in docēdo sup̄cælestium corpore cursus subintravit. Vulnerasse trifulco telo lunonē sapiētis describit opus. nā diuitias & sublimes prates prudēs despicit & uilipēdit triplici rōne. Sūrē nī tpalia in regēdo anxia: in seruādo suspitionibus & curis plena: & stacu dubia: & caduca: & sic trifulco telo uulnerat ab Hercule Iuno. Ad inferos autē descēdissē: & ditē etiā uulnerat: illud idē sonat q̄d de lunone dictū: cū diuitiarū deus sit Dites: q̄ toties uulnerat quotiens despiciunt diuitiā: ut nōnullos fecisse philosophos legimus: eo q̄ illas studioꝝ arbitraret hostes. Theseum uero liberaffe hā storia potius est q̄ fictio. De Alcesta ad admetū ab inferis reuocata. dicit Fulgētius q̄ cū alcestē p̄ uolēti eā in cōiugē hāc legē apposuisset: ut duas dispares bestias apponeret currui: Admetus apollinis & Herculis in uentre leonē iūxit & aprū: & sic accepit alcestā. Dicit ergo admetū & in modū mētis positū: & eū admetū dictū: q̄ si quē adire poterit metus. hic alcestā in cōiugē desiderat. Alce autē lingua atrica p̄sūptio dicit. ergo mens p̄sūptionē speras sibi cōiugē duas feras suo currui iūgit. suā uitā duas uirtutes adsciscit aī & corporis: leonē ut uirtutē aī: & aprū ut uirtutē corporis. deniq̄ & apollinē & Hercule sibi ppiciat. i. uirtutē & uirtutē. Ergo p̄sumptio semetipsā ad mortē p̄ aīa obticit ut alcesta: quā p̄sūptionē: quīs in piculo mortis deficēte uirtus ab inferis reuocat: ut hercules fecit. Ego autē aliter sentio. admetus aīa rōnalis ē: cui tūc alcesta. i. uirtus. nā alce grece uirtus ē latine: q̄ iūgit dū a leone & apro. i. ab appetitu irascibili & cōcupiscibili. Currus eius. i. uita q̄ circuitiōibus cōsumat: trahit. i. agitat. Virtus. n. nō ob aliud fragilitate nostra succūbit a reuocata fortitudie releuat. De Cerbero ad sup̄os tracto supra ubi de Perithoo fati dictū est. Licū regē ab eo occisū cū reliq̄s ad hī storia tēdūt. Hercule autē mortuū cōstat: ut scribit Euse. anno regni atrei & thiestis. xiiii. eo q̄ in morbū pestilentē icidisset: & ob remediū doloꝝ se iecisset in flāmas. & hic thebanus fuit hercules amphitriōis filius: morte autē fūctus est anno ætatis suæ. lu. anno uero mūdi. m. M. ccc. eū in cælū trasportatū dicit: eo q̄ inter alias cælestes imagines descriptus sit ab astrologis: q̄ & ipse fuit astrologus. i. uirtutē autē sūpsisse in coniugē: iō fūctū ē q̄ tūc q̄ q̄a peat corpus uiri egregii fama nomēq̄ eius p̄petuē iūgit iuētuti. Iunoni autē cōciliatus iō dicit: q̄a q̄ hōiem exiit: nec a cōcupiscētia regnoꝝ: nec ab iperate aliquo mortali amplius uexari potest.

Alcesta.

De Oxea Creōthiade Tyriomacho & Diicoonte filiis Herculis. Cap. II.
 Xneas creōthiades tyriomachus & diicoōtes filii fuerūt herculis ex Megera filia creōtis thebani: ex quibus tres creōthiade tyromachū & diicoōta. Home. in odysea filios Herculis ex Megera fuisse dicit: & occisos ab eo in reditū ab inferis post occisū lycū. Seneca autē poeta in tragoe. Her. furētis duos noiat oxea & creōthiade: & eos ab Her. redeūte iterēptos dicit: & ideo. iiii. posui de quibus nil aliud cōperisse memini.

De Hythoneo Herculis filio. Cap. III.
 Hythoneus: ut placet Lactatio filius fuit herculis ex Paphia: ex quo Sratius: q̄ illū ī bello thebano fauisse dicit Etheocli: sic ait. Ducit hythoneos & alcomena mineruæ agmina. &c. Et alibi. hythoneos & ipse supra aonia diuertis hythone. Hythone autē ciuitas ē boetia: in qua hic regnauit. alibi autē dicit Lactantius: q̄ Statius hic hythone mineruā cognouit ab oppido q̄d in macedonia est ubi antiq̄ eius sedes est.

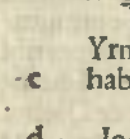
De Cromi Herculis filio. Cap. IIII.
 Romis herculis fuit filius: ut Lactat. testat: dicit: Cōstat Cromim herculis fuisse filiū: & equos habuisse thraccs: quos hercules occiso Diomede abduxerat hūanis carnibus uesci cōsuetos. Verū Sta. huius rei assertor antigor dicit. It cromis hyppodamusq̄ alter satus hercule magno. i. cromis & paulo infra. Mox Cromis Hyppodamū mete iterioris ad orbē uiribus herculeis & toto robore patris &c. hic cum Adrasto rege accessit in bellum thebanum.

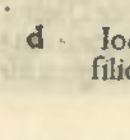
De Hylo Herculis filio. Cap. VI.
 Hylo herculis & Deyaniræ fuit filius: ut testari uidef Sene. poeta ī tragœdia herculis oethei eidē loquēte Deyanira. si uera pietas Hylæ q̄rēda ē tibi. lā perime matrē. & paulo post. Hercule eripui tibi. & post hāc infra. Natus Alcide times &c. hic cū reliq̄s ex alcide mortuo sup̄stites fuere pulsi ab Euristeo rege Athenas cōfugit: & ibidē una cū eis templū misericordiæ seu clementiæ constituxit in testimonium auxilii sibi impensī ab atheniensibus & refugium in posterū delectocum.

De Sardo Herculis filio. Cap. VII.
 Arduus herculis fuit filius ut dicūt Rabanus & Anselmus: quē uolunt cū multitudine a Libya discessisse & insulā Sardinia occupasse: & quā Ichus uocabat a græcis de suo noie Sardinia nūcupasse. Solinus uero ubi de mirabilibus mūdi dicit: eā a Thimeo sandaliothē dictā: & a Chrysippo Muniuam. & q̄ Sardus Hercule procreatus nomine mutato eam uocauit Sardiniam.

De Cyrno Herculis filio. Cap. VIII.
 Yrnu herculis fuit filius ut placet Rabano: qui asserit ab eo isulam quam hodie Corsicam dicimus habitatam primo: & Cynum a suo nomine nuncupatam.

De Diodoro Herculis filio qui genuit Sophonem. Cap. IX.
 Iodorus ut in lib. antiq̄tatū iudæoꝝ scribit Iosephus herculis fuit filius asserēs Apherā & Iaphratē filios abrahæ ex cethura ab hercule ī aphrycā subsidiū suscepisse: eiq̄ Elthēā filiā Iasiā dedisse ī cōiu-

gem: & ipsum ex ea suscepisse Diodorum: cuius Sophon fuit filius: & sic apparet hunc antiquissimum fuisse Herculem qui Diodorum genuit.

De Sophone diodori filio.

Cap. X.

s Ophon ut asserit Iosephus in libro antiquitatis iudaicae: filius fuit Diodori: & regnavit in aphryca: atque ut idem scribit Iosephus: barbari Libycae regionis ab isto Sophone: Sophaci nominati sunt.

De Tlypolemo herculis filio.

Cap. XI.

Tlypolemus: ut in iliade placet homero: filius fuit herculis ex Astiochia qua rapuit ex Ephyri: civitate Laconiae qui grandis factus ut idem dicit Homerus occidit auunculum suum senem nomine Lycem: monē a Marte progeniem ducentē: & fabricatis navibus cum multitudine gētium fratres fugiens & affines intrauit mare: & Rhodō abiit: ibique imperavit Rhodiis. inde euntibus graecis in troianam expeditionem & ipse etiam uenit: ut satis patet per homerum in libro desup dicto.

De Thessalo Herculis filio qui genuit phidippum & antiphum.

Cap. XII.

t Hestālus ut in iliade dicit Homerus: filius fuit Herculis: genuitque filios duos: cum quibus in Troianam expeditionem cum graecis caeteris fuit in armis.

De Phidippo & Antipho Thessali filii.

Cap. XIII.

Phidippus & Antiphus Thessali fuere filii: de quibus in iliade sic ait Homerus. hos aurem Phidippus & Antiphus duxerunt Thessali filii duo Herculei regis. dicit Leōtius quod Herculei in carmine homeri appositum patronymicum est Thessali. & ideo Thessalum herculis dicit fuisse filium. hic quidem Phidippus & Anthypus patrem secuti cum graecis apud Troiam fuere.

De Auentino Herculis filio.

Cap. XIII.

Auentinus fuit filius Herculis & Rheae ut ostēdit Virgilius ibi. Victorque ostentat equos satus Hercule pulchro. Pulcher auentinus & caetera. Hic turno fuit aduersus aeneam: & hunc dicit Theodotus esse quem Latinum uolunt ex Fauni filia suscepum.

De Thelepho herculis filio qui genuit eurypilū & Cyparissum.

Cap. XV.

t Helephus ut dicit Lactan. filius fuit herculis ex Auge procreatus: & ab ea cum fuisset in syluis expositus a cerua lactatus est. hic ut Leōtius asserit in lycia chitēsis imperavit: moriensque duos filios dereliquit.

De Euripilo Thelephi filio.

Cap. XVI.

Eurypilus fuit filius Thelephi ut in odysea testatur Homerus dicens: Sed solum thelephidem interfecit ferro hercem Eurypilum: multique circum ipsum socii echitii interfecti fuerunt muliebrū causa donorum. dicit Leonius uineam auream a loue troio datam ob precium ganimedis rapti: quae per successionē deuenit ad Priamum: qui cum audisset uirtutē Eurypili circa bellica misit eam matri eius: ut ipsa eum sibi auxiliarem mitteret: quae dono suscepto statim misit. ipse uero a Neoptolemo cum multis ex chithiis: quibus post patrē imperauerat occisus est apud troiam.

De Cyparisso Thelephi filio.

Cap. XVII.

Cyparissus: ut ait Lactan. filius fuit Thelephi. hunc dicit Seruius syluanus syluatū deum amauit. qui cum haberet mansuetissimam ceruam: eamque summe diligeret illam syluanus inaduerteret occidit: quam obrem Cyparissus summe dolens mortuus est. Syluanus autem illum in arborem sui nominis uertit. Huic fictioni conuenientia nominis & quia continue gemat dedere causam.

De Lydo & Lamyto filii Herculis qui Lydus genuit Lanium.

Cap. XVIII.

l Ydus & Lamyrus: ut Paulus asserit: filii fuere Herculis ex Iole Eurithi regis filia suscepti: ex quibus nihil aliud quam nuda noia reliquit: praeter quod ex Lydo Lanium genitū idē paulus affirmat.

De Lanio Lydi filio.

Cap. XIX.

l Anius ut praedictus asserit Paulus: Lydi fuit filius: ex qua matre uel quod egerit nil omnino rettulit.

De Aeolo. xxxix. louis filio qui genuit Machareum: Canacem: Alcionē: Misenum: Criteum Salmo: neūphicū. Sisyphum: Cephalum & Athamantem.

Cap. XX.

Aerculis magnifici descripta ple superest ut de Aeolo rege uentorum sermo fiat: quē Theodotus. & post ipsum Paulus aiunt louis fuisse filiū. & Sergestae filiae Hyppotis troianae: & sic uterinū Acestis fratrem. Plyni. aut in lib. naturalis hystoriae dicit eū cuiusdam Heleni filiū fuisse: & uentorum iuenisse rotinem. hic tamen ut eidē placet: regnavit apud insulas: quae sunt propinqua Siciliae Italiam uersus: quas quidā aolias ab hoc aeolo: nonnulli Vulcanias a Vulcano olim earundē rege nūcupāt: quare potior Lyparis est. hunc poetae regem seu deū uentorum dicunt ex quo eius describens regiā & officiū Virg. dicit Aeoliā uenit. hic uasto rex aeolus antro Luctātes uetos tēpestatesque sonoras imperio pmit: ac uiclis & rarcere frenat. Illi indignātes & caetera. & ista post osto uersus. attamē ipse aeolus Virg. teste regnū & uetorum imperiū a Iunō tenere fatef dicit. Tu mihi quodcūque hoc regni tu scepra louēque Cōciliās: tu das epulis acrubere diuū: Nymborūque facis tēpestatūque potētē & caetera. Praeterea dicit Home. in Ody. cū huic eēt filii. vi. & rotidē filia: casque masculis dedisset in cōiuges: ad eū Vlysem uagū deuenisse eique aeolū uetos oēs in corio bouis argētea cathena alligatos prae zephyrū dedisse. Hae fictionū cas tales nonnulli assignāt. Dicit n. Solinus ubi de mirabilibus: strongilē unā ex insulis eē aoliis: & ea a solis ortu mime angulosam: & a caeteris liqioribus differentē flāmis: cū fere oēs flāmas euo mant. qua ex ea fit quod ex eius fumo potissime icolae p̄sentiscunt: quā flatus in triduo sinr fururi. quo factū est: ut aeolus uentorum crederet deus: cū asserat Paulus eū nondū aduertentibus aliis primū fuisse quod murmuratio nibus atque motibus flāmarū aliq̄ diu adeo cōsideratis ut dū eas audiret: aut uideret: confestim quod uentus esset in partibus illis futurus praediceret: non aliter quam si ipsi emittēdi esset imperiū. & iō huius erroneae credulitatis cōuā

lescens fama sibi ab ignaris ipetrauit ut uentoz existimaret deus. Sunt tamēq uelint hac fictōe Virg. eū subli
 m i in arce residentē rōnē eē sedē habētē in cerebro. Vētos uero illecebre appetitus in antro humani pectoris
 tumultuantes: qui ni rōne frenentur: in exitiale præcipitiū deferant emittentē necesse est: quinimmo nō unq
 mundū omnē lanient & discerpant. Nouisse enim potuimus qd secutū sit ex male laxata libidine Paradis. qd
 ex stolidā p̄sumptione Xerxis persarū regis. quid ex ambitione marii. quid ex auaritia crassi & alioz pluriū.
 qd ex eis in corio daris Vlyssi sentiēdū sit: supra ubi de Vlysse demonstratū est. Tangit præterea Virg. artificio
 se naturalē uentoz cām. oriunt quippe in cauernis agente aeris motu: & exeuntes per aerē efferuntur. & sic a
 Iunone regnū tenere fatetur. i. ab aere absq̄ quo uentus creari non pōt: & cū se exrollunt in altum: ioui concī
 liantur: inquantū pximiores regioni ignis efficiuntur. & mensis deoz. i. superiorz corpoz accumbūt: & per
 scuerante aeris dispositione congrua ad eos pducendos: ipsi etiam perseuerant. Sunt isuper qui uolunt. xii. si
 lios æoli. xii. uentos esse prout eos sore dicit Aristo. in methauris: & ex his uolunt sex esse q̄ suo spiritu hēant
 agere ut terra ad pducendū fructū uires emittat seu disponat. vi. uero qui illam ad suscipiendū præparatam
 faciant: & sic agentes masculi: & quos patientes faciunt fœminæ.

De Machareo & Canace filiis Aeoli.

Cap. XXI.

Achareus & Canaces: ut i epistolis Ostendit Ouid. Aeoli fuerē filii: & cū se minus honeste amarēt
 uterenturq̄ consanguinitatis cōmoditate cōcepit ex Machareo Canaces & peperit filiū: quē dum
 clam e regia per nutrice mitteret ut aleretur: i. foelix ifans se suo uagitu patefecit auo q̄ filiorū icen
 sus scelere iussit in oculū exponi canibus: & p satellitē Canaci gladiū misit: ut eo p meritis uteretur
 qd ex ea secutū sit: nescio. Machareus aut aufugit. & sunt qui uelint hunc Macharcū: eū fuisse qui po
 stea Apollinis delphici sacerdos factus in mortē Pyrrhi Achillis filii Horesti concessit assensum.

De Alcione filia Aeoli coniugis Ceicis.

Cap. XXII.

Alciones filia fuit Aeoli: ut per Ouidiū patet dum dicit. Neue tuū fallax aīum fiducia tegat: Quod
 focer Hyppotades tibi sit: qui carcere fortes Contineat uentos &c. Huic enim cōiunx fuit Ceix ex
 Trachinne Luciferi filius: de quibus ambobus & i foelici eoz casu ubi de Ceice dictum est.

De Miseno Aeoli filio.

Cap. XXIII.

Misenus Aeoli fuit filius ut ait Virg. Misenu æolidē quo non præstantior alter Aere ciere uiros: ma
 trēq̄ accēdere canru. Et infra per. xiiii. uersus in qbus describit Virg. q̄liter Hectore mortuo Aeneā
 secutus sit. & cū die quadam cantu certaret cū diis a Tritone tractus sit: & demersus. nec post mul
 tū subdit eū ab ænea sepultū: & loco suo nomē impositū. Nūc quoniā simpliciter a Virgi. dicta ue
 ra nō sunt: qd sit absconditū aduertēdū. Fingit ergo Misenu æoli filium: eo q̄ fuit tubicen. nam tu
 bæ sonus nil aliud est q̄ spiritus p fistulam ab ore emissus: sicuti & uentus ē aer impulsus: & p terræ fistulas e
 cauernis emissus. & quia uentoz æolus deus dicit: quasi eoz auctor sit: a similitudinē operis Misenus eius di
 cif filius. Eū aut a Tritone Neptūni tubicina tractū atq̄ demersum i undas: sunt qui credāt a Virgi. iuentum
 ad tegendam æneā iniquitatem: quē sæpe piū uocat: eo q̄ putent ipsum apud lacū auerni ab ipso Aenea sacz
 illud infaustū inferis faciente occisum. sicuti Alpenor i eodem loco occisus est: cū nequeat illud psici absq̄ hu
 mano sanguine. Quod autem illi sepulchrū fecerit facile credi potest: i præmium sublata uitæ. nec dubium
 quin apud Baias sit mons paruus: cui adhuc Misenu nomē est. an illi a sepulto homine datum sit: an potius
 a monte homini ut fictioni melius conueniret: nescio.

De Erietheo æoli filio qui genuit Esonē: Pheritam: Amicthæonē: & Alcymedontē.

Cap. XXIII.

Rictheus filius fuit Aeoli: ut in odyssea scribit Homerus. huic fuit cōiunx Tyro filia Salmonei regis
 e fratris sui: ex qua ipse suscepit Esonem: Pheritam: Alcymedontem atq̄ Amicthæonem.

De Esonē Eriethei filio qui genuit Iasonem & Polymiam.

Cap. XXV.

Son Eriethei fuit filius ex Tyro ut supra dictū est: q̄ cū genuisset insignē Iasonē eo æui toti græciæ
 iuuenē: & is missus a Pelia i colchos: & inde uictor aureū reportasset uellus: & Medeam Oethæ re
 gis filiam sibi in coniugē in Thessaliā deduxisset: ut Ouidi. asserit: ab eadem uirtute herbarū cū se
 nex esset iuuenis factus est: cuius fictōis talis potest esse sensus. Esoni. s. ex insperato reditu filii tam
 difficilis expeditionis gloriosi: tam grandis læticia addita est ut ætas quæ tendebat in mortem: in
 ætatem retrocessisse floridam uideretur.

De Iasonē Esonis filio qui genuit Thoantem: Euneum: Philomelum: & Plutum.

Cap. XXVI.

Iason Esonis fuit filius: Ouidio teste: ex quo talis recitatur historia. Fuit Iasoni patruus Pelias rex
 Thessaliæ: cui oraculo iussum erat ut singulis annis Neptunno patri sacrificiū exhiberet: ut ait La
 ctantius: dūq̄ cerneret eo celebrāte quēq̄ nudo pede ad sacrū uenientem de pximo se morituum
 sciret. cōtrigit inde ut eo sacrum faciēte Iasonem festinatē ad sacrū in limo anauri fluminis calcia
 mentū alterius pedis liquisse: quod uidēs Pelias filius timens suasit Iasoni ut colchos iret aureū uel
 lus quæsiturus: eū nō rediturz existimans: cū audisset opus esse humanis uiribus insuperabile. qui expeditio
 ne assumpta fabricata est illi nauis longa ab Argo i sinu pegaso. & argos ab auctore denominata. nobiles græ
 ciæ iuuenes fere omnes conuocauit: inter quos Hercules fuit. Fuere præterea Orpheus: Castor: Pollux: Ze
 thus: Calais: Aliiq̄ plures splendidiissimi genere & uirtute iuuenes: quos ob nobilitatē semideos appellat Sta
 tius in thebaide dicens: lam rū prima cum pube uirentē: Semideos iter pinus me thessala reges Duceret &c.
 Qui a nomine nauis argonautæ appellati sunt: quibus congregatis ex sinu pegaso nauem soluit: & inde secū
 do urgente uento in lemnū deductus est. Ibi autē cum mulieres uiros omnes interfecissent suos: uirotū im
 periū aspernatæ: regnaretq̄ Ispihiles thoātis olim regis filia: eis ut testatur Statius: superatis Iason ab Ispihile

hospitio susceptus est & thalamo, tandē cū redargutus ab Hereule Isiphilem prægnantem liquisset: deuenit i Colchos: ubi cū florida iuuetute & formositate ualeret a Medea colchoꝝ regis filia receptus est: cui cū clam se maritū futuꝝe spondidisset ab ea doctus ē quo pacto Aeripedes tauros & domare & iugo subigere posset: occidere draconē pecuigilē: & eius dentes fulcis imittere. & ex dētibus surgētes armatos in perniciem suam cōcurrere sineret: & hoc pacto qualiter illi ad aureū uellus iter peruiū esset: qui cū iuxta monita pegisset oīa: i prædam deuenit optatā & ea sublata clam cum focis & Medea sugam arripuit. Sane unū omnes non tenuisse iter in reditu satis constat: cū Hercules & reliqui fere omnes ad propontidē & helesponnum uenisse legantur: cum Iasonem scribant omnes ueteres hyberi hostiū intrasse: & ide ad eam usq; partem deuenisse: in qua diuisus Hyster in adriaticū fertur: & eam intrasse & in adriaticū deuenisse: quod Aristo. ubi de mirabiliū audituasserit dicens q; esto ibi loca inauigabilia sint: Iasonem nauigabilia fecisse per cyaneas tendētem. Et ad probationem huius itineris dicit. quia loca illa per quæ Iasonem iter fecisse tradit admirandorū plena & crebra per eadē a Iasone altaria iueniri cōposita: & in una adriatici maris insula dianæ templū a medea dedicatū. Præterea & oppidū Pola qđ in nostrū usq; æuū pseuerat a Colchis colonis primo habitatū. Hæc meo iudicio nauigatione non probant: imo potius possent firmare: quæ alii arbitrātur: Iasonē. si qđtu potuerit nauī peregrisse iter. inde obstātibus nauigationi montibus portātibus focis nauem humeris superasse montes & hystrum cisalpinum deuenisse flumen: aras & altaria quæ narrantur peragrandō fecisse. Sed quodcumq; tenuerit iter: constat aureo cū uellere in patriam remeasse: & illud ut Lactātius dicit: Creonti corinthiorū regi detulisse. Is autē cū ex Medea duos suscepisset filios: eiusq; opera iunior factus Eson: & a filiabus trucidatus pelias: seu criminum enormitate: seu alia ex causa secerit: eam repudiauit. & ut dicit Lactan. Glaucē assumpsit uxore. Seneca uero poeta in tragedia Medæ eum assumpsisse Creusam Creontis regis corynthioꝝ filiam ostēdit. Ob quam indignationē eum maleficiis Medæ regiam & nouam coniugē ut asserit Seneca: uidisset exultant: ab eadē oculis suis uidit quos ex ea susceperat filios gladio laniari: & hīc subsequi potest qđ Lactātius asserit: eū Glaucē accepisse. Tandem cum ob suum crimē Medea: quæ ab Egeo i coniugē suscepta fuerat aufugisset ab eo: itez a Iasone Thessalia pulso ut aiunt suscepta ē. & cū ea Colchos iterū transfretauit: octamq; senem Medæ partē regno pulsum reduxit in regnū: & multa insup per Asiā egit magnifica i tantū ut ibidē dei ritu coleretur: & suo nomini tēpla constituerēt plurima. Quæ postea Alexandri Macedonis iussu forsā eius gloriæ iudētis demolita sunt, qualis tamē illi fuerit finis aut ubi legisse nō memini. Huius historiæ tam succinctæ recitata: quædā sunt poetica sictiōe uelata: quæ si possumus apetienda sunt. Legitur enim primo tauros æneos habentes pedes: efflantes natibus ignes domuisse: Quos ego reor regni colchoꝝ proceres insupabiles uiribus elatiq; spiritus fuisse: quos non bello sed oratione ac circuentionibus supatos puto: & in suam Medæq; sententiā tractos populares ad seditionē disposuisse. & ceso per fraudem dracōe puigili. i. præfecto custodia regni: & ob eius mortē q̄si seminatīs dētibus. i. dissensionū causis aduersum seipsos armaret Colchi. & in bellū pseuerantes adeo fatigarēt ut demū a Iasone subigerēt facile atq; diuitiis nudarēt & aureo uellere. i. grege habēte preciosissimū uellus. Hūc arbitrat Plynius primū fuisse qui lōga nauī nauigauerit.

De Thoante & Euneo Iasonis filijs.

Cap. XXVII.

Thoas & Euneus filii suere Iasonis ex Ypsiphile ut satis patet per Statiū i thebaide. Creditum quippe est eā prægnantē ex Iasone ad colchos cūte remānisse. & ut cōprehēdi potest cū gemellos peperisset nec fas ēēt apud Lemniades maseulos alere: eā illos alēdos alibi trāsmisisset: & dū ob detectū seruati prius faciis regno pulsa fuisset & a piratis capta: atq; Lyeurgo regi Nemeo uēdita aut tanq; serua tradita nūquā postea illos uidit, qui cum adoleuissent & rum Adrasto rege in thebanum bellum irent: audiēntq; eam in sylua Nemea casus recitātem suos Adrasto: illam euefugio matrē cognouerūt: & iræ Lycurgi regis ob male seruatū Opheltē filiū eā surripuerunt. Quid autē ex eis postea actū sit mihi incertū est.

De Philomelo Iasonis filio qui genuit Plutum

Cap. XXVIII.

Philomelus ut scribit Rabanus in libro de originibus rerum: filius fuit Iasonis, nec de eo habetur aliud: nisi quia Plutum genuit.

De Pluto Philomeli filio qui genuit Pareantem,

Cap. XXIX.

Lutus ut scribit Isido. ubi de æthi. filius fuit Philomeli: de quo nil aliud nisi qđ genuit Pareantē.

De Pareante filio Pluti.

Cap. XXX.

Areantes filius fuit Pluti: ut scribit Isidorus ubi supra: qđ ibidem ait eū Paron insulam tenuisse: eāq; & eius oppidum Paron de suo noīe nūcupasse cum primo Minoia uocaretur.

De Polymilia Esonis filio.

Cap. XXXI.

Olymias ut Leontius asserit filius fuit Esonis: qui Leontius dicit Esoni præter hunc nullū fuisse filium. Verū ego plus fidei antiquatæ samæ exhibeo: qua habemus Iasonem Esonis fuisse filium qđ auctori nouo. Tamen possibile est Iasonem fuisse bynomium.

De Alcimedonte Eridthei filio qđ genuit Epitropū.

Cap. XXXII.

Alcimedontem filium fuisse Eridthei Leontius dicit asserens a Pherecide recitati ab Alcimedonte moriente Epitropū paruum filium suum Pelyæ fratri derelictum: quem cum mater Chironi nūrtiendum dedisset grandis a Pelya colchos missus est.

De Epitropo Alcimedontis filio.

Cap. XXXIII.

Epitropus secundū Leontiū: filius fuit Alcimedontis qđ ut refert Pherecides: a mfe Chironi centaurō alendus traditus est: & cum adoleuisset in patriam rediens Pelyæ patruo paternam petiit hæreditatem: a quo colchos missus est uellus aureum quæsiturus.

De Pherita Crithei filio.

Cap. XXXIII.

p Herita filius fuit Crithei ex rhyro susceptus: ut in Odyſſea teſtatur Homerus.

De Amicthaone Crithei filio q genuit Melampū & Biantē.

Cap. XXXV.

a Micthaon ut in Odyſſea Homeri legit: Crithei fuit filius ex Thyro ſuſceptus. hunc Home. dicit bellicoſiſſimū fuiſſe hoīem: neq; de eo amplius niſi q Melampū genuit & Biantem.

De Melampo Amicthaonis filio q genuit Theodamantē.

Cap. XXXVI.

Elampus olim augur igens filius fuit Amicthaonis: ut in thebaide teſtat Stati. ibi. Sacra mouere deū ſolers tibi rura futuri. & iſra p octo uerſus. Scribit aut Lactan. hūc filias Proeti regis ab infania curaſſe: ut ſupra de procto. & ſic unā ex eis in coniugē & regni portione cōſecutus eſt: fuit q; Me lampus iſte herbariæ artis piſſiſſimus ut ueteres tradidere & Theodamantē filiū ſup ſtitē reliq.

De Theodomante filio Melampi.

Cap. XXXVII.

t Heodamas filius fuit Melāpi Statio teſte q dicit: Inſignē fama ſanctog; Melāpode cretum Theoda māra uolūt &c. Fuit iſte Theodamas augur egregius adeo ut abſorto terræ hiatū Amphiarao apd Thebas Adraſtus & reliq; principes q ſecū Thebas obſidebant eū abſorti loco ſubſtituerunt.

De Biane ſeu Bya Amicthaonis filio qui genuit Manthionem & Anthiphatē.

Cap. XXXVIII.

b las Amicthaonis fuit filius: ut Theodōtius dicit: ex quo Home. hystoriā reſert q̄liter Pyro Nelei ſilia nupta ſit quæ qd ſupra ubi de Pyro ſcribit plene: nec de eo aliud legitur niſi q; cū coniuge habita uerit apud Pylū Nelei ciuitarē: & q; ex ea ſuſceperit duos filios Manthionē & Anriphatem.

De Manthione Biantis filio: q genuit Clitonem & Polyphidē.

Cap. XXXIX.

m Anthion ut in Odyſſea ſcribit Homerus filius fuit Biātis ex Pyro. nec ex eo aliud reſert niſi q; genuit Clitonem & Polyphidem.

De Clitone Manthionis filio.

Cap. XL.

Liton Manthionis fuit filius: ut in odyſſea teſtatur Homerus ubi dicit: q; cum eſſet forma & de core conſpicuus eum ab aurora raptum. nec ultra uſquā comparuiſſe: dicit tamen Barlaam hunc ad orientales partes abiſſe & ibidem de reditu in patriam non curans quibusdam populis imperaſſe: & ob id fictum eum ab aurora raptum.

De Polyphide Manthionis filio: q genuit Theoclimenem.

Cap. XLI.

Polyphides filius fuit Manthionis ut Homerus dicit in odyſſea ubi eum egregium fuiſſe uatē aſſerit: & Amphiarao in bello thebano ab hiatu terræ abſorto ſubſtitutū ab argiuis: ubi Stanius Amphiarao ſuſſectum dicit Theodamantem Melampi filium: hic Theoclimenem genuit.

De Theoclimene Polyphidis filio.

Cap. XLII.

t

Heoclimenes: ut i odyſſea placet Homero: filius fuit Polyphidis & tū motaretur in Argo ciuitate & haberetur augur inſignis: ibi hominē interfecit: ob quā cauſam cum inde diſceſſiſſet & in Pylon ciuitatem ueniſſet ex inde cum Thelemaco filio Vlyſſis abiit in Yrhachiam.

De Antiphate Biantis filio qui genuit Oicleum.

Cap. XLIII.

a

Ntriphates. ut aſſerit Homerus in odyſſea: filius fuit Biæ ex Pyro cōiuge ſuſceptus. nec ex eo aliud habetur niſi q; genuit Oicleum.

De Oicleo Antiphatis filio qui genuit Amphiaraum.

Cap. XLIII.

o

Oicleus eodem Homero reſte filius fuit Antiphatis & amphiarau uatem genuit: quem nonnulli Lyncei regis argiuorum ex Hypermeſtra filium fuiſſe arbitranrur.

De Amphiarao filio Oiclei q genuit Almeonē: Amphilocū & Catillū.

Cap. XLV.

Amphiaraus: q; quid alii dicāt: Oiclei fuit filius: ut i odyſſea teſtat Hoīm. & Statius i thebaide dicēs: Tandē protumpere ad actus Oiclidēs &c. Hic aut inter ceteros augures ueteres clarior habetur. q; cū adraſtus argiuus rex bellum aduerſus Thebanos initurus eēt: montē unarum melāpo uiſurus qd ſuruz eēt argiuis ſi bellū aduerſus thebanos aſſumerē: aſcēdit: & cū inter alia uidiſſet ſe ſi i bellum iret: nō redituꝝ i patriā: latebras petiit: & Eriphile cōiugi ſuæ: ex qua iam quofdā ſuſcepat filios: rārum tanq; ſidiſſimæ latebras ſuās patefecit. Sane rū inſtarēt argiui p̄cipēs: ut i thebanos irēt: rūq; ſolū p̄quirerēt: nec iuenire poſſent: cōtigat ut Eriphile argiæ filia adraſti cōiugis Pollynicis uideret monile: qd olim Vulcanus Hermioni priuignæ ſuæ & cōiugi Cadmi dono dederat: & illud deſideraret: & inde cū argia in compoſitionē ueniēs: monili ſuſcepto Amphiarau patefecit: ut i thebaide plenius ſcribit Statius. Sic igit amphiaraus cōiugis fraude detectus rū aliis argiuoz p̄cipibus non rediturus iuit in bellū: in quo dū die quadā armis & curru iſignis p̄celiū itraſſet atq; acriter i thebanos pugnarēt: repēte tertā motu facto ingēri: & ea i parte in q; cōſiſtebat uoragine telluris patefacta abſortus ē cum maxima ſupſtitū pturbatione. Hūc Statius armatū uiuumq; in cōſpectu ditis deſcēdiſſe deſcribit: & poenico more multa poraſſe dicit: quæ ad p̄poſitū nil aſſerūt. Fuit tamē ea tēpeſtate rāta ueteribus cæcitas: ut quē dei iudicio a terra abſortū cernerēt: amici dei: imo deū enā exiſtimarēt: eiꝝ ea i parte i qua abſortū nouerāt tanq; deo tēplū cōſtruerēt & aras dicarēt & ſacra cōſicerent: & ritu dei illū colerēt. Huius at iuentū i libro naturalis hystoriæ dicit Ply. fuiſſe igniſpicā: qd utꝝ credā: nescio. memini at legiſſe apud caldaos Nēbroth opus fuiſſe q; p̄ multa ſacula p̄ceſſit Amphiarau.

De Almeone Amphiarai filio.

Cap. XLVI.

Almeon amphiarai uatis & Eriphiles fuit filius. huiꝝ amphiaraus i bellum ire coactus nequitiam in ſe Eriphiles aperuit: eiꝝ futuræ moris ſuæ uindictā reliquit: qui deſuncto patre memor p̄cepti tempore ſumpto ut paternam pietatem ſeruaret: in matrē impius factus ē: eamq; pemit.

De Amphilocho amphiarai filio.

Cap. XLVII.

a Mphilochus ut i odyſſea dicit Hom. filius fuit amphiarai ex eriphile ſuſceptus: nec de eo legi aliud.

De Catillo Amphiarai filio q genuit Tiburtinū Catillū & Coracen. Cap. XLVIII.

Catillus: ut ait Solinus i libro mirabilium: filius fuit amphiarai: de quo ſic ſcribit. Catillus enī amphiarai filius poſt prodigiale patris apud Thebas interitum odelai iuſſu cum omni foetu uerſum miſſus tres liberos in Italia pcreauit: Tyburtum: Coracem & Catillum: qui depulſis ex opido ſiciliae ueteribus ſicanis a noīe Tyburti fratris natu maximi urbē uocauerūt. hoc ille.

De Tyburtino ſeu Tyburto Catilli filio.

Cap. XLIX.

Tyburtinus ſeu Tyburtus filius fuit Catilli ſecundū Solinum: & ab eo quia natu maior eſſet: tybur ciuitas a fratribus denominata ē. Plynius auem ubi de naturali hiſtoria dicit. tyburtes multo ante Romam originem habuiſſe: & apud eos dicit extare tres ilices tyburtino eorum conditore uerſuſiores apud quas inauguratus traditur. tradunt autem eum. ſ. Tyburtinum filium fuiſſe Amphiarai qui apud thebas obiit una ætate ante Iliacum bellum.

De Catillo Catilli filio.

Cap. L.

c Atillus Catilli filiū Amphiarai fuiſſe: ut aſſerit Solinus ubi ſupra: Qui ſicut Cato facit testimoniū Archas fuit: & clāſſis Euantri præfectus & tyburis conditor.

De Corace primi Catilli filio.

Cap. LI.

Corax (ut Solinus de mirabilibus mundi dicit) filius fuit Catilli: eius. ſ. qui filius fuit amphiarai & una cū Tyburtino: & catillo fratribus urbem cepere Siculorum haud longe a Roma: quam ut ſupra dictum eſt: a Tyburtino fratre maiore Tyburim uocauerunt.

De Salmoneo Aeoli filio qui genuit Tyro.

Cap. LII.

Salmoneus: ut dicit Lactan. filius fuit æoli: & apud Elydē regnauit: homo iſolēs & iportabilis. q cū nō eēt regia ſublimitate cōtentus: conarus ē ſe deū eē ſuis oſtēdere: & fabricato æneo ponte i ſublimi adeo ut elydis partē deſup tegeter ſuper eo currus agitari faciebat: q tam ſuo ſtrepitu q̄ pontis ærei ſonoritate i tam grandē ſonū ueniebat ut tonitruū uideret: q̄ cū ex iprouiſo faceret ad iſtar tonitruū ſubditos exterrebāt. Præterea ex excelſo ignitis facibus i ſimilitudinē fulminū iaculabāt ſtantibus ſatellitibus eius intentis ut fulminatus qlibet: ſi face iniecta non p̄iret: gladiis iuſſu ſuo occideret: & hac fatuitate ſe louē fulminantē arbitrari uolebat. Veꝛe deus ueſaniam hanc non diu paſſus eſt: q̄ nō eū uero fulmine p̄cuſſum deiecit ad iſeros: ut ait Virgilius. Vidi & crudeles dantē Salmonea pœnas. Dū flāmas louis & ſonitus imitat̄ olympi &c. Huic tantum unica filia Tyro ſup̄ſtes fuit.

De Tyro filia Salmonei.

Cap. LIII.

Tyro ut i odyſſea placet Hom. filia fuit Salmonei regis Elydis & ex ea iuxta Euphratē ſuaū Nepesinus transformatus i ſpecie eiūſdē flumis cū illi oppreſſiſſet: datus ſuſcepit filios Nelei & pelyſat ſua de eis dicit̄ eā poſtea nup̄it Certheo filio æoli & ei peperit Elonē: Pheritiā & Amactzonem.

De Iphicle filio æoli qui genuit Podarce.

Cap. LIII.

Iphicleus ut ait Lactan. æoli fuit filius: & cum potens eſſet: boues Tyro filia Salmonei & matris Nelei: qui Neleo debebantur ſurripuit atq; detinuit: donec Biantis generi Nelei: aut Melampī auguris fratris ſui opere reſtitueret. Nam hic eſt: qui cum nō poſſet filios procreare: habuit a Melampo ſeu a Bya: ut ſerpētis uenenum potaret: quo potato cōfeſtim Podarce genuit. Dicit Leōtius uenenum ſerpētis herbam eē: ex qua ſi guſtauerit ſerpēs illico moriet̄: ſterilibus at̄ cōfert.

De Podarce filio Iphiclei.

Cap. LV.

p Odarces: ut Lactannius aſſerit: Iphiclei fuit filius: nec de eo aliquid plus habemus.

De Sifypho Aeoli filio qui genuit Glaucum & creontem.

Cap. LVI.

Sifyphus æoli fuit filius: ut ſatis p̄ Ouidiū patet dicentē. Reddit ubi æolidē ſaxum graue Sifyphon urget &c. & Horatius in Odyſ. dicit: Sifyphus æolides &c. Vbi aduertēdū Sifyphos fuiſſe duos: & ſic æolos de neceſſitate fuiſſe plures: q̄q̄ duos tantū fuiſſe dicat Lactan. Sed priō de Sifyphis uideamus. Sifyphus primus cōtēporaneus fuit Danao argiuoz regis: ſeu ſaltē Lynceo ægiſti filio: q Danao ſucceſſit i regno. nā utrūq; teſtaſ Eufebī lib. tēpo. Dicit. n. eū ephyra ciuitatē: quā poſtea Corinthus Horſtis filius a ſe Corinthū appellauit Danao regnate cōdidiſſe āno. ſ. mūdi. iii. M. dcc. xxix. nec multo poſt dicit ſc̄m alios eū. ſ. Sifyphū cōdidiſſe eā Ephyra āno. xv. regni Lyncei: q fuit ānus mūdi. iii. M. dcc. xciiii. & hic Corinthioꝝ rex dictus eſt. i. Ephyra. nā q Corinthioꝝ reges dicti ſunt: longe poſtea iceperunt. ſ. circa annū mūdi. iii. M. c. regnate latinis Aenea Syluiō & Atheniēſibus Melanthonē p̄e Codri: & fuit rex eoz primus Aletius. & ſi iſte eius æoli fuit filius: cuius & crithus & Salmoneus & Iphicleus & alii hoꝝ cōtēporanei. & huius fuit cōiunx Meropes filia Athlantis de quo Ouid. Septima mortali Merope tibi Sifyphe nupſit. Et huius fuere filii q ſequunt̄ Glaucus & Creon. Fuit & alter Sifyphus: & hic æoli pariter filius. & de hoc ſuperiores auctoritates teſtantur potius q̄ de quo dictū eſt: & hic ægeo Athenis regnante fuit. Nā ut dicit Lactan. cū inter duo maria. ſ. iōniū & ægeū montē poſitū: q Iſthmos dictus ē: Sifyphus crudeli latrociniō occupafſet: hac pœna mortaliū paſcebat: ut hoīes prægrauans i genti ſaxo necaret. Seruius uero dicit. q̄ rū tranſeuntes cepiſſet reſidēs in ſcopulo ad lauandos ſibi pedes aduocabat: itētos officio calce illos ex prærupto præcipitabat in mare. Hūc autē dicit Home. morā traxiſſe in Ephyra ciuitate argiuoz: quæ poſtea corynihus dicta. Alii i ſuper dicunt q̄ hic ſecretarius fuerit deoz & quia ſecreta mortalibus reuelafſet: apud iſeros dānatus eſt: hac pœna ut ſemper ſaxū i gentis ponderis euoluat: ut ait Ouid. Aut petis aut urges ruituz Sifyphe ſaxū &c. hunc

Theſeus ut ſupra ubi de eo ſcripſimus: occidit: q̄ ſi filius æoli fuit: eſſe nō potuit eius eoli cuius ſuperior fuit Siſyphus: qui longe fuit antiquior. Nec potuit eē æoli regnantis apud Lyparā: cū hic iam mortuus eſſet ante q̄ ille naſceretur. & ſic uideretur tres fuiſſe æolos: quos ſiſſe poētæ uentorū deos ſeu omnes unū uentocū deum nominant: huius Siſyphi ſunt qui credant Vlyſſem fuiſſe filiū: ut ubi de eo dictū eſt. Saxū aut̄ ſurſum deducere & demū ad inferiora dimittere: dicit Macro. ſuper ſomnio Scipionis intelligi debere eum inefficacibus laborioſiſq; conatibus uitā terere: q̄d proſecto prædonum eſt.

De Glauco filio Siſyphi q̄ genuit Bellerophontē.

Cap. LVII.

g Laucus ut in Iliade ait Home. filius fuit Siſyphi regis Ephyre. nā in perſona Glauco huius Glauco ne potis aduerſus Diomedē pugnātis apud Troiā oēm Genealogiā eiufdē Glauco deſcribit ut ſequit̄.

De Bellerophonte Glauco filio q̄ genuit Laodamiā Iſandru & Hyppolochū.

Cap. LVIII.

Bellerophon ut i prædicta Glauco orone ad Diomedē: filius fuit Glauco prædicti. Fuit eq̄dem Bellerophon iſte iuuenis inclyto decore cōſpicuus & iſignis: uirtutis eximia. Hunc regem Ephyre fuiſſe dicit Homerus: qui a Prito rege argiuox regno priuatus: apud eum eo iubente diuertit. Cuius uxor Anthia ſeu ſecūdū Laſtantiū Stenobes formoſitate eius capta in ſuā cōpellauit libidinē: rennuentem q; quod ei uim uoluiffet inferre Prito accuſauit. Qui indignatus cū noluiſſet occidere eum: iſis in quibus iubebatur occidi: Ariobati focero ſuo deſerendas tradidit illi. Bellerophon autē in Lyciam ueniens ab Ariobato ut moreretur ad occidentā Chymarā miſſus eſt. Erat eni Chymara mōſtrū: ut ubi ſupra de ea dictū eſt. Bellerophon autē equo pegaso ſumpto euolauit ad illā atq; occidit. Inde cū eſſet Ariobati aduerſus ſolimiffos bellū: de uirtute Bellerophontis conſidens: illū miſit i pugnā. Qui æque ſolimiffos expugnauit atq; fugauit. Tertio aduerſus Amazonas iſultates in eū: arma arripi iuſſit. Bellerophon autē ſuperatas in terminos redire coegit. quæ cū uidiffet rex eius miſertus eſt: & Achimenē filiā ſuā Anthiæ ſororem uedicit Laſtantius dedit in coniugē cū parte regni: ex qua ipſe ſuſcepit Iſandrum Hyppolochū & Laodamiā Stenobes aut̄ ſeu Anthia cū reſciſſet eū a patre honoratū ſeiſam iterem it. Et ut placet Seruio: ob hoc crimē Priti filiæ in infantiā deuenere. Ex eo uero qd̄ hic fictum eſt: ſic ſentit Fulgētius. Dicit. n. Bellerophontē quaſi buleferrinta: qd̄ nos latine ſapientiæ conſultorē dicimus: qui libidinē ſpernit: id eſt anthiam. Anthion. n. græcæ contrarium latine dicitur. quæ anthia Priti cōiunx eſt: q̄a pritos pamphilia lingua fordidus dicitur: & cuius uxor libido niſi ſordidi eſt: & bona cōſultatio: id eſt bellerophon qualē equū ſedet niſi pegasum: quaſi pegalion. i. fontē æternum. Sapiētia enim bonæ cōſultationis æternus ſons eſt. ideo pēnatus quia mundi naturam uniuerſam celeri cogitationum theoria colluſtrat. Præterea Bellerophon chimæram occidit. Chimæra enim quaſi chimæron: id eſt fluctuatio amoris quā tricipitē dicit Fulgen. & ideo tricipitē: quia tres amoris ſint actus: hoc eſt incipere: perficere: & finire. Dum. n. amor nouiter uenit: ut leo ſeraliter iuadit. q; capra in medio ſit: uel ſingatur: perfectio libidinis eſt: ea uidelicet cauſa q; animal ſit i libidinē ualde pronū. At uero q; poſtremo draco dicitur: q̄a poſt perfectionē uulnus det poenitentia uenenūq; peccati &c. Sed quicqd̄ dicat Fulgentius: hoc habet hiſtoria: chimæram ontē eſſe Lyciæ i ſummitate flāmas euomens. Demū leones paululū inferius inde alens: & poſtremo in radicibus ſerpētum abundans. quæ cum illum redderēt ſhabitabilē: & circumadiacentibus noxiū. Bellerophon ut alibi dictum ē: his nociuis ſublatis habitabilem reddidit. Præterea uideſ placere Plyn. in lib. naturalis hiſtoriæ ab hoc primo equo uehi compertum.

De Laodamia Bellerophontis filia & Sarpedonis matre.

Cap. LIX.

i Aodamia filia fuit Bellerophontis & Achimenis coniugis eius. hæc autem cum uirgo formoſa eſſet Ioui placuit: qui cū ea cōcubuit: & ut dicit Home. ex ea Sarpedonē peperit: q̄ poſtea rex Lyciæ fuit.

De Iſandro Bellerophontis filio.

Cap. LX.

i Sander: ut Homerus ſcribit in Iliade: filius fuit Bellerophontis & Achimenis. & cum eſſet bellū inter Lycios & Solimiffos aduerſus ſolimiffos acriter pugnans occiſus eſt.

De Hyppolochi Bellerophontis filio: qui genuit Glaucum.

Cap. LXI.

h Yppolochus ut ſupra dicit Hom. Bellerophontis fuit filius ex quo nil aliud recitat niſi q; Glauco genuit.

De Glauco Hyppolochi filio.

Cap. LXII.

Laucus Hyppolochi fuit filius ut ipſemet in Iliade interroganti Diomedē dicit. Nam cum iſte troianis ueniſſet adiutor: & die una aliquādū aduerſus diomedē pugnaffet cū eo tandē in colloquiū uenit & inter alia qualiter a Siſypho per Glaucum: & per Bellerophontem & Hyppolochum natus ſit: recitauit: ob quam recitationem memor factus Diomedes ueteris amicitia prædeceſſocū ſuorum ſecum conuenit: ne amplius inuicem pugnam inirent. & hincinde datis ſumptiſq; muneribus diſceſſerunt: iſte tamen Glauco in prælio poſtea occiſus eſt.

De Creonte Siſyphi filio qui genuit Creuſam.

Cap. LXIII.

Reon rex fuit corinthioꝝ & Siſyphi filius: ut Medæ uerbis i tragoedia eiufdē Seneca poeta demōſtrat dicēs. Nō ueniat unq̄ tam malus miſeris dies. Qui ple ſcæda miſceat plem inclytā Phœbi nepotes ſiſyphi nepotibus &c. Credo hic intelligi creontē hunc ſiſyphi latrōis fuiſſe filium: & od id Medæa tanq̄ ex turpi genere pcreatos ſiſyphi nepotes hic reſpuit filiis ſuis cōſanguineos futuros.

De Creuſa creontis filia deſponſata Iſoni.

Cap. LXIII.

Reuſa ut ſatis pximo ſupra patet filia fuit Creōtis corynthiorum regis: & deſponſata Iſoni. quā obrem indignata Medæa canraminibus ſuis ignem inextinguibile ſcrineolo icluſit: illudq; firmum tanq̄ iocale aliquod ad eius gratiam filiis promerendam eidem creuſæ p filios paruulos miſit: quæ cum uiſura quid muneris mitteretur ſcrineolum aperuiſſet: euolauit ex illo ignis conſe-

rim; qui creusam regiamque creontis exussit omnē: cum iam Medæ filii præmoniti discessissent.

De Cephalo Aeoli filio qui genuit Hesperum.

Cap. LXV.

Cephalus Aeoli fuit filius: ut de eo loquens carmen sonat Ouidii ubi dicit. Aspicit æolidem ignora ex arbore factam &c. Huic fuit uxor Pocris Eriethei regis filia. Eam ramen dicit Seruius Hyphili fuisse filium. fuit & hic ab aurora dilectus. quæ ut dicit Seruius: illi dedit canem uocatum Lela / pam: & hastilia duo omnia quæ uellet contingentia: eo quæ uenationibus delectaretur: rui rum eius postulare amplexus: respondit Cephalus se iusiurandum habere cum coniuge mutæ castitatis: Cui auro ra castimoniam Pocris quæso transformarus experiatis. Qui rum se mercatorem finxisset & munera ingen ria promississet: eam in suum desiderium flexit: & rurbatus se maritum confessus est. Ouidius uero dicit quæ cum Aurora Cephalo uteretur amplexu. & hic nil præter Pocrim amaret ab Aurora indignante dictum. Si ste ruas ingrate querelas Pocrim habe dixit: quæ si mea prouida mens est: Nō habuisse uoles &cætera. Quibus auditis cœpit Cephalus de pudicitia cōiugis suspicari & experturus in mercatorem se transtulit: & domum ueniens suam cum omnia castitati congruentia cerneret a cœptis desistere uoluit. Tandem pseucrans in pro posito muneribus pactus est eius conrubirum: quo facto se Cephalum demonstrauit. Pocris autem crimi nis conscia crubescens in syluas abiit & adhæsit Dianæ: cœpitque una cum ea uenari: rui Diana canē dedit: & iaculum. porro cum precibus ad se reuocasset Cephalus ab ea canem & iaculum habuit. Ipse autem uenatio nibus uacans more solito feruescente sole secedebat in umbras: auram refrigerii causa cantu uocans. Rusti cus autem quidam nympham uocari putās pocri rettulit: quæ zelo percita: ut uideret quæ nam eēt quæ uo cata accederet inter uirgulta uallis se abscondit. Et cum audisset cephalum blanda uoce Auram uocantem: mouit se paululum: ut uideret quæ uidisse noluisset. Cephalus uiso uirgultorum motu: feram ratus iniecit ia culū: & inaduertens uulnerauit uxorem. quæ alnis eius suscepra: orans ne Aura loco sui duceretur uxor a ce phalo expirauit. Anselmus aut uidetur credere hanc aurā fuisse foeminā: & scribit cephalum ex ea suscepisse fi lium Hesperæ: quæ & Theodontius arbitratur: & sic erit historia & non fictio quæ narratur.

De Hespero Cephalo filio.

Cap. LXVI.

Hesperus alter a superiori filius fuit Cephalo & auræ seu auroræ: ut dicit Anselmus: ubi de imagine mū di. de quo nomine excepto nil aliud reperitur.

De Athamante Aeoli filio qui genuit Phrixum Hellem Learcum & Mellicertem.

Cap. LXVII.

Athamas rex filius fuit Aeoli: ut satis per Ouidium patet: ex quo talem historiam Seruius refert. Dicit enim quæ Athamas habuit Neiphilem uxorem: ex qua suscepit Phrixum: & Hellem. Verum cum insaniam liberi patris concitata in siluas abiisset: Athamas filiis eius Inoem Cadmi filiam su perinduxit nouercam. Quæ uti nouercarum mos est: priuignis exinum machinata rum matro nis egit: ut frumenta ferenda corrumpere: quo peracto fames ualida subsecuta est. Tandem cum ad consulendum Apollinem misisset athamas: Ino eum: qui missus fuerat: dolose corrumpit: egitque: ut re ferret ab orarulo dictum neiphilis filios ad famem aufrendam immolandos: quos & ipsa acrusauerat: quæ frumenta incendissent: Athamas autem inuidiam plebis timens Phrixum & Hellem publice arbitrio com misit nouercæ: clam autem illis salutare concessit remedium: egitque ut Phrixus aurum abduceret arie tem. Qui Iunonis nutu monitus una cum Helle sorore sua illum conscendens mortem euitauit: & abiit. Inde superaddit Ouidius. Iunonem excitate ab inferis futias in Athamantem: quæ uenientes in aulam: in qua forte tunc erat Athamas: eum colubibus iniectis in tātā deduxerunt insaniam: ut dum uideret Inoem ad se uenientem cum duobus filiis Leenam illam crederet: & filios suos Leenæ carulos: quam obrem emisso clamore ingenti in eos irruit: & Learcum ex filiis alterum ex ulnis matris excerptum totis uiribus illideret sa xo. Quod Ino uidens irrita rum Melicerte filio altero fugiens: se ex rupe quæ Leuchothea dicitur præcipi tem dedit in mare. Quid tandem de Athamante factum sit nullum extrat uestigium. Iunonem regnorum & diuitiarum deam thebanis infestam sapissime poetæ dicunt. propter crebram regum apud eos mutationem ex qua profecto populis mala consequuntur plurima. Verum quod ad athamantem spectat dicit Barlaam Inonis odium in priuignos egisse: ut opere cuiusdam arietis nutritoris Phrivi Phrixus ipse rum sorore Hel le cum omni ornatu regio: & thesauro aufugerent: quod Ino dolens non tantum athamantem infestabat iurgiis quæ regnum spoliasset diuitiis: & splendore regio: sed omnes regni proceres in eum tāquam in regnide solatorem incenderat: quibus impulsus athamas: & in Inoem accensus. non in eam solum: sed & in filios: quos ex ea susceperat die quadam more furentis irruit: & secutū exide est quæ supra dictū est.

De Phrixe & Helle filiis Athamantis qui Phrixus genuit Cythorum.

Cap. LXVIII.

Phrixus & Helle filii fuere athamantis regis & Neiphilis in quos dum Ino nouerca machinaretur mortem: ipsique: ut dicit Lactantius per insulam ferrenrum incerti: eis a matre aries aurei uelle / ris apparatus est. Seruius autem supra dixit a patre: eaque iubente illum conscenderunt ambo col chos usque perituri salutem. Quos cum per mare deferret aries: contigit: ut helles perterrita ca / deret in pontum: & confestim a uertigine raperetur aquarum ex quo secutum est: ut ætemum il li cognomen ponto imponeret. Nam ab ea demersa de cætero semper Hellepontos illa maris particula in qua periit appellata est. Phrixus autem incolumis deuenit ad Oetham colchorum regem: & rui ab eo comi ter fuisset susceptus: iuxta matris imperium arietem sacrauit superis. Alii Marn tantum consecratum uo / lunt. Et ut scribit Pomponius mella iuxta phasis fluminis hostia oppidum a Themistagora milefio condi tum est & phasim denominatum: penes quæ Phrivi templū: & lucus fuit nobilis aurei uelleris ariete. Phrixe tandem Oeta filiam dedit in coniugem puto ego calciopem. Verum cum oraculo dicente audisset ut sibi ca

ueret ab Aeoli prole: sciretq; Phrixum Aeoli nepotem: esto illi filiam in coniugem dedisset: & iam Phrixus ex ea filios suscepisset: sibi magis timens: q̄ genero parceret ad euitandum periculum illi pronunciatum Phrixum interfecit incautum. Quod autem hic fabulosum uidetur: & si supra secundum opinionem Barlae expositum sit: libet aliorum sensum apponere. Sunt ergo qui dicant Phrixo & Helli nauem ad fugam fuisse paratam cui aureus aries esset insigne. Eusebius autem dicit a palefato affirmari arietem uocatum fuisse nutritorem: per quem a nouercalibus insidiis liberati sunt. Sed quid ergo diis seu Marti consecratum fuit a Phrixo si nauis tantum aut aries nutritor fuit? Ego autem quod dicit Barlaam aut uecum: aut ueritati proximum reor. & q̄ a matre sit illi aries apparatus sic potest intelligi. Diximus enim supra eam non mortuam: sed in siluas aufugisse: quae uiuens potuit tanquam conscia filio reuelasse thesauri locum & sic arietem aureum praeparasse. Marti autem ideo consecratus est aries: ut intelligamus reges consecrare thesauros & secutare ut eis opitulantis uolentes bellum possint inferre: aut a se instante opportunitate repellere. Scribit insuper Eusebius hoc secundum quosdam fuisse regnante athenis Erictheo: argis uero Abante anno mundi. iiii. Mil. dccc. xx. Secundum autem alios regnante argis Prito: anno uero mundi. iiii. Mil. dccc. xlii.

De Cythoro Phrixi filio.

Cap. LXIX.

Cythorus filius fuit Phrixi: ut in cosmographia testatur Pomponius. Dicit enim circa parthenium amnem inter alias esse Cythosorum ciuitatem a Cythoro Phrixi filio positam. hic eum alii Phrixi filius: ut dicit Lactantius: Phrixo occiso: intrauit mare: ut ad Athamantem auum aufugeret: sed naufragio uexatus ab Elone Iasonis patre: una cum fratribus susceptus est: nomina ramen fratum non uidimus.

De Learco & Melicerte filiis Athamantis.

Cap. LXX.

Learcus & Melicertes filii fuere Athamantis: ex Inone cadmi filia: ut supra dictum est. Hi tamen: ut praemonstrauimus patuuli periere. Nam Learco saxo illisus a patre obiit. Melicertes autem eum se una cum eo Ino mater dedisset in undas absortus est. Aiunt tamen uenerem miseram eorum orasse Neptunum ut numero deorum maris illos iungeret: q̄ factum est: & ob id Ino leucothoe uocata est: a cupe ex qua se deiecit in mare. Latine tamen amatuta dicitur. Melicertes uero palemon dictus est: qui latine sonat portunus: & ueneratiōe praecipua templis & sacris ritu deorum culti fueram dudum. Seruius autem dicit Melicertem a boeria nauigio ithismos adisse: eumq; demum ab aethiope rege susceptum: & ithismia sacra quae in honore Neptunni celebrabantur facta melicertia. & hinc est q̄ a Neptunno numero deorum ascripti sunt. Theodontius addit causam dicens q̄ cum Ino forma ualeret: & aetate: & Melicertes speciosissimus fuisset puer: & fugientes nauigio deuenissent ad sisyphum qui & aethiops a nonnullis uocatus est: ipsum aethiopem in libidinem prouum eorum abulam fuisse concubitu: & in praemium eius eos maris fecisse deos: & sic apparet Venerem pro eis interpellasse. & alibi dicit idem Theodontius aethiopem illos profugos portui praefecisse: eisq; in quotidianos sumptus prouetus omnes ex portu dedisse & hinc illis nomina immurata.

Cur auctor Alexandrū Macedonē & Scipionē africanū inter Iouis filios noti apponat.

Cap. LXXI.

Alexander si placuisset tam amplissimae tertii Iouis proli duos illustres addere uiros Alexandrum scilicet Macedonē Asiae domitorem & Publium Cornelium Scipionem: cui concessum est & hispanias ab afris occupatas recuperare: & ipsos afris Romanis subigere. Verum: quoniam iam horum aeuo in desuetudinem abiisse uidetur stultitia uetus: illa qua gloriabantur insignes fictionibus generi deorum ascribi: & illa aduenerant saecula: in quibus per uirtutem claritas quaeretur: hac extulisse illos fictione potius q̄ splendor uideretur ridiculum: omittēdos censui. Praeterea quod ambitio ne quaeritur atq; fraude: aut taciturnitate respuitur. non satis iuste conceditur. Passus enim primo Alexander est fabulari Iouem anguis in speciem cum olympiade matre mixtum & se genitum ex concubitu illo: inde iam non contentus titulorum multiplicium: quos fortuna audaciae suae fauens splendori addiderat suo: & quod satis uulgi fabula non uidebatur quaesitum: fraude Iouem in patrem sibi quaerere conatus est: sacerdotibus ad hoc amonis libyci subornatis. O insipidum inelyti iuuenis desiderium: malle potius se adultero q̄ ex concubitu genitum: malle matrem habere incestuosam potiusq; pudicam: malle draconis se filium credi q̄ Philippi clarissimi regis: & potius spurium q̄ legitimum arbitrari. O mortalium mentium: non solum inanis: sed detestanda gloria: is qui continue in oculis amicorum patiebatur mortalia per mendaciorum falsinationes ab eisdem se immortalem existimari cupiebat insipide. Sed quid tandem? hanc ob causam reicitur merito: ne fraude gaudeat qui uirtute poterat laudari. Scipio autem & si murmure uulgi diceretur a Ioue in speciem serpentis in cubiculo matris uersato genitus: & ob id: & quoniam noctu eunti in capitolium nunquam latrarent canes occurrētes: & eius operantibus meritis uideretur augeri fabulae fides: & si non negauerit cum sapientissimus esset confiteri nunquam uoluit: quam obrem cum friuolo honori tacite renunciasse uideatur: non ē meum illum eidem expresse concedere. Et sic cum nusquam alios Iouis compererim filios uel nepotes: & sibi fecerit pro sapia finem: ego aequo libello conficiam.

Genealogiæ deorum gentilium Ioannis Boccatii de Certaldo Liber. xiiii. in quo auctor obiurgationibus respondens in hostes poetici nominis inuehit. Prohemium.

Rci domos opacas & cælo remotissimas animarum fontium sedes : esto titubanti gradu: Diuina tamen luce præuia: perambulauimus: & maris amplissimi non solum scabrosa littora: quin immo & insulas uario sub sole iacentes in defessa nauigatione per circuitum quæsiuimus omnes: ac insuper eius profundissimos gurgites: a deo perspicaci quadam indagazione sulcauimus: ut Nepruni cæruleas ædes: atque prothei senis: & nympharum choros: & thalamos ac etiam eiusdem pelagi beluas: & agmina piscium: & fluminum uiderimus capira: post hæc & urbes præclaras: & umbrosa nemora: syluas inuias: celsos montes: & lubricas ualles: atque abscondita rupibus antra. Necnon & æquora tractu longissima: ac similitudines ipso horrendas nomine peragrauimus. Et quasi sumptis Dædali pennis audaci quodam uolatu in cælum usque meditatione delati: Iouis aureum tronum: Solis auream domum: deorum arria: templa ingenia gemmis & auro conspicua: & cōsistorium superum mira luce, splendidum:

atque uenerabile: & siderum claritates perpetuas: & eorum flexus: atque reflexus & admirabili compositos motus perspeximus ordine: & undique clementissime rex iuxta promissum ueteris naufragii prout cōcessum est desuper fragmenta collegimus: & in unum corpus quaecumque sit pro uirtibus ingenii nostri redegimus: adeo ut a demogorgone: quem primum deorum omnium errantes prisca dixere initio sumpto per eiusdem successiones ordinate ad extremum usque iouis tertii filium æolum: eiusque æoli Athamantem & athamantis leacum & Melicertē filios deduximus omni diligentia adhibita: ut ruū impleretur desiderium. At ide ne in aliquo tuis uotis uideretur omissum: aut quos comperimus ex antiquis: aut quos mea sententia approbauit fictionibus cunctis sensus apposuimus: ut ipse præstare deo uisurus es. Quibus sic peractis: quasi in quæsitam a principio stationem seu sinum uenerimus: suadebat quieris desiderium: ut in littus ex nauigio proficere: & sacro gratiarum deo exhibitori rite peracto laborum uictrici Cymbæ lauros apponere: & inde in exoptatum ocium ire. Attamen consilium longe probabilius menti desuper infudit deus. Monemur enim aucto-ritate prudentum: ut ex præteritis quid futurum sit: coniectura prænoscamus. Agitari quippe procellis infestis: nonnunquam in perniciem usque nisi præmunita sint: permaxima etiam consueuere nauigia: quid ergo nauiculæ futurum arbitrandum est: si medio in salo soluta: & absque gubernatore linquatur? Non ergo adhuc paruus superest labor. Proris quippe alliganda est continenti: & anchoris fundanda ualidis: ac etiam quibus possimus regenda tutamētis est: ne ab ignis streperis ætheris fulminibus exuratur: seu ab imbribus mixtis grædine diluatur: aut a stridulo aglone turbido austro: surerit euro libyco: aliisque nullo perscrutibus ordine scopulo: aut littori illidatur: uel forsitan ab undis fluctuantibus absorbeat & pereat. Quæ sudore plurimo per eurypos & sonantia saxa per maris æstus: & mille pericula scolumem itineris in finem usque deduximus. Quæ quidem tunc peregrisse reor: dum obiecta iadudum: aut obicienda in poesim & poemata ab hostibus poetici nominis rationibus ueris retudero. Noui equidem & meminisse: quot & quæ ignari iam dixerint non habentes in contrarium responforē. Et hinc dum hoc perlegent opus inuidia infestante: quid in poetas: & quid in me dicturi sunt: satis percipio. Labori igitur huic extremo: qui duobus aliis uoluminibus terminabitur auxiliū desuper fundat: qui rerum omnium Alpha & Omega principium est & finis.

Alloquitur auctor regem.

Cap. I.

Eniet opitulante Iesu christo: quoniam sic mihi propositum est: rex illustris opus hoc antequam alibi gradum flectat in sacras celsitudinis tuæ manus: ut cuius iussu factum est: se primo illius exponat iudicio: & eidem pro uirtibus præstet obsequium. Quod postquam benigne susceptum conspexeris: ratione & sublimi ingenio tuo partes eius quascumque discusseris: miraberis quoniam tam protensum uolumen postularum tuæ claritatis euaserit: quātūcumque ob librorum penuriam multis in locis non satis integrum putem: & forsitan legens latentes nuper sub rudi cortice sensus nunc productos in lucem non aliter quam si ex igneo globo recentes scaturire latices uideas mirabundus aspicias: teque ipsum modesta quadam delectatione laudabis: quoniam iam dudum de poetis uera arbitratu sis: eos scilicet non fabulosos fuisse simpliciter homines: ut inuidi quidam uolunt. Sed eruditissimos quidem atque diuino quodam animo: & artificio præditos. Verum collectis omnibus qualis de opere toto tua futura existimatio sit non satis certum habeo. Hoc tamen mecum cogito te de corpore & membris sola agente iustitia sanam & integrā laturam sententiā: ac etiā opinor: quia minus apta regia caritate tua redargues: & cōmendabis: quæ laudanda cōperies. Magnū quippe immo maximum hoc mihi erit: & iam spe ipsa lætor & gaudeo. Cæterum cum uisum iam illud in amicorum manus uisendum tradideris: & tua licentia prodibit in medium: reor non æqua sic ab omnibus ponderabitur lance: nec nouum hoc erit sub sole. Trahit sua queque uoluptas. Præterea liuor edax lætalis uiuentium pestis a deo occupauit a primæuo hominum pectora: ut rarissima eo exurente æqua in quem maui præstent iudicia. Quæ ob causam in eum surgent rabido larratu plurimi: & quas cōperiet partes minus acri soliditate firmatas: morsu ipso auferet & discerpēt. Aduersus quos: quorum ex ueteri more iam uerba & obiectiones ariolorum: ut iam dixi ne longus labor resoluatur facile: & ignis agentibus spiculis euolet in cinerem & fauillā: oportunitis resposionibus occurrā necesse est. Oro tamen: ut & ipse rex optime: cui laboraui diu: una mecum generosum pectus opponas: securus si feceris hostes laboris nostri tanquam fumus in auras euanescent.

Uncutrent: ut sit: ad spectaculum noui operis non solum uulgus ineptum: sed & eruditi homines conuenient: & postquam undique prospectauerint: non dubitent quin aliqui uiri sint probitate uenerabiles & integritate mentis atque sciencie: qui tua sequentes uestigia commendanda laudabunt: & affectione quadam sacra minus probanda redarguent. Quibus ego benedicere: gratias agere: obsequium preestare: & eorum tenebor collaudate iustitiam. Sed longe numerosior multitudo corona in circuitu facta in rimas minus bene compacti operis: & quascumque medas: siquae erunt: impiger oculos audire uidisse quid mordeat: quod inuenisse quod prober. Aduersus hos mihi superest bellum: mihi arma sumenda sunt: & melioribus rationibus ut conculcem necesse est. Sane non in totum simul agmen. Nam circunuetus forsitan opprimerer facile: sed distinctis aciebus: ut assuescat certamini manus: & paulatim conterantur hostes. In debilibus primo corripienda sunt iacula. Sunt hinc reliquum sinamus uulgus: hostes quidam istius: quibus tanta locustitas est: & detestabilis arrogantia: ut aduersus omnia quouersumque probatissimorum hominum praesentia clamoribus ferre sententiam: eos floccifacere uispendere: & si queant carpi danare sermone. qui postquam beati sonoro: quali maximum suum praedicent decus se idiotas confessi sunt: ueluti nil amplius in suam ignauiam iniici possit: summu bonu comestationibus: libidinibus: & inerti ocio uacare existimantes in ganeis atque lupanaribus spumantia uino praese tenentes pocula. Et externa eructantes crapula eruditorum hominum uigilias: meditationes: & studia: honestosque labores: & modestiam spurcico ore danare: & suis obscenitatibus foedere conantur: ex quo fiet: ut hoc uiso opere ridetes dicant. O insipidus homo: quantum dulcissimae quietis: quantum temporis optimi perdidit: quantum friuoli laboris impendit: quot membranas amisit: & in cassum uersiculos exarauit? Nonne satius fuerat amasse: porasse: dormisse: & tam grande tempus uoluptatibus tribuisse: quam has scripsisse nugas? Profecto qui se prudentes haberi uolunt stultissimum genus hominum est. Nam perditio lucubrationibus tempore: antequam unam diem laetam sentiant danando probanda in morte concidunt aequa cunctis. O sanum. O uenerabile iudicium: ex lenonum bachanalibus: ex senatu gnatoniorum: ex ganeis mandurconu atque bibionum: & ex meretricantiu emissum fornicibus. Sed quid multa? Horum ergo uituperationes illustrium uirorum splendorum laudes arbitror: cum turpitudinis participem a turpibus laudatum existime. Vadant ergo tales: & cauponibus: lanistis: caetariis: atque meretriculis gannientes applaudant: & somno uinoque marcerentes suas illis laudes ingerant: & sapientes uiros eorumque labores in sua luce permittant. Cum nil ignaro indecentius homine: nil indocto fastidiosius ante quidem diem miserum atque caducum mortalitatis suae corpus infelicis animae fecere sepulchrum. Hi quippe tam foetida olent infamia: ut rudentes asinos: guttinentes sues: mugientesque boues: sapientes possint cum patientia audire: eos audire non possunt. Eant itumtales & uentri deseruiant: & ne dum alios reprehendere: sed apparere: si quando sobrii sunt in conuentu hominum erubescant.

Aduersus eos qui cum non sint sapientes cupiunt apparere.

Rospectabit: & hoc opus species hominum altera moribus forte minus redarguenda priore: sed prudentia non maior: & hi sunt qui ante uisum scholarum limen: quia quandocumque philosophorum quorundam audiuerint nomina putant se philosophos esse: seu si non putent ut ab aliis credantur exoptant: & quadam ficta grauitate uerborum: & morum ponderositate uisis aliquando nonnullis libellis uulgarium: non nisi de apicibus retum uerba faciunt: & ut estimetur quod cupiunt apud eruditissimos uiros uersantur mouentes per sepe de sublimioribus dubia: utputa qualiter tribus personis una tantum sit deitas: uel nunquid deus possit sibi similem facere: aut cur non per mille milia saeculorum creauerit deus orbem: quam secerit & huiusmodi. Et dum responsa prudentum percipiunt factis quibusdam ratioculis friuolis in contrarium: & auditis doctorum replicacionibus atque conclusionibus quasi non satis illis satisfactum sit: querentes si uideant paululum caput & torquentes cum cachino faciem & circumspectes etiam inuentos non aliter quam si indulgeat reuerentiae respondens perirent. Et tandem quae ex ore probatissimorum hominum intellectus eorum tenuit: & remissus excepit: seruauitque memoria apud muliercularum textrinas seu potius si possent in tritu ignaro alcultante populo uti ipsum dei consalacrin post longum suspirium blasphemantes emittunt uolentes ex hoc percipi quod non absque labore plurimo quod dixerint ingenio & speculatione sua ex penetralibus diuinae mentis exarsans sit: & ut omnino insipidis sapientes appareant: ampliatis sermonibus non tamen eodem uerborum contextu: quinimmo nunc huc nunc illuc per uarias materias saltitantes: nec de aliqua concludentes sed se auditoresque implicantes suos seu plenissime liberales artes nouerint: quarum per sepe nomina non nouerunt. Priscianum Aristotelem: Ciceronem: Aristarcum: Euclidem atque Ptolemaeum: aliosque circa hos insignes uiros stomachosa quadam dicacitate neglexisse demonstrat se tractos aientes ad sublimiora theologiae dulcedine. Sic & de moribus hominum: & de gestis heroum: ac de sacris legibus & institutis legumque latoribus. Et si quando contingat poesis: aut poetatum intrare colloquium: tanto cum fastidio illos: & poemata uti integre uiderint omnia: & despicienda cognouerint damnant: uituperant: floccifaciunt: & a se eicere ostendunt: ut uix tolerare possint: etiam imprudentes & balbutientes aiunt Musas: heliconam castalium fonte: & Phoebe nemus: & huiusmodi delyrantium hominum nugas esse: & puerorum ad grammaticam esse praeludia. Ex quibus fatuitatibus iam satis scio quid monstrum istud spectantes in me: quid iam opus meum quod in poetas dicturi sint. Verum reor hodie uecordiae copatiendum potius quam rationibus insistendum. Nam cum seipsos non intelligant: longe minus alios intellecturi sunt: ignari sunt & luce ueritatis carentes: sensualitate duce se trahi permittunt: quibus charitate mea non eorum merito dixisse uel: ut alienis omissis officiis exerceat sua. Et si hac gloriae cupiditate agitantur: ut sapientes existiment scholas irent: audiatur praecceptores: libros euoluant: uigilet atque discat: & pa-

lestras disputantiū solertes uisitent: memores ne festini in doctoratū uolēt pictagorici instituti: quo cauebat: ne quis scholas eius irrans loquuturus de philosophis os aperiret anteq̄ per quinqueniū audiisset. Quod cum laudabiliter fecerint: & in bene meritum titulum uenerint: si libet in medium prodeant: prædicent: disputent: redarguant: & castigent: atq̄ acri spiritu suis redargutoribus istent. Aliter autem fecisse non ostentatio sapientiæ sed dementiæ est.

Quædã in iuris peritos paucis de pauprate laudibus immixtis.

Cap. III.

Sunt insup hoies qdã toga aureis bullis & ornatu fere regio insignes nec minus incessu & moru grauitate atq̄ oris faciãdia spectabile: smagnis postergari clientoz cateruis & igenti auctoritate cõspi cui. Hi qdẽ sunt clarissimi legu præceptores: & tribunaliu præfides: a quibus si rite exerceat iura: frenant hoium illecebres mores: extollit in pcentia: & qd̄ suu e unicuiq̄ posceti cõcedit: qbus rei pu. neruus nõ solũ in suis uiribus seruatur: sed pereni iusticia auget in melius. Venerabiles ergo & præcipuo honore dignissimi sunt. Sane quãruncũq̄ alioz purgēt sua prudẽtia notas: una tamẽ labe fere polluti sunt oes: auri cupiditate laborat: nec aliqd seu aliqũe laude dignũ putat: ni fulgeat auro. hos ego ueturos existimo cum reliquis: ut prospicient: nunquid operi nostro aliqd criminis possint suis inferre legibus. Nec me fallit si morem sequentur ueterem qd obiecturi sunt. Cõsueuere quidẽ relictis rostris & prætoria exeuntes: & potissime dum curis paululu soluti in conuentu amicoz eniunt: si cõtingat inter loquendũ fieri mẽtio poetaz: illos extollere laudibus: quonia eruditissimi atq̄ eloquentissimi fuere uiri. tandem post multa absconditũ sub melle uenenũ non lætale ramẽ emittunt. Dicuntq̄ eos parũ fuisse prudentes iquantum tempus omne terentes facultatẽ secuti sunt: ex qua post longos labores nullæ consequuntur opes: superaddentes ob hoc pauperrimos homines fuisse poetaz: nullo splendore spectabiles: nullis diuitiis: nullo famulatu insignes: uolẽtes ex his itelligi. qã non diuites fuere: nullius p̄cii eoz existimãda sit facultas. Quæ qdẽ uerba una rũ ab scõdita cõclusiõẽ facile audiẽtiũ aios intrat: rũ oes in auaritiã proni simus: & stulta credulitate arbitremur summũ bonum possidere diuitias. Hac ergo impulsu peste aurumo si laborem inspexerint nostrum: eos post multa dicturos opus. spulchrũ: sed supuacaneũ: & inutile sudorẽ meũ: eo q̄ minime tendat quo cæteroru mortaliũ labotes intẽdunt: & sic nõ solum aduersum me appatebit dixisse sc̄ntentiam: sed ex consequentia quadã tanq̄ summũ & detestabile malũ: una cum opere poetaz rũ pauprate dãnasse uidebunt. Pia quippẽ & humanitati cõformis atq̄ opinioni uulgari hæc uidet obiectio: & gratiarũ actiõẽ dignissima: dũmodo ex fonte caritatis exundaret in mediũ. Verũ quonia ex offuscato appetitus inepti iudicio sumit originẽ. ridenda est atq̄ abiicienda: & eo tũ prurigini cõpatiẽdum. Et quonia dignitati taliũ insup deferendũ est: ne se postergatos existimẽ obiectiõẽ eoru uerbis amplioribus in suos ortus uertẽdã puto. Cõsistebot ergo spõre qd̄ dictũ est: poesim nullas asserre substantias: & poetaz pauperẽ fuisse: si paupes dici debet qui ulro spreuere diuitias. Stolidos autẽ fuisse nõ cõsistebot: eo q̄ poesis studiũ sequuti sunt: cũ prudentissimos arbitrarẽ: si uerũ deum catholice cognouissent: & nũc reassumẽdo: ne cõfessione mea tam ultronea uidear absolute obiectori bus tanq̄ uictori bus arẽã liquisse certaminis: & obiectiõẽ primã deducamus in mediũ. Dicunt ergo splẽdidi legu interptes insignes poesim nullas asserre diuitias: uolẽtes ob id: ut satis percipi potest: eã ab imirandis excludere: quasi nullius iter scientias reliquas sit momẽti. Equidẽ ut iterato dixerim: certũ est poesim nullas asserre diuitias: non tamen assentio: ut isti uolũt: hoc ignobilitate contingere. Verũ quia sperulatiuarũ disciplinarũ nõ sit officium tale: aut intentũ: sed mechanicorum artificum seu foeneratorũ: quoru in hunc sineĩ ois tendit intentio: qui ut cito ueniat nil gratis penitus operant. Sic & causidici qui hinc ex delictis hominũ: inde ex legu peritiã sibi officinas construunt: in quibus uenalis linguæ maleo numismata cudunt: & aurũ ex miseroru lachrymis uerboitate cõficiunt: qd̄ poesis generosã memor originis oino abhorret: & renuit: ex quo si dãnanda aut paruipendenda est: nullius una secũ precii erit p̄phica rerũ magistra: & cuius opere entium causas discimus. Nullius æque theologia: cuius demõstrationibus rirẽ deum cognoscimus: quibus nullum unq̄ quærẽdi thesauros fuisse studiũ audiui. Si nesciunt isti: poesis maiotibus uacat. Nã cũ cælos inhabitet diuinis imixta consiliis paucoru hominũ mentes ex alto in desideriu æterni nominis mouet: & sua pulchritudine in sublimes cogitationes impellit: tractisq̄ unctiones peregrinas ostendit: atq̄ ex igeniis egregiis sermones exquisitos emittit. Et si quando placidis uocata p̄cibus e sublimi sede descendit in terras factis cõmitata musis: non celsa regum palatia: nõ moles deliciofotũ: domos exgrit habitatura. Verum antra atq̄ p̄rupta montiũ: umbras nemotu: fontes argenteos: secessusq̄ studentium: q̄tũcunq̄ pauperrimos: & luce peritura uacuos intrat & icolit: quod alibi forsan plenius ostenderur exigente materia: & sic cum ætherea sit: atq̄ perẽnis nullũ sibi cũ perituris cõmerciũ est: splendoresq̄ manu factos tanq̄ sutiles & inanes paruifacit: & renuit de suis contenta bonis non rurat aggregare diuitias. Post hæc ex iam dicta positione subnectunt minus prudẽtes fuisse poetaz: qui tale secuti sunt dogma: ex quo nullæ sequacibus cõsequantur opes. Quibus ut respõsum sit: reor plurimum prudentis opus circa eligenda consistere: & ideo hos cõuenire uelim: quis in eligendo prudentior sit habendus merito: iuridicus: an poeta. Aedepol prudentius actum puto elegisse trahentem ad sublimia mentem: q̄ ad terrestria deprimentem: stabilem: q̄ casurã: quæ lögæuũ bonũ præstet: q̄ quæ breuissimũ exhibet. Elegere poetaz scientiã iter sydera: iter deoru sedes: ornatuq̄ cælestes suos cõtina mediãtione trahentẽ. Nunqd hoc uerũ sit testimoniũ reddant ipsã uatũ poemata ipulsu trahentis eleganti stilo poetarũ descripta calamo. Causidici uero legu facultatẽ secuti sola scriptoru ualent memoria: nõ ex igenio: sed ex litteris legulãtorum iura reddẽtes: nec putandũ est ut satis uideri potest: eos insistere circa excelsã: aut semota naturæ: utputa nunqd recta an trãsuersã uia sol ab idis petat hispanos: q̄nimo nunqd hæreditario iure an emphitheotico uel p̄cario Titius uel Sẽpronius occupet agellũ: nunqd certum debitum: aut ufuariũ

Liber

dicendum sit. Nunquid ardens scemina solui possit a frigido uiro. magna sunt & egregia hæc : & ex gremio naturæ sublata. Præterea poësis quæ ueteres prælegere poetæ stabilis est : & fixa scientia æternis fundata atq; solidata principiis : ubiq; & omni tēpore eadē nec ullis unq; cōcussa moribus. Leges autē nō sic : nō equo iure uiuit cū æthyope sauromata. Nō eadē legū auctoritas bello laborātibus atq; læta pace quærit : nec nō augent sæpe minuūt : quæ plurimū potestatis istitata municipalia legibus : cōstitutionesq; regnox facit illas in dictum iusticiū mutas. Senescūt etiā & moriunt aliquādo. Nā nōnullæ iādudū i p̄cio fuere p̄maximo : quæ æuo nōstro : aut neglectæ sunt aut oīno abolitæ : & sic nō idem semp sunt : ut cōperta poësis : ex qbus ne plura dicā satis patet facultatē legū : nō sciennā esse dicendā. Et quā præsit scientia facultati : prudētes nouerūt tam ueteres q̄ moderni. Insuper lōgæuū bonū præstat imitatoribus poësis : si bonū dicēdū est : qđ omnes optare uidemur uitā. S. fama saltem : si nō derur aliter in lōgæuū æuum deducere. Nā ut liquido constat : sc̄re imortalia sunt : cū noīe cōponentis carmina poetarū. Iuristæ uero & si paululū splendēant uestibus : sæpissime morit cū corpore nomen. Breue est ualuisse per sæculū : si sæcula numerent Homeri. Et ut in optatū ueniā nulli uidebit dubium erudito prudēter elegisse poetas : ubi minus iuris periti in electione fuere prudētes in s̄picēs effecti : dū qđ suū est uitiū conant in imeritos retorquere. Pauperrimos fuisse poetas ex eodē : quo supra fonte hauriētes pleno effundūt ore : & potissime cū ipsi sint doctissimi legistæ : quasi ifamis & detestabilis sit pauptas. Manifestū est equidē uris peritos : ex lachrymis alienis : ex ærūnis : & alienis periculis : & persæpe miseris : ut dictū est : auri iam multū cōflasse : & ide palliatos : simbriatos : uaria tectos pelle : aureis coruscōs clauis : lōga post tergum cliētum comitate caterua : cū sic mortaliū uelit demētia scēdētes. Sic poetas : nō ignauia sua : sed innocētia : & q̄a uolunt pauperes fuisse negari nō potest : sed q̄ isti minime uolunt spectabiles insigni atq; perēni claritate fuere : qđ exēplis ostēdisse nō erit difficile. Certū habemus Homerū adeo inopē extitisse : ut nō esset illi lumini bus capto unde sumptus p̄cro ducti possēt ipendere. Sed expecta pauillum : & uidēbis nunqđ hæc fuerit ornata pauptas. Supato Dario potētissimo atq; ditissimo perfarū rege ab Alexandro macedone : eius in mediū uenere iocalia : iter quæ capsula aurea cōperta est artificio & ornatu preciosissima. Hæc tam regis q̄ procerum consensu unanimi non Alexandri iocalibus : sed Homeri uoluminibus seruata est. Quis unq; tā splendidus phaleratis iuristis honor impēsus est ? Sarsinatē bonorū fortunæ Plauto paupior nemo fuit : ægestate quippe : ut honeste uētrē pascret : ad molas manuaras precio fatigabat die noctes in cōponēdis comediiis ducebat infōnes : quarū numerositas & artificiiū egit : ut laurea uictorū atq; triūphantiū impatorū isigne præcipuū nō paruipenderet eius quātūcunq; pauperis ambire comas : cuius odor & uiriditas in eius nominis decus perseuerat usq; in hodiernum : ubi legum iterpretum birreta auro non prohibēte mures & tineæ consumpsere. Ennio insuper brōdusino homini clarissimo tamen uati adeo tenuis fuere substantiæ : ut in auentino unius tantum ancillulæ contentaretur obsequio : cuius seruitorū penuria honorum abundantia restaurata est : ex quibus cum de se famosissimi homo sit unum tantum appofuisse mihi sufficit. Huius n. cum diem clausisset corpus : Scipiones : quorum fuerat amicitia usus : suo sepeliri sepulchro uolucere. Nō asp̄nantes brōdusini hominis cineres Corneliorum misceri cineribus. Præterea quis maronem Virgiliū pauperem & lutifuguli filium non audiuit ? Fuit illi non amplius in bonis q̄ patrius agellus unus apud uicū anden : cui dicunt pietola hodierni : haud longe Mantuam non absq; litigio possessus : cuius agentibus studio rum m̄critis Octauiani Cæsaris orbi toto præidentis amicitia usus est : a quo cum iussisset moriēs æneida igne cremari : ut seruaretur poema egregiū : omnis legum auctoritas pedibus calcata est : & eleganti carmine iussum seruari coliq;. Quis p̄cor legistarū quārūcūq; splendētiū indicis lapillis & auro honor tā magnificus a tā glorioso principe ipensus est ? Veniebant insup plurimi læta paupertate : & honoribus æquis conspicui. Sed exemplis finis imponendus est. Cum tam his q̄ præmonstratis rationibus satis ostēdisse arbitror poetas prudentes : & quantuncunq; pauperes splendidos etiam fuisse : eosq; perēni uiuere fama : ubi cauidicorum opes & nomina tanq; fumus in auras abiēre : nec non eisdem rationibus demonstrasse opus hoc si ualent poemata minime superuacaneum esse : nec sudores meos friuolos componendo. Nūc autem post hæc libet paululū exire limen : si forte queā obloquentiū in paupertatem frenare impetum. Est igitur paupertas quā multi fugiunt tanq; importabile malū : ut uulgo placet : caducorū bonorū paucitas. Esto ego existimē eam animi ægritudine fore : qua & abundantes persæpe laborant. Prima quippe : si desiderio careat augendi : placida atq; optabilis est : & eius infinita sunt cōmoda. Secunda uero pacis & quietis est hostis misere cruciās mentes : quibus inhabitat. Prima poetarum fuit quos isti pauperes uolunt : eis quippe dūmodo esset quod uitæ sufficeret satis erat. Hac enim duce libertatē uolentes consequimur animi tranquillitatem : & cū his laudabile potiū : qbus mediis uiuentes in terris gustamus caelestia. hæc in solido sita ē : nec fortunæ mūdana uersantis minas aut iacula timet : fulminet æther desup : cōcutiat uentorū ipetuosa rabies orbē : inudent cāpos imbres assidui. Diluant flumina : sonet classicū : tumultuosa oriantur bella. Discurrant p̄dones undiq;. Hæc ruinas ridens & scēndia dulci securitate lætat. Hæc oraculo Apollinis in p̄sona Aglai sophidii parui possessoris agelli thesauris Gygis regis prælata est. Hæc delectati poetæ omare uirtutibus animū : meditationibus uacare caelestium : altisonis carminibus poemata texere : & nomen sibi perpetuum quærere potuere. Hac delectatus Diogenes sui æui splendidissimus Cynicorum princeps diuitias : quarum abundantissimus erat : omnes potuit largiri uolentibus atq; largitus est. Doliūq; quasi uersatilem domum q̄ palatia habitare maluit : & lactucas siluestres suis lotas manibus manducare : q̄ Dionysio adulari : ut tucceris uteretur regiis. Hæc uoluntaria rerum abiectio : & claritas studiorum ad se uisendum euocasse potuere superbum iuuenem : atq; iam animo orbis tenētem imperium Alexandrum macedonem eius amicitiam exquirentem : & frustra munera ingenia offerentem. Hac delectatus Xenocrates ortulo cōtentus modico : eiusdē iuuenis aiū mouisse potuit in

desiderium beniuolentiae suae quae insigni legatione atque donis regis postulauit. Hac delectatus Democritus patrios agros & innumerabiles opes reipsum. Atheniensium ultro concessit: fatius ducens cum paupertate studiorum libertate laetari: quam opum seruili cura uexari. Hac delectatus Anaxagoras dulcedine tractus philosophiae potuit ingentia praedia neglexisse: asserens quoniam seipsum perdidisset: si illa colere uoluisset. Huius opera Amyclas pauper nauta nocte in littore solus clamantem Caesarem cuius uocem superbi timebant reges ad hostium gurgulitoli atque pulsantem audiuit intrepidus. Sic & pauper Aruns flagrante Italia omni ciuili belli incendio iter marmorcos lunae montes caeli solis lunaeque prospectans motus stetit ipauis. Haec non stuentur: quae paupertatem lacerant fugiuntque. Dicant oro si oportuisset Homerum de re agraria cum uilico litigare aut de domestica a curatore domus ratione exigere: quando illic excogitasse carmen: & nomen suum claritate siderea flotidum in hominum diernum usque protendere potuisset: Quando Virg. Quando reliqui poetica cum paupertate sectantes. Non igitur illam spreuerunt amicti purpura: eo quod palliastro tenui recta procedat. Nam rite studentium prima gloria est nescio quippe: immo scio quid referat corpus ornasse uestibus aureis: si mens uitioque labe sordescit: nec ut arbitranrur anxia comitati turba sola procedit. Hanc uates semper laureis insigniri prosequuntur: & saepe nominatus Homerus: Esiodus: Euripides: Ennius: Terentius: Virgilius: Flaccus. Aliique plures diuinis ornauere carminibus. Sic pompa tamen fulgidiori palmatis induiti tunicis Camilli: Quintii: Curtii: Fabritii: Scipiones: Cicerones inuadit etiam & gloria facinorumque auro diuiores splendidis comitantur triumphis: eamque excellis praeposere regibus orbis praefecere imperio. Sic ergo sociata: sic ornata solam squalentem peritque iuris dicent incedere. Secunda insuper paupertas eorum profecto est: qui eam tanquam hostem conantur effugere: non aduertentes dum maiori conatu sequuntur diuitias uerae prouant paupertatis in gremium. Precor quid aliud paupertas est quam summa in abundantia angere desiderio congregandi: Tantalum ne diuitem dicam: si tibi circumdatus & poculis fame sitique pereat. Absit: pauperimus habendus est. Sed concedamus legis nostris opulentiam dari: & quid ex inde uoluptatis possint assumere uideamus. Si experientiae credimus assidua ardentique semper premuntur sollicitudine: qui diuites nuncupant. Si appareat in aere nubecula confestim pluuia suspicatur: & timet anxius: ne nimia corrumpant fata: si uentus excites: ne euellant arbusta: aut aedificia impellant pauescit. Si suscitetur in terris incendium ne in suas euolet aedes timore labascit. Si bellum nascatur armatis gregibusque superminere rapinam miser ariolatur. Si concordia ex litigiis oriatum tanquam suum infortunium ingemiscit. Amicorum inuidia: latronum astutia: raptorum uolentia: affinium insidias: tum ultus ciuicos. Secordia uexatus assidua expauescit. Possem supaddere multa: quae non solum diuites hos pauperes faciunt: sed egenos. In lubrico posita sunt fortunae bona: nullo certo firmata subsidio. Desistant ergo in benemeritos insultum facere miseri: uideantque: ut litigii causam auferant omnem: nil secum uates uoluisse commune illi turbae lis imixta: & frequentia fori apud rostra insistent clamore uenali poetae in syluis & solitudinibus otia meditationibus terunt. Illi fontium et imma cupido exquirunt animo. Isti illustrium carmine extollunt clara facinora. Illi totis affectibus cupiunt aurum. Isti totis uiribus gloriae quaerunt & inclyta fama: & ne pluribus instem satis haec inter se distantia sunt. Quae si uos omnium rerum iudices mouere non possunt: ut loquamini moderatius in poetas: moueat uos uestri Solonis auctoritas: qui ex amplissimo legumatore in poesim iam senex uoluntarius euolauit.

Qui sint & quae multa poetis quaedam apponant.

Cap. V.

Sper praeterea serenissime regum: ut tu longe melius nosti: diuino munere domus in terris composita ad instar caelestis concilii sacris tantum studiis dicata: in hac sublimi in solio ex dei missa gremio philosophia retum magistra praesidet augusta facie: & diuino splendore conspicua: regis induta uestibus: & aurea insignita corona: nec aliter quam mortalium imperatrix: cum prima sinistra libellos: & dextra regale baiulatus sceptrum: & deserto sermone audire uolentes: quae sint laudabiles hominum mores: quae naturae parentis uires: quod uerum bonum & caelestia docet archana. Quae si intres non est dubium quoniam sacrarium omni reuerentia dignissimum uideas: & si circumspertes quicquid humana possunt agere studia: quicquid ingenia speculari: quicquid comprehendere intellectu: uidebis liquido & adeo miraberis: ut recum ducas unum totum continens domum esse: imo ipsam fere diuinae mentis effigiem: & iter alia summa ueneratione dignissima sunt ibi post dominam caelsiori in sede locati homines: non multi tamen: mites aspectu: atque eloquio etiam morum grauitate tanta honestate atque uera humilitate spectabiles: ut credas deos potius quam mortales. Hi iam praesidentes dogmatibus pleni abunde aliis igerunt: quae nouerunt. Est & alia multitudo praestrepes uariatum quidem hominum spiritum: ex qua nonnulli omni abiecta superbia uigiles mandatis insistent: si forte studio quaerant in altiore deuenire gradum. Alii uero sunt: qui fere rerum principiis auditis elato animo in uestes imperatricis uncas iniiciunt manus: & acriter uolentia quibusdam subreptis piculis uariis insigniti titulis: quos nonnunquam extra domum uenales coperiunt: non aliter quam si mentem omnem diuinitatis perceperint fastu quodam inflati: ex sacra se proripiunt aede. Quam tamen cum deerrimero insipientum prudentes aduertunt. Hi autem aduersus quascumque bonas artes coniuuratione unanimi facta: ante alia conantur fingere bonum uirum. Exterminant autem facies suas: ut appareant uigilantes. Accedunt insuper deiectis in terram oculis: ut nunquam a meditationibus separari uideantur. Tardo tamen ferunt gradu: ut sub pedere sublimium speculationum nimio ab insipidis titubare credantur: honesto uestimentoque urunt habitu: non quia mens honesta sit: sed ut ficta sanctitate decipiant. praeus est sermo illis grauisque: rogati non absque praemisso suspirio & tepusculo iterposito: ac eleuatis in caelum oculis paululum responsa concedunt. Volentes ex his a circumstantibus arbitrari: quae ex longinquo supercaelestium sanctorum archano non absque difficultate uerba deducant in labia: quae sunt dicturi: pietate: sanctitate & iustitia praesentem: propheticum praesaepe utentes uerbo. zelus domus dei comedit me. Hinc ad ostentationem suam admittendae scientiae praecedentes: quae non nouerunt omnia dant: nec frustra. Hoc faciunt enim: seu ut non interrogent de bus respondere nesciret: seu ut tanquam uilia & minora: & a se cognita despexisse atque neglexisse uideantur: & uacasse maioribus. His autem decipulis captiuatis isti

plentū iudicis ciuitates ambire: sacularibus se miscere negotiis: consilia p̄stare: cōnubia tractare: cōmestatio
 tibus iteresse: testantiū dictare tabulas: testamētōrū executiones assumere: & multa minus philosophos de/
 centia agere p̄sumptuose incipiūt atq; p̄sequunt: ex quibus fit: ut in famosam uulgi famā quādoq; deueni/
 ant: ex qua tanta tumiditate turgescūt: ut incedentes cupiant a uulgo digito demonstrari: & longe magis au/
 dire: q̄a pergrādes magistri sint: uidere q̄ eis assurgāt p̄sidentes in r̄tūis: eos rabi uocitēt: salutēt: inuitēt: p̄po/
 nant: atq; p̄ficiant. ex his omni cōsideratione seposita audēt oīa: nec uerentur in alienas messes falces imittere
 suas: ex quo fit: ut dum cetera p̄ter sua ignominiose deturpare conant̄ interueniat aliquando de poesi: & poe/
 tis colloquiū: quoz̄ audito noīe tanto repente accendantur furore: ut igneos oculos illos habere diceret. Nec
 possunt cōsistere: fremūt: agunt utq; ip̄etu. Demū quasi aduersus eos: nō aliter q̄ in lerales hostes cōiuratū sit
 nunc in scholis: nunc in plateis: nunc in pulpitis auscultate nōnunq̄ uulgo inerti in eos infano clamore p̄rū/
 punt: ut nō de innocuis tantū: sed & de se timeant circūstantes: & aiunt poesim oīno nullā: aut futile faculta/
 tem atq; ridiculā. Poetas hoīes esse fabulosos: imo illos: ut despectiori utantur uocabulo: nōnunq̄ fabulones
 appellant. Rura syluas & mōtana colētes: eo q̄ moribus nec urbanitate ualeant. Præterea eorū poemata esse
 dicūt obscura nimis atq; mēdacia lasciuīs plena: & deorū gentiliū nugis atq; ineptiis referta. Asserentia Iouē
 quēdā adulterū & spurcidū hoīem: nunc deorum patrē: nunc cæloz̄ regem: nūc ignē: nūc aerē: nūc hoīem:
 tunc taurū: nūc aquilā: & huiusmodi incōueniētia. Sic & Iunonē & alios infinitos eos multorū nominū ce/
 lebres facientia. Mentīū isup seductores clamitāt esse poetas: ac suasores c̄tminū: & ut turpioris si possint: cō/
 maculēt nota: prædicūt eos philosophoz̄ simias esse: Firmantes inde poetarū libros legisse: aut tenere præ/
 grande piaculū: ac nulla facta distinctione auctoritate: ut aiunt fulti Platonis eos ne dū e domibus: sed ex ur/
 bibus esse pellendos: & eoz̄ scenicas meretrulas Boerio approbāte in exitū usq; dulces detestabiles fore at/
 que eiiciēdas una cū eis: & renuēdas oīno. Quid multa? longū nimis eēt oīa in mediū deducere: quæ illis exi/
 triale odiū infestante inuidia dicēda furētibus parat. Ad hos tā celebres iudices: tam æquos: tā mites: tā fauora/
 biles satis credēdū est princeps inclyte deueniet opus nostrū: qđ scio circūdabūt more leonis famelici: ut in/
 ueniat qđ deuorēt: & quoniā omne poeticū est: nō expecto m̄tiorē sentētiam q̄ irati fulminēt in poetas: nec
 scio qbus spiculis pectus apponā: nisi eis quæ uetus odiū demonstrauit: illa conabor repellere. O bone drus sis
 tā indiscretis: tā incōsideratis clamoribus obuius: & horū demētīū obsiste futuri. Et tu etiā rex obtime: quo/
 niā ad triones uentū est generosi pectoris tui uiribus adsis: set opē militanti tibi: nūc ais opus est: nūc: pector/
 re firmo: acuta & uenenata: nec toboris tela istorū sunt. Nā si inepti sint iudices: alias tamē ualēt: & ideo hor/
 reo & tremisco nisi deus primo: qui nō deserit sperātes in se. Et tu inde faueris: & tenues mihi uires sunt: &
 ingenium debile: sed spes ingens subsidii: qua fretus in eos irruam comitante iustitia, cordi ingerete iam au/
 daciam sentio.

Poesim esse inlem facultatem.

Cap. VI.

Gynnasium pusillus intraturus hō aduersus has gyganteas moles sit m̄ates auctōtate: qua possūt
 aut nullā: aut futile facultatē fore poesim: si p̄cōter ante alia quid nā sit poesis: seu circa quod eius
 uerferetur officium: nil aliud fecisse reor: q̄ in scirpo quæsisse nodū. Sed quoniā faciendū est: quæ so/
 ut id aperiant hi farulātū oīum p̄ceptores egregii: ut appareat: circa quod nostrum uelint uersari
 certamen. Scio obstinata fronte nullo unq̄ p̄fusa rubore ridentes inquent: q̄ paulo ante male dictū est. O bo/
 ne deus adsis: & has ridiculas obiectiones aduerte: & in melius eorū dirige gressus. Dicūt ergo dānantes poe/
 sim eam omnino nullā esse: qđ si sic est: scire uelim unde iam dudum tot illustres uiri sibi poeta quæsiuere
 nomē. Vnde poematū multa uolumia? Vnde hoc nome poesis ortū est? Si poesis nihil est. Certe si responsu
 ri aliquid sint: per ambages ituros reor: cū nihil aliud quæant iure respondere: q̄ aduersus inanē positionē
 suā sit. Certissimū enī est: ut post hæc suo loco mōstrabit: hāc: ut ceteræ disciplina: a deo a quo sapia oīs: ini/
 tium habuisse: & uti reliquæ ab effectu nomen sortita est: a quo demum celebre poetarum nomen deriuat/
 tum: & inde poematū poetis. Quibus stannibus non oīno nihil: ut aiebant uidetur esse poesis. Quæ si scia est
 quid inquit sophista clamor? Credo paululū retrahent pedē: uel potius in secundā obiectionis partē ob dif/
 gteganuā copulā transuolantes inquit si farulatas ē: futilis facultas est. O ridiculū rancidulū satius tacuisse fue/
 rat: q̄ uerbis friuolis in errore sese p̄cipitasse maiore. Nōne uidēt ignari ip̄um noīs huius: facultatis. s. significa/
 tū semp aliq̄le plenitudinē demonstrare? Sed de hoc alias. Et q̄so expti mant elegātes hi uiti quo iure poesis fa/
 cultas dicēda sit futilis: cū eius istigatione opitulante diuina grā tor extēt clara uolumina: tot memorāda poe/
 mata: tot inuenta plocide atq; peregrina: obmutescant egdē: si patiet̄ inanis ostentatōis uredo. Siqd obmute/
 scent dico: mori mallēt q̄ ueritatē nedū extremis labiis: sed tacitu t̄nitate fateri. in diuerticulū aliud irruent &
 suo iterprætātes iudicio hūc dicēt adiectione futile itelligendū fore dānosā atq; detestabile: eo q̄ poemata
 a poesi uenientia deoz̄ suoz̄ cantēt illecebra & ifanda suadeāt. Esto possit hæc iterpratio reprobārī cū futile
 nō sit quod est illecebris plenū: poterat tā æquo aio tollerari: sed qđ ob eā uolunt possēt rōne fateri cū consi/
 tear ultro nōnulla fore poemata id qđ asserunt exprimeria: q̄obrē si mala species possēt bono generi deroga/
 re uicissent. Sed dep̄cor si praxiteles aut phydias sculpru ra doctissimi ipudicū sculpsēt in p̄t̄iapū in iolē nocte
 tendentem potius q̄ spectabilem honestate Dianam. Aut si contingat apelles: seu noster ioc̄tus quo suo æuo
 tion fuit apelles superior. Martem se ueneti immiscentem potius q̄ Iouē diis ex trono iura præbentem has
 artes damnandas fore dicemus stolidissimū esse fateri lasciuientū quippe ingeniorum culpa hæc est. Aequo
 modo iam dudū nōnulli fuere poetæ si tales poetæ dicēdi sunt qui seu rōne quæstus seu ad gratiā populi p̄/
 merendam sic eo exquirente sæculo & illecebrī suadēte lasciuia: q̄ honestate omissa in has ineptias cortuere.
 Quæ qdem dānandæ detestandæ & abiiciendæ: ut latius post dicet. Ob hoc tamē quorūdā fingentiū scelus

non est uniuersalis dānanda poesis: a qua tot in uirtutes suasiones & poetarū monita atq; documēta legimus ab his quibus curā fuit cælestes meditātōes sublimi ingenio ac summa cū honestate & stili atq; uerborū or- tu describere. Sed qd multa: Est non solū aliquid sed scia ueneranda poesis. Et ut sæpius in præcedētibus ui- sum est: & in sequētibus apparebit: non inutilis: sed succi plena facultas est: sensus uolētibus ex fictionibus inge- nio p̄mere. Et sic patet ne longius p̄trahamus sermones: primo certaminis iḡtessū duces hos terga dedisse: eosque modico labore nostro aream liquisse duelli. Sed quid poesis sit explicandum est: ut ipsi uideant q̄ sto- lide opinentur illam futilem facultatem.

Quid sit poesis: & unde dicta: & quod officium est eius.

Cap. VII.

Poesis est quā negligētes abiiciunt & ignari. Est seruor qdam exq̄site iueniendi: atq; dicēdi seu scri- bendi qd inuenieris. Qui ex sinu dei p̄cedens paucis mentibus: ut arbitror: in creatione cōcēditur. Ex quo quoniā mirabilis sit: rarissimi semp̄ fuere poetæ. Huius. n. seruoris sunt sublimes effectus: utputa mentē in desiderii dicendi cōpellere: peregrinas & inauditas inuentiones excogitare: medē- tatas ordine certo cōponere: Ornare cōpositū in alitato quodam uerborū atq; sententiarū cōtata:

uelamento fabuloso atq; decenti ueritatē contegere. Præterea si exquirat iuentio: reges armare in bella: dedu- cere naualibus: classes emittere: cælū terras & æquora describere: uirgines fertis & flotibus insignire: actus ho- minū p̄ qualitibus designare: irritare torpentes: desides aiare: temerarios retrahere. fontes uincire: & egre- gios meritis extollere laudibus & huiusmodi plura. Siquis autē ex his qbus hic ifundit seruor hæc minus ple- ne fecerit iudicio meo laudabilis poeta nō erit. isuper quātū nrūq; urgeat aios: qbus ifusus ē praro ip̄ullus cō- mendabile pficit aliqd si ifstrumenta: qbus meditata pfici consueuere desecrunt. utputa grāmaticæ præcepta atq; rhetoricæ: quorū plena notitia opportuna ē. Esto nōnulli mirabiliter materno sermone iā scripserint & p̄ singula poesis officia pegerint: hic & liberaliū aliarū artiu: & moraliū atq; naturaliū saltē nouisse principia ē necesse: nec nō & uocabulorū ualere copia: uidisse monumenta maiorū: ac etiā meminisse hystorias nationū: & regionū orbis: mariū: fluuiorū: & mōtium dispositiōes. Præterea delectabiles natutæ artificio solitudines opportunæ sunt: sic & trāquillitas animi & sæcularis gloriæ appetitus: & p̄sæpe plurimū p̄fuit ætatis ardot. Nā si deficiat hæc nōnunq̄ circa excogitata torpescit ingeniu. Et quoniā ex seruore hoc ingenioꝝ uires acuate atq; illustrante nihil nisi artificiatū p̄cedit: ars ut plurimū uocitata poesis est. Cuius quidē poesis nomē nō i- de exortū est: unde plurimi minus aduertēter existimāt. s. a poyo poyz: qd̄ idē sonat qd̄ singo singis: quimo a poetes uerustissimū græcorū uocabulū latine sonās exquisita locutio. Nam primi: qui iflati spiritu exquisite rudi adhuc sæculo cœpere loqui: utputa carmine: tunc oino loquendi genus incognitum: ut sonorū auribus audientiū etiā uideretur: illud p̄satis moderauerē temporibus: & ne delectationē nimia breuitate subtrahe- ret: aut longitudine plurima luxuriās tediū uiderē inferre certis mensuratū regulis atq; itra diffinitū pedū & syllabarū numerū coercuere. Sane quid ex hoc tam accurato dicendi ordine p̄silibat: nō dicebatur poesis amplius sed poem a: & sic: ut iam diximus: tā arti q̄ artificiatō ab effectu nomē cōsequutū est. Inquiēt forsan isti obiurgatores per lucidi: & si dixerim scientiā hanc ex dei sinu recentibus adhuc aiabus infundi se nolle uerbis meis sans p̄stare fidei: qbus satis roboris æquis animis: quæ uidemus assidue poterāt præstitisse: sed adhuc egemus testibus. Si ergo legerint quid Tullius Ciceto homo philosophus nō poeta dixerit in ea ora- tione: quā apud senatū habuit p̄to Aulo licinio archia in fidem forsan faciliores deueniēt. Dicit eni sic. Atq; sic a sūmis hoibus eruditissimisq; accipimus. Cæterarū terū studia atq; doctrina: & p̄ceptis: & arte constare poetā. Natura ipsa ualere: & mentis uiribus excitari: & quasi diuino quodā spiritu iflari. &c. Et ne orationē lō- gius p̄trahā: satis appatere potest: piis hoibus poesim facultatē eē: & ex dei gremio originē ducere: & ab effe- ctu nomē assumere: & ad eā ifignia atq; fausta multa spectare: qbus ipsimet negātes utunt̄ assidue. Si quærāt ubi uel quādo i promptu est: fateant̄ ipsi quo duce: cuius opere fictiones suas ipsi cōponāt dum scalas gradi- bus distinctas in cælū erigūt: dū p̄ceras a rbores ramorū sæcūdas æque ad astra producūt: dum mōtes in ex- cellum usq; circuitionibus ambiunt. dicēt forsan: ut huic a se icognitæ detrahāt: quo utunt̄ rhetoricæ opus esse: qd̄ ego pro parte nō inficiat. Habet eni suas inuentiones rhetorica. Verū apud tegmenta fictionū nullæ sunt rhetoricæ partes. Mera poesis est quicqd sub uclamēto cōponimus & exquirif exquifite.

Qua in parte orbis prius effulserit poesis.

Cap. VIII.

Simi tex qua sub cæli plaga: quibus sæculis: cuius opere hæc primo cōpatu erit in terris exquiras: uix credo satis certū posse dari respōsum. Quidā autē existimati sunt hanc rum sacris cerimoniis. ueterū originē habuisse: & sic apud hebræos exoriā: eo q̄ ab eis primo deo sacrificiū oblatum sa- cræ testantur litteræ. In quibus legif̄ Caym & Abel fratres & primos natos orbis homines deo sacrificasse. Sic & a Noe undis cathaclysmi cessantibus eo arcā exeunte deo factū fuisse consecūtū. Præterea & ab Abraā superatis hostibus: dum melchisedech sacerdoti uinum obtulit atq; panem. Sane cum ex his qd̄. quærif nō sumat: dato uaticinātes potius q̄ probantes asserāt: minime arbitrandū sacra hæc absq; ulla uer- borū prolatione consecuta. Subiungunt a moyse: cum sicco pede una cū populo israhel: rubrū superasser ma- re: integre peractū: cum legamus eum sacra: & sacerdotes: & tabernaculū in star futuri templi erectū: & oio- nes: qbus placatē diuinitus iuenisse: qbus aspectis uidebit̄ nō anre moysis ducis israhelitarū tempus poesim apud hebræos habuisse p̄cipiū. Qui quidē circa finē uitæ Marathi regis Sicioniorū: qui diē obiit anno mū di. m. mil. dclxxx. populū eduxit: & facta consecit. Sunt & alij gloriā hanc babylonis largiri uolentes. Quos irer uenetus puteolanus episcopus hystoriarū inuestigator permaximus erat asserere consuetus dicacitate p̄tolixa poesim moyse longe antiquiorem: utputa nembroth temporibus ortam. dicebat enim eū primū idolatriæ inuētorē: eo q̄ cū ignē mortalibus accōmodū uidisset ac ex mōtibus eius atq; murmuratiōibus

futura quædã cognosceret eum deũ fore firmabat: & ob id loco dei nõ solũ coluit caldæisque suasit: ueg: illi tẽpla cõstruxit: sacerdotes ordinauit: & precatões etiam adinuenit: quibus i precatõibus ostendebat eũ exquisito usum eloquio: qd' possibile e: esto unde sumpserit nõ explicaret liqdo. Ego autẽ & si sæpissime legerim apud Asyrios religiois cultũ: philosophiæ studiũ: & armõz gloriã prio fuisse. Non tamẽ absq; alio sude digniori testimonio facile credã apud barbaras & adeo imanes nationes originẽ habuisse artificũ tam sublime. Græci isuper apud se exortã poeticã autumant ut totis uiribus affirmat Leõtius: i quã credulitatẽ & ego paululum trahor: memor aliquãdo ab inclyto præceptore meo audisse penes prisços græcos tale huic fuisse principiũ. Nã cum primo iter rudẽ adhuc hoies nõnulli cælsioris ingenii cõpissent naturæ parentis opa admitti. & inde p meditatões sensũ intrare credulitatẽ aliquẽ unum esse. Cuius ope & iperio gubernarent & ordinarentur cuncta quæ cernerent: & eũ unum uocauere deum. Deinde existimantes eũ nõnunq; terras icolere arbitratũ sanctum fore: ut diuertacula suo nomini dicata ueniẽs iuenerit ei sacras ædes erexere: sumptu permaximo cõstruxere: q's nos tẽpla dicimus hodie. Inde ut eum erga se propitiũ facerẽt quosdã honores præcipuos excogitauerũt. Illis statutis tẽporibus siendos: quos dixere sacra: Demũ quoniã quantũ cæteris pualere diuinitate rati sunt tantũ p cæteris honorandũ: cõstituendas eius i sacris argenteas mensas & aureas phyalas: cãdelabra & aurea quacũq; uasa: & ex prudẽtioribus atq; nobilioribus populi homines: quos dixere postea sacerdotes: eosq; in sacris cõficiẽdis nõ uulgaribus quinimõ preciosissimis uestibus & thiaris atq; lituis isignes esse uoluerẽ. Tandẽ quoniã uidereẽ absurdũ mutos tacitosq; pontiffices deitati exhibere sacra uoluerũt uerba componi: p quæ ipsius deitatis laudes & magnalia monstrarent: & populi uota exprimerent & preces secũdum opportunitates hominum porrigerent eidem: Et quoniã apparet incongruum: non aliter q; si cum uiliũco aut seruulo seu contubernali amico loquereris diuinitatem alloqui uoluerẽ prudentiores: ut exquisitus loquendi modus inueniretur: quem excogitandum sacerdotibus commiserẽ. Ex quibus aliqui pauci tantum: quos inter fuisse creduntur museus Linus & Orpheus quadam diuinæ mentis instigatione commoti carmina peregrina mẽsuris & tẽporibus regulata sinxere: & in dei laudẽ inuenere in quibus: ut amplioris essent auctoritatis sub uerboz cortice excelsa diuinõz mysteria posuere: uolẽtes ob hoc ne talium ueneranda maiestas ob nimia uulgi notitiã in contẽptus præcipitiũ efferret: qd' artificiu: quoniã mirabile uisum e: & eo usq; inauditũ: ut prædiximus ab effectu uocauere poësim seu poetas: & q' cõposuerant poëta uocati sunt: & quoniã nomẽ etiã sauet effectui creditur: ut omittamus additũ carminibus cantũ & reliq; apud græcos originẽ habuisse poësim. De tẽpore uero ambigit plurimũ. Dicebat. n. Leontius a Barlaã calabro pceptore suo: & ab aliis eruditis uiris i talibus audisse sapius tẽporibus Phoronei argiuõz regis q' año mudi. iii. M. ccc. lxxv. regnare cõpẽt. Musæũ quẽ ex iuẽtoribus carminũ unũ diximus isignõ apd græcos fuisse uirẽ: & eodẽ fere tẽpote floruisse Linũ: de quibus adhuc fama satis celebris e. q' eos apud nos et testat sacris p fuisse ueterũ: & his eẽ addit Orpheus thrax: & ob id primi credunt theologo. Paulus at pufinus lõge iuniorẽ poësim eẽ dicebat nõ mutatis auctoribus asserẽs Orpheũ: q' ex antiq; iuentoribus scribit unus: t pibus Laomedontis troianõz regis claruisse: circa años mudi. iii. M. dccc. x. Eũq; Orpheũ & argonautis fuisse: & non solũ successorẽ Musæo fed eiused Musæi Eiumolphi filii fuisse magistrũ. Qd' eẽ in lib. tẽpõz restat Euseb. Ex quo patet: ut dictũ est lõge iuniorẽ q' dicerẽt apud græcos eẽ poësim. Attamẽ ad hæc respondebat Leontius arbitrariã doctis græcis plurimos fuisse Orpheos atq; Musæos. Vez illũ ueterẽ Musæo ueteri atq; Lino cõtẽporaneũ grærũ fuisse ubi Thrax iunior p dicitur. Sane quoniã hic iunior Bacchi orgyam adinuenit: & menandrus nocturnos cõrtus: & multa circa ueterũ sacra inouauit & plurimum oratione ualuit: ex quibus apud coæuos isentis existimatonis fuit: a posteris primus creditus eẽ Orpheus: rui opinioni forsã adhaerendũ est: rui quorundã ueterum testimonio constat: etiã ante natũ louẽ cretensem nonnullos fuisse poetas: cũ post raptã a loue Europã per Eusebiũ constat claruisse Orpheũ thracẽ. cũ igitur inter se sic discordantes sint: nec ullum satis ualidũ testimoniu ex antiq; auctoribus ad corroborandas opiniones suas inducant: non satis certũ habeo rui fides præstandã sit. Apparet tamen ex temporibus descriptis si Leontio credendum sit apud græcos potius q' apud hæbreos: & si uenero apud Chaldeos primo q' apud græcos apparuisse poësim. Si uero Paulo fidẽ præstare uelimus: sequẽt Moysen primo q' Babyloniõs: aut græcos eiused fuisse magistrũ. Ego aut quantũcumq; Aristoteles dicat rone forsã superiori tractus: poetas primos fuisse theologos existimans eos græcos itellexisse: qd' aliqualẽ adminiculum opiniononi Leontii uiderẽt asserre. Nõ credã huius poësis sublimes effectus sinamus in belua illa nẽbroth: sed nec in Musæo seu Lino uel Orpheo quãtũcumq; uetustissimis poëtis nisi: ut arbitrantur aliqui: Musæus & Moyses unum & idẽ sint: primo isufos: quinimõ in sacratissimis & deo dicatis prophetis: rui legamus Moysen hoc percitũ: ut reor desiderio penthateuci partẽ maximã non solũ stilo: sed heroico scripsisse carmine spiritu sancto dictante. Et sic alios nonnullos æquomõ magnalia sub metrico uelamine litterali: quod poëturum nuncupamus sinxisse. Quõz ego nec forsã isipide reor poetas genitiles in cõponendis poematibus secutos uestigia. Verũ ubi diuini hoies sancto pleni spiritu eo ipellente scripsere: & sic alii uir mentis unde uates dicti hoc urgente seruire sua poemata condidere. Tu aut rex inclyte cũ nil aliud circa huius originem qd' dicam habeam tuæ serenitatis iudicio sume quod libet.

Cõposuisse fabulas apparet utile potius q' dãnõsum.

Cap. IX.

Sferunt isuper hi boatores magnifici poetas fabulosos hoies esse: & ut deiectioni seu detestando magis utant uocabulo: stomacantes illos aliquãdo uocitãt fabulones. Nec dubitẽ quin ignaris ex ecrãda plurimum talis uideatur obiectio. Ast ego floccifacio. nõ habet aliquõz linguæ spurcitias illustriũ uiroẽ gloriosũ nomen insicere. Doleo q' uidens hos liuore percitos in innotuos sese ifrenes efferre. Sed quid tandem concedo fabulosos, i fabularum compositores esse poetas: nec hoc

ignominiosum existimo nisi uti formasse philosopho syllogismū. Nam si ostendatur quid sit fabula: & quæ fabulæ sint spēs: & quibus hi fabulones usi sint: reor nō adeo p̄ grande piaculum uidebitur: ut hi uolunt fabulas condidisse. Fabula igitur a re alia a se fatis honestam sumit originē: & ab ea cōfabulatio quæ nil aliud q̄ collocutio sonat: qd̄ fatis per Lucā in euangelio demōstrat̄ dum dicit de duobus discipulis post christi passio- nem euntibus i castellū cui nomē Emaus sic aiēs. Et ipsi loquebant̄ adinuicē de his oibus quæ acciderant: & factū est cū cōfabularētur & secum quærerent: & ipse christus appropinquans ibat cū illis &c. Et si cōfabula- ri sanctis hominibus non ipuratur in uiriū: nō erit fabulā composuisse peccatū. Sed cedamus paululū his. Su- peruacancū est cōposuisse fabellas non isiciat: si simplices tantū poetas fabulas cōposuisse cōcesserim: uerum nusquā leget: qn̄ ab intelligēti hoīe cognoscat̄ aliquid magni sub fabuloso cortice palliatū: & ob id consueue- re nōnulli sic fabulā diffinire. Fabula est exēplaris seu demōstratiua sub figmēro locuti: cuius amoto cortice pater intēo fabulant̄. Hæc q̄ druplicē fore spēm credo. Quæq̄ prima oīno ueritate caret in corrice: utputa- quādo aialia bruta: aut etiā insensata interloquētia inducimur: & auctor harum p̄maximus fuit Aesopus uir græcus antiquitate ac etiā grauitate uenerabilis: & dato his non solū ciuile uulgus, sed et̄ agrestes utant̄ ut/ plurimū: nō fastidiuit aliquando suis libris inserere Aristotel. cælestis ingenii uirū & periparetichoz̄ principē philosophoz̄. Secunda aut̄ spēs in sup̄ficie nōnunq̄ ueritati fabulosa cōmiscet: ut si dicamus Minei filias nen- tes spernentēsq̄ orgia bacchi i uestigationes uersas. Has aut̄ a primæuo uetustissimi iuenerē poætæ: quibus cu- ræ fuit diuina & humana pariter palliare figmentis: & q̄ poetarum sublimiores secuti sunt i melius euexere- posito nonnulli comici deprauauerūt eas magis de assentiū lasciuientis uulgi q̄ de honestate curauere. Species uero tertia potius hystoriæ q̄ fabulæ similis est. hac aliter & aliter usi poætæ cælebres sunt. Nam heroici quā- tuncq̄ uideant̄ hystoriā scribere: ut Virgilius dū æneā repestare maris agitatū scribit: & Homerus alligantū malo nauis Vlysem ne a fyrenaz̄ cantu traheret: longe tamē aliud sub uelamine sentiunt q̄ mōstrat̄. Comi- ci insup̄ honestiores: ut Plautus atq̄ Terētius hac cōfabulandi specie etiam usi sunt: nil aliud præter qd̄ litte- ra sonat̄ intelligētēs: tamē arte sua diuersoz̄ hoīum mores & uerba describere: & interi lectores docere & cau- tos facere: & hæc si de facto nō fuerint cū cōmunia sint: eē potuere uel possent. Quarta quidē spēs nil penitus in superficie nec in abscondito ueritatis habet cum sit delirantiū uerularum inuērio. Ex q̄bus si hi redargutores eximii primā spēm dānent qd̄ etiā sacris litteris legimus: ligna. siluarum de constituendo rege sibi habuisse colloquium damandū ēt uenier. Si uero reprobet̄ secunda: omne fere sacrum ueteris testamēti uolumē ue- nier reprobandū: quod absit: cum eodē passu in eodē scripta cū æditionibus poætaz̄ uideant̄ necedere: & hoc tantū ad componēdi modum. Nam ubi absit hystoria neuter de possibilitate sup̄ficiali curat: & q̄ poæta fa- bulam aut fictionē nūcupat: figuram nostri theologi uocauerē. Quod nunqd̄ ita sit uideant iudices æquo res æquo ponderātes libramine sup̄ficē litteraz̄ uisionū Isaie: Ezechielis: Danielis & alioz̄ sacrorū hoīum & poætaz̄ postea fictionū. Et si in rītu contringēdi uideant discrepantes: dānationi consentiam. Si tertiā quod nequeunt dixerint eē dānandā nil aliud erit q̄ eam sermonis spēs dānasse qua sæpissime usus ē Iesus x̄ps dei fi- lius saluator noster dum eēt i carne: q̄q̄ nō eo p̄ poætā uocabulo sacre uocitēt litteræ: qn̄ imo uocauerē para- bola: i nōnulli exēplū dicunt eo q̄ rōne exēpli dicat̄. Quod aut̄ quatuor damnētur cū a nullo satis congruo uideatur p̄cipio moueri: neq̄ alicuius artis uallari suffragio: aut i finē ordine deduci debitum non magni- facio. Non enim in aliquo cum fabulis poætaz̄ conueniunt: & esto credam redargutores hos arbitrari poen- eas ab illis in nullo differre. Nunc quæso nunqd̄ sanctū spiritū fabulone: nunqd̄ x̄pm deū dicturi sint: q̄ am- bo sub eadē deitate fabulas ediderē. Non credant si sapiūt. Ego at̄ si liberet i sermonē longū excedere: optime nominū diuersitatē non obesse si stili q̄litates cōueniant demonstrare: sed ipsi uideant. Fabulas quippe quas isti ob uocabulū ita despiciunt nōnunq̄ legimus incitatos in sano furore animos fuisse scdaros & in mansue- tudinē redactos pristinā: ut putādū a Mēnio aggrippa grauisimo uiro romana plebs a patribus dissidēs e sa- cro monte in patriā p̄ fabulā reuocata est. Fabulis fessis illustriū uiroz̄ circa maxima animis uires p̄sape re- stitutæ sunt: qd̄ nō tantū exemplo ueteris: sed assiduis demonstratur. Cernimus enī principes maximis occu- patos rebus quasi rege natura docēte post regnoz̄ suoz̄ sublimes dispositōes in melius: ut fessas in neruū re- uocent uires cōuocare: q̄ iocosis cōfabulationibus recreent aīos fatigatos: fabulis laborantibus sub pondere aduersantis fortunæ nōnunq̄ solamē ipensum est: qd̄ apud luciū apuleiū cernitur: quē penes charites genero- sa uirgo isfortunio suo apud prædonēs captiua captiuitatē suam deplorans ab anicula fabulæ p̄ficis lepiditate paululū refocillata est. Fabulis labantiū in desidiā mentiū in meliorē frugē lapsus reuocatos iam nouimus: & ut de minoribus & meipso sinā. audiui iā dudū illustrē uirū iacobū de sancto Seuerino tricarici & clari mon- tis comitē dicentē se a patre suo habuisse Robertū Caroli regis filiū postea inclytū Hierusalē & Sicilia regē tam torpentis ingenii filiū fuisse: ut non absq̄ maxima demonstrantis difficultate prima litterarū elementa perciperet: & cū fere de eo hac in parte amici desperarent oēs: pedagogi eius ingeniū solerti astutia rimātis fabel- lis Aesopi in tā grādē studendi sciendiq̄ desiderū tractus est: ut breui non tantū domesticas has nobis libera- les artes didicerit: uerū ad ipsa usq̄ sacre philosophiæ penetralia mira persp̄citate transiret: talēq̄ de se se- cisse regē: ut a Salomone citra regū nullū doctiorē mortales agnouerint. Quid multa? Tanti qdē sunt fabu- læ: aut eaz̄ primo cōtextū oblectēf̄ indocti: & circa abscondita doctoz̄ exerceanf̄ ingenia. Er sic una eadēq̄ le- ctione p̄ficiunt & delectant. Non ergo tam erecta ceruice: tam fastidiosa snia nauseantes hi liuorē & ignorā- tiam suā euomat̄ i poetas. suas si fatis sani sunt primo curē illecebras q̄ alienos splēdores maledictoz̄ nebu- lis offuscare conent̄. Videāt uideant cēsores hi quibus & q̄ p̄niciosis ad excitandū mulierculaz̄ risum nōnun- quā utant̄ scomatibus. Et dū seipos purgauerint alioz̄ conent̄ purgare fabellas: memores christū mandasse ex accusatoribus his primus q̄ innocēs esset primū sumeret lapidē i adulterā mulierē.

SVnt ex his nonnulli rantæ temeritatis ut nulla auctoritate suffulti non vereant dicere stolidissimū arbitrari clarissimos poetas sensum aliquē suis supposuisse fabellis: quinimmo illas fecisse ostēdū ri q̄ magna possent eloquentiæ suæ vires: & potissime dū eis agentibus crederentur ab insipidis falsa pro ueris. O iniquitas hominū. O tidenda stoliditas. O ineptū facinus dū alios deprimunt se putant ignocentes extollere: quis præter ignaros dicat, fecerant fabulas poete uacuas & inanes lo- lo ualentes cortice: ut eloquentiā demonstrarent: quasi circa uera uis eloquentiæ non possit ostēdi. Male p- fectō noverant Quintilian sententiā. Cuius maximi oratoris opinio est circa falsū nullū eloquentiæ neruū posse consistere. Sed de hoc alias. Quis. n. ut ad hoc ueniā: tā demens: tamq̄ uecors erit: qui legens in buccolicis Virgilit. Nāq̄ canebat uti magnū per inane coacta: una rū nonnullis in hanc sententiā sequentibus carminibus. Et in georgicis esse apibus partim diuinæ mentis & haustus cum applicitis ad hoc. Et in æneida. Principio cælum & terras camposq̄ liquentes. cum annexis. ex quibus merus philosophiæ succus exprimitur non uideas liquido Virgiliū fuisse philosophum: & arbitretur eruditissimū hominē ob ostendendā eloquentiam suam qua profecto plurimum ualuit: Aristēum pastorē in penetralia terræ ad Climenē matrem deduxisse: aut Aeneam aut patrem uideret ad inferos absq̄ abscondito sub fabuloso uelamine intellectu scripsisse? Quis tam sui inscius qui aduertens nostrū Dantē sacre theologiæ implicitos persæpe nexus mira demonstratiōne soluentē non sentiat eū nō solū philosophū: sed & theologū insignē fuisse? Et si hoc existimet qua solutus ratione arbitrabitur eū bimembrem griphem currū in ruine seueri montis trahentē septē cadelabris & toridē sociatū nymphis cū reliq̄ triūphali pompa: ut ostēderet: q̄ rithimos fabulasq̄ sciret cōponere? q̄ in sup adeo insanus erit ut putet p̄clarissimū uirū atq̄ xp̄ianissimū Franciscū petrarchā cuius uitā & mores eius sanctitate laudabiles uidimus ipsi: atq̄ præstante deo diu uidebimus: & quo neminem magis redimentē nō dicā tēpus tātū: sed quoscūq̄ tēporis labētis athomos noscimus expedisse: tot uigilias: tot sacras meditatiōes: tot horas dies & annos: quot iure possumus existimare impētos si buccolici sui carminis grauitatē: si ornātū: si uerborū exq̄sitū decus pensamus: ut gallū singeret thireno calamos exposcētē aut iurgantes inuicē Pamphilum & mitionē & alios delirātes æque pastores: Nemo ædepol cōpos sui satis assentiet: & lōge minus q̄ uideat q̄ scripserit soluto stilo ī libro solitariæ uitæ: & ī eo quē intitulauit de remediis ad utrāq̄ fortunā: ut alios plures omittat: in q̄bus qcqd ī moralis philosophiæ sinu potest sanctitatis aut p̄spicitatis assumi tāta uerborum maiestate percipit: ut nil plenius: nil ornatius: nil maturius: nil deniq̄ sanctius ad instructionē mortaliū dici queat. Possē præterea & meū buccolicū carmē inducere: Cuius sensus ego sum cōsciū: sed omittēdū censui: q̄ nec adhuc ranti sum: ut inter p̄stantes uiros misceri debeat: & q̄ propria sunt alienis linquenda sermonibus. Taceant igiē blaſteratores inscii: & obmutescāt supbi si possunt: rū ne dū insignes uiros lacte musarum educatos: & in laribus philosophiæ uersatos atq̄ sacris ducatos studiis p̄fundissimos ī suis poematibus sensus apposuisse semp credendum sit. Sed etiā nullā esse usq̄ delirantem aniculā circa foculū domestici laris una cū uigilantibus ybernis noctibus fabellas orci seu fatarū uel aminiarum & huiusmodi: ex quibus sapissimē inuenta cōficiunt fingentē atq̄ recitatē: quæ sub p̄rextu relatoꝝ nō sentiat aliquē iuxta uires sui modici intellectus sensum minime quādōq̄ ridendum: per quem uelit aut terrorē īcutere paruulis: aut oblectare puellas: aut senes ludere: aut saltē fortunæ uires ostendere.

Ob meditationis cōmodum solitudines incoluet e poete.

Ixi hos ob strepentes insuper dicere poetas rura montes & siluas incolere: eo q̄ urbanitate & moribus nō ualere: O ignauum hoium genus. nō aduertunt furore p̄citi q̄ dū uolunt ueritatē falsū approbare suffragio se mēdaces faciant. Ego aut poetas rura siluas & montes colere non solū consiteor: quinimmo nisi ipsi dixissent ego dicturus eram: & forte iam dixi sane nō ob eā causam quam inflati asserunt q̄ si illi urbanitate nō ualeant cū eos ualere satis testent poemata: q̄bus si fidē præstare negligant uoluant ueterē scripta philosophorū: annales plegat: nec dubitē quin crebro cōperiant poetas regum & nobilium amicitias atq̄ cōuictu usos dū libuit: quæ sordidis atq̄ septis hoibus nō præstāt. Nec ī testimoniū ueritatis huius defunt occurrennia quædā. possē nempe si uellē ostēdere Euripidē poetā Archelai macedonum regis contubernalē. Ennium brundulinū Scipionū domesticū. Virgilium Octauiani Cæsaris amicissimū: & si sordēt uetera: nō defunt præsentia. Dantes noster Federico aragonēsis sicilidū regi. & Cane de la scala magnifici ueronēsi domini grādi fuit amicitia iunctus. Scimus insuper & fere orbi toto notissimū est Franciscū petrarcham Caroli imperatoris. Ioānis francorū regis. & Roberti æque Ierusalē & Siciliæ regis: ac summoꝝ pontificum pluriū dilectissimū atq̄ familiarissimū fuisse: & uiuorū esse dum uelit. Ast si nesciunt susurrones hi: ob id solitudines incolunt & coluere poete: q̄ non ī foro cupidinario: nō in prætoris: nō ī theatris: nō in capitoliis: aut plateis publicis: uelocis uersantibus: seu turbellis ciuicis imixtis: uel mulierculis circūdati sublimiū rerum meditatio præstat: absq̄ qua fere assidua nec p̄cipi possunt nec p̄fici p̄cepta poemata q̄ īsuper uix credā ista dixissent: si sana mente legissent qd scribit Oratius Floro q̄ postq̄ elegāter more suo enumerauit quædā urbium īpedimenta dicit ī retrogās. Romæ ne poemata cēses sci ibere posse iter curas atq̄ labores: uolens ob hoc ut irelligat minime posse. Nec his cōrētus supadditis aliis iconueniētis q̄bus ciuitates agitant: continue quasi cōmotus air. Nūc & uersus tecum meditare canoros. quasi dicat. non poteris. Et deum subnectit exgrēs. Tu ne iter strepitus nocturnos atq̄ diurnos Vis canere: & cū tacta seq̄ uestigia uatū? Nec multū post superaddidit. idignas hic ego rerum Fluctibus ī mediis & tēpestatibus urbis Verba liræ motura sonū cōmittere digner: ex q̄bus ne plura superiponā satis apparet rur petant & icolat siluestria loca poetæ. Quod ēt Paulū heremitā. Antoniu. Machatiū. Arseniū: aliosq̄ plures uenerabiles atq̄ sanctissimos hoies

non ob urbanitatis defectum: sed ut liberiori animo deo seruirent: fecisse legimus. Esto nō adeo detestabile sit: ut hi arbitrari uidentur habitare siluas: rū in eis nil fictum nil fugatū nil menti noxiū uideat. Simplicitas quidem sunt oīa naturæ opa: ibi in cælū erectæ fagi & arbores cæteræ opacitate sua recētes porrigētes umbras: ibi solū uiridatibus herbis contactū atq; mille colorū distinctum floribus: limpidi fontes & argentei riuuli lepidum cum murmure ex ubertate montiū declinatēs. Ibi pictæ aues cantu frondeq; lenis auræ motu resonantes. Bestiæ ludētes: ibi greges & armētā: Ibi pastoria domus aut gurgustiolū nulla domestica re sollicitū: & omnia tranquillitate & silentio plena. Quæ non solum satiatis oculis auribusq; delictis suis animū mulcent: uetū mentē in se colligere & ingenium si forte fessum sit ī uires reuocare: atq; illud uident impingere ī desiderium meditationis sublimiū: & auiditate etiā componēdi quæ mira exhortatiōe suadet libelloꝝ societas: & canori circum choreas agentes musæ: chori: quæ oīa si rite consideremus: q̄ studiosus homo ciuitatibus solitudines nō præponat. Sane nō poetæꝝ crimen solitudines ēt si crimen merito dici possit. Hos mouet insolentes uiros ī redargutionē: q̄ nō eorū īfecta mens ambitōe damnabili: a qua discrepantes poetas execrabiles aiunt eē uiros. Mos enim hoīm dānatoꝝ moꝝ est summe cupere sibi cæteros eē cōformes: ut sua alieno crimine: aut pallient: aut defendant. Erubescāt igit̄ & obmutescant: si prout ipsi poetæ non factitant: horrent q̄ppe & detestabile ducūt uiri spectabiles ficto pallore deformare faciē. Et incessu tardo uerere assiduus circuitibus ciuitates. horrēt atq; recusant turpi atq; deformi hypocriti inertis uulgi mercari grām laudeq; & ab ignaris mōstrari digito: horrēt fascēs. ne dum exposcere: sed optare: Aulas ambire regū aut p̄cerū quorū cunq; assentatores fieri: aut pontificū infulas aucupari uti uentri & ferti ocio larius indulgere quæant: blādiri mulierculis ut deposita subtrahant pecunia: quæsituri quod meritis quæsisse nō poterunt. horrent præterea & totis detestantur affectibus carucenses ob pecuniam ī cælos euehere: & iuxta muneris quantitatē eis exhibere sedes. q̄ nō mo quos isti blasphemant tenui contenti uictu breuiq; somno speculatiōe continua & exercitio laudabili componendo scribendoq; sibi famosam gloriam & p̄ sæcula duraturam exq̄rūt. O species hæc hoīm conuitiis deturpāda. O detestāda solitudo talium. Sed quid uerbis insto? Habere q̄ppe multa quæ dicerem: nī spectabilis candor: nī uirtus egregia: nī laudabilis uita poetarū illustrium aduersus tales seipsam longe ualidiori robore tueretur.

Damnanda non est obscuritas poetatum.

Cap. XII.

Obscura autem cauillatores hi eē p̄sæpe poemata: & hoc poetæꝝ uitio id agētiū: ut qd̄ extricabile est artificiosius uideatur esse compositū: idq; egisse uolūt īmemores ueteris oratorū iussus quo cauet planā atq; lucidā rōnem esse debere. O peruersæ mentis iudiciū. q̄ enim p̄ter dolosam aīam ī cogitationem tā nefariā declinasset: ut qd̄ ei īaccessibile ē non solum odio habeat: sed falsā si possit criminationē deturpet. Fateor nōnunq̄ obscuros esse poetas: sed p̄beant si uolunt ipi responsum. nunq̄ philosphorū: quorū sæpenumero ipi ipudice se miscent: cōtexa comperiāt adeo planā: adeo plucida ut debere dicunt orationē incedere: si asserant mentientur. Cū inter scripta Platonis & Aristote. ut de cæteris fileā. perplexiones adeo inodate sint: ut non dū a multis p̄spicacibus uiris ab eorū sæculo ī diē usq; hūc examinata potuerint satis lucide concordī snia explicari. Sed qd̄ de philosophis dico? nōne diuinū eloquiū cuius ipi professores haberi cupiunt: a spiritu sancto platum obscuritatum atq; ambiguitatum plenissimum est? Est æquidē & si negent ipa manifesta ueritas apparebit. Testes sunt plurimi: quos Inter si libet interrogēt Augu. sanctissimū atq; etudirissimū hoīem: & cuius īgenii tam grādes fuere uires: ut artes multas: ut qcqd̄ de decē cathedoriis tradidere philosophi absq; ut ipse fatetur: p̄ceptore p̄ceperit. Nec tamen erubuit confiteri se Ysaia p̄cipium intelligere nequiuisse. Non ergo obscuritates solis poematibus īsunt. Quid ergo non incusant philosophos ut poetas? qd̄ nō dicūt sp̄m sanctū suis operibus ut artificiosiores apparerēt obscuras iplicuisse snias? quasi non rerum oīum sublimis ipse sit artifex. Non dubitē qn̄ illis tanta temeritas insit ut facerent nī scirent esse philosophis defensores: & in spiritum sanctū loquētib; apparata supplicia: & iccirco in poetas p̄siliunt: quia eos cernūt defensore carentes. Existimantes p̄terea nullā ibi culpā fore ubi confestim p̄na nō sequitur. debuerant hi uidisse nōnulla obscura uideri cū clarissima sint intuentes uitio. Lusco qd̄ illucescente sole qui lymphidus est nebulosus uidet aer. Quædā alia de natura sui adeo p̄funda esse ut non absq; difficultate acies etiā egregii intellectus possit in earū abditū penetrare: ut in solis globo anteq̄ eū possint contingere nōnunq̄ perfpicacissimi retundunt oculi quædā uero & si natura sui forsā sint lucida tanto sunt ingenriū palliata artificio: ut ægre etiā quis possit ingenio uetū ex illis excerptere sensum: ut p̄sæpe inter nubila conditū solis p̄ grande corpus etiā doctissimi quæāt astrologi qua cæli uagef in parte cōp̄prehendere punctaliter oculorū intuitu: & ex his esse nōnunq̄ uatū poemata nō inficior. Verū non ob id ut isti uolunt iure dānanda: cū iter alia poetæ officia sit non euiscerare fictionibus palliata: quinimo si in propatulo posita sint memoratu & ueneratione digna ne uilescant familiaritate nimia quanta possunt industria tegere: & ab oculis torpentū auferre. Et si qd̄ ad eos spectat fecere solertes nō execrādi sed cōmēdādi potius poetæ ueniēt. Et id̄ ut iā dictū ē fateor illos nōnunq̄ obscuros: esse sed extricabiles semp si sanus ad eos accesserit intellectus. uetū reor his querulis notuæ oculos esse potius q̄ humanos. nec sit qui existimet a poetis ueritates fictiōibus iuidia cōditas: aut ut uelint oīno absconditoꝝ sensum negare lectoribus: aut ut artificiosiores appareant: sed ut quæ apposita uoluisent labore ingenioꝝ quæsitā & diuersimode itellecta: comperta randē faciant cariora. Qd̄ longe magis sanctū fecisse spiritū unusquisq; cui sana mens est: debet p̄ certissimo arbitrari: qd̄ per Augu. in lib. cælestis Hierusalem. xi. firmari uidetur dum dicit. Diuini sermonis obscuritas etiam ad hoc est utilis q̄ plures sentētiās ueritatis parit & in lucem noticiæ producit: dum alius eum sic alius sic intelligit. Et alibi Augu. idem super Psalmo. c. xxy. dicit. Ideo forte obscurius politum est: ut multos intellectus generet: & ditiores discedant ho-

mines q̄ clausum iuenerunt quod multis modis apertetur q̄ si uno mō apertū iuenerent. Et ut eiusdem Augustini testimonio adhuc aduersus recalcitratores amplius utar: ut sentiant quantum quod sic pro obscuritatibus sacrae litterae tuendis: ego pro obscuritatibus poemati intelligi uelim. Dico ego cum scribere sup̄ Psalmum. c. xlvj. sic. Peractum nihil hic est: obscurū aut aliqd̄ est: non ut tibi neget sed ut exerceat acceptūq; & cōm. Et ne ampliori utar sacrorū hoīum circa hoc attestatiōe nolo fastidiū ducāt hi audire: quoniam idē uelim de obscuritatibus poetarū senniri quod de diuinis ab Augustino sentitur: quinimmo ut exfricata paululū fronte uolo considerent obsistentes quanto magis de his sennendum sit quā respectiue paucis apponuntur. Si de factis lris quā omnibus sunt appositae nationibus sentiunt. Si forte uelint duritiem textus figuras dictiōnū aut orationū colores & pegrinorū uocabulorū icognitā a se pulchritudinē damnassee: & hinc poetas obscuros dixisse: qd̄ aliud dicā nō habeo: nisi ut grammaticales iterum scholas repetat: pedagogi seruam subeant studeant: discantq; quid ueterū auctoritate circa talia poetis licētiae datū: scrupulosusq; scrutetur. praeter uulgaria atq; domestica quā sint etiā pegrina. Sed qd̄ talibus isto paucioribus dixisse poteram: agant ut exuto ueteri nouū atq; generosum ingenium induant. & quod eis nunc uidebitur obscurum tunc familiare uidebit & apertum. Nec indigestam intellectus sui grossitiem palliare se credant priscoꝝ oratorum praeepto: cuius non dubitet semper memores fuisse poetas. Sed aduertant quoniam perorando alitet q̄ fingendo uerborum ordo procedat: & fictiones in fingentis arbitrio relietas fore tanq̄ opus alterius speciei: in quibus summo opere a poenis seruatur stili maiestas: & eiusdem dignitas retinetur: ut ait contra medicum in libro iuectuarum tertio Franciscus petratia: nec ut ipsi arbitrari uidentur: carpere nequeuntibus inuidetur. sed dulci labore praeposito delectationi simul memoriae q; consulitur. Cariora enī sunt quā cū difficultate quaesiuimus accuratiusq; seruantur: ut idem ubi supra Franciscus restatur. Quid multa? Si his obtusum ingenū ē: scitā suā: nō poetas tedarguant: nec aduersus eos friuolis instent latratibus a quibus secum optime actum ē. Primo enim in limine: ne frustra fatigent ignari: ab ipso teꝝ facie terror iniectus ē. Retrahāt ergo gradum in tpe potius q̄ torpore ingenii fatigato icedentes patiant cū rubore repulsam. Et ut iteꝝ dixerim uolentibus intelligere & ne xus an biguos enodare legendū ē: insistēdū: uigilandū: atq; iterogandū: & omni modo p̄mendae cerebri uires. & si nō una uia potest q̄ puenire quo cupit: irret alterā. & si obstant obices arripiat aliam donec si ualiturae sint uires luridum illi appareat qd̄ primo uidebat obscurum. Sanctū enim canibus date diuino p̄hibemur monitu: & hoc eodē ante porcos proiicere matgaritas.

Poetas non esse mendaces.

Cap. XIII.

 Mendaces praeterea insultantes hi dirunt esse poetas. & hūc conant locū ualidis si possint firmate rōnibus aientes: q̄ sepe dictum ē eos in suis fabulis mendacia scribere: ut puta hoīem ī lapidē uersum: qd̄ oīno apparet ueritati contrariū. Praeterea asserunt poetas mendaciter dicere multos esse deos: cum constet ueritate certissima unum tantū esse: & illū ueꝝ atq; ospotentē: Addentes Virg. latinarum poetarū principem recitasse Didonis hystoriam misisse uerā: & huiusmodi quaedam alia enīam iherētes. Credo uicisse patēt: uicissentq; ut esset q̄ eorū uociferantes impudās ueritate remideret. Quid igit? Retrahāt i praecedentibus loco huic respōdille satis. Dum qd̄ sit fabula: quot fabularū spēs: & quibus uis poetarū sint: & per qd̄ satis late descripsi. Sed ī hanc materiā iteꝝ redeundum ē. Dico poetas uti isti uolunt nō esse mendaces. Est enim mendaciū iudicio meo fallacia quaedā simillima ueritati: p̄ quā a nonnullis ueꝝ opprimif: & exprimif qd̄ ē falsum. Huius octo fore species asserit Augu. ex quibus & si grauiores reliqs nōnullae sint: nulla tamē scietes uti possumus absq; peccato atq; in famiae nota: qua dicimur eē mēdaces: cuius diffinitōis intētum si æquo animo perspectent: poetici nominis hostes redargutionē hanc: qua mendaces asserunt esse poetas uiribus carete cognoscent: cum poetarū fictiones nulli adhareant sperierum mēdaciū: eo q̄ non sit mentis eorū quēquā fingendo fallere: nec unī mēdaciū est fictiones poeticāe ut plurimū nō sunt nedū simillimae: sed nec similes ueritati: imo ualde dissonae & aduersae. Et dato spēs fabularum una quā uideri potius hystoriam q̄ fabulā diximus sit ueritati simillima antiquissimo oīum nationū cōsensu a labe mēdaciū imūnis ē: cum sit cōsuetudine ueteri cōcessum ea q̄ uti posse rōne exēpli ī quo simplex non exgrif ueritas nec prohibet mendarium. & si spectel. poetarum officium: nōnunq; in superioribus demonstratū uinculo huic astricti non sunt ut ueritate utatur ī superficie fictionū: & si auferat eis uagandi per omne fictionis genus licētia eorū officium omnino resoluatur ut ut ī nihilum. qd̄ plura? si omnia quā dicta sunt ī reprobationem meritam deiciant quod fieri posse non arbitror: hoc irreprobabile supest nemo suū iure exercēs officiū in notam pōt ob hoc ifamiae deuenire. Praetor esto in legē malemeritos capitali mulcet supplicio: nō iure tamē dicif homicida. Sic nec miles agroz hostium populator dicif praedo. Nec iuriscōsultus etiam si minus æquū clientulo praestet cōsiliū: dūmō a iuris limite non separet falsidici nomē merebit. Sic & poeta quantūcūq; fingendo mentiat: mendacis ignominia non icurrit cū suū officium nō ut fallat sed ut fingari iustissime exequatur. Si tamen uelint ī hoc instantiā face re quod ueꝝ non est: mendaciū qualitercūq; dictū sit est. Si factū non sit nō tamē ulterius uires ad internitiōnem huius obiectionis apponā. sed quæram ut uideā qd̄ responfuri sint: quo noie uocanda sint ea quā p̄ Joānem euangelistā in apocalypsi mira cū maiestae sensu: sed oīno p̄tpe prima facie dissona ueritati: quo ipse Joannes: quo alia aliq; eodē stilo dei magna uelacere. Ego qd̄ mēdaciū aut mendaces ē si liceret dicere non auderē. Scio tamē dicēt q̄ egomet in parte dicturus sum si roger Joannē. saliosq; pphetas ueracissimos fuisse uiros quod iam concessum est. Praeterea supaddent ab eis scripta fictiones non esse: sed potius esse figuras & sic nuncupari debere. & per consequens figuratores earum scriptores. O ridēdum diffugium quasi credituri simus quod simillimum est in cortice mutatione seu diuersitate nominis effectus habeat diuersos efficere. Sed in hoc minus quaestiois sit: figurāe sunt nunq̄ habeant in litterali cortice ueritatem exprimant

quæso si me hoc uelint credere nisi aliud erit quã mendacio uelare mihi oculos intellectus uti illam uelãt suppo-
 sitam ueritatẽ. Sane cũ mēdaces hi dicendi nec habendi sint: quã nō sunt: sic nec poetæ quã pro uiribus eorũ inni-
 tunt uestigijs i fingendo. Multos autē deos scripsisse poetas cũ unus tantũ sit deus negari non potest. Sed mi-
 nime illis in mendaciũ iputandũ: quã non credentes neque firmantes: sed more suo fingẽres scripsere. Quis enĩ
 sui tam inficius sit ut existimet quẽquã in laribus philosophiæ uersatum tam dementis esse sentiat: ut credat deos
 quã plurimos esse? Si satis sani sumus facile credere debemus eruditos uiros studiosissimos fuisse ueritatis inue-
 stigatores: eosque eousque quo humanum potest penetrare ingenium attigisse: & absque ambiguitate nouisse unũ
 tantum deũ eẽ. ad quam noticiã deuenisse poetas eorũ in opibus precipue liquido. Lege Virg. & orantẽ inuenies:
 Iuppiter omnipotẽs precibus si flecteris ullis &c. quod epiteton nemini deorũ alteri datũ cõpries. Reliquã deo-
 cum multitudinẽ non deos sed dei mēbra aut diuinitatis officia purauere. quãdã Plato quem theologum nũcu-
 pamus: etiam opinat: talibus autem ob uenerationẽ officio conformẽ deitatis dedere nomẽ. Sed istos hos
 his non acgeturos existimo: clamabunt nempe dicentes poetas de uero deo & unico: quem nouisse dicimus
 multa scripsisse mendacia: & ob id merito nuncupari mendaces. Ego autẽ non dubito poetas gentiles de ue-
 ro deo minus recte sensisse: & sic de eo non unũquod minus uerũ fuerat scripsisse: & sic uti isti uolũt menda-
 cium: sed ob id mendaces dicẽdos esse non puto. Sunt enim mēdaciorum hoĩum spẽs saltẽ duæ. Ex quibus pri-
 mi sciẽtes & aduertentes mentiuntur ut ledant: aut ut non ledant: seu ut prosint: & hi non mēdaces tantum di-
 cendi sunt: sed prioriori uocabulo mentiẽtes. Secundi sunt qui ignorantes se mēdaciũ dicere mēdaciũ di-
 xere ramẽ. Et inter hos opportuna cadit distinctio. Sunt enim ex his aliqui. quorum ignorantia intolerabilis
 est: nec excusationẽ recipit aliquam: ut puta. Cautus lege publica ne quis ciuis ciuem priuato seruet in carcere.
 Caius Sempronius debitore suũ detinuit: & a multa tutari uult ignorantia legis: quã quoniam suppina ui-
 det & crassa ciuẽ. si leges publicas ignorare: nocuũ defensate non potest. Sic & christianus homo ætate integer ab
 articulo fidei ignorantia tutari non debet. Sunt & alii quorũ uidet ignorantia excusanda: ut pueri si philoso-
 phiam nō nouerint. Montanus homo si non nouerit nautica. & cæcus natus si litterarũ nō noscit characteres:
 & huiusmodi: quos iter numerari possunt poetæ gentiles: quã & si liberales artes: si poeticam: si philosophiã no-
 uerint: xpianæ religionis ueritatẽ nouisse nō poterant. Nondũ enim lux illa ueritatis æternæ i terris effluxe-
 rat. Quæ illuminat omnem hominẽ ueniẽtem in hunc mundũ. Nondum ad agni cœnam inuitantes pera-
 grauerant orbẽ quouscũque uocantes: israelitis solis hoc donũ erat desup datum ut deum uerum & iuste co-
 gnoscerent & rite colerent. Hi nedum quẽquã ad cõmunicandum secum conuiuium tam celebre iuitabant:
 sed nec accedentes si qui fuissent exteri admittēbant. & sic minus uera sentiẽtes scriperint de uero deo se ue-
 ra scribere arbitrantur hac acceptabili ignorantia excusati non sunt dicẽdi mēdaces. Dicẽt scio quacuque igno-
 rantia mendaciũ dictum sit mēdax est dicẽs: quod negari non potest: esto non eadẽ nota labefactandi sint:
 qui ignorantia excusabili peccauerunt: quã qui crassa & supina ut dictum est: cum illos nō solum æquitas sed etiã
 legum austeritas habeat excusatos: & si sic eẽ: noram mēdaciũ non incurrunt. & si uelint eos oĩno quomodo-
 cunque mēdaces: ego illis socios addam philosophos Aristotelẽ. Platonẽ. Socratẽ aliosque quos ipsi summe co-
 lunt eodẽ fonte crimine. Extollẽt reor hi cõsore optimi itecum uoces in cœlum in psalterio psallẽtes & cy-
 thara: quoniam non satis plene particula unica huius obiectionis reiecta uideatur. O insipidi si militi uno par-
 ma contracta sit: nondum loco mota eẽ acies integra. non ergo exultet sed meminerint: quoniam sæpissime
 contusi nolentes cesserint. Quod autem Virgilio obiiciunt falsum eẽ. noluit quippe uir prudẽs recitare Dido-
 nis hystoriam. Sciebat enĩ ut talium doctissimus Didonẽ honestatẽ præcipuam fuisse mulierẽ eãque manu p-
 pria mori maluisse quã infixum pio pectori castimoniam propositũ secundis ificere nuptiis. Sed ut artificio & ue-
 lamento poetico consequeret quod erat suo operi opportunũ consequit fabulam in multis simile Didonis
 hystorie: quod ut paulo ante dictum eẽ: exteri istud opus concessit. Potest tamẽ quã dignas responsione &
 forsã tu ipse princeps perquirere ad quod hoc erat necessariũ Virgilio: cui ut digne responsũ sit. Dico eũ in hoc
 a quadruplici causa tractum. Primo ut in eodẽ stilo quem in aeneida sumplerat poeticum sequeret morẽ: &
 potissime Homeri: cuius fuit in eo opere imitator. Nam poetæ non ut hystoriarum faciunt: qui a quodã
 principio opus exordiunt suũ: & continua atque ordinata rerum gestarũ descriptõẽ in finẽ usque deducũt. quod
 cernimus fecisse Lucanũ: quam ob causam multi eum potius metricũ hystoriarum quã poetam existimãt:
 uerum artificio quodam longe maiori: aut circa medium hystorie: aut aliquando fere circa finem inchoant
 quod intendunt. & sibi adinueniunt cãm recitandi: quod ex præcedẽtibus obmissis uidebantur: ut in odyss-
 seã Homecus: quã quasi circa finẽ errorum Vlyssis eum naufragum in litus phœacum delatum scribit: & ibi
 de Alcinoi regi recitantẽ quicquid illi ante diẽ illam post discessum a Troia contigerat inducit: quod uolens
 Virgilius facere cum Aeneã a litore troiano fugientẽ scripsisset post etiam ciuitatẽ non aduenit aprio-
 re locum ad quẽ eum deduceret ante quã Italiam intraret africanũ litore. eo. ualẽs semp inter grecos hostes
 nauigauerat. Et cum litus aficum in repus usque illud a rusticis & agricolis atque barbaris incoleretur: ut eum
 ad psonam ueteratione dignam deduceret: & a qua reciperet & cuius hortatu troianorum casus suosque reci-
 taret: nec aliam pter Didonẽ: quã & si non tunc: multa tamẽ post sæcula loca illa incoluisse creditum eẽ: compe-
 riens Didonẽ tanquam suã uenisset eius hospitium fecit. & ut legitimus eius iussu sua suocũque ifortunia recitauit
 Secundo quod sub uelamento lateat poetico intẽdit Virgilius p totum opus ostẽdere quibus passionibus huma-
 na fragilitas ifectet: & quibus uiribus a cõstanti uero sopentur. Et cum iam nonnullas ostendisset uolẽs demõ-
 strate quibus ex causis ab appetitu concupiscibili in saiciuam rapiamur: introducit Didonẽ generositatẽ san-
 guinis clarã: ætate iuuenem: forma spectabilem: moribus insignem: diuitiis abundantem: castitate famo-
 sam: ciuitati suæ & populo imperantem: prudentia & eloquẽtia conspicuã: & uiduã quasi ab experientia

Liber

Veneris concupiscētiæ aptiorē. Quæ oīa generosi cuiuscunq; hominis habēt animū irritare nedū exulis atq; naufragi & in incognitā regionē deiecti atq; subsidio idigentis. Et sic itendit pro Didone cōcupiscibile & attractiuam potētiā opportunitatibus omnibus armatā. Aeneam autē pro quocunq; ad lubricum apto & demum capto. Tandem ostēdo quo detrahatur in scelus ludibrio: qua uia in uirritē reuehamur ostēdit: iduicens Mercurium deorum iterprētē aeneam ab illecebra increpantē atq; ad gloriosa exhortantē: p quem Virg. sentit seu conscīæ propriē morsum seu amici & eloquēns hominis redarguōnē: a qbus dormientes in luto turpitudinum excitamur: & in rectum pulchrumq; iter reuocamur. i. ad gloriam. & tunc nexum oblectatio nis isaustræ soluimus quando armati fortitudine blanditiis: lachrymas: preces: & huiusmodi in contrarium trahentes constanti animo spernimus ac uilipēdētes omittimus. Tertio curat Virg. in laudibus aeneæ ad honorē Octauiani Cæsaris iuliorum genus extollere: quod pagit dum illum lasciuas & immundiciās carnis & muliebres delitiās robore mētis spernētē atq; calcantē ostēdit. Quarto itēdit sublimare romani noīs gloriā: quod satis facit dum execratōes morituræ Didonis describit. nam p eas bella carthaginēsum cum romanis & triumphī quos ex eis romani consecuti sunt itelliguntur: in qbus romanū nomē satis extollit. Et sic nō mēdax fuit Virg. ut mime itelligētes existimant. nec alii ēt si q sunt eo modo fingētes.

Stulte damnat quod minus sane itelligitur.

Cap. XIII

Volunt isuper atq; clamitant execrātes poericum nomē oīno abolēda eē poetarum carmina: eo q lasciuis & nugis deorum gētilium referta sint: nec modo aliquo tolerabile q; uni eidemq; plures deo attribuunt formæ: atq; omnia ut poetæ faciunt suo loui uel aliis. stulti militis more certamē ittat aduersarii nostri: q tanto nocendi hostibus serf iperu: ut sibi ipsi nō uideat: ex quo saepe sit ut quos in alterum paratictus iermis ipse suscipiat. Ego autē his obiectionibus in unum coaceruatis inuolucrum satis eē responsum in præcedētibus arbitrabar: in qbus scriptū sapissime memini sub formis uariis lasciuis & nugis atq; noīs honestos ac sapidos claudi sensus: quos etiam pro uiribus ingenii mei amoto fabuloso cortice aperuisse recordor. Actus uero deorum illecebres quocūq; modo a poetis comicis potissime descriptos nec laudo nec cōmendo: quinimmo detestatus sum: & tam scriptores in hoc q ipsos actus uituperandos existimo. amplissima quidē fingēdi ē area: & pleno semper fictionū cornu poesis icedit. Non ergo deficiebant qbuscunq; sensibus honestissima tegumēta. Sane querela hæc iam diu sublata ē atq; sopita: nāq; i scænis atq; theatris a mimis & histrionibus atq; parasitis: & huiusmodi hoīs enormia canebant olim. Omnino abstulere atq; reprobauere Romani ueteres Cicerone teste & ipsam scænā & artē ludicram dānauere: agētesq; nota multauere cēsoria: & eos amouere tribubus. Sic etiā prætorq; ædilito cautū ē: qui artis ludicræ p nunciā diue causa i scænā prodiret ipso facto haberent infames. Porro post Constantinum Cæsare & Syluestrū pontificē pullulante undiq; & indies excrecente fide catholica talium comicorū seu scænicorū carmina obsoluerūt a sæculo: & remanserunt illustriū & laudabiliū libri: & opuscula poetarū: q res gestas & naturales augustiore stilo artificioso scomate: facundiore locutu: sub congruo fictionū & imaginum tegmēte ptulerūt: & sic quos semideus Plato urbe pellēdos iusserat: & aduersus quos hi nostri ueritatis ignari clamitant: iam exterminati sunt & abiecti. Vege ut aliquid his reprehētoribus nostris particulæ obiectionis alteræ respōsum sit: dico si ante initam pugnam prudētes: qbus i locis feriri possent acutius ispexissent: uidissent profecto quod ipsi poetis gētilibus obiiciunt i se retorqueri telum: nunc louē nunc cæli deū: nunc ætheris ignē: nunc aqlam: nunc hominē: seu a qbus maui formis a poetis descriptum miraretur: si meminissent ipsum uege & unicum deum: nunc solē: nunc ignē: nunc leonē: nunc serpētem: nunc agnum: nunc uetmē: nunc etiam lapidem a sacris describi literis. Et eodē modo uenerandissimam matrē ecclesiam nostrā: quam aliquando mulierē amictam sole: aliquando mulierē indutam uarietate: aliquando currum: aliquando nauim: aliquando archam: domū: templum & huiusmodi uocari sacra demonstrant uolumina. qd & de uirgīe genitrice: & de humani generis hoste memini legisse sapissime: de noīum multiplicitate: qd dicam habeo istud idē: innumerabilia fere apud nostros deo attribuunt: & totidē Mariæ uirgini atq; ecclesīæ: & hæc nō absq; mysterio facta sunt: sicuti nec poetæ fecerūt. Quid ergo iaduetētes hi rugiunt: liuore qdē ipellēte stare nollēt quod ipsi nō noscunt.

Detestabile nimis de incognitis iudicare.

Cap. XV.

Orro zelantes hi suasores criminum poetas affirmant. qua i accusatione si distinguerēt forsan pro parte concederēt eos eē uictores. Constat. n. nonnullos satis iam dudum ihonestos fuisse comicos seu eorū scelestos sic suadēte ingenio: seu sic æuo exqrēte tunc corrupto: nec non & Nasōnē pelignū clari: sed lasciuētis ingenii poetam artis amatoricæ cōposuisse librum: in quo & si multa suadēt i nefaria: nil tamē minus opportunum: cum nemo sit tēpestate hac adeo demēs iuueculus: aut simplex puella quæ mouēte illecebrī appetitu ingenium longe ut ēt idueniat quod exoptat acutiora nō nouerit q; his q se talium præceptorē fore præcipuū arbitratus ē doceat. Si igif minus hi: quos nōnūq; abiiciēdos diximus: honestatē facultatis poenicæ quid alii splēdido rubore conspicui hanc incurrere mecuere notam: & una cum tēporibus accusari. Equidē patēdum nō ē: & ob id ut pateat cur ab his accusentur illustres: quæso dicant nunqd Homeri carnē unquam legerint: nunquid Hesiodi: Virgilii: Horatii: Iuuenalis & aliorum huiusmodi plurium. & si se legisse fateantur exprimāt quorsum has criminū suasiones inuenerint ut ipsi uidētes quod nōdum uidimus cum eis male meritos condēnemus. Attamen negare superfluum est. quis autem accusatione audita non percipiat quia nunquā legerint: cum liquido debeamus credere si uidissent i tam stolidam sentētiā non uenissent. Arbitror tamen ex quæstionē tali hos scælus scæleri addituros. Nequeunt enim tacere tanto pauore tenentur: ne ob taciturnitatem minus omnia nouisse credant. Dicentq; elata facie totis loquētes buccis: & omni frontis amoto rubore qsi ex hoc summe laudandi ueniant. Quid has nugas uiderimus:

Vah nec uidimus nec uidisse uolumus maioribus operā damus. O bone deus ab æterno ope tuo si uelis pau-
sam sumere potes: & si diuinitas tuæ appeteret oculi: posses in somnū ire si uelles: rem tuā isti curant: tibi no-
ctes in somnes hi ducunt: tibi suos sudores impendunt. Primū quippe mobile moueant reor dum maioribus operā
præstāt magnū ē. multū ē. & taliū si pateris dignus labor. O ignauæ hoīum mētes nō aduertūt dū alios tam
prudēter floccifaciunt q̄ misere suam ignorantia detegant. Possūmus etenim nos si stultiores eis non sumus
uidere satis q̄ iusta sit eorū accusatio: q̄ sancta atq; toleranda sententia. Sane ne sit qui arbitret me responsum
hoc futurū ex meditatōe friuola uaticinari: confiteor quoniam in hoc a certissima coniectura deducar. Audiui
iam dudum interrogatiōi simili nōnullos etiam fastidiosius respōdētes. Et quod mihi grauius fuit: uix quē-
dam ætate uenerabilem & sanctitate alias ac doctrina præcipuum: non respōdētē sed motu proprio lon-
ge execrabilius eloquētem. non mentiar. Deus nouit rex inclytus: erat ut tunc uisum ē: uir iste a deo poetici no-
minis hostis infestus: ut illud nō nisi stomachans proferre uideret: quod ubi minus honestati suæ opportunū
erat: ostendit. Nam mane quodam in generali studio nostro legens in cathedra sacrum Ioannis euangelium
auditoribus multis: cum fortuito in hoc incidisset nomen: accensa facie flammeis oculis & altiori solito uoce
totus frendēs multa in poetas enormia dixit: & postremo ut eius appareret iusticia dixit: inquit & fere iuramē-
to firmavit se neq; uidisse: nec unquā aliquē ex poetarū libris uidere uoluisse. O sancte deus quid ignari dictu-
ri sunt: si sic alias eruditus homo anis grauis & auctoritate locutus ē? poterat ne loq; stultius ab infano? Vellē
ergo scire: si non uiderunt: si nō cognouerunt: si maioribus uacant hi cēsores egregii: unde poetas criminum
suafores agnoscunt? qd̄ circa eos incognita latrant? qd̄ nō idonei iudices de incognitis laturi sniam rostra cō-
scendant? qui ne dum iaudita sed nec req̄sita parte snias fulminant? Forte inquit sacro ispirante spū tam sæ-
uerum se in poetas ferre decretum. Possibile dicerē si crederem sanctū spiritum ram spurcidas ne dum in habi-
tare sed intrare animas. O scelus impiū. O execrabile malum. O detestāda temeritas. audere cæcum natū in
propatulo de coloribus ferre sententiam. Sic olim ut isti præsidēs uenerandi faciunt. Audiui Phoroneū apud
argiuos: Lycurgum apud Lacedæmones Minoem apud cretenses: & apud mirmidones Eacum factitare so-
litos. Sed ut eo ueniam quo fert animus: quicquid isti reuerendi iudices blactrēt: non sunt ut ipsi uolunt poe-
tæ criminum suafores: quoniam si sana mente & non liuore infano perciti eorum legant uolumia: impulso-
res inuenient: nunc suauissimi: nunc acerrimi pro exigētia retemporum in uirtutes. Quod ne tam paucis uerbis
uidear probasse contentus libet ante obstrepentium oculos apponere: saltē pauca: ex quibus possint ueritatē
hanc si uelint agnoscere. & omissis Homeri monitis qui ob græcas litteras latinis minus familiaris est: si ue-
lint legāt & perlegant: quæ sint in æneida ad patiētiam laborum emergētium exhortatiōes æneæ ad socios:
Quis ardor illi pulchræ per uulnera mortis pro salute patriæ fuerit. quæ erga patrem pietas: quæ humeris p-
ardētes undiq; domos & ruētia templa: per quæ medios hostes: & mille uolantia tela deuexit in tutum: quæ
in Achimenidē hostem clementia: quod robur animi ad illudendas frangendasq; amoris petulci catheras.
quæ iusticia atq; munificentia circa amicos & externos in exhibēdis muncribus benemcritis: ludis in anniuer-
sario Anchisis patris apud Acestem peractis: quæ prudentia: quanta circūspectio in descensu ad inferos: quæ
genitoris ad eum suafiones ad gloriam. quæ eius in iungēdis amicitiis solertia: q̄ grandis eomitas fideq; in con-
seruādis susceptis: q̄ pia in Pallātis amici cæde lachrymæ: quæ eius ad filium p̄sæpe monita. qd̄ multa referā:
adsint oro adsint hi in poeticum rugientes nomen. Librent huius poetæ uerba: sententias ponderent. & si pa-
tietur animus: fructum ex his q̄ potest exprimāt: & si deo gratum erit uidebunt: nunquid poeta hic in malam
frugem suafors sit. Profecto si rite deum nouisset & coluisset Virgilius nil fere præter sanctum eius in uolumi-
ne legeretur: & si dicant leges nō pati quēq; approbari testimonio unius: uenulinum in super flaccū suscipiant
Perfū uulteranū: luuenalē agnatē: quorū satyricū carmē tāto uirtutis ipetu in uitia uitiososq; iuehit: ut eos ex-
terminare uideat. Si ergo hi plures satis sunt: taceāt isti q̄ suafores eriminū poetas accusant & rabiē suā man-
suetudine doment. nec dedignent discere priuāq; uelint aliorum labores ridendo iudicare iudicio: ne dum in
alios suæ stolidæ iniquitatis tela coniciunt: in se uelut in diuinæ fulminis puocent.

Quod in bonum poetæ deducant se legentes.

Cap. XVI.

Nunt post hæc insidites acerrimi poetas eē mētū seductores: eo q̄ dulcisono carmine lepido sermo-
ne accurata atq; ornata orōne leptis suis legētib; iherant. & sic quo mīme opportunū lectores
seducant insidiosos. Quis ignarus & q̄ poetas nō uiderit: ut ipsi obiectores ignari sunt: nec poetas ui-
derant illustres: & si uiderant ingenioꝝ suorū ignauia non intellexerunt: non credet facile his opti-
me iuste sancteq; in poeticū carmē iuehere: hoc uideat deus: & hi uideant quibus ab eo lumen intel-
lectus concessum est. Tu autē cytarista celestis David solius dulcedine carminis furores sedare Saulis. Si sua-
ue aliqd; si mellisliuū cecinisti lyricū tuū carmē absconde. Et tu lob q̄ labores tuos atq; patientiā heroico car-
mine scripsisti lepīdū si ornātū sit idē facito una cū aliis sacris uirtis q̄ æthero uersū diuina cecinere myste-
ria: & quod his dico dictū sit Orpheo: Homero: Maroni: Flacco & aliis: postq; eo uentū est ut iuentantur qui
dicant ipse: quomā seducere mētes hominū sit dulcisono lepide accurate metricas orōnes effundere. O Ba-
ui & tu Meui heramini postq; dānantur isti: tēpus quod minime rebar uobis concessum est: & locus præpa-
ratus amplissimus. Scio dicēt se dixisse priuocibus septis sonoro scripsisse carmine & legitse. Erat sator addi-
tio hæc non parua in omēti: ni in præcedentibus septis eēt essetiam: quales sint quas isti accusant lepre illa
strū poetarū: & ob id quod maximam existimabant in nihilum resolutum est. Attamen ut in hoc directius
ueniam: quia seductores mentium dicunt esse poetas: primo scire uelim cum multi sint q̄ ex his poetæ sint
qui seductores sint mentium & quis dubitet: nullos dicere possint præter quos student. quos autē studeant
accusatio ipsa demonstrat. Si deo placet zelantes hi amant. p̄cant: & muliercalis ridētibus applaudent oculis

Liber

amatorias litterulas dictat: componunt rithimos & cantiunculas excidunt: quibus affectiones suas & suspiria exprorant: & deficientibus ingenio sibi uiribus pro opportuno subsidio ad instructores artis amatoriae euolant. Hinc Catulli: propertii & Nasonis uolumina euoluunt: & ab ineptis talium suasionibus lepidis descriptis carminibus & uerborum facile exornatis contextu tanquam in hoc toto inclinati peccare uolentes trahunt seducunt: atque tenent. hic poetarum illecebras cognouere: hinc ingrati praecipitantes accusant suos eosque seductores mentium dicunt: quos ipsi non rogati sponte sua secuti sunt. Magnis igitur imo per maximis uacant redargutores nostri. Non enim paruum est amori obsequium cuius uiribus primo Phœbus: de Alcides monstrorum dormitores cessere. O quam fatius fuisset ignaris tacuisse quam in suum dedecus emisisse uoces. nam si prospicerent dum poetas accusasse se se ipsos aduertent monstrasse culpabiles. Ex hac enim accusatioe quae sint eorum studia: quae desideria: quae iusticia manifeste cognoscimus. Quid enim de his arbitrari possumus si puella lasciuus gestibus petulcis oculis blandis uerbis spem polliceatur insaufam postquam a mutis seu tacitis carminibus seduruntur? Erubescant igitur miseri: & in melius insanum suum reforment consilium: prospicerentque Vlysses gentilem hominem non mutorum carminum: sed melifluos syrenarum cantus spreuisse: tanquam nocuos atque transisse. Et ut aliquid circa uim uocabuli dictum sit quod tanquam detestabile poetis obiciunt: uidisse debuerant: quoniam & si Christo saluatori nostro a iudeis obiectum sit: qui illum ignominiose seductorem dixere: non tamen semper in malam partem sumendum fore. Nequiuere enim illi abutentes infandi homines uim ueterem surripuisse. Potest enim in bonam partem sumi seducere. Nam rem curantes pastoriam ab insectis armentis nondum infectos agritudine boues seduxisse solentis pastoris est: et sic nonnunquam eruditi homines generosos animos ab his qui morbo uitiorum laborant suis seducunt monitis. quorum illustres poetas seducere sapissime credulos reor: & eos facere meliores: ubi hi seducunt tractique suo non poetarum minus etiam honorum crimine in malam frugem si possint conantur offendere. O bone lesu aduerte pestem hanc ab ignaris credulis. & hos loquaces corripe: ac adeo istruere ut ex proprio tuo uelint prius facere quam docere.

Philosophorum simias minime poetas esse.

Cap. XVII.

Simias praeterea philosophorum ex his nonnulli qui se ceteris praefereunt dicunt esse poetas. uerum non satis certum habeo an ut hominibus risum incuriant: uti nonnunquam suis scomatibus mulierculae faciunt: an potius ex animi sententia: quia sic credant: seu metis nequitia ut irrideant istud euomant. Primum quippe deberet indignanti animo a prudentibus tolerari: dum cernerent ab ignaris ex uiris conspicuis ridicula confici uulgo. cum passim per triuia asini insultati & fallerati fues: ac ex quo maioris genere beluae simbratis: nec non & uariatis pelibus incedentes amicti comperiant facile: ex quibus decentius quam uolens: posset configere talia. Si uero credentes asserunt aut irrident utrumque tam stolidum quam nequam agunt. Est enim simias ut aliquando dixisse meminimus hoc de more a natura infixum ut uelint dum possint uidentes quoscunque hominum actus imitari. Et sic uidetur hoc uelle poetas imitatores: & inde simias esse philosophorum: quod minime ridiculum esset. Honesti quidem ut plurimum homines fuere philosophi & bonarum artium repertores. sed fallunt indocti. nam si satis intelligerent poetarum carmina aduertent omnes non simias. sed ex ipso philosophorum numero computandos: rum ab eis nil praeter philosophiae consonum iuxta ueterum opiniones fabuloso tegat uelamine. Praeterea imitator simplex in nullo exorbitat a uestigiis imitari: quod quidem in poetis minime cernitur. Nam esto a philosophicis non deuenit conclusionibus: non tamen in eas eodem tramite tendunt: philosophus ut satis patet syllogismo reprobatur quod minus uerum existimat: & eodem modo approbat quod intendit. & hoc apertissime prout potest poeta quod meditando concepit sub uelamento fictiois syllogismis omnino amotis: quanto artificiosius potest abscondit. Philosophus stilo prosaico ut saepius & eius fere paruipendens ornatum scribere consueuit. Poeta metricae summa cum cura exquisito decore conspicuo. Philosophorum insuper est in gymnasiis disputare. Poetarum in solitudinibus canere. & cum ista inter se non conueniant: non erit ut aiunt simia philosophorum poeta. Si simias dicerent eos esse naturae posset fortasse aegore a se tolerari: rum per uiribus quicquid ipsa: quicquid eius operatioe operatur perpetua: poeta celebri conatur describere carmine. quod si intueri uelint isti uidebunt formas: mores: sermones: & actus quorumcumque animalium: caeli siderumque meatus: ueterum fragores & impetus: flamarum crepitus sonoros: undarum rumores: montium caelitudines: & nemorum umbras: atque discursus fluminum adeo aperte descriptos: ut ea ipsa paruus in litterulis carminum inesse arbitrentur. In hoc ego poetas esse simias consitebor: quod ego honorabilissimum reor opus: in id. sarte conari quod agit natura potentia. Sed quod plura? Esset talibus fatius agere si possent: ut nos una seruificeremur simiae lesu Christi quam sibi incognitos poetarum irridere labores: cum contingat sapissime tentantes alienum pruritum scalpere et suum aliorum cruentas ungues cum anxietate sentire.

Non esse exitiale crimen libros legere poetarum.

Cap. XVIII.

Iniquitatis immo iniquitatis arbitri feruida rabie cupientes poetici nominis exterminium quasi pauca in illud dixerint altisono insuper clamitant hinc inde boatu. O insignes uiri. O diuino redempti sanguine. O gratos deo populus: Si qua pietas: Si qua deuotio: si quis christianae religionis amator. Si quis dei timor uobis est: hos insaufos poetarum libros abiicite: flammis exurite: & uentis seruanos exhibete cineres. eos etiam ullo modo uelle uidere exitiale crimen est: an imas laterali ueneno inficiunt: uos in tartara trahunt & caelestis regni exules in aeternum faciunt. Post haec aucto clamore Hieronymum in testem aduocant: eumque dicentem aiunt in epistola ad Damasum de filio prodigo: daemonum cibus sunt carmina poetarum: & his ac similibus multis toto guttore ignatos auditores intonant. O pietas. O praeserta fides. O dei patientia grandis: quid pateris? quid rerum conditor in erectas turres? quid in caelos uertice montes fulmina torques? Hi sanctissime pater serendi sunt: qui dolosa lingua atque mendaci aliorum & per sepe ino-

cūorum exitio sibi aurupant inanem gloriam. Medici errores suos tetra tegūt, hi prohibitoribus atq; flāmīs suas conant ignorantias occultare. Quis simplex homo hos audiat qn arbitres poetas perniciosissimos esse hoīes: diuini nominis hostes: cōubernales dæmonū: imites: maleficos: scelestis semp uacātes operibus: qbus nulla bonarum artium cura, nulla pietas: nulla fides: aut sanctitas sit? Et sic hoz ignorantium opere & iniquitate consequunt celebres uiri ignominiam quā mīme meruere. Sed spero deus uidebit aliquando. Nos aut uideamus si possumus quale sit hoc tam sexpiabile malū: quod hi cōmitti clamitant: si teneant: si uideant: aut legant carmina poetarū: quæ hoz contineant libri: quæ suadeāt: q̄ damnēt: quæ doceāt: iam satis supra declararum est. Sed eis omīssis uolo aduersus ueritatem hos scelesti omnia scribere atq; suadere lectoribus. quid tandem? gentiles suere hoīes: non christum nouere: suā extulere: quā sacram arbitrabant religionem: fictōes edidere: gratissimos & cōmendabiles utero persæpe gerentes structus. Sed qd inde? quæso hos elegatissimos clamatores dicant. Nunqd illis phibitum sit ab aliqua ueteri seu noua doctrina deoz suoz scelera quo uel lent in stilo describere? Non equidē reor nec etiā xp̄iano singēti dū modo sane itellecta fictio aduersus catholicam ueritatem exenterata nil pariat: si non phibitum est. Si hos legere non leges prohibēt: neq; prophetæ: non sacræ pontificum sanctiones. quid tenere. quid legere mali est? Inquiēt quia seductores sint mērium dulcedine sua. huic obiectioni pauloante responsum est. Verum si hi imbecilles sunt atq; tractabiles sibi caueant memores prouerbii ueteris: quo prohibetur hos certamen lapidum non intrare: quibus sit galea uitrea. Fateor tamen ultro longe melius sorte sacros studere libros q̄ istos etiā si optimi sint: studentesq; acceptiores reor esse deo: pontifici summo: & ecclesiæ. Verum nō omnes nec semper eadē trahimur affectione. & sic nōnunq̄ ad poeticos trahunt quidā. & si trahimur uel spōte nostra in eos imus: qd hoc crimē: quod malū est? possumus ipone mores barbaros audire: ipos si uelimus suscipe barbaros: eis hospitalitatē exhibere: eis si petāt ius dicere: cū eis amicitias iūgere: poetarū libros legere: si deo placet ah his uiris doctissimis phibemur. Māchet Arrii: Pellagiiq; & aliorū hæresiarcharū execrabiles errores: ut noscamus nemo phibet: qn scrutemur. Verus aut legisse poeticos horrendū: ut hi clamitant: imo lætale crimē est: ioculatores in quadriuiis: ut plurimū inhonestos ludos agentes ispicere possumus. Histriones in cōuiuīs turpia canētes audire: Nebulones in popinis: Lenōes ī lupanaribus: blasphematesq; pati: nec ob id ad tartara trahimur: poetica legisse poemata: nos æterni regni facit extorres. Pictori etiā in sacris ædibus fas est pingere tricerberū canē Ditis obseruatē limina. Charonem nautā Acherontis uada sulcantē: Erynnas hydris accintas accensiq; armatas facibus: ipm Plutonē infœlicis regni principem dānatis supplicia inferentē. poetis sonoro carmine hæc eadē scripsisse nefas: & irremissibile lectori est crimen. Pictori eidem cōcessum est in aulis regū & nobiliū uitorū amores ueterum deorū: scelera hominū: & quæcūq; cuiuscūq; cōmenta pingere: nullo patrum prohibente decreto: & hoc a qbuscūq; pro libito itueri pmissum est. Poetarum inuenta ornatis linia litteris plus a sapientibus lecta uolūt mentes ificiant: q̄ picta ab ignaris inspecta: Quid multa? deficio: fateor uolēs si possem aduerrere qbus uiribus: qua potentia liuor edax & ignorantia hos boatores in tam grandem demētiam potuerit impellere. scire saltem debuerant: quia uas electionis testatus est: scire malum: malum non esse sed operari. Et ipsi nouissimi præceptores credo: ut a suis mulierculis prudentiores habeanrur: & inde pinguiores consequantur offas: non uerentur dicere ne dum scire dicam: sed poetas legere perniciosissimum esse. O fastidiunt audire etiā: si omnino despiciendi sint poætæ: nefarium fore si uideris margaritam ex luto colligere: quasi abstergibile lurum illā minus fecerit preciosam. Nec erubescunt interptes hi hac præsumptuosa atq; generaliphibitorie sua uelle ex ueritate fieri mendaciū: si dixerit aliquando poeta: imo eos dixisse toto denegat ore. Ridiculum est audire humani generis hostē dyabolum potuisse uerbum bonū aliquando dixisse. Poetas autē esto aduersus cōsciētā pauloante malos eē cōcesserim: cū sorte nonnullis pter gentilicam maculā: nil inhonestum iure posset obiici uerbum bonū dicere nequisse. Vocat etiam nōnunq̄ a sacris hominibus in testimonium diabolus: iuocasse poetam horum accusantium auctoritate irremissibile crimen est. Sed nūc hos phibitores: & in exilium poetarum præcones oro dicant. quid magis q̄ philosophia potuit peccasse poesis. Veritatis quippe optima idagatrix philosophia est: cōpertæ uero sub uelamie seruatrix fidissima poesis est. Si minus recta sentiat illa non potuit rectū ista seruasse pedissequa est: dominæ uestigia imites necesse est: si deuiet illa: & hæc ut exorbitet a necessitate cogit. Quid ergo cum gētilēs philosophos allegemus ore pleno: eorūq; seruemus sentētiās: & nil sere nisi eorū uallarum auctoritate firmemus: dicta poetarum poetarūq; horrere scimus atq; detestando dānamus: extollitur Socrates: honorat Plato: colit Aristoteles: ut de reliq; sileam: qui omnes suere gētilēs: & persæpe dānatis opinionibus erronei homines. Homerus ab obiurgatoribus nostris pellit: dānatur Hesiodus: Maro despicitur atq; Flaccus: quorum figmenta nil aliud sentiunt q̄ disputationes illorū: quoq; quoniā dogma student: & ex his esto cū difficultate non patiente igenio quædā principiola sūpserunt: quasi intellectum commendant. Poetarum uero: quoniam scripta negligunt: & sic nō intelligunt: despiciunt & cōdemnant. Attamen quicquid clamitant: quicquid latrant: quicquid iubeant uel suadeant: si philosophorum scripta: si barbarorum gesta: si hæreticorum perfidia legi possunt: & poetarum uolumina absq; piaculo legi: teneri: audiriq; possunt. mente tamen integra atq; constanti: ne si quando aliquid in ortodoxam dicerent fidem tanq̄ ab illa exteri se lectores labefactari permittant. Nunc autem superest in extremum horum clamorem pauillum acrius instandū atq; prolixius: quoniā ea ex celeberrimi atq; sanctissimi hominis auctoritate præcedentia omnia firmasse se credunt. Dicunt igitur clamitantes Hiero. uerbum ad Damasum papam: Dæmonum cibus sunt carmina poetarum: quod si sanis percēpissent a nobis etiā firmatum aduertissent: & potissime ubi damnatam comicorum spurciem atq; obiectam semel & iterum ante iam diximus: sed quoniam nulla poetarum facta distinctione inuidentiæ offuscata caligine: & in

Liber

quoscūq; cæci irruūt propulsanda illotū ignauia est: & ipsi in perpetuum cogendi silentiū. Si igit̃ epistolas: si uolumina Hieronymi. si hanc eandē: quā p̃ducit in testē: seu cuius auctoritate dānatos poetas uolūt studio se legissent: iuenissent profecto uerbū hoc a Hieronymo declaratū: & eius sensum appositū atq; obiectionē: quā faciūt esse solutā: & potissime ex siguta mulieris captiuae taso capite: deposita ueste: resectis unguibus: & pilis oblati israelitæ matrimonio copulandæ. Et si religiosiores atq; delicatiores sanctis doctoribus eē nō uelint cōperient hunc dæmonū eibū: nō solū nō reiectū flāmis: ut iubēt inmissum. sed cū diligentia seruaturū: tractatum atq; gustatū a Fulgentio doctore atq; p̃tifice catholico: ut apparet eo in libro: quæ mythologiarū nūcupat ipse: in quo elegantissimo stilo descripsit poetarū fabulas exponendo a quo modo. Augustinū doctore egregiū cōperiet nō horruisse poesim: nec poetica carmina: quāmo solerti uigilantia studuisse & intellexisse: qđ uolētes negare nō possent: cū sēpissime in suis uoluminibus sanctus hō Virgiliū aliosq; poetas inducat. Nec fere Virg. unq; absq; alicuius laudis titulo noiat. Sic ut iterū dixerim Hieronymū doctore eximiū atq; sanctissimū: & triū linguarū mirabiliter eruditū: quē ignorātiæ eorū hi in testē trahere satagunt tanta poetarum carmina diligētia studuisse p̃cipere atq; seruasse memoriā: ut nil fere absq; eorū testimonio firmasse uideat. Videant si non credunt inter alia libri eius hebraicarū q̃stionū prologū: & aduertant: nunqd eū totū Terentianū fuisse sentiant: uideāt nunqd sēpissime Hora. atq; Virg. sibi quodāmodo assertores iducat: & nō solum hos: sed & Persium aliosq;. Legant insup eiusdē facundissimā ad Aug. epistolā. Rimenturq; nunqd in ea iter illustres uiros uir doctus poetas: quos ipsi tanto clamore cōfundere si possint conant̃: enumeret. Porro si nesciunt p̃legant actus apostolorū & sentiant: nunqd Paulus uersus poeticos studuerit & nouerit. Inuenient quippe eū nō fastidisse in Ariopago aduersus atheniensium obstinationem dispurantē uti testimonio poetarū. eūq; alibi Menandri comici carmine usum. dum dicit. Corruptum mores bonos colloquia mala. & Epyrnenidis poetæ si memini allegat uersiculū: qui aduersus hos aptissime dici potest: dicēs: Cretēsē semp medaces malæ bestię: uentres pigri. Et sic nō qui ad cælum usq; tertium raptus est: qđ isti sanctiores uolunt peccatū: uel turpe arbitratus est legisse atq; didicisse poetarū carmina. Insup p̃scrutent̃ quid scripserit Dionysius ariopagita Pauli discipulus: & xp̃i martyr egregius i suo hierarchiæ cælestis libro. Ex it̃tione quippe dicit p̃sequit̃ atq; p̃bat diuinā theologiā poeticis s̃ctionibus uti inter alia: ita dicēs. Et enī ualde artificialiter theologia poeticis sacris formatiōibus in nō figuratis intellectibus usa est. nostrū ut dictū est aiūm reuelās: & ipsi p̃pria & cōiecturali reductiōe p̃uidēs: & ad ipsum reformās anagogicas sanctas scripturas & alia multa: quæ ad hanc sentētiā subsequunt̃. Et ut reliquos postremo sinam: quos aduersus bestialitatē horū possem iducere. nōne etiā ipse dominus & saluator noster multa i parabolis loquutus ē comico cōueniētibus stilo: Nōne & ipse aduersus Paulū prostrarū Terētiū uerbo usus est: s̃. Durū ē tibi contra stimulū calcitrare. Vetū absit ut putē christū dominū a Terentio q̃tūcūq; diu ante fuisse q̃ hæc dicta sint uerba assūpsisse. Sufficiat mihi satis esse ad firmandū p̃positū saluatorē nostrū uoluisse q̃rūcūq; uerbū suū atq; sentētiā ore Terētiū fuisse platū ut appareat nō omnino esse cibū demonū carmina poetarum. Quid nunc iquēt boatores illustres? clamitant ne insultabunt aduersus carmina poetarū a suomet teste reprobati: & aliorū pluriū sanctorū uiroū testimonio uicti atq; repulsi? Calamabūt æquidē isupabilis eorū rabies est. Sed q̃ iuste tu uideas rex optime uideantq; quibus nō magis amica est q̃ obstinata horū proteruita. His autē tam absolute dānātibus iustissimus iudex deus aliquādo retribuet iuidētiæ meritū: & eadē eis metiē mēsurā: qua ipsi aliis metiunt̃.

Minime poetæ oēs iussu Platonis pellēdi sunt urbibus.

Cap. XIX.

IErminimū uisum ē latratoribus nostris conatus exposuisse oēs: ut e domibus ac manibus hominū si potuissent poetas excluderēt: & ideo ecce iterū agmine facto irruūt: & armati Platōis auctoritate ifando gutture sonoras uoces eruptāt aiētes. Platōis iā dicti iussu poetas urbibus eē pellēdos. Inde ut platonī deficiētī subueniāt: supaddūt ne suis lasciuis ciuiū mores ificiant. Cui obiectioni & si satis in superioribus responsum uideat non pigebit itē: latius respondisse. Maximā igit̃ fateor philosophi huius auctoritatē esse: nec spernendam si sane intellecta sit: de sensu cuius profecto hi aut nihil aut puerse sentiunt: ut apparebit. Ostēsūm tamē illis ē poetas sponte sua solitudines habitare: quōbrem illos montanos & ineptos hoies nuncupabant. Si autē uolēter urbes icolerent. quid dicerēt morfores hi? dicerent eos esse tyrannos. Si ueto nunc uelint sentētiā uertere: & eos cultores urbiū dicere falsum est. Cōstat Homerū iter aspreta scopulorū & montana nemoꝝ post petagratum orbē extrema cum paupertate littus archadum habitasse: & ibidem mente uidens: luminibus tamen ægritudine captus: ingentia illa atq; admiranda uolumina non Hyblæo sed castalio melle perlita: Iliadis & Odysseæ dictasse. Virgilius autē i genio nō minor Homero: urbe Roma tunc teꝝ domina neglecta: atq; Octauiano Cæsare: totius orbis p̃cipite: cuius singulari lærabat amicitia: omisso: quæsiuit sibi haud longe a Neapoli cāpaniæ inclyta ciuitate: tunc etiam delitiis abundante & ocio semotū locum geto atq; solitario littori proximū: ut magni spiritus homo Ioannes barillus aiebat. Inter promontoriū posilibi & puteolos uetustissimā græcorū Coloniā: ad quē nemo fere nisi eū quæret̃: accedebat. In quo post georgicū carmē: cælestē decantauit æneidā. Cuius selectæ solitudinis Octauianus præstare testimoniū uolens cū fecisset eiusdem Virgiliū a Brundusio ossa referri: haud procul ab electa solitudine tumulari iussit secus eā uia: quæ adhuc puteolana dicitur: ut eo iacerent mortua cuius elegerent in uicinio uiuere. & ne semper p̃ antiqua uagemur: quæ oppugnatores quantuncūq; sausto testimonio roborata sint negant facile. Franciscus petrarcha cælestis hō profecto: & nō æuo poeta clarissimus: nōne sprete Babylone occidērali atq; p̃tificis maximi beniuolētia: quā oēs fere xp̃iani sūmope cupiunt & p̃curāt: & pileatorū orbis cardinū aliorūq; p̃cipū in uallē clausam abiit: ifignē galliæ solitudinē locū ubi Sorgia fontiu rex orit̃: & ibidem omnem fere floridam iuentutem suam uillici unius contentus obsequio: meditādo atq; componēdo

consumpsit. Fecit e quidē. stant uestigia: stabūtq; diu. Parua domus & ortulus: & dū deo placet testes uiuunt plurimi. Si ergo ne plures recitē sic est: minime aedepol opportunum ē: ut in hoc q; labores ipendar ut abeūtes ultro poetas urbibus pellat. Vellē ego tamē ab istis audire: nungd existimēt Platonē dū resp. libz scripsit i quo hoc mandāt: quod isti aiunt itellexisse de Homero. Surbs illa plaruisset eū urbe fuisse pellēdum. Nescio qd responsum sint. ego autē non credo: cum de eo multa laudāda iam legerim. Hunc. n. sacratissimæ cæsarē leges omniū uirtutū patrē uocitant & sapissime eorū latores: ut eas maiori ueneratione dignas facerēt: & quodā sacrosancto testimonio roborarēt: iter eas nōnunq; Homeri carmina miscuerē: ut in sine phœmii codicis Iustiniani iliadis legit carmē. & in eodē sub titulo de iusticia & iure: sic & cōtrahēda emprōe & de legatis & si deicōmissis & alijs locis ut minus credentes possunt in pandecta pifana cognoscere. Hūc isup in suū ciuē plures grecorum egregiæ ciuitates eo eris mortuo & paupere uoluerit. & de hoc iter se mouere litigū: ut compræhōdi potest liqdo per uerba Cicer. in oratione p Archia dum dicit. Homerum Colophoni dicunt ciuē eē suū. Chii suum uendicant. Salamini reperunt. Smyrni uero suū esse confirmant: itaq; etiam delubrum eius in oppido dedicauere. Permulti alij præterea pugnant iter se atq; contēdunt. Hæc Tullius. Quod etiam testari a uetustissimo græco carmine satis iter eruditos uulgaro legisse memini sic aiēte. Septē litigant ciuitates de radice Homeri: Samos: Smyrnæ: Chios: Colophon: Pylos: Argos: Arhenæ. Hūc præterea ipse Plato in eodē libro republicæ alijsq; persæpe conuersionum suarum inducit in testem. Si igitur uirtutum pater a legibus habitus est: si legum decus: si tot ciuitatū ciuis etiam repetitus: si a præceptore ipso Platone testis assumptus: stultissimum est arbitrari Platonem idem prudentissimum uirum talem poetam urbe pellendum iussisse. Insuper hoc Platonis iussu existimabimus Ennium urbe pellendum: qui honesta paupertate contentus adeo ob uirtutem suam carus scipionibus fuit: hominibus quidem non solum armis & bello atq; sanguinis generositate conspicuis. sed philosophiæ domesticis & sanctitate more illustribus ut post mortem etiam uellent suis maiorumq; suorum suos misceri cineres: & suo tumulari sepulchro. Si credant hi ego non credam quin arbitror Platonē suam ciuitatē optasse taliū fuisse repletā. Quid præterea de Solone dicemus: q datis atheniēsis legibus: esto iā senex esset: sese concessit poeticis: urbe ne pellēdū dicemus: qui urbē dissolutā in ciuilem uitā moresq; reuocauit? Quid isup de Virgilio nostro? cuius ut reliqua sinā: tāto frōtis rubore: & mētis uererūdīa iter coæuos & quoscūq; minus decētia quæq; audiebat pingebat: ut ob hoc iuuenis adhuc uocaretur parthenias: quod latine uirgo: seu uirginitas sonat: cuius tot sunt ad uirtutē suadētia monita: ut iam sæpe dictū est: quot sunt eius carminū uerba: cuius nē cōbureret diuinū opus: ut ipse Virg. moriēdo pceperat. Octauianus cæsar Augustus postpositis maximis ipei curis phibitorios uersus cōposuit: qui in rēpus usq; nostrū legunt: cuius adhuc nomē apud mātuanos tanto honore celebrat: ut tū cineres ab Augusto sublatos pro uotis colere nequeat: eius agellū ueterē ad instar uiuētis hoīs ab eo denotatū colūt: filiis iuuenibus tāquā quoddā uenerabile sacrū senes parētes ostēdūt. Cæteris adueniētibus: quasi suā gloriā augētes sollicitē indicant: nō absq; uirtutis picipue testimonio ista pueniūt: & nos uirtuosos urbe pellēdos Platonē uoluisse credemus? Ostiōdū capitulū: possem de Horatio Flacco: de Persio uulterano: de Iuuenale agnate multa dicere: p quæ pateret liquido mētis Platonis nō fuisse tales urbe pellēdos: sed trahit animus ut uisa igerā: & quæ nulla tergiuerfatione ab istis negari possint apponā. Credam ne igit tantæ demētiæ fuisse Platonē: ut Fran. petrar. cham urbe pellēdū iusserit? q a iuuetute sua celibē uitā ducens: adeo septæ Veneris spurcitiās horret: ut noscētibus illū sanctissimū sit exēplar honesti: cuius mēdaciū sceleris est hostis: qui tiorz oīum execrator est: & uenerabile ueritatis sacrariū uirtutū decus & lætitiā: & catholicæ sanctitatis norma: pius: mitis atq; deuotus: & adeo uerecūdus: ut inde dicat Parthenias alter. est & isup poeticæ gloria fatulatis: orator suauis atq; faciūdus cui cū oīs pateat phiæ sinus: ē illi igeniū pter humanū perspicax: memoria tenax: & rerū oīum put homini pōt eē noticiā plena: ex quo opa eius tā pfaica q; metrica: quæ plura extāt: tāto splēdore resulget: tāta suauitate redolēt: tāto florido omatu spectabilia sunt: & lepore sonatiū urbzoz melliflua: & sniarū succo mirabili sapi da: ut cælestis ingenii artificio potius q; humani fabrefacta credant. Quid multa dixerim? pfecto hominē superat: & in lōgū mortaliū uires excedit: neq; ego has laudes p dico: quasi antiquū hominē & lōgis ante factū: sed defunctū cōmendē. Quinimo dū deo placet uiuētis atq; ualētis merita refero: quē mortuos egregiū si nō litterulis meis creditis orulata fide uidere potestis. Nec dubito: ut ex eo contingat quod ut plurimū famosis uiris contingere cōsueuit: ut ait Claudianus: minuit præsentia phamā: imo audacter assero: quia huius superet præsentia famā. Tanta enī morum maiestate: tanta suauis eloquentiæ facundia: tanta etiam urbanitate: & composita senectute cōspiciuus est: ut de eo qd apud Senecam moralē philosophū de Soctate legitur: dici possit: auditores scilicet eius plus ex moribus q; ex uerbis traxisse doctrinæ: & ut aliquādo de celeberrimo uiro isto taceam: quæso hos dicant: nungd tales poetæ a Platone pellant ex urbe. Et si pellunt huiusmodi referent: quos introducturos ipse sit ciues: lenones: an uispiliones: atq; gnatonicos epulones cæterosq;: seu forte furciferos: aut similes illis assumant. O scelix. O mansura diu Platonis resp. si poetas pellat: & hos ciues habeat: & motum uitæq; hominū præsidēs. Sed absit ut arbitror doctissimū uirū id intellexisse: quod sentiunt interpretes hi. qui nimo reor & poetas insignes: & quoscūq; alios similes eisdē: non tantū ciuitatū: seu suæ reipublicæ ciues esse. sed principes atq; magistrōs. Sed inquiet stomachantes hi: si hos non: quos pelli iubet Plato poetas? Esset respōdendū talibus. uos ipsi perquiratis censores inepti. Sed quoniā ignoratiæ quorū rūq; cōpatiendū est. & si male sint meriti cōpatiendū tamen est. uti liquoribus oībus. sic & facultatibus sua scx: quæ esto abominabilis: & abiicienda: non tamen defecatus liquor efficitur uilior & æquo modo facultas. Quid enim philosophiā rerū omnium magistrā ueracius? hæc amurcæ loco: ut de cæteris taceam: cini/cos habuit: & epicuriōs: qui infandis erroribus uiolenti fere eā de honestate in nonnullis conati sunt: adeo ut

Liber

hostes uideretur potius q̄ ministri. Sed quæso propter hos Socratem: Xenocrate: Anaxagorā: Panetium: ali/ osq; hoc eodē insignitis titulo abiiciendos fore dicemus. Stolidū & ignaui defectoris esset officiū: quid chri/ stiana usq; religione sanctius? & hæc donatistas: Macedones: Fotinos & alios habuit hærestarchas longe feti/ diori fecerit execrabiles: nec propter hos iuste Basilii cæsariensem: Ioannē crisosthomū: Ambrosium mediola/ nensem: Leonē papā: & alios sacros ac uenerabiles uiros dicimus esse pphanos. Sic & poesis: ut de reliquis ra/ ceā habuit suā fecem: & fuere quidā qui comici poetæ dicti sunt: quos iter & si nōnulli honesti fuerint hoīes: ut Plautus & Terētius: ut plurimū rurpissimis fictionibus suis splēdidam poesis gloriā ificere uisi sunt: & his iungi pōt aliquādo pelignēsis Ouis. hi quidē seu mentis inata lasciuia seu lucri cupidine & desiderio uulgaris applausus scælestis cōpositis fabulis eas minus introductis recitabāt in scænis: ex quibus lasciuientū pectora puocabant in scelera: & cōstantiū agitabat uirtus & ois fere morū disciplina reddebat enētus: & q̄ pncipio fiffimū erat q̄tūcūq; & in cæteris religio gentiliū detestanda sit populos in tā turpia sacra deduxerāt: ut eru/ bescentia a suis etiā uideret. Huiusmodi etiā poetas ut in præcedētibz sape dictū est nō sola abhorret chri/ stiana religio: sed ipsā etiā abiecit gentilitas. Hi quippe sum: quos urbe pellendos reor Plato iusserit. Ego autē nō urbe sed orbe tales exterminādos fore existimo. Sed hos ppter est ne Hesiodus Euripides: Statius: Clau/ dianus: aut similes ciuitate pellēdus? Ego nō arbitror. Distinguar̄ igit̄ hi: & si nō odio laborāt indigno male meritos carpant sua linquētes in pace conspicuos.

Musas infanti non posse ob defectū lasciuētis cuiusq; igenii.

Cap. XX.

M Ostremo rex inclyte hi nomē poeticū blasphemans infanda temeritate pcti: silentia sacra semo/ tos antri gorgonei aditus: honesta penetrata uenerandæ poesis: & puellarū choros: cantusq; diui nos intrare ausi sūt: atq; dissonis turbare clamoribus: & Boetii sanctissimi atq; clarissimi uiri uer/ bis armati eis. s. quæ circa pncipium libri eius de cōsolatiōe legunt: phia loquēte atq; dicēte. Quis has scenicas meretriculas ad hūc ægrū permisit accedere: quæ dolores eius non modo ullis reme/ diis fouerēt: uerū dulcibus insup alerēt uenenis. &c. oīa nō aliter q̄ uictores cōplere clamoribus: & innocuas ludentiū mentes ignominiosis opprobriis cōmouere si possint. Et cū nō sentiāt qd illa uerba uelint: Boetii solū inspiciētes corticē: pudicissimas musas nō aliter q̄ si essent carneæ mulieres: eo q̄ foeminini generis sint eoz noia. In honestas: obscœnas: ueneficas atq; meretrices esse pclamāt: & eoz diminutiuo utat Boetius il/ las extremæ sortis: & extremo etiā in lupanari a fece uulgi pstratas existimāt: nec hoc satis: est q̄nimo hic uo/ lunt poetas etiā esse hoīes ihonestos i argumētū deducētes suū. Si musæ Boetii asseritione meretriculæ sunt ihonestæ mulieres sunt: & sic hi qbus familiares sunt: ut inhonesti sint hoīes necesse est: cū a micitia seu fami/ liaritas: nisi ex cōueniētia morū iungi aut stare nō possint: eas autē eē familiarissimas poetis cōstat. Ligdo eti/ am carminibus eorū testantibus: & sic ut iam dictū est: ihonesti sunt homines. Aduertis ne prudētissime rex in quē exitū tēdat illecebris horū astutia: sed qualiscunq; sit ueritate lucida confundēda est: quor igit̄ quæ sint musæ: & qbus isignitæ noibus: & qd per eas senserint illustres uiri: si bene memini supra libro. xi. operis huius mōstrauī. Sed adhuc horū ipietate nō quiescente paululū laborandū est. Satis ergo arbitror ex pmon/ stratis assumi posse: duplicem esse poetarum speciem: quarū altera uenerabilis & laudabilis est: & piis homi/ nibus semper grata. Altera uero obscœna atq; detestabilis: & ea est poetarum: quos dixi non urbe tantū: sed orbe pellendos: æquo modo dici potest de musis: quarum & genus unum sūt species duæ dici possunt. Nā dato eisdem uiribus: eisdēq; legibus actualiter unaquæq; utatur cum uariis exactitanis uideatur exprimi su/ cus hic scilicet dulcis: amarus ille: nō incongrue honestam unam arbitrari possumus: & reliquā inhonestam. harum igitur altera totis commendanda præconis laurea incolit nemora: castallium fontem: & quæcunq; religione uenerabilia loca cognoscimus phœbi socia floribus & fertis ornata & dulcedine cantus atque uo/ cum sonoritate spectabilis. Altera autē ea est q̄ ab inhonestis comicis tracta scœnas atq; theatra & q̄druia te/ net & scælestibus fictionibus ob mercedē se inerti uulgo placidam exhibet nullo cōmendabili ornatu con/ spicua. hæc non consolatiōe uirtutū: non salubribus antidotis: nō sacris etiam remediis ægritudines languen/ tium mitigat aut sanat. sed querelis gemitibusq; in mortē usq; amplificat ea delectationē q̄ passionibus iplici/ tæ delectant. ex qbus satis possunt q̄ ignorabant uidere poetis isesti: Boetii. s. dum musas meretriculas sceni/ cas uocitabat. de theatrāli musarū specie itellexisse. q̄ apertissime obiectores hi uidisse potuissent si qd post pau/ ca a philosophia dictū legis itellexissent. dicit enī. Sed meis eū musis curandū sanandūq; relingite. & ut euidē/ rius appareret quoniā de secunda musaz specie loqueret persæpe i sequentibus philosophia ad curā & cōso/ lationē Beotii in eodem libro oblectamēta carminū & fictions poeticas itroducit. Ergo postq̄ illas philoso/ phia suo imiscer artificio: eas honestas eē existimādum est. & si honestæ sint & hi qbus familiares sunt ut. ho/ rum uidetur uelle deductio: honesti sint homines necesse ē. & sic honestæ sunt musæ: & poetæ honesti sunt hoīes quos & quas inuicem turpi nota in uacuum labefactari conati sunt.

Alloquitur auctor regem.

Cap. XXI.

Vibus potui rōnibus clementissime rex horum celantiū maledicta retudi: & ni honestati peccis/ sem meæ i temerariam eorū præsumptionē: & uitam moresq; suos lōge acrioribus uerbis & acu/ leis acutioribus iuexissem. Reor tamē eos pter dicta multa dicturos qbus oibus respōdere uoluis/ se i lōgū nimis præderet oīo: & multitudo uerboz nimia psæpe cōsueuit: ne dū aīos magnis occu/ patos ut regii sunt. sed ēt uacuos & ociosos offendere. Et iccirco ne cælsitudini tuæ tediosus sim: & ne uidear hos extra terræ terminos fugare uelle: cū ignoratiæ eoz potius cōpatiēdū sit q̄ i meritū exterminii pcedendū his sine p̄stare mēs ē. & qd ipi nō facerēt: ego ante huius libri finē tua cū gra fecisse uolo: posuisse. s. meritā irā omnē: & eoz ignouisse neq̄tiæ: & eos amicis alloq; uerbis: si forsan in cōsiliū melius possim ipellere.

Poetici nominis hostes orat auctor: ut se in melius uertat consiliū.

Cap. XXII

 Os igitur o prudentes uiri iam si sapitis iras ponite: & rurgida sedate pectora. Satis enim imo nimium inter nos odium decertatum est. uos primi in fontes itulistis arma: ut eos exterminaretis orbe. Ego ex aduerso pectus opposui ei pro uiribus praesente deo & meritis cae iuuatibus ne benemeriti ab infestis perlerent hostibus. Esto si aduersum uos: ipsi in aequo descenderent campum: quantum ualeant uestris meisque uiribus sera poenitentia nosceretis. Belligeratum tamen est & eo uerum: ut cum aliqui offensores gloria: quae sudore plurimo paululum sit omnino uincendi repressa libido: & ut aequis legibus iri possit in pace. Vadamus ergo eaque capeffemus ultro: & getem laboribus demus. Librata enim sunt belli praemia. Nam uos doctrinam ego refero aliquantulum consolationis in praedam: & sic satis loci paci relictum est. Credo sic uelitis quonia corpisse uos poenitet: & ideo eius fruamur bonis. quod ut me ex animo dicere noscatis: quod primus laceffitus sum. primus seruate amicitiae leges incipiam: & ut uos etiam faciatis: quae amicus caritative pauca dicturus sum: aequo aio atque tranquillo percipite. Ecce honorabiles uiri quibus potui demonstrationibus elucidauit: quod sit poesis: quae uos ipsi nullam faciebatis: qui poetae sint: quod poetae officium: quod mores: etiam fabulones sceleratos homines: suosores carminum: & mille malis infectos clamabatis. Quid ideo musae sint designauit: quas meretriculas dicebatis: & sorte arbitrabamini lupanates. quos si tanti sunt: si adeo uenerabiles: non solum non damnare deberis. sed eos colere: laudibus extollere: amare: & eorum ut meliores efficiamini studete uolumina. a quoniam uos retrahat: aut aetas annoffior aut famosiores audisse facultate: conemini ex uobis ipsis id posse quod de se non erubuit antofius princeps & uirtutatum omnium singularare decus Robertus rex Siciliam & Siciliae rex inclytus: qui clarus olim philosophus & medicinae praecceptor egregius atque inter ceteros eius temporis insignis theologus cum in sexagesimum sextum usque aetatis suae annum uipendisset Virgilium: illumque cum reliquis more uestro fabulatum diceret hominem: & nullius fore praetii ornatum subtrahere carminum: quocirca Fra. petrarcha atcanos poematum referentem sensus au diuit: obstupefactus seipsum redarguit: & ut ego dicere meis auribus audiui: asseruit se nunquam ante arbitratum adeo egregios atque sublimes sensus: & sub tam ridiculo cortice uti poetarum sunt fictioes latere potuisset: ut aduertebat post demonstrationem soletis uiti absconditos esse: suumque mira copulatione danabat ingenium: & isortunium: quod tam se ro poeticum artificium cognouisset: nec erubuit: aut senio & spe breuis in futurum uitae detineti potuit quod sepositis studiis splendens facultatum: ut plenum e Virgilio sensum fumet et coepit opera dare. Sane festina mors nouum iter rupit studium: quod si pfeuerate potuisset: quod dubitet quod in maximam poetarum decus & italorum commodum studio tali uacatum euassisset? Quid ergo quod regi sapientissimo sanctum uisum est: uos ne arripe indignum ducetis: uix credam. non enim nos tygtes: aut imanes beluas reor: quorum ingenium uti illarum seuitia in melius flecti non possit. At tamen si praeter hanc praedam credulitatem meam in pectoribus uestris ipetuosus adhuc in imetitos pfeuerat hostilis atdor in uestrum saltate decus quoties uos linguae pruritus in uerba irritat. quod pro sacrum phiae pectus: cuius forsitan aliquando mamillas luxuistis: ne in totum poeticum nomen adeo uos dedatis praecipites: quoniam si satis sani estis distinctione semper ubi opportuna sit utamini: ipsa quidem in concordia discordantia reducit: & absterfis ignorantiae nebulis intellectum clarificat: & recta quo uult ducit ingenium. Et haec facitote ne in honestis uenerabiles iplicetis poetas: ex quibus multos fuisse gentiliu ostensum est. Sit satis uobis in illecebres comicos irruere: in hos iras euomere: in hos bona ceterorum pace oem uestrum uerfere icendium. Praeterea & hebraicis parcite. Non enim absque diuinae maiestatis digne laceffiri possunt: & praedemonstratum est Hieronymo attestante quosdam ex eis sub poetico stilo sancto dictante spiritu sua cecinisse uaticinia: a quo isup modo & xpiani ab iniuriis imunes seruandi sunt. plures enim ex nostris poetae fuere & adhuc sunt: quod sub tegminibus fictionum suarum xpianae religionis deuotos sacrosque sensus comedauerunt. & ut aliqd ex multis ostensum sit. noster Dantes dato sermone materno: sed artificioso scriberet in libro: quem comedia nuncupauit: defunctos triplicem statum iuxta sacrae theologiae doctrinam designauit egregie. Et illustris atque nouissimus poeta Priscianus petrarca in suis bucolicis sub uestamine pastoralis eloqui ueri dei: & schy te trinitatis laudes irasque eius icalcantes ignauia Petri nauicula mira descriptione notauit. Stant uolumina & itelligere uolentibus sensus apparerit. Hos ultra uigil prudentiam atque seduliam carmina facta sub tegmine expromentia ueritate. At atator non solum xpianus homo: sed romanae ecclesiae sacerdos & cardo: heroico carmine apostolorum gesta more cantando poetico designauit. Iuuenecus insup hispanus homo: sed aequo xpianus sub uelamento hominis: bouis: leonis: & aquae xpiani filii dei uiui redemptoris nostri actus oem etiam fingendo coposuit. Et ne plures in medium deducam: si ut nostris saltate parcatis: nulla uos humanitas trahit: nolite seueriores esse matre nostra ecclesia: quae laudabili consideratione praespectas non dedignat cum multis: & potissime cum Origene se hunc benigne fuere enim huic homini tam grades in componendo uires: ut nunquam circa id exhaustum uideat fuisse ingenium: nec in scribendo fatigata manus: ex quo in millia uolumina uariarum materiarum excessisse credat. Ex quibus omnibus more solertis uirginis: quae iter spineta flores illeffis colligit digitis: & spinarum aculeos sinit separatim uilefcere: omnis minus bene creditis laudanda supersit: & iter suos thesauros seruari uoluit. Videte igitur & examinate: & aequa lace poetarum dicta librate: & quae minus sancte scripta sunt: sinit. quae autem bene dicta sunt non danate: quasi existimetis eueffigio clamore in poetas sublato: Augustinos aut Hieronymos ab ignaro populo arbitrari. hi enim quibus aequa fuit cum sanctitate prudentia nunquam in poetica: seu poeticae artificium facere. Verum in errores gentilitatis recitatos ab eis: quos semper etiam citatum statibus catholicae ueritatis hostibus atque recalcitratibus uoce itrepidam danauere: semper aduertetes eorum scripta tanta uerborum arte composita: tanto lepote suauiata: tanto sniarum sale condita: tanto ornatum etiam delinita: ut ab eis expecti fore necesse uideatur quicquid quis uelit latino eloquio apposuisse decoris: Et ne longiori sermone uos traham: ut ait Cicero pro Archia: haec studia adolescentiam agunt: senectutem oblectant: secundas res ornant: aduersis profugium ac solatium praebent: delectant domi: non impediunt foris: pernoctant nobiscum: peregrinantur: rusticantur: quasi ipsi neque attingere: neque sensu

Liber

nostro gustare possemus: tū ea mitari debetemus etiā cū in aliis uideremus. & cætera. Cū igitur non speranda: neq; abiiciēda sed colēda sit poesis: & inde poetæ si sapitis sanis dictū est. Si autē obstinati perseueretis in rabiem esto uobis cōpariat cum aspemandi sitis: nihil ad sufficientiam scribi posset.

Genealogia deorū gentiliū liber. xiiii. desinit. Sequitur. xv. & ultimus liber: in quo auctor purgat seipsum obiectis in se.

Prohemium.

Vndavi serenissime Rex: qbus potui armamētis hinc inde nauiculā: ne æstu pcellosi maris aut uetorū aduerso ipetu pellere in littus: & illisa ruptis cōpagibus solueret. Et ne crepirābus desup nubibus in imbrē solutis in festū aut coruscū fulminibus ignē dilueret. aut uerteret in cinerē: tegmēta supaddidi: q̄ opportuna ratus sum: necnō & ploresis atq; ru dēnibus illā alligauī scopulis: ne ab undis se tetrahētibus una nū illis rtaheret in pelagus. Aduersus uero dei irā nil mortaliū obstacula iuuāt: & ob id fuis i manibus linquēdā cēsui. ipse absq; cuius suffragio nil pfecto stare potest: illā seruet misericordia sua. Nūc autē su perest: ut iniectā in fatigatū nautā tela excutiā: ac si possim qualiterūq; amoue am. Quis enī dubitet qn petat a mulnis? Sane ut forte minus æquo aio uisus sum: quādoq; rullisse quæ in poesim: & poetas imissa fuere sic sūma cū patiētia quæ in nauā euolauerunt: quocunq; iussu missa pferā: nec huius patientiæ rō longe abest. Indigne qppe meo iudicio pulchra poesis: & elegātes hac in facta te uiri lacesiti fuere. nescio utrū supborū an ignorantū potius maledictis dixerim. Nauta autē nō sit. nā si p uiribus conarus sit arte nautica per maris uertiginosos anfractus: & constagosa scopulis freta cymbā in turū deducere: ne iuste redargui possit. Scio tamē qā multarū rerū ignarus sit: & ideo ex mulnis eo minus aduertē te cōmissis forsan merito redargui potest. Agā igitur qd' potero iuuātē deo ne oīno temerarie uideat egisse quod fecerit: ipse me eripiat de faucibus malignānū. q̄ ex camino ignis at dētis eripuit illæfos israelitas pueros sperātes in se: & in finē laboris extremi me deducat in sui sanctissimi noīs gloriam & honorem.

Minus opportuna preciosa fore nōnunq̄.

Cap. I.

Quāuispiciēt scio colloseū hunc: undiq; iam dicti: seu alij itentis oculis carptores egregii: eoq; cōspēcto ariolor dicturi sint pia forsan intētionē. Durū enī hoī est hominū mētes cognoscere: tā grāde opus minime opportunū eē: & ideo in p̄cio nō futurū. hi qdē his paucis uerbis fere opus oē cōcutient: cū a quadā nō fatis exp̄ssa ueritate uideat obiectio: nō solū colorari: sed etiā approbari. Quis enī nō dicat ituitu primo: nō dicā nō opportunas: sed etiā supfluas fore poetarū fabulas: ex qbus hoc opus oē cōsistit. Verā aliter ego sentiēdū reor. fateor enī fabulis hoc opus cōsistere sic: si cōcesseto illud minus opportunū. multa etiā nō opportuna: & hæc iter opus hoc p̄ciosissima fore mōstrabo. & ide hoc opus quoniā utile tam reip. q̄ priuatae sit: ostēdā iter opportuna etiā numerādū. In p̄cio igit' & maximo esse multa minime oportuna: & artificio hominū adinuēta: & nature oper facta mōstranf. Exq;rimus enī lapicidas: cāmētarios: dolatores: & architectos: isignes uolētes domos cōstituere: quas rudis uillicus ex luto & palustribus calamis opportunas erigeret: Tēpla: capitolia: palatia regū populorū atq; principū maximis sūptibus cōstructa: pictura supflua decorānis: aurea cōstūta: uasū uianū: cū opportunū possit cōstruere famnia. Sic coronis purpureis uellibus & armillis aureis delectamur: cū laniciū simplex canisūq; pecoris sufficiat opportunitatē: & sic artes & ornāmēta: quæ minime opportuna sunt in p̄ciū deuenere. Sed qā hæc ambitione hominū q̄s possit p̄ciosa dicere: uideamus nunqd naturā rerū discretissimā etiā circa supflua ambitiosā uelimus dicere. Et quæso ad qd capitis capilitiū opportunū sit: nemo dicit: illud tamē multi firmāt adeo p̄ciosum fore: ut si absq; eo Venus icēdat suis etiā comitata gratis Marī placere nō possit: eūq; tantū estimatū a Cæsare dīctatore: ut ad contegendū caluinū perpetuā laureā a senatoribus ipetrarit. Ad qd hoīum barba: qua si q̄s ætate prouectus careat: non absq; rubore hoībus imiscetur aliis. Ad qd cornua ceruo. Ad quid pictæ uolucris pennæ cōcessæ sunt: ob ornāmētū non ob aliud responderi pōt: & sic ne p̄ plura discurrā: quod alias nō erat in p̄cio ornāmēti cā efficit' p̄ciosum. & sic ornāmēti cā quid efficit' p̄ciosum: hoc profecto opus erit in p̄cio. Quid enī pulchrius in colloctionibus hoīum q̄ nonnunq̄ imississe fabellas sententis: qd decentius q̄ fructuosos fabellarum sensus eidē applicuisse colloqis: & hoc opus unūquodq; præstabit abunde. hæc in super pondetosis & accuratis orationibus: plurimū asserere decoris satis apparet rū passim mixta scriptis Cice. Hierony. & aliog; prudentiū uirog; illa legamus. Poterat ergo sufficere ostēdisse hoc opus p̄ciosum ornāmēti cā. sed huic superadditur unilitas quæ ex hoc conseqtur tā publica q̄ priuata: ex q̄ p̄cium maius efficit'. Exstimabant enī nonnulli poetas peritos hoīes simplices tarū cōposuisse fabellas: & per cōsequens non solū non utiles sed illos arbitrabant' dānosos & discurrentes legendo nullū ex fabulis emolumentū sumebāt. hoc autē opus dum fictionibus uelamentū amouet: & eruditos fuisse uiros poetas ostendit: & legentibus facit fabulas cū delectatōe fructuosas. & si q̄ falsa opione perisse uidebant' poetæ reip. isignes & q̄ si rediuiui redduntur & priuatim quæ icognita abiiciebat' unilitas per hoc patefacta colligit': & aliores sensus & igenia legentiū excitantur. Præterea spero sic uolente deo: unī haftenus fuere consutgent q ad poeticam mentes erigent: qbus nō moditū: dum ueterū monimēta perlegerint: cōmodi per hoc opus p̄stabitur: ex quo fiet saltē rabulis p̄ciosum. Sed qd multa dicā? Si cessent quæ dicta sunt oīa: dūmodo princeps optime: cuius iussu: laborē sumpsit tuo per hoc opus desiderio satisfactū sit: illud p̄ciosissimū dūco. Esto laudabile sit placuisse pluribus: sic si ruæ celsitudini minime gratū sit etiā si placitū: atq; acceptabile cæteris ueniat: parui apud me momēti fiet. Tuū igitur est istud p̄ciosum facere aut si libet abūcere.

Perseuerare saepe diuinius quae minus duratura uidentur.

Cap. II.

Adē forte pietate loquent & alii dicēq; postq; rimosum opus uiderint nec bene cōpactū nec diu mansurū tuina praemonstrātib; saniscennibus rimis. Ego his praemonitoribus libēs ago gratias. excutiunt. n. ab oculis meis somnū meq; solertē faciunt: ut opportunitā p̄stē subsidiū. Vex quo nīa ante coeptū opus sit euasurū illud ratus sum si satis memor es rex inclyte. Istud idē circa principium testatur his quibus potui rōnibus ostendēs cur strambū mutilū cicatricibus plurimū existimarem illud futurū & ut satis apparet: & isti aiunt: mea me nō sefellit p̄meditatio. Er ideo circa defectū hunc iure excusandus uenio. Sane qbus ad miniculis potui illud in robur deduxi nec postq; deductū ē iexcogitatas aut nouas cōtraxit rimas. ueteres autē & p̄uisse q; ariolanē isti arbitror adeo repete nō faciēt. Nā si more mortaliū p̄ cōiecturas de futuris p̄uidere uelimus in longū p̄seuerabit hoc opus. Vidimus. n. saepe i saxo firmatas arces in ruina ire citius q̄ i palustrī luto piscatorū situata domus. Hi autē q̄ illi nō satis firma aedificia norāt uigilantes sp̄iciūt sepe: & sic si exiat opportunitas restaurāt fundamētā: relatiūt parietes: recta tignis: & solaria uariis aduimētis suffarciūt. & sic q̄ ilico casura uidebant: nōnūq; recta deducunt i saerulū. Secus q; sorria seposidere existimāt. nā dū secura gere tenent & ecce lapis unus grādū p̄dere p̄ssus attritus crepitar: & oē ferū at trahit aedificiū i ruina. Sūt & alii cāus palatia abire iuidia: & odia excidiū parāt. pua domus paucis & possessori cognita q̄ diu deo gratū ē p̄seuerat. Quis arbitrari potuisset ilionē recentē adhuc priā ciuitatē: tot refertā uiribus dñis splēdidā regni totius aīaē arcē toti minātē grāciā lapsurā. citius paupis aglai fosidii gutgustio. Sic & robustos uidimus iuuenes uiuaci atq; p̄clara ualitudie decoros pua iterueniēte febricula seu accidente alio i repētina fere p̄cipitari mortē: ubi nōnūq; iualidi senes i lōgiorē ēt q̄ uelit euasere uitā. Sed qd̄ refert p̄ exēpla discurrere: quoz; abūdātissima uita mortalis ē: dicāt isti qd̄ uolūt & ego qd̄ rupio arbitror. hoc tamē scio certissimū. Nisi domus custodierit ciuitatē frustra uigilar q̄ custodit eā. Ip̄ius ē seruare atq; cōterere. ip̄ius solius ē q̄tū mūdana oia in lōgū duratura sint: seu q̄ cito casura scire. prudētū in eo spes oīs est. ipe uideat. Ego qd̄ quia rimosum opus meū cognoui: eidē humilitatē imperaui: sciens qd̄ deus humilibus dat gratiā. Sed quid ego de lōgitudine aui huius uerba facio: cū mihi permaximū sit: si adeo rimosum: adeo mutilū: adeo cauenosum: uti illud cōposuisse potui: ad tuas usq; manus mi rex puenire queat: ut nō dicam uigilantiā: sed obedientiam meam cognoscas. Satis mihi hoc opus erit: si tandem ulterius perseuerer diuinā bonitati & fortunāe regiae iputandū existimo. Nequisse membra huius aptius collocari. Cap. III.

Vp̄eueniēt quidā: Ariolor: & inspectis: quae alii ispxere. dicent optabilius fore p̄cedenti hanc cōcidere m olē q̄ consistere diu: cū calus defectus eius sublaturus sit: quos p̄seuerano demōstrabit: & hūc potissime qd̄ latū pectus ex craneo: ex pectore tibyaē formatā sint: & pedes in uerticē reuoluiti. O sentētia Socratis foelices medici: quorū terra gurgunt errores. Cū scriptorū sapissime etiā benedicta: quoniā in p̄parulo sint caninis lacerantur dentibus: at saltem infestentur lattaribus: quod sūmo exquisitū atq; compositū labore est: & illustriū uirorū auctoritate ubi possibile fuit formatū: praetereunniū uerbis fere deiectū est. Sed quid? patiēda sunt omnia ut cōculcet humilitate p̄teruia. His tamē sic aientibus qd̄ responsurus sim nihil habeo praeter q̄ nouerim de principio genealogiae huius multos multimode opinos: qd̄ nec circa primi huius uoluminis libri ininū omissum est: atq; ostēsum: quoniā uecūstissimum sūm p̄serim: ut de caeteris aliqualis haberetur mentio: & huic uecūstissimo capiti prout cōperisse potui successiue pectus & reliqua mēbra applicui. Si alia ueriores sint: aut potiorē ostendētes ordinē: q̄ nō nego fore possibile. & si multū uigilauerim plura & alia reuoluendo uolumina nō uidisse fateor: nec noui quo ordine mēbra tam ingētis corporis possent aptius collocari: & p̄ducāt ipsi in mediū qd̄ nouerūt: ut eis uisis si iure q̄ scripsi dānanda sunt: suis sides adhibeat integra. nā dixisse me tantū ex craneo cōfecisse pectus: & nil aliud ostēdissē: est potius inique detrudere q̄ laudabiliter redarguere aut utiliter emendare.

Nō appositū est quod minime cōpertū est.

Cap. III.

Raxer cōpositiōis idē etiā pauloante redargutā multa eē omissa: q̄ apponi debuissent: hi forsan su peraddēt. uel alii. hoc ego si uelim negare nō possū: cū meminerim saltē de spectatibus ad suspiciē fabulosam ob libroz; defectū. Circa huius opis principiū scripsisse multos ex ple deoz; defuturos hoies. Et si tamē libri repiri dicant: q̄s mortaliū tā audax erit: ut p̄rūpēs dicat uidisse se oēs atq; legisse. ego autē nō uiderim etiā quos alii uidisse potuere absq; frontis rubore cōfiteor: multos omissos fore: & nōnullos forsan ob labilis memoriae culpā. nō enim sufficit uisis: & iccirco idulgeat q̄sō memores: & q̄ ignoratia siue obliuione factū est: nolint aequiparare malitiaē. Adest & res alia in qua forsan possunt obloqui uiri sublimes. s. circa explicationes sensuū fabularū exhibitas. Absit ut his ego uelim obsistere. possibile qd̄ reor cū nunq; de me ausus sim tā magna p̄sumere: quoniā me minus ad hāc ualere ratus sum: & q̄s ex imperfecto hoie p̄fectū exqret opus? Solius ē dei p̄fectū opus cōponere: quoniā & ipse p̄fectus ē. Sigd̄ tamē temerari⁹ egi circa hoc tuo iussū rex optiē i pulsus egi. Et ob id si circa hāc partē minus bene egeri: iponat onus celsitudinē tuā. Ast ego hos prudēiores dep̄cor p̄ uenerabile ac sanctū phiāe nomē. qd̄ colār existio uti qd̄ sapiētiōz; auctoritate. Dētes in minus bene cōmissum infingunt: ita pia humanitate etiā medeant. nō enim inuētū est: ut nedū eruditos homines uidere: quod indoctus nō uiderat: si aliquando indoctos uidisse qd̄ minime uiderāt eruditi. homo enī sum ego: & hominē peccasse: nec nouū est: nec mirabile. Ait enī Flaccus: Quandoq; bonus dormitat Homerus: Centū praeterea argo fuere oculi bini & bini uicissim dormiētes: uigilantibus reliquis: & tamē qn̄ somnū aliquādo ite p̄mitteret omnes cauisse non potuit: si ergo mihi cum tantum duo sint: & hi quandoq; a sopore tacito uinciantur: mirabile non est. Expriment igitur quāso qd̄ a me permissum est: & fabulaz; enucleatōes suppleant: aut si minus debite qd̄ expositū sit imutent: & in melius qd̄ minus decēt

opinione firmatū est reformātes emendent. Ego quidem & si nō plene: uecū tamē atq; sanctē scribere ratus sum: qđ si minime factū est: nō adeo obstinate pertinax sum: qn̄ meū humiliter fatear crimē: & grato animo emendationem suscipiam tanq̄ homo qui & si iam totis pedibus in senium tendam doceri nō uereor: im̄mo cupio & perscrutor: hoc enim si fecerint perfectius incedet opus: & ego doctior factus magis eorum liberalitate laudandus efficiar.

Nullas fabulas aut historias: nisi ex cōmētariis uetecū sumptas inesse.

Cap. V.

Nsurgent hos p̄ter & alii: & q̄si queruli clamabūt: quoniā inauditas fabulas & historias: ut textus grauiores: & ip̄licationes facerē miscuerim. Fateor nō nouas fabulas aut historias im̄miscuisse ueteribus: sed forsā a multis ex latinis his inauditas sæculis: ex q̄bus nullas nisi ex cōmētariis uetecū sumptas apposui: nec ut grauiores: aut ip̄licationes textus excuderē: sed sic opportunitate exigente factū est. discolorū quippe & male secū conuenientiū conquestio talis est. Nil enī æquo animo pati possunt. si textus faciles scripseris: & laxa qđā claritate patētes: pedestre dicūt stilū & puerile pedagogon: redolentē: & fastidientes abiiciunt: si paulū acriorē dictaueris primo ingressū fatigati: cū nō obuius sensus eue stigio tendit ingenio: scribentem accusant: scabrosūq; dicunt: etiā si facili sit artificio delinitus: & indignantes negligūt. Ego quippe nulla p̄pter lesione circūuolutum scripsisse mereor. ne uideo etiā si ex composito fecissem: qđ inter cxtæ fabulæ quūcunq; ab eis inauditæ possint difficultatis aut obscuritatis afferre. Reor tamē hos astu quodā tacito fabulas uelle: & historias sibi incognitas dānare tanq̄ nō ueras sub p̄textu textus impliciti. iam dictū est ex cōmētariis uetecū sumptæ sunt omnes: ut referentiū auctocū noīa testant̄ apposita: quas si forsā nō uiderint: quasi nil uecū esse possit: nisi qđ legerint reprobādas existimare nō debēt. Certissimū ego habeo eos multa uidisse: quæ mihi penitus incognita sunt. Sic & ego legisse potui: quæ nōdū ad eocū deuenire noticiā. Nemo solus præter deū cognitiōnē omniū recū habere potuit usq;. Eo igitur animo a me compta legant: quo uolent alios legisse sua: & forsā si aliquatū acer uideatur contextus: cogant in uires ingenium: & sentientes aduertent perlucidum esse: qđ arbitrabantur obscuro.

Insignes uiros esse: quos ex no uis inducit in testes.

Cap. VI.

Ocū puto quippe hæc etiā erit querela q; in testes scriptorū iauditos ueteres & nouos incognitos auctores iduxerim: q̄bus utcūq; p̄stada fides sit icertū ē. habet æqđ q̄rimonia hæc aliqd grauitatis. Nā quūcunq; noui fuerint: qui nunc ex auctoribus ueteres sunt: uideēt qđ per multa sæcula perseueratum est a longitudine tēporis approbatū sit: & inde plurimū auctoritatis sumpsisse: qđ utrum de omnibus nouis quūcunq; bene sint meriti arbitrari debeat apud multos uideēt in p̄dulo. Ego autē huius sententiæ sum: nunq̄ in æuū duraturos hos: quos nouitas approbata nō sit: cū ab eorū nouitate necesse sit exordiū approbationis sumēdū: & sic ego eos: quos nouos iuoco: cū uiuos nouerim aut noscā meritis eorū agentibus egregios esse uiros atq; p̄bandos ausus sum in testimoniū euocare. hoc enī mihi cōstat ex oībus eos fere per omne uitæ tēpus studiis uacasse sacris: eos inter insignes: sciētia & moribus semper uersatos hoīes: eos uita laudabiles: nec ulla turpi nota signatos: eorū scripta aut dicta a prudētioribus etiā esse approbata. Credo his agētibus æquiparāda sit eorū nouitas uetustati. Vecū ne q; arbitret̄ me minus graues p̄duxisse uiros: eosq; uelim mea auctoritate p̄babiles facere. Liber de nouissimis aliqua sigillatim scribere: ut & alio cū iudicio: si satis bene dixerim appositū sit. Induxi sæpe generosum atq; uenerabilē senem Andalo de nigro ianensem olim in motibus astro cū doctore meū: cuius quanta fuerit circūspectio: quāta mocū grauitas: quāta sydecum noticia: nosti tu rex optime: tibi etiā: ut aiebat ipse: cum adhuc esses romæ cōformitatis studiosq; familiarissimus fuit: & ut ipse uidisse potuisti: nō solū regulis uetecū: ut plurimū facimus astrologum motus agnouit: sed cū uniuersum fere pagrasset orbē: sub quocūq; climate: sub quocunq; orizonte experiētia discursuū certior factus uisu didicit: qđ nos discimus auditu: & ob id: & si in omnibus illi fidē præstandam crediderim. Circa ea tamē quæ ad astra spectare uident̄ nō aliter q̄ Ciceroni circa oratoriā: aut Maroni circa poeticam exhibendā cēseo: huius insup̄ plura stāt opuscula astroq; cæliq; motus ostēdentia: quæ quantū sibi circa talia præminētia fuerit ostēdūt. Vti senē hunc: sic & Dantē aligeri florētīnū poetā conspicuū: tanq̄ præcipuū aliquādo iuoco uix: meret̄ qđē. Fuit. in. iter ciues suos egregia nobilitate uerēdus: & quūcunq; tenues essent illi substantiæ: & a cura familiari: & postremo a longo exilio angere: semp̄ tamē physicis atq; theologis doctrinis imbutus uacauit studiis: & adhuc Iulia fateur Parisius: in eadē sæpissime aduersus quoscūq; circa quancunq; facultatē uolentes responsionibus aut positionibus suis obicere disputas itrauit gymnasiū. Fuit & hic circa poeticā eruditissimus nec qcq; illi laurea abstulit præter exiliū. Sic enī formauerat anio nunq̄ nisi in patria illā sumere: qđ minime illi p̄missum est. Sed qđ plura? Qualis fuerit iclytū eius testat̄ opus: qđ sub titulo comœdiæ Rithmis florētīno idiomate mirabili artificio scripsit: in quo p̄fecto se non mithicū sed catholicū atq; diuinū potius ostēdit eē theologū: & cū fere iā toto notus sit orbi nescio utcum ad celsitudinē tuā sui noīs fama puenerit. Memini insuper esto raro Franciscū de barbarino traxisse in testē hoīem qđem honestate mox & spectabili uita laudabilē. Qui & si sacros canones longe magis q̄ poeticā nouerit: nonnulla tamen opuscula Rithmis uulgarī idiomate sp̄dididit igenii sui nobilitatem testātia edidit: quæ stanr & apud italos in precio sunt. Hic itegerrimæ fidei fuit & reuerētia dignus: quē cū iter uenerabiles nō dedignes florētia ciues optimū semp̄ & in oībus fide dignū habui testē: & iter quoscūq; egregios uiros nuerādū. Traho p̄terea aliquādo Barlaā Basiliū Cæsariēsis monachū: calabrū hoīem olī corpore pusillū p̄gradē tamē scia: & græcis adeo eruditū ut ip̄atorū & p̄cipū græcorū atq; doctōrū hoīum priuilegia hēret testātia: ne dū his t̄pibus apd græcos eēs. sed nec a multis sæculis citra fuisse uix tā insigni tāq; grādi scia p̄ditū: nōne ergo huic & potissimē in rebus ad græcos spectātibus ego credā? Nō. n. opus fuit aliqd̄ uidi: esto cōposuerit nonnulla audiueri: hūi

tamen ex suis scripta quædam in nullum reducta librum nec aliquo insignita titulo: quæ & si illum non satis in latinis litteris instructum ostenderet: eum tamē multa uidisse atq; perspicacissime sensisse monstrabant. æquo modo & Paulus perusinū grauiſſimum uix cæteris imisceo: qui & ætate puerus: & multarum regū notitia doctus fuit: diu magister & custos bibliothecæ Roberti Hierusalē: & Siciliae regis inclyti. Et si usquā curiosissimus fuit homo inquirēdis iussu etiā sui principis peregrinis undecunq; libris hystoriis & poeticis opibus: iste fuit. Et ob id singulari amicitia Barlaæ iunctus: quæ a latinis habere nō poterat: eo medio innumera exhauserat a græcis. Hic ingentē scripsit librū: quē collectionū titulauerat: in quo iter cætera quæ multa erāt & ad uaria spectantia: quicquid de diis gentilium non solum apud latinos: sed etiā apud græcos inueniri pōt adiutorio Barlaæ arbitror collegisse. Nec dixisse uerebor ego iuuenulus ad huc longe anteq; tu in hoc opus aium meū traheres ex illo multa auidus potius q̄ intelligens sumpsit: & potissime ea quæ sub nomine Theodontii appofita sunt. Quē librū maximo huius operis in cōmodo Biellæ ipudicæ cōiugis crimine eo defuncto cum pluribus aliis ex libris eiusdem depditum cōperi. Puto igit; eo tēpore: quo mihi primo cognitus est: neminē illi in talibus æquiparadum fuisse. Post hos & Leontium pylatum theſſalonicēsem uix: & ut ipse asserit: prædicti Barlaæ auditorē persæpe deduco: quidē aspectu horridus homo ē: turpi facie: barba plixa: & capilitio nigro: & meditatione occupatus assidua: moribus incultus: nec satis urbanus homo: uerum uti experiētia notum fecit litterarum græcarum doctissimus: & quodāmodo græcarum hystoriarum atq; fabularum arciū inexhaustum esto latinarū non satis adhuc instructus sit: huius ego nullum uidi opus sane quicquid ex eo recito ab eo uiua uoce referente percepi. Nam eum legentē homerum: & mecū singulari amicitia cōuersantem fere tribus annis audiui: nec insinitis ab eo recitatis uergente etiā alia cura animū: acrior suffecisset memoria nec cedulis cōmendassem. Similiter & paulū geometrā conciuē meum: quē tibi rex inclyte fama notissimū scio ad hæc assumendū aliquando ratus sum: eo q̄ nouerim nulli usquā alteri tēpestate hæc adeo sinū arismetricā geometriæ & astrologiā aperuisse omnē uti huic aperuere: tantum ut nil arbitrer apud illas illi fuisse icognitum: & q̄ mirabile dictū etiā & uisu longe magis quicquid de sideribus aut cælo loquit. Cōfestim ppriis manibus instrumentis in hoc confectis oculata fide demonstrat spectare uolētibus: nec ē hic tātum patriæ aut italis notus. Longe quidē studioꝝ suoꝝ Parisius fama clarior: q̄ apud suos sit: sic & apud Britānos Hispāosq; & aphros: quos penes hæc in precio studia sunt. Siquidem scælix homo erat iste si animo erat ardentior: aut liberaliori sæculo natus. Quid tandē? & Franciscū petrarchā Florentinū uenerādisimū p̄ceptorem: patrē & dominū meū: nuper Romæ ex senatusconsulto approbantē Roberto Hierusalem & Siciliae rege inclyto ab ipsis senatoribus laurea insignitū inter ueteres uiros illustres numerandū: potius q̄ inter modemos induco. Quē non dicā: itali omnes: quoz; singulare ac penne decus ē: sed & gallia ois atq; germania & remotissimus orbis angulus Angliæ græciq; plures nouere poetā præcipuū: nec dubito qn usq; Cyprū & ad aures usq; ruz sublimitatis nomen eius inclita fama detulerit. Huius enim iam multa patent opera & metrica & p̄saica memoratu dignissima: ceruū de cælesti eius ingenio testimonium hinc idē ferentia. Stat. n. exinū cupiens adhuc sub conclauis clausa: diuina Aphrica heroico carmine scripta: primi Aphricani narrans magnalia: Stat Bucolicū carmen iam ubiq; sua celebritate cognitū. Stat & liber epistoloz; adamicos metrico scriptaz; stilo. Stant præterea ingentia duo epistoloz; profaicaz; uolumina ranra senrentiaz; tanta regū gestaz; copia: tanto ornatu artificio splendentia: ut in nullo Ciceronianis postponendas eas censeat lector æquus. Stat in medicum inuentiua: Stat solitariae uitæ liber. Et qui paucis post diebus in lucē nouissimus uerturus est de remediis ad utraq; fortunā. Sunt præterea in officina plures: quos cito eo uiuere fabrefactos legemus in publico. Quis ergo hunc in testem tenuat? Quis dictis eius fidē præstare deneget? O nisi pauloatē tenui calamo scripsissem quot & quas eius possem superaddere laudes: quibus dictorum ab eo fides amplior deueniret. Sed ad præfens dicta sufficiat. Hæc igitur quæ de nouis dicerem habui: uerum ne de incognitis antiquis ab his uideatur omis sum pauca dicenda supersunt. Dicent igitur: hi me inauditos a se inducere auctores. quasi quæ eoz; nomina nō audierint: non illis integra præstanda sit fides: insipientis eq̄dē ē credere: nil præter quod uiderit fide dignū quasi lectis fidem legendo iniunxerit ipse. Fateor me auctorum plurimum: quorum forsā nomina nōnullis modernorum peregria sunt: dicta & fabulas recitasse: eo q̄ ut iam dictum est antiq; uideantur approbata: & hos omnes: aut uidi aut legi aut a recentioribus allegatos comperi: quos si hi queruli non uiderunt aut eorum nō audiuere noia: nō auctoz; sed desidiaz; eoz; crimen est: & ideo sibi iputate. non de me conqueri debent: non. n. possunt uolumina e Bibliothecis in manus euolare torpentium: nec q̄ uiderunt debent nomina uisoz; hostiatim deferre. legant: perscrutenrur & iuenient quod nō norunt: & peregrinis efficiēt domestici: & comperient eos sic auctoritate ualere: uti arbitratur ualeant quos legerunt. hæc igitur habeo quæ de auctoz; tibus: tam nouis q̄ ueteribus a me productis dicenda reor: quorum si me ad iducendū non prouocaret merita: ad id opportunitas cogeret. Habēt. n. ciuiles & canonicæ leges præter textus multiplices hoium neq; tia semper auctos apparatus suos a multis hæctenus doctoribus editos. habent philosophoz; uolumina diligentissime cōmēta cōposita. habēt & mediciales libri plurimoz; scripta omne dubiū enodantia. sic & sacrae litz multos habent interpretes. habent nechon & facultates & artes reliquæ glosatores proprios. ad quos si oportunū sit uolēs hēt ubi recurrat: & quos uelit ex multis eligat. Sola poesis quoniā p̄paucoz; semp domestica fuit: nec aliqd afferre lucri auaris uisa sit: nō solū p̄ sæcula multa neglecta atq; deiecta. Sed et uariis lacerata p̄secutoribus his caret subsidiis. quā ob cām salti huc illuc ad quēcūq; possumus absq; tā celebri selectōe recurreramus necesse ē: & si nō multū a quocūq; saltē q̄ modicū possumus excerpamus q̄ a me factū p̄sæpe itelligēti satis appetit: cū nōnūq; nō rātū ad nouos auctores diuerterit: sed ad glosulas et auctoris carētes noie recurru hūeri. Et iccirco queruli sic oportūitate uolēte nō solū inauditis ueteribus sed & nouis et auctoz; accēscāt.

Eu hos seu alios dicturos non dubito quonia ostentationis gratia graeca carmina operi meo immiscuerim, quod satis aduerto non ex caritatis fonte emissum: quoniam ueridine liuoris impii impellente ex adusti cordis intrinseco haec emittat obiectio, impie factum est, aut ego profecto non commouebor opitulante deo. Sed more solito humili gradu in responsum ibo, dico igitur si nesciunt carpentes imcritum inspidum est ex riuulis quaerere quod possis ex fonte percipere. Erant homeri libri mihi: & adhuc sunt: ex quibus multa operi nostro accommodata sumpra sunt. Et ex his satis percipi potest plurima a priuscis assumpta: a quibus tanquam a riuulis non est dubium sumere potuissim: & sumpsi saepissime, uerum uisum est aliquid quando satius ex fonte sumere quam ex riuo: nec semel tantum contigit: non in riuo reperiri quod abundantissimum erat in fonte. Et sic aliquando in hoc: hic delectatio: inde necessitas impulere: delectant in super scriptores nonnunquam aliqua scriptis inferere quae habeant aliquo modo lectoris sistere: ac in oblectatione seu quiete deducere, ne per se ueracitate nimia uniformitate lectionis tractus in redium a lectura desistat: quod immixta carmina aliquando forsitan fecisse poterunt. Insuper quod in propria forma positum est: habet uires testimonii pleniores: si forsitan obiurgator insisteret: si sic ergo qui scripto a me carmini fide non praebet: ad inuenta Iliade uel Odyssaea potest uidisse: nunquam uera aut falsa describerim: & si uera plenior erit testimonii certitudo. Nec in super ego solus sum: quod immiscuerim graeca latinis: uetus consuetudo est: uolunt si libet uolumina Ciceronis: uideant scripta Macrobi: itueant Apulei libros: & ne plures afferam maximi Aufonii opuscula legant, hos saepissime uersus graecos latinis litteris inferetes inueniet. Hic ego uestigia in hoc securus sum. Reor dicet illico: si dudum laudabile fuit hodie friuolum esse laborum. Nam cum nemo sit qui graecas litteras norit est consuetudo uetus abolita. At ego in hoc latinitati copator: quae si omnino graeca abiicit studia: ut est non noscamus characteres litterarum, nam & si sibi suis sufficiat litteris: & in eas omnis occiduis uersus sit orbis: sociatae graecis lucidiores proculdubio apparerent: nec praeterea omnia seruata graecia ueteres taxare latini, multa supersunt: & profecto nobis incognita quibus possemus scientes effici meliores. Sed de hoc alias. hi demum non prospectant: ad quem hoc opus ego dirigam: cui laborum impendat, uiderent quippe: quonia eruditissimo regi: & cui tam graecae quam latinae litterarum: si uera ferre fama: notitia est. & quae penes continue docti homines graeci sint: quibus graeca carmina ut is ignaris non uidebuntur superflua. Sed quod multa geramus paululum obiurgato ribus morem: ostentationis causa graeca carmina a scriptis: quod inde quaeso mordendus sum: cui enim iniuriam facio si iure utar meo? Si nesciunt meum est hoc decus mea est gloria. si inter etruscos graecis uerba carminibus. Nonne ego sui qui Leontium pylatum a Venetiis occiduum babylonem quaerentem a longa peregrinatione meis flexi consiliis in partia tenui? Qui illum in propria domum suscepit: & diu hospitem habuit: & maximo labore meo curauit ut iter doctores florentini studii suscipere: tur: ei ex publico mercede apposita. Fui equidem ipse in super: qui primus meis sumptibus Homeri libros & alios quosdam graecos in heturiam reuocaui ex qua multis ante saeculis abierant non rediri. Nec in heturiam tantum: sed in patriam dedaxi. Ipse ego fui qui primus ex latinis a Leontio pylato in priuato Iliadem audiui. Ipse in super fui qui ut legerent publice libri Homeri operatus sum: & esto non satis plene perceperim: percepi tamen quantum potui: nec dubium si permansisset homo ille uagus diutius penes nos: quoniam plenius percipissem. Sed quantumlibet eum ex multis didicerim: nonnullos tamen praceptoris demonstratio crebra itegre intellexi eosque prout opportunum uisum est: huic operi miscui. Quid hoc mali est? fabulas graecorum scripsisse: quarum hic liber plenissimus est a noie ostentationis causa factum dicitur paucos inferuisse uersiculos: graecis litteris scriptos lacescitur. Potuit it Marius arpinas supatis aphis: cymbris: & theutonicis more liberi patris cantolo in poculum uti. Sic & C. Duellius qui poenos primus nauali certamine supauit: a coena domum repetens semper lumine funalis caerei usus: & haec quantumlibet praeter romanae urbis more essent aequo animo rulare romani. Mihi autem irascunt nonnulli si praeter nostro aequo solito latinis graeca carmina miscuo: & ex labore meo pauculum gloriae sumo. Rebar aequo de latinis aliquid decoris afferere: ubi in me liuoris nebulam excitasse uideo. Doleo quippe: sed quod arbitror doctos. Nam ista dicturos de reliquis & si curandum sit: tolerari tamen patientia potest. Postremo tamen precor omnes ut placido ferat animo: memores Valerio teste: quia nulla est tam humilis uita quam dulcedine gloriae non tangant.

Gentiles poetas mythicos esse theologos.

Cap. VIII.

Videtur forte religiosi homines sancto mouete zelo legentes praecedentia: dicent in iuriam sacrosanctae religioni christianae illatam dum poetas gentiles diximus esse theologos: quos solos diuinis litteris instructos hoc insigne faciamus christiani decoros. Eodem hos ego uenerandos homines puto: eiusque si quando haec aliquid dicentes erunt ex nunc gratias ago. salutis. nam meae sollicitos sentio. Verum dum mihi nus circumspiciunt quae loquantur: ostendunt liquido se paucos uidisse libros. Nam si multos studuisent liber caelestis hierusalem inter caeteros famosissimus pertransiti non debuisset inuisus: in eo. non legisset poetologiam. Mythicam. scilicet Physicam atque ciuilem. Mythica autem dicitur fabulosa a mythicon graece quod latine fabula sonat: & haec comoediis: de quibus supra & theatris accommodata est: quae ob turpia in scaenis actitata ab illustribus poetis etiam improbat. Physica autem quae ut interpretatio uocabuli percipit naturalis est motus & moralis: quam in mundo utilis uideatur laudabile est. Ciuilis uero seu politica: quae & sacrificiosa dici potest ad urbem spectare dicitur quae ob sacrorum ueterum abominabilem turpitudine a ueri dei cultu atque rectitudine fidei reprobanda est. Ex his. nam. physica poetis egregijs attribuit: eo quod sub fictionibus suis naturalia contegant atque moralia & uirorum illustrium gesta: & nonnunquam quae ad suos deos spectare uidentur & potissime dum sacra carmina primo in deorum laudes composuere atque eorum magnalia sub cortice texere poetico: ut in superioribus dictum est: ex quo a prisca gentilitate theologici truncati sunt: eosque primos fuisse theologizantes testatur Aristoteles, & quae non

uero deo nomen tale sortiti sint uenientibus ueris theologis perdidisse nequiuerunt: uim suam ser uante uoca-
 bulo: quod a quocunq; deo exortum est: quod reor aduerentes theologos hodierni. s. nomen ex causa inditū
 auferre nō posse: ne de mythica uel alia possit intelligi theologia se non theologos tantum: sed sacrae theologiae
 asserunt professores: nec hoc ē aliqua instantia improbandū: quasi xp̄iano nomini iniuriosum. nonne nos omnes
 hoies dicimus quoscunq; mortales scimus constare ex aia rōnali & corpore. Dato alii gentiles sint & israelitae
 alii: & alii agateni: & alii xp̄iani: & nōnulli a deo puerforz mox: ut potius imanes beluae q̄ hoies habēdi sint.
 Et tamen nullā sic omnes uocantes xp̄o redemptori nostro iniuriā facimus: quem ultra deum uerum homi-
 nem fuisse cognoscimus: a quo modo siqs poetas dicat theologos nulli facit iniuriā. Si sacros qs illos dice-
 ret: quis adeo demēs est qn uideat quoniam mentiret? Esto nōnūquā i praecedētibz pater: circa honesta eo-
 rum theologia uersetur: quae saepissime potius physiologia: aut ethologia q̄ theologia dicenda est. Dum eorū
 fabulae naturalia cōtegent aut mores. Et haec etiā circa catholicam ueritatem uersari potest: dūmodo uelit fa-
 bularum cōditio. Quod fecisse nouimus nōnullos poetas orthodoxos a fictionibus quorum sacra documē-
 ta teguntur: nec sit his audisse difficile uti & poetae quādoq; sacri possunt appellari theologos. Nōne Dātes no-
 ster q̄quid consistit i sacrae theologiae sinu sub poetico uelamento cōtextit? Quapropter & sacer theologus
 appellandus est. Sic & q̄ sacri sunt theologos opportunitate exigente deueniunt physici. Quod si alias non con-
 tingat saltem dum sensum exprimūt ex fabula lignoz sibi regē cōstituentiū se physicos eē demonstrāt.

Non indecens esse quosdam christianos tractare gentilia.

Cap. IX.

licent alii a quo superioribus forsā animo indecens esse christiano homini gentilium supersticio-
 nes & nepharia sacra seu genealogias describere aut perquirere: cum habeant nōnunquā talia mē-
 tes legentium in erroneas opiniones deducere: & persaepe opinantis periculo detinere non isciar
 hoc q̄dem sanctissime dictum est: & arbitror nōnullos a studio talium amouēdos. & sic etiam ali-
 quibus absq; aliqua suspitōe sinistra permitti posse. Nam si omnes a talibus abstinere necessariū
 uisum fuisset: non dubito quin sacra sancta mater ecclesia decreto perpetuo ueruisset. Fuit. n. utilissimū olim
 uix dum apud gentiles nouis germinibus pullulante ecclesia aduersus eosdē: eoq; adhuc saperent tam ab ori-
 gine q̄ ab ipsius gentilitatis pseueratia sacris insistere acriter atq; curare: ne legentes talia tanq̄ unco uetustatis
 tracti more canis uerterentur in uomitum. Hodie gratia lesu christi in robur firmissimum uentū est: & exe-
 crabile cunctis gentilium nomen una cum erroribus suis in exterminium tenebrasq; perpetuas pulsū est:
 & uictrix ecclesia castra possidet hostium. Qua ob causam fere absq; periculo talia exquiruntur atq; tractan-
 tur: Non tamen nego quin benefactum sit: si puer abstinere cui memoria tenax: & tenellum adhuc ingeniū:
 nec dum satis plene christiana religio cognita. Sic Neofidus homo quē nondum bene firmata credulitas la-
 xatis habentis facile in lubricum exorbitare permetteret. Et si forsā aliqui duriores i tam obscūrum crimē
 se labi permitterent: etiam si nil aliud studuero uix possum credere hoc in me contingere posse. nam ab ute-
 ro matris meae ad fontem nostrae regenerationis delatus lotusq; quod pro me cathecumino promissere qui
 me sutulerunt ab illo: ut potest humana fragilitas in hodiernum usq; seruauit. Certissimum semper habens:
 quod inter iustorum hominum congregationem psallitur. Vnum. s. in triplici personarum distinctione deū
 esse: & hunc uetum & aeternum atq; omniū aequē opificē rerum earumq; perpetua rōne gubernatorem ser-
 uatorem atq; rectorem omnia in se continentem: & a nullo contentum. Et quod mirabili & alias inauditi-
 ro eiusdē diuinitatis artificio factum est: uerbū. s. eius aeternum obumbratione sacri spiritus ad abolendā hu-
 mani generis labem: ob inobedientiam primoz parentum cōtractam: i genuae uirginis utero: praenūciantē
 caelesti nūcio: carnē factū: & uirginis illibata uirginitate i tempore passibilem atq; mortale hoiem natū. Qui
 adhuc infans in gremio matris a sabaeis regibus oblati muneribus adoratus est & aetate crescente iter sacrae
 legis doctores dum solueret nexus ambiguos: non deus sed: admirandae indolis puer ab eis creditus est: non
 dum eni ueritatis splendor aeternus caliginem absterferat a mentibus eorundē: ut eum. s. deū illis repromis-
 sum cognoscerent: quem mortali septum carne uiderent. Insuper certū habeo eum qui aetherea arce relicta:
 & ex deo serui assumpta forma: & q̄ iter hoies uti homo uersatus est: iam trigessimū agentē aetatis annum
 ab hispido atq; syluicola uate: & ab utero mris sacro pleno spiritu ad apperiedum aeternae salutis ianuam: lo-
 tum in iordanis alueo: dum cælū in tonitru defuper & acre murmur supincubentis nubis i uocem solutum
 deitatis aientis: Hic est filius meus dilectus i quo mihi bene cōplacui ipsum audite. Praeterea credo & ratum
 habeo eū aquis apud chana galileae in uinum uersis: ut sacro pectori absconditam diuinitatē ostenderet: sum-
 pto iam sacro consuetū iudaeam urbē: & phoeniciā Samariā & Galileam ambisse & caelesti dogmate in tēplo
 & sinagogis docuisse populos: lepra madales: lingues uocales fecisse: lamē caecis seu natura seu casu perditū
 restaurasse: animas ab orco i cadauera reuocasse: febribus: uentis: & undis iperasse: & in multis aliis signa suae
 diuinitatis mōstrasse. Post haec hora eius adueniente eum sacerdotum hebreoz inuidia procurante lotis a se
 amicorum pedibus: & ingenti illo celebrato conuiuio: in quo suis manibus uerbisq; cōfectum est: cōmunio-
 nis nostrae factū illud ineffabile: quo corpus eius i cibum: & sanguinē eius i potum tam praesentibus q̄ futuris
 exhibuit: uno sociotum neq; uendente: ofone i solitudine: peracta a nefaria turba exgrete cū fustibus & lan-
 temis captum & i praesentiam dedūctum principum: & ibidem nefarie accusatum: & sua patiente humilita-
 te false quibusdam testantibus insimulatum: & hinc in praetorio praesidis lusum: uirgis cesum: corona spinea
 insignitū: sputis & colaphis deturpatum: & postremo latronum more damnatum: cruciq; affixum sublimi:
 & in eadem aceto & felle potatum. Cuius cum iam humanitate uicta supplicii i finem suum iuisset. Seu &
 melius reor ut Thomae de aquino placet: cum uoluntarie collectis uiribus spiritum emisisset: tremuit orbis
 omnis: & meridianum fere solis iubar per tres horas iuit i tenebras: luna ex opposito offuscata. Esto aliter ad

poli carpum: scripsit Diony. ariopagita: quod ego miror: Inde eius a caeco milite perforatum laca pectus: san-
guinem aqua mixtum emisit: ex quo sacra omnia nostrae salutis credo sumpsisse exordium. nec minus certum
habeo eum a cruce depositum atque sepultum: ac inde uirtute suae deitatis uti prisci cecinerant uates post die
terram: ceu Ionas ex utero caeti: sic ex uentre terrae surrexisse superata morte: & rediituum domos iseras ui-
sitasse: & contractis uectibus ferreis reuulsisque postibus antiqui carceris subacta plutone in libertatem praedam
omne ueterem edaxisse: post haec suis apparuisse sapientius: & e medio eorum eis cerneantibus nulla corporea impe-
ditum mole cum uero corpore olim mortali propriis uiribus in caelos ad eum: quae miserat euolasse: & inde cae-
lestem illum ignem ex se patreque optimo pariter prodeuntem uiuificantem omnia: & uera cuncta docentem in
comilitones egregios imisisse. Quo illustrati bellum aduersus orbis principem iniuere ilico: perque suum san-
guinem & uulnera multa lato ubique ueritatis semine & obreta uictoria ducem suum triumphantes in patriam
secuti sunt. Sic instituta ab eodem dei unigenito piam iustorum congregationem: & sacrum illud regenerationis la-
uacrum: quo mala facinora abolerentur mortalibus cum caeteris eiusdem conuentionis faustis probandisque sa-
cris: quibus deo obsequentes efficimur. atque lapsi nostra imbecillitate resurgimus: eique uolentes conciliamur: nec
ob id humanam sanguinem effundentes: ut efferati plures iam fecere gentilium: aut hyrcos uel tauros more ue-
teri imolantes: nec a me fuit unquam ueritas haec amota: quoniam testimonio patrum credere diem extremam uenturam: in
qua resoluens omnia peritura: magnaque dei opere ex cineribus propriis: omnes: quae ante fueramus mortales cum
nostris corporibus resurgemus aeterni: & in praesentium ueniens locum in quo christus ipse iudex praetorii in
maiestate propria residet: & apparuit cunctis suae passionis insignibus: audiemus finale meritum nostrorum sen-
tentiam. Sic & in futura similiter uitam: in qua non meo merito: sed miserat deo diuina spero uidere deum redemptorem meum
in carne mea: & cum beatis laetari in terra uiuentium. Haec igitur ne plura dixerim sincera fides haec aeterna ueritas a deo
pectori meo infixae: ut nedum caeli ab aliquo gentilitatis impulsu: sed nec concuti modo aliquo: aut labefactari queat.
Nam & si peccator homo sim: non tamen gratia Iesu christi Cherea Terentianus adolescens sum: quae dum a tegulis in gre-
mium Danis cadentem loue in tabula pictum intueret: etiam in operatam a se facinus aiatum est. Abiit cum annis iunioribus
leuitas illa si fuisset aliquando circa iam dicta: quod minime memor sum. praeterea aduertens: quae continuis de-
cipulis & explicatis ubique retribus: antiquus hostis tanquam leo rugiens ut inueniat quem deuoret amibat: in mortalium
semitas: eosque in praecipitium conesse impellere: uti Mitridates senex ille rex potius: quae magnanimo ausu sumptuque ma-
gnifico: quadraginta annis continuis aduersus romanum populum bellum ingens & memorabile traxit a iuue-
rute sua aduersus lethale uenenum pharmaca pectus armauit. Sic & ego mecum euangelica ueritate sacro Pau-
li dogmate: & Augu. aliorumque plurium uenerandorum patrum iussionibus consiliiis atque suasionibus armaui: ex
quo arma gentilitatis paruipendo. Si. n. christianus homo gentilitium tractauit stultitias iussu tuo rex in clyte & in dete-
statione erroneae credulitatis eorum hoc feci: & si parua quandoque maioribus aequare fas est: feci quod etiam sum-
ma cum laude nonnulli sanctissimi fecere uiri: ut Augu. Hiero. & cum nonnullis et aliis neofidus homo Lactan-
tius. Mihi quidem a teneris annis notissimum est: psalmista monstrante: quae omnes dii gentium daemones: & hinc eorum
semper inepta displicere facinora. fateor tamen religione eorum seposita: quorundam poetarum mores & scripta pla-
cuisset: & ob id non solum eos laudasse. sed pro uiribus ab obiectionibus accusantium defendisse: ut apparet in
praecedentibus liquido. Et hoc ideo feci: ut ab ignaris non ueniant lacerandi: quae si christum nouissent: coluissentque
inter sublimiores christiani nominis haberent. Sed ad superiora prospectans inquit aliquis bene operatus es: praemuniuisti
enim te aduersus hostes semper laudabile fuit. Sane pice tractantes coequinant a pice. iam plurimi dum se for-
tissimos existimarent impulsu ab hoste et debili cecidere. Et si caeteri desunt: quorum gradus numerus est: Salomon
tamen adest testis certissimus inbecillitatis humanae: huic scientia omnis concessa est: diuitiae omnes & imperium
grande summa cum iustitia populos subditos tenuit. deo templum aedificauit mirabile: multa bona composuit: &
tandem iam aetate maturus: tot bonorum largitore postposito: consensu offensionis morte moloch aegyptio
rum ydolum flexis genibus adorauit. Quid ergo? tu ne eris fortior salomone: aut circumscriptione plenior? Fal-
simur de nobis nimium confidentes: haec quidem negari non possunt: uera. n. sunt. Attamen aliud belligenus
mihi cum erroribus gentilitatis est: quam Salomoni fuerit cum aegyptiaca coniuge: quae astu foemineo aduertens:
quonia in foelicis uiri animam formositate sua laqueasset: & deos suos extollere audita nunc complexo uenereor:
nunc mellitis sauis: nunc blanditiis muliebribus: nunc petulca lasciuia: nunc precibus: nunc lachrymis: quas ob-
sequiosissimas mulieres habent foeminae: nunc indignatione composita absque intermissione: non diebus omnibus
tantum: sed noctibus amantis uiri amum impugnabar. O quam grauia & intolerabilia sunt dilectarum mulierum: & po-
tissime nocturna certamina: hic tandem dum rimeret mulieris quam summam diligebat gratiam amittece: terga de-
dit: & uiribus armatae foeminae inermis succubuit. Mihi autem non tale aduersus deorum gentilitium nugas bellum est:
mille iam ueris rationibus a me cognitum improbatum. Et ideo cum eis exhaustis uiribus: acieque pulsus leuis est pugna:
scio tamen nimium de se confidisse quandoque sit uirtum. uerum ego de me non confido. Sed de gratia Iesu christi cu-
ius precioso sanguine redemptus sum: spero quidem eum non passurum: ut qui tam diu recto tramite eius uesti-
gia iuuenis secutus sum senex exorbitem & si in lapsum ueniam manum sua pietate debili porrigeret: & fessum
placida quiete fouebit. Sed ut in fine in ueniam satis ex praemissis colligi potest: uti non omnes decet tractare
entilia sic nec omnibus indecens esse.

Ut plurimum studia sequimur: in quae prona uidentur ingenia.

Cap. X.

I fateant nonnulli uera esse quae dicta sunt: non tamen quieturus reor quoniam arbitror dicent longe
melius fuisse: studiis sanctioribus triuisse tempus quam talia didicisse: quod si quis neget: non erit equidem
satis sanus. Nosco quonia in promptu erat leges caesareae: & pontificum canones: & medicina: quarum
plurimi sanctissima arbitrant studia: eo quod eis praesepere auro audiunt mortales dicitur. erat & philoso-

phia culus optima demonstratione rerum causæ & a falsis disgregari uera noscuntur generosis quibuscunq; ingenijs appetenda. Erant & sacra uolumina: a quibus & paruipendere peritura docemur: & dei magnalia declarant. atq; quo tramite cæleste regnū petamus ostendit: quod studiū pfecto cæteris præponendū ē. Ex his quodcūq; lum pssisse sorte sanctius egisse me dicerent obiectores. Sane si quod debemus ageremus omnes: legum minister rostra frustra conscenderet. Atta men non adeo facile est: ut existimāt aliqui: uelle omnia quæ debemus: & longe acrius consequi si uelimus. Nā: ut Cytharista uariis ex fidibus aliis lentius: aliis uero quotē sius tractis: his graue: acutum illis tinnitū reddētibus docta manu: plectroq; ex tam discordātibus tonis reddīt suauissimā armoniā: Sic & natura paren: cui iexhaustæ uires & pfectum ingeniū est: producit hæc pitura diuersis officiis apta ut ex hac officioꝝ incōueniētia resulet humani generis: circa quod plurimū intētia est: cōseruatio: atq; ubi ī longā cōseruationē iri non posset: noua pductio aduertēs: quoniā si uniformes producerent omnes ut de reliq; sinā: hoīes nulla possent produci nec etiā per tempusculū rōne cōsistere. ergo hinc fit: ut discreto naturæ ordine hic ex mortalibus nascat faber: ille nauta: mercator alius: & quidam sacerdotio apti: aut regimini: & nōnulli legunatores: præsidēs: poetæ: philosophi. seu sublimes theologi: ex quorū uariis studiis: tam ingēris multitudinis hoīum cōseruatio resulet necesse est. Nā si omnes: quoniā ad unūquēq; spe stat: si posset ad sublimiora studia conscēdere: ī theologiā uigilantes iremus: & agricultor absit: ex quibus quæso fructibus tam nobile sequētes studiū nutrireretur. Si cemētarius: si lignarius desit: quibus in tabernaculis ab imbribus: a uentis: a frigoribus: ac a solis æstu: & aliis icōmodis assidue superueniētibus rutabimur. Si nō lanifex: nō cerdo: unde uestes & calciamenta sumemus. Quid enumerē multa: ut incōmodū humani corporis inter se differentia qualitate & officia mēbra a natura rerum apposita sunt: ut ex hac diuersitate consistat: uti melodiam ex diuersitate tonorū: sic & ut humanū genus pseueret: necesse fuit ad studia inter se differētia gigneretur. Et si ab ipsa natura quæ sic cælos: sic astroz orbes & cursus uaria etiā agitatione disposuit agēte deo: ut nullo labore suo ad officia productos uaria nos uidemus: quis quæso sceleriter audebit ab eo ad quod natus ē in aliud transitum attētare. Nō quidē adeo ignarus sum: qn nouerim liberi arbitrii: quo omnes ualemus potētia possumus naturæ supare uires: quod egisse nōnullos legimus: opus profecto iter raro contingētia numerandum: tam grādī & fere inuincibili necessitate trahimur ī quod nascimur. Et si ad diuersa gignimur: nascimur: alimurq; si ea plane peragamus: ī quæ trahimur æquidē satis ē: ne dum ī aliud transitum fecisse uelimus: quod dum iam dudum frustra tētarent aliquid pdidere quod erant: nec potuerunt effici quod quærebant. Veꝝ ad quoscunq; actus natura produxerit alios: me qdem experientia teste ad poeticas meditationes dispositū ex utero matris eduxit: & meo iudicio ī hoc natus sum. Satis. n. memi apposuisse p̄m meum a pueritia mea conatus omnes: uti negociator efficerer: meq; adolescentiā nōdū intrantē arithmetica istructū maximo mercatori dedit discipulū: quē petes sex annis nil aliud ægi q̄ nō recupabile tēpus inuaruū tere: hinc quoniā uisum ē aliquibus ostendētibus iudiciis me aptiorē fore l̄ræꝝ studiis: iussit genitor idē ut pontificū sanctiones diues exinde futurus: audirurus intrare: & sub p̄ceptore clarissimo fere taniandē tēporis ical sum ē laboraui. fastidiebat hæc aiūs: adeo ut ī neutrū horum officioꝝ aut p̄ceptoris doctrina aut gēitoris auctoritate: qua nouis mandatis angebat cōtinue aut amicorū precibus seu obiurgatōibus inclinari posset ī tantum illū ad poeticum trahebat affectio. Nec ex nouo sumpto consilio in poesim aiūs totis tendebat pedibus: quimō a uetustissima dispōne ibat ipulsus: nā satis memot sum: nōdū ad septimū ætatis annū deueneram: nec dū sictiones uideram: nōdū doctores aliquos audierā: uix prima l̄ræꝝ elementa cognouerā: & ecce ipsa ipellente natura fingendi desiderū affuit: & si nullius essent momēti: tamē aliquas fictiūculas edidi: nō. n. suppetebāt tenellæ ætati officio tanto uires īgenii. Attamē iā fere maturus ætate & mei iuris factus nemine impellente: nemine docente: immo obsistēte p̄e: & studium tale dānante: quod moditū noui poeticæ sua sponte sumpsit ingenium: eaq; summa auiditate secutus sum: & præcipua cū delectatiōe auctoz eiusdē libros uidi legiq; & uti potui intelligere conatus sum. Et mirabile dictū rū nōdū nouissem quibus seu quot pedibus carmen incederet: me etiā p uiribus renitēte: qd nōdū sum: poeta fere a notis oībus uocatus fui. Nec dubito dū ætas in hoc aptior erat si æquo genitor tulisset animo: quin inter celebres poetas unus euasissem. Veꝝ dum ī lucrosas artes primo: inde ī lucrosam facultatē ingeniū flectere conat meum: factū est ut nec negociator sim nec euaderē canonista: & perderē poetā esse cōspicuum: Cætera facultatum studia: & si placerent: quoniā nō sic ipellerent minime sim secutus: uidi tamen sacra uolumina: a quibus quoniam annosā ætas: & renuitas ingeniū dissuafere: destitit: turpissimū ratus senē: ut ita loquar: elementariū noua ichoare studia: & cunctis idēcentissimum esse id attentatē: quod minime arbitreris perficere posse. Et ideo cū existimē dei beneplacito me ī hac uocatiōe uocatum: ī eadē cōsistete mens est. Et quod egenim hæctenus his monstrantibus studiis laudare quærant alii quod uidef. Qui ergo patiuntur cerdonem subula: ferisq; uacare. Lanistam pecori: sculptorem statuis: me etiam quæso uacasse poetis æquo animo patientur.

Damnose compatimur regibus & diis gentilium.

Cap. XI.

Runt q adurato iam calcibus tramite exorbitent: & ex transuerso profiliant clamitētq; quoniam temerarius homo sum: eo q̄ p̄sumā uetere regū terebrare busta: & getos iam longa pace cineres ī nouum odium suscitare aut eoz recentioribus nebulis ueteres offuscate splendorēs: necnō & deorum semisopita scelera audientibus cunctis in minus opportunā uigiliā excitare: & sub titulo honorabili. s. genealogiæ deoz eorundē recitate latrocinia: & icestus. longa ē querela hæc: & plurimū mēbrocū iplicita: & ea monstrante aduerto: quoniā senserint isti qd scripserim: & potissime dū querunt q̄ deoz gentiliū facinora recitarim. Veꝝ gentiliū animū redolet ista cōquestio & si sic sapiunt mēte ut uerba sonāt querula: Viget adhuc ī nōnullis error ille infamis: quē quæso aufecat deus & resoluat ī nihilū. Obiectis aut respon

diffe facillimum ē. agit. n. temerarie q̄ in nimium terminos excedit audaciæ. Sic memini in libro ethicorum Aristo. arbitrari hoc ego excessisse nō reor. audere qd̄ qd̄ a boni necessitate concessum ē: non ē temerarie agere. Nemini phibitum legi seu honesta sint: seu ēt minus honesta regum gesta describere. Erat tamē regibus satius sic regisse ut nil de eis referri posset p̄ter honestū. Ego aut̄ de his non ordinato nec ī hoc disposito stilo scripsi. Sed summotenus & p̄functorie uti nōnunquā ordo assumpta opis exigebat recitavi si qua īserui. sed esto fecerim: non nouū aut inusitatū facinus feci: tant tam antiqua q̄ magna illustriū scriptorū uolumina: in q̄bus & stilo celebri: & ordie itegro regum recitant̄ acta. A q̄bus si qd̄ huic opi appositum ē nouissimus sum p̄si. Si ergo querela faciendā ē de illis amplioribus & antiquis querant̄ hystoriographis: quorū scripta celeberrima cū fama iam diu uniuerso patuere orbi: ex his si quod odium generari potest in cineres iam quietos exordium sumptū est. Sed quæso quæ pietas hæc: ex quo charitatis fomite orit̄: quæ huius pietatis causa? Credo generosi cum uideri cupiāt tales ī hoc q̄ honores regios curent: ostendant q̄: q̄a turbent̄ audientes de/decora. O q̄ paruo tales existimant nobilitatē mercari: quæ egregiis moribus iusticia sanctitate: atq̄ scientia adipiscit̄. Scirent isti si nobiles essent: q̄a non solum supuacaneum sit: sed dānosum nō solum gentilibus sed male meritis: q̄buscūq̄ cōpati. Et ideo si sapiunt seruet̄ hāc pietatē ī melius. Turpia aut̄ deorū gentiliū dedecora nec dormiunt nec sopita sunt: q̄nīmo a sacra xp̄i doctrina ī perpetuū non surrectura sepulta & īgēti dānatōis mole cōtecta & oppressa sunt. huius ego molis onus & si nō satis: p̄ uiribus tamē tanq̄ xp̄ianus homo augere cōatus sum: laudes ide dignas cōseq̄: nō redargurōes expectās. Verū hos ego puifacio morfus: cū nullo possint dētis acumine quēq̄ ledere. hi ergo si xp̄iani sunt taceant & p̄niteat̄ eos: si deorū gentiliū obiectōi eis ulla fuit cōpassio: cum iter alia crimen hoc minime deceat xp̄ianum.

Breui loquus siue longiloquus ob crimē lacerandum non est.

Cap. XII.

Reuiloquum forte me dicent alii: eo q̄ aliquādo magis p̄functorie q̄ longa serie recitando fabulas atq̄ hystorias aut illas enucleando p̄ranseam. Et sic non dubito q̄ sint q̄ dicant me q̄ oppotunū sit sapissimi me longiorē. Primis ut sic essem fateor necesse ē fuere. n. huius facinoris rōnes plurimæ. Quædā aut̄ ideo paucis sub uerbis relata sunt: q̄a non erat unde possem ampliora describere: nī ex meo uoluisse fabulas aut hystorias protelare uel fingere: quod oīno fugiendū est sano homini. Quædā uero ēt ad plenū scripsisse: paucis idigebat litterulis: ex quibus si satis ītentio sumis uitiosum fuisset ī lōgius p̄tendisse. Sunt tamē & multa quæ p̄culdubio lōgiore uerborū copiā tolerassent. Sed quæso si cuncta sinamus quæ dici potuissent: aut forsan exq̄sisset materia. sed ea tantū quæ mihi scribenti occurrebant circa longissimas hystorias: aut fabulas. Circa omnes singulares tam deorū q̄ hoīum actus: circa multiplices fictionū sensus. Circa restimoniū fabulæ aut hystoriarum ueterū auctoritates: circa opinioniones pluriū: relatōes & huiusmodi scripsisse: quādo me finē huic opi fecisse existimāt tales. Egdē uix unum suffecisset sæculum & tā grande ēt euassisset uolumen: ut solo ituitū primo lectores terruisset quoscūq̄: & ob id satis ratus sum: ea quæ dicta sunt sic summotenus terigisse. nō. n. puero aut inerti uulgo scribimus: q̄nīmo ut alias dictū ē doctissimo regi: & p̄fectis hominibus: si aliquando ex manibus tuis serenissime princeps ad alios uenturum opus hoc ē. Præterea ut exercent̄ īgenia: nō adeo plene scribenda sunt oīa. Nā quæ labore aliquo q̄sita sunt: placere magis consueuerunt: & cum maiori diligētia obseruari q̄ quæ sponte sua ī intellectum legentis accedunt. Est & posteris linguendus dicēdi seu scribēdi locus: ne uidiisse uideamur futuro: ingenii: & artogantia quadā ad quā omnes aspiramus uideamur p̄occupasse sequēriū gloriā. Min ergo aio ferēdū est qd̄ honestis agentibus causis: aut breuiter dictū ē: aut cā breuitatis omīssū. His at̄ q̄ me: si q̄ erūt: dicēt longiorē debito quādoq̄ fore: nō aliud dicā nisi q̄a sic opportunū esse rarus sum: aut q̄a me ut sit aliquando intellectus delectatio īpellebar: q̄ prudērioribus nōnunq̄ liberalissimū p̄stitit calamū. Sed qd̄? uti breuia habēt itelligētium exercere īgenia: sic & ampliora minus itelligentium prouocare: & iccirco q̄ plura nouerunt sint memores: quoniam & ipsi aliquando fuere rudes: & ob id absq̄ idignatōe patiant̄ si ampliuscule iunioribus laboratū sit.

Aereo non ficto regis mandato hoc opus compositum.

Cap. XIII.

Derunt forte q̄ dicāt qd̄ nōnunq̄ de aliis q̄busdā ēt claris uiris dictū ē. Me. si gloriā mei noīs fingere: q̄ tuo iussu rex iclyte hoc opus elaborauerim. Cū minime ueq̄ sit. tarda his fides ē: seu uerius aīus neq̄: qd̄ de se nouerunt urētes iuidia ī alios coniecturā faciunt. Certissimum ē: ut Tullii uerbis utar: trahimur oēs studio laudis: & optimus q̄q̄ maxie gloria ducitur. Et ob id cū gloriosum sit p̄ tuo homini maximo atq̄ optimo regi obsequiū p̄stare posse: nō fidē cū difficultate cōperiet dixisse: nō uolens ad extollēdā humilitatē suam mēdaciū sinxisse huiusmodi: sed scriptores nūq̄ credā: sed de hoc alias. Ego aut̄ ut ad me ueniā non īficiar me gloriæ auidū: sed q̄tuncūq̄ cupiā p̄fecto nō adeo effrenis sum. nō adeo hoc accēsus desiderio: nō adeo hostis honesti: ut in tam turpi mēdaciū rubore nō dicam frōtis sed mētis abiecto me ipsum p̄pulsissimū. In hoc me supbū cōtēto: si supbū dicēda hæc ēt talibus nisi deo celi honorē seu tūtulū irregius īferre. Et hoc ēt nō oībus regētibz exhiberē. Tu nosli rex optime: quoniam me seruāte atq̄ tergierante: Donini militis tui suasiōibus p̄cibusq̄ i uonū tui deductus sum: ut. hūc laborē subire: nec nō labētibus annis factū ē: ut Bechinus bellintius familiaris tuus & cōciuis meus ecyp̄ro ueniēs apud Rauenā urbē me cōueniret. Et postq̄ placidis uerbis clemētiā atq̄ grām celsitudinis tuæ erga me īmeritū mōstrauit: miris exhortatōibus ut aiebat te sic ipante semisopitū circa hoc opus īgeniū meū irritauit: a quo mō dilectissimus tibi Paulus geometra nōnunq̄ ostēsis lris sigillo maiestatis tuæ signatis: ī q̄bus ad me iussa īserbant̄ tua sollicitū reddidit. Nouit deus & tu scis: q̄a nec unq̄ p̄minētiā tuā uidi: nec tu me uidiisse potuisti: his mādatis credidi. & onus humeris meis p̄grade subiui. Si te ignaro hæc acta sunt p̄ iā dictos deceptus sum: & sic hostateor eē ueridicos: q̄ asserūt nō tuo iussu compositū. Verū nō crimē meo nisi me ī hoc peccasse q̄s diceret: q̄a

nō dixerim me facturū: si tu is lris ad me directis suscipere. Sed hoc mihi supbū uisum ē: qđ Doninū insignē militē minus ueridicū arbitraret. Doninus at ut i audiui eo sere anno i quo me primo cōuenerat diē clausit: & ob id nō eius fidē iuocare possum: uiuit Bechius & Paulus geometra uiuit: hos ego & regiā fidē tuā ueritatis huius testes i terris hēo: te igr cū illis iuoco: tuū hūc si necessitas exigat laborē eē oportunū ē: oppugnatiōis. hūie obistere: & nomē meū a tā illecebrī nota ueritatis affirmatiōe purgare. Sed ut te rex iclyte paululū omīso ad obiectores deueniā. eotūq; obiectōi aliqd p iure meo respōdeā. Assero si p rostris sedēte pside agēdū litigiā eēt me utuos hīe testes: nec ex sece plebeia sed illustres hoies: qā mīme mihi opportunū erat: ut usq; cyptū p tam septo mēdacio euolare: si opus meū isignire regio noie euptēbā: ppe erat: imo. nec uerebor dicere: rex q si credidisset obtinuisse: postq; coepērā: qđ minime i aio erat: dū me cōuenit doninus: uia uoce rogasset: ut suo hoc opus ascriberē maiestati: esto minus itelligēs princeps esset: existimās nō mihi suo noie gloria inferre: qnīmo meis lris aternū suis titulis decus addere: nec mix. suffragiis. n. scriptorū stant isignia & noia regū. Hinc Alexāder ille macedo: q p nā militū manu igenti aio orbē totū aggredi ausus ē: in pās uadēs multos ex huiusmōi scriptores: q sua gesta describerēt fecū traxit. Et i sigcū ueniēs: quo bustū uidit Achillis tacuisse nō potuit qn ostenderet uerbis q grādīs sibi uideret gloria: quā consequebant a scriptoribus reges: eū fortunatū dicens q illi Homēz cōtigit hīe pconē. Hinc Pōpeius magnus q equā fecit cū uirtute fortunā: rheophanē mirilenū: quasi nomen suū pennē facturū in contōe militū ciuitati donauit. Hic Scipiōes. T. fuluius. cato cenforinus. Quintus Metellus pius. Gaius Marius. Cicero: & alii plures illustres uiri: se scriptoribus faciles atq; liberales exhibuerūt: ut eos i hoc traherēt. ut de se scriberēt. Quid ergo meis litterulis regē iclytū mēdacio iserā quasi i uiro gloria largiturus sim: & meā offuscaturus ignominiosa labē: Si adeo audidus essem mēdacis meā extollere gloria. Stāt & alia opuscula: ex qbus nullū ē ullo huiusmōi titulo isignitū pter Buccolicū carmē: qđ ut sibi ititulatē perit Donatus apē inigena paup: sed honestus hō: & p̄cipuus amicus meus: qđ nō oibus no mina ppono regū. Præterea ē ne hoc sub sole nouū reges desiderate scripta qđā & amicis iniūgere. Nō eqdē. Diebus n̄sis memini Robertū Hierusalē & Siciliae splēdidū regē a multis ornatū ritulis postulasse ab isigni uiro Frācisco petrarcha: nialtius tribuisset: ut sibi ascriberet Aphricā: a se nouitē editæ ritulū: quā q̄so auctur gloria Frācisca: an suā: suā pfecto. Quid multa: nō eqdē magnorū ducū noia elaros scriprores faciunt: imo potius ipi reges scriptorū ope cog noscūt a posteris. Insup si approbādū sit opus: qđ illi adiectū regis nomē pōt auctoritaris asferre aut benemerito auctori gloriae supaddere. Et si i probādū sit quo iure poterit p̄scriptio illa secisse p̄babile: aut notā auctori iniectā abstergere. Decus igr & gloria agētī approbatio uiroq; illustri asfert: non regis nois ascriptio. Ego at ut itez dixerim adeo supbe obstiatus sum: ut nisi deo: gloriae cuius ascribēda sunt oia: unius carminis tātū decus: ēt Cæsari dictatori resurgēti: aut Scipiōi africano nisi rogatus: aut si amicus eēt ascriberē. Dicta sint hęc mi rex bōa q̄ tuā ueniā: q̄so & postremo p̄cor: si cōingat te unq; aliquos talia obiciēs audire tanq; ueritatis cōscius ipeta regia cū idignatōe silentiū: & qđ tuo nomini re petente dicarum ē: imo cōpositū te mandante: tegia uirtute defende. Supererāt multa: sed quoniā mihi sat dixisse uidetur omittēda reliqua censui: & deo munez largitori tibiq; opis fortunā cōmittere: qđ postq; i tuas deuenit manus: dū libuerit tuo sultū p̄sidio: & te iubente tendat i publicū. **Conclusio. Cap. XIII.**

Luce rādē clemētissime rex diuina pietate p̄bete i fine lōgi opis uentū ē: i quo ea qua potui solertia iuxta uetēz traditiōes deoz gētiliū gēus & eoz posteritates multis undiq; exq̄sitas uigiliis quo datū ē ordie descripsi: & iuxta mādātū tuā serenitatis p uiribus igenii mei post fabulas fictionū sensus: seu ab antiq; sumptos: seu a tenui intellectu meo emunctos apposui: ostendi isup: qđ officiosissimū rarus sum nōnullis poetas aduersus opinionones taliū nō dicā iustos oēs: sed nec ridiculos aut simpliciter fabulosos eē: qnīmo singulari scia: ingenio: & moribus ac ēt isigni claritate cōspicuos. Lignū p̄terea i littore anoris & p̄fētis igēiose firmāui: magis sp de bonitate diuina cōsidēs q̄ de robote uiculoz. Sic & a nauta q̄s magis riuuas credidi sagittas amouit: estō arbitrer superesse q̄ plurimas aduersus q̄s uix credā satis armasse potuerit: nō aqđ se q̄runcūq; bellicosissimus miles sit: adeo caute armare potuit q̄sq; qn locus hostili gladio liqueret. Ipse igr deus p̄tegat: q̄ solus nouit diuertula malignāriū: & uolēs cōtriuisse potuit. Vex quoniā hō sum: nō uig; nullū adeo oculatū: qn nisi diuina p̄tegat māu: sēpissime cadat i lubricū: arbitror satis p̄ssibile me nōnū q̄ aut omisisse dicēda: aut nō dicēda scripsisse: aut dicta nō satis rōnibus roborasse: aut minus plene i uotū tuū iussisse: seu altis modis peccasse plurimis de qbus doleo. Et quoniā nosco q̄ ignauia mea mea i putāda sūt cri mia: supplex ueniā posco teq; hūiliter p̄ isigne tui capitis decus exoro ut tui igenii celsitudie defectus suppleas supfluitas excidas: dicta mius accurate exornes & oia p iudicio tuā sinceræ mētis p̄iter corrigas & emēdes. Si forsitan maiorib; occupatus: ut sēpissime reges estis: huic labori nō posses tēpus ip̄edere. Tūc oēs honestos sacros pios atq; catholicos uiros: & potissime celebē uirū Frācisū petrarchā isignē p̄ceptorē meū: Ad manus quoz opus hoc aliqdō deueniet p xpi p̄ciosissimū sanguinē: deprecor ut errores quoscuq; si quos forsan mius uidēs dictis i miscui: sua pietate atq; benignitate surtipiāt: aut illos i sacrā ueritate cōuertāt. eoz: n̄ existimatōi: & emēdatōi opus hoc eē suppositū uolo. Præterea rex iclyte si qđ boni testis: qđ bene dictū: si qđ uoris tuis cōsonū: gaudeo & exulto: & ex ide labori meo cōgratulor. Vex: scia: mea i putes nolo: nec lauros aut honores alios ob id postulo: deo q̄ppe a quo omnedatū optimū & oē donū p̄fectū est a tribūas q̄so: ei q; honores ip̄edito & grās agito: cū ipse more meo semp post exactos quoscuq; labores honestos cōsueuerim q̄ postum mētis deuotōe dauiticiū illud dicere. Nō nobis domine nō nobis: sed nomini tuo da gloria.

Genealogiæ deoz gentiliū secundum Ioannem Boccatiū de Certaldo: ad illustrem principem Vgonē Hierusalem & Cypri regem liber quintusdecimus & ultimus explicit.

Via istud opus genealogiae deorum gentilium est adeo prolixum: ut Rubricae ad unum ut supra patet in principio locum reductae etiam

per se uolumen uideantur efficere. ideo uolenti alicuius hystoria seu fabulam inuenire etiam in rubricis est ualde difficile: nisi quasi omnes legantur. Idcirco ut quasi tor possit: quod quaerit repere facilius super ipsa tabula rubricage per alphabetum est infra scripta alia tabula ordinata: quae sicut ipse rubricae sunt totius operis repertorium: ita aequae erit ista repertorium rubricarum: quae etiam possit ad totum opus referri: per quam tabulam per alphabetum composita: littera aqua incipit nomen eius cuius hystoria quaeri contigerit perscrutata: in quo libro nomen & hystoria sic poterit faciliter reperiri: quo tam faciliter reperro se ad rubricarum tabulam referendo cito inuenierur quod quaeritur. Quod quidem opus assumpsi ad instantiam insignis uiri Colucii pieri Cancellarii florentini Ego dominicus de aretio grammaticae atque rhetoricae doctor atque professor deo dante sic incipia: ut ista sequit.

Abas filius lyncei ex hoc hypmestra. li. ii. c. xxix. Abraam existete picero coepere pceres dici dei. lib. i. in prohcmio.

Absirtus seu egialeus laia a medea forore dum fugiebat ipsa cum lafone. li. iii. c. p. xii. Idem dicitur. ca. xiii. **Abila** & calpe p motoria hispaniae uocat colunias herculis. li. xi. in prohcmio. Idem ponit li. xiii. cap. i. **Abila** a calpe diuisit hercules & in tromisit mare lib. vii. ca. xiii. **Abaster** unus equorum plutonis. lib. viii. cap. vi.

Aca laurentia uxor fauisti pastoris qui dicebatur lupa. Romulus nutritus & Remus. lib. ix. c. xl. xli.

Accidalia uenus est li. iii. c. xxii. **Acidas** cura dicitur li. iii. c. xxii. **Accidalius** fons est sacer ueneri in orcomeno ciuitate ubi se lauant graetiae. li. v. c. xxxiii. **Acis** fauni filius amatus a galatea occiditur a poliphemo li. vii. c. xvii. Idem li. viii. c. xliii. **Acestes** filius criminis fluiti & egestae nobilis mulieris troiae fuit li. vii.

ca. xviii. idem honorauit Siera troiana dum uerit ad italiae li. vii. c. xlix. **Acastus** filius peliae regis thessaliae nil aliud. lib. x. c. xxxiii. **Acheus** filius louis tertius a suo nomine nominauit aethios uel achinos populos. lib. xi. cap. iii. **Achei** uel achini ab atheo louis tertii filio denominantur. lib. xi. ca. iii. **Achaia** ab atheo louis tertio filio denominatur. lib. xi. cap. iii. **Achimenides** unus ex sociis ulyssis anchisae troiano narrat de poliphemo miranda. lib. x. cap. xiiii. **Achimenides** filius bachemonts filii persei achimenis populis nomen dedit: in quibus imperauit. lib. xii. cap. xxxv. & cap. xxxvi. **Achimicia** regio ab achimenone filio bacheonis filio persei nominatur. lib. xii. cap. xxxv. & xxxvi. **Achimenes** filia ariobatis regis lyciae datur uxor bellorophonti. lib. xiii. cap. lyii. **Acherusia** specus est: haud longe ab heraclea urbe ducens ad inferos. lib. ix. cap. xxxiii. **Achelous** fluit. filius terrae & oceani sunt aliae opiones pater Cyrenage ab hercule priuatus uno cornu dum pugnat cum hercule: & ponit torus cunctus eius. hic prius uinum poculis imiscuit. lib. vii. ca. xix. Idem superus ab hercule. li. ix. c. xvii. & li. xiii. c. i. **Achilles** pellei & thetydis filius in stigis lauatus palude preter calcaeneu. Chironi nutriendus datur inter filias licomedis sub hitu mulieris absconditur ex diana generat pyrthum indignatus contra agamemnonem post mortem patrocli suscepit a uulcano arma noua: herorem trahit occisum circa troiam spectante priamo: quem deinde redemit multo precio: troilum occidit. a paride conjugium pollixenae sperans occiditur. in siageo monte sepelitur. lib. xii. cap. li. Idem datur erudiendus: chironi li. vii. cap. xvi. libro. viii. ca. viii. Idem occidit cignum neptini filium iuulnerabile li. xi. c. lxx. eiusdem arma fabricat a uulcano li. xii. c. vi. Idem occidit a paride lib. vi. c. xx. & xxi. eidem dixit aeneas boream amasse. equas dardani ex quibus suscepit duodecim equos. lib. iii. cap. lviii. **Acis** fauni filius amatus a galatea occidit a poliphemo. lib. vii. cap. xvii. Idem ponit. lib. viii. cap. xliii. **Acrisius** abatis filius auus persei prius uel pro prii successit in regno lib. ii. ca. xxx. & xxxii. & li. xii. ca. xxv.

ponit quiter per seus sibi regnum restituit quo eum priuauerat prius. deinde quiter eundem mutauit in lapidem. **Acrocerauni** montes. lib. i. cap. vii. **Acerba** uel acerna nomen est sichei mariti didonis carthaginensis. libro. ii. cap. lxi. **Acheron** fluit. infemi filius cereris absque patre. lib. i. ca. xliii. sed plenius lib. iii. cap. iiii. ubi etiam tyrae & terrae filius dicitur secundum alios. ca. v. **Accida** graecae latine cura. lib. v. c. xliii. **Don** cinarae regis Cyproge & mirrae filius in his tribus capitulis. lib. ii. uidelicet. li. lii. liiii. habet quicquid de eo dici potest. **Admetus** rex thessaliae infirmus ad mortem liberatus ab alchista uel alchista uxore moriente pro eo. lib. xlii. ca. i. eiusdem admeti apollo secundus pauit armenta. lib. v. cap. iii. **Adraustus** rex argiuogae filius thalacnis & eurohomis maritatus thideo & pollinici filias. li. ii. c. xli. Idem dicitur. li. xliii. sed plenius uide. li. ii. c. xli. **Adriana** filia minois regis cretae ex pasiphe uxore nil aliud. libro. iiii. cap. x. sed lib. v. cap. xxv. copulatur bacho. eadem rapit a theseo. lib. x. cap. xlix. corona fabricatur eidem a uulcano. li. iii. ca. lxii. hanc coronam donauit adrianae uenus. lib. xi. cap. xxix. **Ello arpya**. libro. iiii. cap. vi. **A** & libro. x. cap. lxi. **Aeos** typhois filius paphu ciuitatem construxit. libro. x. cap. xxiii. sed libro. ii. cap. i. dicitur quod paphus paphum condidit. **Ffirus** ucnrus occidentalis a calidus & temperatus dicitur. lib. iiii. cap. liiii. **Africa** petrarcae summam laudatur. libro. vi. cap. liii. **A** & Gamenon dux belli troiani secundum alios atrei & secundum alios sistinis filius & rex micnagae occidit. lib. xii. c. xii. & li. xi. c. vii. & li. x. & li. xii. c. vii. nec ut ponit dicitur li. xii. sed. c. xii. non adera menelaus frater qui tepestate quassatus reuertit multos annos idem occiso ceruo dianae in aulide imolauit ephigeniam natam suam. lib. xii. cap. xvi. sed oia de eo ponunt. lib. xii. cap. xv. **Aganones** naturalis filius priami regis troiae. lib. vi. xli. **Agatho** naturalis filius priami regis. lib. vi. cap. xli. **Agave** cadmi & hermionis filia ethois uxor uersa in furiam pentheum proprium filium lanauit. lib. ii. ca. lxxv. **Agenor** rex phoenicum prius belli filii

us cū tartis opionib' li.ii.ca.xliiii.
Agesilaus pluto dē. lib.viii.cap.vi.
 Agilius filius herculis nil aliud. lib.
 xiiii.cap.v.
 Agna candida maclabatur luna. li.
 iiii.cap.xvi.
 Agreston uentus occidentalis. lib.
 iiii.cap.liiii.
 Agrippa filius tyberini filius rex
 albanus. lib.vi.cap.lxxiiii.
 Agrius filius parthaonis nil aliud.
 lib.ix.cap.xii.
 Agricolarum pprietates quaedam
 lib.ii.cap.ii.
 Agricolarū istcumēta. li.iii.cap.ii.

 Idona uxor zetæ occiso
 itilo filio mutat in car
 duelem. li.v.cap.xxxii.
 Ajax thelamonis filius
 nō ex hesiona cū nat'
 eēt q̄do illā sibi donauit hercules:
 se ppria manu peremit. lib.xii.ca.
 xliii. ualde plene idē singulari cer
 tamine pugnauit cū hēctore tan
 dē dedit & recepit iscolicia mune
 ra. li.vi.cap.xxiiii. idē p armis achil
 lis cū ulyssē contendit. lib.xi.c.xl.

 Labūdus deus negat &
 confirmatur hercules
 astrocono. li.iii. phœ.
 Alba longa urbs uicina
 Romæ a feta sue deno
 minat. lib.vi.in phœmio. eadē cō
 dicitur ab ascanio. lib.vi.cap.liiii.
 Alba filius latini filius regnauit in
 alba. lib.vi.cap.lix.
 Albiona insula a gygātib' habita
 ta. lib.vi.cap.lvi.
 Albion filius neptunni iuasit hercu
 lem quare factus est iber lapidum
 li.x.c.xii. idem dē. li.iii. cap.i.
 Albulā dudum nunc tybris tuscogē
 fluuius. li.vi.cap.lxiii.
 Albumasar laudatur i scientia astro
 rum. lib.ii.cap.vii.
 Alcinous lib.i.in prohemio.
 Alcinous naufithoi filius rex pheā
 cū arithū uxore habuit: & naufra
 gū ulyssēm iuuit. lib.x.c.xix. & xx.
 idē ponitur. lib.xi.cap.xl.
 Alceon filius atrei. li. xii. c. vi.
 Alceus filius goryphonis filii per
 sci pater amphytrionis mariti alc
 menæ. lib.xii. cap. xxix.
 Alcionem arsippe filia amaf a me
 leagro. lib.x. cap. xix.
 Alcioēs filia athantæ & pleyōes ne
 ptūno peperit alcynōē cōiugē Cei
 regis trachinæ. lib.iii. ca. xxxix.
 Alciones filia fuit athlantis quæ ex
 neptunno peperit alcionem con
 iugem Cei regis trachinnæ. libro

iii. ca. xxxix. Sed lib. xiii. cap. xxv.
 dicitur filia æoli regis uentog. Ea
 dē cū uiro suo mutat i aues sui no
 minis. lib. xi. ca. xii. ubi ualde plene
 dicuntur omnia.
 Alciones aues pro qbus uide mul
 tum extense. lib. xi. cap. xviii.
 Alchathæon troiāus gener anchisæ
 occidit ab idumeneo. lib. vi. cap. i.
 Alcmea mē herculis ex loue tertio
 cū quadā lege nupsit amphytribi
 & simul hiphycleum & herculem
 peperit uno partu li. xiii. ca. i. de ea
 fit mentio. lib. i. cap. ix. & lib. xiii. c.
 xxviii. dicit filia electriōis & uxor
 amphytrionis thebani: quæ loui
 herculem peperit.
 Alchista uel alchesta uxor admeti
 regis thessaliæ moriens pro salu
 te mariti ab hercule de inferno ad
 uirum reducitur. li. xiii. cap. i.
 Alexandri macedonis magna repre
 hensio q̄ se uoluit potius filiū dra
 conis & spurīū q̄ legitimū reputa
 ri. li. xiii. ca. lxx. & occiditur in. vii.
 cap. idē quæsiuit amicitia dyoge
 nis. lib. xiiii. cap. iiii. eiusdē magna
 capido gloriæ ponitur. li. xv. c. xiiii.
 Alexander epyrota de genere achil
 lis occiditur. lib. xii. cap. lv.
 Alexāder qui & paris dicitur ponit
 lib. vi. cap. xxi.
 Alesus filius Agamennonis turno
 fauit contra æneam & saliscos con
 didit. lib. xii. cap. xix.
 Allegoria largo modo dicitur oīs
 sensus mixtus. lib. i. cap. ii.
 Aletho una furiarum acherōtis &
 noctis filia. lib. iii. cap. vii.
 Alma dicit mater deog. lib. iii. c. ii.
 Almeon filius euridicis: alias eriphi
 le & amphyarai uatis matrem oc
 cidit. li. iii. c. xxxix. & lib. xiii. ca. xlv.
 Almon pater laris uel lare uel larū:
 de quo mercurio lares peperit. lib.
 xii. cap. lxxiii.
 Alous tytanis & terræ filius epyme
 diam uel hipimedam uxorem ha
 buit: quæ ex neptunno pepit othū
 & ephyaltem quos crescentes sin
 gulis mensibus nouem digitis mi
 sit cum gygantibus contra louem
 lib. iii. cap. lxxii. idem. lib. x. c. xlvii.
 Aloyde othus & ephyaltes de qbus
 plene. lib. iii. c. lxxi. & lib. x. c. xlvii.
 Alpenor occidit ab Vlyssē ut de su
 turis per artem magicam prouide
 ret. lib. xi. cap. xl.
 Alpheus filius elidis amauit arethu
 sam & cum ea fuit. li. vii. ca. xviii.
 & xliiii. ualde plene.
 Althca testū filia a nomine matris

morientis dum eam pateret nō
 minatur. libro. ix. cap. xiiii. xv. Ea
 dē meleagz filiū occidit stipitem
 cōburēdo & se postea utpater. lib
 ix. cap. xv. sed plenius. li. ix. ca. xix.
 Althauus uērus pelagi. li. iiii. ca. liiii.
 Madriades nymphæ arbo
 rum sunt. lib. vii. cap. xiiii.
 Amata soror dauni regis ar
 deæ uxor latini regis laurēti & so
 erus æneæ. lib. viii. cap. xvii.
 Amatuta est nomen lunonis uxo
 ris athamātis regis thebatū postq̄
 deificata fuit: quæ ab eo nomine
 dicitur leucotoe. lib. xiiii. cap. lxxix.
 Amazonas expugnauit hercules. li.
 x. cap. xlix. & lib. xiiii. cap. i. Sed ple
 nissime. lib. xi. cap. xxix. Item bello
 rophon expugnauit eadē. libro
 xiii. cap. lvii.
 Amalthea filia milixi regis creten
 sis cum sorore melisa iouem infan
 tem aluit melle lacte caprino. lib.
 xi. cap. i.
 Ambrosia filia athlātis & etræ stel
 lificatur. lib. iiii. cap. xxxiii.
 Ametus rex thessaliæ.
 Amiclas pauper nauta cæsare uidit
 & audiuit itrepidus. lib. xiiii. c. iiii.
 Amiclas filius lacedæmonis filii io
 uis secundū nil aliud. lib. v. c. xxxvi.
 Amymon filia danai. lib. ii. cap. xxv.
 Amycus uel amyces filius neptun
 ni & melithis nymphæ rex bebr
 eiorum & a polluce occiditur. lib.
 x. cap. iiii.
 Amymōes filia danai neptūno nau
 plium peperit. lib. x. cap. lix.
 Amithæon crithei filius bellicosus
 homo. lib. xiiii. cap. xxxv.
 Amor filius herebi & noctis. libro.
 i. cap. xiiii.
 Amor fili' iouis & ueneris. li. xi. c. v.
 Amor geminus filius magnæ uene
 ris nec ponitur pater certus. lib. iiii.
 cap. xxii.
 Amores tres. lib. i. cap. xiiii. idem di
 citur. lib. iiii. cap. xxii.
 Amoris descriptio. lib. cap. i. x. vii.
 Ampelusia mons est. lib. i. cap. iiii.
 Amphyarāus uates maximus fili
 us lyncei regis argiuorum secun
 dum quosdam sed uerius oiclei fi
 lii antyphatis. libro. xiiii. cap. xliii &
 xliiii. idem latuit ne iret in bellum
 thebanū: sed euridices eius uxor
 suscepto monili ab argia pollinice
 cōiuge patefecit: & missus ad bellū
 absorbetur a terra: & p deo habi
 tus. libro. xiiii. cap. xliiii. ualde ple
 ne. tractatur etiam de hoc. lib. iiii. c.
 xxxix. & lxxiiii.

alceste

Tabula

- Amphyon** filius Iouis secūdi ex anthyopia uxore lyncēi cum zero & chalaē fratribus lyncēum occidit & dyrcem coniugem eius & solis filiam in ultionem matris & pulso cadmo thebanos muros lyra construxit occupās thebanum imperium & nyobem tantali filiā accepit uxorem: demū se gladio occidit. lib. v. cap. iii. Idem fuerat prius dictum. lib. iii. cap. vii. sed lib. ii. cap. xiii. solum cadmum expulit & lib. ii. cap. lxvii. solum nascitur ex arhyopa & loue uel epapho
- Amphyon** non qui thebas construxit. sed lagri filius qui alias dicitur argus regnauit in orchomeno & pylo. lib. ii. cap. cap. xxxvi.
- Amphytrix** uxor neptūni. lib. x. c. i.
- Amphy** circū est. lib. x. c. i.
- Amphylocus** filius euridicis & amphiarai uatis nil aliud. li. ii. c. xxxix
- Amphytrio** thebanus alcei filius cū quadā cōditioe uxorem almenā accepit ualde plene. lib. xiii. c. i. Idē fomiog. & ostentorum interpretationes iuenit. lib. xiii. ca. iii.
- Amulius** procaē filius regis albano rum numitorē fratrem regno priuauit. li. vi. cap. xix. sed ualde plene lib. ix. cap. xiiii.
- **Naximenes** in secūdo p. hōmio primi libri.
- Anchises** capis troiāi filius pater aeneae plene. li. vi. c. l. sed plenius. li. ix. cap. xxii. ubi dyomedes dux ei hōlorum secum portauit ossa eius.
- Andalo** de nigro de ianua sūmus geometra praeceptor boccatii. li. i. c. vi. & lib. ii. c. vii. sed sūma laus honor & gloria eius ponit. li. xv. c. vi.
- Andromaca** filia hiectionis domina thebarū Ciliciae uxor hectoris Astianaectem peperit. li. vi. ca. xxiii. Sed li. xii. c. li. nupsit pyrro achillis filio: mox heleno priami filio.
- Andromeda** uel Cephei regis filia andromedes liberatur per perseū a marino monstro. li. xii. cap. xxv.
- Androgeus** praclarae indolis filius minois & pasiphes occiditur ob iudiam. lib. iii. cap. x. Sed plenius. lib. xi. cap. xxxvi. xxxvii.
- Andromechus** turri octogonā construxit athenis. lib. iiii. c. liii.
- Angeus** licurgi regis thraciae filius samū oppidū cōdidit. li. xi. c. xxii.
- Angeli** duo subito nascētes sociant bonog. & malog. operum obseruatores & testes. lib. xii. cap. lxiiii.
- Anges** mater elaphi quem suscepit ab hercule. lib. xiiii. cap. xv.
- Angitia** uel angēdia uel angeronia solis filia & cyrcis soror salutifera medica & pro dea honorata est. li. iii. cap. xv.
- Angina** morbus est. lib. iiii. cap. xv.
- Anna** soror dydonis in laurento ab aenea suscipitur: deinde in numicū se praecipitem dedit. lib. ii. cap. lxi.
- Annales** & cronica idem. li. viii. c. ii.
- Annorum** diuersitas & diuisio plene. lib. viii. cap. ii.
- Anthyopa** nythei regis aethyopiae filia & uxor lyncēi regis thebarū uitiatā a loue uel a papho pellitur a marito. lib. iiii. cap. vii. & lib. v. c. xxix. Sed plenius. lib. x. cap. xxxix. & lib. xiii. cap. i.
- Anthyope** uxor preti uel priti regis argiuorum filias habuit cōuersas in uaccas. li. ii. c. xxx. ualde plene.
- Anthya** filia amphyanistae filiā meram habuit uitiatā a loue & mortuam a diana. lib. ii. cap. xxxi.
- Anthygonia** laomedontis filia a luone uertit in cyconia. li. vi. ca. vi.
- Antenor** rex thraciae amicus & affinis priami. lib. vi. cap. xvii.
- Anthypus** priami & hecubae filius ab agamennone occiditur. lib. vi. cap. xxxii.
- Anthyphus** filius thessali nepos herculis cum patre in exercitum troianum iuit. lib. xiii. cap. xii.
- Anthyphates** filius sarpedonis sequens aeneam a turno occiditur. lib. xi. cap. xxxv.
- Anthypho** naturalis filius priami. lib. vi. cap. xli.
- Anthyclia** mater ulyssis: licet sit prae dubius. lib. xi. c. xl. Sed supra. lib. ii. cap. xvii. fuit nominata autolia.
- Anthylocus** filius nestoris & euridicis bello troiano occidit a mene. lib. x. cap. xxxvii.
- Anthylocus** alius a superiore filius mercurii ex lichione nympa fuit maximus. lib. ii. cap. xvii.
- Anthygonus** filius Thesei & phedrae rex fuit athenis. li. x. c. liii.
- Anthygonia** edipi regis thebarū & iocaste filia. li. ii. c. xliii. lxx. & lxxiiii
- Anthygonia** laomedontis filia. lib. vi. cap. vii.
- Antheus** terrae filius sine praee luendo ab hercule occiditur. lib. i. cap. xiii. & lib. xiii. cap. i.
- Anthya** alias sthenobes uxor priti regis argiuorū bellorophontē accusauit de stupro: cū in stupro sibi nolisset auerere: & se occidit. lib. xiii. cap. lyii.
- Anthyon** graece latine contrarium lib. xiii. cap. lvii.
- On** neptūni filius: alias onchesti: alias Iouis tertiū a se boetia denotauit aonia. li. x. cap. xxiii. & lib. xii. cap. xl.
- Aonia** ab aone rege denotata q̄ prius dicebat boetia. lib. x. cap. xxiii. & lib. xii. cap. xl.
- **Apelles**. lib. i. cap. iii.
- Aper** menalus cū sta uastans uiuus ab hercule deserit ad euristeū. lib. xiii. cap. i.
- Aphefanta** mō s̄ unde p̄seus uolatū coepit cōtra medusā. lib. xii. c. xxii.
- Aphrodos** uenus dī. lib. iii. c. xxii.
- Apys** rex argiuorū filius Iouis priami & mohis filiae soronei multa facit: & deificatur. lib. ii. c. liii. & in. v. cap. apys iste sol dicitur. Idem ualde plene dicitur. lib. vii. cap. xxii. & cap. xxv. dictus est sarapis.
- Appia** graece ab ape rege dicta. lib. ii. cap. iii.
- Apibus** dedit Iuppiter in remunerationem eius q̄ loucm nutriuerat sine coitu generare. lib. xi. ca. i.
- Apollo** primus filius primi uulcani & mmeruae secūdi Iouis filiae iuenit medicinā. li. iii. cap. xviii. & xix.
- Apollo** secundus secūdi Iouis filius & latonae nascit in delo & phytonē occidit. lib. iii. cap. ii. dē dicitur. lib. y. cap. iii. ubi plene additur q̄ sit deus sapientiae. Idem occidit quosdā cyclopes. li. iii. c. v. & lib. y. c. iii. & lib. x. c. xvi. Idē pauit armēta admeti regis thessaliae. lib. v. ca. iii. Idem pulsando lyra praestemus. lib. v. cap. y. Idem est iuicnis & imberbis. lib. y. cap. iii. Eidem dedit laurus grifhes coruus & bucolicum carmen. lib. v. cap. iii.
- Apollo** milesius. lib. v. cap. xxii.
- Apollo** i generali rapuit cyrenē penei filiā. li. vii. c. xxviii
- Apollo** supatur ab hercule. li. iii. ca. x.
- Apollo** in domo Iouis priami parauit cōuiuū iunoni nouercae. li. ix. c. ii.
- Apollo** ludēs cū hyacintho cū discō peremit. li. iii. c. lviii.
- Apollo** danē filiā penei fluminis sibi dilectā cōuertit in laurū ubi nota oia poetica. li. vii. c. xxix.
- Apollo** uitiatā a se leucothoē uertit i uirgā thuris. li. xii. c. xxvii.
- Apuleius** madauerēsis magnae auctoritatis philosophus. li. i. c. v. Sed li. iii. c. xiii. mutatur in asinū.
- Apulia** daunia dicta ē a dauno rege auo turni sibi regnate. li. xii. c. lvii.

Quarū laudes iclytæ. li. vii. cap. i. & li. x. ca. xvi. Aquarum falsedo est solum i superficie & causa falsedinis. li. iii. c. iii.

Aquila signum iouis & ales ipsius. lib. iii. cap. xxi. & lib. xi. cap. i. & li. iii. c. lxxvii. ponit proprietates seu naturam eius.

Aquilo uentus septentrionalis. lib. iii. cap. lxxx. Idem dicitur frigidus & siccus. lib. ii. cap. lvi.

Rabia regio describitur. lib. xi. cap. xxxviii.

Arabs apollinis secundi filius & babilonice reperit medicinam. libro v. cap. xxiii.

Arabes in primo prohemio. lib. i.

Arania colophonice certauit cum palada de textura. lib. ii. c. iii.

Araror cardinalis heroico carmine apostolorum gesta descripsit. lib. xiiii. cap. xxii.

Aramais nomen e danai belli prisca filii. lib. ii. cap. xxii.

Archas iouis & calistois filius a suo nomine denotauit archades populos qui primo dicebant pelasgi. lib. iii. cap. lxxvi. lxxvii. idem dicitur. li. v. c. xlix. & lib. x. c. lvi. Idem & mutatur in stellam. li. v. cap. xlviii.

Archadia ab archade iouis & calistonis filio denotatur. lib. x. c. lvi.

Archades ab archade iouis & calistonis filio qd prius dicebant pelasgi. li. iii. c. lxxvi. & li. v. c. xlviii. & li. x. c. lxxviii. hi fuerunt pastores ut plurimum. li. iii. c. xvi. hi primo composuerunt cantum cum musicis instrumentis. li. x. c. iiii. Idem cum humano sanguine sacrificabant. lib. i. c. iii. hi mutabatur in lupos. li. i. cap. iiii. & lib. iii. c. xiiii. xvi. hi lacum habent quem transnantes subito mutantur in lupos. lib. iii. cap. lxxvi. hi dixerunt terram esse primam principium & cam omnium regum in tertio prohemio.

Archisus tertii iouis filius & auus ulyssis. lib. xi. cap. xxxvii.

Ardea ciuitas in rutilia constituitur a peluino & a danne acrisii filia. li. ii. c. xxxiii. idem. li. xii. c. lvi.

Arethusa nereis & doris filia ab alpheo fluuio amata uenit in fluuium sui nominis. lib. vii. ca. xviii. ubi plene. & cap. xlvi. Idem dicitur. lib. viii. cap. iiii.

Arethusa alia a superiori in thracia insula mutatur in fontem sui nominis. lib. vii. cap. xxviii.

Arethusa etiam fons est in boetia. lib.

vii. cap. xviii.

Argifontis in primo prohemio. li. i. Argus amphion nominatus est tamen aliter ab illo qui thebas muro clausit regnauit in horcomeno & phylo. lib. ii. cap. xxxvi.

Argus cecroculus aristodis filius custodit lonem uerfam in uacram libro. vii. c. xxii. ubi ualde plene. Idem dicitur. li. ii. c. iiii. & li. ix. c. i.

Argus faber primam nauim construxit. lib. xiiii. c. xxvi.

Argonautae primi nauigantes cum iasone ab argo naue denominati sunt. li. xiiii. ca. xxvi.

Argos prima nauis a constructore nominata. li. xiiii. c. xxvi.

Argos adraasti ciuitas fuit. libro. ii. cap. lxxiiii.

Argulus amictatis lacedaemoni filius primo quadrigam iunxit. lib. v. cap. xxxvii.

Argia filia eurimodis & adraasti regis argiuorum & uxor pollinidis. li. ii. c. xxxix. xli. lxxi. lxxiii. & li. ix. c. xxi.

Argeus apollinis secundus filius & cyrenis nil aliud. li. v. ca. viii. & xviii.

Aremulus siluius agrippae albai regis filius. lib. vi. c. lxxv.

Argithoros sol dicitur. lib. iii. c. iiii.

Argentea nomen lunae est. lib. iii. cap. xvi.

Aristeus filius apollinis & cyrenis gener cadmi maritus aethonae regnauit in archadia ubi prius apis & mellis usum & lactis coagulum & oleas premere & olei usum primo docuit. lib. v. cap. xiii. ualde plene. Idem a protheo docetur reformationem apium. lib. vi. c. ix.

Ariensis proprietates uel naturae. li. iiii. cap. lxxviii.

Ariches sonat armorum princeps. li. ii. cap. viii.

Arithis filia rixinoris & uxor alcinoui regis pheacum honorifice suscepit ulysses. li. x. c. xix.

Arithiam oppidum romam constituit hippolytus thesei filius qd a nomine uxoris denotauit. lib. x. cap. l.

Aritia uxor hippolyti thesei filii ariarum oppido nomen dedit. li. x. c. l.

Ariobates rex liciae prius socer bello rophontem ad chimeram & alia pericula misit. deinde fit socer eius. lib. xiiii. cap. lxxvii.

Armodia seu melodia caeli. li. i. c. iiii.

Armeniam occupauit cadmus. lib. ii. cap. xvi.

Arnus thusciae fluuius. lib. vii. in prohemio.

Arogilus primo in graecia quadri-

gam iunxit. lib. v. cap. xxxvii.

Arpia dicuntur furiae infernales. lib. iii. c. vi. Sed li. x. c. lxi. ponitur quicquid de eis scribitur a poetis.

Arpia infestantes phryneum regem sugantur. lib. iii. c. lxx.

Arpia. i. symphalides occiduntur ab hercule. li. iii. cap. lxx.

Arpus ciuitas qua constituitur dyomedes dux etholorum super garzano monte apuliae. li. ix. c. xxxii.

Arphalaces filia boreae & uxor phineis regis archadiae & soror zethi & calais infesta priuignis usque ad excarnationem. lib. iii. c. lxx.

Arphalaces filia licurgi regis thraciae patrem liberauit ab hostibus. li. xi. cap. xxiiii.

Arpagides thestis filius ex merope uxore atrei fratris sui a partu occiditur & a patre comeditur. libro xii. cap. viii.

Arida terrae nomen. lib. i. cap. viii.

Artherius rufus romanus eques somniauit. lib. i. cap. xxxi.

Arthemina luna est. lib. iiii. c. xvi.

Arthos graece latine uersa. li. iiii. c. lxxvii.

Arthemina iuno est. lib. ix. c. i.

Aruns filius prisca tarquini regis romanorum gener tullii feruilii. li. xii. cap. lxxii. ubi est plena hystoria.

Aruns uates pauper a romanis uocatur tempore belli caesaris & pompeii. lib. xiiii. cap. iiii.

Scalaphus acherontis & ornae filius accusatur proserpinae comedis tria grana. lib. iii. c. xiii. Idem dicitur. lib. viii. cap. iiii.

Ascanius aeneae troiana filius & creusa. lib. vi. c. xiiii. huius caput flamma laedit. li. vi. c. i. Sed plenius habet de eo. li. vi. c. lii. llii. & lib. viii. c. xviii.

Asclepius filius machaonis aesculapii nepos. li. v. c. xxi.

Asia nymphe regioni nomen dedit & fuit uxor iapeti. libro. quarto. cap. xxviii.

Asius fluuius paphlagonum. li. vii. cap. lii.

Asius filius dymantis frater hecubae & auunculus hectoris. lib. xii. c. xlii.

Asilum constituitur roma a romulo. lib. ix. cap. xli.

Asopus filius boetiae praefatus egiae contra iouem superbiuit. lib. vii. c. lv.

Astarcus troiuli regis troiae filius nil aliud. lib. vi. cap. xlviii.

Astarcus uenus est qd meretricia prius instituit. supra praefatus. lib. ii. ca. liii.

Astiaes somniauit uitem & uinum ex genitalibus filiae procreantem. lib. i. cap. xxxi.

Tabula

- Asterius rex cretæ maritus europæ** lib. i. cap. lxxi.
- Asterius** ceii tytanis filia & tetraë soror lathonæ & mater Herculis occiditur ab oetha filio suo. lib. i. cap. xi. sed plenius. cap. xxx. ubi dicitur quod in partu oetæ moritur.
- Ascalaphus martis filius** ex astechia uenit ad rtoiam cum xxx. nauibus lib. x. c. x.
- Astreus filius tytanis & terræ ex aurora genuit astrea & uentos quos armauit in supos.** lib. i. cap. lxxii.
- Astrea filia auroræ & astrei ga diis fauit contra patrem & paruos stellificat in signo uirginis.** lib. i. cap. lxxiii.
- Asteropius filius pellagoni ab achille occiditur.** lib. vii. cap. lxxiiii.
- Astogitus bisconidum princeps pater therei generi pandionis athenagæ regis.** lib. ix. c. viii.
- Astus unus ex centauris uates.** lib. ix. cap. xxx.
- Asterius rex cretesium europæ a Ioue raptâ uxore accepit.** lib. xi. c. xxvi.
- Astochia puellam rapuit Hercules ex ephyri ciuitate lyconia ex qua genuit tlipolenum.** lib. xiii. ca. xi.
- Astianax andromacæ & hectoris filius.** lib. vi. cap. xxiii. Sed occiditur. cap. xxiiii.
- **Thamas æoli filius & gener cadmi agitatur in furiis.** lib. i. c. lxxii. plene. Sed plenius. lib. xii. c. lxxvi. lxxv. Athlantes tres fuerunt. lib. i. c. xxxi.
- Athlas filius iapeti & climenis uel asia uel libyæ a perseo transformatur in montem.** lib. i. c. xxxix. xxviii. Sed plenius. c. xxxi. Idem dicitur. lib. xii. c. xxv.
- Athlas oenei seu iasii filia speciosa illi debebat tradi uxor a quo superaretur in curru: & uictus decapitari: quâ uicem hipomones auxilio trinum pomoge ueneris.** lib. x. c. lxxvii. ual de prolixo.
- Athalanta uirgo honoratur a meleagro capite apris.** lib. ix. c. xiiii. Sed plenius. lib. ix. ca. xix. ubi dicitur filia oenei uel iasii: fuit tamem dictum. lib. i. c. xxxv. quod post uenationem athlata meleagro peperit parthenopeum.
- Athlata regio hodie dicitur æthiopia.** lib. vii. c. xxxix.
- Atheo filius aristei ex authonoe filia cadmi.** lib. v. c. lxxvi. Sed lib. v. c. xliii. uertitur in ceruum: & laniatur a canibus.
- Atheon unus ex ægæis solis.** lib. i. c. iiii.
- Athenæ dudum philosophorum tudus nunc ciuitatis bustum.** lib. v. in phœmio. Sed lib. xii. c. lxx. dicitur quod athenis erat templum cœ uulcano & mineruæ. hæc ciuitatem construxit cyrops. sed nomen iponit a minerua. lib. v. c. xlviii. & liberatur a theseo. lib. x. c. xlix.
- Athenienses puniunt a minoe propter mortem androgei filii sui.** lib. x. c. xlviii. & lib. xi. c. xxvi. Sed liberatur per theseum. lib. x. c. xlix.
- Atheus apollinis secundus filius & cyrenis.** lib. v. c. xvii.
- Athys filius siluii albæ regnauit in alba.** lib. vi. c. lx.
- Athys cireus iuuenis generæ dypii.** lib. ii. cap. lxxii.
- Athys decorus puer amatur a matre deorum.** lib. iiii. cap. ii.
- Atrops una ex tribus furiis filia demogogonis.** lib. i. cap. iiii. ca. v. ual de plene.
- Athrus pelopis & hypodamiae filius.** lib. ix. cap. vii. sed lib. xii. cap. gn. to uenit in discordiam cum fratre theste: ubi omnia plene.
- Athrides a gamenon & menelaus ab athreo patruo a quo educati sunt.** lib. xii. cap. xi. Sed cap. xii. relinquit in dubio utrum atrei uel phystenis fuerint filii.
- **Vernus Iarus in sinu bariarum.** libro. vi. cap. lii. ponitur etiam pro iser no. lib. i. c. xliii.
- Auentinus filius Romæ muli siluii filius auentinum montem nominauit.** libro sexto. cap. lvi.
- Auentinus mons Romæ ab auenturino rege albanorum ibi sepulto nominatur.** lib. septimo. cap. lvi.
- Auentinus herculis filius & rheæ turno fauit contra æneam: hic latinus fuit secundum quosdam.** lib. xiii. cap. xliii.
- Aularia oppidum.** lib. tertio. ca. i.
- Aurora tytanis & terræ filia.** lib. q̄rto. cap. xxvii. hæc tytano peperit astream & uentos. lib. iiii. c. lxxiii.
- Aura lenis uentus.** lib. q̄rto. cap. lxxiii.
- Aureum uellus.** lib. iiii. cap. xi. Sed plenius. lib. xiii. cap. lxxvi. & lxxvii.
- Auster uentus meridionalis.** lib. iiii. cap. lxxiii.
- Aufonius ulyssis filius a quo denominatur aufonia.** lib. xi. c. xliii.
- Aufonia ab aufonio ulyssis filio nominatur.** lib. xi. cap. xliii.
- Autholia filia primi Synonis uxor laertis & mater ulyssis.** lib. ii. cap. xy. & xyii. Sed lib. xi. cap. xxxviii. & xl. uocatur antychlia: ubi nota omnia plene.
- Authonoe cadmi & hermionis filia uxor aristei uiri mirabilis & diuini.** lib. ii. cap. lxxvi. Sed plenius lib. v. ca. xlii.
- Augustini doctoris eximii summa laus.** lib. xiiii. cap. xii.
- Autolius secundus merrurii: & lychionis fur maximus.** libro. ii. ca. xliii.
- **Abyloniam Aegyptiam condidit epaphus.** libro. ii. cap. xix.
- Bacchus filius Iouis ex semele.** lib. ii. c. xliii. sed plena fictio poetarum. lib. x. ca. xxv. & xxvi. attribuit sibi festum nuptiarum. Idem nutritur ab hiadibus libro. iiii. cap. xxxiii. Idem mutat in capram fugiens thiphœum gentem. lib. iiii. cap. lxxviii. Idem ex adriana genuit thoantem regem lemni. lib. x. cap. xxix.
- Bachemon filius psei & andromadæ quosdam orientales populos filio suo achimene de achimeneides nominauit.** lib. xii. cap. xxxv.
- Balais equus achillis ex arpia tyella & zephro genitus.** lib. iiii. c. lxi.
- Balenæ trahunt currum oceani.** lib. vi. cap. i.
- Balenarum proprietas & natura.** lib. x. cap. x.
- Barlaam peritus homo in primo prohemio.** lib. i. sed lib. xiiii. cap. viii. fuit calaber: plene tamem de eo scribitur. lib. xv. cap. vi. ubi dicitur quod fuit calaber caesariensis monachus. Et ponitur habitus statura & scientia eius.
- Baratum infemus est.** lib. i. c. xliii.
- Barba datur uiro in signum uirilittatis.** lib. ix. cap. xxxiii.
- Basarus bacchi nomen.** lib. v. c. xxv.
- Bathus rex corisæ isulæ annam suscepit clementer post mortem didonis.** Sed eam repudiavit deinde timens itam pygmalionis fratris. lib. i. cap. lxi. sed lib. v. cap. xlii. idem narratur prolixius: & dicitur rex choramis isulæ.
- Bathus pastor a mercurio secundo mutatur in saxum.** lib. i. c. xlii.
- Bacillus phorci filius & marini monstri nil aliud.** lib. x. c. vii.
- **Ebricia regio hodie dicitur bithinia.** lib. x. c. iiii.
- Bellus priscus epaphis filius genuit danaum & egistum.** lib. i. c. cxxi.
- Bellus qui & metres dicebatur filius phœnicis rex Tyri pygmalionis & dydonis & anna genuit.** lib. ii.

cap. lyiii.
 Bellorophon filius glauci filii sisyphi a prito rege arguorū priuat re gno corinthi. Nā uxor priti cū falso accusauit adulterio: ergo mittitur ad chymæra: cū solimissis pugnar amazōas supat. tādē fit gener ario batis regis liciaē suscepta achime ne filia eius in cōiugē: & prito uehi equo cōperit. li. xiii. c. lvi. Idē chy merā supat. li. iiii. c. xxiiii. Idē pega so unī ad mortē chymæra. li. x. c. xxvii.

Bellona nomē mineruæ fecūdi lo uis filia. li. v. c. xlvii. & li. ix. c. iiii. dē soror & auriga maris.

Berecithia mī deoz ē. li. iii. c. li.

Bias amictaonis filius phige formosissimā uir ginē uxore hūit. li. x. ca. xliiii. & li. xii. c. xxxviii. Sed pleniū. li. xiii. c. liii.

Biāores filius thibridis & mātiao nis filia thirifia. li. vii. c. li.

Byblis cyanæ nymphæ & mileti fi lia. li. iiii. c. vii. & li. vii. c. lxi. Sed pfe cteli. iii. c. ix.

Biblis fons est a biblide nympa di ctus. li. iiii. c. ix.

Bithinia ciuitas conditur a phoeni ce & cadmo q̄ prīo meriādma uo cabatur. li. i. c. lvi.

Bithinia regio oli dicebatur bebrī cia. li. x. c. iii.

Biga datur lunæ. lib. iiii. c. xvi.

Birsa carthaginis arx. li. i. c. lx.

Boccarius fecit suis sum pribus translatari opera homeri & q̄dam alia de græco in latinūa lectio & multa dicit de suo stu dio græco. li. xv. c. vii. Idē rogatus a magfo donato sibi titulauit bu colici carmē eius. li. xv. c. xiii.

Boetii laudes cū fatū diffinit. li. i. c. y

Boetia a boue duce cadmi dicta est. li. ii. c. lxiii. Eadē ab aone duce aonia dicta est. li. xii. c. xl.

Bona dea. terra colebat. li. i. c. viii. eadē dea & terra & maia dicebat. li. x. c. xxxv. li. viii. c. xii.

Bona dea filia picis regis: fauni foror & uxor. li. viii. c. xxii. idē dē. li. xii. c. vi. sed uocatur bona fauna.

Bona fuit una ex quinquaginta filia bus dauni. li. ii. c. xxvi.

Boreas oētus septétrionalis. li. iiii. c. liiii. idē frigidus & sicc⁹ nubes dif sipat. li. iiii. c. lviii. Idē occidit hiaci thum pueg⁹ a se dilectū ludēre cū apolline. li. iiii. c. lviii. Idē rapuit ori thia filia erichonū regis. athenag⁹ ex qua zethum & calaim filios su

cepit: & ex eq̄bus dardani genuit xii. equos. li. iiii. c. lviii.

Boroe epidaurea fuit: in cuius for ma iuno decepit semelem. libro. ii. cap. lxiiii.

Borgion filius Neptūni inuasit her culem unde fit imber lapidum. li. x. c. xii. li. xiii. c. i.

Borion maritus fororis achillis no mine polidorus. li. xii. c. i.

BRanchus filius apollinis cōdi deificat. li. v. c. x.
 Brāchiadō uocat igēs tē plū branco constuctū li. v. c. x.

Branchiodes uocat apollo. li. v. c. x.

Briareus tytanis & terræ filius po nis i uestibulo iferni. li. iiii. c. xviii. idē dē. cap. xxxv. sed uocatur egeō.

Briseus bacchi nomē. li. v. c. xxv.

Brithona filia matris se i mare bri thon submersit ut effugeret stu ptū regis minois. li. ix. c. xxxv.

Bronthes filius neptūni ex amphi trite coniugē uulcanū iuuat fabri care fulmina. li. x. c. xvi.

Bromius bacchi nomē. li. v. c. xxv.

Bruthus ascanii filius a se brutho nes cognominauit. li. vi. c. lvi.

Bruthania ifula a bruthone ascanii filio dē. li. vi. c. lvi.

Bubo auis ē sinistra semper auguri. li. iiii. c. xiii.

Bucolicon filius regis lao medonris. li. vi. c. xii.

Busiris neptūni filius & libyæ cū oēs oras adiacentes nilo infestaret maclatur ab hercule. li. xiii. c. i. idē dicitur. li. x. c. xxxvi.

Būthes filius amyxi bebrītioz re gis maclat ab hercule. li. ix. c. ap. iii. sed pleniū. c. v.

Bachus uulcani filius ma ctatur ab hercule cū fur ti boues eius traxisset i antrū. li. xii. c. lxxv. idem ponitur. li. xiii. c. i.

Cachus malum sonat. li. xii. c. lxxv.

Cadmus filius agenoris regis phœ nicū tenuit phœnicia priusq̄ mit teretur quætere europā sorore ra ptam. li. iiii. c. xlv. idē a thebis ægy ptis uenit in syria. li. iiii. c. ly. sed ple nissime eius opera ponunt. li. i. c. lxxii. & li. v. c. xxx. ab amphione tē gno priuat. Sed. li. ix. c. xxxvii. dicit ur q̄ cadmūs heriecta spinge uxo ris & ueneris & postea uertuntur in angues.

Caieta ē cāpaniæ citas. li. iiii. c. xliii.

Caieta nutrix æneæ cuidā ciuitati i cāpania nomē dedit. li. vi. c. liii.

Caliope filia oeræ regis colchoz & soror medæ fuit uxor frizei cu ius fuit aureum uellus. libro. iiii. cap. xiii.

Calypso filia athalānis Vlysses te nuit septē annis in ifula ogygia. li. iiii. c. xiiii. idē. li. xi. c. xl.

Calays cū zetho fratre fugauit arps as a regia phinci regis archadia. li. iiii. c. lix.

Calidonia uastatur ab apro. li. ix. c. xiiii. sed pleniū. li. ix. c. xix. ubi dē q̄ calidonia ciuitas sit.

Calisto filia licaomis regis archadia ioui peperit archadē. li. iiii. c. lxviii. & plenam fabulā. li. v. c. xlviii.

Caliope una musarū. li. xii. c. ii.

Calpem & abilā montes hispaniæ diuisit hercules & itrom iſti mare. li. vii. c. xiiii. & hos montes dicunt colum nas herculis. li. ix. in proho mio. & li. xii. c. i.

Calais filius boreæ & orithiæ athe niēfis. li. iiii. c. lxiii. idem. li. x. c. lxi.

Idē cū amphione fratre cadmū re gno expulit. li. v. c. xxx. licet in isto ca. scribarur callatus & ipsi fratres scribant filii iouis & anthiopez.

Cambises rex persarum cōdidit ba byloniam. li. iiii. c. xix.

Camænzē dicuntur musæ. lib. xi. cap. ii.

Camandrus hecloris & androma chæ filius. lib. vi. cap. xxii.

Campii elyſii erāt illi ad quos defer rebant aiæ quæ debebāt remitti ad corpora. li. iiii. c. xvi. sed pleniū dixerat. li. iiii. c. vii.

Candiopes filia eunopionis regis si ciliaē deyonī fratri peperit hippolo gum. li. xi. c. xix.

Cancer leno iouis uertitur in signū celeste. li. xi. c. xxi.

Cantus filius caufantis. li. xi. c. v.

Canaces filia æoli regis uentotum grauidatur a machareo fratre. lib. xiii. cap. xx.

Caonius filius priami ab heleno fra tre occiditur & regio denomina tur ab eo. li. vi. c. xxvi.

Caonia pars epyrria chaone fra tre heletū no minatur. li. vi. c. xxvi.

Cāpanus maritus euanis fulmina tur apud thebas. li. ix. c. xxxvi.

Capys filius assarici troiā: nil aliud. lib. vi. c. lxix.

Capis filius capuam condidit. lib. vi. c. lxi.

Capuam condidit capis filius. lib. vi. c. lxi.

Caron nauta infernalis noctis & he rebi filius. libro. iiii. cap. xiiii. sed ple nius. cap. xxxii.

Capricornus signū celeste. li. 4. c. 68.

Canis Syrius. li. xi. c. xix

cancer celeste signū.

Tabula

- Carthago ædificatur a Didone. lib. ii. cap. ix.
- Carthago filia herculis quarti lib. v. cap. xlv. & xlvi.
- Caribdis i sicilia e. li. q̄rto. ca. sexto.
- Carmetalia loca adiacentia capitolino mōi a carmeta dicta. li. v. ca. l.
- Carmetalis ianua romæ a carmentata dicta. lib. v. cap. l.
- Caronos faturnus est. li. iii. cap. xxii.
- Carpérus filius capis filius in alba regnavit. lib. sexto. cap. lxii.
- Carpanum mare phocis abundat. libro septimo. cap. i.
- Casyopa uxor cephei regis & focer⁹ p̄sei. li. xii. cap. xxv. ualde plene ubi stelligatur.
- Casyopa fuit uxor ephai. li. ii. c. xix.
- Castor ledæ & tyndari alias iouis filius interfectus uiuificat ab æsculapio. li. v. c. xix. & q̄dā dicūt. c. xxxix. sed ualde plene. li. xi. c. ii. vii. ix.
- Cassandra priami filia facta uates delusit apollinē & corebo desponsata iubere elirē nēstra occidit. lib. vi. cap. xv. & lib. xii. cap. xv.
- Castalius fons musis facer. li. vii. ca. xiiii. idē pegasi pede fodit. li. x. ca. xxvii. ualde plene. & li. xi. cap. ii.
- Cat fil⁹ mercurii filii nili mercurius dict⁹ ē: cui oia isignia mercurii attribuēda describit. li. vii. c. xxxv.
- Catillus filius amphiarai uatis post pdigiale iteritū p̄ris in Italiā genuit tyburtū eorū & catillum. lib. xii. cap. xlvii.
- Catillus filius catilli nepos amphiarai uatis eōdidit tybur ciuitatem. lib. xiii. cap. xlvi.
- Caunus mileri & cyane filius armatus ab iblide sorore fugiendo sibi præbuit causam neis. lib. iiii. cap. viii. & ix. idem lib. vii. cap. xli.
- Caucasus mons ubi prometheus. laniatus ab auibus. lib. q̄rto. ca. liiii.
- Cautus uet⁹ occidētalis. li. iiii. c. liiii.
- Ea insula fuit regnū eey tytanis filii. li. iiii. ca. xix.
- Cebriion naturalis filius priami occiditur. lib. vi. cap. xxxvii.
- Cecya uentus lib. iiii. cap. liiii.
- Cechullus uulcāi filius ex ignis scitilla nascit uocatus p̄neste primo. sed postea ob lippitudinē oculoꝝ cecullus dictus. Tumo sauir cōtra æneā. lib. xii. c. lxxvi. & aliqua dicta sunt. li. viii. c. xix sub noie p̄neste.
- Ceyx rex trachinæ filius luciferi & maritus alcyōis cū uxore murantia ues alcyōes. li. xi. c. xviii. & aliqd dī. li. iiii. c. xxxix. & li. xiii. c. xxii.
- Celeno arpya neptūni & terræ filia uel taumāns & terræ. li. iiii. c. vi. ualde plene. & lib. x. c. lxi.
- Cælum uel cælius filius ætheris & diei. lib. q̄rto. cap. i. & cap. xxii.
- Celthæ populi lib. i. cap. iiii.
- Cellulæ i matticibus mulierum: & quō generant mastulini: & quō semellæ: & quomō hermosfroditæ. lib. iiii. cap. xxi.
- Ceneus rex calidōiæ p̄r deianite & focer herculis. li. vii. c. xix. sed credo q̄ liber meus hic sit corruptus q̄ fuit uocatus oeneus: & sic patet infra. c. oeneus.
- Centimanus terræ & tytanis filius idē briareus ponitur in iserno. lib. iiii. cap. xviii.
- Cerati plene ponunt. li. ix. c. xxvii. xxxiii. hi uoluerūt p̄thoo accipere uxore. li. ix. c. xxvii. & li. xii. ca. ii. i. multi particulariter nominatur lib. ix. cap. xxvii.
- Cepheus maritus casiope patet andromade & focer persei. lib. xii. ca. xxv. plene ubi stelligatur.
- Cepheus rex uoluit occidere tritholomū alūnū cereris. sed regno priuatur. li. viii. cap. iiii.
- Cephalus æoli filius maritus pocris ab aurora dilectus iaduerten-ter occidit uxore. li. xiii. ca. lxiii.
- Cephisus fluuius per boetiam fluit. lib. vii. cap. lviii.
- Cerber⁹ triceps iator iserni dī. li. i. c. xiiii. sed li. viii. c. vi. p̄oif ad custodiēdā p̄serpinā & oia poetica. huic euellit barba ab hercule: & trahit ad supos. li. x. ca. xxiii. & li. xiii. ca. i.
- Ceres priā filia celi & uestæ sicario uetustissimō regi siciliæ pepit flūū uū acherōrē. li. iiii. ca. i. De eadē sit metio. li. iii. ca. i. & li. x. c. lxi. dī q̄ ceres fuit sicani uxor & p̄serpina eius filia. et aliqd dictū. li. iiii. c. xiii.
- Ceres altera a superiori filia saturni & opis dea frugū Ioui fratri p̄serpinā pepit quā pluto rapuit. li. viii. cap. q̄rto. vi.
- Cetua menali nemoris hēns pedes æneus & comua aurca capitur ab hercule. lib. xiii. cap. i.
- Ceston cingulū ueneris magnæ q̄ fert ad honestas nuptias. libro. iiii. cap. xxii. & li. iiii. cap. xlvi.
- Casar prius ex familia dī: q̄ fuerit cæsus ab utero m̄ris. li. v. c. xix. idē nascit ex familia Iulia. li. vi. c. lxxii. idē ordinauit annū quē hēmus. li. viii. ca. i. idē ad cōtegēdū caluitium perpetuā lautū a senatoribus im- petrauit. lib. xv. cap. i.
- Cæsag familia colebat sacra apollinis. lib. y. cap. xix.
- Cesius martis filius ex hebe. lib. ix. cap. xxiii.
- Cethimēis filia laertis & soror ulyssis. lib. xi. cap. xxxix.
- Ceus tytanis & terræ filius pater la-tonæ contra louē bellū mouit. li. iiii. cap. xix. xxi.
- Hat filius mercurii filii nili mercurius dictus ē. li. vii. c. xxxvii.
- Chaos. lib. i. cap. ii.
- Chiron saturni filius & phillaris iuētor medicinæ. li. iiii. c. xix. & li. vii. c. lxii. & li. vii. c. viii. dī filius fatumi & pelopæ. ubi nota oia facta de eo. idem educat æsculapīū. li. v. c. xix. & et iudic achillem. lib. vii. cap. xvi. & li. xii. c. li.
- Chiron pater thetidis matris achillis. lib. ii. cap. xlxi.
- Chymara filia typhōis & chedriæ. li. iiii. c. xxiii. ubi describitur ualde plene. et. lib. xiii. c. lvii. sed. lib. iiii. c. xxiii. dī mons licia flāmā uomēs sed plenius. li. xiii. c. lvii.
- Chimeron fluctuatio est amoris. li. xiii. cap. lvii.
- Chios isula optimo abundat uino. lib. xi. cap. xxxi.
- Chorus uetus occidētalis. li. iiii. ca. liii. idē facit nebulosum aerem in oriente & serenum in occidente. lib. iiii. cap. lxi.
- Corithū oppidū coritus horestis filius noiauit. li. xii. c. xxxii. & li. xiii. c. lv. ubi plene dī q̄ primo a sisypho cōdit sup hīsmō mōre & noiauit ephra & postea a corito horestis filio coritus dicta est.
- Coritus rex rusciæ. lib. vi. ca. i. sed p̄ corito filio horestis: uide librū. xii. cap. xxii. & li. xiii. cap. lv.
- Coritus ciuitas rusciæ quæ hodie dī cotneto. li. vi. cap. i.
- Choos isula optimo abundat uino. lib. xi. cap. xxxi.
- lane filia meātri flumis milleto Solis filio pepit caunū & biblidē. li. iiii. c. viii. & li. vii. c. lxi.
- Cybele mater deoꝝ. lib. xiii. c. ii. hæc fugiēs gygates mutatur i merulā. li. iiii. c. lxxiii.
- Cibeleus sacerdos. li. iiii. c. ii.
- Cibelum oppidum. li. iiii. c. ii.
- Ciehorus filius frisi & calciopis sororis medæ. lib. iiii. cap. xiii.
- Cielades isulæ li. i. i. p̄rio phœmio
- Ciehones expugnauit ulysses uertens in prædam hīsmarum ciuitatem. lib. xi. cap. xl.
- Cichadarum naturalis proprietat. lib. y. cap. vii.

Cyclopes occidit apollo li. v. cap. iiii.
 ualde prolix. & li. x. cap. xvi. ponitur
 duæ species cyclopū. & omnia
 poetica ualde plene.
 Cicropes atheniēsiū primus rex se/
 cit multa bona lib. v. c. i. idē athēas
 ædificauit. li. v. cap. xlvii.
 Cichoniæ naturalis pprietas li. iiii.
 cap. lxxviii.
 Cignus neptūni filius iuulnerabilis
 occiditur ab achille: & mutatur in
 auem sui nominis lib. x. cap. xlv.
 Cigni trahunt currū magnæ uene/
 ris. libro. iiii. cap. xxii.
 Cilix filius agenoris regis phœnicū
 a suo nomine nominauit ciliciam
 lib. i. cap. xlvii.
 Cylicia regio a cylice agenotis filio
 nominatur lib. ii. cap. xlvii.
 Cilēis nympha archadiæ loui mer/
 curiū peperit lib. i. cap. viii.
 Cilenius mercurius nunciū & in/
 terpres deorum dicitur. lib. i. cap.
 vii. & lib. iiii. cap. xxxvii.
 Cilenius mons est archadiæ libro
 iiii. cap. xxxvii.
 Cileno athalantis & pleionis filia Io/
 ui Cilenium peperit alium a supe/
 rioti lib. iiii. cap. xxxiii.
 Cimodoce alias cimotheæ filia ne/
 rei fluctus interpretatur li. vii. ca. v.
 Cinara filius paphi rex cypri genu/
 it myrrā: quæ sibi peperit adonē fi/
 liū lib. i. cap. lvi. lib. iiii. cap. xxiii.
 Cinara rex assyriorum mutatur in
 lapidem lib. i. cap. li.
 Cinosura calisto dē li. iiii. cap. lxi. iiii.
 Cinos canis est lib. iiii. cap. lxxii. 67.
 Cinthia louis nomen est li. ix. ca. i.
 Cinthia dianæ nomen lib. v. cap. ii.
 Cithius mōs ē & apollo li. v. c. i. iiii.
 Cipris uacuatur icolis suis lib. ii. c.
 xlviii. Eadē paphum dē lib. i. ca. l.
 Eadē subiugatur a Belo patre Di/
 donis lib. i. cap. lvi.
 Ciprorū mores ad libidinem pro/
 ni lib. iiii. cap. xxiii.
 Cypriæ uirgines ex cōcubitu adue/
 nax cōgregāt dotes lib. ii. cap. iiii.
 Ciparissus fili⁹ thelaphi nepos Her/
 culis amatur a siluano filuarū deo
 conuertitur in arborem sui nomi/
 nis libro. xiii. cap. xvi.
 Cirenēs penei filia ab apolline rapit
 lib. vii. cap. vii.
 Circe filia solis & persæ oceanī filia
 li. vii. ca. ii. hæc Vlyssēm monuit
 ne ab inferno rediēs gregē solis læ/
 deret: & periclitati sunt oēs eius so/
 cii qui læserunt. lib. iiii. cap. vii. Ea/
 dem pycū regē auloniæ mutauit i/
 auē li. iiii. c. xiii. idē dē li. viii. ca. x.

eadē Syllā nymphā amatā a glau/
 co mutauit i mōstrū lib. q̄rto. ca.
 xiiii. Sed plenius li. x. ca. ix. ubi po/
 nuntur omnia poetica.
 Citceus mons campaniæ lib. q̄rto
 cap. xiiii.
 Circius uentus septētrionalis est. li.
 q̄rto. cap. liiii. Idē frigidus & sic/
 cus niues producit & grandines li/
 bro quarto. cap. lvii.
 Creus rex bacchū filium habuit lin/
 gua perplexum libro. v. cap. xiiii.
 Crenus herculis filius crenum ifu/
 lam quā modo corsicam dicimus
 denoiāuit & tenuit li. xiii. cap. viii.
 Cithonius tybetis fluminis & ma/
 thonis filia thirefiæ li. vii. cap. li.
 Citherea uenus dē lib. iiii. cap. xxii.
 Citherea ifula est unde sub oppido
 heleno helena rapitur a paride li.
 xii. cap. xii.
 Cithosorus filius fuit phrisi qui d/
 thosorum ciuitatem condidit lib.
 xiii. cap. lxxviii.
 Cithosorum ciuitatem ædificauit
 cithosorus filius phrisi. libro. xiiii.
 cap. lxxviii.
 Citheron mons Boetiæ: sic dictus
 a frequenti cantu lyræ orphei lib.
 v. cap. xii.
 Ciuitatum diuisiones lib. v. ca. xvi.
 Leopatra marsippe ideī
 Eumei filia diligis a me/
 leagro. li. ix. c. xix.
 Clytēnestra tyndati &
 lædæ filia uxor agamen/
 nonis lib. v. cap. xxxix. hec opere
 naupli p̄ris pallamedis in ample/
 xus egisti uenit libro. x. cap. lix. &
 lib. xi. cap. ix.
 Clitoris archadiæ ciuitas ubi nota
 mirabilem proprietatem cuiusdā
 aquæ lib. i. cap. xxx.
 Clytion filius regis laomedontis li.
 sexto. cap. septimo.
 Climenēs filia oceanī & thetidis so/
 li phæotōtē peperit uxor meropis
 ægyptii æthyopibus iperantis &
 aliæ opinionēs. libro. vii. cap. vi. xl.
 sed plenius cap. xli.
 Clitoniū filius alcinoi regis hono/
 rauit Vlyssēm li. x. cap. xxii.
 Clithon manthionis byantis filius
 rapitur ab aurora lib. xii. cap. xl.
 Clicie apollinis zelo peita leucotho/
 em nymphā p̄i orchāo accusauit
 quā sepultā uiuā cōuertit in uirgā
 thuris lib. xii. cap. xxxvii.
 Clio una musæ lib. xi. cap. ii.
 Clotho una parcharum filia demo/
 gorgonis lib. primo. cap. v.
 Cloris filia aphiois q̄ dicebat argus

& uxor nelei li. i. c. xxxvii. xxxviii.
 Clori nymphā diu amatā zephirus
 cepit uxorē: & dato sibi iure florū
 uocauit florā li. q̄rto. cap. lxi.

Cocytus fluuius iserni. li.
 i. c. xiiii. additur lib. iiii. c.
 xv. q̄ nascitur ex stige.
 Colūbæ ponunt in tute/
 la ueneris magnæ libro

iii. cap. xxii.
 Columnæ herculis sunt abila & cal/
 pes duo promontoria occidentis
 lib. x. i. prohoemio.
 Coticinium tempus auroræ proxi/
 mum. lib. i. cap. ix. xxxiiii.
 Cōstor uuæ bacchi nomē libro. y.
 cap. xxvi.
 Choos insula optio abundat uino
 lib. xi. cap. xxx.
 Cornix pellitur a tutela mineruæ. li/
 bro secundo. cap. iiii.
 Coribantes stant armati circa ma/
 trē deoz. lib. tertio. cap. secūdo.
 Corona solis ex. xii. lapidibus li. q̄r/
 to. cap. tertio.
 Cor cæli sol dē li. q̄rto. cap. tertio.
 Cororifilia athalantis & æthrae li.
 q̄rto. cap. xxxiii.
 Corui naturalis pprietas libro q̄r/
 to. cap. lxxviii.
 Coruus apollini cōsecrat li. q̄rto. c.
 lxxviii. & li. y. c. iiii. sed li. iiii. c. lxxviii.
 & li. y. c. tertio. coruus dē auis gra/
 tissima i captādīs auguriis.
 Corebus migdonius iuuenis mari/
 tus cassandræ occidit. li. vi. c. xvi.
 Corniueus troianus a se cornubiā
 noiat libro sexto. cap. lvi.
 Cornubia a corniueo nominatur li/
 bro. sexto. c. lvi.
 Coruscationēs qualiter causantur li/
 bro. xii. cap. lxxix.
 Corniculānū oppidū capitur a targ/
 no prisco rege romanorum libro
 xi. cap. lxxvii.
 Corax filius catilli filii amphiarai
 confribus urbē siculoz cœpit ha/
 ud lōge a Rōa quā a frē tiburto t̄/
 bur uel tiburū uocauit li. xiii. cap. i.
 Corus uetus occidentalis li. iiii. c. liiii
 idē facit nubilosū aerē i oriēte & se/
 renū i occidēte li. q̄rto. c. lxi.
 Coturnix auis ē: i quā asteries uerti/
 tur louē fugiēs li. q̄rto. cap. xxi.
 Reusa filia creōtis cotin/
 thioz regis & uxor laso/
 nis rū p̄e & regia a me/
 dea crematur libro. xiii.
 cap. xxxvi. lxxiii. sed pleni/
 us lib. q̄rto. cap. xii.
 Creon sisyphi filius rex corinthioz
 . socer lasonis lib. xiii. cap. lxi.

Tabula

- Creon thebanus retunditur a the/seo. li. x. c. xlix. idem fuit focer edip/ps libro. ii. c. lxx. lxxi.
- Creontiades filius herculis theba/ni ex megera filia creontis ab her/cule occiditur libro. xiii. c. ii.
- Creusa filia priami & Hecubæ uxor æneæ a marito occiditur li. vi. c. xliii. 19.
- Crepusculū tempus post occasum solis libro. i. c. ix.
- Creta insula in medio mundi li. iiii. c. v. sed lib. xi. c. i ponit unde deno/minationem assumpsit.
- Creta filia hesperidis a se isulam no/minauit lib. xi. c. i.
- Cretenses iouem colunt pro sum/mo deo lib. vii. cap. i.
- Creti regi cretensiu mox natus iup/pter datur alendus. li. xi. cap. i.
- Cricheus filius æoli tyrum filiā Sal/monei fratris sui habuit in uxore lib. xiii. cap. xxiiii.
- Crispus philosophus in secundo p/hœmio lib. i.
- Criro filius dyoclei occiditur ab ænea lib. vii. cap. xlvii.
- Crinisius fluiuius siciliæ ab egesta troiana Aesclem filiū suscepit lib. vii. cap. xlviii.
- Crisothemis filia agamennonis ex clytênestra. li. xii. cap. xvii.
- Cronis filia flegiæ ex larissa ab apol/line amasio occiditur coruo narrāte adulterium eius ex cuius utero secatur æsculapius lib. v. ca. xix. sed plenissime lib. ix. c. xxv. xxvi.
- Cremenon priami naturalis filius occiditur. li. vi. cap. xxxv.
- Cromis herculis filius hūit equos Diomedis thracis: & fauir pollini/ci in bello Thebano lib. xiii. ca. iiii.
- Cronus. i. saturnus lib. iii. cap. xxii.
- Cronon tempus est lib. i. ca. xxiii.
- Cronica & ānales idem li. viii. ca. ii.
- Cronis filius uel filia satumi libro viii. cap. ii.
- Cromius neleii filius & Ioris cū. x. fratribus occidit lib. x. cap. xliii.
- Cupido martis & ueneris filius deus amoris cogit apollinē amare danē pe/nei filiā li. ix. c. iiii. ubi ple/ne oīa poetica. idē cruci/figit a mulieribus ī inferno. sed a ue/nere liberat li. iiii. ca. xxii. xxiii.
- Cupidinis diffinitio. li. ix. cap. iiii.
- Cupido prius mercurii scdi & dia/næ primæ filius. lib. ii. cap. xiii.
- Cupido ī generali li. ii. c. xxii. xxiii.
- Cupido p/lycē dilectā uxore tenuit quā postea pepulit. scaude fororū:
- quas deinde in præcipitium dedit lib. v. cap. xxii.
- Cupido uerbis irritat a pane & uin/citur pan libro. i. cap. iiii.
- Curbas uentus est lib. iiii. cap. iiii.
- Curthis iuno dicitur lib. ix. cap. i.
- Curetis populis mox natus iuppi/ter datur alendus lib. xi. cap. i.
- Amiata ciuitas syriæ. li/ bro. ii. cap. v.
- Dāmæ proprietas natuca/ lis lib. iiii. cap. lxxvii.
- Danes acrisionis filia ma/ter psei ī mare p/icit & nupsit py/lūno. lib. ii. c. xxxii. Eadē cū pylum no construxit ardeā: & sibi daunū pepit li. xii. c. ly. sed plenius. c. xxv.
- Danes filia penei fluiui phœbū fu/giens mutatur in laurū cum ple/na fabula. lib. vii. cap. xxix.
- Danaus beli priscei filius hūit filias. i. q̄rū. xlix. maritos occiderūt iussū patris lib. ii. c. xxxi.
- Dantis florentini uatis ampla laus li. xiiii. c. x. idē fuit itimus amicus Federici siciliæ regis & canis de la/scala. d. ueronensis. li. xiiii. c. xi. sed plene laudes eius ponūt li. xv. c. vi.
- Danys filius paridis ex oenone lib. vi. cap. xxii.
- Danys mercurii filius primus pa/stor libro. vii. cap. xxxv.
- Dardanus filius louis secūdi & ele/stræ filia athlantis tuscii: & uxoris corithi regis cōstruxit troiā li. iiii. cap. xxxii. idē li. vi. ca. idē occidit iasium fratrem li. vi. cap. i.
- Dardania regio denomiatur a Dar/dano louis & Elestræ filio lib. vi. cap. i. Eadem Troia dicitur a rege troe lib. vi. cap. ii.
- Daunus filius pylūni & danys acri/sii filia auus Turni regnauit ī apu/lia a quo dau nia dicta ē. li. xii. c. lvi. lvn. sed. c. lvn. dī parer Turni.
- Daunus nepos pcedētis dauni ex ue/nilia uxore turnū genuit regē ru/tilorum lib. xii. cap. lviii.
- Daunia apulia est a dauno auo tur/ni ibi regnante denominata libro xii. cap. lvii.
- Edalus homo diuini in/genii fauir Pasyphæ cū rauro concubere li. iiii. c. x. idē cū icaro filio claudi tur ī laborio li. xi. c. xxvi.
- Dedalion luciferi filius hūit specio/sissimā filiā q̄ apollini & mercurio filios pepit lib. v. cap. xi. idem uer/titur in accipitrem lib. xi. cap. xvi.
- Deiphile filia a drasti regis argiuoz & eurinomis fuit uxor thidei. lib. ii. cap. xli. & lib. ix. cap. xxi.
- Dei quadoq̄ fugierūt ad ægyptios lib. iii. cap. xiiii. & lib. iiii. cap. lxxviii.
- fugiendo gygantes se uerterūt in uaria aialia: hi iurātes per stigem: & deierātes nestareo priuantur po/culo. lib. iii. cap. xiii. sed li. iii. ca. iiii. ponitur deoz sexus.
- Deiphebus priami filius ex hecuba occiditur. lib. viii. cap. xxviii.
- Deianira oenei regis calidoniæ filia desponsatur herculi cui misit ue/nenatā camisiā lib. ix. cap. xvii. xxxi. & lib. xii. cap. i.
- Deidamia filia lycōedis regis uxor achillis lib. xii. cap. li.
- Delos isula in qua apollo nascitur & Diana lib. iiii. cap. xx. xxxi.
- Delonos populi auxiliares rhodiis contra lycios lib. iiii. cap. xx.
- Delphinum mirabilia li. vii. cap. x.
- Demogorgon pater & principium osum deorum & rerum lib. i. in secundo prohemio. & in tertio p/hœmio. idem dicit lib. i. cap. ii.
- Demophoon thesei & phedræ fili/ us a philide ardēter amatur lib. x. cap. iiii. ubi legas quicquid de eo le/gi potest. & plene lib. xi. cap. xv. & lib. vii. cap. xix. desponsatur her/culi.
- Democritus philosophus innumera/biles opes reipatheniensium ultro dedit lib. xiiii. cap. iiii.
- Denominatio dierum a planetis li. i. cap. xxxiiii.
- Dentes tres gygantis ponderū cen/tū unciarū sunt drepani in ecclesia annūciatæ lib. iiii. cap. lxxviii.
- Deucalion promethei filius pyrthā eius patruelē accepit uxorem: diluuium passus ē: iactu lapidū restau/rauit humanū genus lib. iiii. cap. xlvii. & lib. vii. cap. lviii.
- Deucalion alius a superiori filius re/gis Cretæ & pater idumonei lib. xi. cap. xxxi.
- lana prima primi louis & proserpinæ filia mer/curio pinnatum cupidi nem peperit li. ii. c. vi.
- Diana secūdi louis & la/tonæ filia uenatrix & montiū dea curru utitur a ceruis albis tracto: quā præsidem uiarum dicunt li. v. cap. ii. Eadem Aethonem mu/tauit in ceruum lib. v. cap. xiiii. sed nascitur lib. iiii. cap. v.
- Diana in generali aprum mittit ī calidoniā cuncta uastantem li/ bro nono ca. xix. ubi nota omnia poetica.

Diana cretensibus pestem abstulit. quare meruit uocari dictinna lib. ix. cap. xxxv. huic sacrificabat sanguis humanus lib. xii. cap. xvi.
Diana orionem uenatorem occidit libro undecimo. cap. xix.
Diana idē est qd luna lib. iiii. ca. xvi.
Diana libro tertio. capit. xxii.
Diabolus in forma serpentis decipit Adam & Euā sub fictione poetica libro primo. cap. xx.
Dicōtes filius orsyloci li. vii. c. xlyi.
Dido filia belī regis tyri i littore cyprico. lxx. puellas rapuit: q̄ in quā stū uenerant lib. ii. cap. lx. & libro xiiii. cap. xiii. ponit quare fingitur q̄ se occiderit am ore aeneae quū illis r̄pibus nō fuisset. sed lib. ii. cap. lvi. nupsit sicheo. & capi. lx. ponitur omnia facta eius.
Didorus herculis filius ex nepte abraice libro. xiiii. capi. nono.
Dies herebi & noctis filia: aetheri sunt iuncta cōnubio lib. i. ca. xxxiiii.
Dies naturalis libro. i. capit. xxxiiii.
Dies artificialis libro. i. capi. xxxiiii. ubi ponuntur partes eius.
Dies cretici libro primo. ca. xxxiiii.
Dies dominica lib. i. cap. xxxiiii.
Differentia inter regem & tyrannū libro nono. capitu. xxvii.
Digo meretrix lib. tertio. cap. xxii.
Dii irascuntur contra Iouem libro. quarto. cap. xviii.
Diluculū pars noctis proxima diei libro primo. capit. x. xxxii.
Diluuiū tempore deucalionis & pythe apud thessalos lib. iiii. c. xlvii.
Dimas filius aonis lib. xii. ca. xliiii.
Dimochoontes priami filius occiditur ab ulysse libro. vi. ca. xxxiiii.
Dionysius thebanus primi Iouis & p̄serpinæ filius supauit antheū libro. i. ca. xiiii. sed lib. ii. cap. viii. coegit secum mulieres militare adidos. Nisam ciuitatē construxit triumphū pōpā excogitauit: uini usū atheniensibus docuit: & uocat Liber pater. & in. ix. ca. superat apollinē & uocatur hercules. sed in li. v. cap. xxv. dicitur filius secūdi Iouis & uocatur bacchus: & plene ponitur ibi sup̄scripta: & quācūq; attribuantur baccho. & lib. xii. ca. xxi. dicitur q̄ dionysius Iouis tertii & lunæ filius in nisa altero uertice parnasicolebat ut p̄ baccho. & lib. vii. cap. xxiii. dicit eum nili filium recitans opiniones plures.
Dionysius deucalionis filius claruit cum moyse libro. iiii. cap. l.
Dios libro primo. capitulo. xxxiiii.

Dionē matrem ueneris lib. xi. c. iiii.
Diomedes filius thydei & deiphilī etholorum dux fuit. lib. ix. cap. xxi. sed cap. xxii. ponunt de eo oīa poetica. Idem portauit ossa Anchisæ. libro nono. capi. xxii.
Diomedæ aues factæ ex sociis diomedis. libro. xi. cap. xxi.
Diomedes rex thraciæ maclat ab hercule. libro. xiiii. capi. i.
Diocleus filius orsyloci. libro septimo. capitulo. xlyi.
Diogenes philosophus cynicorum princeps omnes eius diuitias uolētibus largitus est. & multa de eo libro. xiiii. capitu. quarto.
Dira furia infernales. lib. ii. cap. vi.
Dircēs solis filia & uxor lici uel lyncei regis thebarum ægyptiarum a tauris tracta mutatur in fontem prope thebas lib. iiii. cap. vii. ualde plix. & lib. v. c. xxx. oīa ualde plix. eadem ponunt lib. x. ca. xxxix.
Dircēs fons thebanus lib. iiii. c. vii.
Dis ferrea ciuitas in inferno libro. i. capi. xlii. hac custodit thesiphon: nec iustus aliquis intrare potest. & obstinati puniunt i ea li. viii. c. vi.
Discordia libro primo. capi. tertio.
Discordia iecit pomum in nuptiis pellei inter discumbentes deos li. xii. cap. xlix.
Olus herebi & noctis filius d cui a græcis cū cpoo fuit cōmissa fabricatio equi. ad p̄ditionē troianam libro. i. capit. xx.
Dolon explorator troianus occiditur libro undecimo. capi. xl.
Dominica dies libro. i. capit. xxxiiii.
Domus martis inter signa cæli lib. tertio. cap. xxii.
Domiduca iuno dicitur lib. ix. ca. i.
Donato supplicati boccatio intulatur buccolicum carmē auctoris libro. xy. cap. xiiii.
Doris uxor oceāi filia & uestæ mater nymphæ. Idē est qd thetis lib. iii. cap. iii. sed lib. vii. cap. vii. dī filia oceani & thetidis & nereī fratris sui uxor: & mater niphæ.
Doris amaritudo est lib. iiii. ca. xly.
Dorus neptunni filius a quo tertia lingua græcorum dorica appellatur libro. x. cap. ii.
Dorica terna lingua græcorū dī a dorō neptūni filio. libro. x. ca. ii.
Dori populi græciæ a dorō eius denominata dicit lib. x. cap. ii.
Doricon priami filius naturalis lib. sexto. capit. xl.
d Orchades insulæ lib. x. cap. x.
Drepanū i sicilia ciuitas de-

nosat a falce saturni li. iiii. ca. xxxiii. sed lib. iiii. ca. lxxvii. dicit q̄ in mōte huic ciuitati p̄p̄nquo nup̄ iuētus fuit permaximus gigas.
Drias filius hipologi fuit etheocli i bello tebano: & moriēs reliquit licurgum filiū libro. xi. capi. xxi.
Driades nemoḡ deæ lib. vii. c. xiiii.
Drias arbor est libro. vii. cap. xiiii.
Acus tertii Iouis filius & Eginæ populū peste consumptū restaurauit multitudine fornicarū & dī iudex inferni li. xii. cap. xliiii. ualde plene. & li. c. xiiii. dicit iudex inferni. sed lib. vii. cap. lvi. gignit & insula cui p̄fuit impositum nomen matris.
Ebrietas prodest lib. v. cap. xxv.
Ebuleus primi Iouis & p̄serpinæ filius. nil aliud lib. ii. cap. viii.
Echemō naturalis filius priami occiditur. libro sexto. cap. xxxv.
Ethefron filius nestoris. lib. x. ca. xl.
Echiō unus de quibz iuuatibus cadmū ædificare thebas lib. i. ca. lxxv.
Ether filius noctis & herebi. libro secundo. capitulo primo.
Eccho nymp̄ha spernit a narcisso. libro septimo. capit. lix.
Dera cōsecrat baccho li. v. e capi. xxv. ubi ponit q̄ re hac herba coronabatur poetæ.
Edificioz p̄cipiū ubi sunt quædā ualde pulchra libro. xii. cap. lxxix.
Edippus rex Thebatū & Lay filius ex locasta natus iacit: & iscieter patre occidit lib. i. c. lxxix. sed plenius libro secūdo. cap. lxx.
e Geus rex athenæ: filius neptūni: & marinus deus p̄cipitat i mari lib. x. ca. xlviii. Idem medeam recepit coniugio: ex qua genuit Medū filiū lib. iiii. ca. xii. & xiii. Idem dicit lib. x. capi. xlviii.
Egeon terræ filius & tyranis pyrhatæ sæuus ægeū mare denomiauit a se. & c. lib. iiii. cap. xxv.
Ege insula i ægeo mari li. iiii. c. xxxvi.
Egestas noctis & herebi filia: libro primo. capitulo. xxiii.
Egesta filia hyppotis nobilis troiāi crinifio fluuiō acestē filiū pepit libro. vii. c. xlviii. & li. xiii. c. xx. Ioui pepit æolū uetoz regē: sed de æolo sunt aliæ opiniones plures.
Egesta ciuitas in sicilia conditur ab ænea & denominat ab ægesta matre acestis & æoli lib. vii. capi. xl. x. Idē dicitur libro. xiii. cap. xx.
Egistus thiestis filius ex pelopeia filia eius dē thiestis a capris nutrit i

Tabula

- syluis. Deinde sacerdos opante nau-
plio uenit in apex clifrenestræ li-
bro. x. cap. lix. sed lib. xi. occidit &
occiditur. ca. ix. & lib. xii. cap. septi-
mo. occidit atreum. Stuprauit cly-
tênestrâ & occidit agamemnonē.
plenius tamen ponunt oia de egi-
sto lib. xii. ca. x. sed capi. xv. occidit
agamemnonem. & ca. xx. plene oc-
cidit & occiditur.
- Egistus** alius a superiori belli prisci
filius & frater Danaï iussit. l. filia-
bus suis occidit. l. maritos patrue-
les suos lib. secundo. cap. xxii. sed
cap. xxviii. ponitur qualiter solus
lynceus ex. l. fratribus euasit mise-
ricordia hypermesthræ cōiugis.
- Egypti** pingebat annum in forma
serpentis libro primo. ca. primo.
- Egialeus** fuit rex Achaïæ ab ape fra-
tre libro secundo. cap. quarto. sed ualde
de plene lib. septimo. cap. xxiii.
- Egialeus** alius q & absyrus dicitur
frater medeæ a sorore truncatur li-
bro quarto. cap. duodecimo.
- Egialeus** nomen unius gratiarum
libro quinto. cap. xxxiii.
- Egiales** uxor diomedis regis etho-
lorū: cū esset adultera non recepit
uirū redeūtem ab euersiōe troia-
na lib. x. cap. xxi. ualde plene.
- Eadem** fuit adultera cum cillibaro
filio stelleri operāte nauplio patre
palamedis lib. x. cap. lix.
- Egina** filia asopi uitiatur a loue lib.
septimo. cap. lv.
- Egina** insula primo dicebat enopia
lib. septimo. cap. lvii. & lib. xii. cap.
xliiii. Idē dicitur & plenus.
- Egla** speciosissima mulierū: uxor
panis & filia terræ: loui dedit ui-
ctonā cōtra gigātes li. iiii. ca. lxxviii.
- Egla** capra sonat lib. quarto. ca. lxxviii.
Lectra filia Aihlantis & Bo-
e næ filia danai loui peperit
dardanum lib. ii. cap. xxxvi.
sed lib. quarto. ca. xxxiiii. ubi pleni-
us scribitur: dicitur filia atlāns tu-
sci ex pleione matre dardanum lo-
ui & lastum uiro peperisse.
- Electra** filia agamēnonis ex clitēne-
stra: liberauit horestem fratrem a
materna rabie lib. duodecimo. cap.
xviii. sed plenus cap. xx.
- Eletrion** filius gorgophōis genuit
almenā matre herculis lib. duo-
decimo. cap. xxvii.
- Eleus** bacchi nomen lib. v. cap. xxv.
- Eleusius** rex pater triptolemi occi-
dit acerere libro. viii. cap. quatto
- Eleusiu** oppidum lib. viii. cap. iiii.
- Eliades** sorores phaetōtis mutant
i arbores libro septimo. cap. xliii.
Elysa fuit proprium nomen dido-
nis lib. secundo. cap. lvii.
- Elysi** campi sunt ad quos mittebā-
turaia quæ debebant reuertiad
corpora libro tertio. cap. xvi.
- Elis** bon locus hispania i extremo
occiduo tenet eqs q zephyro stan-
te pariūt & cōcipiūt uelocissimos
equos lib. r. quarto. cap. lxi.
- Elice** calistonis nomē ē libro quar-
to. cap. lxxvii.
- Eliopolis** i aegypto ciuitas solis li-
bro. tertio. cap. xl.
- Ellanus** Proræ & Dcualiois filius
græciae magnā partē a suo noie el-
ladā nominauit lib. quarto. ca. xlviiii.
- Ellada** sere ois græcia. quæ in ægeū
uersa est dicit lib. quarto. ca. xlviiii.
- Ellanes** græci sunt q habitāt uersus
ægeū mare lib. quarto. cap. quarto.
- Ella** ciuitas baccho sacra li. v. c. xxv.
- Elsa** flui. certaldi li. vii. i phemio.
Mathes uel ephyactes uel e-
phyaltes est quædam spēs
fominis libro. i. cap. xiiii.
- Ncheladus** tytanis filius &
terra fulminatur libro. iiii.
capitu. xxv.
- Endelichia** exposiō lib. v. ca. xxii.
- Endimion** pastor amauit lunam li-
bro quarto. cap. xvi.
- Eneas** troianus anchisæ filius uenit
ad didonē li. ii. ca. lx. Sed quare fin-
git uenisse carthaginē ad didonē:
cū illis ipibus nec dido nec cartha-
go fuisset li. xiiii. ca. xiiii. Idē uel asca-
nius occidit turnū & occiditur ab
eo li. xii. ca. lxx. Idē cōtra turnū iua-
tur ab euādro rege archadiae lib.
xii. ca. lxx. eidē fabricat arma a uul-
cano li. xii. ca. lxxix. Idē dixit achilli
boreā amasse equas dardani: ex q-
bus suscepit equos lib. xii. ca. lxxi. &
lviii. sed lib. vi. cap. lvi. deificat sub
noie louis idigetis. & plene scribi-
tur lib. vi. cap. l. & lii. Idem occidit
diomedem lib. ix. c. xxii.
- Eneas** syluius syluii posthumi ter-
tii regis latinorū filius li. vi. c. lvi.
- Ennosigeos** neptūni nomē li. x. c. i.
- Ennius** poeta a mesapo duxit origi-
nem libro. x. capi. xxii.
- Enopia** insula modo egina dicitur.
libro. vii. cap. lviii. & li. xii. ca. xliiii.
- Enomaus** rex pisæ & elladis filius
martis pater hippodamiae li. ix. ca.
vi. sed ualde plene li. xii. ca. iiii.
- Eunopio** rex siciliae de quo legunt
multa lib. xi. cap. xix.
- Enson** uel eson crithei filius ex thi-
ro uxore filia salmdēi fratris sui ge-
nuit Iasonē & uirtute medeæ ex-
sene fit iuuenis li. xii. c. lxx. & lxxvi.
Entellus qui pugno occidit taurū
nuper inuenitur apud drepanum
libro quarto. cap. lxxviii.
- Olus** praeficit uentis insur-
e gētibus contra louē a Iuno
ne cōmonis li. iiii. c. liiii. Idē
dat Vlyssi uētos clausos in utre &
argētea cathēa ligatos li. xi. c. xl. &
li. xii. c. xx. ubi addit q fuerit rex
uētorū fili' louistertii & sergestæ
uel segeste: alias egestæ filiae hypo-
tris troiani & frater acestis secūdū
alios filius cuiusdā heleni sex suas
filias totidē suis natis copulat.
- Eolides** isulæ i sicilia plenæ sūt uen-
tis li. iiii. ca. liiii. & denominantur
ab æolo rege uentorū li. xii. ca. xx.
- Eonæ** filia solis & cronis stant sub
pedibus louis lib. iiii. cap. v.
- Eon** sæculum est lib. quarto. cap. v.
- Eous** solis equus lib. quarto. ca. iiii.
Paphus primi louis filius
e ex ione filia imachi: alias ex
iside filia promothei li. ii. c.
xix. sunt uariae opiones. Idē p uim
cōcubuit cū annopa lib. iiii. ca. vii.
sed ualde plene tractat de ea lib.
septimo cap. xxii. & xli.
- Ephialtes** neptunni filius singulo
mense crescebat nouē digitis & iu-
uit gigantes libro. iiii. cap. lxxii. sed
plenius libro. x. cap. lxxviii.
- Ephyris** ciuitas ē licōtia li. xii. ca. xi.
- Ephyra** ciuitas q modo corinthus
dī conditur a sisypho lib. xii. c. ly.
- Ephygenia** agamēnonis filia iphia-
nassa dicta dianæ ut imolec offer-
rur. thōarē regē occidit & horestē
fratrē liberauit li. xii. c. xvi. ubi oia
plene: & multa ponūt lib. xii. c. xxx.
- Epymethes** iapethi filius ex asia cō-
iuge hois statuā ex luto sinxit: qre
i infaniā uertit lib. iiii. cap. xlii.
- Epymethes** patruus deucalionis
sibi pyrram filiā iunxit coniugio
libro quarto. cap. lxxvii.
- Epimēdia** uel ypimēdia othū & e-
phialtē pepit neptūno q crescebat
nouē digitis oī mense li. iiii. c. lxxii.
sed ualde plene lib. x. cap. lxxvii.
- Epyrrhi** populi a molosso filio mo-
lossi dicti sunt lib. iiii. cap. lxxi.
- Epidauri** moras æsculapius licet fu-
erit messenus lib. v. c. xix.
- Epitropus** alcimedontis filius a pe-
lia mittitur ad colchos libro. xiii.
capitulo. xxxiii.
- Epicuri** professores uoluptatum li-
bro tertio. cap. xxxii.
- Qui** solis numero quatuor

libro quarto, cap. tertio.
 Equi pluronis numero tres li. viii. ca. v.
 Equo ligneo capis troia li. xii. ca. lii.
 Equorum lunæ alter est albus & al-
 ter niger lib. iiii. cap. xvi.
 Equæ in extremo occiduo flate ze-
 phyro concipiunt uelocissimos e-
 quos libro quarto, cap. xvi.
 e Ratho una musæ li. xi. ca. li.
 Ergastes uetus li. iiii. ca. liiii.
 Eristones fame moritur li-
 bro tertio. In prohemio.
 Eritreus uel eritra filius persei & an-
 dromadæ rubrum mare a se eri-
 treum dixit & p deo honoratur
 libro. xii. cap. xxxviii.
 Eritreus solis equus lib. iiii. cap. ii.
 Eritheus uocatus ab homero qui eri-
 thoius dicitur a latinis lib. xii. cap. lxx.
 Erithonius ex femine uulcani cum mi-
 nerua pugnantis pedes habens an-
 guineos primo currus excogita-
 uit & stellificatur serpentarius di-
 ctus lib. xii. cap. lxx.
 Erithonius dardani filius ex canda-
 uia coniuge patri successit lib. vi. ca. ii.
 Erithonius rex athenarum fover bo-
 reæ uenti lib. iiii. cap. lvi.
 Etidanus q & phaeton dicitur climæis fi-
 lius uel meropis lib. vii. ca. vi. & xl.
 sed ualde plene lib. vii. ca. xl.
 Eridanus dux padum cognomina-
 uit eridanum lib. vii. cap. xli.
 Eridanus nilus est ægypti fluuius li-
 bro. vii. cap. xli.
 Erix burhis filius & ueneris: uerius
 Lycastæ formosissimæ meretricis
 & aliæ opiones lib. x. ca. iiii. sed ple-
 nius. c. v. eiusdem libri. ubi mactatus ab
 hercule. & li. iiii. c. lxxiii. mactatur
 ab hercule & nuper inuenit apud
 drepanum.
 Erigones filia lehari stellificatur pie-
 tate paterna lib. quinto. cap. xl. sed
 plenius ca. xli. eiusdem libri.
 e Sacus filius priami & alsi-
 roe mutatus in mergum lib. vi.
 cap. xxxi. sed lib. xii. ca. xliii.
 dicitur filius priami & alisudæ dy-
 mantis filia.
 Esculapius appollinis secundi filius
 & corodidis factus ab utero matris
 chironi educandus tradit. deinde
 fulminat a loue quia uiuificauit hip-
 polytum. & ponit opus plures lib. v.
 cap. xix. & multa dicuntur lib. ix. ca.
 xxy. sed. ca. xxvi. dicitur lib. dicitur ualens
 filius. & lib. viii. cap. viii. dicitur chiro-
 ni erudiendus. & lib. x. cap. l. uiuifi-
 cat hippolytum.
 Esculapii tres fuerunt lib. v. ca. xix.
 Esculapius liberat romanos a peste

libro quinto, cap. xix.
 Enson uel eson pater lasonis iuene /
 scit opante medea lib. iiii. cap. xii.
 Esopi fabulæ fuerunt profundissimæ
 sciendiæ Roberti regis siciliæ & hic
 rusale cum primo penitus esset ido-
 cilis lib. xiiii. cap. x.
 Esipius filius buccolionis regis lau-
 medontis filius ab eurido græco
 occiditur libro. vi. cap. xii.
 e Tates quattuor hominum
 libro. iiii. cap. v.
 Etatis quantitas lib. iiii. ca. v.
 Eternitas libro. i. capit. i.
 Eteocles edypsi regis thebarum & io-
 castæ filii cum pollinice fratre occidi-
 tur lib. ii. cap. xli. lxxiii. lxxiiii.
 Etheria regio que hodie dicitur æthio-
 pia lib. vii. cap. xxxix.
 Ethesias uentus septentrionalis flans
 in ægyptum lib. iiii. cap. liiii.
 Ethiops filius Vulcani qui fuit fili-
 us nili se æthiopia nominauit li-
 bro octauo, cap. xxxviii.
 Ethiopia regio denotatur ab æthio-
 pe uulcani filio lib. vii. cap. xxxix.
 Ethiopum quidam populi execratur
 orientem solem lib. v. cap. octauo.
 Ethiopes libro primo in phemio.
 Ethon solis equus libro. iiii. cap. ii.
 Etholi habuerunt prima meretricia
 græcorum libro. vii. cap. xx.
 Etholus martis filius primo iaculum
 adinuenit: & ab eo denotatur etolia
 cui ipse præerat lib. ix. ca. xxxix.
 Etholia ab etholo martis filio de-
 nominata est libro. ix. ca. xxxix.
 Etra filia pithæi regis Thraciæ u-
 xor egei. regis athenarum mater the-
 sei libro. x. cap. xlvi.
 Etra filia oceani lib. vii. cap. quarto.
 e Van bacchi nomen libro qu-
 to. capitulo. xxv.
 Eudorus filius mercurii fi-
 lii maii ex polymine filia philantis
 cum achille troia adiit libro duo-
 decimo cap. lxii.
 Eudora filia atlantis & etræ stellifi-
 catur libro. iiii. cap. xxxiii.
 Euiolus filius atrei nil aliud libro
 duodecimo, cap. vi.
 Eumenides furia sunt inferni libro
 tertio cap. sexto.
 Euneus filius lasonis & hypsipilis
 libro quinto, cap. xxxix. sed plenius
 libro. xii. cap. xxvii.
 Euphrosine nomen unius gratiæ li-
 bro quinto, cap. xxxv.
 Euridices filia thalædis & uxor am-
 phiarai uatis maritum occidens occidit
 tur ab almeono filio libro. ii. cap. i
 xxxiii. sed lib. v. cap. v. sit uxor am-

phiarai. sed plenissime ponit oia
 lib. xii. cap. xliiii. & xliv.
 Euridices alia a superiori filia clime-
 nii nestori marito pepir & mascu-
 los & unam foemellam libro deci-
 mo, cap. xxxvi.
 Euridices alia a superioribus uxor
 orphei amatur ab aristotele & mor-
 su serpenti occiditur lib. quinto,
 cap. xii. ualde plene.
 Eurimontii oceani filia fluctuatio in-
 terpretatur lib. vii. cap. ii.
 Eurimedon filius fauni fauit etheo-
 cli lib. viii. cap. xv. & xvi.
 Eurimenes uel eurinones filia apol-
 linis secundi uxor talaonis mater
 adrastris regis argiuorum: & euri-
 dicis uxor amphiarai libro. ii. cap.
 xxxix. & xli. & lib. v. cap. v.
 Europa filia agenoris regis thyræ
 a loue rapit lib. ii. cap. lxii. sed aste-
 rio regi cretæ nupsit lib. xi. c. xxvi.
 & lib. ii. cap. lxii. alias non asterio
 sed regi tanto nupsit.
 Europa tertia pars orbis ab europa
 filia agenoris denominatur libro
 secundo, cap. lxii.
 Eurilochus uulcani socius fecit picli-
 tari oes eius socios lib. iiii. cap. vi.
 Euridicia nutrix uulcani lib. xi. ca. x.
 Euripus sinus tempestuosus in ma-
 ri libro. iiii. cap. xxx.
 Euripides poeta amicus archelai re-
 gis macedonum lib. xiiii. cap. xi.
 Eurithus unus ex cætauris yfiodis fi-
 lius uolens deianira uxorem herculis
 in uxorem superat ab hercule: alias ra-
 piens uxorem perithoi occiditur
 a theseo lib. ix. cap. xxxix.
 Eurithus rex æthiæ occiditur ab
 hercule sibi denegans promissam
 iolem libro. xiiii. cap. i.
 Eurys uentus orientalis lib. iiii. ca.
 liti. Idem pluuiosus nubes aggregat
 libro quarto, ca. lv.
 Euroauster uentus meridionalis li-
 bro. iiii. cap. liiii. Idem frigidus & sic-
 cus. sed per accidens uenit ad nos ca-
 lidus & humidus lib. iiii. cap. lvi.
 Eurocircius uentus lib. iiii. ca. liti.
 Euanes martis filia & uxor capanei
 se uiuam iecit in ignem lib. ix. ca. xxxvi.
 Euader rex archadiæ filius mercu-
 rii nepotis atlantis ex nicolstrata ice-
 rillu fortissimum hominem occidit di-
 ctus est hercules. patrem occidit: qua-
 re in Italia ueniens in monte palatino
 fundauit oppidum ubi hercules ho-
 norauit. aenea iuuuit contra turnum li.
 xii. c. xv. & quidam ponit li. v. c. l.
 Eurale phorci filia & foror medu-
 se lib. x. cap. i. ubi sunt plene

Tabula

omnla poetica.
 Euristeus steleni filius iperabat herculi ad labores: pro quo uide ple-
 ne libr. xii. cap. xxxiiii.
 Euripilus filius thelaphi nepos herculis suscepta uinea aurea fauit pri-
 mo. sed a Neptolimo occiditur li-
 bro. xiii. cap. xvi.
 Euterpe una musarum lib. xi. ca. ii.
 Abius dux Romuli cul-
 rro pastoralis remū occi-
 dit transeūtem uallum
 libro. ix. cap. xl.
 Fabula unde dicatur: qd
 sit qdruplex spēs fabularū. Grādis
 ueritas fabularū. & q. si rephēda
 fabula rephēdēt oēs pphētā: xps
 & spūs sanctus & q. si tota scriptura
 sacra lib. xiiii. cap. nono.
 Fabulæ continent altiorē sensum q̄
 sit cortex uerborū libr. xiiii. cap. x.
 Fabulæ æsopi fuerunt cā pfundissi-
 mæ sciētīæ roberti regis siciliæ &
 hierusalē cum primo penitus eēt
 idocilis lib. xiiii. cap. x.
 Faliscos alesus agamemnonis filius
 condidit libro. xii. cap. xix.
 Fama filia terræ sine patre genita li-
 bro. i. cap. x.
 Fama herebi & noctis filia libro pri-
 mo. cap. xxv.
 Fatua quæ & fauna dicta ē soror &
 uxor pyci pro dea honorata est li-
 bro octauo. cap. xi. & lib. i. cap. viii.
 Fatua ponitur p terra & maia ma-
 tre mercurii libro q̄rto. cap. xxxv.
 Fatuculus deus picus fuit rex auso-
 niæ libro octauo. cap. xi.
 Fata q̄ disponū hūana facta li. i. c. v.
 Fatum libro. i. cap. v. & xxxii.
 Faunus filii picii regis ausoniæ deifi-
 cat lib. viii. c. xi. sed. c. xii. fuit mari-
 tus & frater sentasimæ & uates.
 Fauna fauni soror uirgis occidit qa
 uinū bibit li. viii. ca. xi. sed. c. xii. uo-
 cat fatua: deificat: & ponit inulta
 bona. sed lib. i. c. viii. fauna p terra
 ponit. & li. iiii. c. xxxv. ponit p ter-
 ra & maia matre mercurii.
 Faunos filios fauni uel saturni deos
 nemorum lib. octauo. cap. xiii.
 Fauonius uentus occidentalis libr.
 quarto. cap. liiii. sed cap. lxi. ponit
 eius ethimologia.
 Faustulus pastor regis romulū nu-
 triuit & remū lib. sexto. ca. lxi. sed
 plenius libr. nono. cap. xl. & xli.
 Ebris mittitur i mundum
 f pper aiataam statuā luteā a
 pmetheo lib. q̄rto. ca. xliiii.
 Februus pluto ē lib. octauo. cap. vi.
 Februa iuno dicitur libr. nono. ca. i.

Februo idest purgo lib. nono. cap. i.
 Fesulæ ciuitas tusciæ ab athlāte pos-
 sessa libro quarto. cap. xxxi.
 Filia danai fratricidæ conat
 f implere urnas sine fundis li-
 bro secundo. cap. xxii.
 Filia priti regis argiuoz uertitur i
 insaniam lib. xiiii. cap. lvii.
 Filioz & filiarum nomina nyobis
 & amphionis libro. v. cap. xxx.
 Fistula primo formatur a pane lib.
 primo. cap. quarto.
 f Legeon inferni fi. li. i. c. xliiii.
 sed plenius libr. tertio. c. xvi.
 Flegon flamma est libr. ix. cap. xxv.
 Flegus thalaonis filius nil aliud li-
 bro secundo. cap. quarto.
 Flegra ager thesalia ubi a loue de-
 uicti sunt gigātes lib. iiii. ca. lxxviii.
 Flores sunt sacra ueneris magnæ li-
 bro tertio. cap. xxii.
 Flora uxor zephyri āte nuprias dcā
 cloris lib. iiii. ca. lvi. & li. ix. c. iiii. sed
 li. q̄rto. c. li. ponit oia plene ubi dē
 diuissima meretrix quæ faciēs hæ-
 redē romanū populū uoluit singu-
 lis ānis celebrari eius natalis dies.
 Florales ludi celebrantur a meretri-
 cibus nudis lib. quarto. cap. lxi.
 Floralia sacra libro quarto. cap. lxi.
 Flumia oia sūt filii terræ li. vi. c. xix.
 Flumina inferni libro. i. cap. xliiii.
 Fluonia luno dicitur lib. nono. ca. i.
 Ortuna libro. i. cap. v.
 f Fossores ueneris plætæ no-
 men libr. tertio. cap. xxii.
 f Rācisci petrarchæ laus li. i. i
 phæmio & li. xliiii. c. xix. &
 circa mediū. c. ponit de eo illa glo-
 ria q̄ posset poni de aliquo morta-
 li. Idē i eodē. c. docuit Robertū re-
 gē iam sexagenariū i arte poetica.
 & li. xv. c. vi. ponit eius gloria i sci-
 entia & noia suoz liboz. & libr.
 xv. & xliiii. rogatur a Roberto ut si-
 bi intitulet atricam.
 Frācisci de barbatino laus & uirtus
 libro. xv. cap. sexto.
 Francho filius hectoris tenuit extre-
 mā germaniā libr. sexto. cap. xxiii.
 Francoz reges habent originē a si-
 lio hectoris lib. sexto. cap. xxiii.
 raus herebi & noctis filia libro pri-
 mo. cap. xxi.
 ragor tempestuosus uentus libro
 quarto. cap. quinquagesimo. quarto.
 Frixus filius atians regis thebaye ex
 nephile uxorecū helle sorore su-
 per anete aureo fugit odiū inonis
 noueræ li. xliiii. c. lxxvi. ualde plene.
 sed i. lxxvii. c. additur q̄ iuit ad col-
 chos ubi arietē aureū marti sacra-

uit uel supis: & oetæ regis colcho-
 rū sit gener: a quo postea icautus
 occidit: oia ualde plene. sed stricti
 sunt posita lib. q̄rto. c. xi. & xlii.
 Vcinus lacus ē lib. iiii. c. xv.
 f Fulmen trifculum attribui-
 tur loui libro. xi. cap. i.
 Furia infernales sunt filia acheron-
 ris & noctis lib. tertio. c. vi. & xxii.
 Alatheia nereii filia sper-
 nens poliphemum ama-
 uit acim lib. vii. cap. xvii.
 Gallicinū qnta ps noctis
 lib. i. cap. ix. & xxxiiii.
 Galli sacerdotes eunuchi mris deo-
 rum libro tertio. cap. secundo.
 Gallicus uentus lib. q̄rto. cap. liiii.
 Ganimedes troy regis troiæ filius
 rapit a tatalo rege phrygiæ li. vi. c.
 iiii. Idē stellificat i ligno aq̄rti lib.
 vi. ca. iiii. Idē lib. ix. ca. ii. sit pincerna
 Iouis deposita hebe. & lib. xlii. ca.
 xvi. darur troo a loue aurea uinea
 pro rapru ganimedis.
 Garamas rex garamatum pater gā-
 ramantis & iarbæ secundum quos-
 dam lib. xi. cap. xi.
 Garamas nympha filia garamantis
 regis garamatum loui iarbam re-
 gem peperit libro. xi. cap. xi.
 Garamas filius apollinis secundi a
 quo garamantes & garama oppi-
 dum libro. v. cap. nono.
 Garama oppidū æthiopiæ a gara-
 mante filio apollinis secundi nomi-
 natur libro. v. cap. ix.
 Garamantes populi æthiopiæ a ga-
 ramante filio secundi apollinis no-
 minatur lib. v. cap. ix. & aliquid di-
 citur in primo prohamio lib. i.
 Garaphia uallis ubi adtheon laniaf
 a suis canibus libr. v. ca. xliiii.
 Garganus mons apuliz occupatur
 a diomede duce etholorum ædifi-
 cante Sipontū ciuitatē alias arpū
 libro nono. cap. xxii.
 Gelanor rex argiuoz priuaf regno
 & succedit danauis libr. ii. cap. xxii.
 Geminoz signū sit ex castore & po-
 luce libro. x. cap. septimo.
 Genuinus socius eridai genuā con-
 didit libro septimo. cap. xli.
 Genua a genuino conditur & noia
 tur libro septimo. cap. xli.
 Genius deus q̄ semper genitos tue-
 tur: q̄ & quādoq̄ lar uocatur & la-
 res libro. xii. cap. lxxiii.
 Geon nilus ē ægypti fluuius libro
 septimo. cap. xxx.
 Georgi agricultores dicuntur libr.
 decimo. cap. x.
 Gerion apud dantem fraudē signū

Tabula

ficat lib. primo. cap. xxi. Idē li. xiii. cap. i. occiditur ab hercule.
 Geruasius tiliiberiensis scripsit ocia imperatorum lib. secūdo. cap. xix. laros insula delo adhæsit libro quarto. cap. xxi.
Gigas maximus nup iuentus est drepani libr. q̄rto. ca. lxxiii.
 Gigātes filii titanis & terræ conant deos celo pellere. sed fulmināf libr. iiii. ca. sed. c. lxxviii. dicti lib. dicūt si līi terræ nati de sanguīe tytanōz. hñe pedes āguīeos. pepulisse deos usq̄ in ægyptū mutatis formis. & debellant apud flegrā agtū thessaliæ. oīa ualde plene. & libro. i. cap. xiiii. ponuntur ī inferno.
Laucus antedōis filius deus maris amat a cyrce: quā pp syllā spreuit libr. quarto. cap. xiiii. sed plenius libr. x. cap. nono. ubi ponunt oīa poetica.
 Glaucus filius minois regis cretenfis adiueniēs scutū regnauit apud italos lib. xi. cap. xxviii.
 Glaucus filius sisyphi genuit bello rophontē libr. xiiii. cap. lvi. lvi.
 Glaucus hippolyti filius occiditur ī bello troiano lib. xiiii. cap. lxi.
 Glaucus saturni & opis filia lib. iiii. c. i. sed lib. viii. c. v. periit paruula.
 Glaucēs frundū quosdam lasonis uxor per quam medea pellitur libro. xiii. cap. xxvi.
 Goliās phylisteus a dauid supatur funda libro quarto. cap. lxxviii.
 Gopherius rex aquitanorum superatur a bruto lib. sexto. cap. lvi.
 Gorgones credunt qdam fuisse hesperidas libr. q̄rto. cap. xxx. sed plene ualde oīa poetica libr. x. cap. x.
 Gorgophones filius psei ex andromeda uxore lib. xvi. cap. xxvi.
 Gorges filia alias filius oenei regis calidoniæ in bello thebano moritur libro nono. cap. xviii.
 Gorgitiō priami fuit filius ex castimura occidit lib. vi. cap. xxxvi.
Ratiæ tres filia ueneris primæ quæ magna dī libr. iiii. cap. xxii. sed noīa & pprietas eaz libr. q̄nto. cap. xxxv.
 Gratia filia noctis & herebi uel Iouis & autonoi uel liberi p̄fis & ueneris libro. i. cap. xvi.
 Gramen dicitur herba sacra marti libro nono. cap. tertio.
 Græcorum mos fuit cū reos damentem exilio in Italiā mittere libro tertio. cap. q̄nto.
 Grineo nemori præerat Mopsis ad oraculū apollinis libr. v. cap. vi.

Annibalis uires debilitatur delitiis lib. iiii. ca. vi.
 Hebalus filius arguli lachonas a se noīauit hebalios libro. v. cap. xxxviii.
 Hebes a lunone cōcipit comestis laetucis siluestribus li. ix. ca. i. & ii. Ea dē fit dea iuuetutis & pincerna Iouis. sed priuac officio succedēte ganimedē li. ix. ca. secūdo. Eadē maritatur herculi li. ix. ca. ii. & li. xiii. ca. i.
 Hecuba filia Cyssei regis thraciæ fuit uxor priami lib. vi. ca. xiiii. & i. i. phœmio libr. i. uertit ī canē.
 Hektor priami & hecubæ fuit filius li. vi. c. xxi. ualde plene. sed lib. xii. ca. xlviii. & ca. li. circa muros troianos cū balteo aiaci trahit. & libr. xii. cap. lii. occidit patroclū.
 Heccates luna ē libro q̄rto. cap. xvi.
 Heccates oceani filia solī pepit oetā & cyrcen libr. septimo. cap. tertio.
 Helēus priami & hecubæ filius uates īsignis uide plene lib. vi. c. xxv.
 Helēus pater æoli regis uentorum libro. xiii. cap. xx.
 Helena fuit ledæ & tyndari alias Iouis filia li. v. c. xxxix. ipa rapit a theseo li. ix. c. xxxiii. & li. x. c. xlix. & li. xi. c. viii. sed li. vi. c. xxi. rapit a pīde expugnata ciuitate sua. sed aliter scribitur lib. xii. ca. xii. ubi oīa sunt plene scripta: & ualde plene lib. xi. cap. septio. & cap. octauo.
 Helenum oppidum in insula citherea sub quo helena rapitur a paride libro. xiii. cap. duodecimo.
 Helles filia athamātis regis thebæ cum frīxo fratre fugiēs sup aureo uellere ī mare mergitur libro. xiii. cap. lxxvi. sed plenius ī eo. libr. lxxvii.
 Hellepontos ab hellepuella regia ibi submersa nomen accepit libr. xiii. cap. lxxvii. ualde plene.
 Hellanes græci sunt libro. x. cap. x.
 Hēnius poeta brūdusinus Scipiōis amicus li. xiiii. c. xi. Idē pauprimus scipionū sepulchro sepelit li. xiiii. cap. quarto. cuius maximæ laudes ponuntur dicto lib. xiiii. cap. xix.
 Hercules & qcqd de eo dicit a poetis scribitur ualde plene libro. xiii. cap. i. & ide in secundo. cap. occidit filios ex megera susceptos.
 Hercules a loue gignitur ex alcmēna ī specie amphitrionis lib. xii. c. xxviii. ualde plene: cuius natiuitas ponit eodē lib. i. cap. xxxiiii.
 Hercules occidit nessum libr. ix. ca. xvii. sed plenius cap. xxxi. eiusdem lib. & libr. xiii. cap. primo.
 Hercules pilat barbā cerbaro quē

traxit ad superos lib. ix. cap. xxxiii.
 Herculi oppresso ab albione & borgiōe datur a loue auxilium imber lapidum libr. x. cap. xii.
 Hercules liberauit hestonā quā dedit thelamoni libro sexto. cap. vii.
 Hercules cacū superat lib. xii. c. lxxv. sed plenius ī eodem libr. cap. lxxv.
 Hercules primus primi Iouis filius ex lisyco cum apolline certauit de tripode: & eū superauit lib. ii. c. ix.
 Hercules serūdi Iouis filius ex asterie sorore lat hōa p deo a tyriis colit lib. v. c. xlv. & nascit li. iiii. c. xxii.
 Hercules nili filius frigiis cōscripsit litteras. antequam superauit libro se primo. cap. xxii. sed lib. i. cap. xiii. tantum antheum superat.
 Hercules ī generali lib. iiii. cap. xxx.
 Hercules diuisit calpem & abyland promontoria hispaniæ & itromi sit mare libr. septio. cap. xiii.
 Herculis colūnæ sunt abyland & calpes duo promontoria occidentalia libro. x. ī prohemio.
 Hercules in Italia mutauit sacra saturni libro octauo. cap. i.
 Hercules ex pallantia euādri filia genuit Latinū regem laurētū lib. xii. cap. lxxv. & libro. viii. cap. xvii.
 Herculis nomine insignitus ē euan der rex Archadiæ ob probitatem eius lib. xii. cap. lxxv.
 Herculis noīe insignitus est dionysius ob p̄bitatē suā libro. i. cap. xiiii.
 Herebus filius demogorgōis & terræ pater parcarum lib. i. cap. q̄nto.
 Hermosroditus mercurii tertii & ueneris eius sororis filius a salmace nympha dilectus cum ea sit unū corpus libr. tertio. cap. xxi. licet ca. xx. aliquid dictum sit.
 Hermes uel hermiās p̄priū nomē tertii mercurii libr. tertio. cap. xx.
 Hermes trimegistus mirabilis sciētia lib. iiii. ca. xx. & aliqd dī libr. v. ca. xxi. Idē ut patet ca. xxxiiii. li. vii. dictus est mercurius nili filius.
 Herma græce latine fonat itēpres libro tertio. cap. xx.
 Heraclea urbs circa euxinum libro nono. cap. xxxiii.
 Hermiōa filia matris & ueneris uxor Cadmi īscēlix monile suscepta uulcano & uertitur in serpētem libr. nono. cap. xxxvii. & ualde plene libr. ii. cap. lxxiii. licet aliquid dicitur libr. ii. cap. xxxix.
 Hermiōa menelai filia ex helēa rapitur a pyr rho libro. xii. cap. i. xiii. ualde plene. sed plenius cap. xx. & cap. li. dicti libri.

Tabula

Hesperus plætae nomē li. iii. c. xxi.	Horestides populi ab horeste hore	heroico carmine lib. xiiii. cap. xvi.
Hesperus filius aetiae & iapethi im-	stis filio nominat lib. xii. cap. xxii.	loethaon filius laomedontis libro
peravit aethiopiis mauritais lib.	Horus sol dicitur apud aegyptios lib.	sexto cap. septimo.
quarto. cap. xxix.	quarto. cap. quarto.	Iolaus filius aristei i sardinia domi-
Hesperus filius cephalo & auræ so-	Horæ dicuntur filiae solis & cronis	nium tenuit libro quinto. cap. xvi.
lum nomen reliquit lib. xii. ca. lxy.	libro quarto. cap. quarto.	Ioseph somnium lib. i. cap. xxxi.
Hesperies morsu serpentis occidit	I Almcnus filius martis ex	Iscla insula uicina baia.
libro sexto. cap. xxxi.	astochia uenit ad troiam cum	Ithacra minister somni libro pri-
Hesperia regio omnis occidua lib.	xxx. nauibus lib. ix. ca. x.	mo. cap. xxxi.
quarto. cap. xxix.	Ianus benigne suscepit fa-	Itruduca iuno dicitur lib. ix. capi. i.
Hesperides filiae hespi uiridarii ha-	turnu lib. octauo. cap. i.	Ubal inuenit musicam lib.
buerunt cum arboribus aureis lib.	Iapetus tyranis & terræ filius poten-	i primo. cap. quarto.
quarto. cap. xxx. & libro. xii. cap. i.	tissimus apud thesalos lib. quar-	Iulius ascanius aeneae filius
Hesiona filia regis laomedontis libe-	to. cap. xxviii.	libro sexto. capi. xliii.
rat ab hercule & daf thelamoni li.	Iapetia soror phaetontis conuertit	Iulius Caesar nascitur ex familia iu-
vi. ca. vii. & lib. xii. ca. xl. & li. xii. ca. i.	in arborem libro. vii. cap. xliii.	lia libro sexto. cap. liii. & liiiii.
las filius athlatis & hethrae	Iarbas rex getulorum filius iouis ter-	Iulia familia nascitur a iulio silio li-
halaena occiditur lib. quar-	trii & garamantis dydonem opta-	bro sexto. cap. lxxii.
to. cap. xxxii.	uit coniugem libro. xi. capi. xi. Idem	Iulius proculus ex stirpe aeneae lib.
Hiades septem filiae atlantis uel hia-	occupauit carthaginem lib. i. ca. lxi.	nono. cap. xli.
dis & ethrae stellificantur in fron-	Iason Esionis filius a pelia patruo	Iudices laudantur & reprehendunt
te tauri libro quarto. cap. xxxii.	mittitur p aureo uellere lib. quarto.	lib. xiiii. cap. quarto.
Hiacus bacchi nomē libro. v. cap. vi.	cap. xii. sed plenius lib. x. cap. xxxii.	Iuno regia deorum fatumi & opis
Hymeneus ueneris & bacchi filius	& plenissime lib. xiii. cap. xxvi.	filia iouis soror & coniunx & oia
deus nuptiarum libro quinto. ca. xxvi.	Iasius uel iasonius ex cerere pluto-	poetica libro nono. cap. i.
Hymenides deae pratorum & flogis	ne genuit & fulminat li. viii. c. iiii.	Iuno eodem partu nascitur cum ioue li-
libro septimo. cap. xiiii.	Iasius frater dardani fuit filius regis	bro secundo. cap. i. & lib. quarto. cap. i.
Hioneus bacchi nomē lib. v. c. xxv.	corinthi & electrae libro quarto. capi.	Iuno adit domum soni li. xi. ca. xviii.
Hipothous naturalis priami filius	xxxiii. & lib. sexto. cap. i. sed occidi-	Iunoni lacinae templum construxit
libro sexto. cap. xli.	tur a dardano lib. sexto. cap. i.	hercules lib. xiii. cap. i.
Hiperuius martis filius primo occi-	Iasius abantis filius nihil aliud libro	Iuno uulnerat ab hercule li. xiii. c. i.
dit animal libro. ix. cap. xxxviii.	secundo. cap. xxxiii.	Iuno mouit furias i athamatem &
Hircus imolabat baccho li. v. c. xxv.	Ieronymi doctoris laudes lib. quar-	inonem libro. xiii. cap. lxxvi.
Hircant in primo prohemio lib. i.	to. cap. xviii.	Iuno fuit thebanis infesta libro tre-
Hircius rusticus loue neptunum &	Ignigena bacchi nomē lib. v. c. xxv.	decimo. cap. lxxvi.
Mercurium suscepit hospitio a qui-	Ignis duplex. scilicet elementum & elementum	Iuno uentos mouit contra iouem
bus honoratis filium orionem me-	li. xii. c. lxx. ubi sunt ualde pulchra.	quare claudunt i caernis sub im-
ruit libro. xi. cap. xix.	Lia numitoris filia sacerdos	perio aoli lib. quarto. cap. liiii.
O merus pauper & caecus or-	i uestae marti peperit Romum	Iuno fugiens gigantes mutatur. i uac-
hem circueus: i littore archa-	& Romulum. sed uiua isodi-	cam libro quarto. cap. lxxvii.
diae coposuit sua opa libro	tur lib. vi. cap. lxx. & cap. lxxii. sed	Iuno maxime honoratur a famiis
xiiii. cap. xviii. hic fuit pauperimus	plenius lib. nono. cap. xl.	libro nono. i prohemio.
lib. xiiii. cap. quarto. Eundem mortuum	Ilion ciuitas priami lib. vi. c. xiii. ple-	Iuno oestrum inuisit yoni conuersae
plures ciuitates gloriabantur suum	ne et ponitur lib. xi. ca. octauo.	in uaccam libro septimo. cap. xxii.
fuisse libro. xiiii. cap. xix. ubi ponit-	Imbricator sol dicitur lib.	Iunonis mirabile templum i samo
tur summae laudes eius.	i quarto. cap. tertio.	libro nono. i prohemio.
Hominum quaedam propria li. iii. ca. ii.	Indi notabiles nigredine in	Iuno aluna neptunni libro. x. cap. i.
Honor filius uictoriae libro tertio.	prohemio. i. primi libri.	Iuno. i. terra libro secundo. capi. iiii.
cap. x. & xi.	Inclepes mos semper niuosus in. i.	& libro quarto. cap. liii. & lxxviii.
Honoris templum erat romae iun-	phemio primi libri.	Iuno in forma boreae decepit seme-
ctum cum templo uirtutis lib. iii. c. xi.	Intempestum quaedam pars noctis lib.	lem libro secundo. cap. lxxiii.
Horestes agamemnonis si ex clitene-	primo. cap. ix. & cap. xxxiii.	Iuno uult iouem regno priuare li-
stra occidit pyrri achillis filium lib.	Infernus & ubi sit libro. i. cap. xiiii.	bro quarto. cap. xviii.
sexto. cap. xv. & lib. xii. cap. xiiii. sed	Inuidia herebi & noctis filia li-	Iuno interdicit lathoe omnem terram
de eo ponuntur oia plenissime li-	bro primo. cap. xviii.	& contra eam inuisit phitonem ser-
bro. xii. cap. xx. & i.	Inuidia differt ab inuidia libro	pentem libro quarto. cap. xx.
Horestes horestis filius & hermio-	primo. cap. octauo.	Iuppiter primus filius aetheris & di-
nae horestiam regionem & horesti-	Inarimes mons superpositus sulmi	ei libro secundo. cap. i. idem libro
des populos a suo nomine appella-	nato typhoeo libro quarto. ca. xxii.	secundo. cap. ii. dicitur lysamias ma-
uit libro. xii. cap. xxii.	Ob uir sanctus libro quar-	xime uirtutis. idem lib. quarto ca.
Horestia regio ab horeste horestis	i to. cap. xlv.	lxxvi. lychaonem uertit in lupum.
filio noiatur libro. xii. cap. xxiii.	Idem scripsit librum suum	Sed lib. v. cap. i. dicitur qd primus sit

idem cum ioue secundo: & ponuntur plurima laudabilia facta sua. Iuppiter secundus cæli filius archas homo & atheniensium rex fuit lib. primo. cap. ii. sed lib. v. cap. i. dicitur eodem cum ioue primo & ponunt plurima laudabilia facta eius. Iuppiter tertius homo cretensis saturni & opis filius eodem partu nascitur cum iunone habitavit in monte olympo: prohibuit gentes comedere humanas carnes: honorifice sepelitur in aularia oppido cretensi: & colebatur pro summo deo: & multa alia attributa ioui. lib. xi. ca. i. idem libro. xiii. ca. i. in forma amphitriōis concubuit cum alcmena & genuit herculem. Ponunt & quedam alia lib. ii. cap. ii. sed lib. octavo. ca. i. amputat saturno testiculos quem regno priuat & apud iferos ligat. Et lib. x. cap. primo priuat saturnum regno & lib. tertio. ca. xxiii. amputat sibi testiculos. idem libro quarto. ca. lxviii. cum Saturno bellum gerit: quod gygantum dicitur: & pugnat apud flegram. idem ponitur lib. octavo. cap. primo. ualde plene. & lib. xi. cap. i. idem fugiens gygantes mutatur in aquilam: & fugiens typhoeum mutatur in arietem libro quarto. cap. lxxviii. idem liberat saturnum cum uxore captum a tytano libro tertio. cap. quarto. idem pugnat contra tytanos. lib. quarto. cap. i. & lib. xi. cap. i. idem parit regna cum fratribus lib. octavo. cap. vi. & lib. xi. cap. i. idem tenuit iunone uinctam catheris aureis lib. ix. cap. i. idem apud cretenses colitur pro summo deo lib. vii. ca. i. & libro xi. cap. i. idem in paucis monte priaram statuit libro tertio. cap. i. Iuppiter olympus quod perides atheniensium princeps fuit lib. ii. ca. ii. Iuppiter liceus libro primo. cap. Iuppiter maximus optimus dicitur a romanis libro secundo. cap. ii. Iuppiter idiges aeneas dicitur lib. vi. ca. lii. Iuppiter in generali in secundo prohemio libri primi. Iuppiter concubuit cum femele qua fulminata eductus est bacchus libro secundo. cap. lxxiii. Iuppiter tenet sub pedibus eoniae solis filias libro quarto. cap. quinto. Iuppiter stuprauit antiopiam libro quarto cap. septimo. Iuppiter dat minoi formosissimum: ut eum imolet ex quo passio pepit in notaurum libro quarto. cap. decimo. Iuppiter octam patrem medeae re-

gno expulit libro quarto. cap. xi. Iuppiter briareum detrusit ad inferos libro quarto. cap. xvi. Iuppiter ex lactea genuit apollinem & dyanam libro quarto. cap. xx. Iuppiter uersus in aegla concubuit cum asterie sorore lathoe lib. iii. ca. xxi. Iuppiter fulminauit thyphoeum libro quarto. cap. xxii. Iuppiter nutritur a plyadibus libro quarto. cap. xxxiii. Iuppiter aere libro quatto. cap. liii. Iuppiter ponitur quodque tantum pro elemento ignis. quandoque pro igne & aere libro nono. cap. primo. & libro. xii. cap. lxxix. Iuppiter qui tantalus dicebatur rapuit ganymedem lib. vi. cap. ii. Iuppiter abstinit a concubitu thetidis propter responsum prothei libro. vii. ca. xvi. & lib. xi. ca. lxxix. Iuppiter in specie cigni cum leda concubuit libro. v. cap. xxxix. ubi satis plene. plene etiam lib. x. ca. vii. Iuppiter in specie amphitriōnis genuit herculem ex alcmena lib. xii. cap. xxviii. Iuppiter larem uel laram uel larundam priuauit lingua libro duodecimo. cap. lxxiii. Iuppiter amauit iurnam lib. xii. cap. xliii. Iurnam dauni filiam stupratam a ioue sit nympha numici fluminis & turano fratri fuit aduersus aeneam. alias uiciatur a latino rege & submergitur in numico libro duodecimo capitulo. xl. eadem amatur a ioue libro. xii. cap. xliiii. Iuuenalis poeta fuit de aquino libro. xiii. cap. xv. & decimonono.

Labor herbi & noctis filius lib. i. ca. xvii. Labdacus iunior filioz agenoris misit latum filium suum thebas: alias ipse filius phoenicis uenit thebas libro. secundo. cap. lxxviii. & lxxix. & lxx. Laberinthus carcer fabricatus in creta a dedalo libro quarto. cap. x. Laberinthi fuerunt quattuor libro octavo. in prohemio. Labicus qui prius glaucus dicebatur filius minois regnauit apud italos a quo & ipsi labici dicti sunt libro undecimo. cap. xxviii. Labici itali dicuntur a labico filio minois libro. xi. cap. xxviii. Lacinius latro italicae orae uastus occiditur ab hercule construente templum iunoni lacinae lib. xii. cap. i. Lactatius in ignis homo scripsit super Sta-

tio in prohemio lib. i. Lachesis una parcaz lib. i. ca. iiii. Lacedaemon iouis secundi & taygetae agenoris filiae natus lib. ii. ca. xlv. sed lib. iiii. ca. xxxviii. atlas pater & pleon mater taygetae dicitur. idem condidit lacedaemoniam ciuitatem libro. quinto. cap. xxxv. Lacedaemonia ciuitas condita a lacedaemone lib. v. ca. xxxv. Lachoon regis priami filius phoebi sacerdos equum ligneum graecorum hasta percussit lib. vi. ca. xlii. Lactea uel com busta uia in caelo libro septimo. cap. xli. Lacus fucinus libro. quarto. cap. xv. Ladon fluuius libro. i. ca. quarto. Laertes pater ulyssis lib. quarto. ca. xli. sed lib. xi. ca. xxxvii. & xxxviii. dicitur filius Archifii. Laius iunior ex filiis labdacii ex syria uenit thebas libro secundo. ca. lxxviii. & lxxix. & lxx. Lamius lidii filius nepos herculis libro tredecimo. cap. xix. Lamech arcus & sagitta cum reperiator libro secundo. cap. lxxvi. Lapes unus ex solis eqs lib. iiii. ca. iiii. Lamirus filius herculis ex yole libro tredecimo. cap. xviii. Lamius uel latinus mons Ionius libro quarto. cap. xvi. Lapsus laomedontis filius nil aliud. libro sexto. cap. septimo. Lampetusa soror phaetontis mutatur in arborem libro. vii. ca. xliiii. Langia fluuius libro quinto. ca. xxix. Laodomia filia bellorophontis ex achimene coniuge ioui tertio sarpedonem peperit regem lyciae libro tredecimo cap. lviii. Laodomas filius Alcinoi regis nil aliud libro. x. cap. xxii. Laodices priami filia nupsit licadio filio anthenoris regis thraciae libro sexto. cap. xvii. Laodices filia agamemnonis ex clytemnestra lib. xii. ca. xvii. Laphyta filia apollinis: a qua laphytiae populi thessaliae dicuntur libro quinto. ca. quarto. Laphytiae populi thessaliae denominantur a laphita filia apollinis libro. quinto. ca. iiii. hi lib. ix. cap. xxviii. rapuissent uxorem perithoi nisi theseus defendisset. Lares fuerunt duo filii mercurii nepotis atlantis ex lare uel lara uel larunda filia almonis sic a nomine matris dicti. alias lares & genti eorumdem deorum sunt nomina Lares etiam sunt dei priuatorum in domibus ubi

Tabula

- ponitur consuetudo calendarum
ianuarii seruata in domibus circa
ignem libro xii. cap. lxviii.
- Lara** uel lares uel larunda nympha
filia almonis lingua priuatur a lo
ue & peperit duos filios mercurio
quos pater a matre nominauit la
res libro. xii. cap. lxviii.
- Latinus Rex** laurentum filius ulyf
sis ex circe libro quarto. capi. xiiii.
& libro. xi. ca. xliii.
- Latinus rex laurentū fauni regis &
maricæ nymphæ filius** : alias ne
pos & herculis filius : alias ulyssis
& cyrcis : p̄ lauiniæ plene lege li
bro. viii. ca. xvii. & cap. xviii. occidi
tur. Idē uiciat iuturnā turni soror
rem lib. xii. ca. lx. Idē li. xii. ca. lxxvii.
dicitur filius herculis & pallatæ fi
liæ euandri.
- Latinus herculis filius susceptus ex
fauni filia a quibusdam aduenticius
creditur** lib. xiii. ca. xliii.
- Latinus syluius æneæ syluii filius
rex albæ** lib. vi. ca. lvi.
- Lathona cey filia** lib. iiii. cap. xix. sed
ca. xx. peperit loui appollinē & dya
nam : fugatur a phytone serpente
missa a iunone & licios iusticos
mutauit in ranas.
- Latum pars Italiæ dictum a late
bra saturni** libro octauo ca. i.
- Laurentalia festa** istiuuit Romulus
libro nono. cap. xi.
- Laurus** mōstrat uera somnia : & de
dicat apollini li. ii. ca. ix. & li. v. ca. iii.
sed li. vii. ca. xxix. ipsa dedicat apol
lini nec fulminatur & ex ea coro
nantur poeta.
- Lauinia filia latini regis lauretū p̄
missa uxor turno** dat æneæ li. vi.
ca. lvi. Idē dicit lib. viii. cap. xviii.
- Laumedō rex Troiæ & filius regis
Ilionis deos delusit.** Sed ab hercu
le uita & regno priuat li. vi. ca. v. &
ca. xiii. sed lib. vii. ca. xlvi. delusit
deos quare nobiles uirgines obii
ciuntur mōstro. & lib. xi. cap. xl. se
pelitur super porta Scea.
- Lausus numiroris filius ab amulio
occidit** li. vi. ca. lxx. & lxxi. sed ual
de plene lib. ix. ca. xl.
- I Earchū infantē occidit atha
mas pater infanus** lib. ii. ca.
lxxvii. & lib. xiii. ca. lxxvi. & lxxix.
- Leda uxor tyndari** lib. v. ca. xxxiii.
sed ualde plene li. xi. cap. vii.
- Leontius Pilatus thesalonicēsis ple
nissime describitur** lib. xv. cap. vi.
licet aliqua ponantur lib. ii. cap. ii.
- Leo nemeus & leo theumesius su
perat ab hercule** lib. xiii. cap. i.
- Leonum pprietas** lib. iiii. ca. ii.
- Leones trahūt currum matris deo
rum** libro tertio. cap. secundo. sed
plene ualde lib. x. cap. lvi.
- Les bon mitylenam Cice.** habuit li
bro quarto. cap. octauo.
- Letū mots dicit** libro. i. cap. xxxii.
- Lethes fluius inferni filius flege
tontis** libro tertio. cap. xvii.
- Leuchotoes filia orcam regis uitia
ta a phœbo uia sepelit** a patre li.
duodecimo. cap. xxxvii.
- Leucothoen deam marinam dicit
quæ primo dicebatur yno uxor
athamanis** libro secundo. ca. lxxvii.
& libro. xiii. ca. lxxix.
- Leuconothus uentus occidentalis li
bro quarto.** cap. lvi.
- Leucosia nomen unius syrenarum
libro septimo.** cap. xxx.
- I lbonotus uentus meridio
nalis** libro quarto cap. liii.
- Libs uentus occidentalis li
bro quarto.** cap. liii.
- Libya regio africæ impletur serpen
tibus ex meduseis guttis** libro de
cimo. cap. xi. & lib. secundo. ca. xx.
denominatur a nomine reginæ.
- Libya filia epaphi & castiopæ busiri
dis mater a se libyam partem afri
cæ nominauit** libro. ii. cap. xxx.
- Liber pater nutritur a pleyadibus li
bro quarto.** cap. xxxiiii. sed lib. ix.
cap. xxv. ponūt omnia poetica.
& libro. ii. ca. octauo dicit louis fi
lius & triūphasse de idis. & lib. xii.
ca. xxv. occidit a perseo.
- Liber primus primi louis filius fra
ter & uir pserpinæ ex ea mercuriū
genuit** libro secundo. cap. xi.
- Liceus** libro primo cap. quarto.
- Licus tyrānus thebis ab hercule oc
ciditur** libro secundo. cap. lxxviii. &
libro tertio. cap. primo.
- Licus uel licius sol dicit** libro quar
to. cap. tertio.
- Licia regio est** libro. iiii. cap. xx.
- Lici populi cum rhodiis pugnant
libro quarto** cap. xx.
- Lychaō rex archadiæ filius tytanis
& terræ loui parans infidias in lu
pum uertitur cum primo inuenit
fet bellorū inducias** libro quarto.
capitulo. lxxvi.
- Lichaō filius priami ab achille sub
mergitur in camandro fluuio li
bro sexto.** cap. xxx.
- Lichaonius filius anthenoris regis
thraciæ laodicem priami filia uxo
rem habuit** libro sexto. cap. xvii.
- Lichione filia dedalionis mercurio
& phœbo peperit.** deinde occidit
- a dyana libro undecimo. capitulo
decimoseptimo.
- Lichastes naturalis filia priami uxor
polidamantis anthenoris filii li
bro sexto.** capit. xviii.
- Licastes formosissima meretrix eri
cem ex bute concepit** lib. decimo.
capi. quarto.
- Licemones a marte originē ducens
tlipolemo nepote suo & filio her
culis occiditur** libro. xiii. cap. xi.
- Lidus filius herculis & yolæ** lib. tre
decimo. cap. xviii.
- Lieus bacchi nomen** libro. v. ca. xxv.
- Ligur filius eridai ducis** libro septi
mo. cap. xli.
- Ligur uel ligus phaetōtis filius a se
ligures populos nominauit** libro
septimo. cap. xlii.
- Ligures populi a ligure phaetontis
filio nominantur** libro. vii. ca. xlii.
- Licurgus rex thraciæ dryantis fili
us oculis priuatur a superis & cru
ra sibi amputat credens icidere ui
tes.** alias in mare proicitur lib. xi.
cap. xxi. ualde plene.
- Ligia nomen unius syrenarum** lib.
septimo. cap. xx.
- Lynceus filius egisti solus ex. i. fra
tribus pietate hypermestæ uxo
ris euasit** lib. ii. ca. xxii. sed. ca. xxviii.
uocatur linus & pulso danao ap̄
argos regnauit.
- Lynceus rex rhebatum occidit ab
amphione** libro quinto. capi. xix.
& libro quarto. capi. septimo. sed
plenius libro. x. cap. xxviii.
- Lincus rex thraciæ uoluit triptolo
mū ministrū cereris occidere : sed
mutatur in lyncem** libro octauo.
cap. quarto ualde plene.
- Lynces trahunt currum bacchi li
bro quinto.** cap. xxv.
- Linus apollinis secundi filius & pfa
machæ crotopi regis filia deuora
tur a canibus** lib. v. cap. septimo.
- Linus filius egisti solus ex. i. fratri
bus pietate hypermestæ uxoris
euasit.** & pulso danao patruo ap̄
argos regnauit libro. ii. cap. xxviii.
Sed. ca. xxii. uocauerat eū lynceū.
- Linus alius a superiori filius apol
linis in musica uir mirabilis** libro
quinto. capitulo septimo. sed libro
xiii. ca. octauo dicitur unus ex tri
bus inuentoribus poesis.
- Lippara insula officina uulcani li
bro decimo.** capitulo. xvi. & libro
duodecimo. cap. lxxix.
- Liriopes nympha cephisō falso pe
perit narcissum** libro septimo. ca
pitulo gnquagesimonono.

Lisamias apud archades homo aesti
matiōis permaximæ lychaonem
regno priuās uocatus est iuppiter
lib. q̄rto. ca. lxxvi. & lib. ii. cap. ii.

Listrigones populi ad quos naufra
gus deuenit ulysses lib. xi. ca. lx.

Lisidices filia pelopis ex hipodamia
peperit almenā matrem herculis
lib. xii. ca. q̄rto.

Lis est idem quod litigiū lib. i. ca. iiii.

Litigium filius demogorgonis &
chaos a patre in cælum iacitur lib.
i. ca. tertio. sed lib. quarto. cap. liiii.

Litigium dolēs a loue de cælo pul
sum contra iouem uentos arma
uit: quare iuppiter eis præfecit æo
lum & clausit in cauernis.

Ocri populi itali ex uoto

I uirgines filias ad quæstum
meretricium posuere li. xi.
cap. quarto.

Loquendi principium ubi sunt ali
qua ualde pulchra lib. xii. ca. lxix.

Lofias sol est lib. quarto. cap. tertio.

Lothophagi populi ad quos naufra
gus peruenit ulysses lib. xi. cap. xl.

Vcari habet fluuiū acherō

I tem lib. tertio. cap. v.

Lucifer stellæ nomē lib. ter

tio ca. xxii. idem lucifer tertii iouis
filius & auroræ ex trachinna nym
pha ceym & dædalionē genuit li.
xi. cap. xv.

Lucina luna est lib. quarto. cap. xvi.
& lib. ix. cap. i.

Lucius rargnus superbus feruiliū
rarqum tomæ regnantē occidit.
lib. xii. cap. lxxviii. ualde plene.

Luna hyperionis filia & soror solis.
cū que sibi attribuuntur pprietatū
isignibus lib. q̄rto. cap. xvi. & fugi
ens gigantes lib. quarto. cap. lxxviii.

mutatur i phelem. i. dānā. & decla
ratio lunæ nominis lib. v. ca. tertio

& eius equi ponunt li. q̄rto. ca. xvi.

Lupanaria primo apd etholos i græ
cia iuenta sunt lib. vii. ca. xx. & lib.
ix. cap. xl. dicuntur a lupa.

Lupus ē aīal martis lib. ix. cap. iiii.

Acies mittit i mundū p
pter pmetheū: q̄ aniauit

statuā luteā li. iiii. c. xlvi.

Machaon filius æsculapii

isignis medicus li. v. c. xx

Marchomānus priami filius conse
dit in parte turingiæ li. vi. c. xxiii.

Machareus filius æoli regis uento
rum fugiens iram patris quia gra
uidauerat canacē sororē factus est

sacerdos apollinis delphici lib. xiii.
cap. xxi. & lib. xii. cap. xx. & lii. fecit

pyrrum fraudulenter interfici ab

horeste.

Macrobius dicit solem oīum rerū
causam esse lib. i. in. i. prohœmio.

Magi ex sabæis uenerunt in syriā li.
tertio in prohœmio.

Maya filia Athlantis Archadis loui
merrurium peperit: sola ex pellici
bus a lunone diligitur deificatur.

& per mayā itelligebant terrā cui
sus prægnans maclabatur lib. q̄r

to cap. xxxv. sed lib. xii. cap. lxix. d̄r

uxor uulcani: quod etiam ponitur
in prædicto. cap. xxxv.

Maiestas filia honoris & reuerētiae.
lib. tertio. cap. xi. & xii.

Maiesta uel maiestas uxor uulcani
secundū quosdā lib. xii. c. lxxix.

Mane prima ps diei lib. i. ca. xxxiiii.

Manthon filius byātis amithaonis
ex pyrro uxore lib. xiii. ca. xxxix.

Mātho filia thyresiae uatis fugit ui
ctores thebarū lib. v. cap. vi. sed lib.

vii. cap. i. mantuam ciuitatē con
struxit. & lib. xii. cap. ii. iubens the

banis sacrificare lathonæ repræhē
ditur a nyobe regina.

Mātua ciuitas cōditur a manthone
filia uatis thyresiae lib. vii. cap. v.

Mars louis & iunonis filius uel lu
nonis tantum &c. Deus belli: lib.

ix. cap. tertio. ubi plene sunt posita
oīa poetica licet aliqua dicta fuerit

cap. i. Sed lib. tertio. cap. xxii. poni
tur domus eius iter cælestia: & li.

x. c. xlvi. carcerat ab otho & ephy
alte: liberatur tamē a mercurio iu

bente lunone: & lib. ix. cap. quarto
ponitur uirtus eius super natiuita

te: dūmodo sit in domo ueneris.

Marsia ponitur in rutela bacchi: &
certamen ipsius cum apolline lib.

v. cap. xxv.

Marsi sunt populi in Italia lib. quar
to. cap. xii.

Marica dea littoris: & quandoq̄ in
telligitur uenus lib. vii. c. xvii.

Marmorea statua alias ebumea uer
titur in uerā scēminā lib. ii. c. xlix.

Mare mediterraneum irrigās terrā
fuit iter calpem, & abilam lib. x. i

prohœmio.

Mare rubrum dicitur erithreū ab
erithreo rege lib. xii. cap. xxxviii.

Mare erithreum rubrū dicebatur
antiquitus lib. xii. cap. xxxviii.

Maris summa laus lib. x. cap. xvi.

Mariandiana ciuitas. lib. ii. ca. lv.

Mater magna terra ē lib. primo. ca.
oçtauo.

Matrona iuno dicitur libro nono.
cap. i. & lib. xiii. cap. v.

Mater deorum amaui athym de

corum puerum lib. tertio cap. i.

Et in eodem. cap. habet sceptrum:
uestes ramis & herbis ornatas. Sa

cerdotes eunuchos pulsantes tym
pana. Sedes uacuas circum armati

eam ambiunt turrium coronam
Et eius quadriga trahitur a leoni

bus lib. tertio cap. i.

Qantheus unus ex equis plutonis:
lib. octauo. cap. vi.

Meander fluuius scribitur plene li.
vii. cap. lx.

Medæa filia oetæ regis colchorum
ex ipsea cōiuge iasonem liberauit.

absirthum fratrem lanaiuit. esonē
decrepitum fecit iuuenescere. peli

am lanari a filiabus: & abdicata a
iasone creusam cum tota regia cō

bussit: occidit pprios filios. Egeo
regi athenarum medum peperit.

Tādē cum iasone ad colchos re
uerfa est: & patrem regno priuatū

in regno restituit iasonis uiribus:
& apud Romanos pro dea colitur

lib. q̄rto. cap. xii. multa etiam po
nuntur lib. xiii. cap. xxvi. sed. xi. ca.

lib. q̄rto. dicit q̄ iason qui eum re
gno priuauerat iam senem in re

gno restituit.

Medæa fecit esonem iuuenescere li.
quarto. cap. xii. & libro decimote

rio. cap. xxv.

Medæa fecit peliam a filiabus occi
di lib. q̄rto. cap. xii. sed plenius lib.

x. cap. xxxii. & xxxiii.

Medæa creusam creōtem: & totam
regiam combussit lib. xiii. ca. lxxiii.

sed plenius lib. q̄rto. cap. xii.

Medæa ab ægeo rege fugit lib. q̄rto
cap. xii. & lib. x. cap. liiii.

Medæa reuerfa in gratiam iasonis
pulsia thessalia rediit ad colchos

lib. x. cap. liiii.

Medæa patri regnū restituit: & tot
bona egit q̄ deificata est lib. quar

to. cap. xii. & lib. xiii. cap. xxvi.

Medus fuit medæe & ægei regis fi
lius lib. quarto. cap. xii. & lib. x. ca.

xlvi. sed cap. liiii. a se uel a matre
mediam dixit.

Medusa phorci filia: cum sororibus
& proprietatibus ualde plene lib.

decimo. cap. decimo. eadem cum
neptuno concubuit in templo mi

neruæ: quare capilli eius facti sunt
anguinei: Perseus sibi caput ampu

tauit: nascitur pegafus: & libya im
pletur serpentibus ex guttis caden

tibus libro decimo. cap. undecimo

Eadem regina ditissima supatur
a perseo libro quarto. capitulo tri

gesimo primo.

Tabula

- Medicasteris naturalis filia priai nu-**
 pfit polippo lib. vi. cap. xix.
Medicina latuit qngentis anis lib. v.
 cap. xx.
Medicina innouauit ypocras lib. v.
 cap. xx.
Megalis frigijs docuit fabinos disci
 plina auguradi lib. xii. cap. lxxv.
Megera furia ifernalis Acherotis &
 noctis filia lib. tertio. ca. octauo.
Megera uxor herculis maectatur ab
 eo. lib. xii. ca. ii.
Megareus filius onchesti nil aliud li
 bro. x. cap. lvi.
Megapentis filius menelai ex capti
 ua lydia lib. xii. cap. xiiii.
Mezentius rex agillinae occidit lib.
 vi. cap. lit. & liti.
Melampus amichaonis filius preti
 filias putantes fe uaccas liberat q-
 re fir gener regis lib. ii. cap. xxx. &
 lib. xii. cap. xxvi.
Melampus uates lib. x. c. xliiii.
Melampus marit? lauinae post aenea
 genuit latinu filiu lib. viii. c. xvi.
Melampus filius athrei nil aliud li
 bro. xi. cap. vi.
Melicerta submersit yno mater &
 se cu illo lib. ii. cap. lxxii. & lib. xii.
 cap. lxxvi.
Melanconia tristitia mater lib. ter
 tio. cap. qrtodecimo.
Melantho pthei filia uitiatur a ne
 ptuno lib. viii. cap. ix.
Melon nilus est aegypti flouius lib.
 septimo. cap. xxx.
Meleager primus iouis archadis fi
 lius armis calidonia occupauit li.
 ix. cap. xi.
Meleager oenei regis calidoniae fili
 us & altheae: qui athlantae uirgini
 a se dilectae dedit caput apris: occi
 dit duos auunculos lib. ix. ca. xiiii.
 sed plenius cap. xix. libro. ix. cap. xi.
 meleager dictus est mars.
Mela filius ptaonis nil aliud li. ix. c. ii.
Melion neptuni filius pene a nesto
 re occiditur lib. x. cap. xxiii.
Melissus rex cretae huius amaltheam
 & melissam filias: quae infantem nu
 triuere louem lib. xi. cap. i.
Melissa filia melissae regis cretae cu
 amalthea sorore nutriuit ioue in
 fantem lib. xi. cap. i.
Memphis ciuitas in egypto condit
 ab ape lib. ii. cap. qrtio.
Mens mundi sol dr lib. qrtio c. tertio.
Menu luna est lib. qrtio. cap. xvi.
Menas iouis tertij filia mestruis flo
 ribus praest lib. xi. cap. xi.
Men defectus sonat lib. xi. cap. xi.
Melon filius tytonis ex aurora li. y
 cap. nono. sed ab achille occiditur
 & mutatur i auem libro sexto. ca.
 decimo.
Menoniae aues natae ex fauillis me
 nonis lib. vi. cap. x.
Menalippus a tydeo fratre inaduer
 tener occiditur ualde plene libro
 ix. cap. xxi. & xxiii.
Menalippus alius a superiori tydeu
 occidit quadam sagitta in bello the
 bano lib. ix. cap. xxi. & xxxiii.
Menalippes soror anthyopae regiae
 amazonum ab Hercule redditur
 reginae acceptis pro recompensa
 tione armis reginae lib. v. cap. xlix.
Menealaus phystenis filius uel atrei
 secundum alios. lacedaemonu rex
 & maritus helenae libro. xii. cap.
 xii. ualde plene.
Mendacii descriptio cum septem spe
 ciebus mendacii.
Mercurius primus louis filius
 nuncius & interpret deorum li
 bro. ii. cap. xii. & lib. tertio. cap. xx.
Mercurius secundus liberi & proser
 pinae filius furatur uaccas apollo
 nis uidente batho: quem postea
 uertit in saxum. Et irascitur cum
 apolline & concordat lib. ii. cap. xii.
 licet in. xi. cap. fuerit aliqua merio
 de eo. & xiiii. cap. genuit Autolo
 nium furem ex lychione. idem co
 firmatur lib. xi. cap. xvii.
Mercurius tertius caelo patre & die
 matre natus serpentem circuolu
 tum baculo & alia insignia mercu
 rialia ferens ex uenere sorore genu
 it hermostroditum lib. tertio. c. xx.
Mercurius quartus fluminis nili fi
 lius fuit hermes trismegistus lib.
 vii. cap. xiiii.
Mercurius quintus filius mercurii
 filij nili fluminis habuit omnia in
 signia mercurio attributa: & gall?
 apponitur eius cingulo libro. vii.
 cap. xxxvi.
Mercurius louis tertij filius ex ma
 ya athlantia filia habuit omnia in
 signia mercurialia: dicit nuncius
 deorum: deus eloquentiae: regitur
 galero: & omnia poenica ponuntur
 ad plenum lib. xi. cap. lxi. Idem la
 etatur a iunone lib. qrtio. cap. xxxv.
 & lib. ix. ca. i. idem lib. xii. ca. lxxii.
 genuit duos lares ex lae filia almo
 nis. Eidem lib. qrtio. cap. xxxv. sacri
 ficabant mercatores.
Mercuriis omnibus dantur eadem
 ornamenta: sed non eadem deitas
 qa alius medicinae deus: alius mer
 catorum: alius furum & cae. libro
 xii. cap. lxi.
Mercurius in generali fugiens giga
 res uertitur in ciconiam lib. quar
 to. cap. lxxviii.
Mercurius argum oculatum occi
 dit lib. vii. cap. xxii.
Mercurius martem a carceribus li
 berat lib. x. cap. xlvii.
Mercurius ligat pmetheum super
 caucaso monte ut lanietur ab auis
 bus li. qrtio. cap. xliiii.
Mercurius mittit armenta ad littus
 ubi ludebat europa lib. ii. cap. lxii.
Mercurius ducit animas ad letheu:
 quas uult reuerti ad corpora libro
 tertio cap. xliiii.
Mercurius praemonuit ulysssem ut
 non transformaretur a cyrae lib.
 qrtio. cap. xiiii.
Mercurii planetae proprietates libro
 xii. cap. lxi.
Meroes coniunx polibi regis corin
 thiorum lib. ii. cap. lxx.
Merops athlantis & pleyonis filia
 nupsit sisypho corinthiorum re
 gi & peperit laertem patrem ulyf
 sis lib. qrtio. cap. xl.
Merops uxor atrei cum thyeste co
 gnato adultera magnorum malo
 rum causa fuit lib. xii. cap. quinto
 plenissime.
Merops aegyptius imperas aethyo
 pibus fuit maritus clymenis lib.
 vii. cap. xl.
Meretrices nude celebrabant festa
 floralia. lib. qrtio. cap. lxi.
Merulae auis naturalis pprietas lib.
 qrtio. cap. lxxviii.
Mera prii & anchiae filia occiditur
 a diana lib. ii. cap. xxxi.
Meridies quaedam pars diei lib. i. cap.
 xxxiiii.
Meridium idem. ibidem.
Melampus neptuni filius ferro inuul
 nerabilis & incobustilis turno fa
 uit contra aeneam lib. x. cap. xxv.
Metus filius herebi & noctis cu oi
 bus ministris suis lib. i. cap. xix.
Metres pater dydonis lib. ii. ca. lviii.
 Icone insula lib. qrtio. ca. xxi.
Mida oia tactu suo uertebat
 in aurum lib. i. cap. xxviii.
Miletus solis filius a suo noie ciuita
 te costruxit i lesbo: postq territus
 a ioue no potuit minorem senem
 inuadere lib. qrtio. cap. viii.
Miletenses uel miletena ciuitas i les
 bo a mileto costruit lib. iiii. c. vii.
Minerua prima nascit a uertice io
 uis lib. ii. cap. tertio.
Minerua secundi iouis filia apollo
 nem primum ex Vulcano peperit
 lib. iiii. ca. xvi. & xix. eade ut patet

li.v.c.xlvii.ga fuit iuentrix bellorū bellona dicitur soror & auriga maris:& cū neptuno certauit de ipositione nominis athenarum.
Minerua iuentrix quadrigarum filia louis lib.vii.cap.xii.
Minerua nili filia ab ægyptiis colitur lib.vii.cap.xxxi.
Minerua.v.pallonē uel pallantē gignātem & parre propriū occidit quare pallas dicitur lib.ḡrto. cap.lxiii. hęc habet talaria lib.ḡrto. c.lxiiii.
Minerua i generali capillos medusę mutauit i angues lib.x.cap.x.
Minerua spondet auxilium prometheo ad imaginem hois ex luto factam lib.ḡrto.cap.lxiiii.
Minerua aduersatur uulcano petenti eius concubitus & nascitur erichonius lib.tertio.cap.tertio. sed plenius lib.xi.cap.lxx.
Minos louis tertii & europę filius rex cretenis i sicilia in oppido camerino occiditur lib.xi.cap.xxvi. ubi plene ponuntur oia poetica. idē dedit zonam incinctis Italis & regnauit i Italia lib.xi.cap.xxvii. sed in lib.i.cap.xliiii. fir iudex iferni.& lib.ii.cap.lxi. & lib.ḡrto.cap.octa/uo. pauca dicuntur: sed plura lib.ḡrto cap.x. sed lib.xi. cap.xxvi. plene ponuntur oia poetica.
Ministri somni lib.i.cap.xxxi.
Minotaurus gignit: clauditur in labyrintho:& mactat a theseo li.ḡrto cap.x. item lib.x.cap.xlix.
Minoya dudū sed hodie paron insula dicitur a pareante duce & nepote lasonis lib.xiii.cap.xxx.
Mitra filia cinarę regis cypri cū patre concubuit: cui a donem peperit lib.ii. cap.ii. & cap.ii. mutatur in arborem.
Myrtus arbor ueneri magnę sacra lib.tertio.cap.xxii.
Myrtilus filius mercurii filii mayę auriga hypodamię pactōe primę libidinis corrumpit lib.ix.cap.vii. sed plenius lib.xii.ca.iii. & ca.lxiii.
Mirmidon tertii louis filius populos quibus iperauit denominauit a se libro.xi. cap.xlii. etiam in eodem ca. denotatur a puella mirmice. sed aliter dicitur lib.xi.ca.xliii.
Mirmix puella i actica regiōe uertitur in formicā a qua postea mirmidones dicti sunt lib.xi.cap.xi.
Miseria herebi & noctis filia lib.i.c. xxiiii.
Mistor filius regis priami occiditur lib.vi.cap.xliiii.
Misenus zeli filius tubicę hectoris

& æneę i mari mergit: uel uetius ab ænea occidit lib.xiii.ca.xxiii.
Misticō uel physicō li.i. i phœmio.
Mitilene ci. lesbia a mileto constructa lib.ḡrto. cap.octaun.
M Olossus pyrthi filius & andromachę li.vi. cap. xxv. & lib.xii. cap. liiii. noi uauit a se populos. quibus iperauit: quod priō dicebant epyrthi: ut patet lib.iiii. cap. lxxvi.
Molossi populi a molosso pyrthi filio dicuntur ut patet ca. proximo præcedenti.
Morbi missi sunt in mundū ppter prometheū quod animauit statuā luteam lib.ḡrto. cap. xliiii. & lib.i. ca. xxvii. dicitur morbus filius herebi & noctis.
Morphea minister somni lib.i. cap. xxxi. & lib. xi. cap. xviii.
Mors filia noctis & herebi lib.i. cap. xxvii. ubi etiam ponuntur. mortis species & nomina.
Moralitas quid sit lib.i. cap. iiii.
Mopsus filius apollinis & dymantis alias manthionis filię ryresię lasoni sumā amicitia iuctus phasclim ciuitatē condidit lib.v. cap. vi.
M Vlier ad solatiū hois facta est stimulus ipsius lib. ḡrto ca. xliiii. ubi ponit eorum malitia: & additur mulieres in mundū missas ppter pmethrū animantē statuā luteā. Et lib. xv. cap. ix. habet de nocte quod uolunt a uiris.
Mulciber uulcanus dicitur lib. xii. c. lxx.
Mundus duplex. s. maior & minor lib.i. cap. xliiii.
Musę tertii louis filię & memorię alias menonis & thespię filias pyerri i picas uertunt lib. xi. cap. ii. ubi omnia plene.
Musei plures fuerunt lib. xliiii. c. viii.
Museus & moyses idem esse dicitur lib. xliiii. cap. viii.
Museus eumolpi filius unus detribus iuētoribus poetis li. iiii. c. viii.
M Aydes sūt fluuioꝝ nymphę numero. xviii. libro vii. cap. xliiii.
Nays interpretat fluctus lib. vii. cap. xliii.
Napeę nymphę fontium numero viii. lib. vii. cap. xliiii.
Napta somes est lib. vii. cap. xliiii.
Narcissus filius cephisi & lyriopis nymphę murat i florē lib. vii. cap. lx.
Nati luna quinta sunt steriles libro ii. cap. iiii. additur lib. ḡrto. cap. i. quod etiam sunt damnosi.
Nauplius filius neptuni libro. ii. ca. xxv. sed ualde plene habetur lib. x.

cap. lxx.
Naui prima fabricat ab argo gratia lasonis lib. xiii. cap. xxvi.
Nauigatiōis laus & utilitas lib. x. in phœmio.
Nausithous phœnicum rex lib. x. cap. xvii.
Nausirthea filia alcinoi fauirulyssi libro. x. cap. xxi. & lib. xi. cap. xi.
Naxon insula optio a būdat uino lib. xi. cap. xix.
Ecce unam speciem mortis ti lib. cap. xxxii.
Neiphyles uxor athamatis regis thebarū mī phrisi & hellis concita infania liberi patris in syluas abiit libro. xlii. cap. lxxv. ualde plene.
Neleus neptuni filius pulsus a peleya fratre: pylon cōdidit & habuit filios. xii. lib. x. ca. xxxv. sed lib. ii. ca. xxxvii. gēuit nestorē ex clōre uxore
Nembroth rurti in deum excogitauit lib. ḡrto. cap. lxxviii.
Neptunus saturni & opis filius fuit lib. ḡrto cap. i. & cap. xviii. dicitur frater louis tēptas cū regno priuare una cū lunone. sed oia poetica ponunt plenissime lib. x. c. i. & lib. x. cap. xi.
Neptunus cū medusa concubuit in templo palladis ualde plene lib. ii. cap. tertio. & libro quinto. cap. xlvii. & libro decimo. cap. primo. certauit cum minerua de impositione nominis athenarū. & libro quarto. cap. lxi. ex hiphymedia genuit othum & ephialtem qui singulis mensibus crescebant. viii. diginis. & iuuerunt gigantes.
Nereus marinus deus oceani & thetidis filius dorim sororem i uxorē habuit. ex qua nymphas oēs genuit lib. vii. cap. xliii.
Nereides nymphę marinę a nereopre dictę sunt numero. xxxiiii. lib. vii. cap. xliiii.
Nerithos insula lib. quarto. ca. xviii.
Nessus centaurus occiditur ab hercule lib. ix. cap. xvii. sed plenius in xxxi. cap. eiusdem li. & lib. xlii. c. i.
Nestor filius neleus ex clori coniuge lib. x. cap. xxxv. ubi omnia plene.
Neptolomus proprium nomē pyrthi Achillis filii lib. xii. cap. lii.
Icostrata filia ionii archadū regis pallantis uxor uel nurus ex mercurio euādrum archadię regem peperit. famosissima uates carmentis dicta: & in italia montem palatinum incoluit libro quinto. cap. lxxv. Idem dicitur libro. xli. cap. lxxv. Li. xli

Tabula

Nilus ægypti fluvius lib. vii. ca. xxx.
 Nymphæ i generalis lib. vii. ca. xliii.
 Niobe filia tantali ex taygete uxor
 amphionis ob superbiam perdi-
 dit filios lib. v. ca. xxx. sed cap. xxxi.
 ponuntur nomina filiorum & fi-
 liarum. & lib. xii. cap. ii. uertitur in
 lapidem ualde plene. & in prohœ-
 mio lib. iiii. aliquid dicitur.
 Nyobe filia phoronei Ioui peperit
 apim lib. vii. cap. xxii.
 Nisam Ci in india condidit Diony-
 sius lib. ii. cap. viii. & lib. v. cap. xxv.
 ualde plene ubi dicitur sita iuxta
 indum.
 Nisus secundus mercurius est nisa
 ciuitas dictus lib. ii. cap. xii.
 Nisus rex megarensum a filla filia
 uita priuatur regno lib. xi. ca. xxvi.
 Nisus bacchi nomen lib. v. ca. xxv.
 Nitheus neptunni filius ex cyleno
 filia athlantis rex æthyopiæ frau-
 de nithimene filia cum ea concu-
 buit lib. x. cap. xxviii. & xxx.
 Nithimene filia nithei regis æthyo-
 piæ adulterata cum patre uertitur
 in auem mineruæ sacram libro. x.
 cap. xxviii. & cap. xxx.
 Nithileus bacchi nomen lib. y. cap.
 xxv.
 Odis diuisio lib. i. cap. ix.
 Noctua pontis in tutela mi-
 neruæ li. ii. c. iii. & li. x. c. xxx
 Nomina equorum solis lib. quarto
 cap. iii.
 Nomius idest Apollo græce latine
 pastor sonat. nam pulsus ab archa-
 dibus quibus imperabat factus è
 pastor admethi regis lib. v. cap. iiii.
 Norax filius mercurii filii mercurii
 nisi in fardinia nore oppidum cõ-
 posuit lib. vii. cap. xxxvii.
 Nore oppidum in fardinia a norace
 cõstructum filio mercurii lib. vii.
 cap. xxxvii.
 Nothus uetus meridonialis lib. iiii.
 cap. liiii. & dicitur cap. lvi. eiusdem
 lib. frigidus & siccus. sed p accidēs
 uenit ad nos calidus & humidus.
 Nouius unus equorū plutonis lib.
 viii. cap. vi.
 Nox filia terræ & mater parcarum
 lib. i. cap. v. & ix.
 Nox concubia. iiii. pars noctis lib. i.
 cap. ix. & xxxiiii.
 Vbis generatio li. ix. c. xxvii.
 Numitor proca filius ab
 amulio regno priuatur. sed
 a romulo & remo restituitur lib.
 vi. cap. lxi. & lxx.
 Nomicus flumen est lib. ii. cap. lxi.
 Numenius philosophus honeste re

prahendit auctorem lib. iiii. in p/
 hoemio.

Numus æneus apud italos primo
 signatur a saturno lib. viii. cap. i.

Nuniuua insula occupata a sardo her-
 culis filio uocatur fardinia lib. xiii.
 cap. vii.

Nux attribuitur Ioui: & describitur
 natura & proprietates eius lib. xi. c. i.

Afis oppidū in creta con-
 dit a philistene filio apol-
 linis lib. v. cap. viii.

Oceanus cæli & uestæ fi-
 lius pater oīum dicitur
 lib. vii. cap. i. ubi ponuntur omnia
 poetica. Idem dicitur in secundo
 prohœmio lib. i.

Occiduum lib. i. cap. xxxiiii.

Occipito arpia li. iiii. c. vi. & li. x. c. lxi.

Ochyrcæ filia Chirōis cetauri uates
 optima uaticinatur de morte p̄ris
 lib. viii. c. viii. & in. ix. cap. multa ua-
 ticinatur & creditur thethis fuisse
 mater achillis.

Oebalus filius arguli a se noīauit la-
 chonas oebalos lib. v. cap. xxxix.

Oeneus rex calidoniæ filius partha-
 onis & maritus alteæ: pater melea-
 gri lib. ix. cap. xvi. idem cap. xix. di-
 citur lib. ualde plene dyanam prouo-
 cauit ad iram negligens sacra eius
 Sed lib. vii. cap. xix. d̄r pater deia/
 miræ & focer hereulis.

Oenone nympa paridi peperit. ii.
 filios lib. vi. cap. xxi.

Oetha colchorum rex solis filius &
 perfa filia oceanī uel asteriæ foro-
 ris lathonæ phrixum cum aureo
 uellere recepit. sed a Ioue priuatur
 regno a quo postea restituitur an-
 tiquus lib. q̄rto. c. xii. sed. xi. cap. li.
 q̄rti dicitur medeam restituisse si-
 bi regnum uiribus lafonis. & ual-
 de plene li. q̄rto. cap. xxi. & lib. vii.
 cap. tertio. confirmatur filius per-
 fa. & lib. xiii. ca. lxxviii. Oeta fecit si-
 bi genez phrixum ducentē aureū
 arietē: quē tadē proditorie occidit.

Gijii regis tempore fuit d̄r

o Iuuium lib. q̄rto. cap. xx. &
 lib. ii. cap. iii. dicitur rex atticæ

Ogigia insula ē: q̄ calipso ulysem te-
 nuit septem annis lib. xi. cap. xl.

Oicleus filius antbiphatis amphy-
 araum genuit secundum quosdam
 lib. xiiii. cap. xliii.

Lymphias clarissima regina

o macedonū magni Alexan-
 mater fuit de genere achil-
 lis. lib. xii. cap. lv.

Omphales lydia effoemauit hercu-
 lē ad oīa muliebria. sed secundum

alios yoles fuit lib. xiii. cap. i.

Onchestus neptūni filius onchestā
 ci. construxit lib. x. cap. lv.

Onchesta ci. a cōditoī nomē assum-
 p̄sit lib. x. cap. lv.

Ps uel opis filia Vranii uel

o cæli lib. iiii. cap. i. qd confir-
 matur. ii. cap. & additur fuis

se deorum matrem ubi ponūtur
 omnia poetica. & cap. q̄rto carcera-
 tur a tytano: sed a Ioue filio libera-
 tur. & lib. q̄rto cap. i. saturno mari
 to pepit plures masculos & foemel-
 las. Tandem Iuppiter eam liberat
 carceratā a tytano. Et iterum oīa
 ualde plene lib. viii. cap. i. sed li. q̄r-
 to. cap. xxxv. & lib. viii. cap. vi. poni-
 tur ops p̄ terra & maya m̄re mer-
 curii & lib. viii. c. xii. ponitur p̄ fau-
 na pyti filia & fauni coniuge &
 uxore.

Opis nili filius qui & uulcanus dicitur
 ab ægyptiis creditur custos egypti
 pri lib. vii. c. xxxviii.

Opheltes filius licurgi regis neme-
 ya a serpēte occiditur lib. v. c. xxix.

Raculum species somni lib.

o i. cap. xxxi.

Oratius poeta uenufinus li.
 xiiii. cap. xv.

Orchus rex molossorum p̄serpinā
 rapuit quam pro uxore tenuit lib.
 viii. cap. iiii.

Orchus ifernus est lib. i. cap. xiiii.

Orchus pluto dicitur lib. q̄rto. cap.
 i. & lib. viii. cap. vi.

Orchades insulæ libro. x. cap. x. Sed
 libro. vii. cap. xiiii. sunt orchades
 deæ montium.

Orchamus filius achimenidis regis
 achimeniæ pater leucothois eam
 uitam sepeliri iussit uitiatā a phœ-
 bo lib. xii. cap. xxxvi & cap. xxxvii.

Orchomenus Ci. Boetiæ libro. iiii.
 cap. xxii.

Orithya filius erithōii alias eritheii
 regis athenarum rapitur a borea
 libro quarto. cap. lviii. & libro. xii.
 cap. lxxii.

Orion ex urina deorum genitus co-
 mes dyanæ ab enopyone rege pri-
 uatur oculis. a scorpiōe occiditur
 & i signum cæleste transfertur &
 alia multa lib. xi. cap. xix.

Origenis laus ingenium & uolumi-
 na lib. xiiii. cap. xxii.

Orinthyas uentus libro quarto. ca.
 lvi.

Orne nympa mater aschalaphy: li-
 bro. tertio. cap. xiiii.

Oron mons dicitur libro. vii. cap.
 xliii. & cap. xliii.

Orpheus fere osium poetacū uetu/
 stissimus lib. i. ca. vii. sed lib. xiiii. c.
 viii. dicit q̄ plures fuerunt orphei:
 sed trax iunior. Et additur q̄ fue/
 rit unus ex tribus iuētoribus poe/
 sis. & lib. iiii. ca. i. d̄r afferuisse cælū
 a phanete compositum. & lib. v. c.
 xii. d̄r q̄ orpheus trax fuit caliopis
 musæ filius. & apollinis. ii. Et q̄ mo/
 uit silus cum cythara & c. tandē a
 mulieribus ligonibus cæditur: &
 caput & cythara eius desertur les/
 bon. & d̄r q̄ primo iuenit auguria
 & sacra bacchi a menadibus cele/
 branda.
 Orsilachus filius alpei flu. rex ma/
 gnæ potentiaē lib. vii. c. xlv.
 Orsilachus filius dioclei occiditur
 ab aenea lib. vi. c. xlvii.
 Orsilachus idumenei regis filius ab
 ulysse occiditur lib. xi. c. xxxii.
 Ortygia insula ubi lathona pepit lib.
 iiii. cap. xx.
 Syris albus taurus q̄ singu/
 lis annis appebar ægyptiis
 lib. iiii. cap. iiii. lib. iiii. ca. xxii.
 Othus neptunni filius ex yphyme
 dia uxore aloy crescebar lingulis
 mensibus. ix. digitis & iuuit gigā/
 tes lib. iiii. cap. lxii. Sed plenius lib.
 x. cap. xlyii.
 Xeus filius herculis thebani
 ex megera creōtis filia occi/
 ditur ab hercule lib. xiii. ca. ii.
 Achisnus trinacriae mōs
 lib. xi. in prohemio.
 Padus cognouatur erida/
 nus lib. vii. cap. xli.
 Pallor noctis & herebi fi/
 lius lib. i. cap. xxix.
 Pallor mater deorum lib. iiii. cap. ii.
 Palemon filius stenobis & phyney
 regis archadiae lib. iiii. cap. lxx.
 Palemon deus marinus lib. iiii. c. lxxvii.
 Sed ualde plene lib. xiii. c. lxxix.
 Pallenes uel pallates filius tyranis a
 se insula noiauit palonē & a miner/
 ua occidit lib. iiii. cap. lxxiii.
 Palene insula iægeo mari denotata
 a pallate uel palleoe lib. q̄rto. c. lxxiii.
 Pallas d̄r a palene uel pallate patre a
 se occiso cum primo diceretur mi/
 nerua. li. q̄rto. c. lxxiii. Eadem licet
 sub nomine mineruæ nascitur de
 capite louis lib. ii. cap. iiii.
 Pallas filius euandri regis archadiae
 occiditur a turno lib. xii. cap. lxxvi.
 & apud Romā corpus eius nuper
 iuentum est. lib. xii. ca. lxx.
 Pallas rex archadiae ab euandro filio
 occiditur lib. y. cap. v.
 Pallantia filius euandri regis hercu

li pepetic latinum lauterum regē:
 & mōti nomē dedit ubi sepultus
 est. lib. xii. cap. lxxvi. Sed lib. viii. cap.
 xvii. ponuntur aliaē opiones.
 Palladiū rapitur de troia lib. xi. c. xl.
 Pallamedes nauptii filius lib. x. c. lxx.
 & c. lxx. ualde plene: & lib. xi. cap. xl.
 Et lib. xii. ca. xv. fit dux in exercitu
 græcorum priuato agamennone:
 sed crimine uylssis occiditur.
 Palinurus. M. nauis aeneæ submer/
 gitur lib. vi. cap. lii.
 Pamonēs naturalis filius priami li.
 vi. cap. xli.
 Pan filius demogorgōis ex chao fra/
 ter parcarum lib. i. cap. iiii. & i q̄rto
 additur q̄ amauit Syringam pri/
 mo composuit fistulam. & plene.
 describitur forma eius.
 Panes fauni uel saturni filii dei agro/
 rum sunt lib. viii. cap. xliii.
 Pan habuit uxorem eglam tetraē fi/
 liam lib. q̄rto. ca. lxxviii.
 Pan deus archadiae amauit lunā li.
 iiii. cap. xvi.
 Pan gigantes fugiens mutat in hyr/
 cum a parte superiori: sed ab inferiori
 in piscem lib. q̄rto. c. lxxviii.
 Pā filius mercurii & penelopis uxo/
 ris uylssis lib. xii. cap. lxxviii.
 Pan. i. totum lib. quarto. cap. xlv.
 Paneus mons lib. iiii. cap. i.
 Panaliceus lib. primo. cap. quarto.
 Pandora homo uel statua lutea aia/
 ta a prometheo lib. q̄rto. ca. xlvi.
 Panthus militer somni lib. i. c. xxxxi.
 Pandarus menelaum uulnerat lib.
 vi. cap. xxi.
 Pādrafius rex græcorum lib. vi. c. lvi.
 Pandion rex athenarum prognem
 filiam dedit thereo in uxorem li.
 ix. cap. viii. ubi sunt omnia poenica
 & lib. xii. cap. lxxiii.
 Paphus pigmalionis filius ex ebur/
 nica matre cypcum insulam de suo
 nomine paphum dixit: & paphū
 oppidū construxit ibidē lib. ii. c. y.
 Paphum insula cypri a papho filio
 pigmalionis lib. ii. c. y.
 Paphum oppidum i cyprum con/
 ditum a papho pigmalionis filio: i
 quo maxie honoratur uenus li. ii.
 cap. i. Qui honor confirmatur lib.
 iii. c. xxii. & xxiii. & lib. xi. c. q̄rto.
 Parthanopeus meleagri & athlatae
 filius lib. i. c. xxx. sed. lib. ix. c. xx. po/
 nuntur uariae opiones: tādē oc/
 ciditur in bello thebano.
 Parthao filio martis & steropsis rex
 calidoniae lib. quarto. ca. xxxvi sed
 lib. ix. cap. xi. d̄r filius martis: qui
 dicebatur melcager filius melea

gri martis filii.
 Parthenopeya nomen unius syre/
 narum lib. vii. cap. xx.
 Parcaē li. i. ca. tertio. & q̄rto. & xxxii.
 Parnasus biceps uatibus & carmi/
 nibus gloriosus libro quinto in p/
 hemio.
 Paris priami & Heccubae filius. &
 quæcūq̄ dicuntur de eo libro. vi.
 cap. xxii. sed lib. xi. cap. vii. & viii.
 quicquid egit cum Helena & lib.
 xii. cap. xii. tum marie ponitur. & li/
 bro. xii. cap. li. occidit achillem: sed
 c. xlix. dicti libri. xii. iudicat de po/
 mo inter iunonem mineruam &
 uenerem.
 Parthemias iunonis nomen lib. ix.
 cap. i.
 Parthemias d̄r uirgilius: quod uir/
 ginitas sonat. lib. xiiii. cap. ix.
 Pareantes filius pluri nepos lasonis
 a suo nomine paron insula & eius
 oppidum paron dixit: quæ primo
 dicebatur Minoya lib. xiiii. ca. xxx.
 Paron insula ut patet in. c. proximo
 præcedenti.
 Paron oppidum cum tota insula de/
 nominatur a pareante nepote laso/
 nis lib. xiiii. cap. xxx.
 Pasithea nomē unius gratiaē lib. v.
 cap. xxxiiii.
 Patroclus occiditur ab hectore lib.
 vi. ca. xxxiiii. Idē ponitur lib. xii. c. li. lij
 Paulus perusinus anrigatum mā/
 ximus exquisitor i primo prohe/
 mio libri primi. sed eius uita pria/
 mores & officium cum fuerit ma/
 gister & custos bibliothecæ regis
 roberti lib. xy. cap. vi.
 Paulus geometra florētinus miris
 laudibus cōmendatur lib. xv. c. vi.
 Paulus apostolus poeta perius lib.
 xiiii. cap. xyiii.
 Pauo auis ponitur in tutela luno/
 nis cuius caudæ apponuntur ocu/
 li argi pastoris sui occisi a mercu/
 rio lib. ix. cap. i. D
 Pauptatis laudes iclytae lib. q̄rto. c.
 q̄rto ualde plene. i. f.
 Egafus equus alatus neptū
 ri filius & medusæ in tem/
 plo palladis conceptus. li. x.
 cap. xi. sed plenius ponitur omnia
 poetica. c. xxvii. dicti lib. & ca. xxv.
 Pelasgi populi postea dicti sunt ar/
 chades lib. q̄rto. ca. lxxvi. & lib. v. ca.
 xlvi. & lib. x. ca. lviii.
 Pelasgi populi asiatici fuerunt i festi/
 troiatis & denotant a pelasgo rege
 lib. x. cap. lviii.
 Pelasgus rex populos sibi subditos
 uocari uoluit pelasgos lib. x. c. lviii.

Tabula

- Pelagia** græca mulier pelagos asia-
 ticos denominauit a se & pelagiã
 condidit lib. x. c. lviii.
Pelagius filius asii flu. & pibia nil
 aliud li. vii. c. liii.
Peleus eaci regis filius tethim acce-
 pit in coniugem & omnia alia poe-
 tica libro. xii. cap. xlix. & libro. vii.
 c. xvi. tethim a ioue suscepit uxore
 & achillem filium chironi tradi-
 dit lib. vii. c. xvi.
Pelias thessaliæ rex neptuni filius &
 gener salmoei regis ocridis a filia-
 bus li. x. c. xxxii. ubi oia plene. & ple-
 ne et. c. xxxiii. idẽ lib. iii. c. xii. & lib.
 xiii. c. xxvi. occidit & c. Et lib. vii. c.
 v. idem est pelyas & pluuia.
Pelops tatali regis corithioꝝ & tay-
 getæ filius Ipodamiã uxore huius
 dolo Mirtoli lib. ix. ca. vi. & vii. sed
 oia ple. lib. xii. c. iii. idẽ lib. xii. cap. i.
 decoctus & diis comedendus ap-
 positus uiuificatur.
Pelopeya filia thyestis patri egyptu
 pepit lib. xii. c. vii. & ix.
Pentheus echionis fi. & agauis lanias
 a mife & materteris lib. ii. c. lxxv.
Penelope filia ichari & uxor ulyssis
 pudicissima mulier alias meretrix
 apud lib. v. c. xliii. & lib. xi. c. xl. &
 lib. xii. cap. lxxviii.
Penelope alia a superiori uxor tantali
 & mater nyobis lib. xii. c. ii.
Peneus thessaliæ fluuius oceani &
 terræ filius lib. vii. cap. xxvii.
Peyon uxor dædalionis li. xi. c. xvii.
Perseus iouis tertii & danis acrisidõs
 fi. Gorgõi caput abstulit & acrisiũ
 mutat in lapidẽ li. ii. c. xxxii. idẽ cõ
 firmatur li. iii. c. xxxi. ubi addit sa-
 xificasse athlatẽ: sed plena hystoria
 cõtra gorgonẽ ponit li. xi. c. x. Sed
 pfecte habet de gestis a pseo li. xii.
 c. xxv. ubi stellificat sed. c. xxxiii. trã-
 stulit regnũ argiuoꝝ micœnis.
Perseus persei filius sagittarum in-
 uentor lib. xii. cap. xxxiiii.
Persia a pseo iouis filio uicta: & oc-
 ciso libero patre denominatur li.
 xii. cap. xxv.
Persa oceani filia soli peperit oethã
 regẽ colchoꝝ & cyrcẽ li.
Persepolis regia cia perseo constru-
 cta i persia denominatur a perseo:
 quæ postea ab alexãdro diruta est
 lib. xii. c. xxv.
Persius poeta fuit uulteranus libro
 xiiii. cap. xy. & xix.
Pertiacia herebi & noctis filia lib. i.
 cap. xxii.
Pericles atheniensũ princeps dictus
 est iuppiter olympius libro. ii. c. ii.
- Peridememon** Nelei filius & cloris
 uersus in aquilam ab hercule occi-
 ditur lib. x. c. xlii.
Perima filia eurimedõs neptuno
 peperit nausitheon lib. viii. c. xvi.
Perithous isionis filius amicus the-
 sei hypodamiã alias hipocatiã
 ducẽs uxorem cum centauris pu-
 gnat lib. ix. cap. xxxiii. ualde plene
 & libro. xii. cap. lxxviii. Idem lib. ix.
 cap. xxviii. & cap. xxxiii. & libr. x.
 rap. xlix. deuoratur a cerbero.
Perypleus filius pyrrhi lib. xii. cap.
 liii.
Peristera nympa cũ cupidine uer-
 titur in columbam lib. iii. c. xxxii.
Pertarce laus in prio phœmio au-
 ctoris libri primi sed uberior laus
 & multa eius opera lib. xiiii. cap.
 x. sed. cap. xix. dicti libri ponitur il-
 la gloria: q̄ posset poni de aliquo
 mortali: & Robertum regem do-
 cuit poesim. sed lib. xv. cap. vi. coro-
 natur: & numerantur opera eius.
 & cap. xlii. dicti libri. xv. rogatur a
 Roberto ut sibi innotulet africam
 suã. & lib. xv. cap. xliii. dicitur præ-
 ceptor auctoris.
Petrus naufragus liberaf a christo
 lib. iiii. in prohemio.
 Haro rex ægypti magicam
 p exercuit lib. iiii. cap. xliii.
 Pharos insula in conspectu
 ægyptiæ alexãdriæ lib. vii. cap. xi.
Phanet lib. i. cap. vii.
Phanetes primus deorum secundũ
 quosdam lib. i. cap. vii. & lib. iiii. c. i.
Phanestes pastor lib. i. cap. ix.
Phanos lib. i. cap. vii.
Phaelis ci. in finibus pamphilie cõ-
 ditur a mopso filio apollinis lib. v.
 cap. vi.
Phantasma species somni libro. i.
 cap. xxx.
Phabetora minister somni lib. i. ca.
 xxxi.
Pasiphe solis thodii foror fuit li. iiii.
 cap. viii. sed cap. x. dicitur filia solis
 rhodii & uxor regis minois. Eodẽ
 lib. xi. cap. xxvi. peperit minorauꝝ.
Phalifri duo fratres filii iouis tertii
 & talie nymphe lib. xi. cap. x.
Phaliscus lacus i sicilia proprietatis
 mirabilis lib. xi. cap. x.
Phaeton climenis & solis ægyptii fi-
 lius lib. vii. cap. vi. & cap. xl. sed ple-
 nissime lib. vii. cap. xli.
Phaetontis forores fuerunt tres: quæ
 in arbores uersæ sunt li. vii. c. xliii.
Phetusa foror phaetontis mutatur
 in arborem lib. vii. cap. xxxiiii.
Pherita filius crytei ex thyro suscipi-
- tut lib. xii. cap. xxxiii.
Phægeon equus solis lib. iiii. ca. iiii.
Phœbus sol dicitur lib. q̄rto. ca. ter-
 tio. sed lib. xi. c. xvii. ex lichioẽ filia
 dædalionis genuit philomenẽ. &
 lib. vii. ca. xxix. amauit danem pe-
 nei filiã ubi ualde plene. plene et li.
 ix. cap. x. Idem lib. xii. c. xxxvii. uer-
 fus i formã eurimõs martis leu-
 chotois uirtauit leuchotoem: quã
 postea uertit in uirgam thuris.
Phœbe luna est lib. iiii. cap. xvi.
Phetusa filia solis & nereæ in sirilia
 seruabat greges solis lib. q̄rto. c. v.
Phedra filia mynois ex pasiphe cũ
 theseo fugit: & amore Hippolyti
 priuigni sui se occidit lib. xi. c. xxx.
 Eadẽ lib. x. ca. xl. rapitur a theseo.
Phoenix trãformata calistonis no-
 men fuit lib.
Phoenix filius agenoris primo lras
 adiuenit. apud tyrum imperauit.
 bythimiam condidit lib. ii. cap. lv.
 Idem lib. ii. cap. lxxviii. Thebis regna-
 uit senex: & ibi laium genuit.
Phœnices uirgines suas exponebant
 ad quæstum priusq̄ matrimonio
 copularent lib. ii. cap. liii. Idẽ sunt
 opni nautæ lib. q̄rto. cap. lxxvii.
Phæges inachi filius docuit tempo-
 ra per menses & annos diuidi lib.
 vii. cap. xxvi.
Phisichon i primo ptocemio libri
 primi.
Phiton filius demogorgonis & ter-
 ræ lib. i. cap. vii.
Phiton serpens maximus occiditur
 ab apolline libr. quarto. cap. xx. &
 lib. v. cap. tertio.
Phito filia atlantis & terræ stellifi-
 catur lib. q̄rto. cap. xxxiii.
Philomenes filius phœbi ex lichio-
 ne nympa rythara & carmie ma-
 gnus lib. xi. cap. xi. & lib. ii. ca. xliii.
 & lib. v. cap. xi.
Philomelus lasonis filius plutum
 genuit lib. xiii. cap. xxviii.
Philon mathematicus lib. iiii. ca. xx.
Philax locus est lib. iiii. cap. xliii.
Philogeus solis equus lib. iiii. ca. iiii.
Phidippus filius thessali nepos her-
 culis in exercitum troianum cum
 patre iuit lib. xiii. cap. xii.
Phineus rex archadiæ instinctu ar-
 phalaris cõiugis filios excecavit:
 quare læditur ab arpiis quæ dein-
 de fugantur a zetho lib. q̄rto. cap.
 lix. ualde plene. & aliquid tangit lib.
 tertio. rap. vi. & lib. x. ca. lxi.
Phineus filius stenobis & phinei re-
 gis archadiæ læsi ab arpiis libro
 quarto. cap. lix.

Phineus frater cephei contra pfeū bel
lū mouit ualde plene li. xii. ca. xxv.
Philistenes phoenicis regis phoeni/
cum filius sacerdos herculis gadē
ciuitatē cōstituit in littore oceani
lib. ii. c. lvi.
Philistenes apollinis ex cantilena fili
us cōdidit in creta oaxem oppidū
lib. v. cap. viii.
Phistenes thyestis filius ex merope
uxore athrei fr̄is sui a patruo occi/
ditur: & a p̄re comedit li. xii. c. viii.
Phisthenes filius pelopis & hipoda/
miae lib. ix. cap. vii. idem moriens
iuuenis agamennōnē & menelaū
filios cōmendauit atreo fratri. Vn/
de arride dicunt li. xii. c. xi. Sed ca.
xii. relinquitur in dubiū utrū atrei
uel phisthenis fuerint filii.
Phistrarus filius nestoris & euridi
cis comitatur thelemacū euntē la/
cedæmoniam quærentē ulyssēm
lib. x. cap. xxxviii.
Philothetes filius iapeti qui alio no/
mine dicitur ē hespus li. iiii. c. xxix.
Philothetes phyātis filius habuit sa
gittas herculis morientis li. xiii. c. i.
Phyllera satumo peperit chironem
lib. vii. cap. lxi.
Philomena filia pādionis regis athe
narum a rege thereo defloratur
li. ix. cap. viii. & cap. ix. ubi ponun/
tur omnia poetica & libro. xii. cap.
lxxiiii. ✓
Phyllis filia Licurgi regis thraciæ se
suspendit amore furens lib. x. cap.
lvi. ubi plene legas: & plenius li. xi.
cap. xxv.
Phinliāci. condidit in calabria ydo/
meneus rex cretæ lib. xi. cap. xxxii.
Philadelphus in priō phœmio li. i.
Philosophiæ laudes maximæ libr.
xiii. cap. v.
Phoroneus inaci filius rex argiuog
primo argos legibus & iudiciis or
nauit: a quo & locus iuris forū di/
citur lib. vii. ca. xxiii.
Phoroneus primus lib. ii. cap. iiii.
Phorōidis sacerdotis mercurius su
ratur uaccas lib. ii. cap. xli.
Phocus eaci filius a peleo p̄re achil/
lis occiditur lib. xii. cap. xlv. & xlix.
Phocatum pisciū forma & proprie/
tas lib. vii. cap. i. & ix.
Pholus centaurus yfionis filius lib.
ix. cap. xxxii.
Phorcus neptunni filius deus ma/
ris uincitur ab athlante lib. x. c. vi.
Phorbas priami filius occiditur lib.
vi. cap. xxxviii.
Phrixus filius athamātis ex nephi/
le super ariete aureo cum helle fo/

rore fugit odium inonis noueræ
lib. xiii. ca. lxxvi. ualde plene additur
ca. lxxvii. q̄ deuenit ad colchos: ubi
arietem superis uel marri: sacrauit
Et oetæ regis factus gener incau/
tus occiditur: hæc omnia ualde
plene.
Icus fatumi. filius rex auso/
p nia pomonā uxore habuit
& a cyrce muratur in auem
lib. viii. cap. x. ubi sunt omnia poe/
tica. item lib. iiii. cap. xiiii. mutatur
in auem.
Pici auis natura lib. viii. cap. x. & lib.
ix. cap. iiii. dicitur auis martis.
Pythagoras instituit q̄ intra: urus
scholas eius anre quinquennium
de philosophicis non loqueretur
lib. xiiii. cap. iiii.
Pidafus filius bucolionis occiditur
ab euriolo græco lib. vi. cap. xii.
Pierus habuit nouem filias a musis
in picas uersas lib. xi. cap. xii.
Pierides dicitur musæ ob uictoriā
habitæ de filiabus picri lib. xi. ca. ii.
Pigmaleon beli regis filius & fra/
ter didonis plene li. ii. ca. lvi. & lxx.
Pigmaleon filius celicis eburneā sta
tuam uertit in ueram sceminā lib.
ii. cap. xlvii. sed plenius. xlix.
Pilunus rex apuliæ danem acrisio/
nis filiā matrē persei accepit in cō/
iugem lib. ii. c. xxxii. sed lib. xiiii. c.
lv. ponuntur quæcunq̄ de eo scri
pta sunt.
Pilide filia athlātis & etræ stellifica/
tur. lib. iiii. cap. xxxiiii.
Pilon neleus pater nestoris cōdidit
dū a thessalia pellere a fratre pel/
leo lib. x. cap. xxxv.
Pilū a pilūno iouis filio reptore de/
nominatū est lib. xi. cap. lvi.
Pilades strophili socensis filius fuit
uerus amicus horestis lib. xii. c. xx.
Pirous equus solis lib. iiii. cap. iiii.
Pirodes filius celicis regis ciliciz pri
mo ex silice ignem excussit lib. ii.
cap. lvi.
Pyrrha epymethei filia & deucalio/
nis uxor piissima lib. iiii. cap. iiii. &
lib. vi. cap. lvi. sed plenissime po/
nuntur oia lib. vii. cap. xlvii.
Pyrrhus achillis filius gignitur ex
deidamia lib. xi. cap. li. idē lib. vi.
cap. xxy. occiditur ab horeste. sed
lib. xii. cap. xiii. rapuit hermionam
demū occiditur & restituit uxor:
sed omnia quæ sparsim ponunt
leguntur de eo lib. xi. cap. li.
Pyrrhus rex epyrrotarū fuit de ge/
nere achillis lib. xi. cap. lv.
Piro nelei filia & cloris & uxor bian

tis formosissima lib. xlii. cap. xii.
Piragmon filius neptuni ex amphi/
trite coniuge uulcanum iuuat fa/
bricare fulmina lib. x. cap. xvi.
Pireneus musas clausit in perniciē
eius lib. xi. cap. ii.
Piscium laus maxima lib. x. cap. xvi.
Pitagusæ insulæ fimiis abundantes
lib. iiii. cap. xliiii.
Pitumnus filius iouis qa usum ster
corandotum agrorum inuenit sa/
ctus deus stercolinus dicitur est li.
xii. cap. lvi.
Lautus poeta ita pauper fu/
p it: q̄ de die fatigabatur pre/
cio ad molas manuaras: de
nocte uero componebat comœdi/
as lib. xiiii. cap. iiii.
Plexippus filius textii a meleagro ne
pote occiditur libr. ix. cap. xii. sed
plenius. cap. xix.
Pleion athlātis rusci uxor filia ocea
ni pepit plades lib. iiii. cap. xxxiiii.
& lib. vii. cap. v.
Plades filiz pleionis & athlātis stel
lificantur in genu tauri lib. iiii. cap.
xxxiiii.
Ploræ insulæ usq̄ quas zethus & ca
lays fugauerunt arpyas libro. iiii.
cap. lxx.
Pluto satumi & opis filius rex infet
ni lib. viii. cap. vi. ubi ponuntur oia
poetica. & aliqua dicuntur lib. i. ca.
v. & lib. viii. cap. iiii. rapuit proser/
pinam ualde plene & lib. iiii. cap. i.
pariter.
Pluto filius iasonis & cereris nil aliq̄
lib. viii. cap. iiii. & lib. xiiii. cap. xxix.
Pocris filia eristoni uel eristhei uel
hylei & uxor cephalī lib. xii. c. lxxi.
sed plenius lib. xiiii. cap. lxxii.
Podarces Hyphicli filius gignitur
ex sumpto ueneno serpentis libro.
xiii. cap. lvi.
Poetici studiū laus lib. xiiii. cap. xxii.
Poetatum duæ sunt species una ho
nesta alia impudica lib. xiiii. ca. xx.
ubi aperitur dicitur boetii contra
poetas.
Poetis officiū quid sit: & unde dica/
tur lib. xiiii. cap. vii.
Poetis ubi & a quibus primo inuen
ra est libro. xiiii. cap. viii.
Poetæ primo uocati sunt theologi
lib. xiiii. cap. viii.
Poetæ coronantur lauro lib. vii. ca.
xxix.
Poetatum laus & gloria lib. x. ca. ii.
Poetæ & poetis summe laudantur
libro. xiiii. cap. iiii.
Poetatum obscuritas utilis est lib.
xiiii. cap. xii.

Tabula

- Poetae non sunt mendaces lib. xiiii. capitulo. xiiii.
- Poetae prauis fuerunt urbe expulsi secundum sententiam platonis libro. xiiii. cap. xiiii.
- Poetae faciunt de prauis bonos lib. xiiii. cap. xvi.
- Poetarum carmina cibus sunt demorum libro. xiiii. cap. xviii.
- Poetarum libros legere non est crimen libro. xiiii. cap. xviii.
- Poetae non debent omnes urbe expelli libro. xiiii. cap. xix.
- Polidorus filius aegoris regis phoenicum nil aliud libro. ii. cap. lxxvi.
- Polidorus priami filius ex hecuba occidit a polinestore rege thraciae cognato suo lib. vi. cap. xxix. **30**
- Polidorus alius a superiori tamen priami filius & lachoi ab Achille occiditur libro. vi. cap. xxx.
- Polidoris soror achillis spechio fluuio peperit Mnestem nupsit bucion libro. xiiii. cap. xv.
- Polimia una musae libro. xi. cap. ii.
- Polibus rex corinthiorum Edipum nupit i filium libro. ii. cap. lxx.
- Polidetes rex perseum misit ad occidendam gorgone lib. quarto. ca. xxxi. sed perfecte. li. xii. cap. xxv.
- Polideta filius uel filia molossi filii pyrri libro. xii. capitulo. lv.
- Polixo filia atlantis & errae stelligatur libro quarto. cap. xxxiii.
- Poliphemus cyclops neptuni filius ex thosa phorci filia alias mfe lib. x. c. viii. sed li. vii. c. xvii. & li. vii. c. xiiii. amas galatheam iuuenem athim occidit. & li. x. ca. xiiii. ab ulyse priuatur oculo. ubi ponuntur omnia poetica. Sed libro. iii. ca. lxxviii. nuper inuenitur apud drepanum.
- Polites filius priami & hecubae a pyrro occiditur coram parentibus libro. vi. ca. xli. & li. xii. cap. lvi.
- Polippus gener priami occiditur in bello troiano lib. vi. cap. xix.
- Polisena filia priami & hecubae sup tumulo achillis occidit li. vi. c. xx.
- Polimilas nomen est iasonis libro. xiii. cap. xxxi.
- Poliphytes pithoi filius & hypodamiae iuit ad troiam lib. ix. ca. xxxiiii.
- Poliphydes filius mathionis uates egregius aphiarae absorpto a rera substituit li. xiii. c. xli. sed supra eode lib. c. xxxvii. dicitur substitutus fuit theodamas melapi filius.
- Poli duo scilicet arcticus & antarcticus libro primo. cap. vi.
- Pollinices aedipi regis thebacum & iocastae filius cum etheocle fratre occiditur libro secundo. cap. xli. Sed plenius. lxxiii. lxxiiii. & multa ponuntur lib. ix. cap. xxxi.
- Pollux filius ledae & louis tertii uel ryndari lib. xi. cap. vii. oia plene & lib. v. ca. xxxix. & li. x. ca. iiii. occidit amicum bebritorum regem.
- Polus filius demogorgonis li. i. ca. vi.
- Popeius magnus donauit theophoti poetae mitilae civitatis: ut faceret sibi perene nomen li. xv. ca. xiii.
- Portae somni geminae lib. i. ca. xxxi.
- Portunus est nomen melicertis filii athamatis regis thebacum cum hynone matre submersi postquam deificatus fuit: qui graece palemone dicitur libro. xiii. cap. lxx.
- P** Retus rex argiuorum bellorophorem epyrri regno priuauit li. xiii. cap. lvi. ualde plixei. eode. c. filiae eius sunt isanae. & li. ii. c. iiii. dicitur filius abatis regis argiuorum & frater acrisii regis acrisionis aut psei. Idem quod hic ponitur lib. xiii. ca. xxxvi. Sed plene li. xii. c. xxv. & lib. xiii. cap. lvi. dicitur prito lingua pamphila fordidus.
- Praneste filius latini regis laurentum oppidum a se conditum de suo nomine noiauit lib. viii. ca. xix. & lib. xii. ca. lxxvi. hic postea ob lippitudinem oculorum dictus est caeculus lib. duodecimo. cap. lxxvi.
- Praneste ciuitas a filio regis latini conditur & nominatur lib. viii. c. xix. & lib. xii. cap. lxxvi.
- Priamus regis laumedontis filius capis ab hercule li. vi. c. vi. & xiii. Idem li. vi. c. xiii. redimitur. Idem in dicto. c. xiii. & lib. xii. cap. ii. occiditur secundum varias opiniones.
- Prius politis filius regis priami nepos aeneae comes puulus li. vi. c. xlvi.
- Priapus deus ortorum uestis amaris libro octauo. cap. tertio.
- Prima fax libro primo. cap. xxxiiii.
- Procas rex albanorum auentini filius libro sexto. cap. lxxvii.
- Proserpina prima filia primi iouis uxor liberis fratris sui lib. ii. cap. x.
- Proserpia filia iouis & cereris rapita a plutone. i. orcho li. viii. c. xli. ubi ponuntur oia poetica eade lib. x. ca. lxii. dicitur filia regis sicani & cereris. Eade lib. xi. c. vi. dicitur filia tertii iouis & cereris ubi rapita a plutone: & ponuntur alia poetica. similiter ponitur quod positum fuit li. iiii. c. xiii. & xx. c. dicitur lib. iiii. diligenter mercurio.
- Pronapides poetica lib. i. cap. tertio.
- Prothesilus graecus occidit ab heratore lib. sexto. cap. xxiiii.
- Progenies solis odit magna uenus libro tertio. cap. xxii.
- Prometheus iapeti filius ex asia nympha formauit hominem ex terra quem animauit ex igne solis: quare super caucaso lanias a uulturibus uel ab aqlis lib. iiii. cap. xliiii. Idem in dicto. capit. assyrios docuit astrologiam & philosophiam moralem. primo simulacra ex luto composuit: primo ignem puocauit ex silice. Eide. cap. xlvii. dicitur li. iiii. dicitur pyrria. coniunx paruellis eius: & aliqd de eo dicitur in primo prohemio lib. i.
- Procella uetus est tempestuosus cum pluuia lib. iiii. cap. liiii.
- Protheus pastor oceani lib. vii. ca. i. Sed. ca. ix. dicitur lib. dicitur marius deus uates & filius oceani & rhetidis ualde plene. Eode. cap. xvi. dicitur li. vii. consuluit peleus de matrimonio thetidis & idem ponitur lib. x. ca. xlix.
- Proustes latro hospites occidit necat a Thescio lib. x. cap. xlix.
- Progne filia pandionis regis athenarum coniunx therei regis bistoniae filii ithim patri epulandum apposuit: & mutatur in hyrundinem lib. ix. cap. viii. ubi plene sunt omnia poetica & lib. xii. capitulo. lxxii.
- S**ytacus deucalionis & pyrriae filius muratur in aem sui nominis lib. quarto. capitulo. xlix.
- Plytacus unus ex septem sapientibus graeciae lib. quarto. cap. xlix.
- Plyces apollinis secundi & endilichiae filia cum longissima fabula libro quinto. capitulo uigesimo secundo. & libro. ix. cap. v.
- V**teos primo ex aegypto in graeciam danaus fodientes ostendit libro secundo. capitulo uigesimo secundo.
- Purpureus filius tyranis & terrae libro quarto. cap. lxy.
- V**adriga dicitur matri deo cum lib. tertio. cap. ii.
- Quercus arbor attribuitur ioui lib. undecimo. capitulo. primo.
- Quarela herebi & noctis filia lib. primo. capitulo. xxvi.
- Quirinus Romuli nomen fuit lib. nono. capitulo. xli.
- A**damanthus iouis tertii filius ex europa rex libiae & c. libro secundo. capitulo. xxxvi. sed libro. i. capitulo. xiiii. dicitur iudex inferni. & libro. ii. cap. lxxi. confirmatur iouis & europa filius.

Rane fiunt i lycia ex rusticis a lato
na lib. iiii. cap. xx.
Reges quadoq dicebantur ob de/
cus stirpis sine possessioe regni li.
ii. c. xxxviii. Idē cōfirmat lib. ix. ca.
xxvii. ubi addit differentia iter re/
gem & tyrannū & lib. iiii. cap. ii. po/
nunt aliquae proprietates regum.
Remus & romulus filii rheae yliae
nutriunt a faustulo pastore Amu/
liū occidūt. & auo restitūt regnū
li. vi. c. lxx. & li. ix. c. xl. & xl. dicitū/
tur filii martis: nutriūt a lupa. ui/
ua infodit mater. Et ibidē ponunt
tur oia poetica & li. ix. c. xl.
Remus occiditur a fabio duce Ro/
muli.
Refus rex thraciae dormiens apud
troiani occiditur lib. ii. cap. xl.
Reuerentia filia plutonis uxor ho/
noris li. iiii. c. xli. idē dicit li. viii. ca.
vii. ponit tamen incerta mater: Cū
in. vi. c. dicit li. viii. fuerit scripta fi/
lia pserpinæ & plutonis.
Rhea mater deorum lib. iiii. cap. ii.
Rhea ylia numitoris filia uestae di/
ca: q Romulū parit & Remū. &
uiuā infodit lib. vi. ca. lxx. & lxxii.
sed plenius ponuntur omnia poe/
rica lib. ix. cap. xl.
r Ifinor filius Naufitheis regis
phei cum occiditur ab apol/
line lib. x. cap. xviii.
Obertus rex hierusalē & si/
ciliae rudis ad lras fit doctif/
simus p fabulas aētopias: &
Imaxie laudes eius li. xiii. c. ix. & c.
xxii. habuit petrarchā q cū i poeti/
cis etudiuit: ubi iterū ponunt lau/
des utriusq. Idē li. xv. c. xiii. petit a
petrarcha iculari sibi africā.
Rhodii. pugnat cū lictis li. iiii. c. xx.
Romulus primus rex Romanotū
moritur lib. vi. cap. li. sed plene &
perfecte ponitur supra. c. Remus.
Romulus agrippae filii regis alba/
norum filius lib. vi. cap. lxxv.
Roma neptis aeneae Romam urbē
denominauit a se lib. vi. cap. ly.
Roma urbs denominatur a roma
nepte aeneae lib. vi. ca. ly. sed lib. ix.
cap. xl. aliter dicitur: ubi plene po/
nuntur oia poetica.
Ros lunae & aeris filius lib. iiii. cap.
xvi. & xvii.
Rosae conficiunt sacra ueneris ma/
gnae lib. iiii. cap. xxii.
Rubrū mare dē erithreum ab eri/
threo rege lib. xii. cap. xxxviii.
Runchus tytanis filius & terrae nil
aliud lib. iiii. cap. lxxv.
Rustici licti a latona uertuntur i ra

nas lib. iiii. cap. xx.

Abbatum interpretat re/
quies lib. i. cap. xxxiiii.
Sabini docentur discipuli
na augurandi a mega/
lo frigio lib. xi. c. lxxv.

horum mulieres rapiuntur a Ro/
manis lib. ix. cap. xl.
Sabaei populi orientales lib. ii. cap. li.
Salamina cōdit i sicilia a thelamoe
eaci filio li. xi. c. xlvi. sed nō uidef
idē credere. c. xlviii. ubi dē q cōdit
a theucro filio thelamonis.
Salmoncus aoli filius uoluit subdi/
tos credere ipsum fore fulminan/
tē louē. Sed ipse uero fulmine piit
lib. xiii. ca. li. & aliqd dē li. c. xiiii.
Salmacis nympha amauit hermo/
froditū lib. iiii. ca. xxxi. ualde plene.
Salmacis fons chariae lib. iiii. ca. xxii.
Salemptii filia solis custodiebat ar/
menta solis lib. iiii. cap. vi.
Salomon adorauit idolū flexis ge/
nibus & laudes eius lib. xv. cap. ix.
Samum conditur ab angeo lib. xi.
cap. xxiii. sed lib. ix. cap. i. i samo na/
scitur luno: ibiq ē mirabile simu/
lacrū eius. & lib. ix. i. phœmio. Sa/
mii p ceteris honorabāt lunonē.
Santus rex cretae dicitur sarpedonē
genuisse ex europa quam rapuit i
forma bouis lib. ii. cap. lxii.
Sātus equus achillis ab arpya thiel/
la & zephiro gignit lib. iiii. ca. lxi.
Santus fluuius sub silioe fluēs filius
louis tertii lib. xi. cap. xiiii.
Sandoliothes insula occupata a sar/
do herculis filio uocatur sardinia
lib. xiii. cap. vii. ubi dicitur q pri/
mo isula dicebatur ychus.
Sarcophagus archa mortuorum lib.
secundo. rap. iiii.
Sarpedō louis & europae filius li. ii.
cap. lxii. sed lib. xi. cap. xxxiiii. dicit
tur filius louis & laodomiae uel
santri regis cretae: & europae rex li/
ciae a patroclo occiditur ualde ple/
ne. Item lib. xiii. cap. lviii. dē filius
louis & laodomiae.
Sardus filius herculis a libya disce/
dens uniuersam isulam quam oc/
cupauit dixit sardiniam lib. vii. ca.
xxxvii. sed li. xiii. ca. vii. ubi ista po/
mū extēse dicit q isula primo uo/
cabat ychus uel sandaliothes.
Sardinia insula & c. patet supra. cap.
sardus.
Saturnus primus filius Vrani: q di/
ctus est caelius & uestae uxoris lib.
iii. ca. i. Idē dicit dicit li. ca. iiii. sed
addit frater cereris. & ca. xviii. dē
uulcani frater. & xxii. abscidit ui

riā mēbra p̄ris ex quoz sanguie
& spuma maris nascit uenus secū
da. Et lib. viii. cap. i. & lib. iiii. cap. i.
carcerat a tyrano fratre. sed libera/
tur a loue ualde plene ubi pacisci/
tur cū fratre nō educare masculos
filios. Idē confirmat lib. viii. cap. i.
ubi additur q deuorat filios. Idē
debellatur a loue filio lib. iiii. cap.
lxviii. & lib. viii. cap. i. ubi nō solū
regno priuat: sed et relegat apud
inferos. Idē lib. viii. cap. i. italis do/
cuit agroz cultū: & a lano susce/
ptus i italia primo aera signauit in/
riummos. Eidē apud barbaras na/
tiones sacrificabant proprii filii: q
sacra mutauit hercules apud ita/
los. Idē lib. vii. cap. lxii. ex phylera
genuit chironem: sed. viii. cap. lib.
viii. cōcubuit cum phylera i specie
eq & i. i. ca. dicit lib. octauū q si col/
ligunt oia quae alibi sparsa sunt.
Saturni planetae natura & proprie/
tas lib. viii. cap. i.
Saturnalia saturni sacra inuenit la/
nus lib. viii. cap. i.
Sathus iterum bacchi nomen li/
bro. v. cap. xxv.
Satyros fauni uel saturni filios ne/
mog: deos dicit lib. viii. cap. xiii.
Acculi diuifio lib. iiii. ca. v.
f Segesta uel Sergesta uel ege/
sta filia hipotis troiani no/
bilis crinifio fluuiio peperit acestē.
& urbs ab aenea cōdita denoiatur
ab ea lib. vii. ca. xlxx. & lib. xiii. cap.
xx. dē pepisse loui uel heleno aeo/
lum uentotum regem.
Sergesta Segesta uel Egesta urbs in
sicilia: ut pater in cap. supra proxi/
me praecedenti.
Selenes nympha ex archade Ionū
peperit lib. v. cap. xlix.
Semele filia cadmi & hermionis re/
gū thebae a loue amasio fulmiat
lib. ii. c. lxxiii. sed plēius li. v. c. xxxv.
Semones & Semidei fauni uel sa/
turni filii lib. viii. cap. xiiii.
Senecl⁹ herebi & noctis filia. libro
primo. cap. xxviii.
Sēta fauna filia pici regis aufoniae
& uxor faui fr̄is sui qa uinū bibit
uirgis decidit lib. viii. ca. xi. & xii.
Senocrates paup fuit. li. xiii. c. iiii.
Septimana lib. i. cap. xxxiiii.
Septētrio nomē calistoni transior
matae i sydus lib. iiii. cap. lxiiii.
Septentrio uentus septentrionalis
lib. iiii. cap. lliii. Idem dicit lib. iiii.
cap. lvi. frigidus & siccus.
Serapis maximus aegyptioz deus
lib. ii. ca. iiii. Idem apud aegyptios

Tabula

- dicebat apud lib. i. cap. vii. & xxv.
 Sergesta dictū est supra cap. segesta.
 Serpens peruigil custodiebat ortū
 hesperidū lib. quarto. cap. xxx.
 Serpentarius signum i cælo est. lib.
 viii. cap. ii. & lib. xii. cap. lxx. dicit i
 hoc conuersus erichthonius uulca
 ni filius & mineruæ.
 Sextus ragnus filius ragnū supbi
 regium nomē ab urbe expulsi p
 pter a se stupratam lecretiā: tandē
 apud gabios rucidatur lib. xii. ca.
 lxxviii. ubi est plene hystoria.
 Cita Iouis filius arcus & fa
 gittagæ reptor li. ii. ca. lxxvi.
 Scithæ populi i primo pro
 hœmio lib. i.
 Scilla phorci & crotheroos nym
 phæ filia amat a glauco lib. x. cap.
 ix. ubi ponunt oia poetica. simili
 ter. cap. ix. lib. iiii. ponunt oia.
 Scilla patrē nifum regē megarēsiū
 regno priuauit & uita li. xi. c. xxvi.
 Scilla naufragus locus in mari sici
 liæ lib. quarto. cap. vi. sed lib. x. cap.
 ix. ualde plene.
 Scipio africanus recuperauit hispa
 niā. romanis subiecit astos: a serpē
 te gignit: nūquā latrauerūt canes
 noctu occurrentes sibi eunri in ca
 pitolium lib. xiii. cap. lxx.
 Sciron latro hospites suos necās ne
 catur a theseo lib. x. cap. lxx.
 Scorpion orionē occidit li. xi. c. xix.
 Icheus filius philistensis fuit
 sacerdos herculis lib. ii. cap.
 lvi. sed cap. lvii. sit maritus
 Didonis & clā occiditur a pigma
 lione cognato suo. & cap. lxx. iterū
 occiditur. sed latius. cap. lxx. ubi eti
 am uocatur sicarba.
 Sicarba est idem nomē cum sicheo
 lib. ii. cap. lvii. & lxx.
 Sicāus uetustissimus rex siciliæ ma
 ritus cereris lib. iiii. cap. iiii. Idē lib.
 x. cap. lxii. dicitur neptunni: & a se
 isulam denomiāsse sicaniā quæ
 primo trinacria dicebatur.
 Siculo rex siciliæ filius neptunni a
 se dominauit siciliā lib. x. cap. lxii.
 Sicilia patet ut supra proximo præ
 cedenti cap. siculo.
 Sicambriā ciuitatem i getmania cō
 diderūt filii hecto. lib. vi. ca. xxiii.
 Sydera operantur i inferiora lib. iiii.
 cap. xxii. & lib. i. cap. x.
 Siena ægypti ciuitas lib. iiii. ca. xiiii.
 Sigeus mons troianus tenet sepul
 chrum achillis lib. xii. cap. li.
 Silenus alumnus bacchi li. v. c. xxv.
 Siluius posthumus æneæ & laui
 niæ filius Ascanio successit hæres
 imperii albanorum lib. vi. cap. liii.
 & larius cap. lvi. dicti lib. vi. & lib.
 viii. cap. xviii.
 Siluius seu Iulius filius filius Ro
 muli fundauit Romæ familiā Iu
 liam lib. vi. cap. lxxv.
 Siluius alius Iulius filii ascanti fi
 lius lib. v. cap. liii.
 Siluius æneas filius siluii posthumi
 genuit siluiū latinū lib. vi. cap. liii.
 Siluius latus filius filii æneæ lib.
 vi. cap. lvii. & lviii.
 Siluius alba latini filius lib. vi. c. lxx.
 Siluius athis filius albæ filii libro.
 vi. cap. lx.
 Siluius capis filius athis li. vi. ca. lxxi.
 Siluius carpentis filius capis lib. vi.
 cap. lxxii.
 Siluius tyberinus carpēti filius lib.
 vi. cap. lxxiii.
 Siluius agrippa tyberini filius lib.
 vi. cap. lxxiiii.
 Siluius romulus agrippæ filius lib.
 vi. lxxv.
 Siluius auentinus filius romuli fil
 ius lib. vi. cap. lxxvii.
 Siluius numitor prociæ filius a fra
 tre priuatur regno: a nepotibus re
 stituitur lib. vi. cap. lxx.
 Siluāi filii faūi uel saturni siluagæ dī
 Siluanus siluarum deus ciparī
 sum amatum puerum uertit i ar
 borem sui nois. lib. xiii. ca. xvii. &
 iiii. cap. primi libri aliqd dicitur.
 Siluarum & solitudinis igens laus
 lib. xiiii. cap. xi.
 Simethus siciliæ fluuius lib. ix. c. x.
 Simiarū natura & ubi sit copia ipa
 rum lib. iiii. cap. xii. & lxxii. & lib.
 xiiii. cap. xvii.
 Sinon primus autolii filius fur infi
 gnis libro secundo cap. xv.
 Sinon secundus filius sissimi com
 pulit troianos intromittere equū
 ligneum fabricatum a græcis lib.
 secundo cap. xviii.
 Siphilus mōs est ubi. xiiii. filii nyo
 bis sunt sepulti lib. v. cap. xxx.
 Sipontus ciuitas quam construxit
 dio medes dux ethologæ sup mon
 te gargano i apulia lib. ix. cap. xxii.
 Spinx uel spigos fuit uxor cadmi q̄
 reiecta duxit hermionem: quare
 motum ē bellum & regno priua
 rur lib. ix. cap. xxxvii.
 Syrenæ acheloi filia sociæ proserpi
 næ uertuntur in monstra lib. vii.
 cap. xx. ualde plene. Et. xix. cap. di
 cuntur filia illius acheloi: qui pu
 gnauit cum hercule. hæc mōstra
 sospes præterit ulysses. libro. xi.
 cap. xl.
 Siringa amatur a Pane lib. i. cap. iiii.
 Sisyphi fuerunt plures: sed nomen
 cōfundit a poetis. Sisyphus ephy
 ram ciuitatem cōdidit: quam po
 stea Corynthus horestis filius a se
 nominauit corinthum. Idem grā
 di saxo necabat hospites uel ex p
 rupto hismo calce præcipitabat i
 mare. dicit secretarius fuisse deo
 rum: & lædi apud iferos poena sa
 xi. ulyssis pater credit: & occidit
 a theseo lib. xiii. cap. lxxv. & c. lxxix.
 dicit lib. xiii. Tenuit ynonem con
 iugem athamantis regis thebarū
 cum melicerta filio cōcubinalē
 amatam. Idem lib. ii. ca. xvii. cum
 matre ulyssis concubuit. Sed la
 rius cap. xl. lib. xi. ubi occiditur a
 theseo ualde plene. & lib. i. ca. xiiii.
 ponit i inferno pectore saxa uolēs.
 Sissimus filius primi sinonis lib. ii.
 cap. xv. & xvi. nil aliud.
 Sitionii in primo prohemio lib. i.
 Ocignia iuno dicit li. x. ca. i.
 Socomas sol dī lib. iiii. c. iiii.
 Sol primus primi Iouis fili
 us ignorata matre creditur apud li
 bro. ii. cap. v.
 Sol hipionis filius non cognita ma
 tre cum oīs ornāmētis quæ so
 li poetæ dant lib. iiii. cap. iiii.
 Solis equilli. lib. quarto cap. iiii.
 Sol ob fulminatū æsculapiū no
 luit aliquandiu currum ducere li
 bro. v. cap. xx.
 Sol fugiens gigantes mutatur i cor
 uum libro quarto. cap. lxxviii.
 Sol filius illius uulcani: q̄ fuit filius
 nili fuit pater eridani lib. vii. ca. xl.
 Sol filius oceani medicinæ & mel
 lis inuentor lib. vii. cap. lxxv.
 Sol uulcano fūdit concubitū mar
 tis & ueneris lib. ix. cap. iiii. sed lib.
 iiii. cap. xxii. uenus odit omnē eius
 progeniem.
 Sol planeta cum pprietatibus suis
 lib. iiii. cap. iiii.
 Solimiffos fugauit bellophoron li.
 xiii. cap. lxxii.
 Solon solertissimus legum lator iā
 senex in poesim euolauit lib. xiiii.
 cap. iiii. Idem dicit lib. iiii. cap. xix.
 Somnus herebi & noctis filius lib.
 primo cap. xxxi. ubi ponūtur spe
 cies oīum somniū & portæ som
 ni & somni ministri.
 Sophon filius diodori & nepos her
 culis fophacos libycos nomiauit.
 libro. xiii. cap. x.
 Sophaci dicti sunt libyci: quibus so
 phon imperauit lib. xiii. cap. x.
 Sorgia fontium rex i gallia penes

- quem petrarca neglecta amici /
tia summi pontificis pluribus an /
nis uixit opera componendo lib.
xiiii. cap. xix.
- Partanorum spurū restau /
ranr tharenrum oppidum
prius conditum a thara ne
ptunni filio libro. x. cap. xiiii. sed li /
bro secūdo. cap. lxxiii. ponitur qua
re dicti sunt sparthi.
- Sperchius fluui. ex polidore sorore
achillis genuit Mnesteū li. vii. cap.
lxiii. Idem ponitur lib. xii. cap. v.
- Spinga uxor cadmi a uiro pellitur
propter zelum hermiōæ libro se /
cundo. cap. lxxiiii.
- Spingis monstrum Edippus occi /
dit libro secundo cap. lxx.
- Tatua eburnea mutatur in
mulierem lib. ii. cap. xlix.
- Statua mirabilis scāa dau /
ce designans humanum genus li /
bro tertio. cap. vi.
- Stelenus rex argiuorum a danao
regno priuatur lib. ii. cap. xxii. sed
lib. xii. cap. xxxii. ponitur persei &
andromadæ filius.
- Stelenus capanei regis & euannis fi /
lius nil aliud lib. ix. cap. xxxvi.
- Stenobes uel antia uxor preti regis
argiuorum bellorophontem ac /
cusauit de stupro falso licet: & po /
stea se occidit lib. xii. cap. lvi. sed
lib. ii. cap. xxx. dicitur uxor aban /
tis & uxor preti.
- Stenobes uxor phynei regis arrha /
diæ læsi ab arpiis fecit a patre ex /
cæcare priuignos lib. iiii. cap. lix.
- Steropes filia atlātis & pleyonis lib.
quarto capitulo. xxvi.
- Sterculius uel sterculucius satur /
nus est lib. vii. cap. i. & cap. x. dicti
lib. dicitur deus agriculturæ.
- Sterculinus deus stercoreandorum
agrorum fuit louis tertū filius li /
bri. xii. cap. lvi.
- Sterces pyci pater creditur lib. viii.
capitu. x.
- Stennio phorri filia & soror medu /
sæ libro. x. capitu. x. ubi plene sunt
omnia poetica.
- Stix palus uel fluuius iferni acherō
tis & terræ filius lib. iiii. ca. xiiii. &
aliquid dicitur lib. i. cap. xiiii.
- Stilbon mercurius secundus libro
secundo cap. xii.
- Srimphalidæ aues prægrandes oc /
ciduntur ab hercule quæ sunt ar /
pyæ lib. xiiii. cap. i.
- Stracios filius nestoris & euridicis
nil aliud lib. x. cap. xl.
- Strophilus phocensis liberauit ho
restē a furore materno lib. xii. cap.
xviii. sed plenius cap. xx.
- Stratonicus philosophus i proho /
mio libri tertii.
- Strophades insulæ nominantur ab
arpyarum fuga lib. iiii. cap. lix.
- Strophes filius neptunni ex amphi
trite coniuge uulcanum iuuat sul
mina fabricare lib. x. cap. xvi.
- Vbsolanus uentus orienta /
lis lib. iiii. cap. lvi. Idē dī ca /
lidus & siccus. c. lv. dicti lib.
- Subuesperus uentus est libro quar
to cap. lvi.
- Succulæ. hyades stellæ sunt. vii. in
fronte tauri lib. iiii. cap. xxxiii.
- Suprema tempestas dicitur occasio
solis lib. i. cap. xxxiiii.
- Superna uentus lib. iiii. cap. lvi.
- Sus prægnās maectabatur maia &
mercurio lib. iiii. cap. xxxv.
- Susim insigne oppidum persiæ cō /
struxit Mēnon tytonis & auroræ
filius libro sexto cap. x.
- T**ages sine patre Terræ fi
lius aruspriam. artem
primo docuit lib. i. c. xii.
- Taigeta agenoris regis
phoenicem filia loui pe
perit lacedæmonem libro. ii. cap.
xlv. Sed lib. iiii. cap. xxxviii. dicitur
filia atlantis ex pleyone.
- Taigebes uel taigetes mater nyobis
uxoris amphionis quæ ob super
biā perdidit. xiiii. filios lib. xii. c. ii.
- Thales milesius ponit opinionē de
principio rerum. libro primo. in
primo prohemio. & lib. vii. ca. i.
extollitur miris laudibus.
- Talaon filius lasii rex argiuorum.
libro secundo cap. xxxviii.
- Thalia una musarum lib. xi. cap. ii.
- Tantalus tertii louis filius ex plote
nympha rex phrygum rapuit ga
nimedem. diis susceptis hospitio
filium comedendū apposuit: qua
re in inferno inter poma & aquas
positus siti & fame perit libro. xii.
cap. primo. ubi plene uide omnia
poetica. & libro primo. capi. xiiii.
idem dicitur. & lib. sexto. cap. iiii.
rapuit ganimedem.
- Tantalus alius a superiori filius se /
cundi louis rex corinthiorum &
pius homo libro. v. cap. xliiii.
- Tantalus filius thiestis ex merope
uxore fratris sui atrei a patre co /
meditur. libro. xii. cap. v. iiii.
- Tanaquil tarquini prisri uxor por /
tētorum perira dixit Tullium ser /
uilium fururum clarum uirum
deditque sibi in coniugem filiam
- regis: & fit rex romanotum. libro
duoderimo. cap. lxxvii.
- Taprobanes insula. lib. i. cap. vii.
- Tartarus absq; p̄e terræ filius. li. i.
cap. xi. & xiiii.
- Taras neptūni filius tarentum ciui
tatem construxit lib. x. cap. xiiii.
- Tarentum riuitatem construxit ta
ras neptūni filius & restauratur a
spuriis spartanorum lib. x. ca. xiiii.
- Tarquinius priscus rex Romano /
rum cœpit corniculatum oppi
dum: unde Tullius seruilius rra /
xit originem: & occidit a filiis an /
ri martii libro. xii. cap. lxxvii.
- Taumantes mater yridis lib. ix. c. i.
- Taurus fœcundam pasiphem fecit
libro quarto cap. x.
- Taurus atticam terram uastans oc /
ciditur a theseo lib. x. cap. xli. sed
libro. xiii. cap. i. deprehenditur ab
hercule.
- Tellus terræ nomen lib. i. cap. viii.
- Tellumon turpe nomen. libro pri /
mo cap. viii.
- Temporis descriptio lib. iiii. ca. xxii.
- Tenebra herebi & noctis filia dici /
tur libro. i. cap. xxx.
- Terra filia demogorgonis & uxor
tytanis cum suis nominibus & p /
rietatibus libro primo cap. iiii. &
cap. viii. & lib. ii. cap. i. dicitur ma
ter saturni. & cap. xiiii. dicta li. ii.
dicitur mater stigis. & lib. iiii. cap.
primo. dicitur filia demogorgo /
nis uxor cæli uel cælii cui peperit
plures filios. sed libro. ii. cap. iiii. &
lib. quarto cap. iiii. Terra luno ē.
& lib. iiii. cap. xxxv.
- Terram pro maia matre mercurii
colebant Romani: & suem præ /
gnantem maectabant eidem cum
mercurio nato suo. & libro septi /
mo. capi. xix. dicitur mater omni
um fluuiorum.
- Teron uel terion interpretatur stel
la. libro quarto. cap. lxxvii.
- Terpsichore una musarum libr. xi.
capitulo secundo.
- Terenii finalis intentio in comœ /
diis suis & aliorum comicorum.
libro. xiii. cap. ix.
- Tesander argiæ & poliniris filius li
bro secundo. cap. xliii. & lxxv.
- Testorius priami filius naturalis oc
ciditur lib. vi. cap. xlv.
- Testius filius parthaonis ex calido /
ne nymppha uel althea li. ix. c. xiiii.
- Thesalus filius herculis iuit ad tro
ianū exerritum libro. xiii. cap. xii.
- Tethis magna filia cæli & uestæ
uor oceani mater nymphatum

Tabula

- lib.iii. cap.iii. & lib.iii. cap. xviii.
 Terhis marer achillis fuit alia a su-
 priori lib.iii. cap.iii. sed lib.vii. cap.
 xvi. ptheus sibi consuluit de ma-
 trimonio corrahendo. & lib. viii.
 cap. ix. probatur fuisse ochiroem
 chironis filia q. confirmatur lib.
 xii. cap. xlix. ubi nupfit peleo & co-
 uuant oēs dii præter discordiã.
 Teucer regis telamonis & hesiona
 filius lib. vi. cap. vii. quod cõfirma-
 rur lib. xii. ca. xlviii. ualde plene &
 in cypro condidit salaminam.
 Teucer priami regis filius ex nym-
 pha atidona occidit li. vi. c. xxxiii.
 Teucer filius scamandri cretensis
 teucros appellauit a se cū eis una
 cum Dardano imperat libro. sex-
 to cap. xxxiii. & cap. lii.
 Hefeus filius egei regis athe-
 narum & Etræ cõtra ama-
 zonas militans hypolitã re-
 ginã sororẽ cepit. uxorẽ. lib. deci-
 mo capitulo. xlix. ubi quasi plena
 sunt omnia quæ alibi scripta sũt.
 Idem mittitur ad minotaurum.
 libro. x. cap. xlviii. Idem libro. x.
 ca. l. habuit a patre ipetrare quod-
 cunq. uellet. Idem libro. x. cap. xl.
 & libro. xi. cap. viii. rapuit helenã.
 Idem & libro. xi. cap. xl. occidit Si-
 siphum latronẽ. & libro primo.
 cap. xiii. & libro. iiii. cap. xii. ponit
 i inferno dãnatus perpetuo ocio.
 Et libro. tertio. capitu. xxxiii. ual-
 de prolixè detinetur in inferno. Idẽ
 libro quarto. cap. x. & libro. xi. ca.
 xxix. occidit minoraugẽ. & lib. xi.
 cap. xxx. duxit uxorẽ phædrã.
 Thebas ægyptias dereliquit cadmus
 imperans apud tyrum & sydonẽ
 ualde plene libro. i. cap. lxiii.
 Thebas boetias construxit cadmus
 ualde plene libro secundo. capitu-
 lo. lxiii. & lib. i. in prohemio.
 Thelagonus Vlyssis filius ex cyrce.
 libro quarto. cap. xiiii. sed lib. xi.
 cap. xl. occidit Vlyssẽ. & i Italia
 cõdidit tybur. alias tusculũ. Idem
 confirmatur i dicto lib. xi. ca. xlii.
 Thelemachus filius Vlyssis & pene-
 lopis lib. v. cap. xliii. sed plene po-
 nuntur omnia lib. xi. cap. xl. & xli.
 Thelamon eaci iudicis iferni filius
 hesionam laumedontis filiam lo-
 co muneris recepit ab hercule: qa
 primo muros troianos ascende-
 rit ex qua teucrum filium habuit
 relicta patria in sicilia condidit Sa-
 laminam lib. xii. cap. xlv. sed cap.
 xlviii. non idem dicitur de cõstru-
 ctione salaminã.
 Thelephus herculis filius ex ange-
 susceptus in syluis laetatus a cerua
 in lycia imperauit lib. xiiii. cap. xy.
 Theinis deæ oraculum consuluit
 deualion & pyrria pro restaura-
 tione humani generis libro quar-
 to. cap. liiii. Idem ponitur lib. iiii.
 cap. xlvii. & libro. vii. cap. lviii.
 Theodontius quæsitior antiquita-
 tum ponitur lib. i. in secundo pro-
 hemio. sed ualde plene libro. xv.
 capitulo sexto.
 Theodamas Melampi amithaonis
 filius augur ingens loco amphia-
 rai absorti substitutus est lib. xiii.
 cap. xxxvii. sed cap. xli. dicti libri.
 dicitur substitutus poliphides fi-
 lius manthionis.
 Theoclimenes filius poliphidis au-
 gur maximus libro. xiiii. cap. xlii.
 Theologia triplex est. f. poetica & c.
 libro. xv. cap. viii.
 Theoponti mittleno poetæ dona-
 uit Pompeius magnus ciuitatem
 ut nomen suum perenne faceret
 libro. xy. cap. xiiii.
 Thereus rex thrarum filius mar-
 tis uel astorgit bistonidum princi-
 pis ex nympa bistõide gener pã-
 dionis regis athenarum ithim fi-
 lium comedit lib. ix. cap. viii. ubi
 sunt omnia poetica.
 Thepiphone furia infernalis lib. i.
 cap. xiiii. & libro. iiii. cap. viii. plene
 describitur ubi dicitur acheron-
 tis & noctis filia.
 Tefmophoria sacra cereris lib. octa-
 uo. capitulo quarto.
 Thiens filia atlantis & etræ stellifi-
 catur libro quarto. cap. xxxiii.
 Thiene bacchi filius conuertitur in
 uenatorem libro. v. cap. xxvii.
 Thiestes filius pelopis & hypoda-
 miã lib. ix. ca. vii. sed li. xii. ca. v. cū
 atreo fratre uenit in rabiẽm & di-
 scordiam propter stupratam me-
 ropẽ uxorem atrei: ubi omnia ple-
 ne. & in cap. vii. cõcubuit cum pe-
 lopeia filia: unde alia mala maxi-
 ma orta sunt.
 Thilemus eurimedes unus ex ci-
 clopibus uates magnus libro deci-
 mo. capitulo decimoquinto.
 Thimetes priã & arifbã filius ua-
 tes fuit: & patris inimicus & pdi-
 tor libro sexto. capitulo. xlv.
 This filius zethi ex aidona coniuge
 libro quinto. cap. xxxii.
 Thissamenis filius horestis sibi suc-
 cessit in regno libro. xii. cap. xxi.
 Thoas bacchi filius a filia hipypile
 saluatur libro quinto. cap. xxviii.
 Thoas rex in raurica regiõẽ macta-
 tur ab ephigenia sacerdotissa dia-
 nãe libro. xii. cap. xvi. & cap. xx.
 Thoas filius hipypilis & iafonis li-
 bro quinto. cap. xxix. sed pleni-
 us libro. xiiii. cap. xxvii.
 Thomitana isula lib. quarto. ca. xii.
 Thosa phorci filia mater alias filia
 polyphemum neptunno peperit.
 libro. x. cap. viii.
 Thoseus filius thestii regis a mele-
 agro nepote occiditur lib. ix. cap.
 xiiii. sed pleni-
 us. cap. xix.
 Tiberinus filius carpenti filius Ty-
 beri nomẽ dedit rum submerge-
 retur i illo. primo enim albula uo-
 cabat libro sexto. cap. lxiii. & lib.
 seprimo. cap. l. aliquid dicitur.
 Tiberis fluuius a tiberino rege ibi
 submerso dicitur libro sexto. cap.
 lxiii. & lib. vii. cap. l. aliqd dicitur.
 Tibur i Italia oppidũ cõdit a thele-
 gono filio ulyssis & cyrcis li. xi. c.
 xlii. & li. xiii. c. xlviii. xlix. & l. d. ti-
 bur a tiburto catilli filio.
 Tideus œnei regis calidonie filius
 quia menalippum fratrem in ue-
 natione inaduerterent occidit ar-
 gos ad adrastum regem fugit: cui
 factus gener occiditur i bello the-
 bano libro nono. cap. xxi. ubi po-
 nunt oia plene. & lib. ii. cap. xli. &
 cap. lxxii. lxxiii. lxxiiii. aliqd dicit.
 Tiella arpya zephyro peperit santũ
 & balaim equos achillis lib. quar-
 to. cap. lxi. & lib. x. cap. lxi.
 Tigres trahunt currum bacchi li-
 bro quinto. cap. xxv.
 Tidaros maritus ledæ oebali regis
 filius lædã uxorẽ habuit li. v. c. xl.
 Tiphõ uel tiphæus filius tytanis &
 terræ uel tartari & terræ Iouem i
 certamen de regno prouocat. sed
 fulminato supponit trinacria lib.
 quarto. cap. xxii. ualde plene. & li-
 bro secundo. cap. iiii. fratre apim.
 maritũ isidis laniauit mēbratim.
 Tirãni & regis dĩa lib. ix. ca. xxvii.
 Tiresia uates thebanus pater man-
 thonis uaticinatur de narcisso li-
 bro septimo. cap. lix.
 Titus pastor apud quẽ fuit Iauinia
 mortuo ænea lib. viii. cap. xviii.
 Tiro filia salmonei regis & lydis u-
 xor critei filii eoli regis uentorũ
 peperit efonem patrem iafonis li-
 bro. xiiii. cap. xxiii. xxv. & lii.
 Tiromachus filius herculis tebanĩ
 ex megera filia creontis occiditur.
 ab hercule libro. xiiii. cap. ii.
 Titius Iouis secundi filius ex hella-
 ro orcamẽi filia occiditur ab apo-
 lie qa uoluit uinãre Iaronã & apd
 iferos uultures semp cortodit ie-
 cur eius lib. v. ca. xxiiii. Idẽ lib. pri-

mo. cap. xiiii. ponitur i inferno.
 Titonus filius laumedontis auroca
 uxore habuit: & uertitur in cicha
 dam lib. vi. cap. viii. & ix. sed libro
 quarto. cap. xxvii. dicit frater lau
 medontis: & oia alia confirmat.
 Titan caeli & uestae filius: & frater
 saturni terra uxore habuit lib. iii.
 cap. iiii. & lib. i. cap. viii. sed lib. iiii.
 cap. i. dimittens regnum saturno
 cu eo paciscitur ne alit filios ma
 sculos. Idem confirmat. libro octa
 uo. cap. i. & utroq; loco capit satur
 num & opim uxorem eius.
 Titani pugnât contra louem, libro
 quarto. cap. i. & xix.
 Lipolemus fili⁹ herculis ex
 astochia ab eo rapta de ciui
 tate liconiae occidens a un
 culu rhodiis imperauit & i troia
 num iuit exercitu. lib. xiiii. cap. ii.
 Onitrua quo causant libro
 duodecimo. cap. lxxix.
 Tosius filius caeli ab hyrun
 dinibus sumpto exemplo aedificii
 repertor fuit lib. iii. cap. xxv.
 Raimedes fili⁹ nestoris &
 euridicis cu pre iuit ad tro
 ianu bellu. lib. x. cap. xxxix.
 Tracias uentus e lib. iiii. ca. lviiii.
 Triformis luna est. libro quarto ca
 pitulo. xvi.
 Triga currus plutonis tractus a tri
 bus equis libro. viii. cap. vi.
 Trinacria supponitur fulmiato ty
 pheo lib. iiii. capitu. xxii. Eadem
 libro. x. capi. lxxii. a sicano rege sica
 nia dicitur.
 Tripas apollinis e spes laurus coti
 pens tantu tres radices lib. ii. ca. ix.
 Triponus est mercurii nili filii no
 men libro. vii. cap. xxxv.
 Tritoa minerua dicitur a lacu que
 penes primo uisa est lib. ii. cap. iiii.
 Triopatreus primi iouis & pserpi
 nae filius: nil aliud libro. ii. ca. viiii.
 Triton tubicen & praecursor ocea
 ni libro septimo. cap. i. sed cap. vii.
 dicitur neptunni filius uel filia &
 tubicen eius. & lib. xiiii. cap. xxiii.
 Misenu tubicenae aeneae submer
 sit in maci. sed libro decimo. cap.
 primo. triton sonus est.
 Triptolomus eleusi regis filius nu
 tcitur a Cerere. & fruges publica
 bat mundo cum curru a draconi
 bus ducto lib. octauo. cap. iiii. ubi
 ponuntur omnia poetica.
 Triumphus pompam primo exco
 gitauit Dionysius habita uictoria
 de indis lib. ii. cap. viiii. & li. iii. ca. x.
 Triuia luna est lib. quarto. capi. xvi

Tros ecisthonii filius regionē usq;
 runc dictā dardaniā troiam dixit
 ampliato regno: & cu titalo phry
 giae rege bellu gessit ob raptu ga
 nimese lib. vi. cap. i. Idem lib. xii.
 cap. xvi. ob raptum ganimese ha
 buir a loue auream uineam.
 Troia extense ponit. ca. ilion. & lib.
 sexto. cap. xiiii. Er lib. xi. ca. viii. po
 nunt oia necessaria ad troia: & po
 nuntur in cap. proxime praecedeti
 ualde plene.
 Troiulus priami & hecubae filius
 ab Achille occiditur lib. sexto. ca
 pitulo. xxviii. & libro. xii. cap. i.
 Vbalchaim primus faber.
 libro primo. cap. iiii.
 Tullius seruilii uulcaii fili⁹
 ex creta corniculana a forrua dea
 diligit quae p fenestra palatii itra
 bat ad eu. alius filius publii comi
 cularii & ocreatae puellae capti
 uae libro. xii. capi. lxxviii. ubi potit
 historia plena.
 Tulliae duae filiae tullii seruilii coiu
 ges fuere arutris & lucii ptisci targ
 ni filioz ubi notatur q; lucius oc
 cidit soceze & filia carpeiu per cor
 pus patris euexit lib. xii. ca. lxxviii.
 ubi est plena historia.
 Turbo uetoz turbatio lib. iiii. ca. lvi.
 Tumo dauni filio lauinia latini re
 gis filia prom ittit. uxor: quae po
 stea datur aeneae lib. viii. cap. xvii.
 Idem libro. xii. cap. lxx. occidit pal
 lante filiu euadri regis. & capi. lxx.
 occidit ab aenea uel ascanio & oc
 cidit aeneam.
 Tusculu oppidu in Italia secudum
 quosda coditur a thelegono filio
 ulyssis & cyrcis libro. xi. cap. xlii.

 Annus attribuitur bac
 cho. Varro dixit arrem
 poetica parte rheologiae
 lib. i. i. primo. phoem fo.
 Venus prima quae ma
 gna dicitur Caelo patre & dic ma
 tre nata mercurio fratri hermo
 froditum peperit libro tertio. cap.
 xx. Sed cap. xxii. dicti lib. ii. ponu
 tur oia plene Veneri assignata.
 Venus secunda per amputationem
 testiculorum nascit libro. iii. cap.
 xxii. ubi ponit eius miradu simu
 lactu & ualde plene oia sibi ppria.
 Venus tertia iouis tertii filia & dyo
 nis uxor uulcani alias filia Syrii &
 cypriae & coniunx adonis cu mar
 te ligatur adultero a uiro suo: &
 odit omnem prolem iouis: haec di
 citur mater aeneae: meretriciu in
 stituit. & in cypro uiridarium ha

buit amcenum lib. xi. cap. iiii. ual
 de plene. Idem ponitur lib. ix. cap. iii.
 Venus in generali fugiens gigantes
 mutatur in piscem libro quarto.
 cap. lxxviii. & in eodem cap. mura
 rur in anguillam.
 Venus ariadnae donat coronam. li
 bro undecimo. cap. xxix.
 Venus contra psychem irascitur li
 bro quinto. capi. xxii.
 Venus uesta dicitur libro. viii. ca. iiii.
 Venus marica dicit lib. viii. ca. xviii.
 Veneri sit sacrificium i cypro ex so
 lo thure & floribus libro secudo.
 cap. v. & libro. xi. cap. quarto.
 Venus ex syrio hoie & cypria mu
 liere concipit libro. ii. cap. liii.
 Veneri hericinae constituitur tem
 plu in culmine montis propinqui
 drepano lib. x. cap. quinto.
 Veneris planetae natura lib. tertio.
 capitulo uigesimosecundo.
 Venus planeta cum marte partici
 pas quid operatur i natiuitate ali
 cuius libro nono. cap. quarto.
 Veti filii aurorae & aстреi tytanis fi
 lii li. iiii. ca. lii. Sed. c. liii. dicti li. iiii.
 scitati a lunone cōtra louem clau
 dunt i cauernis sub impedio aoli.
 Venti secundu uarios philosophos
 habet uaria nomina & uariatum
 numerum libro. iiii. cap. liiii.
 Ventoz potentia: regides: & nomi
 na libro quarto. cap. liii.
 Veneratio filia plutonis & proserpi
 nae libro octauo. cap. sexto. sed ca.
 septimo. dicti lib. ponitur sine ma
 tre & uxor honoris.
 Vespera tempus post occasum so
 lis libro primo. cap. xxxiiii.
 Vesp stellae nome lib. iiii. cap. xxii.
 Vespugo stellae nome lib. iiii. ca. xxii.
 Vesta prima uxor uranii & celius di
 citur lib. iii. cap. i. & iiii. Item dicit
 tur lib. iiii. capi. & lib. vii. cap. iiii.
 sed ualde plene lib. viii. cap. i.
 Vesta secunda saturni & opis filia li
 bro. viii. cap. iiii. ubi plane ponunt
 omnia poetica dicta de uesta.
 Istocia acherotis & stigis fi
 lia lib. iiii. cap. x. & xiiii.
 Vini usum pcimo athenic
 ses docuit dionysius lib. ii. ca. viii.
 Virtutis templum erat Romae iun
 ctum cu teplo honoris lib. iiii. ca. xi.
 Virgiliae sunt stellae in genu tauri li
 bro quarto. cap. xxxiiii.
 Virbius hippolyti thefei filii nome
 fuit libro. x. cap. i.
 Virbius filius hippolyti & acitiae u
 xoris tumo fauit contra aencam
 libro decimo. cap. i.

Tabula

Virgilius poeta Mâruanus pauper/
rimus & lutifiguli filius libr. xiiii.
ca. iiii. Sed ca. xix. dicti lib. georgicâ
& æneidam cōdidit prope neapo/
lim inter scopulos ad quem nul/
lus accedebat nisi sponte quæsis/
set uirgilium. Sed cap. xiiii. dicti li/
bri aperit quare finxit æneâ uenif/
se carthaginē & dydonē se occidif/
se: cū illis temporibus non fuisset.
Visio-species somnii lib. i. cap. xxxi.
Lyssi non dat pater certus:
u sed uarii. pro cuius genera/
tione moribus uita & obi/
tu lege plene lib. xi. capi. xl. sed lib.
iiii. cap. xl. dirif filius laertis libro.
aũ. ii. cap. xv. & lib. xiii. ca. lv. cre/
dic filius sisyphi. & lib. x. ca. xix. &
xx. simulat isaniã ne uadat ad tro/
ianũ bellũ. & lib. iiii. cap. xiiii. pue/
nit ad cyrcē. sed. vi. ca. dicti lib. iiii.
Cyrces eũ monuit ut abstineret a
præda armenti solis: quod non fa/
ctum ē & piclitari sunt focii. & ca.
lxi. dicti lib. iiii. sterit cum calipso
nymphã filia atlantis annis. vii. &
lib. x. cap. xix. & xx. ab alithe regi/
na & alcinoo rege pheyçũ honori/
fice recipit. Eidē lib. xi. cap. xl. & li/
bro. xiiii. cap. xx. dat eolus uetos li/
gatos in corio bouis q̄ tamen sol/
uuntur a fociiis ipsius.
u Mbr̄i etrusci sunt libro pri/
mo cap. xxxiiii.
Vnxiã iuno dicitur li. ix. ca. i.
dicuntur sponsæ lib. xi. ca. i.
u Olucres obiscenæ idest su/
riæ libro tertio. capi. sexto.
Volupia dea Romanorum
libro quarto. cap. xv.
Voluptas cupidinis & p̄sycis filia. li/
bro. v. cap. xxii. & lib. viii. cap. v.
u Ranus qui postea dictus ē
cælum pater saturni libro.
tertio. cap. i. sed ualde plene
ponuntur historica & poerica lib.
oçtauo. cap. primo.
Vrania una musaḡ lib. xi. cap. ii.
Vros bos syluester sonat latine lib.
quarto. cap. lxvii.
Vr̄sa maior & minor non tingitur
aqua maris more aliorum siderũ
libro quinto. cap. xlviiii.
Vtim nomen ulyssis: idest nullus li/
bro. x. cap. xiiii. ualde plene.
u Vicanus primus cæli filius
ex Minerua secūdi louis fi/
lia: apollinem primum ge/
nuit lib. iiii. cap. xviii. & xix.
Vulcanus louis tertii filius & iuno/
nis: quia claudus de cælo proiciit
in lēnum isulã & educat a simiis.

Huic secūdam quosdã fuit uxor
maya: secūdu alios maieftas: secū/
du in latinos Venus: & dicit faber
Iouis ut quicquid artificiose factum
sit ab eo dicatur eē compositũ ut
arma Achillis: Aeneã: corona ari/
adnã: & c. Hic marrem & Venerē
coeuntes in adulterio colligauit li/
bro. xii. capi. lxx. ubi sunt omnia
poetica. & lib. ix. cap. ii. iterũ mar/
rem ligat cū Venere. Idem lib. x.
cap. xvi. Cyclopes auxiliares habet
ad fulmina fabricanda. Idē lib. se/
primo. cap. secūdo. proiectus e cæ/
lo nutritur a Thetide.
Vulcanus filius nili ab ægyptiis di/
citur opis a quibus custos ægypti
creditur libro. vii. cap. xxxviii.
Vulcanus conatur uiolare miner/
uam lib. secundo. cap. iiii. & lib. iiii.
cap. xx. & lib. xii. cap. lxx.
Vulcaniã insulã habent offirinam
fabrorum uulcãi nec denominan/
tur a uulcano louis filio: sed a quo/
dam nato i emalio qui eas tenuit.
libro. xii. cap. lxx.
Vultur̄us orientalis uentus libro
quarto. cap. iiii. Idem cap. lv. dicti
lib. iiii. d̄r̄ calidus & siccus.
u Xores ab unctiõibus dicũ/
tur libro nono. cap. primo.
V Acinthus puer dilectus
a borea occidit ab eo lu/
dens rũ apolline libro.
quarto. cap. lviii.
Ycarus oebali regis fili/
us ab ebriis agricolis macatur: qa
primo eis uinũ dedit: deide muta/
tur i boerē stellã lib. v. cap. xl.
Ycarus dedali filius in Laberintho
cũ patre claudif lib. xi. cap. xxvi.
Ycarus pater penelopis uxoris ulyf/
fis libro quinto. cap. xl.
Ycerillus imanis hō occidit ab euã/
dro rege archadiã lib. xii. cap. lxxv.
Ycus dicebatur a græcis: sed occu/
pata a sardo herculis filio sardinia
dicta est lib. xiiii. cap. vii.
u Da mons libro. iiii. cap. y.
y Ydeus filius paridis ex oe/
none nymphã li. vi. ca. xxii.
Ydotea filia prothei docet menelaũ
quid de fociiis perditis contigisset
lib. septimo. cap. ix. sed plenius. ca.
undecimo. dicti libri. vii.
Ydra serpens in lerna palude necat
ab hercule lib. xiii. capi. i.
Ydromantia libro septimo. cap. ix.
Ydumeneus filius deucaliõis regis
crethæ cum græcis contra troia/
nos bellum gessit: sed a subditis re/
gno priuatus in calabria pytiliam

condidit ciuitatē lib. xi. cap. xxxii.
Lia quæ & rhea d̄r̄ filia nu/
y mitoris mater Romuli &
Remi uia infodif a marte
corrupta lib. vi. cap. lxxix. & lxxxii.
Ylion filius troi regis troianorũ ilio/
nē ciuitatem inclytam condidit a
suo noie noiãtam lib. vi. cap. iiii.
Ylion ciuitas inclyta: ut patet in ca/
pitulo proximo præcedenti.
Yliona priami filia ex hecuba poli/
nestoris regis thraciã uxor libro
sexto. capitulo. xvi.
Yliõeus phorbãtis filius nepos pria/
mi secutus æneã ad didonē & lãri/
nũ orator fuit libro. vi. cap. xxxix.
Ylus herculis & deianiræ filius pul/
sus a creonte cõstuxit athenis cle/
mentia templum seu misericor/
diã libro. xiiii. cap. vi.
Ylus ascanius æneã & creusã fili/
us libro sexto. capitulo. liii.
y Nachus achaia fluui. oceã
& terræ filius lib. vii. ca. xxi.
Ynachus rex sicyoniorum
a quo flumen achaia denomina/
tur libro. vii. cap. xxi. & xxii.
Yno cadmi & hermionis filia uxor
atamantis nouerca hellis & frixi/
cum uiuo filio se præcipitauit in
mare lib. xiiii. ca. lxxvi. ubi plene oia
de ea. Sed cap. lxxix. dicti lib. deifica/
tur & uocat leucothoe & amatura
& fugit ad sisyphum. & aliquid
dicitur lib. secundo. cap. lxxvii.
y Ocasta creonnis thebani fi/
lia uxor lai & c. lib. serũdo.
cap. lxxix. sed plenius. ca. lxx.
Yolaus filius hiphylei sardis bona/
cõtulit quibus tẽpla meruit & yo/
lenses a se dixit lib. xi. cap. xxxii.
Yolenses sardi populi a yoloao dicti
libro. xii. cap. xxxii.
Yoles filia eurithi regis ætolia fu/
git causa p̄næ necis & herculis
alias omphales lidia lib. xiiii. cap. i.
Yonius archadis filius ex silene ni/
pha yonium mare cognouit &
ionios populos lib. v. cap. xlix.
Yonium mare a yonio uel a yone
dicitur libro. v. cap. xlix.
Yone populi dicuntur a yone uel a
yonio libro quinto. cap. xlix. & li/
bro septimo. cap. xxii.
Yon inachi filia a ioue transforma/
tur i uaccam cum plena sabula li/
bro. vii. cap. xxii. & lib. ii. cap. iiii.
y Permestra filia danai & u/
xor Liniã alias lincei uirum
liberauit a nece cum cære/
rã sorores necassent suos libro. ii.
cap. xxii. & xxxiii. & libro. vii. cap.

xxii. dicta est yon uel ysis.
 Yperio primus tytanis filius & ter-
 ræ solē & lunam genuit libr. iiii.
 capi. secundo. sed plenius capit. iiii.
 & .xvi. dicti libri. iiii.
 Yphates naturalis filius priami oc-
 ciditur libr. sexto. cap. xliiii.
 Yphymedia uel epymedia uxor A/
 loi neptūno peperit othū & ephi/
 altem qui singulis mēsis nouē
 digitis creuerunt & iuuerunt gi/
 gantes libro quarto. cap. lxi.
 Yphiclus aoli filius uolens q̄ steri/
 lis eius uxor conciperet: bibit ue/
 nenum serpentis & genuit filium
 podarcem nomie libr. x. capi. xliiii.
 Sed plenius libro. xiii. cap. liii.
 Yphicleus amphitriōis & almenæ
 filius uno partu cum hercule na/
 tus est libro duodecimo. ca. xxxi.
 sed plenius libro. xiii. cap. i.
 Yphianassa ephygeniæ nomen fuit
 agamēnonis regis filiæ libr. xii. ca.
 xvi. sed cap. xvi. dicitur esse alia ta/
 men filia agamemnonis.
 Ypocras innouauit medicinā libro
 quinto capitu. xx.
 Ypodamia filia enomai regis pifæ
 & elidis ob pulchritudinē perita a
 multis procis cū multi uicti certa
 mine cursus necarent: tandē pelo/
 pi uicta datur libr. ix. cap. vi. & .vii.
 & plenius libro. xii. cap. tertio.
 Ypodamia uel yppocaria uxor peri/
 thoi pro qua pugnatur cum cen/
 tauris libro. ix. cap. xxxiii.
 Ypodamia filia anchisæ troiāi fuit
 uxor Alchataonis troiāi libro sex/
 to capitulo quinquagesimo primo.
 Ypolitus ypolitæ & Thesei filius a
 nouercha phædra falso accusatur
 patri. occiditur & fugatur libr. x.
 cap. xlix. & plenius. ca. l. & lib. xii. c.
 xxx. & libro quinto. cap. xix. uiuifi/
 xatur ab æsculapio.
 Ypolita uel ypolites soror antyopæ
 regiæ amazonū theseo marito pe/
 perit ypolitū filiū libr. x. cap. xlix. &
 cap. l. dicti libr. occiditur a theseo.
 Yppocaria ponitur supra capitulo
 ypodamia.
 Yppotes nobilis troianus egestā si/
 liam super nauicula fortunæ mā/
 dat libro septimo. cap. xlviii.
 Yppologus filius orionis ex candio/
 po sorore sua li. xi. cap. xlix. & .xx.
 Ypolocus bellorophontis filius nil
 aliud libro. xiii. cap. lxi.
 Yppomenes cursu supauit athlātā
 uel athalātē auxilio triū pomoge/
 ueneris: & ābo uertunt i leones li.
 x. ca. lvi. ubi sūt plene oīa poetica.

Ypocrenis fons litterarum libro se/
 cundo cap. lxiii.
 Ypthima filia icharii cæbali regis fi/
 lii. li
 Y Rœus neptūni filius ex Al/
 cione filia athlātis nil aliud
 libro decimo. capitu. xlii.
 Yris nūcia louis monuit ne zethus
 & calays ultra strophades fugarēt
 arpias li. iiii. ca. lix. Eadē li. ix. ca. i.
 dē filia thaumaris & nūcia lunōis
 ubi ponuntur omnia poetica.
 Sander filius bellorophon
 y ris ex archimene uxore in
 bello occidit a solo missis, li
 bro. xiii. capi. lix.
 Ysion filius flegiæ dominus laphi/
 tagæ centauros genuit & sup rota
 uoluitur i inferno libro nono. ca/
 pitu. xxvii. ubi ponuntur omnia
 poetica. Idem libr. i. cap. xiiii. potu/
 tur in inferno.
 Ysyphiles in lēno regina filia Thoā/
 tis regis lasoni pepit duos mascu/
 los. & Opheltē filiam lycurgi ne/
 mei nutrix. & c. lib. v. cap. xxix. & li
 bro. xiii. cap. xxvi. & .xxvii.
 Ysis filia pmerhei uxor apis mem/
 bra lanian mariti ultra paludē sti/
 giā quæ i africa est derulit & c. lib.
 secundo. capi. iiii. & capi. xxiii. sed
 plenius lib. vii. ca. xxii. ubi ipsa hy/
 pnestra & yon dicif. & ægyptios
 litteras docuit. & oīa q̄ scribuntur
 de ea ēt ualde plene lib. iiii. ca. xvi.
 & lib. vii. c. i. colif apud ægyptios.
 Ysmenes edipi regis thebarū & io/
 castæ filia athy cireo desponsatur
 libro secundo. cap. lxxii.
 Ysmazæ ciuitatem torā ulysses uer/
 tit in prædam libro. xi. capitu. xl.
 Ysus priami regis filii naturalis oc/
 ciditur. libro sexto. capi. xxxii.
 This filius pandionis regis
 y thraciæ ex pigne uxore a pa/
 tre comedif libr. ix. ca. viii. &
 ix. ubi sunt plene omnia poetica.
 Ythoneus herculis filius ex paphia
 regnauit in ythone ciuitate boe/
 ciæ & fauit etheocli libr. xii. ca. iiii.
 ythone ciuitas boetiæ ut patet su/
 pra cap. proxime præcedenti.
 Ythone minerua dicif ab oppido
 macedoniæ libro. xiii. cap. iiii.
 Ythone oppidum macedoniæ anti/
 qua sedes mineruæ libro. xiii. ca/
 pitulo tertio.
 Ephyrus uentus occidē/
 talis libr. iiii. c. liii. & .lxi.
 idē. c. lxi. dicti li. iiii. ē sti/
 gidus & humidus tēpa/
 re. & clorinyphā diu

amatā cepit uxore: cui cōcessit oē
 ius i flores eāq̄ postea uocauit flo/
 rā. Deinde cū thiella arpya concu/
 buit & Santū & balaym achillis
 equos suscepit. Idē li. v. c. xxii. por/
 tauit p̄ycem i amœnam uallem
 cum longa fabula.
 Zephos græcum est libr. iiii. cap. lxi.
 Zephs libr. secundo cap. secundo.
 Zethus filius anthiopæ uxoris lici
 uel lyncei regis thebagæ egyptiagæ
 cū amphione fratre occiderit ly/
 cū uel lynceū i ultionē m̄fis li. iiii.
 ca. vii. & li. v. c. xxxix. & li. x. c. xxviii.
 Idē lib. i. ca. lxi. & lib. v. c. xxxix. &
 lib. ix. cap. xxxvii. cū amphione fra/
 tre cadmum regno expulit.
 Zethus fili⁹ boreæ & orithiæ athe/
 niēfis li. iiii. c. lvi. Idē. c. lix. dicti li
 bri. iiii. ualde plene cū fratre calaf
 fugauit arpyas ab aula phynei re/
 gis archadiæ: dicitur idem lib. iiii.
 ca. vi. & li. x. ca. lxi. Finis.
 Laus Deo.
 Versus Dominici Syluestri de
 Florentia super quindcim libris
 Genealogiarum.
 Quæ narrat ter quinq̄ libris Boc/
 catus: audi.
 Primus habet stirpē demogorgo/
 nis æthere dempto
 Aethera concipiet proles cum par/
 te fecundus.
 Cælius in temo: & generis pars scri/
 bit eius.
 In quarto titan dat: & titania ples.
 Est louis in quinto proles: sed Dar/
 danus extra.
 Dardanus & proles sexto sua poni/
 tur omnis.
 Oceanum sobolemq̄ suam dat se/
 primus omnem.
 Octauum satumus habet cum par/
 te suorum.
 Poni⁹ i nono luno: & lunonia ples.
 In decimo Neptunne tua cum pro/
 le notaris.
 Iuppiter undecimo generis cū par/
 te noratur.
 Bissenus louis octo notat cum se/
 mine natos.
 Tertius a decimo sobolem Iouis ex/
 plicat omnem.
 In decimo quarto contra hostes in/
 uehit auctor.
 Quintus ab obiectis decimus de/
 fendere curat
 Hoc ter quinq̄ libris epigramma
 dominicus addit. Finis.
 Laus Deo.

De Montibus

Ioannis Boccatii de Certaldo: de Mōtib: Syluis: Fontibus: Lacubus: Fluminibus: Stagnis: seu Paludibus: de nominibus Maris: Liber incipit foeliciter.

Sirreeram equidem fessus a labore quodam egregio: & aliquali ocio uires restaurare cupiens: Venit in mentem Socrate olim diuini luminis iubar i terris solitum cum a meditatione caelestium surgeret: supposita cruribus harundine cum paruulis filiis ludere. Ac Scipionem africanum & Laelium insignes romanorum duces ab arduis retpu. opportunitatibus paulorum respicentes: nonnunquam maris in litore teretes calcalos: et castas concubas conseruisse ritu patroge colligere: ne dum tempus ad recreandam uirtutem praestaret: tacite nil ageres subintraret ierna. Quos tanq̄ inelytum laudabilem exercinorum specime imitaturus: ne omnino tepus inertio elabatur: assumpsi loco iocosi laboris studentibus poetage illustrium libros aut antiquog: historias reuoluentibus i aliquo leui opere: si possem: uelle prodesse. Me mini quippe tales & potissime q tracti desiderio rudes stadium intrant studiorum: huiuscemodi circa integrum lectionis sensum impediri plurimum: dum nonnunq̄ montium: syluarum: fontium: fluuiorum: stagnorum: seu paludum uel maris occurrit uocabula. aliter: intelligendo q̄ debeant: utputa dum montis nomen pro flumine: dum paludis p monte seu syluae ciuitatis uel prouiciae loco sumitur: facile sensus historialis confunditur & esto aliquando proprie assumatur: existimatione etiā eruditi persaepe falluntur dum montem seu fluuium q̄ in occiduo est arbitrantur sub oriente sole consistere. Ad euitationem quorum & indebitae existimationis amouendos errores: celebres inter auctores quoscūq̄ & potissime genes mōtes: syluas: fontes: lacus: fluuios: stagna seu paludes: & maria: & quo sub caelo effluant & consistant ut comperi mēs est. Et ne multum talia scrutantibus euoluere necesse sit: per ordinem litterarum alphabeti describam singula. Sane quonia e mōribus excrecere syluas: emanare fontes & flumina: a quibus lacus paludes & stagna cernimus exoriri: de montibus primum scribē dum non incongrue ratus sum. Sunt igitur ut liq̄do pater: montes terrarum eminentiae quaedam in caelum: non tamen aequae surgentes: & ex his aliqui faxei: nonnulli terrei sunt. Qui in sublimi magis effertur: faxei omnes. qui uero humiliores persaepe cōperiuntur fere semper terrei. ex his colles quos ut plurimum montium summitates in longū protensas dicimus: & promontoria quae sese in maria propelluntia cernimus oriuntur. De quibus indistincte cū montibus mentio fiet. Is tamē ante alia quae so faucat operi: qui illos ab orbis condicione constituit: & ex excelso eorum altitudines metitur & conspici.

Alac mons est: cuius nomē alii diuidēte mōte interpretat. Alii uero leucū. i. limpīdū seu lubricū: & i syria cōstitutus eminent. Abarim mons est excelsus diuidens terram amon & eufratis a terra promissionis cōtra Hie-

rico iordanem usq̄ fluuiū radices protendens ostēditur q̄ppe ascendētib: in eston: insignis autem ē monte Moysis icliti arq̄ primi Hebreog: ducis.

Abila mons est in mauritania caelsitudine leuatus in sydera: oppositus Calpe monti: qui in hispania est: quos ambos Hercules esse colūnas aiunt: uolueretq̄ ex ueteribus quidam hos unum & idem iadudum colle continuato fuisse montem herculeaq̄ uirtute fuisse diuisum & ex oceano quod ante non erat itromissum terris marc: quod postea in hodiernū usq̄ diem mediterraneum dictum est.

Acantius promontorium est magnesia.

Acantus mons est Oetoliae.

Actium promontorium epyrthi est: memorabilis naualis pugnae Octauianū Caesaris uictoria: & clade Antonii & Cleopatrae.

Acraea promontorium est olim Iunoni sacrum sese effundens in mare aduersus sicyonem a corintho nō amplius. viii. M. p. distans.

Acontius mōs ē magnesia: seu ut aliis placet Boetiae. Acrocerantii montes excelsi sunt inter armeniam & hiberiam sic dicti: eo q̄ fulminibus laepissime infestentur. Nam ceraunos graece latine dicitur fulmē. & secundum alios atros ignis. ceraunia summitas quasi montes ignitas habentes a fulminibus summitates.

Acroceraunium promontorium est epyrthi: in angustias adriatici sinus emissum inde dictum q̄ monti bus cōterminū: qui & acroceraunii dicunt eadē ratione qua superiores diximus nominatos

Acrocorinthus mōs est altitudinis eximia iter aegum mare & corinthium sinū positus adco q̄ utruque in umbret mare.

Adilifius magnesia mōs ē: ut nonnullis uidef boetiae. Adoreus mons est phrygiae ex quo sangarius erumpens fluuius per phrygiam labitur in bithiniam.

Aphelanta sunt qui dicant mōtem esse tarso cilitiae. alii uero dicunt in sinu argolico positum: q̄ eo magis credo: eo q̄ tam primi q̄ secundi conueniant in hoc q̄ ex eo perseus ad occidendam gorgonem iturus uolatum arripuit. & amphiarus & melampus uaticinaturi de bello rhebano ab adraeto missi in eā ascenderunt: q̄ graeci omnes ad hoc in cilitiam non iuissent.

Aga mons est maioris armeniae ex quo ueteres eufraten fluuium emanare testantur.

Aganippe mons est boetiae: qui primo enippe dictus est musis sacer.

Agolonius unus est ex archadiae montibus.

Agragas mons est Siciliae: haud longe a gela muro olim cinctus habens in summitate oppidum. Conseruere quidem ueteres apud eum optimos equos alere: & ex inde in graeciam ad agones traasmittere.

Agrispecula mons est moabitaram: qui eo q̄ uehementer praeruptus sit: a nonnullis uocatur excisus: & haud procul ab aenone mari supereminet moruo. in cuius summitate Balach filius Beor deduxit Balaam diuinum ad maledicendum populo Israel.

Agrosus mons est: ubi nunc Roma: quē Faunus rex euandro archado exuli cōcessit & ipse palatinū postmodum appellauit.

Agued mons est britannia: albania: propinquus & ca-
stro etiam puellarum.
Alafrice promontorium est in creticum procurrens
mare: non longe a ptolomaida qua: barce uerusto no-
mine dicebatur.
Albanus mons est in latio in quo olim Iulius ascani-
us ciuitate condidit albam: sic a sue alba: dum a troia
cum patre profugo uenisset ibidem inuenta: nuncupatum a
ciuitate monte existimo.
Album promontorium est in syria longe a Colonia
Claudii caesaris ptolomais seu acreon tendens in ma-
re syriacum.
Alburnus mons est in lucania: qua: hodie calabriae
pars est.
Alcion mons est in macedonia.
Algidus mons est haud longe ab urbe romana. xx. M.
pass. in quo eiusdem nominis oppidum: hodie sylua la-
trocinis incolarum accommoda.
Alimpus mons est in insula mitilena seu lesbos: a conti-
nenti distans non amplius. vii. M. pass.
Alocrine mons est in minori asia ex quo Menader flui-
uius emittitur.
Alpes montes sunt seu mons pluribus & excelsis cacu-
minibus distinctus: togata gallia diuidens a comata:
haud longe a nicea urbe incipientes. & seruidum quosdam
in macedonia usque tendentes: hos quidem ex Hispania
in Italia ueniens Hannibal poenus peruios fecisse cre-
ditur cum quodam eminente atque in uio scopulo impedi-
tus illum aceto ac igne dissoluerit.
Amaleth mons est in syria in quo phraton oppidum
unde fuit abdon iudex olim populi israel.
Amanus mons est in quo oppidum bomite: & in ora
oppidi mitiandros incipientes separat Syriam celem a ci-
licia: a parte altera eius plura effluunt flumina: ut an-
drochus: pinarus: lycus: & sinus qui ab aliquibus thau-
rus nuncupatur.
Amozanius mons est in maiori asia praeter cuius ra-
dices termodon habitur amnis. Dicitur enim hic mons
ut nonnulli arbitrantur ab amazonibus: quae penes eum
primo conuenerint.
Ambra mons est apud britannos iuxta salesteriam olim
hodie cercarade.
Ami syluestres sunt indiae montes ea in regione qua:
dedala alexandri macedonis temporibus dicebatur.
Amodes promontorium cilici maris est inter Cidnum pira-
niumque fluuios sese protendens in cyprum.
Ampelusia oceanum occidenti extremum promontorium est in
mauritaniam ultra herculis columnas: ubi quondam lusa
& cocta fuere oppida postea tigi: a quo tigitana mau-
ritania dicta: quod oppidum ab antheo fuisse conditum
asserunt: hoc tamen promontorium acri aliter noiant.
esto idem quod apud graecos ampelusia sonet. in eo quod
dem prisca dixerunt specum fuisse herculi sacrum: & inde
tingi oppidum ut dictum est anthei opus: cuius in rei
testimonium ostendebant incolae parmam elephantini-
no tergori exactam: adeo ingentis magnitudinis ut
nulli hominum aeuo Neronis principis usui esse potuisset:
ser: eaque incolae ab antheo gestata asserunt: & ob hoc
praecipuo honore celebrem seruabant.
Ancoranus mons est ceterioris mauritaniae cupressi-
bus laudatissimis ad quodcumque opus abundans.
Anemurium promontorium est a pamphilia distin-

guens aliciam.

Angaris mons est iudaea. & ut percipi potest haud longe
a samaria.

Agnius mons est excelsus apud gallos ligures frimates.
Anasiui montes dicuntur esse boetiae: quos penes aiunt
morari musas.

Antelibanus mons est arabiae: libano ad orientem ap-
positus: in quo aequae cum libano colligi thura dicunt.
extenditur quidem circa regiones urbis damascei: &
in sortem cecidit tribus Manasse.

Anthimum promontorium quod penes corinthiaci
sinus est: non amplius. M. pass. latitudinis habens.

Aonas heliconis monte dicuntur esse boetiae: musis sacrae
nec deest qui dicat aonem thraciae motem: & ab eo
aonidas dici musas.

Aothe mons est insulae famosus: sese in altum erigens
per. x. M. pass.

Appenninus mons ingens: a nonnullis quem paulo-
ante nominauimus alpes creditus est. Et penitus uo-
lunt denominatum ab Hannibale poeno: a quo primo
peruium factum putant. Sed opinio longe uulgatior est
eum esse apenninum qui omnem in longum tendens
Italiam in partes separat duas & a dextris inferum spe-
ctans mare: a sinistris autem superum: in siculum us-
que fretum progreditur. Hic autem secundum quos-
dam a promontorio monichi esse finem ligustini ma-
ris incipit. Unde & alpes & in aquilonem fere tendens
una cum alpiibus a dextris linquit bagiternos. & cum-
ad manruanos gallos deuenit: in orientem flectitur
eis a sinistris derelictis: & Seganis a dextris ubi albin-
tinulo & albagaunum & ienuam & uelliates gallos
cum ex parte alia habeat cispadanos & augustam tau-
rinorum. Alii uero putant inter ueneris portum &
Macrae fluminis hostium quod penes ut arbitrantur
aliqui Ligustinus inchoat sinus: eum initium sume-
re: & in boream pauxillum tendere: ac iam dicto mo-
ti separanti cispadanos gallos a Liguribus in sinibus
ueliatum ligurum iungi. & inde in euro austrum uer-
gens tyrrhenum mare: Lunam ciuitatem: Lucam: Pi-
las & nobilissimam tusciae ciuitatem Florentiam ad
meridiem finit. Ad aquilonem autem padum fluui-
um: Parmam: Mantuam Virgilii: Rhegium Lepi-
dum: Mutinam: & studiorum matrem Bononiam.
Hic a dextris ad ulteriora procedens: Aretium: Cor-
thonam: Transimenum lacum: Perusium: Fulgineum
Spoletum: alias Spolitium: Meueniam: Tudertum:
Vulsinas: Faleras: Narinas: & olim rerum dominam Ro-
mam urbem conspicit. Aleua autem Comelii foris:
quod & Imolam dicimus: Fauentiam: & Rauennam:
& Sabinorum Coloniam: Forum Liuii & Pompili-
i inde curuam Cesenam: Ariminum: Pensaurum sortu-
nae phanum: & Senogalliam. Tandem sese in modum
cubiti flectens seu sui potius parte iaciens inde adria-
rium promontorium facit: cuius in extremitate
Anchonam ueteres condidere graeci: inde Fitium
Picenum: & esrulum: & post hos Marfos pelignosque
populos: donec alium flexum faciens altissimis uer-
ticibus Garganus dicitur in adriaticum deuehatur
fretum: sub quo syponrum uetus Diomedis oppi-
dum. Demum praeteruehens a dextris urbem Ty-
burim: Catilli: Penestras: Ferentium: Febracte-
riam: & Aquinum linquit: & maximum sui in ty-

De Montibus

sthenum protendens brachium: **Volsos** fere omnes includēs in **Cyrceū** definiri montē: quē uetus fama ē extitisse iam dudum **Cirris** ueneficæ regiam. Hinc theanū **Sedecinum**: & quas dixisse debueram: **Tera** cinam atq; **Caietam**: **Suessam**: **Mintumas**: **Capuam** atq; **Neapolim**: & **Sânio** atq; **Lucania** **Cápaniam** diuidens scabrosis culminibus in sinē cápani sinus excurrit **Minerua** promontoriū fere usq; pten dens i **Capream** icludēs cū **campania** **Vesuuu**: **Pompeios**: **Noceriam**: **Stabiá**: **Surrentū**. Post hæc habens in uisceribus **Beneuētū**. Hinc **Salernū**: **Lucanos** **Bcutios** q; omnes: mutato nomine **Calabros** nominant incolæ: spectans nō definit: donec **Rhegiū** extremum **Italia** oppidum sese uehendo contingat: relictis a **leua** **Dauni** regno **Bardulis**: **Bario**: **Brúduisio** atq; **Tarento** & suorum saltuum icolis **Salētinis**: **Petilia** idu mei. **Cretone**: **Caulone**: **Locris** q; atq; **Salco**: & **Leu** **copetrá** linquens: ubi supra diximus in fretum secus **Rhegiū** finem fecit diuisus: ut creditum est: & saxorum ingentiū fracturæ testantur terræ motu a **Peloro** primo in **Italiam** uerso siculorū promontorio & uariis multisq; uorticibus insignis in se multa continet oppida: & pascuis syluisq; abundans ex se hinc inde flumina emittit maxima & famosa.

Apollinis promontorium in **aphrica** est inter candidum & **mercurii** p mōtoria in **sardiniam** se ppellēs.

Aprodiasias promontorium est minoris **asiæ**.

Aracynthus mōs est **Minerua** sacer & celebris carminibus poetarum. Verum ueteres in qua sit regione non concordant. nam alii dicunt eum **atticæ** regionis montem. quidam eum esse **thebanum**: nonnulli **ambracium**: & alii **archadum**.

Ararath mons **Armenia** maioris est: in quo ueteres omnes concordare uidentur **archam** **Noe** cessante diluuiio confedisse: & eius reliquias consueuere peregrinis indigenæ demonstrare: dixeruntq; **armeni** loco exitum seu egressum: eo q; ibi **Noe** **archam** egressus sit.

Araxum **Pelopōnesium** promontoriū in **cephalonia** uersum.

Arentinus mōs est haud lōge ab **urbe** **Roma**: in quo **prænestæ** ciuitas sita est.

Arcabrum seu **arthabrū** promōtorium **Hispania** uterioris est: uasto se cornu protendens in mare: & **hispaniam** uersus occidentū finiens: terras **maria** cælūq; determinare uidetur. hoc alii **Olisponense** dixerunt ab oppido ei opposito. Et quidā uocauerunt **magnum**: eo q; maris occupet plurimum.

Arcobares mons **India** est: quē alii **acobates** dicūt: insignis quidem: eo q; ex se **Gangē** profusissimum orientalium flumen effundat.

Argæus **capadocia** mons ē: arduus plurimū: & omni tempore pruinis rigens: eum q; dei habitaculum ueteres acolæ credidere. Subiacet ei **Mazata** ciuitas **Capadocum** metropolis.

Ariobargenes mons est **asiæ** inter **massagetas** cōstitutus & **parthos**.

Arius mons est in **insula** **chio**: in quo nascuntur optima uina a monte **aruifia** nuncupata. esto sint qui dicant eū promontoriū & **aruifium** uocitatū.

Arpendus mons est **pamphilia**: cuius in radicibus eu **rimenidum** defluit fluuius.

Artagus mons est **capadocū**: sub quo **Maizacū** ciuitas quæ postea **caesaria** nominata est, credo idē cum **argo** de quo paulo ante dictum est.

Artemisius mons est **archadia**.

Artemius in **argolico** sinu mons est.

As mons est **macedonum**.

Ascreus mons in **boeria** est: a quo & uicus **denoiatus**, unde poeta insignis **Hesiodus** oriundus.

Asterion mons est in sinu **argolico**.

Astrixim mons est **aphricæ** ab **aquilone** habens littorales **aphricæ** populos: a meridie uero **harenas** iacentes ad oceanū usq;: in quibus uagant **gaulales** **æthyopes**: alii uero eum **mauritania** montem uolunt. esto non multum inter sit. nam & **aphrica** & **mauritania** iunctæ sunt.

Asuaus mons est **chaonia**: cuius in radicibus **aous** fluuius.

Ater mons est **aphricæ** e regione **subatra**. hic quidē **igo** **spario** ab oriente in **ocriduū** protenditur: & a **nostris** **ater** uocat: eo q; adusto similis sit nec distat multum a **Matelge** oppido **garamantum**.

Athlas uetustissima fama celeberrimus mōs est. Hūc alii in extremis **mauritania** finibus consistere uolunt. alii ab **æthyopibus**: **clara** **diris** & **flumine** **banibaro** ad montem **thenotema** dicunt: & promontoriū **hesperū** decem dierum atq; **noctium** nauigatione per oceanū eum locant. Mons quidē supra nubes excelsus uertice: aspectu squalidus ea parte q; spectat oceanū a se denominatum. qua uero **aphricam** p spirit nemorosus atq; **opacus** & **fontibus** atq; **fluminibus** irriguus: & omnium generum fructuum abundatissimus. Eius supremum **rulmē** semp assertunt esse **niuosum**. Inferiores aut partes a **serpētib** **elephantibus**: & **brutis** aliis occupatas aiūr. Præterea referunt **tanra** **taciturnitate** **silere** p diē: ut non absq; **horrore** quodā & **occultæ** **diuinitatis** **suspitiōe** **adeatur**. Noctē uero ad instar **cæli** **crebris** **lucere** **luminibus**: & **resonare** **cantibus** atq; **tinnibus** **cymbalorū** **tibiacū** & **sistularū** **egipanorū** atq; **satyrorum**. Sunt insup qui referant **imas** eius **radices** **densis** **altisq; syluis** **repletas** **incognito** **ex** **genere** **arborū** **proceritate** **spectabilem**: **frondesq; cupresso** **similes** **habentium** in **rore** **ualētes** **perpetuo** **easq; præter** **odoris** **suauitatem** **obduci** **lanugine** **quadam** **ex** **qua** **si** **arte** **exulta** **sit**: **possint** **nō** **aliter** **q; ex** **bombice** **uestes** **fieri**. Hunc insuper nonnulli **thelamonē** **noīari** uolunt: sicut **nilū** **flumen** **melonem** **assēcut** **nuncupari**.

Athos **macedonia** mons est: seu ut quidā **perhibēt** **thracia**: **mari** **ægeo** **supeminens**: & **altitudinis** **mirandæ**. Asserunt quidē eum **umbram** **suā** in **Lēnum** usq; **insulam** **efferre**: **quam** **aiunt** **alii**. **lxx. M. passuū**. **Ahi** uero. **lxxxvi.** ab **Atho** **distāte**. Huius præterea uertex ut p cōperto demonstrant: uentos **nubesq; superat** cū **relictos** **riñeres** **annui** **sacri** **aliquibus** **caracteribus** **isignitos** **anno** **trāfacto** **redeūtes** in **nullo** **mutatos** **iueniāt**. Dicūt enā huius in **culmine** **fuisse** **oppidū** **noīe** **acrothō** **seu** **acrochaon**: **ibidēq; ætatē** **hoīum** **dimidio** **q; alibi** **longiorē**. Extat etiā hic mons **superbiæ** **Xerxis** **perlag**: **regis** **perpetuū** **monumētū**. nā **aduersus** **atheniēses** & **lacedæmonas** **ueniēs**: cū **iter** **festū** & **abidone** **ponte** **facto** **ex** **asia** in **europā** **pedibus** **ingentem** **trāicisset** **exercitum** **Athon** **superare** **classe** **disposuit**:

eo q̄ defesso hominum opera a continenti disiunxit nauigabili facto itinere longitudinis. lxxx. M. pass. cū latitudinis esset. M. d. & sic a thon non solum montem sed mare undiq̄ circumdatum traductis nauigiis insulam dereliquit.

Arntas achaiā promontorium est: haud longe ab asino sinu.

Auene promontorium mauritaniā occidentale. nā iter istud & calpen gaditanū coartatur fretum.

Auentinus ex septem urbis Romae montibus unus ē quem aliqui uolunt ab auibus e tyberi ascendenti bus nominatum. alii uolunt ab auentino aboriginū regē ibidem occiso atq̄ sepulto nuncupatum. Sunt & insuper qui dicant eum a sabinis ibidem a Romano susceptis a quodam prouinciae suae monte no men impositum. aliqui ab aduentu hominum: eo q̄ ibi commune latinorum dianae templum constitutum sit dictum. Nonnulli alio ab aduentu appellatum. nam dicunt eum montem pasadibus a caenis fuisse disclusum: & eo q̄ ex urbe ratibus ibidē uehretur: auentinum uocatum.

Aulon mons est uinetis abundans.

Azan phrygiae mons est in quo iuppiter & cybeles coli consueuerant. alii putant apud archades esse: & ibidē eo ritu quo apud phrygios colebantur: coli iouē matremq̄ deorum.

Azara mauritaniae montes sunt determinantes a mauritania africam.

Aal mōs Ermon circa libanū in sinibus alouphilorum ē. aliqui eū dicunt baalermōnem quem ego sic uocari arbitror.

Balbus mons est aphygiae: insignis latebra Massinissae regis a syphace superato. ē. n. fontibus abundans & pascuus: agroq̄ carthaginiensi propinquus.

Balissa mons est galliae cisalpinæ situs apud ligures.

Bargillus mons phoeniciæ syniae conterminus est.

Barbastenes mons ē laconum: non amplius. x. M. pass. a lacedaemone distans.

Bebius campaniae mons est ignē ad istar ætæ sycyllae uaporans.

Befegor & segor montes moabitarum sunt: quorum in summitate balaā ariolus a balach rege deductus est ut malediceret israelitis.

Berecinthus mons est phrygiae in quo dudum cybeles mater deum ritu gentilicio persanctissime colebatur: a quo etiam berecinthia dicta est.

Beris super inuiniandam in armenia mōs est: in cuius uertice arbitrati sunt ueteres multos tempore diluuii saluatos. nec desunt qui dicāt ibidem archam applicuisse Noe: & diu post ostensam ab icolis seu eius reliquias extinxisse.

Binon promontorium ultra cyrenem est inter duas syrtes protensum maiores claudens.

Blagnia mons ē hybernicae: cuius in radicibus tres nobiles scaturiunt fluiui: berua: eorus: & syrus omnē fere irrigantes insulam.

Boreas mons est epyrrii. dyrrachio primus.

Borion promontorium numidiae sic a graecis dictum q̄ a borea uento infestetur ei quidem hyporegius superimpositus in hyponis nomen permutatum.

Brutium hispaniae promontorium est.

Brutium promontorium Italiae in ionum mare tendens haud longe a caulona & consentia.

Bracae montes sunt determinantes mauros superiores & aethyopes perosos a radicibus nigrensum fluiuium effodentes.

Brilefus aphygiae regionis mons est.

Buli mons est syniae haud longe a gari.

Aas mons ē syniae in tribu effraim: insignis tumulo lesu filii naue. nam diu apud uicantanam sepulchrum eius ab incolis forsibus ostensum est.

Cadistus seu calistis cretensium mons est adeo in uertice cadēs ut a nauigantibus nubes potius arbitrentur quæ uertex.

Cæma mons est alpium dirimentium togatā galliā a comata ex quo uarus fluiuius emittitur.

Caphareus mons est euboeae altissimus: promontorium faciens: quod in hellepontum protenditur: apud quod plurimi graecoꝝ a troia redeuntum fraude Nauplii cupientis ulcisci mortem palamedis filii sui iniuste perempti: periclitati sunt.

Caldone promontorium indiae propinquum flumini salso: haud longe a loco ubi quondam Eufhratis hostium.

Calicandrum asiae minoris promontorium est terminus nauigationis a Romanis positus Anthioco magno ab eis superato.

Calidromus achaiae est promontorium haud longe a sinu maliaeo.

Caligon promontorium est in oceanum orientalem tendens.

Calpe hispaniae mōs est: totus fere in mare prominens ab illo qui in mauritania est oppositus quē ut de abila dictum est: alteram herculis columnam uetustas credidit asserens eum cum abila separatam: & inde oceanū mole montis ante retentum in medias exundasse terras: angustoque freto europam ab aphygia separasse. Sunt praeterea qui uelint apud Siciliae pharū calpem alium esse.

Galon seu chion promontorium cretense in occidentem uergens.

Cambalidus indiae mons ē & caucasi ramus sub quo Messalene & ide nobilissimus in bactrios transitus.

Camenta cypri promontorium est solem spectans occidentem.

Canastreum macedoniae promontorium est: cui Sena proxima.

Canatus citèrioris Hispaniae mons excelsus est: cuius ut aiunt in uertice lacus profunditatis impenetrabilis colore niger: de quo miranda referunt incolae. Dicunt enim si quis lapidem aut aliquid durum in eum iecerit: confestim tempestatem oriri: eiusque in abdito specu palatium esse daemonebus & alia plura meo iudicio fabulosa.

Candania mons est epyrrii a dyrrachio distans. lxxx. viii. mil. pass.

Capitolinus mons est Romae eo sic dictus q̄ cum in eo fundamenta foderent ædis iouis. humanū caput inuentū dicunt. Antea quidē tarpeius dictus a uirgine uestali Tarpeia: q̄ ibi a sabinis necata atq̄ sepulta: & adhuc eius saxū tarpeium appellatur. Hūc eundem montē tradiderunt uetustissimi saturnum appellatum: & ab eo late saturniā terram: & in hoc antiquū

De Montibus

etiam fuisse oppidum cui saturnia nomen: cuius in longum postea tria mansere uestigia. Nam saturni fanum in eius fuit faucibus & saturnia porta: quam postea uocauerunt Pandanā: & post eadē saturni i aedificiorū legibus parietibus sūt postici muri scripti.

Capontes uel catopen secundū alios mons est scythis proximus cuius sub radicibus haud longe a zimara seu zizima dicunt eufratem oriri.

Caralitanum promontorium puto sardiniae sit uersus aphyricam tendens.

Cardenni montes sunt armeniae maioris: in quibus archam Noe refedisse cessante diluuiō a nonnullis traditum est.

Cardidū promontoriū aphyricae ē sardiniae aduersum.

Carina mons cretae insulae est ex quo mirabile recitat. aiunt enim: cum mollis sit: nec amplius. ix. M. pass. ambitus intra hoc spacium nullas reperiri muscas: nec mel ibidem factum nusq̄ attingat.

Cariobarzanes mōs ē inter massagetarum parthosq̄.

Carigini samariae latissimus mons est ciuitati sicioniorum supereminens.

Carmeniae promontorium puto persici maris cui iunguntur populi armogei: & ibi portus macedonum est & arae Alexandri.

Carmelus phoenicum mons est. Heliae prophetae spectabilis mansione: & oleis arbutisq̄ & uinetis conspicuus: per dietas circiter duas distinctus: huius in radicibus palus est cēdebora ex qua progreditur bellus fluuius harenas trahens ad uirrum conficiendū crystalli emulum caeteris praetiales.

Carmelus mons alter a superiori in gallia est de quonaba.

Cartandrus mons est iter persarum moedosq̄ positus.

Casinus mons est campaniae ubi dudum Apollo colebatur ab incolis cuius fanum destructum a Benedicto sanctitate insigni uiro sub beati Martini titulo ad honorem ueri dei celebris ecclesia constructa est: & eo loco in quo fuit ara Apollinis erectum est altae: ac sub loanis baptistae nomine consecratum.

Casyrus mons perfidi propinquus: cui appositae urbes seleucia. & fusinare.

Casius syriae mons est: haud longe ab anthiochia: sub quo olim silentia libera Pieria appellata. Hic mōs altissimus est. nā ambitu ad cacumen. xviii. M. pass. dicitur. alritudo autem per directum. iiii. M. pass. & de eo antiquitas mirabile quoddam refert. Asserit enī quarta noctis uigilia in orientem per tenebras Solis globum surgentem uideri: & sic patuo corporis flexu surgentem tolem: inde profundissimam noctem intrueretur aspiciens.

Casius mons alter a superiori. hic enim in arabia est: pelusio egypti conterminus: haud longe a loco qui dicitur Astracinae nobilis sepulchro Pomp. magni.

Caspus mons sub boreali plaga constitutus est & ab eo caspium mare cui conterminus est denominatum.

Castalius mons in delphis: musis sacer.

Catabathmon mons parthoio propinquus est: cui & Alexandri castra uicina sunt.

Catacrisea montes sunt in eo deserto per quod transitum fecere filii israel ab aegypto in terras promissionis uenientes. hos quidem auro fertiles aiunt: eosq̄ penes perhibetur Moysen librum Deuteronomio

descripsisse.

Catillus mons est prope tyburim ciuitatem Romae uicinam a Catillo fratre tyburti conditoris tyburis denominatus.

Caucasus orientalis mons & famosissimus est. Is quidem secundum quosdam inter oleos qui sunt ad cimericum mare: & albanos ultra caspium sub septentrione iacētes eleuatur: primo & perpetuo iugo usq̄ in orientem extremum protendi uideretur: secundum uarias illi nationes adiacētes uaria sumens nomina: eumq̄ Taurum mōtem seu tauro monti iunctum credidere plurimi: eo q̄ percoatras armeniae mons inter taurum & caucalum positus illos iungere uideatur. Sed fluuius eufrates ex percoatra descendens & in meridiem defluēs: & ad sinistram taurum derelinquens esse disiunctos ostendit. & sic a dextris inter oleos ad albanos ubi portas habet incipit caucalus: sic dictus eo q̄ semper eius uertices niue candent. nam incolarū lingua candor dicitur caucalus. A portis autem caspiis ad armenias usq̄ pilas seu ad tygridis fontem inter armeniam & hyberiam: qui uertices caucasi sunt acrocerauni appellantur: de quibus supra. A fonte autem tygris usq̄ carras inter parthos Massagetarum Ariobarzanes nominatur. A carris usq̄ ad Cadippin oppidum iter bactrianos & hircanos moniarmali dicitur amoni ibidem nascens isignis: a quo collis subsequens dicitur parthau. Ab oppido uero Cadippi ad saphrin uicum inter duas sarcaraucas & parthionas mons est obscobares ex aequo gaudes & lacer exūdat. A fonte gangis usq̄ ad fontem fluminis orthogorra qui a septentrione est ubi montani paropanifade raurus est. A fontibus orthogorrae usq̄ ad orthogorrae ciuitatem inter hircanos & scythas & gangaridas caucalus ē. Ultimam autem inter eos & pasiadras mons lanibus uel imauus ubi crisotoras fluuius & samara promontorium ab orientali excipiuntur oceano: & sic imauus extremus est caucalus. Alii taurum totum hunc uolunt: eum q̄ ab oriente nostrum usq̄ mare deducunt: caucalus huius tam longi montis nil praeter particulam orienti propinquam donantes.

Caulon calabrae seu brutiorum mons est in sinibus Italiae freti siciliae propinquus: baccho fertilis & cui eiusdem nominis oppidum fuit.

Calidonium ultimum est tauri promontorium: in nostrum effusum mare.

Celius mons est a cele lubeano nobilissimo duce tusco dictus: eo q̄ Romulus aduersus Latinum regem cum auxiliaribus uenerat inclytus quidem multis titulis. Sed nec minus insignis est q̄ in eo poeta Ennius habitauerit.

Celricum promontorium hispaniae in oceanum procurrentis.

Cenum promontorium in septentrione directum. Cenus extremum Italiae promontorium uersus pelorum siciliae tendens: non amplius. xii. stadiorum interuallo distantia.

Ceracon Chriseon promontorium propontidis in quo Bizantium oppidum cui postea nomen constantinopolis.

Cerauni montes in epyritho oriuntur & exinde continuo iugo rhipheis iungunt: a parte altera in euxinum & Meotium

Phis... xxii.
Sed. aliter
Avis... p. Ma
taoz de
caucaso mō
te hoc dicit
a. 3. parte
noctis: ma
ne & vespe
re: /

da atq; thanaim cadunt. Altera uero in caspium.
Cercius mons est haud longe a thessalia a merope q̄p
 pe eunti thessaliam inuenitur.
Cespis urbis mons est regione exquilis apud ædem
 iunonis lucinæ.
Childarus mons est hyberniæ.
Chymæra: ut uideat logici quia aliqd sit: mons est ci-
 licie apud phaselitas carinã a licia disterninans, hu-
 ius quidem summitates perpetuis flagrat flammis:
 quæ quidem augentur aqua superinfusa. terra uero
 iniecta extinguitur. Alit p̄terea mons iste circa sum-
 mum leones: paulo autem infra capreas: suntq; radi-
 ces eius serpentum plenissimæ. Bellerophon autē
 glauci filius hunc purgauit noxiis & habitabilem fe-
 cit: a quibus fabulæ locus adinuentus est.
Cibaini mōtes sunt thraciæ in quibus caister fluuius
 oritur.
Callenius mons est archadiæ: celebris natiuitate Mer-
 curii.
Cymborum promontorium sub septentrione & in
 oceanum aquilonarem protenditur.
Cibelus phrygiæ mons in quo cybeles deū mater co-
 lebatur olim denominata cybeles ab eodem.
Cibotus mons olim fuit: & in eo oppidū noie caritate
 qui terramotu absorptus est una cū oppido.
Ciminius eturiz mōs ē in quo & eiusdē nois lacus.
Cinthus mons est insulæ Deli: famosus apollinis na-
 tiuitate: cuius tam grandem magnitudinem dicunt
 ut umbra sua ægei maris ambitū tegat.
Cireneū promontorium in asia minori: haud longe a
 monte Mina.
Circes seu circeus mons Italia: & caietæ propinquus:
 sic a circe uenefica: quam ibidē habuisse regiam uo-
 lunt: denominatus. Eius in summitate & oppidum
 eiusdem nominis fuisse prægrande dicunt, præterea
 asserunt hunc olim a continenti fuisse disiectū: nō-
 qdē sreto sed paludibus: & oseū alias Orheū ante no-
 minatū ab horrore trāseuntū: credentiūq; ibi hoies
 i beluas trāsmutari. Tādē ex albanis mōnibus limus
 effluēs cōpletis paludibus eū fecit terræ cōtinuū.
Cirra mons est phocidis seu uertex alter Parnasi mō-
 tis i quo oli celebre toto orbi oraculū fuit apollinis.
Citheron boetiæ mons est poetarū carminibus cele-
 berrimus: nec longe athenis extollitur. Aliqui partē
 Parnasi putant a citherone quodam denominatum
 in hoc enim præcipue colebatur Bacchus. secundū
 autem alios Venus: eamq; dicunt ab eo citheream
 fuisse uocatam.
Cithorius mons est paphlagoniæ abundans buxo in
 spacium. lxxiii. M. pasporreus: loco ueneto clarus:
 a quo uolunt paphlagonios in Italiam cum anteno-
 re transuectos uenetos appellatos.
Citria promontorium est cariae: esto sint qui dicant il-
 lum Deli montem.
Ciareus mons orientalis est in regione quæ dicitur
 apouertene.
Clarius est mons colophonæ in quo colitur apollo:
 & ab eo clarius nominatus.
Clibanus mons apud calabros est haud longe a laci-
 nio promontorio.
Climax æthopiæ mons est secus rubrum mare: ubi
 honesti homines & rubri maris tenentes imperium

foeminae prolaxis barbibus insignes uenationibus ua-
 cantes: tygresq; habentes pro canibus & pardos etiã
 nutrientes.
Cordei mœdocum sunt montes.
Cophantus bactrianorum mons est: nocte flammam
 emittens e uertice.
Colaicum indiae promontorium in taprobanem in-
 sulam sese ferentem.
Corambus promontorium paphlagoniæ in ponto haud
 longe ab amne parthenio.
Corax oetholiæ mons est altissimus inter calipolim
 & naupactum.
Corax mons est non lōge Tyburim a corace fratre ti-
 burti conditoris Tyburis dictus.
Coreb mons regionis Madian ē iuxta sinum arabiae
 imminens: qui quidem uenerandissimus est ob cre-
 bram iam dudum ueri dei apparitionem.
Coritus ciliciæ mons est insigni specu memorabilis:
 qui in summo montis uertice corito oppido super-
 eminente: amplo satis hiatus patet & in profundum
 demissus quanto magis demittitur: tanto amplior
 efficitur & undiq; puberibus lucis adeo pulcher atq;
 admirabilis se inuentibus aperitur ut mentes admi-
 ratione constemat: qui cum & assuefactos non satiet
 per descensum unicum & angustum atq; asperum
 m. d. p. inter amoenas umbras & opaca sylvarum ri-
 uis hincinde quoddam agreste sonantibus. Ast ubi
 in finē descensum est: specus apparet alter. ueg. cym-
 balorum sonus terret adeuntes igressu primo & ali-
 quandiu spectabilis incedenti fit obscurior: & ingen-
 tis amnis se extollentis sons aspicitur: qui ubi paruo
 cursu maximum demonstrauit impetum: conditur
 intra uero spacium horribile & incognitum angus-
 tum tamē sacrumq; adeo: ut a diis habitari ueteres
 credidere incolæ. Alius præterea specus ulterius est
 quem Tiphoneum uocant angusto ore: & ut exper-
 ti tradidere quidã pressus & assidua nocte suffusus:
 eumq; dicunt aliquando tiphonis fuisse cubile: & in
 se dimissa confestim examinat. Memorandus est &
 fabula & natura. Mons autem extrorsum Croci plu-
 rimum ferax est adeo ut sint qui credant ob hoc illi
 nomen coritus positum.
Coris thessaliæ mons est: serpentes producēs: quibus
 Sypas nomen est: non proprium habentes colorem
 sed loci silenni in quo morant sumentes: morsu qui-
 dem non aspero sinm ingerunt: & insanabilis est.
Coritus mons creditur ætroriæ a corito uetustissimo
 rege Electræ uiro & Dardani patre una cum oppido
 in eodem existente denominatus.
Coriscus mons est ultra hiberiam & hircaniã: ex quo
 nascuntur ex uicinis fontibus cyrus & cambises in-
 gentia flumina.
Coronæ achaiæ promontorium.
Creon mons est insulæ lesbos.
Crimoca pmontorium euxini maris arduo supcilio.
Crise promontorium est oceani orientalis apud seres.
Crocodillus ciliciæ mōs ē a parte amanni fluminis.
Crocus mons est in creta insula.
Crotonius mons achaiæ: pisæ ciuitati supereminet.
 Adai montes sunt indiae olim cliopedis re-
 ginæ propinqui.
Dardanus mons est apuliz.

Mela idem

De Montibus

Delphicus mons inter histriam & metoriam esse fertur cuius in culmine existentes aiunt ex longinquo nauigia uenientia cedere.

Disteus cretæ insulæ mōs est a Diſtea nymp̄ha quæ in eodem colebat dictus: qui quidem adeo ē in uerticibus albus: ut a nauiganribus q̄ uertices potius extimantur. in hoc aiunt iouem quem deum stolidi arbitrabantur absconditum a matre & a curetis nutritum.

Dimascus mons est in miconia insula.

Dindimus mons est phrygiæ in quo galli sacerdotes cybeles & sacra matris deum celebrare & se abscondere consueuerant.

Dinarete promontorium insulæ cypri.

Diomedes promontorium in dalmatia.

Dipramon cretæ insulæ mons est abundas diptamo herba: a quo & ipsa nomen sortita est.

Dodona chaoniæ mons: in quo & sylua eiusdē nominis & in ea olim fuere quercus. e quibus colūbæ consueuerant responsa dare quærentibus.

Dolorosus mons in anglia est.

Drepantium promontorium est siciliæ.

Dyrrachium epyrri mons est. ubi castrum est quod petra dicitur.

Dutiscos promontorium est atticæ regionis.

Ebritei mōtes sunt apud bathimos ad oceanum meridiōnalem.

Ebron mons est palestiniotum haud longe a Gaza syriæ ciuitate: cuius in uertice olim sanſon noctu Gazæ ab hostibus inclusus portas uectesq; detulit.

Edon mons thraciæ est.

Efram iudææ mons est in quo olim sicem fugitiuorum ciuitas fuit.

Egialeus atticæ regionis mons est.

Elatus Cephalaniæ nobilis mons est.

Eleome mons est macedoniæ.

Elicon boetiæ mons est: musis dicatus celebrisq; poetarum carminibus: ex quo iter alia flumina parmesus egreditur.

Emimodimus mons est hybericiæ ponticæ.

Emochi montes sunt india.

Emodus mons pars caucasi creditur: quem cum superioribus: quos emochos: uocant idem credo.

Emus mons aliqui dicunt thessaliæ sit: & in eo locum describunt: qui tempe dicitur. Alii uero thraciæ attribuunt: huius celsitudinis adeo grandis phama fuit: ut crederetur ex huius uertice adriaticum & Euxinum mare posse discerni qd̄ experturus Philippus

Demetrii filius macedoniæ rex: illum conscendit: nec absq; labore plurimo. Nam circa medium adeo ramorum arborum innexione densum inuenit: ut præter impeditum iter nonnunq; cælum uix cerne-re posset. Et cum post diem tertiam ab iccepto a radicibus itinere deuenisset in culmen: contacta nebulis omnia comperit & uulgatæ opiniōis omnia falsa: & sic spe frustratus: duabus aris ioui soliq; in uertice cōsecratis descendit. Hinc una cum Rodope & Orbelo-

ne sacris liberi patris & moenadum cetibus Orpheo uate primum initiante celebris fuit: qui uasto iugo procumbens in pontum oppidum habuit in culmine anisteam. Volunt alii q̄ ennius ea in parte quam

aratores celebrat scythæ ostendant tumulum Polli-dori: ubi gramen alias geraman urbs. quam uocant barbari Catiton: & ex ea ferunt pigmeos fugatos a gruibus.

Eos mons est ad arabicum mare.

Epopon dudum mons pitecusarum insulæ capano i-sinu: ex quo cum repente flamma emicuisset: in processu campestri solo æquatus est.

Eracleum promontorium est colchorum.

Erinius germaniæ mons insignis est.

Eridanus mons est dyrrhachii.

Erimantus mons sinibus constitutus est archadiæ in quo Hercules aprum cuncta uastantem uiuum cepit: eumq; euristeo detulit regi.

Erix siciliæ mons est: drepano propinquus: cuius in summitate fuit olim ericiæ ueneris templū ab erice eiusdem filio: & a quo denominatus est mōs: cōstitutum. In hoc autem ab ænea Anchises secundum quosdam tumulatus est.

Erminius mons lusitaniæ in hispania.

Ermon mons amorreorum est ultra iordanem: quæ phœnices uocant sanor: & Amorrei Sanir: cuius in uertice insigne fuisse templum summæ celebritatis apud gentiles dicitur. Distat duobus mil. passuum a tabor & eius ē adeo uertex frigidus. ut ex eo ad delicias nobilium æstiuo tempore ferantur niues tyze.

Esperuceras promontorium extremum aphricæ est aduersus dorchadas insulas olim gorgonum domos æthyopum hesperorum confine.

Esperus mons æthyopum est sub aphrico situs.

Estie promontorium bosphori est.

Etheodontia mons est græciæ termopolis supereminens.

Etna mons in medio siciliæ orbi toto celeberrimus fama: & cum sublimis plurimum sit: solitusq; e culmine cello globos ignis emittere hodie deficiente iā subterraneo sulphure solum fumos emittit. Cuius in summitate duos esse crateres: e quibus olim etu-rabat flamma dicunt indigenæ. Circa quos asserunt eum eē cinereum & niueum ut plurimum testum: cum circa radices amoenissimus montium sit: limpi-dissimis fontibus & fructibus abundans. Et quoniā per sæpe terremotibus agitatur regio: sabulam sinxere ueteres: eum scilicet a ioue Tiphei capiti superimpositum: quali sulphurās Gigas flammam emittat e uomere omnem: & tremere: dum frustra excutitur. In hoc oppidum ingens ex sui nominis olim fuit.

Eucalegon mons est haud longe a sigeo troianorum promontorio.

Euganeus mons est Venetiæ: quem ut quidam putant incolæ dicunt hodie paduanum patauio proximus.

Euprosepon pmontoriū syriæ est nō longe a sydone.

Eurotas mons est laconiciæ regionis.

Alarium promontorium est Corciciæ insulæ ex quo in mare protenditur scopulus: quem a similitudine uylssis nauem fuisse dixere uetusti.

Falernus cāpaniæ mōs ē: optimi uini fetax. **Faneus** promontorium Chii insulæ: & secundum alios siciliæ uitibus confitus: & a faneo rege olim denominatus.

Faradi mons est seu uertex ydæ montis troiani.
 Fasga mons est supra iordanem in terra Moab cōtra
 hierico: sub quo ienua ciuitas in campo Moab.
 Ferraria promontorium hispaniæ: sub quo hybecus
 fluuius ingreditur mare.
 Felulæ mons est biceps florentiæ inclytæ tusciæ ciui/
 tati supereminens oliueris plenus: ex quo si lapides q
 plumbei sunt excidantur: breui temporis spatio no/
 uis incrementis restaurari compertissimum est. Fu/
 it & i culmine huius eiusdem nominis uetustissima
 ciuitas ruinis semehis testantibus.
 Ficonia promontorium est aphricæ importuosum:
 haud lōge ab his oris quas dudum testantur aliqui
 tenuisse lorophagos.
 Fiondis thessaliæ mons mempheus uocitatus olim.
 Fiscellus Italiæ mons est non longe a tyberi fluuio.
 Fogor moabitarum mons est: ad quē Balach rex de/
 duxit Balaam ariolum: ut malediceret israelitis.
 Foloe mons est thessaliæ: in eo quondam centauri na/
 ti sunt. Alii archadiæ montē dicūt: nōnulli thraciæ.
 Forgius æthyopiæ mons excellentissimus.
 Frasus oetoliæ mons est: haud longe a promontorio
 anthirno: ubi hostium corinthiaci sinus.
 Abaa mons est iudææ in tribu Beniamī:
 haud longe a Hierusalem.
 Gabalo mons est in terra promissionis: in
 quo iussu Moysis altare constitutum est.
 Gad mons est in deserto synai: quem pe/
 nes castramerati sunt filii israel.
 Gange mons est minoris asiæ: in quo ceridala & rho/
 diopolis sitæ sunt.
 Gagus mons est minoris asiæ: haud longe a pathara:
 credo idem cum superiori.
 Galaad mons est ad tergum phœnicis & arabia: liba/
 no copulatus: & in eodem ciuitas eodem nomīe di/
 cta: quā cepit galaad filius machir de manu Amor/
 reorum: & tam moni q̄ ciuitati nomen suum im/
 posuit: & ab eo olim galadites regio nuncupata est.
 Galeo mons atticæ regionis.
 Gallicanus campaniæ mons est: & iminet agro faler/
 no: & eidem cassilinus.
 Gallidromon mons est: seu aliud ex cacuminibus im/
 minentibus termopilis.
 Galmada mons supra idumeam & samariam.
 Gargara phrygiæ mons: seu summus idæ mōris uer/
 tex. Nam gargara dictus: qui caracaros quod caput
 capitis sonat. i. altitudo altitudinis: ubi templū olim
 fuit iouis.
 Garganus apuliæ mons est sinistrorsum ab apoenino
 in adriaticū ueniens mare: cuius in radicibus Sipo/
 num ciuitas olim a Diomede montis uictore condi/
 ta. Secus hunc Metapontum dicunt: ubi palladis he/
 linitis templum fuisse aiunt: in quo diu seruata sunt
 Epii frumenta quibus durium equum apud ilionē
 fabricauerant. & apud eundem asserūt locum fuisse
 Dauniæ nomiatum: i quo Palladis achaicæ templū
 ubi bipēnes ærea: & arma Diomedis sociotum de/
 posita diu ostensa sunt. Dicunt præterea ibidem fuis/
 se canes græcis uenientibus læta garrulitate blandiē/
 tes. Sed quod longe maius & uerius atq; uenerabili/
 us est: hoc in monte anno ab incarnato uerbo. cccc.
 lxxi. Zenone principe imperante Romanis diuino

munere Michaelis archangeli specus incolis osten/
 sus est: i hodiernum usq; celebris: & summa a chri/
 sticulis deuotione uisitatus.
 Gari mons est syriæ: & secundum alios dictus garius
 in samaria: in quo Tusci populi ab assyriis in sama/
 riam missi relicto Hierusalem diis suis altaria con/
 struxerunt.
 Gaulaleus mauritaniæ mons est: & ab eo circumha/
 bitantes æthyopes gaulales dicti sunt.
 Gaulannus cāpaniæ mons est puteolis baiisq; uicinus.
 Gaurus campaniæ mons est: propinquus massico mō/
 ti atq; surrento.
 Gazarim mons seu garizeus in iudæa est: superemi/
 nens siryoniorum ciuitati.
 Gebal mons est iudææ oppositus gazari: qui & hebal
 nuncupatus est.
 Gebbenna galliæ mons est iter auemōs & eluios me/
 dius: & in eo ciuitas posita: cui geuna nomen est.
 Gelboe syriæ mons est. sexto a scitopoli lapide: in hoc
 quidē Saul primus iudæorū Rex a Palestinis uictus
 occisis filiis ab amalechita iuuenē pcuti precibus ob/
 tinuit: maledictione Dauid successoris eius necros
 nec pluuia postea cecidit.
 Gerasenorum mons est trans iordanem: in quo Ale/
 xander iudæorum rex mortuus est.
 Gereftz euboæ promontoriū: aphricam spectans.
 Gerionis montes in Italia prope lematem agrū sunt.
 Gibel mōs est iudææ: sub quo ior & dan fontes ex li/
 bano prodeuntes iordanē fluuium iuncti faciunt.
 Ginidos minoris asiæ promontorium est: in quo du/
 dum æthyopia libera.
 Gion mons est iudææ: apud quē salomon fuit inun/
 ctus in regem iudæorum & dyademate insignitus.
 Girim mons est apud garamantas: in quo nasci gem/
 mas uetustas testata est.
 Gorditanum sardinia promontorium: in conspectu
 habens afulcensim & ænosim insulas.
 Grin mons est citerioris hispaniæ mari contiguus.
 Gratius mōs phrygiæ est xantho flumini proximus.
 Acus mons est ex armenia inter moedos
 adiabenosq; ueniens supra param & coe/
 nem.
 Iambus mons est caucaso monti iunctus:
 diuidēs indiā a scythia superiori & in/
 feriori.
 Ianiculus unus ex montibus urbis. i heururia quidem
 positus: & sublicio ponti iunctus: a iano ut creditur
 olim romanorum deo nuncupatus.
 Ibla mons atticæ regionis seu siciliæ est: thimo abun/
 dans & melle.
 Icarus mons atticæ regionis est.
 Ida mons est phrygiæ: haud longe ab ilione & helle/
 pontiaco supereminens mari: memorabilis iudi/
 cio paridis: ex eo quidem mirabile quoddam ret/
 tulere ueteres: scilicet solem surgentem longe aliter
 q̄ in aliis terris conspici. Nam in tāto ab hoc ex sum/
 mo montis apice cui gargara nomē a media fere no/
 ste passim ignes micare uidentur plurimi: diu tan/
 dem nocte in diem eunte: qui sparsi fuerunt in unū
 conuenire: donec in unam emicent flammam. quæ
 postquam diu grandi incendio similis clara uisa est
 se in rotundam formam cogi cernitur: & ingens

De Montibus

- factus globus terris apparet annexus: deinde paulatim decrefcere & lucidior effici: donec iam fugatis tenebris sese extollat in altum sol factus. Et ex hoc præterea monte scamander: qui & xanthus: & simonis fluuii longe fama maiores quàm undis copiosi: & alii scaruriunt plures.
- Idalius** mons in cypro ueneri sacer est.
- Ideus** mons cretæ insignis plurimùm apud ueteres: eo quod in eodem louem absconditum a matre Rea & clauditur nutritum credant antiqui: eiusque sepulchrum in eo a præcis diu uisitatum est.
- Idrus** calabriæ mons est: unde oppido nomẽ idruntum Ieris promontoriũ est elidis: haud longe a pisa.
- Imabus** orientale promontoriũ est ab emodis montibus in mare oceanũ se tollens: Sonat quodẽ imabus iari ca lingua niuens: extremus quidem Caucasus est.
- Imetrus** mons iter cæteros atticæ regiõis obtinet pulchritudinis præcipuarum. Nam floribus nitet: thimo abundans & optimo melle & in eo ut dicunt nascitur herba Carisia: quã mulieres ut ardentius appetantur a uiris brachiis alligare consueuerunt.
- Inarimes** mons olim fuit insulæ prochytae: ut scribit Sed ego credo eius quod hodie iscla uocat aduersa Messeno: & sub eo sinxerẽ poetæ: eo quod altissimus fuerit & ignes more ætæ euaporauerit: louem caput suppositum fuisse tiphæi. Hic quodẽ mōs a perpetuo igne introrsum fere cõsumptus: a terræ motu excussus: & in mare deiectus est: fecitque ex se longe ab iscla insulam aliã quã indigenæ prochyta uocauerunt: eo quod ex propinquo ceciderit mons: ex quo edita sit.
- Iouis** mons in hispania est occidenti oppositus: cuius eminentia: quia inter exigua cautium spatia consurgit Hannibalis scala appellata est.
- Ippanis** mons scythiæ est.
- Iperborei** montes sunt scythiæ in asiatico oceani litore sub ipso cardine siderum hyperborei dicti: eo quod ultra eos fiat boreas.
- Ipoplatus** mons est lyciæ seu ciliciæ: haud longe a thebis licis, quibus olim dominabatur hietion pater Andromachæ uxoris hecitoris.
- Impius** mons secundum quosdam in bithynia est: & sub eo picopolis fuit ciuitas. alii illum dicunt ilioni propinquam: & post eam insidis latuisse grecos: & hinc sumptam: quod ex equo qui ippos grece dicitur prodierint. Sane bithynia troadi confertina est: & is forte mons medius inter eas.
- Ipixorus** mons est macedoniæ.
- Iraneancos** mons est germaniæ: ex quo dicunt danubium nasci.
- Irmine** promontorium achiæ.
- Irpimus** mons est sabinorum: in quo optimi nascuntur equi
- Isamus** mons est poeniã a midia separã: in quo nascuntur aialia menopẽ noiata boui similia: quibus prægrades comæ a collo pendet & usque in oculos a ceruice.
- Ischinia** promontorium est thessaliæ: super demetriadem ciuitatem.
- Ismarus** thraciæ mons est pro parte asperrimus: & in residuo uinetis oliuetisque abudatissimus. In hoc nonnunquam Orpheus cythara canere consueuit.
- Isparus** promontorium in ora æthyopici oceani est: seipendens in mare: quod azanium appellatur.
- Itabirus** mons est iudeæ: apud quem Alexander Aristoboli regis filius & iudeorum Rex a gauinio Romanorum duce superatus est.
- Isthmos** mons in quo sita Corinthus est ciuitas. Hic ex achiæ in reliquam græciam tandem spatium separatur ionium mare ab ægeo.
- Acinium** promontorium est Italiae: inter adriaticum & ionium mare in eorum tendens isigne quondam iunonis lacinia templo: haud longe a petilia ciuitate.
- Lampeus** archadiæ mons est.
- Lamus** mons est Cariæ nobilis ob Endimionis fabulam: quem aiunt a luna dilectam in eodem obdormiuisse.
- Laternus** & hic cariae mons est: in quo quidam tradunt hospites a scorpionibus non lædi: cum ab eis indigenæ occiduntur.
- Latinius** mons est circa Romam: in quo tradunt fuisse Iulercal ludicrum ab euandro archade institutum: in quo nudi iuuenes per ludum atque lasciuia decurrebant.
- Lecton** montis troadis est: seu idæ potius uertex.
- Lentus** archadiæ mons est.
- Leptis** mons est mitilena.
- Lepreterea** promontoriũ est indog: ad oceanũ meridiana haud longe a maleo insula.
- Letheum** promontorium est corinthiorum.
- Leto** mons est galliæ cisalpinæ apud ligures.
- Leucalonium** promontorium est pamphiliæ.
- Leucata** mons est altissimus in promontorio epyrri: quod leucopetra dicitur iuxta ambrachiam ciuitatem: quam postea Octauia, Cæsar superatis ibidem Antonio & cleopatra nicopolim appellauit & templum Aetiaco Apollini constituit. Hunc alii promontoriũ leucate uocant: & nonnulli leucatem dicunt esse arabia. Alii uero laucatas promontoriũ propinquum bythyniæ uolunt. possibile ut ubique sint: quum certissimum sit leucatam montem esse epyrri.
- Libanus** mons phoenicum altissimus: a rhure dictus quod ibi colligitur. in sacris litteris mons celeberrimus. Alii dicunt eum arabia montem: quum sit medius inter arabas & phoenices. ex hoc quidem albana & farfar & iordanis flumina & alia oriuntur: muro quondam iunctus fuit antilibano monti: de quo supra.
- Licabefos** mons est atticæ regionis: oliuetis conspiciendus.
- Libetras** mons est oetoliæ: musis sacer: a quo & ipse liberrides appellantur.
- Liceus** mons est archadiæ pinetis clarus: & templo panis. in quo eum natum asserunt.
- Licium** mons est græciæ: medius inter meropum montem & macedoniã & thessaliã & epyrrhum.
- Licoronis** mons archadiæ est.
- Lilibeus** promontoriũ siciliæ in occasum respiciens a ciuitate ibidem posita nominatũ.
- Libanus** mons est syriæ: ex quo orontes fluuius oritur.
- Litirus** mons seu montes deserti in auritaniæ.
- Lura** mons galliæ inter sequanos & aluceros.
- Luretilis** mons est sabinorum.
- Lucrinus** mons est in extremis Italiae: cui & locris ciuitas imposita: peloro oppositus: & a quo lucrinus palus.

MAcroceni montes sunt ab isto flumine non longinqui.

Magnaua mons est in gallogræcia: apud quem a manlio uulstone pugnatum est cum thelosto bagis & tectofagiis & obtenta uictoria.

Malleus seu malles mons est in india apud orestas monedes & smaros: cuius montis umbra æstate in austrum hyeme ad septentrionem uergit: nec amplius. xv. noctibus ex eo uidetur septentrio.

Malea seu maleum promontorium laconiae est: quod l. mil. passim infra mare protenditur: adeo undas impellens: ut nauas persequi uideatur. Ex quo narratur quod quom condescendisset in eo maleus tyrrenorum rex qui tubam æream primum iuenerat: & pyratice mare intelletabar: in eo templum apollini consecrauit: eumque maleotrem nuncupauit: & monti nomen æquale se ipsos alii dicunt achaiae esse montem: & quod ibidem ueneret, apollo & quod ex eo amphiarao uati auxilia missa sint.

Mallus mons est: cui proximi sunt madaei & mali: quorum mons mallus qui tractus est gangis.

Mamabre mons est iuxta ebron: ubi credimus ab opifice rerum deo parentem primum fuisse plamarum.

Marathon mons atticae regionis in signis Thesei uictoria ex tauro superato: & icari regis a rusticis occisi morte: & misciadis gloria.

Maros mons est epyrri.

Marpeso mons est paros insulae marmorum candore conspicuus.

Masticus mons aricando flumini proximus est & andriae ciuitati.

Massicus mons est campaniae promontorium olim mineruae sacrum: Capreae insulae oppositum facies hinc sursum in radicibus habens: & inde amalphia & salernum.

Mastusia promontorium est in chersoneso oppositum sigeo troiano.

Matinus apuliae mons est.

Maul mons est britanniae: cui in radicibus lacus est aquis suis adeo animalia fessa restaurans: ut nullo uideatur attrita labore.

Maxillum mons est aetoliae.

Maxtoria mons est hispaniae iuxta oppidum auronae.

Medullus hispaniae mons est.

Melam seu melampus mons est in tertio europae sinu.

Mempeus mons circa thessaliam.

Menalus archadiae mons est excelsus: sic dictus ab ouibus: quarum plenus est. Nam mela graece latine ouis.

Menerus mons est in alpiibus.

Mercurii promontorium aethiopiae est: in siciliam uasto tracto se ferens.

Meritus est mons in tertio europae sinu.

Meropus mons est graeciae: propinquus thessaliae: in signis Quintii Fuluii uictoria: & philippi regis macedonum fuga: grandis quippe mons & anfractibus uariis praeruptus est.

Meros mons est indiae: ioui sacer: cuius in specu incolae liberum patrem fuisse nutritum arbitrantur. Et ex hoc forsitan habuit fabula argumentum: quod ex utro tractu fulmiatae matris patris formosior sit appositus. Hic autem mons haedera plurima & uitis atque frutetis conspiruus est: & irriguus fontium: eiusque sub radicibus Nisa ciuitas est.

Messia mons est in asia: minori mari supeminis: clarus

nauali uictoria atheniensium in phas duce Themistocle. Metagonium promontorium est aethiopiae diuidens a numidia. Micalos promontorium ciuitatis Onchestae in graecia est.

Militon mons est phitorum.

Mimanta mons est grandis contra Chion.

Minas minoris aethiopiae mons est: haud longe a colophone ciuitate. Hic quidem a mari in campos excurrit. cl. mil. passuum: & eius caput sipilus. Nubes autem uerticibus suis appositae: ut aiunt incolae futurarum tempestatum qualitates ostendunt.

Mindalesis mons est insulae Sami: memoratu dignus ob crucem mortisque Policratis famii tyranni olim felicissimi.

Mineruae promontorium campaniae est: ex massico monte procurrans in capream insulam.

Mionensium promontorium est inter Teas & Samos: cuius collis in modum metæ uelut est: a coniecti uero aditum habet semita manufacta.

Misenus mons est campanus cumis proximus: a miseno aeneae socio ibidem ab eodem sepulto denotatus.

Modim mons est: non amplius. vi. mil. passuum distans a Hierusalem: ea uia quae tendit Ramata. Ex hoc Mathathias fuit Machabaeorum pater.

Molus mons est meoniae: qui prius Tmolus dicebatur ex quo Pactolus effluit fluuius: aureas trahens harenas: Cuius in radicibus cadienti: Ioreni philadelphinique appositi.

Monachus archadiae mons est.

Monachus promontorium est in sinu sigustini maris: haud longe a nicea distans: lenuensium pyratarum potissimum & insigne receptaculum.

Monoetes mons est silyriae.

Morin seu morian mons est iudaeae: cuius in culmine iussu dei Abraam filium suum Isach eidem deo uoluit immolare: ubi David postea templum construxit insigne.

Mormalus mons est inter bactrianos & hircanos: in quo amomum nascitur.

Mosilicos promontorium est aethiopiae: in quo cinnomum deuehitur. ad hoc usque Sestorius dicitur dixisse exercitum: cum sint quod dicant nil ulterius esse praeter oppidum unum aethiopiae in littore bragaza.

Mulolaca aethiopiae promontorium est: propinquum flumini asufabae.

MAbauth mons est: qui haebraice dicitur Nabo: supra Iordanem contra hierico: in quo quidam aiunt mortuum Moysen hebraeorum ducem. Hic ramus alibi abarim nominatur.

Naustathmos promontorium littoris cyrenaei.

Nazarae montes sunt meridionales numidiae.

Nebrodes Siciliae mons est: cui damarum copia non men dedit.

Nemeus cleonensium mons est.

Neptalim mons est galilaea: super quo olim fuit sacerdotalis ciuitas.

Neptunus mons est Siciliae: cui specula superest in tu scum & adriaticum mare prospectans.

Neris mons est apud argos.

Niger mons est garamantum.

Nimaii mons est orientalis: ubi desinit caucasus.

Nymphaeum promontorium est dalmatiae: quod ac

De Montibus

colunt amarites & bullones.
 Non mons est apud rithreum portū.
 Niphates armeniae mons est.
 Nirithus mons est ithacæ: a quo Vlysses natus de-
 nominatus est.
 Nisa mons est india: in quo liberum patrem aiunt fu-
 isse nutritum. Hūc eundem supra mæros diximus
 uocitatum.
 Nisa mons est phocidis: seu uertex alrer parnasi mon-
 tis: in quo dudū colebatur Bacchus.
 Nisus mons megarensiū a niso q purpureū habuit cri-
 nē & megarensiū rege ibidē sepulto dictus.
 Nulo seu niso mons est: in quo serunt homines ha-
 bitare auerfis plantis: octonos digitos in singulis
 pedibus habentes.
 Numordis mons est in itylenensium.
 Numasticus in itylenensium mons est.
 Axes mons est Scythiæ.

 Ocila mons est armeniae: cuius in summi-
 rate deficiente diluuiō arcā Noe fuisse dela-
 ram serunt: & diu ibidem lignorum reli-
 quas perdurasse: in multis quidem mō-
 tibus hactenus dictum est hanc confedisse. Quod sa-
 ne intelligendum est aut eum montē plura habuis-
 se nomina: aut plura cacumina diuersimode nomi-
 nata: quorum aliud memini pro alio ponere seu ps
 pro toto: ut scribentium moris est.
 Olori montes in regione rasiæ sunt.
 Oeniphilæ dyrrachii mons est.
 Oeta mons iter thessaliam & thraciam: insignis mor-
 te Herculis. In eo quippe rogius eius cōditus: & ipse
 consumptus est.
 Offensionis mons Hierusalem: sere continuus est in
 acrubitu montis oliueti. sic dictus: eo q̄ in eo Salo-
 mon adorauerit idolum Moloch.
 Oiginus mons apud thebas est: ab Oigigio rege sic
 dictus.
 Oleneus mons arcadiæ: qui & meneus dictus est.
 Olympus mons est altissimus macedoniæ: Hunc olim
 crediderunt aliqui unū & idē fuisse cum ossa mōte
 thessaliæ: & tandem eum terremotu disiuñtos pe-
 perisse Peneum fluuium: & paludibus quibus labo-
 rabat thessalia exitum præstitisse. Is quidē adeo uer-
 ticem in cælum extollit: ut nubes argum ēto cogno-
 scatur excedere. Nam cinere sacrorum characteri-
 bus litterarum signato consueuerant sacrificātes di-
 scedere & in sequenti redruntes anno uti liquerant:
 signatū inueniebant. Ex quo apparet nec ibi uentos
 efflare: nec aues uolare: nec pluias cadere aut aliam
 nullam alterationem causari: quinimmo quia subti-
 lissimus sit aer: sicut qui dicant solitos cum spongiis
 aqua plenis & osphatui oppositis ascendere: ut aerē
 attraherēt crassiore. Videtur quidem olympus qui
 ololampus: id est cælum: q̄ & olympus etiam no-
 minatur. In hoc insuper dictum louē aduersum tita-
 ranas pugnatū a aquilæ primo augurium habuisse.
 Olympus alter a superiori mons est in gallograecia cla-
 rus uictoria Māli uolsonis ex stolo stobigiis habita.
 Olympus mons est a superioribus alius: in minori asia
 Smyrnæ propinquus: qui & misius dictus est: cuius
 in radicibus Hannibalem dirunt brusam cōdidisse
 ciuitatem: dum apud regem bithyniæ moraretur.

Olympus mōs est æque alius a superioribus. nam in
 æthiopia secus mare rubrum est: quem aiunt orien-
 te sole usque in horam diei quintam flāmas emitte-
 re. Est enim haud longe ab eliopoli ciuitate.

Olisipo mons est hispaniæ: rui & oppidum eiusdē no-
 minis est appositum hoc mem oratu dignum. Nam
 equas in eo ex fauonio uento concipere & uelocissi-
 mos equos parere restantur incolæ.

Oliuarum mōs est in iudæa Hierusalem iunctus: in-
 ter ceteros orbis ueneratiōe dignior. Nā in eo chri-
 stus ueri dei filius discipulos docuit: orauit: & ad pa-
 trem rediens ultima in terris reliquit uestigia. Quo
 in loco non absq̄ diuinitatis miraculo quū ob reue-
 rentiam & memoriā suæ ascensiois ecclesia torōdo
 scæmate conderetur: nulla arte nullo fabrorum in-
 genio obtineri potuit: ut summum culmen ecclesiæ
 tegeretur: ut appareret a terra in cælum usque deū
 uoluisse nulla interposita re: sui glorificati corporis
 integrum conseruari meatum.

Onolon mons est thessaliæ.

Opon promontoriū cretæ insulæ se in occidentē uergēs.

Opitus macedoniæ mons est.

Oppius mons latii fuit farulali lacui propinquus.

Or mons est arabie ex quo diuina graria Moyses uir-
 ga aquam excussit: clarus quidem morte & sepultu-
 ra Aaron fratris Moysi.

Orbelion mōs est rraciæ mediterræus sacris liberi priis
 & coetu menadū Orpheo primū ininante celebris.

Orcobares mons india est: inter duas sarcaraucas &
 parthionas: seu secundum alios inter dalias & carau-
 cas: & parthidas positus. Ex hoc autem ganges & las-
 ser flumina oriuntur.

Oreb mons Madian: & ut quidam dicunt pars est
 montis Syna & in eodem rupes ostenditur: quæ per-
 tra dicitur: ex qua uirgæ ictu diuino tamen munere
 Moyses aquas eduxit populo sitienti.

Oromenus mons apud indos natiui salis est: in quo la-
 pidinarum ritu sal effoditur inde renascens in auius
 regum uestigial q̄ ex auro uel margaritis.

Ossa mons est cū portu in sinu psico: ut arbitrant aliq̄.
 Ossa thessaliæ mons est olim ut quidam existimant
 idem cum olympo: sed terremotu disiuñcti uiam se-
 cere Peneo flumini & paludibus: quibus thessalia in-
 ficiebatur. Apud hunc aiunt quondam centauros
 morari solitos.

Otris thessaliæ mons est oppositus ossæ: in quo lapi-
 rarum fuit origo.

 Achiri montes sunt in maiori asia: e qui-
 bus funditur absartus fluuius.

Pachinum promontorium est siciliæ: pe-
 ponnensum spectans dictū ab aeris cras-
 situdine. Nam pachis crassus est.

Paledur mons est anglie: super quo rudumbria oppi-
 dum sesconie conditum est.

Palatinus urbis Romæ mons: de cuius nominis cau-
 sa multiplex iter ueteres dissensio est: nam sunt qui
 dicant: pulsus inde ab originibus ab euandro archa-
 de: & ab eodem ibidem oppido condito a pallante
 archadiæ urbe pallentium dictum: & deinde pallati-
 num. Quidam uero dicunt a pallante auo Euandri:
 & alii a pallante filio dictum. Præterea asserunt & alii
 a pallantia Euandri filia ibidem ab Hercule uitiata

o. lo. totus
 Lucius totus

& postmodum dum moreretur in monte sepulta:
 & alii a pallantia Latini regis coniuge, Nonnulli a pal-
 lanta Hyperborei filia ab Hercule ibidem oppressa.
 Pauci uero asserunt a quibusdam qui pallatini dicti
 ex agro reatino ibi ante Euandrum euenere: & ali-
 qui a balatu ouium sibi pascentium balanteu: & ex-
 de per andisticon paléteu: quibus diuersitatibus cla-
 ritate[m] montis additam certissimum est.
 Palinurum calabriæ promontorium haud longe ab
 Helia: quæ postea uelia dicta est: in quo palinuri gu-
 bernatoris nauis æneæ tumulus est: & ab eo locus no-
 men sortitus est.
 Pertan mons est inter bactrianos & hircanos proxi-
 mus mormalo monti: ubi amomum nascitur.
 Pallene mons est cui tanta soli planities in culmine
 est: ut quinque urbium sedes sit atque ager. Nam cū
 rotus in altum saris anguste conscendat: ubi incipit
 sibi possidea est: ubi amplius patet sibi mendenōe: qua-
 rum altera ab eretris altera ab achuis ilione capto
 cōdita est. De nominibus autem aliarum inuenisse
 nil memini.
 Pancoatra seu parcoatra mons est armenia[m] medius
 inter taurum & caucasum: ex quo tygris & euphra-
 res in austrum uariis funduntur ex fontibus.
 Pæctolium mōs est œtholia[m]: ea de causa sic dictus quia
 ibidem omnis œtholia conueniebat ad peragenda
 cōmunia: & inde pan quod est totum & œtholia.
 Pandio mons a pandionio filio Erictonii & athenage-
 rege dictus.
 Pangeus thraciæ mons est thessalia[m] iunctus: in quo
 secundum quosdam Iulius Cæsar a Pompeianis se-
 re ad deditionem coactus est: huius in radices mœ-
 stus defluit amnis.
 Parnasus quæ alii discerpent: phocidis mons biceps est.
 cuius uertices alter apollini: alter Bacho sacer est: hu-
 ius in radicibus Derphis liberum fuit oppidum: &
 per illud Cephesus effluit amnis. In hoc enim casta-
 lius est fons musis sacer: & ut uolunt aliqui in hu-
 ius uerticibus tempore diluuii Deucaliōis: ipse Deu-
 calion una cum Pyrrha coniuge seruatus est cum
 aliis pluribus.
 Pantridi montes cappadociæ seu armenia[m] sunt.
 Parapanisus india[m] mons est aduersus bactras: alii di-
 cunt sub ipso patnaso bactra conditam.
 Pames græciæ mons est uitibus abundans.
 Parthenius montes sunt circa armenia[m] principium.
 Parthenium taurozæ apud scythas promontoriū est.
 Pedarium caria[m] seu ionia[m] promontorium est.
 Pelion thessalia[m] mons orientalis: tam habitatiōe Chi-
 ron centauri quæ Pellei & Thenidis memorandus est:
 hic altissimus perhibetur. Nam ut quidam asserunt
 mil. ccl. passuum ratione perpēduli excelsus est: i eius
 summitate pineta sunt: quæcunq[ue] uero cætera occupat.
 Pelorum Sicilia[m] promontorium respiciens aquilonē
 a peloro gubernatore nauis Hannibalis ibidem se-
 pulcro denominatum est: hoc ut uolunt plurimi: iam
 apœnino iunctum fuit & terræ motu postea separa-
 tum & exiguo freto quæ exæstuoso interposito actū:
 ut Sicilia insula sit: quæ olim erat iuncta italia[m].
 Pœninus mons est unus ex his: quibus multis alpes

eminent: a sacro irio pœninus denominatus.
 Peon mons est ultra æthyopas: perpetuis flagrans
 ignibus.
 Perimulæ india[m] promontorium: & in eo celebre in-
 dorum emporium est.
 Perpatus mons argolici sinus est.
 Petra appuana mons est olim gallorum frimenatum
 ab initio apœnini in agrum lucensium protensum
 huic ligustinum tuscumque mare & ueterem lunā
 ciuitatem: inde pistoriensium & florentinorum cā-
 pos aspiciens: & procurrentia in euroaustrom apœ-
 nini iuga: rigēs fere niue perpetua: & a quo quondā
 apuani denominati sunt galli.
 Petre Dyrachii mōs est: apud quem castra Pompeii
 magni fuere ciuili æstuante bello.
 Petrinus cāpania[m] mōs est apud Sueffam ciuitatē.
 Pieria macedonia[m] mons est: cui maximum auri por-
 dus ab antiquis imperatoribus fuisse suppositum fa-
 ma fuit: ex quo quattuor locis ab imo apertus est: &
 ex imo ferunt per planum aurum concrefcere.
 Pilartes Dyrhachii mons est.
 Pillineus mons pitusia[m] insula[m] est.
 Pindus mons est thessalia[m] Apollini musisq[ue] sacer: &
 acamaniā ab oetolia diuidens: achelou flumen emit-
 tit: celebris quidem laphitatum origine est: & in eo
 perebi habitant populi.
 Pion mons est in nympha insula.
 Pinonius mons est minoris asia[m]: supereminens petelæ
 & caystro flumini.
 Pireneus mons est ingēs: diuidens Hispaniam a gallis
 sic dictus: eo quod fulminibus feriatur sæpe. Nam pyr-
 græce latine dicitur ignis: i eo quippe nascuntur bo-
 ues agrestes maiores anialibus cæteris exceptis ele-
 phantibus: & uti græce uocantur.
 Pireum promontorium Atheniensium in æginiam
 progrediens: apud quod Atheniensium portus seu
 naualia fuere dudum.
 Placanodes Achaia[m] promontorium: haud longe a pi-
 sa & alpheo flumine.
 Possideum promontorium lonia[m] est: haud longe ab
 oraculo Apollinis bramaciæ dictum postea didymi
 & urbe mileto.
 Prindasus mons Asia[m] ex quo ticius fluuius qui perga-
 mum abluit funditur.
 Purgara mons est: & in eo oppidum eius nominis p-
 pe Troiam.
 Vedoni montes sunt thraciæ.
 Quilleus mons est archadia[m].
 Quirinus uel quirinalis mons est Romæ:
 dictus a phano quirini quod in eodē fuit
 seu a quiribus qui cum Tacio sabiorum
 rege ibidem castra habuerunt: seu a Romulo qui qu-
 rinus uocatus est ab asta quam gerebat: quæ sabino-
 rum lingua dicitur quiris.
 Quoſſei montes ultra armenia[m] & babyloniam sunt.
 Amnissum scordenſium mons est.
 Regis mons inter Italiam & pannonia[m] est
 sic dictus: eo quod in Italia ueniens alboinus
 rex longobardorum a Narfete uocatus il-
 lum conscendit & Italiam prospectauit:
 montique nomen dedit. In hoc bifontes feras dicunt
 nasci ingentis magnitudinis beluas.

De Montibus

- Remna mons est: qui in regnorum libris domus dicitur idoli damasceni.
- Retheum promontorium troianum est: aiacis thelonii sepulchro conspicuum.
- Retirus mons est in germania altissimus.
- Rhiphei montes sunt scythia: in capite germania: a ppe tuo flatu uentorum nuncupati: a quibus thanais fluius egreditur: ultra hos iacet ora quae spectat ad oceanum aquilonarem. pars mundi a natura rerum data: & densa demersa caligine.
- Rion promontorium circa hostium corynthisi sinus dirimens oetolos a peloponneso.
- Roas mons seu petra iudaea est.
- Riphei montes archadia: qui absque aspiratione scribuntur: ubi cum aspiratione scythia.
- Rhodope mons thracie mediterraneus est: a migdonibus habitatus: sacri liberi patris & coetu moenandum Orpheo iniuncte celebris.
- Rhosii montes in syria sunt: uersus taurum montem positi.
- Rusteus promontorium oceanum septentrionalis est.
- S**ebasten mons supra Idumeam & samariam
- Sacer mons trans anienem fluium non amplius quattuor millium passuum ab urbe distans est: in quo saepius plebs romana a nobilitate dissentiens confedit: nec ante recuperatam libertatem urbem reintroiuit.
- Sacer mons alter a superiori in Hispania est in finibus gallitiae: quem ferro uiolari nefas habebatur. Sane cum terra fulgure conscissa erat quod ibi res assidua est: aurum detectum tanquam dei munus colligi permittebatur.
- Sacer mons a superioribus alius circa sinum persicum est: opacus siluarum & arborum odorem mirae suauitatis aris reddentium in crina insula aduersa aethyopia.
- Sacrum promontorium e media fronte Hispaniae in oceanum protenditur.
- Salanga mons est hyberniae altissimus: mari imminens quod britanniam & hyberniam iterfluit: uocitatus a Salanga Barcolani primi habitatoris hyberniae filio. Est postea ob monasterium in radicibus a beato Dominico constructum hodie mons domini appellatur.
- Salen seu salerinum promontorium est italiae aduersus ionium mare procurrentis: sinum faciens tarentinum. In hoc idomeneus cretensium rex post troianum excidium a suis pulsus ueniens habitauit: & ibidem ciuitatem construxit.
- Samara promontorium in oceano orientali ubi desinit caucasus est: ad aquilonem habens hostia fluminis ortogora: ex quo oceanus ferirus appellatur.
- Samonium promontorium est cretae insulae: tendens aduersus rhodum.
- Samus thraciae mons est: ex cuius uertice omnis idae uidebatur & troia.
- Sanir amorreorum mons est: uocatus a phoenicibus sanior: a latinis Ermon: cuius in uertice fuit insigne templum: quod a gentilibus cultui habebatur.
- Serdemisos mons est pamphiliae finis & lyciae principium: ubi phaelis ciuitas a Mopso condita.
- Samus mons est medius iter pompeianum agrum & salernitanum: ex quo magnus cum murmure Saturnus erumpit fluius: apud farnum oppidum in montis radicibus constitutum.
- Sarpedonum promontorium sinis fuit regni sarpedonis regis lyciae: quae a Paphilia distinguit in littore.
- Saturnus mons urbis Romae est: qui & Capitolinus & tarpeius dicitur est.
- Scalcide montes sunt prope libanum.
- Scarabum promontorium paphlagoniae: tauri iuga prospectans.
- Scillacum promontorium italiae: haud longe a scylla freti siculi.
- Scipiades promontorium est epyri.
- Seir mons est Idumaeae sub damasco: in quo esau habitauit: a quo cum esset hirsutus & hyssidus dicitur est.
- Semeir seu semer mons est in iudaea: & super eum sepulchrum ioseph: & ciuitas samaria olim regia israelitarum: quae postea ab Herode antipatris Sebasten nuncupata est.
- Semeron mons iudaeae est: quem legimus ab Amri rege israel emptum a quodam semera: & in eius uertice ciuitatem aedificatam: & a uendentis nomine Semeron appellatam: hunc ego idem puto cum proximo superiori.
- Seneus promontorium est Hispaniae: propinquum promontorio sacro.
- Septem fratres: septem sunt mauritaniae montes interno mari ex ordine suppositi: & a numero septem: & a similitudine fratres appellantur. Hi quidem olim frequentes elephantibus fuere. hodie praeter idiam nemo habet.
- Seriphion promontorium est thraciae: ebro fluminis propinquum.
- Serius mons est thraciae.
- Siagrium arabiae promontorium est.
- Sigeum promontorium est asiae: ea in parte ubi helle spontus apertius dilatatur: oppositum urbi calisiae: quae in europa est: & in eo oppidum sigeum aequae dicitur: & Hecubae monumentum quod Cynosema dicitur. Huius in sinum xantus simoenti iunctus immittit. Dicitur autem sigeus propter Herculis taciturnitatem: quem cum nollet hospitio Laomedon suscipere: tuncens finxit abire: & demum rediit hostiliter cuncta dissipans. Sige quippe silentium sonat.
- Signia mons est minoris asiae circumfusus flumine Maritiae: cuius in radicibus Tiboron ciuitas sita est.
- Silla seu silleum mons est leucaniae.
- Siltos mons est atticae regionis.
- Sinay mons est in regione madya super arabiam: qui & Coreb & Ereb aliquando sacris in litteris nominatur. Hic excelsus plurimum est: & altitudine caeteros superare uidetur. In eo deum habitare ueteres crediderunt: cum Moysi pascenti greges ardens in rubo apparuerit: praecipiens illi: ut calciamenta solueret. Venerabilis quippe plurimis ex causis est. In hoc lex Moysi ab ipso deo data est: cuius uirga diuino opere in serpentem conuersa est: & mox in uirgam: cuius manus leprosa & demum sana est facta. Ex petra huius uirgae ictu aqua excerpta est: & ne rursus uetustiora reciterent: nouissime Catherinae uirginis & ob christi nomina passae corpus post supplicium exanime a diuinis ministris in summitatem delatum atque pie tumulatum est.
- Sion paruus in hierusalem mons est: cuius in uertice

*i. magni pro
mo ito vni m.*

quondam ciuitatis arcē constui fecit Dauid: a quo sacro carmine plurimū celebratus est.

Sipilus mons est maximus inter lydiam & phrygiā: tantalus olim dictus. In hoc quidem dixere prisca lo cum esse: qui dicitur Acheloon: in quo nym pharū cubilia. Clarus uero est tumulis filiorum Niobis: & mutatione ipsius i saxum: in eo lapidem cylindro similem nasci dicunt: non permittentē filios inobe dientes esse parentibus.

Sipilus mons fuit in magnesia. & in eodē loco cyprus ciuitas fuit: q̄ una cū mōte ab hiatu tertæ absorpta ē.

Sira mons in tribu Dan est: in quo Thannafara ciui ras iesu filii Naue: in qua diu etiam post eiusdem ie su sepulchrum uisum est.

Sithon mons thraciæ est: perpetuis dānatus niuibus. **Sithoris** mons est a chio insula distas. lxxiii. mil. passu.

Silanius mons est hyberniæ insulæ altissimus: dictus a silanio Rege in uertice eius sepulto.

Smaragdon mons est æthiopiæ: mari supereminens rubro: qui surgente sole flammam emittit usque ad horam quintam.

Sophim mons est effraim.

Siophora mons est indiæ orientalis: iuxta quem ha bitauerunt filii iecten filii heber: ad quem Salomon classem quandoq; transmisit nō minus triennio iti neri immorantem.

Solis promontorium in mauritania est.

Solimi possidit montes sunt.

Soloxius mōs terraconēs hispaniæ ē: & ex oretanis iugis carpētansq; & a betica atq; lusitāia distiguit.

Solurius mons est hispaniæ a singularitate dictus: cū solus altior omnium uideatur: uel q̄ solis radius in eo appareat antequam alibi oriatur.

Somorus mons est syriæ.

Soractis mons est hirpinotum: secundum alios sali scotum: olim diti patri sacer: sed secundū alios Apol lini: in quo spelunca comperta latebram sibi elegit Siluester potifex summus Constantino Cæsare au gusto imperante Romanis.

Sarnes mons est atticæ regionis.

Sperchium promontorium thraciæ est: nobile Or pheu uatis origine.

Stessiarus mons est molossorum.

Stimphalon mōs est archadiæ: in quo Hercules stim phalidas occidit aues.

Stopedon promontorium est ciliciæ: haud lōge a flu mine callidado in conspectu insulæ cypri.

Strimon mons est thraciæ: ex quo hebrus & neston flumina emittuntur.

Subar mōs est in galilea: i signis Helix pphetæ raptu: & helysei memoria ob fontē ab eo ibidē benedictū.

Sueuus mons est ab ortu solis germaniæ initium fa ciens: & cum per maximus sit. ad cymbrorum usq; promontorium renditur. Ab hoc autem sueui nun cupati sunt.

Suilmocum mons est galliæ cisalpinæ apud ligures.

Sunium promontorium est atticæ regionis: finiens ad littus elados: quod spectat ad orientem. apud hoc atunt ab Apolline sagittis occisum phitonem: oni toridem gubernatorem nauis Menelai: & a mene lao ibidem sepultum.

Surrentum promontorium maritanæ: in occasum excurrens: montesque braciæ includens.

Abim mons est inter antropophagos scy thas eminens: oceano septentrionali iun ctus: inter quem & taurū seres habitant.

Tabor mons est in medio galileæ: mira ro tunditate spectabilis atque sublimis: quē

penes Nazareth ciuitas: ex qua denominatus salua tor humani generis christus: uenerabilis qdē mons iste est: cum solus in tertis in suam transfiguratum diuinitatem christum uiderit nondum passum.

Taburius syriæ mons est: ifacat terminans sortem.

Tabumus mons est in samnio oliuetis conspicuus.

Tager mons ē in hispania: olisipo propinquus: in quo equæ sunt statuto anni tempore ex uento cōcipien tes fauonio.

Taygeta mons laconum inter lacedæmonia & mare positus: libero patri & Apollini sacer olim.

Taman mōs est asiæ maioris: inter quem & taurum montē habitauerunt filii lapheth.

Tamus promontoriū est: quod taurus attollit: collis credo idem cum superiori.

Tarpus epyrri mons iuxta leucadam.

Tarpeius mons est Romæ: qui olim Saturnus: postea capitolinus dictus est.

Taurus mons est germaniæ altissimus.

Tauromitanus Siciliæ mons est asper: eo q̄ acutissi mos habeat lapides.

Taurus mons a multis idem cum caucaso creditur. Nam asiam omnem ab eo incipiens & in cilicium mare definens in duas fere æquales diuidit partes.

Sane quantuncunq; de caucaso multa dicta sint: & si reitetarifere uideantur: de hoc ueterum opiones scripsisse non pigebit. Is igitur a primis orientis lirtoribus surgens Celidonio determinatur promonto rio. Et ubi primo ab idico sese extollit oceano in oc ciduum tendens per uarios circumagitur flexus.

Hinc phoenicum: inde ponticum. Hinc caspium hircanumq; aduersus Meotidas paludes agritur. Ergo sic inter hæc claustra coactus postq̄ superans flexuo sus euadit: ad cognita ripheorum montium iuga: i finitis fere nominibus & extraneis clarus icedit. Nā primo Egidus: mox Paropanifus: circeus: compa ges: pariadis: coatras: oreges: orantes: impetus: tau rusq; dictus est. Et ubi semetipsum exuperat cauca sus. Vbi ingenia e mittit brachia: sarpedon: toraces: garas: iterūq; taurus nominatur. Vbi uero declinat: seq; populis facilem exhibet: portatum sibi tunc uendicat nomina: quæ alibi armenicæ: alibi caspiæ: alibi ciliciæ nominantur: & quia nunc contractus & effugiens aliquando maria plurimis immisceatur gentibus: a dextris hircanus & caspius: a leua uero pariedrus: mortuus: aromanicus: toroficus: scythi cus appellatus est: ab uniuersa uero græcia Cerauni us: & tandem dum in nostra exit maria: taurus di ctus est. Ex quo & si longe plura scribi possint: hæc superioribus ubi de caucaso iuncta dicta sufficiant. Solers autem lector quod uerius arbitrabitur: id se quatur.

Temisica promontorium est in conspectu isulatum aprodifiarum positum: initio perfidis propinquū.

*monte iuncto
seuade sintia*

De Montibus

Tenarus laconiae promontorium est circa finem Mal-
lei montis: in quo quia hiatus est: & ex eo agente spi-
ritu quidam audiuntur ru mores: & murmura progre-
di: inferiorum ueteres dixere descensum.

Tenintrus macedoniae mons est: proximus apolloniae.

Tenothema mons est aethyopum: iunctus oceano oc-
cidentalibus flammis flagrans assiduus.

Termophile mons est longissimus a leucade in occi-
dente incipiens & in aegaeum mare haud longe a de-
metriade ciuitate finiens: omnemque graeciam per me-
dium diuidens: marathonom: epyrum: perebiam:
magnesium: atque thessaliam: & optioras cum sinu mal-
liaco derelinquens. In austrum autem oetoliae parte
maiorcm: arcariam: locridem atque pbocidē: & boe-
tiam cum isula enboea & attica regione in modum
promontorii sese in eum extollente & una cum istis
a tergo peloponnesum. Insignis quippe multorum
egregiorum facinorum tam graecorum quam exteriorū
ducum: sed potissime in clyta atque memorabili mor-
te Leonidae comilitonumque suorum: & tam grandi
que turpi strage persarum.

Teticus Italiae mons siscello proximus.

Tetricus mons sabinorum est asperimus.

Teimeson mons Thebis propinquus: ex quo aiunt se
praecipite dedisse una riu Melicerta filio Inone Cad-
mi filiam & Athamantis coniugē. Volunt apud hunc
Herculem alterū ex leonibus occidisse.

Ticiunta mons est graeciae: seu unus ex caruminibus
termophilorum dicitur.

Tiphata campaniae mons est: Capuae supereminens
ciuitati.

Tiphernus mons est in samnio.

Tilarus mons est apud molosos: & ibi dodonei iouis
templum circa huius montis radices centū uel ultra
fontes exundare creduntur.

Timamae promontorium est thraciae: & in eo urbes helmide-
son & phylas & phinopolis: helleponto propinquū.

Tinolus quem alii molus exi. & n. tantū facientes m.
scribunt: & ut credo bene: nam sic graeci saepe faciūt
mons est Ciliciae uel moconiae: & nonnulli ciliciae di-
cunt croco & uitibus abundans & melle: habens ex
parte una sardos ex altera ipeplos: & ex eo pactolus
aurifer fluuius oritur. Hic molus in superioribus
nuncupatur.

Tiscus mons graeciae excelsus: Demetriadi ciuitati pro-
pinquus.

Tomarus ambrachiae mons est.

Trapeze: quod troezam aliqui uocant: promontorium
europae est: a quo primo se concitat hellepontos.

Trebanorum mons est: ex quo anio fluuius ortus in
tyberim effluit.

Trifone promontorium: in quo bizantium ante ligos
dictum: Constantinopolis ultimo.

Africanus mons est: in quo iouē nutritum
dicunt aliqui.

Vecilius mons italiae prope algidum.

Veneris promontorium ciliciae: cum eiusdem
nominis oppido: Cypro propinquū.

Veseuus seu uesulus mons est liguriae iuxta alpes: iter
caeteros alpium clarissimus: cuius ex imis radicibus
padus erumpit fluuius.

Veseuu campaniae mons est: nulli montium coniun-
ctus: undique uinetis atque fructetis abundans. Hinc
ab euro austro pompeios in radicibus habuit: atque
farnum ab euro fere: sed remotius beneuentum: &
a uulturno capuam: & a circio Neapolim calchiden-
fium parthenopem dictam in tumulo sirenae seden-
tem. Ex hoc enim maximo cum incolarum pauore
Nerone Caesare imperante repente tam grandis eru-
pit circa uertice fumus: ut omnis breui tractu tem-
poris ab eo tegetetur regio: nec euauit ilico: quin
mox dies plures adeo condensus permansit: ut sub-
latis omnino solaribus radiis noctem faceret pluriū
dierum continuam. Tandem cum adiacētia omnia
& ipsum mare quod in conspectu sub radicibus est
ab occiduo compleisset cineribus: cessans flammam
ingentem e culmine montis euaporantē uidisse per-
misit: quae multis saeculis postea exustos euomes la-
pides perdurauit. Hodie nec fumus nec ignis emitti-
tur. Stat tamē in montis uertice hiatus ignis praeter-
riti testis incendii. Huius autem in radicibus pugna
fuit commemorabilis inter Romanos atque latinos:
in qua P. decius unus consul se pro uictoria obrinen-
da deuouit diis manibus: & inde derubuit. Incola-
e hodierni montē hunc uulgo fumma uocitant.

Viminalis mons est Romae a loue uiminio nuncupatus.

Virinalis mons est hispaniae.

Vosegus mons est in finibus ligonum: & ex eo mosā
progreditur fluuius.

Vranus mons est: hunc in eppicantia chalchedonen-
fium aiunt esse siluis omnimodis abundantem: atque
uersicoloribus floribus uariatum: & ex eis uiatori-
bus icolisque plurimum odoris fundentem: & quod
longe maius est: in eo olei fontem asserunt habentis
odorem corticis cedri: cui uolentem propinquari
nudum esse necesse est: & sic etiam si hauriatur ex
illo oleum augeri. Praeterea penes hunc fontem lapi-
dem ingentis magnitudinis ortum dirunt: & cum
aestate flammā emittere. Hyemē autē eis ex partibus un-
de exalauerat ignis aquae scaturigies apparere: adeo
frigida: ut glaciei simillima uideatur: nec hoc clā cō-
tingere: aut per tempusculū perdurare: quin immo
quandiu durat aetas & ignis: & econuerso tota hye-
me prosilit aqua.

Vultur mons est apuliae.

Apaortenus mons partorum est: in quo sita
ciuitas Daran ab arsace primo parthorum
rege condita. Mons quidem amoenus plu-
rimū & natura loci adeo munitus: ut in ex
pugnabilis uideatur.

Zephirum promontorium italiae protendens in io-
nium mare: in quo petilia ciuitas.

Ziph mons est squalidus uel caligans: seu nebulosus:
puto in syria est.

De Montibus Finis.

De Syluis tractatus.

SYLVA nemus: & lucus idem. Verum
sylua primum ubicunque longe late-
que apud latinos arborum & potissi-
me siluestrium & plurimū infructuo-
forum multitudo frequens excreuit:

dicta ē quasi solitaria: eo q̄ raro ab hominibus frequententur quæ si alicui numini more gentiliū uetusto forsitan dicata fuisset: ilico a numine nemoris fortiebatur nomen: quod tamen superstitio nibus illis cessantibus syluis minoribusq̄ hodiernum usq̄ tribuitur. Lucus autem & sylua & nemus esse potest: dum modo per ætatem & negligentiam frequenna arborum & ramorum condenserur: adeo ut diei lux auferatur solo: ex quo p̄ antiphrasim sylua uel nemus quod obscurū est: lucus postea appellatur. Cæterū quia syluæ uri barba hominum & mulierum crines montium sunt ornamenta: feracum domicilia: ac pastorum armentorumq̄ persæpe refugia: necnon & multis mortalium opportunitatibus præstet commoda: postq̄ de montibus dictum est: de eis & nemoribus lucisq̄: & potissime de his: quæ apud auctores priscos famosæ sunt: singularis mentio faciēda est: i quibus uti ante fecimus: etiā sequemur ordinē alphabeti: & ab Albunea: quæ primū se offert dei noīe inuocato sumenus exordiū.

Albunea hetruscorum fuit famosissima sylua: in qua & si tetri odoris fons esset: non obstitit quin ad eam omnis italix multitudō uetusto errore decepta pro responsis concurreret. Erat profecto seu in fonte seu arboris in trunco spiritus aliquis imundus: q̄ deceptis orantibus responsa daret ambigua.

Angitiā nemus maris inlytum.

Arduena sylua gallix est: magnitudine sua celebrius ualde. Hæc & enim per medios fines treuerorū a ripis rheni fluminis: & remorum ininim ad neruios usq̄ pertinet. & mil. pas. amplius. d. occupans.

Aricinum nemus ab aricia oppido cui p̄pinquum est: nomē obtinuit: & apud priscos olim isigne fuit. In hoc quidem post reuocatum opere æsculapii ab inferis Hyppolitum a Diana: quam perfecte colebar ipse translatus est. In hoc insuper egerix fons: apud quem Numa pompilius hydromantiam exercēs se cū Egeria nymp̄ha de agendis consiliū sumere simplicibus ostendebat. Apud hoc etiam nemus & Symon magus Petri & Pauli aduersarius claudius iam post casum factus misere expirauit.

Arria hetruscorū sylua fuit: perens quā dū Valenius publicola cōsul Romanorū aduersus uententes & hetruscos bellū pro tarquinis pulsos gerentes in aciē descēsus esset: repente e sylua prodeuntē ingentē uocem audiunt atque dicentem: uno plus hetrusci cadent. Quod post obtentam uictoriam a Valeno: uerum fuisse compertū ē: & Syluanū deū Romanis fauentē hoc dixisse creditum.

Angui seu anguiciæ lucaniæ nemus est.

Acentis germaniæ sylua est: infinitæ magnitudinis: Cheruscōs diuidens a sueuis: & quasi natiui muri loco altemis eorum aduersus se incursionibus obstaculū est.

Bebryacum nemus in bithynia est: in quo aiunt quondā bebrycō Rēgem consuētū uim hostibus inferre: quam cum in eodē Polluci a colchi de redeunti facere conaretur: a Polluce occisus est.

Imina sylua heturix ē olim. permaxima & horrenda: adeo ut nec mercatoribus eēt. perula: nec habitata latronibus: postea ta-

men apertissima facta est. Nam quom nemo præter duces eius eam esset intrare ausus: disponentibus Romanis in hetruscos agere bellum. M. Fabio & C. Manio rutiliano consulibus: primus qui illam transire ausus est Fabius i habitu pastorali uno tantum sociatus seruo fuit.

Clariū nemus ē colophōix: apollini clario cōsecratū. Conicū nemus thebis propinquū est: ab ogigio rege suo a thebanis postea Ogigiū noiati.

Dodona sylua apud apulos: ut arbitror est: Dauno rege eorū nuncupata.

Dodona celebrius inter poetas plurimū sylua est. Hæc in dodoneo monte Chaoniæ frequens est: & in ea templum fuisse dicitur Dodoneo ioui sacrū. Fertur præterea i hac duas de cælo colūbas descendere solitas: & ueteribus infidere quercubus: & ex eis postulantibus dare responsa. Tandē ex eis: ut aiūt altera transuolauit i delphos boetiæ ciuitatem & ibi Apollinis delphici clax fecit oraculū. Altera ad amonis iouis tēplum in africa trās migravit & sic dodona mutata relicta est.

Ricina multis syluis nomē est. Sed maior atq̄ notior ea est: quā apud germanos etiā græci ueteres cognouere: eamq̄ dixere originiam. Huius quidem latitudo nouē dierum iter expedito homini patet. Oriē autē ab Eluetiorū & Nemetū atq̄ cunacorum finibus: & recta danubii fluminis regione ad fines Daciorum & anaritiū usq̄ contingit. Inde se sinistrosū flectens propter imensam sui magnitudinem multarum gentium fines attingit & quadraginta dierum in lōgitudinē eius progressus factus sit. Nemo tamen ex germanis est: qui se audisse aliquem ad eius deuenisse sinem dicat: aut quo sub cælo oriatur: seu potius finiatur accepit. Multa quidem in ea ferarum sunt genera: cum quibus pro gloria robusti iuuenes syluæ propinqui exercentur.

Foloe thessaliæ sylua est: a Folo centauro incolā denominata.

Rineum nemus in finibus Ionii ē: & apollini consecratum: in quo serunt prisci Mopsū uatē fuisse apollinis qui & grineus etiam exinde cognomiatus est. Addentes in eodem aliquando calcantem cum Mopsō de diuinandi peritia disputasse.

Da sylua est phrygiæ ab Ida mōte: in quo excreuit denominata. apud hanc ad ostentum somni Hecubæ effugiendum expositus est Alexander: qui postea paris dictus ē & huius in uallibus de pulchritudine seu dignitate deax ab eodem iudicium latum est.

Idalium nemus in insula cypri est teneri sacratū. Idcum græciæ nemus est: in quo liberi patris filius cū furto subtraxisset pastori iuuenem & ad restitutionem cogere: patris auxilium inuocauit: qui confestim iuuenem transformauit in ceruum: & sic filiū ruboni surripuit: & ditauit rapina.

Inia sylua est in rhetia: in qua rhenom & danubium oriri quidam tradidit.

Ircania igens sylua est adeo or ab ea hircania regio nominetur scythiis contigua: alit quippe animalia siluestria plura: sed tygres præcipuæ.

De Fontibus

De Fontibus eiusdem tractatus alius.

Aurea sylua olim in latio propinqua tyr-
rheni littori fuit insignis tamē excisa ubi
erat uicus ædificatus est: cui ab ea laurentū
nomen impositū est.

Libistris sylua est: ur quidā dicūt thessaliæ
Aliū uero illā apud Bistonas eē confirmāt: quæ & si
multos animalium alitrix sit: urfos tamē prægrandes
alit & ualidos.

Icana sylua est i gallia cisalpina: in qua gal-
li Borlutiū posthumiū consulem legio-
nesq; romanorum rruccidauere.

Miciofa uel liciofa olim sylua fuit in cam-
pania: ubi sabinos penes quam Tullius hostilius
romanoꝝ Rex aduersus sabinos hostes habuit pa-
gnam & sylvam uictoria sua fecit insignem.

Marathonidis sylua apud marathonem montem in
regione attica est: in qua Icarus a rusticis ebris occi-
sus est: & ab Erigõe filia requisitus & canis ductu re-
pertus. In hac Theseus tauꝝ regioni infestū occidit.

Molorcos nemus est & nemea sylue uocatum: sed sic
eo dictum: quia dum accederet Hercules aduersus
leonem nemeum a Molorco pastore susceptus &
hospitatus est: ob quod beneficium nemus postea
molorcum nuncupatum est.

Nassamonum nemus apud nassamonos est:
ad quod sunt qui uelint Herculem acces-
sisse: & ibidem oppressisse leonem.

Nemea sylua est iter argos & thebas: apud
quam regnauit Lycurgus. Hæc quidem
clara est ob leonem ab Hercule i eadem superatum
& ob agonem annum i honorem Archemori occi-
si a serpente: dum hypsipyle nutrix langiam mon-
straret argiuis celebratum.

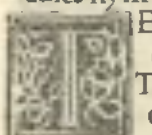
Artheniam nemus est Archadiæ: in quo
quondam Iuppiter transformatus in Dia-
nam Calistonem uirginem uitiauit. Dictū
enim parthenium a uirginibus: quæ in eo
consueuerant uenationibus exerceri. Nam

parthenos græce latine uirgo sonat.
Peliū nemus apud pelion montē & ab eo denomina-
tum credo: Chironis centauri domicili clare.

Plantus silua est haud longe a hierosolymis: in qua
dudū Dauid retinuit exercitum suum.

Rosinne silua est: argo propinqua.

Symphalis silua in symphalio monte: in qua Her-
cules symphalidas occidit aues.

Egea silua est archadiæ: in qua Pan archa-
dū deus honore plurimo celebrabatur.

Tempe nemus est hemoniæ iter ossam &
olympum: cuius per mediū peneius am-
nis a pindo monte ueniēs discurret.

Thymbra silua est troiæ propinqua: sacra apollini: &
in eo eius templum tymbrei apollini nominatum:
in quo Achilles ab hecuba deceptus per insidias no-
ctu a Paride uulneratus & occisus inermis est. Dici-
tū autē silua hæc a tymbra herba qua abundat plu-
rimū. Hanc autem herbā aiūt latine uocari cyanē.

Urbis silua prope ticinū galliæ cisalpinae.

Zonæ nemora sunt: haud longe ab hebro flumine: &
promontorio Seriphione thraciæ: quæ quidē secu-
ta dicunt canentē cythara Orpheum.

De Syluis Finis.

Postq; de montibus & eorum ornatu:
siluis atq; nemoribus expeditum est:
anteq; p;grediamur ad flumina: de fon-
tibus his quos celebres antiquoꝝ fece-
re traditiones non erit absurdum. Est
igitur fons cuiusque fluminis seu alte-

rius congregationis aquarum initium: a fundendo
dictus. Et ideo cum parentes filiis præponendi sint.
fontes loco parentum lacubus fluminibusque præ-
ponemus & quasi montium partus post eos explici-
tos adnectemus. Fons igitur aliqualis in principio uis-
sibus terræ exitu aquarum congregatio est in se
necnonq; aliquandiu subsistens. Ego ut plurimum
postea aut in riuum tenuem aut in amplum flumē
procedat: quos cum eoz; mirabilibus exponētes ut
in prælibatis factum est: sic præstante deo ordinem
seruabimus alphabeti. Et quoniā persæpe amoenissi-
mi sunt: & ueneris delitiis suopere uidētur esse cō-
formes ab Acidalio fonte olim ueneri consecrato su-
memus initium.

Acidalius fons ē in Orchomēo ciuitate boe-
tiæ: qui quidē ueneri sacer fuit: & ab eo Ve-
nus aliquādo acidalia nominata est. In hoc
autē dixere poetæ gratias tres iouis filias: q;
ueneri obsequētes sunt: lauari cōsuetas: uo-

lentes ostendere sub sigmēto qualis sit fontis huius
proprietas: cū nomē etiā faciat manifestū. Acida qui-
dem græce latine cura sonat: qua plurimū infestant
amantes & in qua lauare: i a sordibus excutere debe-
mus gratias: ut non concedamus indignis: aut illas
sincero aio meritis largiamur.

Acidalius agri uenerani in campania fons est: agris
oculis mederi cōsuetus.

Acilius fons est i sicilia: ex quo talis fertur fabula. Acis
iuuenis quidā ficulus Galatheam nympham ama-
uit: & ab illa amabatur: quam cum amaret Poliphe-
mus cyclops: & sperni se cemeret: uidissetque acim
Galatheæ miseris: iratus eū occidit: Qui Galatheæ
nymphæ dilectæ suæ precibus i fontē sui nominis
a Neptunno conuersus est.

Aganippe fons est boetiæ celebris plurimū: eo q; mu-
sis dicatus sit: a quo & ipsæ musæ aganippæ nonnū-
quā nuncupatæ sunt.

Albunea fons est in altissimis montibus tyburtinis:
qui sic ab aquæ qualitate denominatus est. hūc nō
nulli Leucorheam uocauerunt.

Alis fons est i potitionibus a deo suauis: ut nulla potius
aqua desideretur.

Amimoneus fons est apud argos: ab amimōe Danaï
regis argiuoꝝ filia denominatus: ex quo talis cōsue-
uit narrari fabula. amimon cū studiose in quadā sil-
ua iaculo uenaretur: minus aduertens percussit saty-
rum: quā cum uellet satyrus uitare: illa Neptūni au-
xiliū precata est. Ipse autē sugato satyro illā oppressit:
& ex ea suscepit Nauplum postea Palamedis patrē:
fontemq; loco propinquum & flumen ab ea deno-
minauit. alii dicunt eam uitæ tedio affectam in fon-
tem sui nois fuisse conuersam.

Anxir fons uolcorum fuit haud longe a terracina: q;
anxir antea dicta est. Qui eo q; ignaris locetalem hau-

stum præberet: ab incolis iniectis lapidibus & terra
oppletus est.

Aon fons est ab aonia regione in qua è denomiatus:
musis facer: a quo & ipsæ uocantur aonides.

Apollinis fons est in licia turius appellatus.

Archemorus fons è in neruea sylua: iuxta quem cele/
bratur agon i honore archemori Lycurgi regis filii:
& ab eodè denoiatus: cū antè diceret langia.

Archidemia siciliæ fons è i agro effluens syracusano.
Aréth fons est syriæ: apud què gedeon aduersus ma/
dianitas tendens castramentatus est.

Aretusa fons est siciliæ: syracusarum proxima muris
ea in parte quæ dicitur archadina celebris plurimū
poetarū carminibus. Ex quo eosueuit talis fabula re
citari. Arethusam elidis fuisse nympham: & se lauan
tē in elidis flumine ab eodè fuisse dilectā: quæ cū ipsa
fugeret: eiusq; sequens circuionibus teneret: aiunt
deorum iplorasse auxiliū: quo in fontē sui nominis
uerfa è: cutus undis cū misceri uellet se alpheus deo/
rum miseratione per subterraneos meatus euasit in
Siciliā: quā etiā secutus per eodē meatus alpheus
ibidē imixtus est. alii eam siculā dicunt fuisse nym/
phā: & ab alpheo ex elide uenientē in siciliā fuisse di/
lectā. Sed seu ab Elide fons ueniat: seu in sicilia oriā
hoc pro comperto habetur. alpheum ab elide in sici
liā penetrare: fontiq; prædicto misceri. cuius rei cui/
dentissimū aiunt esse argumentū: fontē arethusam
de quinquenio in quinquenniū emittere purgamē/
ta: nec illa aliud apparere q̄ stercora hostiarum in al/
pheū apud Elidē in sacris olympiacis secūdo flumi/
ne proiecta. & sic in arethusam delata. Hunc in super
fontē dicunt nonnulli de quinquennio in quinquen/
nium translocari.

Arethusa fons est. alter a superiori in Ythachia: erum/
pens apud petram quæ corax denominatur. Ex quo
talis recitatur fabula. Fuit corax uenator quidam: q̄
quacūq; de causa fecerit: ex petra illa in mare se præ/
cipitem dedit: a se petra nomen relinquens. Cuius
arethusa mater præcipitium uidens ægre ferens: in
proximū se fontē deiecit miseranda & fonti nomen
dedit mortua.

Arethusa & hic a superioribus fons est alius: ut q̄bus/
dam placet in agro thebano.

Arthacus fons est apud listrigonas.

Afnanicus fons est circa thiana. Ertio ioui facer: eo sic
uocitatus: quia sic incolæ uocent aquas. Is quidem
plurimum mirabilis est. Nam ut fertur aquæ eius
ex subterraneis meatibus frigidissimæ in fontem ue
rūnt in quo ilico seruent: & ex astannibus incolis
his: qui pro re aliqua recte iurauerunt suauis potui
& dulcis est. Deierannibus uerò aduersa: & ex fon/
te psiliens tanquā in hostes oculos pedes manusq;
talium feriens hydropisim atq; depilationis ægritu
dines ifert. Nec est læsis abire possibile: donec periu
riū suum confiteatur his: quorum in præiudicium
deierarunt.

RAiarū fontes memoratu quidē dignissimi
sūt. Nā paruo soli spatio plurimū salubres
que oēs scaturiūt. Baia autē locus est inter
puteolos & miseni monimētū: secus cāpa
num mare nō longum littoris tractū occu
pans. tanta cæli benignitate: & agrorum fertilitate: at

que nemorū: & maris amœnitate cōspiciuus: & ob/
tabilis: ut olim in se posset romanos attrahere proce
res: & roma relicta hyeme: atq; uere detinere toto:
qd' satis ædificia ingētia & uetustate semesa testant.
Et q̄ non parū eis ignominia insert: apparēt adhuc
cōchilioz & piscium medio in gurgite carceres. Est
& præterea templorum insignis. Nam ibi uidere est
Apollinis oraculum ingens opificū artificio nō dei/
tate numinis uenerabile. Sibyllæ in super auerno su
pereminens lacui: uerustissimā atq; ingentem ædē:
& q̄ nonnulli templum fuisse ueneris arbitrantur p̄/
cæteris neglectum. Quid multa? fontium abundan
tissimus est: & omnes pro diuersitate diuersis ægri/
tudinibus præstat remedium salutare. Er quod mi
rabile est: ubicunq; in littore sodias: facile & sere cir
ca ipsam soli superficiem tepentes comperies undas
morbisq; aliarum more uidentes. Quibus uero cō/
ferant: præbet experientia documentum. Sed inter
alios a cæteris semotus est in littore præcipuus ri
uus: quem tritolim indigenæ uocant. Hic quidem
exciso manibus monte superba testudine atq; am/
plo habitaculo conspicuus æstiuatius oceani maris
more bis in die seruidas eructat undas: & totidē te/
pentes absorbet: & opitulans infirmitatibus uariis
cæteros excedit inclyta fama.

Bandusæ fons est lympidissimus.

Biblis fons est Mesopotaniæ haud longe a Carris: ex
quo fabula talis. Biblis Cauni fuit soror: eūq; insau
sto amore dilexit: qui cum sororis amorem horre/
sceret: & fugeret: in scelix illum usq; Carras frustra
sequuta est: ibi autē doloris impatiens miseratione
deoz in fontem sui nominis conuersa est.

Bituminis fons est: ut arbitrari possum: apud æthio/
pas iuxta corambim.

Blandus fons est iuxta senam iuliā aquarū abundas:
& quia opportunitatibus incolarū copia sua blandi
ri uidetur: blandi nomen consuetus est.

Aphamaum fons è galileæ: quem pleriq;
credunt per subterraneos tramites a tulo
flumine deriuari: eo q̄ piscem procreet co
ratinum nusq; alibi præter hunc fontem q̄
in nilo repertum.

Calliroe fons est atticæ regionis: & medicæ salubrita/
tis fert gloriā: haud lōge scaruriēs a hierosolyma: sic
ab ipso aquarū præconio nominatus est.

Calipia fons est in epheso ciuitate: penes eximiū ama/
zonum opus dianæ ephesiæ templum.

Camœnarum fons romæ fuit.

Caminon fons est calidas aquas habens citra seruo/
rem: quas si uino miscueris: triduo potionis calō/
rem seruant.

Carmamenis meoniæ fons est.

Castalius fons est poetis familiaris plurimū: cum mu
sis facer sit. Hic in pamafo monte est: & dicitur casta
lius a uirgine quadam castalia: quæ cum illi Apollo
uim uellet inferre: in fontem se præcipitem dedit: &
in eo nomen uitæq; reliquit.

Chebron fons è iudææ: apud quem expugnatus fu
it Ismael uir nō ex genere dauid: qui post solatā Hie/
rusalē a Naburzada principe regis Babyloniæ mul
tos iudæos occiderat.

Celsia fons est atticæ regionis.

De fontibus

Chii fons est in insula chio: a qua etiā denominatur: ex cuius aqua si quis potauerit hebēs efficitur.

Ciana: Ciciliae fons est in agro syracusano: de quo talem ueteres fabulā recitabant. Fuit ciana: sicula nympha: & proserpinae focia: quae cū cerneret illā asportari a pluto ne iter raptoris uoluisset impedire: nec potuit. Tandē se spretam uidens dolore deflens nimio in fontem sui nominis mutata est. Esto sint qui dicant eam stagnum esse: seu paludem.

Ciceronis fons haud longe a puteolis est: calidas eumens aquas: quae agris oculis plurimū cōferunt. Et ideo Cicero nis uocatur: quia in uilla eius: quā academiā uocauerat: ea in uia: quae ab Annio lacu fert puteolos: ē. Nec tamē eo uiuente fons erat: sed breui iterposito post eius necē tpe: illā Antistio uetere possidente eius in parte prima prorupit: quē etiam laurenas tullius unus ex libertis olim Tullii carminibus celebrē reddidit: ut appareret clarum hominem dū uiueret scientia sua metalibus mortalium oculis praestitisse medelam: & eius post nomē eo defuncto praestare corporeis.

Cizius fons apud ciziū asiae ciuitatem sic existimo: & a ciuitate denominatus. Esto cupidinis fons ab aliquibus nuncupetur: a quo putant ueteres ueneris in cēdia aboleri.

Clanius in campania fons est apud acerras: quē aiunt incolae: dum creuerit: circūadiacentium agrotū praesagire pestem.

Cleon fons ē asiae minoris haud lōge a cilene Marsiae ciuitate.

Clitor archadiae fons est: qui potus odiū inducit uini. **Clitūnus**: ut quidā dicūt Meuaniae fons est: alii umbriae lacum: & circa cū maximos boues gigni. Alii uero Meuaniae flumen asserunt.

Coralis fons carpati.

Crimelcon seu crimos atticae regionis fons est.

Dan fons est in libano mōte: ex quo progreditur fluuius: qui nomen fontis tādū seruat: donec alteri ex eodem monte effluerit: cui nomen lor iungatur. Iuncti autē simul iordanem faciunt flumen.

Daulotos fons est sabaeorum.

Debris fons est apud maceglā oppidum garamantū mirae conditionis. Eius quidē aquae a meridie usq; in mediā noctē feruentissimae sūt: a mediā uero nocte in meridiem usq; econtra frigidissimae.

Delius fons dianae sacer est: & ab eo ipsa delia denominata est.

Dirces fons est boetiae thebis proximus: ex qua talis narratur fabula. Antiopa nicēti regis filia nupsit lynceo regi thebarum: qui eo q; comperisset eam ex lo uē cōcepisse: illā abdicauit: & Dircem supinduxit: q; timens ne lynceus traheretur in amorē antiopae: illā carcerari iussit. Sane cū Antiopa Amphionē & zetū peperisset: carcere liberata adultos filios irritauit in lynceū & dirce: qui occiso lynceo: & thebatum occupato regno: Dircem idomitis tauris alligauere: q; dum eam traxissent atq; occidissent: ubi postea fons dirces etupit reliquere: quē quidem ex eadem dirce miseratiōe deorum in fontem mutata factum atq; denominatū quidam uolunt.

Dora fons est sabaeorum.

Dipode fons est boetiae: credo ab edipo rege thebarum denominatus.

Egeria fons est in aricino nemore Ariciae propinquus: quē nūma pompilius romanorum rex camoenis dicauit: & cū ex opaco progredere: ad fidem dictis augendā ibidem se dāni cōsulturū de agendis fingebat: cū hydromantiam exerceret solus.

Egelon fons ē in phrygia haud lōge a fonte Marsiae. **Ena** fons est: a quo & locus in quo est ena denoiatus ubi quondā ingens idolum fuit toti regioni uenerabile. Hic autē locus propinquus taimae nicograndi intra heliam & diopolim.

Enuscabeles fons est in arabia: quod nomen camelorum fons sonat.

Epigramea fons est boetiae: apud quē quidā arbitrantur cadmum characteres litterarum excogitasse.

Esculapii fons athenis est: & quae in eo merguntur: in phalerio flumine in atrino capō delata cōperiuntur.

Efus fons sodi.

Exampeus paruus fons apud Caliopodas est: qui scythae sunt. Hic adeo amaras emittit aquas: ut hyppane per maximum scythae fluuiū q; cito illi miscetur omnem reddit amarum: cum eo usq; dulcis atq; potabilis fuerit.

Rigidi fontes in agro sunt ardeatino: odore sulphureo foetidi.

Fultra fons est Siciliae.

Arga fons est euboeae: in quo se balneantē Dianam uidit Aetæon: a qua mutatus in ceruum: fecus hunc fontem a suis canibus laceratus est.

Gargaphiae fons est boetiae Dianae quondam seu hecatis sacer: quem eundem cum superiori putant: nec obstat locorum diuersitas: cum facile unus pro altero sumi potuerit. Non enim euboea alio medio q; Euripo a boetia separatur.

Geon fons est in iudaea: apud quem Salomon a Nathan propheta & Sadoch sacerdote in regem iudaeorum unctus est.

Geron mesciacodice fons est: ex quo bibentes oues si albae sint efficiuntur nigrae.

Ezara fons ē samariae propinquus: in quo samaritarum corpus occisi Acab regis sui referentes samariam: currum eius sanguine regio respersum lauerunt.

Imea fons est atticae regionis.

Inessa fons est apud rhodios: a quo & Siciliae fons nuncupatur.

Iob fons in iudaea est: qui ut aiunt colorem mutat quater in anno: puluerulētum: sanguineum: uiridē: atq; limpidum: ternis mensibus unūquēq; conseruans.

Iouis fons in dodone ē duplici de causa mirabilis. Nā cum frigidus sit: si mergantur ardentes faces: illas more aliorum extinguit: extinctas autem accendit. Praeterea semper in meridie deficit: cum circa medium noctis exundet: quam ob causam anapanomenon uocatur ab incolis.

Ippocrene fons est boetiae hunc aliqui fingūt ob equi Pegasii percussione factum: & hic denominatum. Quod quidem figmentum facile detegitur: si secundum quosdam inspiciatur hystoria: Volūt quidam

Ph.

Jacobus f. 3
E. H. 1. c. 20.

eadem equo insidentem: dum sedem sibi sociisq;
perquireret primo haud hunc fontem constitisse: &
quia litterarum græcarum repertor fuit quarum
forsan meditationem ibidem sumpsit illum musis
sacrum esse uoluit.

Iuturna fons est in Italia apud Numicū fluuiū, & quia
saluberrimus sit Iuturnæ a iutando nomen sortitus
est. de hoc enim fonte Romā ad sacra deferre semp
consuevit antiquitas.

Angia fons est in nemea sylua quæ penes
agon ānuus celebratur Archemoro lycur/
gi filio: a quo post modū archemotus de/
nominatus est.

Larine fons est atticæ regiōnis.

Lerneus fons est quæ aiunt Neptunnū postq̄ Amimo
nem filiā Danaia satyro liberatam cōpressit: locum
tridente percussisse & fontē produxisse lerneam: &
eū qui ex eo progreditur fluuiū amimonē a cōpressa
uirgine nominauit. Hunc tamen aliorū securi opi/
nionē supra amimonē scripsimus.

Lerneus fons est archadiæ cuius aq̄as aiunt abortus
fieri non pati.

Leucogei fontes inter puteolos & neapolim sunt: qui
oculis medentur agris.

Libetros magnesiæ fons est musis sacer: a quo musæ
dicuntur libetrices.

Linus archadiæ fons qui abortus fieri non patitur.

Linope fons est in quo aiunt se priō uidisse narcisum:
& amore sui captū eū penes occubuisse.

Agia siciliæ fons est in agro syracusano.
Marsia fons est in phrygia ad cylenarum
oppidum.

Melle fons est in esciato: ex cuius aqua si bi/
berint nigræ oues albæ efficiuntur.

Menais fons est in sicilia apud leontides: per quem iu/
rare timent.

Messis thessaliæ fons est.

Molus fons est in insula delo: quem aiunt eodem tē/
pore rū nilo flumine crescere atq; decrecere.

Miturnion fons est in argolico sinu.

Ast fons est in tribu beniamin: quem alii
napro uocant.

Nemnica fons est in agro reatino.

Neptūnus fons fuit apud terracinam: ex
quo qui inaduertentes biberant: occidebā

tur: quāobrem ab antiquis obstructus est: hunc su/
pra Anxurem nominauimus.

Nymphæus fons est: penes quæ gentiles nympharum
nomina celebra bant.

Nyobea fons est in argolico sinu.

Estrum fons est siciliæ: apud quem musæ
coluntur.

Ortorum fons iuxta collem libani mōtis
effluens flumē facit: quod inter tripolim
& tortosam mari miscetur.

Aneus fons est sub libano monte: in quo si
qua natantia proiciantur: in larum: cui
phiala nomen: cuncta reperiuntur.

Pegaseus fons est in monte parnaso musis
sacer: & a pegaso equo unguis factus: &

inde pegaseus nuncupatus: cum & alia sint illi no/
mina plura.

Pileus fons est macedoniæ musis sacer: & a quo mu/
sæ uocitata: pileæ sunt.

Pirene fons corynthi.

Pitonia fons est saluberrimus apud marfos. oritur q/
dem in ultimis pelignorum montibus: & amplius
e gurgitationibus effluens Mar fos transiens: & la/
cu fucmum mergitur in specu. & in tiburtino agro
effunditur iterum: ex quo factis fomicibus pri/
mus perducere Romani Ancus Martius ex regibus
unus auspicatus est. post quæ Quintus Martius rex
tunc prætor: & post eum ultimus restaurauit. M.
Agrippa.

Prothesis fons est apud thesiphontem persarum ciui/
tatem.

Psamate fons est apud thebas.

Egiæ aquæ fons est epyri haud iōge a ca/
stello macroceraunis & cuna.

Rogel fons est in tribu beniamin: quæ pe/
nes adonias uictimas imolatus est.

Rodiorū fons est in chersoneso: qui de no/
uennio in noueniū egerit purgamenta.

Rotrini fontes in phrygia sunt agro agalafeno ppin/
qui & apamiæ ciuitari.

Rubrus fons est æthiopiæ: ex quo q̄ biberit lymphā
rus efficitur.

Acer fons in epyrro est frigidissimus: & spe/
ctata diuersitatis. nam si in eo ardētem de/
merferis facē extinguit: extinētis inflammat
hunc supra iouis fontem diximus.

Salmaces fons est in caria serus Alicamassum ciuita/
tem: qui falsa multorum opinione creditur oene/
reū morbum implicare bibentibus: & ob id figmē
tum illud poeticum exortum putant: quod legūtur
de Hermete puero: a nymp̄ha salmace captum: &
ex duobus eius precibus corpus unum utrūq; sexū
habens factum sit. Sed longe alia causa locum præ/
stitit fictioni: & a minus intelligentibus infamia fon/
ti exorta est. est & enim fontis huius aqua perluci/
da: & egregio sapore delectabilis gustui: & cum iu/
das quidam & arenanias ab argis uenientes troezen
coloniā deduxissent: barbaros incolas carras. s. & le/
legas eiecerunt: qui pulsi sedibus montana adiacētia
petierunt: & latrociniis cœperunt nouos infestare i/
quilinos. Cæterū rū ex colonis unus secus fontem
aquæ bonitate tractus tabernam meritoriam cōdi/
disset: eāq; rebus omnibus quæstus causa ad alliciē/
dos in cibum homines com plessit continuādo per
tempus factum est: ut ex barbaris seu necessitate cibi
seu delectatione quosdam traheret. post quos & alii
aduenerē loci fama attrahente: & sic consuetudinē
cum græcis sumētes paulatim efferatos cœpere lin/
quere mores: & humanitate quadam molliri: & tā/
dem ex belluis mites effici hoies: & sic non effœmi/
natos in uenerē: ut quidā intelligūt: reddidit: sed ex
asperitate nimia & syluestri ad humanam mansue/
tudinē reuocauit: & ex aduersis hostibus concia/
ues faciens in amicitia perpetuā copulauit.

Sarsula fons est narbonensis prouinciæ nō dulcibus
aquis defluens: sed salioribus q̄ sit maris: ut nomē
merito sortiretur. distat autem modicum a lacu rū

De fluminibus

Breso: qui ataxē recipit fluiuium.
Sames fons est in tribu beniamin.
Siala fons est in radicibus montis syon nō iugibus et
 fluens aquis sed horis certis & diebus aliquibus ba-
 litur: quidā uolūt ex piscina probatica fluere.
Sinomotoc nonissimus achate fons est: haud longe
 ab oppido patras.
Solis fons in cyrenalca regione est: in medio nemoris
 qd' amomius dicitur: qui profecto habita considera-
 tione ad mutationes eiusdem mirabilis est. Sole eg-
 dem surgente aiunt aquas eius emanare tepidas: ca-
 lescente meridie frigiditas: eo in uesperam inclinante
 tepescere: nocte autem intē pestis feruescere & in tepi-
 ditatē reuerti dum diei propinquior nox accedit.
Sorgia a surgendo dicitur in narbonensi prouincia: lo-
 co qui uulgo dicitur uallis clausa: fons nobilissimus
 est, nam e specu quadam abditissima saxei montis
 tanta aquarum erumpit abundantia ut abyssi pu-
 tes aperiri fontes, mitius tamē āni tempestate qua-
 dam exundans: & cum clarissima aqua sit & amoe-
 na gustui ilico facta fluuius optimorum piscium fe-
 rax est pducens in fundo sui herbā adeo bobus sa-
 pidam: ut demersis ad illam carpendam sub undis
 capitibus assidue pascentes fere ad suffocationē usq;
 detineāt: inde inter asperrimas cautes effluēs paruo
 contenta cursu in rhodanū mergitur. **Celebris** qui-
 dem & antiquorū præconio: & aquarū copia: & pi-
 sciū atq; herbarum fertilitate est. Sed longe celebri-
 or in posterum factus noui hospinis carmine & inco-
 lato. Apud hūc quidem nostro æuo solitudinis au-
 dus eo q; a frequentia hominū omnino semotus uī
 deretur locus: uir inclytus Franciscus petrarca poe-
 ta clarissimus conciuis atq; præceptor meus secessit
 noua babylone post posita: & paruo sibi comparato
 domicilio & agello: agricultoris sui contentus obse-
 quio: abdicatis lasciuiis omnibus cum honestate ac
 sanctitate mirabili ibidem iuuentutis omnem flo-
 rem fere cōsumpsit: Et si solitudinis amoenitate plu-
 rimum teneretur: non tamen detestabili: aut uano
 ocio tempus triuit: quinimo sacris & assiduis uacās
 studiis: inter scopulos montium: umbrasq; nemorū
 teste sonoro fonte africā libnū egregium heroico car-
 mine gesta primi Scipionis africani cantans arte mi-
 ra composuit. Sic & bucolicū carmen conspicuum:
 sic metricas epistolas plures: sic & profaite inuecti-
 uas in medicos: & epistolas multas: & laudabiles ad
 amicos. Ac insuper ad Philippum caualicensem epi-
 scopum de uita solitaria librum tam exquisito atq;
 sublimi stilo: ut diuino potius q̄ humano editus ui-
 deatur ingenio: quā ob rē quasi obsoleto ueteri aqua-
 rū miraculo post eius discessum æstatis feruore su-
 perato tanq̄ sacrarium quoddam. & quodam nu-
 mine plenum eius hospitium uisitant incolæ: osten-
 dentes loco miraculi ignaris & peregrinis: nec dubi-
 um quin adhuc filii nepotes: & qui nascentur ab il-
 lis ampliori cum honore tam uatis administratio-
 ne uestigia ueneretur.

Spandus fons est in insula asie.
Amaritiæ cantabrie fontes sunt, nā cum
 tres sint inter se octonis distantes pedibus:
 in alueum unum coeunt uasto amne, hi q;

dem esto eis uicinus fons sit sine intermissione af-
 fluentissimus. singulis tamen diebus duodecies sic-
 cantur: & uigies aliquando: quod in augurium
 cantabri sumunt.

Tanios fons arabum est haud longe a monte eo.
Tessarum fons est conceptus mulieribus respētans.
Tima fons est apud colophoniam in apollinis clarif-
 speluaca: ex potu cuius miranda redduntur oracula
 uita tamen bibentium breuiore.
Turtius fons est in p̄ montorio æthiopia: a nauigan-
 tibus experitus.
 u **Elini** fontes italiae ultra interranas sunt.
Virinus apud laconas fons est.
Zame fons est in africa: ex cuius aqua siquis biberit:
 canoram faciet uocem.
Hucusq; fontium terminus.

De Lacubus eiusdem tractatus alius.

Rat animus mihi cum de fontibus di-
 ctum eēt ut de fluminibus scriberem.
 Sed quia persæpe cernimus fluuios
 quosdam e lacubus exundare: aut su-
 ceptos ex eis emergere: mutare pro-
 positum satius esse ratus sum: & lacus
 primo famolos apponere: ne si postposuerim ab ho-
 stis in fontes uidear flumina reuocasse. Est ergo la-
 cus aquarū prægrandis copia ex oculis terræ mea-
 ribus in unū deueniens atq; consistens locū. Ex quo
 nonnulli aiunt lacum dici quasi aquarum locum.
 Hos quidem maximo mortalium commodo per
 terrarum ambitum passim natura rerum disposuit
 & quicquid aliqui dixerit longe a fontibus alienos.
 Augentur autem fontes & minuuntur facile pluui-
 is aliisq; superuenientibus atq; cessantibus undis: ubi
 lacus absq; incremento aut sorbere ingentia flumi-
 na aut tanq̄ hospites suscipere & emittere ilico cerni-
 mus, habent & exitus fontes in riuos uel fluuios la-
 cus non dicam omnes: sed ut plurimum nullos ha-
 bent. Esto ignoremus quonam recondat pluuias &
 torrentes. Ferunt & grandia nauigia lacus: fontibus
 nec mimini innatant cortices. Præterea fontes nul-
 los aut paruulos alunt pisces: ubi ex lacubus fere om-
 nibus maximos atq; sapidos piscantes assumimus.
 Sunt & qui dicant q; longe inconuenientius est: lacus
 idem esse cum stagnis: cum uulgo galli facta distin-
 ctione sic uocitent. absurdum q̄ppe est cum stagnan-
 tes aquas deficere: & nōnunq̄ aridum solum linque-
 re cōtingat: & aliquando extenuatis æstiuo feruore
 aquis reliquas languētes paucitate putrescere & odo-
 re tetra adiacentia insicere loca quod lacubus conti-
 gisse fere nunq̄ cōpertum est. quid in multa proce-
 dam: cum liquido pateat fontes stagna lacusq; inter
 se fore diuersos: ad quos describendos fauente sem-
 per qui arida fundauit illos: per alphabetum more
 solito ueniētes acheros seu acheronta cum se primū
 offerat ordinē aliorū principē faciemus.
Cheros uel acheron uolunt quidam lacū
 eē: & ad inferos deferri: & ibi acherontē
 fluuium facere.

Acronius in alpiibus lacus est quem descendens a fon-

re rhenus facit.

Aeticus apolloniae lacus est.

Alfio lacus est cuius aqua habet uirilignes tollere.

Albanus lacus est in albano monte haud longe ab urbe: ex quo uaniciniū fuit: nūq̄ tomāos ueiū capturos: ni primo ex albano lacu emitteretur aqua.

Alce lacus est pet potcidamum: quē apud Indos putato: in quo cum nil mergatur fluitant omnia.

Alotrine lacus est in minori asia in monte alotrine ex quo menander oritur fluuius.

Aluatis lacus est super histropolim: haud lōge ab hostiis histri fluuioli.

Alconius lacus est in bithinia propinquus olimpo monti & heufae ciuitati olim ab hānibale condita.

Ampfanctus lacus est apud lucanos: ex quo tam laetalis euapotat odor ut uolātes desuper aues necentur eo suscepto.

Anaus lacus est in asia qui a circūnascente abfinthio inficitur.

Aneticus lacus aegyptiorum est: circa quem papirus nascitur ex quo primae chartae factae sunt.

Anius lacus puteolis uicinus est: quem ego arbitror hodie sudatotii lacum uocari a balneo: quod in eius

est margine: cum lacus alter praeter hūc in partibus illis inominatus sit. Si is est nullum alit animal praeter ranas. Et insuper nullo artificio reperiri fundus

ur aiunt incolae potest: cum altorum montium in theatti formam circundatus sit. & cum nullos habeat exitus: non amplius octo millia passuum ambitus est. Eminent inter alios huic ad austrum mons

filicibus plenus: ex quo iunio ueniente mense tot serpentum iuicem glomeratorum globi se praecipitant ut mirabile uisū sit: oēsque in subditū se demergunt lacum. nec est, qui unq̄ exeuntem uiderit aliquē: aut innatantem uel aliter prodeuntem.

Arethifla a tmenia maioris lacus est: in quem impetuoso cursu tygris intrans nō aliter q̄ si contineatur a nris nulla in parte miscetur lacui. Quinimmo seruato alueo in partem exit oppositam. Semper quicquid ingerit secum trahēs: quod aquatum testatur

dissimilitudo. Hunc lacus uersa uice adeo libere ire permittit: ut prout nihil illi de suo concedit fluuius. Sic nec illi largitur lacus. Quod quidem patet in piscibus: quorū unum tantum genus lacus alit: cum

plurima tygris ex quibus nunquam a piscatoribus aliquis in aquis lacus repertus est. Sic nec ex specie illa quae in lacu nascitur: nunquam in aquis transcurrentis tygris ullus inuentus uisus aut captus est tanta seruat diligentia quisque suos.

Aricinus lacus haud longe a roma est ab anicia propinquo oppido dictus: apud quē Diana Hippolytū ab aesculapio ad superos reuocatū mutato nomine la-

tere uoluit qui uirbius nominatus ibidem dianae sacra transfudit.

Amanicus lacus est troiae propinquus.

Asanius lacus est: cuius aquae in summitate sunt dulces atque potabiles: si ad profundiores processeris: uitiofas comperies.

Assaltis lacus est syriae in prouincia: quae iadudum pentapolis uocata est: qui quidem in multis mirabilis est. Nihil enim ante alia gignit: nec ex uiuentium

genere quicquid suscipit: quod ut experientia cerneret Ve-

spallanus princeps iussit in eam quosdam nandi ignaros morei damnatos plicii: qui & si iactu meris sint tanquam uehementi spiritu ad superiora uolentes impulsi sunt. Sic nec aues assuetas mergi suscipit. Quae uita catent absorbet omnia: ut si ponas ardentem lucernam innatat uiuente lumine eo mortuo confestim mergitur. aquae eius amarā & fastidiosa gustui ingentes bitu minis globos ferunt: quo agente nullis uentis agitari lacus potest. Praeterea nauigationis impatiens est: cum nihil mortuum patiatut quin sorbeat: ea praeter: quae bitum se illustrentur. Est tamen lauandibus aegrotantium utilis: medeturque morbis aliquibus: & eo quod iugens & absque motu sit: a nonnullis mare mortuum appellatur. Quidam uero eum mare salinarium dici uolunt: includitur longitudine inter lenico & zoaros arabiae stadiis. dcc. lxxx. quom latitudinis non habeat praeter. cl. circa huius margines sedomorum ciuitates diuino igne consumptas patet: quod adhuc earum quaedam testantur uestigia. & quod mirabile est & memoratu dignissimum: sunt ibi campi producentes fructera eximia formosissimas poma facientia adeo ut qui uiderit: trahatur facile in desiderium comedendi. Verum si carpsent fatiscunt ilico & in cinerem resoluuntur: fumantemque diuinum uidentur testari iudicium. Hunc secus iadudum colligebatur balsamum: cuius fructices Cleopatta Antonii regina aegypti extirpatos usque ad unum omnes in aegyptum transfudit: ibique plantari iussit qui permagent etiam usque in hodiernum.

Auernus capanae lacus est in sinu baiano: celebris plurimum carminibus ponetarū. huius in margine semel si uetustate parietes adhuc Sybillini oraculi testatur opus magnificum. Sunt praeterea circum scaturientes assidue tepentes fontes. & quia mari conuiguis ferocis afluente miscetur illi: & ob sulphureas scaturigines circūadiacentes sporabiles habet aquas: pisces autem paucos gignit & paruos atque nigros: nec humano usui commodos. sed multos & maximos aliquando ab agitato impulsosque in eum mari suscipit. Et si forsan primo haustus aquae uideatur difficilis: assuefacti tamen in eo uiuunt a nullis hominum piscationibus infestati. Dicunt ueteres hunc auerni lacum syluis adeo densis fuisse circūdatum: ut modicum illi ad exhalandum relinqueretur spacium. Est enim modici ambitus & collibus continuis circūcinctus: & ob id uolantes desuper aues ab exhalatione illa confestim necabantur. Intraorsus uero adeo umbris defusus: & sulfureo odore oblitus erat: ut merito intransibilibus uidererut aeternus. i. absque delectatione. & ideo quia ibi densa caligo erat foetida: & quia saepe obscenū illud sacrum humano sanguine confectum inferis agebatur ab ignatis inde esse iter ad inferos creditum. Nec desunt qui arbitrentur ibidem ab Vlyse primo occiso Helsenore uel sacrorum & carminum ab inferis euocatos manes: & de futuri consultos. Sic & postea ab aenea mactato Miseno: ostenditurque ab incolis iter in specum in domum Sybillae & alia quaedam huic opinioni facientia fidem. Tandem autem Octavianum caesarem factis undique excidi atque eradicari siluis locum amoenum atque salubrem reddidisse. Vidi ego ex hoc lacu Roberto indyto: Hierusalem & Siciliae rege uiuente tam grandem per-

De lacubus

scium copiam eiectam in margines: ut monstro simile uideretur. Et quom omnes essent mortui: in trorsum nigri erant: & sulphure fetidi: adeo ut nulum ex illis gustaret animal. Creditum ex eo est a prudentioribus incolarum eruptas diebus illis in lacum sulphureas uenas tanti uigoris: ut insectis aq̄s pisces occiderit.

Anien lacus est uelinorum: & per tiburinorū fines infunditur: in tyberim fluit: ab aniene filio Apollinis nuncupatus.

Enacus lacus galliæ Cispalinæ est inter artas montium fauces situatus: adeo ut coacti impetu inter eos uenti eum more maris æstuationes undarum atq̄ tempestates facere cogant. hunc aiunt aureas harenas euoluere: & ex eis nutriri pisces: quos uocant indigenæ carpiones usq̄ alibi repertos. Ex hoc Virg. Mintius fluuius excurrit in padum.

Beobis lacus est thessaliæ.

Boristenes lacus est apud boristenas scythas flumen eiusdem nominis habentes.

Biguntinus seu brigatinus lacus est in agro retico inuistas murenis emulas generans.

Buselagore lacus est apud scythas a meotidis paludibus petroso dorso disclusus.

Caldaici lacus inter seleuciam & thesionem sunt: in quos tygtis fuditur qui. lxx. mil. passuum ampliati illum uasto effundunt alueo: forsitan caldaici dicti: quia aut in caldæa aut caldææ nomen dederint.

Calearcium lacus est affricæ.

Caspian lacus est: esto caspiis dicatur mare: sicuti & assalidis lacum mare mortuum appellamus. Verū huic conuenientius ob immensam eius magnitudinē dicimus. Est igitur inter caspios & hyrcanos tam lato longoque tractu diffusus: ut mare non incongrue nuncuperetur. Sed constat eum ex concursu maximorum fluminum ab aquilone cadentium inter aquas perpetuas & maximas ampliatum: nullos exitus patentes habentem: nec se usq̄ alicui mari iungentem. Est præterea nanonibus multis conterminus habens in circuitu portus: & littora: & nauigia uehit ingentia patiens insuper tempestates & maris accidentia reliqua.

Caulas lacus est in iudæa haud lōge a fonte chebron.

Clitorius lacus est Italiæ: cuius ex aqua si quis potauerit in uini odium incidit.

Clitūnus lacus est umbriæ: apud quem aiunt maximos boues gigni. supra eum fontem diximus.

Cocytus secundum quosdam lacus est apud inferos alii dicunt fluuium.

Copæ sunt lacus in Syria: Arabia: & tumidia: apud quos a circumhabitantibus bitūinis ingentes colliguntur moles.

Cotanicus in Sicilia lacus est.

Crobitaria lacus est ex quo non solum qui biberint: sed qui ex eius aquis lauerint moriuntur.

Cuminius lacus est apud hetculos in mōte: cui & cuminius nomen est: quem taliter natum fabulose dicebat antiquitas. nam quom aliquando ad hos populos deuenisset Hercules: & ad ostendendam uirtutem suam forte prouocaretur ab eis. defixit in so-

lo uectē ferreum: quem cum nullus posset auferre: rogatus sustulit: eumq̄ confestim aqua sequuta est: quæ lacum fecit.

Curtius olim lacus fuit: ubi nunc Roma est. Vecum dum excrefceret ciuitas factis subterraneis cloacis exhaustus est. Nominis huius triplicem causam retulerunt antiqui. Quidam dixerunt eo in loco terræ hiatus apparuisse: & ab aurospicibus fuisse repositum deum Manio postilionem postulare. i. ciuē fortissimum eodem mitti: quāobrē Curcium quēdam strēnuem uirum tanq̄ ipse postularetur armatum aiunt conscendisse equum: ac sese in hiatus præcipitem dedisse: eoque facto coisse terram: & sic eius corpus humatum fuisse: locoq̄ nomen datum uisum est: & sic non lacus fuisse uidetur aquarum: sed sic locus pro libito uocitatus. Alii dicunt fabino bello: quā dicitur Romulū & Taciū ob raptum fabinatum fulcitatum est: Mecium Curcium uirū fortissimū unum ex ducibus fabinorū dum pugnaret acriter urgente romanorū acie sese in paludem ibidem existentē cōiecit: ex qua cum suasionē suorum emerisset: eosq̄ in capitolium collegisset: a se lacui nomē dedisse. Nonnulli uolunt eum locum fulguratū fuisse: & ex senatusconsulto circumseptum: eumq̄ curtium appellatū: quia a Curtio consule factū sit: qui ea tempestate Marco genitio collega erat.

Cutilensis lacus est in qua insula mobilis est: & idē cutilensis dicitur.

Lectrides lacus est syriæ: in quo electrum nasci dicitur.

Eptabolus lacus est apud mauritaniam. Epilis lacus est galliæ cispalinæ: in quo p̄gre dicitur Lambrus fluuius in padū defluēs.

Exquilinus lacus Romæ fuit sub monte: qui Oppius dicitur.

Aculialis lacus romæ fuit regiōe exquilina: apud quem Seruius Tullius romanorum rex sepultus fuit.

Feronia terracinæ lacus fuit.

Fiala haud multū lōge a libano Lacus modicus est: ex quo sunt quæ credantur iordanē oriri: & pacuo discursu tractu a terra sorberi: & ad radicē libani ite cum ebullire. quod aiunt depræhendisse primū philippum Tetrarcham palleis in fialam positus: eisq̄ apud paneam relictis. Paneam enim uocant fontem sub libano ex quo iordanis effluit. Dicitur autē lacus iste fiala a rotondirate: qui quidem cum semper plenus sit. nunq̄ ut exundaret compertum est.

Fleuo Lacus est: quem Rhenus maximā aquarum copiam trahens de se ipso post longum discursum facit: & in eius medio insulā: æque fleuo nominatam amplectens demum exinde exiens iterum sese cogitur in ripas.

Fucinus lacus est apud marsos: seu ut quidam dicunt equiculanos forsitan ambobus cōterminus. nam hodie uulgo dicitur lacus marsi. opimos autem pisces nutrit. Ab hoc autem lacu uolūt quidam haustum seu absorptū fuisse oppidū Archippe: quā olim Marsias lydorū dux: a quo marsi dicti sunt: cōdiderat.

Furialis lacus est Boetiæ insani generator amoris. Dicitur quidam qui ex eo biberint in tantum libidinis ardorem incendi: ut fere agi furis uideantur ob hoc

nomen sortitus est furialis.

Alileæ lacus est quæ hebræi in more suo mare noiant. Omnem enim aquarum relectio nem tarsu uocant: quod latine mare sonat. Is autem dulces habet aquas tanquam ex Iordane fluuio efficitur. Et galileæ dicitur quia præterfluit galileam. Et nonnunquam etiam tyberiadis mare: eo quod illi superineat ciuitas tyberiadis. Præterea & stagnum Genesaret appellatur aliquando: eo quod crispantibus undis ex se auram generaret. seu a genesara regione quam præterfluit admirabilem diuersis generibus arborum: & extenditur stadiis. clx. quom latitudinis non amplius habeat. xl. in hoc enim piscabatur Symon bariona: quando accersitus in discipulum fuit a Iesu. Sic & Andreas frater eius: & Zebedei filii. in hoc tempestatem passi sunt dormientes Christo. & huius in littore quom iam surrexisset a mortuis: illi panem & assatos paruere pisces.

Gebennensis lacus est Gallie quem idem uolunt cum lacu Lemanno ex quo Rhodanus effluit.

Hylas bithiniae lacus est abluens trusiadæ urbem. apud hunc seu in hoc resedisse creditur Hylas dilectissimus Herculi puer nimpharum rapina: & ab eo lacum atque fluuium ex eo manantes denominatos uolunt: eiusque in memoriam annis singulis solenni tripudiarione populus lacum circuit Hylam uocans.

Arius lacus est Gallie cisalpinæ propinquus ciuitati Como: piscium abundantissimus ex quo adducitur progreditur fluuius.

Lemans Gallie transalpinæ lacus est gradibus ex quo susceptus egreditur Rhodanus & a quo adiacentes populi nominantur Lemanni. Hunc supra Gebennensem uocauit.

Licomedes lacus est Aethiopiae propinquus piscibus populis quod ore serpentium exhauriunt uenena uulneribus.

Lorisma lacus est in minori Asia in aspectu fere insularum Rhodiorum.

Lucrinus lacus est Capaniae inter mesenum baiarumque caput & euboicas cumas: Lucrinus: ut ueteres dicunt a lucro dictus. nam cum in eodem multitudine piscium caperet: ex quibus maximum mercatores conuehebant lucrum: Lucrinus dictus est. Verum cum plurimum aestuans mare quod penes est: obsesset piscibus: & ob id minui uideretur uestigium: quod exinde persoluebat Romanis a senatu Iulio Caesari datum est opus: ut Lucrinum a maris impetu immunum redderet: quod labore maximo atque sumptu oppositis molibus: & paruo relicto mari hostio Lucrinum ab aestu maris securum reddidit. Quam ob rem a nonnullis postea aquae Iuliae appellatae sunt. Alii maris oecia uocauerunt. a quibusdam mare mortuum appellatur. Sane & si non omnino repletus arenis sit: modicum tamen uacui reseruauit: quod magis aliis quibus nauibus quietam: aliquando stationem praestat: quam piscatoribus lucti commodum.

Lumie lacus est apud Babyloniam caldaeorum plurimum liquidi bituminis euomens: quo creditur quondam a Semiramide Assyriorum regina: & testaceo latere Babyloniam omnem muris instaurata.

Lunæ lacus est Athamaniae tenuia accedens ligna: ex cuius aqua si quis potauerit: aut in insania labitur: aut soluitur in soporem.

Alesicus lacus Scythiae est: quem etiam in Lunum uocant. hic die fit amarus ac falsus: tantumdemque dulcis atque porabilis: nocte uero serpentes albos uentrem cum bitore emittit in anidam.

Mandalus lacus apud Aethiopas est.

Mareotis lacus est: qui olim crapotes dicebatur: penes quem Alexander Macedo Alexandriae in signum Aegypti rituitatem constituit.

Meoridis lacus est in Aegypto ciuitati Memphis propinquus: qui ut quidam dicunt. ccl. M. passuum. & ut alii. ccccl. longitudinis habuit: & latitudinis. l. manufactus opera Meoridi regis Aegyptiorum: a quo & denominatus est.

Noleus alias Monoleus lacus est Aethiopiae: haud longe a Ptholomaida epirthea cognominata: ad uenatus elephantorum a Philadelpho condita.

Oeris alias Moeris lacus est in Aegypto uiginti milia passuum ambitus: qui capus sit aliquando: postmodum lacus altior quam ad ferenda nauigia opus sit.

Oaxus lacus est Indiae: cuius oras incolunt Bactriani atque exostritae: ex quo quodam oaxes emittitur fluuius

Andosus lacus archaniae: quae uocari consueuerat curretis.

Pelseis panoniae lacus est.

Pergusa Siciliae lacus est olim nemoribus circumdatus: quem penes dicunt spaciabatur Proserpina flores legens: dum Plutoni placuisset: & ab eodem rapta est.

Egillus lacus est in agro Tusculano penes hunc aiunt dum Paulus posthumus dictator aduersus Mamilium Tusculanorum ducem pugnaret: uisi sunt castor & pollux pro partibus Romanorum acriter dimicantes. Sic & ab eisdem dicitur Valerio Publio Vationio reatinæ praefecturae uiro noctu Romam petente nunciatum die praecedente ab Amilio Paulo Persen regem Macedonum uictum captumque.

Rubresus lacus est Narbonensis prouinciae: cui super innatat fluuius atax susus Epyreneo.

Salentinus lacus est Salentinorum iuxta Anduriam oppidum. hic ad margines usque plenus neque exhaustus minuitur: neque superfluis augetur aquis.

Salinarum lacus est Africae inter ruficadam & montes Azare.

Sara iudeae lacus est non amplius ambitus occupans quam xvi. M. passuum pluris atque celeberrimis circumspectus Scaphagiolus modicus lacus est in Appennino: qui inter agrum pistoriensem atque mutinensem sublimatur miraculo magis quam aquarum copia memorabilis. Nam ut omnes testantur accola si quis sponte uel fortuito lapillum uel rem aliam: quae aquas moueat in eum proiciat: repente aer in nubes cogitur: & tanta uentorum tempestas oritur: ut nonnunquam uenturae ualidissimae quercus fagique ueteres: aut truncentur: aut radicitus euellantur. Quid animalia dicam: si qua sint: si arbores euertantur: & sic infestationibus per diem totam aliquando perseverat.

Seriphus lacus est in quo ranarum non coaxant: quom id faciant si alibi deportentur: qui denominatus est

De fluminibus

a serpho insula in qua est.

Sebinus cisalpinæ galliæ lacus est: ex quo olus flumē exundat.

Sicendus thessaliæ lacus est: in quo ranæ nullo modo coxant: quom alibi delatæ faciunt.

Semeconitis lacus est galiliæ: qui a iordane fluuiio inrersecatur.

Sirbonis lacus est. Cassio monti arabici iunctus fuit: habuitq; ut tradunt ueteres. cl. M. p. circuitus: postea in modicam deuenit paludem.

Speculam dianæ lacus est haud longe ab aetia: quē supra aricinum nominauimus.

Age lacus est æthiopiæ.

Tarentinus lacus est apud Tarentū Italiæ ciuitatē: qui æstiuo æstu siccat in salem.

Tarquiniensis latus a ciuitate æturiæ tarquiniēsi denominatur: in quo duo magna circumferuntur nemora: nunc triquestram facientes figuram: nunc torundam impellentibus uentris: quadratam autem nunq̄.

Tepidus lacus est p̄ quē rigris ipetuofo rursu rapitur.

Tesprotie latus est ambrachiæ: ex quo Acherusia funditur fluuius.

Tiberiadis lacus est galiliæ: hunc pauloante a galilea denominauimus.

Tolosæ lacus est tolosæ ciuitati p̄pinuus: & ab ea denotatus: in quo tolosægi peste oppressi monitu aurspicum omne aurū atq; argentū: quod prædantes quæsierant proiecere: & abiit pestis.

Trasimenus Tusciæ lacus est: hinc perusium & cortonam: inde aretinum & Senæ iuliæ agrum habēs insignis clade Flaminii romanorum consulis: Hannibalalis pœni uictoria.

Tragodiris latus est: qui ter in die amarus: & totidem dulcis fit.

Adimonus latus est in quo natat insula.

Velinus lacus iuxta agrū uestulanum fuit. hic secūdu quosdā exaruit. Alii dicunt in piceno esse & lapideo cortice cuncta iniecta obducere. Alii illū in reatino agro describūt. Alii in narem fluuiū a quodam romano consule dicunt esse diffusum.

Veneris lacus in syria ē apud Hietopolim: ex quo uocirantibus ediruis pisces ueniunt: ut fertur & adularur auro exornati: atq; scalpuntur: & hiantia ora pstant manibus inferentis.

Venetus lacus ē in alpiibus a rheno flumine editus uti & acronius: ex quibus effluēs efficitur fluuius.

Viturnæ lacus est haud longe a toma: cuius in margine olim fuit ædes castori & polluci sacra: eo q; apud eundem uisi sunt: quom pro romano pugnassent inperio equos lauantes suos.

Verbanus lacus est Gallia cisalpinæ: ex quo Ticinus emergitur fluuius: seu ut dicunt alii: per quem Ticinus ex alpiibus ueniens sua celeritate seruata decurrit ad padum.

Vulsinus lacus a uulsinis oppido: cui adiacet nomiarus piscium fertilis in æturia est.

Oroanda lacus est sub tauro mōte: ubi absconditus ultra montē tygris fluuius exit in lucem: quod quidē parer: eo q; ea quæ in flumine specum intrante p̄iecta sunt:

altera ex parte montis redduntur in lacu.

Finis de lacubus.

De Fluminibus eiusdem tractatus alius.

Iugmenro poetico traditum est flumina ab oceano & terra fuisse progenita. Nec equidem credendum eruditos homines tanta fuisse caligine obscuratos ut animalium more arbitrantur hæc procreatio facta sit, quoniam mo sub

tam tenui uelamento senserunt ex amplissimo oceanis fonte: quibusdam agentibus mediis omnem huiusmodi in terram deduci: cuius in uisceribus postquam amaritudo digesta ē omnis: & coactus in exitum usq; peractus est: his in locis ad quos aut traxit aut impulit potentia maior: fontes parruriantur & lacus ex uberrate: quorum ut iam præactum ē: deriuant & flumina. Et quia de fontibus atq; laribus pro qualitate laboris assumpti satis dictum est, & si opportunitas exigat: reassumetur: & iterum de fluminibus congrue dici potest: principia fluxus & fines paucis explicado. De his porissime dico quos ad noticiam nostram antiquorum deduxit solertia: seu ipsi sumpsimus oculis regiones uarias peragrantes. Sunt igitur flumen: fluuius: riuus: & torrens: in se aliquid diuersitatis habentes. Esto nonnunquam scriptores secundum stili exigentiam improprie uno utantur pro altero Flumen quippe omnis aqua ē: quæ ab ipso exitu ut ita loquar ex utero usq; in finem. eo scilicet quo cōmixtione alterius nomen extinguitur continet. Fluuius is est locus per quē flumē perpetuo rursum deducit. Riuus aut tenuis aqua: quæ ex fonte uel lacu exuberanter procedit: uel quæ aquarioris seu oblectandis alterius causa a fluuiio in partē deflectitur aliquā. Torrens is est qui agentibus hymbribus repente fit turgidus uel impetuofus sese e montibus præcipitē serens in ualles: & pluuiis cessantibus exarscit. Verum in præsentī opere nil nobis ē cū riuus aut torrentibus: quorum cursus aut deflectuntur facile aut auferuntur æstate. Et ictirco ueniētes ad fluuios: quos amnes quandoq; loci amoenitas: per quē uadūt nūcupari facit: eo propitio iussu cuius eorum flumibus apparuit arida: coeptus alphabeti seruabitur ordo: iōgog; agmini dux dabit Arnus florētici ciuitatis fluuius: non quidē rang ob litterarū ordine meritis: sed quia patriæ flumen sit: & mihi ante alios oēs ab ipsa infantia cognitus. Bona ergo legentium pace fiet: eoq; paucis expedito cōsestim ordo reassumetur in reliquis.

Arnus Tusciæ fluuius est ex appennino effluens mergitur in tyrrhenu: cuius lapsus paulo propensius ostendendus est. Is igitur ex dextero appennini latere: eo ex loco cui uulgo dicitur falterona prorūpens inter cō-

fragosa uallium occiduū petens: ab initio paucis fertur undis. Inde adiuuus ab aliis grandiusculus a sinistris Aretinū uetustate nobilē ciuitatē linquens: postquam florētinū intrauit agrū: eo usq; labit ut anchisam p̄terfluat maiorū eximii iubaris Francisci petrarchæ poetæ cōspicui uetustissimā sedem. inde florētici torrens Italiæ singulare decus paruo cursu contingit: & eius per medium currēs petit alpeos: quorum antiquissima urbē Pisas postquam in partes diuisit duas haud lon-

- ge ab ea ut diximus: effunditur in tithenum: qui & si navigabilis non sit: nec piscium fecunditate lamofus: si quis recitate uelit plurimum clarissimum facinorum facile efficiet insignis. Ex quibus ut altis præstetur locus unum recitasse satis est. Is quippe certantibus de orbis impio Romano atque cartaginensibus pro romanis partibus uires posuit suas. Nam rum iam alpes ex hispania ueniens Hannibal poenus superasset: & apennino transenso ex gallia uenisset in thusciam: a sesulis iturus aretium quasi ex composito totus effluens in tantum ripas excessit: ut Poenū maxima exercitus parte priuaret: eumque ducem cogeret mediis in undis elephantos susperfliti insidere: quem adeo nocturnis ac palustribus autis affecit: ut oculo capereretur uno: & ob hoc arbitror a ueteri fama in hodiernum usque seruatum: ut obsemicæcatū hostem Florentini: quorum forsā in agrō contigit: cognominati sunt cæci: & si tantūdem fluuius egisset alter: aut cæcus pugnasset Poenus: aut quietam italiā omisisset.
- Abana fluuius est damasci in radicibus libani montis exortus in syriacum effunditur mare.**
- Abiga fluuius est numidiæ.**
- Absepus fluuius est Asiæ apud Lampfacum oppidū præterfluens ex quo priapus fuit obscenitate uirium cognitus.**
- Abfartus fluuius est in pachieris montibus asiæ ortus in ponrum effluit: haud longe a Trapezonta quum Emochorum fluuius sit.**
- Abfalis seu abfalia perparuus fluuius est asiæ: latiam præterfluens ciuitatem.**
- Abfirtus fluuius colchorum: quem fingunt ex sanguine abfirti fratris medeæ: & ab eadem lugente cum miasone occisi ortum: & ideo sic uocata. Ego autem puto secus hunc fluuium abfirtum a medea occisum: & ob id uetere fluuii nomine subtracto abfirtus denominatus sit.**
- Abus fluuius epyrri in sinibus apolloniatum.**
- Aboña fluuius est britanniæ.**
- Acates siciliæ fluuius in quo soliti reperiri lapides qui acates a flumine dicti sunt.**
- Acapfeonsis fluuius est asiæ: apud emocos prætelros colchorum gentes.**
- Acapsis fluuius asiæ apud laros: qui Colchi sunt populi.**
- Achelous fluuius est græciæ e Pindo thessaliæ monte effluens ætoliā ab armenia diuidit: & in maliacum sinum effluit: hic autem apud poetas famosissimus est: & de eo narrantur multa. Sunt qui dicant hunc primū erupisse terram: alii uero dicunt eum primū uinum cum porulis immiscuisse. Præterea talis ex eo fabula recitatur. Quis deianiram Meleagri sororem in coniugium uolens cum hercule qui eam desponsauerat: certamen habuit: & quom se in uarias uerteret formas: tandem uersus in tarum longam cum hercule luctam exercuit. Postremo altero priuatus cornu se uictum confessus est. Hercules autem deæ copiam dicauit illud: nimphisque exhibuit. Cuius rei ueritas fuit: quod cum esset achelous bicomis & multū occuparet agri: quidam rex conatus est eum in unum alueum cogere. quod quidem etsi difficillimū fuerit: tandem peregit: & locus ille qui a cursu fluuii remansit immu-**
- nis: quom esset pinguisimū fontū maximam frumēti uini atque fructuū copiam incolis attulit.**
- Acherontus fluuius apud molossos oritur & in hellepontium effluit sinum: sru potius ut placet aliis ex lacu thespociae oriens in ambrachium sinum cadit. hunc poetæ inferorum dicunt fluuiū eo quod iuentibus eucharatur undis & eius nomen sonet tristitia.**
- Acheron fluuius lucanorum est Consentiam cuius tatem circundans. apud hunc Alexander epirota tum rex & olympiadis frater qui Brutis aduersus lucanos auxilio uenerat: in transitu a lucano satellite occisus est.**
- Acesinus fluuius est persiæ: & in indum fluuium cadit navigabilis quidem & magnus circa quem serunt arundines tantæ magnitudinis atque grossitiei nasci ut singula eatum internodia incolis præstent nauigia.**
- Acestis indiæ prægrandis est fluuius atque navigabilis quem iuxta Alexander Macedo Bucephalam secit construi ciuitatem dimissisque taxile & poro indianis regibus: naues intrauit oceanum petiturus. hūc ego arbitror in gangem effluere.**
- Acis fluuius est siciliæ ex ætna monte procedens: ex cuius ripis fertur Poliphemum saxa in uulyssem egisse. hunc ubi de fontibus fontem diximus: & ibidem fabulā scripsimus mutationis eiusdem.**
- Actis Italiæ fluuius est heracleæ ciuitati propinquus.**
- Addua fluuius est galliæ cisalpina: ex alpiibus secundum quosdam susus egreditur larium lacum: & ex eo integer emergens in padum effluit. alii dicunt ex lacu originem trahere Bonos quidem pisces nutrit & potissime timulos.**
- Adonius fluuius. sunt qui dicant nascitur haud longe a tyberide ciuitate: & longo defluens cursu a cretico recipitur mari: quod mihi impossibile uidentur quum in syriarum potius credam.**
- Adima Numidiæ fluuius est.**
- Adumen fluuius haud longe a Roma.**
- Adufa epyrri flumen est a quibusdam eas appellatū apolloniæ propinquus.**
- Aecis uel acras macedoniæ fluuius est: & decurrit in ionium: quod non credo.**
- Aefis fluuius est in piceno ex apennino fluens in adriaticū cadit haud longe a senogallia ciuitate.**
- Aegos fluuius est in chersoneso naufragio artice classis insignis: cuius proximus sextos est abido oppositus.**
- Alas fluuius est molossoꝝ in sinu cadens ambrachio.**
- Afrosidius fluuius in pyrea est: reddens steriles mulieres.**
- Agafinus fluuius prægrandis & clarus in indum defluit flumen.**
- Agecin minoris asiæ fluuius est.**
- Ager fluuius est mauritanie: ex athlante monte profluens in occidentum: quum ex septentrionali regione sit ortus in larum eptagonum seu eptabolum tendit. inde sub desertis montibus fluens per meridiana loca manat & in paludem mergitur quadam: ex qua emergens progreditur: & meroem insulam contingit & cetera de nilo: cuius hic uideat initium narrabunt.**
- Agilaa fluuius est mauritanie caesariensis.**
- Agifines fluuius est orientalis apud cenfonas & aphilos: per quem Alexander macedo ad oceanum tendens deuectus est.**

De Fluminibus

- Agnices** fluuius ē armeniae celebris q̄ in tygti effluit.
- Agon** fluuius est aethiopiae.
- Agera** calabriae est fluuius haud longe a freto siculo.
- Agatenia** siciliae fluuius ē a colonia terme nō distans.
- Alabastros** fluuius est phrygiae: haud lōge ubi Troia fuit.
- Alacenor** fluuius est macedoniae: ad quem pecora quae candida nasci uolunt: deducunt incolae: cum q̄ nigra uelint: ad axum.
- Alader** fluuius est gallograeciae haud lōge a uico: quē risco uocant incolae.
- Alachim** fluuius est megarensium: cuius fontem Dædalus dilatauit: agrum q̄ tradidit & regionem fertilem quam idem fluuius deuastabat.
- Alanus** fluuius ē scythiae a quo alani populi denominati creduntur.
- Alauria** britanniae fluuius est.
- Albis** germaniae fluuius est: & sueuos a ceruetis diuidens mergitur in oceanum.
- Albae** bamblex flumen est in uasconia.
- Albaneis** fluuius albaniae cui amazones: & fauromathae propinqui.
- Albula** fluuius dictus ē qui hodie tyberis per urbem labitur.
- Alces** bithiniae flumen est.
- Alchione** siciliae fluuius est.
- Alduafidulis** fluuius uolfontionis circuit ciuitatem.
- Alemon** fluuius macedoniam disternit a thessalia.
- Alere** uasconiae fluuius est.
- Alesus** fluuius asiae minoris est per colophoniam effluens.
- Alpheus** fluuius est elidis iuxta Pisam decurrens: de quo concordantibus omnibus uiris clarissimis mirabile recitatur. s̄ q̄ in achaiam mergatur: & in fontem arethusam apud syracusas in siciliā exeat & in mare siculum uadat: quod olim piaris sacris percipitur: ut supra ubi de arethusa dictum ē: scribitur: ubi amoris eius i fontem. Sunt praeterea qui dicant fontem in archadia esse: ex quo alpheus & arethusa procedunt separatis alueis: & demum post aliqualem cursum coeuntes in unum terrā subeunt: & in syracusanum agrum effluunt.
- Alsidamus** thessaliae fluuius est.
- Aliartes** boetiae fluuius est.
- Aliagmon** fluuius est macedoniae.
- Alibocrus** fluuius ē orientis: nascitur ex monte lyseo & in oceanum tendit.
- Alis** fluuii est cappadociae iter calibes decurrens iuxta lycastam ciuitatem insignis uictoria Manilii Vulsoris: & clade gallograecorum qui ibidem ducibus Luuorio atq; lutario sumpserant sedes. oritur quidem in radicibus tauri montis.
- Alia** fluuius est non amplius. xi. Mil. passuum uia salaria ab urbe distans e montibus crustumeriis effluens in tyberim: Romanis quippe abominabilis est. nam ibidem a gallis Breno duce. xv. cal. augusti uires eorum oēs attritae sunt: ex quo ilico urbis subsecuta cuncta & patre caedes atq; capitolinae arcis obsidio.
- Alintos** lucanorum fluuius est lucaniam a ueliēsis diuidens.
- Alificus** macedoniae fluuius est.
- Almon** paruis est fluuius Romae proximus: in quo simulacrum Cybelis quum trahi non posset per tyberim lotum est: & exinde. vi. cal. aprilis lauari in eodem annis singulis consuetum.
- Alloa** bagorzan flumina sunt in terra moedorum ad quos montes populus israel captiuus deductus est.
- Almanirus** armeniae maioris fluuius est.
- Alpon** taringiae fluuii. est in clytus Sigiberti regis francorum uictoria ex aduersum se uenientibus habita.
- Alotis** calabriae fluuius est.
- Alsa** fluuius est prouinciae aquilegensis.
- Alto** fluuius est dyrrachii in illyricum decurrens.
- Alnus** fluuius dacis conterminus in oceanum effluit.
- Amasenus** uulscorum fluuius est: ultra quem Moerabus uulscorum rex fugiens telo alligatam proiecit Camillam filiam suam.
- Amesa** numidiae fluuius est.
- Amesus** fluuius Romae uicinus.
- Amphita** fluuius circa initium numidiae.
- Amphriferus** fluuius est thessaliae: penes quem apollo posita deitate propter fulminatam aesculapium suū septem annis sub forma pastoris Admeti regis paui armanra.
- Amimon** argiuorum fluuius est ab amimone danai regis filia nuncupatus ut praemonstratum est supra ubi de amimone fonte.
- Amis** germaniae fluuius est in oceanum effluens.
- Ampfaga** uel ampfacus intrium est numidiae: in mare decurrens apud coloniam augustam.
- Amisus** germaniae fluuius est in oceanum se fundens.
- Amisus** fluuius est haud longe a pilo ciuitate Nestoris Messenam interfluens ciuitatem.
- Anas** fluuius est hispaniae Lusitaniam a betica separans. oritur quidem in lauminicano agro hispaniae citerioris & modo in stagna se fundens: & nūc in angustias resorbens aur in cuniculis totum se condens ad ultimum in atlanticum cadit oceanum.
- Anapis** siciliae fluuius est leniter fluens. hunc quidam anapafolios uocant.
- Anarhis** fluuius est Siciliae haud longe a syracusis.
- Anathis** fluuius est africae.
- Anaurus** thessaliae fluuius est sic denominatus: eo q̄ rex se neque auram neque nebulam emittat. in hoc calciamentum iason ad sacra pelie ueniens dereliquit: quod cernens Pelias intellexit se moriturum cito: & eum in colchos misit.
- Anarius** fluuii. est propinquus baetris: alexandriam: quam ibi construi fecit alexander: praeterfluens.
- Aneus** siciliae fluuii. est qui per. ii. Mil. pass. sub terram se mergens syracusis miscetur mari: appellaturque anopos.
- Androchius** fluuius est ciliciae ex amano monte progrediens.
- Anemon** fluuius est prope Romam.
- Aniene** fluuius est inter sabinos & Romanos: quem aliqui anio uocant: & ex trebariorum montibus oriuntur dicunt: insignis uictoria Tullii Hostilii regis qua sidentates fundit Romanorum hostes.
- Aniger** seu antiger uel anager fluuius est thessaliae: in quo centauri ab Hercule uulnerati lauerunt uulnera sua. quamobrem cū primo habuisset aquas dulces atq; potabiles: habuit postea foetidas atq; turpes.
- Anxer** fluuius tusciae propinquus pisis.

- A**ntum britanniae flumen.
- Anulo** fluius est mauritaniae in quo iadudum con-
sueuerant elephanti noua uisa luna descendere & se-
se lauare. idē exētes eam salutare & in syluas redire.
- Anxius** fluius ut quidam uolūt ex monte armenio
nascitur: & per caucasum in mesopotamiam transi-
ens occurrīt pactolo flumini: & caucaso cadenti: &
unum facti in euphratem demerguntur.
- Aous** fluius apolloniae inter meropū & asuaū mon-
tes decurrit in meoniam.
- Apidamus** thessaliae fluius est in quo enifeus melax
& phoenix miscēt: quos ipse secū in peneon desert.
- Aper** fluius est inter apolloniam & rufiam.
- Appior** fluius est germaniae inter sarmathas nasci-
tur: & effluit in danubium.
- Apus** fluius galliae cisalpiniae in padum metgitur.
- Aponus** uenetorum fluius haud longe a patauio.
- Arcosia** fluius, circa aratosiam ciuitatem olim a semi-
ramide regina conditam fluens.
- Arabis** fluius carmaniae apud cenolophagos labēs:
qui quidem sunt homines testudinū conchis casae te-
gentes hitti cotiisq; piscium uestiti incedentes.
- Aranta** fluius est lacedaemoniae ciuitati uicinus.
- Arat** germaniae fluius est e uogeso effluens monte: &
per fines eduoz atq; sequanorum adeo leniter cur-
rit ut uix intelligi possit quam in partem descendat.
tandem miscetur rhodano.
- Aratus** molossorum fluius est.
- Araxes** ingēs armeniae fluius est: & ab eniochoz mō-
tibus originē trahens quādiu secat arua armeniae: placi-
dus quietusque descendit adeo ut utram in partem
effluat facile non possit dignoscere. cum uero rupi-
bus premitur: tanto perniciosior effici uidetur quan-
to uenerat illuc usque quietior. Rapit quidem se &
uasto cum murmure uoluitur adeo uelox: ut ante-
quā alueum attingat sese ultra uehat unda. Demū
ubi curuatur iterum fit tranquillus: & qui uno exi-
uetat alueo diuisus in duos cadit in caspium. Huius
in margine Petsepolim olim persarum metropo-
lim: & ab Alexandro macedone deletam fuisse uo-
lunt adeo ad nihilum iadiu retractam ut arbitren-
tur potius quā sciant incolae quo in loco tam clara ciui-
tas sita fuerit. aliqui putauerunt hūc in tyru ferri: &
a tyro in caspium mare.
- Arafaces** fluius est principio rubri maris propin-
quus per deserta loca & cineri magis quā tetræ simi-
lia effluens.
- Arauis** sabaeorum fluius est.
- Arbrin** parthorum est fluius.
- Arbot** armeniae maioris fluius.
- Arcesim** indiae fluius est & in indū fluit.
- Ardalio** fluius est inter tebastem & metrideram ci-
uitates.
- Areda** fluius est hispaniae a quo atenates denotiati sunt.
- Arethon** fluius ex archananta cadens grandis atque
nauigabilis efficitur: & circūdati cursu ambrachiae
ciuitatis muris in sinum cadit ambrachiu.
- Argaon** histriae fluius est.
- Arimaspus** fluius est auteis harenis effluens inter
scythas.
- Ariminus** fluius italiae penes ariminum oppidum
a se denominatum.
- Arinocolira** fluius est aegypti: & terrae promissio-
nis terminus.
- Arin** fluius est apud dacos.
- Armodius** fluius apud aethiopas nascitur & in sinu
mergitur persico.
- Armillia** fluius est inter polloniam defluens & rufiam.
- Arnus** fluius est arabiae diuidens meotidem ab amo-
riade: & qui in montibus arabiae natus fuerat in la-
cu assalacidis terminatur.
- Arnus** fluius apud uasconas est. De florentino in prin-
cipio dictum est.
- Arsofapon** fluius in india est in regione aricina feruo-
ribus exusta atq; circumdata desertis: cuius cultores
circa fluium hūc arcon ciuitatem incolunt.
- Arapsus** fluius asiae est cui arapsa ciuitas est apposi-
ta ultralycum fluium indiae.
- Arabis** fluius indiae quem codtoni incolunt: quos
quidam in sinu rubri maris dicunt, hi quidem do-
morum fores ex maxillis beluarum faciunt: ossibus
tectis contignant: ut alexandro Macedoni relatū est.
- Armoniacus** numidiae fluius est.
- Armania** armeniae fluius est in eufrate defluens quem
tygti misceri quidam uolunt: & demum quum le-
nitus fluat separari: & in euphratem mergi.
- Arcandus** fluius influit in limina haud longe a mon-
te masirico.
- Arsena** galliae fluius est.
- Arria** fluius illyrici est.
- Arula** fluius rheno propinquus.
- Arusorasines** fluius est haud longe a bosphoro.
- Artemon** fluius minoris asiae.
- Aruina** fluius africae haud longe ab hippone regio.
- Arsanus** fluius mesiae est.
- Arsana** mauritaniae fluius est ex athlante scatutiens:
hauustu salus: crocodilos atq; hypopotamos nutriens.
- Assus** fluius est thessaliae secus heracleam ciuitate:
quae in radicibus est montis oetae effluens.
- Asarinaxis** fluius est germaniae.
- Ascanius** fluius est misiae.
- Ascelphus** fluius est colchis propinquus.
- Asdrubala** fluius nascitur in montibus Bodua: & in
mare caspium fluit.
- Asiaces** fluius est scytharum iter calipodas asiacasq;
discurrens.
- Asinus** fluius est in Sicilia apud carinam in littore
tauromenitanorum descendens.
- Asima** fluius est britanniae.
- Asopus** boetiae fluius est: ex quo talem ueteres reci-
tant fabulam: quum iuppiter in aquilam transfor-
matus Eginam filiam suam uitiasset: totis aquis p-
uitibus ulturus iniuriam ignominiaq; si posset exur-
gebat in caelum: quo ausu iratus iuppiter eū fulmi-
nauit. Hic tamen in epidanum influit.
- Asopus** alter a superiori fluius est asiae praeterfluens
una cum capro flumine laodicem celeberrimam ur-
bem Lyco impositam flumini.
- Assis** fluius est apud illyricum.
- Asosima** Siciliae fluius est.
- Astago** uenetorum fluius est.
- Astabotes** fluius est inter africam & aethiopiā apud
metoem insulam: qui una cum astabo flumine iuri-
ctus nilū facit: de quo plene infra ubi de nilo scribet.

De fluminibus

Astabus & hic fluuius ē meroē isulā æthyopū altera ex parte circumfluens ut pximo supradictū est.

Astura Hispaniæ fluuius ē: a quo astures Hispani populi denominati.

Asterion achatiæ fluuius est: in nemes insula placide effluens.

Astron fluuius est phrygiæ.

Astras fluuius est armenia maioris

Astragus fluuius ē æthyopiæ cuius ripas icolūt æthyopes nomades in occidentē uergentes.

Asubula fluuius est africæ propinquus salaat portui.

Atax fluuius ē ex pyrrheneo mōte effusus: cursu lenis & inter laudanū & rhemos effluens. Narbonē attingit ubi nauigabilis efficitur. hymbribus adeo turgescit ut seipsum capere non possit. hic in rubreso lacu mergitur: & inde tenuis in tyrrhenū mare.

Atesmes indiae fluuius est per maximum.

Aternus fluuius est Italiae: quæ penes adria colonia ē. hic per marfos decurrit in adriaticum.

Athesis fluuius galliæ cisalpinæ in tridentinis oritur alpibus: rursu rapidus tridentū radit. inde Veronā in duas diuidit ptes: & postremo padi paludes amplissimas suprafluens haud longa a brundulo integer in adriaticum mare funditur.

Athenis galliæ fluuius est.

Atir fluuius ē tambardiæ ciuiratis aquitaniae in oceanum defluit.

Atiras fluuius inter constantinopolim & thraciā labit.

Atisa fluuius est aquilegiæ in adriaticum fluens.

Atrax fluuius est oetoliæ: a quo dicti sunt atraces populi hic in ionio funditur mari.

Aua fluuius est scythiæ & in pontum cadit.

Auentius britanniæ fluuius.

Auelimphius fluuius ē hiberniæ per dubliniam effluens regionem.

Auenimorus in hibernia est fluuius lismonensem rigans prouinciam.

Asuphetus uolscorum fluuius supra quem terracina ciuitas.

Auphidus apuliæ fluuius est: ex hirpinis exiēs mōtibus Canusium præterfluit & in adriaticum mare ruit. hic tamen ab aliquibus canna uocatus ē quo nomine uicus ei supereminēs nuncupatur. Celebris quidem est illa romanorum ingēti clade: ex qua uictor Hannibal ex occisorum manibus nobilium tria collegit modia annulorum.

Auoceladus Hispaniæ fluuius est inter celticos effluens.

Axon fluuius apud ionas in minori asia.

Axius paphlagonum est fluuius.

Axona fluuius est in extremis themorum.

Axus macedonum fluuius est cuius ex aqua si pecora potent: nigros pariunt foetus.

Arbena fluuius in illyrium currens.

Baptus apud darefos fluuius est.

Bactrus fluuius est circa fines scythiæ sub monte effluens parapanis ubi bactrorum ciuitas zaneftes dicta est. sed & ipsa & populi a fluuio nomen sortiti sunt.

Bacchus hispaniæ fluuius est Cordubæ ciuitati propinquus.

Balchus fluuius est colchorum: in ora emochianorū atque prenstelorum.

Baruntius fluuius septentrionalis credo pannoniæ propinquus. hic in Sao flumine apud syrinthū oppidū fluit.

Bacturnigeron est fluuius propinquus portui patenno.

Bamborus fluuius ē apud æthiopas claraditas confertus hypporamis & crocodillis.

Bana syriæ fluuius est: quem sub libano supra diximus: & albana nominauimus.

Banna fluuius est hiberniæ per ulconiam effluens regionem. nam exiēs ex laru eiusdem prouinciæ per maximo in borea lem oceanū decurrit. in hoc enim olim piscis repertus est formam salmonis habens tantæ magnitudinis ut nullo modo integre in margine trahi possit.

Balgis germaniæ fluuius est: montibus scaturiens sarmatarum.

Barbarus fluuius est indici oceanī: per quem tranſiuit Alexander macedo.

Bargens numidiæ fluuius.

Bargus thraciæ fluuius est in ebrum cadit.

Bastros maioris armeniae fluuius est.

Batinias fluuius est chersoneso ut arbitror propinquus.

Bautica fluuius galliæ cisalpinæ in padum fluens.

Basileus fluuius in insula cypri: syriarū prorūpens in mare.

Bedese fluuius est Rauennæ: quam sabinorum oppidum quidam dicunt.

Bellus fluuius phoenicis ex candea seu candebra palude in radicibus montis carmeli procedens: & paruo contentus rursu apud Ptolomaidam Claudii cæsarī coloniam: quæ quondam acron dicta est: mari miscetur harenas quidem habet uitro accommodas plurimum.

Berua fluuius est hiberniæ: quæ & Scotia: ex monte blagime effluens: & per Lichiniam prouincia.

Bethis fluuius est terraconensi prouincia demissus: per mediam fere hispaniam sicut nascit alueo uno decurrit: nomen imponens regioni: Post autem mari propinquus ingentem ex le lacum facit: ex quo duplex egreditur tantus utroque gurgite: quantus solus intrauerat lacum: & sic geminatus in oceanum labitur occiduum.

Betulus paruus fluuius barginonis littori propinquus.

Bibilus fluuius ē hispaniæ: cuius aquæ circa ferri temperamenta acerrimi uigoris sunt: adeo ut nullū telū approbent incolæ nisi quod in eodem tingatur: aut in calibe: quem æquæ uirtutis aiunt.

Bicomius germaniæ fluuius ē: & in eadem nascitur.

Billus asiæ minoris fluuius circa paphlagoniam.

Bisingibilia fluuius albiæ est: & in oceanum fundit.

Blexa fluuius galliæ.

Boandus hiberniæ fluuius est & per regionem mediam funditur.

Bombos fluuius haud longa seleucia calidano flumini imminente.

Borcani sardinia fluuius est.

Boreus fluuius boreo promotorio oceano serico iuncto propinquus est.

Boristheus fluuius est scythiæ: nomen incolis sibi adiacentibus: atque lauci tribuens. & quum cæteri scytharum fluuii turbidi fluant: solus hic clarus atque potabilis labitur: pabula læta alens & pisces optimi saporis quibus nulla sunt ossa. Ex longinquo plurimum effluit: & ex incognito fonte adeo ut per spaciū ita

neris quadraginta dierum stringatur alued: & tanto est nauigiis aptus spacio: & iuxta boristenidā atq; olbiam græcā oppida cadit in euxinum.

Boua orientalis atque nauigabilis est fluuius: in gangem fluens.

Bouzimelo ciliciæ fluuii est haud lōge a Lyco amne.

Bragada fluuius est africæ iuxta oppidū musti. Huic

quom diuinus esset castramentatus. M. Atrilius Re-

gulus cōsul romanorum bellum agens contra car-

thaginenses: querentibus militibus suis q ad flumē

aquatam ibant se a serpente. ifestari accessit: & com-

perit secus. flumen serpentem longissimū: in quem

quom balistis aliisq; machinis bellicis nil agere pos-

set: conuocato ad opus exercitu lapidibus obrui se-

cit. demū sublato ei mortuo corio longitudinis pe-

dum. c. xx. Romam quasi mirabile misit.

Brison ægypti fluuius: & a Nilo implet: cuius in con-

finio abūdare elephantes consueuere.

Bricrates fluuius est ex timaro monte progrediens:

misceturq; arino.

Brenta fluuius Venetorum secus patauium fluens in

extremo sinu adriatici.

Brixa fluuius ē i extremo perfarum latere tantum li-

mi trahens ut cœno illam oram inaccessibilem faciat.

Bruxa fluuius est in consinio italiæ galliam cisalpina

pergentibus adriatico littori adiacentem qui iam du-

dum rubicon dictus est.

Brunona ualconiæ fluuius est.

Bugenis fluuius est scytharum. in lacu balesicoræ ca-

dens meotidi uicino.

Bustricius pannoniæ fluuius est.

Bura fluuius est arabum seu arabis propinquus.

Būthes fluuius est scytharū cui proximi sunt. farma-

ta & agatirsi.

Butrotus fluuius in extremo italiæ angulo penes lo-

uros profluens.

Abrius perfarū fluuius hostio portuofus.

Caicus misæ fluuius est: ueniens a teutrat

ta loco ultra pergamiū ciuitatem: quæ teu-

tranta iam pars eolidis atq; troadis fuit.

Caistrus fluuius est labes præter asiam pa-

luidem asiæ: ex albanis iugis cadens & ciuitatem ab-

luit Ptelæ sub piono monte.

Calamac fluuius est syriæ.

Calcanius campaniæ fluuius est.

Calibs hispaniæ fluuius est: cuius aqua si temperetur

ferum longe acrius aquæ uolentia redditur: q̄ sua

fuerit ante natura: adeo ut nullum approbent Hi-

spani telum ni- sumperit ex calibe temperamētum.

Calydon oetoliæ fluu. est: quem ego Achelouū puto a

calydonio. oppido oetoliæ q̄ præterfluit denoiarū.

Calor fluuius est in famnio. Beneuento iūctus clarus

Caroli regis Siciliæ uictoria & cæde Manfredi.

Calicadnus fluuius est propinquus corico monti.

Calos Mesiæ fluuius est.

Camander fluuius est troianus q̄ aliter Xanthus dici-

tur: fama longe maior q̄ facto. iunctus autem Symo-

enti paludem faciūt: quæ etiā camander dicit. Hinc

ex ida nati in portum. effluūt acheorum. Ab hoc flu-

uio Hector astryanactem filiu. nominauit camadrū.

Cambifes fluuius est hircaniæ ortū habens in monti-

bis caucasi: cui quorā propinquus ex coraxici mon-

tis radicibus erūpat cyrus abeuntes in diuersa hybe-
ros & hircanos longo interuallo distantes irrigant:
inde longe a mari in uno eodemq; lacu sese recipi-
unt: & in hircanum sinū uno aluco deoentunt.

Cambri fluuius est apud seres qui osieres uocantur:
quod latine sonat syluarum nobiles. Hi quidem mi-
res sunt homines: & aqua persusa frondium depe-
ctunt canitiem: aliorum mortalium consortium fu-
giunt & commertia appetunt.

Campicapēs scytharum fluuius est: Nomadas dister-
minans & georges. Verum sunt qui confluere eum
dicant infra olbiam una cum borystene.

Campania galliæ fluuius est.

Canucos siciliæ flu. mōti adusto simili africō iūctus.

Gana fluui. ē apuliæ: quē supra aufidū nūcupauimus.

Cannas bragmadorum fluuius nauigabilis. quem at-

togaliæ populi incolunt. hic in gangem effluit.

Canrabani fluuius est orientalis qui susceptis aliis tri-

bis fluminibus in indum labitur fluuium.

Cappadox ananis capadocum est qui Galatias mori-

nas terminat: & de se cappadociæ nomen dedit.

Caper. asiæ fluuius est laodociam. lico flumini apposi-

tam abluens.

Caractes fluuius est pamphiliæ sic dictus: quia se præ-

cipitat iuxta quem perga oppidū & Dianæ. remplū.

quæ & Perga ab oppido dicta est.

Caracines fluuius est nauigabilis in extremo Italiae po-

situs haud longe a petilia ciuitate.

Garambucis fluuius est sub arctoo ubi ripheos mon-

tiu iūga deficiunt: apud quem habitant populi quos

arimpeos dicunt hyperboreis gētibus similes. his

quidem sedes sunt nemora: cibus haccæ dementes

habent ritus.

Careus fluuius est ex ida troianorum monte. diffu-

sus Homeri uatis carmine celebris esto nullā eius ui-

deantur uestigia.

Carie fluuius est colchorum in phasim. profluens cu-

ius ripas salciæ gentes incolunt.

Caruntis asiæ fluuius est supra bithyniam Nicome-

diensem fluens.

Caro fluuius est in regione camorum aquilegiā

præterfluens.

Casilinum campaniæ fluuius: a quo & oppidum Casi-

linum dictum insigne oppidanorum. fide erga Ro-

manos. dum obsideretur ah Hannibale poeno.

Caspasus fluuius est apud scythas.

Casus fluuius per albaniam fluens.

Catimon Siciliæ fluuius est.

Caularius fluuius in agro idensium est: haud longe a

carallite palude.

Cecina fluuius est tusciæ per agrum effluens uultera-

rum cadit in arnum.

Cephalcidis siciliæ fluuius ē himere. oppido pximus.

Cephesus nauigabilis fluuius ē i sinibus padoxe psaz

Cephisus. boetiæ fluuius est sub parnasi radicibus flu-

ens: cuius in marginibus aiunt fuisse. templum deæ

Themidis: ad quod Deucalion & Pyrrha consulti ri-

oe reftauratōne humani generis post diluuium ac-

cesserunt & ob id aq̄ cephisi fatidica. nuncupata est:

quam aiūt cū ex eodem lacu cū flumine melā exeat

& ille nigras aues faciat: albas facere nigras: nigras

aut rufas. Hūc præterea dicūt narcissi fuisse patrē.

De Fluminibus

- Cephne** fluuius est orientalis: inter quem & indiae regionem: quae dicitur geria: habitauerunt qui ex Ofir: q de genere fuit heber: descenderunt: & ex inde Salomoni aurum deferrebat.
- Cheladon** archadiae fluuius.
- Chelônates** fluuius in ea ora in qua cyllene & callipolis.
- Cherati** indiae fluuius. est qui pisciculos producit errantes per arida & demum in fluuium redeunt.
- Cherius** fluuius est in euia regione: ex quo si poterit oues albae nigrae efficiuntur: quum in neleo flumine huic propinquo contingat contrarium.
- Celeus** fluuius est phrygiae.
- Cerretoriū** torrens est fere iter pistoriensem agrum atque lucensem. hinc habens izamum oppidum: inde pisciam qui miraculo suo solus torrens meruit. iter flumina memorari. hic ut aiunt incolae: paruo montis decli-uo cadens non hymbre turgit ut reliqui: quinimo ut iam asserunt de decennio in decennium: seu paulo amplius non determinato tempore sed sortuito: & dum minus ab ipsis expectatur: ex imo telluris ventre repente & fere in momento tam grandem lapidum eum mit copia cum ingenti strepitu sese illidentium saxorum ut qui uiderint obstupescat: eoque in modum labentis aquae ipellit etiam leniter in decliuum ut sese lapides mouentes uideas: motus uero causam uidere non possis. Et hoc ter uel quater in die per dimidia hora pueras agit: nec unica die tantum: quinimo duobus uel tribus aliquando continuis & sereno caelo decurrens in admirationem sui non solum extemos: sed etiam trahit indigenas: & demum subsistens expectat donec decennium more solito elabatur.
- Cerbalus** apuliae fluuius est olim in sinibus daunorum.
- Chereste** fluuius ex tauro profluens in oppositum insulae mergitur rhodiorum.
- Chesimon** fluuius est caucaso monte profiliens erumpit in pontum.
- Cestros** fluuius est pamphiliae nauigabilis inter quem & caractes pga oppidum situm est: & dianae templum quae & perga ab oppido denominata est.
- Ciaos** fluuius est colchocum uastissimus & in faucibus phasis eidem miscetur phasidi.
- Cidara** fluuius est insulae taprobanes ex megiba stagnum effluens & in oceanum uersus septentrionem & indiam cadens.
- Cidomus** fluuius ciliciae est: ut aliqui dicunt ex tauro more fusus. Alii uero ex alueo coidadpsi: eo quod dulce & suauitate saporis illi persimilis uideat. Tharsum insignem cilicum quietatem cursu diuidit & magis liquore quam spacio memorabilis leui tractu effluit a puro susceptus solo: cuius placidum cursum nectorrentes urgent: aut alueum turbant frigiditate pluarima & riparum amoenitate desiderabilis: adeo ut Alexander macedo aestuans ob laborem dum se lauarer in eo: fere letalem aegritudinem traxit. Qualis emanat e fontibus talis sal miscetur utidis. uere tantum cum liquantur niues turgescit.
- Cidnus** a candore denotatus. Nam incolae quicquid album candidum uocant. Praeterea podagricis eius medetur aqua.
- Cidrinus** fluuius est inter ianeos & cerasmos.
- Cidus** ciliciae fluuius podagra laborantibus conferens plurimum.
- Cimbis** arabiae fluuius est gemmarum plurimum generum abundans adeo ut assumptae camelis deportentur in oppidum tybrestum.
- Cinos** fluuius est nomadum: qui quidem ultra incompartam nauigationem in persico mergitur sinu.
- Cinips** fluuius est in libya defluens per uberrima arua haud longe a lepti oppido: circa quem aiunt grandes hircos oriri.
- Cinga** fluuius rapax est a cingedo dictus in hispania: & effluit in hyberum.
- Chios** fluuius est misiae.
- Cithus** laconiae fluuius est.
- Ciren** fluuius est hispaniae: qui alio nomine bethis dicitur.
- Cirta** masiliensium fluuius est iuxta urbem agatham.
- Cirus** fluuius est radicibus montis coraxici prorumpens haud longe a cambiso: & postquam distantibus alpenis hyberos hircanosque circuiere: quasi ex composito haud longe a mari in lacum unum redeunt: & in sinum hircanum uno tramite currunt.
- Cithios** fluuius est ultra bithiniam nicomediensem.
- Clanius** campaniae fluuius est haud longe a neapoli accerras praeterfluens.
- Clarath** fluuius est africae in quo crocodilli gignunt.
- Claudus** fluuius asiae minoris lysiae oppido atque ocrusa uicinus.
- Cled** fluuius est hiberniae.
- Clerus** hispaniae fluuius est.
- Clitor** uel cliron arcadiae fluuius.
- Clitonus** umbriae fluuius apud meuaniam & spoletum defluens: ex quo ut quidam uolunt si confestim postquam concepit bos bibat album pariet: quod breuiter romani magnas hostias ioui immolatur ad hunc locum pro albis tauris mittebant. hunc alium fontem: alium lacum dicunt.
- Clius** seu clinis fluuius est mauritaniae ex atlantis septentrionali plaga progrediens in occidentem tendit: & in lacum funditur epytagonum: & mutato nomine dicitur agger. & postremo multis peragranis regionibus nilus efficit. & ideo ubi de nilo scribitur: infra plenus apponetur.
- Clodianus** fluuius est ex pyreneo exundans: & ad emporia ferens.
- Coapsis** fluuius est moediae sese in tygrum deferens apud persas. huius fluminis dulcis est aqua: & persarum reges quoadiu inter ripas persidis effluebat soli ex eius aquis potabant: & profecturi peregre ad huc etiam illas deportabant.
- Cobar** babiloniae fluuius est.
- Cobulatus** fluuius est minoris asiae: gallograeciae propinquus.
- Cocytus** infernalis est fluuius poetarum carminibus celebris.
- Conderon** fluuius est arianae regionis seruore solis exustus: desertis circumdatus non longe a baetris: cuius quidem cultores circa hunc fluuium & alium nomine Aroxapem omnes inhabitant.
- Coeranis** minoris armeniae fluii insignis habetur.
- Cophata** seu cophinus fluuius est indiae: propinquus oppido indorum quod dicitur peucodatum.
- Coganus** fluuius est asiae minoris praeterfluens radicibus Timoli montis: cuius in marginibus loreni & philadelpheni habitant.
- Colaphis** fluuius est panoniae qui fluit in saum per colapianos breuicosque fluentem & cum duplici mergat alueo

facit insulā quam fegeſtiam incolæ uocant.
 Copen fluuius est indiæ in Indum fluuium cadens.
 Coralius fluuius ē frigiæ & susceptis tēbrogio. & gal/
 lo fluminibus in bosphorano litore ponto miscet.
 hic a multis sangarius appellatur.
 Corineus fluuius est haud lōge ab eritriis: & promō/
 torio mimantis & clazomene.
 Coronalos fluuius est haud lōge a palude: quæ olim
 adramiteos dicta est.
 Corex perfarum fluuius carmaniis proximus.
 Cōsuagus fluuius indiæ nauigabilis est & in gangem
 cadit.
 Corus fluuius est asiæ minoris sub amanno defluens
 monte: non longe ab oppido egræ.
 Cratides fluuius est calabriæ. uerum ab aliquibus cra/
 tim dicitur: & præter tautum oppidum labitur: ex
 quo secundum quosdam qui biberint flauī efficiun/
 tur. Alii uero dicunt si qua biberint pecora: candida
 fieri: quom nigras faciat sibi huius propinquus. nec
 incolas carere beneficio dicunt. Nam sibi huius biben/
 tes nigriores fiunt atque duriores: & crispo capillo
 quom qui cratim bibunt candidiores sint & coma
 dimissa.
 Cremera fluuius est inter Romam & ueios quem pe/
 nes. ccc. vi. ex inelyta familia Fabiorum die una pu/
 gnantes a ueientibus cæsi sunt: quom non nisi unus
 & hic paruulus superesset.
 Crenactas fluui. ē indiæ nauigabilis & in gangē fluēs
 Crianos fluuius est paludī propinquus cui dicebatur
 olim adramiteos.
 Crinifus fluuius est Siciliæ quem aiunt Aceſtis regis
 fuisse patrem.
 Crisās syracosæ fluuius est ex mōte ueniens ætneo.
 Criscitoras fluuius est sub imano monte: qui caucasi
 finis est.
 Crisorus fluuius ex tmolo monte progreditur: sardi/
 bus propinquus: uulgariori nomine pastolus nun/
 cupatus: qui eo q̄ aureas habeat harenas Chryſori
 nomen sortitus est.
 Croconus seu crocaculus fluuius est brūtiorum: seu
 salentinorum nauigabilis: in quē si signum fustē ue/
 deieceris: uel frondes lapideo cortice obdurantur.
 Crustumiuū flumen est haud longe ab arimini: a quo
 oppidum denominatum est & defluit in adriaticū.
 Currinanta fluuius nascitur in campis comagenæ: &
 in persicum decidit sinum.
 Cuta fluuius ē perfarum: a quo: cutes dicti sunt per/
 sæ: qui ad incolendam samariam ob iudæorum ca/
 priuitatem uacua a persis regibus missi sunt.
 Cuuentus fluuius oetoliæ calidonem secus fluens.
 D **A**lierus fluuius est indiæ & in oxum fluui/
 um terminatur.
 Danapris scytharū fluuius in pontū fluēs.
 Danes fluuius est syriæ crocodillo monti
 propinquus.
 Dania fluuius est mauritaniæ Perosis: quem alii tur/
 bulentam dicunt.
 Danus acerratum campaniæ fluuius quē supra clau/
 dius diximus. Verum hotum ueg. sit nomē ignoro.
 Danubius fluuius europæ permaximus oritur in iu/
 gis noriæ germaniæ montis ex aduerso oppidi gal/
 forum scaurici: & effluēs ab occiduo in orientē per

innumera bilitur nationes a sinistris linquens
 germanicas & a dextris theutonicas: pannonias: atq;
 mesias. & postq̄ plurimum sui cursus lapsus est: mu/
 tato nomine dicitur hystrus seu hister: & .lx. perma/
 ximis fluminibus auctus per septem ora: uel secun/
 dum alios per sex in euxinum mergitur mare: ultra
 xl. mil. passuum infra amaras undas impetu suo dul/
 cem quærentibus exhibens haustum: ex quibus ho/
 stis quattuor nauigabilia sunt: reliqua uero non ap/
 ta nauigis. Primum quidem hostium aiunt uocari
 peucos: & ea peuces appellatur isula: cui alueus pro/
 ximus est: ex quo & palus oritur ingens: & lacus su/
 per istropolim quem aluū uocant. Secundū autē ho/
 stiū uaratuſtoma nuncupatur: & tertiuū calauſtoma
 secus sarmaticam insulam. Quartū uero pseudoſto/
 mon: & insulam canopondiabasis. Quintū bonoſto/
 ma. Sextū quidem spireboſtoma. Septimum nomē
 non habemus. Sunt insup qui uideātur arbitrari ex
 eo tria progredi flumina eas. s. Secus appolloniam
 effluens: & narliburnos separans & phileos & hystriū
 qui per hystros labitur: & nomē largitur eisdem.
 Dardanus fluuius est mesiæ a quo puto dardanos po/
 pulos uocitari.
 Dasibaris fluuius est garamantum.
 Diana fluuius ē apud camarinā cuius aquæ nisi pudic/
 ce haustæ sint: in unū corpus cū uino non coeunt.
 Diardeus fluuius est: qui ab ultimis indiæ ueniens cro/
 codilos: ut nilus & delphinos atq; alias gentibus ico/
 gnitas beluas alit: in gangem tandē elabatur.
 Diplas fluuius ex tauro monte cadens.
 Dirmus fluuius est: apud illyrios cufus in ripis moni/
 uolanū oppidum: quod antea colchimum dictum ē:
 eo q̄ a colchis sit conditum: & scodra hilliotum: ca/
 dit enim ex palude ligisti.
 Draua est pannoniæ fluuius & in danubium labitur
 Drica fluuius apud dacos: & in danubiū finitur.
 Druentia fluuius est ex alpiibus fluens: & apud allogo/
 bras in rhodanū sese mergēs: trāsitu præ cæteris gal/
 liæ fluminibus difficilis. Nam quū maximā aquæ
 uim uehat: nullas tamen naues patitur: eo q̄ nullis
 includatur ripis: sed in amplum hinc & inde uadit:
 & ulterius postea alueos faciens atq; permutans: &
 assidue glareosa saxa reuoluens: nullam etiam expe/
 ditro pediti uiam uolentiſsimus præbet tutam: quē
 druciā nūcupari arbitror: quia obices dirnat omnes
 nouæ quidem babiloniæ propinquus est.
 Durda fluuius est a rauo defluens monte: quā qui/
 dam scribunt clurda.
 Duder fluuius minoris Asiæ haud longe ab Anthio/
 chia: cuius in ripis meadropolis & cumenia oppida
 suere menandro flumini propinqua.
 Durus Hispaniæ ulterioris est fluuius: a quo lusita/
 nia incipit. is enim ultimi pmontorii radices abluat.
E **A**s fluuius a quibusdā adusa uocatus quē
 quidam dicunt ab hystro moueri: & apud
 Apolloniam olim corynthiorum coloni/
 am in epyro posita fluere: & in ionio m/
 sceri salo.
 Ebenos seu euenos fluuius est: quem centaurum ali/
 qui denomināt: eo q̄ in eo Nessus centaurus ob ra/
 ptam a se Deianiram ab Hercule confossus sit qui in
 mare effluens habet in ripis lirinatos & miletos.

De Fluminibus

- Ebrus** inter thraciæ fluuios celeberrimus est: qui fluit a strimone adamantos ad rissarumq; gætes abluuit & a colentibus carbiletis pirogenis atq; drageris: nec non & lætas maiores hemo subditos: atq; minori rhodope subiacetes intus secat: habens ex parte una cicones & doriscos ex altera relictis primatibus & dolongis: tinis: corpulis: aliisq; barbaris: habens ubi mare miscetur portum tentoris: & Polydori tumulum: & ultra se apollinis zeruntii.
- Ecos** fluuius ingens est: nascitur quippe ex monte taumescæ: & in quinq; diuisus alueos per caucasum euehit omnes loco: qui appellatur scelantes: inde se in gangem proripit.
- Edabis** mœdorum fluuius est: penes quem populus israel captiuus religatus est.
- Edas** fluuius est prouinciæ septimanæ: in mare declinans gallicum.
- Edrpis** fluuius est susianorum persarum in euleum flumen decurrens.
- Egos** fluuius est propontidi uicinus: cuius in ripis tentusa apposita est.
- Eladus** archadiæ fluuius est seruans anhelitum.
- Elauer** fluuius est apud aruenos gorgoniam oppidum præterfluens.
- Eleorus** Siciliæ fluuius est: pachino promontorio uicinus.
- Eleuterus** fluuius in capis Syriæ nascitur: & phoeniceo finitur mari: in quo maximæ testudines capiuntur: ultro statuto anni tempore effusa multitudine uenientes in flumen.
- Elisius** fluuius est Siciliæ.
- Elisos** fluuius est atticæ regionis sica flexibus nominatus. Aiunt quippe hunc a coeyto fluuio inferorū augmenta suscipere: & ob hoc futias infernales fessos: sicut serpentes aquis huius recreare solitos dicunt.
- Elles** fluuius est minoris Asiæ cingens smyrnam ciuitatem suis undis.
- Ellorus** Siciliæ fluuius est: qui more nili suprafundit hunc supra eleorum dixi.
- Elfa** fluuius est tusciæ in agro florentino paulo supra oppidum: quod collis dicitur ad orientem ex loco cui unci incolæ tanta aquarum abundantia effunditur ut mirabile uideatur: & circa eius initium quicquid eius in aquas proieceris: infra breue dierum spatium lapideo cornice circumdatum comperies: quod postmodum in processu sui cursus non facile facit. Hic suis tantum undis perpetuo cursu in exitum usque clarissimus effluit. Hymbribus tamen ut cæteri turbatur & augetur: & quom oppida plura hic inde labens uideat: a dextro modico elatum tumulo Certaldum uetus castellum lingit: cuius ego libes memoriam celebri. sedes quippe & natale solū maiorum meorum fuit: antequam illos susciperet florentia ciues. Multas præterea & diuersarum specierum maritimarum tamen omnium radens cursu solum detegit concas uacuas: & uetustate candidas: atque ut plurimum aut fractas aut semelas. Quas ego arborum diluuium illud ingens: quo genus humanum ferre deletum est: dum agitato aquarum maximo terrarum circunuoletet fundo: illis reliquit in partibus. Hic demum sub insigni castro miniatis in arnum funditur flumen.
- Enipheus** thessaliæ fluuius est: ex otri monte pronuens: & celeri se cursu uehens in epidaurem ruit.
- Enises** siciliæ fluuius est haud longe a tauromeno colonia.
- Entictus** galliæ cisalpinæ ex apoenio decurrit in padum.
- Eorcus** fluuius est hyberniæ: qui in radicibus blagmarum montis exortus per Osiriā effluit regionem.
- Eonus** fluuius est indiæ nauigabilis in gangē fluens.
- Epidanus** fluuius est thessaliæ: satis leni defluens cursu antequam sibi miscetur enipheus: qui quum rapidissimus sit: epidanum uelocissimum facit.
- Epilas** fluuius est macedoniæ in heraclea ora.
- Eracleus** fluuius colchoꝝ est: promontorio eiusdem nominis proximus: & oppido mantio.
- Erandatus** fluuius ante lycus nominatus: asiā Bythiniāq; determinans oritur quidē in stagno artinia penes miletopoli megeston aliosque recipiens.
- Erasinus** fluuius est Nemeæ a deo superbus cursu: ut ripis contineri nequeat præterfuit autem driopas. Alii autem Litiæ fluuium dicunt.
- Ericinnume** boetiæ fluuius est ad trophonium deum: quem penes duo sunt fontes: quorum alter potus memoriam affert: alter uero obliuiosum facit.
- Eridanus** fluuius est italiæ celeberrimus apud grecos aliaque nationes omnem cisalpinā irrigat galliam: & quoniam hic idem & padus est: nihil de eo præter ea quæ ad grecos spectant nunc dicemus. Reliqua ubi de pado. Fingunt greci hunc apud inferos natum: & in terras æthereas euasisse: nihil aliud sentientes quod ex uegeso monte: qui propinquus est infero. s. tyrrheno profusus tendit in adriaticum quod greci superæ uocant. Eridanus autem nuncupatur ab eueritu. Nam fingunt poetæ Eridanum solis fuisse filium: cui quum falsum esse ei obiceretur ab Epapho ægyptio iuuenem: ad obtinendam filiationis fidem currus lucis ducere temerarie ipetrauit a sole patre. Qui quum equos nequiret regere: exeuntibus ipsis orbitam: in partem caelum exustum: & in terris multa exhausta flumina. Quamobrem ab irato loue fulminatus est: & in padum radens suum illi tribuit nomen. Alii sunt: qui dicunt Eridanum ægyptium iuuenem: cum mutatis sedibus uenisset in ligures: eisq; imperasset: casu in padum recidisse: & in eo necatum. Quamobrem in solatium sui regis mortui nomen flumini posuere: & hinc eridanus dictus. Quæ & ueteres ægyptii in honorem sui iuuenis bicornem inter alias cæli imagines posuere: & pluribus decorauere syderibus. Reliqua ad hunc spectantia: ubi de pado uide.
- Erigonus** fluuius est prope dorchiopum: qui ex illyrico per perniā fluens maximū flumen efficit.
- Ermendus** fluuius est indiæ: currens apud parabeum in racofiorum.
- Erimantus** fluuius est archadiæ: ex monte panete fluens in alpheum.
- Eritrascalos** fluuius in corporibus gignens pilos.
- Erginus** propontidis fluuius: haud longe a lysimachia chersonensi.
- Erinus** secundum quosdam fluuius est lydiæ: alii dicunt ex doricio phrygiæ natum eumq; illam a Caria diuidere. Demum campos smyrnæ aureas traheitentem harenas fecundare.
- Esia** galliæ fluuius in secanam cadit.
- Esiris** fluuius est Calabriæ crotonensi ciuitati propinquus.

Esipius fluuius est licet.

Esicius fluuius est hispaniæ: qui ante haustu dulcis fuit: postea amarus factus est.

Esper fluuius apud quem secundum quosdam Nestus centaurus Deianiram tranſuadans rapinam ſurgamq; meditatus ab Hercule ſagittis occiſus eſt: qđ ſupra in ebano flumine contigiſſe diximus.

Eternus fluuius apud Daunos: quos nos apulos uocamus: eſt. Alibi uero cōperio eū apud aprutinos inter ſalinas & rheanū marūcinum.

Ethilia ſeptētrionalis fluuius eſt per maximus: ut quidā ſerunt: maior euphrate: æſtate creſcens ut nilus: a maiori burgaria deſcendens in caſpiū mare.

Echimantus fluuius eſt indiæ uariis flexibus incuruatus: qui cū ab incolis irrigatiōis cauſa diſtrahatur tenuis & iā ſine noiē in mare reſcipitur.

Eudon fluuius eſt: Anthiochiā aſluit a thebaida ueniens: ubi pygmeos fuiſſe tradunt.

Euenos fluuius eſt: qui & licorum.

Euphrates inter cæteros fluuios memoratu plurimo celebris eſt: tam ueterum litteris: q̄ exundationibus ſuis. Hunc quidam uolunt ex paradifi fonte mortaliſus quidem incognito deriuari: quod ego credo.

Alii tamen dicunt in armenia maiori in monte: cui paracoatra nomen: haud longe a fonte tygris oriri.

Nonnulli aſſerunt eum ex radicibus montis armenia: cui catopen dicūt incolæ: ſupra zizimam ſeu zimaram erumpere: Nec deſunt qui dicāt ex aga eiſdem armenia monte effundi. Et poſt hos aſſirmāt aliq; q̄ in uallibus montis capontis appareat primo:

haud longe a zimara de qua ſupra. Præterea aiunt: & ſi ualtis e montibus exundet: undis non eueſtigio ſeſe in fluuium effundere: quiniſmo factis ex ſe duobus lacubus: ſegnīs ſedet & iners. Ex his tandē margine facto erumpens ripis aſſumptis uere flumen apparet & maximo ſtrepitu: atq; celeri cūſu armenios cappadocaſq; diſterminās nūcupatus ab initio, pixurates: deizena & anenica regionibus relictis excurrit:

& iā aliq; bus ſuſceptis fluminibus ualidior factus in rauq; mōtē uites experit ſuas: ubi elegeā uocant: cui cū nō reſiſtat taurus: progreditur uictor: ſed ſaxoſus atq; uiolentus ad dextrā Comagenā. ad leuā autem relinquit Arabiam. Vetum ſunt qui uelint eum in alueos duos diuidi: quorum alium in tygris effundi dicunt: reliquū uero per montis mæcedorum gordiaconūq; terras in Meſopotamiā ſerri: & Babyloniam quondā caldæorum regiam in partes duas curſu medio ſeparate. Inde hic idem poſtq̄ aliquādiu effluxit: qui nauigabilis & ingens ante fuerat in paludibus diſperſus ampliffimis tenuis efficitur riuus: & incognitus: ut aiunt nuſq; aperto exitu effluit: eſto ſint qui dicant eum in mare rubrum fundi. Sunt tamen qui putent hunc illi rubotem iniectum a Cyto perſarum rege ob ſuſceptā iniuriā: ſeu ob gloriæ alicuius magni facinoris cupiditatem: ut in riuulos deductus plurimos alueos cū nomine deperiret. Volunt inſuper hunc nili more: & ſere eodem tēpore Meſopotamiā irrigare: atq; ſœcundā facere: & ſeſe in alueum ſtatuto tpe reuocare. Quāobrē eū nomen Euphratis ſortitū uolūt: cū hebraicæ euphratas ſerilitas appellet. Dicit & alii aquas eius eē uitales: & ob id a priſcis auxeneum fuiſſe uocari.

Eulcus fluuius eſt: & in medis oritur: & haud longe ab ortu ſorbetur: & demū in terras exiens per meſſopotamiā funditur: arcem Suſarum circuiens: & Diana templū gentibus illis uenerabile plurimū: poſtq̄ ſuſianē ab elmaide diſterminauit. Habet hic a perſis adeo ſacer: ut non ex alio reges bibant: ſerūq; ex eius aquis deferant: ſi ſorſan peregre proſecturi ſint. Facit radē una cum tygri lacum iuxta Cariacē: ex quo quorſum exeat non habetur.

Euenenius fluuius eſt hispaniæ propinquus tradulis uetetibus: & calabrici oppido.

Eurimedon pamphylia fluuius ē a ſade oppido miſſus iuxta arpedon montem fluit inſignis Cimonis athenienſium ducis nauali uictoria: & phœnicū atque perſarum clade.

Eurotas fluuius Laconū ſub iſtis lacedæmonia muris cutrens: huius ripæ lautis abundant: & ideo apollini ſacrum dicunt.

Euxinus fluuius propontidis: quem ab euſino mari in quod effluit: denominatū quidam uolunt.

Exalmis fluuius eſt argiuorum: quē aiunt terris imergit: & iterum poſt exactum aliqualem curſum in publicum reuertit.

Exemontus Meſia fluuius eſt.

Exrhodus æque eſt Meſia fluuius.

Habarhis hic & ſarfarus dicitur: fluuius ſabinorum eſt: & corrupte ſabet nuncupatur a pluribus.

Facelinus ſicilia fluuius eſt pelloto iūctus & Diana templo contetminus.

Fanes ſannitum eſt fluuius: qui & ſyris dicitur: beneuento uicinus.

Farfarus ſyria fluuius in radicibus libani mōtis emittitur: & per Anthiochiam fluens in ſyriaco miſſe mari apud ſymeonis portum.

Farnicas fluuius eſt haud longe a iulionopolitis.

Fasias colchorū fluuius eſt ingens maxima deferēs diu nauigia: quē in monochis ortum aliqui dicunt: alii in morcorū montibus: & quidā a gatamate monte effuſum: cuius in marginibus oppida ſuere plura & celeberrima. Sed inter alia Tindaricē & phasim ea in parte apud ipſos: & Ciaos permaximi fluuii miſſenē eidē. Poſt habuit ſuriū apud qđ & ſurius fluuius inſiſit. Reſcipit præterea Glancū: & abantū: & cobum e caucaso deſcendētes. Tandē poſt longiſſimū curſum ultra hoſtia tanais in pontū effluit: clarus qđ dem & aliis præter iam dicta inſignibus fluuiis eſt.

Penes eū Phruxi tēplū fuit: & lucus obaureū uellus ueteri ſabula celebratus. Medea fugientem cum laſone tulit: & exilio ſulmonenſis Ouidii memorandus eſt. Aiunt inſuper in eo uirgā oriri: quā leucoſiphilon uocant tantæ uirtutis: ut aſſerunt: q; ſi thalamis hominum apponatur matrimonia habet pudica atq; inuiolata ſeruate.

Fatiſſus olim dacorum fluuius.

Fœnix theſſalia fluuius eſt.

Ferior fluuius lenuæ oppido propinquus.

Firrites fluuius propinquus caſtro ſurnini pegafeum impellit ſtagnum.

Fieſterus miſyæ fluuius eſt.

Fefus fluuius eſt boſphori: quē alio noiē rebas uocāt.

Finus hibernia fluuius ē: per cheneleoniam effluens

De fluminibus

regionem.
Fison fluius: qui & ganges in paradiso deliciarū ori-
 ri quidam uiri celebres asserūt: & exinde irrumpere
 eo: ubi aiunt oriri gangē: qui talia perferatū sūt: de
 quo ubi de gange plenius differetur. Dicunt autem
 phison dici: quod inundationē significet: excipitur autē
 ab oceano orientali.
Fitaras fluius est apud seres: de quibus iam supra di-
 ctum est: ubi de cambri flumine.
Flautafis fluius in finibus dacorum est.
Flegeton inferorū fluius poetis familiarissimus est
 ignem quidem significat: seu ardorem.
Floxus fluius ē hispaniæ: p̄mōtorio celtico uicinus.
Focias fluius est thessaliæ: & in epidaurū effluit.
Forion armenia maioris flu. in tygrim mergitur.
Forinus fluius aquilegiæ propinquus est.
Fricinius nauigabilis fluius apud perfas.
Frygius fluius est minoris asiæ: qui & frygiæ p̄t̄ ouī
 ciæ nomen dedit: & eam a Caria diuidit: est quidem
 magnesiæ: quæ ad sypilum est iunctus insignis **Le-**
lii Scipionis asiatici romanorū cōsulis uictoria & cla-
 de antiochi asiæ & syriæ regis penes eū suscepta.
Futhi fluius est mauritania: & a quo adiacens regio
 futhensis appellata est.

 Abellus cisalpinæ galliæ flu. in padū cadit.
Gadus fluius ex monte tauro effluens in
 mare suscipitur cycladum.
Gæsus loniæ fluius est: prieni ciuitati p̄-
 pinquus
Gagatis fluius est licia: a quo & locus cui proximus
 fuit: denominatus est.
Galesus calabriæ fluius nō amplius. quinq. M. pas-
 : suū a tarento semotus.
Galbiam fluius est Caria: haud longe ab allicarna-
 so: infamis ob malā habitantiū ualitudinem.
Gallus lycæoniæ fluius: a quo denominati sunt sa-
 cerdotes Cybelles. Hic quidem in sangarum termi-
 natur. Potates in furorem conuertit.
Ganges fluius india prægrādus atq; famosus. De eius
 uero origine ambigunt apud priscos. Nam alii ex icer-
 tis montibus: uti nilū eum nasci uolunt. alii ex scythi-
 cis montibus uasto cum fragore loci erumpere: atq;
 sese per scopulos & aspreta locorū præcipitem dare:
 donec in planum deuenierit: & ibi quasi susceptum
 ab hospite in lacu quodam conq̄scere: & ex eo tan-
 dem lenē mansuetorū procedere: qui in orientem tē-
 dens. a. xix. maximis atq; nauigabilibus fluminibus
 augef: & ultimo secundū quosdam: ut nilus septem
 hostiis oceanū ingredit. alii dixere nouem: & tria q̄-
 dam tantū esse uoluerunt. Dicit autē ganges a gan-
 garo uetustissimo india rege: ut placet aliquibus. aliis
 uero placet hūc illū esse fluiū: quem uocant sacrae
 litteræ phisō: de quo paulo ante pauca dicta sūt. Qui
 quocunq; uocet nomine: aut quocunq; exiit al-
 ueis in mare: adeo grandis est: ut ubi minus occupet
 latitudinis octo milia passū pateat: ubi plurimū cē-
 tum: altitudinis usq; minus. xx. pass. reperit: aduer-
 sus quē Cyrus persarū rex: quasi coepta oblitus bellū
 iauditū sumpsisse fertur. Nam quom unū ex regiis
 equis cadore atq; forma præcipuū: quē fiducia tra-
 ctus transuadare persuaserat a uortiginibus undarū
 circūagi atq; absorbi: una cū insidente cerneret: aiūt

iratū iu tasse se illum adeo extenuaturū: ut qui equū
 atq; equitē optimū absorbuisset: mulieribus uix ge-
 nua tingentibus uadosum faceret. Nec uerbis opus
 defuit. Nā totis in hoc expositis copiis in. cccclx. alue-
 os flumen detraxit anno integro operi dato: nō ob-
 sistente q; nili more augeri dicat certo anni tēpote
 & adiacentes fecundare agros.
Gardo fluius est in prouincia Narbonensi: neuma-
 so ciuitati propinquus. Hunc aiunt sæpissime æsti-
 uo tempore absorberi apud eū locum: quē campia-
 nacū uocāt: & sub castello prinati ampliorē renasci.
Gargatus fluius est in insula: quā hydrophragi ha-
 bitant: barbā usq; ad genua nutrientes: & pisces cru-
 dos etiam comedentes: ultra quem dicūt formicas
 esse catulorum magnitudinem excedentes.
Garumna fluius ē ex pyrrhæis delapsus mōtib;:
 gallos ab aquitanis determinans: uadosus quidem
 in hymbrib;: aut solutis niuisbus intumescat: & in
 eo insula est aneros nomine: quam quidam pendere
 & extolli aquis crescentibus: deprimiq; eis deficien-
 tibus credūt & cum oceano occidentali misceatur: in
 exitu sui amplior & turgidior factus more æstuatīs
 maris huc illuc nauigantes impellit.
Gela Siciliae fluius est: a quo & oppidū illi appositū
 denominatū est: inter Camerinū & agrigentū.
Genesus epyrri fluius est: quem a dyrachio thessa-
 liam euntes inueniunt.
Genusus palestinae prouinciæ fluius est.
Geon fluius meridionalis: quem aiunt in paradiso
 deliciarū oriri: & uniuersam æthyopiam irrigare.
 Hic idem cū nilo est & ideo quæ multa de eo dicen-
 da ueniūt: ubi de nilo scribitur apponentur.
Gercus schyтарum fluius in lacu busefagoræ susci-
 pitur: qui a meotidis palude saxoso tantum discludi-
 tur dorso.
Gerros fluius est bassitidatū & nomadū: & iunctus
 hyppacari fluio: Carcinem urbē præterfluit.
Gessus fluius est apud iones ea in regione: quæ tro-
 glea appellatur: ionis omnibus sacra.
Getilos fluius est mauritania: potui tisadro propin-
 quus. Hunc Oetebes quidam uocant.
Gis uel ger fluius est æthyopiæ garamantū inter de-
 ferta & harenosa effluens loca.
Glanes fluius est tardus atq; piger: adeo ut potius
 palus uideatur q̄ flumen: infamis plurimū aduersa
 ualitudine incolarū. Fert autē tardus: ut dictū ē: sub
 Clusio uetustissima tusciæ ciuitate: & amplo occupa-
 to spatio scenæ iuliae cāpos a perusinis diuidit.
Glanicus fluius est apud minturnas liris nominatus
 illas cursu diuidens: puto hodie uocari uulgo gari-
 gliano.
Glaucus fluius est ionia: pedalio promontorio pro-
 pinquus.
Glauais colchorum fluius est: & in phasim mergit
 habens eius in exitu in phasim insulam absq; noie.
Glopes fluius est haud longe ab olga oppido & bi-
 thynia propinquus.
Gna mauritania fluius est: Ampelusia promonto-
 rio uicinus.
Gozā fluius est moedorum: quē penes Salmanasar
 Babyloniae rex Israelitas captiuos habitare iussit.
Grateis fluius in extremo Italiae siciliae propinquus

& scilleo oppido: quem fabulae scillae immanis mon-
stris infixere matrem.

Granius perfarum est fluuius per suasianu fluens: &
paruas deferens naues cuius dextru latus incolu Di-
xi montani bitumen perficientes.

Griliosolus fluuius est in affrodisia regione: coriphæ
oppido propinquus.

Granicus phrygiae fluuius est in propontidem cadés
cui zizicon ciuitas proxima clarus qdem prima Ale-
xandri macedonis uictoria in persas.

Guatra britanniæ fluuius est in cambria regione: quæ
uulgus ab eo denominat gualliam.

Guandalus guandalorum est fluuius.

Guatalus fluuius penhimbastriae: quæ dacis est cõ-
termina: qui in oceanu mergitur.

Iboor fluuius est: penes quæ Iacob noctu-
cũ angelo luctatus est: fluens inter philæ-
delphiam: & garasan: procedensq; susci-
pitur a lordane.

Iacus fluuius est idia propinquus: in me-
uum fluuiũ effluens. Nam Pompeii magni edicto
exploratu est membratos septem diebus ex idia per-
ueniri ad iacrum flumen.

Iader fluuius est apud Salonas: qui in adriaticu se mi-
scens forte iadræ oppido nomen dedit.

Ianaus fluuius est in armixia regione.

Iardanus fluuius est cretæ insulæ: ciuitatē phias circũ-
dans: cuius & in tipis Cidones habitant.

Iarothus fluuius est indiae inter opaca nemorum ex
arboribus inusitatis effluens: & siluestriũ pauonum
abundans.

Iberus famosissimus Hispaniæ fluuius e: & a quo ipsa
Hispania iberia appellata est. Hic secundũ quosdam
apud uacanos oritur: secundũ alios apud cantabros
& quum nauium ferax sit: Tulam opulentiſsimam
eius regionis ciuitatem ex inferiori parte radit: demũ
sub tortosa ciuitate balearicu ingreditur mare.

Iberus fluuius est: & per moscoru tractus in cyru flu-
men effluit apud scyras seu hircanos.

Idaspes insignis fluuius magnitudine: & q; harenas
habeat: atq; gemas ferat: per parthia scse ferēs enadit
in indiam: & amplo atq; profundo gurgite means
crebras facit insulas: & igetia trahit saxa sub undis. Po-
stre mo: quattuor susceptis fluminibus misceat indo
in regione inio: apud arcem soboru: qui ex exercitu
olim Herculis fuisse testant pelles uestimentorum
loco & clauas pro armis gestates. Ab idaspe uero an-
tiquissimo macedoz rege: ut placet aliquibus noiatur.

Idros fluuius est ciliciae Tarso ciuitati ppinquus: ideo
idros dictus: qa in forma idri tortuosus sit.

Iectuus fluuius est in quo optinti capiunt pisces: & i-
ret alios unus: qui lupus uocaf: qui gustui carniũ
saporem præbet.

Iera fluuius est asiæ: distermiñas gallatiam atq; bithy-
niã. Ieros fluuius est colchorum.

Ierie fluuius e: ur arbitror hispaniæ: oceanuq; se mer-
gens cantabrico: ubi uelabri habitât: & luceni in op-
positum iberniæ insulæ.

Ietris fluuius est Mesia: quæ iterũ quidã uocant.

Ignaboo britanniæ fluuius est: & mergitur oceano.

Ilas fluuius est bithyniæ præterfluens urbẽ truscia dẽ
quã & lacus ilas alluit: apud quem ilas herculis puer

a nymphis dicitur raptus.

Ierda hispaniæ fluuius: a quo ierdũ oppidũ dictũ.

Iliffon fluuius est: cui oliua ppinqua. lx. stadiis e: quã
siq; tetigerit: danũ maximũ consequet.

Illius fluuius est in insula ilubro: quã arbitror ægæi
maris.

Imala Sabinorum est fluuius prope casperiem ciuita-
tem: qui & imelle dicitur.

Imaridis fluuius est indiae: penes quæ aiunt homines
ingentis staturæ habitare: & quia uiuis utuntur pi-
scibus: lecyphani uocant ab indis.

Imera memorabilis siciliæ fluuius. Hic fere circa me-
dium insulæ susus in duos diuidit alueos: quorum
alter in tyrrhenũ mare decurrit: & dulces atq; opti-
mi saporis aquas trahit: alter in libycum tendit: sed
amarus plurimũ. alii contrariũ dicunt: q; qui in me-
ridiẽ pgit dulcis sit. & amarus uergens aquilonẽ: ab
hoc Imera oppidũ siciliæ denominatum est.

Iminus siciliæ fluuius e: oppido camerinae ppinquus.

Inachus argiuorum fluuius est ab inacho rege deno-
minatus.

Indus fluuius est Indiae permaximus in Cibatharum
iugis ad septetrionem. alii eum ex caro pnaſo dicũt
et fluere: æquantẽ magnitudine gangem. Hic pluri-
bus ac maximis susceptis fluminibus quasdam facit
insulas: inter quas est amplissima pñanes: & alia mi-
nor tantũ quæ pacale nominaf: demũ in duobus di-
uisis alueis inter se longe distantibus ab oceano re-
cipitur ab eo indico una cum prouincia nũcupato.

Inor mauritanie fluuius est per delerta effluens: esto
uestigia uinearũ atq; palmarũ reliquias aliquando
circa eum inuenta sunt.

Instigia sarmatarum est fluuius.

Infurgis germaniæ fluuius est apud baſtrinas dacis
conterminos.

Inuarius fluuius apud aprutinos: haud longe a truen-
to flumine.

Iomanes meridianus e fluuius per balibotros decur-
rens inrer oppida mecora: atq; catifobora: malleæ
monti propinquus.

Iordanus fluuius est diuidens iudæã & arabiam. Vel-
rum de origine eius ambigitur apud ueteres. Nam
sunt qui dicant ex libano monte dnos exoriri fon-
tes inter se distates: quoru alter dicif lor: & alter dan
Qui dan fere ab ortu suo subterraneũ agens gurgil-
tem usq; ad planitiem meldã absconsus incedit: ibi
erũpens: obliquansq; se in galileã: gentium ab urbẽ
cedar iuxta spineti balnea sub montibus gelboe ri-
uõ ac lor fonti altero excurrenti iungitur: & fluuiũ
faciunt: hiq; ex se nomen componunt Iordanis. alii
uero dicunt ex lor Iordanem fieri: sed eo q; transeat
fecus dan olim ciuitatem: in qua rex Ieroboam uitu-
lum erexit aureum: quæ latine riuis sonat: seu flu-
uis dictus est Iordan: quasi fluuius Iot. Quidã ue-
ro dicunt apud paneadam ubi tẽplũ Cæsari dicauit
Herodes: speluncam in monte esse aquis imobilĩ-
bus plenam: & ex ea Iordanem effluere. Nonnulli asse-
runt hoc Iordanis non eẽ principium: quinimo fon-
tem esse. cxx. stadiis ultra cæsareã: cui a rotunditate
phiala nomen est: & ex eo aquas sub spelunca penea-
dis accedere. Quod quidem a Philippo tetrarcha cõ-
pertum dicunt proiectis in phiala paleis: & per sub-

De Fluminibus

terrancos meatus apud paneadem redditis. Sed undecunq; oria effluens aquatū primo facit cōgeriē q̄s aquas uocitant maron insignes uictoria iofue: & labis regis Asor clade. Ab his profiliens lacū facit ingērem: quē alii mare galileā: alii tyberiadis lacū uocant. Inde autē auctior factus pluribus susceptis fluminibus euadēs inter sochoth & salin sub hermon: & cale oppida atq; bethesinuth accedit in cōfinia lerico: ubi suis aqs a ioāne baptista lauari dignatus est christus: homo deus æque mundi creator atq; redēptor: ut ex hoc intelligeremus regenerationis laucrum: & eius imitantes uestigia ab originali crimīe lauaremur: nec multum & in lacum assaltidis: seu mortuum mare colligitur.

Ipachares fluius est uno hostio: q̄q; ex diuersis fontibus cū gero in carciāe sinu i scythia mari se miscēs.

Ippanis scythiāe fluius est: ex ganoi palude inter aucthetas procedens: quā incolāe eius uocitāt matrem scytharū: fluitiorum princeps: q̄ diu qualis nascitur effluit: tandem apud calipidas: quos circuit: miscet illi fons modicus: qui ex ampheus dicitur: qui eum adeo reddit amarum: ut mirabile uideatur: quom eo usq; fuerit dulcissimus. Et sic amarus secundum quosdam fertur in pontū: secundū alios ab sesagore lacu: haud longe a meotide suscipit. Is quidem insignis est Alexandri macedonis termino. Moratus est enī iter eius: ut arā ab eodem alexandro eius in ripis positā testantur. Præterea nascunt ab eodem animalia quædā paulo muscis maiora quattuor pedes: & pēnas habentia: ut satis quadrupedes uideantur: & aues: quotū uita die una tantū terminatur: in mane infantes: meridie iuuenes: sero autē senes sint: & ob seniū satis expertum dicunt: deficiunt: quæ incolæ himeridionem uocant.

Iparis fluius est: quem & iectarim uocant: ex quo camerinis aqua inducta est.

Ipatos syriāe fluius est: cui & ipatos oppidū: & seleucia atq; berithos ciuitates propinquæ.

Iperis fluius est persarū nauigabilis: & medio in sinu persico funditur.

Ipsa hispaniāe fluius apud urbem uecon currit: quē herculi fuisse gratū ferunt.

Ipsos fluius est colchorū grandis: & in phasim fluium se condens.

Iris fluius est minoris armeniāe lycū suscipiens.

Isanus dythachin fluius est.

Isara galileāe fluius est in thodanum fluens apud quærtianum.

Isauris fluius est galliāe cisalpinæ: haud longe a Celsena in adriaticū mare protūpens.

Isepis indiāe fluius nauigabilis est in indū cadens.

Ismeneus boetiāe fluius est: propinquus olim thebis.

Ispasus fluius est idiāe: adeo sub solstitio positus æstiuualis: ut exēte sole in sine geminorū: & principio cætri perpendicularēs in se solis radios recipiat: ultra hūc amplissimæ sunt solitudines.

Ister fluius est: qui & danubius dicitur: qui hoc nomine a fontibus ueniens: q̄cito tangit illyricum ister relicto danubii nomine appellatur: de cuius ortu progressu & exitu in potū supra satis dictum est: ubi de danubio. Hic replicandū nō ceseo. Sūt tamē qui credant ex danubio ramum progredi: qui uocat ister:

& ab eo istria denominet: & p eū iasonem in adriaticum penetrasse nauigio a colchis ueniētem: quod ego ridiculum puto.

Iunculus apud basternas ē fluius: haud lōge a dacis. **I**ustula fluius in consinio est sarmatarum in oceano effluens.

Adon fluius est archadiāe: non quidē ab initio terris datus: sed terrā motu quodā e paludibus panetæ emissus. Hunc aliq; fingunt patrem fuisse daphnis: quā reliqui dicunt penei: forsan & hic lauris abundat in ripis.

Laeros hispaniāe fluius est lambracæ ciuitati propinquus.

Laphias fluius est in minori asia: haud longe a iulio politis.

Lamber fluius ē cisalpinæ galliāe: ex upili lacu in padum fluens.

Lamissus thessaliāe fluius.

Langueus fluius est scytharū apud carastafios & anthiadas: ex montibus catheis cadens: opharūq; suscipiens flumen apud catadas & opharitas.

Lar fluius est galliāe.

Lanos fluius est apud setes.

Lanus fluius est ultra danubium: a quo sani populi dicti sunt.

Larissus fluius ē graciāe: eliū agrū ditimēs a dymeō. **L**auesina mauritaniāe fluius est.

Lauth fluius est mauritaniāe ultra abilam montem nauigabilis: & tumidæ oppido propinquus.

Laxarus: laxares: laxartes credo idem sit fluius apud scythas: quem si sic est scythæ scythim uocāt. Is quidē Semiramidi cyto & Alexandro terminus fuit: sinemq; dedit ipetulo itinere: & per desertā scythiāe & surdianorum regionibus uastus fonte suo sese pernes dacos flectens in septentionem uersus inter mardos: & pessicados penetrans in scythicum ad extremum effluit oceanum.

Ledus fluius est galliāe haud longe a stagnis uolcarum: & castello lerara & rodano fluio.

Lentulus sub arcto fluius est in superiori capite riphaeorum montium: & medius inter alanum fluium atq; tanaim in meotidem funditur.

Leta fluius circa augustam ciuitatem effluens.

Lethes fluius est sigmento poetarum apud inferos fluens: & animabus defunctorum porus præteritorum habet obliuionem inducere. Sane ut aliquibus placet omissis sigmentis hic fluius in africa ē apud extremum syrtium cornu non longe ab cronice ciuitate. Verum incolæ præstæ fictione ducti prædacti arbitrantur eum ab inferis in terras erumpere.

Lethetus fluius est insulæ cretæ: sic dicitur ut placet aliquibus: eo q; penes eū dicatur hermionam Martis & ueneris filiam cadmi uiri oblitam.

Liber fluius est syriāe inferioris: haud longe a ciuitate lopen.

Libeus fluius minoris asiæ est: inter galatiam & bithyniam fluens.

Libius fluius ē mauritaniāe: cui quondam fotos uel futh nomen erat ab adiacente prouincia. Verum ab uno filio tu m Mersan: qui Libius uocatur est: postea sic dicitur.

Licastris Coe fluius est: a quo & lica ciuitas noīata.

Liceos fluuius est in ora subiecta libano apud phoenices: haud longe ab oppido cui Iconthos nomen est.

Licesius thraciae fluuius est: cuius aquas: ut ferunt si quis potauerit: ebrius efficitur.

Lycus asiae fluuius est: qui quidem ab origine sua lycus non dicitur: quinimmo marsus fabulosis graecorum catminibus inclytus. Hic autem e summo uertice montis Cilene urbis funditur: & in subiectam decidens petra uasto cum strepitu undarum decidit & suas tantum undas euoluens campos liquidus rigat appositos: & quia eius placidus est color: marisq; persimilis: fictione poeticae locus adinuentus est. Ibi demum amore eius tractas confedisse nymphas: qui quidam ita moenia ciuitatis labitur: marsus est: exiens uero & maior factus lycus denominatus ab incolis cui laodocia celeberrima ciuitas apposta est: & in heraclea & neopharia caesarea: tandem secundum quosdam in euphrate decurrit. secundum uero alios determinata armenia minori ruit in irim. possibile tamen ut duo sint. Siue unus est: seu unus e duobus: memorabilis est uictoria Anthiochi regis: & ita clis parthorum ducis clade: nec minus secunda Alexandri macedonis in persas gloriata: & Darii regis ignominiosa fuga: cum apud uicum inter macedonas persasq; pugnatum est.

Lycus fluuius est cypri insulae se fundens in mare syriacum.

Liger fluuius est: aequitanos a celtis diuidens: seu Bithuriges ab eduis a quo aequitana denominata est: eo quod iuis obliqua aquis fere omnem in circuitu tingat: & postremo in oceanum britannicum euoluatur.

Limira fluuius est post tauri promontorium nostrae continentis maria apud limiram defluens oppidum.

Limoteus siciliae fluuius est.

Lyncus seu linchestius fluuius mira insignitus uirtute. Nam si quis minus moderate ex eius undis potauerit: non aliter titubabit quam si uinum imoderate potasset.

Lineus fluuius est in creta insula praeter cortinam urbem effluens: per quem aiunt europa a tauro ioue fuisse portatam.

Liparis siciliae fluuius mirabili proprietate nominatus. Afferunt enim natantes in eo: aut se lauantes non aliter ungi ab ipsa aqua: quam si oleo lauarentur uel adipe.

Liquentia fluuius est galliae cisalpiniae: seu Venetiarii: in adriaticum mare cadens.

Lirceus fluuius est aetholiae.

Liris fluuius est minturnam coloniam cursu diuidens qui & glanicus appellatus est: cuius in ripa fuisse dicitur templum nymphae maricae minturnensis.

Lisis fluuius est asiae: mandropo ciuitati propinquus.

Lintemus campaniae fluuius est: haud longe a uulturno fluuio & oppido.

Lichis fluuius est asiae: qui terras subit: & demum rediditur terris.

Lithos fluuius est phoenicum: haud longe a seleucia hipatho & beritho ciuitatibus.

Litra fluuius est mauritaniae atricoloris ex itimisexu: sitisq; solitudinibus torrete sole propinquo & plusquam ignito effluens.

Lixus mauritaniae fluuius: a quo lixa ciuitas detronimata est eiusdem regionis.

Lueta fluuius est ruxultanorum apud oceanum degens.

Lunia fluuius hispaniae: haud longe a gallitia & durio flumine.

Lurda fluuius est: ex tauro monte cadens.

Luno fluuius est mauritaniae propinquus gnae coloniae atq; promontorio apuluae.

Lupia fluuius est cadens in rhenum.

Lusus archadiae fluuius: quem penes diu ostensum est sepulchrum aesculapii assipi & arfionae filii: qui primus alui purgationem: atq; dentis euulsionem adinuenisse dicitur.

Acra fluuius est in initio apennini fluens inter ligurum montes: & demum penes luntanam ciuitatem defluit in tyrrhenum.

Mageston fluuius est asiae: merrando: seu lycos fluminis susceptus iuxta melicopolim.

Magtada cantabrorum fluuius est una cum sueta tribu nobellontem cingens & decium.

Malua fluuius est africae diuidens mauritaniam scythicensem a tingitana.

Madrageus scytharum fluuius apud sagos populos.

Madrus fluuius est idiae iter aremadros atq; ianeos.

Maran fluuius est: penculis & liphorte oppidis propinquus.

Margus fluuius est per seleuciam currens: quae prius alexandria dicebatur ab alexandro contra parthiam condita: sed a barbaris diruta: & ab anthiocho seleuci filio restaurata. Hic aliqui apud dalmatas esse dicunt.

Marsia fluuius est. Hic oritur haud longe a fontibus menandri: & curret apamiam diuidit: & inde tiboron in radice montis signiae sita circuit. Deinde menandro mixtus icareum mare petit: in quo una funditur ambo: & littore micaleo: & hoc secundum quosdam: qui uolunt hunc illum esse marsiam: de quo fabula uetus extat: qui cum apolline tibiis certa uicem superatusq; atq; pelle nudatus in fluuium sui nominis conuersus est. Alii uero dicunt marsiam fluuium in uertice montis supra celenem ciuitatem irrigare: & eam exiens lycum uocari: cumq; lycum in irim mergi: seu binomius sit menander: seu hic marsias seu marsus alius sit a marsia: quod non credo: diuersitatis causam: nec intelligo: nec aduerto.

Mathis dyrrhachii fluuius non longe a lyffo.

Matrona fluuius est gallos a belgis diuidens.

Mazithis fluuius est ex caucaso monte cadens citra flumen syderi: propinquus hircano mari.

Meader fluuius in monte alotrime lacu oritur: & adeo descendens sinuosis circumagitur flexibus: ut nonnunquam in fontem uideatur uelle reuerti: & apameam primo irrigat regionem: inde moxeum regis olim midiae: post haec hyrgaleticos campos: & ultimo cariam: omnes fertilissimo limo secundans. postremo apud urbem hippum haud longe a mileto ciuitate in icareum effluit mare. Alii sibi attribuunt eam originem: quam supra marsiae descripsimus. Is quidem multos suscipit fluuios: eiusque sunt margines conspicui plurium ciuitatum: suscipit quidem marsiam obriuiam atq; orbam & alios. insignitur margnesia ciuitate: Comene: Nihiluua: Prienne & aliis. aiunt insuper in eo nasci lapidem: quem per antiphrasim Euphronam uocant: quem si quis pectori alicuius alligerit: in insuriam eum uerrat a deo uehementem: ut aliquem ex propinquis occidat.

Meduacus Venetorum fluuius.

Melas boenae fluuius est mineruae sacro quo oliuetis

De Fluminibus

abundet. Hunc tamen aliqui uolunt athenarum esse fluuium: cum ille sit moelus in sichinarum sinibus. Hic tamen melas eodem fonte cum cephalo exundans potos greges si albi sint nigros facit: quomodo cephalus agat contrarium: & ex hoc nomen traxit. Nam melam graece nigrum sonat latine.

Melas fluuius est chersonesi: a quo sinus: in quem effluit melas dicitur.

Melas seu methas thessalicae fluuius in epydanum fluit.

Melena fluuius lysimachiae ciuitati propinquus: quem puto idem cum mela quem in chersoneso diximus: & sic eundem arbitror cum melena in radicibus oetae montis fluente: & si sic est: paruus est fluuius.

Mella gallicae fluuius est: ea abundans herba: quae ab eo uocatur amella.

Melas fluuius est pampyliae nauigabilis: apud quem behires burisique incolunt: eum ciliciae ueterem terminum dicunt.

Meles fluuius est in asia smyrnam circundans: haud procul nascens ab ea: quem inter asiatica flumina propinquum aiunt.

Melpes fluuius buxentio oppido uicinus.

Menotaurus fluuius apud cauradas & opharitas gentes.

Menuba hispaniae fluuius apud caurasitas.

Menus germaniae fluuius est: in quo sylurum aiunt piscem equos innantes deorsum trahere.

Merula fluuius est propinquus albouintimilio oppido.

Mestus thraciae fluuius: cui proximi habitant bersei bosque: pagei montis radices ambiens.

Metaurus fluuius est Umbriae descendens in adriaticum sinum: haud longe a phanestri colonia uersus senogalliam: clarus quippe uictoria Salinatoris Liuui & Claudii

Neronis consulum: & clade atque caede Hasdrubalis poeni ex hispania uenientis.

Meus fluuius est indorum sogdianorum.

Milam fluuius est siciliae inter syracusas & leontinum fluens.

Milla fluuius est hispaniae apud celticos: cui cognomen obliuionis attribuunt.

Mintius Venetiarum fluuius est: ex benaco lacu prodians: quae exundans usque mantuam labitur. Ibi autem in circuitu ciuitatis altero lacu facto: cum ex eo progreditur. Mintium nomen assumit: & breui cursu in padum mergitur: & quomodo de se renouit sit: adeo hymnibus augetur: ut asserant nullum esse tam modicum cursu: qui tantum usque suscipiat incrementum. Equidem memorabilis Maronis Virgilii diuino carmine decantatus: & eius origine. Nam in ando uilla eius in marginibus sita natum aiunt: haud plus a Mantua: uocant tamen hodie pietola: & gloriatur tanti uatis incolatu: ad cuius seruandam memoriam paruo cumulo eius contiguo Virgilii montis impo-

suere nomen: asserentes ibidem agros fuisse suos.

Minius fluuius est iuxta arinam in mare fluens.

Minio fluuius est Italiae: haud longe a Roma: & caere propinquus.

Minius fluuius est hispaniae a colore pigmenti: quo plurimum abundat denominatus. Hic prope pyrenum nascitur: & ab obuca ueniens Leunos Seubros Bractos & augustam oppidum super gallia irrigat: & mergitur oceano.

Misra fluuius est ultra aquilegiam in sinibus Italiae.

Misius fluuius est plageae: & sadacis paruis pelagorum coloniis: & olimpo monti propinquus.

Moadus hiberniae fluuius: per concaniam regionem currens.

Modanus fluuius & hic in hibernia est: per cheneloniam regionem currens.

Moenis fluuius est cadens in rhenum.

Morgus cisalpinae gallicae fluuius in padum tendens.

Mossella fluuius est belgica: cuius in ripis treueris sedet ciuitas: & in rhenum influit.

Mosa fluuius est: ex uegeso monte funditur: qui in sinibus ligonum est. & recepta quadam parte rheni quae uocatur uafus: insulam facit bataurorum: & idem mergitur oceano.

Mulca fluuius est numidiae: olim dirimens lugurtae Bothique regna: numidiam. Sa mauritania.

Muscrocis fluuius est camari insulae meridionalis.

Munda fluuius est Hispaniae: a quo oppidum denominatum est: apud quem iter iulium Caesarem & Cn.

Pompeium magni filium clade Cnei ingens certamen commissum est.

Murien fluuius est apud cauradas & opharitas gentes.

Mabar fluuius est iter iocosum & rufianam ciuitatem currens.

Nabarus fluuius nauium capax est haud longe ab Alexandria a Leonato iussu alexandri macedonis condita.

Nais fluuius ex tauro monte nascitur: & in pontum mergitur.

Namnata fluuius est apud cantabros: a uarigines & originem determinans.

Nar seu naria fluuius est secundum quosdam sabinorum de fisco defluens monte: & ut quidam dicunt ex naribus cuiusdam tauri aenei: & ideo nar dictus est.

Alii dicunt eum umbrosum fluuium: uicini sunt sabini & umbri: Difficile forsitan terminos distinguere ueteres. Sulphureis praeterea miscetur aquis: & id plurimum a ueteribus cognominatur sulphureus:

& sub Narina ciuitate ab eo denominata fluit in tyberim labitur.

Nar fluuius est alter a superiori: quae a Danubio uidetur deriuari: & descendere inter phileos & liburnos.

Narane fluuius est dalmatiae: ab epidauro colonia non distans amplius centum. M. passuum.

Natabur fluuius est apud garamantes capsado oppidum propinquus.

Natisus fluuius est Venetiae: aqlegiae ciuitati uicinus.

Nauia flu. est apud cantabros iter albiones & barthos.

Nauportus fluuius est oriens iter Emoniam & alpes.

Nepis Hispaniae fluuius est apud celtas.

Neetus Italiae fluuius est: haud longe a crotone oppidum effluens.

Ncleus fluuius est in euia: ex cuius aqua si potet albae oues: nigrae efficiuntur: quum nigrae efficiantur albae si ex cherio eiusdem prouinciae flumine potent.

Neoris fluuius est albaniae tasiae regionis.

Nestenes fluuius est sub caucaso monte: sigotoni occurrens flumini.

Nefton thraciae fluuius est a strimona fluit: secus abderem ciuitate: ubi quondam Diomedes equis hospites suos dabat in cibum.

Niagoras phoenicium flu. est in ora libano monti subiecta.

*το μέλας.
αὐτὸ νιγρῦ.
ο μέλας το.
μέλας.
νιγρ. αὐτὸς.*

Nidam fluuius est india.

Niennia fluuius est æquitania.

Niger fluuius oritur inter carilas æthyopes & getuliam ciuitatem omnem atque æthyopiam ab Africa diuidit, eum autem patrem nili putant: eo quod eodem tempore augetur atque decrescat: quomodo eadem animalia gignat & nutriat: & calamum: & papirum: & ideo statim de eo paulo post ubi de nilo.

Nilus totius orbis permaximus fluuius arbitrat. Huic secundum quosdam latine nomen est melo. Alii dicunt hunc esse quem theologi Geon nuncupant: & ex paradiso deliciarum effluere. Incolæ nilum uocant propter limum: quem trahit: & eo ægyptia arua fecundatur: cuius tam grandis est copia: ut etiam sint qui arbitrentur ab hoc pharon insulam a continenti longo tractu distantem: eo aucto iam diu fuisse coniunctam. Sed nominis quaestio minor est. Hic ut ab aliquo termino eius ad ægyptios progressus sumamus initium e nigro flumine: de quo supra: quæ accolæ nili patrem dicunt nondum nilus uocatus rapido ueniens cursu africanam omnem ab æthyopia se parat: & plurimas atque prægrandes insulas faciens uenit ad eam clarissimam Merodem a dextris eius nominatus astusapes: quod idem sonat quod latens. Aleua uero uocatur astobores: ex quo intelligitur e te nebris ueniens: quam postquam reliquit aliquandiu: non giris ab aliquibus appellatur: ab ægyptiis uero homo. A quibusdam Tricon. Et partim asper: partimque nauigia deferens in amplissimum effunditur lacum. Ex quo rapido sese proripiens impetu alteram insulam quam talensium uocitant: amplectitur: & uariis incitaris irruentis montium coarctatur rupibus: ex quo torrentior factus ad eum æthyopum locum deueniens: qui Cattaduppa uocatur: tam uolenter iter obuios scopulos suo impellitur impetu: ut uasto aquarum sefrangentium rumore incolacum aures in surditatem usque lædat: existimat: & adhuc atrox: ipsum mansque amplo gurgite ad elephantilem usque ciuitatem ægyptiam euoluitur. Hinc lenis uiolentia posita placidus ac nauigabilis efficitur. Et primo circa cercaforum oppidum incipit esse triplex. Cuius pars una ad delatam & meliam declinans iterum separatur. & sic diuisus atque uagus. aliis etiam alueis uariè separatis in septem postremo totus diuisus partibus omnem ægyptum irrigat annuo incremento. & demum ægyptio mari per septem ingentia miseretur hostia. Quorum primum quod in Syriam uersum est pelusion appellatur. Secundum Tanaticon seu Patameticon uocatur. Tertium autem mendisiacum uel mendesion. Quartum Factamicen uel Catapristum nominant. Quintum autem Secueniticum. Sextum uoluphionem clamitant uel uolbinium. Septimum & ultimum canopon a Mene/lai gubernatore nauis ibidem tumultu denominatum. Sed postquam de eius progressu aliqua dicta sunt. quid de origine eius opinati sint ueteres aduertendum est: & ueritate sacrarum litterarum præposita: quibus legitur eum ex paradiso deliciarum procedere sub nomine geon: de quo supra: Sunt qui uulgariori adherent opinioni: qua creditur huius omnino ignorari principium: in cuius credulitatis confirmationem dicunt quosdam a Nerone Cæsare mis-

fos ad huius fluminis caput inuestigandum retulisse post longum a se peractum iter æthyopiæ regis auxilio atque consilio ad ultiores deuenisse: reges: quorum opera se eo usque fuisse perductos: ut immensas reperirent paludes: quacum exitum nemo nec incollæ nouerant: aut sperare poterant. Erant enim aquæ adeo herbis implicitæ: ut nec expeditus homo ne dum nauigium penetrare posse uideretur: nisi quod paruum esset: & unius tantum capax: infra quam non absque graui difficultate progressos se referant pertras uidisse duas: ex quibus uis ingens fluminis emanabat. Vtrum hoc esset initium: an ex patentibus terris accessio aliunde foret: non satis certum firmaretur: quomodo ad ultiora procedere nequiuissent. Alii uero sunt aliter sentientes: sed iudicio meo magis coniecturis quam experientia certa se adinuenisse. Nili fontem testari uidentur aientes in monte inferioris mauritaniam: haud procul ab oceano lacum esse stagnantem: quem uocant incolæ nulidum: in quo pisces albatæ coratini siluria etiam crocodilli reperiuntur: & squalentibus niuibuscum lacum excrescere: ex quo: quia hæc eadem piscium genera Nilus alit: lacum hunc nili coniecturatur initium: summes ex progressu aquarum lacus aliquale etiam argumentum: dicentes ex hoc lacu primo persusum nilum per harenosa & squalentia loca: quasi dedignetur excurrere hiatu terræ comperio sese condere: & aliquot diebus itinere iustum se ferri. Mox apud maxillos mauritaniam Cæsariensis populos in ampliorem lacum profilientem fundit: cuius rei argumentum: quod idem sit: qui se miserat: nil aliud restat: præter quod eadem aialia is secundus quam prior gignat & nutriat. Demum iterum ab harenis receptus abconditur: nec apparet antequam excursis uiginti dierum itineribus per deserta atque inaccessa loca: ubi primum: quasi habitantes homines senserit: erumpit in terras iterum: & ex eo fonte profilit: quem nigrum uocauerunt: exinde palam procedens ad exitum usque per supra demonstratum est. Nonnulli putant eum ex fonte quodam prodire: qui apud hesperos æthyopas est ab incolis aliter pycum seu prium appellatus. Et huius nullum aliud extat argumentum: nisi quod quomodo alia flumina: quæ ea in regione oriuntur: omnia in oceanum tendant: & is solus ex fonte iam dicto procedens Moediam capiens regionem tendit in orientem. Nutriatque & gignat: esto minora: ea animalia: quæ nutrit & nilus. Asserunt tamen quoniam exeat: sed coniecturis eundem esse percipere uolunt. Et alii non in occidentum nasci nilum: sed in littore rubri maris emergere: loco ubi dicitur mossilone: & in occasum profluere usque in insulam: quam meroë desuper nominauimus. Demum in septentrionem flecti pluribus auctis incrementis: & ægypti æquora subintrare. Ego quod quod a primis dictum est: nulla ratione comperit: ex quibus erumpat fontibus arbitror: quomodo Cæsarem dictatorem talium indagatorem egregium originis huius legamus incertum. Sed de accidentibus pauca superextant. Scripsere igitur ueteres hunc esse syluarum altorem permaximum & beluarum immanium productorem: & crocodillorum & hippotamorum: & aliorum similium. Præterea calami atque papiri: & agrorum fecundatorem indyctum suis annuis incrementis: quæ fieri contingit: ut plurimum

De Fluminibus

tenente sole leonis finem: & ad mediū usq; uirginis
 augeri: demū declinare: & in ripas reuocare aquas i-
 cipere: donec sol uirginis in sinē uel libræ principū
 uenerit: & tūc totū infra ueterē aluēū contineri: cu-
 ius excrementi causas multiplices ostēdere antiq̄tas
 conata est: quas q̄a minus huic op̄eri cōueniūt appo-
 sisse sup̄fluū rarus sum. Hoc tamē omisisse nolim.
Habent loci accolæ passim per oppida erectas colū-
 nas: in q̄bus icremētōz uarietates signis notatæ sūt
 per quæ optime futuri temporis abūdantiam atq; pen-
 uria frumentorū uaticinant̄ secūdm̄ maius &
 minus incrementū. Asserūt insuper aliqui fluminis
 huius aquas ralis esse uirritis: ut nō solum scēdas
 faciā mulieres: sed quæ diu uidebant̄ sterilitati dā-
 naræ ad conceptū harū beneficio relaxent̄: efficiant̄
 rurq; foerundæ. & hæc de nilo dixisse satis sit.
Niphates: ut quidam dicunt: fluuius est mædoz. alii
 uero parthoz: & nōnulli armenioz: cū sint qui illū
 asserāt esse scytharum. Cadit enim e mōte nyphate:
 cursui cuius possunt adeo prædictæ gentes esse di-
 spositæ: ut possit ad oēs aliquando peruenire: & sic
 omnium esse.
Nipheus italiae flu. est: haud lōge ab astura uolscoz.
Ninius fluuius est musco propinquus.
Nognis colchorum est fluuius inter emochianos: at-
 que putelzos.
Nonimbarus fluuius est propinquus Seleucia: quæ
 calicadmo supereminet flumini.
Nouanius fluuius est rās apēninū cōditionis inaudi-
 ræ. Nam quū in agro sit pitiniatæ æstiuis solstitiis
 oībus pleno effluit alueo: bruma autē siccatur.
Nouargiris fluuius est æthiopum. Hic aliqua in parte
 nilus est: ut pauloante aduertī potest.
Nubis fluuius est nauigabilis: cui propinqui habitāt
 alontigi: atq; cælistotigi.
Nundiana fluuius est apud nouium.
Numicius seu numicus fluuius est laurentis agri: in
 quo uolūt q̄dam æneā trōianū cecidisse: & ex eius al-
 ueo sublatū corpus consecratū fuisse: ex quo quidē
 flumine solo ueteres consueuere in sacris Vestæ liba-
 re. Sane hic fluuius: ut quidā uolunt hodie non est.
Nā paulatim decrescens primo in fontem redactus
 est: Demū & fons ip̄e exaruit: & sicq; plurimū Maro-
 nis carmine: & aliorum latinoz poetarū celebris fa-
 ctus est deuenit ad nihilū.
Nuthul fluuius est æthiopiæ: aiūt aliq; sic nilū aliqua
 in parte uocari.

Axis siue oxus fluuius est ex oaxo lacu ori-
 ens: per deserta scythiæ ex regionibus sur-
 dianorū aliorū suffragio grandis ab oriē-
 te ueniēs aliquandiu in occasum ipellitur.
 Post hæc iuxta dacas flestitur: & in septē-
 trionem uersus iter ad Mardos & peficasos illi apif:
 & limo plurimo semp turbidus in scythicū oceanū
 in grādī multitudine aurea deferens frusta: ut asse-
 runt quidam labitur. Huius quidem ripas incolūt
 dribices: bactriani: & Exostasta.
Oaxes: ut placet aliquibus fluuius alter a superiori est
 & per insulam cretæ fertur: & ab eo ciuitas oaxia nū-
 cupatur. Verum timeo ne decipiantur tales Virgilio
 carmine: ubi dicit: pars scythiam & rapidum cretæ
 ueniamus oaxem: quum ibi cretæ nomē nō ponar

pro insula: sed pro limo: quem semper secum trahit
 oaxes.
Obrinia fluuius est tyboroni ciuitati sitæ in radici-
 bus signiæ montis proximus: in menandrum fluui-
 um cadens.
Ocazane fluuius est conterminus albanis: & hybero
 atq; tyro fluminibus uicinus.
Oceanus fluuius est: ut quidam uolūt in extremo oc-
 cidente. Ego quidē inspecta homeri littera & modō
 loquēdi: nō credo fluuiū: sed ipsum mare oceanum.
Octarius fluuius est scytharum: transiens per canti-
 cos & sapheos.
Ocus fluuius indiae apud sogdianos.
Odesus fluuius est macedoniæ apud menesios: haud
 longe a dionysiopoli.
Odona fluuius est indorū: in oceanū tēdens: cuius in
 ripis aiunt oriri arundines tantæ magnitudinis: ut
 uix unā. xxx. possint homines ferre.
Oeagrius fluuius est: quē aiūt Orphei uatis patrē. Ex
 eo quē quū in thracia sit: hebrū nasci dicunt.
Opharus fluuius est apud cantabros & opharitas in
 langoum fluuium defluens.
Ollius fluuius est galliæ cisalpinæ ex sebino lacu ma-
 nans in padum.
Otonus fluuius est thessaliæ.
Opadrus fluuius est prope bactros.
Ormigus fluuius est poetis sacer: cygnis abūdans boe-
 tiæ proximus.
Oratus fluuius est per sas ab elymade diuidens.
Orba fluuius ē haud lōge a tyborone oppido in radi-
 cibus signiæ mōris sito: in menadrū fluuiū emergēs.
Orcon fluuius est thessaliæ in peneum defluēs amnē:
 quem penes quum purissimus sit: neum non sinit su-
 is aquis misceri: quinimmo desuper fert non aliter
 q̄ si eēt olrū: nec etiā hoc modo diu patit̄: & eū ab se
 abdicat. Aiunt enī ex isernoz dite genitas has eē aq̄s
 & iō flumini nomē ipositū cōueniēs undis.
Orcaia fluuius est confinio persarum rārum limi de-
 ferens una rū brixia eiusdē regionis fluuiū: ut coeno
 inaccessibleē faciant perfidē ex parte illa.
Oretus Siciliae fluuius est apud panormū.
Origeus fluuius est Carmonia: hircanis portuosus:
 & auro fertilis.
Ornadus fluuius est: ut ego arbitror armenia. Nā nō
 multū distare uidetur a tygri.
Orodus fluuius est post olympū montē: q̄ misius di-
 citur: olympenæ ciuitati propinquus.
Oron fluuius est haud longe a memphi ciuitate ægy-
 ptiorum.
Orontes fluuius est syriæ ex libano pfluēs iuxta Elio-
 polim oppidum. Alii uero dicunt q̄ ex casio monte
 ei supereminente nascatur. Anthiochiam epiphane
 cognominatam præterfluit.
Ortorogera fluuius est aquilonaris apud montanos
 paropanifadas: & hircanos scythas effluens in ocea-
 num suscipitur: & incipit ab eius hostio oceanus se-
 ricus.
Orfinus fluuius ē menadro propinquus: una serū cir-
 cuncurrens anthiochiā Simecos. Cranaosq; oppida.
Oscorus scytharum est fluuius.
Osphagus fluuius est græciæ haud longe ab apollo-
 nia uersus macedoniam.

Oligitanus fluuius est hispaniæ: & in bethim fluuium effluit.

Ostia seu ostia britanniæ fluuius est: cui supereminet clamargantia ciuitas.

Ostia fluuius est hispaniæ circa: quem astures montibus siluisq; circūsepti habitant a flumine nūcupati.

Orelecarricus fluuius est inter misiam & rroadem illas disterminans.

Actolus fluuius est Lydiæ aureis harenis smyrneos irrigans agros: quæ quidem ueritate fabulæ inuenere locum: scilicet in eo midam regem: quia Baccho impetrauerat ut quicquid tangeret aurum fieret.

Pachifos fluuius est siciliæ ciuilibus sanguinis notatus infamia. Nam apud rō Sextus Pompeius Pompeii magni filius occisus est.

Padus fluuius est galliæ cisalpinæ totius italiæ maximus: qui quidem in celsissimo Vesuli montis cacumine in sinibus ligurum gabiendorū ex pseudo funditur monte: seq; condens cuniculo in agro foroiu-liensium iteram uenit in lucem. Alii dicunt in infimis radicibus Vesuli oriri: & iter Naburnos & mantuanos arripit primo cursu. Sed qualitercūq; sit: in gremio uesuli montis fusus primo tenuis incipit iter. demum fluminibus auctus: placido tamen incessu raurinog; augustam linquit a dextris: & Placentiam Romanorum coloniam atq; Patmam Regium Lepidum mutinamq; & uetustissimam cum aliis pluribus Rauennā a sinistris augustam prætoriam curiam: Ticinū Mediolanum: Laudum Pompeii Veronam: Mantuam: Vicentiam & paulo longius Patauium. Et susceptis triginta fluminibus tam ex alpi-bus sinistris q̄e dextris ex apennino cadentibus: ut scripsere quidam septem hostiis adriatico misceretur sinu. Quæ distinxisse forsā erit accōmodum. Is igitur turbulentus incedens ut plurimum & incipientibus squalere niuib; aprili & maio mēsis: uix se se infra alueū aggeribus hincinde coactus relicto Veronēsi agro bipartit: & duo de se grandia facit flumina: quog; qd' a dextris labi' inuēto a sinistris insigni oppido: qd' olim phog; alieni uocauerē ueteres: hodierni uero uocāt Ferrariā: iteg; i duos diuidit fluuios. Qui a dextris est recto tramite Rauennā perit: & fere usq; mutinam & inde aliquantisper usq; Imolā maximis factis paludibus: & aliquibus susceptis fluminibus haud longe a Rauenna ingredit mare: hoc hostio portus magnitudinem faciens: adeo ut claudius Cæsar ex britanis triumphaturus adriaticum per illud intrauerit: non solum ingenti nauigio: sed prægrandi palatio spectantium illud iudicio. Hoc prisci dixerē Vatrenum: quum ante eridanum hostium dictum sit: nonnulli spinetiē uocauerē a spina ciuitate inclya: quam a Diomede conditam ex delphicis thesauris creditum est hostio propinqua: ex q̄ hodie nullum extat uestigiū: & nominis fama perditā ē. Vatrenum autem dictum est: eo q; Vatreus fluuius a foro Corneliensi ueniens: quē quidam hodie uocāt santhernum existimant: pado ibidem misceretur. Hoc tamen hodie primarum uocant incolæ: quasi primum & iter alia præcipuum. Ea uero pars quæ sub oppido ferrariensi diuisa diffunditur multas faciens insulas: quas polyfenos uocant indigenæ

sylius plenas & accolis: postq; aliquandiu delapsa est pro parte: stagnum intrat ingens: quod etiam in mare effunditur: secundum fluuius faciēs hostium: qd' olim capsiæ dictum est. Nostro autē æuo: ut nonnulli existimāt uulgo dicitur mangiauacca. Reliquum autem quod fluuii more effluit tertium facit hostium quod uocauerē ueterēs & moderni uolaniū seu uolane: ante rāmen colane dictum. Id uero flumen quod diuisum sub agro Veronensi diximus in sinistram descendere: esto sinistrorsum maximas impleat paludes: recto tamē cursu mari se miscens hostium facit quartum: cui philastena fuisse nomen aliqui arbitrantur: quum hodie uulgo uocetur Codigore idio mare incolarum. Verum reliqua tria hostia: quibus carbonaria fossiones & philisterna: ut placet aliis uocata sunt: & sic quarti hostii uetus nomen perditum plena uidetur: quum a partibus per paludes emissis ab eo qd' ab agro Veronensi diuisum ueniebant: nascere tentur. Repletionis autem causa fossa in trāuersum ducta ad impetum fluminis moderandum uidetur quam autem fossam assagi fecere tusci: quorū adriaticam coloniam & ex transuetso adrianorum paludum: quæ septē maria uocabant deduxere. Quā ob causā sunt quælibet apud brundullū effundi quicquid ex pado obturatis effudebat hostiis: qd' ego nec credere nec firmare audeo: quū & athesis & brita flumina paludes augeant: & per medias sub Laureto uico athesis in adriaticum pleno penetret alueo. His tamen omnibus remittit in adriaticum multa ex ubertate gallorum nauigiis: & multa usq; etiam in taurinos ex adriatico sinu nauigiis pegrina suscipit maximo incolarū atq; negotiorū cōmodo. Volunt quidā hunc tam impetuoso cursu ex uno hostiorum effluere: ut impetum seruet: donec ad istrum ab opposito istriæ littore æque impetuose ruētē deuenierit: eiq; misceatur in mari: & sic per adriatici sinus ubique dulcis aqua haustum nautis præbeat: qd' ego ridiculum puto: quum nec ister accedat: nec procedat purus tam diu Padus. Hunc græci Eridanū uocauerē a phætonis solis filii casu: ut iam supra: ubi de Eridano satis plene dictū est. Padus autem quum Italos pudeat: ut plurimum suis rebus a græcis mutasse nomina: dictus est: eo q; circa fontem eius arbores abundant: picē sudantes: quas galli padi uocāt & sic ab illis oriens nomen adeptus est. Ligurū uero lingua non padus: sed boduigus appellatus est: qd' sonat fundo carens: cui rei argumentū est oppidum penes eum: & potissime ubi fluminis incipit alitudo uetusto nomine boduigomadū appellatū.

Padusa fluuius est: quem aiunt padi brachiū quoddā Rauennam usq; perductum: Massanicū alio nomine appellatū. Quē ego fluuiū non existimo: sed fossam potius: qua a flumine nauigia traherent ad urbem.

Paneus fluuius est colchog;: cui oppidū iminet sui nominis: habēs post se bemocog; multimodas gentes. Pamisus: seu panisus fluuius est achaicæ in asmeo flumens sinu.

Panisia fluuius est scytharum: haud lōge a stagno deuelrono & bosphoro.

Pantanus fluuius portuosus est: propinquus promontorio gargani montis.

Pantagia fluuius est siciliæ pontagius ante dictus ui-

De Fluminibus

cinus megarensibus atq; syracusanis sic denominatus: eo q; fluens per omnem audiretur insulam: cui filennium dicitur a Cerere dum proserpinam quaereret offensa sono fuisse impositum.
Panus ponti fluius est.
Paradisus fluius est ciliciae.
Parapanisus: seu propanisus fluius est scytharum glacie durarus plurima & in septentrionalem emergens oceanum: quem incolae almatium uocant: quod latine congelatum sonat: seu secundum Cymbros Mor morusa: quod mortuum mare sonat.
Parteius armeniae fluius est: in tygrum effluens.
Parthenius fluius est paphlagonum: haud longe a Carambi promontorio paphlagonum & urbes Selamum & crominum: in pontum sese mergens.
Parmis fluius est gallicae cisalpinae: parmam ciuitatem ab apennino ueniens diuidens: & in padum cadens.
Patris fluius est garamiti sinu: propinquus pontico & nauaro atq; corninae oppidis.
Peneus fluius est thessaliae plurimum poetarum carminibus celebratus: hunc quidam dicunt casu exortum. seu omnia mons thessaliae ab olympo monte agente terremotu separatus: primo terras erupisse: & paludes quibus laborabat thessalia exhaustisse. Alii dicunt q; a pindo fundatur monte: sed iuxta Gomphos oriri: qui clarissimis effluens undis Orcon: seu secundum alios himerton turpissimis sese undis misceri conante m spernit: illasq; ad instar olei aliquandiu quasi natantes uehit: demum a se repellit. Et quum stygi & iserorum paludi aquas sumministrare ueteres dixerint: arbitrator has orconis undas alicubi in progressu ranq; leuiore hyatu reperto mergi quum oes afferentes inueniam: eum illas diu non ferre. Is igitur per nemorosa conuallia defluens quingentis stadiis nauigia desert. Inter quae famosissimus locus est: quem tempe uocauerunt prisca. v. M. passuum in longitudinem tendens: arboribus se in caelum attollentibus ab utraq; ripa: & iuga montium uisum hominum excedentia umbram praebent placidam. & gramine uestitis marginibus inter sonoros calculos labens canoro auium concentu laetior uidetur incedere. Esto nonnunquam exhalet fumos & nubila condat: & igenti sono adiacentia cuncta concutiat. Tandem apertiori sub caelo fluens a magnesia macedonia dirimit & in terminum effluit sinu. Insignis fabula natae Daphnis quam a phoebo dilectam aiunt: & in laurum uersam: eo quod lauris eius abundant ripae.
Peonius fluius est thessaliae.
Permesus fluius est boetiae: ex helicone monte declinans: poetis gratus.
Persus idorum fluius est nauigabilis: in cambirum suarorum fluium cadens.
Pingus mesiae fluius.
Piles tusciae fluius apud populoniam uetustum oppidum atq; deletum.
Pinarus fluius est ciliciae sub amano effluens monte.
Pira fluius est in sinibus histrorum callipidas asiaticas ab eis determinans.
Piradas seu piratidas fluius est selimbriae oppido atque bithyniae flumini uicinus. Arbitror hunc haud longe a bizantio fluere.
Piramus fluius est ciliciae: cui Mopsos oppidum supra ipso

sinu in cilicum effluit mare apud ammodem promontorium.
Pisaurus fluius est cisalpinae gallicae: seu potius pice: a quo ciuitas pisaurum ei superimposita denominata est: in adriaticum fluit.

Pitormus Marforum fluius est cursu uolucris uectus per fucinum lacum absque mixtione aquarum transit.
Pixurates fluius est orientalis sub radicibus montis Caponte supra Cimaram ciuitatem fluit: quem aiunt uocari postea euphratem.

Plabes fluius Venetorum est iter forum iulii & Taruisium ciuitatem.

Plemirus fluius est apud orthygiam insulam: in conspectu siciliae.

Poagrius fluius est in ora Locrorum iuxta maratonium in mare fertur.

Polemudus fluius est in taprobane insula orientali effluens in stagno cui Magiba nomen & iuxta oppidum eiusdem nominis currens tribus alueis oceano miscetur.

Policarmus fluius est: quo ut ferunt gignit herba conferens plurimum ad caecitantis agritudinem remouendam.

Polirimetum flumen est apud Sogodianos in india per amplas solitudines a ripis tenui coactus alueo uagatur: & compta cauerna: quasi caelum horreat fugit: & mergitur: eiusque cursum aquae labentis sono uolentibus notum facit: Praeterea & indicio alio. Nam quum areat solum undique id quod cursui superpositum est humore semper aliquo defudat.

Ponanus indorum fluius est nauigabilis: pandorum fluens in sinibus.

Ponthus fluius est inter scyros moedos per terram thraciam nuncupatum: ut aiunt labitur: ex quo sumuntur lapides mirae operantibus. Igne quidem ut ligna cremantur: quos si percusseris extinguitur facile: si aqua persuderis in maius excrescit incendium: terrum habentes odorem assalto persimilem: adeoque abominandum: ut nulla sit auis aut serpentum species: quae his ardentibus loco possit propinqua consistere.

Potamia fluius est mesiae: per mediam Martianopolim fluit ciuitatem: quam quidem Traianus Caesar amore sororis mariae construxit & nominauit.

Potercus fluius est in insula cretae: inter gnoston & gorninam defluens ciuitates.

Prinas fluius est indiae: apud quem Actocaligae in gangem fluit.

Propetia fluius est: haud longe a dorigene ciuitate indiae.

Acinus fluius est aut persarum: aut persis propinquus.

Ranus fluius indiae est nauigabilis: in gangem defluens.

Rebas fluius est: quem aliqui fessum dixerunt bosphori faucibus proximus.

Reganus fluius est turingogae: & in danubium fertur.

Rhenus fluius ex leontis: qui alpes incolunt oritur existens in Vemionensibus atq; sarmetis originibus suis propinquus. Hic paruo adhuc effusus cursu duos facit lacus: uenerunt scilicet & acronum. Mox in unum ex eis redactus alueum per fines nauantium heluetiorum sequanogae: in mediomatricum tributiorum: atq; treuerorum uelox effert: ac postquam propinquat oceano in silis insusceptis fluminibus in plures diffusus partes: multas facit insulas: quas olim barbarae nationes inco-

luere: ex quibus & si quibus piscibus ouisq; aditum nutriunt
 fuere. Ex his tamen nobilior bachanog; ifula fert iter
 heleniū ac fluiū fluminis hostia sane late redderibus
 ripis ingentē facit larum. Fleuo dictus ubi capos iun
 dauit: & eiusdem nois insulam amplexus est. In occi
 duum uero in amnem mosam se fundit & post insu
 lam fleuo dato multis alueis oceanum petat: suo ta
 men nomini tenuē seruat: per quē cum cæteris mi
 scet oceano gloriæ iulii Cæsaris dictatoris, a quo pri
 mo pōte supatus est testis perpetuus.

Rhenus flu. ē galliæ cisalpinæ bononiā latiorē coloniā
 i tuscor; postā: matrēq; inclitam studioq; radens.

Rexinis fluuii, germaniæ est: in oceanum effluens.

Ridagius fluuius est hircaniæ grandis: zobetem su
 sciens amplissimum fluuium.

Rindaces flu. ē minoris asiæ: post olympū mōtē: quē
 nisiū uocat icolæ: ultra quē fluuii Dasali & Missel
 la a colophōis collocata. Circa at ripas eius imanes
 nascūt angres nō quē magnitudie corporis sed pro
 priate uirtutis. Nā soie feruēte oēs in eius mergunt
 alueū: & frige facti emergūt: & hiatu patulo p̄spectā
 tes in altū supuolantes aues etiā si altissimæ sint: &
 p̄niciter ferant: q̄si unco tractæ e uestigio decidunt:
 & absorbentur ab eis.

Rinatotus fluuius est ægypti: qui a sacris litteris Tor
 rens aliquando uocatur.

Risaste fluuius est in ponto: haud longe ab anthio op
 pido: cui postea apollonia dictum est.

Risus fluuius fuit olim troiæ p̄pinquus: ex quo nunc
 ut qdam ferunt nullum extat uestigium: quom an
 te ex ida mōte defluens p̄ septē uada ferret in mare.

Rhodanus flu. ē galliæ: a rhodāo oppido rhodiog; p̄
 ter quē fluit: denotatū. Hic uero ab alpib; orit: haud
 lōge a fontibus Danubiū atq; rheni: & citato descen
 des cursu: p̄ lemanū lacū ip̄erū seruās efferē: itegerq;
 exiēs in occiduū gallias aliq̄diu dirimens: tardūq; ara
 rim deserēs labit: tādē in meridiē flexus susceptis isara
 atq; Druetiā nō minus se uelocibus iter uolcas & ca
 uates apud heracleā oppidū uno hostio & paulo ul
 terius duobus aliis in tyrrenū mare ip̄etuosissimum
 diffūdīt. Ex his hostiis unū dī hispaniēse: aliud me
 rapinā: tertiu uero quē amplissimum ē Masselioticū
 uocauere priores. Insignis quē nō solum magnificis
 euetibus: quos se penes iādudū uidisse potuit: sed au
 nione sibi sup̄posita ciuitate babylone noua: apud
 quā & summus pontifex sacrūq; frat̄ eius collegiū
 humana atq; diuina tractantes: & cernere & exorci
 smos audire pōt: potuitq; iādū.

Rhodius flu. ē troiāus ex ida defluēs mōte: ex quo ne
 dū aq; sed nec quorsū effluxerit ēt a p̄quirētibus sue
 niri pōt. Rhoda indiæ flu. est.

Rhode fluuius est scythag; apud crobifgos effluens.

Rubicon fluuius est: ubi quondam italiæ puincia in
 ter Ariminum & Rauēnam a prouincia galliæ cisal
 pinæ a Romanis ducibus separatur: parus uero quidem
 e uicinis mōtibus in adriaticum effluit: hodie uoca
 tus ab incolis pisciatello: uix cognitus.

Rubriacus seu rubricatus flu. ē hispāiæ apud hylergo
 tas seu littora bargiōis iter suber & colobim fluens.

Ruruba fluuius est secundum quosdam ex apennino
 in tyberim fluuium defluens. Alii uidentur eum di
 cere p̄pinquum oppido Albouintimilio: quod pro
 pinquū reor p̄ montorio monico in sinibus liguz; .

Abaris calabriæ flu. apud ciuitatē Turimi:
 cuius aq; ut ferūt nigredinē bob; atq; pecu
 dibus potæ afferūt ubi cataris ei p̄pinquus
 affert albedinem: quē & icolæ testat. Nā q; fa
 bariā incolūt: & crispas habēt crines & su
 sci coloris sunt. Qui uero catarim candidiores sunt
 & coma porrecta.

Sabi flu. ē in ora carmēiæ: a quo coli uineas agr osq; ici
 piūt. Sabim flu. est normog; .

Sabarus fluuius est inter histrum & nauportum.

Sabris fluuius est britanniæ: a quo sabro quodam in
 eodem demerso iussu Gontolcenæ cuiusdam britā
 nicis imperantis denominatus.

Sagaram calabriæ fluuius est: uictoria locrensium: &
 crotonensium clade memorabilis.

Sala fluuius est mauritaniz: rui & sala oppidum sup
 impositum est: a quo per auctolorum gentes in atla
 ticas solitudines deueniunt.

Sala germaniæ fluuius salabas diuidens a Toringis.

Salia hispaniæ fluuius est.

Salsus hispaniæ fluuius est haud longe a Corduba.

Samarius hiberniæ fluuius est per chenelcunniliam
 Seffluens regionem.

Sandis perlage flu. est setis per carmanianum defluēs.

Sanga cantabrorum est fluuius.

Sangarius flu. est ex adoro oriens mōte & p̄ hircāos
 phrygesq; decurrens aureis arenis gradis qdem su
 scepus a gallo & tymbro seu tymbrogio: & medi
 us fere inter pontirū & cilirū mare haud lōge a tro
 ia in p̄pontidē labit: hūc quā corialum uocauerunt
 cui superincidit egradiū ciuitas olim regia Midæ: &
 castellū Berecynthiū & ab eo incipiunt mariādri.

Sanguinus fluuius est ex apennino iter sulmonem &
 uulturnum fluens: ad uulturnum uulturno infundit.

Sapis fluuius est galliæ cisalpinæ Cesennam ciuitatē
 subter labens: & in adriaticum sese fundens.

Sardana fluuius est mauritaniz: Trinicho atq; tigrā
 ni ciuitatibus uicinus.

Sarmaticus fluuius ē apud sarmatas in oceanū fluens:
 & ab eo mare Sarmaticum est.

Saron fluuius est ultra taurum montem: insignis He
 ractli ip̄eratoris uictoria: & Cosdroe perlage clade.

Sarnus flu. est capaniæ ex apennino in Capreā insulā ten
 dente pluribus in locis uasto saxei mōtis murmure
 fundit adeo abūde ut nō ante exierit q̄ amplissimas
 paludes fecerit incolis nebulis: quibus semp abundant
 infestas nemiū: ex quibus tandē in alueū coactus Pom
 peianū sub uestubio monte irrigat agg; & pauco cō
 tentus cursu: nec alicuius alterius comitatus undis:
 sans tamē aquarum copiosus: haud lōge a stabia tyr
 rhenū ingredit mare: hic apud sarnū oppidū: quē fon
 ribus eius iminet ligneos sustes paleas frōdes: & quē
 cunq; in eū cadat lapideo paucis in diebus cortice te
 git: & assidue agens materiam præbet incolis ex qua
 domos cōficiant. Ex hoc Neronis Cæsaris iussu pau
 lo altius a radice mōtis inchoatus pilis fornibusq;
 latere cocto factis superædificatus aquæ ductus ē: &
 ad misenū usq; p̄tractus ē habēs ut arbitror. xlv. M.
 passū longitudinis: ubi uero: eo q; baiāus sinus ob sulphur
 potabiliū aquaz; penuriā patiat in piscinā uastissimæ
 magnitudinis sūdebat: & defectū torius oræ illius sua
 copia maxio incolaz; cōmodo staurabat. hūc Samū
 aliq; mīus aduertētes arnū florētiz fluuiū putauere.

De Fluminibus

Sardabale numidiæ fluius est: & ultra communem regiae gentis monumentum.
 Sars flu. è p agros fluens nõ lōge ab eius ortu & turrē augusti quā cognomināt memorabilē pontū intrat.
 Sarmōerus flu. è cilitiæ iuxta pidasum ciuitatē fluens.
 Satur flu. è italiæ: quē penes. C. Meuius cōsul romāus ariciōs lauōs: uel iternos: & ācios uolscos acie sudit.
 Saus: quē supra sabū diximus: flu. è pānoniæ: i norico nascēs ex mōte Alpione. Alii dicūt ex alpibus carne is: i qbus forsān alpiō è p colapiāos ac breucos cadēs i quo Colaphis mergit flui. iuxta oppidū siscia al ueo gemino isulā faciēs q̄ segestia appellat. Præterea & bacūtius descendit i saū apud oppidū firmiū: De mū ipse saus apud taurinū miscet dāubio. Alii dicūt ubi mirse uocat. Volunt quidā per hunc fluiuum ia sonem a colchis remeantem argon traxisse nauem in adriaticum transiturus.
 Sauercunus fluius est hiberniæ effluens p regionem corgagiam: blagmæ monris in radicibus natus.
 Saunius flu. è cantabroꝝ p auariginos & orgenemos fluēs. Sausus & hic cantabroꝝ est fluius. sonoro cursu cadens a caria.
 Saxum flumen est mauritanie præter surrentinum promontorium ultra quod æthiopes incolunt.
 Scalde flui. est galliæ apud belgas in mosam fluens.
 Scaldisi flu. è i armētia maiori: haud lōge ab athiso oppido. Scirra flu. è apud mauritaniā cæsariensem.
 Scopias flu. è minoris asiæ: bythiniā disteminās a galitia. Scultenna fluius est galliæ cisalpiæ seu emiliæ inter bononiā mutināq̄ fluens tendit i padū.
 Scura etiā cisalpiæ galliæ flu. è æque i padum fluens.
 Sebetus ut qdā dicūt cāpaniæ flu. è apud neapolī. quē ego uidisse nõ mēini: nisi is sit riuus potius q̄ e paludibus sub mōte ueseno iter radices eiusdē mōtis: atq̄ neapolim i mare effluit inominatus nec alterius riedum aquæ: sed nec uestigia usq̄ apparent.
 Sebonitides fluius est galliæ.
 Sellius messaloz̄ è flu. a quo Selinis denoiata ciuitas plurimo abūdat appio. Credo ubi messaloz̄ scripsi: dici uelit messaniorum: quū per quosdam claros uiros hunc esse fluiū manifestum sit.
 Selliens fluius est epyrrii.
 Sena flu. è i littore adriatico iter sapim & aufidū. hūc ego arbitror apud senogalliā fluere: tamē nõ assero.
 Sequana flu. è galliæ: a belgicis celtas separās: fecatq̄ i partes parisium & leuteciā periseoz̄ insulam facit.
 Seniris minoris asiæ fluius est: inter bithiniam currens atq̄ galatiam.
 Setheries fluius est scytharum haud longe a promōtorio crimora.
 Sethis persarum est fluius per carmanios fluens.
 Seurus in extremo uersus siciliā brutiorum flui. est.
 Sexus fluius est apud menubam.
 Sīborus flu. è italiæ p̄stāo sinui atq̄ oppido p̄p̄iquus.
 Siciliensis fluius est apud sogomam.
 Saifus fluius est persarū: arbitror ubi macedonū portus & alexandri aræ sunt.
 Sigania flui. est scytharum apud agniticā regionem.
 Sicranas flu. è iudicio meo persaz̄ quū in p̄m ontorio quodā sit ubi macedonū portus & alexadri aræ sūt.
 Sidenus fluius est apud sidonos: eoq̄ alluitur oppidum halemonium.
 Sideus flu. est mari hircano p̄ximus & maziti fluius.

Sicoris flu. hispāiæ è iuxta ilerdā iter surdonū gētes ès fluens. ab hoc se denominatos aiunt sicani: quia ide fictiā seu ausoniā priores uenere sui.
 Sigota seu sigoton fluius est indiæ ex caucaso p̄rum pens & in gangem fluens.
 Sigrada fluius est minoris asiæ ex didimo fluēs mōte: & propinquus marso.
 Silarus fluius lucaniæ: salerno ciuitati p̄ximus quæ & ab eo creditur nuncupata.
 Siler uenetorum est fluius de montibus exiens taruifinis: & Taruisium ciuitatem alluit.
 Silis fluius est prægrandis: adeo ut ab alexandri macedonis exercitu creditus sit tanais. hūc quū scythæ omnes s̄lim uocent: bactriani soli laxatem noiānt.
 Silus persaz̄ flu. est ex susianis descendens mōtibus.
 Simetos flu. est siciliæ iuxta quem ex matris aluo palisci iouis filii excerpti sunt: & usq̄ ad tēpus partus infossi: haud longe ab urbe catinensi i mare effluit.
 Simiberus flu. est p cataoniā cappadociæq̄ decurrens.
 Sinope fluius est symbro propinquus.
 Simois flu. è ex ida troiāo defluens mōte sub iliōe decurrēs p̄pe mare mixtus Xātho facta palude apud Sigeū p̄mōtoriu i mare cadit: nobilitatus qdē carmine poetarum: & Aeneæ troiāi nariuitate. nam apud eum aiunt illum Anchisi Venerem peperisse.
 Singilis hispaniæ fluius astigitanam coloniam alluit: nauigabilis ab eaeo usq̄ quo beti miscetur.
 Sinneus flui. est hiberniæ: ex lacu maximo Conantiam Momoniamque regiones disteminante prorumpens. Et quum inter cæteros insulæ obtineat principatum non uno cōrentus aluo: in duas effunditur partes: quarum una uersus austrum tendens chilonensem alluit ciuitatem & complectitur limericum: distinctisq̄ meatu duabus momoniis Brendanicū ingredit oceanū. reliqua uero in arctōū iter arripiens mōdiā & ulteriores Vloniæ partes a Conatiā segregans in oceanum labitur boreum.
 Sinnus syriæ fluius è: lyco flumini atq̄ oppido isso: quod & Alexandria dicitur uicinus.
 Sirapus lucaniæ fluius est.
 Sirnus thraciæ fluius est cadit in hebrum.
 Siris fluius est faucibus bosphori propinquus.
 Siritus flu. est minoris asiæ iter bithyniā & galatiam.
 Sirius fluius est italiæ apud brutios seu salentinos: in quo qcquid inieceris: cito saxeo uestitur cortice.
 Sifius fluius est germaniæ in oceanū emergens.
 Sirecus flui. est siciliæ haud longe a catina ciuitate.
 Sitogradus in sinu persico seu persis propinquus.
 Siurus fluius est hiberniæ ex blagniæ monris radicibus profluens: & per archiphiniam & tribraciam funditur: atq̄ apud gancesfordiam a mari suscipit.
 Slana & hic hiberniæ flui. ex eodem monte prorumpens sed per guessfordiam rursus agens.
 Slicheius & æq̄ flu. è hiberniæ p chenelcunilā exiēs regione. Soban fluius est africæ: nili pars.
 Sodinus fluius apud persas est clarus.
 Sorobin hispaniæ fluius est in hebrum seu in supronem seu alterū ex alueis eius mergitur.
 Sparger⁹ græciæ flu. taumacis atq̄ hippate oppido p̄p̄iquus. Sperchius thessaliæ flu. est riuus in faucibus termopilarū angustiae sunt. i pegasum exit sinū: ex quo argonautæ colchidū petentes soluere nauē: huic spchio si rediisset: uouerat comas suas achilles.

Spinon fluuius est haud longe a Roma.

Stenos flu. est thraciae cui mauronia adiacet regio: & nemora zone q̄ orphei cytharæ cantū secuta sunt.

Straga persarū est fluuius uehementia niuium adeo cōgelascens ut more solidi saxi uia præster eūibus.

Straor fluuius est ex caucaso cadens citra siderim fluuium in hircanum mare.

Strimō thraciae flu. ē i hemo mōte natus: macedonia diuidēs a thracia, hic in septē ut aiūt diffundit lacus:

atq; coartat ripis: uel cursū dirigat: cuius i marginibus dextro a latere thraces defaletæ & medilapides hitant: alio ar diggeres atq; bessi multo cogit gelu.

Subi fluuius est celsaconiae regionis ubi colonia the-
racon a scipionibus olim cōdita ut a poenis carthago.

Subulus fluuius est occiduae africae: nauigabilis atque egregius defluens præter coloniam bonasam.

Suero fluuius est hispaniae in eum hiberi alueus: qui supranensis dicitur: defluit.

Sura psage flu. ē cui imiet oppidū susis mendis ut aiūt opus. Suria flu. persarū est: & ab ea suria oppidū ei dem imminens: ubi phasi colchoz misceat fluuiō.

Surgis fluuius est in neuensis: cuius i exitu oppidum ab eodem denominatum.

Suthul fluui. ē numidia a meridie trahens originem.

Abslus seu tarsus fluuius est epyrrii inter apolloniam & dyrrachium.

Tader fluuius in tarraconensi prouincia cartaginensium rigans agrū.

Tagus hispaniae flu. est: aureas ut ferunt habēs harenas: & ob id insignis plurimū quē a carthagine hispana cui proximus oris: denotatū: quidā dicūt: qd̄ ego nō credo. Huius in marginibus segobricēses celnberū caput capetani atq; toletāi isidēt nec a berula lōge fundit in oceanum prope ulisypū mergit.

Taigeta secundū quosdā laconiae flu. est i quo uetusto more lacones frigore aquae filios durare cōsueuerāt.

Talander seu talandrus fluuius est italiae iter heracleae & metapontū ciuitates brutiorum seu salerninorū.

Taliamentum fluuius est Venetiarum concordiae coloniae propinquus nec ab aquilegia longe distans.

Tamaris fluuius est scytharum apud archos populos ponto uicinus: & ut placet aliquibus a tami. scytharum regina denominatus.

Tamefis celeberrimus britannis est fluuius ab intrinsecis insulae ueniens: & in oceanum cadens: nauigiis mediterraneis incolis accōmodus est.

Tamuda fluuius est mauritiae nauigabilis cui & tamuda oppidum fuit supra impositum.

Tanager fluuius est lucaniae.

Tanais borealis ē flu. igēti cognitus fama. nā quā a tanao oli scytharū rege denotatus sit: ex ripheis montibus sub arctoo prūpēs p̄cipiti cursu tēdit i oriētē: & postq̄ diu oberrauit: uelocitate sua pugnās ne frigore cogat i glaciē: i occidū uertit: multas sarmatū atq; scytharū irrigās natōes: nec diu ante in meridie mergit q̄ a palude suscipiat meotide: quā adeo latē lōgeq; ampliat ut p̄grādīs ab ignaris mōns arbitref sinus: quā meotici alifemi: sereri: citigni: psidiāt: aliq; icolūt populi. ide tamē cursu suo europa ab asia separata i pontū Euxinū iuxta theodosiā urbē ingredit.

Huius i ripis apud roborstos terminū aiūt itineris Alexandri macedōis aris ab eodē ipositis fuisse signatū.

Tanam fluuius est africae.

Tanarus fluui. est galliae cisalpinæ in padū tendens.

Tanatis fluui. est messiae oppido pitanae propinquus.

Tapsus fluuius. est africae iuxta ruscadem.

Taras fluuius est adriæ.

Tarus flu. ē galliae cisalpinæ: ex apenino i padū fluens.

Tabellius flu. ut nōnulli dicunt sanctonensiu: ego ac credo qd̄ asiae minoris haud lōge a marsia fluuiō.

Taurominius fluuius est siciliae iter syracusas & mesanama quo oppidum taurominium dictū: quum aliter euseboncora appelletur.

Taurus flu. est minoris asiae: propinquus pamphiliae.

Telulus fluuius est liburnorum.

Telis fluuius est sardonum.

Tembrogius fluuius est phrygiae seu misiae in fangarum fluuium decedens.

Temedius flu. est ioniae qui a glauco suscipit fluuiō.

Theodorus flu. est hyberiae: auri serū plurimū ferēs.

Terbis fluuius ē arabiae per gurdiachos & alanos fluens cadit in tygrim.

Tespontia fluuius butroto oppido propinquus: i ambrachio sinu.

Terefas fluuius ē siciliae nō longe a biterme colonia.

Teria siciliae fluuius carinae proximus ciuitati.

Teriodes fluuius est nascens in campis scythicis: & in caspium cadens mare.

Termus fluuius est umbriae. alii dicunt qd̄ de monte tauro nascitur: forsan alius est.

Termodon flu. ē apud calibes paphlagōibus proximus haud lōge a themiscuro oppido, huius qd̄ ripae ab amazōibus diu habitatae fuere. & ideo mazōius ab aliq; uocatus ē. nā & labit. præter radices amazoni montis. alii dicūt thraciae fluuiū fuisse. Quidā in sinu smirneo: miror. Forsan alii sunt eodē noīe nūcupati. is quidem a colchis diuidit amazonas.

Tersos fluuius est colchorum agniticae regionis.

Tybris flu. ē italiae cui piturage rege sub romanis ducibus uidisse gloriā cōcessum est. hic i apenino nascit paulo alniū q̄ noster Arnus: & descendēs primo tusciam ab umbris disternat: hic p̄fuso ide Assisio postergatis: ēt pluribus auctus flumibus: Veio iā omīso Romā rege dominā in ptes diuidit duas: & apud hostiā sepatis ætruscis a ueteribus latinis tyrrhenomiscei mari titulorū multitudie insignitus. Huius at noīs quom antea uetustissimo uocabulo albula dicere: multiplices prisca reddiderē cās: q̄s eo qd̄ solus habuerit iperū: & psape p̄cioso martyre sanguie coloratus sit: dixisse nō pigebit: & q̄pter hoc hūerit nomina supaddā. Opinio igit uulgatior ē hūc a tyberino rege albanorū casu i eodē sumerso ex albula tibertim noīatū: eūq; eius dixere esse sepulchre. Sunt qd̄ dicant lōge ante hoc illi nomē ipositū asserētes regem quēdā fuisse ruscorū i niberis nomē etat: q̄ quū pyrranica isestaret mare: seu ui: seu aliter nō dicūt. hunc aiunt eū i fluuiū fuisse demersū: ex quo illi tybris nomē appositū. Alii uolūta Tebri quodā uicino ueitū Regulo tebrim fluuium primo appellatū. Nōnullis placet eū dictū a Tybri rege aboriginū iuxta eū dimittendo iterēpto. qd̄ forsan is fuit: quē alii aiūt a glauco seu a taditico minoris regis filio ibidē occiso. Quidā uero qd̄ a cædisibus regū lōge aliā rationē conant ostēdere cur tybris ex albula uocitatus sit dicentes uetustissimis temporibus athenienses a syracusanis siculis supatos: ex quibus cum igens multitudo captiua

De Fluminibus

esset: ois a syracusanis ad effodiendos montes & munita addere ciuitati exposita est: ac inde coacta ad fossam intrinsecus pagendam quam admissio fluminis repleta munitior reddidit ciuitatem quam fossam: eo quod poena & iniuria hostium superatorem facta, sit ybrim uocauere diu. Demum quum ad Italiam transfretasset: & eam partem ubi postea Roma condita est: tenuisset: & usque rutulos & ardea, quae a poeta dictum est fines usque sicanos. Albulam fluum ex pre una loco munimenti haberes ut fossam apud syraculas habuerat fluuium nomen imposuerunt: quod ante Syraculanam fossam dederat: & eum addita in principio, T. uocauere tybri. Varie quidem: sed impossibilis nulla, quam potior lectori uidebit: illa probet. Fuerunt praeterea et post conditam Romam & alia quaedam fluuium non oia, nam & ab aliquibus Rumon appellatus est quasi ripas ruminas & extendens: & in sacris sorianus a pontificibus dicebatur: & nonnulli in parte urbis illum uocauere Tarentum: ad quem Valestius rusticus a familiaribus pro salute sistorum obtinenda missus est. & ara ditis patris atque perperinae comperta obrinuit quod petebat. Sic autem uocatus est: eo quod ripas terat. Est praeterea aliquandiu nauigabilis & potius accommodatus totus & de eo ista sufficiant.

Ticinus fluuius est galliae cisalpiniae ex urbano lacu procedens adeo limpidi effluit undis ut et minimi calculi itumescunt profundum alui non abscondat. Alluit et ticinium: quod & patria olim nobilissima ciuitas & longobardorum regum regia. Trahit praeterea ut fertur aureas harenas & pisces optimos nutrit & potissime thimolos. Pado prostromo miscet insignis clade. Cn. Scipionis & Hannibalis poeni prima post superatas alpes uictoria.

Ticis fluuius est ex pyrrheneo monte ad Clodianum rhodam hispanorum oppidum.

Ticis fluuius est apud ardas liburnorum gentes: non longe ab aquilegia.

Ticis fluuius est fusus a monte pradaso & pergamum clarissimum asiae oppidum praeterfluit.

Ticra fluuius est hispaniae propinquus emporis ab hispanis graecis atque Romanis mixtim habitatis.

Tiphernus fluuius est Italiae: Iarino & Ditorinae oppidis propinquus: nec a gargano monte remotus.

Tygris Armeniae maioris fluuius, toto orbe cognitus. Nam a titis unus ex quatuor paradisi delitiarum exeuntibus affirmat. Is tamen secundum alios ex Panchoatra monte e fonte conspicuo hispaniae loco: quod deges appellat: primo terris eum ite nec quidem totus aut uelox: quum mox tarde effluens Diligito appellat. Ar quum mox fines attingit repetitur factus Tygris nomen assumpsit. sic, n. sagitta uolucris moedi uocatur: nec diu & coperto aritiffa lacu cursuque seruato uolentus & iteger atque discolor pro illum efferat adeo iam icabilis lacui ut ex eis quos gignit piscibus nullum suscipiat, nec ex his quos ipse fert aliquem lacum intrare permittat: quem postquam prius factum rauromonte obuio antro motis imergit: & per latebras mersum in aduersam partem uluas & purgameta plutima secum trahens effundit apud lacum: quod Zorada seu zomada appellat oia demersa ferens: factusque iteque fluuius lacum cui tepidis nomen est: trahens in cuniculos mergitur iterato: & postquam xxv. Mil. pass. occultus excurrit: tertio reddidit terris in regione sophen circa nymphaeum adeo propinquus arsaniae fluuium in regione arthei ut quum quicquid ex ea itumuerit seruans sibi quicquid undis suis confluant una: cuius rei testimonium lenior Arsaniae cursus est: quod mox diuisus in euphrate iter dirigit relicto tygri,

Qui susceptis ex armenia clatis fluminibus: parthios: agnices: phoriodes: arabas: oreos: adiabenesque disiungit & ut asserunt aliqui: Niniue in pres diuidit: & Mesopotamiam facies iustratis radicibus motum coridriog: circa Apamiam: Seleuciam: atque babyloniam. xxv. Mil. pass. alueos diuisus duos fundit: quorum unus quem meridiensem uocatur seleuciam atque messene alluit. Alter autem in septentrionem uersus campos caucasi irrigat: & ubi in unum redierat: uel tygris dictus est. Idaspem nobilissimum flumen recipit atque coaspem ex moedia. Inde iter seleuciam & caldiacos lacus descendit: quos una secum auget Euleus fluuius, eosque dicunt aliqui eufratis hostia. Vex quum hoc lx. Mil. pass. ampliuir uasto effusus alueo dextra Carnicis oppidum piscum in mare deferat. Nec uno tamen hostio sed pluribus miscet eide. nam unum dicitur attoch: alteri suffienez tertio septentrionali barbetasse insidet oppidum. alii uero dicunt hunc Rubro infundi mari.

Timarus fluuius est Mesiae: in quem solum aiunt lapidem quem toticulum appellant reperiri.

Timauus uenetorum fluuius: concordiae atque tergestinae oppidum proximus. Ex monte quod gradus p. ix. ora effusus amplissimum ante aliam fontem facit ex quo uno tandem exiit alueo in adriaticum fundit mare in sinu tergestino. Fure tamen quod putauere hunc fluuium apud antenoridas esse & ex euganeo monte fundi: quod falsum est.

Timbra fluuius est troianus in Sangarium flumen exiens: penes quem templum erat Apollinis quod timbreus a flumine denominatus est. Verum alibi dicitur a Tymbra herba qua locus abundans est. in hoc templo per insidias a paride Achilles occisus est.

Tipnis fluuius est occensi ciuitati propinquus.

Tira fluuius est macroceis montibus propinquus: oppidum eiusdem nominis in ripis habens: non amplius longe a pseudo scomo histri hostio. c. xxx. M. passu.

Tyrus fluuius lyburnorum est: iadrae coloniae propinquus. Tyrus fluuius est armeniae. Ego puto quem supra cyrum diximus: eo quod proximum cambisi dicant esse. Sed in hircania & icythia illi sunt.

Titanus fluuius est mesiae a quo & ciuitas denotata est.

Titaresus fluuius est in peneo fluuium effluens: nec recipit tamen hunc supra orcon uocauimus. & quia ibidem de eo: & post haec ubi de peneo dictum est: sufficit.

Togisonus fluuius est uenetorum: ex agris parauorum in paludes quas padus & arthesis fecere effluens apud brundulum in adriaticum mixtus cadit.

Tobus fluuius e caucaso monte ruit & pro suauos defluit.

Tonat sabaeorum est fluuius.

Torius alias totin fluuius est hispaniae ualentiae saguntorum propinquus.

Tormaidon siciliae fluuius est.

Tormeniū fluuius est nauigabilis: circa quem parira & iotiphagi deinde sunt haud longe ab Alexandria: quam alexandri macedonis iussu constituit leonnatus.

Tragadites fluuius est aegypti: Arsice ciuitate praeterfluit: quem ptolemaeus philadelphus a se ptolemaeum appellari iussit. Tarlimenus lydiae fluuius est.

Trebia alias treuia fluuius est galliae cisalpiniae haud longe a Placentia ciuitate ex apennino in padum fluens: nobilitatus secunda uictoria Hannibalis poeni & clade. L. Sempronii consulis.

Triopolo quod assolus fluuius est iuxta albamagarensum.

Tripolis fluuius cui socitae oppidum proximum & tripolis supereminet castellum.

Triforcus fluius est colchoꝝ apud basiles: & senasto poli castello p̄p̄inquus.
Tritinobelute flu. ē carabroꝝ: deuales cigēs & deciū.
Triton flu. est africa ad philenoꝝ aras ex palude uasta: cui & triton nomē est memorabilis aduētu primo in terras minera: ut icola: ueteres credidere.
Trito flu. ē altera superiori secūdu quosdā in cāpis nascitur dardaniis: & in ægeū effluit mare.
Truētus fluius in adriatico littore picenos sepratans ab aprutinis: cui esculum oppidū supereminet: & firmum picenum propinquus est.
Ubero flu. ē p̄ deferta æthiopia: iter ciere pulueres: que potius q̄ ripas solidas in rubrū effundit mare.
Tucia flu. est nō amplius .vi. mil. pal. ab urbe distans.
Turbidus ægypti flu. ē ab ægyptiis segregas philistinios. **Turia** flu. ē hispania: Valētiā paruo iteruallo praterfluens: & in supronēsem hibcri sinū decidit.
Tusca flu. est numidia: haud lōge ab hipōe regione.
Ada flu. ē mauritania citra mōtes quibus septē frēs nomē ē: cui rufigada & Siga parua: urbes p̄p̄inquas: & portus cui ab amplitudine magnus cognomē est.
Valdasus fluius est p̄annonia nō ignobilis in danubiū fluens. **Vallus phrygia** fluius est.
Vadalicus flu. ē ab extrēis erūpēs gallia a quo denoia: ti sunt uandali populi in ripis habitātes eiusdem.
Varianus uenetoꝝ est flu. & labitur apud anaxum.
Verraga flu. cuius babylonii margines icolūt: cadēs i uarrogā. **Varroga** & hic babylonioꝝ fluius.
Varus flu. ē grandis ex alpibus fluēs ultra niceā galliā trāsalpinā a cisalpina separas uetustissimus Italiae terminus. **Vaterus** flu. ē apud cappadocas clarica oppido p̄p̄inquus. **Varisius** flu. ē apud foro iulienfes.
Vaternus flu. ex agro fori corneliēsis in padū defluēs: quē hodie arbitror faternum uulgo uocent.
Vduba flu. ē hispania: i regiōe letgaonū p̄p̄inquus sagūto oppido fide itēgra i romāos socios clarissimo.
Vebar fluius est apud extremas indorū syluas: quē penes nascuntur elephantas plurimi.
Velo fluius est celticus cognominatus apud celtas: & promontorio celtico propinquus.
Vestigia flu. est in extremis Italiae uersus stiliā: haud lōge ab eo loco ubi iādudū caulō oppidū fuit.
Vfens fluius est gallia cisalpina: inter quem & athe sim fluiū hisefones habitauere: q̄ Romanos apud Alia expugnauere: qui ex alpibus cadēs fluit i padū.
Vfens alter a superiori fluius est uolscorum haud lōge a tetracina in tyrrhenum defluens.
Virdus fluius circa Augustam fluens.
Virdis fluius a picenatibus diuidens aprutinos & in truentum cadens: memorabilis: eo q̄ eius in ripam: quæ ad picenates uersa est: iussu Clementis pontificis summi: ossa olim Manfredi regis sicilia: quæ seculo Colorem beneuenti fluium sepulta erāt absq̄ ullo funebri officio deiecta fuerūt a Cōsentino consule: eo q̄ fidelium cōmunionē priuatus occubuerit.
Virbius flu. est laconū: apud quē sunt q̄ dicāt hippolytum equis tractū arte æsculapii medici in uita reuocātū: & ob id postmodū uirbiū a flumine noiātū.
Visera fluius est germania.
Viscilia seu uinculus uel uestilia fluius ē germania: & Dacis propinquus tendit in oceanum.
Vluleus Dyrrachii fluius ē: ex quo dyrrachio mini-

strantur aquæ.

Vmber flu. ē grandis albania a loegria diuidens sic nominatus ab umbero quodā i eū loerini iussu deiecto.
Vmbro fluius est tuscia nauigabilis inter uadas uolternas & populoniam etruscorum uetustissimam ciuitatem in tyrrhenum effluens.

Vogesus fluius est Lingonensium ripas corrodens.
Voniāus flu. ē Italia: adria colōia aputina: p̄p̄inquus.
Vrbanus fluius est pannonia non ignobilis in danubium effluens haud longe a taurino.

Vrgis flu. est germania clarus: & in oceanum fluens.
Variensis flu. est: haud longe ab ansaga atq̄ nabale.
Vulturū flu. ē i samio oriēs & rapidissimo cursu uolues saxa p̄ cāpaniā labit: capuāq̄ oli potētissimā ciuitatē alluit: & i tyrrhenū haud lōge a cumis mergit.

Xanthus: quē scribūt xanthus auctores fluius est ex ida monte sicus ilionem defluens: longe maior fama q̄ undis. hunc incolæ uocauere camandrum: qui Symoenti iunctus facta palude quam palefcamandgē dicunt in propontidem funditur.

Xanthus alter a superiori fluius & per Lyciam fluens a quo & ciuitas nominata.

Zarotis fluius est persarum cui: propinquus sunt disimōtani populi bitumen arte persificientes: in persicum autem sinum exit hostio imperitis difficili.

Zelia fluius est propinquus lampfaco oppido qd̄ ante pituissa dictū est. isigne incola priapo.
Zitas fluius est thracia Dionysopolim crimos ante dictam alluens.

Zebetis fluius est hircania in qua nemus ē umbrosus altissimis arboribus: & i eo is oritur: suis undis pinguefaciens solum. qui postq̄ aliquandiu iter fecit irerueniēte saxo in partes diuidit duas æque dispartita quis: & præcep̄ inter saxa cautesq̄ uallium discurrens terram subit: & .ccc. stadiis occultus elabit: & quasi ex fonte nouo prorumpens iterum exit in terras: nec diu & in Ridagium fluium cadit. & q̄ idem esset qui & superior: Alexander macedo experientia patefecit. nam quum iussisset in superiorem cauernam duorū cadauera proiici: ab his quos præmiserat: ad exitum emissa fuisse compertum est.

Zonus septentrionalis est fluius cui attiaci & amari bi & Isani populi propinqui sunt. **Finis.**

De Stagnis & paludibus eiusdem tractatus alius.

L si nonnunq̄ e stagnis atq̄ paludibus oriri flumina: seu effluere testēt monumēta maiora: ut plurimū tamē exdatiōibus earū stagna paludesq̄ fieri certissimū est. Quāobrē postq̄ expediuimus: quæ de fluminibus dicēda nenerūt: de stagnis & paludibus cōgrue describemus. Sane q̄a aliq̄ putauere paludē & stagnū idē: eo q̄ idifferēter unū ponat p̄ reliquo: & p̄ sæpe p̄ lacu: & qd̄ lōge iconueniētius ē: a poetis larga eis cōcessa licētia: p̄ flumine: quos etiā nōnūq̄ qui soluto scripsere stilo: ampliatis sibi legū simbrūis in itati sunt. Anteq̄ ad ueriora p̄grediamur: idē paludē stagnūq̄ nō eē mōstrādū ratus sum. Palus igit̄ aquarū qd̄a lata cōuentio ē: ut sæpius altitudine carēs: sese ultra citraq̄ mouens: put & ipse q̄ fecit fluius quacūq̄ ex cā minuitur uel auget: q̄s ut plurimum i mediterraneis: atq̄

De Stagnis & Paludibus

depressis locis fluuioꝝ exuberat de fieri cōspicimus. Stagna at fertes sunt aqua: q̄ a stādo sibi nomē occu-
pauere: q̄ nusquā alibi q̄ secus maris littora uidemus
ipleri aestu maris obstāte: & i cōtrariū nirente: ne flu-
uius i se toris uiribus effluens ingredi possit libere: ex
quo aduenientes aq̄ cōtinuo ut ripas excedāt: & in de-
p̄siora loca si sint amaris imixtā absq̄ regressu cōre-
dāt necesse est & ociosā cōsistāt: & cū sint simplices
aq̄ paludū: stagnoz̄ marinis imixtā sūt semp. Alit̄
paludes quos secū effert fluuius gēitor pisces: stagna
infectos unda maris os nutriūt. Putrescunt stagna sē-
pissime: cū raro paludes: & esto abo nebulas aurasq̄
exhalēt pestiferas: semp stagna letiferas: adeo ut satis
pateat aliq̄do apud paludes seu saltē apud aliq̄s tole-
rabiliorē aerē eē: cū apud stagna nūq̄. Et iō circa flu-
uioꝝ fauces terri pallētisq̄ coloris icolas & aduersa
ifectos ualitudie sp̄ cernimus, quid uerbis imotor?
Profecto nō idē sūt. Sed q̄a fere eodē gignunt mō: &
p̄ eisdē habent op̄ione uulgata. A cōsuero alphabeti
ordie nō deuiātes: eo p̄stāte: q̄ undis ipat atq̄ uētis i-
uicē tractabimus de abobus: & ab Acherusia palude
q̄ plus ceteris p̄funditatis hīe uī sum memus iniriū.

Acherusia cāpaniā palus est: phlegeis cāpis
cumisq̄ euboicis p̄p̄qua: quā ego puto ab
exundatōe flumis aceragē iniriū sumere: &
imbribus aucta cū unde effluāt nō sit iter
Capuā & Auerfā ciuitates p̄ patentia plana
usq̄ prope cumas diffundi: & ide achecusia noiāta.
Aestate tamē arefcit: cū hyeme abūdātissima sit aq̄-
rū. Hāc sunt q̄ fabulose dicāt i stygias paludes diffun-
di: & ab Acherōte fluuio Acherusiā nūcupari.

Ambraia palus est achaia: ut aiunt aliqui.
Artimīnia stagnum dicūt minoris asiāe olim pomisio
monti propinquū: atq̄ iuxta miletopolim ciuitatē:
ex quo aiunt effluere Errandacum fluuium licū an-
tea nominatū: asiāe bithiniāq̄ disterminantem.

Asia palus est (ut quidam dicunt) Lydiā: caistro pro-
pinqua flumini: circa quam iter alias aquaticas aues
grues plurimā conuersantur.

Auerigū stagnū ē regiōis Auerigā: & ab ea denoiatū:
de quo mirabile quoddā scribere priores: asserūt at
q̄ si cōtingat aliq̄ p̄ stagnū naue uectū aliq̄d igno-
miniosum i stagnū dicere: repēte stagni aq̄s turbari:
q̄ si idignātes: & tāta tēpestāte moueri: ut demergat
atq̄ piclites q̄ oblocutus fuerat necesse sit.

Mlstoniū stagnū ē thraciā iter sp̄chiū p̄mō-
toriū & Matoniā regionē: a quo & Bistōes
thraces appellati sunt, p̄pe q̄dē illi ē albera
ciuitas: fuitq̄ oppidū igēs tyrida Diomeñ
dis regia: ap̄d quā cōsueuerat hospites dare
ēgs i cibū. Bobrida stagnum est graciā.

Bobē seu Bebe palus ē graciā: & ut satis p̄cipi pōt cū
cercinio ciuitati p̄pinq̄ sit: eā Macedoniā p̄ximā eē.

Amandz̄ seu palefcamandz̄ stagnum est
troadis: haud lōge ab llione: secus acheoz̄
portū: q̄d quidē faciūt Xāthus & Symois
flumina ab lda ueniētia atq̄ illud agēria.

Camerina palus est Siciliāe Syraculis pro-
pinqua: q̄ ante hēspia dicta est: q̄ quū desiccata semel
accolis pestilentia iniccisset: cōsultus Apollo in eam
p̄nitius aufertent prohibuit. Qui quū neglexissent:
esto exhausta palude peste carerēt: ex ea tamē p̄te op-
pidi q̄ tuta ags palustribus esse cōsueuerat: ab hosti-

bus captum est: & sic nō obedientes poenas dedere.
Caprea palus haud longe a Roma est: apud quā cōcio
nante Romulo romanoz̄ rege exorta tempestate a
p̄ribus occisus est: & in eandem deiectus.

Caralites asiāe palus est iter campos idensum & cau-
larem amnē atq̄ mandrapum ciuitatem torpēs.

Cendebera palus ē syriāe: quā nōnulli candēa: hāc sub
radicibus cameli mōtis ptolomaidi Claudii Cēsa-
ris colōiā p̄pinq̄ gescit emittēs bellū fluuium.

Celaunium q̄d celonium quidā uocant stagnū ē sici-
liāe fetido odore amouens p̄ximantes.

Ciane siciliāe stagnum est non longe ā Syraculis: hoc
nympham Cyanen prosperpiāe sociam finxere poe-
ta: quā quū uellet rapinā Plutonis obsistere: & spre-
ta negret lachrymās in stagnum uersa est.

Ciphisis argiuoz̄ stagnum ē: illi ciuitati propinquū.

Crines secundum quosdam palus est: a qua & apollo
quia ibidem colatur denominatus est.

Cumeriāe paludes ultra taurorum sunt claustra.

Eultū stagnū q̄d āte deultoniū dicebat i re-
giōe ascithe ē: i rīsto flumini atq̄ amelde-
so & phiopoli oppidis bosphoro p̄pinquū.

Dianāe stagnum apud scythas est: quod pe-
nes diana colitur: a qua denominatur: quū
& ipsa a scythis scythica nuncupetur.

Liāe paludes sunt in calabria haud longe a pa-
e linuro: quibus iest uelia oppidum ab eis u. su-
peraddita nominatum.

Idem apud idos stagnū ē: Cuius i aqs q̄tūcūq̄
f leue sit nīl narat: sed mergitur omne.

Andis palus ē apud scythas callipidas: ex q̄
hyppāus fluuius egreditur. Quāobré in-
colāe matrem fluminis paludē uocant.

Gelonium stagnum est fetēs: ut sibi quēq̄
fieri proximum nō permittat.

Genesiret est galileāe stagnum in tribu zabulon: cui
superinsidet magdalum oppidum Mariāe magdale-
nā. hoc supra lacum diximus.

Gigeum stagnum est misiae: in latere moli mōtis: p̄-
pinquum pactolo flumini: & lidiāe ciuitati.

Glanes tusciāe palus ē sub clusio ciuitate: quam supra
fluuium diximus: & ibi plene de eo.

Guferi sta. ē britāniā a gulfero denoiatū rege: ea i p̄te
q̄ i galliā itur: i quo quū p̄mittunt piscari q̄ uolūt pi-
sciū abūdātissimū ē: si arceat cōfesti succedit p̄euria.

Irie stag. est: q̄d & lacū aliq̄ noiānt. Ex quo
talē ueteres reliquere fabulā: Iriē mulierē
fuisse dicunt: & cyni matrē: q̄ quū uidisset
filiū in auē sui nois trāformatū: adeo tulit
agre: ut flendo & ipsa i stagnū sui nois m̄-
tata sit: & sic filiū suis oblestat undis.

Angelinū stagnū ē hybēniāe denoiatū ab
altero filioꝝ Batolauī filii Serā d̄ stirpe ai-
pheth primi hīratoris isulāe cui nomē fuit
lāguinus.

Lacerna stag. ē puiciāe narbonēsis i agro
niemusensiū: i quo olī mirabilis ānua piscatio uideri
cōsueuit. Aiūt q̄dē i eo delphēs q̄ si ex cōposito socie-
rate cū hoibus facta piscari. Nā quū inūera uis mugi-
lū in stagnū alāt: & statuto tpe ut eos natura docer:
expectata aēstus maris reciprocāte: arctū stagni ho-
fistū conēf exite rhetibus nō pōt p̄derofā multitu-
dini obuiari: quū exeūtib⁹ ēt reciprocū faueat mare.
Sed adlūt oportūe piscatoribus fautores delphēs.

In tpe igē exitus mugilū a piscatoribus cognito ad spe
 Etaculū tā pulchri certamīs oīs cētatis multitudo con
 currit: & obturato qbus possūt hostio expectāt mugilū
 motū: quos quū uidēt ad exitū pparari: clamor igē
 ti sublato symo symo uocat multitudo oīs. Veꝛ del
 phies ex alto si fauceat aqlo cōfesti audiunt. Si uero au
 ster paululū tardius clamitantiū uoces suscipiūt: & eue
 stigio acie facta i cōspectu hostiū stagni uēiūt: nō aliter
 q̄ si p̄grediāt i bellū qbus uisū stati territi cōsistūt i mu
 giles. Tūc piscatores retia iactāt: furcisq; suppositis ad
 uuāt: q̄b⁹ ipediti delphies nō curāt trāscūtēscq; nōnūq;
 aliq; oblitacula a piscatoribus apposita hostio adeo sen
 sim iter naues piscatiū enatāt: ut i nihilo quēq; ledāt. &
 si cōtingat ipetu mugilū ab aliq;: ut sit. saltu transilire
 retia: a delphis iterimūt & ilico sola tūc raliū occisiōe
 cōtēti eis omīssis ad officīū redeūt: donec iter retia mu
 gilū multitudo oīs trepida a piscatorib⁹ capiat. Quo
 pacto nil āplius ea die q̄ quos occiderit mugiles i cibū
 capiūt. Piscatores ar ne suo fraudēt delphies labore: il
 los aut pisciū aut itritu panis & uini faciūt contentos.

Laureria palus ē iuxta alpes sub uesulo liguriæ mōte.

Lerna archadiæ fuit palus poetarū nobilitata carmib⁹.
 hāc hydrā septē hēntē capita sinxer poetarū: & ex dānis
 multiplicatē suis & igne postro ab hercule iterēptā.
 Qd̄ ego pestiferū fuisse stagnū intelligo: hydrā dictū:
 eo q̄ hydros græce aq̄ latie sit: qd̄ auferre uolētes: cōti
 gebat q̄ uno obturato hostio scaturigines exoriebāt
 pluriarū. Veꝛ cōpro meatu aq̄z p̄cipali: eo q̄ deuolu
 tionē alibi desiccato stagnū seu paludē illā pestiferā ab
 stuler. Licinia stagnū ē græciæ iter argos thebasq;.

Liligua stagnū ē i cōfinio galliarū siue cābria: sabio flu
 mini p̄p̄iquū. Hoc æstus maris igētes i modū uoragi
 nis suscipit atq; absorbet: & mirabile dictū q̄ tūcunq;
 maris igurgitet. Solitos tñ i margies nō excedit: demū
 reciprocāte mari susceptas euōit ūdas: ripasq; oēs asp
 git tegitq;: & qd̄ longe mirabile ē: dū asp̄sionē illā euo
 mēs facit: si quēq; i se cōuersū asp̄xerit: uix euadit: & p
 raro cōtingit asp̄sus: qn tractus submergat a stagno: in
 quē q̄ terga detinet uersa: et si itundant oēs ab oī picu
 lo sunt imunes. Lumonoi stagnū ē igēs: i quo. xl. di
 cūto repiri i sulā: quū totidē suscipiat flumina: nec ē ex il
 lis aliq; absq; p̄celsa rupe: i q̄ nidificat aq̄la: & sic quot
 i sulā tot aq̄larū nidi sūt: igēti clamore cūcta cōplēres.

Egiba stagnū ē i sulā taprobāes magnitudie i
 clitū ābit⁹ qd̄. ccclxy. M. p̄ i sulā i se cōtinēs plu
 res p̄gūi pabulo lotas. Ex eo duo erūpunt flua
 Palesmū dus. s. & cydara i mare fluētia. Melsiagū pa
 lus ē ap̄d germāos celeberrā magnitudie. Meotis
 palus ē: igēti fama cognita & magnitudie mēorābilis
 ē. Hæc qd̄ ap̄d scythas hēt ābitus: ut qd̄ fert. dcc. M.
 p̄. quū nūsq; sex pedū altitudie super. Cāt arana i ab aq̄
 lōe ueniēte: quē iuxta theodosiā urbē pōto cōcedit: ge
 lu āt p̄mīē acri: ado ut durāte glacie iter facile trāsmēa
 tibus p̄stet. Eius icolūt margies meotidi populi: a q̄b⁹
 & ip̄a nomē sortira ē. Præterea & aliferni ferei & q̄ plu
 res. Metia grādis ē germāiæ palus. Miturna palus
 p̄xia ē miturnis i cāpāia: a q̄ denoiata ē i signis qd̄. C.
 Marii fuga. Nā fugitiuus ex ea cœno plitus ab iſcēnti
 us syllāis militib⁹ i aridā tract⁹ ē. Murais stagnū ē ar
 turi britonū regis uictoria claz. aiūt. n. scotosp̄ctos at
 q; hybernīeses ab eodē i hoc stagno obsessos i deditio
 nē coactos. Mareotis palus ē apud quā uuæ nascun
 tur albæ famosæ a loco mareotides appellatæ.

Vthul stagnū ē iſerioris mauritāiæ: haud lōge
 n ab oceāo qd̄ alii lacū dñt: i quo alabethe pisces
 coratini: siluri: atq; crocodilli iuēiūt: q̄ quū nul
 q̄ p̄ter i nilo repiant: & eo q̄ obseruatū sit squalētib⁹
 mauritāiæ niuib⁹ hoc stagnū & ide nilū excreſcere:
 creditū ē stagnū istud nili caput existere.

p Aduſa cisalpiæ galliæ palus ē a pado flumie: ut
 satis sonat denoiata: esto sint q̄ illā dicāt fluiuiū:
 ut supra dictū ē: qd̄ ego nomē puro uniuicūq; paludi a
 pado factæ dicendū: q̄ multiplices sūt: ut p̄factū ē.
 Paliscoꝝ stagnū ē i sicilia sulphurei odoris iſectū: apud
 hoc aiūr ueteres ex loue & a tna gēitos natos fuisse pa
 liscos: & ab eis denoiatū uolūt. Nā ap̄d hoc detestabili
 riru suo illos p̄sanctæ coluer priores deos existimātes.
 Pegaseū stagnū ē mioris asiæ haud lōge ab āne caystro
 ex quo dicūt phiritē fluiuiū exūdare. Petreſiū aiunt
 eē stagnū miræ uirtutis. Nā quū hoibus salubre sit: ser
 pētib⁹ dicūt eē letifere. Pōtia palus ē ap̄d uolſcos: ē
 āt lōge a terraciā penes Appii fogz m̄corabilis ob ipedi
 mētū a se nerōi cæsari datū. Fuerat huic aiūs subterra
 neū atq; nauigabile meatū a meseno romā deducere.
 q̄ quū usq; ad pōtias paludes deduxissent fossores: & i
 mōtiū saxea fūdāmēta penetrāſſet: & cursus fluminū
 labētiū desup p̄teritū: a putri paludis solo nec fossū/
 rā patiēti morati sūt. Et sic qd̄. xl. M. p̄. & āplius p̄cesse
 rat opus omīssū. Sunt iñ q̄ dicāt dispositū Nerōne mu
 ris & fornicibus paludis solubile solū supare: ni cura
 maior & ide mors retraxisset i aliud.

r Aphaz stagnū ē ap̄d lydiā: i quo aiūt a piscatori/
 b⁹ nullos p̄ter nigros capi pisces. Reatia pal⁹
 ē italiæ: & q̄ i pte nomē ostēdit. Huius i exitu aiūr ex
 creſcere saxa aq; aliā p̄prietatē supaddētes: q; eaz; sul
 ragio durē ūgulæ iumētōz. Ruturgiū stag. ē hy
 berniæ: cui bartalāi seræ filii de stirpe iapheth primi i
 sulā hiratoris Rutugus filius a se nomen imposuit.

Alpia palus a salpi citate amoris hannibalis p̄ce
 ni idice dcā ē: quū eidē i cāpis apulīæ p̄pinq; sit.

Samacēitides palus ē syriæ: cui supposita ē citas
 asorith. Sarura palus ē italiæ: iter antiū oli uolſcoꝝ
 nobile citatē & circeū montē: quā alii trāsmutatīs pri
 mis duabus lris Asturā uocat: & ab ea oppidū Asturā
 mari iminēs claz coradini sueui captiuitate ab Antio
 nō āplius. x. M. p̄. distās. Septē maria seu paludes seu
 stagna uelis adriatico p̄xia sunt littori tā a pado athesi
 aliisq; supueniētib⁹ flumibus: & a nōnūq; æstuatē ma
 ri scā atq; p̄petua sūt plurimū telluris occupāria: sic nū
 cupata: quia iādudū i septē grādia erāt stagna distincta.
 Hodie uero & si aliq; distinctōes hēt: magis tamē: ut
 locoz testāf icolæ: uidēt ānexa. Sūt tñ q̄ dicāt nō solū
 de his: q̄ littori fere iūcta sūt ab āriq; septē maria dictū
 ueꝛ de qbuscūq; paludibus a pado uel ab aliis flumi/
 bus i p̄ribus illis factis: eo q̄ adeo igētes fuerūt: ut ma
 ria uiderēt. Ex qbus tres circa padū fuer: utputa q̄ uer
 sus murinā occupat oīa q̄ uersus bononiā & Imolā: &
 q̄ rauēnā circuire oēm. Sic & iter hostia padū igēs fuit
 q̄rta. Reliq; uero tres ultra padū oēs usq; fere patauū
 cōtingētes. In his āt q̄ littori p̄ximiores sūt: q̄ tūdā cita
 rū existētibus aq; claris ostēdūt uestigia: & potissime
 adriæ tuscoꝝ colōiæ: & aq; adriaticus denoiatus ē sin⁹
 cuius rei cām aliq; dicūt solū i p̄ribus illis terræmotu
 dep̄ssū: sup̄ficie nō mutata: & aq; ide oīa occupasse: qd̄
 ego nō credo. Alii uolūt multis i sæculis euomētibus
 assidue marinis aq; arēas littus i sublime deductū in

De Maribus

aliquibus orbis locis. & ibi potissime: & sic aq̄rū exitū
 īpeditū: & ab eis d̄ necessitate loca humilia occupata.
 Nec desunt dicētibz ad roborandā opionē suā uera
 aut uerisimilia argumēta: q̄ & si recitasse p̄sentis itē/
 ti nō sibi fidē tamē trahor eoz: quū ex his multa pa/
 reat itūcti. Sidan sūt q̄ dicāt apud idos stagnū eē: i
 quo nil penitus īnaret: sed īmissā oīa forbeāt. Sta/
 leobith stag. ē mediāe ī asia: quo ī loco uident eē q̄ ue/
 Jint quasdā iā dudū fuisse ciuitates uidelicet Daphni
 Hermestā & sipilū: q̄d̄ antea tātalis uocabat̄ meoniae
 caput: & seu motu terrae uel alio dei iudicio absorte
 sunt: stagno tamen reliquere locum.

Styx palus ē africae p̄pinq̄ Sieni ciuitati circa extrema
 aegypti uersus aethyopas: quā aiūt limosa plurimū &
 papiris eē referta: adeo ut difficillimū sit ad isulā quā
 circuit noīe bathos trāsire. Hāc. n. stygē uocat̄ q̄d̄ tri/
 sticia sonat: eo q̄ ob difficultatē suā piculū: & ide tri/
 sticiā trāsētibz afferrat. Styx palus ē apud inferos
 poetae carminibus iclyta. Hāc ditē īfernōz ciuitatē
 circūdare dicunt: nec īmerito. Quī. n. sibi poenam luit
 absq̄ spe ueniae aut leuoris poenae ī p̄petuā p̄seuerat
 tristiciā. p̄ hanc sup̄pos iurare dicebāt ueteres: q̄si p̄ tri
 sticiā gloriosis aduersā. Strimō palus thraciae.

Sueuia palus ē Germaniae magnitudine inclyta.

Iraca siciliae palus ē p̄xima Syracusis.

Tritō
 palus ē africae supra sinū syrtiū: haud longe ab
 aris philenoz: uasta marginū āpluridie circū/
 data: ex tritone flūie edita: quē ipsa a meridie ueniētē
 suscipit: & ab eo dnoīata ē. Celebris q̄dē plurimū ē ap
 paritōe Mineruae textricis: quā ap̄d̄ eā primū ī terris
 uisam aiūt: eāq̄ Tritonā a palude nūcupatā arbitrari
 sūt: penes quā diu ueteres iudicis uirginū īterēe de/
 certatiū ānis singulis ea ī die ī q̄ p̄rio uisa ē tāq̄ natalē
 sibi celebrātes fidē fabulae fecere. Triton palus ē al
 tera a sup̄iori ī thracia: forsan a tritōe dardaniōz flu/
 mie deriuata: ī q̄ aiunt si q̄s se merferit uertit ī aue.

Elia palus ē italiae apud calabros: nō lōge a pa/
 linuro: elia oli dca: & ab ea elia ciuitas ei su p̄p
 posita. Verū addita. u. & palus: & ciuitas uelia
 dca ē. Volscoz stagna sūt galliae: iter rhodāi hostia
 & ledū flumē. Hic finis Paludū & stagnoz.

De diuersis nominibus maris.

Odica laboris assumpti p̄ricula supeft:
 ut. s. postq̄ mōtes: fontes: lacus: flūia: pa/
 ludes & stagna descripsimus tot aq̄rū
 p̄rem atq̄ hospitē p̄ sua scdm̄ locoz di
 uersitates uocabula: q̄bus ātiq̄tas usā ē:
 et describamus: ne forte q̄d̄ exūdatū flumē in oceanū
 athlaticū dixius: ī eou rudis nouitas p̄scruteē: q̄nimo
 plagis & noībz ānotatis īmixtionū loca q̄si p̄fēs aduer
 tat. Eo igit̄ puio cuius ē mare & ip̄e fecit illd̄: alphabeti
 morē cōsuetū seruātes sinuū & maris diuersā noīa tā
 mediterranei q̄ exteri appōemus. Esto ut plurimū ab
 isulis puicijs & citatibus q̄bus adiacent sibi maria su/
 māt agnoīa. Et qd̄ unū ē dato praro ab aliquibus accidē
 tibus multis noībus nūcupat̄. Nos at̄ ante alia de ma
 ri achaico uideamus.

Chaiicū mare idē ē: q̄d̄ achaiāe græcoz puincia
 adiacet: ps q̄dē scdm̄ quosdā loniī maris ē: eo q̄
 illd̄ cōtigit eis ī p̄ibus: q̄b̄ achaiā meridie & occiduū
 spectat. Acheou limē sinus ē maris: tā græcoz glo/
 ria q̄ ilioīs excidio satis īsignis. Hic. n. ap̄d̄ troadē icur/
 uans littora sibi sup̄iminetē hēt ilionē: sic noīarus: eo
 q̄ ibi oīs acheoz classis bello p̄manente hospitata sūt:

fuit p̄terea ī eo sigeū oppidū. Sigeo p̄mōtorio ipositū
 acheoz statio: & Scamadē atq̄ simois ab ida ueniētia
 flūia ī eū cadūt. Adriaticū ma. lōgissimus sinus ē: &
 a dextris ītrātibus portuosus plurimū: a sinistris at̄ nō
 sic. Incipit. n. a ceraunis mōtibz epyrri & p̄rheos das/
 saretesq̄: atq̄ paulantos encelas ac pheaces & inde illy
 rios: pyrreos: liburnos: & hystros ī sinū usq̄ polaticū
 littoribus alluēs. Post hos at̄ & uenetos & altinū usq̄
 extremū sui īpetus īpellēs: ide littus oppositū p̄rio li/
 qt̄ Anthēoridas: & ide circa Padi hostia cisalpinos al/
 luit gallos: picēnares Frentāos: Daunos: Apulos: Cala
 bros: atq̄ salērios: Italos oēs: circa quos eius ambitus
 terminat̄. Et quū sibi plura sint noīa: de q̄bus suo loco
 quū fier mētio ostendē. Adriaticus: q̄d̄ eius p̄cipuū
 atq̄ antiq̄ssimū nomē ē: ab Adria tuscoz ciuitate ue
 rustissimoz: q̄ eius oli sūt ī littore fortitus ē. Afri/
 cū mare ē ab africa puicia: cuius alluit littora denoīa
 tū. Qd̄ at̄ incipit a p̄mōtorio metagono: qd̄ mūdi &
 maris ē finis: & ī oriētē tēdēs: nō āre finē facit q̄ ad o/
 ras usq̄ pueniat philcoz: & ī eo sinus aliq̄ & p̄mōto
 ria memoratu digna. Est at̄ fardo: siculo: ionioz ma
 ri cōterminū. Almachiū ma. uocat̄ ea oceāi ps sub
 arctoo q̄ a scythis denoīata ē. Apd̄ quā parpāius scy
 thaz fluuius effluit. Hoc Cibri haud lōge stātes po/
 puli mormorufā uocat̄: & cū sup̄iori noīe congelatū
 significet: hoc mar̄ mortuū designatur.

Amazonū mare uolūt qd̄ eā euxini maris p̄tē: quā oli
 ab amazōibus cōtermina colchis seu emochis occupa
 ta ē: cui īminēs temiscuz aiūt fuisse oppidū: & ama/
 zōia castra. Alii calibū noīe signatū hoc littus uolunt
 & a tabarenis finitū: quos iter & calibes secūdū alios:
 amazonū cōtinet. Ambrachius sinus ī epyrro ē a/
 driatici maris ps: seu pot̄ eidē cōterminus: ab Ambra
 chia ciuitate cui subiacer denoīatus. Hic faucibus nō
 āplius. M. p. aptis āplissimū suscipit mare. Cuius ī cir
 cuitu actiū argi āphilochis: & ip̄a ābrachia oli aecida
 nū regia: & post hāc pyrrii regis Bitrotō mōtesq̄ ce/
 rauni sūt: q̄b̄ terminat̄. Ambricū mare duplex ī me
 diterrāeo parui tractus unū ē. Aliud uero ap̄d̄ rubri
 maris littus extēdit spacio āpliori: qd̄ ī mediterrāeo
 ē: a pelusio aegyptioz oppido sumit initiū: & ī oriētē
 tēdēs: & demū se uersus syriacū littus flecēs a palesti
 nis populis terminat̄ azotū habēs portū mercū suaz
 emporiū. Qd̄ at̄ rubro īmēt mari: eā bicipitis rubri
 maris p̄tē suo ascribit noī: q̄ occiduū p̄ximior ē: & ex
 opposito ab aegyptiis occupata: & ide se ī eou uertēte
 sinū: q̄ a psis denoīatus ē. Oē littus occupāt usq̄ ī p̄stū
 diorē eius p̄gressū: quū q̄cqd̄ terrae hos iter duos si
 nus ē: arabia nūcupet: cinani i thuris: aliorūq̄ odora/
 mētoz feracissima. Ex q̄ sabaei maximā hostioz si
 nus p̄pingorē p̄tē icolūt habētē ab ea plaga: q̄ ītrātī/
 bus d̄xtra ē urbes claras: ut p̄tē Charā Arabia & Ca
 dinū. Ex altera uero sūt ab extremo icipiētes sinu be
 ronices iter hieropoliticū & stobilū. Deīde iter p̄mō
 toria mærotēd̄ & collaca philoteris ē & piōialis &
 ulterius arsenoe atq̄ alia beronices postq̄ ea sylua ē: q̄
 hebenū odoresq̄ gignit. Inde ultra fluuiū māfactū
 aliq̄tisp̄ deserta īstātībz feris loca: Cuius t̄ p̄tē Pan/
 chai icolunt & ophiophagi a coēdēdis serpētībz noīa
 ti: Fuere isup & pigmei p̄p̄iq̄ cōtra grues oli p̄ frugi/
 bus dimicātes. ide p̄mōtoriu ē arabicū sinū dirimēs
 ab aethiopicō oceāo. Plures p̄terea ī hoc sinu sūt isulāe.
 Sed iter ceteras q̄ sithegeris d̄ clarior: eo q̄ ibi sepul
 chrū sit Eritrae regis: a quo & sinus a græcis eritrae

laffon appellat. i. mare eritæ hunc finū arabicū nōnū quā i mediterraneum usq; mare deducere alueo manufacto ægyptiū cogitauerē reges: & territi ne aquacū multitudo oppleret omnia: destitire.

Asiaticū mare: & hoc duplex ē. Id nāq; unū qđ a mediterraneo alluit asia pelago. Reliquū qđ ab oceano. Et quoniā multa maria cōtinet unū qđq; de qbus ut ordo sūptus p̄stabit: sigillatī dicemus noiātī p̄ ea discurrisse sufficiat. Incipit ergo i mediterræo sinu asiatici maris terminus a canopo nili hostio cyrenis cōterminio: ubi & ægyptiū mare: inde arabicū: de quo p̄xiō dictū ē. Inde syriacū: cui cilicū seq̄: & huic p̄philiū: & liciū demū: atq; icareū & ioniū. Inde æoliū seu misū: & post hæc helleipōrū atq; p̄pōtidē. Inde bosphogē thraciū & p̄phlagoniū littus: cui & iuncti calibes: quos amazoniū seq̄ mare: & ide tabarenū & colchidū atq; bosphogē chimericū hostio tanais iūctū: ubi post icipit europa. Noia at qbus signat asiaticus oceāus: pauca apud nos sūt. Nā ab æthyopico oceāo q̄ afer ē idicus icipit oēm fere usq; i oriētē orā: sub diuersis tamē uocabulis occupās. Ibi Eous ē oceanus. Inde iter tabū p̄montoriū qđ taucus extollit & tabi mōtē sericus ē oceāus i de caspius sinū itromittēs ad scythas atq; hircāos. Post hūc hypboreus sub aglonari fere cardie & scythico iūctus subseq̄: ubi finis ē asiatici littoris & europici p̄icipiū

Athlaticū ma. africanū ps ē. Hic mediterraneū idc oceānū occupās noiē. Nā i mediterraneo a mulaca fluuiū q̄ mauros sepat a numidis icipiēs: i occidūū rēdir magnū portū ruscadā oppidū mōtes: qbus septē frēs nōmē ē: & ide ab ilā mōtē a calpe hispāo op̄ione ueteri sepatū alluit. Hic oceanū itras tige oppidū athei hē i littore & apulustā p̄mōtortū: apđ qđ finis ē illi: quū post illud æthyopū hespidū sequat mare. Athlaticū at denoiatū ē ab Athlātē mōtē igēti ei superiminetē.

Ausoniu ma. tyrrheni maris ps ē: ab aufonūs populis: qđ iā dudū iter cāpaniā latiūq; (ut placet aliqbus) sedes habuere: nūcupatū. Axenū mare dī: qđ & pōticū dicitur & euxinū: sic a rudī truciq; barbarie icolagē antedictū. Quoq; postq̄ aduenagē cōmercio moliti sunt mores & habilior extetis lingua scā ē: euxinū dictū ē. & iō ubi de euxio ifra q̄ explicada sunt latius apponent.

Aiaū sin⁹ ps tyrrhēi maris puus ē a loci amoenitate atq; medicogē fontiu salubritate famosus. Apud eū q̄ppe oīs tōana fundebat lasciuia:

testatibus adhuc ædificogē uestigiis a puteolis & miseno remiaf i littore: Sibyllæ atq; apollinis euboici oratoria habēs ab ipsis baīs quōdā speciosissima uilla nūcupatus. Balearicū mare circa baleares mediterræi maris ifulas ē i cōspectu terraconēsis hispāiæ: ab ipsis balearibus noiātū. Hodie uero non baleares. Sed quū duæ sint: maior Maiorica: minor minorica nūcupant. A tergo qđ numidico iūgē mari quū ad oriētē cirneū seu corficū habeant & hispanū similiter ab occasu. Basilicus sinus lcatēi maris ē: inter iasū sinū & ioniū mare. Bosphogē chimericū ē ps pōti a chimericis populis icolētibus denoiātū: hoc a tanai circa p̄icipiū europæ ē: i quo murmecio panticapeo theodosia & herminis oppida sunt chimerica.

Bosphogē thraciū ma ē pōtici maris ps i europa sitū: ab ea thraciæ pte denoiātū: q̄ frōte una extēdit i euxinū usq;. Occupat qđ arctissimū euxini maris gressū & i eo Bizatiū ē. Britanicū oceanū in circiū uergit ab igēti ifula Britania denoiātū gallico: hyberno: hispanogē cōterminū: i eo at piscant p̄plis icolæ: ut ferē

Bubæsus sinus ē maris icari scorno sinu tetraticogē cōphareū ma. ægei maris ps ē: a ca (terminus. c phareo mōte euboæ denoiātū: naufragio græcogē a troia redcunnū & naupli p̄fidia ifigne.

Calofulimē sinus ē pōtici maris sic a græcis denoiatus: qđ portuosus sit: qđ iuēire raro cōtigit i ponto. Hic tamē iter duo europæ p̄montoria claudit: quoq; aliud Ccuimeropō: aliq̄ uero p̄themon appellat. Carfini res sinus ē euxini maris habens a tateris initiū: i quo ē urbs carcine a q̄ denoiatur: quā urbē græcos & ypacares e diuersis regiōibus fluia ueniētia & uno effluētia hostio atrigūt. Carpatiū mare dictū a carparo ifula mediterræi maris: ægypto p̄p̄iq; cui p̄theus senex aliq̄do rex fuit: q̄ & ægyptiis ip̄erauit uates antiquæ atq; p̄maximus: quē neptūni regis custodem finxere poetæ: aientes illud apud carpatiū illos seruare.

Caspiū duplex eē ma. cōp̄o aliq̄ i mediterræis nullo cōmunicās mari: aliq̄ uero ab oceāo p̄cedēs haud longe ab oceāo scythico & scythas hircanosq; descēdēs: arbi/tror. n. scriptogē icuria ex uno duo scā sint. Sane ne ip̄e de duobus unū uelle facere uidear: de utroq; q̄ sūt cōpta sub breuitate describā. Primū qđē moderni: q̄ n̄fo æuo scythica pagrauerē regna: dicitur caspiū mare iter hircanos caspiosq; mōtes imēsū occupare spaciū: nec ullū h̄re exitū aut itroitū: sed ex maxis q̄ i eū cōcurēt flumibus factū: & i modū lacus redactū. Esto ābitus s̄r imēsū. Vex tamē pedibus circūiri posse: & eius littora caspiū icolūt & hircani: de reliquo sic ueteres reliq̄re dictū. n. hoc. s. mare caspiū ex oceāo hypborico ore angusto & more flumis terras itrate: & ubi longo streto diu sese tulit: aplissimū occupat spaciū: se deide in tres p̄grades sinus diffundēs: quoq; is q̄ irrari oppositus ē uocari dicitur hircanū: qđ dextrā scythicū: q̄ aut ad sinistram caspiū eē: reliquogē ēt noiā suo noiē occupare: & s̄zūū afferūt atq; ip̄portuosū mare: & undiq; turbini & p̄cellis exposinū. A dextris at itroeuntis scythas nomades lirus icolæ ad caspiū sinū caspios & amazonas: q̄s fauomatidas uocat: ad hircanū at albāos emochos & hircanos: ad scythicū amerdos & pesticos: & ad fretū drebices: multos aientes ifup atq; p̄grades ānes in eos effundi sinus. Quæ ar ex his op̄ionibus uera sit diligētioribus seruari p̄mittā: quū ab antiqs̄ fidē amoncre nō audeā: & modernis de uisu testatibus negare non possim. Cilicū ma. a cilicia asiæ puicia: cuius i cōspectu ē denoiat. se cōtra cyp̄e ifulā hēns. Est. n. iūctū huic apđ amanū mōtē cilicia a syria diuidētē. Finē arnemuriū fecit p̄mōtortū: qđ & p̄philiici maris iūctū ē. Cui⁹ i ora memorada sūt qđā. Nā ante alia sinus ē iflicus ab ifso oli iclyra citate denoiatus. hic aminodes p̄mōtortū pyrraniū cidnūq; fluia i mare p̄currens rarsus ide ciliriæ totius metropolis paulo semota a littore ē. hic soloc: q̄ postea pōpeiopolis noiata seq̄ & coricos: spe/cu mēorabili ifignis. Deide sarpedon p̄mōtortū aliq̄ do sarpedonis regni finis. Post qđ cētrādis aq; natidos famiogē coloniaz sūt: ide namuriū p̄mōtortū: qđ diximus mari sinē ponē cilico. Cymbriū oceanū sub arctoo dicit a p̄mōtorio cibrico termiatū atq; ab ipsis cibris circū icolētibus populis noiātū. Cirneū ma. tursi maris ps est ab ifula cirne: q̄ postea corsica a muliere ligustia: q̄ illā primū icoluit dca: denoiatū ē. Codanus sinus est oceani igēs ultra hostiū a latis flumib⁹ i septētrionē patulus magnis puisq; ifulis plcus. Colchiū mate in pōto dicit: q̄cqd maris littori colchonū adiacet amazonibus seu secūdū alios ab emochis

De Maribus

ab austro terminatū ab aqlōe āt chymerico bosphoro. Corithius sinus ionii maris ps ē. Nā ex aduerso cephalāia iacitho Dulichia atq; itachia insulis puo hostio moī freti ī p̄as & naupactū penetrās usq; ad ithsmōn mōs: cui corithus insidet citas & q̄ illud ab ægeo tenni sepat spacio: rēdit ab oetholis pelopōnesū sepans: op̄ pida hēns littori pelopōnesiaco insidētia ægionē. Egira oliros: & scironē: ecōtra āt pagē: Creusim: Anticira: oe anthia: chirra: atq; calidona Tydei p̄ria: & euēos q̄ qdē sinus phio alio noīe nūcupat. Creticū mare a creta īsula nomē hēt: multa cōtigēs maria. Nā ab arto sole carpathiū a uultu rno icareū litiūq; a septētrioe ægeū ab occiduo ioniū: ab austro africū ægyptiūq;. Vex qd̄ mēorabilius ē. Hæc īsula medio ī mari posita hēt eos cōfines: quos alteri nulli cōtigit hūisse. Nā si recte cōsideremus: recte ī cōfinio triū orbis p̄tiū posita ē. Hēt n. ab oriēte asiaticū maī ab austro & occiduo africū: ab occiduo & aqlōe europū ex quo patet eā orbis esse umbilicū: promōtoris: & centū olim urbibus iclytā. Egeū mare īsulaz æq; & regnoz atq; uiroz il lustrū & miradaz rez plenū fuit. Hodie uero torpet turpi seruitio obnoxiiū. Eius noīs ante alia duplex reddiē cā. Alii uolūt iter tenedū & chiū īsulas surgēte: & effigiē capræ: quā græci uocāt ægā: hēntē: & iō ægeus dī denoiatū. Alii uero altius sentiūt: & ab ægeo athenaz rege & p̄re thesei: eo q; eū mortuū ap̄d cretā crediderit: & ob id se p̄cipitē ī specula ī marē dēdit: nūcupatū dicit. Incipit at̄ ap̄d eleū hellepōtia ci maris finē: & ī occidū uēiēs masufianū iundat q; la rus altez alluit: cherfonēsi a iugo phacia uallis iclusus melas cognouit a noīe fluuii quē suscipit. Inde thraciā alluēs usq; pallenē: ubi littus macedonū icipit: ex quo sinus igēs usq; thesalonica ī aretōū effūdit: & a dextris thesalos alluens: & sipiadē pmōtoniū: & dme triadē sinū facit īde pegasū quū iā ī meridie aliq̄diu littora iā dcoz pagrauerit cōtigēdo. Post at̄ pegasū maliacū facit sinū & opūtiū. īde oppidis nobilibus multis p̄fusis ī pmōtoniū uēit sūmū & hīc p̄reū athēsiū portū & schirōia saxa: atq; megaresiū tractū: & isthmō alluit: tēdēs ī meridie usq; malleā: & ī euz sese fledēs africū mare dimittit ab austro: & ī creticū atq; rhodiū usq; p̄grediē. Ast īde ī aqlōne uoluit: & icareū ioniū æoliūq; cōtigēs mare finē facit unde cōpat ap̄d ellū. Hoc moderni Agios pelagū uocitāt. Ægyptiū maī asiaticū ps ē: icipitē a ualle cathabatmō cyreāicā puiciā ab ægypto sepante: ubi hostiū nili unū qd̄ cāopō a gubernatoī nauis Menelai ibidē sepulto appellatū & ī litore Alexātria igēs ciuitas atq; clara pharoz iūcta: & rēdit usq; Pelusiū: qd̄ arabis cōterminū finē facit ægypto: hēns ex opposito cyprū. Ellepōtū maī cōfinio troadis: ab asia sepat europā: testioniū seruans æternū supbia xerxis: q; ab abido ī festū illi oppositū oppidū leandri amor claz pōtē strauit: & exercitū oēm siccis pedibus ī europā ex asia ītroduxit. Cuius atēq; littora describant noīs cā apponēda. Helles. n. athamānis filia cū phrixo frē īsidias fugiēs nouercales: aureo uecta ariete īfortiūo suo has ī undas cecidit: & absorta de se nomē dedit ūdis p̄petuū. Vt qd̄ pōtū dicebat āte: dicere poīstea hellepōtū. hēt iḡ mare istd̄ iitiū a ritheo littore. ubi aiācis sepulchz: & ī se cōtiet bithinios & mariādineos: & ī europā cherfonēsi eiq; finē facit p̄pōtidis seq̄uetis iitiū. Eous is uocaf: q; recte sub onēte sole æq; nocti tpe cōspicit: sic dicit: q; eos græce splēdor latie dicat sub quo p̄rio terris aduēiēte ipe ī eū gāges efflu

it fluit. Eoliū maī alig putāt ap̄d eolidas īsulas sicilia ī cōspectu iacētes: qd̄ & sic forā ab eis aliq̄do uocitātū ē. Verū de quo nūc agī asiatico littori adiacet: sic piēs fere a thermodoonte & leuchade citate ionia: ab æoliis denoiatū. Postq; pulsus ueteribus colōis oras ipsi hitauere: quī āte misū diceref. P̄ria qdē huic marici: tas īminēs miria ē a mirio cōditore uocata: īde cymē pelopis opus & caici fluīs hostia: & cina citas & a q; ī ta dices Idæ mōtis facile puēit: ap̄d q; maris huius finis ē. & iitiū troadis. Eritræ talasson maī rubz ē d quo pauca supra ubi de arabico sinu & īfra plura ubi de rubro mari dicet & iō nomē hoc qd̄ latie sonat maī eritri apposuisse sufficiat. Esperū maī æthyopici oceanī ps ē: ab hespidis uirgib⁹ denoiatū. Nā: ut aliq; b⁹ placet: ultra athlaticū oceanū īsulæ qdā sūt euripis distictæ: & a cōtinēti modicū sepatæ: ī qbus aiūt aliq; hita se gorgōas. Alii uero hespidū domos illas fuisse asserit. Possibile tamē: ut aur ex pluribus aliq; illis: & reliq; aliis cōtigisse: uel easdē successiue hitasse hesperidas & gorgones: hesperidis plus fama fauet: & q; æthyopes & ecōtra hitates uocāt hespidi. In his poetæ sinxer̄ aurea mala & puigilē serpentē: eaq; ab hercule capta. greges qdē fuere p̄ciosā hēntes uellera. Incipit at̄ maī hoc ab āpelusia pmōtorio: ubi athlatici finis. Alii uero dicit ab hespucera pmōtorio. Quātū at̄ uersus euz cxtēdat: iuenisse nō memi. Æthyopicus oceanus lōgo sub seruido sole tractu p̄trahit: nec ab aliquo satis plene cognitus. Nos at̄ q; illi sint littora: ut accepimus breuiter expōsemus. Incipit ergo ab eo pmōtorio: qd̄ supra arabicū sinū sinū dixius. Cuius orā q̄cinius solis fecunditas & cæli seruo hitare pmittit: macrobios hēt p̄pulos sic denoiatos eo q; uitæ spaciū fere mediū ultra alios mortales p̄ductū ī lōgū: quoz pars: eo q; ab ægypto uenerit automales dicti sūt: forma p̄stātes & moribus regē sibi pulchritudie & uiribus potiorē eligētes æs q; auz p̄ciosius arbitratēs. In festā tū a beluis nobis icognitis plurimū. Tādē ī occidū eūtib⁹ solitudies uastæ p̄cisi mōtes ripaz potius q; littus repiūt qbus deficientibus muri iuēiūt popli: qbus p̄ elogo nutus ē. Aliq; adeo deformes & ab hūāis ritibus aliē: ut potius recitasse fabulosū q; credibile uideat. Sunt īsup & alii: qbus ignis a dō ignotus ē: ut p̄rio dū uiderit: itaq; pulcherrimū qd̄ āplectāt: ultroq; sinu iponāt suo: donec exultioe uexati desistāt. Sup hos gradis ē īsula: ī q; fœias tātū eē ueteres tradidere: hirsutas corpe toto: & qd̄ incredibile ē sine maribus sua tātū spōte fœcūdas: eferatis uiuētes morib⁹: adeo fortes: ut uix possēt uiculis detieri. Has ultra mōs altissimus ē: & adeo iā a nris cognitus: ut p̄o noīe a græcis: quē aiūt ignib⁹ flagrare p̄petuis: & qd̄ ridiculū uidebit asserit ultra mōtē lōgo tractu uirere colles ī littore: ex qbus patētes cāpi lōge magis uidēt q; sufficiat ītuitu uisus. Et qa nec ī cāpis nec ī collibus hitatio ulla ē nec aliqd̄ culti aut hūānū cernit: & p̄ diē solitudinē atq; silētiū igēs: nocte uero ignes p̄ totū crebri & cī baloz atq; tipanoz tinitus & tybiāz sonus maior q; q; ab hoibus sit: audif: creditū ē Panū satyrorūq; opus. Hīc rursus æthyopes icipiunt appere: sed paupes & iā dictis forma miores: & ī culti hespides cognouit: quoz sinibus sūt q; uelī nili fontē eē. Hos cōtra dicit īsulas eē orchadas olī gorgonū seu hespidū domos. Hī tamē ab hespucera pmōtorio terminantur. Et frons icipit ī occidū recte cōuersa: īn q; æthyopico iungit Athlaticus oceanus, huius frōtis p̄tē primā æthyopes tenent: q; sequit̄ exusta

& harēis obducta & a serpētibus occupata ē. Cuius in cōspectu aiūt aliq̄ isulas eē: q̄s hesperidas dicimus. In cōtinēti uero ab harenis mōtē exurgere tantā altitudinis: ut cælū etiā penetrare uideat: traditū ē: cui ex opposito fortunatas isulas asserunt. Solitudini at̄ dictā: p̄ximi sequunt̄ simāt opodes: & inflexilētis cruribus: q̄ potius serpe q̄ p̄gredi arbitrant̄. Deīde pharusi: post quos lætiores apparēt agri: quos iter Teroetæ. Berini. Acebores hītant: & Zegitragē getulorūq̄ uaganū op̄a cognoscunt: q̄bus athlanticus iūgitur oceanus sinem faciens æthyopico.

Euboicū mare ī mediterraneo duplex ē. Aliud ī ægeo aliud in cāpano seu tusco mari. Q̄d̄ in ægeo euboæ adiacet isulæ a q̄ denoiatū ē. Q̄d̄ aut̄ in tusco cumarū baiarumq̄ alluit oram ab euboicis aduenis & cumarum conditoribus nuncupatum.

Euripus maris ē sinus in ægeo iter euboā isulā & boetiā seu phocidē in lōgū arcūq̄ p̄ductus. Quē aiunt aliq̄ sepiēs iter diē & noctē statutis horis reciprocās agere uices: & iō isidū eē carinis. Vex̄ q̄ fide digniores sunt: dicunt hunc iter altissimos mōtes tā continētis q̄ isulæ nunc huc nūc illuc assiduis & ipetuo/sis uentis ac motibus p̄priis adeo temere rapi: ut nō nūq̄ ex altissimo mōte uideat̄ deiici p̄ceps inflexuosis reuolutus p̄cellis tā uasto absq̄ intermissione agitāt̄ ipulsu: ut nulla in eo nauigiis stano tuta sit. Volūt tamē nōnulli hoc noie euripus: q̄d̄ tēpestuosus sonat: alicuius maris ī singularitate nō esse: sed oīum ob arcū meatū ipetū acrius faciētū: ut & fretū ē. Sane q̄a hic sinus ipetuosior cæteris existimat̄ nomē ī singularitate sibi hos q̄si p̄ excellentiā occupauit.

Euxinū mare ē q̄d̄ uulgariori uocabulo pōtū dicit̄. Ab euxio fluuiio: q̄ in eū effluit: ut q̄busdā placet: denoiatū: quū ante uocaret̄ axenū ut supra dictum est. Hoc extremū mediterranei maris totū ī aq̄lonē uolturnūq̄ recedēs maximi ambitus ē: & artissimo hostio p̄ bosphorū thraciū imissum atrox atq̄ nebulosum & raris stanōibus nautis gratū: nec molli & harenoso littore sicut reliq̄ circūdatū: aq̄lonibus patulū oē: & ob multā aquarū multitudinē fluctuosum feruēs q̄: & nōnunq̄ cogente gelu cōdenfatū est. Hoc itratibus hēt a dextris Calcedonē ciuitatē ab Archia megarensi p̄cipe conditā. Inde mantidinos cū spectu Acherusia: p̄ quē Herculē cerberē ad sup̄os transit se credebant: & inde Paphlagonū littora. Calibes & amazōia castra: tabarēos: & idē mosinos p̄ oē corp̄ notis insignes: ac post hos Macrocephalos: discaros: busedosq̄ trapezē & cæra cognitos. Hic colchos phasis fluuius: & Phrixi tēplū cū luco & in hemochocū sinibus dioscortas a Castore & polluce cōdirā ciuitatē. inde serinthos & bosphorū chymericū: tanais hostiū meoticas paludes aliæ sinē & initiū Europæ. Ast hinc sinū cabolinē cortonū oppidū: ut serf: a Diana cōditū: & specu: nympheū sinū: carcinitē: borostenis hostiū: calipidas: hystrosq̄: & hystri hostia septē. Ac idē thraces ī orā usq̄ euxini penetrātes: apud quos p̄ximā hostio hystri hystropolis inde portū cariā & p̄mōtorū p̄stri & bizonis motu terræ lapsi uestigiū portucinos Dionysopolim: mesembriā: anchialos: magnāq̄ apolloniā: thimniā p̄mōtorū: ubi elmidesonē philas & phinopolim bosphoro thracio iūctā: apud quē imitti euxinū a mediterraneo certissimū ē. Sunt p̄terea q̄ dicāt huius aq̄s fere dulces eē rōne īgentium fluuiorū in illud continue euomentium.

Acus nomē ē maris ubiq̄q̄ facta quocūq̄ casu diuisione furens incidit: ut puta inter Italiā & Sicilia: q̄s q̄dā existimant oli fuisse cōiunctas: & terræ motu postea separatas a qua separatione id mare: quod medium inter eas ipetu serf pharus dī: nam pharos græce latine diuisio sonat. Vex̄ hoc nomē Siciliae pharus p̄ cæteris seruauit: seu q̄a māifestior fuit diuisio: seu q̄a nonior græcis atq̄ latinis: huic supereminēt ab Italia rhegium & a Sicilia messana ciuitas iclyta.

Phœnicū mare syriaci maris ps ē: a phœnicibus littus illud icolētibus dictū: a meridie a rabū habens: ab axtoo aut̄ ciliū: & in cōspectu cypricū.

Fiō ma. sic. n. ab antiq̄s noiatū ē: q̄d̄ corinthū diximus. Fretū mare: & hoc potius generale est nomē unicuiq̄ mari p̄ artos meatus trāsēūti: ut de Euripo diximus q̄ recte p̄priū alicuius: & ideo nisi apponatur quod uelis: de quo dixeris non itelligetur: ut puta fretum bosphoranum uel siculum: & sic de cæteris.

Aditanū mare a gade isula extremi occidentis nomē accepit oli a phœnicibus habitata ultra p̄montoriū calpem.

Galileæ mare lacus ē: ut supra scripsimus. Sed sic more suo a iudæis qui oēs aquarum congregationes noiant denominatus.

Galicū mare duplex est: aliud iter hispanū spaniæ & tuscū aliud inter hispanū & germanicū oceanū. Q̄d̄ aut̄ iter tuscū & hispanū a nōnullis ps tusci creditur. Denoiatū aut̄ ē ab adiacente gallia bracta seu narbonēsi: hēns secundū quosdā a Monico ligustinorū p̄montorio initiū: & sic prima eius in littore ciuitas ē nicea q̄ alpibus subiacet. Alii uolūt q̄ huius iniriū sit ab hostio uari fluminis uetusto Italiae termino: sed nō refert. nō sumus empturi nūc: ut acré q̄onem de terminis faciamus. Quū igit̄ in p̄gressū habeat lacedonē massiliensū portū & ipsam massiliam a Phocē sibus olim conditā & hostia rhodani: & ulterius bestras & lirtus cui leucata nomē: & ora sardonū: uicū cliberræ magnæ quondā: ciuitatis atq̄ opulentissimæ uestigiū tenue: & iter p̄montoria pyrenei sinū falsum apud cecuariā sinē sumit: ubi hispaniēsis initiū. Aliud at̄ ī britanicū mare uersū & pirenei p̄montorio p̄icipiū faciēs: & ī arcū tēdēs: hēt iter alia garūnæ fluminis hostiū: fantones populos: & ossimos morinosq̄ usq̄ ad rheni fluminis hostiū: apud q̄d̄ germanicus incipit oceanus.

Germanicus oceanus ab hostio rheni icipiēs lōgo tractu usq̄ ad Godanū p̄tēdit sinū: gelido sub cælo fere littora hēns icognita: quorū susceptus gremio nūc quā late pater isulis pluribus nō lōge distābus. Circa eū tamē sūt ibri & teutoni: & q̄ ultimi germaniæ sunt hermiōes iūcti sarmatis: nec desunt q̄ uelint ad

Cimbros usq̄ protendi.

Asus sinus ē icarei ma. ab alicarnaso cariae tēdēs in ioniū. Cuius initiū a neapoli ē Cariae ciuitate: finis uero basilici sinus initiū & ī eo barculos ciuitas est.

Icareū mare asiatici maris ps ē a Telmeso liciorū ciuitate: q̄ licū sinit: icipiēs & idē post pedalionē & citriā p̄mōtoria caunū hēt oppidū secus anē galbiā: & idē alicarnasū nauseoli regis tūulo isignē & ī p̄gressu sinus timinā scœnū & bubesiū & crudū oppidū icorū nūpene isulæ: & sinū tetraticū: & ultraleucæ littoridos & neapoli sinū iasū atq̄ basilicū: q̄ iōiæ iūctus

De Mariibus

icaro finē facit: qđ a caria addita i. denoiatū puto. Icareū mare aliud a superiori nullis cogit littoribus qđ imo inter sardū mare & siculū eē dicūt: sic a casu Icarī cū dædalo patre fugiētis dictum. Hoc alii uolunt inter creticum & siculum esse.

Illiricū ma. ps ē adriatici. Esto & adriaticū totū ēt uocet illiricū. Nā illiriū a quo denoiatū ē pseuerat usq; tergestū. de hoc supra ubi de adriatico dictū est.

Indicū ma. pmaximū ē: & satis patet unde denoiatū. Credit qđ tātū p̄gredi. ut. lx. diez noctiūq; tēsis uelis assidua nauigatiōi sufficiat. Incipit at sub uultu: no: uel qđ ab eo p̄mōtorio: apud qđ sericū termina- tur: & ab ide ad gangis hostiū usq; palibotros habet populos. Ex aduerso at hostiū gangis isulā esse dicūt: cui nomē argirā: argēteum solū habētē. Præterea & taprobane īgens isulā hoc ī mari ē diues: & plurimis possessa populis: & hic p̄pe sunt ea hostia: q̄ solis ap̄pellat̄ ad o hitatōi aduersa: ut īgressos circūfusi aeris æstus cōfestim exāmet. Egdē nō forsan ab surdū paradisi delitiāz ibidē īgressū fore. Inde dicūt q; a ioli/ de usq; cudū recta sint littora & ī oriētē spectātia: ea/ q; icoli a timidis effœmiatisq; populis. Vex̄ marinis opibus affari ditibus. Post hos p̄mōtoriū Tamū eē dicūt. At eius ī cōspectu isulā crisem nūcupatā: adeo auri abundatē: ut h̄re dicat̄ aureū pauimētū. Atamo uero a quo flecti tellus īcipit ī meridiē usq; ad rubri maris hostiū desertā oīno a feruoribus astitūt regio nē. Sed alii aliter. Nā ab hostio gangis ī tubtū mare ueniētibus cōpertū aiunt p̄rio p̄ litrus aboridonē re- gionē & nicedosioz ciuitatē & barbari fluminis ho- stia: & mocites populos: quos penes Alexāder mace- do cōdidit ciuitatem: & macrosios icolas ītroduxit. Post hos uero asperā atq; sterilē iuēiri regionē dicūt palmas tamē alētē: & hoies oīno icultos: & mapalia coriis tegētes pisciū: & itōsis unguibus ac pisciū aut beluaz coriis corpa uestiētēs: & bestiali ritu crudas mādētes carnes habētē. Ast post istos crodosia repiri puiciā fertilē rez̄ oīum hūano usui opportūaz. Et ide Tamādā: & post hāc sagarā a p̄sis hoibus cuitā: qđ p̄sæ rubro mari p̄p̄iq; sūt: cuius ī hostio idici ma- ris finis ē. Insez̄ mare tuscū ē: sic. n. illud p̄sæpe ue- teres p̄ respectū ad adriaticū qđ supius ē uocauere.

Ioniū mare asiatici maris ps ē ab Ionia puicia cui adia- cet nūcupatū. Incipit. n. a sine sinus basilici: quē icarei maris ultimū dixiūs: & p̄rio a Possidoo p̄mōtorio oraculū cigēte apollinis: cui oli cognomē baramatii & postea didymi fuit. Protēdit̄ milerus ide urbs tha- letis astrologi p̄fia Menādri hostiū & lacimius mōs clarus Endimionis fabula repit̄: & post hūc gesi flu- minis hostiū p̄anoniū regio phigeta atq; ephesus cla- rissima tēplo Dianæ ab amazoniis cōsecratū: ide cai- ster amnis libedros & clarii apollis phanū a mantho- tirsia filia conditū. post ephigonos colophon: mo- p̄si mātōis filii opus. Inde Smirneus sinus othos & clazoniæ thermodoontis fluminis exitus & leuca ci- uitas atq; crisonea finē mari ionio faciēs eolitiq; iitiū.

Ioniū mare aliud a superiori a p̄mōtorio malleæ sumit initiū: circa qđ terminatur ægeū. Inde laconicā alluit oēm: & malleā usq; tenarō p̄mōtoriū: & p̄ acritā & ithi p̄mōtoria atq; tismeū sinū: & ide littora q̄ icolūt chelonates & taraxi: quos iter cyllene Mercurii nati- uitate celebris hētur. Inde corithius sinus epti regio nē cū Ambrachio littore usq; mōtes ceraunos: a qui-

bus finit̄: hēns a circio adriaticū: ab occiduo siculū: a meridie africū ab oriēte creticū mare. Ioniū aut̄ no- miatū aiūt a ionio uetustissimo: atq; iclyto rege: de quo p̄ter nomē nil aliud legisse memini.

Ip̄boreus oceāus asiatici littoris sub arctoo primus ē: ubi nō sol quotidie: sed auerno ægnoctio usq; ad au- tūnale ibidē cōtinue pseuerās: reliquū āni regionē il- lā nocti p̄petuæ dereliquit. Aiūt hic ab hypboreis cul- toribus noiatus: quos iustissimos eē dicūt & āgustā sed apricā terrā hēre: & diutius uiuere q̄ reliq; morta- les faciāt: qđ ego miror plurimū unde tā repente mi- te illis oriat̄ cælū: sed de hoc uideāt alii. Is aut̄ uersus uulturnū a caspio terminat̄ oceano: ut qđ dicūt. Ego at̄ eū h̄re a circio cibroz: & a uulturno scythaz oce- nū arbitror. Eius at̄ ī littoī nil mēoratu dignū dicūt. Ip̄ponēsis sinus maris africī pars ē a candido & Apol- linis p̄mōtoris scūs: & ab ippōe diarictō denoiatus. Ircanus sinus caspii maris est: de quo qđ ubi de caspio scripsimus dictū ē. ordini tātū apposuisse satis ē.

Hispanū ma. diffusissimi circuitus ē: qđ ī mediterrāeo īci- piens definit ī gallico oceāo. A ceruaria igit̄ incipiēs ubi gallici maris finē diximus: Emporia phocēsiū al- luit & louis mōtē: ī quo hānibalis scalæ atq; tarraco- nē Scipionū opus: Betulū: Bracinū & opulentissimā maritimaz urbiū Tulcim: uallētiā: & sagūtū: & inde carthaginē: spartā uegentanū sinū: & malacā: & calpi cōtingēs exit ī oceanū: ubi p̄rio carthaginēsiū īplens sinū: & ad louis p̄mōtoriū ueniēs terris cadētibz ī littora flectit̄ occiduū spectantia recte: & sic fretum egressus Gadē alluit isulā: & cepiōis monumētū sco- pulo potiusq; isulæ positū Bethis hostia: & ide lusita- niā ultra anā fluuiū ī tribus p̄mōtoris distictā: ultra quā retrahētē se solo ī euz̄ flectit̄: & effundit̄ lōge la- rez̄ oceanus īfundēs ueteres turaulos: & oppida tur- duloz & flumē mundā suscipiēs: & ide durriū a quo lōgo tamē tractu usq; ad p̄mōtoriū celticū celtas al- luit. Inde ad scythicū cōtinuo obseruat̄ littore: īfun- dēs artabros & ianasos: & post hos astures: quoz̄ īn- littore tres sūt aræ: q̄s seltianas uocat̄ icolæ pene ī in- sula sedentes & Augusto Cæsari sacra: deide se coar- tante hispania Catabros irrigat: & ide uardulos pyr- renei p̄mōtorio iunctos: quos penes hispaniensis fi- nitur oceanus & gallicos incipit.

Issicus sinus est in mari cilico sic denominatus ab Isso olim celeberrima ciuitate. Est enim inter amanum montem & ammodem promontoriū.

Aconicū mare ægei ps est & ionia: a scylleo p̄mōtorio achaiaē ubi eius initiū ē usq; ad p̄mōtoriū malleū: Ioniū at̄ a malleo usq; ad tenaron: ubi finis. Laconicū aut̄ a regiōe quā alluit dicitur: in qua lacedæmona.

Laturus sinus ē ī mari numidico iter auisa castellū & sardabalē fluuiū citra cōe gētis regiæ monumētū.

Libycū mare iter africū atq; ægyptiū ē cyrenaicæ pu- iciaē adiacēs: & iō a nōnullis cyrenaicū nūcupat̄. Inci- pit qđ ab aris philenoz: ap̄ q̄s africī finis ē. Habet p̄mōtoria zephiriō naustatinds & Parethoniū por- tū. Inde catabatmos deuexa uallis est: cuius ī cōfinio maris huius est finis: & ægyptiaci principiū. Libycū autem a libya dictum: cuius pars cyrenes est.

Liburnicum mare adriatici pars est a liburnis illyriis denominatum: quos hodie sclauos dicimus.

Lyciū mare asiatici ps ē a lycia puincia cui adiacet de-

nomiatū. Incipit autē a phaselī pāphiliā ciuitate: quā penes pāphiliū maris ē finis: a q̄ sequit̄. u. caria: eūti: i' de portus: & tauri p̄mōtorū igēs: & idē limira flumē & ciuitas & patara cū apollinis delubro atq; oraculo fide delphico simile. Post at mōs gratius & thelmesos ciuitas q̄ sinē mari facit: huic & icareo præstat initiū. Ligustinū mare tusci maris ps ē: a liguria p̄ uicia: cui adiacet denoiatū. Hoc sitū sumere qdā uolūt ab hostio amī fluminis: ut p̄saz ciuitas media liguz sit & tuscoz reliq;. Alii uero dicūt ab hostio macra flumis lunæ ciuitati p̄p̄ quo iitief: qd̄ uerius creditū: ex quo & corni scopulo p̄cedens ueneris portū facit radicezq; mōnū optimi uini feraciū alluēs. Genua isigni ciuitate relicta extēdit ad sabariā seu saonā & albiganū & uitimiliū atq; mōlchi p̄mōtorū: qd̄ penes scdm̄ quosdā maris huius ē finis: sed addūt aliqui niceā ciuitatē: & qd̄ littoris ē usq; ad hostiū uari flumis: qd̄ Italiæ p̄ter & ligustini ma. terminū dicūt

Mare aquaz maximaz generale nomē. Singulare autē eius q̄ oceani tātū ē: & iō mare dictū: q̄a sit amaz falsedine nimia: & iō si absolute mare dixeris: p̄ totius aq̄ elemēto s. oceāo sumes. Tunc at p̄ pte: quū cognomē apponit. Maliacus sinus agei maris pars est inter sinum pegasum & opuntium.

Maurū mare & mediterranei pte occupat & occidēta lis oceani. Nā ab hespuceta p̄mōtorio: qd̄ oceani hespidū finis ē icipiēs usq; ad mulacā fluuiū q̄ in mediterraneo a mauritania numidiā sepat: tractū ducit: qd̄ qdē & athlaticū dī: & iō satis sit qd̄ d̄ athlaticū dī ē. Mauz tamē seu mauritanū dictū ē a mauritania cui adiacet. Macedonirū mare agei nō mīma ps ē: a macedonia denoiatū qd̄ quidē icipit a pallene mōte: q̄ thraciæ sinē facit: & (ut q̄busdā placet) extendit usq; megaram: quo isthmus interpositus misceri ageū ionio nō p̄mittit. Cuius litora ciuitatibus signant̄. Inter q̄s clarissima pelles ē. Philippū p̄is q̄ Alexandri filii regia. Est p̄terea & flexus megiberneus inter p̄mōtoria Dyri & panestreu: & q̄ copos dī: portū idē torōis niustella & megiberna ciuitates. Post q̄s canastreo p̄mōtoria p̄p̄iq; sena megibernea: fa i medio q̄ dat gremiū terra lōgis i altū emissis lateribus igēs iter maria sinus ē. Inde eū axius p̄ macedonas thessaloz excurrit: anteq; thessalonicas & inter utruq; cassandrea ē. Inde cindra: aloros: icaris: apeno: ad sep̄ia: corrueta: melibea: castanea: a q̄bus usq; megarā ellas appellat̄ graecia: quā macedonia p̄tē ut supra dixi: qdā arbitrari uidēt: & si sic cōcedat a sapide p̄mōtorio p̄ demetriā: & balō & ptoleō & ethmō i pegastrū deuenit sinū: i quo urbs pegasa & sperchiū anis hostiū. Inde malliacus & opūtius: i q̄bus latronū gloria aduersus p̄sas thermophilæ: inde oroes carphagnemides: alope: antedō: glauci: latūna & aulis agamenonia: maratō isigniū tituloz meorabilis & tanais: i q̄ Amphiarai delubcū nemesis phoricos & bauronia & p̄mōtorū suniū: & ad meridiē se flexens Ella pyreneū atheniēsū portū feruido obiicit soli idē schirōia saxa: & ultio megarēsū tractū apud isthmon terminatū: qua macedonici maris sinus ē.

Mediterraneū mare: & id rudibus demonstrādū ē: est in q̄cqd̄ maris hēmus ab Abila mauritaniæ & calpe hispāiæ p̄mōtoris herculis colūnis ab oceāo hēmus eo mediterraneū nūcupatū: quia per medias effunda

tur terras: quum in circuitu: stet oceanus.

Megiberneus sinus macedōici ma. ps ē: de quo paulo supra. Misiū ma. asiatici p̄ticula: cuius ps ab æolīs icolis denoiata supra descripta est. Reliq; troas dī a troianis tota misiū a puicia cui adiacet sic oli denomiata. Incipit. n. ab idæ mōtis radicibus: & cytheriā andrimetionē austrā & cressā oppida i litrore alluit. Inde Antadrū & gargara: atq; assonā ætholoz coloniam & acheon limen: de quo supra: & ritheum qd̄ penes huius maris finis est.

Myrtou ma. apd̄ p̄mōtorū Laconia malleā puū iter ageū & ioniū ē: sic a myrtillo mercurii filio dictū: q̄ quū eēt oenomai regis elidis auriga: & illi hippodamia eēt filia q̄ cū p̄ceribus petēribus se aurigarus inibat certamen uictosq; morte multabat: Cōtigat ut pelops & peteret & iiret certamē: clā corrupto Myrtillo auriga: hoc pacto si uictorē faceret se illi primū hippodamiæ cōcubitū cōcessuz: q̄ factis cæreis axibus q̄ drigis: eisq; i cursu dissolūis Pelopē fecit uictorē: cui quū posceret pactū a pelope i mare deiectus ē: in quo moriēs mari nomē p̄peruū dereliquit.

Mormocusa oceanus sub septentrione uocatur a cymbris: quibus proximus est: qd̄ idē sonat qd̄ mortuū mare: eo q̄ ibidē cogente frigore congeletur.

Mortuum mare assalidem lacum noiari iam diximus supra: eo q̄ in eo nil uiuum recipiatur.

Massusianus sinus in mari thracio: qd̄ agei ps ē: cōstitit alterū chersonēsū latas occupans. Hic a iugo phaciæ uallis icludis: & ex fluuio quē recipit melas ēt nūcupat: duas i se urbes cōplectit̄ Alopochonēsū & i altero isthmi littoris latere positā cardiā: inde sequit̄ Aenea ab ænea troiano conditore denoiata: quum iam finis fuerit huic sinui.

Magnū mare id dī uulgo: qd̄ nos & euxinū & axenū iā dixi: qd̄ iō magnū illud uocat: eo q̄ iter cæteros mediterranei maris sinus ipse sit maximus: & sp̄ in reliquis uictorē effluet: & nō ut alii sinus facti: aliq̄do sit scilicet qd̄ cōligit p̄p̄ lestimabile aquaz: cōp̄tū i illd̄ a plurimis maximis fluminibus fundit̄: q̄ p̄ archissimā faucē bosphori thracii in mediterraneū ipellit̄ cursu cōtinuo: a quo ignari existimāt reliquo mari aq̄s cōcedi omnes: non aduertentes unde deueniunt tam

huic mari q̄ reliquis. Eptūnus cuiuscuq; maris aut totius aliq̄do nomē ē: quē eiusdē deitas poetica fictio ne ipm̄ mare aut maris designet potentia. Nā de se neptunus hō fuit: & iouis fr̄ atq; Plutonis. Et quū paternum diuiderent regnū: quæ circa maris oram erant in sortem deuenere Neptunus: ex quo fabulæ locus assumptus est.

Numidirū ma. iter mauritanū seu athlaticū ē: & asirū: a numidia regiōe cui adiacet nūcupatū. Incipit at a mulaca flumē: & i oriētē tēdēs hēt i littore ampasci flumis hostiū & casareā oli iolā lubæ regis regiā. Inde cartimiā & arsimiā oppida & latuz sinū & sardabalis flumis fauces: quē ultra cōe regiæ gētis mōnimētū ē: & post emēsū aliq̄diu littus Metagonū p̄mōtorū: qd̄ huic mari sinē faciēs asrico p̄stat initiū. Sane & si i littore nō sit: q̄a aliq̄do ad mare p̄tinuisse uir: mirabile quoddā nō erit icōgruū recitasse. Est ergo ad irifeca Numidiæ locus: i quo sp̄iæ pisciū muricū ostreacūq; fragmēta saxa attrita uci fieri solet asiduo maris motu: iūxā p̄terea cautibus ancoræ &

De Maribus

alia plura testantia ibidē iam mare & portuosum ē
fuisse nil fidei minuēte solo: quū nil herbīdū alat.

Caeus hic p̄ & aq̄ p̄petuus hospes ē a dō
grādis ut soli deo creatori suo cōphēnsibilis
lit. Oēm p̄terea abies & cōtinue idēficiēt/
bus undis terrā: quā & pluribus atq̄ uariis
icursiōibus intrās cōmerciis reddit habilio/
rē: & humectatōibus soecūdiorē facit: illāq̄ circū sta/
tutis uicissitudinibus a deo ip̄etuosō suadit aestu: ut
feras ex littore repētio reditu rapiat: & nonnunq̄ ma/
rinas beluas ī sicco destituar. Cuius aestus cās plures
reddidere maiores: q̄s ego quū alterius uideant cōsi/
deratōis omittā. Cur dicat̄ ēt oceāus: plures dicūt rō/
nes. Nā alii: eo q̄ more circuli terrā abiat. Alii q̄ ut ī cae/
lū purpureo colore cōspiciū sit: & hmōi: q̄rū q̄ ma/
gis placet accipiēdā lectori reliquo. In eo īsulā īfinitā
& beluāq̄ īfinita mōstra: & ex eo q̄cqd fontes: q̄cqd
lacus & flumia: q̄cqd ubicunq̄ sit liquoris hūiditatis
uel cutuscūq̄ aq̄ sumit̄ & deriuat̄ exhauriētibus ter/
rā uisceribus. Opūtius sinus ē ī aēo mari ab opū/
tio ciuitate denoiatus: Termopylis p̄ximus.

Orcadus oceāus ab īsulis orcadibus: q̄bus. circūsusus ē
dī. Hāc at̄ nūero. xxx. sūt angustis iter se distictā spa/
cis: ex q̄bus. vii. q̄ em odes appellat̄ germāico littori
oppositā: sūt in eo sinu quē supra codanū dixiūs. Ex
iis at̄ codānonia: quā teutoni icolūt: ut soecūditate ali/
ās sic & magnitudie excedit. Reliq̄ sarmatis sunt ad/
uersā: & fluxu atq̄ refluxu pelagi q̄dōq̄ īsulā appa/
rēt: & aliquādo cōtinētī ānēxā. In his oenes q̄dā asse/
rūt hitare hoies: ex aq̄nis atq̄ ouis palustrīū auiū ui/
uētēs. aures & ad tegēdū oē corpus habiles & alios
hmōi: q̄d ego fabulosū credo potiusq̄ credibile reor.

Egāsus sinus ī aēo ē mari iter demetria/
de thessalia ciuitatē & malliacū sinū: a pe/
gasa denoiatus urbe: sp̄chiū recipiēs amnē
famosus q̄dē & ap̄d ueteres iclitus. Aiu. ri.
q̄ minia colchos ituri: ex eo argō nauē ad
iter soluūt. Pāphilicū mare asiatici ma. ē ps iter ci/
licū & lyciū positū. Nā a nemurio p̄ mōtorio q̄dē u a
eilico sepat̄ icipiēs hēt ante alia melā fluuiū: asp̄idos
ciuitatē ab argiuis olī cōditā ī mōre. Deide cestros &
caractes fluuios. & iter eos p̄gamū oppidū. Ultra ue/
rō sardemīū mōrē & phaelis ciuitatē amopso quō/
dā cōditā: & sinē Pamphiliae facientem.

Persicus sinus oceāi ps ē: & si āplissimo hostio terras ī/
trēt: & postmodū diuidat̄ ī psicū. & arabicū sinū. In/
diā tamē ab aethyopia disgregat. Is igit̄ q̄ psicus dī: cū
orbe maxio terras occupauerit: & ī sine sui hūani fe/
rē capis uestigiū fecerit: hēt circa īnū sui carmanios
sine ueste: sine fruge: sine sedibus ac sine pecor̄ hoies:
cute uelāt̄ pisciū: & eoz̄ carne pascūt: hirsuti corpus
oē p̄ter caput. Per hos setis ī mare flumē fundit̄: ide
credosi p̄aeq̄ sequūt. Ea uero ī pte sinus q̄ intrātī mā/
ri uī opposita: Caldāi insidēt. Parte uero ex altera si/
nus: q̄ carmaniis oppositā ē: arabes hitant oēm tenē/
tes orā. Polanicus sinus adriatici ma. ps est: & scdm
quosdā Italia ab histris distermiat a pola dictus: quā
quōdā icoluerē colchi. Mare q̄dē p̄celosū: & ora illa
nauigānibus p̄niciosa plurimū. Nūcupat̄ at̄ uulgo q̄r
nāro. credo a pop̄o carnōz̄: q̄ iā dudū circa adiacētia
hitauit. Pōtus is ē sinus: quē supra euxinū dixiūs

seu mare magnū. hūc denoiatū pōtū uolūt aliq̄ a pō/
to mitridatis r̄gno: q̄d ego p̄ter hūc sinū nūq̄ reppi.
aliq̄ dicūt dictū pōtū: q̄ breuis sit q̄si p̄ctus: & tunc
breuē sumā q̄tū ad p̄funditatē: q̄ illi modicā dixiūs.
Et ob id tinos: phocas: delphīesq̄ tātū: & nullas alias
marias bestias suscipit a lōge plurimū p̄fecto talē no/
minis huius cām piscari sunt. aliq̄ dicūt q̄ pontus idē
sit & aequor. Scio q̄a unū q̄d q̄ hoz̄ mare est. Sed q̄li/
ter pōtus aq̄liratē significet aq̄z̄: ut aequor facit: nō
uideo. Sic dicūt & pōtū maris ip̄etum. Sed tūc cū illi
magisq̄ oceāo: q̄ lōge ip̄etuosior ē. Dicūt p̄terea pōtū
idē q̄d marinū dec̄: q̄d ego audio: sed nō itelligo. da
bo igit̄ & ip̄e nouā nois cām. Arbitror q̄dē a p̄ncis la/
tins denoiatū pōtū: q̄a aliq̄to tpe āni ī glaciē coactū
trāsire uolētib⁹ p̄ aliq̄ sui p̄te pōtē. t. trāsītū sui faciat:
seu q̄a ob maximā aq̄z̄ dulciū in illū effluēriū & eius
respectiue breuitatē semidulce uel fere dulce factum
potū p̄beat. Vege haec sup̄sua curiositas est.

Propōnis ma. ē iter thraciū bosphoz̄ & hellepōtū: ab
oriēte asiā alluēs: ab occidēte uero europā: & iccirco
fere ī modū lacus circūdatū. Propōtis at̄ uocat̄ q̄si pō/
tū p̄ueniēs seu iuxta pōtū. Incipit exētibus hellepō/
tū: & ī pōtū rēdēnibus a dextris ap̄d lāp̄sacū oppidū:
sinē ibidē faciēs hellepōto: cui p̄p̄iquus fundit̄ grā/
cus fluuius: ultra quē cizius ciuitas a cizio denoiata:
quē minia ī colchos tēdētēs pugna fudetūt atq̄ oc/
ciderūt. Post hāc plagea & sidace pelagoz̄ coloniae.
Inde ridacis flumis hostiū ultra q̄d dīscilos oppidū
& miserla. Hic sinus sequūt duo: quoz̄ alteri nō est
nomē: quē chion ēporiū phrygiū āplectit̄. Alter uo/
cat̄ albianos ī gremio hēns astatonā olī a megarensi
bus cōditā. Inde seq̄ fretū illū & exiguū p̄ q̄d itur ī eu/
xinū: ubi thracius bosphorus hēt itriū: & tō a sinu ol/
biano ī europā puo trāsiretates tractu & uersus hel/
lepōtū ueniētes relicto bizatio thraciū bosphori sinē
hēbūt a dextris silibria pintos bithinū & hostia argi/
ni & aryrā fluuioz̄: & inde cā p̄te thraciā quā iadu/
dū rhesus tēuit rex & bisaltē samioz̄ & gipselā: & cū
locū quē macrōtios dixere grāci. Et ide lysimachia ī
radice magnepen: quā penes ī fretū hellepōniacū cor/
gi icipit mare: & tō p̄p̄ontis ibidē terminatur.

Vbrū ma. iter idicū & aethyopicū oceanū am/
plissimo ore ab austro ī septētrionē fundit̄: &
ne ī mediterraneū exeat a terris psaz̄ arabūq̄
tenet. De quo q̄a supra ubi de arabico & psico sinu
scripsimus fere oīa q̄ dici possūt sūt opposita: nois rā/
tū cām reddidisse sat erit. Dī at̄ rubz̄ q̄a cubri colo/
ris appeat: non q̄dē q̄a sit: sed q̄a adiacētia littora mi/
nio fere similia sunt p̄ eūdē līpidū atq̄ trāsparēs suū
colorē mōstrantia: ab ignaris rubras eē aq̄s arbitrari
faciūt: & ide rubz̄ denoiari. Insulaz̄ cōsertū ē: quaz̄
notissima q̄ sepulchz̄ Eritrā regis secuat: a quo etiā
denoiatū ē: īsigne p̄stiti it̄feris sicco uestigio hēbrai/
co populo moyse duce ex aēgypto fugiēte: & Pharao/
nis cū exercitu suo demersū: ut litterā testatur sacra.

Alinaz̄ mare dicit̄: q̄d nos alibi assalidē lacū
diximus: iter hierico & zorā ciuitates iudae.
Sardū mare a sardinia īsula: dictū eo q̄ illā cir/
cū alluat. ab oriēte siculū seu Icareū hēt mare. Ab ar/
ctoo tuscū. Ab occasu balearicū. Ab austro africū.
Sarmaticus oceanus a sarmatis populis littori adiacē/
tibus dictus ē: iter cymbricū q̄ magis extendit̄ ab ar/
ctoo & codanū sinū q̄ ī germaniā sursum p̄tendit̄: ī cō

spektū at littoris huius ps ē orcadū ifulaz.
 Scyllaceus sinus i adriatico seu siculo mariē iter laci-
 niū & zephinū p montoria: habens in littore petiliā
 carcinū & scyllaceū a quo dicitur.
 Scyrciū ma a scythis ē nūcupatū: & qa lōgus ē tractus
 terræ a scythis occupatus ab oceano. s. i. euxinū redēs
 triplex ē: alios i oceanū: alios i euxinū: alios circa caspi-
 um terminos occupans. Nā qd i oceanū describit sub
 ipō sydeze cardie a pmōtorio cibroz hie iitiū credi-
 tur: scdm quosdā terminari a limite hypboreo. Alii
 uolūt hypboreū iter cibz eē & scythiū. Aiūt tamē
 eius littoris i cōspectu qsdā desertas ifulas eē: nec alio
 q scythicas noie apellari: nec littoris cultores descri-
 bunt ulli: pter adropagas & sagas. Et hi qdē beluaz se-
 rocitate segregati sūt: qd a caspio i scythis emittitur
 absq certis terminis cōpi. Vegz eius littora habitari ab
 amerdis: piflicis: seu pelicasis atqz debricis scythis iue-
 ni: & i illā plura misceri fluina: & iter alia araxē laxar-
 tē & oxū. Qd at pōtici ps ē ab hostio paludū meori-
 dagz atqz tanais icipit: & usqz ad hostia hystri flumis
 pseuerat sinū calis limē sinū carcinatā doimos achil-
 leos boristhēis hostia: callipidas: hystrosqz: q hystro
 flumie terminant icludēs mltra pter dcā suscipiēs flu-
 mina. Scœnus sinus est icarei maris: iter sinus thi-
 minam & babæsum positus.
 Sericus oceāus sub uulturno ē iter tabi & tauri pmō-
 toria: sericū litt^o alluēs: q qdē seres: ut serf: iustissimi
 sūt hoies. Siculū ma: siciliā ab ite ifulā. Ab occasu sat-
 dū hēns. Ab aqlōe tuscū: a surgēte sole ioniū: a meri-
 diāo africū. Syriū ma: asiatici ps ē: a syria cui adia-
 cet denoiatū. Cuius iitiū ab iitio ē palestie: ubi arabi
 cū terminat: & pcedēs i septētrionē p^o palestiniū phoe-
 nicū littus alluit oē: i quo tyrus & lydon quōdā cele-
 berriā ciuitates: pmōtorii euprosopō: & arhiocchia
 atqz seleuria: & ultio mōs amāus: i quo statū mariā-
 dri cylicesqz icipiūt: & syriū desinit mare: cui i cōspe-
 ctu cyprus ē ifula. Syrtiū gemius sinus ē in africo
 mari: quoz prius a neapoli africana citate sumit ini-
 tiū: sinē at apd oea oppidū cirupso fluuio ppiquū. Im-
 portuosus ē & æstu pluriū ferox ob uadoz freqntiā
 & ob alternos motus fluētis atqz refluētis pelagi: & i
 termistos uadis euripos. Littori cuius tritona palus
 famosissima pxia ē: ob ibidē priō uisā i terris miecuā
 Scdus at syrtiū sinus i ægyptū a priō tēdenbus: haud
 lōge repit a lepi superiori sumēs iitiū & uti noie sic
 ope par priori ē. Hēt pmōtoriiū boriō: a quo ea icipit
 ora quā lothophagos tenuisse aiūt: usqz ad phicōta:
 qd & iportuoso littori pmōtoriiū ē. Inde sequūt phi-
 lenoz aræ: qs penes syris huius ē finis. Syrtis aut a
 tractu nūcupatæ sūt: qa oia ad se trahere uideant.
 Scyllcū ma, qd iter siciliā & italiā pharō dicitur: a scylla
 mōstro ex pte italiæ adiacēte denoiatū. qd aiūt saxū
 eē igēs fere i superiori pte hūanā hēns effigie: quū ise-
 riori plures & refectos hēt scopulos: iter quos dum
 æstuosū itrat mare ab eis dē refractū: & ide tumultu-
 ans tā rōe sui q angētis ex cōcauitate specus ibidē exi-
 stētis latratiū rabie pluriā canū ur reddere sonū: qd
 uerustæ fabulæ cām dedit: scyllā. s. uirginē a glauco
 dilectā: dū se lauaret ibidē ueneficio circis a canibus
 marinis usqz ad iguina fuisse ab ortā & ibidē detētā
 pperuo. Volūt tamē qdā mulierē rapacissimā fuisse
 scyllam & hospites nudare cōsueta: & in mare ide
 detectā saxo nomen & fabulæ locū dedisse.
 Smitneus sinus ionii maris ps ē: icipiēs a pmōtorio q

illū a colophōtia claudit hēns supra āgustias p qis i gre-
 dit mari hīc oros & illiē Clazomenā. In sinu at ē co-
 rina Thermoodon ānis & urbs Leuca: quū extra sc-
 quat phoca eolio mari pxia. Clarus qdē una cū cita-
 te a q dī Homeri uatis origine.

Sucronēsis seu supronēsis sinus hispanū suscipit mare
 quē postq iperuose itrauit: obuio factō ferrariensi p
 mōtorio i duos diuidit sinus: quoz prior supronēn-
 sis dī seu sucronēsis: qd potius credo: cū recipiat: So-
 boti: turiā: & sucronē flumia. Amplectit qdē ifignes
 urbes ualētiā atqz sagūtū: sedus illicitanus uocat: alo-
 nē hēns & luceciā citates: & eā unde sibi nomē illicē.
 Supum ma. Adriaticum nūcupat p respectū ad tyr-
 thenum: qd græci inferum uocauerunt: de quo ubi de
 adriatico satis dictum.

Arētinus sinus adriatici maris ps ē i extremis
 ite italiæ a Tarēto architæ phi pīa uocitatus
 iter Salen & Lacinium pmōtoria coactus: in
 quo sūt pter tarētū: Metapōt^o herclea: croto & turiū
 citates. Tespōrius sinus ē adriatici seu Ionii maris
 ps: i quo Acherōtus flu. apd moloσos oriēs effluit.
 Timinas sinus ē icarei maris: iter pādionis mōtis col-
 lē mare imissū: & scœnū sinum alterum situs.

Tyrrenū ma. græci uocat: qd latini tuscū dicūt. Vegz
 ut placet aliquibus tuscū lōge plus occupat spacii q tyr-
 rhenū: cū tyrrenū a tuscia i Brutios usqz pcedat tā-
 tū. Qd aiūt dictū a regulo quodā lydo tyrrenū qui
 ptis in asia copiis cū lydo sre sorte suscepta nouas sū-
 ptucus sedes uēit i tusciā & Italiā supiorē: eiqz occu-
 pauit: & de suo noie tyrreniā appellauit: mariqz no-
 mē iposuit qd in hodiernum usqz conseruat.

Tuscū ma. lōgissimo dī tractu. Nā qd iu in austz spe-
 ctat Italia: & aliq̄tulū aplius: tantū illi spacii uetus tu-
 scoz cōcessit gloria. Ergo a uari flumis gloria galliā
 trāsalpinā ab Italiā sepantis hostio ad fretū usqz sici-
 liæ & Zephiqz pmōtoriiū: hoc ifignitū mare uocabu-
 lo ē: cū tusci ante Rōanū ipiū aduētū: i Italiā gallo-
 rū hetruriā oēm & cisalpinā galliā totā pter Veneto-
 rū āgulū sub suo ipio tēuere: & tusciā uocauerunt: & se-
 cū dū nūez nationū suaz ultra apœninū misere co-
 lonias: ex qbus adriā a q adriaticū mare dictū est una
 fuit. Incipiēs igf a Vari hostio Liguſtinū oē qd supra
 designatū ē suo sub noie cōriet. Inde iter lunā ciuita-
 tē & pifas ubi Liguſtinū terminatū diximus resumētes
 hēt i littore Pifas oli a græcis pifanis cōditas: arni flu-
 minis hostiū: uadas: uoliternas: umbronis fluuii exi-
 tū. Populoniā uetustissimā hetruscoz citatē: seu po-
 tius ciuitatis uestigia: & Telamōis portū. Cosā oppi-
 dū: portūqz herculis nauigiis tutū: icolis at aduersū:
 post hæc & amonē & Pirgi & hostia tyberis. quoz
 altius paululū Rōa regz domia sedet. Hīc i littore ue-
 teris laurēni atqz lauiniū latioz uetustissimozqz op-
 pidoz uestigia: & sic anci quōdā uolscoz metropo-
 lis. Inde asturā & Circeū mōtē: Circis ueneficæ sedē:
 Terracinam uolscoz: fondosqz ac formias & Aeneæ
 troiani opus caietā & miturnas & lyris hostiū. sinue
 sã liternū scipiōis africāi exilio atqz tumulto cōspiciū
 Vulturū exitū & paulo supra capuā tuscoz coloniā
 oli iter tres maxias orbis ciuitates tertiā. Inde cumas
 euboicas. Misēnū baiānū sinū atqz neapolitanū ad p-
 mōtoriiū usqz mineruz sese porrigēt. Amalphīā: sã-
 lemū: silaz fluuiū: palinuri portū: Velias: Buxentiū:
 clāpecīā: enū: lubouē: ioniū: maticanā. metauz: tauri-
 nū: scyllā: regtū: regiā colunā: doctos: cauloniā: consen-

De Matibus

tiā atq; Brutū a Zephīro p̄m̄torio termiatū. Esto
sint q̄ uelit a regio finiri oppido. In cōspectu habens
corficā atq; sardinā : Capreā: illuā ferri alunā : Igiliū
pōniā: pietacusas: Capreas: & clariorem mediterranei
maris siriliā. Dictū autē tuscū a tufis: qui a thure sa/
crificioꝝ denotati sunt: eo q̄ fuerint iuxta antiquoꝝ
ritum doctiores in sacrificiis peragendis.

Enerū ma. id ē q̄ adriaticū dixi: nō qdē a pa/
u phlagōibus uenetis q̄ ab excidto Ilionis anteno
rē secuti sunt: Quinimo a piscatoribus Patauis
q̄ nup occupatis altini sinus aliquibus semitectis īsulis
aq; cōgregatisq; ex circūadiacētibus uicis coeqlium
hoīum turmis ad cōmodū piscatōis ultro ueniētib⁹
sedes statuere sibi: illasq; qd' multax erat urbiū no/
mē: iō igētis puiciā uocauere uenetias. Quibus ad o
fortūā & astutia fauit: ut elati audeāt nō aēuo & ma
ris ipiū usurpare si possint: & nouo noie uetus dele/
re conāt a se uenerū appellātes: qd p lōga retro secu/
la a tuscis adriaticum dictū. De quo quoniā sub uo/
cabulo uero ubi scilicet adriaticum nominauimus
satis ample dictum est: hic repetere non curamus.

Vrgitanus sinus ē hispani maris haud longe a mala/
ca ab urgi oppido: quod in eo est: nominatus.

Vrias adriatici maris sinus ē apulo cinctus litore sub
Gargāo mōte: cuius aspeꝝ aiunt itroirū: & extra eū
dicunt esse siphontum diomedis opus: ut a nonnullis
hactenus creditum est.

Am pagratis mōtib⁹: siluis: nemoribusq; lu
i stratis & fontibus: lacubus atq; flumibus: una
cū stagnis & paludibus in sinus maris oceanū
q̄ put a ueteribus traditū accepimus: deductisq; eis
ēt receptaculis p̄funtorie designatis: i finē laboris at
sūpti eo cōcedēte: q̄ rex oīum p̄cipiū ē & finis deue
nimus. Nec dubitē qn p̄sape iteruenerit error & rep̄
hēdēda crebro cōpareat. Quis. n. rati ē. ut ip̄fectus p/
fectū possit opus cōponere? Esto (ut ab initio testatus
sū) q̄etis cā nō anxiū ac rēq; sed iocosū labore assūpsi:
a quo ne aduersus intentionē meā defatigarer: q̄qd i
mēoria uēit nulla idagie solertiori pacta cōcessi cala/
mo. Vex defectus quosdā q̄ forā aliēa magis q̄ mea
culpa occurrisse nōnūq̄ potuerūt nō aliq̄liter purgas
se: nil eēt aliq̄ qd' alienū ē meū fecisse crimē: & iō ad
uertēdū: si sapius idē fluuius aut mons seu lacus uel
quē maui ex aliis sub diuersis noībus uel diuersis in
p̄tib⁹ nulla ex hoc facta mētōe ponat: aut dissidētū
auctoꝝ opus ē: aut scriptoꝝ: i mo pictoꝝ ignauia cō
tigisse potuit. Auctores cū oīa uidisse nequerint: rela
tis credere opportunū fuit: q̄ & si sūma cura exq̄sue
rint uera a fallis: tñ aliq̄do decipi potuere: & iō meo
iudicio ueniūt excusandi. Scriptores at nō sic. Cōsue
uere iā dudū celebri offō solū hoīes exq̄siti igētī & i/
telligētes asūmī: urfatis antiq̄ (si q̄ sūt) testant̄ uolu
mia: postea ne qd icorruptū sup̄esset i terris q̄buscū/
q̄ uolētibus p̄missū ē. Quāobré eo deuenimus ut q̄
līx seu caracteris formā apte calamo deducere noue
rit: illosq; cōgrue iūicē iūgere: temerario ausu nil ali/
ud itelligētes se scriptores audēt p̄fiteri: & apposito
p̄cio scribere quorūcūq; uolūmia: qd' ē turpius reli
ctis colo textrinisq; p̄sape ausū sunt: & audēt mulie
res: & sic dū potius uisā q̄ itellecta designāt: q̄doq; ua
cillate mēoria: & nōnūq̄ dū ex nō itellectis multa su
p̄flua arbitrāt & aufert aut casu aut eoz p̄mutāt iu
dicio: eo atē alia itū ē: ut si orthographia deiecta diph
thōgi aut sublatā: aut debitis p̄riuatā notulis p̄m̄

statio ois omīssa & signa p̄dita: quoꝝ opere locutio
nū uariatōes p̄cipi cōsueueret: ac isup ope taliū dimiū
tis aut additis aut p̄mutatis idictōibus līs: aliter ho
die legāt q̄ ueteres illustresq; scripserint auctores ne/
cesse ē: & qd' lōge p̄niriosius: esto hmōi scriptores ad
uertāt se mius recte p̄ixisse: ne delētes errorē maculā
opi suo itecisse uideāt: ultro p̄tereunt: correctis pul/
chros p̄ponētes codices. Quos qdē errores & si non/
nūq̄ admonēte grāmatica circa cōstruētōes reducāt
i rectū p̄pria aut hoīū: aut locoꝝ: fluuiōꝝ seu hmōi
noia & potissime p̄gria nisi diuītas sit i hoībus īfita
emēdari nō possūt: cū dubiū falsa ueris iniecerit. Ex
q̄bus satis aduertī pōt de necessitate cōtingere: ut dū q̄
uis rē mius oibus cognitā iuxta scriptoꝝ errores ua
rie noiatā legimus: ex una pluriās arbitremur: & de/
ducti p̄ deua deliremus. Qd' rū p̄sens opusculū to/
tū fere et noībus p̄p̄riis barbaris et p̄grinis cōstet:
cōtingisse nō erit mirabile: si ex uno feceri plures: seu
aliq̄do de uno i altēꝝ locū trāstuleri. Nec ego aliq̄do
cōiecturis aduertēs desistere uolui: quin potius duo
uel tria noīa sup̄flua ponerē q̄ i uno deficerem: & de
una re duas uel plures facere malui q̄ falso iaduerten
ter noie unā i nullā q̄doꝝ cōuertere. Qd' si correctio
ribus libris q̄ quos uideri uisū lectores aduertāt: sint q̄
fo ad itelligētā faciles & emēdēt. Præterea si aliq̄do
fons p̄ flumie: fluuius p̄ lacu: p̄ stagno lacus: uel uer/
sa uice: hi p̄ aliis positi cōp̄iat: nō mea auctoritate fa/
ctū affirmo: Maiorē imitatus monumēta: & potissi
me poetax illustriū: circa quos plurimū hactenus uer
fatus sū: & q̄bus licētiā multū ē circa imutationē se
re taliū scripta sūt oīa fere dixi: q̄a arbitrio meo pau
ca qdā uisa aut fide dignis audita ultra q̄ scripta cōpe
rerī apposui: nec īfiriabor: uidi qdā se aliter hēre q̄ ue/
teꝝ rōnes ostēdāt: q̄bus tācū idulgēs fui: ut mallē po
tius eoz auctoritati q̄ oculis credere meis: & hoc di/
ctū uelī ne qs putet eo q̄ dixerī qdā uisa me ob uisa
antiquitati i aliquo derogasse. Insup si æquo nō itedo
passū: nūc. s. pigui & aplissimo stillo p̄cedēs: nūc tēui
atq; macilēto: antiq̄s auctoꝝibus ascribat: q̄ apliora
de his q̄ exāgū scribāt calamo nō liq̄re. Abūdātiora
uero aduertēs scripsi: quū certissimū habeā eruditos
his nō idigere: rudibus donec i apliore uenerit. facul
tatē nulla tā longa demōstrario ē: q̄ nō uideat. eē bre
uissima. Sed erit forte q̄ dicat: si adeo rudes tibi erāt
aīo: cū hodie fere locoꝝ noīa permutata sint oīa: nec
aliq̄d cōstet antiquū: cur usus nō es ubi oportūitas
exegisset noībus hodiernis: his facile respōdes. Non
n. ē q̄ hāc doctrinā tradiderit: aut mēoriale reliq̄rit:
nisi pauca sint. Esto p̄ cōiecturas aliq̄ plura dep̄hēdi
possint: ut puta quē Perusinū hodie lacū dicis: trāsi/
menū fuisse cōiecturamus: eo q̄ flāminiū cōsulē. Hā
nibalē ap̄d aretiū expectasse legimus: & euestigio se/
cus transimenū lacū cōseruisse. Er q̄a lacus alter p̄ter
pusinū aretio p̄p̄rius nō ē: Satis illū p̄cipimus trāsi
menū: & sic de aliq̄bus fecisse fuerat possibīle. In reli/
qs potius diuīasse necesse erat: q̄ alicuius posse imita
ri uestigiū: qd' qdē ego nō didici. & si nouissem: libri
ueteꝝ q̄ talibus urūt uocabulis: ad quoꝝ itelligētā
opusculū hoc elaboratū ē: oēs erāt etiā imutadi: q̄ la
bor erat īdeficiēs: nec ē meū: nec ē hōeste alterius eē
pōt. Poteras dicet alter & noua & uetera posuisse. lā
ultro cōfessus sū me oīa nō nouisse: q̄ ē si nouisse sa
tius forte fuerat scripsisse ut factū est: ut aliq̄lis labor
studētū reliqueret īgenūs. Ad hoc ut dū talia p̄grē/

do fatigabunt: & memoriã firmet: & illud ad ma-
iora sublimet: & magis delectent inuento. Et si quã
præter materiã aliquãdo cõperiant inserta: ad ause-
rendũ cõtinue lectionis fastidiũ factũ est. Sane dum
raptim cõceptũ studiũ ad metã cupiẽs deuenire pcu-
rerem: ecce & laureã delectabilis odor oculos meos
alterã traxit in partẽ: & uidi insignẽ atq; uenerabilẽ
uirũ Franciscũ Petrarchã inclitũ præceptorẽ meũ
honestã facie & laurea uirenti cõspiciũ p idmet sta-
diũ: lento tamẽ incederẽ gradu: nõ equidẽ labore at-
tritũ: sed altioribus cogitationibus pressum: & cele-
bri atq; cõmẽdabili grauitate deductum. Obstupui
aspectu primo miratus: qd circa tam ísimũ limẽ de-
ducere hõ sublimis. ide memor Maronẽ solitũ nõ
nunq; gregem per imas ualles deducere: & aliquãdo
æneã suã etiã supra astra transferre: rubore suffusus
plurimo cõstiti: & fortunã ante alia dãnauĩ meã: q;
eo me in discrimen deduxisset: ut auditor ex mini-
mis cũ præceptore luctarer: pendẽsq; multa euesti-
gio animo circũuolui: an irẽ. f. & inceptũ iter pfice-
rem: ut starẽ: seu potius oĩno redirẽ: & pressã humo
uestigia exturbarẽ. Occurrerãt aut̃ mihi plurima su-
adentia reditũ: & ante alia clarissimi p̃ceptoris mei
sublimitas stili otnarũ redimita mirabili: & senten-
tiarũ p̃derositate plurima stabilis: & ísuper lepidi-
tate uerborũ delectabilis nimĩ: quãtũcũq; extra-
nea uideat materia. Præterea notitia rerũ: cuius plu-

rimũ indiget labor iste: quã adeo sibi familiarẽ noue-
ram: ut uidiſſe omnia: & tenaci seuaſſe memoria ui-
deret. Et cũ his ruditas mea stilus exoticus: historia/
rum penuria: ígeniũ hebes: & fluxa memoria uenie-
bant: a qbus p̃suasus cũ iam eſſem semiflexus in re-
ditum: & ecce puerbiũ uerus uenit in m̃tem: quo
aiunt cõtraria iuxta se posita magis eluceſcũt. Et ex
eo arbitratus fulgoris sui radios quãtũcũq; de se cla-
rissimos opacitatis meã tenebras penetraturos pos-
se uideri itũtibus clariores: mutauĩ cõſilium: & ad
eius reuerentiã nõ pugil: sed obſegofus seruulus & iri-
neris strator í fine usq; deductus sum: uolẽs iubẽsq;
si qd̃ meritũ mihi laboris huius expectãdũ est cau-
ros esse lectores: ut siqd̃ in hoc ope operi uiri incli-
ti cõperiat aduersum: dãnẽ ilico: & sua sequarur:
tanq; uera stãsq; sentẽtia. Scripsi quidẽ: quod in bu-
cam uenit. Ipse aut̃ si mores noui suos: oĩa multipli-
ci trutinatione digesta: oĩa ponderoso librata iudi-
cio scripsit: scribetq;. Si quid uero cõgruũ suis cõfor-
me scriptis comperiat: diuinã bonitati doctrinã
ascribatur suã.

Venetiis ductu & expensis Nobilis uiri. D. Octauia-
ni Scoti ciuis MODOETIENSIS. M. CCCC. XCIII. Septi-
mo kalendas Martias finis ipositus fuit huic operi.
per Bonetum Locatellum.

Registrum huius operis.

a	f	l	q
Genealogiã De lapsacio nimedem it chorinim	quod etiam dũ appetitus utero cæsum mortale	existimantes blicũ declaret uelle purgare historiam	Diana libto quarto ficat libro idem cum
b	g	m	r
pentur pter iam sit: cum ipsa post ait	Hæc ille De daphnide Castiamira traiecit	nitantem. Euristeus cum iterum debuerit esse	Ranæ fiunt quẽ petrarcha mo capitulo xxii. dicta
c	h	n	f
De api Mercurius in libro ægyptii	autẽ cantus lor: non habenas De ægina	gem: & ipsũ hospitio De amphilocho stim: qui	Macroeni & postmodũ quondam dicta est
d	i	o	t
nem animi De apolline condidisse decisa uident	nepotem Genealogiã rũ fluxu augentur	ignominiosũ non ob quæso si Vah nec	ge ab ea. Antrum neris q̃ dragita facit insulam
e	k	p	u
Inde uero tres fuisse ætherea bobus	Genealogiã uictus in mordẽtes Rixinor	tamen ex uero deo phia cuius nõ dixerim	Ossigitanus. luere: ex Spinon fluuius Triforceas In tempore

Finis

Ine 907

Donnerstag
den 14ten Junij

Donner
stag

